ஸ்ரீ

பகவத்விஷயம்

முதற்பத்து

திருவாய்மொழி மூலமும்

ஆறுயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி,
இருபத்தினாலாயிரப்படி, ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படி வ்யாக்யாநங்களும்,
சீயர் அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு, த்ரவிடோபநிஷத்ஸங்கதி,
த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி, திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி இவைகளுடன்

THE ACADEMY OF SANSKRIT RESEARCH
MELKOTE-571431.
(KARNATAKA STATE)

சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு.

வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியராலும்,
அ. வீ. நரஸிம்மாசாரியராலும்
பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

திருவல்லிக்கேணி
கோயில் அச்சுக்கூடம்.

[1925.

acharya.org

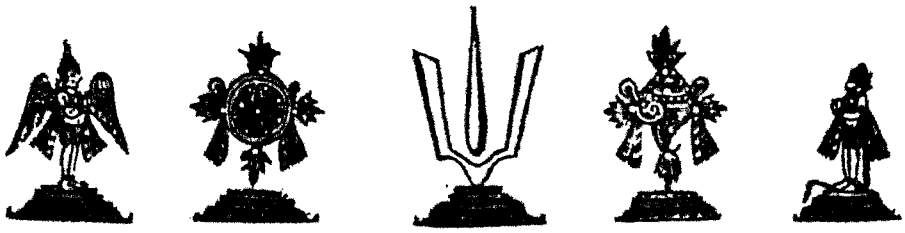

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

வ்யாக்யாந ஸஹிதங்களான

பொதுத் தனியன்கள்.

அழகியமணவாளன் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீமந்நாதமுநிமுக்யாந் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிஷு ।
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம் ॥

[ஸ்ரீஸைலேச இத்யாதி] - "ஸ்ரீமந்நாதமுநிமுக்யாந் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிஷு । ப்ரஸாதயந்தீ பராசக்திர்யஸ்ய ஹ்ருதயமாஸ்தே" என்றும், "பராசக்ரிப்ரபௌத்ரம் பராசரமுநிப்ரியம் । ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதீநாம் ஸ்ரீமந்நாதமுநிம் பஜே" என்றும், "அநந்தன் திருமலையாழ்வானென வந்தவதரித்து" என்றும் அவதாரவிசேஷமாகச் சொல்லப்படுமவராய், சரமபர்வமான ஆழ்வார்திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை அவரருளாலே லபித்து வாழுமவராய், அதிலும் அவர்திருவடிகளான எதிராசர் செம்பொற்பாதம் இரவுபகல் மறவாமல் இறைஞ்சியேத்தும் எழிலையுடைய திருவாய்மொழிப் பிள்ளை சிறருளுக்கு எற்ற கலமா யுள்ளவரை; "ஸ்ரீமந்நாதாரியவாரிவ ஸ்ரீகுருவாரஜ—ஷே" என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீஸைலபூர்ணர்க்குபையாலும் ஸ்ரீஸைலதேசிகர்தயையாலும் இராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளமும், தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழியும், யதீந்த்ரதப்ரவணரிடங்களிலே குடிகொண்டு தேங்கிற்று. இவரும் தன்பத்தியென்னும் வீட்டின்கண் வைத்தபின்பிறே பெருகி வெள்ளமிட்டு விளைந்தது; "ஸ்ரீராமாயணஷ—ஸ்ஹஸ்ரிநீ", "பாலோடமுதன்னவாயிரம்"; இராமாநுசனிறே இவரும். [தீபத்யாதிருஞ்ஜனம்] - மதிளலங்கள் இவருக்குப் பிள்ளையருளால் உண்டாயிற்று. "வ்ருஷ்ணிவிஜ்ஞாநவைஜயந்தி" என்றும், "ஸுகுணவ்ருஷயதிகம்", "நதெவயோகாகுணம்" என்றுதொடங்கி, "தயாவிநாநகாரயே" என்றுமிறே எதத்பூர்வாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகள் பூர்ணமாயிருப்பது; ஆராவன்பிளையவனிறே. அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹாதிகள் உண்டிறே இங்கே; அவ்வவதாரத்திற் குறைகளும் தீர்க்க அவதரித்தவிடத்திலும், பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கு அநுரூபமாகப் பெரியபெருமாளுடைய அத்யந்தப்ரேமாதிகள் இரட்டித்திறே இருப்பது. "திருமணிமணவாளனாய", "யமாரதாதிஜயயே", "மணாநாதாகாரே" என்னக்கடவதிறே. "ஸ்ரீமதிதிருவேங்கடமுமாமவாநுஸ்ரீஜாமாதாரயோகீ" என்றும், "யதிவாரஜ—நாரவதாரே" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இனி, நம்பெருமாளிடத்தில் ப்ரணவம் எங்கே

acharya.org

யான எம்பெருமானாரளவும் வர்த்தித்தபடி சொல்லுகிறது; ஸாத்யவிருத்தியாய்க்கொண்டு சரமபர்வம் வரக்கடவதாயிருக்கும். [யதீந்த்ரப்ரவணம்] - அந்தப்ராவண்யந்தான், "யதீந்த்ரப்ரவணாயாஸ்து ஸ்ரவணாதிவெ ஹுணஸாலிநே" என்று விஶேஷஜ்ஞரான வேதாந்தாசார்யரும் விக்ருதராய்ப் பேசி அநுபவிக்கும்படியாயிருக்கும். இவர்தாம் நிஜதேஶிகஸந்தர்ஶிதஸம்யமிதுரந்தரநிஹித ஸகலநிஜஹாவாவாமுனிவரிறே. அவர் பராங்குஶபாதபக்தர்; இவர் யதீந்த்ரப்ரவணர்; அந்தப்ராவண்யமிறே இவரை அனைவரும் கால்கட்டுகிறது. [வந்தேரம்யஜாமாதரம்முநிம்] - "வந்தேஹம் குருபாதுகாம்" என்கிறதெல்லாம் இவருக்கு இவ்விஷயத்திலேயாயிற்று. "ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:" என்னுமாபோலே திருநாமத்தை அநுஸந்தித்துத் திருவடிகளிலே விழுகிறார். இவருடைய அநுஸந்தாந விஷயமான மந்த்ரமும் ஸ்துதிப்பாஸுரமும் இருக்கும்படி இதுவாயிற்று. "வவந்தே நியதாகாரம்" என்கிறபடியே ஶேஷபோஜநாதிகளுடைய ஸத்தாஸம்ருத்திகள் இவர் ஸங்கல்பாதீனைகளாயிருக்கும்படியைப் பற்ற 'முநி' என்கிறது.

இப்படிகளால் ஏற்றங்களையுடைய இவர் ஸ்துதிரூபமான இவர் தனியன்தான் "யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்" என்று வேதத்துக்கு 'தும்' என்னுமாபோலே ப்ராவிடவேதத்துக்கு 'தங்' என்னுமாபோலே, ஏதத்வ்யாகியாநவிஶேஷங்களென்ன, ஏதத்ஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களென்ன இவற்றினுடைய ஆத்யந்தங்களிலே அகிலதிவ்யதேஶவிலக்ஷணராலும் அநுஸந்திக்கப்படுமதாயிருக்கும். இவருடைய ஸகலதிவ்யப்ரபந்தப்ரவர்த்தகத்வம் பண்டு பலவிடங்களிலே கண்டுகொள்வது. அதுக்குமேலே உபயப்ரதாநப்ரணவமான உறைகோயிலிலேயிறே இவர் உதித்தருளிற்று; இவருக்கு இவ்வைபவம் ஜந்மஸித்தம்; இது, ப்ரணவார்த்தமாகிற பிதாபுத்ர ரக்ஷ்யரக்ஷக ஶேஷஶேஷி ஸம்பந்தத்தையும் இவரிடத்திலே தர்ஶிக்கையாயிருக்கையாலே; "அகாரஶ்சிதுராத்மவாசகஸ்ஸ்யாத் | உகாரஶ்சிதுராத்மவாயாஶ்ரியோவாசீ தயாவிஷ்ணு: | மகாரஸ்து ஸ்வதயோரநந்யார்ஹதாவிஶிஷ்டம் ப்ரணவம்" என்கையாலே - அகாரம் பகவத்வாசகமாயும், மகாரம் சேதந வாசகமாயும், உகாரம் உபயலம்பந்த ப்ரகாரிகையையும் சொல்லும்; "அவ்வானவர்க்குமவ்வானவரெல்லாமுவ்வானவரடிமையென்றுணர்த்தார்" என்னக்கடவதிறே; விளக்குப்பொன்போலே நடுநிலத்திலேயிறே; "ஶேஷஶேஷிவாசகம்", "ஶ்ரியோவாசக:", "ஶ்ரியாவபிகயா" என்றே தத்ஸாபேக்ஷமாயிறே இருப்பது; "ஜநநீ ஜநகாதி ஜகதிநாதவிஜாதாஶ்ரிதஶேஷஶாயிந: | ஸ்வதாரைஷ்ணுகதம்விஷ்ணுஸ்ஸ்வதயாவாரம்ப:", "ஸ்ரீதாரைஷ்ணவஸ்ஸ்ரீமாந்ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்ஸ்ரீமதாஸ்ஸ்ரியா", "தெவீமக்ஷீணவஸிஷ்டயாவத்ஸ்வயமேவ நவத்வம்", "ஸ்வஸ்ரீ ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்ஸ்ரீமாந்ஸ்ரீவாநுஸ்ஸ்ரீஜாதாஶ்ரியோ" என்னக்கடவதிறே; இப்படி முப்புரிநூட்டியிறே இவரவதாரவைபவம் இருப்பது.

இன்னமும் இஶ்ஶ்லோகத்திலே பதங்கள்தோறும் இவ்வர்த்தம் காணலாயிறே இருப்பது. எங்ஙனேயென்னில்,—'ஸ்ரீஶைலேஶ' என்கையாலே-அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனைச் சொல்லி, 'தயாபாத்ரம்' என்கையாலே - பகவதநந்யார்ஹஶேஷபூதனான சேதநன் அவன்க்குபைக்குப் பாத்ரமென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது. அடியில் பதத்தில் - ஆசார்யனை அவன்தானாகச் சொல்லுகிறது, விஶேஷாதிஷ்டாநத்தாலே; தத்குணஸாரத்வாத் தத்வ்யபதேஶம்போலே; "ஆஜாநயாஹதோயாஶ" இத்யாதி, "ஆஸ்ரிதாஸ்ஸ்ரிதாஸ்ஸ்ரிதா:" 'தீபக்த்யாதிகுணர்ணவம்' என்கிற இப்பதத்தாலும் "தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றும், "ஆதியாஞ்சோதிக்கே யாராதகாதல்" என்றும், "உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அநாதித பகவச்சேஷத்வத்தை பக்தியாலே சொல்லுகிறது; ஸ்வரூபமும் உன்னிணைத்தாமரைக்கு அன்புருகிநிற்குமதிறே; அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தே: ஜ்ஞாநமாவது - தஜ்ஜ்ஞாநமிறே; பகவதேகாலம்பியாயிறே ஜ்ஞாநம் இருப்பது. வைராக்யமாவது - தேவதாந்தரத்யாக ப்ராநாமமாயிறே இருப்பது. [யதீந்த்ரப்ரவணம்] - யதீந்த்ரராகையாவது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துத் தருகிறு மறக்காதிருக்குமவர்களோடு

acharya.org

திருத்தித் திருமகள்கேள்வனுக்கு ஆக்கி அடிமைசெய்விக்கை. தம்மளவிலும் - யதிராஜத்தம் அவிஶிஷ்ட மாகையாலே, ததிந்த்ராகையைப்பற்ற ப்ரணவராகிறார்; பகவதநந்யார்ஹரோஷத்வம் ததீயபர்யந்தமிறே. அன்றிக்கே, [யதிந்த்ரப்ரணவம்] - அஸாதாரணமான ராமாநுஜராஜ்தபர்யாயவாசகமாயிறே இத்திருநாமம் இருப்பது; அதுவும் ப்ரணவார்த்தம். ராமராஜ்தத்தாலே - அகாரார்த்தமும், அநுஜராஜ்தத்தாலே - தச்சந்தா நுவர்த்தியாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபமுமிறே சொல்லுகிறது. "ராமாநுஜாய நம:" என்றிறே ப்ரணவண்யம் இருப்பது. [வந்தேரம்யஜாமாதரம்முநிம்] - இத்தாலும் உக்தார்த்தமே சொல்லுகிறது; ரம்யஜாமாத்ருராஜ்தத்தாலே - அகாரவாச்யனைச் சொல்லி, முநிராஜ்தத்தாலே - ததநந்யார்ஹ ரோஷத்வஜ்ஞாநத்தையுடைய பரமசேதநனைச் சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாதுர்மாநம் கரோதீதி - ரம்யஜா மாத்ருமுநி. ஆக, இவையெல்லாவற்றாலும் - ப்ரணவார்த்தமாக அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை.

"கயொயுராஶயாராரோயா" என்றும், "வடதிசை மதுரை அயோத்தி" என்றும் அவதார ஸ்தலத்தைச் சொல்லுகிறபடியே, கோயிலுக்கு வடக்காயிருக்கிற வடதிருவேங்கடநாட்டில் ஏரார்பெரும் பூதூரிலே எம்பெருமானார் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினார்; "நாரண னைக்காட்டிய வேதங் களிப்புற்றது தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலாவண்டமிழ்மறைவாழ்ந்தது" என்னக் கடவதிறே. "அரங்கநகரும் மேவுதிருநகரியும் வாழவந்த மணவாளமாமுனி" என்கிறபடியே தென்னாட் டுத் திலதமான தென்குருகூரிலே பெரியபெர் தென்மொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினார்; "விரவு தமிழ்மறைமொழியும் வடமொழியும் வெளியாய்ச்செய்யும்விசித்ரவ்யாக்யாநரோஷன்" என்னக்கடவதிறே. "ஆயுராஹ்ரைஶொஷ்ரோயாஸ" இத்யாதி. இவருக்கும் இரண்டினுடைய ப்ரவர்த்தகத்வம் உண்டே யாகிலும், ஊற்றத்தைப்பற்ற ஒன்றிலே ஒதுகிறது. உடையவருடைய அவதாரவிஶேஷமாகையாலும், மற்றும் ஸர்வதாஸாம்யத்தாலும் யதிவரபுராவதாரமாகையாலே, தீர்க்கராஜுகதியை ஈன்ற முதல்தாயி னுடைய மாதாபிதாபோலே, யோநித்யமும் ஸ்ரீஶைலேஶரும் நடந்துசெல்லுகிறது. இவரும் ஜந்மபூமியை விட்டேறி காவிரிநடுவேபாட்டிலே கருமணியைக்கண்டு தந்மத்யஸ்தராய், வைஷ்ணவஸ்ரீயோடே வாழ்ந்து கொண்டிருந்து, ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயையும் ஸ்ருதிஸாகரத்தையும் த்ராவிடவேதஸாகரத்தையும் பெருகப்பண் ணிப் பெருமானை நோக்கிப் போந்தார்; அவர் எல்லாவுயிர்கட்கும்நாத னரங்கனென்னும் பொருள் சுரந்தார், இவர் பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின்றலைநின்ற வீடளிப்பான் அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்த எதிராசமாமுனிவ னென்னும் அர்த்தத்தை அருள்சுரந்தார். பெயர் அவதரித்து வெளியிடாதபோது கண்ணொந்தாரகமாயிறே உடையவர்வைபவம் இருப்பது; இராமாநுஜமுநி செய்யருன்றி லேற்றிய நீபமிறே இவர். நாராயண வதாரம் போலேயிறே இவர்களுடைய அவதாரமும் ப்ரபாவணம் நஷ்ஷ்ரு நாரணெவ நரொ ஹம்", "ஸாகூஷாஜாராயணொவெ ஷ்வாரஸ்ரு", "யொஹ்ருவிவாஹெ", "தஸ்ரூரம் ஹிஜ மாஸி"; இரண்டுக்குமுண்டான தர்ம்யைக்யமும் அப்படியே; ஸம்பந்தமும் அப்படியே; அவர் நாரா யணவைபவப்ரகாஶகர், இவர் ராமாநுஜவைபவப்ரகாஶகர். அவ்வவதாரத்திலும் இவ்வவதாரத்துக்கு ஏற்றமுண்டு: "பிறப்பாயொளிவரு": நாராயண, ராமாநுஜ என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசி இருப்பது. இவர் சதுரரில்தலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலேநிலைநின்றார்; "எத்திறமிருப்பாரையெல்லாமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார்தவம்," "தஸ்ரா நுஷ்கமகாஶவ ஜ்ஜநீயாவிஶொஷ ஸ", "அடியேன் சதிர்த்தே னின்றே", "நம்புவார்பதி வைகுந்தங்காண்மினே". ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுஜனுக்குப்போலே, அந்தராமாநுஜனை இவர்க்கும் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரிலும் சரமமான சரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணரிறே; ஆகையால், சரமபர்வமான பெர்விஷயமான இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான ப்ரபத்திபோலே நிரந்தாநுஸந்தேய மாகக்கடவது. (ச)

acharya.org

ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது.

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்
கூரேஶாதிகுரூத்தமாம் கூரேஶாந்தகுரும் பஜே॥

[லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் இத்யாதி]: இத்தனியன்தான், ஸர்வாத்மஹிதைஷியாய் ஆப்ததமராய் குருத்தமரான கூரத்தாழ்வான் அனைவர்க்கும் குருபரம்பாநுஸந்தாநத்தாலே உஜ்ஜீவநமுண்டாம்படி அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே, ஸர்வஶிஷ்டர்களும் இதை அங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருகிறது.

[லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்] - அதில் முறுபட "ஶ்ரீயஃபதியாகிய பரனே" என்று ரஹஸ்யத்ரய ப்ரதிபாதகத்வத்தாலே ப்ரதமகுரு ஶ்ரீயஃபதியான எம்பெருமானுகையாலே முற்பட அருளிச்செய்கிறார்; "நாரணனு யுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், "தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரையா ளாகிலும் சிதகுரைக்குமே, லென்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தாரென்பர்" என்றும், "பார்த்தனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொருதேர்முன்னின்று", "குருமுகமாய்", "பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகை" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே; "ஶ்ரீமந்நாராயணனே", "ஶ்ரீமந்நாராயணா", "ஸ்வாமிந் ஶ்ரீமந்நாராயண", "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து," "அறியாதனவறிவித்தவத்தா," "என்னைத்தீமனநெடுத்தாய்", "மருவிதொழும் மனமேதந்தாய்" என்றாயிற்று அநுஸந்தித்துப்போருவது. பெரியபிராட்டியாருக்கு முற்படவாயிற்று ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே த்வயத்தை அருளிச்செய்தது. "தத்ஹ்யஸ்யாஸ்ரீ" என்றாளே; அவன் தானும் "வாஸுதேவஃ ஸர்வம் இதி ஸுதுர்லபஃ" என்று விஷ்ணுலோகேஹாவாரே । தஸ்மிந்நேவாரணியாஉத்தம்ஸநாதநம்" என்று அருளிச்செய்தானிறே அத்தாலும், கடகத்வத்திலே முற்பாடுடையளாகையாலும், மற்றையார்க்கு வடகதவம் அவளடியாகையாலும், "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" என்று - மிதுநச்சேர்த்தியாக அருளிச்செய்தது. "இறையுமகலகில்லேன்" என்றிருக்கையாலே பிரிந்து நிலையில்லை; லக்ஷ்மிக்கு லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே ப்ரபத்திப்ரவர்த்தகத்வம் உண்டிறே. ஸமாரம்பாம் என்று - இவர்கள் தொடக்கமாகக் குருபரம்பரையைச் சொல்லுகையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பகவானாலே ப்ரபத்யுபதேஶம் பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், "தத்ஹ்யஸ்யைவ ஹி தவரிவாரணாஸாஜ்ஞயா" என்று - பூவளருந்திருமகளாலே அருள்பெற்று, அத்தாலே "ஶ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேந" என்னும்படி கைங்கர்ய ஸ்ரீயையுடைய ஸேனைமுதலியாரும், "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்", "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படியான ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரும் ஸூசிதர். ஸேனைமுதலியாரும், விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதாதிகளிலே ஆழ்வாரதிகளுக்கு ப்ரபத்தியை வெளிவிட்டருளினாரிறே; இப்படி வெளிவிட்ட ப்ரகாரத்தை, "ஏதாவாந் ஏவ ஹி ஸாநாயோ ஹ்யஸ்ய ஸாஸ்த்ரஸ்ய ஸாரதா" என்று தாமே அருளிச்செய்தார்; அத்தைப்பற்றவாயிற்று "நிலைவுநாயிவதெயெஞ்ஞாநயாயாதுயாயிநெ" என்று அத்யாத்மசிந்தையிலே அருளிச்செய்தது அவ்வளவன்றிக்கே, ஆழ்வாரவதாரவைபவத்தை ஸநத்குமாரர் மார்க்கண்டேயபுராணத்திலே ஒரு அத்யாயமெல்லாம் சேர அருளிச்செய்தாராகையாலே, இவர்களளவும் விவக்ஷிதம்.

இத்தக்குருபரம்பரையில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களை அருளிச்செய்கிறவராகையாலே நாதயாமுநர்களை மத்யமபதஸ்தராக அருளிச்செய்கிறார், 'நாதயாமுநமத்யமாம்' என்று. நாதயாமுநர்கள் - நாதமுநிகளும் யாமுநமுநிகளும். அவர்கள் தாம் பரமஹம்ஸரிறே; "நாதயாமுநர் போல்வாரை அன்னமென்னும்" என்றிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அருளிச்செய்தது; அவனும் அன்னமாகியிறே அருமறைகளை அருளிச்செய்தது. எவ்விதரான இவர்தான் மதுரகவிகளினுடைய திவ்யப்ரபந்தாநவரதாநுஸந்தாநத்தாலே ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாதமுநியானார்; அத்தநாதமுநியருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவர் அவதரித்து தர்

acharya.org

ரஹத்தை ஆள வந்தானது. "நாயோவஜ்ஜுவ்வ்ரதுவ்வஹுஹிரவிதுவ்யாரெநவ்ரவெநெ" என்னக்கடவதிறே. அவ்வளவன்றிக்கே, "விஷ்ணுஹ்கிவ்ரதிஷ்யாமுவெநொவத ரிஷ்யதி" என்று ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வா ரவதாரமாக நம்மாழ்வாரைச் சொல்லிற்றிறே. ஆளவந்தாருக்கு ப்ரபத்யர்த்தோபதேஶம் பண்ணுகைக்கு அடியான உய்யக்கொண்டாரும் மணக்கால்நம்பியும் இவர்களிடையிலே அடைபடக்கடவரா யிருப்பர்கள். நாதயாமுநமத்யமாம் என்று - ஆழ்வான் அநுஸந்தாநக்ரமமாயிற்று இது; இவரை யொழிந்த மற்றையார் "ஸுஹ்ருரவஸாரஸ்ரம் பதிஶொவரஸ்ய்ரம் | ரூக்ஷீவலுஹவ்ரதாம் கெஹுமரவரஸ்ரம்" என்றுமிறே அநுஸந்தித்துப்போருவது.

உடையவர்தாம், குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமிறே அவர்தாம் ஆழ்வானுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யராகையாலே 'அஸ்மதாசார்யபர்யந்தம்' என்கிறது. "ஸுஹ்ருரொரு ஹவெதாவ்ரஹவியெகுவிஹ்ரரரசாநஜவ்ர" என்னக்கடவதிறே; "ரசாநஜாஜ்ஜ்ரணொஹ்ரி" என்றும் அநுஸந்தித்தார். இதிலே யமுனைத்துறைவ னிணையடியாங் கதிபெற்றுடைய இராமாநுசனுகையாலே - ஆளவந்தாருக்குச் சரணத்வயமென்னலாம்படியான பெரியநம்பியும் ஸூசிதர். "இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்த அநந்தரத்திலே, 'இளையாழ்வீர் ! பெருமாள் ஸ்ரீதண்டகாரண்யத்துக்கு எழுந்தருளும்போது மரவடியைத் தம்பிக்கு வான் பணையம் வைத்துப்போய் வாணோர்வாழ எழுந்தருளினாற்போலே. மேலை வாணோர்வாழ இவரும் தமக்கு அடியானை அடியேனை அப்படி உமக்குவைத்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று அவர் அருளிச்செய்தார்; அத்தைப்பற்றி "யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதி பெற்றுடைய இராமாநுசன்" என்று அமுதனார் அருளிச்செய்தார்" என்று திருநாராயணபுரத்தில் திருவாய்மொழியரசாயர் அருளிச்செய்தார். உடையவரை குருபக்திஹாரநாயகமாக நடுவே அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, யதாபாடம் எல்லாரும் அநுஸந்திக்கிறது - "ஆழ்வான் திவ்யஸூக்தி" என்னுமது எல்லாரும் அறிகைக்காக. இதிலே, ஆசார்யாபிமாநயுக்தராய் இவ்வருகிலுமுண்டான அனைவரும் ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்போது நாதயாமுநர்களை நடுவாகச்சொன்னது - யதிவரர்க்கும் உபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டுகொள்வது. 'அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தம் வந்தேகுருபரம்பராம்' என்கிற இத்தால் - 'ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததா மபிவர்த்ததாம்' என்று - எம்பெருமானார் திவ்யஸங்கல்பத்தாலே வர்த்தித்துக்கொண்டு போருகிற ஆசார்யபரம்பரையானது ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸேவிக்கப்படும தென்கிறது. "எம்பெருமானிற்காட்டில் குருபரம்பரை அதிகம்; குருபரம்பரையைக்காட்டில் ஸ்வாசார்யன் அதிகன்" என்னக்கடவதிறே அஸ்மதாசார்யபர்யந்தம் என்கையாலே - இவ்வருகுள்ளார்க்கு உபதேஶ்யராய் ப்ரபத்திமார்க்கப்ரவர்த்தகரான கூரத்தாழ்வான், அவர் செல்வத்திருமகனாரான பட்டர் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசார்யர் கூரகுலோத்தமதாஸநாயன் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியசீயர் முதலாக "ஸ்வ்ரரரஹ்ரி" என்னுமவர்களெல்லாரும் அநுஸந்தேயராம்படி ஸூசிதர்.

வேதாந்தாசார்யரான அண்ணவும் "வதுஶ்ரிவ்வஹுவ்ரஜ்ஜ்ரவ்ரஜ்ஜ்ரநாயஜ்ஜ்ரம் | ஶ்ரியக்ஷ்ரவாயுஸ்யாவிஜ்ரவ்ரொதாவமாஹிநெ | ஸுஹ்ருஜ்ஜ்ரொரு ரரிஜாரொத்ரு பொமிநெ" என்று தொடங்கி, "பதீஜ்ரவ்ரணாயாஸுஹ்ரவெரணஶாமிநெ | வ்ரயரெஜ்ரு ஜ்ஜ்ரம்ரரிஜாரொத்ரவ்ரபொமிநெ" என்று நடுவாகவும், "வரிஸ்வாவாரிஷ்ஸ்வ்ரவ்ரவ்ரி ரவ்ரொரொரவ்ரதெ | ஜ்ஜ்ரம்ரரிஜாரொத்ரொரீநாய ஏயாமவெ ॥ ஹவ்ரஶ்ரீரொரு நாயாரிவரிவரிரக்ஷ்வாஜ்ரஷெ | ரரிஜாரொத்ரு ரொநெ ஜ்ஹாஹாமாயஜ்ஜ்ரம்" என்று - ஶ்ரியபதியைத் தொடங்கி ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யர் நடுவாகவும், ஸ்ரீஸைலேஶதயாபாத்ரரான பெரியசீயரளவாக ஸேகரிக்கையாலே, இதுவே ஶாத்தஸம்ப்ரதாயம்; மநுவிபரீதம்போலே, இதுக்குப் புறம்பானது அஸம்ப்ரதாயம். உபாயாந்தரோபதேஷ்டாக்கள் - ஸ்வரூபநாஶகரான குருக்கள்; ஆகையாலிறே, "ஹ்ரரிநு-ஸ்வ்ரகாரொஶ்ரஸ்ரரிஜ்ஜ்" என்றது. "ஸாக்ஷாத் பலைகலக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாலே மந்த்ரரத்நத்தை உபதேஶிக்குமவர்களிறே - ஸத்குருக்களாகிறார்; "த்வயத்தினுடைய அர்த்தத்தையும் திரு

acharya.org

வாய்மொழியினுடைய அர்த்தத்தையும் உபதேசிக்கிறான் யாவனொருவன், அவனுக்கேயிறே ஆசார்யத்வ பூர்த்தி உள்ளது" என்று ப்ரமேயரத்நத்திலே அருளிச்செய்தார். எவம்விதமான குருபரம்பரையிறே ஸேவ்ய மென்கிறது. மேலும், குருகுலதுர்யரான வரவரமுநிவர்யருடைய பரம்பரயா "[illegible] வ்ருத்தாம் " என்று நடந்துசெல்லுவது; "[illegible] " என்று தொடங்கி, "[illegible]" என்றிறே தலைக்கட்டியருளினர். "[illegible] ஸ்ய" என்று தொடங்கி, "[illegible]" என்று நடுவாகவும், "ஸ்ரீயபராயாதிமாரவெ நமோஹமயோ நமோ நம:" என்று எம்பெருமானளவாகவும் - வாக்யகுருபரம்பராக்ரமத்தாலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்தது; இந்த க்ரமத்தை "முந்தை வினையகலமுன்னருளுமாரியனால், எந்தையெதிராசனின்னருள் சேர்ந்து-அந்தமில்சீர்ப் பொற்பாவையவன்னருளால் பொன்னரங்கர்தாள் பணிந்து, நற்பாலடைந்துய்ந்தேன் நான்" என்றும், "[illegible] ஸ்ரீமதீ நாஜீகியாவ்ய: | [illegible]" என்று விவரணமாலையின் அடியிலும் தத்வதீபாதியிலும் அருளிச்செய்தார்.

இந்தக்ரமம், "[illegible]" என்கிற ஶ்ருதியையும், "[illegible]" என்கிற பாஷ்யகாரவசநத்தையும் பற்றி யிருக்கிறது; "[illegible] வாரவரம் ஸ்ரீஶைலநாத ஜாரம் [illegible] | [illegible] [illegible] [illegible]

இதுவும் ஆழ்வான் அருளிச்செய்தது.

யொநித்யஶ்ச்வ்ரு தவஷாஷ்ஜ்ஜ்ரு ஹ்ரு ஹ்வ்ரு ஶொஹ்ரு ஹ்ஷ்ஜி தரு ணி ஶ்ரு ணாரு ஶேநெ ।
ஹ்ஷ்ஷ்ரு ரு ஶ்ரு ஶ்ரு ஶ்

[யோநித்யம்] - யஃ என்று - "வைதிகோத்தமர்" என்னும் ப்ரஸித்தியைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. நித்யம் அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஃ என்று - "ஸர்வேஷாமேஷாமாவ்ருதி | கிங்கரோவ்ரி" என்றும், "கூவ்ருதிஹக்தி தத்ஜாநாத்ரதாவ்ரி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணதார்த்திஹராச்யுதரானபோருளாளர் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகப்ரேமத்தாலே, "தத்தாஉகூலோஉ நுநிதி" என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கு அசலான அனைத்தையும் த்ருணஸமமாக எண்ணியிருப்பரென்கிறது. "நிரவெ தாரஹோ மாரொவாஉம்ஶரணஉ தஃ", "தென்னத்தியூர்கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்ட வன்பாள னிராமானுசன்" என்று வரதநாராயணனை யாயிற்று; "யொநித்யம்ஸ தம்யாயெஈராயணஃ நுநயிஃ" என்று நிரவதிக ப்ரேமத்துடனே நித்ய திருவாராதநமாக நடத்திப்போருவது; அந்தபக்த்யைர்வர்யமதத்தாலே, "தூணீகூ தா நுதுஹுக்தி ஹிஃ", "கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பு" என்னும்படி பண்ணியிருப்பராயிற்று; "கூஉ ஹம்ஹமவ தூஉ ஜஉயவரிவ்ரியாஶயா நிரவ்ஸஸ்வெ தாரஹோ மாரொவமத ஸஃஸ்வஸாம் ஸாரிகூஸ்வஹாவஃ" என்றாயிற்று இவர் ஸ்ரீஸூக்தியும் இருப்பது. [யஃ] - "திக்குற்றகீர்த்தி யிராமானுசன்" என்று ப்ரஸித்தரானவர். [நித்யம்] - நாடோறும். [அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஃ]-அச்யுதனுடைய யாவது - குணவிக்ரஹவிபூதிகளை நழுவுதலின்றிக்கே யிருக்குமவ னென்னுதல், ஆஶ்ரிதரை நழுவ விடாதவ னென்னுதல், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில்நின்றும் நழுவாதவ னென்னுதல். "வீவிலின்பம்மிக வெல்லை நிகழ்ந்த நம்மச்சுதன் வீவில்சீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்" என்றும், "ஆதுமிலகாலத் தெந்தை யச்சுதனமலன்" என்றும், "அயரவாங்குநமன்றமர்க்கருகஞ்சினை யச்சுதன்றன்னை" என்றும், "நத்யஜேயம்" என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிற்று இவர் ப்ரவணராயிருப்பது. அந்த அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹம், அர்ச்சாவதாரந் தொடங்கிப் பரபர்யந்தமாக எங்கும் நித்யமாக உண்டாயிறே இவர்க்கு இருப்பது. அது எங்ஙனேயென்னில்;—அத்திகிரிப்பச்சைநிறத்தச்சுதனுடைய பதாம்ஜங்களிலும், வேங்கடத்தச்சுதனுடைய தாங்கு தாமரையன்ன பொன்னாரடியிலும், அரங்கமாநகரச்சுதனுலகமளந்த பொன்னடியிலும், நண்ணித்தொழுமவர் நச்சுவார்முன்னிற்கும் நாராயணனச்சுதனுடைய துளங்கு சோதித்திருப்பாதத்திலும், தயரதற்குமகனான அச்சுதன் காடுறைந்த பொன்னடியிலும், கோவிந்தனச்சுதன் பொற்றாமரையடியென்று பேசும்படியாய்க் கானில்கன்றின்பின்போன பொன்னடியிலும், அச்சுதனனந்தசயனன்செம்பொன்திருவடியிணையிலும், வீவிலின்பம்மிக எல்லைநிகழ்ந்த நம்மச்சுதனான விண்ணோர் பிரானார் மாசில்மலரடியிலு மாயிற்று, இவர் மயல்கொண்டிருப்பது. இதுதான் "ஆவமொடுநிச்சல்நினைவார்" என்னும்படியிறே நித்யேச்சை நடந்து செல்வது. "தென்னத்தியூர்கழலிணைக்கீழ்ப்பூண்டவன்பாளன்", "அரங்கன்கழல் சென்னிவைத்துத் தானதில்மன்னும்", "பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன்காதலன் பாதம் நண்ணு", "நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும் நிறைவேங்கடப்பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடென ஞாலவியபாற்கடலு முன்தனக்கெத்தனையின்பந்தரும்" என்னக்கடவதிறே. அவர் தாமும் "வ்ருணதாரிஹரு," "ஸ்ருஹணிஶ்ரீநிவாஸெ," "ஶ்ரீரஹுஶாயிநம்" என்றும், "கூதா நஹுஸாரயீம்" என்றும், "கா கூ", "ஶெஷிணெஶெஷஶாயிநெ", "ஶ்ரீவெகுண்ணாய" என்றுமிறே அருளிச்செய்தது. ஆகையாலே, பூவார்கழல்களிலும், கண்ணன் கழலிணையிலும், காகுத்தன்தன்னடியிலும், பாற்கடலுள்பையத்துயின்ற பரமனடியிலும், வைகுந்தச்சேவடியிலும், ஸர்வாந்தர்யாமியான நாராயணசரணங்களிலு மாயிற்று வ்யாமுக்தராயிருப்பது. இப்படி பஞ்சாவஸ்தாவஸ்திதனான ஸர்வேஶ்வரனுடையசரணாரவிந்தயுகளமகரந்தாஸ்வாதமதுவ்ரதமாய் அநுபவித்து அதிலே மக்நராய், அத்தாலே ததிதரங்களாய் ஆவிர்ப்பவிக்கிற அமங்களமானபாஞ்சபௌதிகவிஷயபஞ்சகத்தையும், அதுக்குமேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் த்ருணவத்ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருப்பாராயிற்று. இப்படி பக்திவிரக்தியுடைய இவர்திருவடிகளைத் தாமும் அப்படி பரத்வாதிகளெல்லாமாக அறுதியிட்டு அடையப் பார்க்கிறார்.

[அஸ்மத்குரோஃ] - கீழ்ச்சொன்ன அச்யுதபக்தியாலே ததிதரங்களை த்ருணவத்கரிக்கையாலு மாயிற்று, இவரை ஆசார்யவரணம் பண்ணுகிறது. "விஷ்ணுதா தாநாகூதயாயாதுஷாயிநெ" என்னும்படி தத்த்வத்ரயத்தையும் உபதேசிக்கையாலே அலகலகாக ஆராய்ந்து "ஹோ மாஉதெவியிஶிவாதி

acharya.org

வஷ ஸுகி ஸுவ்ஸாதா நுஹ்ஸு திரி தியாகிஸுஃ க்ரூக்ஷ்ஸ்ஸ்ஸ ஸுஷஜஸுஜெ ஷஃஹம்ஜ்ஷெய” என்று தத்த்வத்வய விஷய வைராக்யத்தையும், “தவஷ்ஸ்ஸுஹ்ஸ்ஸ்ஸ்ஜ்ஞ்” என்று தத்த்வைகவிஷய பக்தியையுமுடையராகையாலே தமக்கு அநுகுணமாகவே ‘அஸ்மத்குரோஃ’ என்கிறார். “ஜ்ஞாநதீவ்ரெ ஸ்ஸ்ஸ”, “க்ஷ்ஸ்ஸ்ஸ்ரிரெயிக்ஷ்ஷ்ஸ்ரிதுஹியெத”. இவர்க்கும் இரண்டிற்கும் அடி எம்பெருமானாரிறே; “ஸ்ரீஷ்ஜ்ஸ்ரீநுஜ்ஸ்ரீஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்” என்றாயிற்று இருப்பது. இவரையாயிற்று ப்ரதாந ஶிஷ்யராக ப்ரதமம் பெரியதிருமந்தரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை ப்ரஸாதித்து அபிமாநித்தருளிற்று. நரநாராயணாவதார மென்னலாம்படியிறே, ராமாநுஜ கூராதிபர்கள் கூட்டாவிருப்பது. எல்லாரும் ஒருதட்டும் இவர் ஒருதட்டுமாகவிறே எம்பெருமானார் எண்ணியிருப்பது; அத்தைப்பற்ற, “ஒருமகள்தன்னையுடையேன்” என்றாரிறே. இப்படி அத்விதீயமாயிற்று இரண்டு விஷயமும் இருப்பது. “கலையறக்கற்றமாந்தர்” என்னலாம்படியான இவருக்கு ஸகலார்த்தமும் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது ‘பகவதஃ’ என்று. “சொல்லார்தமிழொருமூன்றும் சுருதிகள்நான்கு மெல்லையில்லாவறநெறி யாவுந்தெரிந்தவன்”, “உண்மை நன்ஞான முரைத்த”, “இராமானுசன் மெய்ம்மதிக் கடல்” என்னும்படியிறே ஜ்ஞாநவைபவம் இருப்பது. “ஸ்ரீக்ஷ்ஸ்ரீஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்

இந்த ராமாநுஜப்ரபத்தியிலே நாராயணப்ரபத்யர்த்தமெல்லாம் அநுஸந்தேயம்; கீழ் பக்திவிரக்
ஜ்ஞப்தி வ்யுணிதையாகிற இவை - முக்திப்ரதஸக்திஸாதநங்களாயிருக்கும்; இதிறே, புருஷகாரஹாவ
துக்கு அநுகுணமான ஸ்ரீமத் பதார்த்தமும். இவையும் ஈஸ்வரவஸீகரண ஹேதுவான குணமிறே. புரு
காராந்தரநிரபேக்ஷமாயிறே இவ்விஷயம் இருப்பது. இனி, வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஸீல்ய ஸௌல
யாதிகள் ஸௌகர்யாபாதகங்களாயிருக்கும், நாராயணபதத்திற்போலே; "ரோதாவிதாஹ்ராதாநிவாஸ
ரணம்வஸுஹ்ருதிநாராயணம்" என்று இஸ்ஸம்பந்தத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகள் அநுஸந்தேய
அங்கு. "இதத்தா யிராமாநுசன்", "எந்தையிராமாநுசன்", "எம்மைய னிராமாநுசன்". "எலப்புனை
தென்னைமார்". என்னைமார் - ஆணுடன்பிறந்தவர்கள் என்னுமாபோலே இங்கு எல்லாரோடுமுண்டா
ஸௌப்ராத்ரம், "கோயிலண்ணனிராமானுசன்", "அடியேனுக்கிருப்பிடம்", "இராமாநுசன்சரண்", "இ
மாநுசன்சரணேகதி" என்கையாலே; தோஷபோக்யத்வமாகிற வாத்ஸல்யமும், ஸ்வத்தினுடைய லா
லாபம் ஸ்வாமியதாம்படியாய் ஸ்வத்தை நோக்குகிற ஸ்வாமித்வமுமாகிற இவை - ராமாநுஜஸ்தத்தா
அநுஸந்தேயம்; தாழ்ந்தவர்களோடே தன்பேறாகக் கலக்கையாகிற ஸௌஸீல்யமும் ஆஸ்ரயிப்பார்க்
த்ருஷ்டிகோசரமாய்ப் புரோவர்த்தியாய் நிற்கிற ஸௌலப்யம். ஜ்ஞாநமாவது - ஆஸ்ரிதர்க்கு த்யாகஸ்வீ
ரங்களுக்கு உறுப்பான இஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கு உடலான அறிவு; ஸக்தியாவது-அநிஷ்டங்களை
போக்குகைக்கும் இஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்கு முடலாய், அஸக்தரானவர்களை அக்கரையேற்றவல்லஸக்
பூர்த்தியாவது - இவனிட்டதுகொண்டு த்ருப்தனாகவேண்டாத பூர்த்தி; ப்ராப்தியாவது-தன்பேறாகச்செய்
தலைக்கட்டுகைக்கு உடலான ஸம்பந்தம்; காருணிகத்வமாவது - ஸம்பந்தமில்லாவிடிலும் குருடன் கு
யிலேவிழுந்தால் எடுக்கைக்கு ஸம்பந்தம் வேண்டாதாபோலே பிறர்நோவுகண்டால் 'ஐயோ!' என
வேண்டும்படியான தயை; "ஸுஹ்ருதநுவிஷஹ்ரகௌவமம்தூநாகம்வட்ர" என்னக்கடவதிறே
ஔதார்யமாவது - கொள்வாரைத் தேடிக்கொடாவிடில் தரியாமற்கொடுக்கும் கொடையுடைமை; இ
ஸௌகர்யாபாதக குணசதுஷ்டயமும், கார்யாபாதககுணஷட்கமும் இங்கும் அநுஸந்தேயம். அது எ
னேயென்னில்;—"இப்படியைத்தொடருமிராமாநுசன்" என்னும்படி அவர்பின்படரும் குணனும்"தீம்பன
னென்றுநினைத்தென்னையிகழா ரெதிராச, ரன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால்" என்கிற வாத்ஸல்யமும், "அண்ண
லிராமாநுசன்" என்னும்படியுடையவராகையாலே பல்லுயிர்க்கும் வீடளிப்பானும் விண்ணின்தலைநின்
மண்ணின்தலத்து உதித்தபடியாலே ஸ்வத்திருந்தவிடத்தேவந்து நோகும்படியான ஸ்வாமித்வமும், "எ
அருவினையின் திறஞ்செற் றிரவும்பகலும் விடா தென்தன்சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தா
என்னும்படி ஒருநீராகக் கலந்த ஸௌஸீல்யமும், "என்கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும்நின்ற" என்று செ
லும்படியான ஸௌலப்யமும், "மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன்", "கதி ராமாநுசன்", "உண்மைக
ஞானமுரைத்த விராமாநுசன்" என்று அறியாதன அறிவிக்கைக்கும் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டுப
வும் தவிர்க்கவேண்டுமெதுவும் அறிகைக்கும் ஈடான ஜ்ஞாநமும், நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலி
வினைப்பரிய பலத்தைச் செறுத்தும் என்பெய்வினை தென்புலத்தில் பொறித்த வப்புத்தகச்சுமை
பொறுக்கியும் போருகிற பாபவிமோசகதவஸத்தியும், "சலியாப்பிறவிப்பவந்தருந் தீவினைபற்றித்த
பரந்தாமமென்னும்திவந்தரும்" என்னும்படி விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தியை உண்டாக்கி
க்கும்தான ஸக்தியும், பகவத்விஷயத்தை அண்டைகொண்ட பூர்த்தியும், "எந்தையிராமாநுசன் வந்தெ
தனனின் றிறன்னை" என்கிற ப்ராப்தியும், "காரேய்கருணை" என்கிற காருணிகத்வமும், "கொண்டலே
வண்மை", "உன்னுடைய கார்கொண்டவண்மை", "உன்வண்மையென்பாலென்வளர்ந்ததுவே" எ
அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் ஔதார்யஸ்வரூபமுமாகிற ப்ரபத்த்யபேக்ஷித குணங்களெல்லாம்குவ
திகழ்கொண்ட விராமாநுசனிடத்திலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படியா யிருக்குமிறே.

இப்படி கோடித்வய குணயுக்தரான ராமாநுசனுடைய சரணங்களை உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும்
சொல்லுகிறது-"ராமாநுஜஸ்ய சரணௌஸரணம் ப்ரபத்யே"என்று;குலந்தரும் நலந்தருஞ்சொல்லான நா
யணா என்னும் நாலெழுத்துப்போலே ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதநமன்றிக்கே, கேவலம்மோக்ஷகஹேதுவா
யிற்று, இந்தச் சதுரக்ஷரி இருப்பது; "வ்ரதரூபவ்ரதரக்ஷரீ" என்றாரே இவர்தாமே. "யதா நா
யணபெதிஜமாதிவ்ரதரக்ஷரீ"; நாராயண ராமாநுஜ என்றிறே விகல்பிக்கலாயிருப்ப
இத்திருநாமத்தான், யுகந்தோறுமுண்டாயிருக்குமாயிற்று; இளையபெருமாளிடத்திலும், கம்பீரத்தா
லுக்குத் தம்பியான க்ருஷ்ணனிடத்திலும், இப்போது இளையாழ்வாரான இவரிடத்திலும் பேர்பெற்று

acharya.org

யிருப்பது. ஏதத்பூர்வாவதாரத்வயமும், ஸாதுபரித்ராணத்துக்கும் துஷ்க்ருத்விநாஶத்துக்கும் உடலாயிருக்கும்; இவ்வவதாரமும், வைதிகமார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கைக்கும், அவைதிகமார்க்கத்தை நிரோதிக்கைக்கும், ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப் பெருக்கி வளர்க்கைக்கும் உடலாயிருக்கும். அவ்வவதாரங்களிலும் அப்படியே, "ஸஹ்ய தாஶரணௌ மாஶுசி," "உபைகேஶரணம்வ்ரஜ", "நிரஸ்தாஶேஷமாஶோவரஜம் ஶரணம்மதிம்" என்றிறே இவர்கள் ப்ரபத்தியை வர்த்தித்பித்தது. அவர், ஸ்ரீமந்நாராயணவிஷயத்தில் ப்ரபத்தியை கத்யமுகேந வெளியிட்டார்; இவர், ராமாநுஜவிஷயத்தில் ப்ரபத்தியை இப்பத்யமுகேந வெளியிடுகிறார். அங்கு, ப்ரமேயபூதர் வெளியிட்டார்கள்; இங்கு, ப்ரமாதாவானவர் வெளியிட்டார் [ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே] என்று. 'அஸ்யராமாநுஜஸ்ய சரணௌ' என்று "இராமாநுசன்பரன்பாதமுமென்சென்னித்தரிக்கவைத்தான்" என்னும்படி திருவடிகளிலே தலையைமடுத்து ஶிரஸா யாசிக்கிறார். ராமஶரணாகதி, "ஶிரஸாயாசதிஸ்ஸ்வவநநுக்ரதம்யா" என்று பலித்ததில்லை; ராமாநுஜஶரணாகதி அவ்யபிசரிதமாக பலிக்குமிறே. "ஸஹ்ய தாஶரணௌ" என்னும்படி, "ராமாநுஜவரணௌ" என்று - வேறு த்வயம் வேண்டாதே, அடியே த்வயமாயிருக்கை. லோகவிக்ராந்தசரணம் போலே மாறிநடப்பனவாயிறே இராமாநுசன்தன் இணையடி இருப்பது; நாராயணசரணங்களளவுஞ் செல்லவேண்டாத பூர்த்தி. விக்ரஹைகதேஶத்தைச் சொன்னது - விக்ரஹத்துக்கும் உபலக்ஷணமாக. "கையிற்கனியென்னக் கண்ணனைக்காட்டித்தரிலு முன்றன், மெய்யிற் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்" என்னும்படியாயிருக்கும். [சரணௌஶரணம்] - "இராமாநுசன் நம்மை நம்வசத்தே விடுமே சரணமென்றால்" என்கிற உபாயாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ப்ரபத்யே' என்று - உபாயஸ்வீகாரஞ் சொல்லுகிறது. "கையும்மனமுன்குணங்களையுன்னி யென்னுவிருந்தெம், மையநிராமாநுசனென் றழைக்கு மருவினையேன், கையுந்தொழும்", "வாசாயதீநுதநஸாவவ்ஷாவயஷ்தாஷாரவிநயமயஹஜதாம்ரணாழி | கூரயாயிநாய" என்னும்படி த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுகிறார். "இராமாநுசனையுன்னுந்திண்மை" என்று - எல்லார்க்கும் மாநஸாத்யவஸாய மாகலாம்; இவர் பூர்ணாதிகாரியாகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் பூர்ணப்ரபத்தி பண்ணுகிறார். இந்த ஸ்வீகாரம் ப்ராப்யம்மாகையாலே, "எய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன், வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்" என்று வர்த்தமானமாய் நடக்கிறது.

இவர் தீர்க்கபந்துவாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம் பண்ணின ப்ரபத்தியே தஞ்சமாம்படி கொழுந்துவிட்டுப்படரும்படி பண்ணுகிறார்; அத்தைப்பற்றவிறே "வ்யாணகாலெ ராமாநுஜாரு நீத" என்றது. இத்தால் - இவர் சரமகாலத்திலே பண்ணின சரமப்ரபத்தியே இவர் சரண்கூடின சரமபர்வநிஷ்டர்க்கெல்லாம் அவ்யபிசரிதமான உபாயமாய்ப் பேற்றோடே தலைக்கட்டு மென்றதாயிற்று. "ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான எம்பெருமானார், தம்முடைய பெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுன்பே சென்று பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, 'ப்ரபந்நஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும் பெரும்பிழைக்கும் ப்ரபத்தியே இவர்சரண்கூடின சரமபர்வநிஷ்டர்க்கெல்லாம் ப்ராயஶ்சித்தமாகக்கடவது' என்று ப்ரார்த்திக்க, புருஷகாரபலத்தாலே 'பொறுத்தோம்' என்ன, இந்த ப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை ராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான் ஏகாந்தத்திலே ஸேவித்து, அனைவர்க்கும் தஞ்சமாக "நஜெஜ" இத்யாதி ஶ்லோகத்தை அருளிச்செய்தார்" என்று பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரும், பகவந்தம் யதிவரம் ப்ரணிபத்ய யதீந்த்ராங்கீரியாந்வயரானார்; அத்தைப்பற்றப் பின்புள்ளாரும் "வ்யாஹாஶ்ரீஶ்ய" என்றார்கள்; ஈட்டுக்கு ப்ரவர்த்தகரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் ப்ரஶிஷ்யரான நாலூர்ப்பிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிறே யதிவரபுரவதாரமாய் யதீந்த்ரப்ரவணரான சீயரும் தம்ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ராமாநுஜநாமத்தையுண்டாக்கி நடத்தியும், நூற்றந்தாதியை அநுகரித்து அருளிச்செய்த யதிராஜவிம்ஶதியிலே ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரடியாக "வாவாஶமொவராஹமுணஜெஶிகாரு கூரயாயிநாய ஹ்ரூவ்ரெஶிகவர" என்றும், "மாரமுதுகூரநாய ஹ்ரூவ்ரெஶிகவர" என்றும், ஸ்ரீஶைலநாதரிடத்திலே ஶேகரித்தது. ஏவம்விதஸம்பந்தயுக்தராய் குருகுலதுர்யரான பெரியசீயர்ஸம்பந்தமேயிறே ப்ரபலம்; இத்தால் - விஶிஷ்டபக்ஷத்திலே ஊன்றின ஶிஷ்டராய், அத்தாலே ஶ்ரேஷ்டருமாய், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அஹங்கார ரஹிதரான ஆசார்யர்கள் ஸம்பந்தமே ஆதரணீய மென்றதாயிற்று. (உ)

---

acharya.org

ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா வித்யாதி யுவதயஸ்தநயாவிஹீநாதிஸ்ஸ்ரீயஸ்தெவநியமேநஸ்ஸ்தநயாநாழ் |
ஆத்யஸ்யநிகமாவதெ ஸுகுமாரிராமம் ஸ்ரீமத்தஸ்ஸ்ரீ மதுவ்ரணமாமிமூர்த்நா ||

[மாதா இத்யாதி] - இந்த ஜ்ஞாநம் அதிக்ருதாதிகாரமாயப் போகாமே ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடியான ப்ரஹ்மஸம்ஹிதையை "மயர்வறமதிநலம்" என்கிற பக்தியாலே வாசிகமாக்கி, "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல்லாலே அருளிச்செய்கையாலும், பெரியமுதலியார்க்கு இந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உபாதாநம் ஆழ்வாராகையாலும், அவர்திருவடிகளிலே விழுகிறார். "உரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவெத்திறம்" என்றும், "செய்யுண்வார்த்தையுளன்னைகோல்கொள்ள" என்றும், "எல்லாங்கண்ணன்" என்றும் பெரியமுதலியாரையும் ஸ்ரீபராசரபகவானையும்போலே க்ருஷ்ணவித்தராயிருக்கிறபடியையும் நினைத்து ஆழ்வார்திருவடிகளிலே ஶரணம்புகுகிறார்.

[மாதா]-உத்பத்திக்கு முன்னே வரங்கிடந்து பெறுகைக்கு வருந்தி, பத்துமாஸம் கர்ப்பதாரணம் பண்ணி, ப்ரஸவவேதனையநுபவித்து, அஶுத்திகளையும் மதியாதே பால்யதஶையில் ஆதரித்து வளர்த்து-பக்வனானால் பின்பு பருஷபாஷணம்பண்ணினாலும் அவற்றைப்பொறுத்து, அகலவிசையாதே இவன் ப்ரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே உபகாரகராயிருக்கை. [பிதா] - அவள்பாத்ரமாத்ரமென்னும்படி உத்பாதகனாய், என்றுமொக்க ஹிதைஷியான பிதா பண்ணும் உபகாரத்தைப் பண்ணுமவரென்கை. "மரீயாநுவ்ருஹஉ்விதா". [யுவதயஃ] - இவ்விருவரையும் மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை. [தநயாஃ] - அவர்களுடைய யௌவநத்தை அழியமாறிப்பெற்றவராய், பால்யத்தில் ஸுகுமாரராய், பக்வதஶையில் ரக்ஷகராய், நிரயநிஸ்தாரகரான புத்ரர் பண்ணும் உபகாரத்தைப் பண்ணுமவரென்கை. [விபூதிஃ] - விபவமில்லாதபோது இவையெல்லாம் அஸத்ஸமமாகையாலே, இவையெல்லாவற்றையும் கன்றுக்கும் ஐஶ்வர்யம்போலேஉத்தேஶ்யராயிருக்குமவரென்கை.[ஸர்வம்]-அநுக்தமான ஸர்வைஹிகங்களுமாயிருக்கை. அதாவது - மோக்ஷோபாயமும் முக்தப்ராப்யமும். [யதேவ] - அவதாரணத்தால் "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையு மவரே" என்றிருக்கும் ஆழ்வார் நினைவுக்கே. [நியமேந] - என்றுமொக்க, அவர்க்கு ப்ரியமென்று போமதொழிய ப்ராமாதிகமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கை. [மதந்வயாநாம்] - "விஶ்வயாஜநாவா" என்கிற உபயஸந்தாநஜாதர்க்கு. [ஆத்யஸ்யஃ] - வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு ப்ரதமாசார்ய ரென்கை. [குலபதேஃ] - ஸ்த்ரீக்கு பர்த்ருகுலம்போலே கோத்ரருஷியும் அவரே. [வகுளாபிராமம்] - திருமகிழ்மாலையாலே அலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. இத்தால் - திருவடிகளில் பரிமளத்தால் வந்த போக்யதையைச் சொல்லுகிறது. திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதமான பகவச்சரணாரவிந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. "நல்லடியேலணிநாறுதுழாய்." [ஸ்ரீமத்] - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நித்யஸம்யுக்தமாயிருக்கை; "ஸுஶரிஷ்ட ஸ்ரீரோநு", "ஸதா நாமவாஸ்ரீரோநு" என்று - பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியை ஐஶ்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கு ஊற்றான ஐஶ்வர்யத்தையுடையவ ரென்னவுமாம். [ததங்கீரியுகலம்]-அதுவென்னுமத்தனை யொழியப் பேசிமுடியவொண்ணாதென்கை. [யுகலம்]-சேர்த்தியால்வந்த அழகையுடைத்தாயிருக்கை. [ப்ரணமாமி மூர்த்நா] - ஆழ்வாருடையபடிகளை நினைத்தவாறே, நமஃ என்று நிற்கமாட்டாதே அவர் திருவடிகளிலே தலையைச் சேர்க்கிறார். (கூ

---

acharya.org

பட்டர் அருளிச்செய்தது.

ஹ்ரீ தம்ஸரஸ்ய ஹ்ருதயாஹ்வயபூதநாய ஸ்ரீஹத்திஸாரகுலஶே஖ரயோகிவாஹாய ।
ஹகாரிணே வாகாலயதீநஶிஷ்யாய ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்நாய நிஜபாதுகாம் ॥

கீழ் உபகாரகரை ஆஶ்ரயித்த இத்தால் செய்ததாயிற்று - முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகர் ஶேஷித்வ ப்ரதிபத்திவிஷயபூதரும் ஸ்துத்யரு மென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. ஒருவனுக்கு ஶேஷிகள் இருவருமாம் படி எங்ஙனே? என்னில்-க்ருதிஶேஷித்வம் யாகாதிகளுக்கும் புரோடாஶாதிகளுக்கும் உண்டானாற்போலே ஈஶ்வரன் ப்ரதாநஶேஷியாய் பாகவதர் த்வாரஶேஷிகளா மிடத்தில் விரோதமில்லை; அதவா, ஈஶ்வரன் நிருபாதிக ஶேஷியாய், தத்ஸம்பந்த மடியாக வந்ததாகையாலே பாகவதஶேஷத்வம் போகௌபாதிக மென்றுமாம். "தமக்கு ஸ்தோத்ரார்பஹேதுவான பக்த்யாதிகள் பிதாமஹோபாத்தநம்" என்கைக்காக முதலிலே பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞாநபக்திகளுடைய ஆதிக்யஞ் சொன்னார். நான்காம்ஶ்லோகத்தாலே - இவ்வர்த்தம் த்ரைவித்யவ்ருத்தாநுமத மென்கிறது. ஐந்தாம்ஶ்லோகத்தாலே - இந்தஜ்ஞாநம் இவர்க்கு ஆழ்வார்களாலே வந்த தென்கை. "கூரகுலோத்தமதாஸ்ய ஶிஷ்யாணாமாத்மவைபவாய" என்று ஆழ்வான் அக்ரகண்யராகையாலே - "கூஸ்ஹுஶேஷி" என்றார். அப்படிப்பட்ட பாரதந்த்ர்யத்தை "இவ்வாத்மவஸ்து அவர்க்குஶேஷமாகில் அவருடைய விநியோகப்ரகாரங் கொண்டு கார்யமென்?" என்றார்; ஏவம்விதஸ்வரூபராகையாலே, உடையவரும் "ஒருமகள்தன்னை யுடையேன்" என்றார். இப்படி ஸ்வாசார்யவிஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யத்தாலும், "நாம் பெற்ற லோகம் நாலூராளும் பெறவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கையாலும், "ஶிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு ஸீமாபூமி கூரத்தாழ்வான்" என்றார்கள்; "கூவாரூ வாரூவிஹவஸ்வாஶிஷ்யவ்ருத்தஸ்ஸ்ஹ்ரிதிஹ்ஶிகவிஶேஷவிரிதஷ்யாணாம்" என்னக்கடவதிறே. அதைப்பற்ற, உடையவரும் "யதுஶைலேஶ" என்று ப்ரார்த்தித்தருளினார்; நூற்றந்தாதியிலும் மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழா னடியாக விரும்பியருளினார். மற்றையாரான இவ்வருகிலுள்ளாரும் அல்லா வழியைக் கடப்பது அவர்களாலேயிறே; அவர்கள்தாம் யோநித்யம் த்ரைவித்யாதிகளடியாக அடியுடையராயிருப்பார்கள். "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்", "ராஜ நாஜ்ஞ்ஜிஶாணாம்" இத்யாதி. மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலே நடக்கிற க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நாசார்யர்கள் ஆழ்வானடியாயிருப்பார்கள்; "ஶ்ரீவத்ஸஶிஹ்ஹவதிஃ" இத்யாதி. "ஆரியர்காள்கூறும்" என்கிற எழுபத்துநாலுமுதலிகளுக்கும் உடையவரடியான ஆசார்யத்வம்; அதில் முக்யம் ஆழ்வான் ஸம்பந்தம்; பட்டரடியாகவிறே, அஷ்டஶ்லோகீமுகேந ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தஸம்பந்தம். திருவாய்மொழியும் அடியாயிருக்கும், ஒன்பதினாயிரம் பன்னீராயிரத்திலே பர்ய வஸிதத்தது; பெரியபட்டருடைய ப்ரஶிஷ்யரான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர் ஆஶ்ரயித்தது; அவரும் ராமாநுஜநாமாவிறே; அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக்கும்; நம்பிள்ளை குமாரரும் ராமாநுஜனிறே; அவரும் ஸாரஸங்க்ரஹஞ் செய்தருளினார்; தத்வம்ஶ்யரும் கோயிலுடையவர்க்குச் சிறிது கைங்கர்யங்களுஞ் செய்தார்கள். வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரும் வகுளபூஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான வசநபூஷணாதி ரஹஸ்யப்ரபந்தகர்த்தாவாய், தம்முடைய ப்ரதாந ஶிஷ்யரான எம்பெருமானார்க்கு "கூரகுலோத்தமதாஸர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தினார்; "என்னாரியர்க்காக எம்பெருமானார்க்காக" என்றிறே அக்கோஷ்டியில் பரிமாற்றம் இருப்பது.

[பூதம்ஸரஸ்ய] - பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, நஞ்சீயர்புருஷகாரம் பிறக்க, அவர்க்காக ஆழ்வார்களை அநுஸந்தித்ததாயிருக்கும் இஶ்ஶ்லோகம். ஆண்டாளை "நீளா" என்று தனித்து ஶரணம்புகுகிறதாயிருக்கும் அஶ்ஶ்லோகம். ஆழ்வார்கள்தஞ்செயலை விஞ்சியிறே அவள்வைபவம் இருப்பது. [பூதம்ஸரஸ்ய இத்யாதி] - நிரவதிகபகவத்ப்ரேமயுக்தரான ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும், அவர்களுக்குஶேஷபூதரான மதுரகவி யதிவரர்க ளிருவரையும் தாம் நித்யஸேவை பண்ணும்படியை அருளிச்செய்கிறார். "மேவினேன் னவன்பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்னுமவராகையாலே ஆழ்வாரைச் சொன்னபோதே அதிலே அவரும் அந்தர்ப்பூதர்.

acharya.org

[பூதம்] - பூதத்தாராகிறார் - "மாதவன்பூதம்" என்று நிரூபிக்கும்படியான மஹத்தையையுடையராய், மாமல்லையில் மாதவீகுஸுமத்திலே அவதரிக்கையாலே "கடல்மல்லைப்பூதத்தார்" என்று நிரூபகமானவ ரென்கை. 'ஸரஸ்ய' என்று - "மல்லையாய் மதிட்கச்சியூராய்" என்கிறபடியே மல்லைக்குஅநந்தரபாவியாக எடுப்பதான கச்சிவெஃகாவில் பொய்கையிலே, "பூவில்நான்முகனைப்படைத்த" என்கிறபடியே பொற்றாமரைப்பூவிலே அவதரித்த பொய்கையா ரென்றபடி. மஹதாஹ்வயராகிறார் - "மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாய கச்சி" என்னும்படியான அத்தேஶத்துக்கு ஸமமாயிருப்பதான மாடமாமயிலையில் மாவல்லிக்கேணியில் செவ்வல்லிப்பூவிலே அவதரித்து, "யானுமோர்பேயன்", "பித்தரென்றே பிறர்கூற" என்று பேசும்படியான பேயார். இவர்கள் மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராயிறே இருப்பது. அதில் சரமதசையான பரமபக்தியையிறே, இவர் ப்ராப்தரானது. பட்டநாதராகிறார் - "வேதாந்தவிழுப்பொருளின்மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனன்" என்கிறபடியே - வித்வத்கோஷ்டியிலே சென்று அவர்களை வென்று, பரதத்வநிர்ணயமூகேந 'பட்டர்பிரான்' என்று பேர்பெற்றவ ரென்கை. இவரும் "சோராதகாதல்பெருஞ்சுழிப்பால் தொல்லைமாலையொன்றும் பாராதவனைப் பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்" என்னும்படி நிரவதிகபகவத்ப்ரேமயுக்தராயிறே இருப்பது. பட்டநாத, ஸ்ரீ என்று - பிந்நபதமாய், லக்ஷ்மீதுல்யையான ஆண்டா ளென்னுதல்; அன்றிக்கே, பட்டநாத ஸ்ரீயென்று - பெரியாழ்வார்க்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளென்று அநுஸந்திக்கவுமாம். "திருமகள்போல வளர்த்தேன்" என்றாரிறே. மேல் 'பக்திஸார' என்கிறது; அன்றிக்கே, பட்டநாதர்க்கநந்தரம் "ஶ்ரீஹஸ்திஸார" என்று சொல்லுகிறது - "பெறற்கரிய நின்னபாதபத்தியான பாசனம், பிறர்க்கரியமாயனே எனக்குநல்க வேண்டுமே" என்று ப்ரார்த்தித்து பக்தியைப் பெற்று, 'பக்திஸாரர்' என்று நிரூபகமானவ ரென்கையைப் பற்ற வாயிற்று; "பொன்னிசூழரங்கமேய பூவைவண்ண" என்றிறே இவருடைய முடிந்த அவாவுக்கு விஷயம் இருப்பது. குலசேகரராகிறார் - "அங்கையாழியரங்கனடியிணை, தகுசிந்தைத் தனிப்பெரும்பித்தன்" என்னும்படி பெரியபெருமாள் விஷயத்திலே நிரவதிகப்ரேமத்தை யுடையரான ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமா ளென்கை; மாலடிமுடிமேல் கோலமாங் குலசேகரனிறே. "எம்பெருமான்தன் சரிதை செவியாற்கண்ணாற்பருகுவோ மின்னமுத மதியோமன்றே" என்றிறே பெருமாள்விஷயத்திலும் இவர் ப்ரேமம் இருப்பது. யோகிவாஹநராகிறார் - முநிவாஹநரான பாண்பெருமாளென்கை. இவரும் "இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்துதிரவோட்டி யோர்வெங்கணையுய்த்தவ னேதவண்ணன், அரங்கத்தம்மான்" என்றும், 'அணியரங்கனென்னமுதனைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்றும் அவ்விஷயத்தில் அஸ்தமிதாந்யஹாவராயிருக்கும்படி யாயிற்று. இவர்பக்தியும். பக்தாங்க்ரிரேணுவாகிறார் - "எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றுமேவுமனத்தனும்" என்றும், "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எல்லையான ததீயஶேஷத்வமே நிலைநின்ற ஸ்வரூப மென்று அறுதியிட்டு, அதுவே நிரூபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வா ரென்கை; "துளபத்தொண்டாயதொல்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், "தொடையொத்ததுளவமும் கூடையும் பொலிந்துதோன்றிய தோள் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும் தாமேஅருளிச்செய்தாரிறே. இவர்தாம் "தன்பால் ஆதரம்பெருகவைத்த வழகன்" என்று பேசுகையாலே பகவதப்ரஸாதாயத்தபக்தியை யுடையவரென்னுமது தோற்றுகிறது. பரகாலராகிறார் - "மருவலர்தமுடல் துணிய வாள்வீசும் பரகாலன்" என்கிறபடியே - பகவத்த்விட்டுக்களான பாஹ்யர்கள் கேளாராகையாலே அவர்களைத் தோள்வலியாலும் நிரஸித்து அதுக்குமேலே ஶாஸ்த்ரீயமார்க்க ப்ரவர்த்தகராய் வந்த ஶத்ருக்களை ஸ்வோக்திஶஸ்த்ரங்களாலும் நிரஸித்து, "[illegible]" என்னும்படி காயிககைங்கர்யங்களையும், "அரங்கமாலைச் சொல்லினேன் தொல்லகாமம்", "என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேன்" என்றும் வாசிககைங்கர்யங்களையுஞ் செய்து போந்தவரென்கை. "காம்பினார் திருவேங்கடப்பொருப்ப நின்காதலையருளெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தித்து, "பத்திமைக்கன்புடையேனவதே பணியாயெந்தாய்" என்னும்படி ஆசைதான் பெரியதாயிற்று; "அரங்கமென்பதிவள்தனக்காசை" என்னக்கடவதிறே. ததீயஶேஷத்வத்திலும "நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றிறே இருப்பது.

யதீந்த்ரமிஶ்ரராகிறார் - "ஸஂஹெவி தஷ்ஸஂபஶிஸவ்ஶஶ்ரீ" என்னும்படி யதிகளாலே ஸேவிக்கப்படும் எதிராஜநாதனான எம்பெருமானு ரென்கை. மிஶ்ரஶப்தம் - பூஜ்யவாசி; "ராமாநுஜாசார்யர்" என்னுமாபோலே. மிஶ்ரரான் என்கிற பஹுவசநம் எல்லாரையுஞ் சொல்லுகிறதாய், இதிலே அநுக்த

acharya.org

ரான மதுரகவிகளையுங் கூட்டி அநுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். "மதுரகவியாழ்வா ரெதிராசரா மிவர்கள்" என்றிறே சேர்த்தி இருப்பது. அன்றிக்கே, மிஶ்ரஶப்தம் - பெரியோரைச் சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே சடகோபனைச் சிந்தையுள்ளே பெய்தற்கிசையும் பெரியவரான மதுரகவிகளைச் சொல்லுகிற தென்னுதல்; அன்றிக்கே, இவரும் பொன்னரங்கமென்னில் மயலேபெருகு மிராமாநுசனும், ரங்கேஶகைங்கர்ய துரந்தரராயிறே இருப்பது; அச்யுதபதாம்புஜ யுக்மருக்மவ்யாமோஹம் இவர்க்கு முண்டிறே [ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்] - "யதீந்த்ரஶ்ரீரநு" என்று - கீழ்உக்தரானவர்களெல்லாரும் ஒருதட்டும், ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநியென்கையாலே - ஆழ்வாரொருவரும் ஒருதட்டு மென்னுமது தோற்றுகிறது; எல்லாரையும் அவயவபூதராயுடையராயிறே ஆழ்வார்தாம் இருப்பது. ஸ்ரீமத் என்கையாலே - ஒழிவில்காலத்தில் ப்ரார்த்தித்த கைங்கர்ய ரூப ஸம்பத்தை யுடையவ ரென்கை. பராங்குஶ ரென்கையாலே-"மதாவலிப்தர்க்குஅங்குசமிட்டு"என்னும்படியிருக்கை; "விஶ்வாஶிஷொய நஶேஷ*ஸ்ரீ தீயொஹிஜ நாநுஶ்ச" என்று சொல்லப்படுகிற முக்குறும்பையறுக்கும் அங்குஶமாயிறே இவர் இருப்பது. "ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னு வென்சவிப்பார்மனிசர்" என்றும், தத்ராஹித்யமுடையவர்களை "முழுதுணர்நீர்மையினார்" என்றும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக் கொள்ளென்று தமமூடும்" என்றும், "பெருஞ்செல்வமு மவரே" என்றும், "பரமனைப்பயிலுந் திருவுடையார்யவரேலும்" என்றும், "சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும் வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள்கலந்தாரடியார்தம்மடியாரெம்மடிகள்" என்றும் இப்படி ஸ்வஸமுக்த்யங்குஶத்தாலே அஜ்ஞருடைய மும்மதங்களை அருளென்னுந்தண்டாலே தமித்து ஓட்டினபடி. அன்றிக்கே, பராங்குஶரென்று - நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனை ஸ்வஸமுக்த்யங்குஶத்தாலே வஶீகரிக்கவல்ல ரென்னவுமாம்;"வலக்கையாழி யிடக்கைச்சங்க மிவையுடை மால்வண்ணனை,மலக்குநாவுடையேற்கு" என்று தாமும் அருளிச்செய்தார்; "வகுஹஹெஹவகுழ"என்று பின்புள்ளாரும் பேசினார்கள். முநிஶப்தத்தாலே - மநநஶீலரென்கிறது. எண்ணுதனவெண்ணும் நன்முனிவ ரிறே. பரரக்ஷணமேயாயிற்று, இவர் சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது. ஸர்வேஶ்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸம்ரக்ஷணத்திலேயாயிற்று, இவர் திருவுள்ளம் ஊற்றிருப்பது. "ஆளுமாளார்", "தனிமையும் பெரிதுனக்கு", "அவுத்தங்கள்வினையுமென்சொற்கொள்" என்றும், "உலகினதியல்வே", "இவையென்னவுலகியற்கை" என்றும், இவர்கள் துர்க்கதியைக் கண்டு "மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்று உபதேஶித்துத் திருத்திப்போருமவரிரே; இவரும், மதிநலம்அருளப்பெற்று ஆராதகாதலையுடையராயிறே இருப்பது. 'பரகாலயதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்' என்கையாலே - "கலியுங்கெடுங் கண்டீ கொண்மின்" என்று ஆழ்வாராலே இருவரும் ஸூசிதரென்னுமதுவும், "பராங்குஶபரகாலயதிவராதிகள்" என்கிற ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தத்வமும் தோற்றுகிறது. "திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை"என்றும், "எந்நாளோநாம் மண்ணளந்தவிணைத்தாமரை" என்றும்நிர்த்தேஶித்து, "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும், "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்" என்றும், "யொகுவிகுரா நுவரணள ஶரணெநுகுவுஜ விஹொ" என்றுமிறே, இவர்கள் ப்ரபத்திபண்ணும் க்ரமம் இருப்பது. இந்தக்ரமம் ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் ஒக்குமிறே. "திவிகுரகுரோகுரா நுழ", இவர்கள்தாம் ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல் தாங்கள் கற்றத்தையிறே பேசி யோதச் சொல்லுகிறது. "பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்", "மனமுடையீர் மாதவனென்றோதுமின்" என்று, "ஊயஶ்ரா நுஸ்ரா நுநஸஹ ஸஹெவம்வகுரா" என்று உடையவரும் பெரிய பெருமாளிடத்திலே கேட்டு,உபதேஶித்தும், "பாருலகிலாசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள்கூறும்" என்றுபேசியும் வரம்பறுத்துச் செய்தருளினாரிறே. உடையவர் தாம்|த்வயத்தை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கு ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே புநஃபுநஃ ப்ரஸாதிக்கையும், அஜ்ஞர்க்கு அவர்களநர்த்ததர்ஶநத்தாலே அருள்விஞ்சி ப்ரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்வயம் உண்டிறே; எட்டு மிரண்டு மறிவித்த எம்பெருமானாரிறே. "யதீந்த்ரஶ்ரீரநு ஸ்ரீஶைலாஹ்வாஶுபாநிழ" என்கையாலே திருவாய்மொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தங்களாலும் ஸ்ரீபாஷ்

* "தீயொஹிஜெநாஶ்ச" என்ற பாடம் லக்ஷணையால் பொருள் கொள்ளத் தகுந்தது.

acharya.org

யாதி ஸ்ரீஸூக்தியாலும் தர்ஶநத்தை நடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு சரணவத் பரதந்த்ரராய் "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்றும், "சடகோபர்தேமலர்த்தாட்கேய்ந் தினியபாதுகமா மெந்தை யிராமாநுசனை" என்றும் ஆழ்வார்திருவடிகளுக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கரான ஆகாரத்தைப் பற்ற, அண்மையாக அருளிச்செய்தது. ஆழ்வானும் "ராஶ ந ஜஸ்ய ஶரணள ஶரணம்வ்ரஜெ" என்று அநந்தரஶ்லோகத்திலே "தத்ஸ்ரயெஶவ்கு மாஹுரணாஜ்ய ஶ்ரு" என்று ஆழ்வாரை அநுஸந்தித்தருளினர். "யதீந்ரயஶஶ்ரிஷெ" என்றிறே சேர்த்தி இருப்பது.

"ஹ்ருதம்ஸரஸ்ய" என்று தொடங்கி - ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் "யதீந்ரஶ்ரீநு ஶ்ரீஶ்தராஜ்ஶஶ்நி" என்று ஸஹபடித்தது - இவர்கள் ப்ராதாந்யம் தோற்ற. "யொநித்ரு" "ஶாதா" என்கிற இரண்டு தனியனாலும் - விஶேஷித்து ஆசார்யர்கள் அநுஸந்தித்தார்கள், குருபரம்பரையிலும் த்வயத்திலும் எம்பெருமானை அநுஸந்திக்குமாபோலே. அதிலும் உடையவர் ப்ராதாந்யத்தாலே - யோநித்யம் முற்பட்டிருக்கும். ஆகையால், யதிவரசரமராய் அவரோடும் தஶமரான தேஶிகர்களையும், தேஶிககுலகூடஸ்தரான ஶடரிபுசரணங்களையும் 'ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்' என்று நித்யஸேவைபண்ணும்படி சொல்லுகிறது. உபகாரத்துக்காகில் "தவ்ஹ்ரஸ்ஶ" என்று ஒருகால் அநுஸந்திக்குமதே உள்ளது, ப்ராப்யபுத்யா ஸதாவிறே. "வாராஜ்ஶாவ்ரெஹ்ரவ்ரவ்ரவாவாரெஹ்ஸ்ஶ்வஹ்ரிதி", "கதுவ்ரதுவாவி" என்று அங்கும் அநுவர்த்தநமுண்டாகவிறே அருளிச்செய்தது. 'ப்ரணதோஸ்மி' என்று - தநீயவிஷயத்தில "நிஹ்ரதிஃவ்ரணதிஃவ்ரஹ்ஃ" என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணப்ரவணதையாலே ப்ரணமம்பண்ணுகிறே னென்கிறார். இத்தால் - பக்திபாரவஶ்ய ப்ரபந்நரான ஆழ்வார்களும், அவர்களோடு விகல்பிக்கும்படியான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், ஸர்வதாபஜநீய ரென்றதாயிற்று. "ஶாரிவ்ரகுவிஜிதவொஹ்ரதவெதாஶ மொஹாமுரு ஶ்ரநிவஹ்ரகுஶொவ்ரள ஹ்ரகுவ்ரெணுஹ்ரகு ஸ்ரவளயொரகவிஶொயதீந்ரதயாநுநாநுஶொஷாந்ரு ஶ்ரியவிவஸ்யாஜுநீயாஜு வெகுணுநாயஶ்ரயெ" என்றிறே ஆழ்வார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்கும் க்ரமம் இருப்பது.

பிள்ளைலோகம்சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

acharya.org

வ்யாக்யாந ஸஹிதங்களான

திருவாய்மொழியின் ஈட்டுத் தனியன்கள்.

திருமலையாழ்வார் அருளிச்செய்தது.

நாயம்வஜ்ஜநெதூராயேஶ நாவாஹ்வ்யாயாராநு
யொதீநம்கு ரு கெஶவ ஜ்ஜயிம்மொவிந்த கு ராயிவள |
ஹ்ரார்யம்நிமரோ நயொமிஜமஹாவாரு ளஸ்கு ஷ்ஷயள
வநெரோயவஜ்ஜ நாஹஸ ஸ்கொவெஶஷெவாயிவாநு ||

மணவாளமாமுநிகள் அருளிச்செய்தது.

திருவருள்மால் சேனைமுதலி சடகோபன் நாதமுனி சீருயக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி சென்றுமாளவந்தார், குருமாலாதரர் குருகைப்பிரான்கன்பாமெதிராசர் கோவிந்தர் கூரேசர் பட்டர் வேதாந்திமுநி, இருகண்ணர்க்கன்புடையநம்பிள்ளை யிவரீடளித்தற்கேய்ந்தமாதவர் பற்பநாப ரிவரருளாளர், திருவடியூன்றியதேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வார் பதங்கள் முன்பென்னுட்சேர்ந்தனவே.

"நாயம்வஜ்ஜநெதூ" என்கிற தனியனிலும், "திருவருள்மால்" என்கிற திருநாமத்திலும், திருவாய்மொழியின் ஈட்டின் ஸம்ப்ரதாயத்தை அடியேதொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யளவும் தர்ஶிப்பித்தபடி சொல்லுகிறது. "நரோ ஸ்ஹாவாரு வாரம்வாரஹ்ய" "வநெ மாரவாரம்வாரு" என்கிறபடியே, நாதாதியாக தேவாதிப ரளவு முண்டானவர்களை "வந்தே" என்று - குருபங்க்திநமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறது, 'நாதம்' இத்யாதியால்.

நாதராகிறார் — "ஸ்ரீரங்கநாதர்" என்னும் நாமதேயத்தை யுடையராய், "கூ ஹ்ரயகு நாயாய" என்னும்படியான ஆழ்வாரை நாதராகவுடையராய், "வ்ரஹ்ரஸ்ரவ்ஹ்ரவியம்ஸஶ்ரு ஹ்ரு ரியொமாக்கு காயிராஜ் | ஸஶ்ரராஜஶயரோஹயவெஹ நாயாயதவெஹ நயெநரோஹ" என்று 'திருமாலால் அருளப்பட்ட சடகோபன் அருள்கொண்டு ஆயிரம் இன்தமிழ் பாடினான்' என்கிறபடியே அந்த ஆழ்வாருடைய அருள்பெற்ற நாதமுநியென்கை. ஆழ்வாரைத் திருப்புளியடியிலே மயர்வறமதிநலமருளி விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாற்போலே, அவ்விடந்தன்னிலே ஆழ்வாரும் விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினார்; 'தாம் மயர்வறமதிநலமருளி பஜநத்திலே சேர்க்கிறார்' என்னக்கடவதிறே; ஆழ்வாருடைய பக்தியோடு விகல்பிக்கலாம்படியான அகாதபகவத்பக்தியிறே இவரது. இத்தால் "மூநிவரை யிடுக்கியும்" என்னும்படி ஸத்வாரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக நடந்துவந்த ஶாஸ்த்ரங்களிற் காட்டில், அத்வாரகபகவத்ப்ரஸாதமடியாக ஆழ்வாராலே அவதரித்த ஏற்றத்தையுடைய திருவாய்மொழியை அவர் ப்ரஸாதத்தாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறது; ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்துக்கு அடி வ்யாஸ ப்ரஸாதமாகையாலே ஆர்ஷமூலமாயிருக்குமது; "நாயெநயாரோ நம்வ்ரவஸ்" என்றதிறே; "ஹ்ரஹ

acharya.org

ராஜராஜநவ்ராஸ" என்று - அநுபாஸ்யராக எடுக்கப்பட்டதிறே அவர்களை. அதின்தாத்பர்யமான இதுக்கு "திருவருள்மால்சேனைமுதலிசடகோபன்" என்கையாலே ஸர்வேஶ்வரப்ரஸாத ஸாக்ஷாத் கருதஜ்ஞாநரான ஆழ்வார் அடியாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே, "ஶ்ரீநாயஸஹாரஜ்ஞாழி", "திருவருள்மால்" என்று அடியிலே எடுத்தருளிற்று. நாதமுநிகள்தாம் தண்தமிழ்க் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப் பண்டையுருவால் பன்னீராயிரமுரு உரைசெய்ய, ஒண்தமிழ்மாறன் திருவுள்ளமுகந்து திவ்யஞாநம் நாதமுனிக்கு நயந்தருள்புரிந்தாரிறே.

பங்கஜநேத்ரராகிறார் -:"சீருய்யக்கொண்டார்" என்னும்படியான சீர்மையையுடையவர். அவர்தாம் புண்டரீகாக்ஷரிறே, ; "வ்ரணரீகஜ்ஞெ நமீ" என்றாயிற்று அருளிச்செய்தது. அவாக்குச் சீராவது - ஶரணாகதிக்கும் தீர்க்கசரணாகதிக்கும் ப்ரவர்த்தகராம்படியான பெருமை; "ஸாஹிஶ்ரீ ரஜ்ஜதாஸதாழி" என்னக்கடவதிறே; பரமயோகிகளான ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள், குருகைக்காவலப்பனை யோக ரஹஸ்யத்திலே ஊன்றுவித்து இவரை ப்ரபத்திப்ரவர்த்தநத்திலே நியோகித்தருளினாரிறே.

ராமராகிறார் - ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். அவர்தாம் "ஸஶாஆஶஶ்ரதத்ராஹம்ராவவஸ்ய நிவெஶநெ" என்னும்படி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசார்யர்திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணிப் படியாய்க்கிடந்து "மணக்கால்நம்பி" என்னுந் திருநாமத்தை யுடையரானவ ரென்கை.

யமுநாவாஸ்தவ்யராகிறார் - 'தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவர் திருநாமத்தை இங்கே நம்முடைய பேரனை 'யமுனைத்துறைவர்' என்று உம்முடையருளால் உகந்துசாத்தும்' என்று நாதமுனிகளாலே நாம நிர்த்தேஶம் பண்ணப்பெற்று, அவரை ஜந்மநா ச வித்யயா ச பிதாமஹராகவுடையவ ரென்கை; அவரும் "வி தாஶஹம் நாயஶ நிம்விஶொகூ" என்றார். இப்படி அவராலே சாத்தப்பட்ட திருநாமம், "எதிகட் கிறைவன் யமுனைத்துறைவன்" என்று பின்பும் பேர்பெற்றது. அடியார்க்கின்பமாரியும் நாதமுநி நாமஜீமூதமும் வர்ஷித்தால், "தூயபெருநீர்யமுனைத்துறைவர்" என்னும்படியான யாமுநதீர்த்தம் எல்லார்க்கும் அவகாஹிக்கலாமிறே; "யாஶ நாரூஸ்யாஜ்ஞாயி ஶவமாஹு", "ஞானத்துறைபடிந்தாடி" என்னக்கடவதிறே; இவரும் "நாயாய நாயஶ நயெ ஜ்வாஜ்வாவிநிதூயஶீயஸரணளஸரணம்ஶீயழ்" என்றும், "ஜூஜ்ஸ்ய நிகூலவெதவ்வகூலாஹிராஶ ஸ்ரீஶ தஜ்ஜ்ஜ்ய மலம் வ்ரணஶாஶிஶ ஜ்ஞா" என்றும் உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே திருவடிதொழுங்கயால் அடியுடையராயிறே இருப்பது. யமுநாவாஸ்தவ்ய ரென்றத்தை "மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தார்" என்கிறது.

மணக்கால்நம்பிசென்றுமாளவந்தாராவது - வாதத்திலே ஆழ்வான்வாயை அடக்குகையாலே 'ஆளவந்தார்' என்று திருநாமத்தையுடையராய், தர்ஶநத்தை ஆள வந்தாரா யிருக்கையாலே இத்தை மணக்கால்நம்பி கேட்டு இவர்பாடு பலகால்நடந்து பச்சையிட்டிறே இவரைப பச்சைமாமலைபோல் மேனியிலே மூட்டிற்று; ஆகையாலே, அவர்யத்நவிஶேஷத்தாலே யானவ ரென்றபடி; 'பூர்வதநம் இது புகுந்து அநுபவியும்' என்று ஆறுபுடைசூழரங்கரைக் காட்டினாரிறே. அவரும் "மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேலான்ற தமிழ்மறைகளாயிரமும்" என்னும்படி, திருவாய்மொழி முதலானவற்றையும் திருமாலையாண்டான் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினார்; "நடமினோ நமர்களுள்ளீர்" என்று அநுபவிக்கும்படியிறே அக்காலத்திலே நடந்துபோந்தது.

மாலாதராராகிறார் - "குருமாலாதரர்" என்னும்படியான திருமாலையாண்டான். 'குருமாலாதரர்' என்கிற விஶேஷணம் - திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தநத்தாலுண்டான குருத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; உடையவர்க்குத் திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை உபதேஶித்தாரிறே இவர்தாம்; இது அறியாக்காலத்திலே அறியலாம். மாலாதரரென்று - நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்வரான ஆழ்வார் திருநாம மாயிற்று; "செந்தொடைக் கதிபர்" என்றிறே பர்யாயநாமம் இருப்பது; சொல்மாலைகள் சொல்லும்படிக்கு மாலையிட்டபடி.

acharya.org

'யோகீந்த்ரம்குருகேஶசந்த்ரஜலதிம்'-அதாவது - தருகைப்பிராந்த அன்பாம் எதிராச ரென்றபடி: திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை ஆழ்வார்திருநாமஞ்சாத்துகையாலேயும், "வ॒தீ॒ர்ஷ்ய॒தொஹாஷ்ய॒ ஷ்ய॒தாஷ்வயம்ய॑:" என்கிறபடியே குமாரராக அபிமாநித்தருளுகையாலும், "யதிராஜாஜ்ஞிவ நூ॒ர:" என்று அவரைக் கண்டபோதெல்லாம் சந்த்ரோதயத்தில் மஹோததிபோலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தையுடையராயிறே உடையவர்தாம் இருப்பது. மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் உறுபெருஞ்செல்வமும் இத்யாதி, அறிதரின்ற இராமாநுசனிறே; வளர்த்த இதத்தாயிராமாநுசனுகையாலே, ஆழ்வார்திருவடிகளில் தமக்குஉண்டான ஸம்பந்தம் பிள்ளானளவும் வெள்ளமிட்டது. இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை இவரிடத்திலே தேக்கினபடியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும் "தெள்ளாரும்ஞானத் திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான் எதிராசர்பேரருளால்" என்று தொடங்கி, "அன்றுரைத்தது இன்பமிகுமாறுயிரம்" என்று அருளிச்செய்தாரிறே. ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதங்களான உபயவேதாந்தத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகராயிற்று இவர்தாம்; ஆகையாலிறே, "கு॒ரு॒கெஶ்வ॒ரஹாஷ்ய॒ ஷ்ய॒தள" என்றது.

கோவிந்த கூராதிபராகிறார் — "கோவிந்தர், கூரேஶர்" என்னும்படி தர்ஶநத்துக்கு த்ருஷ்டி பூதரானவர்களாய், உடையவர்க்கும் அத்தாலே அத்யந்தம் அபிமதவிஷயமானவர்கள். இவர்களையாயிற்று ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகராகக் கற்பித்தருளிற்று; ஸ்ரீபாஷ்யவிம்ஹாஸநத்துக்கு நடாதூராழ்வானையிறே அதிஷ்டாதாவாக்கியருளிற்று; ஆழ்வான் திவ்யஸூக்திகளெல்லாம், ப்ரபத்த்யர்த்தப்ரகாஶகமான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியொற்றியாயிற்று இருப்பது. இங்கு இவ்விருவரையும் இடுக்கிச் சொன்னது - இருவரும் பட்டர்க்கு ஆசார்யர்களாகையாலே; பட்டர்க்குத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வானோடு உண்டான ஸம்பந்தம், "எண்பெருக்கந்நலத்தி" னீட்டிலே கண்டுகொள்வது; எம்பார், பட்டர்க்கு பகவச்சரணவரணுநுஷ்டாந ப்ரகாஶகமான த்வயோபதேஶமுகேந ஆசார்ய ரென்னுமது, "ஶ்ரீவ॒ஷ்ணவ॒:" என்கிற அவர்ஸூக்தியிலே காணலாம்; 'பட்டர் ஆழ்வான்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து, எம்பார்பக்கலிலே ஜ்ஞாநோபஜீவநம்பண்ணினார்' என்றும் ப்ரமேயரத்நத்திலே பேசிற்று; 'பட்டர்தாம் எம்பார்பாடு ரஹஸ்யங் கேட்டாராயிறே இருப்பது' என்று தனித்வயத்திலே அருளிச்செய்தார்; இவர்க்கு அவர்பக்கல் திருவாய்மொழியில் அந்வய முண்டென்னுமதுக்கு "பூவியல் பொழிலும் தடமு மவன்கோயிலுங் கண்டு ஆவியுள்குளிர" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளுகையில் சீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது; அதுதோன்ற, "ஶ்ரீவ॒ஷ்ணவ॒ஹ்ருதி ஶ்ரீ॒ஹ்ய:", "ராமா॒ நு॒ஜவ॒ஹ்ஹ்யா" என்று இரண்டு ஶ்லோகத்தையும் ஸஹபடித்தருளிற்று; "ஹ॒ரா॒ய॒ய॒வ॒தி॒ம்ஹ்ருதி ஶ॒ய॒வ॒ரம் ஹ॒ரவிவாஹ॒ாயளையெ॒ரு॒ம்ஶ்ரீஹாஷ்ய॒ நூ॒ நவிவயதிவ॒ாஶெஶொ॒ரு॒ ஹவ॒ாநு । யஶொ॒ாகெ॒ாஶிகெ॒நாயதிவ॒ாவ॒ரணஹ்ய நாரா॒ய॒வ॒ாதுஸஹ்ஹ॒ாவி நூ॒ ஷ॒ ஹ॒ ஹ॒ ரு॒ ஶி தஜ்ஞ நவெ॒ாரு॒ ஶீலெ" என்னக்கடவதிறே.

'பட்டார்யம்' — அவராகிறார் - 'பட்டர்' என்னும்படியான 'ஸ்ரீபராஶரபட்டர்' என்னும் அபிதாநத்தையுடையராய், "ஶ்ரீ॒ரு॒ஹ॒ரா॒ஜகு॒ய॒வ॒ஹ॒ாவி தக்ஷம்" என்னும்படி பெரியபெருமாளுக்கும் ஸ்ரீரங்கநாயகியார்க்கும் குமாரராய், அதுக்குமேலே உடையவரும் :'இவனை நம்முடையாரெல்லாரும் நம்மைக்கண்டாற்போலே கண்டுவாருங்கோள்' என்று பெருமாள்ஸந்நிதியிலே விஶேஷாபிமாநம்பணணும் படியான பெருமையையுடையவரென்கை. இவர்தாம் அஜஸ்ரம் ஸஹஸ்ரகீத்யநுஸந்தாநதத்பராராய் பகவத் குணங்களை அநுபவித்துக்கொண்டு, திருநெடுந்தாண்டகத்திலும் மண்டியிறே இருப்பது; இவருடைய திவ்யஸூக்திகளும் அருளிச்செயலை அடியொற்றியிறே இருப்பது; அருளிச்செயல் நாலாயிரத்துக்கும் பட்டர்நிர்வாஹமேயிறே அதிஶயித்திருப்பது.

நிகமாந்தயோகியாகிறார் — வேதாந்திமுடியான வேதாந்திநஞ்சீயரென்கை; "நஶொவெ॒ா॒ந்த வெ॒ஹ்ய" என்னக்கடவதிறே. பட்டர் நெடுந்தூரம்சென்று தேடித் திருத்தி யெடுத்த விஷயமாயிற்று இவர்தாம்; ஏவம்விதரான இவர் பட்டர்நல்லருளாலேயாயிற்று ஒன்பதினாயிரமாகத் திருவாய்மொழிக்கு

acharya.org

ஒரு வ்யாக்யாநமுஞ் செய்தருளி, நூறுஉரு திருவாய்மொழியை நிர்வஹித்து அத்தாலே ஸுதாபிஷேகமுஞ் செய்தருளினர் என்னுமது ஜகத்ப்ரஸித்தமிறே.

ஜகதாசார்யராகிறார் — "துன்னுபுகழ்க்கந்தாடைத்தோழப்பர்" இத்யாதியிற்படியே உண்டான திருநாமத்தி னேற்றத்தையுடையரான இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளை யென்கை. 'நம்முடைய பிள்ளை திருக்கலிகன்றிதாஸர்' என்றிறே நஞ்சீயராலே இவர் நாமநிர்த்தேஶம் பண்ணப்பட்டது; "கார்ணணுவதாரம்கலிவெரிஹாஸி" என்னக்கடவதிறே. இவர்தோற்றியிறே திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கெல்லாம் வ்யாக்யாந முண்டாயிற்று. "'இவர்தாம் ஆழ்வாரவதாரம்' என்னுமது தோற்ற, கார்த்திகையில் கார்த்திகைத்திருநக்ஷத்ரத்தின் நாள் கலியன் திருமங்கையாழ்வார் திருவீதியெழுந்தருளும்போது, திருக்கலிகன்றிதாஸரான இவர்திருமாளிகைவாசலிலே திருக்காவணமிட்டு அலங்கரிக்க, அங்கேயெழுந்தருளித் திருப்பணியாரவகைகளும் அமுதுசெய்தருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்து, அவரை அத்யாபி உபலாலித்து அவ்வருகே யெழுந்தருளுவர்" என்று பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்; ஆகையாலிறே, 'நம்மாழ்வார்' என்னுமோபாதி, 'நம்பிள்ளை' என்று போருகிறது. அவரை 'ப்ரதமாசார்யர்' என்னுமோபாதி இவரை 'லோகாசார்யர்' என்றும், அவரை 'திருநாவுடைய பிரான்' என்னுமோபாதி இவரை 'வீறுடையார்' என்றும் போருகிறது; "ஆழ்வார்தம்முடைய அவதாரம் போலே ஓரவதாரவிஶேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு ப்ராணபூதரான நம்பிள்ளையை" என்றிறே ஜ்ஞாநாதிகையான தோழப்பர்தேவிகளும் அருளிச்செய்தது. "வாரொதுவ்வ்ருத்தாவி" என்று தொடங்கி; "தவ்ஹ்ஸ்ஹ்ஸ்ரீகிஹாரணவாய" என்றிறே நம்பிள்ளைவைபவம் இருப்பது.

'ஸகிருஷ்ணத்வயேள்' — அவர்களாகிறார் - "இருகண்ணர்" என்னும்படி ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், 'நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம்' என்னலாம்படி ஸூக்ஷ்மதர்ஶிகளாயிருக்கிற பெரியவாச்சான் பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை என்கை. இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளை யென்கையாலே, "ஹ்ஸ்ஹ்நக்ரவயாவாவி" என்கிறபடியே ஸ்நேஹபூர்வகமான க்ருபையாலே யாயிற்று, ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளிற்று. இவர்களும் அப்படியே "மாறன்மறைப்பொருளைச்சொன்னது இருபத்து நாலாயிரம்", "நன்குரைத்தது ஈடுமுப்பத்தாறாயிரம்" என்னும்படியிறே திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநமும் ஈடும் அருளிச்செய்தது; அத்தைப்பற்ற, "ஶ்ரீக்ருஷ்ணவ்யவாஹாஜ்ஜெஹஜெ யஹ நக்ஷ்யா | விஹாதி விஶஹ்மொகெஹ்ராவிஶவ்ஹ்ஹஸம்ஹிதா" என்று அநுஸந்தித்தார்கள். "பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்" என்னும்படி மற்றமூவாயிரத்துக்கும் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினாரிறே; திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் ப்ரதமப்ரவர்த்தகர் ஆச்சான்பிள்ளையாகையாலே "ஶ்ரீகிருஷ்ணஸரணாய" என்றும், "ஶ்ரீக்ருஷ்வாஹவாஹாஜ்ஜெ" என்றும் இரண்டுதனியனும் அடைவே இருவருக்கும் உண்டாயிற்று; அதுதோன்ற, 'முந்தினதனியன் ஆச்சான்பிள்ளையது' என்று அருளிச்செய்வார்கள்; "பெரியவாச்சான்பிள்ளை", "தெள்ளார்வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்றிறே எடுத்தருளிற்று; ஆச்சான்பிள்ளைஸந்நிதியிலே தாம் சில அர்த்தவிஶேஷங்கள் கேட்டதாகவும் அருளிச்செய்தாரிறே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, 'ஆசார்யஸம்மதி' என்கிற ரஹஸ்யத்திலே; அங்ஙனன்றிக்கே, முந்தினதனியன் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், மற்றைத்தனியன் ஆச்சான்பிள்ளையதாகவும் அருளிச்செய்வர்கள்; திருவாய்மொழியீட்டின் ப்ராதாந்யத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செய்தருளின ஆசார்யஸம்மதியின் அடியிலும் "ஶ்ரீகிருஷ்ணஸரணாய" என்று எழுதி யிருக்கையாலும், இத்தை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியனாகவும் "ஶ்ரீக்ருஷ்வாஹவாஹாஜ்ஜெ" என்கிறது ஆச்சான்பிள்ளையதாகவுமே ஸித்தாந்தம்; அப்போது, "ஸரவஸிஹ்ரஹ்ஸ்ந" என்கிறது ஸரஸமாயிருக்கும். அவர் ரஹஸ்யப்ரபந்தங்களின் அடியிலே எழுதியிருக்கிறதும் அப்படியே.

மாதவபத்மநாபர்களாகிறார் — இவர் ஈடளித்தற்கேய்ந்த மாதவர் பற்பநாப ரென்கை. இவர்களில் ஸ்ரீமாதவராகிறார் - "சீமாதவனடிக்கன்பு செய்யும் தஞ்சத்தொருவன்" என்றும், "ரோயவஶிஷ்வாஹள" என்றும் சொல்லும்படியான நம்பிள்ளை, தம்முடைய ஆசார்யரான நஞ்சீயருடைய திரு

acharya.org

நாமம்சாத்தும்படியான பெருமையையுடையராய், அவர்க்கு அத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கிற ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வான் அப்பிள்ளை என்று நிரூபகத்தையுடையரான ஸ்ரீமாதவரென்கை. "யஷ்வஷ்வகூம் ஸாஷ்ரு யதியா வெஷிகொவியிः | யத்டாக்ஷோஜமஷ்ரூக்ஷா தம்வஷ்ஷோயவம்ஶ்ரிழ", "ஸ்ரீவாரமாரஹஷ்டாரூஷம்ஸ்ரயயநாய ஸ்ரீமாயவ ஶிஸ்ராய நமः" என்னக்கடவதிறே. எவம் விதரான இவர்க்கு ஈடு வந்த வரலாற்றை, "சீரார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்று தொடங்கி அருளிச் செய்தாரிறே; அத்தைப்பற்ற "வரஹாரூஷயாவாஸ்ரீம்ஸ்ரீமாயவமுரம்ஸ்ரயெ | கரகாயீஸ வெஷாஸ்ஷவெவாஷ்ரீயி தவெஷழ" என்கிற தனியன் உண்டாயிற்று.

பத்மநாபராகிறார் — "ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை, தாங்கொடுத்தார் தம்மகனார் தங்கையில்" என்றும், "மாயவாதஜஷ்ரு" என்றும் பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்ம நாபப்பெருமாளென்கை. இப்படி நம்பிள்ளையாலே மஹைஶ்வர்யமான திருவாய்மொழியின் ஈட்டை ப்ராப்தரான ஸ்ரீமாதவர், தம்குமாரரான பத்மநாபர்க்கு ஈட்டை ப்ரஸாதித்து நம்பிள்ளைநியமநத்தின்படியே ஓராண்வழியாய் உபதேசித்துப்போரும்படி உபதேசிக்க, அவரும் அப்படியே அநுஸந்தித்து ஸ்ரீகோஶத்தைக் கோயிலாழ்வாரிலே திருவாராதநமாக எறியருளப்பண்ணி நிதியைநோக்குமாபோலே நோக்கிக் கொண்டு போந்தாரிறே; பெருமாள்கோயிலில் பட்டர்கள் திருவீதியிலே திருமாளிகையிலே "யெநாவ மாஹ்ரு விஶொஷ்ரி ஶாரிஷஷ்ரெஷ்ரணீமணாரூவாரிவொயஷயாவமாயாம் | ஸ்ரீஷ்ரு கரநவரணாஜ்ஜஷயரவ்ரதாயஸ்ரீவஷ்ரநாஹமரவெநஶூவாரः" என்றிறே சோலாலாபம் இருப்பது.

'ஸமநःகோலேஶதேவாதிபாந்'—கோலேஶராகிறார் - 'கோலவராஹப்பெருமாள்' என்று திரு நாமத்தையுடையரான நாலூர்ப்பிள்ளையென்கை. இவரருளாளர் திருவடியூன்றியவ ரென்றிறே இவர்க்கு நிரூபகம். அதாவது - பத்மநாபப்பெருமாள் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்து, அவரை ப்ரணிபாதநமஸ்கார ப்ரியவாக்குகளாலே குருக்களுக்கு அநுகூலராய் அவரை மிகவும் உகக்கப்பண்ண, இப்படி பலஸாதநஶுஶ்ரூஷையையுடையராயிருக்கிற நாலூர்ப்பிள்ளைக்கு, ப்ரணிபாதப்ரஸந்நராயிருக்கிற அவர், ஈட்டை இவரொருவருக்குமே ஓராண்வழியாக முன்புநடந்துபோந்தபடியே ப்ரஸாதிப்பதாக இவரைப் பேரருளாளப் பெருமாள்திருமுன்பே கொண்டுபுக்கு, 'ப்ரமாணபுரஸ்ஸரமாகச் சூளுறவுகொண்டு சொல்லவேணும்' என்று ஸ்ரீசடகோபனை அர்ச்சகமுகேந இவர்திருமுடியிலே ஊன்றுவிக்க, அவர் இத்தை வெளியிடாமைக்கு ஊன்றுவிக்கிற ஆகாரத்தை பாவஜ்ஞரான இவர் அறிந்து பெருமாள்திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து, தம்திருமுடியிலே வைத்த ஸ்ரீசடகோபனை "அருளாளர்திருவடியூன்றினவர்" என்னும்படி தம்திருக் கையாலே ஊன்றி ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அது ஸர்வஜ்ஞரான பெருமாள்திருவுள்ளத்திலே யுற்று, 'இத்தை நீர் எல்லார்க்கும் ப்ரகாசிப்பியும்' என்று அச்சகமுகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அத்தைக்கேட்ட பத்ம நாபரும் எண்ணினவாறாகாமையாலே 'திருவுள்ளமானபடி' என்று பின்பு உகப்புடனே ப்ரஸாதித்தருளினா ரென்கை; "பாங்குடனே நாலூர்ப்பிள்ளைக்கவர்தாம்" என்னக்கடவதிறே. இவர் 'இத்தை எல்லார்க்கும் வெளியிடவேணும்' என்கிற தம்முடைய பரஸம்ருத்தியேக ப்ரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப்பெருமாளைக்குறித்து ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளைப் பண்ணியும், அநதிக்ரமணஹேதுவான சரணக்ரஹணத்தைப் பண்ணியு மாயிற்று, இவர் அர்த்தித்தது; அவரும் அர்த்திதார்த்தபரிதாந தீக்ஷிதராம்படி செய்தருளினார். இப்படி வகுளபூஷணவாகம்ருதமாத்ரமன்றிக்கே, வசநபூஷணத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகர் பேரருளாளப்பெருமாளிறே. நாலூர்ப்பிள்ளைதான் இப்படி ஈட்டை அர்த்தித்துப் பெற்றபடியாலே, "ஸரஷநःகொரெஶ"என்று ஸவிஶேஷணமாக அருளிச்செய்தது. "வதரூரூரொஷ்வஶ்ரீஷ்ரூரா வரஜகிஷ்ரம் | ஸரவூரவ்யஸ்ரீஷ்ரம்கொரவ்ரயஷ்ரம்ஹஜெ", "ஸ்ரீஷ்ரூரா நரஜஷ்ரவாஸவாஷ்ய ஷ்ரூஷ்வாஸுஹெ | ஶகொவாரூவாணீநாஷ்ரூதாதரூஸிஷ்யெ" என்றிறே இவர்விஷயத்தில் தனியன்கள் இருப்பது. இப்படி திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவர்த்தகரான மாத்ரமன்றிக்கே, பெரியாழ்வார்திருமொழி, பெரியதிருமொழி முதலானவற்றுக்கும் ஶப்தார்த்தவ்யாக்யாநமுஞ் செய்தருளினார்.

acharya.org

அதிலே ஸ்ரீவசநபூஷணவாக்யத்தையும் ஸமமதியாக ஏற்றருளினார் "யஃவெஷ நாஹமாத்மா ஜீவஸ்ஸ நிரீ நஸ்ரீஸ்ஸ்ரீக்ஷிஹாஷ்ரயிமத்ரயஸ்ரீஷ்வைவாயம் | தஷ்வெவாஜமாத்மாவெஹ்ரயிஶ்ரயத்வ்ஷ்ரீ ரூவைஷ்ணவாஜெஶிகாஶ்ரயெத்ரு" என்றுமிறே இவர் ஸம்பரதாயகரமம் இருப்பது.

தேவாதிபராகிறார் – தேவபெருமான் அவாதாம் - ராமாநுஜாராயதாஸஸ்தரான தேவாரஸ்ரீ நாலூராபிள்ளைதாம் தமமுடையதிருவுள்ளக்கருத்தினபடியே பெருமாள் தலைகட்டியருளுகையாலே, பெற்றுப் பேரிமேபடியான அந்த உபகாரத்துக்கு தமக்குக் குமாரர் திருவவதரித்தவுடனே 'தேவப் பெருமாள்' என்று திருநாமஞ்சாத்த, இப்படி போபெற்று ஸகலகலாபூர்ணராய வளர்ந்து போருகிற குண ஶாலியாய நலலமகனான நாலூராச்சான்பிள்ளைக்கு 'இந்தை வாதிபபித்துக்கொண்டு போரும்' என்று ஈடடை பரஸாதித்தருளினார் "ஸ்ரீதம்கொண்டுவாரும்ஸ்ரீ-ரூகாயிஶவ-ரூவ்ரஜம் | ஶாஸ்த்ரம் ஸ்ரீஷ்ரீதிரீதம்தெவாரஜிஹம்ஹஜெ", "நமோஸ்து-ஷெவாரஜாய" என்னும்படியிறே நாலூராச்சான்பிள்ளை வைபவம் இருப்பது. அனறிக்கே, ''இவரருளாள திருவடியுனறினவா' எனகிறதுக்கு இவரென்று கீழ பரஸ்துதரான பதமகாபரைச சொலலி, அருளாளரென்று - அவருடைய அருளை யுடையவரென்று நாலூராபிள்ளையைச சொலலி, திருவடியுனறின தேவபெருமா லென்று-ஈடடைபரகா சிகரும்படி பேரருளாளபெருமாளாலே திருவடியுனறப்பட்ட நாலூராச்சான்பிள்ளையைச சொலலி அப்படி திருவடியுனறின தேவபெருமாள கைக்கொண்டருளுந திருமலையாழவா ரென்று திருவாயமொழிப் பிள்ளையைச சொலலுகிறது' என்றும் அருளிச்செயது போருவாகள, இந்த யோஜனையே 'மேலோராக ஸிதாரவரேமிகு" எனகிறத்துக்கு மிகவும் சோதியாயிருக்கும் 'தேவாதிபாந' எனகிற பஹுவசனத் தாலே கீழ்க்தரானவாகளையெலலாஞ் சொலலுகிறது, "திருமலையாழவாபதகள ஞானபெனனுடசோன தனவே" எனனக்கடவதிறே.

"நாயம்வஜ்ஜெநத்ரு" எனகிற தனியனும், "திருவருளமால" எனகிற தமிழ்த்திருநாமத் தனியனும், ஈடடுக்கும் மற்ற அருளிச்செயல வியாக்யானங்களுக்கும் தனியனாக, முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்க ரான பெரியோ அநுஸந்தித்துப் போருமதாயிருக்கும் "நாயகி" என்று தொடங்கி திருவருளமால திருமலையாழவாரிலே சாற்றுமபடியாயிருக்கும் ரஹஸ்யங்களினுடைய வரலாறையும், "மொக்ஷ மாரக்ஷமாரக்ஷிஃ" என்று தொடங்கி, "ஸ்ரீவ்ரஶயாநமாரக்ஷஜெஹிஜ" என்று தலைக் கட்டின தனியனாலே அநுஸந்தித்தருளினார் 'தேவாதிபாந' என்று சொல்லுகிறவிடத்திலே - ஈடடுலகர்க் கத்துக்கு உபயுக்தமாக வருகிற பூஷண ஶாஸ்த்ரஸாரமான ஸ்ரீ வசநபூஷணம், "தவயாரத்தம் தீக்ஷபரஸ்ரு கதியென்றது ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே" என்னும்படியான ஸாரஸங்கரஹம் முதலானவற்றை அருளிச் செயத லோகாசாரியகுருவும், திருவாயமொழி வியாக்யானம் இருபத்துநாலாராயிரத்துக்கு பரவாத்தகரான அப்பயபரதாஜபுதரும், அவாரிஷயராயத திருவாயமொழிக்கு உரை பனனீராயிரமாக அருளிச்செயத ஸுதரஜாமாதருமுகியும், தராவிடாமநாய ஹருதயதாரியான ஸுந்தரஜாமாதருதேவரும் ஸந்நிதி ஆகையாலிறே, மேல இவாகள தனியனகளை அநுஸந்திக்கிறது, இவைகளுக்கு மேலாகவாயிற "நமோஸ்து-ஷெவாரஜாய", "நஶ்ரீஶைஶுநாயாய" என்று நடத்திப்போருவது தேவாதிப ரான நாலூராச்சான்பிள்ளை மேலோராகக் ஈகையாவது - கீழில அவாகளைப்போலே ஓராணவழியாய ஆழவா ரைத் திருப்புட்குழியிலே கைக்கொண்டருளி, அங்கு நின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே யெழுந்தருளி அவாதொடக்கமாக ஆய பிள்ளை உள்ளிட்டாராகும் பரஸாதித்தருளினபடி யென்கை அதைப்பற்றி "கொவாயிவாஷ்ரீ-ரூவாவ்ரஸஹஸ்ரீதெரூஷ்யம்ஹிவ-ரூ-ரூதாரெஶிகவாரூ-ரூம் | ஜெயாவ்ரவ்ரூஹ-ரூவியம் வ்ரூயாஜுகார-தெவாரஜம்-ரூவ்ரூஹம்வ்ரூவெரு", "ஸ்ரீ ஶைஶுநாயம்-ரூ ஶாஸ்த்ரம்-ரூ-த்தோஹ்யாம் ஸ்ரீஸ்-ரூக்திஶெஶிகவரெணஹயஹிவெவம் வ்ரூகஸ்ரூரிக்ரூகிஹாஷ்ரயஸ்-ரூஸ்ரீ-ரூயொவிஸ்ரூரூசிகஸஹிவெஷவ-ரூஜுவெஷ-ரூ", "தெவாயிவாஸ்ரூயிமத்ரயஸஹஸ்ரீதெரூஷ்ரூஸ்ரீ-ரூ-ரூஶ்ரூயம்ப்ரூயாஜுகார | க-ரூநீவ்ரூ

acharya.org

ரொஷவஶ்ஶரணம்ஹஜெ தம்ஶ்ரீமெஶ நாயஶ்வர ஹக்திஹ்ய தம்ஶாரள", "தெவாயி வாஷயிம தம்ஹாஷ்யம்வாரரஷ ஶ்ரு தெ: | வ்ரவரயஷ்ய்ஹைவெ தம்ஶம்ஜி தமுக்திஷெ ஶிகம்", "ஶ்ரீதெவரஜம ரு தொ ஷ்ய விஷாமதா நஹாஷ்யம்ஹ்யவாவ்ய ஹ வியஃவ்ரயாஞ் கார | தம்யாஷவா ஹ்ரவதிரேயுஸஶ்வ ணெகநிஷ்டம்ஹஜெயஜ நமீ ரு ஶிஸஷாரரு" எனனக்கடவதிறே, இபபடி நடநதுபோருகிற ஈடடினவரலாறறை "சிரார", "ஆகைவாபால" எனகிற இரணடுபொடடிலும விஶதமாக அருளிசசெயதருளினாரிறே பெரியசீயா; அவவளவுமனறிககே, திருவாய மொழிகரும மூவாயிரததுக்கும திருவாயமொழிபபிளளைககு நாலூராசசானபிளளை அாதநம பரஸாதித தருளினதுககு தயோதகமாக, "மாறறுததாய" எனகிற பாடடின வ்யாக்யானததிலே பெரியசீயாதாமே ஸூசிபபித்ததருளினா, பிளளைசெயதருளின பெரியாழவாரதிருமொழிவயாக்யாநம பலவிடஙகளிலும "நாலூராபபிளளை பரஸாதித்ததாக ஆசசானபிளளை அருளிசசெயவா" எனறிறே அருளிசசெயத்து பிதாபுதராகளுககுத திருவாயமொழிமுகேந உணடான ஶிஷயாசாரயஸமபநதம, கூராதிபபடடாராக ளிடஙகளிலும, அபயபரதராஜ ததபுதராகளிடஙகளிலும, கருஷணபாதலோகாசாரய ரிடஙகளிலும, மாதவ பதமநாபாக ளிடஙகளிலும, கோலேஶதேவாதிப ரிடஙகளிலும தாஶிக்கலாயிருககும

இபபடி தேவாதிபராலே அதிகருத பரமாததரான ஸ்ரீஶைலாதிஶதேஶிகரும, "ஶ்ரீமெஶ நாயஶ்வர ஹக்திஹ்ய தம்ஶாரள" எனனுமபடி ஆழவாதிருவடிகளிலே அதிபரவணராய, "வ்ரஸாஷ ஷ்ஷவாரவ்ரவ்ரவ்ரெஷ்ரு ஶாலிதெ" எனறு சொலலுகிறபடியே ஆழவாதிருவடிகளில அஶேஷ ஶேஷவருததியிலும அநவயித்து, அவருடைய அமுதமெனமொழியான திருவாயமொழியே தமககு தார காதிகளெலலாமாக அநுபவித்துககொணடு வாழநதுபோராநிறக, அபபடி அநுபோகதாவான அநதத திருவாயமொழிபபிளளைமாதகவால வாழும மணவாளமாமுனிவ னெனறும, "ஶ்ரீமெஶெஶஷயா வாரு" எனறும பேசுமபடி பெரியசீயரும அவாதிருவடிகளை யாஶரயித்து, "ஶுஶிஶ்ரியஷயம ஹ்ரியஶ்ரீமெஶவாயிஶஷெஶிகரு | ஶுஶெஷா நஶ்ரணொஷிவ்ரரு வ்ரவ்ரவ்ரு நஹிஃ" எனகிறபடியே திருவாயமொழி முதலான அஶேஷதிவயபரபநதாதபாயதததையும அவருபதேஶமுகத தாலே லபிததருளினாரிறே

பினபு, ஸாவலோகபரசாரம உணடாமபடியிறே இவா ஈடடை நடததிபருளிறறு அதுககு மேலே இவாக்குப பெருமான அருளபபாடடருளித தமதிருவடியுனறுவிததிறே திருவாயமொழியின ஈடடை பரவாததிபபிததது, 'வரணாவஸஶ்ரணாக | ஶ்ரயநுஷ ரு ஹா நரரு ஶ்ரீவொ வநிஷ்டிராரு" எனனகககடவதிறே, அததாலே மூபபததாறுயிரப பெருகக ரொனறுயிறறு, இவா போ பெறறது 'ஶ்ரு ஹ்ரீமெஶ நாயாஷயிம தம்ஶஜி தமுக்திஹாஷ்யா ஷஹிஶ்ர யொமீ ஶ்ரவ்ரவ தாரொயஶிதிவகுயிதொயொரஹஸ்ரு வ்ரரு | வ்ரவ்ரு ஷ்ரு நா ஶ்ரியொமிவ்ரவரவரஷ நாராயணாஷெ ஷ்ரு ஶிஷெ ஶ்ரு ஷ்ரு தாநீ ஷ்ரு ஶ்ரு ஷ்ரு வரவரஶ்ரிவம நளிதம தரு ஷ்ரு வொ யரு" எனனுமபடியிறே பெரியசீயா பரபாவம இருபபது பினபும, "யெவாவ்ரு ஸளரு ஶ்ரு வரயொமி வரரு ஹ்ரு ரிஶ்ரீ ஸ்ரு ஹ்ரு ஹாஷ்ரு ஶ்ரு ஷ்ரு தரு ஷ்ரு தயி தம்விதெ நரு: | தாரு ஹ்ரு நாயஶ்ரு நிவ நஹ்ரு ஹ்ரு ஶ்ரு யொமிவாய ரு ஶ்ரு வம்ஶ்ரு வரரு ஷ்ரு ரு ரு ரு வாரு ஹஜாஃ" எனனுமபடி ஸௌமயஜாமாதருமுநிவாயரஸம பரதாயம நடநதுபோருமபடி இதுவாயிறறு

'தாரபடடாதமுநி' யெனறு இவாகளில பரதமோபாததரான பெரியபடடாபிரான சீயரும, ஸகலதிவயபரபநதவயாக்யாநதகளையும ஸவாசாரயமுகேந லபிதது அதுககு தயோதகமாக அதனை ஸவபரபநதமான அநதிமோபாயநிஷடையிலே "பணிமானமபிழையாமே யடியேனைப பணிகொணட மணிமாயன" எனகிறவிடததிலே டொமபியாசசான கதையையும, "பொனனுலகாளீரோ" எனகிற பாட

acharya.org

டின ஈடுடிலே அருளாளபெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும், "நாவகாரியம்" என்கிற பாடுடின வ்யாக்யானத்திலே திருக்குருகைப்பிரானபிள்ளான வடுகநம்பி இவரருளிச்செய்த வாறாதைகளையும், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த திருப்பாவைவ்யாக்யானத்திலே நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்தை யகன்றுபோவானொரு வைஷ்ணவனவிஷயமாகத் தத்ஸம்பாதமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக் குறித்து ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையார் அருளிச்செய்த வாறாதையையும், 'நம்மாழ்வாரை பகவதவதாரமாக ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபோருவா' என்னும்து திருவிருத்த வ்யாக்யானத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம்" என்றும், "நம்புவாப்பதிவைகுந்தம்" என்கிறவிடத்தில், 'சுடரதாழ்வான் திருமகனார் அவதரித்த பின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கு மிடைச்சுவர்தள்ளி ஒருவிபூதியாயிற்று' என்று கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸர் அருளிச்செய்த வாறாதையையும், "அவாபாசுரவகொண்டு அறுதியிடக்கடவோம்" என்று "பிள்ளைலோகாசார்யாதாம் அவதாரவிஶேஷம்" என்னும்தை ஸ்வாசார்யா ஸ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநபரவேஶத்திலே பரிபாதிதத்படியையும், "வாணாதிகள் தாஸவருத்திகள்" என்கிறவிடத்துக்கு திருநாராயணபுரத்தில் ஆயி அருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப்பகவாதுறை வேறிட்ட கதையையும் மற்றும் காம ஐதிஹ்யமாக அருளிச்செய்யும் அஶேஷரஹஸ்யவாக்யங்களையும் "ஸ்வஸ்வாசார்யோக்தம்" என்று பரகாஶிப்பித்தருளினாரே. ஏவம்விதமான அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் தம்திருவடிகளை யாஶ்ரயித்துத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வம் அறியாத மதுரகவிதாஸரணணை முதலானோர்க்கு பரஸாதித்தருளினார் அவரும், "ஊழியொவ்வாதீரணிவஸளாயுவரம்ஈடீநடி" என்னும்படி வரவாறுமிவாயாபாராவதாரமாய, தந்நாமபாஜநராய, தமக்கு ஸுபாஷ்ரயசாரிகளான அழகியமணவாளச் சீயர்க்கு திருவாய்மொழியொழிந்த அனைத்தாழ்வார்களருளிச்செய்ல மூவாயிரத்துக்கு வியாக்யாநமும், ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அஶேஷரஹஸ்யவ்யாக்யாநமும் தாமே பரஸாதித்தருளினார் 'பெரியதிருமொழிக்கு, அண்ணன் மேலநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே அவ்ஸந்நிதியிலே வாதம் அநுஸந்தித்தருளினார்' என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்

அக்கதரம், 'வாநமஹாத்ரியோகி' என்று பரவ்யூஹரான வானமாமலைச் சீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தையாஶ்ரயித்த ராமாநுசன்பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்தி லாஶ்ரயித்த ஶுத்தஸத்வம் அண்ணனுக்கும் ஈடு முதலான திவ்யப்ரபந்தவ்யாக்யாநங்களை பரஸாதித்தருள, அவர்களும் அப்படி தந்தாம் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு பரவாதத்தராமபடி பரஸாதிக்க, அத்தாலே அத்யாபிநடந்துசெல்லுகிறது

இனி, ருசிரஜாமாதருயோகிநத்ர பாதாஶ்ரயராய, வாதூலவம்ஶயவரதாயரான பெரியஅண்ணனும் ஆசார்யஹ்ருதயத்தின்படியே ஆசார்யபௌதரரான நாயனாரை அநுவாதித்தது திருவாய்மொழியின் ஈடு பரஸாதித்தருளினார்

வேதாந்தாசார்யராய, பின்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸர் என்று பெரியசீயரால் நிரூபகத்தையுடையரான பரிவாதிப்பயங்கர அண்ணனும், படாபிரான் சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலவராய, 'அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார்' என்று திருநாமத்தையுடையரான திருப்பதியிலழகியமணவாளச்சீயர் முதலானோர்க்கு ஈடையும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் பரஸாதித்தருளி, 'திருவாய்மொழிநாயனார்' என்னும்துவே நிரூபகமாமபடி சீயரை விஶேஷாபிமாநம் பண்ணியருளினார் முன்பு திருவாய்மொழியின் ஈடு ஏகமுகமாய, அநந்தரம் தரோதாவாய, பெரியசீயரால் பராகசத்தாவாய, அநந்தரம் ஸஹஸ்ரமுகமாய பரவஹிக்கும்படியாயிற்று மற்றுமுண்டான ஆசார்யர்கள் ஸம்பிரதாயங்களையும் அவ்வவ்ஸம்பிரதாயஸ்த ருபதேஶமூலமாக கண்டு கொள்வது. இப்படி உபதேஶமாலையாய துறையுண்டுவருகிற இத்தனியன்களிரண்டையும், திருவாய்மொழி முதலிய திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யாநாரம்ப வேளையிலும் அவ்வைசாறும் ஸமயத்திலும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருமபடி அருளிச்செய்தாராயிற்று

இந்தத்தனியனில், 'நிமமோநுயோமிஜமதாவாரவளகுணவ்யள்' என்று நஞ்சீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாச்சான்பிள்ளையையும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையையும் எடுத்திருக்கச்செய்தேயும், இனிமேல் பாதியேகமாகவும் இவர்கள் தனியன்களை அநுஸந்திக்கிறதுக்கு கருத்து நஞ்சீயர் ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்கையாலும், நம்பிள்ளை ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்துக்கு பரவாதத்தராகையாலும், பெரியவாச்சான்பிள்ளை இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்கையாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இந்தநாடறிய மாறனமறைப்பொருளை நன்குரைத்தது ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்தையாலும்

acharya.org

மேலதனியன்களெல்லாம்

அவரவாசிஷ்யர்களால அருளிச்செய்யப்பட்டன

நமோவேங்கடேசாய ஜகந்நாதாய வேதஸே |
யஸ்யவாமாத்ஸ்தாஸ்ய வேதாந்தி கம்ஹ்ரவ நத்ரயம் ||

நஞ்சீயரதான இந்ததனியனுக்கு அர்த்தம் - யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானமாகிற அமுதப்பரவாஹத்தினாலே லோகமெல்லாம் பரிபூர்ணமாயிற்றது, ஜகத்துக்கு மங்களாவஹராய கொண்டிருக்கிற அந்த வேதாந்தநஞ்சீயரினைப்பொருட்டு நமஸ்காரமாகக்கடவது (உ)

வேங்கடேசாத்ஸ்தவாசிரியாய வேதாந்தஸாராத்ஸ்தவமாமுநயே |
ஸுதாயவஸ்ய நிஜஸம்ப்ரவேதே காருண்யவாரிணிகவிர்வரிதாஸம் ||

நம்பிள்ளையதான இந்ததனியனுக்கு அர்த்தம் - வேதாந்தி நஞ்சீயராகிற அமுதமயமான ஸமுத்ரத்திலநின்றும் வேதத்தினுடைய ஸாரார்த்தமான திருவாய்மொழியாகிற அமுதத்தை வாங்கிக்கொண்டு, லோகத்தவர்களெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக வர்ஷியாநின்றகிற கருணாபூர்ணரான திருக்கலிகன்றிதாஸராகிற தாஸ்யநாமத்தையுடையரான நம்பிள்ளையை, பரவுதலே - பற்றுகிறேன் (ங)

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸுஹ்ருதே நமோயாஸ்ய நஸ்ய நவே |
* யத்ப்ரஸாதைக்ஷணகுக்ருணாம் ஸ்ரீஸுஹ்ருத்யாஸுஹா ||

பெரியவாச்சான்பிள்ளையதான இந்ததனியனுக்கு அர்த்தம் யாவரொருவருடைய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதர்களானவர்களுக்கு ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வகாலமும் ஸுலபனாயிருக்கிறான்; யாமுநருடைய குமாரராய கருஷ்ணனென்கிற திருநாமத்தையுடையரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையினைப்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது (ச)

ஸ்ரீகுருஷ்ணவாஹ்வாஜ்ஜை நமாமிஶிரஸாஸுஹா |
யத்ப்ரஸாதாத்ப்ரஹாவெந ஸ்ரவஸிஷ்ரிரஹ்ஸ்ய நிஜ ||

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதான இந்ததனியனுக்கு அர்த்தம் யாவரொருவருடைய பரஸாதாதிசயத்தினாலே எனக்கு ஸமஸ்தபுருஷார்த்தங்களிலும் புண்டாயிற்றது; அப்படிப்பட்டிருக்கிற வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைதிருவடிகளை ஸர்வகாலமும் தலையாலே ஸேவியாநின்றகிறேன் (ரு)

லோகாசார்யாய ஸுகுணைக் ருஷ்ணவாஹ்வஸுதாய நவே |
ஸம்ஸாரஹோமிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம: ||

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்த தனியனுக்கு அர்த்தம் ஸம்ஸாரமாகிற ஸாபத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்யரினைப்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது (ரு)

ஸ்ரீமத்யாமுநமுநிஸுதாவிவாஸிதாம் வைஷ்ணவஸுமவஷ்ஷிவ்ராணவ்ரதம் |
ஜ்ஞாநாயிராஜயவ்ரதராஜவ்ரதம் ஸ்வஸ்ரீராம்வரகாருணிகஸூரிம் ||

நாயனாராச்சான்பிள்ளையதான இந்ததனியனுக்கு அர்த்தம் ஸ்ருதி ஸ்மருதி இதிஹாஸங்களுக்கு ஸாரார்த்த பரிபாலகராய, ஸ்மருதிக்கு பாலமிதராய, விகஸத்பதுமஸதருஸுபகவச்சரணங்களுக்கு புராதநபந்துவாய, ஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்யஸ்மருத்தராய, பெரியவாச்சான்பிள்ளைகுமாரராய, பரமகாருணிகராய, அஸ்மத்குருவுமான நாயனாராச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கிறேன் (எ)

---

* யத்ப்ரஸாதேக்ஷண என்று பாடாந்தரம்

acharya.org

ஸ்ரீவிகாஸாயஹ்ருதயம் மாரமவ்ரகுரோமதம் |
ரஹ்யஜாரோ ஹ்ருதெவெந உஸிர்தம்க்ருஷ்ணஸுநுநா ||

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருத்தமப்பிரானான அழகியமணவாளப்பெருமாளரையனுடைய இந்தத் தனியனுக்கு அர்த்தம் - வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைகுமாரரான அழகியமணவாளப்பெருமாளரையனாலே, ஆசார்யபரம்பராபரப்பதமான ஆசாரியஹ்ருதயமானது ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கப்பட்டது (அ)

ஸுந்ரஜாரோ ஹ்ருதெநம் வ்யவ்ருணோ ஜ்ஞாநம் |
ஸம்ஸாரார்ணவஸேது ஜநுஷ ஸந்தாரவொ தகம் ||

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரதான இந்தத் தனியனுக்கு அர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்திலே அழுந்தாநிற்கிற சேதநரை அக்கரைப்படுத்துகிற ஓடமாய்க்கொண்டிருக்கிற வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயருடைய திருவடிகளை பற்றுகிறேன்

- 'பிள்ளைலோகாசார்யர், நாயனாராச்சான்பிள்ளை, அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார், வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் இவர்கள் நாலவரும் ஈடுஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகாமலிருக்கச் செய்தேயும், பிள்ளைலோகாசார்யர் ஈடுவிலர்த்தத்துக்கு உபயுக்தமாக வகுளபூஷணர் ஸாஸ்த்ரஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யஶாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்கையாலும், நாயனாராச்சான்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், அழகியமணவாளப் பெருமாள்நாயனார்-திருவாய்மொழியினுடைய சங்கதத்திரட்டான ஆசாரியஹ்ருதயம் அருளிச்செய்கையாலும், வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் பன்னீராயிரப்படியுரையும், திருவிருத்தத்துக்கு ஸ்வாபதேஶமும் அருளிச்செய்கையாலும் இவர்களுடைய தனியன்களும் அநுஸந்திக்கிறார்கள் நம ஆசார்யர்கள்' என்று சிரோபாவித ஸ்தவரத்நஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அருளிச்செய்வர்கள் (கூ)

நமோஸ்து தேவராஜாய ஶ்ரீமதே ரங்கிணே |
ராமாநுஜார்யஹ்ருதயஸ்ய ஸுதாபரமணிஶாலிநே ||

காலூராச்சான்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கு அர்த்தம் "ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர்" எனகிற காலூராப்பிள்ளையுடைய குமாரராய, ஶமதமாதிகுணங்களாலே விளங்காநிற்கிறவராய்கொண்டிருக்கிற காலூரார்தேவராஜரெனகிற ஆச்சான்பிள்ளையினபொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது (கo)

நமஸ்ஸ்ரீஶைலநாதாய க்ருஷ்ணநமரஜந்தெ |
வ்ருஷாசலஸ்ஸுவரமே வ்ராவ்ருகெஹ்ரூரஶாலிநே ||

"தொண்டர்க்கமுதுண்ண சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" எனகிறபடியே பூஸுரர்ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக அவதரித்த திருவாய்மொழியிலே அவகாஹித்து, அதில் ஶப்தரஸம் அர்த்தரஸம் ஹாவரஸம் இவற்றையநுபவித்ததே தேகநிஷ்டராய, ததவயதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை தருணவத்பரித்யத்திபண்ணியிருக்கையாலே திருவாய்மொழியோடடை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடைய திருவாய்மொழிப்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கு அர்த்தம் - ஆழ்வார், மலையாளத்திலே அறுபதுஸம்வத்ஸரம் நம்பெருமான் முதலான ஸ்வாமிகளோடே சேர்த்த துலுக்கவலசையாக எழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன் முடிந்துபோனவாறே திருநகரியைநோக்கி மீண்டெழுந்தருளுகிறவர், 'திருக்கணமதி' எனகிற க்ராமத்திலே எழுந்தருளினவாறே, திருநகரி ஊரினனவிடமென்றும், கோயில் இன்னனவிடமென்றும் தெரியாதபடி காடாயப்போனபடியைக் கேட்டருளி, 'நமக்கும் நம்அடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் ஸமைத்துத்தருவது' என்று பிள்ளைக்குத் திருமுகம் அனுப்பியருள, பிள்ளையும் ஶிஷ்யர்களும் தாமுமாக எழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையும் ஊரிலெழுந்தருளப்பண்ணி கைவிதைகளையவர்களும் பண்ணுகையினாலே மிக்கவும் விளங்காநிற்பராய, குருநகரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய, 'திருமலையாழ்வார்' எனகிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினபொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது (கக)

acharya.org

ஸ்ரீஸெஸெஷயாவாத்ரம் யீஹக்ரூராதிமாணாரூவம் |
யத்ரீநவ்ரவணம்வெந ஸ்ரீஜாரோதரம்ஶ்ரமிம் ||

"வாழிதிருவாயமொழிபபிளளை மாதகவால வாழும மணவாளமாமுனிவன" எனறு பேசுமபடி பெரியசியரும, "கூஶிஶ்ரூயத்தயஶ்ஶஷஶ்ரீஸெஷாயீஶஷெஶிகம் | கூஶெஷா நஶ்ரூணொதிவ்யாநு வ்ரூவ்ரூநாநுவ்ரூநஹிஃ" எனகிறபடியே திருவாயமொழிபபிளளை திருவடிகளை யாஶரயித்து, திருவாய மொழி முதலான திவ்யபரபந்த தாதபரயத்தையும அவருபதேஶமுகத்தாலே லபிததருளி, "தாமஅதிகரித்த அரத்தத்தை எலலாருக கேடடுஉஜ்ஜீவிககுமபடியாக நடத்தவேணும" எனறு உதயோகித்துகொண்டிருககிற இவரை, நமபெருமாள அரசகமுகேந அழைததருளி, "திருவாயமொழியின அரத்தத்தை நாமும நம அடியாரும கேடடு வாழுமபடி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடஙகி நடத்தும" எனறு தமதிருவடிகளை ஊனறுவித்து அருளபாடிடடு நியமித்தருள, இவரும அபபடியே நடத்துகிறவளவிலே, பெரியபெருமா ளும, ஈடுதொடஙகுகிறவனறும சாறறுகிறவனறும தாம எழுநதருளி, "உயாவறவுயாநலம" தொடஙகி "அவாவறசசூழ" எனகிற சாறறுபபாடடளவாக இவா உபநயஸிககிற உபநயாஸத்தைக கேடடருளி மிகவும உகந்து "முபபத்தாறுயிரபபெருககா" எனறு இவருக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித தனியனும அநுஸந்தித்து எழுநதருளினா இபபடி பெரியபெருமாள நிரஹேதுகமாகத் தமமை விஷயீகரித்து நியமித்தருளி னதுககுச சீயா அருளிசசெயத திருநாமம "நாமாா பெரியதிருமண்டபமா நமபெருமாள, தாமாகநமமைத் தனிததழைத்து - நீமாறன செந்தமிழவேதத்தின செழுமபொருளை நாளுமிவகே, வந்துரையெனறேவு வதேவாயநது"

இபபடி நமபெருமாள அருளிசசெயத பெரியசியரதான இநத தனியனுக்கு அரத்தம திருவ-ய மொழிபபிளளையினுடைய கருபைககு விஷயபூதராய, ஜ்ஞாநபகதிவைராகய மஹோததியாய, ஸ்ரீபாஷ்ய காராவிஷயத்தில பராவணயத்தையுடையராயகொண்டிருககிற கோயில அழகியமணவாளசசியரை ஸேவிககிறே னெனறபடி (கஉ)

பிளளைலோகம சீயா திருவடிகளே சரணம

acharya.org

வயாகயாந ஸஹிதங்களான

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

நாதமுநிகள அருளிச்செயதது

ஸ்ரீமந்நாதமுநிமுகாத் ஸ்ரீபராங்குசமுநிர்யதீந்த்ரம் ।
ஸ்ரீமத்ஸடாரிகுருகேஶ ஸுதாம்பு ராசிம் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தமுநிமாஶ்ரயதாம் ஸுபாஜாம் ॥

[பக்தாமருதம்]- ‘ பததராகக்கடமை ”, “தொண்டாக்கமுது” எனறபடி [விஶவஜநாநுமோதநம்] “பாபரவினகவி ”, “ அடியாகனபமாரி” எனகிறதைச சொனனபடி [ஸாவாரதநதம] - “ எலலாப பொருளும விரிததானை” எனனுமபடி ஸகலாதநபரதமாயிருககை “ மிக்கவிறைநிலை” தொடகி, “மிககவேதியாவேததிலுடபொருள நிறகபபாடி யென்னெஞ்சுள நிறுததினான் ” எனகிறபடியே, அறிய வேணமெ அரதநமெலலாவறறையும அறிவிபபிககு மெனறபடி [ஸ்ரீஸடகோபவாகமயம] - “குருகூரசசட கோபனசொல” எனறபடி [ஸஹஸரஶாகோபநிஷதஸமாகமம] - ஸஹஸரஶாகை ஸாமவேதமாய, தத ஸாரம சாகதோகயோபநிஷததாய, அதினஸாரம உதகீதமெனறதாய, அததையாயிறறு இபபடி பாடி யருளிறறு எனறபடி வேதவருமபொருளநூலகளை வணதமிழதா லாகினபடி எயதறகரிய மறைகளை ஆயிர மினதமிழாறசெயதறகு உலகிலவரும சடகோபனிறே [நமாமயஹம தராவிடவேதஸாகரம] அளவி யனற அகதாதி ஆயிரததைப பததாபரவுமபடி சொலலிறறு

கடலையும சடகோபனசொலலையும ஸமாநமாகச சொலலுகிறது பகதாமருதம, “ விணணவர முதுண” எனனுமபடி விணணினமீது அமாரகடகாய தேவபோகயமான அமருதததையுடைததா யிருக்கும அது; இது “ பாலோடமுதனனவாயிரம” எனனுமபடி அவனிததேவரான பூஸுராககு போக யமான அமருதமாய, ஆராவமுததததையுடைததாயிருக்கும [விஶவஜநாநுமோதநம்] ஸாவஜநாபிமதபரத மாகையாலும, தாஶரதியமாகையாலும, ஸமுதரம ஸாவஜந ஸந்தோஷவேஷததை யுடைததாயிருககும, இதுவும முதல பதத வானவரெனனமமான பாபரவெனனுமபடி ஸேஶவரவிபூதி போகயமாயிருককும [ஸ்ரீஸடகோபவாகமயம] - அதில அமபஸஸு அகஸத்யவாகமயமாயிருককும இதில சுகதஸஸு சடகோப வாகமயமாயிருக்கும, திருவாயமொழியிறே ஸஹஸரஶாகோபநிஷதஸமாகமம அது, ஸாவஶாகாஸாரமான சந்தஶாகாஸமாகமததை ஸமீபததிலேயுடைததாயிருককும இது ஸாவவேதஶாகாஸாரமான உப நிஷததிலுடைய திரடசியாயிருককும் [நமாமயஹம தராவிடவேதஸாகரம] அகதஸாகரம “ஸகுஷிம்வ்ரா ஜுவரிஷ்வ்தா” எனனுமபடி அஶரண்யனுககு ஶரண்யமாயிருককும, வன்தமிழ நூலகளான இது, சட

acharya.org

கோபன பாடடென்றவாறே நாடடையக கையெகெகுமபடியாயிருக்கும், "நரோ ஹ்யஹம்" என்று - காடெல லாம அநுஸந்திககககடவாகளிறே, "வெநராரோயணாரணவம்" எனனுமாபோலே

"ஶ்ரீராகஜாலஜலாகீர்ணம்ஸரகலோலஷட்பதம் | காண்டாஹிஷாகீநம்வெநராரோயணாரணவம்" அஙகு சதுர்விமஶத ஸஹஸரம், இஙகு சீததொடை யாயிரம நீததகளாயிருககும அஙகு - ஐநதூறு ஸாக்கம, இஙகு - "பததுதூறு" எனனுமபடியாயிருககும அஙகு ஷடகாண்டமாயிருக்கும, இஙகு ஷடபதாததத பரதிபாதகமாயப பததுபபததாயிருককும அது ராமாயணாணவம, இது-தராவிடவேத ஸாகரம அது ரதுவமஶசரிதமாயிருককும, இது "முகிலவணணனடிமேறசொனன சொலமாலையாயிரம" எனனலாயிருককும அது "வாயீகிரூம வாந்ரஷிஃ" எனனுமபடியான வாலமீகிபரோகதம, இது குரு கூரசசடகோபன சொலலாயிருককும அது - மஹாபாதகநாஶநமாயிருককும, இதுவும அருவினைநீறுசெயு மதாயிருக்கும அது " ஸம்ஸாரம்ஸவிஹாயமஹதிவ்ருக்ஷாநுவிஷ்ணோஃபதம்ஶாஶ்வதம்" என்று பலமாயிருককும, இதுவும " வானினமீதேறறி யருளசெயதுமுடிককும பிறவிமாமாயக கூததினையே" என்று திருவடியே அடைவிக்கும

ஈஶவாமுநிகள அருளிசசெயததது

திருவழுதிநாடென்றும தேனகுருகூரென்றும
மருவினியவணபொருநலென்றும — அருமறைக
ளநதாதிசெயதானடியிணையே எபபொழுதும
சிநதியாய நெஞசேதெளிநது

திருவழுதிநாடென்றும தெனகுருகூரென்றும மருவினியவணபொருநலென்றும ஆழவாரதிரு வடிகளை அவாஸமபநதமுடைய நாடடோடுமெ ஊரோடுமெ ஆறறோடுமெ வாசியற எலலாவறறையும சோத்து பரஸநநமான மநஸஸே! அநுஸந்தித்துப போரு எனகிறது வைகுநதசசெலவனா சேவடியோபாதி வைகுநதவாலுமெ இறநதால தனகுமோரான கணணன் விண்ணூரும அமுதவிரசையாறறும உபதேஶய மாமாபோலே, இஙகும இவை உபதேஶயமாகிறபடி

திருவழுதிநாடென்றும இதயாதியாலே ஆழவாரதிருவடிகளைச சிநதிককுமபடி சொலலுகிறது "கவளயானைககொமபொசித்த கணணனென்றும" என்று தொடஙகி, "பாரததனபளளிபாலொள" என னுமாபோலே [திருவழுதிநாடென்றும] - "வாயநதவழுதிவளநாடன" என்று நிரூபகமாகவ்ரே அநுதான இருபபது, அவாஸமபநததநால அவரோபாதி அதுவும அநுஸநதேயமா யிருককுமாகையால திருவடிகள் நாடடோடே நடককிறது [தெனகுருகூரென்றும] - "குருகூரகரான" என்று அவரிருককுமோரா கையாலே, அதுவும அபபடியேயாயிருককை [மருவினியவணபொருநலென்றும] - மருவ இனிதான வண பொருந லென்றபடி பொருநலசককணிதுறைவனிறே இதுவும இவரிறைவகுநதுறை, அவா திருவடிகளும இறைককு துறை நனஞானததுறையிறே வணசடகோபனைபபோலே இதுவும வணணுமையை யுடைத தாயிருককை; "ஸவிதீர்—ஸ்தாநாம்" இபபடி விலக்ஷணமான நாமெ ககரும துறையு மென்று அநு ஸந்தித்து [அருமறைகளநதாதிசெயதா னடியிணையே எபபொழுதும சிநதியாய நெஞசே தெளிநது] அதாவது - எயதறகரிய மறைகளை ஆயிர மினதமிழாற செயதறகு உலகிலவரும சடகோபனைச சிநதை யுளளே சிநதித்துப போரு எனகை, "ஹ்ரு—வொஹ்ரு ஜ்ஞாயெக" எனகிறபடியே திருவடி களையே சிநதித்துப்போரு, மறறொனறிலே மருளாதே தெளிநது அவ்வடியையே அநுஸநதிக்கப பார்

அனறிகதே, வேதததிலே "வெகுணஹ்வநயொகம்" என்று நாடடையும, "யொவெ தாம்வ்ருஹ்ணொவெடி கூர்ரெ தாவ்ருதாம்வ்ரீ" என்று அமருதவர்ஹிதியான விரஜையாறறுலே ஆவருதமான வைகுண்டநகரததையும, "விஷ்ணோஃபெவ்ரமெஷ்வ உதம்" என்றும "தத்விஷ்ணோ ஃபரமம்பதம்" என்றும அவனதிருவடிகளையும உபநிஷதது ஓதினறபோலே, அநத அருமறையின தாத

acharya.org

பாயமான அரசசாவதாரமான ஆதிபபிரானதான திருவழுதித்திருநாடடையும, "திருககுருகூரதனுள நின்ற வாதிபபிரான" எனனுமபடி அவன வாதத்திக்கிற ஊரையும, ஊருககுவடகான வண்பொருநலாறறையும, அவகேநின்ற ஆதிபபிரானுடைய நீளகழலையுமிறே திருவாயமொழியிற சொலலிறறு, இது - மறறை உகந தருளின நிலங்களில ஆறறதுறைககும ஊருககும நாடடுகேகும உபலகஷணம 'குடடநாடு" எனறிறே நாடடையும அருளிசசெயதுபோருவது, "தேறுநீரபபமபைவடபாலேத திருவணவணரே" எனறும, "தன புனலசூழ திருவரஙகததுளளாய" எனறும ஊரையும ஆறறையும அருளிசசெயதது இபபடியாயிறறு திவயதேஶ திவயகர திவயநதிகளின வைபவததையும திருவாயமொழிமுகேந தாஶிபபிததது ஆக, மூாத்திவில பணணிய தமிழானபடி திருநாமபபாடடுகேகளதோறும - தமகுநிருபகமாகவும ஊரையும நாட டையும ஆறறையும பாடுகையாலே - அதுதான மிககவேதியா வேததநினடபொருளாக அருளிசசெயகை யாலே, அதுதைபபறற, திருவழுதிநாடடெனறும தெனகுருகூரெனறும மருவினியவணபொருநலெனறும அருமறைகளநதாதியாகச செயதான எனறு இனனனே சொலலுகிறதாகவுமாம திருவழுதிநாடடெனறும நிதியாய எனறுதல, திருவழுதிநாடடெனறும அருமறைகளநதாதி செயதா னெனனுதல ததீயவைபவமிறே வேததாதபாயமாய அறிவது இபபடி வேததைத தாரவிடமாகசசெயத தரவிடோபநிஷதாசாரியருடைய அவ க்ரியுகளனகளே "தெளிவுறதசிநதையா" "தெளிநதவெனசிநதை" எனனுமாபோலே, உபாயோபேயம் என்று தெளிகது, மநஸஸே! ஸநததம ஸமரிததுபபோரு என்று ஆழவாரதிருவடிகளே அநுஸநதேயமாகச சொலலிறறு (உ)

சொடடைநமபிகள அருளிசசெயதது

மனத்தாலுமவாயாலுமவணகுருகூபேணும
இனததாரையலலாதிறைஞசேன — தனத்தாலும
எதுங்குறைவிலேனஎநதைசடகோபன
பாதங்களயாமுடையபறறு

[மனததாலும வாயாலும] - இநில ஆழவாரதிருவடிகளே பராபகமும பராபயமுமாகிறபடியை அவவபவயதிரேகவகளிரண்டாலும தாஶிபபிக்கிறது

[மனததாலும வாயாலும வண்குருகூர்பேணும் இனததாரையலலாது இறைஞசேன] மனததாலும வாயாலும வணகுருகூபேணுகையாவது "திருக்குருகூரதனை யுளளகொள ஞானதது வைமமின", "திருக்குருகூரதனைபபாடியாடிப பரவிசசெனமினகள" எனறு ஆழவாருபதேஶங கேடடபடியே, மநஸ ஸாலே நினைததும வாயாலே சொலலியும போருகை பேணுகை விருமபுகை "பஜிஶ நவாயுராயதி தஷாவாவஷதி" என்னககடவதிறே இபபடி ஆழவாரஸமபநதமுடைய தேஶததிலே விருபபமுடையவர களை அடைய பஜித்தேன ஆழவாரஸமபநதி ஸமபாதிகளை யொழிய அநயரை ஆதரிதது பஜியேன [வண்குருகூபேணுமினததார] - நல்லாரகவிலகுருகூரிறே [இனததார] ஸமூஹமாயுளளவாகள அன திகளே, ஸஜாதீய ரெனறுகவுமாம இததால குருகூரசசடகோபனபாடடான திருவாயமொழியிலே அந யமுடைய ஸ்ரீவைஷணவ ஸமூஹத்தை யெனறபடி குழாமகொள் தெனகுருகூரிறே இததால - திரு வாயமொழியிலே அதிபரவணரானவர்களையொழிய அநயரை ஆதரியே னெனறதாயிறறு, இபபடி அந யரை அநாதரிக்கைக்கு அடியுடைமை சொலலுகிறது 'தனததாலுமேதுங்குறைவிலேன' எனறு, "யநஶ்ரீ ய நுவுவாடிவஜ்ஜிம்" என்கிறபடியே ஆழவாரதிருவடிகளைப பறறின நமக்கு "விஹாயிஷ்யாம" எனனுமபடி, [தனததாலும எதுங்குறைவிலேன] ஒனறுங்குறையுடையேனலலேன [எநதைசடகோபன]- "அன்னையாய அததனாய," "ஶாதாவிதா" எனனுமபடி, எனக்கு ஜநகரான ஆழவா [பாதங்கள]- பராபதேஶியானவாதிருவடிகள [யாமுடையபறறு] - தசசேஷபூதரான நமமுடைய பறறு "தகையான சரணம தமாகடகோரபற்று", [யாமுடையபறறு அதுவாயிறறு (ஈ)

acharya.org

அநநதாழவான அருளிசசெயதது

ஏயநதபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன
வாயநதமலாபபாதமவணங்குகினறேன — ஆயநதபெருஞ
சீராசடகோபனசெநதமிழவேதந்தரிககும
பேராதவுளளமபெற

இனி, "சடகோபனபாதகளை" எனறதனை விவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாயமொழி ஹருதகதமாமபடி, ஆழவாரகுப பரதநதரரான உடையவர திருவடிகளைத தொழாநின்றேனெனகிறது, ஏயநத பெருவகீரதி யிராமாநுசமுநிதன வாயநதமலாபபாதமவணக்குகினறேனெனறு

[ஏயநதபெருவகீரதியிராமாநுசமுனிதன்] "ஏறகுமபெருமபுகழ வானவரீசன" எனனு மாபோலே அநகுததைககு அதுரூபமாயப பொருநதியிருகிற பெரியபுகழையுடைய எமபெருமானார தமமுடைய [வாயநதமலாபபாதமவணகுகினறேன] ஒனறுககொனறு பொருந்தியிருபபதாய மலர போனற திருவடிகளை பரணதிபணணுகினறேன "ராகோ ந ஜஸ்ரு ஸரணளஸரணம் வ்ரஜெ" எனகிறபடியே, பராபயபுத்தியா வாததமாநமாயச சொலலுகிறது இபபடி வணகுகிறது எதுககாக வெனனில, [ஆயநதபெருஞசீரா சடகோபன செநதமிழவேதநதரிககும பேராதவுளளமபெற] ஆயநத பெருஞசீராசடகோபன - "ஆயகொணடசீர" எனறும, "ஆயபெரும்புகழ" எனறுஞ சொலலுகிறபடியே, ஆயபபடிமி விலகஷணமாய நிரவதிகமான கலயாணகுணங்களால பூரணரான ஆழவாருடையதாய அதி ஸுலபமான தாலிடவேததை நரிககுமபடி நிரமசலமான மநஸஸைப பெற அனறிக்கே, ஆயநதபெருஞ சீரரெனறு செநதமிழலேததுககு விசேஷணமாகவுமாம, சீரதொடையாயிரமிறே இத்தபபரபநத தாரணாததமாக ஆயநதமலாபபாதம வணகுகுகினறேன நீமனகெதெது மருவிததொழும மனததை ஆசாரயன தரவேணுமிறே, ஆகையால, "தகுமனம நீயெனகுத தா" எனனுமபடி, பேராத உளளம பெறவெனறு எமபெருமானாரை பராததிகிறது அதாவது - இவாதான, மாறனடிபணிநது உயரநதவராய "மாறனபணிததமறையுணாநதோனே" எனனும, "தெனகுருகைபபிரானபாடெனனும வேதபபசுநதமிழதனனைத தனபதியெனனும வீடடினகணணவைதத விராமாநுசன" எனறும, பண டருமாறன பசுநதமி ழானநதமபாயமதமாக வுடையராய, திருவாயமொழியினனிசை மனனுமிடத் தொறு மிருக்குமவராய, உறபெருஞசெலவமும மாறன விளகிய சீர் பொறிதரும செநதமிழெனறு அறிதரசிற்குமவராகையாலும, அவாதிருவடிகள ராமாநுசனுகையாலும, அவரை அாததிகிறது "மற றையாழவாரகள திவயபரபநதகளை அநகோபாகமாகவுடைய இவருடைய தாலிடவேதமான திவய பரபநத மொழிய தநிதரக்ரநதகளில சபலமான மநஸஸு சலியாமல இகொனறிலுமே உறுதி நிலை நிறகவேணும" எனறு அவரை அாததிகிற தெனகை (ச)

படடா அருளிச்செயதது

வானதிகழுஞசோலைமதிளரங்காவண்புகழமேல்
ஆனறதமிழமறைகளாயிரமும — ஈனற
முதலதாயசடகோபன மோயமபாலவளாதத
இதத்தாயஇராமாநுசன்

இனி, இதில திருவாயமொழியினுடைய உதபாதகரையும வ(ய-ம்)ாததகரையுஞ சொலலு கிறது, "வானதிகழுமசோலை" எனறு

வானதிகழும சோலையாவது வானிலே ஆகாசதிலே திகழுகிற பரகாசிக்கிற சோலை யெனறபடி "வ்ருக்ஷவ்ஷுஷ்ஷிதொஹாதி", "வானேநதுசோலை" "சோலையணிதிருவரங்கம்" இறே [மதிளரகை] "திடகொடிமதிளசூழ", "மதிளதிருவரகம" அதுவும வானையுநது மதிளாயிருக்கை [வானதிகழுஞசோலை] உயாநத சோலையையும மதிளையுமுடைய கோயிலே நிரூபகமான பெரிய

acharya.org

ரியபெருமானுடைய ஸுலக்ஷணமான கலயாணகுணவிஷயமாய விஸதருதமாயிறது, ஆயிரந்திருவாய மொழியும், "முகிலவணண னடிமேற சொனன சொனமாலை யாயிரம்" எனனகடவதிறே அது தான சீததொடையாயிர மெனறு - சீர்கலகதசொலலாயிறே இருபபது "நலமுடையவன", 'ஈறிலவணபுகழ காரணன" எனறு உபகரமிதது, "வாழபுகழகாரணன" எனறிறே தலைகடடியருளினா பெரிய பெருமானதான - கலகதிகழகாரணனிறே, "நாராயணவாரம்வ்ரஜ", "நாராயணவாரவெஷா" எனனக்கடவதிறே, அததாலே, மதிளரவகாவணபுகழமேலானறதமிழமறைகளாயிரமுமெனகிறது இனிதான திருவாயமொழி பதுபபதகாலும பரதிபாதிகிற "பரபரன" எனகிற பரதவமும, "சோராத வெபபொருடகுமாதி" எனகிற காரணதவமும, 'முழுதுமாயமுழுதியனறாய" எனகிற வயாபகதவமும, "மறுகலிலீசன" எனகிற நியகதருதவமும, 'ஆவாவெனறருளசெயது" எனகிற காருணிகதவமும, "எறுசேவகனாக்கெனனையுமுனன" "வரகொனபாதமலலாலிலலையாவாக்குமவனசரண" எனகிற ஸுரணயதவமும, "எணணிலாபபெருமாயனே" எனகிற ஸுக்திமததவமும, "தேவிமாராவாதிருமகளபூமி யேவமறறமராட செயவா" எனகிற ஸதயகாமதவமும, "எணடிசையுமகீழுமமேலும முறறவுமுணடபிரான" எனகிற ஆபதஸகதவமும, "சுரிகுழறகமலககடகனிவாயக்கானமேகம" எனற ஆதிஹாரதவமுமாகிற அகில பகுதி ஆதநதமும, பெரியபெருமானை பரதிபாதிகிற கஙகுலும பகலிலும காணலாயிருக்கும; "வடிவுணட வாலோதலைவனே" எனறு பரதவமும, "முனசெயதிவவுலகம" "விண்ணோமுதல" எனறு காரணதவமும, "கடலிலீ" "எனனுடையாவி" எனறு வயாபகதவமும, "பாலதுனபகைளினபகள படைததாய" "காலசககரததாய", "மூவுலகாளி" எனகையாலே நியநதருதவமும, "இவனதிறததருளாய" எனறு காருணிகதவமும, "பறறிலார்பறறினருனே" எனறு ஸுரணயதவமும, "அலைகடலகடைநதவாரமுதே" எனறு ஸுக்திமததவமும, "எனதிருமகளசோமாபனே", "நிலமகளகேளவனே" "ஆயமகளனபனே" எனற ஸுகதியாலே நிதயமாககறபிதத பதநீபரிஜநாதிகளையுடைய வதயகாமதவமும, 'இவவுலகமுணமிழநதனநதாய" எனறு ஆபதஸகதவமும, "முகிலவணணனடியையடைந தருளகுடியுயநதவன" எனறு ஆதிஹாரதவமும அருளிசசெயதாரிறே; ஆக, எலலாவறறுலும "மதிளரவகா வணபுகழமேல ஆனற தமிழமறைகளாயிரம்" எனனத தடடிலலையிறே ஆழவாகளில நமமாழவா அதிகாரனுற்போலே, எம பெருமானகளில நமபெருமான அதிகாரியிறே இருபபது; அததைபபற்றவுஞ சொலலிறது இபபடி பெரியபெருமாள விஷயமாகவே பரதிபாதிதத திருவாயமொழியை "ஈனறமுதலதாயசடகோபன மொயயம பாலவனாததவிததாயிராமாநுசன", நெஞ்சாலமும கோறறபபெறற முதின மாதா ஆழவா, "வணடமிழனறகோறறேன" எனருளிறே, வருநீபபெறற பிளளையை வளாததெகெகும மாதாவைபபோலே திருவாயமொழியை வளாதத இததாய - வாதநிபபிதத மாதா எமபெருமானாரியிறது, ஞானகலையான திருவாயமொழிககு ஜாமபூமி - ஆழவா; ததவாத்தகர் - எமபெருமானா; இபபடியாயிறது ஜனாஸநதாநப வளாததிபோலே நடகதுசெலலுவது "பெறறாபெறறெழிநதா பினனும நினறடியேனுககு உறறு ஞயவளாதது" எனனுமாபோலே மொயயமபாலவளாதத இததாயாவது - ஈனறதாய பெறறுபபோகட டபபோனால வளாகுந்தாய தனமிகக்காலே காதது கோக்குமாபோலே யாயிறது இவரும அதைதகாதது வளாததபடியும தேவகிபெறற உருவுகாயஒளிமணிவணணனை வளாகுநதாயான யசோதை தனமிகெகாலே யெதது "ஏதேனுஞசொலலி யசலகததாரேதேனுமபேச ரானகேடகமாடடேன" எனறும, "தாசனாஞ சொலலும தொழுதகையாரும தொணடரும நினறவிடததில நினறு போதாகணடாய" "தாயசொல கொள்வது தருமகணடாய" எனறு குற்றவுஞசொலலுமவாகளையும தனசொலலாலே வாயபபுடைபபடைத்து, தனவசமாகி, "நீயபுதிககளுசன" எனறு கருததைக குலைதது "காபபாருமிலலை" எனறு இராகத "அசோதைவளாக்கினற செயத்தலை நீலகிறததுச சிறுபுயினாலே" எனனுமபடி நிறமபெறவளாதது பரமோ ஸாரத்தை வாகதிபபிததாறபோலே, பரமாணஸாரதததை வாகதிபபிதத பரகாரமும அது எகவனேயெவ னால? இவரும ஆழவா அவதரிபபிதது அவாவறறு வீடபெறறு எழுநதருளினபின்பு, பாஹயகுக்குவதட எனாலே பாஷாகாரமான திருவாயமொழி அபிபூதமாய வருகிறபடியைக் கண்டு, பாஷயஸுகதிகளாலே அ தைநிரோதித்து அததை இதுகுகுகாவலான வேலியாகக் கறபித்து, திருவாயமொழியைத தமகைவசமாக்கி திருக்குருகைப்பிரானபிளளானைகொணடு இதின அரதநததை வெளியிடுவித்து வாதநிபபிதத்துக்கொண் போநதாரிறே "மாதனடிபணிநதுயநதவன" என்னுமபடியான அடியாராகையாலே, ஆணடவனிட பயிரை வாத்திபபிக்கவேணுமிறே அடியானுக்கு (இ

acharya.org

இதுவும் படடா அருளிசசெயதது

மிககவிறைநிலையும மெயயாமுயிரநிலையும
தககநெறியும தடையாகித — தொகுகியலும
ஊழவினையும வாழவினையும ஓதுமகுருகையாகோன
யாழினிசைவேதததியல

[மிககவிறைநிலை இதயாதி] - "ஸ்ரீவதிஶ்ரீத நஸ்யாஸ்யஹெத ஈத்ரெ நஸரீரஸ்ரீ தஃ । ஸுநிஷ்டஹாநிஷ்டஸ்வாஹிஞ்ஜுகுரு ஈதெஸ்ய ழ" எனறு ஸகலவேதஸகாரஹமான திருமநதரததில பததரயததாலும பரதிபாதிககபபடுகிற அரததபஞசகததை "திருமாலாலருளபபடடசடகோபன" எனனுமபடி ஸ்ரீயஃபதியான ஸாவேஶவரனாலே மயாவநமதிநலமருளபபெற ஆழவா அருளிசசெயத திருமாலவனகவியான திருவாயமொழிபரபகநம பரதிபாதிதத பரகாரததை இததனியனிலே சொலலிததலைககடடுகிறது, 'மிககவிறைநிலையும மெயயாமுயிரநிலையும தககநெறியும தடையாகிததொகுகியலுமூழவினையும வாழவினையும குருகையாகோன யாழினிசைவேதததியல ஓதும' எனறு

மிககவிறைநிலையாவது "இறைநிலையுணாவரிது" எனனுமபடியான ஸாவஸமாதபரதவம "தஶரதாணாம்வரஶ்ரேஷ்ஶரம்தஶ்ரெவ தா நாம்வரஶ்ரேஷ்ஶ்ரெவ தது", "நாராயணவரொ ஜ்யோதிஃ" எனறும, "தத்வம் நாராயணஃ வரஃ" எனறும, "மனிசாகுததேவாபோலத தேவாகுரு தேவாவோ" எனறும,' தேவதேவனை" எனறும, "பரஞசோதிபரமாய" எனறும,"மிகுஞசோதி" எனறும, "முழுதுணடபரபரன" எனறும, "வானோரிறை" எனறும, "கழிபெருநதெயவம" எனறும, "பெருநதெயவம" எனறும, "பெரியவபபனைப பிரமனபபனை புருதிரனபபனை" எனறும, "திருவுடையடிகள" எனறும, "திருமகளாதனிகேளவன பெருமையுடையபிரானா" எனறும, "திருமாமகளகேளவாதேவா" எனறுஞ சொலலபபடுகிற ஸாவஸமாதபரனையாயிறறு, மிககவிறை எனகிறது "திருமமகைகினறருளுக தெயவம", "திருமாலையலலதுதெயவமெனறேதேன", " திருவிலலாததேவரைததேறேனமினதேவு" எனனககடவதிறே இதுவாயிறறு, பரஸவரூபம இறைநிலையாவது - ஸௌலபயததுககு அவவருகிலலாதபடி முடிநதநிலமான ஆஶரிதபாரதநதாபததோடே நிறகிற அரசசாவதார மெனகை அததையாயிறறு "எளிவரும" இதயாதியிற சொனனது இதிறே ஈஶவரஸவரூபயாதாதமயம

மெயயாமுயிரநிலையாவது "உருவியாதவிகநிலைமை" எனறும, "எணபெருககநலததொணபொருள" எனறும, "உணரவைபபெறவூரது" எனறும, "நினறவொணறை" எனறும, ' உயிரவீடையான" எனறும பரகருதேஃபரஞய ஜஞாநாநநதஸவரூபஞய ஜஞாநகுணகஞய சிதயஞய ஈஶவரனுககு ஶரீரவதபரதநதரனனபடியைச சொலலுகிறது 'மெயயாமுயிர' எனகையாலே - "ஸ்ரீயஃ" எனறும, "உளனதும" எனறும ' மெயமமையே" எனறுஞ சொலலுகையாலே பரகருதிஸவஹாவததிறகாடடில ஆதம ஸவரூபநிதயதவஞ சொலலிறறு அனறிககே, 'மெயயாமுயிர' எனகையாலே,"யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" எனகிறபடியே "உளனதவனுரு" எனறு ஶரீரஶரீரிஹாவம சொலலிறறுகவுமாம உயிரநிலையாவது - "மெயமமையேமிகவுணாநது" எனகிறபடியே, "தமமடியாரடியோகள" எனறும, "தொணடனசடகோபன" எனறும, "சிறுமாமனிசராயெனனையாணடார" எனறும ததீயபாயாதமான நிலை இதிறே ஸவஸவரூபயாதாதமயம

தககநெறியாவது அதயநத பரதநதரஸவரூபததுககு அநுரூபமான உபாயம அலலாதது தகாதநெறியாயிறே இருபபது, நெறிகாடடிக்குதியோ" எனனககடவதிறே 'நீயமமாகாடமெநெறி," "கணணனலலாலிலலைகணடாசரண", ஶரீரரக்ஷணம ஶரீரிகே பரமிறே, "ஶரணஃ" எனனுடமபிலமுகைக நானே போகககொளளேனோ வெனறிறே அவனவாததை "எமமையாளுமபரமா" எனறு ததீயஶேஷததவம ஸவரூபமானால, "நனமமபெறுத தெமமைநாளுயயக் கொனகினற நமபா" எனறவாகளே உபாயமாகவும வேணுமிறே; தககநெறி ததீயோபாய மாகவுமாம உபாயயாதாதமயம இதுவிறே

தடையாகித தொகுகியலும ஊழவினையாவது விரோதியாயத திரணடு வாதகிக்கிற பராகதநகரும மெனகை "முனசெயதமுழுவினை", " பாரமாயபழவினை " எனனக்கடவதிறே ஊழமை பழமை

acharya.org

வினை - காமம் "பொயநினற ஞானமும பொலலாவொழுககு மழுககுடமபும" "சுவிஷ்யாகரவாவஸ தாரா—ஹிவ்ரக்ஷ்யதிஸ்ஸ்ரீ நிழ" பகவதஸவரூபதிரோதாகரியிறே தேஹம விரோதிஸவரூபயாதாத் மயம - அஹங்காரமமகாரங்கள, 'யானே யெனனை யறியகிலாதே யானேயெனதனதே யெனறிருநதேனை, "நீநுமதெனறிவை வோமுதலமாயது", "ஸீஜகேதஷியாஷ்ஸி தழ", "முனனமே" எனனுமபடி அநாதி யாயிறே போருவது இதுதான அநுகூலாபகல அநாதரதைப பிறபபிககுமதாயிருக்கும, அதுதான தேஹாதமபரமமூலமாகையாலே ஸ்ரீவைஷணவாகளதிறததில ஜநம நிரூபணததிலே மூடடி அநாதநத திலே பாயவஸிக்கும; 'அதிலே ஒனறு அவாகளபகல ஜநமநிரூபணம' எனறாரிறே 'மனபக்கலசேவிப பாக கனபுசெயவா சனமநிரூபணம ஆவிகுநேரே யழுக்கு' எனறாயிறறு அதின கரௌாயம இருபபது, "அமரவோரகம" இதயாதி

வாழவினையாவது - வாழவை யெனறபடி வாழவினையெனறு முழுசசொல வாழவாவது - நினதாளிணைக்கீழ வாழசசியைப பெறறு வாழவெயதி ஞாலமபுகழ வாழவா எனறபடி "தனககேயாக வெனைககொளளுமீதே", "உனதனதிருவுளள மிடாகெகேதோறும நாகைள வியகக வினபுறுதும" எனறு அவனுகநதபடிவைச செயது ஆநாதிகை அனறிககே "அவனடியா நனிமாககலவியினபமே நாளும வாயகக கைடகே" எனகிறபடியே, 'அநதமிலபேரினபத தடியரோடிருநதமை" எனறுஞ சொலலுகிற சரமபராபய மாகவுமாம இதிறே பராபயததின எலலைநிலம

[குருகையாகோன யாழினிசைவேதத்தியல ஓதும] - இநத அரதநபஞசகததையும ஓதுகை யாவது "வ்ராவ்ரவ்ரஹணொரமுவழ" இதயாதியில "ஶ்ரீநயஶஹாதாநாவெஷ வெஷாரூவெஷிநிஃவடிநி" எனகிறபடியே, சடகோபமுனியான இவா திவயஸூகதியும இமையோரதிபதி அடியேனமனனே பொயமயாவு பிறநதருளினன விணணபபம தொழுதெழு எனறு பஞசகததையும அடியிலேயாயிறறு சொலலிறறு, 'உயா தின அணை ஒனறு பயில ஏறு கண கரு வீடு சொனனால ஒரு கொணட கோறற காலும எமமா ஒழி நெடுவேய எனகிற இருபதிலே விஶதமாகி எணபதிலே பரபபுகை யாலே அஞசையும" எனறிறே ஆசாரயஹருதயததிலே அருளிசசெயதது குருகையாகோன யாழினிசை வேதமாவது ஸமஸக்ருதவேதமபோலே தானதோனறியனறிககே, 'எயதறகரிய மறைகளை யாயிரமின தமிழாற செயதற குலகிலவரும சடகோபன" எனனுமபடி ஆழவாராலே அருளிசசெயயபபடட அதி ஶயத்தையுடைததாய "யாழினிசையே" எனறு காநஸவரூபியான ஸாவேஶவரனை பரதிபாதிககையாலே "பண்ணாரபாடல", "பணபுரையிசைகொளவேதம" எனனலாமபடி "பணகொளாயிரம" எனறு ஸாம வேதமபோலே ஸரஸமாயிருககை இதினுடைய வேதஸாமயமெலலாம ஆசாரயஹருதயததிலே விசத மாக அருளிசசெயதாா, அதிலே கணடுகொளவது "விணமீதிருபபாய" எனகிற பாடடிலே பரஸ்வ ரூபம காணலாம, ஆதமஸவரூபம "அடியாரதவைய"ததிலே காணலாம; உபாயஸவரூபம 'உழலை"யிலே காணலாம, விரோதிஸவரூபம "அகறறவைதத" எனகிறததிலே காணலாம, பலம "உறறே"னிலே உணர லாம அரதநபஞசகஜ்ஞாநததாலேயிறே "அநதமிலபேரினபததினபுறுகையும"எனறு அறுதியிடடருளிறது "எணபெருககாகல"த்திலும, 'எனககேயாடசெய", "ஒழிலிலகாலம", "வேணகடகை", "சீலமிலலா" 'கலைவாய", "ஞாலததுடே" எனகிற பாடடுகளிலும திருமாதராாததம காணலாயிருககும அகாரத தாலும மகாரததாலும ரக்ஷகனையும ரக்ஷயதையுஞ சொலலி, சதுாத்தியாலும உகாரததாலும ரக்ஷண ஹேதுவான பராபதியையும பலததையுஞ சொலலுகிறது, ஸவிபகதிகமான நாராயணபததிலே ஸாவஸ மாதபரனதிருவடிகளில கைகாடததைச சொலலுகையாலே, திருமாதரம அாத்தபஞசகபரதிபாதக மெனை லுமிடம ஸபஷடமிறே, ஆகையாலே, திருவாயமொழியில பரதிபாதிககும அாததமெலலாம அாததபஞசகபர திபாதகமான திருமாதராாததமெனனத தடடிலலை "ஸ்ரீவதிஶ்ரீதநஸ்யாஸ்ய" எனகிற ஸலோ கததிலே அருளிசசெயத அாத்தபஞசகமும, இதில இரணடிரணடெததாலே ஒரோவாததம பரதிபாதிக்கப படுகிறது" எனறு திருவாயமொழியின உரைபரவேஶததிலே வாதிகேஸரி அழகியமணவாளசசீயா ளிசசெயதாரிறே

(௬)

நிலதமுலகுகான திருவேஙகடததானை
அலகிலபுகழாநாதியாயிரமும — உலகில
உரைத்தானசடகோபனஉததமாகளசெஞசில
விரிததானபெருமபூதாவேது

பிளளைலோகமசீயா திருவடிகளே ஶரணம

acharya.org

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

நஞ்சீயா அருளிச்செய்த ஒன்பதினாயிரப்படியின் அவதாரிகை

இந்த ஜகத்தில், சித்சிதீஶ்வராகளுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களொன்றையும் அறியாதே, புருஷார்த்தோபாயங்களொன்றிலும் மூளாதே, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே மிகவும்மமண்டி, பொறுக்கவும் கடக்கவு மொண்ணாதிருக்கிற ஸம்ஸாரதுஃகஸாகரத்திலே அழுந்தாநின்ற சேதநருக்கு "டீ-ஸ்ரஹொஶ-ஷொடெஹொடெஹி நாஂக்ஷணஹஜ்-ஸ்ரஃ | தத்ராவிட-ஸ்ரஹஂஶெ வெக-ணவ்ரியஷ்ரநழ்" எனகிறபடியே புருஷார்த்தோபயோகியான மநுஷ்யஶரீரம் துர்லபம் இப்படி துர்லபமான ஶரீரத்தைப் பெற்றாலும் மோக்ஷேச்சை பிறக்கை அரிது, மோக்ஷேச்சை பிறந்தாலும் நிரதிஶயஸுகரூபமாய பகவத்குணாநுபவகாரிதமான தத்கைங்கர்யபராபதிரூப மோக்ஷேச்சை ஒருவர்க்கும் பிறக்கிறதல்ல பாகவதஶேஷத்வைகாந்திதாஹாவம் கிமபுநாநயாயஸ்வித்தம் "கலௌஜமத்ஜிழ்" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற்படியாலே மிகவும் கலிகாலத்தில் பகவத்ருசி ஒருவர்க்கும் பிறக்கிறதல்ல இத்தனமையை "உ-ஷ்யாணாஂஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதி ஶ்லோகத்தாலே எம்பெருமானதானும் அருளிச்செய்தான் இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே "தத்ரொத்ஸவிஜமத்ஜ்" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்தில் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படியாகச் சேதநாபணனின பாகயத்தாலே, ஆழ்வார் திருநகரியிலே வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளி, "ஹஸி தஂஹாஷி தழ்" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற்படியாலே பகவத்பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்கருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையராய, "ஜ்ஞாநீக்வாத்தெவஶெ தழ்" என்று எம்பெருமான் அருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அகரேஸராய, "வாஸ்யாத்ரஹ்ரிஹ-ஷ்ஸ்ரிஃ", "நவஸீதாக்ஷயாஹீநா" என்று சொல்லுகிறபடிகளையுடைய இளையபெருமாள்போலே ஜநமபரபருதி எம்பெருமானையே தாரகாதிகளாகவுடையராய, அவனைப் பிரியில் தரியாத தன்மையருமாய, நிரஸ்தநிகிலஸாமஸாரிக ஸ்வபாவருமாய, "நஜெவயொகா ரூணழ்" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியே பகவதவயநிரிக்த புருஷார்த்தபரஸ்தாவத்திலே வெறுவும் ஸ்வபாவருமாய, "விஷ்ஸரெணாத்தெநா யொமழ்", "நத்தஸ்ரூஸஶாயாநழ்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிற படிகளையுடைய ஆஜ்ஞாநுதஸாரதாதிகளைப்போலே காலத்தத்தவமுள்ளத்தனையும் எம்பெருமானை அநுபவித்தாலும் தருப்தி பிறவாதே மேன்மேலெனக் கடல்போலே பெருகுகிற தம்முடைய அபிநிவேஶத்தாலே கபளீகருத சித்சிதீஶ்வரத்தவரீதரயத்தையு முடையருமாய, பிராட்டிமாரபக்கலாதல் அநுஜ்ஞக்ஷமணபரதாதிகளபக்கலாதல் ஸ்ரீகோயிமாரபக்கலாதல் தம்முடைய இப்படிக்கு ஸாவஸ்தாஸாமயம் காணவொண்ணாதபடியான பரஹாவத்தையுடையருமாய, "யஸ்ரூ தூஸ்ரூ ஸ்ரூஸளவாஷிமுணா நாரேகுரஸ்யா" இத்யாதி ஶ்லோகத்தில் ஸ்ரீபரஹ்லாதாழ்வானை ஸாதுக்களுக்கெல்லாம் உபமாநபூமியாகச் சொன்னாற்போலே எல்லாருக்கும் தம்முடைய ஒரோவகைகளாலே உபமாநபூமியுமாய, "மு-ஸ்ரெணெ ஸ்ரூஸ்ரூ-வாமகிஃ" என்னும்படியாலே, பகவத்குணங்களுக்கு ஒத்தோற்று அடிமைகொள்ளுவது

acharya.org

புகுவதும் செய்து, "சுஹம் தாவஸ" இதயாதி ஸ்லோகத்திற்படியே பகவதைகாந்தபவஸீமையு மாய, "சுஹம்வஸவ-ம்கரிஷ்யாமி" எனனும்படியாலே எப்போப்பட்ட அடிமையும் செய்தலலது தரியாதபடியையுடைப்பருமாய, தம்முடைய ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்கார மமகாரரூபமான அவிதயாகுபதமஸ்ஸைப் போக்கி ஜ்ஞாநபக்திகளைப் பிறப்பித்து அவாச்லை பகவதைகாந்தயலக்ஷண மோக்ஷத்துக்கு நிலவராகும் ஸ்வஹாவத்தையுடையராய்கொண்டு வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, இவருடைய பகவத்குணாநுபவம் உள்ளடங்காமை வேதங்களிலும் வேதோபப்ருமஹணமான இதிஹாஸபுராணாதிகளிலு முண்டான ஸம்ஶயங்களை அறுக்கைக் கீடான ஸாத்குண்யத்தையுடைத்தான திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் திருவந்தாதி திருவாய் மொழியாகிற ப்ரபந்தங்களாய்கொண்டு ப்ரவர்த்தமாயிற்று இப்படி "அவாவிலந்தாகிகளா நிலையாயிரமும்" என்று ஆழ்வாரதாமே அருளிச்செய்தார்

இது இங்ஙனாகில், இப்ப்ரபந்தங்களுக்குப் பாட்டும் ஸங்கயையும், பாட்டுக்கள் நாலடி யாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் துடக்கமான இப்ப்ரபந்தலக்ஷணங்கள் சேர்விழுந்தபடி எங்ஙனே? எனனில்;—ஸோகவேகத்தாலே பிறந்த "ஶாகிஷாஶ" இதயாதி ஸ்லோகமானது "ஹ்ரஸ்வாக்ஷரைவ" எனகிற ஸ்லோகத்தினபடியே ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸாவலக்ஷணோபேத மானாற்போலே, பகவத்ப்ரஸாதமடியாகப் பிறந்த இப்ப்ரபந்தங்களுக்கு இவற்றில் கூடாததிலலை "இவை எனனகோடியிலே அடைக்கப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே? இவற் றுக்கு மூலமென? ஒனறை மூலமாகச்சொனனால் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே? இவை ப்ரமாணமென்று அறிவது எத்தாலே? இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யர் ஆர்? இப்ப்ரபந்தங்கள் கற்கைக்கு அதிகாரிகள் யார்? இவற்றுக்கு போக்தாக்கள் யார்? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?" என்று அவ்யுத்பந்நர் கேட்கில்;—இவை புருஷார்த்தப்ரகாஶகமான ப்ரபந்தங்களில் ப்ரதாந மான ப்ரபந்தங்கள்; பகவத்குணாநுபவ ஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷப்ரகாரம் சொல்லுவிக்கப் பிறந் தன; பகவத்ப்ரஸாதலப்தமான திவ்யசக்ஷுர்மூலமாகப் பிறந்தன வென்னுமிடம் ஸ்வரவசந வ்யக்திகளாலே அறியலாம்; வேதார்த்தவித்துக்களான ஸாவர்ணிஷ்டஜநங்களும் பரிகரஹிக்கை யாலும், ஸம்ஸாரத்திலுத்வேகமிறந்தாருக்கு ஜ்ஞாதவ்யமான வேதார்த்தங்களை இப் ப்ர பந்தங்களிலே காண்கையாலும், இவை உத்கர்ஷ்டதமமான ப்ரமாணங்க ளென்று அறியலாம், எல்லாருக்கும் ப்ரமப்ராப்யபூதனான ஸ்ரீயஃபதி இப்ப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யன், ஸம்ஸா ரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமானதிருவடிகளிலே எப்போப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேணு மென்றிருக்கும்வன் இவை கற்கைக்கு அதிகாரி, முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் ஸ்ரீயஃ பதியான எம்பெருமானதானும் இவற்றுக்கு போக்தாக்கள்; பகவத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶய புருஷார்த்தம் இன்னபடிப்பட்டிருக்குமென்று அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரபந்தங்கள் இவை" என்று சிரோபாவித ஸ்தவர்த்தராய்ப்பிருப்பார் பரிஹரித்தார்கள்

"நிஷித்தபாஷையா யிருக்கையாலும், இப்ப்ரபந்தங்களை ஸதாசாரர்களும் அப் யவஸிக்கக் காண்கையாலும், இக்கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத சதாதத வாணத திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தேஶாந்தரங்களினின்றிக்கே ப்ராதேஶி கங்களாகையாலும், அவைதிக ஸ்ரஹிக்கையாலும், ஶ்ருதிஸ்மருதிவிருத்தமான காமபுருஷார்த் தத்தைப் பலகால் பேசுகையாலும், ஶ்ருதிஸ்மருதிகளில் புருஷார்த்தத்தயா சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞ் வாய கைவல்யங்களைக் சாற்கடைகொள்ளுகையாலும், இப்ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டா" என்று வைதிகக்கோஷ்டியில் முகமிலலாதார் சில அறிவுகேடர் ப்ரத்யவஸ்தானம்பண்ண, மாத்ஸ்யபுராணத்திலே பாஷாண்டாதிகாரத்திலே பாட்டாகினறுள்ள கைஶிகாதிகளைத் தன் நாட்டினின

acharya.org

றும போகவிடட ராஜாவைககுறிதது, ((ஹரிகீர்திம்விலெநவாநுஷ்ரூஹணெநநரொத்ஹ |
ஹாஷாமாநம்நமாதவ்யம்தஸ்மாதாவம்க்ஷயாக்ஷதி)) எனற யமனவசநததினபடியே பாஷா
நிஷேதம பகவதவிஷயமொழிய பாஹயவிஷயங்களிலே யாகையாலும, இங்ஙனனறிகிகே பாஷா
மாதராவதியாக விதிநிஷேதங்களை அஸ்வீகரிகில ஸமஸகருத பாஷையான பாஹயஶாஸதரா
பயாஸங்களபணண பரஸங்கிககையாலும, ஆழவாா தமமுடைய கருபாதிஶயததாலே வேதததில
அநதிகாரிகளான ஸதரீஶூதராதிகளும இழவாதபடி வேதாரததததை தராவிடபாஷையாலே
அருளிசசெயகையாலும, "எதிராசுழலுகுகு"எனனுங கணககாலே அநேக ஜநமங்கள எமபெரு
மானதானே தொடாநது விஷயீகரிகககுஈடான பாகயததையுடையராய, நிரநகர பகவத
கடாக்ஷபாதரமுமாய, ததவஹிதங்களில நிபுணராய, அவறறினுடைய உபதேஶததிலும பரவருத
தராய, விதுர ஶபாபாதிகளில விலக்ஷணரான ஆழவாபகளிலே இபபரபநதங்கள பிறகககை
யாலும, இபபாஷை நடைபாடி ஶிஷடபரசுரமான தேசங்களெங்கும உண்டாய பாஷாநதரங
களிலே பிறநது விலக்ஷணராயுள்ளாரும இவறறின வைலக்ஷணயததைக கேடடு "இவறறை
அபயஸிகககுஈடான இபபாஷை நடையாடுந தேசததிலே பிறககபபெறறிலோமே!"
எனறிருககையாலும, இவறறின நனமையைக கண்ட அவைதிகளுங கூடப பரிகரஹிகக
ஶாகயதாஹேதுவாகையாலும, வேஹநமெனறும உபாஸநமெனறும உபநிஷததுததனனில
சொலலபபடுகிற பகதியை இவறறில காமமாகச சொலலுகையாலும, ஐஶவாயுகவலயங்களை
தூஷிததது-அலபாஸதிரதவாதி தோஷததாலே யாகையாலும, பரதிபாதயனை எமபெருமா
னுடையமாஹாதமயததாலும, அவனை ஸுஸபஷடமாக பரதிபாதிகையாலும, பகதிகும உக
பாதகங்களாகையாலும, உதபநநையான பகதிககு வாதகங்களாகையாலும, ஶரவணாதிகளில
அபபோதே நிரதிஶய பரீதி ஜநகங்களாகையாலும, இவறறிற சொலலுகிற பொருளுககுப பல
விடங்களிலும வேதததை ஸாக்ஷியாகச சொலலுகையாலும, பரஹமகாரணவாதததாலும,பரஹம
ஜஞாநாந மோக்ஷததைச சொலலுகையாலும, புருஷாததவிஷயமான பரபநதங்களெலலாவற
றிலும இபபரபநதங்களை தருடதரபரமாணங்களாக உபபாதிகது வைதிகோஷடிகளில அபி
யுகதரானவாகள பரிஹரிததாகள

பகவதபரஸாதததாலே பரிபூரணமாக அவனை அநுபவிததுப பூரணராயிருநத ஆழ
வாருககு எமபெருமானைப பிரிகையும, பிரிவாலே நோவுபடடுக கூபபிடுகையும கூடினபடி எங
ஙனே? எனனில;—ஒரோகுணததை அநுபவிததால அநுபூதகுணங்களிலுண்டான பரீதிபரகா
ஷம க்ஷுதரவிஷயங்களில வைராகயததைப பிறபபிகது குணாநதரங்களிலே ஸபருஹையைப
பிறபபிககும; அகுணங்களில கரமபராபதிபறறாதே யாகொருபோது ஆசை மிககது, அப
போது ஆசைபபடட பொருள கிடையாமையாலும, பகவதநுபவ விரோதியான பரகருதி ஸம
பநத ஸமரணாதிகளாலுமாக பகவதவிஷயததில அநுபவிதத அமஶததையும இழநது நோவு
படாநிறபா பஹுகுணனான எமபெருமானபகககளிலே நிரதிஶய பகதிமானகளாய, ததஸம
ஶலேஷ விஶலேஷைக ஸுகதுஃகராய, அவனையலலது அறியாதபடியாய, பகவதநுபவஸுகமே
மிககபோது இதரபதாததங்களுமெலலாம தமமைபபோலே எமபெருமானைடபெறறு ஸுகிக
கிறனவாக நினைததும, விஶலேஷமெனறு ஒருபதாதத முணடெனறு அறியாதே லோக
யாதரையோடு ஒகக மறநதும, விஶலேஷவயஸநம மிககால ஸமஶலேஷரஸமுணடெனறும அறி
யாதே, அநயபரமான இதரபதாததங்களுமெலலாம தமமைபபோலே எமபெருமானைப பிரிநது
நோவுபடுகிறனவாகக கொணடு அவறறுககுமாகத தாம நோவுபடாநிறபா இவருககுப பரி
யாபரியங்கள ஒருகாலும முடியாதே பாயாயேண உண்டாயிருககையாலே சிநதயநதியுடைய
படி நிதயமாயச செலலுமெனறு சொலலுவா

acharya.org

சேதநருக்கு ஸதாயநந பாநாதிகளே யாரகபோஷக ஹோகயங்களாயச செல்லாநிற்க, இவரை பகவதகுணைகயாரகரெனக கூடுமோ? எனனில,—திருவயோதயையிலும கோஸலஜந பதததிலு முளள ஸதாவரஜங்கமங்களடைய ராமகுணைகதாரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந தித்து இதுவுங்கூடுமெனறு கொளவது இபபடியிருக்கிற இவாகளு எமபெருமானோடு ஸமஶலேஷமாவது-பரதயக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாதகாரம, விஶலேஷமாவது-பாஹயஸமஶலேஷாபேக்ஷயணணி அதுபெறுமையாலே மாநஸாநுபவதது்கு வநத கலககம ஸாவஜ்ஞுய ஸாவஶகதனுய ஸாவங்கியாதாவாய நிரவதிககருபாவானுயிருநத எமபெருமான இவருடைய இவ வநுபவதததை உருவநடததாதே விசசேதித்ததுக்கு பரயோஜநமென? எனனில;-திருவயோதயையிலும திருகுரவையிலும பிரிநத பிரிவிறபோலே இவாகளு அநுபூதகுணங்கள ஸாதமிககைகக்கும மேனமேலென தருஷணை பிறககைகக்கும எமபெருமானபககல பிறநத ஆசை முதிநது நினைததபடி பெறுவிடடவாறே ஶோகமோஹங்கள பிறக்கும இபபடியுளள கலவியாலும பிரிவாலும ஆழவாருக்கு வநத தஶை அநயாபதேஶபபேசசைப பேசுவிக்கும இபபரபநதங்களில ஸூக்திகள பராபயனை எமபெருமானுடைய ஸவரூப பரதிபாதகங்களாயிருக்கும சில, பராபதாவான பரதயகாதமஸவரூப விஷயமாயிருக்கும சில; பராபதயுபாயததைச சொல்லாநிற்கும சில; பலததைச சொல்லாநிற்கும சில; பராபதி விரோதிகளைச சொல்லாநிற்கும சில, அவஶிஷடமானவை இவவாததங்களுக்கு உபபாதகங்களாயிருக்கும இவறறில உததேஶயம பலம; ததாததமாக மறறுளள நாலாததமும சொலலுகிறது

இவறறில பரதம பரபநதமான திருவிருத்ததில தவதநுபவ விரோதியான ஸமஸாரஸம பநததை யறுததுத தநதருளவேணுமெனறு எமபெருமானை அரதிக்கிறா திருவாசிரியததில நிவருததஸமஸாராக்கு விஷயமான எமபெருமானைப பரிபூரணமாக அநுபவிததது பரீதாகிறா பெரியதிருவநதாதியில நிரதிஶயபோகயனை எமபெருமானை அநுபவிக்கையாலே, ததநுகுணமாக த்ருஷணை பிறநது தருஷணுநுகுணமாக அவனைப பேசியும நினைததும தரிக்கிறா திருவாயமொழியில் இவருடைய தருஷணுநுகுணமாக ஶரியஃபதியாய, ஸமஸதகலயாணகுணாதமகனுய, தனக்குததகுதியான நிவயதேஹததையு முடையனுய, திவயபூஷணபூஷிதனுமாய, ஶங்கசக்ராதி திவயாயுதனுமாய, பரமலபோமததில ஆநநதமயமான திவயாஸதாந ரதநமண்டபததிலே பிராடடிமாரோடேகூட திவயஸிம்ஹாஸநததிலே வீறறிருநதருளி அஸதாநேபயஶங்கிகளான அயாவறுமமராகளாலே அநவரத பரிசாயமான சரணநளிநனுயகொண்டு அங்கு அங்கனே செல்லாநிற்க,ஸவஸ்வகலபாயததஸவரூபஸதிதி பரவருததிகமான ஸவேதரஸமஸததையும ஶரீரதயா ஶேஷமாகவுடையனுய,அநகராதமதயா சேதநாசேதநங்களை அடைய வயாபிததது,ததகததோஷை ரஸமஸபருஷடனுய, நாராயணாதி நாமங்களைத தனக்கு வாசகமாகவுடையனுய, ஏவமவிதனுக உபநிஷதபரவிததனுமாய, இபபடி விஸஜாதீயனுமா யிருநதுவைதது ஆஶரிதவாதஸலயதாலே தேவமநுஷயாதி ஸஜாதீயனுயவநது திருவவதாரமபண்ணும ஸவஹாவனுமாய, தனனுடைய திருவவதாரங்களிலும உதவுகைககீடான பாகயமிலலாதாகக்கும இழககவேணடாதபடி ஸாவாபராத ஸஹனுய,பதரபுஷபாதிகளாலே ஸவாராதனுயகொண்டு ஆஶரிதாக்கு அதயநதபராதீநனுய, அவாகளுடைய இச்சாநுகுணமான போஜநஶயநாதிகளையுடையனுய, ஸமஸதகலயாணகுணபரிபூரணனை தானே ஆஶரித ஸுலபதவாததமாகக கோயிலகளிலே வநது நினறருளியும, இபபடியுளள ஸாவேஶவரதவததுக்கும ஆஶரிதாநுகரஹததுக்கும ஏகாநதமான படிகளால பரிபூரணனை எமபெருமான, தனனை நிரஹேதுகமாகக காடடியருளக கண்டு அநுபவிததுத தமமுடைய பரகருதிஸமபநதமாகிற பரதிபநதகமும அறறு எமபெருமானைப பெறறு முடிக்கிறா இனிசசொலலவேண்டுவன அவவவ திருவாயமொழிகளதோறும சொலலக் கண்டுகொளவது

acharya.org

முதல திருவாயமொழியிற சொலலிறறுயிறறு நாநாரதநபூரணமாய அபரிசசேதய மான கடலை முநதுறத திரளககணடாறபோலே ஸவரூபரூபகுணவிபூதிகளால பரிபூரணனாய, எல லாபபடியாலும எலலாரிலும மேறபடடு ஸாவேஶவரனாய ஶரியஃபதியாக அபௌருஷேயமாயக கொணடு ஸுதருடபரமாணமானஶருதிகளாலே பரதிபாதிககபபடட எமபெருமானை, பாஹப குதருஷடிகளால அவிசாலயமாமபடி அவனபரஸாததததாலே ஸாகஷாதகரிதது அநுபவித்து, அநுபவஜநித பரீதி உளளடங்காமை, அநுபவிததபடியே ஸவிபூதிகனான எமபெருமானைப பேசி, ஏவமவிதனானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவி யெனறு தநதிருவுளளததைக குறிதது அருளிசசெயகிறார கடலைத திரளககணடானொருவன அதில திரைகளையும மறறும அங்குணடான ரதநாதிகளையும தனிததனியே காணுமாபோலே, முதலதிருவாயமொழியில திரள அநுபவிககபபடட எமபெருமானுடைய ஏரோவகைகளிலே ஏரோ திருவாயமொழியாயச செலலுகிறது, இரணடாநதிருவாயமொழி அடங்கி மேலெலலாம இபபடிசசெயதார இவரே யலல, பாரதராமாயணங்களைபபணணின வியாஸாதிகளும ஸங்க்ஷேபவிஸதரங்களாலே தங்கள பரபநதங்களை பரபநதீகரிததாகள

அழகியமணவாளசசீயா அருளிசசெயத பனனீராயிரபபடியின அவதாரிகை

ஸுவிஸ்ரீயஃஸாரீயாரீ ஶாவாரீயாஃரீ தஶாமுதழ |
ஏரவிலொவநிஷஷ்டாஷ்யம் ஏஃரயிஷ்யயயாஶ்ரீ தழ ||

ஸாங்கோபபருமஹண ஸகலவேதவேதாநத ஸாராததத பரகாஶகமாய, ஸமஸத கலயாணகுணாதமக ஸவிபூதிக பகவதநுபவ பரவருஜ பரபகதிவிநது பரீவாஹரூபமாய, ஸாமஸாரிக ஸகலதாப ஊவாநல நிவாபண ஸரஸாமருதபரவாஹ பூரரதமகமாய, நிதயபரத யகர நிரவதிகாதிஶய பரமாநநதஸநதோஹ ஸமவாயகமாய, ஸகலஜநோஜஜீவநாததமாக ஸாவேஶவரன, தன பரமகாருணிகதவததாலே ஸவஹருதயததிலே பரவாததிபபிகக, ஸாவாதி காரியோகயமான தராமிடபாஷா ஸநதாபபததாலே பரதமாசாரயரான நம்மாழவா அருளிச செயத திருவிருததம திருவாசிரியம திருவநதாதி திருவாயமொழி யாகிற பரபநதங்களில, திரு விருததததிலே ஸமஸாரஸமபநத நிவருததியை அபேக்ஷிதது, திருவாசிரியததிலே நிவருததஸம ஸாராககு அநுபாவயமான ஸௌநதாயாதிகளை அநுபவிததது, திருவநதாதியிலே அநுபவ ஜநித மான அபிநிவேஶாதிஶயததைப பேசி, திருவாயமொழியிலே அபிநிவேஶாநுரூபமாகப பூரண மான பகவதவிஷயததை அநுபவிகது இவா கருதாததராகிறார

இதில சரமமான திருவாயமொழியாகிற திவயபரபநதம "ஶ்ரீவதிஶ்ரீத நஸ்யாஸ்ய ஹெத்ரெத்ரெ நஸஶாஸ்ரீ தஃ | கநிஷ்டஹாநிஷ்ட ஸவ்ரூபிஸ்ய கூரரெஷ்வயழ" எனறு ஶரியஃபதியானவன சேதநனுககு உபாயதவேந ஆஶரிதனாயகொணடு அநிஷடநிவருததியை யும இஷடமான ஸவபராபதியையும தானே பணணிக்கொடுககு மெனறு அநுபாயியான மஹா வாகயாததததை பரதிபாதிகிறது

இபபரபநதம ஸாவஶாஸதரஸாரோபபருமஹணம பணணுகிறதாகையாலே, ஸகல வேதஶாஸதரதாதபாயமான ஆத்தபஞசகமும இபபரபநததினுடைய மஹாவாகயாததததிலே அநதாபபூதம " ஶரீபதிஃ " எனறு பராபயமான பரஹமத்தினுடைய ஸவரூபமும, "சேத

acharya.org

நஸ்ய" என்று பரத்யகாதமஸ்வரூபமும், "ஹேதுதவேந" என்று உபாயஸ்வரூபமும், "அநிஷ்டஹாநிம்" என்று பராபதிவிரோதிநிவருத்தியும், "இஷ்டஸ்வபராபதி" என்று பராபதிபலாவாப்தியுமான அர்த்தபஞ்சகமும் ஸூசிதமாகிறது

இப்பரபந்தத்தில் முதலிடம் நாலுபத்தாலே ஸித்தரூபமான பராவரதம் யாதாத்ம்யத்தை பரதிபாதிக்கிறது முடிவிடம் நாலுபத்தாலே ஸாத்யரூபமான அநிஷ்டநிவருத்தி பூர்வக இஷ்டபராபதியை பரதிபாதிக்கிறது நடுவிடம் இரண்டுபத்தாலே ஸித்தஸாத்யரூபமான நிரபாயோபாயவரணத்தை பரதிபாதிக்கிறது, ஸித்தமான உபாயத்தினுடைய வரணம் ஸாத்ய மென்று கருத்து அதில் ஸித்தரூபமான பராவராதமயாதாத்ம்ய பரதிபாதகமான முதல் நாலுபத்தில், முதல்பத்தும் இரண்டாம்பத்தும் – பராபயமான பரஸ்வரூபத்தை பரதிபாதிக்கிறது மூன்றும்பத்தும் நாலாம்பத்தும் பராபதாவான பரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை பரதிபாதிக்கிறது அஞ்சாம்பத்தும் ஆறும்பத்தும்–பராபத்யுபாய ஸ்வீகாரத்தை பரதிபாதிக்கிறது ஏழாம்பத்தும் எட்டாம்பத்தும் - பராபதிவிரோதிநிவருத்தியை பரதிபாதிக்கிறது ஒன்பதாம்பத்தும் பத்தாம்பத்தும்–பராபதி பலஸித்தியை பரதிபாதிக்கிறது அதில் முதற்பத்து - பரஞ்ஜ்யோதியினுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும், இரண்டாம்பத்து - போக்யத்வத்தையும் சொல்லுகிறது மூன்றும்பத்து – பகவதேகஶேஷபூதனான ஆத்மாவினுடைய தத்தேகாநுபவத்தையும், நாலாம்பத்து- தத்தேகபரிபூர்ணத்வத்தையும் சொல்லுகிறது அஞ்சாம்பத்து - நிரபாயமான உபாயவேஷத்தையும், ஆறும்பத்து - தத்வரணபரகாரத்தையும் சொல்லுகிறது ஏழாம்பத்து - அநிஷ்டமான விரோதி பரகாரத்தையும், எட்டாம்பத்து - தந்நிவருத்தி பரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது ஒன்பதாம்பத்து - பலபரகாரத்தையும், பத்தாம்பத்து - தத்வாபதிபரகாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது ஆக, இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தினுடைய அவாந்தராத்தபேதத்தாலே இப்பரபந்தத்தில் பத்துப்பத்துக்கும் வாக்யார்த்தம் சொல்லிற்றாயிற்று அதில் ஶேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபரமான முதற்பத்தில் முதல்திருவாய்மொழி - ரக்ஷகத்வோபயுக்தமான ஸாவஸ்மாத்பரத்வத்தையும், இரண்டாந்திருவாய்மொழி - ஸாவஸ்மாச்சரணீயத்வத்தையும், மூன்றாந்திருவாய்மொழி தத்குணமான ஸௌலப்யத்தையும், நாலாந்திருவாய்மொழி - ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்வத்தையும், அஞ்சாந்திருவாய்மொழி - ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தையும், ஆறாந்திருவாய்மொழி - ஸ்வாராத்தையையும், ஏழாந்திருவாய்மொழி - ஆஶ்ரயணத்தில் அத்யந்த ஸ்வாரஸ்யத்தையும், எட்டாந்திருவாய்மொழி - ஆஶ்ரிதவிஷயமான ஆர்ஜவகுணத்தையும், ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி-ஸாத்ம்ய போகபரதத்வத்தையும், பத்தாந்திருவாய்மொழி - நிர்ஹேதுக மஹோபகாரித்வத்தையுஞ் சொல்லுகையாலே, பரமஶேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வபூர்த்தியை பரதிபாதித்ததாயிற்று அதில் பரத்வபரகாஶகமான முதல்திருவாய்மொழியில் தத்துப்பாதகமான விலக்ஷணகுணவிபூதிவிக்ரஹயோகத்தையும், தத்தாஶ்ரயமான ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தையும், அபரிச்சிந்நமான லீலாவிபூதிஸம்பந்தத்தையும், அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூத்யந்தர்க்கத ஸம்ஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி பரவ்ருத்தியாதிகள் ஸ்வாதீநங்களானவுமிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸம்ஸ்தபதார்த்தங்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸாமாந்யாதிகரணயத்தாலே தத்தீநமென்னுமிடத்தையும், ஸாவபரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் ஸாமாந்யாதிகரணயத்தாலே தத்தீநங்களென்னுமிடத்தையும், தத்துப்பாதகமான ஶரீராத்மஹாவஸம்பந்தத்தையும், அநந்யேஶ்வரத்வத்தையும், அவைதிகர்கால அபரகம்யத்வத்தையும், அகிலவ்யாபகத்வத்தையும் சொல்லி, அஶேஷஶேஷிதவரூபமான பரத்வத்தை ஸ்திரீகரித்தருளுகிறார்

---

acharya.org

பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்தினாலாயிரப்படியின் அவதாரிகை

இந்த ஜகத்தில் சித்சித்ஈஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களொன்றும் அறியாதே, புருஷார்த்தோபாயங்களுள் ஒன்றிலும் மூள்ளாதே, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் கடக்கவும் மொண்ணாதே யிருக்கிற ஸாம்ஸாரிகமான துக்கஸாகரத்திலே அழுந்தாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு, "உ॒ஜ்ஜ்வலோ॒ந॒ஷ்டோ॒ஜ்ஜ்வலோ ஜ்ஞாநாம் க்ஷணமஜ்ஜ॒ர்ஃ | தத்ராவிஜ்ஞ॒ஸ்ஸம்ஸ்ஸ்ரெ வைக்ஷ॒ணவ்யஸ்ஸ॒ந்ந" எனகிறபடியே புருஷார்த்தோபயோகியான மநுஷ்யஶரீரம் துர்லபம் இப்படி துர்லபமான ஶரீரத்தைப் பெற்றாலும் மோக்ஷேச்சை பிறக்கை அரிது; "ஶ॒ந॒ஷ்யம் ப்ராப்ய யொக்ஷ்யதி நீ ஸ॒ஶ்ரேயொऽப்யிரோவிவா | நாவ க்ராऽதிஸம்ஸாரா॒தீ ஸ்வயம்॒ப்ரஹ்ம ஹாஸ்வெஸ்" எனகிறபடியே இந்தலோகத்திலே மநுஷ்ய ஶரீரத்தைப் பெற்று மூக்கப்பிரான் மனிதர்க்கே யிருக்கிறவன் ஸம்ஸாரார்த்த உத்தீர்ணனாகாதவன், பரமபுருஷார்த்தவாக்கை கடவனிறே மோக்ஷேச்சை பிறந்தாலும் நிரதிஶயஸு॒கரூபமாய பகவத் குணாநுபவகாரிதமான தத்கைங்கர்யபராபதிரூபமான மோக்ஷேச்சை ஒருவர்க்கும் பிறக்கிற தல்ல பாகவதஶேஷத்வைகாந்திகர்க்கு ஸ்வபுருஷார்த்தமாய கிம்புநாநயாயஸித்தம் இவ்வர்த்தத்தத்திலே ஸ்ரீபராஶரபரமர்ஷியும் "கலௌஜ்ஜ॒ந்தவ:" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியாலே, மிகவும் கலிகாலத்தில் பகவத்ருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதில்லை இத்தனமையை "மநு॒ஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு॒" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியாலே எம்பெருமான் தானும் அருளிச்செய்தான் இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே "கதாऽவிஜ்ஜ॒ந்தவ:" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியே இஜ்ஜகத்தில் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படியாக்கச் சேதநர் பணணின பாக்யவஶத்தாலே ஆழ்வார் திருநகரியிலே வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளினார் "ஹ்ருஷிகம் ஹ்ருஷிகேஶ", "ப்ரஸாதீ" இத்யாதி ஶ்லோகங்களிற் படியே பகவத்பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்கருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையராய, "ஜ்ஞாநக்ஷாத்தெவஸ் ஸ்தித:" என்று எம்பெருமான் அருளிச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கெல்லாம் அக்ரேஸரராய, "வாயுர்யதா ஹ்யநிகேதஸ்ஸுஸூக்ஷ்மஶ்சரதீஹ்யஸௌ | ஏவம் ஸ்ஸர்வகதஶ்சாபி ஸ்ஸூக்ஷ்மத்வாந்நோபலப்யதே", "நவஸீ தாக்ஷ்யாஹீநா" என்று சொல்லுகிற படிகளையுடைய இளையபெருமாளைப்போலே ஜநமபரபருதி எம்பெருமானையே யாரகாதிகளாக வுடையராய, அவனைப் பிரியில் தரியாத தன்மையருமாய, நிரஸ்தநிகில ஸாம்ஸாரிக ஸ்வபாவருமாய, "நஷ்டஸ்வரூபாக்ருணோ" இத்யாதி ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியே பகவத்வயதிரிக்த புருஷார்த்த பரஸ்பரவத்தியிலே வெறுப்பும் ஸ்வபாவருமாய, "விஸ்ரெணாத்தெநா யொமஹ", "ந தத்ரு ஸுரேயாந்தம் வஸ்ருதாநெநா நராயிவ:", இத்யாதி ஶ்லோகங்களிற் சொல்லுகிற படிகளையுடைய ஆஜ்ஞ தஶரதாதிகளைப்போலே கால தத்தவமுள்ளதனையும் எம்பெருமானை அநுபவியாநின்றாலும் தருப்தி பிறவாதே, மேன்மேலெனக் கடலைப்போலே பெருகுகிற தம்முடைய அபிநிவேஶாதிஶயத்தாலே கபளீகருதமான சித்சித்ஈஶ்வர தத்தவதாரயத்தையுடையருமாய, பிராட்டிமாரைப்பக்கலாதல் நித்யஸூரிகளைப்பக்கலாதல் லக்ஷ்மண பரதாதிகளைப்பக்கலாதல் ஸ்ரீகோபிமாரைப்பக்கலாதல் தம்முடைய இப்படிக்கு ஸாவதாநாமயம் கொள்ளவொண்ணாத பரமாவத்தையுடையருமாய, "யதா காஸ்தூரிகாஸுகந்தவாஹிமாணா நாரீ ஸ்ரஸ்யா | உபசாரஶேஷாணாம் ஸ்வாயுஷ்ட்வாம்யஸ்ஸுஷாஹவ்ரீ" இத்யாதி ஶ்லோகத்தில்

acharya.org

ஸ்ரீபராஹலாதாழவரான ஸாதுகளுககெலலாம உபமாநபூமியாகச சொனனறபோலே எலலாருக
கும தமமுடைய ஓரோவகைகளாலே உபமாநபூமியுமாய, "மாணெணாஸ்யுஷாமதிः"
எனனுமபடியாலே பகவதகுணஙகளுககுத தோறறு அடிமைபுகுவதுஞ செயது, "கஹம தாவநு
ஹாராஜெ" இதயாதி ஸலோகததிறபடியும "சேலேயகணணியரும" இதயாதிபபடியே(யும) பக
வதைகாநதயவலீமையுமாய, "கஹம்ஸவ-ம்கரிஷ்யாமி", எனறபடியாலே எபபோபபடட அடி
மைகளுஞ செயதலலது தரிககமாடடாதபடியையு முடையராய, தமமுடைய ஸகநிதிமாதரத
தாலே எலலாருடைய அஹஙகாரமமகாரரூபமான அவிதயாகய தமஸஸைப பேரகி அவாக
ளுககு ஜஞாநபகதிகளைப பிறபபிதது அவாகளை பகவதகைகாயலக்ஷணமோக்ஷததுககு நிலவ
ராககும ஸவஹாவததையுடையராயகொணடு வளாநதருளுகிற காலததிலே, இவருடைய பகவத
குணாநுபவம உளளடஙகாமை வேதஙகளிலும வேதோபபருமஹணமான இதிஹாஸபுராணாதிக
ளிலு முணடான ஸமஸயகளை அறுககைககு ஈடான ஸாதகுணயததையுடைததாயகொணடு
வேதஸஙகயையிலே திருவிருததம திருவாசிரியம திருவநதாதி திருவாயமொழி யாகிற பர
பநதஙகளாயகொணடு பரவருததமாயிறறு இபபடியை "அவாவிலநதாதிகளாலிவையா
யிரமும" எனறு ஆழவாதாமே அருளிசசெயதார

இஙஙனாகில, இபபரபநதஙகளுககுப பாடடும ஸஙக்யையும பாடடுககு நாலடியாகை
யும அக்ஷரஙகள ஸமமாகையும தொடகமான பரபநதலக்ஷணஙகள சேரவிழுநதபடி எஙஙனே?
எனனில;—ஸோகவேகததாலே பிறநத "சோநிஷாத" இதயாதி ஸலோகமானது "ஹ்ரஸ்வாதெவ"
எனகிற ஸலோகததினபடியே ஸ்ரீவாலமீகிபகவானுககு பரஹமாவின பரஸாததததாலே ஸாவலக்ஷ
ணோபேதமானாறபோலே, இவவிடததிலும பகவதபரஸாதமடியாகப பிறநத இப பரபநதங
களுககுக கூடாததிலலை "இவை எனன கோடியிலே அடைககபபடட பரபநதஙகள? இவை
பிறநதபடி எஙஙனே? இவற்றுககு மூலமென? ஒனறை மூலமாகச சொனனால அது மூலமென்று
அறியுமபடி எஙஙனே? இவை பரமானமென்று அறிவது எததாலே? இவறறுககு பரதிபாதயா
ஆர? இபபரபநதஙகள கறகைககு அதிகாரிகள ஆர? இவறறுககுப போகதாகள ஆர? இவை
எதுககாகப பணணபபடடன?"எனறு சில அவயுதபநநா கேடகில,—"இவை புருஷாரதத பரகா
ஸகமான பரபநதஙகளில, பரதாந பரபநதஙகள; பகவதகுணாநுபவஜநித ஹாஷபரகாஷ பலாத
காரம சொலலுவிககப பிறநதன பகவதபரஸாதலபதமான திவயசக்ஷுஸ்ஸு மூலமாகப
பிறநதன வெனனுமிடம ஸவர வசந வயகதிகளாலே அறியலாம வேதாநததவிததுககளான
ஸாவ ஶிஷடாகளும பரிகரஹிககையாலும, ஸமஸாரததில உதவேகமபிறநதாககு ஜஞாதவய
மான வேதாநததஙகளை இபபரபநதஙகளிலே காணகையாலும, இவை உதகருஷடதமமான பர
மாணமென்று அறியலாம எலலாககும பரம பராபயபூதனை ஸரியஃபதியான நாராயணன
இபபரபநதஙகளுககு பரதிபாதயன; ஸமஸாரததில ருசியறறு எமபெருமான திருவடிகளிலே
எபபோபபடட அடிமைகளும செயயவேணடு மெனறிருககு மவன இவை கறகைககு அதிகாரி;
முமுக்ஷுககளும முகதரும நிதயரும ஸரியஃபதியான எமபெருமானதானும இவறறுககு
போகதாகள, பகவதகைஙகாயமாகிற நிரதிஶய புருஷாரதம இனனபடிபபடடிருககுமென்று
அறிவிககைககாகப பிறநத பரபநதஙகள இவை" எனறு சிரோபாவிதஸதவருததராயிருபபார
பரிஹரிததாகள

இனி, "நிஷிததபாஷையாயிருககையாலும,இபபரபநதஙகளைஸதரீஸூதராதிகள அபய
லிசகக் காண்கையாலும, கலிகாலததிலே ஜஞாநததுககு அடைவிலலாத சதுரதத வாணததிலே
பிறநதாரொருவராலே நிரமிதஙகளாகையாலும, தேசாநதரஙகளிலினறிககே பரதேஶிகஙகள்

acharya.org

கையாலும், அவைதிகருங்கூடப பரிகரஹிககையாலும், ஸ்ருதி ஸ்மருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தைப பலகாலும பேசுகையாலும், ஸ்ருதிஸ்மருதிகளில புருஷார்த்தத்தயர சொலலப படுகிற ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களைக காறகடைக கொளளுகையாலும், இபபரபந்தங்கள பரமாணமாகமாடடா" என்று வைதிககோஷ்டியில பழககமிலலாதார சிலர அறிவுகேடர பரத்வஸ்தாநமபணண, மாதஸ்யபுராணத்திலே பாஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுளள கைஶிகாதிகளைத தனனுடடிலநின்றும போகவிடட ராஜாவைககுறித்து, "ஹரிகீர்ஶிம்விஶெநவா ந்ருஷ்ரூஹணெந நஶொத்ஶ | ஹாஷாமாநம் நமாதவ்ம் தஸ்ஸாதாவம்க்ஷயாக்ஷ்ய தி" எனகிற யமவசநத்தின படியே பாஷாநிஷேதம பகவதவிஷயமொழிய பாஹ்யவிஷயங்களிலே யாகையாலும், அங்ஙனனறிகே பாஷாமாத்ரவாதியாக விதிநிஷேதங்களை அங்கீகரிககில ஸ்மஸ்கருதபாஷையான பாஹ்ய ஶாஸ்த்ரார்தபயாஸங்கள பணண பரஸங்கிககையாலும், ஆழவாராதாமும தமமுடைய கருபாதி ஶயத்தாலே வேதத்தில அநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளும இழவாதபடி வேதார்த்தத்தை தராவிடபாஷையாலே அருளிசசெயகையாலும், "எதிர்சூழலபுகுந்து" எனனுங கணகசாலே அநேக ஜந்மங்களில எமபெருமானதானே தொடாநது விஷயீகரிககைககடியான பாகயவைபவத்தையுடையராய, நிரந்தர பகவதகடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய, தத்தவஹிதங்களில அத்யந்தநிபுணருமாய, அவற்றினுடைய உபதேஶத்திலும பரவருத்தரான ஸ்ரீத தாமவயாத்ரவிதுராதிகளில அத்யந்த விலக்ஷணராய ஆழவாரபககளிலே இபபரபந்தங்கள பிறககையாலும், இபபாஷை நடையாடி ஶிஷ்டபரிசரமான தேசங்களெங்கும உண்டாகையாலும், பாஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுளளாரும இவற்றின வைலக்ஷண்யத்தைக கேடடு "இவற்றை அப்யஸிகைககுஈடான இந்த பாஷை நடையாடுந தேசத்திலே பிறகக்பெறறிலோமே!" என்று இருகக்கையாலும், இவற்றின நன்மையைக கண்டு அவைதிகருங்கூடப பரிகரஹிககை ஶ்லாகயதாஹேதுவாகையாலும், வேஷநமென்றும உபாஸநமென்றும உபநிஷத்துககளிற சொலலபடுகிற பக்தியை இவற்றில காமமாகச சொலலுகையாலும், ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை தூஷித்தது - அல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷத்தாலே யாகையாலும், பரதிபாத்யனான எமபெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், அவனை ஸுஸ்பஷ்டமாக பரதிபாதிககையாலும், பக்திக்கு உத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பந்நையான பக்திக்கு வாத்தகங்களாகையாலும், ஶ்ரவணமாத்ரத்தில அப்போதே நிரதிஶயபரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவைதனனிற சொலலுகிற பொருளகளுக்கப பலவிடங்களிலும வேதத்தை ஸாக்ஷியாக எடுகக்கையாலும், பாஹ்யமகாரணவாதத்தாலும, பர்ஹ்மஜ்ஞாநாந மோக்ஷத்தைச சொலலுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயங்களான பரபந்தங்களெலலாவற்றிலும இபபரபந்தங்களை தருடதரபரமாணங்களாகஉபபாதித்து வைதிககோஷ்டிகளில அபியுக்தராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள

பகவத்பரஸாதத்தாலே பரிபூர்ணமாக அவனை அநுபவித்துப பூர்ணராய எழுந்தருளியிருந்த ஆழவாரக்கு எமபெருமானைப பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபடடுக கூபபிடுகையும கூடினபடி எங்ஙனே? எனனில்;— ஓரோகுணத்தை அநுபவித்தால அநுபூத குணங்களிலுணடான பரீதிபாகாஷ்ம க்ஷுத்ரவிஷயங்களில வைராக்யத்தைப பிறப்பித்து குணாந்தரங்களிலே ஸ்பருஹையைப பிறப்பிக்கும அந்தக குணங்களில க்ரமப்ராப்தி பற்றுதபடி யாதொருபோது ஆசை மிகக்கு, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள கிடையாமையாலும, பகவதநுபவ விரோதியான பரக்ருதி ஸம்பந்தத்தின ஸ்மரணங்களாலுமாக பகவதவிஷயத்தில அநுபவித்த அம்ஶத்தையும இழந்து நோவுபடாநிற்பர் பஹுகுணனான எமபெருமானபககலிலே நிரதிஶய பக்திமானகளாய, தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக ஸுக்கதுக்கராய, அவனையல்லது அறியாதபடி பகவதநுபவ ஸுக்கம மிகக்போது இதர பதார்த்தங்களும எல்லாம தம்மைப்போலே எமபெரு

acharya.org

மானைப் பெற்று ஸுகிகின்றனவாக நினைத்தும், விஶ்லேஷமென்று ஒருபதார்த்தமுண்டென்றும் அறியாதே லோகயாத்தரையோடொக்க மறந்துபோருவா விஶ்லேஷவயஸநம் மிகால ஸம்ஶ்லேஷம் உண்டென்றும் அறியாதே அநந்யபரமான இதரபதார்த்தங்களுமெல்லாம் தம்மைப் போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகின்றனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாமே நோவுபடாநிற்பர் இவர்க்கு பரியாபரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பாயாயேண உண்டாயிருக்கையாலே இவர்க்குச் சிந்தயந்தியுடையபடி நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கு மென்பர்கள் சேதநர்க்கு அநந்யார்ஹர்களே தாரகபோஷக போக்யங்களாய்ச் செல்லாநிற்க, இவரை பகவத்குணங்கள் தாரகரென்னக்கூடுமோ? என்னில்; திருவயோத்தியையிலும் கோஸலஜநபதத்திலுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களையுடைய ராமகுணங்கள்யாரக்கங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தித்து இதுவுங்கூடுமென்று கொள்வது இப்படி யிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷமாவது – பரதயக்ஷ ஸம்ஸாரகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம்; விஶ்லேஷமாவது - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது பெறுமையாலே மாநஸாநுபவத்துக்கு வந்த கலக்கம் ஸாவஜ்ஞையும் ஸாவஸ்கதையும் ஸாவநியந்தாவாய் நிரவதிக்கருபாவாநுமாயிருந்துள்ள எம்பெருமான் இவருடைய இவவநுபவத்தை முடிய நடத்தாதே விச்சேதிப்பித்ததுக்கு பரயோஜநமென்?என்னில்,—திருவயோத்தியையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவுபோலே இவர்க்கு அநுபூதகுணங்கள் ஸாதம்யக்கவும், மேன்மேலென தருஷ்ணை பிறக்கவும் இவர்க்கு எம்பெருமானைப்பக்கல் பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து நினைத்தபடி ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும் பெறுவிடவாறே ஶோகமோஹங்கள் பிறக்கும் இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும் ஆழ்வார்க்குப் பிறந்த தஶா அநுபாவதேஶப்பேச்சைப் பேசுவிக்கும் இப்பாசுரங்களில் ஸூக்திகள் சில பராபயனை எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப பரதிபாதங்களாயிருக்கும், சில பராபதாவான பரதயகாதமஸ்வரூபவிஷயமாயிருக்கும்; சில - பராபதயுபாயத்தைச் சொல்லாநிற்கும், சில - பலத்தைச் சொல்லும், சில - பராபதயுபாயவிரோதிகளைச் சொல்லாநிற்கும்; அவ்ஶிஷ்டமானவை இவ்வர்த்தங்களுக்கு உபபாதகங்களாயிருக்கும் இவற்றில் உத்தேஶ்யம் பலம்; அதாவது - கைங்கர்யம், தத்தாத்தமாக மற்றுள்ள நாலாத்தமும் சொல்லுகிறது

இனி இவற்றில் பரதமபரங்தமான திருவிருத்தத்தில் தவ்தநுபவவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆர்த்திக்கிறார் திருவாசிரியத்தில் நிவர்த்தித ஸம்ஸாரக்கு விஷயபூதனான எம்பெருமானைப் பரிபூர்ணமாக அநுபவித்து பரீதராகிறார் பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஶயபோக்யனான எம்பெருமானை அநுபவிக்கையாலே தத்தநுகுணமாக தருஷ்ணை பிறந்து கருஷ்ணாநுகுணமாக அவனைப் பேசியும் நினைத்தும் தரிக்கிறார் திருவாய்மொழியில் இவருடைய தருஷ்ணாநுகுணமாக ஶரீரயுபதியாய ஸம்ஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனுமாய்த் தனக்குத்தக்குதியான திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷணயத்தையும் முடையனாய் திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய் ஶங்க சக்ராதி திவ்யாயுதந்தாங்குமாய் பரமவ்யோமத்தில் ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்தாநத்தமண்டபத்திலே "வைகுண்ட்ஸ்தா" எனகிறபடியே பிராட்டிமாரோடேகூட திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே வீற்றிருந்தருளி அஸ்தாநே பயஶங்கைகளான அயர்வறும்மமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமான சரணங்களிணையைக்கொண்டு, அங்கு அங்ஙனே செல்லாநிற்க, ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவர்த்தகமான ஸ்வேதர ஸம்ஸ்தத்தையும் தனக்கு ஶரீரதயாஶேஷமாக வுடையனாய் அந்தராத்மதயா சேதநாசேதநங்களையுடைய வ்யாபித்து, தத்தத்தோஷை ரஸ்ஸ்பர்ஶிதனாய், நாராயணாதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனாய், ஏவம்விதனாய் உபநிஷத்ப்ரவிஸ்தீர்ணனுமாய், இப்படி ஸ்வவிஸஜாதீயனாயிருந்துவைத்து அப்ராகருதமான தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹத்தை இதரஸஜாதீய மென்னலாம்படி யாக்கி ஆஶ்ரித்வாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளும் ஸவ

acharya.org

ஸாவனுமாய, தனனுடைய திருவவதாரங்களிலும உதவப்பெறாத பாகயஹீநருககும இழககவேண்டாதபடி ஸாவாபராதஸஹனாய, பதரபுஷபாதிகளாலே ஸவாராதனுமாயககொண்டு ஆஶ்ரிதாককு அதயந்தபராதீநனுமாய, அவாகளுடைய இசசாதீநமான போஜநஶயநாதிகளையுடையனுமாய, ஸமஸதகலயாணகுணபரிபூரணனுமாயிருககிற தானே ஆஶ்ரிதஸுலபதவாரதமாககோயில திருமலை தொடககமான திவயதேசங்களிலே வந்து நின்றருளியும, அவவளவு செலலமாட்டாத ஸமஸாரிகளும இழவாதபடி தனனுடைய நிரஹேதுககருணையாலே கராரங்களிலும கருஹங்களிலும எழுந்தருளியும, விஷயபரதந்தரனான இவன செயதவற்றை ஸாங்கஸமாராதநமாককு கைககொண்டருளி ருசியைப்பிறப்பித்து இவனுককு இவ்விடந்தனனிலேயிருককச்செயதே போகமோக்ஷங்களைக கொடுத்தும, இப்படியுளள ஸாவேஶவரத்வத்துককும ஆஶ்ரிதாநுகாஹத்துককும ஏகாந்தமான படிகளால பரிபூரணனான எம்பெருமான தன்னைத்தானே நிரஹேதுககருணையினாலே காட்டியருளக கண்டு அநுபவித்ததுத் தாம முதலிலே அபேக்ஷித்தபடியே தம்முடைய பரகருதிஸமபந்தமாகிற பரதிபந்தகத்தை ஸவாஸநமாக அறுத்துককொடுককையாலே, நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகளோடே எம்பெருமானைப் பெற்று கருதார்த்தராகிறார் இனிச் சொலலவேண்டுவனவெல்லாம அவ்வவ்வதிருவாயமொழிகளதோறும சொலலக கண்டுகொளவது

முதலதிருவாயமொழியிற் சொலலிற்றாயிற்று என? என்னில்; — நாநாரதநபரிபூரணமாய அபரிச்சேதயமான கடலை முந்துறத் திரளககண்டாற்போலே ஸவரூபரூபகுணவிபூதிகளால பரிபூரணனாய, எல்லாப்படியாலும எல்லாரிலும மேற்பட்டு ஸாவேஶவரனாய, ஶரியஃபதியாய, அப்பெருமை யமாயககொண்டு ஸுதருடபரமாணமான ஶருதிகளாலே பரதிபாதிককப்பட்டுளள எம்பெருமானை பாஹ்யகுதருஷ்டிகளால அவிசாலயமாமபடி அவன பரஸாததத்தாலே ஸாக்ஷாதகரித்து அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித்த பரீதி உளளடங்காமையாலே அநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப் பேசி ஏவமவிதனான அவனதிருவடிகளிலே அடிமை செயது உஜ்ஜீவி யென்று தம்முடைய திருவுளளத்தைককுறித்து அநுஶாஸிককிறார் கடலைத் திரளককண்டானொருவன் அதிலுளள திரைகளையும மற்றும அங்குளள ஸத்தவங்களையும ரத்நாதிகளையும தனித்தனியே காணுமாப்போலே முதலதிருவாயமொழியில திரள அநுபவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஒரோவகைகளிலே ஒரோ திருவாயமொழியாயச் செல்லுகிறது, இரண்டாந்திருவாயமொழி தொடங்கி மேலெல்லாம இப்படி செயதார் இவரேயல்லர்; பாரதராமாயணாதிகளைப் பண்ணின வ்யாஸாதிகளும ஸங்க்ஷேபவிஸதரங்களாலே தந்தாமுடைய பரபந்தங்களை பரபந்தீகரித்தாகளிறே

முதற்பாட்டுককுக் கருத்து - அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகுணாத்மகனாய, அககுணங்களுককும நிறங்கொடுককவற்றான திவ்யதேஹயுக்தனாய, ஶரியஃபதியாய, இந்த்ரஸௌந்தர்யாதிகளுককு போக்தாককளான அயாவறுமமரர்களுককு அதிபதியாயிருந்துவைத்துத் தனனுடைய நிரவதிக கருணையாலே என்னுடைய தோஷாகரத்வத்தைப் பாராதே என்னுடைய அஜ்ஞாநமெல்லாம நீங்குமபடி ஸ்வவிஷய பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை நிரஹேதுகமாக ஸாதரனாயককொண்டு தந்தருளினான, ஆனபின்பு, அவனதிருவடிகளிலே அடிமைசெயது உஜ்ஜீவிப்பேனென்று திருவுளளத்தோடேகூட எம்பெருமானுককு அடிமைசெயককையிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார் இத்தால, பரபந்தாரம்பத்திலே வஸ்துநிர்தேஶ நமஸ்காரங்களும பண்ணப்பட்டனவாய விழுந்தது

திருவிருத்தத்தில தேவரீரை அநுபவிককைக்கு விரோதியான தேஹஸம்பந்தத்தை யறுத்துத் தந்தருளவேணு மென்கிறார், இப்படி ஸம்ஸாரம் அத்யஸஹ்யமென்று கைவிட்ட இவரைককொண்டு ஈஶ்வரன் நாட்டுককு ஒரு வெளிச்சிறப்பைப் பண்ண நினைத்திருককிறானொருவனுককையாலே, அஸ்பருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளுককு விஷயமான தன்னுடைய ஸவரூபாதிகளைத் தானே இவாককுக் காட்டிককொடுককக் கண்டு அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார், திருவாசிரியத்தில; அவ்விஷயாநுகுணமாக தருஷ்ணைப்பிறந்து அந்ததருஷ்ணாநுகுணமாகப் பேசியும நினைத்தும தரிককிறார், திருவந்தாதியில; இவ்விடாயককு அநுகூலமாக ஶரியஃபதியாய நித்யவிபூதியிலே அயாவறுமமரர்களுককு அழகோலককக் கொடுத்துককொண்டிருককிற பெரிய மேனமையையும, இப்பால லீலாவிபூதிநிர்வஹஞ்ஞாநத்தமாக வ்யூஹவிபவஅர்ச்சாவதார அநுதா

acharya.org

யாமிதவ பாயநதமாகத தன அநுகரஹததாலே பாரதது கொண்டிருககிற நனமையையும, அவன நிரஹேதுகமாகக காடடிககொடுககக கணடு அநுபவிததது, அதுககுமேலே தமககுப பரபகதயாதிகளைப பிறபபிததுத தாம ஆசைபபடடபடியே தமமுடைய பரகருதிஸமபநதத தையும ஸவாஸநமாக அறுததது எமபெருமான பெரிய திருவடியை மேறகொணடருளி நாயசசி மாரும தானுமாக வநது தோறறி, தனபடிகளொனறுங குறையாமை வநது "நயாதி" எனகிற படியே இவரைப பரமபததது தேறக கொணடுபோய, இவா முதலிலே அபேகஷிததபடியே நிதய கைங்கரியததிலே அநவயிபபிககபபெறறு கருதாததாகிறா, திருவாயமொழியில திருவாய மொழிககெலலாம ஸகாரஹம - முதல திருவாயமொழி

குணுககரமபாககம ராமாநுஜசீயா செயதருளின அருமபதவுரையில ஈடடின அவதாரிகை

ஸ்ரீயஃபதியாய அவாபதஸமஸதகாமனுய ஸமஸதகலயாணகுணதமகனுன ஸாவேஸவரன "வைகுண்டெ வைஸலொகெ" இதயாதிபபடியே ஸ்ரீவைகுணடததிலே ஆநநதமயமான திவயாஸ தாநமணடபததிலே திவயஸிமஹாஸநததிலே எழுலகும தனிககோலசெலல வீறறிருநதருளி அஸநாகே பயஸலகிகளான அயாவறுமமாகனாலே அநவாதபரிசாயமான சரணநளிநனுய நிதயமுகதரை ஆநநதிப பிததுககொணடு தானும நிரதிஸயாநநதியாயப போராநிநக, அநத நிதயமுகதரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள வாரும தனதிருவடிகளை ஆஸரயிதது அடிமைசெயது வாழலாயிருநக, அததையிழநது நோவுபடுகிறபடி யைக கணடு வயாகுலனுய, ஸவசரணகமலஸமாஸரயணததுக்கு உடலாகக கரணகளேபரனகளைக் கொடுததும, ஸாஸதாபரதாநமபணணியும, ராமகருஷ்ணதயவதாரகளைப பணணி வடிவழகைககாடடி யும, தாமஸமஸதாபநமபண்ணியும செயதவிடததிலும காரயகரமலலாமையாலே 'விஜாதீயரான நமமால இவாகளைத திருததவொணணாது, ஸஜாதீயரைககொணடு திருததவேணும்' எனறு பாரததது தனனுடைய நிரஹேதுக கருபையாலே ஸஜாதீயபுததிபணணலாமபடியான ஆழவாரைத திருவவதரிபபிததருளினன இவவாழவாராகிறா - குருகளையும மறறையாழவாரகளையும போலே காமாதிஸாத்ய ஜனாநாதிகரனறியே லௌகிகஜனாநம நடையாடாநிநக பகவதபரஸாததததாலே ஒருகாலவிஸேஷததிலே பிறநத ததது தவஜனாந முமனறியே திருததுழாய பரிமளததோடே அவகுரிககுமாபோலே பகவந நிரஹேதுக கடாக்ஷ லபத ஸஹஜஜ்ஞாநபக்திவைராகயாதிகளையுடையராகையாலும, 'ஆத்ரியஸ்ய நம்க்ருஹவதெ' எனறு ததது வ ஜனாநபரவாததகததில பரதமாசாரயராக விலக்ஷணபரிகருஹீதராகையாலும, ஈஸவரனதானே 'லோகோஜ ஜீவநாரதநமாக இவாஆவா' எனறு அநுகூரிததது இவரைககொணடு இபபரபநநகளை பரவாததிபபிககையா லும, அதயநததவிலக்ஷணராயிருபபாரொருவராயிறது இபபடி விலக்ஷணரான ஆழவா பகவதஸவரூபரூப குண விபூதயாதிகளை விஶதமமாக அநுபவிததது அவவநுபவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது "ஶோநிஷாது" இதயாதிஸலோகமபோலே திருவிருததம திருவாசிரியம திருவநதாதி திருவாயமொழி என கிற நாலுபரபநதமாய பரவகுததமாயிறது

இவறறில சாரமபரபக்தமான திருவாயமொழிககுப பரமகாருணிகரான நமபிளளை வயாகயாநம பணணியருளுவதாகததிருவுளளமபறறி இபபரபாநதம ஸாவாககும பரிகாரஹயமெனகைக்காக பரபாத தத வகதரு ததப்ரதிபாதய வைலக்ஷண்யகளை அருளிசசெயகிறா மஹாபரவேஸததாலே; அதில பரதமம விதருவைலக்ஷணயததை அருளிசசெயகிறா "ஸ்ரீயஃபதியாய" எனறு தொடகி, "தொழுதெழென மனனேயெனகிறா" எனனுமளவாக மேல "இபபடி பகவதஸவரூபரூபகுணவிபூதிகளை" எனறு தொடகி "அநவாபதேசபபேசசைப பேசுவிகும" எனனுமளவாக பரபாநதவைலக்ஷணயததை அருளிச செயகிறா அநநதரம, "இபபரபாநதகளில ஸுக்திகள" எனறுதொடகி "பெரியவகபிபுரதது நமபி திருவாயமொழிக்கு வாகயாநதமாக அருளிசசெயதா" எனனுமளவாக பாதிபாதயவைலக்ஷணயததை அருளிசசெயகிறா அநநதரம இரணடாம ஸ்ரீயஃபதியாலே - திருவாயமொழியினுடைய தவயாநததவிவ ரணரூபதவததை அருளிசசெயகிறா மூனறும ஸ்ரீயஃபதியால இபபரபாநதசதுஷ்டயததுககும முக்ய தாத பாயாரதத்தக்க பூர்வமாக இபபரபாந சதுஷ்டயததிலும இவாககுணடான தஸாயை ஸ்திருஷ்டாநதமாக அருளிசசெயகிறா "மஹாபரவேஸததுககெலலாம பரபாநதவைலக்ஷணயமொனறிலே நோககு" எனறு சொலவாரு முனனே இவவைலக்ஷணயதரயமும ஆழவாருககு விவக்ஷிதமெனறு "மாதவனபாற சடகோ பன" எனகிற பாடடில பூவாசாரியாகளாலே வயாகயாத மாயிறறிறே இவவைலக்ஷணயதரயமும "வாஸுதெவெயெயேஸ்ரம்" இதயாதியாலும "வாஸுதெவஹஷ்டெ" இதயாதியாலும, "வெதி வெதெ்யவரொவாம்ஸி" இதயாதியாலும, ஸ்ரீராமாயணததிலும சொலலிறறிறே

---

acharya.org

நமபிளளை திருவாயமலாநதருளின

ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியின் அவதாரிகை.

மஹாபரவேஶம — முதல்ஶ்ரியஃபதி

ஶ்ரியஃபதியாய, அவாபதஸமஸதகாமனாய,

அதில பரதமம ஸாவேஶவரன ஆழவாரை விஶேஷ கடாக்ஷம பணணி யருளினபடியை அருளிசசெயகிறார 'ஶ்ரியஃபதியாய' இதயாதி முதல வாகயததாலே, இவவாகயததால பகவாநநிரஹேதுக கடாக்ஷலபத திவயஜஞாநவததவரூப வைலக்ஷணயம சொலலபபடடது இததால, ஆபததமத்வம் பலிதம் ஆபததமதவம்காம-யதாரததாரஶித்வே ஸதி யதாதருஷடாரததவாதிதவம இநத வாகயததிலே விஶேஷ கடாக்ஷமும ததபலபூதாபரிசசேதயா ஆநநதபரவாஹாவகாஹநமும சொலலுகையாலே, 'ஶ்ரியஃபதியாய' இதயாதி விசேஷணசதுஷடயமும கடாக்ஷோபயோகிதவேகவும, கடாக்ஷதிலுடைய பலாவயபிசாரோபயோகிதவேகவும அநுஸாதேயம எனகனேயெனனில,—நிதயஸமஸாரி விஷயததில ஸவதநதரனான ஈஶவரனுடைய கடாக்ஷம லக்ஷ்மீபுருஷகாரமினறியிலே கூடாது, அததாலே சொலலிறறு 'ஶ்ரியஃபதியாய' எனறு இவவிடததில "யஸ்யாவீக்ஷ்ய ஸுவ்ரு", "விஶ்வதவ்ஸ்வெயாரு" இதயாதிகம அநுஸந்தேயம

பிராடடி புருஷகாரமானாலும சேதநனிமே பச்சையை அபேக்ஷிததிருககும அபூரணனாகில நிரஹேதுக கடாக்ஷம கூடாதே எனன, — அதுககாகச சொலலுகிறது 'அவாபதஸமஸதகாமனாய' எனறு இபபடி பூரணனானாலும இததலையில தோஷம கணடிருக்கசசெயதே, இவனுககாக வைதமாக நிரபபநதரூபேண கடாக்ஷிககுமோ? எனன, 'அத உக்தம ஸமஸத இதி' தோஷபோகயதவரூப வாதஸலய ஸௌஶீலயாதி கலயாணகுணதமக னெனறபடி தோஷபோகயதவாதி ஹேதுபூதஸமபநநம சொலலுகிறது,'ஸாவேஶவரன' எனறு, ஸவாமிதவமஸமபநநம, "ஸ்ரீஶ்ரிதவ்ஸ்ஸாம்வ்ரு" எனனகககடவதிறே யதவா, வயகதிவிஶேஷததிலே நிரஹேதுககடாக்ஷம கூடுமோ? எனன, நிரகுஶஸவதநதரனுகையாலே கூடு மெனகிறார, 'ஸாவேஶவரன' எனறு; இவவிடததில் "பட்டதுக்குஉரிய ஆனையும அரசும் செயயுமவை ஆராயாது", "நாஸளவ்ரு ஷகாரெண" இதயாதிகம் அநுஸாதேயம ஸவாதநதாயம காமாறுகுணேபேக்ஷைககும ஹேதுவனறோ? எனனுமிடததில, அததைக் கீழபபடெதி உதபவியாநினறுளள தயாதிகுண விஶிஷட னெனகிறார, 'ஸமஸத' இதயாதியாலே இபபடி தயாதிகுண விஶிஷடனானாலும, அபூரணதவேக சேதநனிமே பசசையை அபேக்ஷிககுமோ? எனனில, அது வேணடா, பூரணனெனகிறார, 'அவாபத' இதயாதியாலே பூரதிககு ஹேது சொலலுகிறது, 'ஶ்ரியஃபதியாய' எனறு இபபடி கீடாக்ஷோபயோகிதவததில ஆரோஹாவரோஹவயாவாதயசோதயகள கணடுகொளவது அகக்தரம 'ஶ்ரியஃபதி'இதயாதி விஶேஷணகள கடாக்ஷதிலுடைய பலவயாபதத்வோபயுக்தங்கள்ன பக்ஷததிலே,கடாக்ஷம பலவயாபதமாகைககு அடி ஸவேசசாகருதகாயததில பரவருத்திவிஹதிரஹிதநிரகுஶஸவாதநதாயமெனகிறார, 'ஸாவேஶவரன' எனறு கேவலம ஸவாதநதாயம காயகரமாகாதே, பலபரததவௌபயிகஜஞாந ஶக்தயாதிகளும வேணுமே எனன, சொலலுகிறார 'ஸமஸ்த' இதயாதி ஆனாலும, அபூரணனாகில நிரஹேதுகபலபரதாநம கூடாதே எனன, — அது வேனடா; ஸாவபரகாரபரிபூரணனெனகிறார, 'அவாபத' இதயாதியாலே இநதப பூரதி காதாசிதகையாகில தநமூலபலபரததவமும காதாசிதகமாகையாலே, கடாக்ஷபலம நியதமாகாதே? எனனுமிடததில, பூரதி நிதயதாஹேதுபூத லக்ஷ்மீவைஶிஷடயம சொலலுகிறது, 'ஶ்ரியஃபதியாய' எனறு அதவா, ஶ்ரியஃபதிதவம ஸர்வாதிகலக்ஷணமாகையாலே, ஸாவாதிக கடாக்ஷத்துக்கு பரிஹதியிலலாமையால கடாக்ஷம பலவயாபத மெனகிறார, 'ஶ்ரியஃபதியாய' எனறு; ஶ்ரியஃபதிதவம ஸாவாதிகதவே பரயோஜகம எனனுமிடததில பரமாணம — "ஶ்ரியாஸெவொ தெவதாஶ்ரு", "கூவு ஸெயம்ஹிதெஜ்" இதயாதி; ஸாவாதிகத்வேக ததகடாக்ஷம பலவயாபதமானாலும தீயமாகபலம பரிமிதமாயிருக்குமோ? எனனில, —

acharya.org

ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன்,

அதுவேண்டா, "வேண்டிறறெல்லாந் தரும்" இத்யாதிப்படியே ஸர்வாபேக்ஷித பரத்வாதுகுண விபூதி த்வயவத்தாயாத பூர்த்திமா னென்கிறது, 'அவாபத' இத்யாதியாலே ஆனாலும், பரிபூர்ண நிரஸ்தாபாவக பலபரத்வாதுகுண ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி விஶிஷ்டனாகவேணுமே என்ன, சொல்லுகிறது, 'ஸமஸ்தகல்யாண' இதி பூர்வோக்தாகாரதாரதம்யவிஶிஷ்டனானாலும் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனாகையாலே ஆஶ்ரிதரால் பரிபூர்ணதமாய, கடாக்ஷம் பலியாதிருக்குமோ? என்னில், அதுஇல்லை; "நத்ஜ்யேயம்கஶ்சிதுந" என்னும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனென்கிறது, 'ஸர்வேஶ்வரன்' என்று அதாவது ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனானாலும் "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட" இத்யாதிவத் ஆஶ்ரிதரையநுஸரித்தும் காரணஞ்செய்யும் ஸ்வதந்த்ரனென்று கருத்து இப்படி "குணசதுஷ்டயமும் கடாக்ஷோபயோகிதவபுஷ்டதில ஸௌலப்யபரம் கடாக்ஷத்தினுடைய பலாவ்யபிசாரிதவோபயோகிதவபுஷ்டதில பரத்வபரம்" என்பாகள் இவ்வாகையத்தில் பிராட்டி ஈஶ்வரனுக்கு பரதாரநிரூபிகையாகையாலும், ஸர்வபரகாராதிஶயஹேதுவாகையாலும், புருஷகாரத்வேக பகவத்கடாக்ஷத்திலும் தத்பலாவ்யபிசாரித்வத்திலும் பரதாரபரயோஜிகையாகையாலும், பாரிபவித்த காரணத்தினுடைய நித்ய பரதந்த்ரத்வ பரிணாமாதிவுடகதயா மகளாரூபையாகையாலும் 'ஶ்ரியஃபதியாய' எனகிறதுக்குபராநமயம், விபுத்வயமும் மிதுநசேஷமாகையாலே விபூதிதவயவத்தாரூபாவாபத்தஸமஸ்தகாமத்வத்துக்குத் தாதாதர்யம், பூர்ணனுடையவேகுணங்களை கல்யாணகுணங்களாயும் நிர்ஹேதுகமாகக் காரணங்களுமாகின்றனவென்று தாதாநதாயம், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வத்துக்கு உதாஸாரதாரதம்யநிரூபயமாகையாலும், விஶேஷ்ய ஸமாப்தபகமாகையாலும் ஸர்வாநந்தாயம் 'ஸர்வேஶ்வரன்' எனகிறதுக்கென்று விசேஷணசதுஷ்டயத்துக்கும் க்ரமம்

இனனமும், இந்நாலுகுணங்களும் உபாயத்வோபயோகியான ஸௌலப்யத்துக்கும் உடலாய உபேயத்வோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணோபேதமான பரத்வத்துக்கும் உடலாயிருக்கும் என்னே? என்னில்,—ஶ்ரியஃபதித்வம், "ஶ்ரீமந்நாராயணஶ்சரணௌ", "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தபஃ" இதியாதிப்படியே ஸௌலப்யத்துக்கும் உடலாய, "ஸ்வ ஏவ ஸமோ ந ஹி" இதியாதிப்படியே பரத்வத்துக்கும் உடலாயிருக்கும்; அவாபதஸமஸ்தகாமத்வமும் பூர்த்தி ஸ்வாபாவிகாதே மேலவிழுகைக்கு உடலாமத்தனையாகையாலே ஸௌலப்யத்துக்கும் உடலாய, பரத்வத்துக்கும் உடலாயிருக்கும்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் - ஜ்ஞாநாதி குணங்களை பரத்வஹேதுவாய, வாத்ஸல்யாதி குணங்களை ஸௌலப்யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே பரத்வஸௌலப்யங்களுக்கு உடலாயிருக்கும்; ஸர்வேஶ்வரத்வமும் "ஶ்ரீமந்நாராயணஶ்சரணௌ" என்று ஸம்பந்தங்கொண்டு கிடக்கைக்கு உடலாய ஸர்வாதிகனாகையாலே பரத்வத்துக்கும் உடலாயிருக்கும் இனனமும் "ஶ்ரவிஷ்ட" இத்யாதிஶ்லோகம் ஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமானாறபோலே இச்சூர்ணையும் இத்திருவாய்மொழியால் பரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும் தத்வயாதாத்ம்யத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறது எங்ஙனேயென்னில், "ஶ்ரியஃபதியாய" இத்யாதியாலே ப்ராப்ய ப்ராபகபூத பரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது; "மாறிமாறி" என்று துடங்கி "நித்யஸம்ஸாரியாயப்போந்த" என்னுமளவாலே விரோதிஸ்வரூபமும், "அடியையடைந்து" என்று துடங்கி "மூழ்கினன்" என்னுமளவாலே பலஸ்வரூபமும், "இவரை" என்றும் "யான்" என்றும் சொல்லுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும், "விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி" என்றும் "அருளினன்" என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று அப்படியே "ஶ்ரியஃபதியாய" இத்யாதி விசேஷணசதுஷ்டயத்தாலே பூர்வோத்தர வாக்யத்த ஸ்ரீமந்நாராயண ஶப்தார்த்தமும், "மாறிமாறி" இத்யாதியாலே நமஶ்ஶப்தநிர்வாதயாவிதயாதி பாஹ்யவிரோதிகளும், "அடியை" என்று சரணஶப்தார்த்தமும், "அடைந்து" என்று க்ரியாபதார்த்தமும், "விசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணியருளினன்" என்று ஶரணஶப்தார்த்தமும், 'யான்' என்று "வ்ரஜ்ய" எனகிற உத்தம புருஷனால ஆக்ஷிபதனான அதிகாரியும், "ஈறிலினபத்திருவெள்ளமாய் மூழ்கினன்" என்று சதுர்த்தயர்த்தமும், "உள்ளந்தேறி" என்று ஸ்வபோக்தருதவபுத்திரர்ஹித்வரூப நமஶ்ஶப்தார்த்தமும் சொல்லிற்று இனனமும் இச்சூர்ணையாலே "ஶ்ரியஃபதியாய" இத்யாதியால வஸ்துநிர்த்தேசமும், "அடியையடைந்து" எனகையாலே நமஸ்காரமும், "ஈறிலினபத்திருவெள்ளமாய் மூழ்கினன்" என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநம் பரோபதேஶகாப்பமாகையாலே "எம்பெருமானிருவடிகளையாஶ்ரயித்து நிர்மலாந்தகரணராய் நித்யாபரிச்சேத்யாநந்த பரவாஹத்தில மூழ்குகை" என்ற ஆஶ்லேஷம் பலிதமாகையாலே அலிகபரிஸமாபதி பரசயகமநாரத்தமாக பரபாகாரமபத்தில பண்ணக்கடவ வஸ்துநிர்தேஶாநுஸந்தாராஶ்லேஷங்களாகிற தரிவிநமகளும் ஆசரிக்கப்பட்டது 'ஸர்வேஶ்வரன் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினன்' என்று அநுவாதம்

acharya.org

* "மாறிமாறிப்பலபிறப்புமிறந்து" எனகிறபடியே ஜநமபரம்பரைகளிலே தோளமாறி நித்ய ஸம்ஸாரியாயப்போந்த இவரை "அடியையடைந்துள்ளந்தேறி ஈறிலின்பத்துஇருவெள்ளம் யான்முழு கினன்" என்று முதலிலே தமதிருவாயாலே சொல்லவல்லராம்படியாக முதலடியிலே விஶேஷ கடாக்ஷம்பண்ணியருளினான் "வ்யூஹாவநம்ஹமவ தாக்ஷ்வ்ஷ்ணாக்ஷிஷ்க்ருணா | ஶ்ரைஹந

ஈட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு.

(வ்யூஹாவநிர்யாதி) வைஷ்வைவ்ராணை வஜ்ரதேஹம்ஶை ஷஷ்டேயாயை "வ்யூஹாவநம்ஹமவ தாக்ஷ்வ்ஷ்ணாக்ஷிஷ்க்ருணா | ஶ்ரைஹந்நஸாயாகம் மவாம் வ்ருஷ்டி ஸஹீஷ்வதா || தத்ஹ்ஸ்ராசிராஶ்ரைஷ்டவிவ்ருகாரை சிஜோத்த | வ்ராவ்ருத்தாலுஉவொஹ்ரிதம் நவஶஷ்வ் ஸ்ருஷ்டிகம் ||

கடாக்ஷோதகாஷவித்யாதத்தமாகத ததபூர்வாவஸ்தையில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிசெய்கிறார், 'மாறிமாறி' இத்யாதி 'போகத இவரை' எனனுமளவாக இத்தால், கடாக்ஷத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும் ஸூசிதம் தோளமாறுகையாவது சிவியார் ஒருதோளைநோக்கால் மற்றொரு தோளிலே மாறறிக்கொள்ளுமாபோலே, ஒரு ஜநமம் போனவுடனே ஜநமாந்தரத்தை அடைகை இவ்விடத்தில் "கூரெநகஜ நுவ்ஸாஹஸ்ரீ", "வாஸராம்ஸி ஜீண்ணாநி" இத்யாதிகம் அநுஸந்தேயம் 'நித்யஸம்ஸாரி யாயப்போந்த இவர்' எனகையாலே - நித்யமுக்தேஶ்வராகளிலே ஒருவர் ஆழ்வாராக அவதரித்ததாரேனபது இவருடைய பரபாவாதிஶய நிபந்தநமென்று கருத்து கடாக்ஷபலத்தை அருளிசெய்கிறார், 'அடியை யடைந்து' இத்யாதி, "சொல்லவல்லராம்படியாக' எனனுமளவும் "அடியையடைந்து உள்ளந்தேறி" என கையாலே காமாநுஷ்டாநத்தாலே மாஸஸ்ரீ நிர்மலமாய ஈஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களில் வ்யா வருத்தி, இதுக்கு தருஷ்டாந்தமாக "ஸாதம்ஸ்ரீவ்ஸாஹ்ரு விஶ்ரைஸ்ரீ தா ஶ்ரைகெநஸம்ஹ்ரூஹஶ்ரீ ரஹாவா | ஸ்ருவ்ரிநீவாக்ருஷ்ரைவாஷ்தாரா ராரம்ரணொ தக்ஷ்ணவ்ரு ஷம்" என்றதை அருளிச செய்வர் "'உள்ளந்தேறி' என்று - ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகையாலே பராமாணயமும் 'மூழ்கினன்' என்று குமிழ்நீர் உண்ணுமபோதில் சப்தம்போலே இப்பரபந்தம் என்று ஸூசிதமாகையாலே பக்தி வழிந்த சொல் லென்று தோற்றுகையாலே க்ரியாதயாதிமூலதவாபாவமும் விவக்ஷிக்கிறது என்று திருவுள்ளம்" என்று பர்ஷ காரம் ஈறிலின்பத்து இருவெள்ளமென்று அந்வயம் "அத்து" என்று நிராத்தக அவ்யயபதம் ஈறு நாசம், இல இலலாமை, ஆக, நித்ய மென்றபடி இத்தால், ஸ்வாகாரதையைஶ்வாயவ்யாவருத்தி 'இரு' என்று- பெருமையாய, அபரிச்சேதயதா வாசி இத்தால், கைவல்யவ்யாவ்ருத்தி இருவெள்ள மெனகையாலே மூழ் கினனெனகிறது முதலிலே - ஸம்ஸாரத்திலே, பகதயகுரதசையாகவுமாம் கரமேண, காமம ஜ்ஞாநம் பக்தி பரபக்தி பரஜ்ஞாநம் பரமபக்தி மூந்தயநாடயுதக்ரமணம் ஆசசிராதிகதிபராபதி தேசவிசேஷபராபதி பகவதபராபதி கைவல்யபராபதி ஏததநாதரம் சொல்லும் வார்த்தையை, பரமதஸ்வ விகாரஹததோடே ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கச்செய்தேதானே அதிலும் பகதயகுரதசையிலேதானே அதிலும் பரபந்தாதி யிலே தானே என்றபடி 'சொல்லவல்லராம்படி' என்றது விஸ்ரம்பாதிசயம் சொன்னபடி முதலடி யிலே முழுசசொல்லு காயத்துக்கு முதலடி ஸாதநத்தை நிர்ஹேதுகத்வே தாதபர்யம் இவ்வே "நாஸ்ரள வ்ரைஷ்கரிணை" இத்யாதிகம் அநுஸந்தேயம்

'விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினான்'—விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணுகை யாவது - "மயாவற மதி நலமருளினன்" எனகிறபடியே பக்திரூபாபந்த ஜ்ஞாநத்தை யுடையராம்படி ஸ்வகலபிகை யதவர், கடாக்ஷ மாவது-இதரவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக பகவதநுபவைகபரதவரூபஸ்வோஜ்ஜீவநமோதர ஹேதுவாயிருக்கு மதாய, விஶேஷகடாக்ஷமாவது பரபக்திநிர்மாணமுகேந அக்லேஶஜீவநவிர்ருத்தவாபாதகமாயிருக்கும்தென்ன வுமாம் இப்படி அவனகடாக்ஷம் பலித்தவிடமுண்டோ? என்ன, உண்டென்னக்கடவது, கடாக்ஷம்பண்ணினதும்

---

* திருவாய்மொழி உ, ௬, அ.

acharya.org

உதவாயுர்தம் மவாம்வுஷிஹீவுதா" எனகிறபடியேபூரீபருநதாவநத்தை "உதநநவஶஷாஶ்ரு" எனனுமபடி கடாக்ஷித்தாறபோலே ததத்வங்களை விஶதமாக அறியவலலராமபடி கடாக்ஷித்தான

இதாதாஶநங்களில ததத்வங்களைப பதினறேனபா ஆறேனபாராய, பஹுபரகாரங்களிலே விபரதிபததிபண்ணுவாகள.

பர — உதஸ்ரநவஶஷாஶ்ரு ஶக்ரமொவாஸ்ரு தாகீஹீ | ஸ்ரயீரோ தகீவாஸீ தஸ்ரா ம ஸ்ரு தாஹரா ॥

இனனதுக்காகவெனறும, பினபுஅவாதாம இனனபடியாஞரென றும அருளிசசெயகிறா 'பருநதாவநம்' இத்யாதி புததீஸமாநாராதநம தருஷடாநதேரபாயாஸ அயமஶலோகஃ ஶரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாமஶேஷஷடேத்யாயே இநத ஶலோகததுககு அர்த்தம பருநதாவநம-கொரிஞ்சிநகாடு, பகவதா விசிதரஶக்திமாஞய, அக்விஷடகாமஞ கலேஶமவிநா பலவதகாம ஸாதகஞய, கருஷணேந - "க்ரவிஷ்ணுவாவ ஶஷொணஶ்ரிஷ்ரிவாவகஃ | விஷ்ணுஸ்ஹாவயொமாவுக்ரஷ்ஹ்ருஷியீயதெ" என று சொலலபபடிருநதுள குணயோகததையுடைய கருஷணஞலே, ஶுபே — அவயாஹதேந, மநஸா - ஸஙகல்பரூபஜ்ஞாநேந, த்யாதம - விஷயீகருதம, கவாமவருததிம பஶுவருததியை, அபீபஸதா ஆபிமுக்யேந ஆசைபபடிமவ னெனறபடி இததால, கோவருததியே பல மெனறதாயிறறு 'உதபநந' இதயாதி - உத்பந்நஶபதஃ கோமலதவாநுவருததிபரஃ நவஶபத அநயதாதருஷடதவ பரஸஸந, ஸததலாநதரீய கோமலஶஷபாகதர வைலக்ஷண்யம வயஞ்ஜயதி இநத வசநததை இவகேயெடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வயாஸாதி பரமருஷிகளுடைய ஜ்ஞாநததிறகாடடில வைலக்ஷணயமும, அநத ஜ்ஞாநததுககு பகவதநுபாகாநதரிததவமும தோறறுகிறது 'ஶஷபாடய' மென று ததாததாநுவாதமாதல, பருநதாவந விஶேஷணதவ விவக்ஷயாவாதல, நபுஸகலிஙக பரயோகஃ நிரஹேதுகதவபரகாஶநாராதநமாகவும கோவருததிவஜ ஜகதரக்ஷணம ஈஶவரனுக்கு அபிமதமெனகைக்காகவும கோவருதயாதநபருநதாவநகடாக்ஷமே தருஷ்டாநததவேகோபாத்தம 'பருநதாவநகடாக்ஷததுககுபபோலே பரமபரயா பரயோஜநம் தாக்ஷடாநிகதநிஜ்ஞேடோ' எனன, அருளிசசெயகிறா 'ததத்வங்களை விஶதமாக' எனறு விஶதமாக அறிகையாவது — பரோபதேஶநுகுணவைஶதய யுகதமாமபடி அறிகை இததால, ஆழவாருக்கு ஜ்ஞாநததையுண்டாக்கி, தக்மேகே ஸமஸாரிகளுக்கும ததத்வஜ்ஞாநததை உண்டாகி, ததஜ்ஜீவநரூபஸவபரயோஜந லாபாரதநமாகவும, "தெனனுவெனனும" இத்யாதிபபடியே தனகு ஆழவாரஅருளிசசெயத பரபநத ஶரவணஜநிதாநநதாரதநமாகவும, "தொண்டாக்கமுதிணண" இதயாதிபபடியே ததபரபநதமுகேந ஸவாஶரிதாகளை க்ருதாரதராகுமகைகும கடாக்ஷிததானெனறபடி

"ததத்வங்களை விஶதமாக அறியவலலராம" எனகைககு 'ததத்வங்களில ஸநதேஹமுண்டோ' எனன ததத்வவிஷயமான விபரதிபததிகளை அருளிசசெயதுகொண்டு "நமதாஶநததுக்குத ததத்வங்கள் மூனறு' எனறு ஸ்வவிததாநாததையும அருளிசசெயகிறா, 'இதர தாஶநங்களில்' இதயாதி 'பதினறு, ஆறு' எனறது வக்ஷயமாணததத்வதரயவிருதாகாரம பரமாணபரமேயஸமஶய பரயோஜநதருஷடாநத விதநாஸ்தாவய தாகக்ரிணயவாதஜலப விதண்டாஹேதவாபாஸசசல ஜாதிநிகரஹஸ்தாநங்களாகிற ததத்வங்களை பதினறெனபுவாகள ஸையாயிக்கள தாவயகுணகாமஸாமாநய விஶேஷஸமவாயங்களாகிற ததத்வங்களாறெனகிறவன் வைஶேஷிகன 'பஹுபரகாரங்களிலே' வக்ஷயமாணததநமதபரகாரங்களிலே இததால, இவவிடதில பஞ்சவிம்ஶதி ததத்வவாதிகளான ஸாங்கியா, இதரோசுஶவரனையும கூடடி ஷடவிம்ஶதி தத்வவாதிகளான யோகிகள, அநத இருபதது ஞோடே "நியதி காலம ராகம விதயை கலை மாயை ஶுத்தவிதயை ஈஶவரன ஸதாஶிவன ஶகதி ஶிவன" எனகிற பதினெனறையுங கூடடிகொண்டு முப்பதாறு தத்வமெனகிற பாஶுபதா; "பஞ்சஸநாதம, தவாதஶாயதநம, அஷடாதஶாதுக்கள, ததத்வம்" என்கிற பௌதா, "ஜீவன தாமாநாமகள புத்கலம காலாநாஶுகள ததத்வம்" எனகிற ஜைநா, முதலாக மறறுமுளடான ததத்வஸதையா விவாதகாகளெலலாரும விவக்ஷிதா விபரதிபதி, விருததபரதிபதியாதல், விவிதபரதிபதியாதல இவகு ததத்வவிபரதிபதி சொனன இது - உபாயோபேய விஷய விபரதிபத்திகளுக்கு உபலக்ஷணம; மேலுபபாதநகரநதாநுகுணமாக இவகு விபரதிபதி - வாதிவிபரதிபதியைச் சொனனபடி

acharya.org

எங்ஙனேயெனனில், — லோகாயதிகன பருதிவயாதிபூதங்கள நாலினுடைய கூட்டரவிலே

பர — லோகாயதிகன இதயாதி —“கயா லொகாய தது, வ்ரயிவ்யாவஷெஜொவாயாரிதி தத்தாதி, தெஹ்யெஶெதந்ரு கிஞ்ஞாதிஹ்யொஃஉஶுதிவஸ” இதி வாரஹ்ஸ்ரதுஸுதுது கஸ்யாயஃஸ்ரு:- கதாயஃயெஶஷ்ரு ஶுரஃஸ்ரெ வ்ரதெ “யாவஜ்ஜீவம் ஸு஖ம் ஜீவெஹாஸ்ரிஃ தெரரமொவாஃ | ஹஸ்ரீஹுதஸ்ரு தெஹஸ்ரு வ்ரநராமஃநம் கூதம்” “யாவஜ்ஜீவம் ஸு஖ம்ஜீவெத்” இதி லௌகிகாஃஃதாஸ்ரொவதெஶாத், ஶுரகாஃயொஃவாரஷாயஃத்த வ்ரதிவாதிகஃதி காஃஶாஸ்ரவிரூஃகுவாத், கலௌகிகாயஃவ்ரதிஷெயாத், லொகெஷாயதது - விஸ்ரதஃதி லொகாயதஃதிரூஃயுதெ வாவம் லொகெஷுவி ஸ்ரதஃதீஃம் ஃதஃரரஹ்யுதெ - வ்ரஸ்ரூயதஃஉதுயஃம் தந்தவ்ரதிவாதுயஃவிஶெஷாஃஹ (வ்ரயிவீதி) மமநவுதிரிஃகும் ஹுஃதவதுஷயெவ தத்தது தெஷுவ்ரதெதுகஃவிஞ்ஞாநஃவுதெரரு ஸம்ஸரூவிஶெஷாத்தஃஃஷாயெ தெஹெ தெதந்ரு ஃதஃரரு உதுயஃம் கதெதஃரஷாதெநெநாவவாஃயதி (கிஞ்ஞாதிஹ்ரு இதி) கிஞ்ஞது - ஸுராவ்ரகுதி ஃவுது

வாவஃாதஸ்ரிஷ்ரவஃ ஹமவஃரு:- நாஃாரூவாதெஷ்ரு தாவந்ரு ஸாவஸ்ரொ நிவ்ணதாரஃஹ்ரு யாயி — “தெஹஃவொதாநம் வ்ரதுஷ்தம் வ்ரதிவஃரு:ஃஹெ, கஹம் ஜாநாஃதிஜ்ஞாதாஹ்ரு தா கஹஃதி ஃவகாஸ்ரி தெஹஸ்ரு ஹஃரரமொவாஃ ஸ்ரு ஹொஃஹம் கரொஃஹதி ஃரநாதீ தெஹஸ்ரு ஹி ஸ்ளஸ்ரு ஹியொமஃ; கதஸ்ரு ஸ்ரு நாயிகாரணதயா கயஃஹஃரரஸ்ரு ஸ்ரீராஷ்ரு உதுவஸ்ரு ஸ்ரு யணீயது” இதுராஹ்ரு, “கரு:கஹஸ்ரு தாஷ்ரு ஹஸ்ரு ஹஸ்ரவபவாஃஷ்ரு வ்ரதெதுகஃவிஞ்ஞாநஸ்ரு ராமஸ்ரெவாவயவிநி ஸம்யொமவிஶெஷாதீ, தெஹாராஃ கவாராணாஸம்ஶ்லெஷ விஶெஷாதெவ தெஹெ தெதந்ரு ஸ்ரு வ்ரவிஹாரொ நாநாவவந்ரு: நந்ரு ஶவாணஜநிதஹ்ரு தவஹஸம்யொம ஸம்வாஃித வாடயிதவந்ரு: வாரஃாணாஸ்ரி, ஸ்ரு ணாகாஃிக்ரதெண காரணமாணவாஃவாக வாவதது ராமொஃய இதிதெந்ரு, வ்ரஃாணாஹாவாத் கவிச, ஸிதாஸிதாதிதஹுஷ்ரு வ்ரதெதுகஃவிஞ்ஞாநஃவி விதுராஃவம் விஶெஷமாணம் தஃாரஷ்ரெவதெ ஸ்ரு ஃடஃ:வஸ்ரு ஹஃரநாஃ கயம் காரணமாணவாஃவாக்கதயுவஸ்ரு ? நந்ரு ஶுஶ்ரூவுதெஹஸ்ரு கயம் ஃரஷ்ரகுஃிதிதெத், கொவிரொயஃ கயதெவ - யதெகஸ்ரு ராயாயாதெகஸ்ரு கஃ:க்கும் கதர்ஃகுஞ்ஜுநவடத இதி யதெஸ்ரு வ்ரதிரெகுவாதெவாகயஃாத்தநுஹஃதுயஃ? ஸ்ரு வ தெஹாஃிதிதெத், ஸஃாநஃிம் தெஹாத்தவாதெஸ்ரு கவிச, வாரஸ்ரவாயிகுயாஹஸ்ரு ஹாமி-கஃ:, ஸ்ரு ஸஸ்ரதெதஜ்ஞாநஹஸ்ரு ஹாமிநஶ்ரீராஸ்ரு கஃ:த்தவதெவ நாஸ்ரீதி நவாரு நாயொமாவ காஃஃ: கதொ தெஹ வாவாத்தி வாஹ:ஸ்ரு தாரு:” இதுதுவ ஃதெந்ரு

தத்தாயவிவாரணெ “ஹுஃ தவஞ்ஜுகதெவ தத்தஃிதிவாவ:காஃ: வ்ரஹு:” இதி ஹுஃ தவஞ்ஜுகஸ்ரு வாவிதஃஃிதகும் லௌகிகுவாரயிவதெஶிகெ: வ்ரதிவாதிதது தத்த

லோகாயதிகன சாவாகன அவனமததில ஆகாஶதோடேகூட பூதபஞ்சகவாதிகளுமுண்டு, ஆகையாலே, ததவசதுஷ்டய பஞ்சகவிஷய க்ரந்தங்களுக்கு விரோதமில்லை கூட்டரவு-ஸமுதாயம் இன்வாதிபயோ மதஸக்திவத காரணபல தாமூலதலாதயவயவ ஸமுதாயே ராகோதயவத பூதசதுஷ்டய ஸமுதாயதில் சைதந்யமென்று ஒரு தர்மம் பிறக்குமென்றபடி.

acharya.org

சைதந்யமென்று ஒருதாமம பிறக்கும; அதுக்கு உண்டான ஸுகதுக்கங்களே ஸ்வாக்கநரகங்கள்; அவற்றினுடைய பிரிவிலே சைதந்யம நசிக்கும; அவவருக்கு ஒன்றுமிலலையேனபது அவனுடைய ஸித்தாந்தம் ஆஹதன கார்யகாரணரூபத்தாலே ஜகதது நித்யாநித்யமும பிந்நாபிந்நமும ஸதயா

விசாரணாயாகு ஹேதவஸ்துக்களஸ்வீகாரம், "வ்யபிவ்யாவ்ருத்தொ வாயுராகாசஸ்ஸ தூநி" இதிஸூத்ரஸ்ய வாக்யஶேஷோக்தம் க்ருதஸ்ஸிதள யாரூநாவாயெ-ம்ஹேதுத்வ தாரூஷ்யஸ்யைவ தத்ஸித்தத்வம் வ்ருதிவாஸிதது ஸவ-ஸ்ஸிதாந்தஸ்ஸஹெ (வ - க) ஶுத்ரொணாவி தயொக்து வாவசாரயெ-ரூரெநுஶ்ச ஸ்வெவியுவ்ருதிவாஸநாக, தெஷ்வெவ கெஷாம்ஸிதெவ ஸ்வ்ருஸித்தி தூவிரொயொ நெயம்

'அதுக்கு' இதயாதி — வாக்யஶேஷெணொக்தவ்யாரூஸ்வ-ஸ்ஸிதாந்த ஸம்ருஹெ ஶுத்ரெணொக்தம், "வ்ருத்க்ஷமஸ்ருஸ்வொஸ்தி நாஸ்ருஷ்ருஷ்ருஷ

ஸத்யமுமாயிருக்கும், ஆதமாக்கள காமாநுரூபமான ஶரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே தனக

நாஸ்தீவாவக்ஷ்வுஸ்ஸு,'' இதி ஸவஸ்ஸ்ரீஸ்வஹஜீநயாவதாராக ஸவ்ஸ்வரூபாதம் ஶ்ரவ்
வாயாதக்கிதி ஶ்ரவ்யாத நாஸ்தெக்கக்ஷ்நிதுக்கூவ்வெவாஶயதி, வாயாத நாவத
ஶிவாரீதி வாயாயாஶ்ரு வுஸ்யாஸ்ஸாவிஶேஷாஃ, தெஷாஞ்சு ஹாவாஹாவ ரூபிவக்ஷாக
ஸத்தாஸ்தாதிகம் ஸவ்ஸ்வரூபவஜ்ஜி'' இதி, ''தெநக்ஷ்ஸிஜ்ஜஸ்ஸ்வாக'' [ஶா-ஶீ-ஸ-ரு-உ-உ-சு]
இத்யஸ்ய ஸ்ரீத்ரஸ்ய வ்ரீவ்வஸ்வெஷாவ நாயஸ்ஸிமதெந ஹாஷ்யகாரேணாஸிஹிதி
''ஸ்யாஇஷ்ஸி'' இத்யாதி ஸவ்வஹஜீநயஸ்யாயஃ ஸ்ஸ்த விசாரணாயாம் யாஇவ்வ்யகாரேநாக்ஷு
''க்ஷ்ஸிகம் விவக்ஷாநு ஸ்யாஇஷ்ஸீதி ப்ரயோக, ஸ்யாஇஷ்வொஸயஇவ்யஃக்ஷயம்ஶிதிதெ்தஸ்ஸிஜ
யெஃ க்ஷயஶ்ஶிஇஷ்ஸீதி ப்ரயோஜ்ஜஸ்ஸிக்ஷவ்ரகிவக்ஷம் நாஸ்ஸிக்ஷவேவி ஸ்ரீயயதி வாவம்
நாஸ்ஸீதிவிவக்ஷாநு ஸ்யாஜாஸ்ஸீதி ப்ரயோக ஸ்ரீத்ராவிஸ்யாஇவ்வெந நாஸ்ஸிக்ஷவ்ரகிவக்ஷ
இஸ்ஸிக்ஷவேவி ஸ்ரீயயதி யதிவ்ரீவ்ஸ்ஸிநுக்ஷணெஸ்ஸிக்ஷ உத்ரஸ்ஸிநுக்ஷணெ நாஸ்ஸிக்ஷ்ஸு
விவக்ஷெத்தஜாஸ்யாஇஷ்ஸிச நாஸ்ஸிவெதிப்ரயோக ஸ்ரீத்ராவிஸ்யாஇவ்வ்ஸ்ய வ்ரகிவக்ஷஸ்ரீ
ச நஸிவாயஃ யதெ்ரக்ஷ்ஸிநுக்ஷணெ க்ஷ்ஸிக்ஷம் நாஸ்ஸிக்ஷ்ஸுவிவக்ஷெத்தஜாவாஃ ஸ்ரீவகிஃ
க்ஷாக யாமவஷ்ரயஸ்ஸ்வக்ஷ்ரீஶக்ஷ்ஸ்ஸ்ஸிஜ்ஜிவ்ரீயாக; தத்ராவிஸ்யாஇவக்ஷ்வு
ஶிதி ஸ்யாஇவ்வஃ வ்யொக்ஷ்வுஃ, தத்ரோஹயொரஸ்ஸிக்ஷநாஸ்ஸிக்ஷயொரூக்ஷ்வாக ஸ்யாஇ
ஷ்வொஸ்ரூஜாஶாத்ரவாஃ, ஸ்ரூஜ்ஜயாவ்ரூக்ஷ்வெவ்வாவெநாஸ்ஸிக்ஷ்ஸ்ஸு ந்ரூயக்ஷம்
ஸ்ரீயுதெ யதிவ்ரீவ்ஸ்ஸிநுக்ஷணெஸ்ஸிக்ஷ உத்ரஸ்ஸிஃஶ்யாவக்ஷ்வுக்ஷம் விவக்ஷெக்ஷஸ்ஸ்யா
இஷ்ஸிசாவக்ஷ்வுஃவெதிப்ரயோக வாதெந, ஸ்யாஜாஸ்ஸிசாவக்ஷ்வுஜ்ஜெதி வ்யாவ்யாதி
தயாஸ்ஸ்யாஇஷ்ஸிச நாஸ்ஸிசாவக்ஷ்வுஜ்ஜெதி'' இதி '' வாவம்நிதுக்ஷாஇஷ்ஸவிஸவ்ஹஜீவிதாம்
நயெக்ஷ'' இதி ஏவதெ தெநவொக்ஷ்வு ''க்ஷ்ஜ்ஜ்ஸ்ரீத்ரு தத்-ஸவ்ஹஜி க்ரூஸ்ஸ்ரீதிம் ஸ்யாஇஷ்ஸி நா
ஸ்ஸ்யாஇகாம் விஶ்வாம்க்ஷ்சிஹவம்ஜமஜ்ஜிநஶ்தெக்ஸ்தெநகாதஶாவக்ஷ்தெ'' [ஶ்ரீரம்-ஸ-உ-கஉ] இதி
ஶ்ரீவாராஶ்ரஹ்ரூரெ ரஹிஹிதி

ஜீவாஶ்ரவ்ஸ்வகஃ-ரா ந்ரூ-ம்ரூணெ்ரு வாரிஶ்ரஹீ தஶரீரவாரிசாணா ஹவ்ஸ்ரீதெ்ரு தக்ஷவி
ஹாஷ்யகாரேணொக்ஷ்வு, ''ஜீவொஸவ்ஸ்வ்யாதவ்ரதெஶொதெஹவாரிசாணஇதிஹி ஹவ்தாம்
ஷ்ஸிதிஃ'' [ஶ்ரீஹாஷ்வெ்ரு உ-உ-சு] இதி ''ஜீவொஸவ்ஸ்வ்யாதவ்ரதெஶொ தெஹவாரிசாண
ஸ்ஸம்கொசவிகாஸயஃ-ரா க்ஷ-ஶ்ரு ஶரீரெஸ்ஸம்கொசஶ்ரு்ரு்ரு

குப் பரிமாணமாகக்கொண்டிருக்கும்;ஸம்ஸாரம்அநாதி; மலதாரணுதிகளாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராய் ஊர்த்வகதியை ப்ராபியாநிற்கை மோக்ஷமாகிறது என்றான். பௌத்தமதங்களில் வைத்துக்கொண்டு, வைபாஷிகன் பரமாணுஸங்காதமாய் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கும் ஜகத்து; தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம்; வேறோராத்மாஇல்லை; இதில் ஸ்திரத்வபுத்தி-ஸம்ஸாரம்;

ப்ர.—மலதாரணுதிகளாலும்:— கு॒ராதிஶ்ரு॒ஷ்வ நஹிம்ஸாவிய॒ரு॒ரு॒ த்ரிமஷ்ரு॒ரு॒ விஷய வெரு॒ரு॒ வாணிவாத்ரு॒ஹோஜ॒ரு॒ கெஶொரு॒ரு॒ ஷ்ரு॒ நவாஶ்ரியஶ் நாஶயொரு॒ரு॒ஹ்ரு॒ஹெ; தயொக்தம் ஸவ-ஹிஷ்ரு॒ரு॒ ஸஜ்ரு॒ஹெ [வ்ர-உ] "வ்ரு॒ணிஜா॒ தஶஹிம்ஸஹொ ஶெநொவாக்காயகஶ்-ஹிஃ ॥ த்ரிமஷ்ரு॒ரு॒ஶ்ரு॒ரு॒ஹ்ரு॒ வ யொமிநொவ்ரு॒ஹ்ரு॒வாரிணஃ | ஶ॒ரு॒ரு॒விஶுஹஷ்ரு॒ரு॒ஸ்ரு॒ க்ரு॒ தவீரு॒ரு॒ஸ நாஶிகாஃ ॥ வாணிவாத்ரு॒ண ஹ॒ரு॒ஶ்ரு॒ நாரு॒ரு॒ நகெரு॒ரு॒ஶ்ரு॒ஶைளநிநஃ | ஸஷாக்ஷவணகாவாரு॒ ரு॒ தஶ்ரு॒ரு॒ரு॒ரு॒ஸஷாஃ" ॥ உதி. வவஶ॒ரு॒ரு॒ரு

க்ஷணிகபுத்தி - மோக்ஷம்என்றான். ஸௌத்ராந்திகனுக்கும் ஸித்தாந்தம் அதுவேயாயிருக்கச் செய்தே அநுமாநஸித்தம் ஜகத்து என்றான்; அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். யோகாசாரன் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் ப்ரமம், ஜ்ஞாநமே யுள்ளது; அதுவும் க்ஷணிகமென்றிருக்கை மோக்ஷம்

ப்ர.—தயோ ஹ்ரு, "ஏவம் தாவத்வைஹாஷிக ஸௌத்ராந்திகயோ ஸ்வாஹ்யாப்யந்தரவாதிநோ ஸ்வாபாவிகாநி உபக்ஷணாந்யுக்தாநி, தத்ரபஹ்ரு ஸ்ப்ரக்ஷ்யாஸ்ய ஜ்ஞாநாத்திகாயை கநவஸ்தித்வா நுகஸ்யுபிஷயப்ஸ்ய ஜ்ஞாநவிஷயத்வம் ஸம்பவதீதி, தத்ரஸௌத்ராந்திகம் ப்ரத்யுபதிஷ்டதே. ந ஜ்ஞாநகாலேऽநவஸ்தாநமஸ்ய ஜ்ஞாநாவிஷயத்வேஹ தாத், ஜ்ஞாநாத்திஹேதுத்வேவ ஹி ஜ்ஞாநவிஷயகஸ்ய, நசேதாவதா ஸக்ஷாத்ராதேஜ்ஞாநவிஷயத்வப்ரஸங்கம். ஸ்வாகாரஸமுணேந ஜ்ஞாநஹேதுதாரேவ ஜ்ஞாநவிஷயகஸ்வாஹ்யுபமாத். ஜ்ஞாநஸ்வாகாரம் ஸமுத்பாதயதா ஜ்ஞாநமேதந நீலாத்யாகாரேணாऽநுபீயதே. நச வஸ்துவஸ்துஜ்ஞாநநாத்தரோத்தரஜ்ஞாநாகாரவிநிர்பிர், நீலஜ்ஞாநஸ்ய தள வீதஜ்ஞாநாந்தரத்தி ப்ரஸங்கா, கதோऽயுக்தமேவ ஜ்ஞாநவைசித்ர்யம்" [ஸ்ரீபாஷ்ய-உ-உ-ச] இதி ஸௌத்ராந்திக மதமுபந்யஸிதம்.

தயைவோத்தரத்ர "விஜ்ஞாநாத்ராஸ்தித்வாபிநோ யோகாசாராः ப்ரத்யுபதிஷ்டந்தே. யத்ரக்ஷயுபாவேசித்ர்யுக்தம்ஜ்ஞாநவைசித்ர்யுபிதி, தஹோபபத்யுதே: கயுபவக ஜ்ஞாநாநாமேவ ஸாகாராணாம் ஸ்வயமேவ விசித்ரத்வாத். தது ஸ்வாபாவிகவைசித்ர்யம் வாஸநாவஶாதேவோபபத்யுதே. வாஸநாயுவிலக்ஷண ப்ரத்ய ப்ரவாஹவத. யத்யபி காராஜ்ஞாநம் கவாயாகாராஜ்ஞாநஸ்யோத்தரகாலே, தஸ்ய தயாவியஸ்யோத்தரகம் தத்ஸ்வபுவடஜ்ஞாநம், தஸ்ய தயாவியஸ்யோத்தரகம் தத்: ஸ்வபுவடஜ்ஞாநம் இத்யேவம்ராபிவ: ப்ரவாஹவத வாஸநாப்ரபேதே. கயம் பவிஷ்யஸ்யுபாஹீயாதேரோகாரா ஜ்ஞாநஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்யோத்பத்தே. உத்தரு, கயுஸ்யாவிவுஹாரயோக்யத்வம் ஜ்ஞாநஸ்ய காரணாத்: கநுயாஸ்வபாவேத்யுபாநதிகாயுபஸ்ரஹாத். வ்யகாரணாநஸ்யுப ஜ்ஞாநஸ்ய ஸாகாரத்வ ஸ்வபாவாத்யணீயரு, நிராகாரஸ்ய வ்யகாரணாயோகாத். வாகஸ்வாயாகாரா உபலப்ஹ்யாநோ ஜ்ஞாநஸ்யைவ; தஸ்ய பவிஹிவுஉபஹாஸோவி ஹ்ரக்ஷ்யதி; ஜ்ஞாநாயுபாயோ ஹ்ஸ்வபாவமுஹ்ஹ நியாதுப ஜ்ஞாநஉவ்ருதிரிதோऽயுः. கிந்து, பாஹ்யாயுபாயுக்ஷ்யபஹ்ரவி "வபுவபுபாவிஜ்ஞாநேஷு ஜ்ஞாநஸ்ய தத்தயுபாஸாயாராணாம் தத்தயுபஸாராவ்ருத்தேரேண நோபபத்யுதே" இத்யுபஸ்ரம் ஜ்ஞாநே கயுபஸாராவம் ராவிபாரேஷ்யரு. தாவதேவ ஸபபுவுபஹாரோபபத்தேஸ்ஸ்ரு திரிகாயுகஸ்ய நா நிஷ்பாரணிகா. கதோ விஜ்ஞாநாத்ரேவ தத்ரு; ந பாஹ்யாயோऽஸ்தி." [ஸ்ரீபாஷ்ய உ-உ-ச] இதி யோகாசாரா மதமுபந்யஸ்தம். வதத்ரு. "யோகாசாரோ ஜகதுபபவமுபத்ரஸௌத்ராந்திக ஸ்தீவைசித்ர்யாத நாசிதிபஷம்வகி வைபாஷிகஸ்ய வ்ருக்ஷம்தத்ணிகயதி தெ ராஜ்ஞாஜத்யோவி ஜ்ஞாநாத்தக்ஷணஹிதாரதெ வக்ஷதெ தாநு க்ஷிவாரிः" [ஸ்ரீராம-ஸ்ர-உ-அ] இதி ஸ்ரீவாராஹாரியெ ஸ்ரம்ரஹணோபந்யஸ்தம்.

ரபடி. ஸம்ஸாரம்-ஸம்ஸாரஹேதுக்ஷணிகபுத்தி - க்ஷணிகத்வபுத்தி. இதில்என்றதை அநுஷங்கிப்பது; இதில்-ஜகத்தில். மோக்ஷம்-மோக்ஷஹேது. ஜகத்விஷயகக்ஷணிகத்வப்ரகாரகபுத்திர்மோக்ஷஸாதநம் என்று னென்றபடி. 'அநுமாநஸித்தம்ஜகத்து'-கடம் ஸ்வாகாரத்தைஜ்ஞாநத்திலே கொடுத்துப்போகையாலே ஜகத்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேய மென்றபடி. இவ்விடத்திலே "யோகாசாரோ ஜகதுபபவமுபவதி" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

ப்ரமம் - ப்ரமஸித்தங்கள். மோக்ஷம் - மோக்ஷஹேது.

acharya.org

என்றான். மாத்யமிகன் ப்ரமாணமும் ப்ரமேயமும் ப்ரமாதாவும் இவை யுண்டென்று அறிகை ப்ரமம், ஶூந்யத்தாலே ஶூந்யமென்று அறிகை மோக்ஷம் என்றான்.

ப்ர.—கத ஸவபுஶூந்யவாதீ ஶாயுஶிகஃ வ்ரதுவதிஷ்டதெ, "ஶூந்யவாதவஸ்வ ஸுமதிகாஷா; ஶிஷ்யுஸுஷியொஹ்யுதா நுமுணெ நாயபுஹ்யுவமரோதி நா க்ஷணி கக்வாதய உதுராஃ. விஜாநம் வாஹ்யாயபுரஶு ஸவெபு ந ஸந்தி, ஶூந்யதெவ தத்ஶு, கஹா வாவதிரெவ மொக்ஷஃ. இதெயுவஸுஹ்யாஹிப்ராயஃ" இதுராஹ, ஸ்ரீஹாஷெ "ஸவபுயாநுவவதெஶு" [ஶா-தீ-ஸூ-உ-உ-கு] இதுஸ்ய வுவபுவக்ஷதயா ஶாயுஶிக மதகு விஹரெணொவவாதி. தயா, யாதவபுகாரவிரதிதாயாம் தத்தவிசாரணாயாம் "தத்ரஶாயுஶிகாநாஃ வெளஷுரா ஃநுரெ; "நஸஊாஸஊஸஷஸஊவாவு நுஹயாதுகு | யதுஷொபிவிநிஃபுக்கு தத்ரு ஶாயுஶிகா விஷுஃ" - தத்ரவுதீதெரா தஊ - ஸஃ. நஷ ஃதுஶாநு - கஸஃ. உஹயாதுகு ஸஷஸஃ: ஸஷஸ்ஸ்ஷணாதுகு ஸ்ரதிஸ்தாவு - கநுஹயாதுகு. வாஹிஶுதுஹிஃ வுகாரொவிநிஃபுக்கு ஸவபுயா நிஹ்ஹாவம் ஶூந்யஸுதுஹ்ஶிதி வுவஹ்ரதம் தது. தயாஹி; ஸதாவதுதம் நஹவதி, உதுதுநிரூபணாஃ. கிம்ஸெவொதுஷ்ரதெ,கிம்வாऽஸஃ. நதாவதுஷுதுஷ்ரதெ, வுபவுஶெவ ஸத உதுதிவ்ரயொஜநாஹாவாஃ. நாவுஸஷுதுஷ்ரதெ, உதுநஸ்யாவுஸதெ ஜநவ்ரயொஜநாஹாவஸ்ரோநஃ. ஸதெ, கயஶெஸஃ ஸஷ்வதி, நஹிவிலக்ஷணயொஸ்ஷஸஸதொஸ்யாதுதும் யுக்கு. கயவுபவுஷ்ரித ஶெஸ்தம் வாரிதுஜ்ரு ஸஷ்வதீதிசெஃ, கஸ்தவாரிதுரெ ஸ்ரூபவுஶெவ வாரிதுக்கம்ஸ்யாஹிதி, நாஸஃ ஸஷ்வதி. தஹ்ரிநு வாரிதுகெऽவு ஸஷெவெதிசெஃ, தஹிபு நதஹ்ரிஸ்ஸ்வுஸதெ ஷ்ரிதெ தஃ ஸஷ்வெஃ. கிந்து, யஷ்வுஸதம் வாரிதுஜ்ரு ஸதம் ஹஜெத; தஹிபுஸதுதாऽஸதுதாஹ்யாஶுநுஷெவ தது ஷ்யாஃ. தஸ்யாவிஸதுஸ்வுவ்ரா ஶுதுதுஹ்ஸ்ஸ்ஷதுகு ஸதெஶ்ச வுபவெபுரகொஷொஷ்ஸ்ஸோநஃ. ஸஷஸஃஶிலக்ஷணம் கஹிதிசெஃ, நதஸ்ய வாரிதுராஜ்ரு ஶெஸ்தஸ்ரிஷி - நாவிப்ராவுஸதது. கிந்து தஷி ஸஷஸஃஶிலக்ஷணக்வெஷ்ரிதெ ஸதம் நப்ரூவுயாஃ. நஷெ ஸ்ரயஶெவநஷ்ரிதி நஸஷஸஃஶிலக்ஷணஸ்ரஜ்ரு நவஶாதுதுவ்ரூவிஃ. ஜாதஶெவிஸஷஸஃஶிலக்ஷணம்ஶெஃ, தஸ்யாவிஜ்ரு நவெயயுபு. கவிவ, ஜ்ரயஶாநஸ்ய கிம்ஷ்ரிஃ ஸஷாஜ்ரு? கிம்ஷ்ரிதுராஷாஃ? கிம்வொஹாஹ்யாது? நதாவஃ ஷ்ரூஷாஃ, வுபவுஶெவகாரணக்வெநவுவஷ்ரிதஸ்ரஜ்ரு வெயயுபுஃ. நாவிவாரூஷாஃ, ஸவபுஸ்ரு ஸவபுஷ்ரூஷுதுதி வ்ரஷ்ரூஃ. ஸஷ்ரிநாஹ்யுவமரோऽவிஹிஸ்ஷ்ரொஹிஸ்ரூஶெஃ, ஸவபுஸ்ரு ஸ்ரூவிஸ்ரூஃ. கவிநுஶெஃ, கவிஶெஷகாரஷ்ரூஃ. கதவாவ நொஹாஹ்யாஶெவுதுதிஃ. தஸ்ரூஜ்ரு நாஶாஷிவுவஹாரொஹ்ரூநிஃபுமஃ. யவ்ரூதுதிநாஶெளநஸ்ஃ - தஷ்ரூவிஷாணாஷிவதுஷ்ரூ ஶிதி வுவஹ்ரதஶெவஸ்ரூஃ. வாவஃதுது ஸம்ஹவாஷெவாஸஷவிநிரூஷ்ரு, ததவாவ ஸஷஸஷவி. கநுஹயாதுகுஷ்ரூ ஹ்ரூநிவாரிகுஷ்ரு தகெநாஹ்யுவமதஶிதி நதது ஹவதி. தஸ்ரூஷ்ரூதுஷொபிவிநிரூதுகு தது ஶிதிஷ்ரு தது" இதிஶூந்யவாஷொவ ந்ரு வொ விஷ்ரூஃ ஶூதஃ.

ஶூந்யத்தாலே - ஜ்ஞாநமும் ஶூந்யமாகையாலே; ஶூந்யத்வ ஸாதக ஹேது ஸத்தாங்கோரத்தில் பாதனாலே ஶூன்யத்தாலே என்று கருத்து. ஶூந்யோ ஸாதநோ என்றபடி.

acharya.org

நையாயிக வைஶேஷிகர்கள் - ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணம் பரமாணுக்கள்; ஆநமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணம்; ஸம்ஸாரம் அநாதி; ஈஶ்வரோபாஸ்தியாலே ஸுகதுக்க ஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கை மோக்ஷம் என்றார்கள்.

ப்ர.— 'நெநயாயிகவைஶேஷிகர்கள்' இத்யாதி:—வெஹாதீவெ[உ-உ-உ] "கிம் காணா ஹாஹ்ரவமதிः வாரணகாரணவாதிः ஸீவீநயக்தி ஶ்ரயः, உதநிதிஸுஶயः. ஸீவீ நயக்தி ஶ்ரய இதி வ்ரவ்வக்ஷः. கவயவஸம்யொமா ஏவயவ்ரத்திஶுநா ஏவய வாவுக்ர வ்ராவ்ரயாஹ்யாம் ஸஷ்வஶஹீயாரவெஷிஶுஶ்நாவாவயவாவுக்ர காஷாட வஶ்யாஹ்ரவமதீயெதி வாரணவிஶிः. தெவ காரயாநமணெந வதவிஶயாः வாரணவः விவாகஶாவஊக்ஷேத்ரஜ்ஞாஷ்ரஸவிவாः வாரஶ்வராயிஷிதாः ஶுண காஶிகுணெஜமஹாரஹெ" இதி "ஶஹீவ்வஶா ஹ்ரவ்ர வாரிஶ்ணெயாஹ்யாழ்" [ஶா-ஶீ-உ-உ-உ] இதுஸ்ர ஸுத்ரஸ்ர வ்ரவ்வக்ஷெ கணஹ்ரஹீதஶிதகயா வாரணகாரணவாதிः வ்ரதிவாதிதः. ஸொக்ஷவாஏஸ்ர ஸமாநः. நிமித்தகாரணஹ்ரவதவெ ஶ்வராஸ்ர்யாநாமாநஸிஷ்டுகும்ப, "ஜமதஸ்வாவயவக்ஷெநகாரயுகுவாக, காரயஸ்ர ஷ்வொவாஹா நொவகாரணஸ ஏஹாநவ்ரயொஜநாஸ்ர்யஹிஜுகதர்யுகுகுவா ஜமநிஶிர்ணவதாரः கஶ்ர வாரவஶவாரிஶிதஶுகுர்யாதிக்ஷேத்ரஜவிஶுக்ஷண ஸுவர்ஜ ஸுவர்ஶுக்தி ஸுவெர்ஶுரொகநாமாந ஸிஷ்டः" இதி "ஶாஸ்ரயொநிதாதீ" இதுஸ்ர ஸுத்ரஸ்ர வ்ரவ்வக்ஷதயா ஈவெ [க-க-ங] கஹிஹிதழ். ஸம்ஸாரஸ்ர்யாநாதித்வம் ஸவெர்ஷாஶஹிஶதழ். ஶ்ரம்ஶுரொவாஹ்ர்யா கவவமர்ஸிஷ்டி ரிதுத்ரஶுஷ்ரவவநழ் [ஸ-ஸி-ஸம்-வ-ச] "த்ரியாவ்ரஶாணம் வ்ரதுக்ஷ ஶநாமாரவிதி ||கரு.ங|| த்ரஹிரொதெः வ்ரஶாணெஹா ஜமதுதர்கவமர்யுதெ। தஸ்ரா தஷ்ரதுக்கஶர்ணி கயர்தவெவ த்ரவ்தயெ ||கரு.ஏ|| ஹவெவ்ரவாரஹ்ரநீயொகஸள ஹமவாரு வாரஶ்வராः। தத்ரஸ்ரவெநஶொக்ஷஸ்ர்யா த்ரணொவாரஶாதுகः ||கரு.அ|| கரணொ வாரஶ்வாதா வாஷாணவஏவஷ்டிதः। ஏர்வஸாயுஸ்ரவொஹ்வொ ஏர்ஶ்வொஹ்வ ஜெவநः ||கரு.கூ|| கதஸ்ரஸ்ரவாரநிவிர்ணொஶஸ்ரக்ஷர்ஶுர்யுதெஜநः" இதி. தயொத்ரஶ்ர நெநயாயிகவக்ஷாவநாஸாவஸரொவ ஶ்ரம்ஶுரொவாஸநா ஏவவமர்ஸிஷ்டிரிதர்யுதழ் [ஸ-ஸி-ஸம்-வ-ரு] "வெவ்ரெகுவிஹிதம்கஶர் கர்வீர்தெஷ்வரத்ரவ்தயெ ||கரு.கூ|| தத்ரஸ்ர ஏவ்தயொமெந ஏஶர்க்ஷர்ஶெர்ரக்ஷரவர்யாஸ" இத்யாரஹ்ர "ஶொக்ஷாஹிஶிவஹக்ர்யாவ்ரத யொமெநெதிவர்ரொஹிதழ் | கஷ்டாவஷ்டாநியொமஸ்ர் யஶொயநியஹ்ஸ்யா ||உ0ங|| ஶுஸ நம்வவநாயாஶிः வ்ரத்ரயாஹாரொஸ்யயாரணா | ஸ்ரா நம்ஸாயிரிதெர்வம் தத்ரஸ்ரவ்ர விஸ்த

நையாயிக வைஶேஷிகர்கள்: இவர்களிருவருக்கும் அர்த்தாந்தரத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டானாலும் இவ்விடத்தில் வக்ஷ்யமாணார்த்ததில் விப்ரதிபத்தியில்லாமையாலே இவர்களை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணுகிறார். உபாதாநகாரணம்-ஸமவாயிகாரணம். பரமாணுக்கள்-பார்த்திவாதி சதுஷ்டய பரமாணுக்கள். ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸர்வஸித்தாந்த ஸம்மதம். ஈஶ்வரோபாஸ்தியாலே- ஆநுமாநிகேஶ்வரோபாஸ்தியாலே. 'ஸுகதுக்க ஜ்ஞாநங்கள்' என்று பாடமானபோது, ஸுகமும் துக்கமும் ஜ்ஞாநமும் நசிக்கை மோக்ஷமென்று பொருள். 'ஸுகதுக்கங்கள் நசிக்கை மோக்ஷம்' என்றது - "வஸுகவிஶிவ்ரஹெஷ்ஹி நஹ்ரஃவ்வ்யவொஶொக்ஷः" என்றத்தைபற்ற. ஸுகதுக்கஜ்ஞாநங்கள் நசிக்கையாவது - பாஷாண கல்பமென்றபடி.

acharya.org

பாசுபதன் - பரமாணுக்கள் ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணம்; ஆகமஸித்தேஸ்வரன் நிமி
காரணம்; ஸம்ஸாரம் அநாதி; ஆகமோக்தமான கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பசுபதிஸாரூப்யத்தை

ரிஷ்யதி" ||உரச|| இதி. "சொக்ஷம்-சுவவமும். வஉ வஸகவிஸுதிவ்ரு ஹஷிநுவ்யு டு வவ
சூதுநிகீநிவ்ரு திம். வஸகவிஸுதிவ்ரு ஹெஷ்ஷு-ஸுரீரம், ஷயிநியாணி, ஷயிஷயா , ஷயு
ஷயஸு, ஸுவம், ஷுவம்வெதெ்க விஸுதிம், மளணஸுவ்யுஹெஷாதீ. ஸுவம்வஷு.
வெ; ஷுவாநுஷ்ஷாதீ. சுநுஷ்ஷும்-சுவிநாஹாவம். ஸவாயஸுவஸுவாரம், "ஸ்ய
விஷஸம்யுதெ ஸ்யுநொநுவி விஷவக்ஷநிக்ஷவவஸு" இதி ஸோக்ஷஸுரீவம் நெயா
கெரொவொகுழு. வாரணநாம் ஜமஷுவாஷாநுத்து, நிமித்தகாரணஹேதுகவெ்
ரஸ்ய சுநுஸோநஸிஷுகெ, ஸம்ஸாரஸ்யாநாதிகெ, ஸ்ரீஸ்ரீவாஸநாம்ஸாக்ஷஸிஷு
ஸோக்ஷஸ்யுஸவாஷாணகஸுகெ, நெநாயிகவெஸொஷிகயொ ரூஹ்யாரவ்யுவிமீகக
உது தநெணொகிம்.

'வாரணவதன்' இத்யாதி:— ஸ்ரீஹாவெ்ஷ்ரீவெ ஜமஷுவாஷாநுகாரண
வ்யாநஸிவெதி வாரணவதஸ்யாஸிததயொகுழு. வ்யாநகாரணகாஹ்ரூவமவ
ஸ்ரீதாஹ்ரு நிராஸாநகாரஹாவிகெ வாரணவதநிராஸஸ்ரூவ்ரூவெ்ஸவி ஸொமதாரு
ஸிதநிராஸாநகாரம் தத்திக்ஷவ ஸ்ஸ்ரீதுகவெஷவாஹ்ரு்கஜாவநாய கூத இதி
ஸ்ரீதவ்ரகாஸிகாகாரொம் "வ்ரு்ரஸாஸிகுஸ்ரீகு" [ஸ-ஸீ-உ-உ-எ] இதுஸ்ரீயி
ணஸ்ரு ஸஜுதிஸொகுகா. சுதுவாரணநாவெவாஷாநுகாரணகும் தஷஸிதெ
நொஸ்ரு்தெ. வஸவாரவாயெ்ரு ரூஹ்யவியஸ்ரீவ்ரு்கு்ரு்கு்ரு்ரு்ர

பெறுகை மோக்ஷம் என்றான். ஸாங்க்யயோகிகள் - ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறது; அந்த ப்ரக்ருதியோடு ஆத்மாவுக்கு உண்டான அநாதிஸம்பந்தம் ஸம்

தஜ: வரூபாவிஶாரதம் | ஹமாவஸ்ஸோதாநம் யுக்ஷா நிர்வாணப்ரஹதி | கணிகாரா வகம்பெவ கூணமம்ப ஶிவாணிம் | ஹஸ்யஜோவவீதகு ரூபாஷ்டம் வ்ரதக்ஷதெ | ஶுஹிரூஷ்ரிதெஹஸ்தாநஹுய ஹஜாயதெ | ரூபாக்ஷகுணம்ஹம் ஸஜடாவெகா வஷ்ஸுகெ | கவாயம்ஹஸ்நாஸ்நாநம்யுாநம் வ்ரணவவ்ரிஷுகு | தீக்ஷாவ்ரவெஶாதெண வ்ரஹணொஹவதிக்ஷணாக | காவாயம் வ்ரதரோஸ்ஸாய யதிரூவதி ரூபவ்:" இத்யாதிஹிராமரெ ஶுக்கராநுஷாவெநரெவ ஜீவஸ்ய ஶுயகுரூஹிஷ்ரிரோஹிதஸ்யாணுஸ்ஸாரூபஸ்ய தந்திவ்ருதெள வஶுவதிஸாரூபம் ஸம்ஹவதீதி, வஶுவதிஸாரூபயாஹோ ரெக்ஷ:. "வெரூநாஶிக்ஷ வாகொவிஜ்ஞ: வஜுரூநதநு:, ரூக்ஷாதாநொவிஶிவா:, கிம்கெவெத தத்ரஸாஹதொரூக்ஷா:" இத்யுக்தகுவாக.

'ஸாஹ்யயொமிகள்' இத்யாதி:— ஸாஹ்யா: - காபிலா:. யொமிந: - வாதகுலா:, தெஷாமெஷாம் வ்யாநகாரணவாதெ ஸம்ஸாரரோக்ஷயொஶ்ச ந விவ்ரகிவத்திரிதி கத்ர தெந்ணாக்தி:. ஶ்ரீஹாஷெ [உ-உ-க] "தெவெவம் வ்ரயந்தி" இத்யாரப்ய "க்ரதஸ்ய ஜமதி: வாகரூபுகுவேஶ்யாஹ்ரூவமரூநீயு, கெநகெஹ்ய: காரெ்யாதத்ரஹ்ரூவமரூ காரணாநவஸ்ஸாநாக. தந்ரவ்ரஹ்ரதயொஹ்யவயவா: ஸ்வாம்ஶஹ்ரூதெ: ஷ்ஷ்டி: வாரெ்ஶ்ரூ: வாஸ்ஸ்ரம் ஸம்ரூஜ்ரூரூநா: கவயவிநரூதாஷயந்தி; தெவதநாஷயா: ஸ்வாவயவெஸ்யாஹ்ரூதெகாரூதாஷ்ரூதெ, தெவதயாஹ்ரூதெ: ஸ்வாவயவெரிதி வாரூணாஹிரவி ஸ்வகீயெஷ்ஷ்டி:வாரெ்ஶ்ரூ ஸ்ஸம்ரூஜ்ரூரூநெநரெவ ஸ்வகாயெ-ரூதாஷநு ஶஹ்ரூவெதவ்ய; கநுயாவ்ரயி ரூநரூவவதெ:. வாரூணவொவ்ரம்ஶிதெந ஸ்வாம்ரெஸ்ஸ்ரெயொதாஷ்ரூதெந; தெவஸ்வாம்ரெஶிரிதி, ந க்ஷவிதாரணவ்ரவஸ்ஸிதி:. கத: காரணவ்ரவஸ்ஸாஹிஷ்ரூ-ரெகெஷ்ரூவ்ரம் விவிய விசித்ர வரிணாரூஶக்தியுக்தம் ஸ்ஸயஶவ்ரரூ்ரதஸ்ஸாரூபவெவ ஶஹஷாஷ்ரூநகொவஸ்ஸாஶ்ரூயா: காரணாரூஶ்ரூயணீயு. தவெகுகாரணம் ரூணத்ரய ஸாரூ்ரூபம் வ்ரயாநரிதி தத்ரூபெந ஹெதரூநுவநுஸ்ஸ்ரூநி, [ஸாம்-கா] "ஹெஷாநாம் வரிரூணா தரூநயாஹ்ரிதி: வ்ரவ்ரதெஶ்ரூ | காரணகாய-ரூவிஹாமா ஶவிஹாமாரெஶ்ரூரூபவ்ரஸ்ய | காரணரூஸ்ரூவ்ரக்ஷு" ॥௧௩॥ இதி. ஸுயஶ்ரூ:, விஶ்ரூரூபவெவ - வெஶ்ரூரூபவ்ரு. விசித்ரஸந்திவெஶம் தந்ரஹ்ரூவநாரி க்ரதம்ஜமதீ. தத்ரஜமக விசித்ரஸந்திவெஶகுவநகாய-ரூஹ்ரூதம்: தத்ரூபாவ்ரக்ஷுகாரணகு; கு-தி:? காய-ரூவாதீ. காய-ரூஸ்ரூஹி ஸவ-ரூஸ்ரு தத்ரூபாதாரணவிஶெஷாஷ்ரிஹாம:, தஸ்ரிநுவாவிஹாமஶ்ரு ரூஶ்ரூரெ |யயா வடிகுரூபாவெ: காய-ரூஸ்ரு தத்ரூபாநுரூ்ரூவணாரூவெ: காரணாஷ்ரிஹாம: தஸ்ரிநுவ ஸாவிஹாம:. கதொவிஶ்ரூபவஸ்ய ஜமக: தத்ரூபாதயாநாஷ்ரூதி:, தஸ்ரிநுவ

ஸாங்க்யர் - கபிலாகமநிஷ்டர். ஸேஶ்வரஸாங்க்யனையும் நிரீஶ்வரஸாங்க்யனையும் சொன்னபடி. யோகிகள் - பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டராதல், ஹிரண்யகர்ப்ப மதநிஷ்டராதல். "ஸாம்ரூஸ்ரூவகர் கபிலம் வாஸுதி-ம் வாரூாதநம் | ஹிரண்ரூமஹ்ரூயொமஸ்ரூவகாநாந்ரு:வாரூாதநம்" என்னக்கடவதிறே.

acharya.org

ஸாரம்; ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் மோக்ஷம் என்றார்கள். பாட்டப்ராபாகரர்கள் - நித்யராய்

ஸயஶ்சேதி வ்யாநகாரணகஸேவஜமதீ. மாணத்ரயஸாத்ரூபேண வ்யாநமேவ ஜமத்
ரூபேண காரணம், ஸத்ரூபஜ்ஞாநஸ்யைவ ஸாவஶ்யேவ ஸோஹாத்ரகாஜ்ஜமதீ; யதா ஶ்ரோத்ர
நேவ ஶப்தஸ்ய ஶ்ரோத்ரேணைவ காரணம். தஸ்யைவஹி தத்ரத்ரூபவ்யவ்ருத்திஶக்திர்தீ, தயா
ஶப்தநாஶ. ஸ்வ்ருதஸ்ய மாணஸாத்ரூபேணைவ ஜ்ஞாநம் காரணஶ்ரவணாதிஸ்வரூபேண
காரணகம், ஜ்ஞாநாநாம் - ஶப்தஜ்ஞாந தந்த்ராதீநாம் வாரிதகாரணமாத்ரேண. ஶப்தா
தீநிஜ்ஞாநாதிவத் வாரிதாநிவ்ருத்தஜமத்வத்ஸ நவ்ரமவந்தி; ஸ்வதஸ்தி மாணஜமஸ் மாண
ஸ்ய ஸாத்ரூபேண வ்யாபாரகாரணகதிதி நிஶ்சீயதே" இதி, "ரூபநாநாத்வமேவ தஶ்
நாநாத்வம் வ்ருத்தேஶ்ச" இதி ஸூத்ரஸ்ய வ்ருத்தி-ரூபகதயா வ்யாநகாரணவாதி
வ்ருத்திவாதிநாம். தேநவ்ரயாதேந ஸ்ரூதிநாநாநிஷ்ட்ட ஸ்ரூஸம்ஸாரம்; ஸாவஸேஷஸ்ய ரூ
ரூபவிஷயே வந்தஶோக்ஷவிஷயேவ தேஷாம் வ்ருத்திவ்ருத்திகாரோ ஹாஸ்யகாரணா
ஹ்யயாயி. "வாரூஷஸ்ய நிஷ்ரிணாஸேந நகஸ்ய வித்ரக்ஷிதீ, நகஸ்ய வித்ரக்ஷிதீ;
தத்ரவ நியமேகஸ்ரேதந்யாத்ரவாநிர்தேயா நிஷ்ரியஸ்ய-ரூபம் வ்ருத்திஶரீரம்
ஹிநஶ்ரீ.நிவிருகாரகாநிஷ்ரியகாவ்ரு தஸ்ய கத்ரூகம் ஹொக்ரகம்வ ந ஸம்ஹவதி. ஸாவ
ஹ்ரூபேதவிதத்தேஶ்ரூபாம் வ்ருக்ரதிவாரூஷஸ்ரநியிரோத்ரேண வாரூஷஸ்ரூபேண தந்
வ்ருக்ரதாவயுஸ்ய வ்ருக்ரதேஶ்ச கத்ரூகம் ஸ்ரூபிகரணாவிவ ஜவாகாஸ்ரூதஸ்ரூபாரூணி
ரூபம் வாரூஷேஷயுஸ்ய, ஸஹம்கத்ரூஹொத்தித்ரூதே. ஸாவஜ்ஞாநாஜ்ஞாநம், தத்ஜ்ஞா
நாச்சாவவமம்" [ஸ்ரீஹாஷ்ய-உ-உ-க] இதி. (வ்ருக்ரதி வாரூஷவிவேகோரோக்ஷ இதி):
கத்ரவ்ருக்ரதிவாரூஷவிவேகோநாம் - வ்ருக்ரதிம் வாரூஷஸ்ரூவிவேகம் வ்ருக்ரதிவா
ரூஷவிவேகம்; வ்ருக்ரதிவிநிரூக்தேதரூபம்.

'ஹாடுவாஹாகரர்கள்' இத்யாதி:— ஹடுதாநாஸாரிணம் - ஹாடும். வ்ருஹா
ஸ்ரூதாநாஸாரிணம் - வ்ராஹாகரம். யஶ்சவிதேஷாரேஷாம் ச ஸாஹ்ரூவிவ்ருத்திவத்
ப்ரஸ்ரூதி, தயாவ்ரூத்தவிஷயே ஜமஶ்விஷயே ஸம்ஸாரரோக்ஷதஶ்ரூதாஷ ஸாரூஸ்ரூஸ்ரூ
வாநஹ்ரூபமேவ விவ்ருத்திவத்ரூஹாவ உத்ரூத தேநைவாதி. ஸூத்ரநாம்தி ரூக்ஷம்
ஸ்ரூமதக்ஷம் ஸஹாக்ஷம்ச தேதாஹ்ரூபமகதிதி தந்தகேந ஶாஸ்ரேணைவாகம் ஸ்ரூ
ஸிஸாதேஸம்ரூஹ [வ-சு] "ஸாஜ்ரூதியஶரீரேஹ்யாஸிந ஸூத்ரா விஹாரூபம். நாநா
ஹ்ரூதிம் வ்ருத்திக்ஷேத்ர யாரூஜ்ரூநேஷ்ரூஹாஸதே" ||உoக|| இதி. ஸாவதிதிஹாஸ ஸாரூஸ்ரூயெ
வ்ரூணரீக நாரூஷஸம்வாதெ, கரூஷ்ரூவிதிதோவ ந்ரூஸாவஸ்ரூரெ ஹமவதா நாரூதெநெ
கரூ "ஸூத்ரூநோவஹவம் வெரூகாநிர்ரூஸ்ரூவரூ தாஸ்ரூயா | ஸ்ரூநெரூரூதிதாம்ஶ்ரூஷ
தத்ரூரொகநதத்ரூரெ:" இதி. ஸாதேஷாரூத்ரூநாநாநிகாரூஸம்ஸிதாநஸ்ரூவாரூணு

ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்த புருஷவிவேகம். 'பாட்டப்ராபாகரர்கள்' இத்
யாதியாலே குத்ருஷ்டிமதோபந்யாஸம் பண்ணுகிறார். "வாரூஜ்ரூதியஶரீரேஹ்யாஸிந ஸூத்ரா விஹா
ரூபம் | நாநாஹ்ரூதிம் வ்ருத்திக்ஷேத்ர யாரூஜ்ரூநேஷ்ரூஹாஸதே" என்றதைப்பற்றி 'நித்
யராய் அநேகராய்' இத்யாதி.

acharya.org

நேகராய் ஸர்வகதராய் அநாதிகர்மத்தாலே ஸம்ஸரிக்கிறார்கள் ஆத்மாக்கள்; ஜகத்து ப்ரவாஹ ரூபேண நித்யம்; கர்மாபூர்வமே ஆத்மப்ராப்திரூபமோக்ஷஹேது; ஈஶ்வர ஸத்ஹாவமில்லை யென்றார்கள் மாயாவாதி - நிர்விஶேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாசபளமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கை ஸம்

வாவாதிறுவகைபுஸஉஹவவ ஸம்ஸாரஹெதாஃ. கதாவி ஶங்கரெணொக்கு [ஸ-ஸி-ஸம்-வ்ர-சு] வ்ராஹாகாரசிதாவ நாஸாவஸரெ;-"வெயுதெஸஹிஶொகஸ்யஃ காரிவ்ரதிஷிஷ்ட்ரக" ||உ௦சு|| உதி. தயாஹாபூசிதம் வாயிக்ரதெராக்கம் [ஸ-ஸி-ஸம்-வ்ர-எ] "காரிகஉ-ரணிகாவ்ரூபெணெஃ காரிகஉ-ரநாறுவதஃ ||உஉ௦|| ஜநிஸ்வெவொவஹொக்கு வ்ரம் ஹுயஃகாரிஹயம்நரெஃ | கரிகீடாஶிறுவெண ஜநிக்வாதாநிஷிஷ்ட்ரக ||உஉக|| நிஷிஷ்ஹயஹொதீஹ்ரிஹயொயொநாறகம் வ்ரஜெக" உதி. ஜமதஃ வ்ரவாஹறுவெண நிதுக்வம்ச தந்ததெவநாஹநாறஃ - [உ - ஸ] "யயாऽஹ்ரஜமதொவ்ரதிஹயாகாறுஹத ரெஷவி | வ்ரவாஹொநிது வஸவெஷ கஃகரெதிசகெவந" உதி. ஹயாஶிஹஷ்டிவெ யாரெணாநுஷிதவெஹவிஹிதயஜ்ஞ ஶிகாரு ஸஜ்ஞாதாவறுவெவ காரு ஸஷ்வ்ரநிவ்ரதிவறு ரகெயாதவ்ராவ்ரிறுவொக்ஷஹெதாஃ. வெவெஹெகவிஹிதஸ்ய காரணவவ கவறுவ்ரஹாரெண ஶொக்ஷஹெதாக்வம் தஹிஹிதகெந ஶஜ்ஜரெணொக்கு [ஸ-ஸி-ஸம்-வ்ர-ஈ] "வெவெஹெகவிஹிதம் கரு ஶொக்ஷம்நாவாறுஹிது" ||உ௦ரு|| உதி. கதகஉரதஸ்ய ஶொக்ஷஹெதாகெ வ்ரதீதெவி கவறுவ்ரஹாரெணெவதஹெதாக்வஸிவ்ரதிவதுவு, தயெவதெஷாஶிஷ்டிகாக. கதாநிக்ஷ்ரவ்ரதுஸ்ரறுவவ்ராவ்ரிறுக்ஷணஸ்ய ஶொக்ஷஸ்ய வெஹவிஹிதயஜ்ஞாதிகாரு நாஷாநஸாயுவறுவெவ வ்ராவகஶிதாக்வம்ஹவதி. தஹ்ரதி ரிக்ஷ்ரஸஜ்ஞாவாநஹ்ரவமெவ ஶஜ்ஜரவவநு [ஸ-ஸி-ஸம்-வ்ர-சு] "காரு ஶாதெகாகாரணாஃ ஶ்ரேயஃ வ்ராவ்ரதுநாதுவு ||உகசு|| நதெவதாவதாரு ஹவிநியொமாஹ்ரதெ வாரா" ||உகசுஎ|| உதி.

'மாயாவாதி' இத்யாதி:— நிர்விஶேஷக்வ-ஸகலவிஶேஷரஹிதகுவு. விஶேஷஃ-ஹெஹஃ. ஸொவி - ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதாறுவெண த்ரிவிதம். கஶிஹ்ரஹணொ ரெஹஃ - விஜாதீயஹெஹஃ. ஶிஹ்ரஹணொஹெஹஃ - ஸஜாதீயஹெஹஃ. வ்ராவ்ரதது

'ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம்' என்கிற இடத்திலே "ஊநாநீதிவ ஸாரதுஹ்ரஷ்டம் நாயிகஶிஷ்யதெ", "நகஷாஶிநீஹ்ரஶஜமக" இத்யாதிகள் கண்டுகொள்வது. 'கர்மாபூர்வம்' கர்மஜந்யாபூர்வம். அவர்கள் மதத்திலே அபூர்வம் இரண்டுவிதம்; நித்யாபூர்வம் என்றும், அநித்யாபூர்வம் என்றும். நித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்திரஹிதமாக அநுஷ்டிதமான நித்யகர்மஜந்யாபூர்வம். அநித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்த்யநுஷ்டிதமான கர்மஜந்யாபூர்வம். அவற்றில் நித்யாபூர்வம் இவ்விடத்தில் கர்மாபூர்வஶப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறது. 'ஈஶ்வரஸத்பாவமில்லை யென்றார்கள்' என்றது - "காரு ஶாதெகாகாரணாஃ ஶ்ரேயஃ வ்ராவ்ரதுநாதுவு | நதெவதாவதாரு ஹவிநியொமாஹ்ரதெ வாரா" என்றத்தைப் பற்ற. 'ஸத்ஹாவம்' - ஸத்தை.

இப்படி பூர்வபாக குத்ருஷ்டிமதோபந்யாஸம்பண்ணி மேல் உத்தரபாகுத்ருஷ்டிமதோபந்யாஸம் பண்ணுகிறார், 'மாயாவாதி' இத்யாதியாலே. நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம் — விஶேஷமாவது பேதம். அதாவது - ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேதங்கள். ஸஜாதீயபேதமாவது - ஜீவப்ரஹ்மபேதம். விஜாதீயபேதமாவது - அசித்ப்ரஹ்மபேதம். ஸ்வகதபேதமாவது - ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி தத்குணங்களுக்கும் உண்டான பேதம். நிர்விஶேஷமாவது - இவையின்றிக்கே யிருக்கை. இம்மூன்று பேதமும் இல்லை யென்று, "ஸதெவ...வாகுகிவாஷ்டீபி:" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன். சிந்மாத்ரம்

acharya.org

ஸாரம், "தத்ஸி" (தத்த்வமஸி) இத்யாதி வாக்யஜந்ய ஜ்ஞாநத்தாலே அந்தப்ரமம்போகை மோ

க்ஷவ்யதிரேகம் ஸ்வமதஹேதுஃ. கநுதவ்யாவ்ருத்யாஶயம் - வ்யாவ்ருத்யர்தாஃ. நிவ்ருத்தாஶயம் - கநுவ்ருத்யர்தாஃ. வாவம்ரூபமெவெவி-ஶெஷெஷம் ரஹிதக்வம் நிவி-ஶெஷக்வநிவ்ருத்தஃ. கெநந "ஸெவ" [ஹா-உ-சு-உ] உத்யாதி வாக்யஸ்யாபி உக்தம். ப்ரஹ்மணோ நிர்விஶெஷக்வே ஶஶவிஷாணாதிவத்தாஹக்வம் வ்யவஜ்யெதெத்யாஶங்காயாமாஹ (விநாத்ரேதி). ஸ்வயம் ப்ரகாஶக்வம்ஹி - விதுஷி. தத்தாஹக்வநிவ்ருத்தகநிவ்ருத்தஃ. மாத்ரயா - ஜாத்ரக்வஜ்ஜ்ய க்வே வ்யாவர்த்தெதெ. வாதெந "நஜ்ரெஷ்ரஷ்டாரம் வஶ்ரஃ" [ப்ர-உ-ரு-ச] "யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதிஃ" [கெ-உ-உ] உதி வாக்யாமயாஶ்ரா விவக்ஷிதம். யதா, மாத்ரஶப்தேந க்வவிஷம்ரெந ஜடக்வவ்யாவ்ருத்திஃ, காதெத்யுந ஜ்ஞாநநிவ்ருத்திஃ. "ஸயயா ஸ்வவ்ரஃ" [ப்ர-உ-சு-ரு] உத்யாதி ஶ்ருத்யாந்தராதிவெதம். வாவம் நிர்விஶெஷஜ்ஞாநாத் ப்ரஹ்மணி உவெயவ்யாவ்ருத்திரேகெண ஜடத்வவாஸம் கூயநிவ்ருத்தாஹ (மாயாஶபலநிதி). வாமாத்யதொ ப்ரஹ்மணோ நிர்விஶெஷத்வஸ்ய தவெவ்வ மாயாஸம்பந்தவஶாஜ்ஜடத்வவாஸொ யுக்த உதிஹாவஃ. மாயாச-ப்ரஸ்தாவதிரொயா நவிவியவிவிதுவிக்ஷவகரீ ஸ்வஸ்வநிரூபணீயாநாந்யவிந்யா. ஶபலக்வம் நாம - மாயாஶ்ரிதக்வம்; மாயயா நாநாவ்ருத்தாக்வம்வா: தது தெவாதிரூபேண நாநா ஹெதாஶ்ரயக்வம். ஹ்ரமோ நாம - கநாந்யவிந்யாக்ய தவிவியஹெதுஶ்ரநஜநிதஜ்ஞாநாஸ்ரணாதி ரூபம்வஹாக்வம். வாவம் நிவ்ருத்தம் - க்வம். கயநிவ்ருத்தக ப்ரஸ்தாவமாஹ (தத்ஸீதி). கதாஶ்ரதி ஶவெந "கயாதாவ்ருத்த" "ஶ்ரெதெதெவாவாஸீத்" [ப்ர-உ-க-ச] "க்வம்வா கஹ ஸ்ஸிஹமவொதெவதெ கஹம்வெக்வஸிஹமவொதெவதெ, தவெ்யாஹம்வொஹெளயொ வெள்வொஹம்" உத்யாதிவாக்யாநிவிவக்ஷிதாநி. வாவம்ஹ்ரூபதவாக்யஜந்யஜ்ஞாநெந தவெ்ய தவ்ய ஹ்ரமஸ்ய நிவ்ருத்திரெவ ஶொக்தஃ. கவிஜ்யாயாஸ்தாரூபஹ்ரூ தவெஹஸ்ரநஹெத-க்வவ்ய வ்ருஸ்யுஸியாக்வாக, "தத்ஸி" [ஹா-உ-சு-அ] உத்யாதிவாக்யஜந்யநிர்விஶெஷவ்ரஹ்ம ஜ்ஞாநெதக்வவிஜ்ஞாநவெவ தந்நிவ்ருத்தக; நதாயாநாதிநிதுவிப்ராயஃ. நஹி தியாஸ்ரெரா மாரூபயாநநிவ்ருத்தஃ; கவிதாநாயம்ஸ்ரு உதிஜ்ஞாநாத்நிவ்ருத்தஃ. ப்ரஹ்மஸ்ரூபஸ்ய நிதுவ்ராவக்வேநா ஸாயுதாக, ஸாயுக்வாஹ்ரூபமதெ ஸ்ரூராதிவடிநிதுக்வவ்ரஸ்ஜாவ ஸஸ்ரூபமஹ்ரூநிவ்ருத்திரெவ ஶொக்ஷஉத்யுஃ. கூதாவஸ்தாதொநிதுஸ்தக்வவ்ரகாஶ

என்கிறவிடத்திலே சிச்சப்தத்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமும், மாத்ரசா - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ரூபதர்மாபாவமும், ஏகதேஶேऽபி ஜடத்வராஹித்யமும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் கார்த்ஸ்ந்யேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶ மென்றபடி. இப்படி ப்ரஹ்மம் நிர்விஶேஷமானால் ஶஶவிஷாணம்போலே துச்சத்வம் ப்ரஸக்தியாதோ? என்கிற ஶங்கையிலே "விநாத்து" என்கிறது. அதுதான் துச்சத்வ வ்யாவர்த்தகமிறே. மாயா ஶபலம் - மாயாமிஶ்ரம். மாயை - அவித்யை. இதுதான் - ஆச்சாதிகாவித்யை என்றும், விக்ஷேபிகாவித்யை என்றும் த்விவிதம். ஆச்சாதிகாவித்யையாவது - ப்ரஹ்மதிரோதாநத்தைப் பண்ணுமது. விக்ஷேபிகாவித்யையாவது - திரோஹிதமான ப்ரஹ்மத்தை தேவாதிநாநாரூபஹாக்காகப் பண்ணுமது. 'தத்த்வமஸி' இத்யாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே - தத் - அந்த ப்ரஹ்மம், த்வம் - நீ, அஸி - ஆகாநிற்கிறாய், என்று சொல்லுகிற வாக்யஜ்ஞாநத்தாலே என்றபடி. ஆதிஶப்தத்தாலே "க்வம்வா கஹமஸ்மி", "தவெ்யாக ஹம்வொகஸளயொகஸளவொகஹம்" இத்யாதி வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

acharya.org

கூஷம்என்றான். பாஸ்கரீயன் - அந்தப்ரஹ்மந்தானே ஸத்யோபாதிமிஶ்ரமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கை ஸம்ஸாரம்; வர்ணாஶ்ரம தர்மோபேதமாய் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநபூர்வகமாயுள்ள உபாஸநாத்மகஜ்ஞா

ஶவி ஜீவெகூயுஷ்ய "தத்ஸ்வமஸி" [ஹா-உ-சு-அ] உதாஹ்ருதா ஸாரோ நாயிகாரணு வாகூயாவமு தகுவாக, ப்ரவெஹவ கூவிஷ்யாகிரொஹி தம் ஹெஹ்ஹ்ரஶ்ரீ-ஹவ தீகிகூயுழ். கதஹவ்வெ நு ஶொக்ஷாவ-ஹாவவி தவெய்வொவவெஷ்ய்தெ உதெ தஷஹிவ்ராயெணொகூழ்.

'ஹாஸ்ரீயன்' இத்யாதி:— அந்த ப்ரஹ்மந்தானே உதுத்ரதஹ்வெந வ்ருகூ தம்வ்ரஹ்ரோ தூம்வாரூஷ்ரூதெ, நத-நிர்விஶேஷகூவாதிகூழ்; வ்ரோணவிஷ்ரூவ்வாயொ நு-வவ ஹ உதிவ்ரு ஹணஸ்ஹ-ணக்வவ்ரூதெரூஜ்ரூ தகுவாக. யஷ-தூம் ஹாஷ்ரூகாரொண வெஷாரூஷ்ரூஹெ ஹாஸ்ரூரூதொவ நாரூஸாவஸரொ "கவரொகூவஹ்ரதவாவுகூவாதி ஸஶஸகூயுாணம-ணொவெதஶவி வ்ரூஹ தெவெநவெகூயாவவொயெந கெநஷிஷ்ட வாயிவிஶேஷெண ஸம்வெயுதெ, ஶ-ச்யுதெஷ" இதி. உவாயிநாஶ் - வ-ஶீநியுதெ ஹாதி. தவ்ரு ஸதுகூம் வாரூரோஷ்ரிகூகூழ். "உவாயெஸ்ரு தாரூஹ-ரு தவ்ரு வ்ரூவ்ரு வாரூரோரூயு - ஸ்வாஹிதாரூஸாயகவ்ரு ரோணஷிஷ்ரூயு வெநஶொக்ஷாதிவ்ரு வஸ்வாஷிஷ்ரூயு ஹாஸ்ரூரொணாஹ்ரு-வமதழ்" இதிஹி ஶ்ரு-தவ்ரு காஶிகாகாரொவெ-ஷாரூஸ்ரு ஹவ்ரு வ்ரூநெ கூஹிஹி தழ். வாரெ தந ஶ்ரூஷாவாஷ்ரு ஹிஶ தஷ்ரு யாஹ-ரு தாக்விஷ்ரு நுகூம் விவகூஷி தழ். ஸஹாயஶ-வாயிரூ ஹ்ரூண உவ்ரூ ரூதெ. உவாயிய-கூவ்ரு ஹாம்ரொ ஜீவ:. தரொகூம் ஹாஷ்ரூகாரொண ஸஶ்ரூய யிகாரணெ:ரூ ஷ்ரூ ரூவ்ரு ஹ நி ரவயவம்ஸ்ரூ ரூ தகூம்ச, தரூவ்ரு காரூ ஹ வ வ-ரூ ஷ்ரூ நா வ-ரூ ஷ்ரூ ரூ-வாயிநா வ்ரு ஹணுவி ஹெஷ ஸ்ரூம்ஹவ்ரு தெவ. நவஹிஹெ வ்ரு ஹணி வ-ரூ ஷ்ரூ ரூ-வாயிஸம்யொரூ:, வ-ரூ ஷ்ரூ ரூ-வாயிஸம்யொரூ ஹ்ரூ ஹணிஹெஷ உதீ தரொ தாரூ ரூயகூழ், உவாயெஸ்ரு ஸ்ரூம்யொரூ ஹவ்ரு ஹ கூரூ கூ தகுவாக, தத்ரு வாஹவ்ரு ஹ கூநாஷிகூவாக. வாதஷ-கூம்ஹவதி - வ-ரூ வ-ரூ கூரூ ஸ ஷ ஷ ஜீவாக ஸ்வஸ ஷ ஷ ஹ்ரூ வொவாயி ரூ-வ்ரு ரூ தெ, தஷ்ரு-கூ தஷ-:, வாவம் வீஜாஷ-ரூ ரூ ரூ

ந்தாலே உபாதிநசிக்கை மோக்ஷம் என்றான். யாதவப்ரகாசன்-அந்த ப்ரஹ்மந்தானே ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கிறது; அதுக்கு உண்டான பேதஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரம்;

உபாஸநாதிகஜாநம் நாஶ - "ஶுத்தாவாகுரொஷ்ரவ்யஶ்ரோதவ்யோ ஶ்ரோதவ்யோநிதிதியாஸிதவ்யஃ" [வ்ர-உ-உ-ச] இத்யாதிவாக்யவிஹிதம் ஜீவப்ரஹ்மைகத்வாநுபவரூபோபாஸநநிவர்த்தகஶ்ரவணாதிஸஹகாரிணா ஏவம் வேதநஶப்தவாச்யம் ஜ்ஞாநம். வ்ருஷ்ணுவாரணாதிகளுக்கு ஜ்ஞாநோத்பத்திநிவர்த்தகவாயொமாசு. ஸ்வரூபஶ்ரோத்ரஹ்ரீதிவாஸநாரூபமாய்ஜ்ஞாநமேவொவாயிநிவர்த்தகமித்யர்த்தः. தேநஜ்ஞாநேநைவாயிநாஶஸ்ய ஸோக்ஷ இதி வக்தவ்யம்ஹாவः: வ்யவஹாரகாலே வாயுவஶாத்தீபவஹ்நிஸ்யாகாஶஸ்ய ஶைத்யாகாஶைநைகீஹாவவசு, தேநைவஜ்ஞாநேநைவாயிநாஶொஸதி, தத்ரவஹிதாம்ஶஸ்ய ஜீவஸ்யாநுவஹிதாம்ஶேந ப்ரஹ்மணைகீஹாவ வாவ ஸோக்ஷ இதி.

'யாதவப்ரகாசன்' இத்யாதி:— 'அந்த ப்ரஹ்மந்தானே' இதி. ஸத்ய ப்ரஹ்மணः ப்ரக்ருதக்ஷாத்ரஸ்வரூபமாம், நத்நிவிஶேஷக்ஷவிவக்ஷயா; விஶிஷ்டஸ்ய ஸந்நாத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மவாரணாஶக்யாவமாசு. த்ருயாணாமபி ஸத்யத்வம் - வாரணாதிகளுக்கு ஸ்ரீ கூறுகிறது. வாதேந ஸாயாஶவைஶ்வொவாயிஶ்ரக்வநிவந்நாவாரணாதி-ஶைளவாயிக ஹேளை வ்யாவத்தி-ஶேத. தத்ரஹ்ரோநாஶ - ஸ்வாஹிஜேஷுஹிஜக்வவுஜிः, தஸ்ய ப்ரஹ்மணஸ்யாவியம் ஹேஜ்ஜாநமேவ ஸம்ஸாரः. ஜ்ஞாநகாலே-ஸ்ஸாஶ்ரயொநாஶ தத்ரஹய ஸாஶ்ரயः. நக்வஹ்ரஹிஹாவேநஸாஶ்ரயः; கால்ணாவந்நிவ்ருத்திः, ஜ்ஞாநேநப்ரஹ்மவ்ருத்திரிதிஹி தேஷாம்ப்ரக்ரியா. ஸ்வஸிஜேயெ-ஶ்வ்ரோணு "விஜ்ஞாநாவாவிஜ்ஞாநஶ" [ஶாம்-உ-கக] இத்யாதி வ்யவந்நு. தத்ரவ்ரவ-ஶ்வஜ்ஞாம் ஸாயநஶிக்வவாரு, உத்தரவஜ்ஞாந ஸாயுவிக்வவாரிதிஹிதெரஹ்ரவமது. ஸேநநகாலே-ஜ்ஞாநஸாஶ்ரயொந தவைவுவஹேஜ்ஜாநஸ்யாவமாவஸோக்ஷ இத்ரு காலே-ஸாயுவ்ரதிவந்நிவ்ருத்திவ்ரவ-ஶ்கம் ஜ்ஞாந ஸாயுவ்ரஹ்மைகக்வ்வாவெவ்வ தவ்யஹேஜ்ஜாவமாவிஜ்ஞெரி த்ருஹிவ்ராயः. ஸதः ஸவாரணாரூபவக்வாக ஸ்வாம்ஶஹ்ரதெஷு விஶிஷ்டாஶிஷ்டஸ்வஸ்யாநுவதாரோ நஹேஜ்ஜாநநிவ்ருத்திரேவ ஸோக்ஷ இத்ரு-க்தம்ஹவதி. வாவம்ரொயொவாயிவிகாரவாரிநாம் த்ரவிய ஸ்ரூஷ்டீநாம்ரதாரூது.

தமாய், ஜீவப்ரஹ்மபேத ஹேது பூதோபாதி நிவர்த்தகமாய், அவிச்சிந்நஸம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், வேதாத்யாநாதிஶப்தவாச்யமான ஜ்ஞாந மென்றபடி. உபாதி நசிக்கை மோக்ஷம் என்றது - உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதி நசித்து அதிலுலே உபஹிதாம்ஶமான ஜீவதத்த்வத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஶமான ப்ரஹ்மத்தோடே ஏகீபாவம் - மோக்ஷ மென்றபடி. உபஹிதாம்ஶமாவது - கடாகாஶம்போலே உபாதியிலுலே அவச்சிந்நமான அம்ஶம். 'யாதவப்ரகாசன்' இத்யாதி - அந்தப்ரஹ்மந்தானே யென்ற தச்சப்தம் - பாஸ்கரமதத்திற்போலே ப்ரஹ்மமாத்ரத்தையே பராமர்சிக்கிறது, நிர்விசேஷத்தைப் பராமர்சிக்கிறதன்று. அதுக்கு அடி, அந்தப்ரஹ்மம் சிதசிதீஶ்வரரூபேண பரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூப விசேஷம் அவன் அங்கீகரிக்கையாலே. 'ஸத்யமான சிதசிதீஶ்வராத்மகம்' என்கிறது - ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மபரிணாமம் ப்ரபஞ்ச மென்று அவனுக்கு அபிமதமாகையாலே. 'ஸத்யமான' - பரமார்த்தமான. ப்ரமமாவது - ஸ்வஸ்மாதபிந்நமான சிதசிதீஶ்வரர்களிடத்திலே பேதபுத்தி. 'அதுக்குஉண்டான' இத்யாதி-அந்தப்ரஹ்மத்துக்குஉண்டான தாத்ருஶபேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேது வென்றபடி. 'ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்திலுலே' என்றது -

acharya.org

ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலே பேதஜ்ஞாநம் போகை மோக்ஷம் என்றான். ப்ரஹ்மம் ஜகத் காரணமென்கிற வைதிகஸித்தாந்தத்திற்காட்டில் ஏகாயநன் ப்ரஹ்மத்தை கதிபயஶக்திவிஶிஷ்ட

ப்ர.— 'ஏகாயநன்' இத்யாதி:— (ப்ரஹ்மம் ஜகத்காரணமிதி.) சுரு "யதோ வாஇமாநி" [தை-ஹ-க] இத்யாதி ஶ்ரு-தயோ விவக்ஷிதா:. தியு-நஶேஷக்வாநஹ்ரு-வமாக வநநகோயந உத தியு-நாய நாவஹந்தி. சுயமேவ சுஶ்தி-ஹ்ரு-ஷ்டி:. கதிபயஶக்தி விஶிஷ்டக்வம் நாம - சுவ-ணு-ஶக்திவிஶிஷ்டக்வே. ப்ரஹ்மணோயாயாஶக்தயஸ்தி, தாஸாம் ஸவ-ராஸாம் யுக்தீரேவஹி வ்யாநஶக்தி:. தஸ்யாஶக்திஶஸ்வவாசுக்வம்-ஶக்ரு தாரணாமேவி நிவ-ராஹகக்வே. ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாதிஸவ-ராயெ-ஷ-சுயிக்ரு தஸ்ய வ-ரு-ஷொத்தமஸ்ய வநத தஸ்ய ஸ்வேநைநாக்ஷ-வத்தம்ப யுக்தீதஞ்ச சுஹிஸ்ரு-ய்ரு ஸம்ஹிதாயாம்ச ஸ்ரஷ்டாரு-வவாதி தே:-"ஶக்திஹிஸ்வி தாநிதி ஸ்ரஷ்டிஸ்ரு தாதிஹி:வா | யாத்ரு ஶஶ்ரு தஸ்யாஹஸ்ரு ஸ்ரஷ்டி ஶக்திஹிராவ்ரு தா | ஸ்ரு தா தஷ்டி ம-ணாஹிஶ்ரு தி வ்ரு ஹி ஸ்ரு திஶக்திஹி:| த தஸ்ரு தி ம-ணாஹிஶ்ரு வ-ரு ணு ராஸம்ஹ்ரு திஶக்திஹி:| நாயிகாஸவ-ரு ஶக்தீநாம் ஸவ-ரொக ஶேஹ்வரு", "ஏகம் தத்ரு ரூபம் ஸ்ரு ஹஷாரு-ணாரு தி:| ஹாவாஹாவயீ தஸ்ய ஶக்திரேகாऽநவாயிநீ | தரு ஶ்ரு யரு ணீ திவ்ரு ஜ்ரு ரேதஹ்வஹி ஶஶ்யிதே: | நைநவஶக்ரு ரவி நாகுஶ்ரு ஹ்ரு ஹ்ரு ஹ

மாகக்கொண்டானத்தனை; அதுவே அவனுக்கு விஶேஷம். ஆக, ஸித்தாந்தங்கள் பதினேழும் பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டிகளுமாகையாலே வ்யர்த்தங்கள்.

நம் தர்ஶநத்துக்குத் தத்த்வங்கள் மூன்று; அவையாவன - சித்தும் அசித்தும் ஈஶ்வரனும். ப்ரகார ப்ரகாரிகள் ஐக்யத்தாலே ஒன்றேன்னலாய், ஸ்வரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிருக்கும். அசித்தாகிறது - குணத்ரயாத்மகமாய் நித்யமாய் விபுவாய் ஸததபரிணாமியாய் ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற அசித்திலே போக்யதாபுத்திபண்ணி ஸம்ஸாரத்தை த்ருடமாக்கிக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயிக்கவேணும்;

றது - "நாயிகா ஸர்வஶக்தீநாம் ஸர்வலோகஶே஖ரீ" என்று ஶக்தி ஶப்தவாச்யையான இவளையொழிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஶக்த்யந்தரவிஶிஷ்டமாக அங்கீகரித்தானென்றபடி. உதாஹ்ருத மதங்களை பாஷ்யாதிகளிலே தூஷிக்கையாலும் க்ரந்தவிஸ்தரபயத்தாலும் அவற்றில் தூஷணங்களை விட்டுத் தத்தூஷணபலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார், 'ஆக ஸித்தாந்தங்கள்' இத்யாதி. 'பாஹ்யங்களும் குத்ருஷ்டிகளும்'—லோகாயதமதம் தொடங்கி யோகிமதபர்யந்தம் பாஹ்யமதங்கள்; பாட்டப்ரப்ருதி ஏகாயநமதபர்யந்தம்குத்ருஷ்டிமதங்கள். 'வ்யர்த்தங்கள்'—"யாவெஷ்வாஹ்யாஃஷ்வ்ய தயொயாஶுகாஶுகுஷ்வஷ்யஃ| ஸர்வாஸ்தாநிஷ்வாகவ்ரெ தி தஶோநிஷ்வாஹி தாஃஷ்வ்ய தாஃ" என்கிற மநுவசநம் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம். ப்ரேத்யநிஷ்பலாஃ - பாரலௌகிக ப்ரயோஜந ஶூந்யங்கள்.

ஏவம்பரமதம்நிரஸ்ய ஸ்வஸித்தாந்தமாஹ-'நம்தர்ஶநத்துக்கு' இத்யாதி. 'நம்தர்ஶநத்துக்கு'-பரமவைதிகத்வேந பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமத வ்யாவ்ருத்தமான நம்தர்ஶநத்துக்கு. அவை எவை என்னும் அபேக்ஷையிலே "ஹொதாஹொ ஹ்ரம்வெ ரிதாரம்" இத்யாதி ஶ்ருதிச்சாயையாலே உத்தேஶிக்கிறார், 'அவையாவன' இத்யாதி. "ஸர்வம்வ்வ்ஷ்டம்ப்ரஹ", "வநகுஶெவாஷ்வ்தீபம்" இத்யாதியாலே தத்த்வம் ஒன்றென்று சொல்லாநிற்க, மூன்று என்கிறதென்? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் - 'ப்ரகார' இத்யாதி. 'ஐக்யம்' - அப்ருதக்ஸித்திஃ. ப்ரகாரவாசி ஶப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகையாலே "ஸர்வம்ப்ரஹ" என்றும், "வநகுஶெவ" என்றும் சொல்லலாம்; ஆகையாலே, ஜாத்யாதிவிஶிஷ்ட கடம்போலே ப்ரகாரவிஶிஷ்ட ப்ரகாரி யொன்றாகையாலும், ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கு அவாந்தர பேதம் உண்டாகையாலும், ஒன்றென்றும் மூன்றென்றும் சொல்லலா மென்றபடி. அநந்தரோத்திஷ்ட மாகையாலே புத்திஸ்தமான அசித்தை முந்துற நிரூபிக்கிறார், 'அசித்தாகிறது' இத்யாதி. ஈஶ்வரனை ப்ரத்யேகம் நிரூபியாமையாலே, நிரூபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதம் இதுவேயிறே. 'குணத்ரயாத்மகமாய்' - குணத்ரயஸ்வபாவகமாய். ஆத்மஶப்தம் - ஸ்வபாவபரம். குணத்ரயஸ்வரூப மென்னில், ஸாங்க்யமதப்ரஸங்கம் வரும். "தி ஹ்ரணஸ", "தி ஹ்ரணாகஶி-ணாம்க்ஷேத்ரம்" இத்யாதி ப்ரமாணம். 'நித்யமாய்' என்றது - "கஜாதெகாம்", "நித்யாஸ்ஸ தவிகி யா" இத்யாதியைப்பற்ற. 'விபுவாய்' என்றது - ஸ்வகார்யபூத மஹதாதி ஸர்வகார்யவர்க்க வ்யாப்தியை அவலம்பித்தாதல், விவிதம் ஹவத்யஸ்மாத் கார்யஜாதமென்கிற வ்யுத்பத்தியை அவலம்பித்தாதல். 'ஸதத்பரிணாமியாய்' என்றது, "ஸ தவிகி யா" என்றத்தைப் பற்ற. "ஜேஹாதெ நாம்ஹ்ரகுஹொமாம்" இத்யாதியைப்பற்ற, 'ஹேயதயாஜ்ஞாதவ்யமாய்' என்றது. உத்தேஶக்ரமாநுஸாரேண மேல் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைலக்ஷியாதொழிந்தது - சிதசித்ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே ததுபயநியந்த்ருத்வேந அர்த்தாத் ஈஶ்வரஸ்வரூபமும்ஜ்ஞாதமாகையாலே யென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் - 'இப்படியிருக்கிற அசித்திலே' இத்யாதியாலும், 'இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய' இத்யாதியாலும். 'இப்படியிருக்கிற அசித்திலே' இத்யாதி வாக்யம்-அசித்தினுடைய தாததீந்யபரம். 'இப்படி யிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய' இத்யாதி வாக்யம் - சித்தினுடைய தாததீந்யபரம். உக்தார்த்தே ப்ரமாணம் தர்ஶயதி - 'ஸம்ஸார' இத்யாதி.

acharya.org

இது த்யாஜ்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய், இத்தைக்கழித்துக்கொள்ளவேணு மென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயிக்கவேணும்; "ஸம்ஸாரவந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேதுஃ" (ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேதுஃ) என்றும், "தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயாதுரத்யயா। மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந்தரந்திதே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, 'நான் பிணைத்தபிணை ஒருவரால்அவிழ்க்கப்போகாது; என்னையே கால்கட்டி யவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும்' என்றானிறே. அதுதன்னையே இவரும் "பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறு, சொல்லா யான் உன்னைச்சார்வதோர் சூழ்ச்சி" என்றாரிறே. "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை ஒருவரால் அவிழ்க்கப்போகிறதில்லை; ஸர்வஶக்தி கர்மாநுகுணமாகப்பிணைத்தபிணையை அவனையே கால்கட்டியவிழ்த்துக்கொள்ளுமித்தனைகாண்" என்று பிள்ளைதிருநறையூரரையர்வார்த்தை. சேதநன் நித்யனாய்

ப்ர.— ஶ்வேதாஶ்வதரே [சு-சு] ஸவிஶ்வக்ருத்விஶ்வக்ருதாத்மயோநி ஜ்ஞஃகாலகாலோ
஗ுணீஸர்வவிதுஃ । வ்யாபகக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபு ணைஶ ஸம்ஸாரவந்தஸ்திதிமோக்ஷ
ஹேதுஃ". வ்யாபகக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபுரிதி - வ்ருத்திவ்ருக்ஷயோ நித்யாத்மகத்வாத்
நெ நியந்த்ருகத்வோச்யதே. (஗ுணைஶஃ) ஗ுணாநாம் - ஸத்த்வரஜஸ்ஸமாம் நியந்தா.

ஶ்ரீ ஹயவதீ தாயாம் ஸவிஶேஷ்யாயை "தைவீஹ்யேஷா ஗ுணமயீ மமமாயாதுரத்யயா।
மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே" [கச] க்ஷ்யஶ்ரீகக்ஷ்யாயாம் ஹாஷ்யகா
ரேணாஹிஹிதம். கயம்வ்ருதவாநவயிகாதிஶயாநந்த நித்ய்ஸ்வைகரூபவெ ஶௌ
கிகவஸ்துஹோ ஗ுதாவ்ருகாரேணஶ்வாத்ருஷ்ட தஶே கயிஷ்யிதெவிகதுகஹீநெஷ்ஹ ஗ுண
ஶயெஷ்ஷ்யிரேஷ ஹாவெஷ ஸவ ஹ்ஸ்ஹோக்ஷ்வ ஹ ஹ்ஸ் ஹோ ஗ுக்ஷ வ்ஷ்ரவஜாயத
உத்ருதாஹ (தைவீஹ்யேஷெதி). ஶைஷோ ஗ுணமயீ - ஸத்த்வரஜஸ்ஸோமயீ மாயா,
யஸ்மாதெவீ - தெவெநக்ரீயாவ்ருத்தெ நஶயெவநிஶ்ரிதா; தஸ்மாத் ஸவைவ்ருத்ரு
த்யா - ஈரதிக்ரமா. க்ஷ்யாஃ மாயாஸ்வவாஸ்ருக்ஷ மாஸ்ரராக்ஷஸாஸ்ரீநாதிவ விவி
த்ருகாரூகரூகெந. க்ஷ்யாஃகாரூழ் ஹமவத்ரூவெதிரேயாநம் ஸ்வஸ்ரூவஹோ ஗ுக்ஷ
வ்ஷ்ரு. கதா ஹமவந்நாயயா மோஹிதம் ஸவ்ஜமஶ, ஹமவத உநவயிகாதிஶயாநந்
ரூவஹாஹிஜாநாதி. மாயாவிமோஹநோவாயஶாஹ (மாமேவெதி). மாமேவ - ஸத்ரு
ஸ்ஹ்ரு வரகாரணிக உநாமொஹிதவிஶேஷாஶேஷமொக்ஷரணாழ், யெ ஶரணாழ்
ப்ரபத்யந்தெ: தெ வ்ரதாழ். உபாஸ்ரணயீம்மாயாம், தரந்தி-மாயாமுத்ரஜ்யமாமேவொவா
ஸத உத்ரயம் உதி.

"வ்யாபகக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபுரிணைஶஃ ஸம்ஸாரவந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேதுஃ" என்று ஸம்ஸாரபந்த வ்யவஸ்திதிக்கும் ஸம்ஸாரபந்தமோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவென்று சொல்லுகிறது; ஸ்திதியாவது-ஸம்ஸாரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை. 'தைவீஹ்யேஷா' இதி: கீதாயாம்ஸப்தமேऽத்யாயே. தைவீ-க்ரீடாப்ரவ்ருத்தேநமயா நிர்மிதா. குணமயீ-ஸத்த்வரஜஸ்தமோகுணப்ரசுரா. மமைஷா-மத்ஸம்பந்திநீ. இயம், மாயா-விசித்ரகார்யகரீ. துரத்யயா-ஸர்வைரபி துஸ்தரா. மாயாதரணோபாயமாஹ-'மாமேவ' இத்யாதி. தைவீத்யாதி ஶ்லோகார்த்தமாஹ-'நான்பிணைத்த பிணை' இத்யாதி. நான்பிணைத்த பிணை-தைவீமாயா. அவிழ்க்கப்போகாது-துரத்யயா. கால்கட்டி - ப்ரபத்யந்தே. அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி. உபாத்தப்ரமாணுநுகுணம் அநுஷ்டாநோபபத்தீ தர்ஶயதி - 'அதுதன்னையே இவரும்' இத்யாதி வாக்யத்வயேந. 'பொல்லா' இத்யாதி: பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினை - பொல்லாத சரீரத்தின் த்ருடபந்தநத்தை. அறுக்கலறு - அறுக்க வேணுமென்றால் என்னால் அறுக்கப்போகாது. யான் உன்னைச் சார்வதோர் சூழ்ச்சி சொல்லாய் - இனி நான் உன்னைக் கிட்டுவதோ ருபாயம் நீயே சொல்லா யென்றபடி. குருவி-பக்ஷிவிஶேஷம். வைஷம்யாதிகள் வாராமைக்காக 'கர்மாநுகுணமாக' என்றது. "நித்யோ நித்யாநாம்" என்றத்தைப்பற்றி, 'நித்யனாய்'

acharya.org

அணுவாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் ஏகரூபனாய் பகவச்சேஷபூதனாயிருக்கும். இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து "ஜராமரணமோக்ஷாய" (ஜராமரணமோக்ஷாய) என்கிறபடியே ஆத்மாநுபவம் அமையுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை உபாஸிக்கையும் அந்திமஸ்ம்ருதியும் வேணும்; ஆத்மாநுபவத்தை நெகிழ்ந்து ஸர்வேஶ்வரனுடைய குணாநுபவம் பண்ணவேணுமென்றிருக்குமவனுக்கும் அவன்தன்னையே உபாயமாகப் பற்றவேணும் இவற்றில் ஒன்றைஅறியிலும் "ஒண்டாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்கு

ப்ர.— கூஷிஊயாயெ உவரிஷாக "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய தத்தியெ | தெவ்ரஹ்ம தத்விஷ்ணுஸ்தத்பரம் கமுபாவிமம்." [உகூ] கூஷ்யாவ்யெபா ஹாஷ்யகாரொ ணாஹிஹிதம். ஜராமரணமோக்ஷாய - வ்ருக்ஷதிவிய்க்ஷாதஷ்வரூபெவ உபாநாய, மாமாஶ்ரித்ய யெ யதகெ தெ தகுவ்ரஹ்ம விஷ்ணு. கூத்ரவ்ருக்ஷதிவிநிர்முக்தாத்மஸ்வரூபெவெவ ப்ரஹ்மஶப்தெந நிர்திஶ்யதெ. கூயாதம்யக்ஷ்தம்விஷ்ணு. கூதநிஸ்ஸ்வயாமாநு - கூயாதம். தத்ர ஹ்ருதஸ்ஸூக்ஷ்மதயாஸநாநிகம். தஶ்லயம் வ்ராவ்ருதயா தாஜ்ஜ்ருதயாவ மாமாக்ஷ்ஹிஜ்ஜாதவ்ய. (கமுபாவிமம்விஷ்ணு) "வ்ருக்ஷ்யாமாஹ்ரதாவாவ: வ்ரஷ்வ வயெஹவ்ரி" [ஹா-உ-ரு-கூ] உதிஶ்ரதிவிஷெ யொவித்ரஷ ஸ்ஸ்ரு: - கமுபா. தயாவிமம் - ஸாநாவ்ரஹ்மெஜநீயதயா வரிஹரணீயதயாவ மாமாக்ஷ்ஹிஜ்ஜாதவ்ய உதி.

என்றது. 'அணுவாய்' என்றது - "ஸுஷ்மாணாம்", "ஸுஸூக்ஷ்மம்", இத்யாதியைப் பற்ற. 'ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணனாய்'என்றது-"விஜ்ஞாநமயம்", "ஜ்ஞாநாநந்தெகலக்ஷணம்" என்றதைப்பற்ற. ஜ்ஞாநஆநந்தலக்ஷணனாய் - ஜ்ஞாநத்வஆநந்தத்வங்களை ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்களாக உடையனாய். 'ஜ்ஞாநகுணகனாய்' என்றது - "விஜ்ஞாதாரம்", "ஜ்ஞாநாதெ்வாயம்வ்ரஷ:", இத்யாதியைப் பற்ற. 'ஏகரூபனாய்' - அசித்துப்போலே விகரிக்கையின்றிக்கே ஸதைகரூபனாய்; "கூவிகாரெ்வாயம்" இத்யாதி. 'பகவச்சேஷபூதனாய்' என்றது - "ஶாஸஹ்ரு தாஸ்வ தஸ்ரெஹ்ரு தாநம்", என்றதைப் பற்ற. பகவதேகநிர்வாஹ்யத்வரூபஸ்வஹ்ரவாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார், 'இப்படியிருக்கிற' இத்யாதி. "ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்ய தத்தியெ | தெவ்ரஹ்ம தத்விஷ்ணுஸ்தத்பரம் கமுபாவிமம்" இதி தோஸ்ரு ஸப்தமேஷ்த்யாயே. ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஆக, 'ஜராமரணமோக்ஷாய' என்றது - ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்ம ஸ்வரூப தர்ஶநாய என்றபடி. "ஆத்மஸ்வரூப தர்ஶநாய மாமாஶ்ரித்ய யே யதந்தி தே தத் ப்ரஹ்ம, க்ருத்ஸ்நமத்யாதமஞ்ச, அகிலம் கர்மவிது:" என்று அந்வயம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மஶப்தம் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஸ்வரூபவாசி. 'அத்யாதமம்' என்றது - ஆத்மநிஸம்பந்தியமாந மத்யாத்ம மென்று பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளைச் சொல்லுகிறது. கர்ம வென்று த்யுபர்ஜந்யாதி க்ரமேண "வ்ருக்ஷ்யாமாஹ்ரதாவாவ:" இத்யாதி வித்த யோஷித்புருஷ ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகிறது. ஆக, ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்ம ஸ்வரூபத்தின்பொருட்டுயோவர் சிலர் என்னை ஆஶ்ரயித்து யத்நமபண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் அந்த ப்ருக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஆத்மநிஸம்பந்தித்திருக்கிற பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளையும் அகிலமான த்யுபர்ஜந்யாதிக்ரமத்தையும் அறிவார்கள் என்றபடி. இத்தால், ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தையும் தத்ப்ராப்தி விரோதிகளையும் அறிவார்கள் என்றபடி. 'ஆத்மாநுபவத்தை நெகிழ்ந்து' இத்யாதி வாக்யம் - ப்ராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல். ஆனால், ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை ப்ரத்யேகம் அருளிச்செய்யாதே இப்படி அருளிச்செய்கிறதென்? என்ன, 'இவற்றில் ஒன்றை' இத்யாதி. இந்த வாக்யம் சிதசித்துக்களினுடைய அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரத்வ ப்ரதிபாதநபரம். அதாவது - ப்ரகாரவாசிஶப்தம் ப்ரகாரிபர்யந்த ஸ்வார்த்தாபிதாநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி. 'ஒண்டாமரையாள்'

acharya.org

முணர்வு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றி நில்லாது; ஜ்ஞாநமாகில் ஶீயஶபதியைப் பற்றியல்லது நில்லாது. பகவத்ஸ்வயதிரிக்தவிஷயங்களைப்பற்றிப் பிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லாம்அஜ்ஞாநகல்பம்; "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" (தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்) "தத்கர்மயந்நபந்தாய ஸாவித்யா யா விமுக்தயே | ஆயாஸாயாபரங்கர்ம வித்யாந்யா

ப்ர. —ஷஷ்ஷொம்ஶொவ்ஶுஶெவோரவிஶ்யாயாழ் "ஸம்ஜ்ஞாயதெயெந தத்ஹ்ஸ்ஹொஷம் ஶுஂ ஐம்வாரம் நிர்மலெகரூபவழ் | ஸஜ்ஞ்ஶ்ரீதெவாவ்யயிமஶ்ரீதெவா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமிதொந்ய ஹ்ஸ்தழ் [அஎ]". கஸ்யாயம்ஃ ஶுத்வ்ரகாஶிகாரொரஹிஹிதம் [வ்ரராணவபெ] "கஸ்ய தொஷழ் - விகாரரூபவொஷாரஹிதழ்; கெநந ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்திஃ. ஶுத்தழ் - கர்மவஶ்யக்வாத்ஶுத்திரஹிதழ்; கெநநகர்மவஶ்யாஶுத்தஜீவவ்யாவ்ருத்திஃ. வாரழ்நிர்மலழ் - மலஸம்ப்ந்தாஹ்ரக்வொஷாரஹிதழ்; கெநந ஶுத்தவ்யாவ்ருத்திஃ. வநகரூபவழ் - ஸமாநாஶ்ரயிகரஹிதழ்; கெநநநித்யஸித்தவ்யாவ்ருத்திஃ. வநவம்வியம்ப்ரஹ்மயெநாமுநொ தஜ்ஜ்ஞாநெந ஜ்ஞாயதெ, யெநஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணெந ஜ்ஞாநெநஸ்ஸ்ப்ரஶ்யதெ, யெநவாரஹத்திஶாவஜ்ஞாநெந ஜ்ஞாநெந வ்ராவ்யதெ, தஜ்ஜ்ஞாநழ் - தெவஜ்ஞாந ஶப்தவாசியெயழ். தெதொந்யஜ்ஞாநமிதியர்ஃ. "ஸஜ்ஞாயதெ" இதிவாடெ கயர்ஃ, ஸஃ - ஈரம்ஶ்வரஃ, யெந - தத்தஜ்ஞாவஜ்ஞாநெந ஜ்ஞாயதெ - ஸாக்ஷாத்க்ரியதெ, ப்ராப்யதெ; தஜ்ஜ்ஞாநழ் கஸ்ஹொஷம் ஶுஂ ஐம்வாரம் நிர்மலெகரூபவழ், தஜ்ஜ்ஞாநழ். கெதொந்யஜ்ஞாநமிதிவாக்யஶெஷெந யொஜநீயழ். "கயெழுதெநவிஶெஷொஹி நிராகாரதயாயியாழ்" இதி ந்யாயாத் ஜ்ஞாநஸ்யாஸ்ஹொஷக்வாதிகம் விஷயவிஶெஷக்ருதழ் இதி. விஷ்ணுபுராணெ வ்யஶெஷம்ஶொஹகொநவிஶெஷ்யாயெ ப்ரஹ்மாஹவரிதெ "தத்கர்மயந்நபந்தாயஸாவித்யாயாவிமுக்தயெ | ஆயாஸாயா

இத்யாதி - ஸுந்தரியாய் பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான ஸர்வேஶ்வரனொருவனையே நோக்கும் உணர்வு என்று பொருள். ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றி நில்லாது - ஈஶ்வரன் ப்ரகாரியாகையாலே என்று கருத்து. உபாத்த ப்ரமாணார்த்தம் - 'ஜ்ஞாநமாகில்' இத்யாதி. 'ஒருவனையே நோக்குமதே புணர்வு' என்று அந்வயித்து, அவதாரணத்துக்கு அர்த்தம் - 'பகவத்ஸ்வயதிரிக்த' இத்யாதி. உக்தார்த்தத்துக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் பஞ்சமாத்யாயத்தில் பரவித்யையில் வசநத்தையும், ப்ரதமாம்ஶத்தில் பத்தொன்பதாமத்யாயத்தில் ப்ரஹ்லாதசரிதத்தில் வசநத்தையும் ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் - 'தஜ்ஜ்ஞாநம்' இத்யாதி. "ஸம்ஜ்ஞாயதெயெந தத்ஹ்ஸ்ஹொஷம் ஶுஂ ஐம்வாரம் நிர்மலெகரூபவம் | ஸஜ்ஞ்ஶ்ரீதெவாவ்யயிமஶ்ரீதெவா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமிதொந்ய ஹ்ஸ்தம்". இதுக்கு அர்த்தம்: - அஸ்ததோஷம் - விகாரரூபதோஷரஹிதம்; இத்தால், ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்திஃ. ஶுத்தம் - கர்மவஶ்யத்வாத்யஶுத்திரஹிதம்; இத்தால், கர்மவஶ்யாஶுத்த பத்தஜீவவ்யாவ்ருத்திஃ. பரம்நிர்மலம் - மலஸம்ப்ந்தார்ஹத்வதோஷரஹிதம்; இத்தால், முக்தவ்யாவ்ருத்திஃ. ஏகரூபம்-ஸமாப்யதிகரணரஹிதம்; இத்தால், நித்யஸித்த வ்யாவ்ருத்திஃ. ஏவம்விதம் தத் ப்ரஹ்ம யேந ஆகமோத்தஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயதே யேந ஸாக்ஷாத்கார லக்ஷணேந ஜ்ஞாநேந த்ருஶ்யதே; யேந பரமபக்திதசாபந்நேந ப்ராப்யதே, தத் ஜ்ஞாநம்-ததேவ ஜ்ஞாநஶப்தாபிதேயம்; ததோந்யத் அஜ்ஞாந மென்றபடி. "ஸம்ஜ்ஞாயதே" என்று பாடமானால், ஸஃ - ஈஶ்வரஃ, யேந - தத்தத்தஶாபந்நேந ஜ்ஞாநேந, ஜ்ஞாயதே - ஸாக்ஷாத்க்ரியதே, ப்ராப்யதே, தத்ஜ்ஞாநம் அஸ்ததோஷம் ஶுத்தம் பரம் நிர்மலம் ஏகரூபம் - ஏகரூபமாயிருக்கும். தத் - ததேவஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஶப்தவாச்யம். அதோந்யத் அஜ்ஞாநமுக்தம் இத்யந்வயஃ. அஸ்ததோஷத்வாதிகம் ப்ரஹ்மத்துக்கு விசேஷணமானபோது ஏகவாக்யம். ஜ்ஞாநத்துக்கு விசேஷணமானபோது வாக்யபேதேந யோஜநீயம். "கயெழுதெநவிஶெஷொஹி நிராகாரதயாயியாம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அஸ்ததோஷாதிகத்வம் விஷயவிஶேஷக்ருதம். "தத்கர்மயந்நபந்தாயஸாவித்யாயாவிமுக்தயெ | ஆயாஸாயாபரங்கர்மவித்யாந்யா

acharya.org

ஶில்பநைபுணம்) என்கிறபடியே பகவத்விஷயத்தையொழியக் கற்றவையெல்லாம் சேருப்புக் குத்தக் கற்றவோபாதி. இப்படியிருக்கிற சிதசிதீஶ்வரர்கள்ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அறியக் கடவாரோருவரும் இல்லை; இவற்றை உள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்று இவ்வாழ்வார்.

இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலு மில்லை; நித்யஸூரிகளில் மில்லை. தம்படி தாமும் அறியார்; ஸம்ஸாரிகளும் அறியார்கள்; ஸர்வேஶ்வரனும் அறியான். ஒருஸாதநத்தை அநுஷ்டித்து இந்தநன்மை நமக்குவருமென்றிருக்க வந்ததல்லாமையாலே தாமும் அறியார்; இவரைப்போலே யிருப்பாரை ஸம்ஸாரத்திற் காணாமையாலே ஸம்ஸாரிகளும் அறியார்கள்; தன்குணங்கள் புறம்பு ஒருவ்யக்தியில் இப்படி பலிக்கக் காணாமையாலே ஸர்வேஶ்வரனும் அறியான். ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரானவோபாதி நித்யஸூரிகளிலும் வ்யாவ்ருத்தர். "அடியார்நிலாகின்ற வைகுந்தமோ வையமோ நுந்நிலையிடம்" என்று உபயவிபூதியிலும் அடங்காதிருப்பர். "விண்ணுளாரிலும்சீரியர்" என்னும்படியாயிற்று இவர்நிலை; பகவதநுபவத்துக்குப் பாங்

வாஹ்ஹ-ஶிவ்யா நுயாஶிவு ஶெநெவ-ணழ" (சக) கவ்யாயம்ஃ ஸ்ரீவிஷ-வி தாஶெயாஹி ஹிதஃ. "கா தஹி வி ஶெ ஹ்ரூ ராஹ - தத்ஶெ-தி. யா விஶ-கூயெ, ஸா விஶ்யா. கயம் ஶாஸ்ரூ ஶிவ்யா ஶிவு ஶெநெவ-ணழ. தத்ஶெ-யஸ்வ ஸ்ரூய, கவி த-வ்யாஷ்ஹ்கெ நஶொ கூஷாய; கவாழகஶெ - வ்ரவ்ரதி கஶெ" இதி.

ஶிவு ஶெநெவ-ணம்": இதுக்கு அர்த்தம், காதர்ஹி வித்யேத்யத்ராஹ—'தத்கர்ம' இதி. யாவிமுக்தயே, ஸா வித்யா. அந்யா வித்யா - அர்த்தஶாஸ்த்ராதிவித்யா சில்பநைபுணம்; யந் ந பந்தாய - வித்யாங்கத்வேந மோக்ஷாய யத், தத்கர்ம: அபரம் - ப்ருவ்ருத்திரூபங்கர்ம, ஆயாஸாய என்றபடி. இவ்விடத்திலே "கூஶ்ரூ யாஹ்ஹ்ஹ நாநி" இத்யாதிகம் அநுஸந்தேயம். "விஶ்யா நுயாஶிவு ஶெநெவ-ணம்" என்றதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்—'பகவத்விஷயத்தை யொழிய' இத்யாதி. ப்ரகாரமாத்ராவபாஹி ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகல்பமென்றபடி. மேல் வைலக்ஷண்யாந்தரம் அருளிச்செய்வாராக "தத்த்வங்களை விஶதமாக அறியவல்லாரம்படி" என்று முன்பு சொன்ன ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை நிகமிக்கிறார் — 'இப்படியிருக்கிற' இத்யாதி. 'முதலாழ்வார் முதலான ஜ்ஞாநாதிகருமுண்டே' என்ன, 'இவற்றை' இத்யாதி. "கிஶெவ்ஷ ஶ்ரூ தாவிவ்ரண-ணெ தந-ஶிஂஷ்வாஂ" என்பாரில் தலைவ ரென்றபடி. பூர்வோத்தர க்ரந்த ப்ரதிபாத்ய ஸர்வப்ரகார பரிபூர்த்தியால் வந்த அநுபமத்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் — 'இவர்க்கு' இத்யாதியால். இவர்க்கு-'தத்த்வத்ரயயாதாத்ம்யஜ்ஞாந பூர்வக பகவதநுபவாநந்த ஸாகரத்தில் முழுகின இவர்க்கு. இவ்விடத்தில் "மலக்குராவுடையேற்கு மாறுளதோ இம்மண்ணின் மிசையே", "யாவர்நிக ரகல்வானத்தே" இத்யாதி கண்டு கொள்வது. அத்தை உபபாதிக்கிறார்—'தம்படி' இத்யாதி. யத்வா, துர்ஜ்ஞேயத்வரூப வைபவாந்தரம் 'தம்படி' இத்யாதி. தாமும்-பகவத்ப்ரஸாதலப்த ஜ்ஞாந விஶேஷத்தையுடைய தாமும், பரிச்சேதித்து அறியமாட்டா ரென்றபடி. உபபாதநம் - 'ஒருஸாதநத்தை' இத்யாதி. "வரவாரொன்றில்லையால்" இத்யாத் யநுஸந்தேயம். நித்யஸூரிகளில் வ்யாவ்ருத்த ரென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்த ரென்னுமிடம் இம்புநர்ந்யாயஸித்தமாயிருக்க, இப்படி விஶேஷித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்த மென்கிறார்— 'ஸம்ஸாரிகளில்' இத்யாதி. உக்தார்த்தத்துக்கு அடைவே ப்ரமாணத்வயம் - 'அடியார்' இத்யாதி. இந்தப்பக்ஷத்தில் ப்ரமாணத்வயத்தாலே கலவியும் பிரிவும் மாறிமாறி வருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே பகவதநுபவம் பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரிவ்யாவ்ருத்திக்கு ஹேதுத்வயம் பலிதமாகிறது. அதவா, இவர் இவ்விபூதியிலேயிருக்க உபயவிபூதியிலும் அடங்காத தன்மையராகக் கூடுமோ? என்ன, 'விண்ணுளார்' இத்யாதி யாதல். அடியார் இத்யாதிக்கு - தாஸபூதர் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ? பூமியோ ? உங்களுடைய வாஸஸ்தாநமென்று பொருள். "பாற்கடல் பாம்பணைமேற் பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்" என்கிற பாசுரத்துக்கு - திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கைமேலே

acharya.org

கான தேசத்திலே இருந்து அநுபவிக்கிறவர்களைப்போலன்றே, அவ்வநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமான ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து அநுபவிக்கிறவர்கள். "கலௌஜகத்பதிம்விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | நார்ச்சயிஷ்யந்திமைத்ரேயபாஷண்டோபஹதாஜநாஃ" (கலௌஜகத்பதிம்விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | நார்ச்சயிஷ்யந்திமைத்ரேயபாஷண்டோபஹதாஜநாஃ) என்கிறபடியே கலிகாலத்திலே பகவத்ருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல. "ஏஷோ தேஹோ தேஹிநாம் க்ஷணபங்குரஃ | தத்ராபி துர்லபம் மந்யே வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்" (துர்ல்ல போமாநுஷோதேஹோ தேஹிநாம்க்ஷணபங்குரஃ | தத்ராபிதுர்ல்லபம்மந்யே வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்) என்கிறபடியே முதல்தன்னிலே மநுஷ்யஶரீரம் கிடையாது; பெற்றாலும் ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யனென்று அவனைப்பெறுகைக்கு அநுரூபமாயிருப்பதொரு உபாயத்தைப் பரிக்ரஹிக்கவேணுமென்னும்ருசி ஒருவர்க்கும் பிறவாது; இது உண்டாகிலும் உண்டாம், பாகவதஶேஷத்வம் உண்டாகா தென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே; "ஸநுஷ்யாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்யதி

கண்வளர்ந்தருளும் சீதரனைத் தொழுமவர்கள் நித்யஸூரிகளிலும் ஶ்ரேஷ்டராயிருப்பர்க ளென்று பொருள். எடுத்தபாசுரத்துக்கு அர்த்தம் - 'பகவதநுபவத்துக்கு' இத்யாதி. அதவா, ஸம்ஸாரிகளுக்கு அந்நபாநாதிகளே தாரகாதிகளாகையாலே அவர்களைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தராகிறார்; நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தரானபடி எங்ஙனே? என்ன, அருளிச்செய்கிறார்—'பகவதநுபவத்துக்கு' இத்யாதி என்னவுமாம். தேசதோஷத்தாலே பகவதநுபவத்துக்கு மேட்டுநிலமான அளவன்றிக்கே காலஸ்வபாவத்தாலும் மேட்டுநிலமென்கிறார், 'கலௌஜகத்பதிம்' இத்யாதி. அதவா, ஏவம்பூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்து அவதீர்ணரான இது சேதந ஸாக்ருதபல:மென்கைக்காக, ஸம்ஸாரதோஷ பூயஸ்தையை பஹுமுகமாக உபபாதிக்கிறார்— 'கலௌ' இத்யாதியாதல். இந்த வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டேம்ஶே ப்ரதமேத்யாயே ஜகத்பதித்வாதி விசேஷணங்கள் ப்ரத்யேகம் அர்ச்சநஹேதுகர்ப்பங்களாய் அப்ராப்தத்வ தேஶகாலாதீதத்வஉபகரண ஸம்பத்த்யபாவ கரணசிஷ்ணுஸாமர்த்யரூபாநர்ச்சநஹேதுநிவாரகங்கள். பாஷண்டாஃ - பாபஷண்டாஃ; யத்வா, காணாதஶாக்யாதி பாஷண்டை ருபஹதாஃ - தத்ஸஹவாஸாதிநா ப்ரதிஹதபுத்தயஃ என்றபடி. "யெ தாஸாநுஹாவெந உநுகேவாரஷோ தூஶம் | தெவிவெவாஷ்ணிநொஜெயா ஸவக்காஶவஹிஷ்ணு தாஃ" இத்யாதி. 'கலௌ' என்று விசேஷிக்கவேணுமோ? ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்தில் பகவத்ருசி:துர்ல்லபை யென்னுமிடத்தில் பாகவதே ஏகாதஶஸ்கந்தே த்விதீயேத்யாயே ஸ்திதம் ஶ்லோகம் ப்ரமாணயதி— 'துர்லபஃ' இத்யாதி. இவ்விடத்தில் "கூநுஜநுஸஹஸ்ராணாம்ஸஹ வெஸ்ரவிஸ்தூ | கூஷாவிஷுஹுதெஜஜ்ஜ ஸாநுஷ்யம்வெணுஸம்ஜயாஸஸு" என்றது அநுஸந்தேயம். "வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்" என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம்; அதாவது - வைகுண்டனென்று ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸர்வேஶ்வர விஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநம்; அதாவது - அவனே உபாயோபேயமென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல்; வைகுண்டப்ரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய், அவர்கள்விஷயதர்ஶநம் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சேஷிகளென்கிற ஜ்ஞாந மென்னுதல். தர்ஶநம் - ருசிரூபஜ்ஞாநம். இவ்வர்த்தத்வயத்தையுங் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யன்' இத்யாதி. இன்னமும், வைகுண்டப்ரியன்- ஸர்வேஶ்வரனாய். அவன்விஷயமான தர்ஶநமென்றும்; வைகுண்டன் விஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநத்தையுடைத்தானவனென்றும் பாகவதனெளர்ல்லப்யபரமாகவும் அர்த்தத்வயமுண்டு; அந்த அர்த்தத்வயம் இங்கே அருளிச்செய்யவில்லை. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்வயமும் ஶாப்தம். 'தத்ராபி' - அதிதுர்ல்லப க்ஷணபங்குர தேஹயோகிஷு மநுஷ்யேஷ்வபி. ருசிதெளர்ல்லப்யத்துக்கு ப்ரமாணாந்தரம் — 'மநுஷ்யாணாம்' இத்யாதி. இதம் கீதாஸு ஸப்தமேத்யாயே. அஸ்யார்த்தஃ:— மநுஷ்யாணாம் - ஶாஸ்த்ராதிகார யோக்யாநாம், ஸஹஸ்

acharya.org

ஸிலயெ | யதகாஷெவிஸிலா நாம் கஶ்சி நாம்வெத்தி தத்வதः" (மநுஷ்யாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்யததிஸித்தயே | யததாமபிஸித்தாநாம்கஶ்சிந்மாம்வேத்தி தத்த்வதः) என்று ஸர்வேஶ்வரன் தானும் அருளிச்செய்தான்.

இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்து அவதீர்ணரான இது சேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்று. "தெதாவிலஜமுதடி வொயாயாயுதுதுஹா நுநா" (ததோகில ஜகத்பத்ம போதாயாச்யுதபாநுநா) என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் வந்து அவதரித்தாற்போலேயாயிற்று, ஆழ்வார் வந்து அவதரித்தபடி. ஆதித்யன் பாஹ்யமான அந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவன் ஆந்தரமான அந்தகாரத்தைப் போக்கிக்கொண்டாயிற்று இருப்பது. அப்படியே இவரும் "ஊருநாடு

ரேஷு கஶ்சிதேவ ஸித்திபர்யந்தம் யத்நம் கரோதி. ஸித்தாநாம் யததாம பி - ஸித்திபர்யந்தம் யதமாநாநாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சிதேவ மாம் ப்ராபகத்வேந வேத்தி. மாம், ப்ராபகத்வேநஸ்வீகுர்வா மத்தஸ் ஸித்தயே யத்நம் கரோதீதியாவத். புநः "தத்த்வதः" இதி விஶேஷணாத் மத்வேத்ருணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சிதேவ மாம் தத்த்வதோ வேத்தி: ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந ச வேத்தி. ந கஶ்சித்யபிப்ராயः. "ஶாம்தாவெடநகஶுந" இதிஹி வக்ஷ்யதீத்யர்த்தः

எவம்பூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் திருவவதரிக்கைக்கு அடியேது? என்ன, சேதநருடைய ஸுக்ருதமென்கிறார்—'இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே' இத்யாதி. ஸுக்ருதபல மாயிற்று என்றவிடத்திலே - "ஹுஹயாஹி தவுஜநஹாமயெயவெஹவஹாவி தாவதாணெந வாஶுகாரணிகெந ஹமவதா ஹாஷுகாரணெ" என்றது அநுஸந்தேயம். யத்வா, அயம் சேதநஶப்தோ ஸுமுவத்பர்யந்த ஸகலசேதநபரः. ஸுக்ருத ஶப்தமும் யதாயோக்யம் ஶோபந கர்மபரம். 'இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே' என்று தொடங்கி,எல்லார்க்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது'என்னுமளவுக்கு 'ப்ரபந்தத்தினுடைய ஸர்வோபஜீவ்யதையிலே நோக்கு' என்று பரிஷ்காரம். ஸுக்ருதபலமென்றதை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'ததோகில' இத்யாதி. "ஜெவகீவ-ஶுவ-ஹஸ்ஹுயாயா ஶாவி ஹுஶுத ஶுஹாதுநா" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேம்ஶே த்ருதீயேத்யாயே. 'சேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதபலமாயிற்று' என்றவிடத்தில் சேதநஶப்தம் பத்தசேதந பரமானால், ஶ்லோகத்தில் ஜகச்சப்தமும் பத்தசேதநபரம்; அது பகவத்பர்யந்தாகிலசேதந பரமானால், இதுவும் - கச்சதி ப்ராப்நோதி ஸ்ர்வாபீஷ்டாந்என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே அகில சேதநபரம். ஜ்ரோயः - பத்மபலாஶவிகாஸः; சேதநப்க்ஷே ஆஹ்லாதரூபம் ஜ்ஞாநம். போதஜநகத்வம் - பத்தசேதநவிஷயே, ரஜஸ்தமோமூல பாபநிபர்ஹண பூர்வக ஸத்த்வவிவர்த்தநேந தீதாப்ரபந்தாதிபிஶ்ச; நித்யமுக்தவிஷயே மங்களாஶாஸநபர ஸம்பாதநாத் குணசேஷ்டிதாதிபிஶ்ச. ஸ்வஸ்யஆஹ்லாதகரத்வம்-சேதநோஜ்ஜீவயித்ருத்வமுகேந. ஸூர்யனிலும் இவனுக்கு ஏற்றமுண்டென்று 'மஹாத்மநா' என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார்—'ஆதித்யன்' இத்யாதி.பாநுரிவாச்யுத இத்யுபமிதஸமாஸः, அந்யதா அச்யுத ஏவ பாநு ரிதி ரூபகஸமாஸே "மஹாத்மநா"என்கிற விஶேஷணத்துக்கு அந்வயம் வரும்; விஶேஷணாநாம் ப்ரதாநாந்வய வ்யுத்பத்தேः. இனி, இவ்விடத்தில் மாஹாத்ம்யமாவது - ததநிவர்தயாந்தகாரநிவர்த்தகத்வமே என்றபடி. 'ஆந்தரமான அந்தகாரத்தை' இதி: பத்தசேதநபரத்வே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தால் வந்த அஜ்ஞாநாந்தகாரம்; நித்யமுக்தபரத்வே 'அநாலகால்யமான வஸ்து நாலாதீநவிரோதிபஹுல தேசத்தி லிருக்கிறது; என்வருகிறதோ? என்னும் ப்ரேமகார்யாந்தகாரம். அத்தை ஔதார்யவீர்யபராக்ரமாதிகளாலே நிரஸித்துக்கொண்டிருப்ப னென்றபடி. பகவத்பரத்வே, 'என்னுடைய சேதநோஜ்ஜீவநார்த்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப க்ருஷி பலிக்கிறதோ இல்லையோ' என்னும் ஆகுலஹ்ருதயத்வரூபாந்தகாரம்; அத்தை நிரஸித்துக்கொண்டிருப்ப னென்றபடி. 'அப்படியே இவரும்' என்கிறவிடத்தில் "தெரோவாஹுவிநெயுதுவாவகாகி தூஸ நுநுள|ஸவாஹுராஹுஹுஶுஶெஹுவிஷுஹுகாகுஸநுநுள" என்கிறபடியே பாஹ்யாப்யந்தரதமோ நிரஸநபூர்வகமாக ஸ்வாதிஶயத்தை எங்கும் உண்டாக்கிக்கொண்டிருப்பரென்கிற அர்த்தம்கண்டுகொள்வது; த்ருஷ்டாந்தாநுகுணமாக. இவ்விடத்தில் பாஹ்யதமஸ்ஸாவது - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜ்ஞாநகல்பமான யதார்த்தஜ்ஞாநவிரோதிபூத பாஹ்யகுத்ருஷ்டி ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம். 'ஊருநாடு'இத்யாதி-ருக்பா

acharya.org

மூலகமுந்தன்னைப்போல்" * "மரங்களுமிரங்கும்வகை" என்றும், † "பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர் பரவும்" படியாயும் ‡ "கேட்டாரார்வானவர்கள்" என்றும், $ "பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித் தென்னாவென்னுமென்னம்மான்" என்னும்படி இப்படியே தம்முடைய நன்மை எங்குமுண்டான எல்லார்க்கும் உண்டாம்படிபண்ணிக்கொண்டாயிற்று இருப்பது. "ஹஸிதம்ஹாஷிதம்சைவமதிர்யாயச்சசேஷிதம் | தத்ஸர்வம்யஉவீரேணயாவத்ஸ்வ்ரவர்ணி" (ஹஸிதம்ஹாஷிதஞ்சைவ கதிர்யாயச்சசேஷ்டிதம் | தத்ஸர்வம்தர்மவீர்யேணயதா. வத்ஸம்ப்ரபஶ்யதி) என்கிறபடியே ¶ (ப்ரஹ்மாவின்ப்ரஸாதத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலே இவரும்) பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை யுடையராயிருப்பர். "ஜ்ஞாநீக்வாதெ்வஜீவிதம்" (ஜ்ஞாநீத்வா

மஸ்தரும் தேஶஸ்தரும் லௌகிகஜநமும் பகவத்ப்ரேமாந்தரான தம்மைப்போலே தஜ்ஜ்ஞாநப்ரேமாந்தராம்படி. அசேதநமான வ்ருக்ஷங்களும் ஜ்ஞாநப்ரேமாந்த்யத்தாலே ஆர்த்ரமாய் சிதிலமாய்க் கூப்பிடும்படி. பால்போலே இனியதமிழில் நிரூபகரும் இசையறியுமவர்களும் பக்தருங் கொண்டாடும் :ஆயிரம். இப்ப்ரபந்தத்தைக் கேட்டு நித்யரும் முக்தரும் த்ருப்தராகார். ஸ்வரத்தால், பூர்ணமானபாட்டு ரூபமான இனிய கவிகளைத் தனக்கு ப்ரகாரபூதனை யானாய்க்கொண்டு ஸ்தவ்யனை தன்னை ஸ்தோதாவாய்க்கொண்டு தானே பாடித் திருமாலிருஞ்சோலையானாயிருக்கிற என்ஸ்வாமியானவன் பாட்டில் ரஸாதிஶயத்தாலே தென்னாவென்று ஆளத்தி வையாநிற்கு மென்று பொருள். என்னும்படி-என்று சொல்லும்படி. தம்முடைய நன்மையாவது-ப்ரபந்த நிர்மாணத்தால் வந்த அதிசயம். அது எல்லார்க்கும் உண்டாம்படி பண்ணுகையாவது - அந்த அதிசயம் நாகராஜாநபதலௌகிகஜநவிஷயத்திலும், ஸ்தாவரவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநரூபப்ரேமம்; நித்யமுக்தேஶ்வர விஷயத்தில் நிரதிசயாநந்தரூபம்; பக்தவிஷயத்தில் ஜ்ஞாநநிரதிஶயாநந்தரூபம்; த்ரவிடஜ்ஞாநநிஷ்ட விஷயத்தில் ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஶயாநந்தரூபம். இப்படி. ஸ்வப்ரபந்தநிர்மாண ஜநிதமான ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிசயாநந்தரூப ஸ்வஸம்பந்த்யதிசயம் யதாயோக்யம் ஸகலதேஶவர்த்தி ஸகலசேதநர்க்கு முண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருப்ப ரென்றபடி. 'சேதனர்பண்ணின ஸுக்ருதபலம்' என்கிறவிடத்திலே சேதநசப்தமும், 'ததோகில' இத்யாதி வாக்யகத ஜகச்சப்தமும், பத்தசேதநமாத்ர பரமானபோது 'கேட்டாரார் வானவர்கள்", "தென்னாவென்னு மென்னம்மான்" என்கிற இரண்டும் அதிசயபரம். இப்படி "ஶ்ரியபதியாய்" என்று துடங்கி "இவ்வாழ்வார்" என்னுமளவாலே, ப்ரபந்தத்துக்கு தத்த்வஜ்ஞாந மூலகத்வமும் க்யாத்யாதி மூலகத்வாஹாவமும் சொல்லி, ப்ரபந்தத்தினுடைய உபாதேயதையை ஸமர்த்தித்து "இப்படியிருக்கிற" என்று துடங்கி "பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது" என்னுமளவாக ஸர்வோபஜீவ்யதையை ஸமர்த்தித்துநின்றார். "இனிமேல் ப்ரபந்தமூலதயா ப்ரதமவாக்ய விவக்ஷித ஜ்ஞாநபக்தி வைபவத்தை உபபாதிக்கிறார்—"ஹஸிதம்" இத்யாதி" என்று பரிஷ்காரம். யத்வா, ஜ்ஞாநவைபவத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'ஹஸிதம்' இத்யாதி; பாலகாண்டே த்ருதியஸர்க்கே. ஹஸிதம் - ஹஸநம்: பாஷிதம் - பாஷணம்: கபம்ஸகே பாவேக்த:. தர்மவீர்யேண - சதுர்முக ஸங்கல்பாநுகுணதபோபலேந. அநந்யப்ரயோஜநத்வரூப வைபவத்தை அருளிச்செய்கிறார்—'ஜ்ஞாநீது' இத்யாதி: அன்றிக்கே, ஜ்ஞாநாதிக்யத்தால் பலிதாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறாராதல். 'ஜ்ஞாநீது' இத்யாதி: "ஸுதராஜிஜ்ஞாஸுராயுாயீஜ்ஞாநீஹஹாதஷ்ஹஉஷாராஸுவ் வநுவெதெஜ்ஞாநீக்வாதெ்வஜீவிதம்" இதிகீதாஸுஸப்தமே. ஜ்ஞாநீ-பகவத்ப்ராப்திகாம:. ஶ்லோகத்தையெல்லாங் கடாக்ஷித்து அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்-'ஐஶ்வர்யம்' இத்யாதி. ஆர்த்த: - ப்ரஷ்டைஶ்வர்யகாம:. அர்த்தார்த்தீ—அபூர்வைஶ்வர்யகாம:. ஆக, இரண்டும் ஏகாகாரமாகையாலே ஐஶ்வர்ய மென்கிறார். ஜிஜ்ஞாஸு: - ஆத்ம ப்ராப்திகாம: என்று அர்த்தமாகையாலே, 'ஆத்மலாபம்' என்கிறது. உதாரா: - ஸர்வஏவைதே மாமேவோபாஸதே இத்யுதாரா:, வதாந்ய:. யே மத்தோ யத்கிஞ்சிதபி க்ருஹ்ணந்தி, தேஹி மம ஸர்வஸ்வதாயிந:. ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேஶதம் | ஆஸ்திதஸ்

---

* திருவாய்மொழி - ௪, ௫, ௬. † ஷை - ௧, ௫, ௧௧. ‡ ஷை - ௧0, ௪, ௧௧. $ ஷை - ௧0, ௭, ௫.
¶ குணடலித க்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை யென்பர்.

acharya.org

த்மைவமேமதம்) - ஐஶ்வர்யம் ஆத்மலாபம் ஏதேனுமொரு புருஷார்த்தமாகவுமாம், நம்பக்கலிலே கோள்ளும்வர்கள் உதாரர்; ஜ்ஞாநியானவன் எனக்கு யாரக னேன்று ஸர்வேஶ்வரன் அருளிச் செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அக்ரேஸரராயிருப்பர்.

"வாயுராதஹுதிவஹ்ஸிஹோ லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிவயுநः" (பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸஹஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிவர்த்தநः) என்று பால்யந் தொடங்கிப் பெருமாள் திருத்தோட்டிலோடணையத் திருத்தோட்டிலிடாதபோது பள்ளிகோள்ளாத இளையபெருமாளைப் போலே, இவரும் பருவம்நிரம்புவதற்குமுன்பே பகவத்குணைகயாரகராயிருப்பர். * "அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து" என்றும், † "முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில - பெருமான்மலையோ திருவேங்கட மென்று கற்கின்ற வாசகம்" என்றும் சொல்லுகிற படியே. ("நஸஸீதாஸ்வயாஹீநா நஸாஹமபிராகவ | முஹூர்த்தமபிஜீவாவோஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ" (நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ | முஹூர்த்தமபிஜீவாவோஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ) - 'உம்மை யொழிந்தவன்று பிராட்டியும் இல்லை, அடியேனும் இல்லை; ஜீவித்தோமோ முஹூர்த்தம். என்போலே? என்றால்,— ஜலாதுத்த்ருதமான மத்ஸ்யம் நீர்நசை யறுமளவும் ஜீவிக்குமாபோலே, நீர்,நிறுத்திப்போகிறோ மென்கிற வார்த்தை உம்முடைய திருவுள்ளத்திலே உண்டென்று அறியுமளவுங்காணும் நாங்கள் ஜீவிப்பது' என்றாரிறே. அத்தலையில் நினைவாலேயிறே இத்தலை ஜீவிப்பது; ‡ "எத்தேவர்வாலாட்டு மெவ்வாறுசெய்கையு மப்போ

ஸஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங்கதிம் - ததாயத்தாத்மதாரணோஹமிதி மந்யே, யஸ்மாந் மயாவிநா ஆத்மயாரணஸம்ஹாவநயா மாமேவாநுத்தமம் ப்ராப்யம்ஆஸ்திதः, அதः தேந விநா மமாபிஆத்மயாரணம் நஸம்பவதீத்யதோ மம ஆத்மா ஸ இத்யர்த்தः.

இனிமேல் பக்திக்கும் ததேகயாரகத்வத்துக்கும் வைராக்யத்துக்கும் ததேகஸர்வவிதபந்துத்வத்துக்கும கைங்கர்யமநோரதத்துக்கும் இவர்க்கு இளையபெருமாளோடு உள்ள ஸாம்யத்தை அடைவே அருளிச் செய்கிறார்— 'பால்யாத்ப்ரப்ருதி' என்றுதுடங்கி, 'எல்லாவடிமைகளுஞ் செய்தல்லது தரியாத தன்மையராயிருப்பர்' என்னுமளவாக. "ராமஸ்யலோகராமஸ்யஹ்ராதாஜ்யேஷ்ஸ்யநித்யஶः" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம் பாலகாண்டே அஷ்டாதஶே. லக்ஷ்மிவர்த்தநः - கைங்கர்யவர்த்தநः. "ஸுஹ்ருதிஶः" இதி பத ஸதோபஸர்க்கார்த்தமாஹ-'பெருமாள்' இத்யாதி. "நஜீவேத நவிநாநிஜ்ராமமஹமேவ ராமஷோ ஹதः" என்று ஏததுபபாதக க்ரந்தத்திலே சொல்லுகிறதிறே. 'அறியா' இத்யாதி—சேஷத்வ ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்ஹாவநையில்லாத காலத்திலே தத்பலமான ஶேஷவ்ருத்தியிலே ஆதரத்தைப் பிறப்பித்து. 'முலையோ' இத்யாதி - யௌவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும் முழுக்கத் தோற்றின வில்லை; ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கட மென்று அப்பயவிக்கிற பாசுரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே. ததேகதாரதத்வஹாஹ — 'நசஸீதா' இத்யாதி: அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சாஶே. ஸீதாசநேதி - த்ருஷ்டாந்தத்வேநோக்தம். த்விதியஶ்சகாரோ஽வதாரணே. அபிஶப்தோ யாத்ர்யர்த்தகः. ஹேராகவ, த்வயாஹீநா ஸீதாச ந, அஹமபிநைவ, யதிஜீவாவः, முஹூர்த்த மித்யந்வயः. "பிராட்டியுமில்லை அடியேனுமில்லை" என்று வாக்யபேதோ யோஜனைக்கும் "ஜீவித்தோமோ" என்று அபியினுடைய யத்யர்த்தத்துக்கும் "அஹமேவிஹ ஹதஜீவி" என்கிற நிபாதத்வயாவ்ருத்தி நிமித்தம். நீர்நசை - ஆர்த்ரதை. இவர் ஸ்நேஹத்தாலே ததேகயாரகராயிருக்கிற மாத்ரமன்று, தத்த்வஸ்திதியும் அப்படியே என்கிறார்-'அத்தலையில்' இத்யாதி. "அத்தலையில்நினைவாலேயிறே" என்கிறவிடத்தில் "வ ஹி ஸ்வயாகுணராஸ்வயுஸாஸ்ரெநம மிஹ ஸுஹ்ருதாஹ நஸௌஸவியுதௌ ஜிஷ்ட்ரः" இத்யாதி ப்ரமாணப்ரஸித்திவிவக்ஷிதம். உத்தரார்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம்— 'எத்தேவர்' இத்யாதி. எவ்வகைப்பட்ட தேவதைகளுடைய சர்வமும் அவர்களைக்

---

* திருவாய்மொழி - உ, ௩, ௩. † திருவிருத்தம் - ௬௦. ‡ நான்முகன் திருவந்தாதி - ௩௮.

acharya.org

தொழியும்'' என்கிறபடியே அவன் நினைவில்லாதவன்று இவையும் இல்லையிறே. அப்படியே இவரும் *''நின்னலாலிலேன்காண்'' என்றிருப்பா ரொருவர். ''நதெவலொகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம்வ்ருணே | ஐஶ்வர்யம்வாபிலோகாநாம் காமயேநத்வயாவிநா'' (நதேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம்வ்ருணே | ஐஶ்வர்யம்வாபிலோகாநாம் காமயேநத்வயாவிநா) † ''வானவர்நாடு'' என்கிற பரமபதம் ஆத்மலாபம் லோகாநாமைஶ்வர்யம் இவையித்தனையும் உமக்குப் புறம்பாய் வருமன்று வேண்டே னென்ற இளையபெருமாளைப்போலே, இவரும் ‡ ''திருவொடுமருவியவியற்கை மாயாப்பெருவிறலுலக மூன்றினொடு நல்வீடுபெறினுங் கொள்வதெண்ணுமோ'' என்றும், $ ''எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்'' என்றும், ¶ ''பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ'' என்றும் இதரபுருஷார்த்த ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவும் ஸ்வஹாவருமா யிருப்பர். ''அஹம்தாவந்மஹாராஜைபித்ருத்வம்நோபலக்ஷயே | ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்சபிதாசமமராகவ:'' (அஹம்தாவந் மஹாராஜைபித்ருத்வம்நோபலக்ஷயே | ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்சபிதாசமமராகவ:) என்று பெருமாளையே எல்லாவுறவுமாகப்பற்றின இளையபெருமாளைப்போலே, இவரும் § ''சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையு மவரே'' என்று பகவதைகாந்த்யஸீமை

குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் ''உந்ஸுமஹ்ஹரிவஸுமஹ்'' என்கிற ஆஹ்வாநமும் இவையெல்லாம் அப்போதே யொழியும், ஸர்வேஶ்வரன் உபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி. பாட்டடி- ''அகைப்பில் மனிசர்'' இத்யாதி. அகைப்பு - ஜ்ஞாநம். உகைக்குமேல் - உபேக்ஷிக்குமாகில். கர்வாதிராஹித்யஞ் சொன்னது ஸத்தாதி ராஹித்யத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்னும் அபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்— இவையு மில்லையிறே' என்று. 'அப்படியே'—அந்த ப்ரமாணத்தின்படியே. யத்வா, இளையபெருமாளைப்போலே. நின்னலாலிலேன்காண்—நிரதிஶய போக்யனான உன்னை யொழிந்தால் எனக்கு ஸத்தையில்லைகாண். வைராக்யாதிஶயமாஹ—'நதேவ' இதி. அயோத்யாகாண்டே ஏகத்ரிம்ஶே. ''தெவாநாம வ்ருஹயொயா'' என்றத்தைப்பற்ற, தேவலோகமென்று - பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது. அமரத்வம்- கைவல்யம். ஶ்லோகார்த்தம் - 'வானவர்நாடு' இத்யாதி. 'உமக்குப் புறம்பாய்' இதி—த்வயாவிநா - த்வச்சேஷத்வ ஸஹக்ருதபாரதந்த்ர்யம் விநா. 'திருவொடு' இத்யாதி - ஐஶ்வர்யத்தோடேகூடின ஸம்யக்ஸ்வஹாவம். மாயா - நித்யமாய். பெருவிறல் - ஐஶ்வர்யாத்யபேக்ஷயா மஹத்தாய், ஆத்மாவுக்கு நித்யவிநாஶரூபமான கைவல்யம். உலகம் மூன்றினொடு - த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தோடே. ஆக, ஐஹலௌகிக பாரலௌகியைஶ்வர்ய கைவல்யங்களோடே. நல்வீடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபித்தாலும். தெள்ளியோர் குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய் ஸாராஸார விவேகஜ்ஞரா யிருக்குமவர்களுடைய விசாரபரிகரமான மநஸ்ஸு. கொள்வது எண்ணுமோ - ஸ்வீகரிக்க நினைக்குமோ? எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம் - எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷ ப்ரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம். பலபஹுமுகமான சிற்றின்பம்; ஐஶ்வர்ய கைவல்யாதிகள். காட்டி - ப்ரகாசிப்பித்து. நீ - அவற்றைக்கழிக்க வல்ல சக்தியுடைய நீ. பாவியேனை - பாபத்தைபண்ணின என்னை. படுப்பாயோ - முடிக்கநினைக்கிறாயோ ? என்றபடி. வெருவும் - பயப்படும். ததேக பந்துத்வமாஹ—'அஹந்தாவத்' இத்யாதி. இதம் அயோத்யாகாண்டே அஷ்டபஞ்சாஶோத்தரங்கிபேரபுராதாகத ஸுமந்த்ரேண தஶரதம்ப்ரத்யுகதம். ''அஹம்வஸ்வங்கரிஷ்யாமி'' இத்யபி - தத்காண்டஏவ ராமம் ப்ரதி லக்ஷ்மண:. எல்லாவுறவுமாக - ஸர்வவித பந்துவுமாக. 'சேலேய் கண்ணியரும்' இத்யாதி—மத்ஸ்யம்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகளும், அதிசயிதமான ஐஶ்வர்யமும், குணாதிகாரன புத்ரர்களும், ப்ரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும். இனி - அவனை ஆஶ்ரயித்தபின்பு அவரேயாவா ரென்றபடி. 'பகவதைகாந்த்ய ஸீமையாயிருப்பர்'—பகவாநேகஏவ ப்ராப்ய இதி அர்த்த: - நிஶ்சயோ யஸ்ய ஸ: - பகவதேகாந்த:. தஸ்யபாவ: - †† பகவ

---

* திருவாய்மொழி - உ, ங, எ. † ஷை - ங, கூ, கூ. ‡ திருவாசிரியம் - உ. $ திருவாய்மொழி - உ. கூ, க. ¶ ஷை - கூ, கூ, கூ. § ஷை - ரு, க, அ. †† இங்குச்சொல்லிய விக்ரஹத்துக்கு, பாகவதேகாந்த்யம் என்று ஆகும்; ஆகவே, இது பலிதார்த் தகதநம்.

acharya.org

யாயிருப்பர். "ஸுஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபதஶ்சதே | ஹவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷ்வரம்ஸ்யதே" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ்ஸ்பதஶ்சதே | பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷ்வரம்ஸ்யதே) என்று இளையபெருமாள் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் செய்தல்லது தரியாதாப்போலே, இவரும் * "ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்" என்று எல்லாவடிமைகளும் செய்தல்லது தரியாத தன்மையராயிருப்பர்.

"விஸ்தரேணாத்மநோயோகம் விஸ்தீர்ணம்வஜநாஶ்ரய" (விஸ்தரேணாத்மநோயோகம் விபூதிஞ்சஜநார்த்தந) என்றும், "நததர்ப்பஸ்யாந்தம் பஶ்யமாநோநராதிபஃ)என்றும் சொல்லுகிற அர்ஜுநதசரதாதிகளைப்போலே காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் † "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்னும்படி மேன்மேலெனப் பெருகிவருகிற ஆராதகாதலை யுடையராயிருப்பர். ✓

"யஶ்ஶூரதாஸத்ருஶளவாதி மாணாநாரோகரஸ்யா | உவரோநஶ்ரேஷ்ணாம் ஸாயுதிநாம்யஸ்ஸுஶாஸ்ஸுவத்" (தர்மாத்மாஸத்யஶளசாதி குணநாமாகரஸ்ததா | உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம்யஸ்ஸதாபவத்) என்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானை ஸாதுக்களுக்கெல்லாம் உபமாநபூமியாகச் சொல்லுகிறாப்போலே எல்லார்க்கும் தம்முடைய ஓரோவகைகளாலே உபமாநபூமியாயிருப்பர்.

"ஸுஹஶ்யாவரோஹ்ராதா மாணைஶ்ரவ்ய ஶுவாமதஃ" (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்த்தாஸ்ய முபாகதஃ) என்று குணங்களுக்குத்தோற்று அடிமைபுக்க இளையபெரு

தைகாந்த்யம்; தஸ்யஸீமேதி யாவத். கைங்கர்யைக மநோரதத்வரூப வைலக்ஷண்யமாஹ—'அஹம்ஸர்வம்' இத்யாதி. "ஜாக்ரதஃஸ்வபதஶ்ச" என்று ஸர்வாவஸ்தா ஸம்பவத் கைங்கர்யஞ் சொல்லுகிறது. ஸர்வஶப்தத்தால் ஸர்வதேசஸர்வகால ஸம்பவத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது. 'ஒழிவில்' இத்யாதி - அஸாதாரண ஶேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத காலமெல்லாவற்றிலும் ஸர்வதேசத்திலும் உடனாய் ஸர்வாவஸ்தையிலும் பிரியாமல்நின்று, ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸர்வசேஷ வ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணும். 'வேண்டும்' என்கிற்பார்த்தனை ஜீவநாதிரேககார்ய மாகையாலே, கைங்கர்யாலாபத்தில் ஸத்தாதாரணை ஸாமர்த்யம் பலிதம்.

க்ஷணேக்ஷணே அபூர்வவதநுபவிக்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் 'விஸ்தரேண' இத்யாதிநா. இதம் தீதாஸ்ரதஶமே: "ஹ்யஃகயாத்ரவிரிஶ்ரணுதோ நாஸ்திசேஷ்ரதி" இத்யுத்தரார்த்தம். நததர்ப்ப- இத்யயோத்யாகாண்டே த்ருதியே. "வரூஹி தவாஃவ்ரஜ்யம்ஹ்ரூயகஶிவவ்ரஜாஃ" இத்யுத்தரார்த்தம். ஆத்மநோயோகம் தவ ஸ்ருஷ்ட்யாதிகல்யாணகுணயோகம். விபூதிநியமஞ்ச, பூயஃ - விஸ்தரேண, கதய; த்வயோச்யமாநம். த்வந்மாஹாத்ம்யாம்ருதம் ஶ்ருண்வதோ மே த்ருப்திர்காஸ்திஹீத்யர்த்தஃ. அர்ஜுநதசரதாதிகளைப்போலே'என்கிறதுக்கு - கீழிரண்டுஶ்லோகத்திலும் உத்தரார்த்தத்திலே சோக்கு. விஸ்த்ருதமாக குணயோகாதிகளைக் கேட்டும் த்ருப்தியில்லையென்ற அர்ஜுநனைப்போலவும், "நததர்ப்ப" என்று வெய்யிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷகவலாஹகங்களைக் கண்டால் த்ருப்திபிறவாதாப்போலே பெருமாளை ஸேவித்தால் அத்ருப்தனாயிருக்கும் சக்ரவர்த்தியைப்போலவும் இவரு மென்றபடி. 'அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்'—அப்போதைக்கப்போது எனக்கு அத்ருப்திகரமான அம்ருதம். மேன்மேலென - உத்தரோத்தரம். ஆராத - அபூர்ணமான. காதல் - ஆசை.

ஸ்வரூபமாந பூமித்வத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம்—'தர்மாத்மா' இத்யாதி. ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரஹ்லாதசரிதே அயம்ஶ்லோகஃ. கீழே 'இவருக்கு ஒப்புச்சொல்ல லாவார்' இத்யாதி வாக்யத்திலே உபமாநாஹித்யத்தைச் சொல்லிவைத்து, இங்கே சிலரை உபமாநமாகச் சொல்லுகை வ்யாஹதமன்றோ? என்கிற சங்காபரிஹாரார்த்தம்க 'ஓரோவகைகளாலே' என்றது. எகைக குணத்தாலே யென்றபடி.

குணக்ருததாஸ்யத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம்—'அஹமஸ்ய' இத்யாதி: கிஷ்கிந்தாகாண்டே ஹநுமந்தம் ப்ரதி லக்ஷ்மணோக்தஶ்லோகோயம். "க்ருதஜ்ஞ ஸ்யுவஹ்ரஜ்ஞ ஸ்யுக்ஷணோ நாஶநாஶதஃ" இத்யுத்தரார்த்தம். "ஸுஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" இத்யாதிவாக்யத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்த தாஸ்யம்; இங்கு குணக்ருத

---

* திருவாய்மொழி - ௩, ௩, க. † ஷை - உ, ரு, ச.

acharya.org

மாளைப்போலே இவரும் ஹகவத்குணங்களிலே தோற்று "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் - துய ரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்றார்.

இப்படி ஹகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை விஶத விஶததர விஶததமமாக அநுப வித்து அது உள்ளடங்காமை வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லாயிற்று இப்ப்ரபந்தங்கள்.

இங்ஙனேயாகில், இப்ப்ரபந்தங்களுக்குப் பாட்டும் ஸங்க்யையும் பாட்டுக்கு நாலடி யாகையும் அக்ஷரங்கள் ஸமமாகையும் "எழுத்தசைசீர்பந்தமடிதோடைபாவினம்" என்றாற் போலே சொல்லுகிற ப்ரபந்தலக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனே? என்னில்,—ஶோக வேகத்தாலே பிறந்த "மாநிஷாத" (மாநிஷாத) இத்யாதி ஶ்லோகமானது "உஜ்ஜஹாரைவ" (மச்சந்தாதேவ) என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே அத்திக்காயில் அறுமான்போலே ஹகவத்விபூதி யில் ஏகதேஶஸ்தனான ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸர்வலக்ஷணோபேதமானாற்போலே ஹகவத்ப்ரஸாதமடியாகப் பிறந்த இப்ப்ரபந்தங்களுக்கு இவற்றில் கூடாத தில்லை.

"இவை என்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங் ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்று அறியும்படி எங்ஙனே? இவை ப்ரமாணமென்றறிவது எத்தாலே? இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்யர் ஆர்? இப்ப்ரபந்தங்

தாஸ்யமென்று கண்டுகொள்வது. அடிமைபுக்க - தாஸ்யத்திலே அகப்பட்ட. உயர்வற இத்யாதி- இதரோபசாரமறுமபடி உச்சிதமான ஆநந்தத்தையுடையவனுடைய துக்கநிவர்த்தகமாய் நிரவதிகதேஜோ ரூபமான திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியென்று அர்த்தம்.

வகதருவைலக்ஷணயத்தை நிகமயாநனறுகொண்டு ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸங்கிக்கிறார்- இப்படிபகவத்ஸ்வரூப இத்யாதி. இப்படி - ஏவம்பூர்வோக்தப்ரகாரேண. விஶத விஶததர விஶததமம்- பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள். ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுஃகத்வம் - பரபக்திஃ. ஸ்புடஸாக்ஷாத் காரஃ - பரஜ்ஞாநம். விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநிபிறக்கை- பரமபக்திஃ. ஆக, விஶதத்வாதிகள் பரபக்த்யாதி காரியமாகையாலே பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாலே விஶத விஶததர விஶததமமாக அநுபவித் தென்றபடி.

"வஹ்ஹெஷ்வஹாஶ்ரூகிரிமுஹொவாகுயெஜநா | சுகெஷவஹுஹாயாநம் வாவுவாநம்வஞ்ஜுக்ஷணு" என்கையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களைப் பண்ணுகிறார்— இங்ஙனே யாகில் இத்யாதி; பகவதநுபவபரீவாஹரூபமாகில் எழுத்து - அக்ஷரங்கள். அசை - நேரசை நிரையசைகள். சீர்-கணங்கள். பந்தம் - பந்தங்கள். அடி - பாதங்கள். தொடை - ஸந்தர்ப்பவிஶேஷம். பா-சந்தஸ். இனம்- சந்தஸ்ஸஜாதீயம்; அவை-தாழிசை துறை விருத்தமென்பன. பாலகாண்டே த்விதீயே "ரோதிஷ்யாமி ஷாஶ்வதீஃ ஸமாஃ | யத்க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதீஃ கோ ஸோஹ்யதி". தலைக்கவ, "உஜ்ஜஹாரைவ தேவ ஹநுவ்வுதெயம்ஸாஸ்வதீ | ராஸ்யுவாசிதவாஸ்வாக்ரமாகுவ்வுஷி ஸதீ". மச்சந்தாதேவ - மத்ப்ரஸாதாதேவ. "உஜ்ஜஹாரைவ" என்றத்தைப்பற்ற, அத்திக்காயி லறுமான் என்றது, அறுமான் - கொசுகு.

இனிமேல் இவ வைலக்ஷண்ய விஶேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நோத்தர முகத்தாலே அருளிச் செய்கிறார் - இவை என்ன கோடியிலே இத்யாதி. "வ்ருக்ஷவ்ரநுகாரேணஹிவ்ருஷ்டாவ்ருஷ்டி வ்ருஷ்டீயம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தப்ரதிபாதகப்ரபந்தங்களில் வைத்துக்கொண்டு என்ன கோடியிலே யென்றபடி. இவைபிறந்தபடி யெங்ஙனே— ஸ்வவஶமாயோ? பரவஶமாயோ? பிறந்தபடி எங்ஙனே? என்றபடி. இவற்றுக்கு மூலமென் — ஸ்வதபோபலமோ? பகவத்ப்ரஸாதமோ? என்றபடி. ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் இத்யாதி - பகவத்ப்ரஸாதமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இவை தக்கு இது மூலமென்னுமிடம் எத்தாலே யறியலாம்? என்றபடி. இவற்றுக்குப்ரதிபாத்யர் [illegible]

acharya.org

கள் கற்கைக்கு அதிகாரிகள் ஆர்? இவற்றுக்கு ஹோக்தாக்கள் ஆர்? இவை எதுக்காகப்பண்ணப் பட்டன?" என்று சில அவ்யுத்பந்நர் கேட்க,—"இவை புருஷார்த்தப்ரகாசகமான ப்ரபந்தங்களில் ப்ரதாநப்ரபந்தங்கள்; ஹகவத்குணநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷ வைலாத்காரம் சொல்லுவிக்கப் பிறந்தன்; ஹகவத்ப்ரஸாதலப்தமான திவ்யசக்ஷுர்மூலமாகப் பிறந்தன வென்னுமிடம் ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலே அறியலாம்; வேதார்த்தவித்துக்களான ஸர்வஶிஷ்டர்களும் பரிக்ரஹிக்கையாலும் ஸம்ஸாரத்தில் உத்வேகம் பிறந்தார்க்கு ஜ்ஞாதவ்யமான வேதார்த்தங்களை இப்ப்ரபந்தங்களிலே காண்கையாலும் இவை உத்க்ருஷ்டதமமான ப்ரமாணமென்று அறியலாம்; எல்லார்க்கும் பரமப்ராப்யபூதனை ஶ்ரியஃபதி இப்ப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யன்; ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான்திருவடிகளிலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேணுமென்றிருக்குமவன் இவை கற்கைக்கு அதிகாரி; முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் எம்பெருமான்தானும் இவற்றுக்கு ஹோக்தாக்கள்; ஹகவத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶயபுருஷார்த்தம் இன்னபடிப்பட்டிருக்குமென்று அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரபந்தங்கள் இவை" என்று சிரோபாஸித ஸத்வ்ருத்தராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

நிஷித்தபாஷையாகையாலும், இப்ப்ரபந்தங்களை வேதத்தில் அநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கக் காண்கையாலும், கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத சதுர்த்தவாணத்திலே பிறந்தா

போலே சேஷலேஶ்வரனோ? ஶ்ரியஃபதியோ? என்றபடி. அதிகாரிகள்—அர்த்தஜிஜ்ஞாஸுக்கள். ஹோக்தாக்கள் - ஶப்தார்த்தரஸிகர். 'கற்கைக்கு அதிகாரிகளார்' என்று வைத்துத் திரியவும் 'போகதாக்களார்' என்கிறதென்? கற்கைதவிர பஜிக்கையுமுண்டோ? என்ன, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு "திருவடியே யடைவிக்கும்" என்கையாலே மோக்ஷஸாதநத்வமும், "கேட்டாரார்" என்றும் "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்றுஞ்சொல்லுகையாலே போக்யத்வமும் உண்டாகையாலே, ஸாதநபுத்த்யா கற்கைக்கு அதிகாரிகள்ஆர் என்றது கீழ்: இதிலே போக்யதாபுத்த்யா இழிந்து போக்தாக்களாயிருக்கு மவர்கள் ஆர்? என்கிறதாகையாலே விரோதமில்லை. எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன என்றது - "யாதாதாகாஶோக்ஷாவ்ஃவ்ரஷாஷஉஷாஹ்ரு தீ" என்று புருஷார்த்தங்கள் பஹுவிதங்களாகையாலே எந்தப் புருஷார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கைக்காகப் பண்ணப்பட்டன? என்றபடி. கீழ்ப்பண்ணின ப்ரஶ்நங்களுக்கு உத்தரம்-இவை புருஷார்த்தப்ரகாசகமான இத்யாதி. 'இவற்றுக்கு மூலமென்' இத்யாதியில் சொன்ன சங்காத்வயத்துக்கும் தந்த்ரேஷு பரிஹாரம் — பகவத்ப்ரஸாத இத்யாதி. ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலே என்றது - "வ்ஷுரெகாவ்ரு ஷுரி ஷுயஃ" என்கிறபடியே ஸ்வரத்தாலும் வசநவ்யக்திகளாலு மென்றபடி. வசநவ்யக்திகளாவன - தம்முடைய ஸூக்திகள். அவையாவன - "அருளினன்", "திருமாலாலருளப்பட்ட", "யானாய்த் தன்னைத்தான் பாடி", "தான்தன்னைக் கீர்த்தித்த மாயன்" இத்யாதிகள். ஸ்வரீஇதி - ரேபம் ப்ரதம புஸ்தகலே஖க தோஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன் நிர்வஹித்தான். வேதார்த்தவித்துக்களான ஶிஷ்டராவார் - வேதத்துக்கு ஸ்வதஃ ப்ராமாண்ய வாதிகளான ஸ்ரீலோகஸாரங்கமுநிமுநி நாதமுநி ப்ரப்ருதிகள். ஜ்ஞாதவ்யமான வேதார்த்தங்களை—அர்த்தபஞ்சகாதிகளை. "திருமாலவன்கவி" என்றதைப்பற்ற - ஶ்ரியஃபதி ப்ரதிபாத்யனென்றது. "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், "கேட்டாரார்" என்கையாலே முக்தரும் நித்யரும், "தென்னவென்னு மென்னம்மான்" என்கையாலே எம்பெருமான்தானும் என்றபடி. புருஷார்த்தம் இன்னபடிப்பட்டிருக்கும் என்றது - "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றத்தைப் பற்ற. அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரபந்தங்க ளிவை யென்றதுக்கு - இந்தப் புருஷார்த்தம் ஏவம்ப்ரகாரமா யிருக்குமென்று ஶாஸ்தராநதரங்களிலே அதி ஸ்புடமாகாதென்று கருத்து. சிரோபாஸிதஸத்வ்ருத்தர் என்றது - சிரம்உபாஸிதாஸத்வ்ருத்தா யைஸ்தே ததோக்தாஃ என்று - சிரகாலம் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸத்வ்ருத்தர்களை யுடையவர் தொன்றபடி. அவர்களாகிறார்-மோர்முன்னாக முப்பதினாண்டு ஆசார்யஶுஶ்ரூஷைபண்ணின ஜயன்போல்வார்.

விஜிகீஷுப்ரபாஸநகந்த அநுவதிக்கிறார் — நிஷித்தபாஷை இத்யாதியாலே. யத்வா, பாஷாரூபத்வாதிகளாலே சில மந்தமதிகளுக்கு விஶ்வாஸமாந்த்யம் பிறக்கு மென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசி

acharya.org

ரோருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தேஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே ப்ராதேஶிகங்களாகையாலும், அவைதிகர் பரிக்ரஹிக்கையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகையாலும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே புருஷார்த்ததயா சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களைக் காற்கடைக்கொள்ளுகையாலும், இப்ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமாணமாக மாட்டாவென்று வைதிககோஷ்டியில் பழக்கமில்லாதார் சில அறிவுகேடர் வந்து ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ண; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே, பாஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுள்ள கைஶிகாதிகளைத் தன் நாட்டினின்றும் போகவிட்ட ராஜாவைக்குறித்து '.ஹரிகீதி-ம்விதெ நவா-ருஷ்ரா ஹுணை-ந நரொத்தை | ஹாஷாமா நம்நமாதவ்யம் தஷ்டாவாவம்கூயாகூ-தி' என்ற யமவசநத்தின்படியே பாஷாநிஷேதம் ஹகவத்வ்யதிரிக்தவிஷயங்களிலே யாகையாலும், அங்ஙனன்றியே பாஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களை அங்கீகரிக்கில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையான பாஹ்யஶாஸ்த்ராதிகள் அப்யஸிக்கவேண்டுகையாலும், ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேதத்தில் அநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளும் இழவாதபடி வேதார்த்தத்தை த்ராவிடபாஷையாலே அருளிச்செய்கையாலும், எதிர்சூழல்புக்கு அநேகஜந்மங்கள் எம்பெருமான்தானே தோடர்ந்து

விஶ்வாஸங்கள் பிறக்கைக்காக இப்ப்ரபந்தங்கள் ஸ்ருடப்ரமாணங்களென்று இதினுடைய ப்ராமாண்யாதிஶயத்தை ஆக்ஷேப ஸமாதாந ரூபேண த்ருடீகரிக்கிறார் - நிஷித்தபாஷை இதயாதியாலே என்னவுமாம். 'இவை ப்ரமாணமென்று அறிவது எத்தாலே' என்கிற ப்ரஶ்நோத்தர க்ரந்தத்தோடே இந்த வாக்யத்துக்கு ஸங்கதி. "ஹாஷாமா நம்நம்ர் தீவ்ய" இத்யாதிநா நிஷித்தமாகையாலே நிஷித்தபாஷையென்கை. வேதத்தில் அநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலேயன்றோ என்றபடி. ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாதவென்றது - "வெதாதஶ்ரவணஜநித ஜ்ஞாநத்துக்கு யோக்யதையில்லாத என்றபடி. கலிகாலமாகையாலும் வர்ணத்தாலும் ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லையென்று ஶங்காஶ்ருதயம். தேஶாந்தரங்களில் இதி - ப்ரமாணமானால் ஶ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ஸர்வத்ர உண்டாகவேணுமென்று கருத்து. அவைதிகர் - ஶாக்யாதிகள். அவர்களும் விஜயார்த்தமாக "ஆழியெழச்சங்கும்" முதலானவற்றை அப்யஸிப்பர்களிறே என்றபடி. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்தமானஇதி-"ஶாஞ்சொஷாஞ்ஶ்", "காஶிநொவாரு ய நீகாரா நீ" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான என்றபடி. காமபுருஷார்த்தத்தை - "அஞ்சிறையமடநாரை" தொடக்கமாகத் தூதுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷார்த்தத்தை யென்றபடி. ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே இத்யாதி - காமம்போலே ததுபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்தமே யாகிலும் தேஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் "ஷணா நூ-கரணாழி" என்றும், "வ்ருதிமு ஹாஶி நாய நஶோரு ஜெதி" என்றும் விஹிதமென்றபடி. "ஸ்வ ம-ர்காஶொயஜெத", "ஶ்ரியா யஜெதவஶ்-காரீ", "ஜராரணஶொ ஷாய", "யெத்வஷாஶநிரெஶாழி", "யொமி நாஶ்ரீ-தம்ஸா நழி" இத்யாதிகளுங் கண்டு கொள்வது. பழக்கம் - பரிசயம். அறிவுகேடர் - அஜ்ஞாநிகள். ப்ரதமஹேதோரவித்திமாஹ—மாத்ஸ்ய இத்யாதி. 'மாத்ஸ்யபுராணத்திலே' என்கிறதுக்கு 'யமவசநத்தின்படியே' இத்யநேநாந்வயः. ஹேநரோத்தம, ஹரிஶ்ரீத்திம்விநைவ ப்ராஹ்மணேந ஸம்ஸ்க்ருதவ்யதிரிக்த பாஷாகர்ம நிகர்தீத்வ மித்யர்த்தः. அல்லாதபோது அநிஷ்டப்ரஸங்கங் காட்டுகிறார்—அங்ஙனன்றியே இத்யாதி. பாஹ்ய ஶாஸ்த்ராதி இத்யாதி - ஆதிஶப்தத்தாலே குத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்களைச் சொல்லுகிறது. இரண்டாம் ஆக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் - ஆழ்வார் தம்முடைய இத்யாதி. இழவாதபடி - நஶியாதபடி. "ஶ்ரவணொவ ததுரொவரா நூ-ருக்வாவ்ரு ஹுணஶமு-ருகீ" என்கிறபடியே சதுர்த்தாவநாய க்ருபயா ப்ரவ்ருத்தேதிஹாஸபுராணங்கள் பேரலே இவையும் ப்ரமாணதமங்கள். இத்தால் வேதாநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது ப்ரபந்தத்துக்குக் குறையன்று, ஸீரஜீவிமர்க்களும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிஶயத்தாலே அப்படி பண்ணுகையாலே யென்றபடி. மூன்றாம் ஆக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் - எதிர் சூழல் புக்கு இத்யாதி. எதிர் சூழல் புக்கு - திருவவதரித்து. 'தானே,

acharya.org

விஷயீகரிக்கைக்கடியான ஹார்க்யத்தையுடையராய் நிரந்தர ஸகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய் தத்த்வஹிதங்களில் நிபுணராய் அவற்றினுடைய உபதேஶத்திலும் ப்ரவ்ருத்தராய் விதுர ஶபர் யாதிகளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார்பக்கலிலே இப்ப்ரபந்தங்கள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஶிஷ்டப்ரசுரமான தேஶங்களெங்கும் உண்டாய் பாஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற்றின் வைலக்ஷண்யத்தைக் கேட்டு 'இவற்றை அபய்ஸிக்கைக்கு ஈடான இப்பாஷை நடையாடுந் தேஶத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே!' என்று இருக்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக் கண்டு வேதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத அவைதிகருங்கூடப் பரிக்ரஹிக்கை ஶ்லாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக்களிற் சொல்லுகிற ஹக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், ஐஶ்வாயகைவல்யங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷததாலே யாகையாலும், ப்ரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், எம்பெருமானை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஹக்தி

என்கிற அவதாரணததாலே ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வ்யாவாத்திக்கப்படுகிறது. பாகய்த்தையுடையராய் - "விதிசூழ்ந்ததால்" என்று சொல்லப்பட்ட பகவத்க்ருபையை யுடையராய். "எங்குமபக்கம்நோக்கறியான்" என்றத்தைப்பற்ற, நிரந்தர பகவத்கடாக்ஷ பாத்ரபூதருமாய் என்றது. அத எவ, ததவஹிதகளில் நிபுணரா யென்று அத்யாஹாரித்துகொள்வது. இத்தால், யுகவாணப்ரயுகதஜ்ஞாநமாந்த்ய [illegible] கை பரிஹ்ருதையா யிற்று. இவ்விடத்திலே "[illegible]" என்றது அநுஸந்தேயம். த்ரைவர்ணிகர்க்கன்றோ உபதேஶட்ருத்வம் என்ன, விதுர இத்யாதி. ஆதிஶப்தேந ஸுஹ்ருதர்மவ்யாதாதயோ விவக்ஷிதாः. விதுராதிகளில் விலக்ஷணரென்றது - சதுர்த்தவர்ணஜர்க்கும் ஜ்ஞாநயோக்யதையும் ததுபதேஶயோக்யதையும் உண்டு என்கைக்காக. "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவ்யம். உப்பலவः - உபத்ரவः, குலாதிதோஷ மென்றபடி. 'தேசாந்தரங்களிலின்றிக்கே' இத்யாத்யாக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் - இப்பாஷை நடையாடி இத்யாதி. பாஷாந்தரங்களிலே - பாஷாந்தரவத்தேஶஷு; ஏதத்பாஷாரஹித தேசங்களிலே யென்றபடி. விலக்ஷணர் - லோகஸாரங்கமுநி ப்ரப்ருதிகள். நன்மை - சேதநருச்யநுகுண பலப்ரதத்வம், அந்யாபதேசருபதயா போக்யத்வம், ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நத்வம் முதலானவை. அவைதிகருங்கூட இதி - வைதிகபரிக்ரஹமின்றிக்கே அவைதிகர் பரிக்ரஹித்தாலாயிற்று தோஷமாவது. வைதிகபரிக்ரஹ முண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிகபரிக்ரஹ முண்டானால் ஸ்ரீராமாயணாதிகளைப்போலே ப்ரத்யுத ஶ்லாக்யதா ஹேது வென்றபடி. 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தை' என்றதுக்கு உத்தரம் - வேதநமென்றும் இதயாதி. "[illegible]" இத்யாதிகளில் வேதநம். "[illegible]" இதயாதா வுபாஸநம். பக்தியை காமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் - உத்தமஸ்த்ரீக்கு உத்தமராயவிஷயாநுராகம்போலே தமக்கு பகவத்ப்ராவண்யாதிஶய ஸூசநார்த்தமாகவும், குடஜிஹ்விகாந்யாயேந விஷயப்ரவணருக்கு மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே ருசிபிறக்கைக்காகவும். 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே' இத்யாதிக்கு உத்தரம் - ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களை இத்யாதி. வேதம் த்ரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை விதித்த தென்றபடி. விதிஶேஷ ப்ரஶஸா பரிஹாராநந்தரம் ஸ்வபக்ஷஸாதகமாகப் பின்னையும் சிலவைவாதிசயங்களை அருளிச்செய்கிறார் - ப்ரதிபாத்யனான இத்யாதி. 'எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்' என்றவிடத்திலே "[illegible]" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இத்தால், இப்பாஷுதத்தால் ஏகாமஶதத்திலும் அர்த்தவாதஶங்கையில்லை என்று இந்த ஹேதுவுக்கு ஸாரம். எம்பெருமானை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும் என்கிறதுக்கு - அவிளம்பேந ப்ரதிதி ஜநகத்வ மித்தம். பக்திக்கு உத்பாதகங்களை என்றது - 'இப்பத்தால் பத்தராவர்' என்றத்தைப்பற்ற. "[illegible]"

acharya.org

க்கு உத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பந்நையான ஹக்திக்கு வர்த்தகங்களாகையாலும் ஶ்ரவணாதிகளில் அப்போதே நிரதிஶயப்ரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தாலும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாந் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும் புருஷார்த்தவிஷயமான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும் இப்ப்ரபந்தங்களை த்ருடதரப்ரமாணங்களாக உபபாதித்து வைதிககோஷ்டியில் அபியுக்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

ஹகவத்ப்ரஸாதத்தாலே அவனை அநுபவித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக்கூப்பிடுகையுங் கூடினபடி எங்ஙனேயென்னில்; - ஓரோகுணத்தை அநுபவித்தால் அநுபூதகுணங்களிலுண்டான ப்ரியத்வப்ரகர்ஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து குணந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும், "வாரோதநியொரோகொவிரோகொடவாரோதநி" என்றும், * "மாற்பான்மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே; பின்னை அக்குணங்களில் க்ரமப்ராப்த பந்ருது; யாதொருபோது ஆசைமிக்கது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஸ்மரணாதிகளாலுமாக ஹகவத்விஷயத்தில் அநுபவித்த அம்ருதத்தையும் இழந்து † "எந்நாள் யானுன்னை யினிவந்துகூடுவன்" என்றும், ‡ "பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ" என்றும், § "போரவைத்தாய்புறமே" என்றும், ¶ "கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்

ரீராயே' என்றத்தைப்பற்ற. உத்பந்நையான இத்யாதி - இந்த ஹேதுத்வயமும் பரம்பரயா புருஷார்த்த பர்யவஸாயித்வபரம். 'ஶ்ரவணாதிகளில்' இதி - ஆதிசப்தேநோச்சாரணாதி ரப்தியதே. இவ்விடத்திலே ஶ்ரவணாதி வேளையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸ்பஷ்டார்த்தபோதஜநகத்வாரா ப்ரீதிஜநகத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால், ஜடிதிப்ரமாஜநகத்வரூப ப்ராமாண்யாதிசயம் சொல்லுகிறது. "கேட்டாரார்," "இன்பம்பயக்கும்" என்றத்தைப்பற்ற, 'நிரதிசயப்ரீதிஜநகங்கள்' என்றது. வேதத்தில் - வேதத்தை யத்வா, இவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலுமித்யங்வயம். அதாவது - "சுடர்மிகுசுருதியுள்" "முதுவேதமுதல்வன்" "வேதநீரன்" இத்யாதியை நினைக்கிறது. 'ப்ரஹ்மகாரணவாதம்' என்றது - "தானேதானாயவாறெங்கும் தானாய்த்தானாய்" "வேர்முதலாய் வித்தாய்" இத்யாதியை நினைத்து. ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாந் மோக்ஷமென்றது - "சிந்தித்துய்மினோ" "சிந்திப்பேயமையும்" இத்யாதியைப்பற்ற. √ பூர்வோக்த மஹாவாக்யத்திலே 'எதிர்சூழல்புக்கு' இத்யாத்யம்ருதத்தை அவலம்பித்து ஸங்கிக்கிறார் - 'பகவத்ப்ரஸாததாலே' இத்யாதி; விஶத விஶததர விஶததமமாக அநுபவித்துப் பரிபூர்ணரான இவர்க்கு என்றபடி. இத்தால், இவருக்கு ஸம்ஶ்லேஷமாவது - மாநஸாநுபவமேயிறே. இது கர்மமடியாக வந்ததன்றிக்கே பகவத்ப்ரஸாதமடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதங்கூடாதென்று ஸங்கநாதாத்பர்யம். 'ஓரோகுணத்தை' இதி - ஸமுதாயோக அநுபவித்தவளவன்றிக்கே தனித்தனியே அநுபவித்தாலென்றபடி. ஸ்ப்ருஹையை - ஸ்ப்ருஹையையும். உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் - 'பரமாத்மநி', 'மாற்பால்' இத்யாதி. "ஸலெவ்ஷணாவிநிரூகுஸலெஹக்ஷம்ஹொகுரூதி" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம் பரார்ஹஸ்பத்ய ஸ்ம்ருதௌ. அபரமாத்மநி - பகவத்வ்யதிரிக்த க்ஷுத்ரவிஷயே. 'மாற்பால்' இத்யாதி: ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஹ்ருதயம் ப்ரவணமாக ஸ்த்ரீகளுடைய தோளிணைகளில் ரசையற்று இத்யர்த்தம். சுழிப்பவென்று - குணந்தர ஸ்ப்ருஹாஜநகத்வமும் ஸூசிதம். ஸ்ப்ருஹாமாத்ரமொழிய அநுபவமில்லையோ? என்ன, 'பின்னை' இத்யாதி. 'ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஸ்மரணாதிகளாலும்' இதி: அந்த ஆதிஶப்தேந ஸம்ஸாரஸ்மரணம் விஷயஸ்மரணம் தொடக்கமானவற்றைச் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்திலே "க்ஷுதவ்ஹாராநிவதந்ருஹீக்ஷம்ய நக்ஷயெகுவ்ருதிஜாராஸ்ரிதி | ஸுவத்ருவொராணிஸுஹுவதிஹிஹெஷுதராவஹுஹுஸுஹவதி" என்கிறது அநுஸந்தேயம். ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த ஸ்மரணத்துக்கும், விஷயஸ்மரணத்துக்கும், ஸம்ஸார ஸ்மரணத்துக்கும் பகவத்வைலக்ஷண்யத்தை ஸ்மரித்து அதுகிடையாமையால் வந்த ஆர்த்திக்கும் அடைவே நாலுசந்தை 'எந்நாள்' இத்யாதி. 'நான் உன்னை இனிவந்து கிட்டுவது எந்நாள்? பலவிஷயங்களை நீ காட்டி முடிக்கப் பார்க்கிறாயோ? உனக்குப் புறம்பான விஷய ப்ரசுர ஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டுவைத்தாய். என்னை யழைத்துக்கொள்ளுங்காலம் இன்னம் ஸமீபியாதோ? இத்

---

* மூன்றாந்திருவந்தாதி-கச. † திருவாய்மொழி-ங, உ, க. ‡ ஷை ச, கூ, கூ. § ஷை ங, க, ங. ¶ ஷை ங, ங, ங.

acharya.org

னங்குறுகாதோ" என்றும் கூப்பிடாநிற்பர் அவனை அநுபவிக்கப்புக்கால் · "அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றும், † "பருகிக்களித்தேனே" என்றும், ‡ "உண்டுகளித்தேற்கும்பரேன்குறை" என்றும். $ "தொண்டீரேல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்" என்றும், ¶ "எமாகிற்றமே லேழேழுபிறப்பு மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைய வாழ்வுவாய்க்கின்றவா" என்றும் தாமும் தம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுமாய்க் கூடக் களிப்பர். இப்படி பஹுகுணனான எம்பெருமான்பக்கலிலே நிரதிசயபக்திமான்களாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகஸுகதுக்கராய், அவனை யல்லது அறியாதபடியாய் பகவதநுபவஸுகம் மிக்கபோது இதரபதார்த்தங்களுமேல்லாம் தம்மைப் போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிக்கிறனவாகவும், விஶ்லேஷமென்று ஒருவகையுண்டென்றும் அறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்க மறந்து, விஶ்லேஷவ்யஸநம் மிக்கால் ஸம்ஶ்லேஷ ரஸமுண்டென்றும் அறியாதே இதரபதார்த்தங்களுமேல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு "நீயுந்திருமாலானேஞ்சங்கோட்பட்டாயே" இத்யாதியாலே அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பர். இவர்க்கு ப்ரியாப்ரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பர்யாயண உண்டாயிருக்கையாலே இவர்க்கு சிந்தயந்திப்படி நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே இவரை தீர்க்கசிந்தயந்தி யென்றாயிற்று நம்முதலிகள அருளிச்செய்வது. ஆனால், சேதநர்க்கு ஸ்த்ரியந்நபாநாதிகளே யாரகபோஷகபோக்யங்களாய்ச் செல்லாநிற்க, இவரை ஸகவத்குணைகயாரகரேன்னக்கூடுமோ? என்னில்; - திருவயோத்யையிலும் கோஸலஜநபதத்திலுமுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாடைய ராமகுணைகதாரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமேன்று

யர்த்தம். விஶ்லேஷ ப்ரஸங்கா துபஸ்திதம் ஸம்ஶ்லேஷமாஹ - 'அவனை யநுபவிக்க' இத்யாதி. அடியேனித்யாதிக்கு - ஶேஷபூதனான நான் முதல்முன்னமே - ப்ரப்ரதமமே யடைந்தேன். பருக - ஸம்பபுஜித்து. களித்தேன் - நிரதிசயாநந்தத்தைப் பெற்றேன். உண்டுகளித்தேற்கு - நித்யாநுபவம்பண்ணி ஆநந்தித்த எனக்கு. உம்பர் - மேலொருதேஶவிஶேஷத்திலே போய்ப் பண்ணும் அநுபவத்தில். என்குறை குறைகிடந்ததே? தொண்டீர் - பகவத்பாகவத விஷயத்தில் ஈபலரானவர்களே! எல்லீரும் வாரீர் - இப்போகத்தை இழவாதே எல்லாரும் வாருங்கோள். தொழுது தொழுது நின்று - ப்ரீதிபரவஶராய்க் கொண்டு நிரந்தர பகவதநுகூல வ்ருத்திகளைப் பண்ணிநின்று. ஆர்த்தும் - ஸஹர்ஷகோலாஹலம் பண்ணுவோம். எமர் இத்யாதி - கீழேழு, மேலேழு, அர்த்தாத் மத்யேயேழு: ஆக, இருபத்தொருஜந்மங்களிலும், எமர் - மதியரானவர்கள், கேசவன் தமரானார்கள்: இது, மாசதிர் பெற்று - நிர்ஹேதுக பகவதநுகாரமாகிற இந்த மஹாதிஶயத்தைப் பெற்று. நம்முடையவாழ்வு - நம்முடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயானது, வாய்க்கின்றவா - வளருகிறபடி என்? என்று பொருள். உக்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களினுடைய சமாஹிதியை அருளிச்செய்துகொண்டு நிகமிக்கிறார் - இப்படி' இத்யாதி. 'பக்திமான்களாய்' என்ற அநந்தரம் "அநுஏவ" என்று அத்யாஹார்யம். 'அவனை யல்லதறியாத படியாய்' என்ற அநந்தரம் 'இருக்கிறஇவர் என்று அத்யாஹார்யம். விஶ்லேஷதஶையில் 'நீயுந் திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே" என்றிருக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷ தசையிலும் 'தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கிறனவாக' என்று அர்த்தாபவித்தமாதல்; யத்வா, "மாயக்கூத்தனில்" - "நன்னாடு" என்றதிக்கு 'எம்பெருமானை யநுபவிக்கிறநாடுகொண்; இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ?' என்ற பள்ளான்நிர்வாஹத்தைப் பற்றி முக்யமாகவுமாய் 'ஸுகிக்கிறனவாகவும்' என்ற அநந்தரம் 'நினைத்தும்' என்று அத்யாஹாரம். 'நீயுந் திருமாலால்' இதி: நீயும் ஶ்ரியஃபதியாலே நெஞ்சுபறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயோ? என்றபடி. சிந்தயந்தியில் வ்யாவ்ருத்தி - இவர்க்கு இத்யாதி. 'தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக ஸுகதுக்கராய் அவனை யல்லது அறியாதபடி யிருக்கிற' என்று பகவத்குணைகதாரகத்வஞ் சொல்லிற்று, "கம்ஹுஹுயெஹஹியுயஶதாவெ" என்கிறாப்போலே லோகத்ருஷ்டாகார விருத்தமாக பகவத்குணைகதாரக ரென்னக்கூடுமோ? என்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஶங்கிக்கிறார் - 'ஆனால்' இத்யாதி. "நஹிஷ்வெ ந்வவஹுநாத" இத்யபிப்ராயேண பரிஹாரம் - 'திருவயோத்ய்யையிலும்' இதி: ஸ்தாவரஜங்கமங்களிலே இந்த ஆகாரம் கண்டால் ஆழ்வார்க்கு கிமுத என்று கருத்து. 'ராமகுணைகதாரகங்கள்' என்கிறவிடத்திலே "கவிவ்ருக்ஷாவஸிஷ்டாநாம்"

---

* திருவாய்மொழி - உ, ங, ஙு. † ஷை ஷை ஷை கு. ‡ ஷை கo, அ, எ. $ ஷை ரு, உ, உ. ¶ ஷை உ, எ, ஏ.

acharya.org

கொள்வது. இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸம்ஶ்லேஷமாவது - ப்ரத்யக்ஷ மாநா காரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம். விஶ்லேஷமாவது - பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷபண்ணி அதுபெறுமையாலே மாநஸாநுபவத்துக்கு வந்த கலக்கம். ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவியந்தாவாய் நிரவதிக க்ருபாவானாயிருந்த எம்பெருமான் இவருடைய அநுபவத்தை முடியநடத்தாதே இவ்வநுபவத்தை விச்சேதித்ததுக்கு ப்ரயோஜந மென்? என்னில்; - திருவயோத்தையிலும் திருக்குரவைவ்யிலும் பிரிந்த பிரிவுபோலே இவர்க்கு அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவும், மேன்மேலென த்ருஷ்ணைபிறக்கைக்காகவும். எம்பெருமான்பக்கல் பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து நினைத்தபடி பெறுவிட்டவாறே ஶோகமோஹங்கள் பிறக்கும் இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும் ஆழ்வார்க்கு வந்த தசை அந்யாபதேசப்பேச்சைப் பேசுவிக்கும்.

இப்ப்ரபந்தங்களில் ஸூக்திகள் ப்ராப்யனான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபப்ரதிபாதக பரமாயிருக்கும் சில; ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்மவிஷயமாயிருக்கும் சில; ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லும் சில; பலத்தைச் சொல்லும் சில; ப்ராப்திவிரோதியைச் சொல்லும் சில; அவஶிஷ்ட

"வாசிபரஷவயாஶாதி" "ஜீதஶாநிவ்ருதஸ்ய நஷ்டாவாஶ்ருத்வத ஹிநிஉஷிஶ்ரு விஶ்ரம்வ நு:" "வ்ருஷ்ரு ஶ்வஶ்ரு நாமாவொவ்ருதாநவாயய நிவகுஷிணொவிவ்ரு யாவஜெ:" "சுமஶ்ரு ஹி ஹ்ரு ஜெ நவாரோஜ்ரொமம்வ நு: பஷாவஶ்ரு நிரு நு:" "நஷ்ரு ஶ்ரு ஷ நாஹ்ரு ரு ஜீவ ரு ஶ்ரு ஶ்ரு ஶ்

மானவை இவற்றுக்கு உபபாதகங்களாயிருக்கும். இவற்றில் உத்தேஶ்யம் - பலம்; ததர்த்தமாக மற்றுள்ள நாலர்த்தமும் சொல்லுகிறது.

இவற்றில் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் - த்வதநுபவவிரோதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தை யறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானை யர்த்திக்கிறார்; திருவாசிரியத்தில் - நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க்குஹோக்யமான தன்னுடையவடிவழகைக் கலம்பகன்மாலையைப் பணியாக எடுத்துக்காட்டுமாபோலே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அநுபவித்தார் பூர்ணமாக; பெரியதிருவந்தாதியில் - நிரதிசயபோக்யனை எம்பெருமா அநுபவிக்கையாலே ததநுகுணமாக த்ருஷ்ணை பிறந்து த்ருஷ்ணுநுகுணமாகப் பேசியும் நினைத்தும் தரிக்கிறார்; திருவாய்மொழியில் - இவருடைய த்ருஷ்ணுநுகுணமாக ஶ்ரியஃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய்த் தனக்குத்ததுதியான திவ்யதேஹத்தையுடையனுமாய் திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய் ஶங்கசக்ராதித்வயாயுததரனுமாய்ப் பரமவ்யோமத்திலே ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்தாநரத்நமண்டபத்திலே பெரியபிராட்டியாரும் தானும் பிராட்டிமாருங் கூட திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே ஏழுலகுந் தனிக்கோல் செல்ல விற்றிருந்தருளி அஸ்த்ராதி பயஶங்கிகளான அயர்வறுமமரர்களாலே அநுவரதபரிசர்யமாண சரணநளினயைக்கொண்டு, அங்கு அங்ஙனே செல்லாநிற்க ஸ்வஸங்கல்பாயத்த ஸ்வரூபஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகமான ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் தனக்குஶரீரதயா ஶேஷமாகவுடையனாய் அந்தராத்ம

த்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே 'அவசிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாதகங்கள்' என்கிறார். புருஷார்த்த ப்ரதிபாதகம் என்று கீழே சொல்லிவைத்து இங்கே அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதகமென்றால் வ்யாஹதமன்றோ? என்ன, 'இவற்றில் உத்தேஶ்யம்' இத்யாதி. உத்தேஶ்யம் - ஆகாங்க்ஷிதம். 'ததர்த்தமாக' இதி கைங்கர்யத்துக்கு ஆஶ்ரயபூத ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபம் சொல்லவேணும்; கைங்கர்ய விஷயதயா பரஸ்வரூபம் சொல்லவேணும்; கைங்கர்யாவாப்தௌ ததநுரூபோபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணும்; ஏதாத்ருஶகைங்கர்யத்தின் விரோதி ஸ்வரூபம் சொல்லவேணும்; ஆகையாலே, மற்ற நாலர்த்தமும் ஏதநுபயுக்தயா வந்ததென்றபடி.

இப்ப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் ப்ரதிபாத்யார்த்தம் ஏது? என்ன, 'இவற்றில் ப்ரதம ப்ரபந்தமான' இத்யாதி. "உவகை சொவஸம்ஹாரவஹ்யாவொகவுமிரு தாவமுழு | கூறுவாரொவவு தீவலிம்ஹ நாதாரு நிரயெ" என்கிறபடியே "இனியாமுறுமை" "அழுந்தார்" என்று உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிரண்டிலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையாலே இதுவே திருவிருத்தத்துக்கு ப்ரதாநதாத்பர்யம். 'த்வதநுபவ விரோதியான' என்றது - கைவல்யவ்யாவ்ருத்யர்த்தமாக. 'வடிவழகை' என்கிற விடத்தில் - அவயவ ஸௌந்தர்யமும் ஆபரண ஸௌந்தர்யமும் சொல்லுகிறது, "செங்கமலமுகுளமுலுடுத்து" இத்யாதியைப்பற்ற. கலம்பகன்மாலை - நாநாவர்ணங்களான புஷ்பங்களைத் தொடுத்த மாலை. பணியாக - வகுப்பாக; போக்யமாக வென்றபடி. "நற்பூவைப்பூவீன்றவண்ணன்" இத்யாதியைப்பற்ற, 'நிரதிசய போக்யனை' என்றது. எம்பெருமானையநுபவிக்கையாலே, அநுபவித்துப் பிரிகையாலே என்றபடி. 'த்ருஷ்ணை பிறந்து' என்றது-"அன்பேபெருகமிகும்" என்றத்தைப்பற்ற. "நாவீன்தொடை கிளவியுட்பொதிவோம் இயற்றுவா யெம்மொடுகூடி" "எத்தமுயல்" "நீகதியாய் நெஞ்சேநினை" இத்யாதியைப்பற்ற - 'பேசியும் நினைத்தும்' என்றது. 'திருவாய்மொழியில்' இதி: 'இவருடைய த்ருஷ்ணுநுகுணமாக' என்றதுக்கு - 'நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டு' என்கிறத்தோடு அந்வயம். 'ஶ்ரியஃபதியாய்' என்றது-"உளன்சுடர் மிகுசுருதியுள்" என்றத்தைப் பற்ற. "ஹ்ரீஶ்ரீதெலுகூஶ்ரீவெதுவ." இத்யாத்யுக்தமான ஶ்ரியஃபதித்வத்தை நினைத்து, 'உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்' என்றது என்றாரே ஆறாயிரத்திலே பிள்ளான். "நலமுடையவன்" என்றத்தைப்பற்ற, 'ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனாய்' என்றது. "சுடரடி" என்றத்தைப் பற்ற, 'திவ்யதேஹத்தையுடையனாய்' என்றது. "சுடரடி" என்ற விக்ரஹயோகத்திலே திவ்ய பூஷணாயுதங்கள் அந்தர்ப்பூதங்கள். யத்வா, "அந்தாமத்தன்பு" இத்யாதியைப்பற்ற, 'திவ்யபூஷண' இதி. "சங்குவில்வாள்தண்செக்கரக்கையற்கு" "ஒன்சங்கதை" இத்யாதியைப்பற்ற, 'சக்ரசக்ர' இதி ஆதல். பரமவ்யோம நிலயத்வமும் திவ்யமஹிஷீ விஶிஷ்டத்வமும் "அயர்வறுமமரர்கள்" என்றத்திலே விதித்தம். தனிக்கோல்-ஏகாஶ்ரயை. 'அமரர்களாலே' என்றது - 'மற்றமரராட்செய்வார்" இத்யாதியைப் பற்ற. ஸ்வஸங்கல்பாயத்த இதி : ஸ்வரூபாதிகளினுடைய ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம்பாட்டுத் தொடங்கி மூன்று பாட்டிலே கண்டுகொள்வது. 'ஶரீரதயாஶேஷம்' என்

acharya.org

தயா சேதநாசேதநங்களை வ்யாபித்துத் தத்கததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய் நாராயணாதிநாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனாய், ஏவம்விதனாக 'உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்'' என்கிறபடியே உபநிஷத்ஸித்தனுமாய் இப்படி விஸஜாதீயனுமா யிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்து தன்னுடைய பரமக்ருபையாலே திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வஹாவனுமாய்த் தன்னுடைய அவதாரங்களிலும் உதவப்பெறாத ஹர்ஹநிர்ஹாக்யர்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸர்வாபராதஸஹனாய் பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே ஸ்வாராதனாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்த்ரனாய் அவர்களுடைய இச்சாநுகுணமான போஜநஶயநாதிகளையுடையனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனான தானே ஆஶ்ரிதஸுலபத்வார்த்தமாகக் கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும், இப்படியுள்ள ஸர்வேஶ்வாத்வத்துக்கும் ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனான எம்பெருமான் தன்னை நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டு அநுபவித்துத் தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ப்ரதிபந்தகமற்ற எம்பெருமானைப்பெற்று முடிக்கிறார். இனிச் சொல்லவேண்டுமவையெல்லாம் அவ்வவதிருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது.

முதல் திருவாய்மொழியிற் சொல்லிற்றாவது - நாநாரத்நபரிபூர்ணமாய் அபரிச்சேத்யமான கடலை முந்துறத் திரளக் கண்டாற்போலே ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாய் எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு ஸர்வேஶ்வரனாய் ஸ்ரீயஃபதியாக அபௌருஷேய

றது "உடன்மிசையுயிரொன" என்றத்தைப்பற்ற. வ்யாப்தியும் தோஷாஸ்பர்ஶமும் - "புலனொடுபுலனலன்" என்றத்தைப்பற்ற. நாராயணாதிநாமவாச்யத்வம் - "வண்புகழ் நாரணன்" என்றத்தைப்பற்ற. 'ஏவம்விதன்' என்றது, கீழேயும் மேலேயும் கடாகூடித்து. சுடர்மிகு சுருதியு ளுளன் - காந்திமிக்க ஶ்ருதியிலே உளனானவ னென்றபடி. "அளிபொறையாய் நின்ற பரன்" என்றத்தைப்பற்ற - 'இப்படி விஸஜாதீயனுமாய்' என்றது. கீழ்ப் பாத்வத்தைச்சொல்லி மேல் விபவத்தைச் சொல்லுகிறது: "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும் தேவமநுஷ்யாதிஸஜாதீயனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வஹாவனுமாய்' இத்யந்வயம். "பத்துடையடியவரில்" பாமேயம் - 'திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வஹாவனுமாய்' என்றது. இனி "அஞ்சிறையமடநாரை" தொடக்கமான திருவாய்மொழிகளின் அர்த்தஞ் சொல்லிக்கொண்டுபோகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையுஞ் சொல்லுகிறது, 'தன்னுடைய அவதாரங்களிலும்' என்று தொடங்கி. 'கர்ப்பநிர்ப்பாக்யர்' என்றது-"கருவிலேதிருவிலாதீர்" என்கிறபடியே கர்ப்பப்ரப்ருதிநிர்ப்பாக்ய ரென்னுதல், அவதார காலத்திலே கர்ப்பஸ்தரையாகிற பாக்யமில்லாதவர்க ளென்னுதல். 'இழக்கவேண்டாதபடி' என்றதுக்கு - "வந்து நின்றருளியும்" என்றத்தோடு அந்வயம். அபராதஸஹதை "அஞ்சிறையமடநாரையிலும்" ஸ்வாராதனை, "பரிவதிலீசனிலும்", அத்யந்த பாரதந்த்ரயம்- "ஓடும்புள்ளிலும்", அவசிஷ்டங்கள் "பொருமாநீள்படை"யில் "நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற" என்றதிலுங் கண்டுகொள்வது. ஆக, ஆயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான முதற்பத்தில் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்து "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்றத்தோடேசேர்த்து நிகமிக்கிறார், 'இப்படியுள்ள' இத்யாதி. "ஸ்ரீயஃபதியாய்"என்று தொடங்கி "இப்படி விஸஜாதீயனாயிருந்துவைத்து" என்னுமளவும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்துக்கு - ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிற்று. "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே" என்று தொடங்கி "கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்" என்னுமளவும் - ஆஶ்ரிதாநுக்ரஹத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிற்று. "வரவாரொன்றில்லையால்" "வெறிதேயருள்செய்வர்", "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்" இத்யாதியைப் பற்ற, 'நிர்ஹேதுகமாக' இத்யாதி. 'முடிக்கிறார்' - தலைக்கட்டுகிறார். முதற்பத்தில் ப்ரமேயகதநம் போருமோ? மற்ற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் எது? என்ன, 'இனிச்சொல்ல' இத்யாதி.

முதல்திருவாய்மொழி எல்லாத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமென்று விவக்ஷித்து, தத்நுகுணமாக த்ருஷ்டாந்தமும் தார்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார்- 'முதல் திருவாய்மொழியில்' இத்யாதி. திரள-ஸமுதாயாகாரேண.முதற்பாட்டில் ப்ரமேயம்-'ஸ்வரூபரூபகுண இத்யாதி. "யவன்" என்று ஸ்வரூபமும், "சுடரடி" என்றரூபமும், 'உயர்வற' இத்யாதியாலே குணங்களும், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றுவிபூதியும் சொல்லுகிறது. "மிகுநரையிலன்" என்றத்தைப்பற்ற, 'எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு' என்கிறது. மூன்றாம்பாட்டுத்தொடங்கி நாலுபாட்டிலும்ஸகலவஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகள் பகவதீந

acharya.org

மான ஸூத்ருடப்ரமாணஶ்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானை வாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி அவன்பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதி உள்ளடங்காமை அநுபவித்தபடியே ஸவிபூதிகனான எம்பெருமானைப் பேசி ஏவம்விதனானவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்; கடலைத் திரளக்கண்டானொருவன் அத்லுண்டான முத்துமாணிக்காதிகளையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல் திருவாய்மொழியிலே திரள அநுபவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய குணங்களை ஓரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாந்திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம் இப்படிசெய்தார் இவரேயல்லர், பாரத ராமாயணாதிகளைப் பண்ணின வ்யாஸாதிகளும் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலே தங்கள்ப்ரபந்தங்களை ப்ரபந்தீகரித்தார்கள்.

பரஸ்வரூபம் அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தாலும் கல்யாணைகதாநத்வத்தாலும் ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணமாய, விபுத்வாத்தேஶதஃபரிச்சேதரஹிதமாய் நித்யத்வாத் காலத

மென்கையாலே 'ஸர்வேஶ்வரனாய்' எனகிறது, 'உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்' என்கையாலே 'ஶ்ரிய:பதியாக' இத்யாதி. "சுரரறிவருநிலை" "உளனெனிலுளன்" என்கிற இரண்டுபொட்டையும் பற்ற, 'பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி' என்றது. வ்யாப்திஸௌகர்ய ப்ரதிபாதகமான பத்தாம்பாட்டில் ப்ரமேயமும் 'ஸர்வேஶ்வரனாய்' என்றத்திலே ஸூசிதம். "அளிபொறையாய் நின்றபரன்" என்றதைப்பற்ற, 'ஸவிபூதிகனான' இத்யாதி. 'ஏவம்விதனானவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்' என்கையாலே, 'பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில் கிரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது' என்று அருளிச்செய்வர். ஸ்வரூப ரூபாதிகளை முதல்திருவாய்மொழியிலே தானேசொன்னால் குறைத்திருவாய்மொழிகளுக்கு விஷயமேது? என்ன, 'கடலை' இத்யாதி. 'ஓரோவகைகளிலே' என்றது - பரத்வம், பஜநீயதை, ஸௌலப்ய மென்கிற வகைகளிலே யென்றபடி. இப்படி ஸங்க்ரஹ விஸ்தர ரூபேண சொல்லுவா னென்' என்ன, 'இப்படி செய்தார்' இத்யாதி. இது சிஷ்டாசார ஸித்தமென்று கருத்து. 'ப்ரபந்தீகரித்தார்கள்' - பண்ணினார்கள். ஸங்க்ரஹவிஸ்தரரூபேண ப்ரபந்தீகரணம் ஶ்ரோத்ரு புத்தி ஸமாதாநார்த்தம்; இவ்விடத்தில் "விஷீரெய்ரு கந்ஹுஹீ ரூ நஷ்ரவிஷ்ஷுஂக்ஷிவ்ரு வாவ்ரு வீக | ஊஷ்டுஂஹிவிஷுஷாஂமொகெஷஶ்ரவ்ரு வாஷயாரூஷணம்" என்கிறது அநுஸந்தேயம்.

முன்பு ஸங்க்ரஹேண சொன்ன தத்வத்ரயத்தையும் புநஶ்ச விவரிக்கக்கோலி, முன்பு பரஸ்வரூபத்தை விஶதமாக அருளிச்செய்யாமையால் அதுவை முந்துற அருளிச்செய்கிறார், 'பரஸ்வரூபம்' இத்யாதி. கத்யத்திலே "கூவியெஹெயவ்ரு கு நீக" இத்யாதி சூர்ணையை ஸ்ருதீகரித்து அருளிச்செய்கிறார் - 'ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்' என்னுமளவும். அகிலரென்று - தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களைச் சொல்லி. அவர்கள் ஹேயங்களுக்கு ப்ரத்யநீகன் - நிராஸகனென்று, பாத்யபாதக ஸாவலக்ஷணவிரோதஞ் சொல்லுதல்; அகிலமான ஹேயமென்று, தரிவிதாசேதநகத ஸ்வரூப விகாரம். த்ரிவிதசேதநகத ஜ்ஞாநஸங்கோசஸுகித்வதுஃகித்வங்கள், சேறுதோய்ந்து கழுவின ஆகாரம், அணுத்வபாரதந்த்ர்யங்களாகிற இவற்றைச் சொல்லி, ஏதத்ப்ரத்யநீகனென்று ஸஹாநவஸ்த்தாநலக்ஷண விரோதத்தைச் சொல்லுதல். பாரதந்த்ர்யம் ஆத்மாலங்காரமாகிலும் ஸ்தரீக்கும் புருஷனுக்கும் ஶ்மஶ்ருஸ்தநோத்பேதங்களைப்போலே ஸ்வதந்த்ரேஶ்வராபேக்ஷயா ஹேயமாகலாமிறே. கல்யாணைகதாநத்வமாவது - கல்யாணகுணாநாம் ஏகாஸ்பதத்வ மென்னுதல்; யத்வா, ஹாவப்ரதாந நிர்தேஶமாய், கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்தத்வஸ்யைகாஶ்ரய மென்னுதல்; கல்யாணஶப்தத்தாலே - கல்யாணப்ரதத்வத்தை விலக்ஷித்து, ஆஶ்ரிதர்க்குக் கல்யாணப்ரதத்வத்தில் ஜாகரூக மென்னுதல்; 'ஆஶ்ரிதாநாம் கல்யாணப்ரதத்வே ஜாகரூகஃ' இதி கத்ய வ்யாக்யாநத்தில் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் அருளிச்செய்தார். ஜாகரூகஃ - ஏகாக்ரஃ. "வநகுதாரெநாऽநநுவ்ரு திரெகாரெ ரூகாரு நாவவி" இத்யமரஃ. "நிதுஂவிஹுஂவஸ்ரு மதுஂ" என்கிற ஶ்ருதிப்ரக்ரியையாலே ஆநந்தசப்தார்த்தமான த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிறார், 'விபுத்வாத்' இத்யாதி. வஸ்து பரிச்சேதராஹித்யமாவது - ஸத்ருஶவஸ்த்வந்தராராஹித்யமும் ஸர்வவஸ்து ஸாமாநாதிகரண்யார்ஹத்வமு மாகையாலே உபயத்தையும் தந்த்ரேண அருளிச்செய்கிறார், 'ஸர்வமும்' இத்யாதி. ஜ்ஞாநாநந்தமயத்வமாவது - ஆநந்தரூபஜ்ஞாந

acharya.org

பரிச்சேத ரஹிதமாய் ஸர்வமும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான் ப்ரகாரியாய்த் தனக்கு ஒரு ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய் ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய ஶீலாத்யநந்த கல்யாணகுணகணமஹோததியாய் ஸ்ரீயஃபதியாய ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் வ்யாபிக்குமிடத்தில் அப்ராக்ருதமாய் ஶுத்தஸத்வமயமாய ஸ்வாஸாதாரணமாய் புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய் புண்யகந்தவாஸிதாநந்ததிகந்தராளமாய் ஸர்வாபாஶ்ரயமாயிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலே வ்யாபித்து தரித்து நியமித்து, இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமாயக்கொண்டு ஶேஷியாயிருக்கும்; ப்ரக்ருதிஸ்வரூபம் மஹதாதிவிகாரங்களையுடைத்தாய் நித்யமாய் த்ரிகுணாத்மிகையாய் ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணையாய் அநேகப்ரஜைகளுக்கு ப்ரஜநநபூதையாய எம்பெருமானுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாய் சேதநர் கர்மாநுகுணமாக இச்சிக்க இந்த இச்சாநுகுணமாக ஸகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதித்தத்வமாய்க்கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாய் இப்படி எம்பெருமானுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்கும்; ஆத்மஸ்வரூபம் அணுபரிமாணமாய்த்

ஸ்வரூபத்வம்; அநந்யாதீந ப்ரகாஶத்வாஶ்லாதகரதவரூப ஜ்ஞாநத்வத்தையே ஸ்வரூபமாக வுடைத்தானவனென்றபடி. கீழ் 'கல்யாணகுணாந' என்றது - ஸ்ரீவப்ரதாநநிர்தேஶமாணபோது ஜ்ஞாநாநந்தமயமா யென்றது; தத்விவரணமாதல்; ஸ்வபராபேக்ஷயா அநுகூலத்வபரமாக விஷயவிபாகம் பண்ணுதல். கல்யாணகுணபரமானபோது ஜ்ஞாநபல இத்யாதி தத்விவரணம். கீழ்சொன்ன ஆகாரம் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாமைக்காக தத்போக்தாவையைச் சொல்லுகிறது, ஸ்ரீயஃபதியாய் இதி. அப்ராக்ருதமாய் - அத எவ ஶுத்தஸத்த்வமயமாய் என்றபடி. "நதஸ்ய ப்ராகுதா ஶரீரிணீ" இத்யாதிப்ரமாணாத் ரக்ஷடவ்யாரி. ஸ்வாஸாதாரணமாய் - ஏதாத்ருஶவிக்ரஹம் ஒருவர்க்குமில்லை யென்றபடி. புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய்: புஷ்பஹாஸமாவது - புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம். அது புஷ்பத்திற்காட்டில் ஸுகுமாரதரம்; ஆக, புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம்போலே ஸுகுமாரமாயென்னுதல். யத்வா - புஷ்பஹாஸஶப்தம் விகாஸாஶ்ரயத்வத்தாலே புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்தத்தி லுண்டான அவயவபரமாய், அவைகள்போலே ஸுகுமார மென்றபடி. இவ்விடத்தில் "ரமமஹாஸுரவிரோவநவாஸி" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். "ஸுரபிநிஃ" இத்யாதியைப் பற்ற, புண்யகந்த இத்யாதி. ஸர்வாபாஶ்ரயமாய் என்றது-"வலியுகாஶலோ ஶாநக்ஷிணவாஸுதேவஸ்தி நி" இத்யாதியைப் பற்றவாதல்; அஸ்த்ரபூஷணாதிமுகேநவாதல். விக்ரஹம்போலே - விக்ரஹத்தைப்போலே யென்றபடி. "யொயொகத்யரோவிஶு" இத்யாதி ப்ரகாரேணாஹ - 'வ்யாபித்து தரித்து நியமித்து' இதி. ஶேஷியாயிருக்கும் - இப்படி ஶரீரத்வேந ஶேஷியாயிருக்கு மென்றபடி. அநந்தரம் ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்கிறார் - ப்ரக்ருதி - இதி; ஆதி ஶப்தத்தாலே அஹங்கார தந்மாத்ராதிகள் விவக்ஷிதங்கள். "ஜாரோ" இத்யாதியைப்பற்ற, நித்யமாய் இத்யாதி. அத எவ, ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணமாய். விவரணம் - 'ஶுக்லக்ருஷ்ண' இத்யாதி ஆதல். "வஹ்வீநாம் ஜாரஜநயந்தீ" இத்யாதியைப் பற்ற 'அநேக ப்ரஜைகளுக்கு' இதி. மஹதாதி விகாரங்களை யுடைத்தாய் இதி ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி; அநேக ப்ரஜைகளுக்கு இத்யாதிநா வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. "யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம்யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" இத்யாதியைப்பற்ற, 'ஶரீரதயாஶேஷமாய்' என்றது. சேதநர்கர்மாநுகுணமாக இதி - சேதநருடைய கர்மாநுகுணமாகப் புருஷார்த்தோபயோகி கரணகளேபராதிக ளுண்டாயிருக்கவென்று, ஈஶ்வரன் ஸ்வயம் இச்சியாநின்றுகொண்டு, தாத்ருஶேச்சாநுகுணமாக ஸ்வயமேவ "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா" என்று ஸங்கல்பிக்க, அந்த ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதி தத்த்வமாய்க்கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாயிருக்கு மென்றபடி. "வ்யாநக்ஷேத்ரஜ்ஞவதிஃ" "ஜநநீஸ்வஶரீரவதி" இத்யாதியைப்பற்ற, இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கும் என்றது. அநந்தரமாத்மஸ்வரூபமாஹ - ஆத்ம இதி. 'அணுபரிமாணமாய்' இதி: முன்புத்தையில் லக்ஷணவாக்யத்திலே 'அணுவாய்' என்றுவைத்து, இங்கே 'அணுபரிமாணமாய்' என்றது - "ஸுஸ்வைரோ நாநாஹ்யாம்ய" என்கிற ஸூத்ரவிரோதமான "வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய" என்கிற ஸ்வரூபத்தையும், உத்க்ருத்யமாநம் - உந்மாநமென்றாய் "வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய" "ஶதாக்ரஶதாத்ரிஃ" இத்யாத்யுக்தமான உந்மாநமுமாகிற அணுத்வஸாதக ஹேதுத்வயத்தைப் பற்ற. வாலாக்ரம் - வால்நெல்லின் நுனி.

acharya.org

தேஜோத்ரவ்யமாய் ஜ்ஞாதாவாய் ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாய் நித்யமாகையாலே காலபரிச்சேதரஹித மாய் ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமாய் அப்ருதக்ஸித்யர்ஹ ப்ருதங்நிர்தேஶா நர்ஹ அநந்யார்ஹஶேஷமுமாய் பரஶேஷதைகரஸமுமாய் அத்யந்தபரதந்த்ரமுமாயிருக்கும் எம் பெருமானுக்கு; இத்தை உள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்று இவர்.

இவ்வாழ்வார் திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தால் செய்ததாயற்ற அர்த்தம் ஏதென்னில்;-- முதல் திருவாய்மொழியிலே "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்" என்று தொடங்கி "உணர்முழு நலம் மிகுநரையிலன்", "நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்", "ஆமவையாயவையாய்நின் றவவர்" என்று சொல்லிக்கொண்டு போந்து "கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசைவரனவில்திறல் வலியளிபோறையாய் நின்ற பரன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே நாராயணனே பரதத்த்வமென் கைக்காக நாராயணஶப்தார்த்தத்தை அருளிச் செய்தார்; ஸர்வாதிகத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமுமிறே நாராயணஶப்தார்த்தம்; இதினுடைய ஶேஷமிறே

ஆராக்ரம் - ஆயுதாக்ரம். தேஜோத்ரவ்யமாய் என்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் சொன்னபடி. "ஸ்ரீயப் பராஷஸ்வயம்ஜ்யோதிர்ஜுஷதி" இத்யாதி. ஜ்ஞாதாவாய் - ஜ்ஞாநகுணகனாய்; "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்" இத்யாதி. ஜ்ஞாநாநந்த குணகனாய் - கீழ் 'ஜ்ஞாதாவாய்' என்று ஜ்ஞாந குணகத்வமாத்ரனாச் சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வமும் சொல்லுகைக்குத் திரியட்டும் அநுவதிக்கிறாரென்றபடி; ஆகையாலே, புநருக்தியில்லை. 'ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே' ஜடவஸ்துக்களில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. இத்தால், சித்தென்றபடி. திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயார்த்தத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக அருளிச்செய்கிறார் - அப்ருதக்ஸித்யர்ஹ இத்யாதி. அநந்யார்ஹ ஶேஷமுமாய் என்று - ப்ரணவார்த்தம். பரஶேஷதைகரஸமுமாய் என்று -சரமபதார்த்தம். அத்யந்தபரதந்த்ரமுமாய் என்று நமஸ்ஸப்தார்த்தம். அப்ருதக்ஸித்யர்ஹ-ப்ரிக்கைக்கு யோக்யமன்றியிலே யிருக்கை. ப்ருதங்நிர்த்தேஶாநர்ஹமாகையாவது-பிரியச்சொல்லுகைக்கு யோக்யமன்றியிலேயிருக்கை. ஶேஷதைகரஸத்வம் - கைங்கர்யபோகத்வம். ஶேஷதா - கைங்கர்யம். தத்த்வப்ரஸங்காத் தத் விஷயஜ்ஞாநாதிக்யரூப வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார் - இத்தை உள்ளபடி இத்யாதி. இத்தை - தத்வத்ரயத்தை.

"ஸம்க்ஷிப்தஸ்ய விஸ்தாரோ விஸ்தாரஸ்ய விஸ்தரஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே கீழ் ஸங்க்ஷேபேணோக்தமான அர்த்தபஞ்சகத்தை விஸ்தரிக்கிறார்-இவ்வாழ்வார் இத்யாதிகா. செய்ததாயற்ற அர்த்தம்-ப்ரதிபாதிதமாய்த் தீர்ந்த பொருள். அதில் முதல் பரஸ்வரூபத்தைநிரூபிக்கக்கோலி அந்தப்பரனாகிறான் நாராயணனென்கைக்காக நாராயணஶப்தார்த்தத்தை முதல்திருவாய்மொழியாலே அருளிச்செய்தாரென்றகாட்டுகிறார்-முதல்திருவாய்மொழியிலே என்று தொடங்கி. 'உயர் திண் அணை' இத்யாதியாலே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே வகையிட்டு அருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று. உணர்முழுநலம் - முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான. மிகுநரையிலன் - மிக்காரையுடையனல்லன்; நிலனிடை - பூமியிலும், விசும்பிடை - ஸர்வலோகத்திலுமுண்டான, உருவினன் அருவினன் - ரூபவத்தான அசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன். ஆமவையாயவையாய்நின்றவவர் - ஆகாமிகளாயும் அநிதமாயுமுள்ள வஸ்துக்களுந் தாமேயாய்நின்றவர். கரவிசும்பு இத்யாதி - ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாஶம் அக்நி வாயு ஜலம் பூமி இவற்றின்மேலேயுண்டாய் இவற்றுக்கு ஸ்வஹாவமான ஶ்ரேஷ்டஶப்தம், தாரகத்வ ஶக்தி பலம் குளிர்ச்சி தாரகத்வம் இத்தர்மங்களோடு தர்மிகளோடு வாசியறத் தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று பொருள். இவை நாராயணஶப்தார்த்தமானபடி என்? என்ன, ஸர்வாதிகத்வம் இத்யாதி. 'மிகுநரையிலன்' இத்யாதியாலே ஸர்வாதிகத்வமும், 'உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்' இத்யாதியாலே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும், 'ஆமவையாயவையாய்' இத்யாதியாலும் 'கரவிசும்பெரிவளி' இத்யாதியாலும் 'அயர்வறு மமரர்களதிபதி' என்கிறத்தாலும், உபயவிபூதி நாதத்வமுஞ் சொல்லிற்றிறே. 'திண்ணன் வீட்டிலும் ஒன்றுந்தேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே' என்ன, இத்தினுடைய இத்யாதி. 'திண்ணன்வீடு' என்

acharya.org

"ஒன்றுந்தேவும்", "திண்ணன்வீடும்". அநந்தரத்திருவாய்மொழியிலே இவ்வர்த்தத்துக்குவாசகமான திருநாமந்தன்னை *"வண்புகழ்நாரணன்" என்று அருளிச்செய்தார்; வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தை அறியலா யிருக்குமே; அங்ஙனன்றிக்கே, இதுவே வாசக மென்று தம்திருவுள்ளத்திலே அறுதியிட்ட ஆகாரம் தோற்ற, † "செல்வநாரணன்"; ‡ "திருநாரணன்", $ "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்", ¶ "காராயினகாளநன்மேனியன் நாராயணன்", § "திண்ணம்நாரணம்" என்று ஆதரித்துக்கொண்டு போந்து** "வாழ்புகழ்நாரணன்" என்று வழிப்போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் தலைக்கட்டுகையாலே இதுவே வாசகமென்கிற நிர்ப்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார்; இனி, †† "மலர்மகள்விரும்பும்நமரும்பெறலடிகள்" என்று தொடங்கி ‡‡ "திருவடையடிகள்" என்றும், §§ "மையகண்ணுள்மலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன்" என்றும், ¶¶ "நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பன்" என்றும், §§ "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" என்றும் சொல்லிக்கொண்டு போந்து, *** "திருவாணை" என்றும், ††† "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும் தலைக்கட்டுகையாலே ஸ்ரீமானான நாராயணனே பரதத்த்வமென்றும் சொல்லிற்று. இத்தால், நம் ஆசார்யர்கள் ரஹஸ்யத்திற் பதத்வயத்தாலும் அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அர்த்தத்துக்கு அடி இவ்வாழ்வாராயிருக்கு மென்றதாயிற்று; ஆஶ்ரயணவேளையிலே "மலர்மகள்விரும்பும்நமரும்பெறலடிகள்" என்று தொடங்கி, ஹோமவேளையிலே ‡‡‡ "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" என்று சொல்லுகையாலே, ஆஶ்ரயணவேளையோடு ஹோமவேளையோடு வாசியற ஒருமிதுநமே உத்தேஶ்ய

றது 'அணைவு தரவணை'க்கும் உபலக்ஷணம். இவ்வர்த்தத்துக்கு - ஸர்வாதிகத்வார்த்தத்துக்கு. வண்புகழ் நாரணன் - அழகிய குணங்களையுடைய நாரணன். அர்த்தகதநம் போராதோ? வாசகஶப்தமும் சொல்லவேணுமோ? என்ன, வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி. வ்யாபகாந்தரங்கள் - வாஸுதேவ விஷ்ணு நாமங்கள். இதுவே யென்கிற அவதாரணம் - ப்ராதான்யபரம். அஸக்ருதுக்தி ஆதரகார்யமென்று தோற்றுகைக்காகப் பலசந்தைகளையும் எடுக்கிறார், செல்வ நாரணன் இத்யாதி. செல்வ நாரணன், திருநாரணன் - ஸ்ரீமானான நாராயணன். நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன் - நாராயணஶப்தவாச்யன் ஸமஸ்தமான ஏழுலகுக்கும் நாதனானவன். காராயின இத்யாதி - காளமேகம்போலே ஶ்யாமலமாய் அப்ராக்ருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையனான நாராயணன். திண்ணம் நாரணம் - நிஶ்சிதமாகத் திருநாமமான நாராயணஶப்தமே எண்ணுங்கோள். வாழ் இதி - ஆநந்தாவஹமான குணங்களையுடைய நாராயணன். வழி - அர்ச்சிராதிமார்க்கம். நலைக்கட்டுகையாலே என்கிறதுக்கு - "உபகுருரோவஸம்ஹாரஸ" இத்யாதியிலே நோக்கு. இனி-இதுக்குமேலே. வஸ்துவுக்குப் பரத்த்வம் சொல்லுமளவில் ஶ்ரியபேதித்வமும் அதுக்கு உடலாகச்சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தை அருளிச்செய்கிறார், மலர்மகள் இத்யாதி. இப்பாசுரங்களுக்கு அர்த்தம் - தாமரைப்பூவிற் பிறந்த பிராட்டி விரும்பும்படியான பெறுதற்கரிய நம் ஸ்வாமியானவன். திருவுடையடிகள் - ஸ்ரீமானான ஸ்வாமியினுடைய. மைய இத்யாதி - மையணிந்த கண்ணையுடையவளாய்த் தாமரைப்பூவில் வஸிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற மார்பையுடையவன். நமக்கும் இத்யாதி - நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும், பத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கும் ஆநந்தஜநகனானவனே. கோல இத்யாதி - அழகிய பிராட்டியோடே கூடியிருக்கிற உன்னைக் கிட்டாதே. திருவாணை - பிராட்டியுடைய ஆணை. கோலமலர் இத்யாதி - அழகிய பத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கு அன்பனாய், அத்தாலே என்பக்கலிலும் அன்பையுடையவனே. இத்தால் நம் ஆசார்யர்கள் இத்யாதி:- ரஹஸ்யத்தில்-த்வயத்தில். பதத்வயத்தாலும் - பூர்வோத்தரகண்டாதியில் 'ஸ்ரீமத், ஸ்ரீமதே' என்கிற பதத்வயத்தாலு மென்றபடி. அருளிச்செய்து கொண்டு போரும் அர்த்தம் - புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்கள். உக்தவிவரணம் - ஆஶ்ரயணவேளையிலே இத்யாதி. ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தமாகவும், ஸங்கதி ஸ்ப்புரணார்த்தமாகவும் வ்ருத்தத்தை நிகமியா

---

* திருவாய்மொழி க-உ-கo. † ஷை க-கo-அ. ‡ ஷை ச-க-க. $ ஷை உ-எ-உ.
¶ ஷை கூ-ங-க. § ஷை கo-ரு-க. ** ஷை கo-கூ-எ. †† ஷை க-ங-க.
‡‡ ஷை க-ங-கூ. $$ ஷை ச-ரு-உ. ¶¶ ஷை ச-ரு-அ. §§ ஷை கூ-ங-கூ.
*** ஷை கo-கo-உ. ††† ஷை கo-கo-எ. ‡‡‡ ஷை க-க-எ.

acharya.org

மென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று; இப்படி பரஸ்வரூபம் நிர்ணீதமாயிற்று. பரஸ்வரூபப்ரதிஸம்பந்தியானஸ்வஸ்வரூபம் இருக்கும்படிஎன்? என்னில்;— * "உடன்மிசையுயிரேனக்கரந்தெங்கும்பரந்து" என்று ஶரீராத்மஹாவத்தைத் தாம் அநுஸந்தித்துப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறவிடத்திலே † "உம்முயிர்வீடுடையானிடை" என்று அந்த ஶரீராத்மஹாவந்தன்னையே உபதேசித்து, இந்த ஶரீராத்மஹாவத்தால் பலிக்கிறது அநந்யார்ஹஶேஷத்வ மென்னுமிடத்தை ‡ "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்றும்$ "அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான்" என்றும் சொல்லி இது தச்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்பதோன்றல்ல, ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமானாலாயிற்று தச்சேஷத்வஸித்தி யென்னுமிடத்தை, "பயிலுஞ்சுடரொளி" "நெடுமாற்கடிமை" யிலே பரக்க அருளிச்செய்து, ¶ "அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தித்து, ப்ரார்த்தித்தபடியே § "அடியரோடிருந்தமை" என்று தலைக்கட்டுகையாலே ஹாஶவதஶேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்னுமிடம் சொல்லிற்று. ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தம் இருக்கும்படி யென்? என்னில்;-** "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று தொடங்கி, ** "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும் நாம்" என்றும்†† "பணிமானம்பிழையாமே யடியேனைப் பணிகொண்ட" என்றும்‡‡ "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" என்றும் இப்படிகளாலே அடிமையே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தை நிர்ணயித்து 'இதுதான் ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல: ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று செய்யுமளவல்ல: ராகப்ராப்தம்' என்று சொல்லுகைக்காக அடியிலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" என்றுகொண்டு ப்ராப்யமான குணங்களைச் சொல்லி, $$ "சுவையன்திருவின்மணாளன்" என்றும் §§ "தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி" என்றும் குணவிஶிஷ்டவஸ்துவினுடைய போக்யதையையுஞ் சொல்லி, ¶¶ "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்றும் *** "ஆராவமுதே" என்றும்††† "ஆராவ

நின்றுகொண்டு, வர்த்திஷ்யமாணாகாங்க்ஷையை உத்க்ஷேபிக்கிறார் - இப்படிபரஸ்வரூபம் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. 'ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி என்னென்னில் என்றது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்ஙனே யென்னி லென்றபடி. உடல்மிசை இத்யாதி - ஶரீரத்தில் ஆத்மா வ்யாபிக்குமாபோலே மறைந்து எங்கும் வ்யாப்தனாய். முதல்திருவாய்மொழி ஸ்வாநுபவரூப மாகையாலே, நாம்அநுஸந்தித்து என்றது. உம்முயிர் இத்யாதி - உங்களுடைய ஆத்மாவை வீடாகவுடையவன். தனக்கே இத்யாதி - எனக்கும் தனக்கும் பொதுவாகை யன்றிக்கே தனக்கே பரதந்த்ரமாம்படி என்னை அங்கீகரித்துமிருக்கிறவே. அடியேன் இத்யாதி - ஶேஷத்வைக நிரூபணீயமான என்ஆத்மாவிடத்திலும் அந்தராத்மாவாய் நில்லாநின்றான்; ஹேயமான ஶரீரத்தினுடைய ஹ்ருதயாம்ஶத்திலேயும் வர்த்தியாநின்றான். அடியார் இத்யாதி - நித்ய தாஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸூரிகளுடைய ஸங்காதங்களை ஒருநீராம்படி உடன்கூடுவதென்றோ? அடியரோ டிருந்தமை - நித்யஸூரிகளோடு கூடியிருந்த ப்ரகாரத்தை. மேல் புருஷார்த்த ஸ்வரூபமாஹ - ஸ்வநுபாநுரூப இதி. புருஷார்த்தம் இருக்கும்படி என்னென்னில் - புருஷார்த்தம் இருக்கும்படியை அருளிசெய்தபடி எங்ஙனேயென்னி லென்றபடி. பணிமானம் இத்யாதி - அடிமையில் நிலைவுந்தப்பாதபடி அடியேனை அடிமைகொண்டு. முகப்பே இத்யாதி - திருமுன்பே அழைத்து அடிமைகொண்டருளவேணும். ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்ற விடத்திலே-"யொஹோஹாஉயவாऽலுவ்ரு॥ஊகூ॥ஹாஷெவதா ॥ ॥ஹ॥ ॥ ॥

முதானுயே'' என்றும் இந்த ஹோமத்தினுடைய நித்யாபூர்வதையைச் சொல்லி, *''உகந்துபணி செய்துனபாதம்பெற்றேன்'' என்று குணுநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னு மிடத்தைச் சொல்லி, இதுதான் யாவதாத்மஹாவியான புருஷார்த்த மென்கைக்காக † ''ஈதே யின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்'' என்றுதலைக்கட்டுகையாலே ஹகவத்குணுநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங் கர்யமே புருஷார்த்தமென்று அருளிச்செய்தார்; இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இடைச்சுவரான விரோதி வேஷத்தை இரண்டாந்திருவாய்மொழியிலே ''வீடுமின்முற்றவும்'' என்று கட்டடங்கச் சொல்லி அதுதன்னையே மேல் மூன்று திருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தார்; அவை எவை யென்னில்;—அஸேவ்யஸேவை த்யாஜ்ய மென்றார், ''சொன்னால் விரோத''த்திலே; ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்கள் த்யாஜ்ய மென்றார், ''ஒருநாயகத்''திலே; ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாக வரும் பரிக்ர ஹங்கள் த்யாஜ்யமென்றார், ''கொண்டபெண்டி''ரிலே; அங்ஙனே சொல்லலாமோ? ஶாஸ்த்ரஸித்த மான ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் புருஷார்த்தமாகத் தட்டென் ? என்னில்; - பரம புருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு ஐங்கருவிகண்ட வின்ப மாகையாலும், தெரிவரிதாய் அளவிறந்து இருந்ததேயாகிலும் ஹவதநுபவத்தைப் பறறச் சிற்றின்பமாகையாலும், முமுக்ஷு வுக்கு இவை த்யாஜ்யமென்றார்; ஆக த்யாஜ்யவேஷத்தை அருளிச்செய்தார். த்யாகப்ரகாரமிருக் கும்படியென்? என்னில்,—த்யாஜ்யமென்றால் விடுமத்தனையன்றோ; த்யாகப்ரகாரமிருக்கும்படி அறியவேணுமோ? என்னில், - வேணும்; விஷயங்களினின்றும் தான் கடக்க வர்த்திக்கவோ? அன்றியே, விஷயங்களை நஶிப்பித்து வர்த்திக்கவோ? என்றால்;— இரண்டும் ஒண்ணுது; கடக்க வர்த்திக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கு அவ்வருகே போகவேணும்; நஶிப்பித்து வர்த்திக் கவோவென்றால் ஹகவத்விபூதியை அழிக்கையாய்விடும்; இரண்டுமோழிய விஷயஸந்நிதியினின் றும் நிர்மாநுஷமான காட்டிலே வர்த்தித்தாலோ? என்றால்,— ஸர்வத்தையும் விட்டுக் காட்டிலே யிருந்த ஆதிபரதனுக்கு மானின்பக்கலிலே ஸங்கமுண்டாய் ஜ்ஞாநப்ரம்ஶம் பிறந்தது; ஸௌபரி நீருக்குள்ளே முழுகிக்கிடக்கச்செய்தே அங்கே சிலமத்ஸ்யஸஞ்சாரத்தைக் கண்டு விஷயப்ரவண னானான்; ஆகையாலே, த்யாகப்ரகாரம் இவையல்ல; ஆனால் ஏதாவதென்னில், - ‡''நீர்நுமதென் றிவை வேர்முதல்மாய்த்திறைசேர்மின்'' என்று தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியையும், தேஹாநுபந்திக ளான பதார்த்தங்களில் மமதாபுத்தியையுந் தவிருகை த்யாகப்ரகாரமென்று பிறர்க்கு உபதேசித் தார்;§ ''யானேயென்னையறியகிலாதே யானேயென்தனதேயென்றிருந்தேன்'' என்று தாமும் அநுஸந்

ஞாய். உகந்து இத்யாதி - ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்து உன்திருவடி பெற்றேன். ஈதே இத் யாதி - இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம், எனக்கு நிருபாதிக பந்துவானவனே. விரோதி ஸ்வரூபமாஹ - இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இத்யாதி. இடைச்சுவர் - மத்யகுட்யம்; ப்ரதிபந்தக மென்றபடி. கட்டடங்க - ஸாகல்யேந. ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களை க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் - ஐங்கருவி இத்யாதி. ஐங்கருவி பஞ்சேந்த்ரியம். அளவிறந்தது - அபரிச்சிந்நம். ஐங்கருவிகண்ட வின்பம் என்றது - பஞ்சேந்திரியங்களாலே அநுபவிக்கப்பட்ட ஹிக ஸுக மென்றபடி. ஜ்ஞாநப்ரம்ஶம் - த்யாகப்ர காரமித்யாதி. தடஸ்த்த ப்ரஶ்நம் - த்யாஜ்யமென்றால் இத்யாதி. விவரணம் - விஷயங்களில்நின்றும் இத் யாதி. ஜ்ஞாநப்ரம்ஶம் பிறந்த தென்றவிடத்திலே-''[illegible]'' என்றது அநுஸந்தேயம். விஷயப்ரவண னானான் என்றது - ''[illegible]'' என்றத்தைப்பற்ற. நீர்நுமது இத்யாதி - நீங்கள் உங்களது என்கிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிற இவற் றை வேரோடே முதலறுத்து. யானே இத்யாதி - நான்தானே என்னுடைய யாதாத்ம்யத்தை அறியமாட்

---

* திருவாய்மொழி கo-அ-கo. † ஷை ஷை. ‡ ஷை க-உ-ங. § ஷை உ-க-க.

acharya.org

தித்தார்; "நிவ்ருத்தராமஸ்ய ஹ்ருஹதபோவநம்" (நிவ்ருத்தராகஸ்யக்ருஹர்த்தபோவநம்) என்று நிவ்ருத்தராமனுயிருக்குமவனுக்குத் தானிருந்த தேஶமே தபஸ்ஸுக்கு ஏகாந்தஸ்த்தல மென்றதாயிற்று; இப்படி எங்கேகண்டோம்? என்னில், - ஸ்ரீஜநகராஜன்பக்கலிலும் ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள்பக்கலிலும் கண்டுகொள்வது; ஆகையாலே, புத்தித்யாகமே த்யாகமென்றபடி. இவ்விரோதி நிவ்ருத்திக்கும் புருஷார்த்தஸித்திக்கும் உபாயம் எது? என்னில்,— த்ரைவர்ணிகாதிகாரமான ஶக்த்யும் அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும் என்று இரண்டிறே வேதாந்தஸித்தமான உபாயம்; இதில் ப்ரபத்தியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்தாந்தமென்னும் ஆகாரம் தோற்ற உபாயவேஷத்தை அருளிச்செய்தார், *"நோற்றநோன்பிலேன்" என்று தொடங்கி †"ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றும், ‡"உழலையென்பிற் பேய்ச்சிமுலையூடவளையுயிருண்டான்கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்றும், $"நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேற்சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும், ¶"நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரணமக்கு" என்றும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்து. §"ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே திருவடிகளே உபாயமென்று அருளிச்செய்தார்; இத்தைப் பிறர்க்கு உபதே

டாதே 'நான்' 'என்னது' என்று அஹங்காரமமகாரங்களைப் பண்ணி அநர்த்தாவஹமாம்படி யிருந்தேன். நிவ்ருத்தாஹங்கார மமகாரனுக்கு வஸ்தவ்யதேஶநியமாஹாவத்தை அருளிச்செய்கிறார் - நிவ்ருத்தராகஸ்ய இத்யாதி. இதிஹாஸஸமுச்சயே த்ரயோதஶாத்யாயே இதம்வசநம். "உபெநவிஷொஷா வூஹ வஹிராமிணாம் ஹ்ருஹெஷுவஜ்ஜெநியநிஹ்ருஹஸ்வஃ | ஶகுந்திகெகுணி யா வூஹுதெ" இதி பூர்வாம்ஶஃ. ஸ்ரீஜநகராஜன் பக்கலிலும் என்கிற விடத்திலே "ஶிமிஶயாம் வூஹீவாயாதுஶெ கிம்வி தூஹ்யுதெ" என்றதத்தைக் கண்டுகொள்வது. ஸ்ரீகுலஶேகரப்பெருமாள் பக்கலிலும் என்றது- "ஊனேறு செல்வத்துடற்பிறவி" இத்யாதிகளைப் பற்ற. அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும் - இவ்விடத்திலே "வூயதவாணிஶ்ரணஶஹம்வ்ரவஜ்ஜெ", "வ்ரஹ்ஹக்ஷுதுவிஶ்ரணஶ்ரெஷ்ட்ரவெயஶ்ரணாகதயஃ | ஸர்வஸவ்வவஜ்ஜெஶ்ரணாதாரஶ்ரெஷ்டம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். - ப்ரயதவாணிஃ - உபாயாந்தரஸ்பர்ஶராஹித்யாத் விஶுத்தஹஸ்த இத்யர்த்தஃ. இரண்டிறே என்றவிடத்திலே - "ஹெஜ்ஜ வாரஶயாவாவிவ்வத்தூவாஶஹாஶுநெ | வூாவெவ்வாஹநாநுயாவ்ரவெவ்ரஶேகெஜ்ஜுவ்ரி வ்ரஹிஃ" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். வேதாந்தஸித்தமான என்றது - "நிஶியுாவஸிதவ்ஃ" "ஶுதாந ஶேவொகஶுவாஸீத" "ஃஶுக்ஷுவ்ரெஶரணஶஹம்வ்ரவஜ்ஜெ" இத்யாதியைப்பற்ற. அதில் ப்ரபத்தியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்தாந்தமென்கையாலே பக்தி உபாயமன்றென்றபடி. ப்ரபத்தி - ஈஶ்வரஃ. "நுாஸஹஜதிவ்ருஹ" என்று இருக்கையாலே. நோற்ற இத்யாதி - பலவ்யாப்தமாம்படி அநுஷ்஠ித கர்மயோகமுடையேனல்லேனென்றபடி. ஆறெனக்கு இத்யாதி - எனக்கு உபாயம் தருமிடத்தில் உன்திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்துவிட்டாய். உழலை இத்யாதி - உழலைத்தடிகோத்தாற்போலே யிருக்கிற எலும்புகளை யுடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயில் அவள் ப்ராணங்களை யுண்ட க்ருஷ்ணனுடைய அந்தத்திருவடிகளையே உபாயமாகப் புத்திபண்ணிக்கொண்ட. நாமங்கள் இத்யாதி - நாமஸஹஸ்ரத்தையுமுடைய நம்முடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின்மேலே சேமகரத்வபுத்திருபவ்யவஸாயத்தையு முடையராய், அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். நாகணை இத்யாதி - திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியுடைய திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு. ஆவிக்கோர் இத்யாதி - என்னுத்மாவுக்கு அபாஶ்ரயமாயிருப்பதொரு உபக்நம் உன்னையொழிய நான் அறியேன். தாம் சதுர்த்தவர்ணத்திலே அவதரிக்கையாலே பக்தியில் அதிகாரமில்லாமல் ப்ரபத்தி நிஷ்ட்டரானால், அத்தாலே பக்தி உபாயமன்று, ப்ரபத்தியே உபாயமென்று தோன்றுமோ? என்ன, இத்தைப்

---

* திருவாய்மொழி ௫-௭-௧. † ஷை ௫-௭-௧0. ‡ ஷை ௫-௮-௧௧. $ ஷை ௫-௯-௧௧.
¶ ஷை ௫-௧0-௧௧. § ஷை ௧0-௧0-௩.

acharya.org

சிக்கிறவிடத்திலும் *"திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச்சிந்துத்துய்ம்மினோ" என்றார். "ஆறெனக்கு நின்பாதமே" என்றும், "கழல்களவையே" என்றும், "சரணேசரணமக்கு" என்றும் அவயரிக்கையாலே உபாயபூர்த்தியை அருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவார் ஆர்? என்னில்;- †"மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்ற விடத்தில் எனக்கருளினனென்கைக்குத் தம்மைக்காணுமையாலே ஆகிஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, உபாயநிர்ணயவேளையிலே "நோற்றநோன்பிலேனுண்ணறிவிலேன்" என்று த்ரைவர்ணிகாதிகாரமான உபாயாந்தரங்களில் அநந்வயமுகத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைப் பேசி, ஆஶ்ரயணவேளையிலே ‡"புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்றுசொல்லி ஹோமவேளையில் தமக்கு உண்டானது அடங்க ஹகவத்ப்ரஸாதலப்த மென்கைக்காக $"நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன்" என்று கருந்தரையைப் பேசி, ¶"ஒப்பிலாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு" என்று ஸாபராதஜந்துக்களுக்கும் புகலாமென்று தோற்றுகையாலே ஸர்வாதிகார மென்றதாயிற்று. அதிகாரியைப்பெற்றாலும், உபாயம் ஸித்தமானாலும், ஸ்வீகாரமில்லாதபோது ஜீவிக்கையாகாமையாலே அந்தஸ்வீகாரவேஷத்தை §"கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்றும், இதினுடைய ஸாங்காங்ஷ்டாநவேளையிலே *"அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்றும் அருளிச்செய்தார்; இந்த ஸ்வீகாரஸித்திதானும் அவனாலே யென்னுமிடத்தை **"நின்பாதமேசரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்றும், (§)"அதுவுமவனதின்னருளே" என்றும் அருளிச்செய்தார்; இந்த ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அத்யவஸாயவேஷத்தை (||)"களைவாய்துன்பங் களையாதொழிவாய களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், $$"நாடொறு மேகசிந்தையனாய்" என்றும் அருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயத்தைப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறவிடத்திலே ¶¶"சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும்" என்று உபாயஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்து, இதுதன்னை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்கிறவிடத்திலே "இது பக்த்யங்கமன்று; ஸ்வ

பிறர்க்கு இத்யாதி. திருநாரணன் இத்யாதி-ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளைக் காலவிளம்பம் பிறவாமல் சடக்கென அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள். அவயரிக்கையாலே-அவயாரணமாக அருளிச்செய்கையாலே. உபாயபூர்த்தி யென்றது - ஏகஶப்தார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து. உபாயபூதனான ஈஶ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்காஸஹத்வரூப பூர்த்தியை யென்றபடி. கீழே 'அகிஞ்சநாதிகாரமான ப்ரபத்தியும்' என்கையாலே இங்கே இவ்வுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவார் ஆர்? என்னில்' என்கிற ஶங்கைக்கு உத்திதி யில்லையென்னில்;—அங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை அவலம்பித்து தத்ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினபடி; இந்தஶங்கை திருவாய்மொழியை அவலம்பித்து உண்டானது; ஆகையாலே, ஶங்கிக்கலாம். ஆகிஞ்சந்யமாவது-உபாயாந்தர ஶூந்யதையும் ஹத்யந்தரஶூந்யத்தையு மென்று விவக்ஷித்து உபயத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் - உபாயநிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி. புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஹத்யந்தரமொன்றுமில்லாத தாஸபூதனான நான். நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன் - அத்யந்தநீசனான நான் குணபூர்த்தியொன்றுமில்லாதவன். கருந்தரை - பாழ்நிலம்; ஶூந்யதை யென்றபடி. ஒப்பிலா இத்யாதி - ஒப்பற்றிருக்கிற க்ரூரபாபத்தையுடைய என்னை உஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு. இது ஸர்வாதிகாரமாயிருக்க, உபாயம் ஸித்தோபாயமாயிருக்க, ஸர்வர்க்கும் முக்தி வரவேண்டாவோ ? என்ன, அதிகாரியை இத்யாதி. ஸ்வீகாரமில்லாதபோது என்ற விடத்திலே - "ஸாஜ்ஞாவிஹிஸிஶ்வஶூஷாகாரணிகொவிஸ நீ । ஸம்ஸாரதஜுவாஹிக்வாஉக்ஷாவெக்ஷாம வ்ரதீக்ஷதெ" என்றது அநுஸந்தேயம். ஜீவிக்கையர்நாமையாலே-ஜீவநஹேதுவாகாமையாலே. அமர்ந்து-அநந்யப்ரயோஜநனாய்ப் பொருந்தி. இப்படியானால் நிர்ஹேதுகத்வபங்கம் வாராதோ? என்ன, இந்தஸ்வீகாரஸித்தி இத்யாதி. அதுவும் அவனதின்னருளே - அந்த இச்சைதானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையடியாக உண்டானதே. களைவாய் இத்யாதி - துக்கத்தைப் போக்குவாய், போக்காதொழிவாய், கத்யந்தரம் வேறில்லாதவனா யிருந்தேன். நாடொறும் ஏகசிந்தையனாய் - நாள்தோறும் ஏக ப்ரகாரமான சிந்தையுடையனாய். சிற்றவேண்டா இத்யாதி - பரக்க ஆராவிக்கவேண்டா; சிந்தாமாத்ரமே அமையும். ஸப்ரகாரமாக - "அடைந்தார்க்கெல்லாம்" என்று ஸர்

---

* திருவாய்மொழி ௪-௧-௧. † ஷை ௧-௧-௨. ‡ ஷை ௬-௧0-௧0. $ ஷை ௩-௩-௮.
¶ ஷை ௭-௬-௮. § ஷை ௫-அ-௧௧. ** ஷை ௫-௭-௧0. (§) ஷை அ-அ-௩. (||) ஷை ௫-அ-அ.
$$ ஷை ௫-௧0-௧௧-௧௧. ¶¶ ஷை ௧௧-௧-௭.

acharya.org

தந்த்ரோபாயம் என்கைக்காக *"சரணமாகும்" என்று தொடங்கி "மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும்பிரான்" என்று ப்ராப்திபர்யந்தமாக முடியநடத்துமென்று அருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயாத்யவஸாயம் பண்ணியிருக்குமவனுக்குக் காலக்ஷேபப்ரகாரம் இருக்கும்படி யென்? என்னில்,- †"தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்" என்று திருவாய்மொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகார மென்று அருளிச்செய்தார். இப்படி உபாயத்தை ஸ்வீகரித்து இதுவே போதுபோக்காகத்திரியும் அதிகாரிக்கு பலவேஷமிருக்கும்படியென்? என்னில்; - ஜிதேந்த்ரியத்வம் ப்ரதமமாய் கைங்கர்யஸித்தி சரமமாயிருக்கு மித்தனையும் உபாயபலமென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்தார். ப்ரதமத்திலே இழியும்போது ஜிதேந்த்ரியனாய்க்கொண்டு இழியவேணும் உபாஸகனுக்கு; ஜிதேந்த்ரியத்வமும் உபாயபலம் இவ்வதிகாரிக்கு. எங்ஙனேயென்னில், - ‡"என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" $"மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய்"என்று ஜிதேந்த்ரியத்வம்அவனாலேயென்னுமிடத்தைச்சொல்லி ஜிதேந்த்ரியனானவாறே ஹ்ருதயபவத்துக்கு உபகரணமான ஹ்ருதயாதியாதிகள் தனக்குத்தானே உண்டாகிறதோ? என்னில், - "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று ஹ்ருதிருபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுந் தானே தந்தா னென்கையாலே ஹ்ருதயுத்பத்தியும் அவனாலே யென்னுமிடமும் சொல்லிநின்றது. ஆனால், உத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகர்ஆர்? என்னில், - ¶"காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனிநங்கண்ணன்" என்று அவனே வர்த்தக னென்னுமிடஞ் சொல்லி, வ்ருத்திக்கு எல்லை ஏதென்னில், §"அதனிற்பெரியவென்னவா" என்று தத்த்வத்ரயங்களையும் விளாக்

வாதிகாரத்வப்ரகார ஸஹிதமாக. சரணமாகும் இத்யாதி - தன் திருவடிகளை அடைந்தவர்களெல்லாம் உபாயமாம்; அவர்களுக்கு மரணமானால் பரமபதத்தைக் கொடுக்கும். இவ்வுபாயாத்யவஸாயம் இதி - கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே யென்றும் அருளிச்செய்தாராகையாலே இத்திருவாய்மொழி எதுக்காக வென்று இஶ்ஶங்காவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். காலக்ஷேபப்ரகாரம் - காலக்ஷேபஸாதநம். தொண்டர்க்கு இத்யாதி - அவனடியார்க்கு உகந்து அநுபவிக்கலாம்படி ஶப்தஸந்தர்ப்பரூபமானவற்றைச் சொன்னேன். உபாயத்தை - ஸித்தஸாதநத்தை. இதுவே - இத்திருவாய்மொழியே. போதுபோக்காக - காலக்ஷேபஸாதநமாக. 'ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்' என்று கீழே அருளிச்செய்து 'பலவேஷமிருக்கும்படி என்னென்னில்' என்றால் வ்யாபாரதமன்றோ என்னில்;—பலத்தினுடைய ப்ரதமசரமாவதியை தர்சிப்பிக்கிறார் - பலவேஷம் இத்யாதி. அவாந்தர ப்ரதாந பல வேஷ மிருக்கும்படி யென்? என்னி லென்றபடி. யத்வா, கீழே பலஸ்வரூபம் சொல்லியிருக்க மீளவும் பலப்ரஶ்நம் உபாஸகரிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசிசொல்லுகைக்காக. அத்தை ஶங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார், பலவேஷம் இத்யாதி என்னவுமாம். ஜிதேந்த்ரியத்வம் - ப்ரதமாவதி, கைங்கர்யம் - சரமாவதி. இவனுக்கு விசேஷம் எது? என்ன, ஜிதேந்த்ரியத்வம் இத்யாதி. ஜிதேந்த்ரியத்வம் உபாய பலமென்றத்தைக்காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஶ்நத்தை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார், எங்ஙனே இத்யாதி. எங்ஙனே- எங்ஙனே அருளிச்செய்தா ரென்றபடி. என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய் - என்னுடைய துஷ்டமான மநஸ்ஸைப் போக்கினாய். மருவி இத்யாதி - அநந்ய ப்ரயோஜநமாய்ப் பொருந்தி அடிமை செய்யும் நெஞ்சைத் தந்தாய். காதல் இத்யாதி- அபிநிவேசத்தைக் கடல்போலே ஸம்ருத்தமாய் விளையும்படி பண்ணின வர்ஷுகவலாஹகஸ்வபாவத்தை யுடைய திருமேனியை யுடைய நம்முடைய க்ருஷ்ணன். அதனிற்பெரிய

---

* திருவாய்மொழி ௩-௧0-௫. † ஷை ௩-௪-௩. ‡ ஷை ௨-௧-௮. $ ஷை ௨-௧-௧.
¶ ஷை ௫-௩-௪. § ஷை ௧0-௧0-௧0.

acharya.org

குலைகொள்ளும்படி பெருகினபடி சொல்லி, "என்னவாவறச் சூழ்ந்தாய்" என்று தம்திருவாயாலே அருளிச்செய்கையாலே ஶரீரஸம்பந்தத்தை யறுத்து தேஶவிஶேஷத்திலே கொண்டுபோய் ஸம்ஶ்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினனென்றதாயிற்று. ஆக, இவ்வைந்தர்த்தமுமே திருவாய்மொழியால் ப்ரதிபாதிக்கிறது; அல்லாதவை ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய் வந்தது இத்தனை; எங்ஙனேயென்னில், – பரதத்த்வம் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், அநந்யார்ஹஶேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும், குணாநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்கார மமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவ்ருத்திக்கும் கைங்கர்யஸித்திக்கும் ஸர்வஸாலபனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வம் தொடக்கமாகக் கைங்கர்யபர்யந்தமாக உபாய பலமென்றும் சொல்லிநின்றது. "ப்ராவ்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோரூபம் ஸம்வாதஸ்ஸுப்ரதிஷ்ட:। ப்ராப்ய ப்ராபகபாவம் ஸமம் ப்ராபகத்வயா ப்ராப்திவிரோதிச ॥ வதந்தி ஸகலா வேதா ஸேதிஹாஸபுராணகா:। ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஹ்ருதயம் ஹ்யேதாவேவ ஹ்யுபாவிதி ந:" (ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மந:। ப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிரோதிச। வதந்திஸகலாவேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகா:। முநயஶ்சமஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்தவேதிந:) என்று ஸகல வேததாத்பர்யம் இவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப் பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தார்.

என்னவா, அவா - அஹிநிவேசம். அதிற்காட்டில் பெரிய என் அபிநிவேசம். விளாக்குலைகொள்ளுகை - தன்னிலே அந்தர்ப்பவிக்கும்படி பண்ணுகை. உக்தார்த்த நிகமநம் - ஆக இத்யாதி. "யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி ந தத்க்வசித்" இதிப்ரகாரேண பரமதிராஸாஹேரப்யத்ர தர்ஶநாத் இதரநிஷேதம் எப்படி பண்ணுகிறது? என்ன, அல்லாதவை இத்யாதி. ஆநுஷங்கிக ஸித்தமாய் - அநுஷங்கஸித்தமாய். புத்திஸௌகர்யார்த்தம் விஸ்தருதம் ஸங்க்ருஹ்ணாதி - எங்ஙனேயென்னில் இத்யாதி. அர்த்தபஞ்சகஸ்வரூப மிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்னி லென்றபடி. உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிப்புரத்து நம்பியோஜனையை ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார், ப்ராவ்யஸ்ய இத்யாதி. 'இந்த ப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்து நம்பி அருளிச்செய்தது' என்று அரும்பதத்திலே யிருக்கிறது. "ஹாரீத ஸம்ஹிதாயாம் தாராயாரஜாஜயிஸம்வாதே ஜாஜயிம்ப்ரதிஶகாந்த:" இதி ப்ரமாணத் திரட்டி லிருக்கிறது. ஸகலவேத தாத்பர்யம்-இவ்வர்த்தபஞ்சக மென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தா ரென்று கரமேண அந்வயமாகவுமாம்; ஸகலவேததாத்பர்யம் இவ்வர்த்த பஞ்சகமென்னு மிடத்தையும், இவ்வர்த்த பஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும் வங்கிப்புரத்துநம்பி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்.

acharya.org

ஈடு - மஹாப்ரவேஶம் - இரண்டாம் ஶ்ரியஃபதி.

ஶ்ரியஃபதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், *"மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறித்திரிகிற இவரை இவ்வர்த்தபஞ்சகத்தையும் விஶதமாக அறியவல்லராம்படி முதலடியிலே நிர்ஹேதுகமாக விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினான். நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தாலே த்வயவிவரணம் பண்ணுகிறார். இதில் முதலிட்டு மூன்றுபத்தாலே உத்தரார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தாலே பூர்வார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தாலே உபாயோபயோகியான குணங்களையும், ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடியையும், அவனோடு தமக்கு உண்டான நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையும் அருளிச்செய்தார்; மேலிற்பந்தாலே தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

இதில் முதற்பத்தாலே "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவனவன் - துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" என்று ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய், ஸ-ஶ்ரிஹோக்யனானவன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்று நிர்ணயித்து, உக்தமான அர்த்தத்துக்கும் வக்ஷ்யமாணமான அர்த்தத்துக்கும் ப்ரமாணம் "உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்று நிர்த்தோஷமான ஶ்ருதியே ப்ரமாணமென்றும், ஏவம்விதனானவன் ஆர்? என்ன, "வண்புகழ்நாரணன்" என்றும், "திருவுடையடிகள்" என்றும், "செல்வநாரணன்"

இப்படி திருமந்த்ரவிவரணத்வாநுகுணமஹாவாக்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ்; மேல் த்வய விவரணரூபத்வாநுகுணமஹாவாக்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்வாராக தாத்ருஶப்ரபந்த நிர்மாணஸாமர்த்த்ய ஹேதுத்வேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை மீளவும் அருளிச்செய்கிறார் - ஶ்ரியஃபதியாய் இத்யாதி. ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரப்ரக்ரியயா க்ரமேணார்த்தபஞ்சகப்ரபத்தி பக்தி ப்ரயோஜநத்வயாபிப்ராயேண ஶ்ரியஃபதித்வயமென்றும் சொல்லுவர்கள்; அதவா, ஶ்ரியஃபதித்யாதி வாக்யத்வயம் அருளிச்செய்தது-மத்யேமத்யே வந்த ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல், மஹாபாஷ்யத்தில் பூர்வதிவஸோபந்யஸ்தாநுவாத பூர்வகமாக் திவஸத்ரயம் உபந்யஸிக்கையாகிற ஆஹ்நிக த்ரயப்ரக்ரியையாலேயாதல். திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவும் அர்த்த மென்னுமத்தை ஹ்ருதீகரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழி த்வயத்தினுடைய அர்த்தமாயிருக்கிறதென்கிறார் - நம்மாழ்வார் இத்யாதி. யத்வா, கீழ் அர்த்தபஞ்சக யோஜனையை அருளிச்செய்து த்வயயோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் - நம்மாழ்வார் இத்யாதி என்னவுமாம். முதலிட்டிதி-த்வயார்த்தத்தை க்ரமத்திலே அருளிச் செய்யாதே உத்தரவாக்யார்த்தம் முன்னாக அருளிச் செய்தது - அநுஷ்டாநதசையில்போலே உபாயம் முற்பட்டு, பலம் பிற்படுகையன்றிக்கே வ்யுத்பத்தி தசையில் "வுயொஜநஃநஃ—ஃஶுநஃநொவி வுவாரெத" இதிந்யாயேந பலம் முற்பட்டு உபாயம் பிற்படவேண்டுகையாலே; "வுஶுகாஶொஜ்ஜுாதிஷொஶெநயஜெத" என்னக் கடவதிறே. "கடல்ஞாலங்காக்கின்ற, மின்னு நேமியினாய்" என்றத்தைப்பற்ற, உபாயோபயோகியான குணங்களை என்றது." உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்றத்தைப்பற்ற, ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி என்றது. "நாராயணன் நங்கள்பிரானவன்" என்றதைப்பற்ற, அவனோடு தமக்குஉண்டான இதி. தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே இத்யாதி - "தொழுதெழு" என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே, "அவாவற்றுவீடுபெற்ற" என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறாரென்றபடி.

உக்தவிவரணம் - இதில் முதற்பத்தாலே இத்யாதி. அயர்ப்பிலன் இத்யாதி - அநந்யப்ரயோஜநாய்ப் பொருந்தி மறப்பில்லாதவனாய் அக்ரமமாக குணங்களைச் சொல்லுவன், ஸம்ஶ்லேஷிப்பன், தலையாலே வணங்குவன்; இப்படி கரணத்ரயத்தாலும் அநுபவிப்பன். முதற்பத்தாலே பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிட்டாரென்றது -"உவகுஶொவஸம்ஹாராவஹ்யாவெொ5வாஶுதா

---

* திருவாய்மொழி உ-சு-அ.

acharya.org

என்றும் விஶேஷித்து, "தொழுதெழென்மனனே" என்று உபக்ரமித்து *"அயர்ப்பிலனலற்று வன் தழுவுவன், வணங்குவனமர்ந்தே" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் அடிமைசெய்து தலைக் கட்டுகையாலே பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிட்டார். இரண்டாம்பத்தால் இந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு விரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையுங் கழித்து, †"ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய் இக்கைங்கர்யத்துக்கு தேஶிகரான அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவது என்றுகொலோ?' என்று தாமும் ப்ரார்த்தித்து, ‡" நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர் " என்று பிறர்க்கும் உபதேசிக்கையாலே 'இவர்க்குப் பரமபதத்திலே நோக்காயிருந்தது' என்று ஈஶ்வரன் பரமபதத்தைக் கொடுக்கப் புக, $" "எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்" என்று - எனக்கு அதில் ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை; ¶"தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று - உனக்கேயாயிருக்கும் இருப்பே எனக்கு வேண்டுவது' என்று இப்புருஷார்த்தத்தை ஓடவைத்தார். மூன்றும்பத்தால் இவர்க்குக் கைங்கர்யத்திலுண்டான ருசியையும் த்வரையையும் கண்ட ஈஶ்வரன் கைங்கர்யத்துக்கு ஏகாந்தமான திருமலையில்நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு §"வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்நாம்" என்று பாரித்து, பாரித்தபடியே ஹாமவதஶேஷத்வபர்யந்தமாக வாசிகமாக அடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகிறார். நாலாம்பத்தால் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் திருநாரணன் தாளென்றும், விரோதி **"குடிமன்னுமின்சுவர்க்கம்","எல்லாம் விட்டவிறுகலிறப்பு"என்று ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களே விரோதி யென்றும் பிறர்க்கு உபதேசித்து, ††"ஐங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்று தாமும் அநுஸந்தித்தார். அஞ்சாம்பத்தால் இந்த இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் ‡‡"ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்"என்று தன்திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்தானென்றார். அவன்தந்த உபாயத்தை வடகரை முன்

வமும் | ஸுஸுவாஹொவவத்தீவவிஜ்ஂதாஸுஸுநிஸுணெ" என்கிறபடியே "தொழுதெழு" என்று உபக்ரமித்து "சொல்பணிசெயாயிரம்" என்று உபஸம்ஹரிக்கையாலும், "அயர்ப்பிலன்" இத்யாத்யப்யாஸத்தாலும், இந்தஅர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணப்ராப்தத்வேந அபூர்வமாகையாலும், "தொழுதெழு" என்கிற இத்தால் பலார்த்தவாதங்கள் ஸித்திக்கையாலும், "தொழுதெழு" என்கிற இந்தவியேயார்த்தத்திலே "உயர்வற வுயர்நலம்" இத்யாதிகள் ஹேதுகர்ப்பவிஶேஷண மாகையாலே உபபத்தி யுண்டாகையாலும், முதற்பத்து பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்னு மிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறத்திலே தத்பர மென்றபடி. இரண்டாம்பத்தால் இதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையுங் கழித்து என்றது - "களிப்புங்கவர்வுமற்று" இத்யாதியைப்பற்ற. ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய் - தேஜோரூபமான விக்ரஹத்தை யுடையோமாய். நலமந்தம் இத்யாதி-நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கே யிருக்கிற நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர். ஓடவைத்தார் - நிஷ்கர்ஷித்தார். மூன்றும்பத்தால் இதி - "ஈதேயானுன்னைக்கொள்வது" என்றத்தைப்பற்ற ருசி. "ஒல்லை" என்று த்வரை. நாலாம்பத்தால் இதி - குடிமன்னும் இத்யாதி - குடியிருப்புடைய ஸுகோத்தரமான ஸ்வர்க்கம். எல்லாம் இதி - ஆத்மவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விட்டவனாய் ஆத்மமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷம். இறுகல் - ஸங்கோசம். இறப்பு - மோக்ஷம். ஐங்கருவி இத்யாதி - ஐந்து இந்த்ரியங்களும் பரிச்சேதித்தநுபவித்த ஐஶ்வர்யஸுகமும், இந்த இந்த்ரியங்களுக்கு க்ரஹித்து அநுபவிக்க அரிதாய் இந்த ஐஶ்வர்யஸுகத்திற்காட்டில் நித்யத்வாதிகளாலே அபரிச்சிந்நமாய் பகவதநுபவாபேக்ஷயா அத்யல்பமான ஆத்மாநுபவஸுகமும். வடகரைமுன்னிட்டு என்றது - "வைகல்" "பொன்னுலகாளீர்"

---

* திருவாய்மொழி க-ங-க0. † ஷை உ-ங-க0. ‡ ஷை உ-அ-ச. $ ஷை உ-கூ-க.
¶ ஷை உ-கூ-ச. § ஷை ங-ங-க. ** ஷை ச-க-கூ. †† ஷை ச-கூ-க0. ‡‡ ஷை ரு-எ-க0.

acharya.org

னிட்டுப் பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக *"அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா! உன்னடிக்கீழ்மர்ந்துபுகுந்தேன்" என்று ஸ்வீகரித்தார் ஆறும்பத்தால். ஏழாம்பத்தால் இப்படி ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம் பண்ணியிருக்கச்செய்தேயும் சடக்கெனப் பலியாமையாலே விஷண்ணராய் †"கடல்ஞாலங்கலக்கின்றமின்னுநேமியினாய்" என்றுதொடங்கி உபாயோபயோகியான குணங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிட ‡"கூராராழி வெண்சங்கேந்திவாராய்" என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழியேந்தி வந்தஇது மாநஸாநுபவமாத்ரமாய் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் கிடையாமையாலே விஶ்லேஷித்தபடியை அருளிச்செய்தார். எட்டாம்பத்தால் கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே $"உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகி உன்றனக்கன்பராரவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயை" என்று - இப்படி ஆஶ்ரிதாநீத ஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகளையுடையவன் நமக்குத் தன்னைக்காட்டி மறைக்கைக்கு அடி ஆத்மாத்மீயங்களில் ஏதேனும் நசையுண்டாகவேணுமென்று அதிஶங்கைபண்ணி, அவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார்; ஒன்பதாம்பத்தால் "நீரேன்றியஅதிஶங்கைபண்ணிப்பகிறீர்இப்படி" என்று தன்னுடைய நிகுபாதிகபந்தத்தையுங் காட்டி, "நான் நாராயணன்: ஸர்வஶக்தியுக்தன்: உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறோம்" என்று அருளிச்செய்ய, ¶"சீலமெல்லையிலான்" என்று அவனுடைய சீலகுணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டார். பத்தாம்பத்தால் ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையைக் கண்டு திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாக வந்துதங்கி, இவருக்கு அர்ச்சிராதி கதியையுங் காட்டிக்கொடுத்து, இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே "என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே" என்று இவர் திருவாயாலே அருளிச்செய்யும்படி பேற்றைப்பண்ணிக்கொடுத்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

களில் தூதப்ரேஷணமுகேந ஆசார்யர்களை முன்னிட்டு என்றபடி. விஷண்ணராய் என்றது - "உன்னிலாவி"யில் ப்ரமேயம். கடல் இத்யாதி - கடல்சூழ்ந்த பூமியை ரக்ஷித்த உஜ்ஜ்வலமான திருவாழியையுடையையாய். கூரார் இத்யாதி - கூர்மைமிக்க திருவாழியையும் வெளுத்த சங்கத்தையும் எந்திக்கொண்டவராய். வெள்ளை இத்யாதி - வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சங்கோடே திருவாழியையும் தரித்து. விஶ்லேஷித்தபடி என்றது-'பாமருமூவுலகு" "ஏழையராவி"களைப் பற்ற. கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷமென்றது - "ஆழியெழ சுற்று" "கற்பாரிராமபிரான்"களைப் பற்ற. உமருகந்து இத்யாதி - உனக்கு ஶேஷபூதரானவர்கள் எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய் உன்னளவிலே அன்பையுடையரானவர்கள் ஆதரித்து அநந்ய ப்ரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாயிருக்கிற உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களை. அவற்றில் நசையற்றபடியை என்றது - "உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்றதைப் பற்ற. ஒன்பதாம்பத்துக்கு, ஓராயிரத்திலே நோக்கு. என்றிய - எதுக்காக. திருமோகூர் இத்யாதிக்கு - தாளதாமரையிலே நோக்கு. அர்ச்சிராதி இத்யாதிக்கு - சூழ்விசும்பிலே நோக்கு. என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயி - என் அபிநிவேஶக்கெடும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தாய்.

ஆக, முதற்பத்தாலே உத்தரவாக்யகத ப்ரதம த்விதீயபதார்த்தம் சொல்லப்படுகிறது; இரண்டாம்பத்தால் நமஶ்ஶப்தார்த்தம்; மூன்றும்பத்தால் இந்தக் கைங்கர்யம் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்து நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தாநுகுணமாக ஸ்வாநுஷ்டாநம் சொல்லுகிறது; ஆக, கீழ் மூன்றுபத்தும் உத்தரகண்டார்த்தம். நாலாம்பத்தால் பூர்வகண்டஸ்த்த பதத்வயார்த்தமும், ஐந்தாம்பத்தால் க்ரியாபதார்த்தமும், ஆறும்பத்தால் உபாயத்தினுடைய ஸாங்கஸ்வாநுஷ்டாநமும் சொல்லுகையாலே, மேல் மூன்றுபத்தாலும் பூர்வகண்டார்த்தம்; மேல் நாலுபத்தும் இதுக்கு ஶேஷமென்றபடி.

---

* திருவாய்மொழி ௪-௧௦-௧௦. † ஷை ௭-௧-௨. ‡ ஷை ௪-௧-௧. $ ஷை ௮-௧-௪. ¶ ஷை ௧-௩-௧௧.

acharya.org

ஈடு—மஹாப்ரவேஶம் - மூன்றும் ஶ்ரியஃபதி.

ஶ்ரியஃபதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன், "மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து" என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்ய ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவரை *"அடியையடைந்துள்ளந்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான் மூழ்கினன்" என்று தம்திருவாயாலே அருளிச்செய்யலாம்படி முதலடியிலே விஶேஷகடாக்ஷித்தைப்பண்ணியருளினன். முதல்தன்னிலே சித்ஸ்வரூபமாதல் அசித்ஸ்வரூபமாதல் ஈஶ்வரஸ்வரூபமாதல் அழியாதே யிருக்கிற இவர்க்கு அசிதம்ஶம் த்யாஜ்யமென்னுமிடத்தையும், சேதநன் உபாதேயனென்னுமிடத்தையும், தான் உபாதேயதம னென்னுமிடத்தையும் அவன்தானே காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு, அவனோட்டை யநுபவத்துக்கு இத்தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, த்வதநுபவவிரோதியான இத்தேஹஸம்பந்தத்தை யறுத்துத் தந்தருளவேணு மென்று அர்த்தித்தார் திருவிருத்தத்தில்; ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று ஒருதேஶவிஶேஷத்திலே போனால் அநுபவிக்கக்கடவ தன்னுடைய மேன்மையையும் நீர்மையையும் வடிவழகையும் பரப்பற ஏழுபாட்டாலே அநுபவிக்கலாம்படி இங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒருதஶாவைஶத்யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க அவ்வழகை யநுபவித்தார் திருவாசிரியத்தில்; இப்படி அநுபவித்த விஷயத்திலே விஷயாநுரூபமான ஆசை கரைபுரண்டபடியைச் சொன்னார் திருவந்தாதியில்; ஆமத்தையறுத்துப் பசியைமிகுத்துச் சோறிடுவோரைப்போலே தமக்கு ருசியைப்பிறப்பித்த படியையும், அந்த ருசி தான் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாய்க்கொண்டு பக்வமான படியையும், பின்பு ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமும் அற்றுப் பேற்றோடே தலைக்கட்டின படியையும் சொல்லுகிறார் திருவாய்மொழியில். கைங்கர்யமநோரதம்பண்ணிக்கொண்டு வரக் கொள்ளக் கைகேயி "ராஜந்" "ராஜந்" என்ற சொற்கேட்டு ஸ்ரீபரதாழ்வான் பட்டபாடுபோலே யிருக்கிறதாயிற்று, திருவிருத்தத்தில் நிலை; அவன் திருச்சித்திரகூடத்திலே பெருமாள் எழுந்தருளியிருந்தா ரென்று கேட்டு "வஹிஶ்வஸஹிவைவ ஸாரூம்" (ஏபிஶ்சஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்) என்கிறபடியே என்னொருவன்கண்ணில் கண்ணநீர் பொறுக்கமாட்டாதவர் இத்தனைபேர்ஆற்றாமைகண்டால் மீளாதொழிவரோ? "ஶிரஸாயாசி தோஸ்மி" (ஶிரஸாயாசிதோஸ்மி)-என் அபிமதம் தந்தலையாலே யிரந்துசெய்யக்கடவஅவர், நான்

ஸ்ரீபரதாழ்வானை த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கைக்காகப் புநஶ்ச ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும் அர்த்தம் அருளிச்செய்யாநாரத மீளவும் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'ஶ்ரியஃபதியாய்' இத்யாதி. யத்வா, இப்ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்கு உண்டான தசைக்கு ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய தசையை த்ருஷ்டாந்தீகரிக்கிற மூகோ திருவாய்மொழியினுடைய பக்தியோக ப்ரதிபாதநபரத்வத்தை அருளிச்செய்வாராகத் தாத்ருஶ ப்ரபந்தநிர்மாண ஸாமர்த்ய ஹேதுத்வேந மீளவும் வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யரூப வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் - ஶ்ரியஃபதியாய் இத்யாதி என்னுதல். சேதநனுக்கு உபாதேயத்வம் - 'அடியேன்' என்றத்தைப் பற்ற. தன்னுடையமேன்மை இத்யாதிக்கு - முதற்பாட்டிலே நோக்கு. பரப்பற - ஸங்க்ரஹமாக. "ஆமத்தையறுத்து" என்றுதொடங்கிச் சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்ரயத்துக்கும் அடைவே தார்ஷ்டாந்திக த்ரயத்தைக் காட்டுகிறார், தமக்கு ருசியை என்று தொடங்கி. ஆமத்தையறுத்து என்றதுக்கு - தார்ஷ்டாந்திகம் மயர்வறமதிநலமருளுகை யென்று கண்டுகொள்வது. இப்ப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்கு உண்டான அவஸ்த்தைகள் ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய அவஸ்த்தைகள்போலே யென்கிறார், கைங்கர்ய மநோரதம் இத்யாதி. "ராஜந்" என்ற சொற்கேட்டு -

* திருவாய்மொழி உ-சு-அ.

acharya.org

என்தலையாலேஇரந்த கார்யத்தை மறுப்பரோ? "ஹ்ராதா" (ப்ராதுஃ) - நான் தம்பின்பிறந்தவனல்லேனோ? "ஶிஷ்யஸ்ய" - (சிஷ்யஸ்ய) பின்பிறந்தவனென்று கூறுகொள்ள இருக்கிறேனோ? மந்த்ரஸம்பந்தமும் தம்மோடேயன்றோ? "தாஸஸ்ய" (தாஸஸ்ய) - ஶிஷ்யனாய் க்ரயவிக்ரயார்ஹனன்றிக்கே இருக்கிறேனோ? "ப்ரஸாதம் கர்த்துமர்ஹதி" (ப்ரஸாதம் கர்த்துமர்ஹதி) - ஆனபின் என்பக்கல் ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளாரோ? என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதை தரிப்புப்போலே, திருவாசிரியத்தில்நிலை; ஸ்ரீநந்திக்ராமத்திலே "ராமாகமந காங்க்ஷயா" (ராமாகமந காங்க்ஷயா) என்கிறபடியே பதினாலாண்டும் ஆசைவளர்த்துக்கொண்டிருந்தாற்போலே யிருக்கிறது, திருவந்தாதியில்; மீண்டெழுந்தருளித் திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி, அவனும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறு பெற்றாற்போலேயிருக்கிறது, இவர்க்குத் திருவாய்மொழியில் பேறு.

திருவாய்மொழிக்காக ஸங்க்ரஹம் முதல்திருவாய்மொழி; முதல்திருவாய்மொழியனுடைய ஸங்க்ரஹம் - முதல் மூன்றுபாட்டு; முதல்மூன்றுபாட்டினுடைய ஸங்க்ரஹம் - முதற்பாட்டு; முதற்பாட்டினுடைய ஸங்க்ரஹம் - முதலடி; என்போலேன்னில்; - "ஸோயம் ஶ்லோகோ ஹ்யயோத்யாகாண்டே ஸாரபூதோ மஹாமுநிபிர்வால்மீகிப்ரபிதாமஹைஃ | ஸர்வாக்ஷரார்தஸ்ஸர்வாக்ஷரஸ்ஸர்வாக்ஷரோ ஹ்ருதி" (ருசோயஜுஷ்ஸாமாநி ததைவாதர்வாணிச | ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்) என்கிறபடியே ஸகலவேதஸங்க்ரஹம் திருமந்த்ரமாய். அதினுடையஸங்க்ரஹம் ப்ரணவமாய். அதினுடைய ஸங்க்ரஹம் அகாரமானாற்போலே. மற்றும் பாரதராமாயணாதிகளையும் ஸங்க்ஷேப விஸ்தரங்களாலே செய்தார்களிறே.

"உத்திஷ்ட ஹ்ருதிஷ்ட கிம்ஶேஷே ராஜந் ஸுகாயஸி | தத்ரயா நஹி ஶோசாமி நிஷ்ட நஷ்ட ஸிஷ்ட ஸாரோ" என்கிற சொல்லைக் கேட்டு. அயம் ஶ்லோகோऽயோத்யாகாண்டே மாதுலகுலாதாகதம் பரதம்ப்ரதி கைகேய்யுக்தி. மறுப்பரோ - திரஸ்கரிப்பரோ. கூறு - பாகம். மந்த்ரஸம்பந்தமும் தம்மோடேயன்றோ இதி-அத்ர வஸிஷ்டர் பெருமாளுக்கு மந்த்ரங்களை உபதேஶித்தார், பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக்கு உபதேஶித்தா ரென்று கண்டுகொள்வது. ஏபிஶ்சேத்யாதி - அயம்ஶ்லோகோऽயோத்யாகாண்டே. இது பெருமாள் ஸமக்ஷத்திலே விண்ணப்பம் செய்ததே யாகிலும் வழியிலும் நினைவு இது ஆகையாலே மநோரதபரமாக வ்யாக்யாநம் உபபந்நம். "ஸகாமே நவாவைவ ராமவாஹ்ரவ்ஹ்ரஸ்ஸ | நிஹ்ரஸ்ஸேக ரோஹ்ராஜ்யாராமமநகாங்க்ஷயா" இதி ஸங்க்ஷேபே. அவனும் - ஸ்ரீபரதாழ்வானும்.

முதற்பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாம்போது விக்ரஹவிபூதிகள் எங்கே சொல்லுகிறது? என்ன, விக்ரஹவிபூதிகள் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே 'நலம்' என்று ஆநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹவிபூதிகளும் அர்த்தாத்ஸித்தங்கள்.

acharya.org

திருவாய்மொழியின் ஓரோதஶகார்த்த ஸங்க்ரஹமாகப் பெருமாள்கோயில்
அழகியமணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்த

த்ரவிடோபநிஷத் ஸங்கதியின் உபோத்காதம்.

யஶகாரு ஸகலாயுஸ்ஸுஷாம் வ்ருஜநீம் ஶ்ரிபவெஷஸுஜிதி ।
தம் ஸிதீயஶாகோவஸுநஹம் ஸ்ரௌதிஸுஹாரவாஹ்யஸுநிதி ॥

ஸுவாயெ்ரிதி தவஜ்ஜ்ரா ஶ்ரிபாஸ்தாயஸுஜிதி ।
ஸுஹியாவெ்ரிவிஶுஷஜ்ஜெ ராஹராஜ்ஜ்ரஹ்ரு தாஶிஹ ॥

ஶ்ரீமாந்ணாஸ்வாயிரவாவ ஸுஸ்ஸுகாஸ் ஶ்ரௌரிஶ்ரார்ரி உநாஜநுவாரிஹ்ரஸுஜிதி ।
ஸுகஸ்ஸிகெக்ஷணவஶாஉதிநிதுஸுக்தம் வ்ரநாத்ரணீகாரணஶக்தி யாரஶ்ரகாரு ॥

ஸுஹ்ரவயஸ்ரவிதகெதாநாஹவநாராரிஸ்ஸுநுவா நாரஸிகஶ்ரஂஜிநாநீஜ்ரு ।
ஸுஸ்ஸாய ஶௌநவேயீரு வ மொகவ்ரதுமாஷொபஶாஹ்வஸுதிவாஹிதவாநிநாநி ॥

யெ ராவவெ ஹாதயுக்ஷணஜாநகீநாம் யெ வொஷஸுஹ்ரஸுஹ்ரு ஶாஸுவி நாஹ ஸுஹ்ரெநள ।
ஹாவா ரவெஸுகவவுஷ் வ்ரயிதாஶ்ரார்ரிஸ்ரநெவவாதஹயிகாநுதத்ரமெஹ ॥

வ்ரஹாஉநாரஸுஉவ்ரஹவாவ ஹக்தி: ஸ்ரெஹஸ்ரயா உஶாரயாஜஸுநவாநுவொத்ரு ।
ஸவெஸுவதெ ஶஂஜிதி: வாரஸுஷெ வாரஸ்ரிஹாநாநுநெ வஉஜுஷாஸிதிஶாத்ரிஶாஸு ॥

உத்ரும்ஹரொரநுஹவாரு தவாரிராரிராஹஸுஸுநெஶ்ரார்ரி வொராதிஶ்ரிரெ ।
ஸுஸ்ரக்ரு்யாவெஹிவாரிவஹநு ஸுதாராம் ஜமந்தி ஸஉ்ரஸ்ரிஷெவ வநஸம்ஸாரணாநமாநி ॥

ஶாதாவிதுவ்ரஹ்ரு்திதொவிவ வத்ரயுக்ஷுவாதுவெ்ரவகாரவவயாஷ்ஂஜிநுநீஜ்ரு்தி ।
வெஉஶ்ரதுவிரு்ய தயாவிதிதஸ்ஸ ஸாக்ஷாஉவிவெஸுஹுவஹி நிவெஸ்ரு்ரதுஷ்யாத்ரு ॥

ஶஉவஸ்ரு்ஸஂஸ்ரு்ரு்ரதுதயா யதிமாரவஂஸ்ரு்ரு்ரிவாஉ்ரு்ரிஶாத்ரு்ரவவஸாரவி தத்ரஸுஉ: ।
வாரெ்ரு்ரநெத்ரு்ரயிதுஸுத்ரு்ரவாரு்ரு்ரெஷு ஹாஷாநிகஷ்ட உஹதெந நஶக்ரு்ரஶக்ரு: ॥

வுஂஸ்ரு்ரஂநியரு்ரவுஷொத்ரு்ரதாவிஶிவெஸ்ரு்ரீவ்ரு்ரயஹாவகுயநாஜ்ரு்ரமெதாஸ்ரு்ரவிஶவஸ்ரு ।
வுஂஸாஸ்ரு்ரு்ரஜ்ரு்ரகுவவுஸுஸுணவதுயாவி ஶாரொஶ்ரார்ரியிநொஸ்ரு்ரஜநிகாரிநீகுவிஜ்ரு ॥

யாவ்ரு்ரிரஸ்ரிவிஷயெஷ்ரு்ரவிவெகஹாஜாம் ஸ்ரெஸுவாவுஸுதெ ஹவதி ஹக்திவஷாஹியெயா ।
ஹக்திஸுஸுகாரு இஹ தத்ரு்ரநீயாஸுவெ தஸ்ரு்ரநுநெராஜநி காரு்ரு்ரகுவாக்ரு்ரஹ்ரு ॥

யஶ்ரு்ரு்ரதுஸ்ரு்ரவிஶாநுஹவுஂவாரஸ்ரிநு ஸுஂஶ்ரு்ரஷவாஷமுணாரு்ரு்ரதுஹாரு்ரு்ரிராஶாள ।
விஹ்ரு்ரிதிராஸ்ரு்ரவிராஹஸ்ரு்ரிஹயாஸ்ரு்ரு்ரஸஜ்ரு்ரயாஹவ்ரு்ரயாவிராஸி தாரு்ரு்ரநிவுஜ்ரு்ரவஸ்ரு ॥

தத்ரு்ரயாஸுயஜ்ரு்ரவஶம் வ்ரயிதெ வ்ரவெந்ரு ஶாரொமுணாம் ஶஂஜிஉநுஹவஜ்ரு்ரு்ரதீயெ ।
தத்ரு்ரஷாவயுயத ஹொக்ரு்ரு்ரிம் தத்ரு்ரு்ரதீயெ யாவநுநொராயிஸ்ரு்ரவஸ்ரு்ரு்ரு

வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

த்ரவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவலியின் உபோத்காதம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

acharya.org

வைவுக்வாஹொமுஹாவாஹ்ஹுஹ்ஹ்ந விஹவாத்வ ஹொமுயாயிக்வாஹ்ஹ்யஹ்ஹ்ஹ்ஹ
ந்ஹாநாக ஸ்ரீ தவிவஸுதயா ஹ்வாஸ்ரீ தாநிஷ்ஹுஹ்ஹ்தாக । ஹக்ஹ்ஹ்ஹாந்வுத்தநிபுரவெ
யிக்ஹ்ஹ்ஹுஹ்ஹாவ தஹ்ஹ்ஹ்ஹ்வுரம் ஸாஹாயுராஹ்ஹ்ஹ்ஸவிஹ்ஹ்ஹ்

ஸ்ரீமந் மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியின் தனியன்கள்.

அல்லும்பகலும் அனுபவிப்பார்தங்களுக்குச்
சொல்லும்பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் — நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைந்துறை
தண்வாநூற்றந்தாதிதான்.

மன்னுபுகழ்சேர் மணவாளமாமுனிவன்
தன்னருளால் உட்பொருள்தம்முடனே — சொன்ன
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாம் தேனை
ஒருவாதருந்து நெஞ்சே! உற்று.

acharya.org

ஸ்ரீ

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

முதல்திருவாய்மொழி—உயர்வற.

முதற்பாட்டு.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவனவன்
மயர்வறமதிநலமருளினன் யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதி யவனவன்
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே.

ஆறுயிரப்படி.

(உயர்வறவுயர்நலம்.) அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரண திவ்யரூபபூஷணயுத மஹிஷீபரி. ஜந ஸ்தாந விஶிஷ்டனாய், நிகிலஜகதுதயவிபவாதிலீலனாயிருந்த பரமபுருஷனை உள்ளபடியே ஆழ்வார் தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனை அநுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

அஶேஷதோஷப்ரத்யநீகமாய், "தேயேஶதம்" இத்யநுக்ரமத்தினாலே நிரதிஶயடிஶாஶிரஸ்கமான அப்யஸ்யமாநமாயிருந்த ஆநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததியாய், இந்த ஆநந்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனான தான் மேலே பொன்னுமாய் நாறினாற்போலே நிர்ஹேதுகமாக எனக்குத் தன்திறத்தில் அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத தொருபடி தன்னை உள்ளபடி அறிவித்துத் தன்திருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தியையுண்டாக்கின இம்மஹாகுணத்தை யுடையனாய், இந்தக்கல்யாணகுணங்களையுடையனான தன்னை ஸ்வஹாவதஏவ நிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் அஸ்கலிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள ஶேஷ ஶேஷாஶந வைநதேய ப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய திவ்யபுருஷர்களுக்குக் கொடுத்துகொண்டிருக்கிற பரமௌதார்யத்தை யுடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதஜநஸமஸ்தது:காபநோதந ஸ்வஹாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணி உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்பதினாயிரப்படி.

முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து – அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகுணனாய், குணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்க வற்றான திவ்யதேஹயுக்தனாய், ஶ்ரியஃபதியாய், ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு போக்தாக்களான அயர்வறு மமரர்க ளதிபதியா யிருந்துவைத்துத் தன்னுடைய நிரவதிகக்ருபையாலே என்னுடைய தோஷாகரதையைப்பாராதே என்னுடைய அஜ்ஞாநமெல்லாம் நீங்கும்படி ஸ்வவிஷய

acharya.org

பக்திரூபஜ்ஞாநத்தை நிர்ஹேதுகமாக ஸாதரனுய்க்கொண்டு தந்தருளினன்; ஆனபின்பு, அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கையிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். இத்தால், ப்ரபந்தாரம்பத்திலே வஸ்துநிர்த்தேசமும் நமஸ்காரங்களும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது.

[உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்] - ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிறபடியாலே ஒரோ குணத்தின் ஸந்நிதியிலே வ்யதிரிக்த ஸகலார்த்தமதமான எல்லாப்படியாலுமுள்ள எல்லாவுயர்த்தியும் ஆதித்ய ஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலே யுண்டாய், அவற்றை இல்லையென்னலாம்படியாய், அவைதனக்கு அவதியுண்டாயிருக்கை யன்றியே காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுவர்த்திபாதின்றாலும் மேன்மேலென உயர்ந்து காட்டாநிற்பனவான கல்யாணகுணங்களை யுடையவன். நலமென்றவிடத்தில், ஏகவசநம் - குணஜாதிபரம். நலமாவது - குண விபூதியாதிகளை அநுபவிக்கையாலே வந்த ஆநந்தகுணமாகவுமாம்; ஆநந்தமென்று ஆநந்தஸ்ருதிகளில் ப்ரஸித்தம். குணநிரபேக்ஷமாகத் தானே விலக்ஷணமாய், தன்னைப்பற்றிக் குணங்கள் நிறம்பெறும்படியான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய உபநிஷத்ப்ரஸித்தியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [அவன்]—முன்பு சொன்ன நன்மைகளிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு நன்மை சொல்லுகைக்காக அவனென்று நிர்த்தேசிக்கிறது. இப்படியே மேல் யவனவன்களுக்கும் பொருள். 'அவன்' என்று பலகால் சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்து - இப்பாட்டில் ப்ரதிபாதிக்கிற குணங்கள் தனித்தனி ஸர்வரக்ஷகங்களென்று தோற்றுகைக்காக. [மயர்வற]—ஸ்வவிஷயத்திலே எனக்கு அநாதியாய்வருகிற அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படி. [மதிநலம்] – பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநம். [அருளினன்] - இத்தலை நன்மை தீமைபாராதே நிர்ஹேதுகமாகத் தன்க்ருபையாலே தந்தருளினன். எனக்குத் தந்தருளினனென்னு தொழிவானென்? என்னில்;— "ஈஸஸ்ஸர்வஸ்ஸர்வவித்" என்று சொல்லுகிற நுணக்காலே பகவத்விஷயீகாரத்துக்குமுன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. [அயர்வறு மமரர்களதிபதி] - பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சேதமில்லாமை ஸ்வபாவமாய், அவ்வநுபவத்துக்கு ஒருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி. 'அமரர்கள்' என்கிற பஹுவசநத்துக்கு முக்யார்த்தத்வம் ப்ராப்தமாகையால் அவர்கள் தங்களுக்கு எண்ணில்லை யென்கிறது. [துயரறுசுடரடி] – துயரறும் ஸ்வபாவமாய், அப்ராக்ருத தேஜோரூபமான திருவடிகளை. திருவடிகளுக்குத் துயருண்டோ? என்னில்,— ஆஸ்ரிதருடையதுயர் திருவடிகளுக்குத துயர். அவனைத் தொழுதெழென்னாதே திருவடிகளைத் தொழுதெழு என்பானென்? என்னில்,— ஸ்தநந்யயப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே அடியனானவனுக்குத் திருவடிகளிலே தலைமடுக்கை முறைமையாகையாலே. [தொழுதெழு] - அடிமையாலல்லது செல்லாத தன்மையா யிருக்கச்செய்தே அநாதிகாலம் அடிமையிழந்து உருவி இல்லாதார்கணக்காயிருக்கிற நீயே எம்பெருமானுடையதிருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவி. எம்பெருமானோடு ப்ரத்யாஸந்நமான திருவுள்ளத்தோடே தமக்கு ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டு, 'என்மனனே' என்கிறார்.

'ஸந்மாத்ரமே வஸ்து' என்கிற வாதமும், 'ஜீவபரர்களுடைய ஹேதம் ஔபாதிகம்; மோக்ஷதசையில் எல்லாம் ஒன்று' என்கிற வாதமும் இவர்க்கு ஸித்தாந்த மன்றென்னுமிடம் வ்யக்தம் இப்பாட்டில்; பராமவர்களுக்கு விருத்தமாகையால். இப்பாட்டில் 'அவன், அவன்' என்கிற மூன்று பர்யாயத்திலும் 'துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே' என்று வாக்யபேதம்பண்ணி யோஜிப்பர். "நமோநம:" இத்யாதி ஸ்லோகவத் ப்ரதிவிசேஷணம் ஈடுபடுகையாலே.

acharya.org

பன்னீராயிரப்படி.

இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமான முதற்பாட்டில் பரத்வப்ரதாநோபபாதகமான நிரவதிக கல்யாணகுணயோகத்தையும் நிர்ஹேதுக உபகாரகத்வத்தையும் நித்யஸூரிநிர்வாஹகத்வத்தையும் நித்யமங்கள விக்ரஹயோகத்தையு முடைய ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே நிரந்தர ஶேஷவ்ருத்தியைப் பண்ணென்று தம்நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்.

(ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிற கணக்கிலே), உயர்வு – அல்லாத உயர்த்திகள், அற - அஸத்கல்பமாம்படி, உயர் - அவாங்மநஸகோசரமாய் உயர்ந்த, நலம் - ஆநந்தத்தை, உடையவன் - உடையனாக, யவன் அவன் – ப்ரமாணப்ரஸித்தனானவன் யாவனொருவன்,—மயர்வு - (ஸம்ஶயவிபர்யயாதி ரூபமான) அஜ்ஞாநம், அற - நசிக்கும்படி, மதிநலம் - ஸ்வாஹாவிகஜ்ஞாநப்ரேமங்களை, அருளினன் - (தன்அருளாலே) தந்தருளினவனாக, யவன் அவன்-"வ்ரஜாஜ தஷ்யா தஷ்யாதாவ ராணீ" என்கிற ப்ரஸித்தியை யுடையவன்) யாவனொருவன்,—அயர்வு - விஸ்மரணப்ரஸங்கம், அறும் - இல்லாத, அமரர்கள் - (நிரந்தராநு஭வயுக்தரான) நித்யஸூரிகளுக்கு, அதிபதி - நிரவதிகஶேஷியானவன், யவன் - யாவனொருவன்,—அவன் - அவனுடைய, துயரறு - ஸமாஶ்ரிதது:கநிவர்த்தகமாய், சுடர் - நிரந்தரௌஜ்ஜ்வல்யவிஶிஷ்டமான, அடி - திருவடிகளைக் குறித்து, தொழுது - ("வைஶாஜ்ஜிவ ட:" என்கிறபடியே) ஶேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப் பண்ணி, என்மனனே - என்மநஸ்ஸே ! எழு - நித்யோச்ச்ராய ரூபமான உஜ்ஜீவநத்தைப் பெறு (என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஶாஸித்தருளினாராயிற்று.)

இதில் முதலடியில் - 'நலம்' என்று ஆநந்தகுணத்தையாதல், ஆநந்தஹேதுவாக உபநிஷத்திற்சொன்ன யுவத்வாதிகுண விபூதிகளையாதல் சொல்லுகிறது. இரண்டாமடியில் - 'நலம்' என்று ஹக்திரூபஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் 'யவன்' என்கிற ஶப்தத்தோடே 'அவன்' என்று தொடங்கி, நாலாமடியைத் தனித்தனியே அந்வயித்து, மூன்று வாக்யமாகவும் சொல்லுவர்; முதலடியில் யவனோடே 'அவன்' என்று தொடங்கி இரண்டாமடியைக் கூட்டி வாக்யமாக்கி, அவ்விரண்டாமடிதன்னை ஆவர்த்தித்து யச்சப்தத்தாலே நிர்த்தேசித்து அத்தை 'அவன்' என்று தொடங்கி மூன்றாமடியோடே கூட்டி, அதுதன்னையும் ஆவர்த்தித்து 'யவன்' என்று நிர்த்தேசித்து அத்தோடே 'அவன்' என்று தொடங்கி நாலாமடியிலே விணைமுடித்து வாக்யைகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர்; அங்ஙனன்றியே, "ஸயஶ்சாயம் வ ரா வெ யஶ்சாஸாவாதித்ய ஸஏஷ:" என்கிற கணக்கிலே 'யவனவன்' என்று யச்சப்தார்த்தமாய் ப்ரஸித்தியைக் காட்டி, அத்தை 'அவன்' என்று தொடங்கி நாலாம்பாதத்தாலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர். இப்பாட்டு ஸர்வஶாஸ்த்ரோபப்ரும்ஹணமான இப்ப்ரபந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹரூபமான மந்த்ரரஹஸ்யார்த்ததாத்பர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில்,—'உயர்நலமுடையவன்' என்கிற ஸர்வாதிக ஶேஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், 'மதிநலமருளினன்' என்று க்ருபாகார்யமாகச் சொன்ன உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயஹாவத்தையும், 'அமரர்களதிபதி' என்று நித்யஸூரிஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும், 'தொழுதெழு' என்கையாலே சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

acharya.org

இருபத்தினாலாயிரப்படி.

முதற்பாட்டு. ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனாய் அவற்றையநுபவிக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற இருப்பைத் தன்னுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையினாலே அநுஹவயோக்யமாம்படி நமக்கு ஹக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளினான்; அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாரென்று தம்திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுசாஸிக்கிறார்.

[உயர்வு] - உயர்த்தி; அதாவது—தன்னையொழிந்த ஸகலபதார்த்தங்களிலும் எல்லாப்படியாலுமுண்டான எல்லாவுயர்த்தியையுஞ் சொல்லுகிறது. [அற]-ஆதித்யஸந்நிதியிலே நக்ஷத்ராதிகளைப்போலே யுண்டாய், அவற்றை இல்லையென்னலாம்படி யிருக்கை; "ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்யவத்" இத்யாதி. [உயர்] - உயராநிற்கை. காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸங்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கை. அநுபூதாம்ஶம் அல்பமாய் அநுஹாவ்யாம்ஶமே விஞ்சியிருக்கை. [நலம்] - குணவிபூத்யாதிகளை அநுபவிக்கையால் வந்த ஆநந்தகுணம்; ஏகவசநம் - ஜாத்யபிப்ராயமாய் குணஜாதிபரமாகவுமாம்; ஆநந்தாவஹமான குணவிபூத்யாதி பரமாகவுமாம். நலமென்கையாலே - கட்டடங்க நன்மையேயாயிருக்கை. [உடையவன்] - ஆநந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்கை. இதுக்கு ஆளவந்தார் "ஸ்வாஹாவிகாநவயிகாதிஶயாஸம்வ்யூ கஶுணாணாமணாமணி:" என்று அருளிச்செய்வர். 'குத்ருஷ்டிகளுடைய மிடற்றைப் பிடித்தாற்போலே நலமுடையவன் என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி கண்டாயே' என்று பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வானுக்கு ஆழ்வான் பணித்தான். [யவன்] - இக்குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶ்ருதி ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. இந்தக்குணங்கள்தானும் நிறம்பெறும்படியான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [அவன்] - முன்பு சொன்ன நன்மைகளிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு நன்மை சொல்லுகைக்காக 'அவன்' என்று உத்தேஶிக்கிறது. [மயர்வு] - அஜ்ஞாநம்; இத்தால், ஜ்ஞாநாநுதய அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ரூபமான அஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. [அற] - ஸவாஸநமாகப் போகும்படி. [மதிநலம்] - மதியென்று - ஜ்ஞாநம், நலமென்று - பக்தி: பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமென்றபடி [அருளினன்] - இத்தலையில் நன்மை தீமை பாராதே, நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே தந்தருளினான்; முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுமாபோலே. எனக்குத் தந்தருளினானென்றதொழிந்தது - பகவத்விஷயீகாரத்துக்குமுன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. [யவன்] - இப்படி. உபகாரகனாக ஶ்ருதிப்ரஸித்தனானவன். [அவன்]-அதுக்குமேலே ஒருநன்மை சொல்லுகைக்காக அவனென்றுஉத்தேஶிக்கிறது. [அயர்வறும்] - பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கு விஸ்ம்ருதியில்லாமை ஸ்வபாவமாயிருக்கை. [அமரர்கள்] — மரணமின்றிக்கே யிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு மரணமாவது - பகவதநுபவ விச்சேதம்; அதின்றிக்கே யிருக்கை. அமரர்களென்கிற பஹுவசநத்தாலே — அவர்களுக்கு வண்ணில்லை யென்கிறது. [அதிபதி] - அதிகனான பதி. அஸங்க்யாதரான நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணாநின்றாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத பெருமையையுடையவன். [யவன்] - நித்யவிபூதியோகத்தாலே வந்த ஶ்ருதிப்ரஸித்தி. [அவன்]-அதுக்குமேலே விக்ரஹத்தால் வந்த வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகைக்காக உத்தேஶிக்கிறது. [துயரறு] - துயரற்ற என்றபடி. இவர் மயர்வற, அவன் துயரற்றபடி. [சுடரடி] - நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹம். [அடி] - ஶேஷபூதர் அநுபவிக்க இழியுந் துறை. [தொழுது]-ஶேஷியைக்கண்டால் பிறக்கும் வ்ருத்திவிசேஷம். [எழு] - உஜ்ஜீவி. தொழப்பெறாத போது "ஸுஸஹேவ" என்னும்படியாயிறே இருப்பது. [என்மனனே] - பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே தமக்குத் திருவுள்ளத்தோடே ஒரு ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்படுகிறார்.

தனித்தனியே 'அவன்' என்கிறது - ஓரோவொன்றே ஈஶ்வரத்வ ஸாதகங்களென்று தோற்றுகைக்காக. மூன்றுபர்யாயத்திலும் 'துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே' என்று வாக்யபேதம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம்; "நமோ நமோ வாகு நவா ஹிஹ ஹேயெ" என்னுமா

acharya.org

போலே தனித்தனியே ப்ரீதியாலே ஈடுபடுகையாலே. "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் மயர்வறமதிநல மருளினன். மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன், அவன் அயர்வறும் அமரர்களதிபதி; அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யவன், அவன் துயரறுசுடரடி தொழுதெழு என் மனனே" என்று வாக்யைகவாக்யந்யாயத்தாலே யோஜிக்கவுமாம்.

ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி.

முதற்பாட்டு.—தான் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி உபகரித்தான்; அக்குணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டும்படியாயிருக்கிற திவ்யாத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி உபகரித்தான்; இப்பேற்றுக்கு என்பக்கல் சொல்லலாவது ஒன்றுமின்றிக்கேயிருக்க, நிர்ஹேதுகமாகத் தானே உபகாரகனானான்; ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி உபகரித்தான்; தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி உபகரித்தான் என்று அவன்பண்ணின உபகாரங்களடையச் சொல்லி, இப்படி உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவாரா யென்று தம்திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். ஆறு கிண்ணகமெடுத்தால் நேர்நின்றமரங்கள் பறியுண்டுபோய்க் கடலிலே புகும்; நீர்வஞ்சி தொடக்கமானவை வளைந்து பிழைக்கும்; அதுபோலே பகவத்குணங்களினுடைய எடுப்பு இருந்தபடி கண்டோமுக்கு எதிரே நானென்று பிழைக்க விரகில்லை; அவன் திருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப் பிழைக்க வாராய் நெஞ்சே. என்கிறார்; உயர்வறவுயர்நலமுடைய

சீயர் அரும்பதம்.

இப்படி அவதரிப்பித்த ப்ரபந்தத்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபக்ரமிக்கிறார் - 'முதற்பாட்டு' இதி; முதற்பாட்டு - வ்யாக்யாயதே என்றபடி. இப்படி எங்குங் கண்டுகொள்வது. வாக்யைக வாக்யயோஜநாநுகுணமாக அவதாரிகை-'தான் ஸமஸ்த' இத்யாதி. 'தொழுதெழு' என்ற கைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமாக வேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேநோபகாரபரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது. 'அருளினன்' என்றத்தை ப்ரதிவாக்யம் அந்வயித்து 'உபகரித்தான் உபகரித்தான்' என்கிறாராதல்; இப்ப்ரபந்தம் அநுபவபரீவாஹரூபமாகையாலே உபகரித்தமை அர்த்தாத்விஸ்தமாதல். தான் ஸமஸ்தேத்யாதிக்கு - 'நலம்' என்றதிலே நோக்கு. அக்குணங்களும் 'தன்னைப்பற்றி' என்கிறவிடத்திலே - 'குணயத்தம்' இத்யாதி ஶ்லோகஶ்ச, ஹேமாரவிந்தபரிமளந்யாயஶ்ச அநுஸந்தேயः. மங்களபதம் - மங்களபதப்ரயோகः. ஶுபீபூயம் - ஶுபத்வம். ஶ்ருதிவஶாத் என்றது - "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஜ்யோதிः" என்றத்தைப் பற்ற. 'அக்குணங்களும்' இத்யாதிக்கு - 'யவன்' என்ற விசேஷ்யாம்ஶத்திலே நோக்கு. 'இப்பேற்றுக்கு' இத்யாதி - 'அருளினன்' என்றத்தைப் பற்ற. 'ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய்' இத்யாதி - 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி' என்றத்தைப் பற்ற. 'ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய்' - தங்களுடைய அபஹதபாப்மத்வாத்யஸாதாரணகாரத்தை யுடைந்தவர்களாய். 'துயரறுசுடரடி' என்றத்தைப் பற்ற, 'தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹ' இத்யாதி. கூட்டுகை - உபதேசிக்கை. உபகாரத்துக்குத் தோற்றால், "ஹரியெ நமः" என்றாற்போலே தாம் தொழாதே நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது - ப்ரீத்யதிசயத்தாலே உசாவவேண்டி, அதுக்கு இவ்விபூதியில் ஆளில்லாமல், முந்துற்ற நெஞ்சாகையாலே. 'திருவுள்ளத்தோடேகூடுகிறார்' என்று பாடமானால், 'என்மனனே' என்று உறவுகொண்டாடுகிறாரென்றபடி. இந்தப் பாடத்தில் 'உஜ்ஜீவிக்க வாராய்' என்றது, நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாரா யென்றபடி. வாக்யபேதயோஜனைக்குச் சேர அவதாரிகாந்தரம் - 'ஆறு கிண்ணகம்' இத்யாதி. இதுக்கு 'உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்' என்கிற பதத்திலே நோக்கு. யத்வா, 'தான் ஸமஸ்த' இத்யாதி வாக்யத்திலே உபகாரங்களை அநுஸந்திக்கில் அவஶ்யம் தொழவேணு மென்கிறாராய், 'இதில் நேரே நாம் தொழாதொழியிலும் குணோத்ரேகம் தொழுவித்துக்கொள்ளு மென்றார்' என்று யோஜிக்கவுமாம். கிண்ணகம் - ப்ரவாஹம். நேர் - எதிர். 'நீர்வஞ்சி' இதி; அத்ர "ஸுதாஸம்ஶுகதிஸ்வாம்ஹெஶுத்திஶுத்ரு வெதஸீம்" என்றது அநுஸந்தேயம். எடுப்பு-அதிசயம்; ஔத்தத்யம்வா. குணங்களுடைய எடுப்பு என்கிற விடத்திலே - "ஶுஷ்வாகுஷ்ணாதிஶா" இத்யாத் யநுஸந்தேயம். கண்டோமுக்கு - கண்ட நமக்கு. உக்தார்த்தஸ்ய ஶப்தாகாங்க்ஷாயாமாஹ - 'உயர்வற' இத்யாதி. குணக்ருத

acharya.org

வன் துயரறுசுடரடிதோழுதெழப்பாரா யென்கிறார்; "ऋहमस्यावरोप्राता गुणैर्दास्यमुपागतः" (அஹமஸ்யாவரோப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்னுமாபோலே: இளைய பெருமாளை 'நீர்இவர்க்கு என்னுவீர்?' என்ன, 'பெருமாளும் ஒருபடி நினைத்திருப்பர், நானும் ஒருபடிநினைத்திருப்பேன்' என்றார்; 'அவர்' நினைத்திருக்கும்படி யென்? நீர் நினைத்திருக்கும்படியென்?' என்ன; 'அவர் தம்பின்பிறந்தவனென்றிருப்பர்; நான் அவர் குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்' என்றாரிறே; அப்படியே இவரும் 'உயர்வறவுயர்நல முடையவன் துயரறுசுடரடி தொழுதெழப்பாராய் நெஞ்சே' என்கிறார். இவர்தாம் முற்படக் குணங்களிலே யிழிவானென்? என்னில்;—தாம் அகப்பட்டதுறை அதுவாகையாலே. இவரைக் குணத்தையிட்டாயிற்று வணங்குவித்தது.

[உயர்வு இத்யாதி] - பகவதாநந்தத்தைப் பேசப்புக்க வேதங்கள் மநுஷ்யாநந்தம் தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று பின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று பின்னையும் பரிச்சேதிக்கமாட்டாதே "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே) என்று மீண்டனவிறே; இது ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே; குணங்களெல்லாம் இப்படியே

தாஸ்யஸ்யத்ருஷ்டாநதஃ - 'அஹமஸ்ய' இத்யாதி. உபபாதகம் - 'இளையபெருமாள்' இத்யாதி. 'நீர் இவர்க்கு என்னுவீரென்ன' என்றதுக்கு - "राजाऽऽज्ञेवं निवस्तव्यं यावदागमनं मम । भार्या यामेहि तेजास्वि तया नमतदाव्रजः" என்கிறபடியே பித்ருவசநத்தாலே அவர் வந்தார், பார்யையாகையாலே பிராட்டி வந்தாள்;இரண்டுநிமித்தமு மின்றிக்கேயிருக்க "यामेहि" என்று நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூத ஸம்பந்தமேது? என்று தாத்பர்யம். ப்ராத்ருத்வமாவது-தோள்தீண்டியான ஆகாரம். தாஸத்வமாவது-க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வம்.ஒருவனுக்கு ஏகவிஷயத்தைக்குறித்து இந்தஉத்கர்ஷாபகர்ஷரூப ப்ராத்ருத்வ தாஸத்வபுத்திகள் விருத்தங்களாகையாலே பிந்நபுத்யதீநங்களாக அருளிச்செய்கிறார் - 'பெருமாளும்' இத்யாதி. ஏதந்நியாமகம் - "यथिवीतिरुहारायाजयद्यन्त्रारुह्यतायि" என்றது; ப்ரீதி - ப்ராத்ருத்வநிபந்தனை. அநுக்ராஹ்யதை - தாஸத்வநிபந்தனை. "ऋषयावरोहताऋहङ्गैर्दास्यमुपागतः" என்று 'ஶப்தநிர்வாஹம்' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர். ப்ரக்ருதத்திலே ஏதென்ன, 'அப்படியே இவரும்' இத்யாதி- கத்யத்தில் "ऋषिलक्षय" இத்யாதிப்படியே ஸ்வரூபம் முன்னைச் சொல்லாதே குணத்தில்இழிவான் என்? என்றபடி. முற்பட - ஸ்வரூபாபேக்ஷயா என்றபடி. த்விதீயாவதாரிகைக்குச்சேர ஹாவாந்தரம்-'இவரை'இத்யாதி. சாவுக்குக்குணம்-கயிறு. குணத்தையிட்டிறே தநுஸ்ஸை வணங்குவிப்ப தென்றபடி.

ஶ்ருதியாலும் அபரிச்சேத்யமான ஆநந்தத்தை 'உயர்வற' இத்யாதியாலே வர்ணித்து நிலமாகப் பேசுகையால் வந்த ஜ்ஞாநாதிக்யத்திலே வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறார். 'பகவதாநந்தத்தை' இத்யாதி; 'நிலமாய்ப்பேசுகிறாரிறே இவர்' என்னுமளவாக. அதாவது - வேதத்தைப்போலே பரிச்சேதிக்கவென்று இழிந்து நிலமல்லாமை மீளுகையன்றிக்கே முதலிலே அபரிச்சிந்நமென்று சொல்ல இழிகையாலே நிலமாய்ப் பேசத் தட்டில்லை யென்றபடி; அதவா, ஆநந்தகுண பரிச்சேத்யதைக்கு ப்ரமாணம்-'பகவத்' இத்யாதி. "यो वाऽस्यातायो वायुरायकः सहकोशो नष्टाऽनः" என்றுதொடங்கி "सहकः प्रजावतो राजनः" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து 'மநுஷ்யாநந்தம்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று' என்கிறார் பின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்து என்ற விடத்திலே - "उवाच वायुर्ब्रह्मवोविवक्षुः", "शेषो तायंविरिञ्चावयिकः वारिवोदेवशोऽसौ नः" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். 'யோவாஸ்யாத்' இத்யாதி ஶ்ருதியிலே அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்தமை இல்லாவிட்டாலும் ஊஹந்யாயஸித்தம். அதாவது - "यो वाऽस्यात्" இத்யாதியாலே மநுஷ்யாத்ய ஸம்பாவித ஆகாரதைச் சொன்னபோதே ப்ரஹ்மாவையும் மநுஷ்யஸ்தாநே கல்பிக்கை ஶ்ருதிக்கு விவக்ஷித மென்றபடி: ஆநந்தகுணமொன்றிலுமிறே; 'மற்றகுணங்களின் அபரிச்சேத்யதை சொல்லவில்லையே யென்னில்' என்று சங்கையைப் பூரிப்பது. 'குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே' என்றது - ஆநந்தாபரிச்சேத்யதா

acharya.org

யிறே இருப்பது; இக்குணங்களெல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப் பேசுகிறாரிறே இவர். உயர்வு - வருத்தம். எல்லாருக்கும் உயர்த்தியுண்டாம்போது வருத்த முண்டு; அப்படி வருந்தவேணுமோ? என்றால், உயர்வறஉயராநிற்கும்; இத்தைப்பற்றவிறே ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சந்தை. பகவத்வ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துகதமானஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுண்டான உச்ச்ராயத்தை'உயர்வு'என்கிறது; அற - இன்றியிலே ஒழிய. இத்தால். அத்யந்தாஹாவத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; பின்னை என்

ஹேது குணவிபூத்யபரிச்சேத்யதையாகையாலே, ஆநந்தம் அபரிச்சிந்நமென்றபோதே தபரிச்சிந்நத்வ ஹேதுவான குணந்தாராபரிச்சேத்யதையும் அர்த்தஸித்த மென்றபடி. இது "யோவாஸ்யாதீ" இத்யாதி ஶ்ருதிவாக்யாநத்திலே வ்யக்தம். ஆனால், இவர் பரிச்சேதித்துப்பேசும்படி என்? என்னில்,—'இக்குணங்களெல்லாம்' இத்யாதி என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம்.

தைத்திரீயகே "யோவாஸ்யாத்யோவாயுராயகஃ ஶுஶிஷ்டோ ஃபுஶிஷ்டோ பலிஷ்டஃ | தமேஷாம் வ்ரயாணாம் ஸவ்ராவிதஸ்ய வேதுராஸ்யாஸ, ஸவாகோ ஶாந்தஷ்ட ஆநந்தஃ, தேயேஶ தழ" இத்யாதி — யோவா - வஸ்துவிஶேஷவாஷிகஃ, ஸாயோ - ஸ்ரவணராஹித்யஶாஸ்ரஹிதழ. யோவாயுராயகஃ - ஸ்வஸேவயஸ்ஸாநாம் ஸவேஷாஶியுராயகஃ; தஶ்யிகுஜ்ஜாந உத்யோகஃ. ஶுஶிஷ்டஃ - ஸுஶநக்ஷமஃ: ஸுரோமஹ உத்யோகஃ. ஃபுஶிஷ்டஃ - காயவைலவாநு. பலிஷ்டஃ - ஶெநாவைலவாநு. விதஸ்யுவேணா - விதேநவேணா. ஸவாகோ ஶாந்தஷ்ட ஆநந்தஃ - வாவம்மாணஸோஷாயம் விஹாதிவளஷ்ஷ்யொக்கா ஸவாகோ ஶாந்தஷ்ட ஆநந்தஃ இதி தத்ஸோஷாயம் ஆநந்தஶப்தேந நிஷிஶ்ய தஸ்யாऽநந்தஸ்ய நிரதிஶயத்வப்ரதிபாதநாத் ஸவ்ரமாணாநாம்விஹாதிதேஶாநவயிகாதிஶயக்ஷ வ்ரதிபாதிதம்பவதி. நச ஜாநஸ்யாமாணவிஹாதாரதெஃ கயோநாநக்ஷதிதிஶஜ்ஜ, கநாகாதிக்ஷம்ஹ்யாநாக்ஷம். தத்ர ஸ்தவாவெஷக்ஷம். தத்ர மாணவிஹாதெராரவி ஸஹ்வதி. ஶாதா ஸ்ரரஸ்தஸ்ஸவெவாநாக்ஷம் உக்தழ. கநாகாதிஜ்ஜாநக்ஷவேவஹி - ஆநாக்ஷதிதி மாணவிஹாதி விஷயஜ்ஜாநஸ்ய ஆநாக்ஷவி தஸ்யாநாக்ஷஸ்ய நிரவயிகாதிஶயக்ஷோக்தா மாணவிஹாதெராரவ்ய நவயிகாதிஶயக்ஷ ஶயோஷாக்தாஹ்ஹ்ஹ்தி, தத்ரா நக்ஷ்யஸ்ய மாணவிஹாதாநாக்ஷ நிவாநாக்ஷாக, வாவம் "ஸவாகோ ஶாந்தஷ்ட ஆநந்தஃ" உதாராஹ "ஸவாகஃ ஸ்ரஜாவதெராநாக்ஷ" உதயெந க்ஷேத்ரஜ்ஜாநாதிஶய உக்தஃ. "ஸவாகோவ்ரஹ்மணஆநந்தஃ" இதி ஹமவஷாநாக்ஷ உபாத இதி "யோவாஸ்ய" இதி ஶ்ரோதவ்யோவ்யாநழ.

உயர்வென்று - வருத்தமாதல்; உச்ச்ராயமாதல். அதில் ப்ரதமத்தை அருளிசெய்கிறார், 'உயர்வு வருத்தம்' என்று. வருத்தத்துக்கு ப்ரஸக்தியேது? என்ன, 'எல்லாருக்கும்' இத்யாதி."யோமகொடிஹஹ ஹ்ராணிவிஷோராராயுவஹ்ஹ்: | வோநவெஷ்ரொகுயாத்ரக்ஷம்ப்ராவ்த்வ வாநி ஶ்ரோஃ", "ஶஹாதெவஸ்ஸ்வஶெயெஶஹாதாஹோதாதாநம்ஶெவஶெவொவஹ்ஹ்வ" இத்யாதிப்படியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டு என்றபடி. உயர்வற உயராநிற்கும் - வருத்தமற்று உயராநிற்கும். இந்த அர்த்தத்தில்'அற'என்று அத்யந்தாஹாவத்தைச் சொல்லி, வருத்தமற் றென்றபடி. வருத்தமற்றிருக்குமென்கையாலே-ஸ்வாபாவிக மென்றபடி. இந்தஅர்த்தத்துக்கு ஆளவந்தார்ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்கிறார்,'இத்தைப்பற்ற'இத்யாதி. வருத்தமற உயராநிற்கும் என்கிற இவ்வர்த்தத்தைப் பற்றவிறே யென்றபடி. ஆளவந்தார்அருளிச்செய்யும் சந்தையாவது - "ஸ்வாபாவிக" இத்யாதி சந்தை யென்றபடி. இது மேலே சொல்லுகிறதிறே. உயர்வென்று-உச்ச்ராயமாக அர்த்தாந்தரம்-'பகவத்வ்யதிரிக்த' இத்யாதி. இவ்வர்த்தத்துக்கு 'அற' என்று அல்பதையிலே தாத்பர்யம். பூர்வயோஜனையில் வ்யாவ்ருத்தி - 'இத்தால்' இத்யாதி.

acharya.org

சொல்லுகிறது? என்னில்;—தன்னுடைய உச்ச்ராயத்தையும் இவற்றையும் பார்த்தால் ஆதித்ய ஸந்நிதியில் நக்ஷத்ராதிகளைப்போலவும், மேருசிகரத்திலே நின்றவனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிகள் இருக்குமாபோலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே இல்லையென்னலாம்படி யிருக்கை. இப்படி அல்லாதவற்றை இல்லையென்னலாம்படி பண்ணினால் தனக்கு ஓரேல்லை யுண்டாயிருக்குமோ? என்னில்,— [உயர்] - காலதத்த்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றாலும் அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி உயராநிற்கும் ஆனால், "ஸர்வேக்ஷயா தாநிசயாः பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயாः | ஸம்யோகாவிப்ரயோகாந்தாமரணாந்தஞ்சஜீவிதம்" (ஸர்வேக்ஷயாந் தாநிசயாः பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயாः | ஸம்யோகாவிப்ரயோகாந்தாமரணாந்தஞ்சஜீவிதம்.) என்கிறபடியே இருக்கிறதோ? என்னில்:—அன்று; *இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி. இப்படி கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோஜநமாயிராதே காடுபட்டுக் கிடக்குமோ? என்னில், — [நலம்] - கண்டிடமெங்கும் பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க உபாதேயமாயிருக்கும். நலமென்று - ஆநந்தகுணமொன்றையும் சொல்லுகிற தென்னுதல்; குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிற தென்னுதல்; ஆநந்தாவஹமான விபூதியைப்பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல். [உடையவன்] - இக்குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்கும். அதாவது - ஆநந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்கு மென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்க்குணமென்பார் மிடற்றைப்பிடித்தாற்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்று பணித்

இவ்விடத்திலே "வாணளவுஹீத்வாவிஷுரம்ஸாதுகிகுஹுஹாயஸாः|ஜ்யோதீம்ஷ்யாதித்ய ஜநிகுரமிநுவுஹுஹாஉயக்ஷ்ரியா" என்றது அநுஸந்தேயம். 'உயர்' என்கிற வர்த்தமாநார்த்தம் - 'காலதத்த்வம்' இத்யாதி. மந்தஸங்கை - 'ஆனால்' இத்யாதி. இதம்வசநம்-அயோத்யாகாண்டே பரதம்ப்ரதி ராமः. ஆனால் - அத்யுச்ச்ராயமானாலென்றபடி. - 'அத்யுச்ச்ராயः பதநஹேதுः' என்று விவக்ஷிதம். நலபதத்தைப் பாராமல் ஸங்கித்து அதுக்கு நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்துப்பரிஹாரம் - 'அன்று இயத்தா' இத்யாதி-இதுக்கு த்ரவ்யகதோச்ச்ராயம் பதநஹேது, குணகதோச்ச்ராயம் பதநஹேது வன்றென்று பரிஹாரம். குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவனென்றால் வரும் ஸங்கையை அநுவதித்துத் தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற பதத்தை அவதரிப்பிக்கிறார். 'இப்படி கரைகட்டா' இத்யாதி. குணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமூஹைகதேஶமான ஓரோகுணங்களிலே அபோக்யதையும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே யென்று சங்காதாத்பர்யம். உயர்குணமென்னாதே 'உயர்நலம்' என்றதுக்கு வாஸநை - 'கண்டிடம்' இத்யாதி. உபாதேயமாயிருக்கு மென்றது - 'நலம்' என்ற ஶப்தத்தினுடைய மூன்றுபொருளுக்கும் ஸமுதாயம். ஸமூஹவாசித்வபக்ஷத்தில் "வநகொவீஹிः" இதிவத் 'நலம்' என்று - ஜாத்யேகவசநம்; "நலந்தானொன்றுமிலேன்" என்னக்கடவதிறே. த்ருதீயார்த்தத்துக்கு "கூயாமெவ்வுதம்" என்றாற்போலே கார்யவாசிஶப்தத்தாலே காரணமான விபூதியை நினைக்கிறது. ஆநந்தகுண மொன்றையுஞ் சொன்னபோது, மற்ற குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பற்ற - பற்றி, விவக்ஷித்து என்றபடி. "ஹுமிநிஹாவுஸம்ஸாவுநிதுயொமெகிஶாயநெ | ஸம்பவெநுகுஹிவிவக்ஷாயாம் ஹவநிதிதுவொஉயः" என்கிறவற்றில் வைத்துக்கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயா வன்றிக்கே நித்யயோகேமதுப்பு என்கிறார் - 'இக்குணங்கள்தன்னை' இத்யாதி. இத்தால் 'உடையவன்' என்கிற மதுப்பு நித்யயோகதையைச் சொல்லுகிற தென்று கருத்து. குணகைகள் ஸ்வரூபாநுபந்திகளா யிருக்கு மென்கையாலே குணமில்லை யென்கிறவர்கள்பக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற் றென்கைக்கு ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்கிறார் - 'ஆழ்வான்' இத்யாதி. யத்வா, நலஶப்தஸ்ய குணபரத்வேஸம்மதிமாஹ - 'ஆழ்வான்' இத்யாதி ஆதல். 'நலம்'என்று குணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறவதுக்கு

---

* இவ்வளவென்று சொல்லத்தக்க அளவு கடந்திருக்கை.

acharya.org

தான். இத்தால் "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ) என்றபடி; "வர்ஷாயுதைஃ" (வர்ஷாயுதைஃ) இத்யாதி, "யாதுநாதிவ லெலெநோ மா

ப்ர.— 'நலமுடையவன்' இத்யாதி:— ஸ்ரீமதிவைஷ்ணவ-ராணை, [சு-நு] "ஸமஸ்தகல்யாணமாணாதுகொஸௌ ஸுகிலெலோ ஜ்ரதுஹுதுதஸமஃ | ஹ்ரா ஹ்ரஹீ தாஹிமிதொ ராஜெஹ ஸுஸாயிதாலெஷஜமதிதொயஃ" [அச] கஸ்யாயஃ ஸ்ரீதவ்ரகாஸிகாகா லெரஹிஹிதிஃ. "ஸமஸ்தகல்யாணமாணாதுகஃ" இதி கல்யாணமாணவதுஃ ப்ரதெ லெக - சூதுஸுஹஃ - ஸுஹாவவாஸீஸ்யாக. சூதுஸுஹஸ்ய ஸுராஹவாவிகெ கல்யாண ஸுஹொஹாவஸ்யாநஃ - ஸமஸ்தகல்யாணகுணம் மாணஃ யஸ்ய ஸஃ ஸமஸ்தகல்யாணமாணஃ - 'ஜெகுயொஸ்திவலெநகுவலெந' இத்ரஜெகுஸுஹவக; "ஜிலெகுகுகுயொஃ" இதி ஹிவ்ரதிஃ. ஸமஸ்தகல்யாணமாணஃ சூதா - யதி-ஸுராஹவம் யஸ்ய ஸஃ - ஸமஸ்தகல்யாண மாணாதுகஃ: வஹாவ்ரஹிராளவவாஸிகஃ: ஸியாவாத்ரகஸ்ய ஸரீரஸிதி நிஜெபுஸுவக. ஹிவ்ரதுஸ்ய ஸுராஹவலெவஸுளதி-"ஸுஸுகி" இதி. ஸுராஸுலெஸுலெ ஸுஹுதுதஸமஃ; யதா, ஸுகிஃ - ஸாதயஃ. ஸுமாணலவஸ்ரதுஸ ஹுஹுதஜாதுஹுதுயஃ. ஹுஹுதஸமஃ - ஹுஹுத ஸமஹுஹஃ. யதா, ஸ்ரஜ்ரத உதிஸமஃ - காயஃவஸுராத ஸிதுயஃ. விமுஹவெலெ கூணுஸுஹ "ஹ்ரா" இதி. கஹிமதகுஸ - கஹிமதுஹஃகுஸ. கஹிமதஸ்ரா நநராஹவகுஸ, கநராஹவஸ்ரா நஹிமதகுஸ்ரஸ்ரதெ; தஸ்ரவ்ரதுயஃ ஸிஹ்ரா ஹ்ரஹீ தாஹிமதுஸுஹள. நிராவவெஹ்ரஸுஹொ நிஜெஹ்ரயா கவதாராஜெநுஹ்ரயாஸுஸாயாராணஃ; கஸுஹொ ஹாக. கயா கவதாராஸாரெண ஸாயும் விமுஹவ்ரயொஜநஸாஹ "ஸம்ஸாயித" இதி.

ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் - 'இத்தால் ஸமஸ்த' இத்யாதி. வைஷ்ணவே புராணே "ஸமஸ்தகல்யாணமாணாதுகொஸௌ ஸுகிலெலோ ஜ்ரதுஹுதுதஸமஃ | ஹ்ரா ஹ்ரஹீ தாஹிமிதொ ராஜெஹ ஸுஸாயிதாலெஷஜமதிதொயஃ". மஹாபாரதே பீஷ்மபர்வணி கர்ணஃ "வஷுராயாலெதுஸ்ய மாணாநஸுகுராவகுஸுவலெலெதுராவிஸவுலொகெஃ | ஸஹாதுநஸுஹ்ரகுராஸிவாணெவிபுஷொஜிஃஷொவஃஸுலெவாதுஜஸ்ய". கிஷ்கிந்தாகாண்டேபஞ்சதஸோவாலிநம்ப்ரதி தாரா "நிவாஸவ்ரக்ஷுஸாயுதுநாழ" இத்யாரப்ய "யாதுநாதிவ லெலெநோ மாணாநாஸாக லெரஸுஹாநு" அயோத்யாகாண்டே தாரதம் ப்ரதிராஜாநஃ "தெ தஸுவாஸுஹாதாநம் வளராஜா நவலெஹ்ரஸுஹ | வஹாவ்" இத்யாதி 'ஸ்வாஹாவிகாநவதிகாதிபாயாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணஃ" இதி யாமுநாசார்ய வசநம். 'ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகோஸௌ'-அஸ்யார்த்த த்வயம்,ஸமஸ்தாஸசதே கல்யாண குணாஃக ஸமஸ்தகல்யாணகுணஃ. தேஆத்மாஸ்வபாவோயஸ்ய ஸ இதிவா; அதாவது - ஸமஸ்தகல்யாண குணங்களை ஸ்வஹாவமாக வுடையவ னென்றபடி. அஸ்மிந் அர்த்தே குணஸப்தோ குணபரஃ; ஆத்மஸபதஃ ஸ்வபாவவாசீ. அன்றிக்கே, கல்யாணஸப்தம் ஹாவப்ரதாநமாய், கலயாணதவத்தை குணமாக - ஸ்வ ஹாவமாகவுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபம் யாவனொருவனுக்கு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மக னென்னு தல; குணம் - ஸ்வஹாவம். ஆத்மஸப்தம் - ஸ்வரூபபரம். ஸமஸ்தகல்யாணத்வமாவது ஸமஸ்தப்ரதேஸ மும் கல்யாணமாயிருக்கை. அதாவது கட்டட்கநக அநுகூலமாயிருக்கை; ஆநந்தமயனென்றபடி. திவ்யாத்ம ஸ்வரூப மென்றும், அத்தையுடையவனென்றும் இரண்டில்லாமையாலே உடையவனென்கிற பஹு வ்ரீஹி ஒளபசாரிகம்; ஸிலாபுத்ரகஸ்ய ஸரீரமிதிவத் "அம்மிக்குழவியினுடைய சரீரமென்னுமாபோலே. திவ்யாத்மஸ்வரூபமேவ ஸ்வரூபம் ஸ்வஸக்தி'இதி. ஸ்வஸக்திலேஸாத்-ஸ்வாம்ஸ்லேஸாத். யதவா, ஸக்திஃ- ஸாமர்த்யம். ஸ்வகுணலவ்ரதுஹுதுஜாத இத்யர்த்தஃ - பூதஸர்க்கஃ - பூதஸமூஹஃ. யத்வா. ஸ்ருஜ்யத இதி ஸர்க்கஃ. கார்யவஸ்துஜாத மித்யர்த்தஃ. விக்ரஹவைலக்ஷண்யமாஹ - 'இசசேதி' இச்சாக்ருஹீதமென்கை யாலே - அபிமதத்வம். அபிமத மென்கையாலே - அநுரூபதவம். கயாவதாரேண ஸாயும் விக்ரஹப்ர யோஜநமாஹ - 'ஸம்ஸாதித' இதி. 'வர்ஷாயுதைஃ' இத்யாதி; விஷேணுர்குணஸ்ஸர்வலோகைஸ் ஸமே

acharya.org

ணா நாரோகரோஹாந்” (தாதுநாமிவஸைலேந்த்ரோ குணநாமாகரோமஹாந்),“வஹவோ ந்ரவ கல்யாணமுணாஃவுத்ரஸ்யஸந்திதே” (பஹவோந்ருபகல்யாணகுணாஃபுத்ரஸ்யஸந்திதே); “ஸ்வா ஹாவிகாநவயிகாதிஶயாஸஙக்யகல்யாணமுணமுணாஃ” (ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயாஸங்க் யேயகல்யாணகுணகணாஃ) என்றுஇதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யுஞ் சந்தை.இப்படி குணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால் இக்குணங்களாலே தனக்கு நிறமாம்படியிருக்குமோ திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம்? என்னில்,—அங்ஙன்இராது;அஸ்ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி குணங்களுக்கும்நிறம்பெறவேண்டும்படியிருக் குமென்று ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது-[‘யவன்’என்று]-“யஶாவைஶ்ரவணாநாம்” (யதாஸைந்தவகநாஃ) என்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியைப்பற்ற ‘யவன்’ என்கிறார். இத்தால் குண

ப்ர.— ‘யவன்’ இத்யாதி:— வ்யாஹ்யாநாஜ்ஞாகே [சு-ரு] லைத்ரேயீவ்யாஹ்ருதௌ, “ஸயஶாவைஶ்ரவணாநாம் நகுணாநாம்வாஹ்ருதிர்யாஸவநவான், வஸம்வாகுணாநாம் தாநாம் நகுணாநாம்வாஹ்ருதிர்க்ருஹ்யாநவந வான” [ச-ச] “விஜ்ஞாநவந வான்வைவ ஸ்வரூபம் ஹ்யுதிஹ்யுஸுஷ்ட்யாதாநுவாநுவிநஶ்யதி நவ்ரகுஸம்ஜ்ஞாஸ்தி சுரூபவீதி ஹோவாச யாஜ்ஞவல்க்யஃ”. சுஸ்யாயஶ்லோகஃ; - சுநகுணாஃ - சுகுணாஶ்ரயாதிரிக்தாஃ. சுவாஹ்யாஃ - வஹிராஶ்ரயாதிரிக்தாஃ.வாவம்யதிரேகநிஷேதே நிஶ்ரேஷ்ட்ரஹணம்க்ருதே; தஸ்மாத் ஹ- “க்ருதாஃ” இதி. ஶாஸ்த்ரநிக விஷயோऽவாஹ்யாஶ்ரயஃ - யதிஶ்வராஃ. சுநகுணாஶ்ரயோ யதிஶ்வராஃ. க்ருதாஶ்ரயவ்யதிரேகேணஜ்ஞாநவ்யாபாரயோக்யஃ. சுத்ரஸ்ய ஶ்லோகஸ்ய கரணவக்ஷ ஏவ ஶ்ரவணாதௌ ஜீவ்யதே;-நகுணாநாம்; ஶ்ரவணாதௌ ஶாஸ்த்ரநிக விஷயோऽவாஹ்யாஃ. யேவி “சுநகுணாஃ” “சுவாஹ்யாஃ” இதி ஹ்யுக்தே. சுத்ரவிஜ்ஞாநவந நஶுஷ்டாஃ “ந்ரஸிம்ஹ ஶ்ரீதிஹ்ரீமவாந் ஶ்வேதாஃ” இத்யாதிவக்ஷ விஶேஷணஶாஸ்ரா வாஶ்ரவிஶேஷ்யஸ்ய விஶே ஷணக்வாக்ஷ ஜ்ஞாநாகாரக்வஸ்ய, ஜீவாத்மஸ்வரூபவைணாவஸ்திதவாரோத்வாவக்ஷ. நஶாஸ்த்ர யாநேந வாரோத்ர வரோவிஜ்ஞாநவந நஶுஷ்டாஃ, “உத்தாயவிநஶ்யதி” “வ்ரேத” இதி ஶ்ரு

தைரபி வர்ஷாயுதைர்வக்துமஶக்யா இத்யந்வயஃ. ‘தாதுநாம்’ என்கிறதுக்குமுன்னே ‘ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந ஸம்பந்நோ நிதேஶேநிரதஃபிதுஃ’ என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஶப்தங்கள் அலௌகிக லௌகிக ஜ்ஞாந பரங்கள்; “ஶேக்ஷயீஶாநஸ்ந்ரவிஜ்ஞாநஂஶிவ ஶாஸ்த்ரயோஃ” இத்யமரகோஶஃ. ‘நலமுடையவன்’ என்றவிடத்தில் ஸாமாந்யேந தர்மிஸ்வரூபம் ப்ரதிபந்நமாயிருக்கச்செய்தே திரியவும் ப்ரஸித்திபர யச்சப்த ப்ரயோகஹாவம் அருளிச்செய்கிறார் - ‘இப்படி குணங்கள்’ இத்யாதி. ஸ்வரூபம் குணநிர பேக்ஷமாய் போக்யமா யிருக்குமென்கைக்கு ஶ்ருதியை தர்ஶிப்பிக்கிறார். - ‘யஶா’ இத்யாதி. யத்வா, ‘யவன்’ என்ற யச்சப்தத்தாலே எந்தப் ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது என்ன, ‘யஶா’ இத் யாதி என்னுதல். இயம் ஶ்ருதிர்ப்ருஹதாரண்யகே மைத்ரேயீப்ராஹ்மணே- “யஶாவைஶ்ரவணாநாம் நகுணாநாம்வாஹ்ருதிர்க்ருஹ்யாநவந வான்வைவாகுணயோரோதாநாம் நகுணாநாம்வாஹ்ருதிர்க்ருஹ்யாநவந நவான”, “விஜ்ஞாநவந நவான”.“சுநகுணா” இதிஅந்தரங்கவ்யதிரிக்த தர்மபூதஜ்ஞாநம் தார்ஷ் டாந்திகே உச்யதே. ‘அபாஹ்யஃ’ - பஹிரங்கவ்யதிரிக்தஃ. அந்தரங்க ஆத்மோச்யதே. ஆக, அநந்தரோ ऽபாஹ்யஃ என்று - தர்மதர்மிகளைச் சொல்லுகிறது. க்ருத்ஸ்நஶப்தம் இவ்விரண்டுக்கும் ஏகதேஶஜுடத்வ ஶங்காவ்யுதாஸார்த்தம். இத்தால் தர்மதர்மிகளெல்லாம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமா யிருக்குமென்றபடி. இந்த ஶ்ருதி “ஹ்யுதிஹ்யுஸுஷ்ட்யாத” இத்யாதி மேலில் பதஸாமர்த்யத்தாலே ஜீவபரமேயாகிலும், ப்ரகார வாசி ஶப்தம் ப்ரகாரி பர்யந்தாபிதாநம் பண்ணுமென்னுமத்தைப்பற்ற, பரமாத்மபரமாகக் கண்டுகொள் வது. இத்தால் - ‘யவன்’ என்கிற இத்தால். குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூபப்ரஸித்தி பரமானபோது ‘யவன்

acharya.org

நிரபேக்ஷமான ஸ்வரூப ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுதல்; குணவிஶிஷ்டமான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுதல். [அவன்] - இதுக்குஅவ்வருகே ஓர்உபகாரத்தைச் சொல்ல நினைத்துக் கீழ் நின்ற நிலையை அமைத்து மேலே தோள்படிகொள்ளுகிறார். அந்த உபகாரந்தான் ஏது? என்னில்;— [மயர்வற] - ஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநம் என்கிற இவை வாஸனையோடே போம்படியாக. "ஜ்ஞாநாநுதயமாவது – தேஹாத்மாபிமாநம் அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - தேவதாந்தரஶேஷமென்றிருக்கை. விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வதந்த்ரமாகவும் ஸ்வபோக்யமாகவும் நினைத்திருக்கிற கேவலனுடைய ஜ்ஞாநம்" என்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர். தம்வாயாலே 'மயர்வற' என்று சொல்லலாம்படிகாணும் அவன்தான் இவர்க்கு அஜ்ஞாநத்தை வாஸனையோடே போக்கினபடி. [மதிநலம்] - 'ஜ்ஞாநபக்திக ளிரண்டையுந் தந்தான்' என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; அன்றிக்கே, 'நலமான மத்தையைத் தந்தானென்றாய், முளைக்கும்போதே வயிரம்பற்றி முளைக்கும் பதார்த்தம்போலே பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைத் தந்தானென்கிறார்' என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. கர்மஜ்ஞாநாநுக்ருஹீதையான பக்திஸ்தாநத்திலே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அநந்தரம் கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணவர்த்தியான பக்தியாயிற்று இவரது. "ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ? பக்திநிஷ்டரோ?" என்று எம்பாரைச் சிலர்கேட்க, "ஆழ்வார்ப்ரபந்நா; பக்தி இவர்க்குதேஹயாத்ராஶேஷம்" என்று அருளிச்செய்தார்; என்போல வென்னில்;—நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு ஜீவநம்தேடுகிறாப்போலே; *உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்

ணாசு. தாமெநுவாநுவிநஶுதி - தெஷுஹுதெஷு நஶுதெஷநஶுகீதுயுஃ. விநாஶொநாஶ - சுதுஜ்ஜாநஸம்கொஶஃ, "சுவிநாஶீவாரெ சுயரோதா" உதுநஞுரவாகுயாவிரொயாசு. (நவெதுஸம்ஜாஸி) வெது - ஶோக்ஷஉஶாயாம். ஸம்ஜாநாஸி - சூதுநாஉஹெஹெநியாஹிவிரெகீகூது சுநுஸம்யாநுரூவஜாநம் நாஸீதுயுஃ. நவெதுஶஹெந வுவெவுாகுவிநாஶஸ்யாநுவாஉ உதிவாவுழு; ஹெஹவிஶஉஶாயாஜாநஸ்ய "தாமெநுவாநுவிநஶுதி" உதுகூகுவாசு. நாவிமோகாகுரொஜாநநிஷெயஃ; சுஉஹுஹொமாவமகே ஶாஸ்ராதுரவிரொயாதீ. நாவி நெநிதிகவுாகுத வுமய யொரு ஜாநநுவுதெ; தயொரவுஸ்ரூதகுவாசு. சுதஃ "நொவஜநம்ஸ்ரநு", உதுநெநவாகுயெநெகாயுாதீ, ஈதுராவி "வநதாவஹெவவுரொஃபுதகுவழு" உதுதுராபுதகுவெஸ்யாகுகுவ வயநாவுவெதுஶஹெஸ்ய ஶொக்ஷவிஷயகுவம் யுகுஹுவமஹுஉதி.

உயர்வற உயர்நலமுடையவன்' என்று அந்வயிப்பது; மற்றபக்ஷத்தில் அடைவே அந்வயம் குணவிஶிஷ்டமான ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை-வைலக்ஷண்யகதப்ரஸித்தியை. 'அமைக்கை' - 'அவன்' என்று பராமர்ஶிக்கை. கீழ்நின்ற நிலையாவது - கல்யாணகுணயோகமும் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும். தோள்படிகொள்ளுகையாவது-ராஜாவானவன்கஜாரோஹணதசையில் ஸாமந்தர்தோளைப்படியாகக்கொள்ளுகை; அதிஷ்டிக்கையென்றபடி. 'ஜ்ஞாநாநுதயம்' இத்யாதி ஜ்ஞாநாநுதயாதிகளுக்கு தத்த்வத்ரயோக்தலக்ஷண மொழிய இங்கே லக்ஷணாந்தரமென்று கண்டுகொள்வது. வாஸனையோடே போக்கினதுக்கு ப்ரபந்தமில்லையே என்ன 'தம்வாயாலே' இத்யாதி பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு எகவசந ஸ்வாரஸ்யமும் அர்த்தாதிஶயமும் உண்டு. இத்தைக்கடாக்ஷித்திறே "ஶொஶுஷீஹுகிரூமுவா" என்றது. ஜ்ஞாநமுண்டாய் பக்தியுண்டாகவேண்டாவோ? என்ன:-'முளைக்கும் போதே' என்றுதொடங்கி. முளைக்கும் பதார்த்தம்-கருங்காலி முதலானவை. இவர்பக்திக்கு அடியேது? தத்விநியோகந்தான் ஏது? என்ன, 'கர்மஜ்ஞாந' இத்யாதி, பக்திஸ்தாநத்திலே-பரமபக்த்யாதிஹேது பூதபக்த்யங்குர ஸ்தாநத்திலே. பக்தி கைங்கர்யோபகரண மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம்-'ஆழ்வார்' இத்யாதி. தேஹயாத்ரையென்றது - அநுபவகைங்கர்யங்களை. ஆண்டாறுமாஸத்துக்கு - 'ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும்' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர். இது தேவமாத்ருக நதீமாத்ருக தேஶவிபாகத்தைப் பற்ற; தேவமாத்ருகம் ஒருபூ விளைகையாலே வர்ஷாவதிக்கு ஜீவநந்தேடுர்கள், நதீமாத்ருகம் இரண்டு பூ விளைகையாலே ஆறுமாஸத்துக்கு ஜீவநந் தேடுவார்க ளென்றபடி. அப்படி அநுபவகைங்கர்யங்கள் தேஹயாத்ரையா யிருக்குமோ, பகதி இதுக்கு சேஷமா யிருக்குமென்கைக்கு? என்ன, 'உண்ணுஞ்சோறு' இத்யாதி. கண்ணனிறே

---

* திருவாய்மொழி—சு, எ, க.

acharya.org

றிலையு மெல்லாம் கண்ணனிறே இவர்க்கு. [அருளினன்] - நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக் கண்டஇத்தனை. 'எனக்குஅருளினன்' என்னுதொழிந்தது பகவத்விஷயீகாரத்துக்குமுன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. [அருளினன்] - இத்தலை அர்த்திக்கவன்றிக்கே முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே அருளிக்கொண்டு நிற்கக் கண்ட இத்தனை; "யாதாஃவ்ரஸாதா நுஹிமா நமீஶம்" (தாதுஃப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்) என்கிறபடியே நிர்

ப்ர.— 'அருளினன்' இத்யாதி: — தைத்திரீயகே ஶ்ரீ நாராயணே [கo] "கணோரணீயாநுஹமேதா மஹீயாநாத்மா மஹாயாந்நிஹிதோऽஸ்ய ஜந்தோः। தமக்ரது ஂ பஶ்யதி வீதஶோகோ ধাতுः প্রসাদান্মহিমানমீশம்." கஸ்யாயம் - "கணோः - ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஸூக்ஷ்மாத்தரோ. கணீயாந் - கணுதரः. மஹதः - வ்யாபிந்யாதேஸ்ஸகாশாத். மஹீயாந் - மஹத்தரः; விபுதரः. ஆத்மா - கணுதரமபி நவ்யாபிகுணகமபி ஸர்வேஷாம் ஜந்தூநாம் ஆத்மா; ஸர்வ-ப்ராணிஜாதஸ்ய. மஹாயாந் - ஹ்ருதயமஹாயாந். நிஹிதः - ஸர்வ-ப்ராணிஹ்ருதயேஷு நியமிதஸ்திஷ்ठதி. ஹ்ருதயமஹாநிஹிதகுணாத்குணாஹ்யாஸ்ய நாராயணகுணம் ஸுஸ்பஷ்டம். தஸ்யாஸ்ய நாராயணாந்தர்யாமிகுணவத்தத்திவாஸகமிதி ஸ்வரூபம். (தமக்ரது ஂ பஶ்யதி வீதஶோகः) தம் - பரமாத்மாநம், அக்ரது ஂ பஶ்யதி — க்ரது ஂ - ஸங்கல்பः. தத்ரஹிதம்; அவாப்தஸமஸ்தகாமகுணமிதி. அயமர்थः, ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வாத்மாநம் ஸ்வயமேவ பஶ்யதி, ததா, வீதஶோகோபவதீதி

யென்று - க்ருஷ்ணாநுபவ தாரகத்வாபிதாநம் தஜ்ஜநித கைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். நிர்ஹேதுகமாக வென்றது - ஹேத்வநுக்தி ஸித்தார்த்தம். எனக்கருளினன் என்னாதே 'அருளினன்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டுவிதம்; அதில் முந்தினது - 'எனக்கருளினன் என்னாது' இத்யாதி அதாவது - அங்கீகாரஸாதநம் தம்பக்கலில்லை யென்றபடி ; இத்தால் உபாஸகவ்யாவ்ருத்தி. இரண்டாவது - 'இத்தலை அர்த்திக்க வன்றிக்கே' இத்யாதி. அதாவது - ப்ரபத்தியும் தம்மிடத்திலில்லை யென்றபடி. இத்தால், ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தி. அன்றிக்கே, கீழே எனக்கு என்னாததுக்கு ஹாவமாய், 'அருளினன்' என்ற பதமாத்ரத்துக்கு ஹாவம் - 'இத்தலை' இத்யாதி என்னுதல். பீச்சுவார் - கறப்பார் நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் - 'தாதுஃப்ரஸாதாத்' இத்யாதி. "பம்ப்ரஜாவதிவெ-ஹஸவ-ணெ்யாஹவதி" என்னக்கடவதிறே. தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணயே "கணோரணீயாந்" இத்யாரப்ய "தமக்ரது ஂ பஶ்யதி வீதஶோகோயாதாः ப்ரஸாதாந்மஹிமாநமீஶம்". அஸ்யார்த்தः— அக்ரதும் - க்ரத்வநாராதிதம். யத்வா - க்ரதுः - ஸங்கல்பः, அக்ரதும் - ஸங்கல்பரஹிதம். அவாப்த ஸமஸ்தகாம மிதி யாவத் மஹிமாநம் - மஹிமவிசிஷ்டம். தமீஶம் - பரமாத்மாநம். தாதுः ப்ரஸாதாத் - ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுகக்ருபயா யதா பஶ்யதி, ததா, வீதஶோகோபவதீதி

acharya.org

ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக் கண்ட இத்தனை. 'இத்தலையில் நினைவின்றிக்கேயிருக்க வந்தருளினவன் தன்னருள்கொள்வாரில்லாதா னொருவனோ? என்னில், — [அயர்வறுமமரர்களதிபதி] - தான் அருளாதஅன்று ஸத்தையின்றிக்கே யிருப்பாரை ஒருநாடாகவுடையவன். அயர்வாகிறது - விஸ்ம்ருதி. அதின்றிக்கே யிருப்பவர்கள். ப்ராமஹாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது, ப்ரத்வம்ஸாஹாவமுண்டிறே முக்தர்க்கு. [அமரர்கள்] - பகவதநுபவ விச்சேதத்தில் தாங்கள் உளரன்றிக்கேயிருக்குமவர்கள், "நஸீதாத்வயாஹீநா நஸாஹமபிராகவ" (நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ) என்கிறபடியே. [அமரர்கள்] - த்ரிபாத்விபூதியோகத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. பரமஸாம்யாபந்நரா யிருக்கையாலே ஓலக்க மிருந்தாலாயிற்று, அவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியலாவது; பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகேளஸ்துபாதிகளாலேயாதல் ஶேஷியென்றுஅறியுமத்தனை. ஆனால், இப்படியிருக்கிற இவர்கள் பலராய்த் தான் ஒருவனானால், இவர்களை அநுவர்த்

ஸவபுஶேஷிணீ. கூநெநஸ்ஜ்ஞேணஜமதாரணஹேதுகஸ்ய ஸவபுவ்யாவிகூம், ஸவபூதகூம், ஸவபுநியந்தாகூம், நாராயணகூம், ததுஸாஹாஜ்ஞெவதத்ஜ்ஞாநாதிகூ உதி வ்ரதிவாதிதீ" உதி நாராயணஶப்தேநோச்யதே வ்ரதிவாதிதீ.

'யவன்' என்ற யச்சப்தம் "வ்ரஜ்ஞாவதஸ்ஸாதஸ்ய தாவ்ராணீ" என்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்திபரம். 'யச்சப்தம் "யாதாஃவ்ரஸாஹாநுஹிஶாநீ" 'இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரஸித்திபரம்' என்று இருபத்துநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம். எனக்கருளினன் என்னுமையாலே - பக்தவ்யாவ்ருத்தியும், ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தியும், அந்யயோக வ்யவச்சேதமும், பக்திக்கு அயோகவ்யவச்சேதமுமாகிற நாலர்த்தமும் ஸித்தம். அவதாரிகை - 'இத்தலையில் நினைவின்றிக்கே' இத்யாதி. அயர்வறுகையாலே அமரர் என்று விவக்ஷித்து ஹாவம் - 'தானருளாத' இத்யாதி. அதாவது - அருளாதவன்று அமரர்களன்றென்றபடி. பஹுவசநதாத்பர்யம். 'ஒரு நாடாக' என்று. ப்ரஸக்தஸ்யஹி பரிஷேதஃ அன்றோ? அவர்களுக்கு விஸ்ம்ருதிப்ரஸக்திதானுண்டோ? என்ன, 'ப்ராகபாவத்தை' இத்யாதி. "ஈஶ்வரன் நித்யநிர்த்தோஷனாயிருக்கச்செய்தேயும் "கூவஹுதவாஹா" இத்யாதியாலே ஹேயங்களைக் கழித்தாற்போலே இங்கும் ப்ராகப்யஹாவஃ - ப்ராகஹாவஃ என்றாய், அத்யந்தாபாவத்தைச் சொல்லுகிறது' என்று ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா நிர்வாஹம். 'ப்ராகஹாவத்தைப்பற்ற' என்று விஶேஷிக்கிறதென்? என்ன, 'ப்ரத்வம்ஸ' இத்யாதி. அயர்வுண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி. அயர்வறுகையாலே அமரர்கள் என்று விவக்ஷித்து அந்வயமுகத்தாலே அருளிச்செய்தார் கீழ்; அயர்வுண்டானால் அமரரன்றென்று வ்யதிரேகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் - 'பகவதநுபவ' இத்யாதி. இதுக்கு ப்ரமாணம் - 'நசஸீதா' இத்யாதி. பஹுவசநார்த்தம் - 'த்ரிபாத்விபூதி' இத்யாதி அமரஶப்தத்தாலே "கூஶாநிஜ்ரூரெவாஃ" என்று அமரஶப்தபர்யாயமான தேவஶப்தத்தை விவக்ஷித்து, "வஶ்ரூநிஹுஸாஹெவம்", "ஸாயுராஸ்ரூநிஹெவாஃ" என்கையாலே உபயர்க்கும் தேவஶப்தம் த்யோதமாநத்வாதி குணஸாம்யத்தைப் பற்ற வென்று ஸாம்யாபத்தி தோன்றுகையாலே, இப்படி ஸாம்யாபந்நரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி எங்ஙனே யென்ன, 'பரமஸாம்யாபந்நராய்' இத்யாதி என்று ராமாநுஜம்பிள்ளை; "வநஸாராஶ்ரூஸ்ஸஂஜ்ஞஃ" என்று இருக்க "ஶஶிவிவு" என்று சந்த்ரஶப்தபர்யாய ஶஶிஶப்தத்தாலே கர்ப்பூரத்தை நிர்த்தேஶித்ததும், 'கழுக்காணிக்கண்ணுள்' என்று உலக்கை வேங்கை புலி புண்டரீகம் தாமரை என்று இவ்வளவு பர்யாயம் தமிழர் சொன்னதும், இதுக்கு உதாஹரணம். 'அதிபதி' என்று - அதிகஃபதிஃ என்று விஶேஷிக்கையாலே, ஸாம்யம் ப்ரஸக்தமாகையைப் பற்ற, 'பரமஸாம்ய'இத்யாதி என்று அப்புநிர்வாஹம். "ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்குமவர்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி உபகரித்தான்' என்று அவதாரிகையிற் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாம்படியைக் காட்டுகிறார் - 'பரமஸாம்ய' இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே" என்று அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம். ஓலக்கம் இராதபோது அறியும்படியென்? என்ன, 'பிராட்டிமார்' இத்யாதி. 'அதி' என்கிற உபஸர்க்கார்த்தம் - 'ஆனால்' இத்யாதி. ஆனால், என்கிறதின் விவரணம் - 'இப்படி' இத்யாதி. யத்வா, 'அமரர்கள்' என்ற

acharya.org

திததுககொணடு தனனுடைய சேஷிதவமாமபடியிருககுமோ? எனனில்,—[அதிபதி] - அவாகளுககும தொடுகேகோள தொடுகேகோள எனன வேணடுமேபடி ஆனைககுக குதிரைவைதது அவவருகாயிருககு மேனனுதல; ஸவாமிவாசக மேனனுதல

இதுககுஅவவருகே விகாரஹவைலக்ஷணயமசொலல ஒருபபடுகே கீழநினற நிலையைக குலுகசி 'அவன' எனறு அவவருகே போகிறா, [துயரறு] - 'துயரறுககும' எனறு முனபுளள முகலிகள அருளிசசெயயுமபடி, ஸமஸதது காபநோதநஸவஹாவமான திருவடிகள, ஸகலாதமாகளுடையவும துஃகததைப போகககுகையே ஸவஹாவமான திருவடிகள 'துயரறுசுடரடி' எனறு எமபெருமானாஅருளிசசெயயுமபடி - "வ்ருஸநேஷுமநுஷ்யாணாம் ஹ்ருதயம்ஹவதிநு" (வயஸநேஷுமநுஷயாணுமபருமபவதிதுகிதஃ) எனறால துஃகநிவருததியும அவனதாயிருககுமிறே, இவா துயரறுத தான துயாதீநதானாயிருககை இததால, இவா மயாவற அவன துயரறறபடி [சுடரடி] - நிரவதிகதேஜோரூபமான திவயமஙகளவிகாரஹதததைச சொலலுகிறது [சுடா] - பஞசஸகதிமயமான புகரைச சொலலுகிறது [அடி] - ஸேஷபூதன ஸேஷிபகக கணிசிபபது திருவடிகளையிறே ஸதநநதயபரனை முலையிலே வாயவைககுமாபோலே, இவரும 'உனதேனேமலருந திருபபாதம" எனகிற திருவடிகளிலே வாயவைகசிறா [தொழுது] - நிதயஸமஸாரியாயப போநத இழவெலலாம தீருமபடி ஸவரூபாநுரூபமான வருததியிலே அநவயிநது [எழு] - "ஸஸநேவஸபவதி" (அஸநநேவஸபவதி) எனனும நிலைகழிநது, "ஸ நநேநம ஸே நா விஷ்ணு" (ஸநதமேநமதோவிது) எனகிறவாகளகோடியிலே எணணலாமபடியாக உஜ்ஜீவிச

பஹுவசநததையும அதிபதி' எனற ஏகவசநததையும, ஸ்ருதீகரிகது ஸாகஷிகிறா ஆனால' இதயாதி எனனுதல அதிபதி யெனறது - அதிகபதி எனறதாய அபரிசசேதயனாயிருககுமெனனுதல, ஸவாமியெனனுதல இரணடாததததையும கரமேண அருளிசசெயகிறா - 'அவாகளுகும' இதயாதி ஆனைகுக் குதிரைவைத தெனறது பிடிகொடுகேகுமாபோலே யிருநது பிடிகொடாமையைப பறற ஆனைககுக குதிரைவைகையாவது - ஆனையிலுடைய வேகபரீக்ஷாததமாகக குதிரையை முனனடததி ஆனையைப பினனடததுவாகள, ஆனையும துதிகையாலே குதிரையைத தொடுமபடி கிடகிடடச சென்று ஆனையையுந தொடயாடடாதொழியும; அபபடியே பரமஸாமயாபகநரா யிருக்குமவாகளுகும அவவருகாயிருககுமெனறபடி இதுககு தரிபாதவிபூதியோகததுகு ஒருபபடு உதயோகிது கீழநினறநிலையை - நிதயவிபூதிபோகாநுபவததை குலுகசி - விகாரஹவைலக்ஷணயாநுபவததுகும இடமுண்டாமபடி பணணவி துயரறுகும ஆஸ்ரிதருடைய துயரறுகும எமபெருமானா நிரவாஹதகில, துயரறு - தான துயரறுமெனறபடி அதாவது ஆஸ்ரிதருடைய துயரடியாகத தனக்குத துயருண்டாகையாலே அவாகள துயாதீநதால தனகு துஃகநிவருததியுண்டாகையும குணமாமிததனை யெனறு எமபெருமானா நிரவாஹமது கநிவருததி ஆஸ்ரிதரதாயிருகக தனனதானபடியென? எனன, 'வயஸநேஷு' இதயாதி "உதவெஷுஸவெஷு விதெவரிதுஷ்ருதி" இதயுதகராததம இதம அயோநியாகாணடே தவிதியே தஸரதம பரதி ராஜாந பௌராஜநபதாஸ்ச பலிதம 'இவாதுயரற' இதயாதி ஏதகவிவரணம இததால' இதயாதி 'அடி' எனறுவிகாரஹததைலக்ஷிகிறதெனகிறா 'நிரவதிக' இதயாதி தேஜோரூபதவே ஹேதுமாஹ பஞசஸகதி' இதி பகவசசாஸதரே "வாரஜேஷ்வேவுசாநிவ்வெ, நிவ்ருதுஸ்ஸவ-ஹ்வஸ்ஸ ஹி | வெஜ்ஜோதாஸ்ஸகுய வ்ரொகுரோ வாரஸ்ருவாரஸாதுநு" இதயுகத பஞசோபநிஷதஃ பஞசஸகதிஸ்வரூபாதத விகாரஹததைச சொலலுகிறதாகில திருமேனி எனனாகே 'அடி' எனகிறதென? எனன 'சேஷபூதன' இதயாதி இததால, பாபபதியாலும போகயதையாலும திருவடிகளில வாயவைககிறா ரெனறபடி கணிசிபபது - ஆசைபபடுமது அபபடி இஙகே ரஸாஸவாததுகு விஷயமுணடோ? எனன, 'இவரும' இதயாதி 'உனதேனே' இதயாதி உனனுடைய மதுஸயாதியாய விகாஸியான திருவடிகளை 'தொழுதெழு' எனகிற பதசசோததியாலே பலித்த தாதபாயததை அருளிசசெயகிறா - 'அஸந்

acharya.org

கப பாா அடியிலே தொழாமையால வந்த ஸங்கோசம தீருமபடி அடியிலே தொழுது உஜ்ஜீவி யெனகிறாா [எனமனனே] இபபோதாயிறறு தமமைக கண்டது, 'அருளினன' எனறு நினற விததனையிறே முனபு இருவா கூடப பளளியோதியிருந்தால, அவாகளிலே ஒருவனுககு உதகாஷ முண்டானால,மறறையவன தனகக அவனோடே ஒருஸமபந்ததைச சொலலிககொண்டு கிடடுமா போலே "உநவவமிநுஷ்யாணாம்காரணம்வைநுதொக்ஷயொ:" (மநஎவமநுஷ்யாணாம காரணம பந்தமோக்ஷயோ:) எனகிறபடியே நெடுநாள பந்தஹேதுவாயபபோநதது இபபோது முந்துறற நெஞ் சாய முறபடட நிறகிறபடியாலே அததோடே தமககு ஒரு ஸமபந்ததை ஆசைபபடட 'என மனனே' எனகிறாா

பாடடை முடியசசொலலி 'அவன எனனஅமையாதோ? அடிதோறுஞ சொலலுகிற இதுககுக கருததேன? எனனில,-இவாதாம,இதத்திருவாயமொழிதனனில ஈஸ்வரதவமாயிறறு பரதி பாதிககிறது; அநத ஈஸ்வரதவததுககு ஓரோகுணங்களே நிரபேக்ஷமாகப போந்திருககையாலே சொல்லுகிறாா உயாவறவுயாநலமுடையவனயவன, அவனமயாவறமதிநலமருளினன எனறு இங் ஙனே வாகயைகவாகயஸாவததாலே யோஜிககவுமாம, அனறிககே உயாவறவுயாநலமுடையவன யவன,அவனதுயரறுசுடரடிதொழுதெழேனமனனே எனறு வாகயபேதமபணணி யோஜிககவுமாம, "நமோ:புரஸதாததபுருஷ்டதஸதே" (நம:புரஸதாததபுருஷ்டதஸதே) எனனுமாபோலே ஆனால, உயாவற வுயாநலமுடையவன அயாவறுமமராக ளதிபதிமயாவறமதிநலமருளினன எனனவேண டியிருகக, 'உயாவற உயாநலமுடையவன" எனற அநந்தரம "அயாவறுமமராகளதிபதி" எனறு அவவளவும போகமாடடாமை உபகாரஸமருதியாலே "மயாவறமதிநலமருளினன" எனகிறாா குணமில்லை விகாரமில்லை விபூதியிலலை எனறு சொலலுகிறவாகளெலலாரும நிரஸ்தா இப

கேவ' இதயாதி ரஸோகதி 'அடியிலே' இதயாதி அடியிலே தொழாமை யெனறது சாடு அடி யிலே - பூாவகாலததிலே கீழ எனககருளின னெனனுகவா இபபோது எனமனனே' எனபானென? என, இபபோதாயிறறு' இதயாதி இபபோதாயிறறு அருளினபினபாயிறறு

"ஏவுக்ஷாரஸ்ஸ-ஹவெநுதுரு:" எனறு மமகாரம நிஷிததமனறோ' என 'இருவாகூட' இத யாதி இததால பகவதுபரவணவிஷய மமகாரம உததேஶயமெனறு கருதது இவவிடததிலே தரோண கருபதகதையை நினைபபது பளளியோதி அக்ஷராபயாஸமபணணி 'மஎவ' இதி "வைநுயாயவிஷயா ஸஹிஶ்ரெஷ்ரிஷ்ரியஃ:" இகயுச்சாாதகம இதமவசநம - ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணேஷ்டேமபோ ஸபதமே காணடிகயமபாதி கேஶிகவஜோகதம அடிதோறும 'யவனவன' எனறதுகரு 'தான ஸமஸத கலயாணகுணாதமகனாய' இதயாதி யவதாரிகாவாகயத்திலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குபபாயாபத மெனறு விததிகையாலே இஙகே தாதபாயாநதரம - 'பாடடை' இதயாதி கருதீயபாதாநத தசசபதமே போருமே; ககபூாவ தசசபதகவயமகிமாததமிதி ஶாகாபிபாராயம 'இவாதாம' இதயாதி தததபாதோக தாகார விதிதேஶவரதவபர மெனறும, இரணடாம பாதததால பலிதமான மோக்ஷபரததவம ஈஶவரா ஸாதாரண மெனறுங கருதது வாகயைக வாகயயோஜனையை அருளிசசெயகிறாா - 'உயாவற' இதயாதி, 'யோஜிககவுமாம' எனனுமனவும வாகயபேதயோஜனைககுத தாதபாயாநதரம அருளிசசெயவாராக அநத யோஜனையும அருளிசசெயகிறாா 'அனறிககே' இதயாதி இபபடி பலகாலும தொழுகைககு அடியென? என, 'நம புரஸதாத' இதயாதி ஆகராதிஶயததாலே யெனறபடி கீதாஸவேகாதஶே நநோ நஶ ஸ்ஸ-ஸஹஸ்ரக்ஷுஃவ-நஶ்ஶஹஶியொவி நநோ நஶஸ்ஸ | நஶ்வேஸ்ரஸ்ஸாஆயவ்ரஷ் தஸ்ஸ-நநோஸ்ரெ தஸவ்ரு தஸவவஸவ்ரு" ஶகாநதரததை உதபலிபபிததுப பரிஹரிகிறாா- 'ஆனால' இதயாதி முதறபாதமபோலே தருதீயபாதமும பகவதபரமாகையாலே முதறபாதாநநதரம, தவி தீயபாதாதபூாவம, கருதீயபாதம சொலலவேணடி யிருகக்சசெயதேயு மெனறபடி இது யோஜநாதவயத திலும கூடும இபபாடடால பரஹமததுககு குணதிகளிலலை யெனகிறவாகள நிரஸதரெனகிறாா - 'குண

acharya.org

பாடடாலே அவாகளை எதிரிகளாகக்கொண்டு சொல்லவேண்டாவிறே ஸவபக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்கவே பர பக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே நெல செய்யப புலதேயுமாபோலே தனனடையே நிரஸ்தராவாகளிறே அவாகள 'உயாவறவுயாநலமுடையவன அயாவறுமமராகளதிபதி' எனகையாலே – பராபய வேஷம சொல்லிறறு 'மயாவற' எனகையாலே - விரோதிபோனபடி சொலலிறறு; 'அருளினன' எனகையாலே - அவனே ஸாதநமெனறது, 'தொழுதெழ' எனகையாலே - பராபதிபலமான கைங்காயத்தைச்சொலலிறறு; 'எனமனனே' எனகையாலே-பரிஶுத்தாநுதகோரணனே அதிகாரி யெனனுமிடம சொலலிறறு (க)

இரண்டாம்பாட்டு.

மனனகமலமற மலாமிசையெழுதரும
மனனுணாவளவிலன பொறியுணாவளையிலன
இனனுணாமுழுநலம எதிரிகழகழிவினும
இனனிலன எனனுயிரிகுநரையிலனே

அ—(மனனகம) இநதக குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தி னுடைய ஹேயப்ரதயநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா வுளள விஸஜாதீயத்வம சொலலுகிறது

மிலலை' இதயாதி அவாகள பரதயவஸ்தாநமபணண இவா நிரஸித்தாரோவெனன, 'அவாகளை' இத யாதி எதிரிகளாகி - தத்தநமதங்களைப் பூர்வபக்ஷத்தவே உபநயஸித்து நெல செய்யப புலதேயகையா வது களத்திலே நெறபகைக்க பகைக்க தரையிலே முளைத்த புலலும் தனனடையே போகை யதவா, நெறசெய்ய நெறபிருக்கு நீர்கட்ட அத்தப்பஞ்சக ப்ரதிபாதநபரமான பரபாதத்தின ஸங்கரஹரூப மான முதற்பாட்டில அத்தப்பஞ்சகம ஸங்கருஹீதமான பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'உயாவற' இத யாதி இப்படி பரபாதஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்கரஹரூப மந்த்ரரஹஸ்யார்த்தத்தை பரகாசிப்பிக்கிறது எங்ஙனே யெனனில, "உயாவறவுயாநலமுடையவன" எனகிற ஸாவாதிகோஷித வத்தாலே பரதமப்ரதாநதமான அநந்யாரஹோஷ்டதவ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும, "மதிநலமருளினன" என்று கருணாகாரியமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமப்ரதாநதமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும, "அமாகளதி பதி" என்று ஸ்வாமிஸேவையத்வத்தாலே சரமப்ரதாந்தமான ப்ராபயத்வத்தையும, 'தொழுதெழு" எனகை யாலே சதாத்ரயாத்ரமான கைங்காயத்தையுஞ் சொலலிறறு

இப்பாட்டில பரேஷாவத பாவருதயகைத்தவோ வத்தவ்யமான விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரி ரூபாநுபந்த சதுஷ்டயமும உக்தம இனனமும அவிகந பரிஸமாப்தி ப்ரசயகமாநாத்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத திற பணணக்கடவ வஸ்துநிர்தேஶ நமஸ்காராஶீர்வாதங்களும "அடிதொழுதெழு" எனகையாலே இதிலே உண்டு

வாக்யைகவாக்யபக்ஷத்தில உயாவறவுயாநலமுடையவன யவன, அவன மயாவறமதிநலமருளினன, மயாவறமதிநலமருளினன யவன அவன அயாவறு மமராகளதிபதி, அயாவறுமமராகளதிபதி யவன, அவன துயரறசுடரடி தொழுதெழென்று அந்வயம; இந்த்ரயோஜனையில உத்தரவாக்யத்தில பூர்வவாக்யத் தை அநுவதித்துக்கொண்டு அத்தாநுதரத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைக வாக்ய மெனகிறது வாக்யபேத யோஜநையில உயாவறவுயாநலமுடையவன யவன அவன துயரறசுடரடி மயாவறமதிநலமருளினன யவன அவன துயரறசுடரடி அயாவறுமமராகளதிபதி யவன அவன துயரறசுடரடி தொழுதெழென மனனே யென்று அந்வயித்து மூன்றுவாக்யமாக்கக்கடவது அவ்வனனதியிலே,"ஸ்யஶ்ரயம்வ்ரஷ்டி யஶ்ராஸ்ரவாதிதி ஸ்ரவணக" எனகிற கணக்கிலே 'யவனவன' என்று யச்சப்தாந்தமாய அநுபவித் தியைக் காட்டி, அதலத 'அவன' என்று நாலாமபாதத்திலே பாரமாஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாக வும சொலலுவாகள (க)

acharya.org

பாஹ்யேந்தரியஜந்ய ஜ்ஞாநவிஷயமான அசேதநத்திற்காட்டில யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருக்கும், அப்படியே யோகாப்யாஸ பரிஶுத்தாந்தஃகரண ஜந்ய ஜ்ஞாநைகவிஷயமான பரிஶுத்தாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டிலும் விஸஜாதீயனாய காலத்ரயத்திலும் ஒருபடியாலும் ஒப்பிலாதானாய, ஸமாப்யதிகரஹிதனாய, பரிபூர்ணஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய எனக்கு தாரகனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத் தொழுதெழு என்மனனே! என்கிறார்

ஓ —இரண்டாம்பாட்டில, அகிலஹேய ப்ரத்யநீகத்தையாலும் கல்யாணைகதாநத்தையாலும் சேதநாசேதநங்களிற்காட்டில அத்யந்த விலக்ஷணமாய, ஜ்ஞாநாநந்தங்களே தனக்கு வடிவாய, முத்தப்பாட்டில அநுபவித்த குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாயிருந்துள்ள நிஷ்கருஷ்டமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை ஸோபாநக்ரமத்தாலே அநுபவிக்கிறார்

[மனனகம என்று தொடங்கி] - யோகாப்யாஸத்தாலே பாஸஸ்வரூபமான அவித்யாதி தோஷங்களெல்லாம் போங்காட்டில விகஸிதமாய மேன்மேலெனச் சிறந்தாநின்றுள்ள மாநஸஜ்ஞாநமுமயமான ஆத்மாவின்படி யல்லாதான [பொறியுணர்வவையிலன] - இந்த்ரியங்களால் அறியப்படும் பராக்ருதப்பதார்த்தங்களின் படி யல்லாதான சேதநரிற்காட்டில விலக்ஷணனென்ற போதே அசேதநவைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்றாகாதோ? என்னில,—அவனோடு ஒவ்வாமைக்கு அசேதநத்தோடு சேதநத்தோடு ஒருவாசியில்லை என்னுமிடம் சொல்லுகைக்காக கருஷ்டாநத்தையா சொல்லிற்று சேதநாசேதநங்களிற்காட்டில விலக்ஷணமென்ன அமையாதோ? அவற்றைக்காணும் ப்ரமாணங்களாலும் காணமுடியாதா னென்பானென்? என்னில,—ஏகப்ரமாணகமாயதவ் ஸாமயமும் இல்லை யென்றுகொண்டு அத்யந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுவிக்கைக்காக 'இன்ன' என்கிறது - இப்படிப்பட்டானென்ற மேற்சொல்லக்கடவ படியைச் சொல்லுகிறது [உணர்முழுநலம்] - கட்டடங்க ஜ்ஞாநமும் ஆநந்தமுமாயிருக்கும். [எதிர் நிகழ் கழிவினும் இன்னிலன்] - பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாந காலத்ரயத்திலும் ஒத்தகாரையில்லாதான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யம் முதலிலே சொல்லிற்றறிறே, மீளவும் தன்னோடொத்தாரில்லாதா னென்பானென்? என்னில;—'திரள் ஒப்பில்லையே யாகிலும் ஒருவகையாலும் ஒத்தாரை யில்லாதா னென்கிறது' என்றாகள் சிலர் அதுவும் சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யம் சொன்னபோதே சொல்லிற்றாம்; ஆனபின்பு, அவனோடு ஒவ்வாதென்று சொல்லுகைக்கு ஸத்ருஶமாயிருப்பதொரு பதார்த்தத்தையுடையனல்ல னென்கிறது [மிகுநரை இலன] - மிகுநரை இல்லாதான ஒத்தகாரையில்லாத நிலத்திலே மிக்காரையில்லானென்கிறது - மிக்கார் ஸமப்வியாதாபபோலே ஒத்தாரும் ஸமப்வியாதென்று தோற்றுவிக்கைக்காக [என்னுயிர்] – இங்ஙனேயிருக்கிற இவன் எனக்கு தாரகன்

ப —அந்தராம, 'யவன்' என்று சொன்ன ஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வேதரஸமஸ்த வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

மனனகம - மாநஸஸ்வரூபத்தை, மலம் - மலமான காமக்ரோதாதிகளை, அற-கழிய, மலர் மிசை எழுதரும் - அத்தால் மலர்ந்து மேலே வளர்ந்துவரக்கடவதான, மனவு உணர்வு - மாநஸஜ்ஞாநமாகிற யோகஜ்ஞாநத்தாலே, அளவு இலன - (அளவிடப்படும் ஆத்மாவின்படியன்றியே) அளவிறந்திருப்பானாய, பொறியுணர்வவையிலன - பாஹ்யேந்தரிய ஜநிதமான ஜ்ஞாநங்களை தன்பக்கல் தட்டாதபடியாலே இந்த்ரியஸோசரமான அசித்தில் வ்யாவ்ருத்தனாய, இன்ன - இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனானவனாய, உணர்முழுநலம் - முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான ஜ்ஞாநாநந்த நிரூபணீயனாய, எதிர்-எதிரான பவிஷ்யத்காலத்திலும், நிகழ் - நிகழ்வான வர்த்தமாந காலத்திலும், கழிவினும் - கழிவான பூதகாலத்திலும், இன்னிலன மிகுநரையிலன - இன்னதிருப்பாரையும் மிகுத்திருப்பாரையு முடையனல்லனானவன், என்னுயிர் - எனக்கு தாரகபூதன்

acharya.org

அவன துயரறுசுடரடி தொழுதெழு என்று கீழிற பாடில விஜை யோடே அநுபவம இப்படிப பதுதுபபாடடிலும அநுவயமாகககடவது இததாலே ஸோபாகமான ஸதயஜ்ஞாநாத வாகயததிலே ஸதயஶபதாததமான சேதநாசேதந வைலக்ஷணயததையும, ஜ்ஞாநஶபதாத, மான அஸங்குசித ஜ்ஞாநாநநதரூபதவத ஊதயும, அநநதஶபதாததசதில காலாபரிசசேத ரூப மான நிதயஸமாபயதிக ராஹிதயததையும சொலலிறறாயிறது முதல 'இனன' என்றது—இப் படிபபடடவ னெனறபடி அநநதரம 'இனனிலன' என்றது - ஏககாரிலலாதவ னெனறபடி

இ—இரணடாமபாடடில, கீழ 'யவன' என்று பரஸதுதமான நிவயாகமஸவரூ பதகை அகிலஹேயபரதயநீகதையாலும கலயாணைகதாநகையாலும சேதநாசேதந விலக்ஷண மாய ஜ்ஞாநாநநதமே ஸவரூபமாயிருககுமெனறு ஸோபாநசரமததாலே அநுபவிகிறார

[மனன] - மன மெனறபடி [மனனகம]-மனனில; மநஸஸவி லெனறபடி, நிரலபாவமா யிருககிற இதுககு உளவாய புறவா யிலலாமையாலே அநுஸந்தனறிகிறே, இமமநஸஸை பரா காததவிஷயமாயும பரதயகாதத விஷயமாயும போருகையாலே பரதயகாததவிஷயமானவஸ்தை 'அகம' என்று சொலலிறறாகவுமாம [மலமற] - யோகாபயாஸகதாலே மநஸ ஸிலுண்டான அவிதயாதி தோஷங்கள கழியகழிய [மலாமிசையெழுதரும] - விகஸிதமாயாகொண்டு மேனமேலெனக கிளராநின்றுளள [மனனுணாவளவிலன] - மாநஸஜ்ஞாநமுமயலுமா ஆகமாவின படி யலலாதான [பொறியுணாவவையிலன] - இநதரியங்களாலறியபபடும பாரதருகபதாக தங்களின படி யலலாதவன ரேதாவைலக்ஷணயம சொனனபோதே அசேதநவைலக்ஷணயம கிடபுநாநயாயவிதத மனறோ? எனனில, — அவனோடு ஒவவாமைகரு இரணடிலும ஒருவாசி யிலலை யெனனுமிடம தோறறுகைககாக கருஷ்டாநதயா சொலலிறறு ஆனால சேதநாசேத நவிலக்ஷண னெனன அமையாதோ? அவறறைக காணும பரமாணங்களால காணமுடியாதெனபா னெனனெனனில,—ஏகபரமாணகமயதவ ஸாமயமு மிலலையெனறு கொண்டு அதயந்தவைலக்ஷண யம தோறறுகைககாக ''சேதநஸ்யாதவிஶேஷெந' எனறு ஶுதததமான மநஸஸாலே ஸாக்ஷாதகார னாஹயனெனகிறவிடம - ஜ்ஞாநவிஷய மெனகைககாக; இநகு அளவில னெனகிறது - பரிசசே திககவொணணாதெனறு [இனன] இப்படிபபடடான இது கீழுராகும மேலுகுரும பொரு [உணா முழுநலம] கடடடங்க ஜ்ஞாநமும ஆநநதமுமாயிருககும; ஆநநதரூபஜ்ஞாந மெனறபடி [எதிர் நிகழ கழிவினும இனனிலன] — காலகரயததிலும ஏகதாரிலலாதான இனன - ஏபபடட; இன மெனறபடி சேதநாசேதந வைலக்ஷணயம சொனனபோதே இதுவும உசதமமாகிறெனனனில,— அவனோடு இது ஒவவாதெனகைககு ஸதருஶமாயிருபப தொரு பதாரதம மிலலையெனறு வைதாமய தருஷ்டாநததாலே சொலலுகிறது [மிகுநரை இலனே] — மிகுநரை யிலலாதான ஏதாரிலலாத நிலததிலே மிகுநரிலலை யெனகிறது - மிகுநரிலலாகாபபோலே ஏதாருமிலலை யெனறு தோறறுகைககாக [எனனுயிர] - எனகுகு தாரகன மனனகமலமற மலாமிசை யெழு தரும மனனுணாவளவிலன, பொறியுணாவவையிலன, எதிர்நிகழகழிவினு மினனிலன மிகுநரை யிலன, உணாமுழுநலம, இனன, எனனுயிர எனனுயிர இனன அவனதுயரறுசுடரடி தொழு தெழெனமனனே எனறுகொணடு கீழோடே கலைககடடவுமாம

ஈடு—இரண்டாம பாடடு ''யதொவாஇமாநி'' (யதோவா இமாநி) இதயாதி ஶருதி பர கரியையாலே காரயாகாரமான ஜகததைப பிடித்து ஜகதகாரணவஸது உபாஸ்ய மெனனுதல,

---

இரணடாமபாடடு 'மனனகம' இதயாதி புததயாரோஹண கரமத்தைபபற்று, 'யதோவா' இத யாதி அதாவது, இமாநி யெனறு - பரிதருஶ்யமான ஜகத்தைப பிடித்து, இதுக்குக் காரணபூதமான ஸவ ரூபததைச சொலலுகை புததயாரோஹணகரமம ''ஸதியஜ்ஞாநாநநதம்ப்ரஹ்ம'' எனறு ஸவரூ

அனறிககே, ஸவரூபதததை முறபடசசொலலிப பினனை விபூதியிலே போருதல செயயாதே முறபடக குணங்களிலே இழிவானேன்? எனனில,-ஸாவேஶவரன தமமை வசீகரிததது குணங்களைக காடடி யாகையாலே தாம அகபபடட துறையிலே முறபட இழிநது பேசினா, அககுணங்கள் தான ஸவரூபததைப பறறியலலது இராமையாலே அவறறுககு ஆஶரயமான ஸ்வரூபததை 'அவன' எனறு பரஸங்கிததா முதறபாடடில, அங்கு பரஸதுதமான திவயாதமஸவரூபம ஹேய பரதயநீகததையாலும கலயாணகுணைகதாநததையாலும சேதநாசேதந விலக்ஷணமாயிருககு மெனறு அநதஸவரூபததை அநுபவிககிறா இபபாடடில

[மனனகம இதயாதி] - ஜீவாதமஸ்வரூபததில பசவத்ஸவரூபம விலக்ஷணமெனகிறா ஆனால, 'மனனகம' எனறு தொடங்கிச சொலலுகிற இதுககுக கருதது என்? எனனில,- ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யததை அநுபவிககிற இவருடைய பரதிபததிகரமம இருககிறபடி மனனெனறது - மன மெனறபடி [அகம] - நிரவயவமா யிருககிற மநஸ்ஸுககு ஓர உளளும புறமபு மிலலாமையாலே, மனனக மெனறது - மநஸஸிலே எனறபடி அனறியே, பராகாதத விஷயமாயும பரதயகாதத விஷயமாயும் போருகையாலே பராகாததததத தவிரநது பரதயகாதத விஷயமானததை அகமெனகிற தாகவுமாம [மலமற] - மனனகததிலுண்டான மலமுண்டு - அவிதயாதிகள, * (அவையற அவையாவன-"காமக்ரோதஶலோபஶ ஹ்ராஷமாநம தாகுணாः | விஷாதஶாஷ்டமःபரோகத இதயேதேமநஸோமலாः")) ஆதமஸவரூபமும நிதயமாய,

பாதி பரதிபாதக ஶாஸதரகரமததைப பறற 'அருளிசசெயகிறா 'உனறிக்கே, ஸவரூபததை' இதயாதி ஸவரூபததை முறபடசசொலலுகைககு பரமாணம "ஸஜேவ" இதயாதி, "கூவிமெஹய" இதயாதி ஆக, பருகுவலலியில விபூதியைச சொலலி ஸவரூபததைசசொலலிப பினபிறே "ஶுநநயோதாநம்" எனறு குணததைச சொலலிறறு, ஶருதயநதரத்தில "வ்ரஹவிஹாவொதி" எனறு ஸவரூபததைச சொலலி "ஶுதநகுகாஶவஸம்ஹுதம்" எனறு விபூதியைசசொலலி "கெநூநாநஶுதாநநயோः" எனறு குணததைசசொலலிறறு; இபபடியனறிககே, இஙகு குணததை முறபடசசொலலுவானென? எனனிலெனறபடி குணங்கள தமமை வஶீகரிததபடியாலே முநதுறக குணததைச சொலலிறறெனறபடி இஶஶுவகை உதிககைககு அடியேது? எனனில,—இரணடாமபாடடிலேஸவரூபததைசசொலலி,மூனறாமபாடடுதொடங்கி விபூதியைச சொலலுகையாலே ஶ்ருதிசசாயையாலே குணங்களை அகநதாரு சொலலவேண்டாவோ? எனறு இரண்டாபபாடடிலே ஶுவகை உதிககுமிறே குணங்களைக்காடடி' எனகையாலே ஸவரூபதால திருநதின யோகியாவருததி 'ஹேயபரதயநீகையாலும' எனறது 'முழுநலம' எனறு கலயாணைகதாநதவம சொனனபோதே ஸிதம 'மனனுணாவளவிலன' எனனுமளவுககுத தாதபாயமாய, பதாவதாரிகை - 'ஜீவாதம' இத்யாதி 'ஆனால' இதயாதி ஜீவாதமஸவரூபததை 'மனனகம' எனறு தொடங்கி இததனை வாண்கசவேணுமோ? எனறபடி ஸவரூபவைலக்ஷணயததை பரஸவரூபவைலக்ஷண்யததை பரதிபததிகரமம இருக்கிறபடி - பரிஶுததமநோக்ராஹயமாயிருககும ஜீவஸவரூபம எனறு ஜீவஸவரூபவைலக்ஷணயஞ சொலலி, இதோபயதிகவிலக்ஷணம பரஸவரூபமெனறால புதயாரோஹகரமம ஸிதிதிகு மெனறபடி, பரதிபததிகரமம் - அநுபவ பரகாரம யதாநுபவம சொனனு ரெனறபடி 'மனமெனறபடி' எனறது 'மனகளுழறிவரும' எனறததைபபறற உழறுகை மாறுகை ஆனால, கீழே 'எனமனனே' எனறவிடததில இபபடி ஶிகஷியாதொழிநதது சேதநஸமாதியாக உபதேஶிககையாலே, இஙகு ஸவரூபகதநமாகையாலே சொலலுகிறா நிரவயவமெனறது ஸௌக்ஷ்மயததைப பறறவாதல, தாக்கிகமதாநுஸாரேண வாதல அகமெனறது ஸபதமயாததவாசக மெனறதுககு "கணகாலபுறமகம" இதயாதி தொலகாபபியததிலே கண்டுகொளவது அகமனமெனறு அநவயிதது அஹமாகதகரஹணேந்ரிய மான மநஸ்ஸிலே யெனறு அாதததாநதாம - 'அனறியே' இதயாதி அவிதயாதீதி ஆதிஶபததாலே காம வாஸநாருசிகள சொலலபபடுகிறது அவிதயாதிகள ஆதமகதகளாதல, ஜ்ஞாநகதகளாதலானாலோ? எனன, 'ஆதமஸவரூபமும' இத்யாதி ஸவரூபகதமுமலல ஜ்ஞாநகதமுமலல வெனறது ஸாநிதிதம,

* குணடலிதகரநதம - க்வாசிதக மெனபா

acharya.org

ஜ்ஞாநமும் நித்யமாகையாலே இததோஷம் ஸ்வரூபகதமுமல்ல, ஜ்ஞாநகதமுமல்ல, ஆதமாவு
ஞுடைய தாமபூதஜ்ஞாநதுகுகுஉதயாஸதமயவயவஹாரம் பண்ணுகிறது ஜ்ஞாநபரஸருதிதவாரு
ஸைப பற்றவாயிற்று, ஆக, ஜ்ஞாநபரஸருதிதவாரமான மநஸஸைப பற்றிகிடக்கிற தோஷமானது
யோகசாஸ்த்ரத்தில சொல்லுகிற க்ரமததிலே பாஹ்யவிஷயபரவணமான நெஞ்சை பரதய
விஷயமாகக் யமநியமாதி க்ரமததாலே அந்தர்முகமாக புகுகவாறே கழியகடவது அறவேன
றது - அறவற வேனறபடி அநுதரம், மலர் - விகஸிதமாய மிசை - மேலாகக் எழு

பர — 'யமநியமாதி க்ரமததாலே' இதயாதி — [illegible] ஸ்வரூபம் [illegible]
[illegible] ஜ்ஞாநபரஸருதிதவாரம் [illegible] ஜ்ஞாநபரஸருதிமுகததை அதஅத க்ரமத
திலே போகப்போக விகஸிதமாய - விஷயாவகாஹநோந்முகமாய மேலநோக்கி பரகாராநதராவகாஹ
நோந்முகமாய மேனமேலெனக்கிளர்ந்தெழுந்து - ததபரகாராவகாஹநபூர்வகம் புநர் பரகாராநதராவ
காஹநோந்முக மாகாநநுளன ஆக, 'மலர்' இதயாதி விசேஷணதரயத்தாலும் ஆதமவிஷயக ஜ்ஞாநத

மஹாபாரதயதில மநஸ்ஸு இல்லாமையாலே யதவா, மநஸஸு அவிதயாதிதோஷேண துஷ்டமாகையாலே
மநோகதமாக மெனகிறது ஆக, மநோஜநயபரகாரபரதிபநநகதவாதமநா தோஷ மெனகிறது ஸ்வரூப
கதமுமல்ல - கதசபதம்-பரயுகததவபர ஜ்ஞாநம் நித்யமாகுவ உதயாஸதமய வயவஹாரம் எப்படி? என்ன,
'ஆதமாவினுடைய' இதயாதி ஜ்ஞாநபரஸருதிவாரதகை ஜ்ஞாநபரஸருதிமுகததை அதஅத க்ரமத

ரும - கோழுநதுவிடடு மேனமேலேனக கிளராநினறுளள மனனுணாவு உணடு - மாநஸ ஜஞாநம; இபபடி விகஸிதமாயக கோழுநது விடடு மேனமேலேனக கிளராநினறுளள மாநஸ ஜஞாநகமயமாயிருககும ஆதமா, அளவிலன - அதினளவலல ஈஸவரன மாநஸஜஞாநகமயமா யிருககும ஜீவாதமஸவரூபம, பகவதஸவரூபம அங்ஙனிராது எனறுதுகுக கருதது என? என னில; — ஏகேநதரியகராஹயதவமும இலலையேனகை போனனுகுகும கரிகுகும அதயநதம வைஷமயமுண்டாயிருகுகச செய்தே கரஹிகைகுகு ஸாமகரி ஒனறு யிருகுகுமிறே, அபபடி ஏக பரமாணுகமயதவஸாமயமு மில்லை யேனகை ஆனால, "உநஸாத-விஶ-ஶெந" (மநஸாது

ஸ்ரெதஷ-ஶ-ஹாஶ்ரயஹ-ரெத ஹமவதிவ-ரா-ஷொ-தஶ உநஸொநிஶ்ரமுகெவநாவஷ்ரா நம யாரணா (ஶ-ஹெஹெஹுகுத்ரவிஷயெ வெதுஸொயவ்யாரணழ | நிஶ்ரயுகுவாத-ஹா ஸஜ்ஜிய-ரரணெ ஸ்ரஹியயெத" இதி ஶாநகுவவநாச வாவஶ-ரெகெய-ஶநியசாஸந வ்ராணாயாரவ்ரெ ஸ்ரஹாரொநி-ஷ்வாரு நிரஹ்ரஷ்ரதிஸஹாநரு-ஹவா வெஸவயாரண யாநநிஸ்ரு-வ்ரெத "கஷ்ரு-ஹவ ப்ரஸ்ரயெவெகா ஸஹ்ரதிஶாநு நிஷ்ரஹா | கஷ்ரு-நம ப்ரயெவெரெஷ்ரஹ்ரி-ஷ்வாரு-ரெதுவ" [வி-வ-ா-எ-கூக] இதி வாரரரவ வநாச கஷ்ரு-நம்வஷ்ரு-வியழ, கூஸஹ-ஹ்ரஷண விஶிஷ்ரெகம, ததிதள கூஸ்ரஹிதம ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு

விஶேஷதேந) எனறு பரிசுததமான அநத'கரணததாலே கரஹிககலா மேனனுநினறதே; அத தோடு விரோதியாதோ? எனனில;— "நெதிநெதி" (நேதிநேதி) எனறு கரஹிககுமததனை யலலது, ஈத்ருகதயா இயததயா பரிசசேதிதது கரஹிககபபோகா தெனகை முதலிலே ஜஞாந விஷயமன றேனனில, துசசதவம வருமிறே அணுதரவயதததை கரஹிககுமாபோலே விபுதாவ யததை கரஹிககபபோகா தெனகை [பொறியுணாவவையிலன] - பொறியேனறு - சக்ஷுராதி கரணங்கள அவறறால அறியபபடுமே பதாரததங்களின படி யலலன "யமாத்மாநவேத", "யம்வ்ருதிவீநவேத" (யமாத்மாநவேத), (யமபருதிவீநவேத) எனகிறபடியே இவவோபாதி ஜீவாதம ஸ்வரூபத்தில விலக்ஷணனெனறதுவு மெனகை, ஜாதயநதன பதாரததாஶரம பண ணிறறில னெனபதும, கணணில வைஶதயமுடையவனும கணடில னெனபதும; காணுமைககு இருவரும ஒககுமிறே அபபடியே அசிதவிலக்ஷணனெனற வோபாதி சிதவிலக்ஷணனெனறது வும எனகைககாகச சொலலுகிறது இபபடி உபயவிலக்ஷணனாயிருககுமாகில அவனை பரதிபததி

பர — வ்யா஖்யாநம் [ச-ந] "கயாதக்ருதெஶொநெதிநெதி நஹ்யேத ஸ்ஹிதிநெத்யுத்ருஷ்டே" இதி கஸ்யாயம், இதிநெத்யுக்தே: உக்தம் வேதவசநம் யதா வாரோத்தாவணிகம், நெத்யஸ்ய நெதாவநாத்ரிதி வேதவசநஸ்ய யம் உத்தரவ்ய க-உத்தியத்தாரஹிதம் வஸ்து ஸ்வரூபாஹீதி ஊஹேவாயம் உபநிஷதாவ் க்ரேந வ்யாவகாரா ஶ்ரேஷ்டிம், (நஹ்யேத ஸ்ஹிதிநெத்யுத்ருஷ்டே) வ்ரதஸ்யாக-க்ருதெ ஶாக, இதிநெதி-இதிநெதிவ்யவகாரேண, கநுக வாரு-உத்ருஷ்ட ஜாஹீதி.

போலே அஷ்டாங்கயோகமாகாததா லனறிககே விவேகாதயநுகருஹீத மநஸ்ஸாலே அநுதனனிலும 'நெதிநெதி" எனறு கரஹிககுமததனையெனறு பரிஹாரம கணடுகொளவது 'ஈதருகதயா இயக்கயா' எனறது - ஸவரூபதஸ்ஸவஹாவதஶ்ச எனறபடி பருஹதாரணயகே "கயாதக்ருதெஶொநெதிநெதி நஹ்யேத ஸ்ஹிதிநெத்யுத்ருஷ்டே" இதி அஸயாரதத:, ஆதிஶயதே அநேநேதி கரணவ்யுக பததயா ஆதேஶ: நியகதா பரமாதமா இதி ந நைதாவநமாதரம அஸௌபரமாதமா பூரவம யதாவா ணித நைதாவநமாதர மிதி பரதமநேதிஶபதஸ்யாரதத (இதி ந) நேதி இததமியததாரஹிதம வஸத வநதரம ந நாஸதீதி தவிதீய நேதி ஶபதஸ்யாரதத இமமாகதம அநநதரவாகயே ஶருதிவாதஸ்ய ராஹயேதஸமாதிதி ஏதஸமாத ஆதேஶாத இதி நேதி இதிநேதிபரகாரேண அநயதபரம, உதகருஷ்டந நாஸதீதி 'மனனுணாவளவிலன' எனகிறதுக்கு அநுகுணமாக மநோகமயதவாஹாவமே சொலலுகிற தெனன வொணணுமோ? எனன, 'முதலிலே' இதயாதி பரிசசேதிதது கரஹிககபபோகாமைககு ஹேது எது' எனன, 'அணுதரவயதததை' இதயாதி அபரிசசேதயததைககு "நேதிநேதி" எனகிற வாகயம பர மாண பரதாஶகபரம; அணுதரவயேதயாதி வாகயம உபபததி பரதாஶகபரம 'பொறியுணாவவை' என றது - உணரபபடுமே பதாரததகக ளெனறபடி படியலலன "பொறியுணாவவை யளவிலனெனறு அநு ஷ்டிதது அரவயம சிதவிலக்ஷணமெனறால அசிதவைலக்ஷணயம தனனடையே விதியாதோ? எனன, அது தருஷ்டாநத மெனகிறா - 'இவவோபாதி' இதயாதி இநதவாகயம பரோபதேஶகாபபதாநிமிததம, உபயவிலக்ஷணமாகத தாம அநுஸநதிகக இது தருஷ்டாநதமாகவேணடாவிறே இவவோபாதி யெனபா னென? ஜீவனுககு வாஶியிலலையோ? எனன, 'ஜாதயநதன' இதயாதி பதார்ததம - விஶேஷம இத கால அவதாரிகையிலே ஹேயபரதயநீகதவ கலயாணைகதாநதவங்களாலே வைலக்ஷணயமும, இகேக ஏக பரமாணகமயதவமும இலலையெனறும தாதபாயதவயம 'எனபதும' எனற அநநதரம 'ஒககும' எனறு அதயாஹாரயம இததால சிதசிததுககளுககுப பரஸபரவைலக்ஷணயம உண்டாயிருநதாலும பகவதஸவ ரூபதைத விசாரிததால ஜீவகதவைலக்ஷணயம வைலக்ஷண்யமாயத தோனறு தெனறபடி.

acharya.org

யண்ணுமபடி என? எனனில, — [இனன] - ஏவமவிதனேனனு மிததனை உகதததைச சோலல வுமாம; வக்ஷயமாணததைச சோலலவுமாம எபபடிபபடடவனேனனில், [உணாமுழுநலம] - உணரேன்று - ஜஞாநம நலமேனறு - ஆநநதம முழுவேனறு இரணடிடததிலும அநவயிககி றது கடடடங்க ஜஞாநமுமாயக கடடடங்க ஆநநதமுமாயிருककும இததால ஸவநபததில அபரகா ஶமாயாதல, அநுகூலமாயாதல இருककு மிடமிலலை யெனகை அனறிககே, ஆநநதமாகிறதும ஜஞாநவிஶேஷமாகையாலே ஆநநததைச சோனனபோதே ஜஞாநததையுஞ சோலலிறறுய வரு மிறே; ஆகையாலே, [இனனுணாமுழுநலம] - நோகோடு நோ தனனை அறியபபோகாமையாலே எனறுமோகக இனனுலே-உபமாநததாலே அறியபபவேதான முழுநலமாயிருककும "யதாஸைநதவகந" (யதாஸைநதவகந) என்கிறபடியே நிரதிஶயாநநதமாயிருककும; "ஆநநதோபரஹம" (ஆநநதோபரஹம) எனறும "ஆநநதமய" (ஆநநதமய) எனறுஞ சோல்லககடவதிறே,* கடிசோ நாறறததுளளாலை—கடியும, நாறறமும, இரண்டுமே-பரிமளம ஆலையெனபது - மது ஸாவரஸததுக கும உபலக்ஷணம ஸாவமநததுककும உபலக்ஷணம நாறறம "கடிசோ நாறறததுளளாலை யினபததுனபककழிநோமை பொடியாவினபபபெருமையோன" எனறு பூவில கநததையும, மதுவில ரஸததையும பிடிதது, அவைதனனிலும அலபாஸதிரதவாதி தோஷங்களைக கழிதது, ஸதிரமாகசிச சோததுப பாததால சிறிதோபபா மெனனுமாபோலே ஒருபமாநததாலே அறியில அறியலாமததனை; தனனையே இழிநது அறியபபோகாதெனறபடி [உணாமுழுநலம] - முழுவுணாவு மாய, முழுநலமுமாயிருककும கடடடங்க ஜஞாநமுமாயக கடடடங்கஆநநதமுமாயிருककும அநுகூல ஜஞாநமேயாகிலும அநநதமாகிறது பிரிதது வயவஹரிककककடவதா யிருककுமிறே [எதிா நிகழ கழி வினும இனனிலன] - காலதரயததிலும, இனனுண்டு ஒபபு அதில்லாதான சிதசிதீஶவர தத்தவ

'ஏவமவிதன' எனறது எகதைபபறற? என்ன, 'உகததகதை' இதயாதி உகதவா டியமாணகக ளிரணடையுஞ சொலலவுமாமெனறு கூடடிககொளளவது நோகொடுநோ ஸாக்ஷாத தவிதீயாததே, இனன உபமாநம அததாலே உணா உணரபபடுமே, முழுநலமெனறு அறியபபடு மெனகை உபமா நததாலே அறியுமவகை எபபடி? என்ன, யதாஸைநதவ' இதயாதி இயம ஶருதிஃ ஸாதகா பூரவ மேவ லிகிதா ஆநநதரூபதைக்கு பரமாணங்கள - 'ஆநநதோபரஹம' இதயாதி தைதிரீயகே "ஆநநதோ ப்ரஹ்மெதி, ஜாநாத்" எனகபூரவாநுவாகே "ஆநந்தாத்ஹ்யேவ ஖ல்விமாநி பூதாநி" உபமாநவேதய கைககு பரமாணாநதரம 'கடிசோ' இதயாதி சபதாரததகதை அருளிசசெயது பினனையுப் அநவயாநுகுண காதபாயம காடடுவதாகப பாசுரததை எடுக்கிறா - 'கடிசோ' இதயாதி கடிநாற்றததாலையுள் துனபம கழிநத இனபநேர்மைசே ரொடியாவினபப பெருமையோ னெனறு அநவயம திருவுளளமபறறி அருளிச செயகிறா - 'பூவில' இதயாதி மதுகநதங்களைச சொலலுகையாலே ஆஶரயதவேந புஷபம விதிககும பிடிதது எடுகது நோமைசோ ஸுஶ்லிஷ்டமாஶரதநோடொத்த ஆக, ஸகலலோகங்களிலுமுண்டான ஸகலகநதங்களையும ஸகலரஸங்களையும திரடடி அதில அல்பாஸதிரதவாதி தோஷங்களைக கழிதது ஸதிர மாகி இபபடி நிதயமாய நிரதிஶயமான கநதரஸங்களை அநுபவிக்கையால வநத ஆநநதம சிறிது ஒபபா மெனனுமாபோலே யிருக்கிற நிதயமாய நிரதிஶயமான ஆநநததையுடையவ னெனறபடி உபமாநத தாலே அறியவேணுமெனறதுककுக கருதது ஏது?என்ன, 'தனனையே' இதயாதி முநதின அரததமே முகய மெனகைககாக அததை விவரிककிறா - 'முழுவுணாவுமாய' இதயாதி விவரணம - 'கடடடகை' இதயாதி ஜஞாநமே ஆநநத மாகையாலே பூரவயோஜனை கூடினபடி எங்ஙனே? என்ன, 'அநுகூல' இதயாதி கேவல பரகாஶததையும ஆநுகூலயததையுமபறற, பேதவயவஹார மெனறபடி வயவஹரிककककடவதாயிருக்கு மிறே ஶாஸதரங்களிலே இதி ஶேஷஃ காலேதி காலதரயததிலும அதிலலாதா னெனறு அநவயம

---

* திருவாயமொழி அ, அ, உ

acharya.org

த்ராயமேயாயிறறு நமதாஸநததுககு உளளது, அதில சிதசிதவிலக்ஷண னெனனுமிடம முனபே சொல்லிறறு, இங்குசசொலலிறறுகிற தெனா? எனனில,—'திரளஒபபிலலையாகில ஒருவகையாலே தான ஒபபுணடோ? எனனில, அதுவுமிலலை யெனகிறது' எனறு நிரவஹிபபாரு முண்டு; அநங ஸனழிககே, படடா 'ஸாதாமய தருஷடாநத மிலலையெனறது முனபு; வைதாமயதருஷடாநத மிலலையெனகிறது இங்கு" எனறு வைதாமயதருஷடாநததுககு உதாஹரணம - "நவரேஷ ஈஹளஜஸஸ்ரயாஷவக்ரவ-ந்திஜிஹ்வாஜவ" (நபரேஷமஹேளஜஸஸசலாதபகுாவநதிமலிமலு சாஇவ) '[எனனுயிா] - இபபடி யிருககிறவன எனககு தாரகன "யஸ்யா தாஸரீரம்" (யஸயா

ப. — 'எனனுயிா' இதயாதி — வ்யாஹ்யாரணுகெ (கூ-எ) "யஸ்ய ஆத்மா ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி" ஸ்வரூபாயத்தஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி" "யஸ்ய ஆத்மா" ஆதி வாக்யாயெண - வரிஸ்ரீரோ ஹ்ரவஹ்ரீரகுவ-ஹ்யுதெ, நக்ஷத்ரவ்ரஹாதி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி ஸ்வரூபாநுபந்தி, "யஸ்ய வெ ஷ-ஹ்ரெதஷ-ந்திஷ்ந" ஆதி ந-க்ஷாநா ஸ்வரூபாநுபந்தி ஜீவாநாம் வாஸரீரகுவஸ்ய வ்யாஹ்ரக்ஷ்வாது "ஸ்ரூதநிஷ்ந" ஆதி-கெ வெஷ்ரீஹிஸ்ஷதி, திவெதெகெ நிஷ்ஷ கீதிவகு பஹிரவஹிஸ்ஸிதிஸாயாரணும் ஸ்யாஷிதி தவெஷ்ரீயா-ஸோ ஹ (ஸ்ரூதெநா ஹ்ரஹ ஆதி) யதா தாநவெஷ்ரெ ஆயதயாவெஷ நிஷ்ரெயஃ, ஹ்ரவ ஹ்ரவாஷெ ந விநா தத்ஜா நஸ்ய

'இனனுணாமுமுநலமினனிலன' எனகிற இதுக்கு "ஓம்ஷ்ரீயாயஸ்வாஹாகீஷ்ரீயாயஸ்வாஹா தாஷ்ரீயாயஸ்வாஹாவிஸஷ்ரீயாயஸ்வாஹாவ-ஸஷ்ரீயாயஸ்வாஹா" எனகிற ஸ்ருதிபரகரியையிலே தாதபாயம இநத ஸ்ருதிகக அாததம, 'ஈதருஸாயஸவாஹா' 'யஸாவெஸ்ரூவவ நஃ" எனறு சொலலி இபபடிபபடடவனெனறு நிரூபிக்கவேணடுமெவன 'கீதருஸாயஸவாஹா நேரே உபமாநமிலலாமையாலே கீதருஸனெனனுமிததனை, ஒனறினபடியுமலல னெனறபடி 'தாதருஸாயஸவாஹா' "ஸ்ரூகாஸவ தவ்ரு மதஸ்ரூநிதுஃ" எனறாறபோலே பினனை யோராகாரததுககுப பினனை ஒனறைச சொலலி இபபடிபபடடவ னெனறு நிரூபிககவேணடுமெவன, விஸதருஸாயஸவாஹா' உபமாநஸ்ரூநய னெனறபடி ஸ-ஸதருஸாயஸவாஹா' வைதாமய தருஷடாநத ஸ்ரூநய னெனறபடி, ஸௌஸாதருஸாயம வைதாமயாஹாவநியதமிறே ஆக, ஈதருஸாயதாதருஸாயவெனறு - ஓராகாரததைபபறற உபமாநததாலே நிரூபிககபபடுமவனெனறு சொலலி, கீதருஸாயவெனறு உபமாநாஹிதயததைச சொலலி, திரளவும உபமாநமிலலையேயாகிலும ஓரோராகாரததாலே யாகிலும உபமாந முணடாகலாமிறே அதுவுமிலலையெனகிறது விஸதருஸாயவெனறு, "விஸதருஸாய" எனற அநநதரம, 'ஸ-ஸதருஸாய' எனறது வயாஹதமலலாமைககாக இதுககு வைதாமயதருஷடாநதாஹாவததிலே நோககு எனபாரை 'வைதாமய தருஷடாநதமிலலை' எனகிறது—ஸாதாமய தருஷடாநதமாவது அதுபோலிருககும இது வெனகிறது அதுபோலலல இது எனகிறது வைதாமய தருஷடாநதம வைதாமயதருஷடாநதமுமிலலையாவது சில ஆகாரஙகளாலே ஸாதாமய முணடானாலிறே வைதாமய தருஷடாநதம சொலல பரஸகமுளளது; பரஸ்ரீஸயஹிபரதிஷேதஃ சணடாளனைபபோலலல வவிஷடனெனறுதான சொலலப போமோ? ஆகையால, அதயநதவிலக்ஷணமாகையாலே ஈஸ்வர ஸவரூபம இவறறினபடியலல வெனறு எதேதுககழிககவும யோகயதை யிலலை யெனறபடி 'நபரேஷவிதி' "ப்ரஹ்மிகஃ ப்ரயநாயஸ்யவா நஹாகாரயிதவ்ம ஈஹீஷ்ரதா;' இதி பூவாாததம இதம மாகுகாவயே (கக) துஷடசோராககு ஐஸ்வாயம உணடானால எபபடி பரஹ்மஸை பணணுவாகளோ, அபபடி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டானால பரரக்ஷணம்பணணுவ ரென்று "நபரேஷ-" இதயாதிக்குப் பொருள் எனனுயிா எனக்கு தாரக னெனனுதல்; ஸகலாதமாகளுகரும உபலக்ஷணமாதலெனறு இரணடு அாததம ஸவரூபவைலக்ஷணயகதாந பரகரணததிலே "எனனுயிா" எனபானெனனு எனன, 'இதைத்' இதயாதி மிகுநரை - மிகுகாரை பரஸக

acharya.org

தமாஶரீரம) எனகிறபடியே இததைத தனககு சரீரமாகககொணடு தானசரீரியாய தாரகனுயிருககு மெனனும அாததமும சொலலவேணடுவதோனறிறே [மிகுநரையிலனே] மிककாரையுடையனல லன தான ஜீவாதமாவை சரீரமாকককোண্ডু தாரகனுய நியாமகனுயிருককிருபபோலே தனனை யும நியமிককককடவதொரு வஸதவநதரமுணடோ? எனனில,-தனககு மேறபடடாரையுடையனல லன, "நதஸ்ய ஶாஸ்யகுஶ்ரூஷுதெ' (நதஸமஶாபயதிகஶதருஶயதே) எனனுமாபோ லே மனனகமலமற மலாமிசையெழுதரும மனனுணாவளவிலன, பொறியுணாவவையிலன, எதிரிகழகழிவினுமினனிலன, மிகுநரையிலன உணா முழுநலம, இனனஎனனுயிா எனறு அந வயம அனறிককে, எனனுயிரானவன துயரறுசுடரடி தொழுதெழு எனமனனே எனறு கீழப பாடடோடே அநவயம (உ)

ஶகுகு நிஷெயொவா கியதெ "ஸுகொராயயேதி" உதுநெந - ஶரீரலக்ஷணஶாஸ்த்ர தஸ்யாநியாம்ய தஶ்சரீரதிகுயம் நய ஶிஶாவ-ஶுஷ்ய ஶரீரதிகிவிஷயம்நிஷெ-ஶம், ஸுவவாஷகாஹாவெவு திரெகநிஷெ-ஶஸ்யாரஸ்ய ஹஜாயொமாதி

'மிகுநரையிலனே' இதயாதி — ஶ்வெதாஶ்வதரெ (ர) "நதஸ்ய காய-ஷ்ரணஶு விஜ்ஞுதெ நதஸ்ய ஶாஸ்யகுஶ்ரூஷுதெ | வாராஸ்ய ஶக்திவிவிவிதெவ ஶ்ரூயதெ ஸ்வாஹாவி கீஜ்ஞாந வலக்ரியாச" ஸுஸ்யாய-ம், காயம் - ஶரீரம், ஶ்ரணம் - உதியாதி; "காய-ஶ்ரணஸ் கத்ரூபெ" [ஹமவதீ-கந-உக] இதி வ்யொமாக "நதஸ்ய ஶாஸ்யகுஶ்ரூஷுதெ" உதுநெந - ஸாஸ்யகுநிஷெயம் "வாராஸ்ய" இதி ஜ்ஞாநஶக்யாதீநாம் ஸ்வாஹாவிகஸ்வரூபதெ க்ரியா - நியமநம்

தஸயஷி பாதிஷேத இதயகராஹ - 'தான ஜீவாதமாவை' இதி மிகுநரையில னெனறது - 'இனனிலன' எனறதுககு தருஷடாநதம அதாவது மிककாரிலலாதாபபோலே ஸமருமிலலை யெனறபடி தாரகனெனற போது சுடரடி தொழுகெழெனறு அநவயம ஸகலாதமோபல ணமானபோது பரகாராநதரேண அநவ யமெனகிறா 'மனனகம' இதயாதி பருஹதாரணயகே "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தபோ தஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஸ்ரூயதே ஸ்வரூபாதாரணம் ஶரீரம் ய ஸ்ரூதாநாம் ஸ்வரூபாதாரணம் ஸ்ரூதிரேவ ஸ்ரூதாऽநுஸ்ரூதிஃ" இதி ஶவேதாஶ் வதரே "நதஸ்ய காரணம் கரணஞ்சவிஜ்ஞுதெ நதஸ்ய ஶாஸ்யகுஶ்ரூஷுதெ | வாராஸ்ய ஶக்திவிவிவிதெவ ஶ்ரூயதெ ஸ்வாஹாவிகீஜ்ஞாநவலக்ரியாச" இதி ஶருதிதவயஸயாபயாதத, ஆதமநி திஷடநநிதயுகதே வேதயாமகநிஸதிஷடதி, திலேதைலமதிஷடதீதிவத பஹிரபஹிஸஸததி ஸாதாரணயம ஸ்யாதிதி ததவைஷமயாததமாஹ 'ஆதமநோநதர' இதி யமாதமாகவேதேதி - இயததயாவேதநிஷேதஃ, பகவதபரஸாதேந விநா தகஜ்ஞாநஸய ஶகயதவநிஷேதோவா கரியதே அநதரோயமயதீதயநேந ஶரீரிலக்ஷ ணமுக்தம தஸமாந நியாமயம தசசரீர மிதயாததம. 'நதஸயேதி'—காரயம ஶரீரம் கரணம் - இநதரி யாதி நததஸமஶசேதயாதிநா - ஸமரபயதிகநிஷேதஃ பராஸயேதயாதிநா ஜ்ஞாநஶகதயாதீநாம ஸவா பாவிகதவம உசயதே கரியா - நியமநமிதி இபபாடடால போகக வாகயமான ஸதயஜ்ஞாநாதி வாகய தில ஸதயஶபதாததமான சேதநாசேதநவைலக்ஷணயமும, ஜ்ஞாநஶபதாததமான அஸங்குசித ஜ்ஞாநாதிருபதையும, அநநதஶபதாததமான காலாதயபரிசசேதரூப நிதய ஸமாபயதிக ரஹிததவமும சொலலிறறாயிறறு பொறி இநதரியம முதல இனனெனறது - இபபடிபபடடவ னெனறபடி, யதவா, இனன உபமாநம அநநதாம இனனில னெனறது ஒததாரிலலாதவ னெனறபடி (உ)

acharya.org

மூன்றும்பாட்டு.

இலனதுவுடையனஇதெனநினைவரியவன
நிலனிடைவிசும்பிடை உருவினனஅருவினன
புலனொடுபுலனலன ஒழிவிலனபரந்தஅந
நலனுடையொருவனை நணுகினமநாமே

அவ—(இலனது) இப்படி ஸர்வதாரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷண ஸர்வருபகுணவிபூதி சனான எம்பெருமானுடைய ஜகத்தைரக்ஷாயம் சொல்லுகிறது பருதி வ்யூஹரக்ஷாதி ஸகலலோக வாஸதியான சேதநாசேதநாதமக ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாய, ஸர்வஜகதாதமபூதனாய, தத்கததோஷாஸ்பர்ஶஸமஸ்தகல்யாணகுணனாய, ஸர்வஶரீரபூத ஜகந்நியமநரூபைரக்ஷாயாஸ்ரயத்தையுடையனாய, ஸர்வதாரஸமஸ்தவஸ்துஜாதீயனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம பெறக்கூடும்; அவனை ஆராய்ந்து சுட்டி தொழுதெழு என மனனே! என்கிறார்

ஓ—மூன்றும்பாட்டில், முதற்பாட்டிற்சொன்ன நித்யவிபூதி யுக்தனான எம்பெருமானுக்கு ஶீலாதத்தமான ஜகத்விபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறது

[இலனென்றுதொடங்கி] - ஒன்றைச்சுட்டி அந்தரையுடையனல்லனென்னில், ஐஶ்வர்யத்தில் சிறிதுகுறைந்துதோற்றும், ஒன்றைச்சுட்டி இந்தரையுடையனென்னில், இக்கொழுப்பு அல்லாததெல்லாம் இவனதல்லாமையாலே அந்தரலபவிபூதிகளும், இவ்விரண்டுபடியாலும் சொல்ல முடியாதான பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதென்னில், கீழில் லோகங்களிலும் மேலில் லோகங்களிலுமுண்டான சேதநாசேதநங்களையும் மெல்லாமுடையான நிலமும் விசும்பு மென்று - கீழும்மேலுமுண்டானலோகங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம் உருவினனருவினனென்றால் - சேதநாசேதநங்களையுடையனென்னும் பொருளுக்கு வாசகமாமோ? என்னில்;—"காராயின ராளநன மேனியினன" என்றாற்போலே இதுவும் வாசகமாம் [புலனொடுபுலனென்றுதொடங்கி] - பரமாணுகோசரமான பதார்த்தங்களோடே அந்தராத்மதயா கலந்து நின்றானேயாகிலும், அவற்றின்கோஷங்களை தன்பக்கல் தட்டாதபடியாய இப்படி எல்லாப்பதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்திருப்பதொரு செயல் இந்த லீலாவிபூதியோடே முதற்பாட்டிற்சொன்ன அதயநரவிலக்ஷணதமமாய அந்தரங்கதமமாயிருந்துள்ள நித்யவிபூதியையுடையனாய அகவியனானவனை அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரகதியிலே மங்கி பகவத்பக்திமந்யரஹிதரான நாம பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கப்பெறக்கூடும் என்று திருவுள்ளத்தோடேகூட "மெய்ந்நூலாவானானந்தம்ஒழி" என்ற பாசுரத்தாலே பரிதாய விஸ்மிதராகிறார்

ப—அந்தரம், வஸ்துபரிச்சேத ராஹித்யத்துக்கும் தேஶபரிச்சேதராஹித்யத்துக்கும் உபபாதகமான லீலாவிபூதியோகத்தை அருளிச்செய்கிறார்

'இலன் அது - (விபரீதகருஷ்டமாகையாலே அஸந்நிஹிதமான வஸ்துவை) உடையனல்லன், உடையன் இது (ஆஸந்நத்தையாலே ஸந்நிஹிதமான) வஸ்துவையுடையவன்,' என - என்று சிலவஸ்துவாலே பரிச்சேதித்து, நினைவு அரியவன் - நினைக்க அரியவனாய், நிலனிடை - பூமியிலும், விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலும், உருவினன அருவினன - ரூபயோகியமான அசித்தையும் ரூபராஹிதமான சித்தையும் பரிகாரமாக உடையவனாய், புலனொடு - (இப்படி பரமாணு பரவிஶததயா) புலப்படும் பதார்த்தங்களோடே கலந்து நிற்கச்செய்தே, புலன் அலன் - அவற்றின் ஸ்வரூபம்

acharya.org

தனசகுஉடையவனல்லனாய, ஒழிவிலன பரந்த - ஒன்றும் ஒழியாமல பரந்து வ்யாபித்திருக்கும்வ னாய, அநவலனுடை - கீழ்சொன்ன உயர்வற்றவுயர்நலத்தையுடையனான, ஒருவனை - அத்விதீயனை, நாம நணுகினம - நாம கிட்டப்பெற்றோம

இப்பாட்டில முதற்கூறுல வஸ்துபரிசேதராஹிதயத்தைச் சொல்லி, மேல வ்யாபதி யாலே தேஶபரிசேத ராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று; ஆக, இப்பாட்டில லீலாவிபூதி யோகம் சொல்லுகிறது

இ) —மூன்றாம்பாட்டில, முதற்பாட்டிற் சொன்ன நித்யவிபூதியுக்தனான ஸர்வேஶ்வர னுக்கு லீலாரத்தமான ஜகத்விபூதியோகம் சொல்லுகிறது

[இலனது] - அதிலலாதான ஒன்றைத் தான அநுபவித்தது அதனை ஸமரித்தது அது இவனுக்கில்லையென்றால, ஐஶ்வர்யத்திலே சிறிதுங் குறைந்து தோற்றும் [உடையனிது] - இக்தை யுடையவன் ஒன்றைப்பற்றப்பக்ஷிக்கிறது இது இவனுக்குஉண்டென்றால,அல்லாததெல்லாம் இவனுக்கு இல்லாமையாலே அநுபவிபூதிசேஷனென்றுதோற்றும் [எனநினைவரியவன்]-இரண்டுபடியாலுமநினைக் கமுடியாதவன் பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதென்னில,-[நிலனிடை] பூமிமுதலான கீழ்ஏழு லோகங்களில [விசும்பிடை] - மேலுள்ள லோகங்களில [உருவினனஅருவினன] - இரண்டு சோடியிலு முண்டான சேதநாசேதநங்களை யெல்லா முடையவன் நிலனும், விசும்பு மென்று கீழ்ஏழு லோகங்களுக்கும், மேலுள்ள லோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் உருவென்று - அசேத நம் அருவென்று - ஆத்மா உருவினனென்று - உருவையுடையவனென்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமாமோ? என்னில, - "காராயின காளநன்மேனியினன்" என்றாற்போலே இதுவும் வாச கமாம் [புலனொடு] - புலனென்று புலப்படும் பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது பரமாண விஷயமான ஸகலபதார்த்தங்களோடே அந்தராத்மதயா கலந்துநின்று ஸர்வத்தையும் நோக்கும் [புலனலன] - அந்தப் பதார்த்தகதமான தோஷங்களால் தன்பக்கல் தட்டாதபடியிருக்கும், தக்கா மாவல்லன் "ஶ்ரவஸ்-வேண-ர்வஸ்ய-ஜ்ஞாஸவ்யாஸ்ஸோ நம்வ்ருக்ஷம்வரிஷ்வஜாதெ | தயோ ரந்ய:பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்தி நஶ்நன்நந்யோ அபிசாகஶீதி" என்று ஓடடை நீங்கி விளங்காநிற்கு மென்று [ஒழிவிலனபரந்த] - பரந்த ஒழிவிலன இப்படி ஸகலத்திலும் வ்யாபித்துநிற்கும் [அநவலனுடை யொருவனை] - முதற்பாட்டிற்சொன்ன அத்யந்தவிலக்ஷணமாய அநவதிகதமமா யிருக்கிற நித்யவிபூதியையும் இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன அத்விதீயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையு முடையனானவனை இந்த லீலாவிபூதியோடேகூட [நணுகினம] - கிட்டப்பெற் றோம் [நாமே] - அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே மங்கி பகவதநுபவரஹிதரான நாம, இப்படி உபயவிபூதியுக்தனாயி நந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரனைப் பூர்ணமாக அநுபவிக்கப்பெற்றோம் "அவ னதுயாறு சுடரடி தொழுதெழுமனமனே" என்று அநுவயம் "ஶ்ரேயோவ்ருக்ஷாத்தி நோ ஶ்ரேயஸ்ஸ்ரீ ஜோயஶஸ்வீ" எனகிற ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே இப்படி பெற்றவோமே யென்று விஸ்மிதராகிறார் "வாநரராணாம் நரராணாஞ்ச கூயோஸ்மி தஶாமஹம்" [நாமே] - "கிஞ்-வ்யாஹி தஶோஹொயம்" - இது ஏதேனும் பரமஸ்வபநாதிகளோ வென்றாற்போலே

ரா) —மூன்றாம்பாட்டு முதற்பாட்டிலே பராதாநயோக கல்யாணகுணயோகத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும் அநுபவித்து, அவற்றுக்கு ஆஶ்ரய

மூன்றாம்பாட்டு - 'இலனது' போக்யமான கல்யாணகுணயோகாதிகளையும், அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும் அநுபவியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது ஹேயமான லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவிக்க ப்ரஸக்தி யேது? என்ன, உத்தரம் - 'முதற்பாட்டிலே' இத்யாதி அவற்றோடோதி லீலாவிபூதியும் உத்தேஶ்யமாயத் தோற்றுமோ? என்ன, 'நோபஜநம்' இத்யாதி சாந

acharya.org

மான திவயாதமஸவரூபம சிதசிதவிலக்ஷணமுமாய உபமாநரஹிதமுமாயிருக்கு மெனறு இரண்டாமபாடடாலே அருளிசசெயது நினறா, அவறறோடே சேர ஒருக்காவை யாயத தோறறுமிறே ததீயதவாகாரத்தாலே லீலாவிபூதியும இவாகக, "நோபஜநம்ஸமரநிதமஶரீரம்" (நோபஜநமஸமரநிதமஶரீரம) எனனுநிறகசசெயதே ததீயதவாகாரததாலே லீலாவிபூதியும உததேஶயமாகாநின்றதிறே முகதனுகக, இவாகக்கும காமநிபநதநமான ஆகாரமும கிடககசசெயதே மயாவறமதிநலம அருளபபெறறவராகையாலே ததீயதவாகாரமும தோறறி அநுபவிககிறா ராஜாகளுகக நாடேங்கும செலலாநிறகசசெயதே மஹிஷிசளும தாஸிகளுமாகச சில பூநதோடடங்களைக குடநீராவாரதது ஆககுவது அழிபபதாய லீலாரஸம அநுபவிகதுமா போலே, 'திருவிண்ணகாசோநதபிரான பெயதகாவுகண்டீ பெருநதேவுடை மூவுலகு' எனகிற படியே ஸாவேஶவரனும பெரியபிராடடியாருமாகக கடாக்ஷிததபோது உண்டாய இலலையா கில இலலையாய அவாகளுகக லீலாரஸவிஷயமாயிருககிற லீலாவிபூதியை அநுபவிககிறா

[இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவன]- அதுஇலன, இதுஉடையன என நினைவரி யவன அநுபூதமாயிருபபதோனறைச சொலலி அதிலனஎனறவாறே அதோழிநததையுடை யவ னெனறு தோறறும, ஒனறைககாடடி இததையுடையவனெனறவாறே இதோழிந்ததில லையாயத தோறறும; இலனது எனறால பரிசசிநந விபூதிகனும, உடையனிது எனறால இதோ ழிநததிலலாமையாலே அலபவிபூதிகனும, இரணடுவழியாலுமாக ஐஶவாயம குறைந்து தோற றும என - இபபடியிருகக மென [நினைவரியவன] - அநுபபநநங்களைச சோதது நினைகக லாமிறே ஓரூசி நிறசிறதாகவும அதினமேலே கலசம இருகக்கிறதாகவும, அதினமேலே சால இருகக்கிறதாகவும, அதினமேலே மஹாமேரு இருகக்கிறதாசவும, இபபடி அநுபபநநாகளைச சோதது நினைகக லாமிறே, அபபடியேதான மநோரததுகக விஷயமா யிருககுமோ? என னில, - மநோரதஸமயததிலும பரிசசேதிககவரியனு யிருக்கும ஆனால, இவனைஶவாயசகைப

தோகயே "ஸஉ ததீவ ராஷ்ஸ ததுவரெ ரு திஜக்ஷ தீல நுஶோண் ஹீஹி ஹாயாமெவ்ட்ர ஜாதிஹிவ்ரெநோவஜநம்ஸமரநிஜஶரீரம்" அஸயாரதத, ஸ - பர யோநிர ஶபதவாசய ஈஶ வரஃ உ ததமஃபுருஷ ஸ - ஜீவஃ—ஜ்ஞாத "ஜக்ஷஹக்ஷணெ" இதி நாது, ஸமருக்கபோகாநபுருஷாநஸ ஸந ஸதரீபி கரீடந யாகைவாஜஞாதிபாவாரமமாணஸஸ, உபஜநம ஜநஸமீபே ஸ்ரதிகமிகம ஶரீரம, நஸமரநஸ, ததா ஈஶவரே பாயேதி இதஸகததஸஸஞ்சாரதி ஸமாநநிஷேதம காமநிபநநதவா காரேணவாதல "யத்ரநாந்யத்பஶ்யதி" இகயாதிபபடியே அநுபாவயவிஷய போகயதாதிபாயபகாலே யாதல உபபநநம உததேஶயமாகாநின்றதிறே - "ஸவ-ம்ஹவ்ரு வஶ்யதி" எனறு உதே ஶயமா காநின்றதிறே எனறபடி ஆனால இவா முகதரோ? எனன, இவாகக்கும' இதயாதி இககால லீலாவிபூதி ஸவரூபேண ஹேயமானாலும ததீயதவாகாரேண போகய மெனறதாயிறற இதுகக எவவாகாரததாலே ததீயதவம? எனன, ராஜாகளுகக' இதயாதி யதவா, ததீயமான இதுகக விநியோகமேது? எனன, 'ராஜாக்களுகக' இதயாதி யாதல 'திருவிண்ணகா' இதயாதி திருவிண்ணகரிலே சோநத ஸாவேஶவரன வைகத ஸீலோதயாநுகூலிடகோள பரஹமாதயுகருஷட தேவாகளையுடைதகான கரைலோக்யமும

விவரணம 'அநுபூதமாய' இதயாதி இததால பலித்த தேது? என்னன, இலனதுவெனறால' இதயாதி எனவரியவ னெனனுதே 'நினைவரியவன' எனறதுகக ஹாவம 'அநுபபநநங்களை' இதயாதி ததேவ விவருணேதி 'ஓரூசி' இதயாதி சால வடவிஶேஷம பாகருதே கிமாயாதமிதயதராஹ 'அபபடியே' இதயாதி இததால ஸாஶசயாதியிலே அபபடி ஆரோபம கூடுமே, அந யதராநுபபததிகக அநயதாரோபம ஶகயமாகையாலே, இவவிடததிலேயோ எனறால, பரஹமம ஸமாய மாணமாகிறபோது காமிக்ராஹகபரமாணததாலே அபரிசசிநநவிபூதிகமாகவே ஸமாயமாணமாகையாலே அபரஹமாதமக வஸதுவிலலாமையாலே பரஹமவிபூதயநநதாகததவஸதுவாரோபம ஶக்யமன றெனறபடி

---

* திருவாயமொழி - ௬, ௩, ௫

acharya.org

பேசுமபடியேன்? எனனில், - [நிலன இதயாதி] - "வ்யகிம் விஶ்வஸ்ய" [பதிமவிஶ்வஸய] எனனுமிததனை 'நிலனிடை' எனகிறஇது பாதாளததளவும நினைககிறது, 'விசுமபிடை' எனகிறஇது பரமபததுககு இவவருகுளளததையேலலாம நினைககிறது [உருவினன] உருககளையுடையான [அருவினன] - அருககளையுடையான 'இனன' எனன உடையவனெனறு காடடுமோ? எனனில்; - * "காராயின காளநன மேனியினன" எனறால, மேனியையுடையவனெனறு காடடுமாபோலே ஆக, கீழமேலுணடான சேதநாசேதநங்களை யுடையா னெனறபடி இததால, பராதேசிகமான ஐஶவாயமுடையவாகளதனறு லீலாவிபூதி, ஸாவாதிகன தெனகை இபபடி ஸாவததையுமுடையவனுயத தான போகததிலே அநயபரனுயக கோயிறசாநதுபூசி நிதயவிபூதியிலே யிருககுமோ? எனனில், - [புலனெடு] - இவை படடதைத தானும படடு உடனகேடனுயினறு நோககு மெனகிறது புலன எனகிறது - புலபபடுமே பதாரததங்களை "ஶ்ரூயதெ ஶ்ரூயதெ தவிவா" (தருஶயதே ஶரூயதேபிவா) எனகிறபடியே பரமாணகோசரங்களான பதாரததங்களை [ஒடு] - "தத்ஸ்ருஷ்டா" (ததஸருஷடவா) எனகிறபடியே இவறறை யுண்டாககி, ஜீவதவாரா அநுபரவே

பர — 'நிலனிடை' இதயாதி — நாராயணாநுவாகெ (சச) "வ்யகிம்விஶ்வஸ்யாதெ ஶ்ரேஷ்ட ஶாஶ்வதம்ஶிவமச்யுதம்" — "வ்யகிஶ்வஸ்ய ஶிவாவீ | நச 'வா - ரக்ஷணெ' இதி யாதெரவுந்த்ரவகுவாத்நிஶவொரக்ஷகவாவீ, நதுஶிவாவீதிவாவுழ; ஶிவிணிரகுஶகுவாக; கூநுயா மஹுகீதிமளாரிதிவுந்தத்யா மொஶுவஸ்ய ஶநுஷ்யாதி வாவகுகுவ்ரஸஷ்டீ, மதிகத்ஸவெஷு வ்யொமாஹாவாக, நிஷ்தாவிமவிவ்யொமாவு தகுரகுவிரராசியத ஊதிவெக, ஸவம்ஸ நி வித்ரவஸம்ரக்ஷகெவ-ஶெரு வித்ரவெக்ஷயாவ சி ஶவ்வ்ரயொமாஹாவாக, ஹ்ரஹாரரக்ஷகெவிஷ்வாரிதி வ்ரிஶவ்வ்ரயொமாவு ஶிவிணி வ்ரிஶஷ்வொரகுவ, கெதா யயொகுஸவவ ஶவ்வாயுழ், ஏ ஶ்ரு-தவ்ரகாஶிகாகா ரொரஸ்யாயு உகூ (ஜிஜ்ஞாஸாயிகாரணழ்)

நினைவரியவன - நினைககவரியவன வாகயதாதபாயம - பதிம' இதயாதி ஶபராரததம 'நிலனிடை' இதயாதி நிலனிடை நிலகதிலே விசுமபிடை விசுமபிலே நிஜஞாஸுபரமாதம 'இனனெனன' இதயாதி பரயோகாரதரகதாலே பரிஹாரம 'காராயின' இதயாதி காரமேகமபோலே ஶயாமளமாய விலகஷணமான விகரஹகதையுடையவன பலிதம - ஆக' இதயாதி வயதிரேகாநவய பரயோகம பண்ணினதுககு பரயோஜநம அருளிசசெயகிறா இததால' இதயாதி வாகயதவயததாலே இததால ஸமஸத கலயாண குணதமகனுய ஸுரிசேவயனு யிருககுமவன சேதநாசேதந ஸவாமி யெனகையா லெனறபடி 'பராதேபிகரான ஐஶவாயம' - தசதநபரதேஶமாதராதிபதயாகத ஈஶவரஹாவ மெனறபடி கோயிறசாநது அநாக்கமான சநதநம இது போகோபகரணங்களுககும உபலகஷணம் / புலனெனறதுககு முகயாரதகம இநதரியங்கள புலபபடுமே பதாரததங்கள லகஷணயா சொலலபபடுகிறன வாகயாரததம 'இவை' இதயாதி இவை படடதைத தானும படடு இதயதர - "வ்யஸ்ரெஷ்ட-ஶ்ரு-ஷ்யாணாழ்" இதயாதயநுஸாரேயம உடனகேடன கூடகெடடுகெகிடக்குமவன ஸமது கஸ்ரவோ இதுகு பரமாணம 'கருஶயக' இதயாதி கருஶ்யதே ஶரூயதே யென்றது ப்ரத்யக்ஷகமயாசிதையும ஶாஸ்தரகமயாதமாவையுமாதல, தேவமநுஷயாகளையாதல "கூநெநஜீவெந" இதயாதி விகூயா, ஜீவதவாரா அநுபரவேஶித்து எனறது அனறிகே "தஷ்ந-வ்ரவிஶ்" எனறது அநுவாதமனறிகே, "இவையுமவை

---

* திருவாயமொழி - ௩, ௩, ௧

acharya.org

ஶித்து, பின்னை இவற்றுக்கு வஸதுதவ நாமபாகதவங்களுண்டாமபடி பண்ணி, "சுத்ரவ்ரவிஷ்ஶாஸ்ஸாஜநாநாம்ஸவ்ரூதா" (அநுதபரவிஷடஶாஸ்தாஜநாநாமஸாவாதமா) என்கிறபடியே ஸாவாநதராதமாவாய நிற்குமபடியைச் சொல்லுகிறது ஆனால், பின்னை தான ஸாவாதமாவாய நின்றால் அசித்தினுடைய பரிணாமாதிகளாதல், சேதநருடைய ஸுகிதவ துஃகிதவங்களாதல தனக்கு ஸபாஶிக்குமபடி யிருக்குமோ? எனனில், - [புலனலன]-ததாமாவலலன "ஸ்தாஸ்ஸ வ்ரூரஸ்ய ஜாஸவாயா ஸசாநம் வ்ருக்ஷம்வரிஷ்வஜாதெ | தயோரந்ய பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்ந நஶ்நந்ந்ந்யோ அபிசாகஶீதி" (தவாஸ்பாணுஸ்ய ஜாஸகாயா ஸமாநம வருக்ஷமபரிஷஸ்வ ஜாதே | தயோரந்ய: பிப்பலமஸ்வாதவத்தி நஶ்நந்ந்ந்யோ அபிசாகஶீதி) என்று தானொடடறு

பர — "சுத்ரவ்ரவிஷ்ஶாஸ்ஸாஜநாநாம் — ஸவ்ரூதா" சுத்ரவ்ரவிஷ்ஶாஸ்ஸா உத்ரதத்வாதஶுவிவாரணம் சுத்ரவ்ரவிஷ்: ஶாஸ்ஸா, உத்ரயாஹ்ரா வஹாஹ்ரா-ந்ரு வநஶாஹ்ரவ்ரவ்ரதிம், சுநநஶாரீரா தஹாவ: ஹிதம்; சுத்ர வ்ரவிஶ்ரு நியாரிக்ஷம்ஹி ஶாரீரக்ஷ நிக்ரஹ்யாயம்:

'புலனலன' இதயாதி — ஶ்ரெஷ "ஸ்தாஸ்வணுர்வாஸ்ய ஜாஸவாயாஸசாநம் வ்ருக்ஷம் வரிஷ்வஜாதெ | தயோரந்ய: பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்ந நஶ்நந்ந்ந்யோ அபிசாகஶீதி" சுஹ்ரயாய-ஶ்ரீரெஷ்ரூபாவாரெ வெஷாய-ஹ்ரஹ்ரவ்ரவ்ரநெ நஶ்ஹிஹிதம் ஸ்வெ ணர்ர - ஶொஹநஶாரீரள ஜீவஸ்ரவிஶ்ரூவிஹொவாதஶாரீரக்வாக ஸ்ய ஜா - ஸசா நள சுவஹதவாவ்ரக்வாஹிம்ரணகள ஸவாயா-ஶொஷிஶொஷிக்வாரவெவொ ந்ரவ்ரயாக்ர யசா, ஸ்வணுள - ஶொஹநமகிஸாயநள, ஶொஹநஜ்ரநாவிந்ரயு: ஸ்ய ஜா - ஸஹ்ரஶொஷிஶொஷிக்வஸ்ரவ்ரநள, ஜீவஶ்ரஷிக்வந் ஸ்வ்ரநாஹு:, வாஶ்ரஷிக்வந ஸ்வ்ரநாஹு உத்ரயு: "ஸக்வரோ தநிஸஜ்ரதம் ஸ்வாரிக்வம் வ்ரஹணிஷ்யிதி" இநிஸ்ர ஸவாயா - ஶொஷிஶொஷிணாவவி நிக்ரக்வெந வதர்ரோநள ஸசாநம்வ்ருக்ஷம் - ஶாரீரு விவ்ரயு - கூர்ஹயு சுஹிவாகஶீதி - ஸ்வயநஶக்வாஹாஶயிந்ரக்வாரு ஹ்ரஶகாரம்ஹா தீந்ரயு:

யும்" எனகிற பாடடிறபோலே நியமநாததாநுபரவேஶபரமாதல ("சுநெநஜ்வெநாந்ரு நாநு-ப்ரவிஶ்ரு", "தந்ரஷ்டாதஷ்வாந-ப்ராவிஶத்", எனகிற இவையிரண்டும் ஸருஷ்டியாததமான அநுபர வேஶதததைச் சொல்லுகிறது 'சுத்ரவ்ரவிஷ்ஶாஸ்ஸாஜநாநாம்' எனறது, ஸநிதயாகாதுபரவேஶத தைச் சொல்லுகிறது எனபாகள வஸதுதவநாமபாகதவங்க ளெனறது "ஸ்வ்ரூதா" எனறத தைப பற்ற ஸத சேதநம தயத அசேதநம பரஹ்மநதானே சேதநாசேதநநாமரூபஹாரஹவ்ரி யெனற படி புலனொடு புலனலன புலபபடுமி பதாரததங்களோடே கலநது நிறகசசெயதே தகக்ததாமததை யுடையவனலல னெனறு ஶபதாரததம முநதின 'புலன' எனகிற ஶபதம பரமாணுமாகரோபலக்ஷண மாய பரமாணுகோசரபதாரததங்களை லக்ஷிக்கிறது இரண்டாம புலன' எனகிற ஶபதம பரமாணுகோ சாரபதாரததக்ததாமததை லக்ஷிக்கிறது; அவற்றினுடைய தாமம இவனுக்கில்லை யெனனுமிதுக்கு பரமா ணும 'தவாஸ்பாணு' இதயாதி; ருக்வேதே "ஸ்தாஸ்வ்ரூரஸ்ய ஜாஸவாயாஸசாநம்வ்ருக்ஷம் வரிஷ்வஜாதெ | தயோரந்ய: பிப்பலம்ஸ்வாத்வத்ந நஶ்நந்ந்ந்யோ அபிசாகஶீதி"; அஸயாரத்த: தவா ஜீவேஶவரௌ ஸ்பாணு ஸமயகஜ்ஞாநரூபபரிவாஹதௌ, ஸயுஜா ஸமாநாபஸ்தபாபம தவாதிகுணகௌ ஸகாயா ஶொஷிஶொஷிதவருபபாநதவயுகதௌ ஸமாநமவருக்ஷம் ஏகமஶாரீரம், பரிஷஸ்வ ஜாதே அநயோ: ஜீவ பிப்பலம் - காமபலம் அபிசாகஶீதி ஸவயமநஶநதவாத ஆஶயிதருதவாச்ச பருஶதாரமஹாதீதயாதத: "சுநஶ்நந்ந்" இதயாதியைபபற்ற, 'காணொடடறு' இதயாதி ஒழிவிலனபரநத

acharya.org

நினறு விளங்காநிறகும [ஒழிவிலன பரந்த]- *ஒருவஸ்துககளோழியாமே இபபடிவியாபிததிருககு மெனனவுமாம; அனறியே, காலபரமாகசி, எலலாககாலததிலும எலலாவஸதுககளிலும வியாபிததிருককு மெனனவுமாம [அநநலனுடையொருவனை] - கீழிரணடோடடாலும சோனன குணவிசிஷடஸ்வரூபததை நினைதது 'அநநலனுடையொருவனை' எனகிறார [நணுகினம] - "மயாவறமதிநலமருளினன" எனகிற ஜ்ஞாநமாதரமனறிககே கிடடபபெறறோம [நாமே] - இது பொயயோ? "கிந்ஸ்வாஹித்ஸோஹோயம்" (கிநநுஸயாசசிததமோஹோயம) - இது ஏதேனும பரமஸவபநாதிகளோ? எனறாறபோலே இவா ஈஸ்வரோஹமெனறால அவனுககும குடிவாங்க வேண்டுமேபடியாயிறே இருபபது; அஹமெனறால அவனளவிலே பாயவஸிகக வேணடுமேபடியாயிருகக, தேஹததளவிலேயாமபடியாகவிறே முனபு போநதது; ஸ்ரேயோராவாப்தஸ்தேஸ்ம ஹ்ருஷ்டோஜோயவ்ரவீத்" (மநயேபராபதாஸஸமதநதேஸ்ம பரதவாஜோயமபரவீத) கைகேயி† "ராஜந" (ராஜந) எனறு ஸமபோதிககுமபடி பிறநது ஸ்ரீபரதவாஜபகவான் 'அவளமகனுயக கீழவயிறறுக கழலையறுகக வருகிறானோ?' எனறு "கசிந்நுஷ்டோவராஜஸி" (கசசிநநுஷடோவராஜஸி)-

---

எனறதுககு விடாதவனுயககொணடு வியாபிதிருককு மெனறு ஸபதாரதம இனனதததை விடாதவனென்று நிரதரியாமையாலே வஸதுககளை விடாதவன, காலகதை விடாதவனென்று இரணடுவகையாக அருளிசசெயகிறார 'ஒருவஸதுககள்' இதயாதி வாகயததாலே இனனவஸதுவிலே யெனனுமையாலே, 'எலலாவஸதுகக ரிலும' எனகிறார அநநலனுடையொருவன - கீழிரணடோடடிலும சொனன கலயாண குணவிசிஷடஸவரூபனுன அதவிதியனையெனறு ஸபதாரதம ஜ்ஞாநமாதரமனறிக்கே கிடடபபெறறோம ஞாநமபிறந்தமாத்ரமாகாமே அநுபவபாயநதமாகப பெறறோ மெனறபடி நாமே யெனறது ‡ பரிநிலையேகாரமாய, 'இதுபொயயோ' எனகிறார பிரிநிலை வயதிரேகம "தேறறமவினுவேபிரிநிலையெணணே, யீறறசை யிவவைநதேகாரமமே" எனனகககடவதிறே தேறறம - நிஶசயம வனுவே - பரஸ்பரம பிரிநிலை - வயதிரேகம எனனே ஸநகயை ஈறறசை பாதபூரணம, அவயய மெனறபடி இவறறுககு உதாஹரணம- ஏகாரதுககு அரதம அருளிசசெயகிற இடங்களிலே கணடுகொளவது இபபடி ஸநகிததுககு உதாஹரணதரயம 'கிநநுஸயாக, மநயேபராபநாஸஸம, வாநராணும' இதயாதி "கிந்ஸ்வாஹித்ஸோஹோயம ஹவெஷ்டாதம ஸ்ரியம | உந்நாஜோவிகாரெவாஸ்யாஶியம்ஶ்ரமதுஷ்கா" இதிஸுநகரகாணடே சதுஸகரிமஸ்ரு ஸாநகே ஹநூமகதாஸநாநநதரம ஸதா சிதகமோஹோநமாதலுவிகாரகளுககு பேதம அருளிசசெயகிறார - பரமஸவபநாதிகளோ' எனறு வாதகதியாவது - வேணுமாக ரங்களிலே காறறுவரும போது தைவாத வாணஸ்ரூபயம தோறறலாமிறே ஸயாசியம மருககருஷ்ணகா எனறது சொனன வறறில ஏகேனுமொரு பாகாரகதிலே ஹ்ரமமாமிததனையலலது பரமையாகமாடடாதிறே எனறபடியதவா, மருகதருஷ்ணிகையும ஒரு பரமபாகாரமு மெனறு சேடடிருநதபடியாலே கலகககதாலே அதுகாணே வெனறு ஸமகிகிறு னெனனவுமாம இபபடி ஸமஸயிகககுக அடியேது? எனன, 'ஸவாதநத்ரயாபிமாநமும கேஹாதமாபிமாநமும' எனகிறார - 'இவாஈஸ்வரோஹம' இதயாதி வாகயதவயததாலே குடிவாங்கவேணடுமெபடியாயிறே ஸநிவேஸநநிரகமநம பணணவேணடுமெபடியிறே 'மநயே' இதயாதி - "ஸத்ரவ்ருதாவ்ரவீத்ஸுஷ்ஸுநாதாஶ்சஸ்வயம் | ஸ்ரேயோராவாப்தஸ்தேஸ்ம ஹ்ருஷ்டோஜோயவ்ரவீத்" இதயயோதயாகாணடே சிதரகூடமாகககே பரதவசநம 'மநயே' எனறது - ஸநகே யெனறபடி "ஸ்ரேயஸ்ஸ்ரேயஸ்வம்வாயஸ்ஸ்யாரெஷ்வரதெ" இதி தனடை 'ஸ்ரீபரதவாஜபகவான' இதயாதி "கசிந்நுஷ்டோவாவஸ்யுவாவ்ருஷ்டிஹேதுவஸி" இத்யாதியிலே நோக்கு 'அவளமகனுய' கைகேயியுடைய புதரியை அநுவாதிகிறவனுய கீழவயிற்றுககழலை அதஃகுறிவரணம கசசிநநுஷடோவராஜஸி' - எனறது - குறறவசநமேயாகிலும பரதவாஜோகதி துலயாரதததகமாகை

---

* ஒருவஸதுககளொழியாமே வஸதுககளிலொனறும ஒழியாமே யெனறபடி

† ஸ்ரீராமாயணம அயோதயா - எஉ, உச ‡ விநுவேகாரமாய எனறிருককலாம

acharya.org

எனனுமபடியான நான அவன சொனன ஆஶ்ரமததிலே புகுநதேனோ? எனறு ஶங்கியாநினறே னெனறுணிநே "வாநரராணாம் நரராணாஞ் சுகரீவஸீதாஶ்ரமம்" (வாநராணுமநராணுஞ்சுகத மாஸீதஸமாகமம்)-காடடிலே வாததிகககடவ குரங்குகளுககும நாகரிகரான சகரவாததிபிளளை களுககும ஒருசோததியுணடானபடி எஙஙனே? எனன, "ராமஸுகரீவயொரைக்யமேவ வம்ஸஜாயத" (ராமஸுகரீவயோரைகயமதேவயேவமஸமஜாயத) - பெருமாளும மஹாராஜ ரும சோநத சோததி, பினனே பிறநத இளையபெருமாள நிறக அடியேன அநத புரகாரயததுககு வருமபடியாகவிறே, நானும இஙஙனே கூடிககொணடு நிறகக கணடேனிததனை [நாமே]-இவ வநபவததுககுப புறமபான நாம பகவத கஶாமநபரஹிதரான நாம [நாமே] - இது பொயயோ? (௩)

நான்காம் பாட்டு.

நாமவனிவனுவன அவளிவளுவளோவள்
தாமவரிவருவா அதுவிதுவுதுவேது
வீமவையிவையுவை அவைநலநதீங்கவை
ஆமவையாயவை ஆயநினறஅவரே

யாலே அபபடி அருளிசசெயயக குறையிலலை "கூவிதராரெணவம்ஸரூபகுணாதிகாவிஶிஷ்டாணாம் | வாநராணாநராணாஞ்சுகரீவஸீதாஶ்ரமம்" இதி ஸுநதரகாணடே பஞ்சதசாஸரோ ஸுநூபநதமபரதி ஸீதா ஏததுபரிஷடாதபரஶோததரே "தகெதாநிஹதாகரஹாராஶோவாயிநாஶோஹவெ | ஸரவ ஹுஹாரிவைஸுநாநாம்ஸுகரீவகுரொதுகிம் | ராமஸுகரீவயொரைக்யமேவ வம்ஸஜாயத" "கூவிஶேஷ" இதயதர கதமஶபத பரகாரபரோ ஹேதுபரஶேதிஹருதிகருகவா எவம ஶபதஸயஹாவதவயமாஹ - 'பெருமாளும' இதயாதி வாகயதவயே "நராணாம்" இதி பஹுவச நம, கௌரவிகம, யதவா, இவாகளோடடைசசோததியே ரதுவமஶதிலுளளா, திருவயோதயையிலுள ளா இததனைபேரோடுமே சோநத சோததியாகையாலே நராணு மெனகிறதாதல 'கதமஶபதஸய அநத தவயப்தவம்' எனனனே? இதி பதேந ஸூசிதம எனனனே - கிமபரகாரம, எவவளவு ஸநேஹ மெனற படி, எனனஹேது?எனறபடி திருவடிவாகயம 'ராமஸுகரீவயோ' இதயாதி கிமபரகாரமெனறதுக்கு உத தரம 'இளையபெருமாள' இதயாதி எனன ஹேதுவெனறதுகு உததரம - 'நானும இஙஙனே' இத யாதி இசசோததிக்கு ஹேது அறிநதில லெனறபடி இநக அநதம 'ஸஜாயத" எனகிற பூகாதத பரதயயததாலே தோறறுகிறதெனறு ஹாவம எவம 'தகெதாநிஹதா" இதயாரபய "ஸுகரீவ ஸுகொதுகிம்" இதயாத்யுகதபரகாரேண எனறபடி "வவம்" எனறது - பரக்ருதபராமாஶியனறு, புததிஸதபர மெனகிறா 'நானும' இஙஙனே இதயாதி "வவம்ஸஜாயத" எனகையாலே திருவடி ஶகிததமை தோறறுகிறது 'வாநராணுமநராணுஞ்ச' - எனகிற ஶலோகம ராமஸுகரீவயோரைக்ய மெனறதுகு உபோதகாதமாக வநத திததனை, 'ராமஸுகரீவயோரைகயம தேவயேவமஸமஜாயத' எனற இதுவே இவவிடததுகு வேணடுவது "இவா ஈஶ்வரோஹம்" இதயாதி வாகயதவயவிவரணம் - 'இவ வநுபவததுகு' இதயாதி வாகயதவயததாலே, யதவா, 'நாம' எனறதுகுத தாதபாயம - 'இவவநுபவத துகு' இதயாதி எததவிவரணம - 'பகவதகத' இதயாதி 'நாமே' எனகிற ஸவரததுக்குத தாதபாயம - இதுபொயயோ' எனறு இபபாடடில முறகூறறாலே வஸதுபரிசசேதராஹிதயம சொலலி, மேல ஸ்யாப்தியாலே தேஶபரிசசேதராஹிதயம சொலலிறறாயிறறு ஆக, இபபாடடால லீலாவிபூதியோகம சொலலுகிறது ஆக, இவவிரணடுபொடடாலும "ஸ்தூலாநாநாநுவ்ரஹ" எனகிற ஸவரூபயோதக வாச்யாததம சொலலபபடடது 'இலனது' எனறு தொடகி 'நாமேநணுகினம' இதயநவயஃ (௩)

acharya.org

ஆ —(நாமவன) இனி இதிருவாயமொழிகுறையும் இபபாடடை விஸதரிக கிறது விவிதநிரூபகதேஶங்களாலே நிரதிஶயமான ஸமஸதவஸதுககளினுடைய ஸவரூபம பகவததீநமெனறு சொலலுகிறது

ஒ —இதிருவாயமொழியில, ஶேஷிதத பாடடுகளால இமமூனறுபாடடில பொருளே விஸதரிகக்பபடுகிறது நாலாமபாடடு நாநாவிதமான சொறகளாலே சொலலப படுகிற எலலாபபதாரதங்களினுடைய ஸவரூபஸவபாவம பகவததீநமெனறு ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொலலுகிறது

'நாமவனிவனுவன எனகிறது' - தநதாமையும தூரஸதனையும ஸநநிஹிதனையும அதூரவிபரகருஷடனையும சொலலுகிறது 'அவளிவளுவளெவள எனகிறது' - தூரஸதையாயும ஸநநிஹிதையாயும அதூரவிபரகருஷடையாயும வினவபபடுமவளுமான ஸதரீலிங்க பதாரதங்களை சொலலுகிறது [தாமவரிவருவா] பூஜயராயுளளாரில தூரஸதராயும ஸநநிஹிதராயும அதூரவிபரகருஷடராயு முளளாரை சொலலுகிறது 'அதுவிதுவுதுவெது' எனறது தூரஸதமாயும ஸநநிஹிதமாயும அதூரவிபரகருஷடமாயும வினவபபடுவதுமான நபுமஸக பதாரதங்களை சொலலுகிறது [வீமவையிவையுவை] - நஶ்வரமான பதாரதங்களில ஸநநிஹிதமாயும அதூரவிபரகருஷடமாயும தூரஸதமாயுமுளள பதாரதங்களை சொலலுகிறது [அவையவையவையவை] - அவறறில நலலனவும தீயனவும [ஆமவையாயவையாயநின்ற அவரே] - ஆககபடடனவும, பணணபடடனவையும ஆயநின்ற பதாரதங்கள அவரே இபபாடடிற சொனன பரயோஜகங்கள ஓரிடதிலுணடாய ;ஓரிடதிலினறிகே ஒழிநதவை இலலாதவிடத தில யோகயமானவை கூடடிகொளளபபடடவது

ப —அநநதரம, மூனறுபாடடாலே விபூதயநதரபூதமான ஸமஸத வஸதுககளினுடைய ஸவரூபஸதிதிபரவருதக யாதிகள பகவததீநங்கள எனகிறா அதில முதறபாடடில ஸமஸத பதாரதங்களினுடைய ஸவரூபமும தததீநமெனறு ஸாமாநாதிகரணயததாலே அருளிச செயகிறா

நாம - (மேல சொலலுகிற தூரதவாதயுபாதிகளுநகு தருவமான) தாமும, அவன - அதுககு தூரஸதனும, இவன - அநதிகஸதனும, உவன - அதூரவிபரகருஷடனும என்று புலவிநஶபத நிரதிஷட பதாரதமும, அவள - (ஸதரீலிங்கஶபத நிரதிஷடையான) தூரஸதையும, இவள - ஸநநிஹிதையும, உவள - அதூரவிபரகருஷடையும, எவள - வினவபபடுமவளும, தாம - கௌரவயதயா பூஜயரும, அவா - அவாகளின விபரகருஷடரும, இவா - அநதிகஸதரும, உவா - அநதிதூரவாதிகளும, அது இது உது - நபுமஸகலிங்கஶபத நிரதிஷடமான தூரஅநதிகஅதிதூரஸதமும, எது - வினவபபடும வஸதுவும, வீமவை - நஶ்வரமாய அபரகருஷடங்களான, இவை உவை அவை - ஆஸநநஅநதிதூரவிபரகருஷட வஸதுககளும, நலமதீங்கவை - உதகாஷஅபகாஷரூப தாமங்களும, ஆமவை ஆயவை-ஆகாமிகளாயும அதீதங்களாயுமுளள ஏவமவிதவஸதுககளும, ஆயநின்ற அவா - தாமேயாய நின்ற அவா, இதாரீதங்களான இவவஸதுககளு மானு ரெனறதாயிறறு 'எவன எவா' எனறு இலலாதவிடங்களுகு அழைததுச சொலலிகொளவது இததால, காலதரயவாதி ஸகலபதாரதங்களும தததீநமெனறு கருதது

இ —இனி இதிருவாயமொழியில குறையும இநதலீலாவிபூதியை விஸதரேண பேசுகிறா நாலாமபாடடில, இதினுடைய ஸவரூபம தததீநமெனறு ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொலலுகிறா

acharya.org

[நாமவனிவனுவன] - தநதாமும, தூாஸததனும, ஸநநிஹிதனும, அதூாவிபரகருஷடனும [அவளிவளுவளெவா] - தூாஸததையும, ஸநநிஹிதையும அதூாவிபரகருஷடையும, வினவபபடுமவளும [தாமவரிவருவா] - பூஜயராயுளளாரில தூாஸதரும, ஸநநிஹிதரும, அதூாவிபரகருஷடரும [அதுவிது புதுவெது] - தூாஸததமாயும, ஸநநிஹிதமாயும, அதூாவிபரகருஷடமாயுமுளளவையும, வினவபபடுமதாயுமுளளவையும [வீமவையிவையுவை] - நஸவரபதாததஙகளில ஸநநிஹிதமாயும, தூாஸதமாயும, அதூாவிபரகருஷடமாயுமுளள பதாததஙகளைச சொலலுகிறது [அவைநலநதீஙகவை] - அவறறில நலலனவும தீயனவும; நனமையும, தீமையு மெனனவுமாம [ஆமவையாயவை] - ஆககபடவனவும, பணடேயானவையும [ஆயநினற அவரே] - ஆகாநினற அவரே இவையெலலாம ஆகாநினறா பரகருதானவா ஸரல பதாததஙகளிலும அநதராதமதயா ஸத்தாஹேதுவாய நிறகையாலே ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொலலுகிறது இபபாடடிற சொனன பரயோஜகஙகள ஓரிடததிலே உணடாய ஓரிடததிலினறிகே யொழிநதவறறை இலலாதவிடததிலே யோகயமானவறறைக கூடடிக கொளளககடவது ஸதரீபுநபுமஸக பேதததாலும, பூஜயபதாததஙகள நஸவரபதாததஙகளெனகிற பேதததாலும, விலகஷணவிலகஷண பேதததாலும, பூதபவிஷயதவாததமாநால பேதததாலும வந்த விஶேஷஙகளாலே ஸகலசேதநாசேதநஙகளையும ஸஙகரஹிதது அவறறினுடைய ஸவரூபம பகவததீந மெனறதாயவிடடது

ாடு — நாலாமபாடடு கீழிறபாடடிலே ததீயதவாகாரததாலே அவன குணங்களோபாதி உததேஶயமாயத தோறறுகையாலே லீலாவிபூதி யோகததை அநுபவிததா, இனி மேலிற பாடடுகளெலலாம லீலாவிபூதிவிஷயமாயிருககிறது நிதயவிபூதியிலவநதால அவவிபூதி ஹாவஜஞமாய அவனுடையசநததையப பினசெலலுமதாயிருககும; "ஒண்டொடியாள திருமகளும நீயுமே நிலாநிறப" எனனுமபடியாயிறே இருபபது, காமநிபந்தநமான அசித்ஸமஸாகக்கதோடே கூடி ஈஶவரஸஙகலபததைப பினசெலலுமதாயிருககும இநத விபூதி அநத விபூதியில வநதால் அவவிருபபுககணடு உககுமதுகு அவவருகு ஒனறுமிலலை, அந்யஶேஷத்வ ஸவஸ்வாதநதாயங்கள நடையாடுகிறது இவவிபூதியிலேயாகையாலே இரணடையும்தவிர்த்து பகவததீநமெனறு சொல்ல வேண்டுவது இங்கேயாயிருநதது இனி ஒரு மூனறுபாடடாலே இதினுடைய ஸ்வரூபஸததிதி

நாலாமபாடடு - 'நாமவன' இதயாதி லீலாவிபூதி விஷயமாயிருகிற தெனறது - ஸவரூபஸததிதயாதி பரகளாகையாலே நிதயவிபூதியை ஒருபாடடிலும, லீலாவிபூதியைப பலபாடடுகளிலும அநுபவிபபானென? எனன, 'நிதயவிபூதியில' இத்யாதி சொலலவேண்டுவது இனகேயா யிருநததெனனுமளவும விபூதியெனறது விபூதிஸதரை சநததை - அபிபராயத்தை அவவிபூதி சநதாநுவாததி யெனனுமதுக்கு பரமாணம - 'ஒணடொடியாள' இதயாதி விலகஷணமான மூனகைசசரியையுடைய பிராடடியும நீயுமே ஒருபடிபபடடு வாததிக்கக் கடவதாக நீ பாரததுவைதத நலல விரகைக் கணடு இவவிபூதி யிருககுமபடி யென? எனன, 'கர்மநிபநதந' இதயாதி ஈஶவரஸகலபததை - காமாநுகுணமான ஈஶவர ஸங்கலபததை பின்செலலுமெனற விடததிலே - "ஸ்ரீஜாஜநாரநீஶாயம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம இஶஶலோகததில "ஶ்ரீ" எனகிறது - நரகம, ஆகையாலே, 'அநதவிபூதியில' எனறு கூடடிக்கொளவது அவவரு சொனறுமிலலை - பரிக்ஷிக்கவேண்டுமிதிலலை சொல்லவேண்டுவது - உபதேசிக்க வேண்டுவது 'சொலலவேண்டுவது' என்றது - இவாகளுப பரோபதேஶகாபப ஸவாநுபவ மெனறும, ஸ்வாநுபவகாபப பரோபதேஶமெனறும ஆகாரதவய முண்டு அதில இத்திருவாயமொழி கேவலாநுபவமனறிக்கே பரோபதேஶகாபபமாகையாலே பரககச சொலலவேணு மெனறபடி புத்திஸௌகாயார்த்தமாக மேலிற பாடடுக்களுக்கெலலாம ஸங்கரஹேண தாதபர்யம அருளிசசெயகிறா 'இனியொரு மூனறு' எனறு தொடஙகி அதாகிறபடி - ஸவரூபமஅவனதீநமாகிறபடி வஸ்துத்வ மென்றது - ரூபமாய, - ரூபநாமக

---

* திருவாயமொழி—ச, க, ௧௦

acharya.org

பரவருததி நிவருததிகள பகவததீநமாயிருகக மென்று, ஜகததுககும ஈஶவரனுககும ஸமபநதம ஶரீராதமஸாவமென்று சுதருஷடிகளை நிரஸிதது, ஶ-ஒநயவாதியை நிரஸிதது, வயாபதிஸௌகா யததைச சொலலி, பலததைச சொலலித தலைககடடுகிறா அதில ஸவரூபம அவனதீந மெனகி றா இபபாடடில அதாகிறபடி எங்ஙனே? எனனில, — ஸருஷடிகாலததிலே வநதவாறே இவறறையுணடாககி ஜீவத்வாரா அநுபரவேஶிதது, வஸதுதவதநாமபாகதவங்களும உணடாம் படி பண்ணியும, இது அடங்கலும அழிந்தவன்று ஶகத்யவஸ்தத பரபைபோலே தன்பககலிலே ஸ-ஒக்ஷமரூபேண கிடககுமபடிஎறிடடுக்கொண்டு தரிததும, காரணதசையோடு காரயதசையோடு வாசியறத தனனைபபறறிஸவரூபஸததிதயாதிகளாமபடி இருககையாலே ஸ்வரூபம்அவனதீநமென கிறது அதில, லோகததில ஸகலபதாத்தங்களையும தனிததனியே சொலலி, 'இதினுடைய ஸவரூ பம அவனாலே, இதினுடைய ஸவரூபம அவனாலே' எனனில, பணிபபடுமிறே ஜீவாநநதயததா லே, இனி பரயோஜகததிலே சொலலிவிடு மனறு, பரதிபததிககு விஷயமாகாது, ஆகையாலே, தேவாதிபதாததங்களை நாலுமூனறு வகையாலே சோதது அவறறினுடைய ஸவரூபம அவனதீந மெனகிறா

[நாம அவன இதயாதி] - நானேனறும, நாமேனறும, யானேனறும, யாமேனறும் தாதாமைச சொலலககடவது ஸநநிஹிதமேனன, தூரஸததமேனன, அதுரவிபரகருஷட மேனன, வினவபபடுகிறதேனன, [அவளஇவளஉவளஎவள] - ஸத்ரீலிங்க நிராதிஷ்டவஸ்துக களைச சொலலுகிறது [தாம] - பஹுமந்தவயரை [அது] - நபுமஸகலிங்க நிராதிஷடவஸ்துக களைச் சொலலுகிறது [வீமவை] - நஶவரபதாததங்கள [நலமதீங்கு] - நனமை தீமை என னுதல, நனறானவை தீதானவை எனனுதல [ஆமவையாயவை] - கழிந்தவறறிலும வருமவற றிலும அடைபபுணணுமிறே வாததமாநம [ஆயநினற] - ஆயநினற பதாததங்கள இவறறைப

களுணடாமபடிபணனி யெனறபடி ஶகயவஸததபரபை, விகாரஸாவஸதபரபை என்று தவிவிதம ஶக்யவஸத பரபையாவது - பொடிமூடின தனல பணிபபடும - யத்நகௌரவமாம, பரயாஸமா மென றபடி பரயோஜகம - ஸகஷேபம நாலுமூனறுவகை - ஏழுவகை அதாவது - ஸதரீபுநநபுமஸகம மூனறு,பூஜயபதாததமஒனறு, நஶவரபதாததம ஒனறு, நனமைதிலமயொனறு, காலபேதமொனறு, ஆக, ஏழு நாலுமூனறெனறு - சாடு

'அவனிவன' எனறால நானெனனாதே 'நாம எனகிறதென? என்ன, 'நானெனறும' இதயாதி தூரஸததவஅநதிகஸததவஅதுரவிபரகருஷடதவகள ஸவாபேக்ஷயா வாகையாலே 'நாம' எனறுதம்மை முநதுறச சொலலுகிறது அவன தூரஸதன இவன-ஸநநிஹிதன உவன-அதுரவிபரகருஷடன எவன்- வினவபபடுமெவன இபபடி மேலுளள்வறறுக்குள கணடுகொளவது 'எவன' என்றும 'எது' எனறும இருக்கையாலே வாககாநதரங்களிலும எவன, எவா, எவை எனறும கூடடுவது பஹுமந்த வயா-பூஜயா 'தாம' எனகிறதுக்குள விஹாரம 'அவா' இதயாதி 'வீமவை' எனகிற இதுக்குள விஹாரம 'அவை' இதயாதி 'நலமதீங்கு', முநதினது - தாமபரம, இரணடாவது தர்மிபரம பதாததபரகரண ஸவாரஸயததைப பறற, இபபகுதியம, ஆமவை - ஆககடவவை ஆயவை பணடேயானவை வாத்தமாநஞ சொலலாதொழிவானென? ஏனன, 'கழிநத' இதயாதி அடைபபுணணும அநதாபூத மாம பலிஷயதகாலாபேக்ஷயா பூதாததா பவநதி, பூதகாலாபேக்ஷயா பலிஷயதாததா பவநதி எனறபடி. 'ஆயநின்ற' என்றது - ஆயநின்ற பதார்த்தங்களைச சொலலி, இவறறுககு அநதாயாமியானஈஶவரயாயநதஞ சொலலி, ஆயநின்ற பதாததங்களுககு அநதாயாமியாயநின்றவ ரெனனுதல, அன்றிக்கே, அவா ஆமவை ஆயவையான பதாததங்களெலலாமாய நின்றா ரெனனுதல அநதராதமதயா ஸத்தாஹேதுவாயநின்றா ரெனறபடி முநதின அரதததிலே ஆயநின்றபதாத்தங்களுக்கு அநதாயாமியாயநிற்கிறவ ரென்று ஈஶ்வ ரபாயநதஞ சொலலுகிறதென? பதாததமாதாஞ சொனனாலோ? என்ன, 'இவறறை' இதயாதி

acharya.org

பதாததத்தளவிலே கொண்டபோது மேல ஐகயஞ சொல்லபபோகாது, அசித்தும, அசிதபிமாநி யான ஜீவனும, ஜீவாநதாயாமியான பரமாதமாவுமான இஸஸங்காதம இததனைககும வாசகமா யிருககிறது இஶஶபதம [அவர்] - இவையாய நிறகிறா அவா "ஜீவம்ஸவ-ம்ஸ்ரீஹவஸ்ரீ" (இதமஸாவம பரஹமகலு) எனனுமாபோலே "தத்ஸ்ரீஸி" (தததவமஸி) எனறறபோலேயிருக கிறது முதறபாடடிலே கலயாணகுணயோகததையும நிதயவிபூதியோகததையும விகரஹவை லக்ஷணயததையும சொலலி, இரண்டாம பாடடிலே ஸவரூபவைலக்ஷணயததையும சொலலி றறு;தசசபதம பரகருத பராமாஶியாகையாலே'அவா'எனறு கலயாணகுணவிசிஷட வேஷததைச சொலலி, 'ஆயநினற' எனறு அசிஜஜீவவிசிஷடபரமாதமாவைச சொலலி, ஸாமாநாதிகரணயத

பர — நாமவன இதயாதி — ஹாஸ்ரீரமெ (௩-௧௪) ஶாணியுவிஷ்யாயாம் "ஸவ-ம் வவ்ஷிம்ஸ்ரீஹ தஜ்ஜயாநிகிஶாத உபாஸீத ஈயவஸ்ரீ ஈ தாஶயம் வாஸுதேவஷ் யயாகு த-பாஸ்ரீஸ்ரீயொகெ வாஸு-ஷொஹவதி தயெகம் வெத்தாஹவதி" ஈதுஸ்ரீஹஶஸ்ரீவம் - காரணாவஸ்ரீஹவஸ்ரீக்ஷுஷிதிவிஶிஷ்டஸ்ரீஹவாம், ஸவ-ம்ஶஸ்ரீவம் - காய-ம்ஸ்ரீவஜமவிஶிஷ்ட ஸ்ரீஹவாம், தயொஸ்ரீரோ நாயிகாஸ்ரீணெ ந தாஷாதுயம் வ்ரிவாஷ்ரீதெ ஸஜ்ஜ தஜ்ஜ தஜ்ஜெ ஸவ-ம்ஷிம் ஸ்ரீஹஸ்ரீவ்ரிவ்ரிவாஷ்ரீநா தாரோ நாயிகாஸ்ரீணாம் காரணகாரண ஸாவநிஸ்ரீநநிதி கிஶ்யெத தஜ்ஜெ நாதுஶரீரஸாவஸ்ரீவெஷம் ஸாரோ நாயிகாஸ்ரீணாம் திதிச ஸிஷ்டி

தஜ்ஜெவ [௩-௧௪] ஸஷ்டிஸ்ரீயாம் "ஸயஸ்ரீஷொணிஜெ தஜ்ஜாதுஷ்டிம் ஸவ்ம் தத்தாம்ஸ்ரீஸ்ரீ தத்ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ தகெகெதா" இதி (தத்ஸ்ரீஸ்ரீ) — ஸுஸ்ரீயஶம் — "தசம் கூழ்" இ-ஸாரோ நாயிகாஸ்ரீணவ்ரீ தயொஸ்ரீ ஸ்ரீயொரவி வஷயொ வ்ரீ-ஜெஹவ வாஸ்ரீ தத்ர தத்ஸ்ரீம் ஜமகாரணஸ்ரீ தம் ஸவ-ம்கஸ்ரீயாணமுணாகாரம் நிரவஷ்ரீம் நிவி-ம்காரோசவெஷ, கூஷிதிச தஜ்ஜெவ ஸ்ரீஹ ஜீவாதயாநி ஸஶரீரஜீவஸ்ரீகாரவிஶிஷ்டோசவெஷ தஜ்ஜெவம் ஸ்ரீஸ்ரீதிநிதிதஜெஜெஜெநெகஸ்ரீநஸ்ரீஹணெவ "தசம் கூழ்" இதி ஸயொரவி வஷயொ வ்ரீ-ஜெஹவ்ரீ-ஜெதி

இவறறை - ஸகநிஷிததவாதி பதாததகளை ஐகயஞசொலலபபோகாது - "ஆய்நினறவவா" எனறு ஸா மாநாதிகரணயததால வநத ஐக்யம மேறசொலலுகிற பரஹமவஸதுவுக்கும இவறறுக்கும சொலலபபோகா தெனறபடி ஆனால, ஆயநினற பதாததங்களுக்கு வாசகமான ஶபதம ஈஶ்வரபர்யநதஞ சொலலுமபடி யெனா? எனன, 'அசித்தும' இதயாதி 'அவா' எனகிற ஸாமாநாதிகரணயததால பலிதததென? எனன, 'இவையாய' இத்யாதி முநதின அரததததுக்கு பரமாணம {இதமஸாவமபரஹம' இதயாதி அவாஇவை யெலலாமாய நினறு சொனறு அரதகாநதரவிவக்ஷயா பரமாணம - 'தத்ஸ்ரீஸி' எனறது சாநதோக்யே சாண் டிலயவிதயாயாம ("ஸ்ரீஹஜ்ஜ்ரீவ்ரீம்ஸ்ரீஹ தஜ்ஜயாநீ" இதி தத்ரைவ ஸதவிதயாயாம "வொ தஜ்ஜாதுஷ்டிம் ஸ்ரீம் தத்தாம் ஸ்ரீஹ தத்ஸ்ரீஸ்ரீ தகெகெதா" இதி அநகு ஸ்ரீஜெவஸொஸ்ரீயெஷ்ரீ ஸ்ரீஹஸ்ரீஸ்ரீ' எனறு ஜகத்காரணதவோ பரஹமம பரஸதுதமாகையாலே "தீ" எனகிற நிர்த்தேஶமு கூடுமே; இநகு அப படி பரகருதபராமாஶமகூடுமோ? எனன, 'முதற பாடடிலே' இதயாதி ஜகதகாரணத்வாதி குணவிஶிஷட பரகருதபராமாஶம உபயதா துலய மெனறபடி இததால, பேதஶருதிகளெலலாம இங்கே காபயிதன

acharya.org

தாலே ஐகயம சொலலுகிறது ஆக, ஸதரீபுநபுமஸக பேதததாலும, பூஜயபதாரததங்கள நஸவர பதாரததங்க ளேனகிற பேதததாலும, ஸிலக்ஷணுவிலக்ஷண பேதததாலும, பூத பவிஷயத வர்த தமாந காலபேதததால வநத விசேஷங்களாலும, ஸகல சேதநாசேதநங்களையும ஸங்கரஹித்து அவறறினுடைய ஸவரூபம பகவததீந மெனறதாயவிடடது (ச)

ஐந்தாம் பாட்டு.

அவரவாதமதம தறிவறிவகைவகை
அவரவரிறையவரேன அடியடைவாகள்
அவரவரிறையவா குறைவிலரிறையவா
அவரவாவிதிவழி அடையநினறனரே

ஆ—காமகளுககு ஆராதயஸவரூபம பகவதீந மெனறு சொலலுகிறது (அவ ரவா) ஸவாககாதிஸாதநபூத ஜயோதிஷடோமாதி காமநிஷடரான அவவவபுருஷாகள தநதா

பர—(ஸாமாநாதிகரணயததாலே ஐகயஞசொலலுகிறது) -ஹமவ தாவ தஞ்ஜயி நாமேஹா ஹாஷ்ரு ஸாரோ நாயிகாரணுஸ்ரு லக்ஷணேஷ்ரு -"ஹிஸ்வ்ரவ்ருத்திநிதி தா நாம் ஸ்வோ நாமேதி கஸ்ரிஸ்யெ ஹுவ்ருத்தி ஸ்ரோ நாயிகாரணுஸ்ரு" இதி கஸ்யாயம் — வ்ருத்தெநிஹுதி - வ்ருத்திநிதி வ்ருக்ஷாவ்ருத்தி - வ்ருத்தி ஸ்வவ்யாயெ-வ்ருத்தி - ஸ்ரோ - தஷ்டாயநு தகுவிஶேஷ்ரு ஹுதகுயா நாம் விஷயாவ்ருத்தி - வ்ருத்தி, தஸ்யாம் வ்ருத்தெநிஹுதி - ஸ்ரு தகு விஶேஷணஹுதம் ஜாதிம-ணாஷிகு ஸாநு - வநகு, கயிகாரணு - விஶேஷ்ரு நா ரோயாரஹுதம் விஶேஷ்ரு வநகஸ்ரிஸ்யெ-வ்ருத்திரிதெகு ஸ்வெந ஸாநு ஸ்ரெவாவ்ரு வ்ரு தம் கயி-ஸ்ரு ஸ்ரு விஶேஷ்ரு ஹுதகுயா நாஸ்ரியெயவாம் வநதகு-ம் ஹவதி திவியாஸ்ரு ஸ்ரு—கெவிவிஶேஷணெ தா விஶேஷ்ரு தஸ்ரிஸ்ரு நாயி-ம், மளாஸ்ரு ஸ்ரு ஹிஷ உதாஹரணம் கெவிவிஶேஷணெ தா விஶேஷ்ரு தஸ்ரெகாயி-ம் வடிகு-ஹு உதாஹரணம் கெவிவிஶேஷணெ தா ஸ்ரிஸ்ரு நாயி-ம்; விஶேஷ்ரு தஸ்ரெகாயி-ம் யயா நீலோ-ப்பல மிதாஹரணம்; தகு வ-ஹுவுகொடிபயவ்ரு வ்ரு த தீயகொடி நிவிஷ்டா நாம் ஸ்வோ நாம் ஸாரோ நாயிகாரணுஸ்ரு நி "ஹிஸ்வ்ரவ்ருத்திநிதி தா நாம்" உதாரெநவாகெ ந வ்ரகிவாஹுதெ தகு "ஹிஸ்வ்ரவ்ருத்திநிதி தா நாம்" உதாரெந விஶேஷணெ தாவிஶேஷ்ரு தஸ்ரெகாயி-ம் நாம் வடிகு-ஹு உதாஹரணம் ந ஸாரோ நாயிகாரணுஸ்ரு நி தாரு ஸ்ரு தெ, "வநகஸ்ரிஸ்யெ-வ்ருத்தி" உதாரெந நவ உஹ்யதெ தாஸ்ரிஸ்ரு நாயி-ம் நாம் மெளாஸ்ரு ஜோ ஹிஷ உதாஹரணம் ந ஸாரோ நாயிகாரணுஸ்ரு நி தாரு ஸ்ரு தெ தஸ்யாவிஶேஷணெ தாஸ்ரிஸ்ரு நாயி-ம் நாம் விஶேஷ்ரு தஸ்ரெகாயி-ம் நாம் நீலோ-ப்பலமிதாஹரணமேவ ஸாரோ நாயிகாரணுஸ்ரு நி தாரு கம் ஹவதீதி.

ளெனறதாயிறறு 'நாலுமூனறுவகையாலே' என்றத்தை மூதலிகிறார் - 'ஆக' இதயாதி 'அவா' இத யாதியும 'அவை' இதயாதியும - 'அவன்' இத்யாதியோடும, 'அது' இதயாதியோடும, புருக்தமனறோ? எனனில, 'அவர்' இதயாதி கௌரவயர்வாநாதாரவிஹாமம; 'அவை' இத்யாதி நபுஸ்ரவாவாநாதா விஹாம மெனறு தாத்பாயம (ச)

acharya.org

முடைய ஜ்ஞாநாநுகுணமாக அவ்வவ இந்தராதிகளைத் தந்தாமுடைய காமங்களுக்கு ஆராதயராகவும் ஸ்வாபிலஷித பலபரதராகவும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு அந்தந்த காமங்களாலே ஆஶ்ரயிப்பார்கள், ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்தராதி தேவதைகளும் ததஸமாராதகாபிலஷிதபலபர்த்தாந்தத்திலே குறையுடையருமல்லர் எத்தாலே யெனில்,-ஶாஸ்தரோக்த மார்க்கத்தாலே அந்தந்த புருஷர்கள் இந்தராதிகளை ஆஶ்ரயித்து ஸ்வாபிலஷித பலங்களைப் பெறுமாபோலே பரமபுருஷன் தானே அந்த இந்தராதி தேவதைகளுக்கு அந்தராத்மதயா நின்று ஸகலகாமபலபரதனாய ஸாவகாமஸமாராதயனாய் இருக்கையாலே இவ்வர்த்தத்தில் பரமாணம் எனனெனனில்; "ஊஷ்ரா வ்ருஷ்ணிஹ்ரயாஜாதம்ஜாயாநாம் விஶ்வம்விஹ்ரஸி", "வ்ருஷ்ணிர்ஹ்ரா ஸ்ரீ யஸ்ஸ்வ ஹ்ரதிஹ்ரவ்", "யோயோயாம்யாம்தநும் ஹ்ரக்தும்ஶ்ரயாஸி", "ஹ்ரஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்ஹோக்தாசப்ரபுரேவச", "ஹோக்தாரம்யஜ்ஞ தபஸாம்", "யேயஜந்திவிதாவிதிநைவாந்" என்று தொடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதி ஸ்மிருதியாதிகள் ஆக, இப்பாடலாலே சொல்லிற்றாயிற்று எது? எனனில்,—எம்பெருமான் ஸர்வதேவதாந்தராத்மதயா ஸாவகாமஸமாராதயனாய் ஸகலபல பரதனாய் இருக்கையாலே ஜகதரக்ஷணமும் ததீயம் எனகிறது

ஒ —அஞ்சாமல்பாடில், ஸகலபதார்த்தங்களுடைய ஸ்திதியும் எம்பெருமானாலே எனகிறது

[அவரெனறு தொடங்கி] - தந்தம் பரக்ருதயநுகுணமாக விவிதபலாபிஸந்தியையுடைய அதிகாரிகள் தந்தாமறிந்த மார்க்கபேதங்களாலே தங்களுடைய அபேக்ஷித பலபரதாந ஶக்தரான அவ்வவதேவதைகளை இவர்களே நமக்கு அஸாதாரணஸ்வாமிகளெனறு ஆஶ்ரயிப்பார்கள் [அவரவரெனறு தொடங்கி] - ஆஶ்ரயணீயர் ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுடைய அபேக்ஷிதம் செய்வதற்கு குறையுடையரல்லர்; ஆஶ்ரயிக்கிறவர்கள் ஆஶ்ரயணீயரை விதத்யுக்தபரகாரமே ஆஶ்ரயிக்கவும், அவர்கள் அவர்களுக்கு பலபரதாநஶக்தராகவும், ஸர்வேஶ்வரன் அந்தராத்மதயா நின்றான்

ப —அந்தராத்ம ரக்ஷணரூபையான ஸ்திதி, ததீயரையென்று வையதிகரணயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்

(அவர்வோபுருஷார்த்தங்களுக்காக), அவர் அவர் - அதிகாரிகள், தமதமது - தந்தாமுடைய, அறிவு அறி வகை வகை-அறிவினறிவினவகையாலே, அவர்அவர் - ருசிக்கு ஈடான தேவதைகளை, இறையவர் என - பலந்தரும் சேஷிகளாக, அடி அடைவார்கள் — ஆஶ்ரயிப்பார்கள், அவர் அவர் - அவ்வவதேவதைகள், இறையவர் - பலங்கொடுத்து ஸ்வாமிகளாக, குறைவிலர் - குறையில்லை, இறையவர் - ஸாவஸ்வாமியான அவர், அவரவர் - அவர்வோ அதிகாரிகள், விதிவழி - விதிமார்க்கத்தாலே, அடைய - பலத்தை அடையும்படி, நின்றனர் - (அந்த தேவதைகளுக்கு அந்தராத்மாவாய) நின்றார் அன்றியே, 'அவரவர்விதிவழியடைய' என்று அவர்வோதேவதைகள் தந்தாமுடைய பலபரதத்வாதிபதவிஶேஷதயாத்மமாக விதத்யுக்தமாகக்கொண்டதாலே ஆஶ்ரயிக்கும்படி இறையவர் ஆஶ்ரயணீயராய்நின்றாரென்றுமாம

இ —ஸ்திதியும் பகவதீயையென்று வையதிகரணயத்தாலே சொல்லுகிறது

[அவரவர்]-ஸ்தவாதிகுணபேதத்தாலவந்த பரக்ருதிபேதத்தைச் சொல்லுகிறது [தமதமது]-குணபேதத்தால வந்த பலபேதத்தைச் சொல்லுகிறது [அறிவறி] -அதுக்கு அடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது [வகை வகை] - மார்க்கபேதங்களாலே [அவரவர்] - அவ்வோபலப்பரதாந்தத்துக்கு ஶக்தராக ஸ்வீகரித்த தேவதைகளை [இறையவரென] - அவரவர்களே தந்தாமுக்கு ஸ்வாமிகளென்று [அடியடைவார்கள்] - ஆஶ்ரயிப்பார்கள் அடியடைவார்

acharya.org

ளெனறு – ஸவகோஷடடபரவஸிததியாலே அருளிசசெயகிறா [அவரவா இறையவா] - அவவோதேவதைகள [குறைவிலா]-ஆராயிககிறவாகளுடைய பலமகொடுகககுக குறையுட யரலலா [இறையவா] - நிருபாதிக ஸாவேஶவரன [அவரவா விதிவழியடைய] - ஆராயிககிற வாகள விதயுசத பரகாரததாலே ஆராயிககவும, ஆராயணீயா அவாகளுககு பலபரதாநத துககு ஶகதராகவும [நினறனா] - அநதராதமதயா நினறா

ஈடு — அஞசாம பாடடு ஸவரூபம அவனதீநமானவோபாதி ஸததிதியும அவனதீநை யெனகிறா

[அவரவா இதயாதி] - ஒருவன ஒருகருஹததுககுக கடவனாயிருககும; ஒருவன ஒரு கராமததுககுக கடவனாயிருககும, ஒருவன ஒருஜநபததுககுக கடவனாயிருககும; ஒருவன தரை லோகயததுககுக கடவனாயிருககும, ஒருவன சதுரதஶபுவநததுககுக கடவனாயிருககும; ஆக, சதுரதஶபுவநததுககுக கடவனானவனோடு, ஒருகருஹததுககுக கடவனானவனோடு வாசியற அவாகள ரக்ஷகராகிறதும, இவை ரக்ஷயமாய உபகாரங்கொண்டதாகிறதும - ஸாவேஶவரன அநதராதமாவாய நினறு நடததுகையாலே, அவன இபபடி நடததிககொணடு போராதவனறு இவாகள ரக்ஷகராகமாடடாக ளெனகிறா "நஸ்ஶ்ரீமாம்ஸரோஹாரே விபதாம விநிவாததநே | ஸமாதநோதரஶயதேகஶசித்தம விநாபுருஷோததமம ॥ நஹிபாலந ஸாமாததயமருதே ஸாவேஶவரமஹரிம) - எலலா நனமை களையும பணணிததரவலலனாய விரோதிகளையும போககவலலனானவனை யொழிய வேறொருவா பககலில இநத ரக்ஷகதவம கிடவாது "யதெவாதாதேளஸவராஃபரோகதோ வேதாநதேசபரதிஷடிதஃ) - செபபிலேகிடநத ஆபரணததை

பர — தெத்திரீயகெ ஶ்ருநாராயணெ [௧௦] "யதெவாதாதளஸ்வர வெராதொவெ வாதெவ வ்ரகிஷிதஃ | தஸ்யவ்ரகுரகிமீ நஸ்ய யஃவாரஸ்ஸஹெஶ்வரஃ" ஸுஸ்யமெ-ா வெதா மபுஸஜுஹெ ஹாஷ்யகாரொணாஸிஹிதஃ— "ஸவ-ஸ்யவெதஜா தஸ்ய வ்ரகுரகிஃ ப்ரணவஸ்ய தஃ; ப்ரணவஸ்யவ ப்ரகுரகிராகாரஃ; ப்ரணவவிகாரொ வெஃ, ஸுவ்ரகுரகிஹ்மெ ப்ரண வெமீ நஃ ப்ரணவொவ்ரகாரவிகாரஹ்மதஸ்வ்ரகுரதாவகாரொமீ நஃ தஸ்ய ப்ரணவ வ்ரகுரகிஹ்மதஸ்யாகாரஸ்யயஃ வாரு-வாசயஃ, ஸஹெஶ்வரஃ;" இதி

அஞசாமபாடடு - அவரவர் இதயாதி ஸததிதி அவனதீநை எனகிறதென? பிதராதிகளனறோ ரக்ஷகராகிறாகளெனன, ஒருவன் இதயாதி கருஹாதிஶபதங்கள - தகாதயாகளைச சொலலுகிறன

அவாகள ரக்ஷகாகளாகமாடடாக ளெனகைக்கும, ஈஶவரனே ரக்ஷ கெனனுமிடததுககும, பரமாணம நஸம்பதாம இதயாதி நஹீதி - 'ஸ்ரீகளஸ்ரீகஹாதாநம் ஸவ்தாநுஸ்ரகுஸ்ரவிசு" இதயுகதராததம இதம - ஸ்ரீவிஷணுபுராணே பரதமேமஸே தவாவிமஸேத்யாயே ஶ்ருதிக்கு முனனே புராணவசகதம ஸ்பஷ்டாததமாகையாலே "வ-ாரு-ஷொதமம், ஹரிம்' எனற பத நவயாததம எலலாநனமைகளையும இதயாதி அதாவது "ஷண-ாஹெ" எனற தாத வாய, புரு பஹு ஸ-ாநோதீதி புருஷஃ எனறாய, பஹு-பாத னெனறபடி "ஹரணாதெவஹு-ஃவா நாம்ஹரிரிதுலியெ" எனகிற நிருக்தியாலே விரோதிநிவாததக ளெனறபடி பரமாணதரம- யதவேத் இதயாதி வேதாகெள வேதாநதேச எனறது வேதாதயயநாதியிலும, அதயயநாநதத்திலு மெனற படி; அலலது "கு-தாரிவெவெஹாஃ" எனறு வேதததுககு ஆதயநதவகள இலலையிறே இவகே "ஸ்ரஹணஃவுணவஹ-ாரு ஹாஹாவெநுவஸவ-ுஹாஸ்வ-ுதெநாஹ-ாதம்வ-ுவ-ம்வாரஸாவ விஶீரு ரு தெ" எனறது அநுஸந்தேயம பரஹமணஃ-வேதஸ்ய "ரூஹளவ்ரொக்ஃ, ஸுநெவ்ரகிஷிதஃ" எனறதின தாதபரயம - செபபிலே இதயாதி பரணவததை உசசரித்து, வேதததை அநுஸந்திதது, பின

acharya.org

வாங்கிப் பூணாடு, பின்னையும் அவ்வாபரணத்தை வாங்கிச் சேர்த்துக்குளளே யிடடு வைக்குமா போலே ஆதியநதப்ரஜைமாயிருக்கிறது யாதோன்று "தஸ்ய ப்ரகருதிலீநஸ்ய" (தஸ்யபரகருதிலீநஸ்ய) - அது தன்னுடைய பரகருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாகிறது - அகாரம் அது ரூபிகளைக் காட்டுவதொன்றிறே "யஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வர:" (யஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வர:) - அதுக்கு வாசியதாயா பரனாயிருக்கிறான் யாவனொருவன், அவன் ஸர்வேஶ்வர னென்றதிறே [அவரவர்] - தமமுடைய அநாதரமும், அவர்களுடைய வைவிதயமும் தோற்றுகிறது [தமதமது] - குணபேதத்தால் வந்த பலபேதத்தைச் சொல்லுகிறது [அறிவறி] - அதுக்கு அடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது [வகைவகை] - மார்க்கபேதங்களாலே [தமதமதறிவறிவகைவகை] - சேதநபேதகதோபாதியும் போருமாயிற்று ருசிபேதங்களும் தந்தாமுடைய குணங்குணமாகப் புறமபே ஆஶ்ரயிப்பாரும் ஆஶ்ரயணீயராயிருப்பாருமா யிருக்குமிறே ரஜோகுணபரசுரராயிருப்பாரும் தமோகுணபரசுரராயிருப்பாரும் அளாவனான ஸத்வத்தையுடையரா யிருப்பாருமாயிறே இருப்பது, அப்படியே குணங்குணமாகப்பிறந்த ஜ்ஞாநமும் அறிந்தவறிந்த வகைகளாலே [அவரவர் இறையவரென] - அவரவர் ஆஶ்ரயணீயரென்று [அடியடைவாகள்] - அவ்வவதேவதைகள் தான் துராராததேவதைகளாய, 'பரஜையை யறுத்துத்தா, ஆடடையறுத்துத்தா' என்னுநிற்கச்செய்தேயும், ஆராதகனாவது - அவற்றினகாலிலே குனியும் அதுக்கு அவ்வருகிலலே யென்றிருக்கிறானிவ்வா, ஸர்வகோஷ்டி பரஸிததியாலே, ஓரஞ்சலிஸாத்ம்யவஸ்துவோடேயிறே தமக்கு வாஸனை, "[illegible] ஸ்வாமிதேவ ப்ரஸாதிநீ" (அஞ்சலிபரமாமுதராக்ஷிபரநதேவபரஸாதிநீ), "[illegible]

னையும் பரனவதத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே, அதில் பரதமோச்சாரணத்தாலே அகயேதியமான வேதாந்த தகைவெலலாம் இதுக்குளளே யிருக்கிற தென்று ஸூசிபபிதது, அக்க அர்த்தங்களோ வேதமுகத்தாலே அநுஸந்தித்தது, அயிதார்த்தமெலலாம் இதுக்குளளே யென்று த்வதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிபபிக்கை யாலே செபபிலாபரணவமாதி தோன்றுகிற தென்றபடி ஆதயகபீஜம் - ஆதயநதோச்சாரணமாணபீஜம் பரக்ருதிலீநஸ்ய தஸ்ய - பரனவத்துக்குக் காரணமான அகாரத்திலே லீநமான பரனவமாவது அகார மென்றபடி ஸவரூ - பரனவ யச்சபதஸ்ய சாரதஸ் அவர் இதயாதி அநுபிகடியான - பலபேதத்துக்கு அடியான ராஜஸராயும், தாமஸராயும், ஸாத்த்விகராயுமுளள அவ்வோசேதன் தந்தாமுடைய பலபேதங்களுக்கு அடியான ருசிபேதங்களுக்கு அநுகுணமான ஸாதநபேதங்களாலே என்று ஸ்பதாரதம் ஜ்ஞ, குணங்குணமான ருசிகளும், ருசியநுகுணமான பலங்களும் பலங்களுக்குஸ்டான ஸாதநபேதங்களு மென்று அர்த்தக்ரமம் அவரவர் அடியடையவாகளென்று அந்வயம் கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநம் ருசிரூபமென்றும் 'அறிவறி' என்கிற வீப்ஸையால் பலித்த அர்த்தத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் - ரோதாமோத இதயாதி இந்த ருசிபேதத்துக்கு அடியேது? என்ன, தந்தாமுடைய இதயாதி ஏதுவிலரணம் - ரஜோதுண இதயாதி அளாவனான - மிஶ்ரமான ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிற வழியாலே அதிகாரிபேதமும் ஸித்திக்கை யாலே அதைத் ருசிபேதத்துக்கு தருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் - அப்படியே இதயாதி 'அறிவறி வகைவகை' என்றதுக்கு அர்த்தகாந்தரம் - அறிந்தவறிந்த வகைகளாலே என்று அவ்வோ அதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பலவிஷயமாக அறிந்தவறிந்த மார்க்கபேதங்களாலே யென்றபடி ஏகபலவிஷயமாகவும் அநேக ஸாதநங்கள் ஞ்டாகையாலே, அறிந்தவறிந்த எனகிறது அபபோதைக்கு, உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி முந்தின அர்த்தத்திலே, பலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொளளுவது 'அதுக்கு அடியான ஜ்ஞாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது' என்று - பலத்துக்கு அடியாகவும் கீழே அருளிச்செய்கை யாலே ஆராதிபபாகளென்னாதே 'அடியடைவாகள்' என்கிறதென? என்ன, அவ்வவதேவதைகள் இதயாதி ஸர்வகோஷ்டி - பரமவைதிக பரபாகவதகோஷ்டி பரிஹாராந்தரம் - ஓரஞ்சலி இதயாதி; தம முடைய வாஸனையாலே அருளிச்செய்கிறா ரென்றபடி யதவா, ஸர்வகோஷ்டியில் பரவிக்கிறதுக்கு ஹேது வேது? என்ன, ஓரஞ்சலி இதயாதி அஞ்சலிஸாத்ம்யவஸ்துவுக்கு பரமாணகவயம், அஞ்சலி இதயாதி இதம் பரதவாஜஸமஹிதாயாம் கீருதாபாராதஸ்ய இதயாதி - இஷ்கிருதாகாணாம் தவாதரிமமோ ஸுக்ரீவம் பாதி ஹநுமதவசநம் "யஹ்யேஷாஸீ, தஹ்யேஷாஸ்:" எனகையாலே "க்ருதாபராயஸ்ய" எனகிற

ஹிதெநாநுஷ்ஸாஸ்ஹம்க்ஷமம் | சுஜுரெணாஞ்ஜலிம்வஷ்டாயுக்ஷணவ்யுவ்ரவாஷ
நாத:" (கருதாபராதஸயஹிதேநாநயதபஸ்யாமயஹமக்ஷமம| அநதரேணாஞ்சலிமபதவா லக்ஷம
ணஸயபரஸாதநாத) இளையபெருமாளுடைய ஜயாகோஷததைக கேடடு மஹாராஜா கழுததில்
மாலையையறுததுபபோகடடுகே காபேயமாயச சிலவயாபாரங்களைப பணணி, அருகே நினற திருவடி
யைப பாரதது 'இவவளவில நமககுச சேயயவடுபபதேன?' எனன, 'அபராதகாலததிலே அநுதாபம
பிறநது மீண்டோமாய எளியனசில செயகிறோமலலோம, தீரககழியஅபராதமபணணினபினபு இனி
ஓரஞ்சலி நேராமறபோகாது' எனறுணிறே இபபடி குணுதிகளுய பராபதனுயிருககிறவனோடடை
வாஸனையாலே 'அடியடைவாகள' எனகிறா மாமலாநீசுடா தூபங்கொணடு தொழுதேழுது
மேனனுமிது மிகையாயிறே இவாபறறின விஷயம இருபபது [அவரவா இறையவா குறைவிலா] -
ஆஶ்ரயிகிறவாகளுடைய இறையவ ரேனனுதல, அவவவ ஆஶ்ரயணீயரானவாக ளேனனுதல
அவாகளுககு ஆஶ்ரயணீயரானவாகள அவாகளுககு பலபரதாநஶகதராகைககுக குறையுடைய
ரலலா அதுகக அடியேன? எனனில,—[இறையவா] போதுவிலே 'இறையவா' எனகிறா,
அவாகளோடு, அவாகளாஶ்ரயிகிற தேவதைகளோடு, தமமோடு வாசியற எலலாகக மோகக
இறையவராசையாலே, "வதிம்விஶ்வஸ்ய" (பதிமவிஶ்வஸய) எனகிறபடியே எலலாகககுமோகக
ஸவாமியானவா [அவரவா விதிவழி யடைய நினறனரே] அவவவ ஆஶ்ரயணீயா தநதாமுடைய
ஆகமாதிகளிலே விதிததுவைதத பரகாரங்களிலே அடையுமபடியாக நம இறையவா அநதராதமா
வாய நினறா அனறிககே, ஸாவேஶவரன காமநாதிகாரததில அருளிசசெயதபடியே அவர்களடை

பர —(காமநாதிகாரததில அருளிசசெயதபடியே)—ஸமவஹீதாஸ்ஸுஸ்வ்ரதே, "காரெ
ஸ்வைஸ்வைஹ்ருதகஜ்ஞாநாஃப்ரவ்ருஜ்ஜெஸ்ருஷ்டெ தெவதாஃ। தத்தஜ்ஞியஶோஷ்ராயவ்ருக்ஷ்ருதாநிய
தாஃ ஸ்வயா॥உ०॥ யொயொயாம்யாஜுநுஸ்ஹக்ஷ ஶ்ரஜ்ஜயாஸ்ரவிதுஸ்ரிஜுதி। தஸ்ய தஸ்யா
சலாம்ஶ்ரதாஜாதெவ விஜயாஸ்ருஹ்ரு॥உக॥ ஸதயாஶ்ரஜ்ஜயாயாஸ்ஸ ஸ்வஸ்ராராயநீஹதெ।
லஹதெவதகாஃகாமா நுயெவ விஹிதாநிதாநு॥உஉ॥ சுஜுவதுஸ் ஸலுதெஷாம் தஜ்வ
தாஜ்ஜ்ரயெஸாழ்" —ஸவ்ரு வஸவஹி ஸளகிகாஃ வாராஷாஃ ஸ்வயா வ்ருக்ஷ்ருதா வாஸநயா
ஸுணயேஹாவவிஷயயா நியதாஃ, தெ ஸ்வாஸநாராஸுவ ஸுணஃயெரெவ காரெஃ

ஸ்லோகம, ஈஶவரன அஞ்சலிஸாதயனுயிருகு மெனறதுககு பரமாணம க்ருதாவராயஸ்ருதெ சுஜுலிம் வஷ்டா ஆக்ஷணவ்ரு வ்ரவாஷநாசு சுஜுரெண எனறு அநவயம "க்ருதாவராயஸ்ரு" எனறதுககு அரதம இளையபெருமாள இதயாதி "க்ருதாவராயஸ்ரு" எனற பூதநிரதேஶதுதுகு ஹாவம- தீரக்கழிய இதயாதி தீரக்கழிய - அதயநதாதிகமாக (நேராமல் - பணணுமல போகாதென்றுணிறே - திருவடி சக்ரவாததி பிளளைகளுடைய ஹாவஜ்ஞனுகையாலே யெனறபடி நேராமற போகாது எனறு - ஸுகரமான அஞ்சலியை துஷ்கரமாகச சொனன இது 'நீ கனகக நேரபபுகுகிறுய' எனறு உபாலமபதாதபாயததாலே உகதாரத்தநிகமம - இபபடி இதயாதி அஞ்சலிஸாதயனுன வளவனறிகே அஞ்சலிதான மிகையாயிருகுகு மெனகிறா - மாமலர் இதயாதி ஸலாகயமான புஷபங்களையும அரக்பாதிஜலததையும தீபதூபங்களையும ஸவீகரித்துகொணடு தொழு கைககாக உதயோகிபோ மெனனுமிது உன ஸீலாதிஶயததாலே மிகையா யிருததலா லெனறபடி தொழு தெழுது மெனறு அநவயிததா இனனுருகுகு எனனுதே 'இறையவா' எனறதுகு ஹாவம - பொதுவிலே இதயாதி விவக்ஷிதாரததததை ஸபரமாணமாக அருளிசசெயகிறா வதிழ இதயாதி விதிநறுவைதத - "ஶாஸ்ரவாஸ்ரு" போலே விதிததுவைதத அடையுமபடியாக - ஆஶ்ரயிதது பலமடையுமபடியாக அரததாந தாம - அன்றிக்கே இத்யாதி காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே - ஸாவேஶ்வரன காமநாதிகாரததில

acharya.org

யுமபடியாக வேனனுதல ஸாவேஶவரன இராமடமுட்டுவோரைபபோலே முகநதோறறுதே அந
ராதமாவாய நினறு நடததுகையாலே அவாகளும ஆஶரயித்தாகளாய, இவாகளும பலபரதாநமாக
ராகிறாக ளிததனை, அவனையொழிநதவனறு இவாகள ஆஶரயிககவும மாடடாகள, அவாகள
பலபரதாநம பணணவும மாடடாக ளெனகிறா "அயயனபாழியில ஆனை போரகு உரிநதாம
அனறுயிறறு அவவோதேவதாமாதரங்களுககு பலபரதாநஶகதி யுளளது (ரு

ஆறும் பாட்டு.

நினறனா இருநதனர் கிடநதனர்திரிநதனா
நினறிலர் இருநதிலா கிடநதிலர்திரிநதிலர்
எனறுமோரியலவினர் எனநினைவரியவா
எனறுமோரியலவோடு நினறவேநதிடரே

ஊஹாவிஷயஹ ஶெதெஹ்ருத ஶேஷ்வரஶவவிஷயஜ்ஞாநா ஸ்ராஶேஷிஜ்யுஷ்டு [illegible]
தாஃ உபாஸிதாஃ கெவலெஶ்வராதிதெவதாஃ, கஜ்ஞாநியஶேஷ்வராய [illegible]
ஶாதுபீணநாவாயாரண நியஶேஷ்வராய, ப்ரவ்ருத்தெ காரணவாஶ்ரித [illegible]
தாகவி தெவதா ஶேஷாஸ்நவஃ "யாஶ்ரித்தெ நவெஷ யஸ்யாஶ்ரித்ஶ்ரீரு" [ப்ரு-உ ரு
ன]உதாஹ்ருதா ஶ்ரு-திஃ ப்ரகிவாஶ்ரிதா ஶேஷாஸ்நவ உதாஜாநஸ்வி, யொ யொ யாம்யாம்
ஊ ராஶ்ரிகாதநாம், ஹக்ஃ ஶ்ரு ஶயாz விபுத-ஶ்ரிஹ்ரி, தஸ்ய தஸ்ய சுஜாநதெ நாவி, [illegible]
விஷயெஷா ஶ்ரு ஶெதாநாஸ்ரயாய தாதெவ, கூஶயாழ் நிவிபுஹ்ரா, விஷயாஸ்ரயஹ் ஸ்ரயா
நிவிபுஹ்ரயா ஶ்ரு ஶயா யாஸ்ய ஸ்ரஸ்ய உபாஶ்ரெ ராராயநம் ப்ரு-தி, ராராஹெ [illegible]
தஃ, தநாஹ்ருதெ ஆராதிதெவதாராயநாதாதெநவ ஹி ஸ்வாமிஶேஷிதாநு கூஶாது
ஶெயெவ விஹிதாநு ஶஹெ யஜ்வ்யாராயநகாலெ ஊ ராராயொ ஶேஷாஸ்நவஃ, த
ஸ்ரவ தஷவ்நஸ்ய ஶோராயநஶிஷ்ட ந ஜாநாதி, தயாவி வஸ்ரு-தொ ஶோராயநகூவா
ஶோராயகாஹிஶேஷிதஶஹெவ விஷயாதி

விதிததபடியே அதாவது கீதாயாம ஸபதமே 'யொயொயாம்யாஸ்ந-ம்ஸ்ஸ்ரஸ்ய [illegible]
தஸ்ய தஸ்யாசலாம்ஶ்ரு ஶாம்காதெவவிஷயாஸ்ரயாம் ॥ ஸதயாஶ்ரு ஶ்ரயாய-ஸ்ரஸ்ஸ்ரஸ்ய ராராயநஃ
ஹதெ । ஶஹெதயதகூகாரோநயெவவிஹிதாநி தாநு" இதயாதி 'அவாவா விவெரி யடை
நினறனா' எனறதுகு - அநதஅநத ஆஶரயணீயதேவதைகள தநதாமுடைய ஆஶமாநிகளிலே 'ஶேஷவாஸ்ர
போலே விதிதத பரகாரங்களிலே தங்களை யாஶரயித்து பலமடையுமபடியாகவும, ஆஶரயணீயா அவாகளுகு
பலபரதாந ஶகதராகவும, ஆஶரயணீயாககும ஆஶரிதாகும அநதாயாமியாய நினறனா எனறு பரதபயோஜநைக
கும, அநதஅநத அதிகாரிகள காமநாதிகாரமான 'யொயொயாம்யாம்" இதயாதியிலே ஈஶ்வரன விதிதத பர
காரததிலே தததததேவதைகளை ஆஶரயிககுமபடி உபயாககும அநதாரதமாவாய நினறா எனறு தவிதியயோஜ
நைகும நிஷகருஷடமான பொருள முநதின அநதததில தேவதாநதாயாமிதவமு, இரணடாமாததததில
சேதநாநதாயாமிதவமுஞ சொலலுகிறதெனனுமது, பாடடு யோஜனையோடு விரோதிகும இநத அநததவயத
தாலும பலிதம - ஸரீவேஶவான் இதயாதி இராமடமுடடுவோரைபபோலே - விஷயபரவணரான பிளளைகள
வாதஸலயததாலே ராதரியில ஸதாநகளிலே தாங்கள அவாகள கணபடாமல புஜிபபிகும மாதராதிகளைபபோலே
எனறபடி மாடடாக ளெனகிறதென? 'வாயவ்யம்ஶ்ரு ஶதாஶலெத" இதயாதிகளிலே அவவவதேவதைக
ளனறோ பலபரதாநமபணணுகிறதாகச சொலலுகிறது எனன, அயியகீ இதயாதி அயியகீ சாஸதா பாரி
ததஸதாநம காரேண அநவயஃ

(ரு)

acharya.org

ஆ —(நினறனா) சேதநாசேதநாதமக ஸமஸத வஸதுககளினுடைய ஸமஸத பரவருகதி நிவருததிகளும பரமபுருஷ ஸஙகலபாதீநமெனறு சொலலுகிறது

ஓ —ஆறுமபாடடில, சேதநாசேதநாதமக ஸமஸத வஸதுககளுடைய ஸமஸதபரவருகதி நிவருகதிகளும பகவதஸஙகலபாதீநமெனகிறது

'நினறனா இருநதனா' எனறு தொடஙகி [எனறுமொரியலவினா எனறு தொடஙகி] அநேக பரகாரனுபிருசகையாலே ஒரு பரகாரதகைச சொலலி இதுவே படி யெனறு ஒருநாளும பரிசசேதிகக அரியனுய அபரிசசேதயதைசஸவரூபனுய இபபடி ஸுகருடபரமாண ஸிததனு யுளளவா 'எம' எனறு ஸவலாபதகைச சொலலுகிறது நாலாமபாடடிலே ஸவரூபதாதத்ரயம ஸிதரமாகையால இபபாடடில பரவருகதி நிவருததயமஸுதாதத்ரயதிலே காதபாயமாயிறறு, "ஸுரூணயா விஜ்ஞாகூயா வொரேம்ருணாதி" எனகிறவிடதில ஆருணயாதிகளே விதேயமானுறபோலே

ப —அநநரம, ஸாவபரவருகதிகளும தாதீநைகளெனறு ஸாமாநாதிகரணயதநாலே அருளிசசெயகிறார

நினறனா இருநதனா கிடநதனா திரிநதனா நிறறலும இருதலும கிடதலும திரிதலுமாகிற பரவருதிசகு ஆஸரயமான பதார்தஙகளும, நினறிலா இருநதிலா கிடநதிலா திரிநதிலா - நிவருகதிசகு ஆஸரயமான பதாதஙகளுமாய, (இததாலே), எனறும எனறுமொகக, ஓ இயலவினா ஒருஸவபாவதைகை யுடையவா, என எனறு, நினைவு அரியவா - நினைககைககு அரியராயிருபபா, எனறும எனறுமொகக, ஓரியலவொடு நினற ஸவேதரஸமஸத வியாவருகதமான, எம கிடா நமமுடைய கருடபரமாணஸிததா

பரவருகதி நிவருததிகளான தாமஙகளினுடைய தகதீநதவம சொலலாநிறக தாமிபாயநதமாகச சொலலிறறு - இததாமஙகள ஆஸரயகதை யொழிய பாதிபததிபணணவொணணுமையாலும, கீழே தாமி ஸவரூபம நதீநமெனறு சொலலுகையாலும, தாமிபாயநத ஸபதமேயாகிலும தாமகதிலே காதபாயமாகககடவது இவவிடகதில 'பரவருதி ஈஸவராதீநையானுலும ஏறிடட சடடி விழுகைசகு பரேரகா வேணடாதாபபோலே நிவருததிககு கதபேகஷையுணடோ?' எனனில, தரிஸஙகு நிவருகதிககு பாதிபநதம காணகையாலே நிவருததிககும ஈஸவராபேகஷை யுணடு இபபடி பாபாதிகளில பரவருதகருடைய நிவருததிககும ஈஸவராபேகஷை யுணடாகையாலே ஸாவபரவருததிநிவருததிகளுசகும ஈஸவராபேகஷை யுணடு

இ —ஆறுமபாடடில, பரவருகதிநிவருததிகள பகவதஸஙகலபாதீநைக ளெனறு ஸாமாநாதிகரண்யகதாலே சொலலுகிறது

[நினறனா இதயாதி] ஸகல சேதநாசேதநஙகளுடைய ஸகல பரவருதி நிவருததிகளும விரோஷயபாயநதாபேகாநம பணணுநிறக, இஙகனே சொலலுமகென? எனனில,—"நாமவன" எனகிறபாடடிலே ஸவரூபஞசொலலுகையாலே இபபாடடில பரவருதிநிவருதி மாதரதைசயே நினைகிறது, அருணுதிகரணததில ஆருணயாதிகளே விதேயமானுறபோலே [நினறனா இதயாதி] ஸகலபரவருதிநிவருததிகளும தநதீநைக ளெனகிறது நிவருதி தநதீநையாவதென? ஏறிடட சடடி விழுமபோது ஒருநியாமகா வேணுமோ? எனனில,—வேணும, ஸவாகததினினறும விழுகிற தரிஸஙகுவுககுத தனனை முடிய விழுவொணணுமையாலே [எனறுமொரியலவினரென நினைவரியவா] அநேக பாகாரனுசயாலே ஒருபாகாரதைதயே சொலலி இது இபபடி யெனறு ஒருநாளும பரிசசேதிகக அரியவா [எனறுமொரியலவொடுநினற] எனறுமொகக

acharya.org

இப்படி அபரிச்சேதயதைகஸ்வஹாவராயிருக்கை [எம்கிடரே] இப்படி ஸுஹருட பரமாண
தா 'எம்' என்று தமக்கு இவ்வாத்மபாகாஶிகைகையாலே ஸ்வலாப நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது

ஈடு —ஆறுமபாடு லீலாவிபூதியினுடைய ஸத்தியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென
கீழ், அதினுடைய பரவ்யூஹ நிவ்ருத்தியும் பகவத்ஸங்கல்பாதீந மேனகிறார் இதில்

[நின்றனர் இத்யாதி] நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் திரிதல் என்றும், நிலலாமை இரா
கிடவாமை திரியாமை என்றும் சொல்லக் கடவதிறே பரவ்யூஹ நிவ்ருத்திக்கு பகவத்வ்யதிரி
ஸமஸ்தவஸ்துக்களுடையவும் பரவ்யூஹநிவ்ருத்திக்கோ சொல்லுகிறது இப்பணிமையால் ஆக
வாசகஶப்தம் வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்து நிற்குமாபோலே பரவ்யூஹ நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகம
ஶப்தமும், அபர்யவஸாநவ்ருத்தயா அவனளவிலே சென்றல்லது நில்லாது "அருணயாவி
க்ஷ்யாவைஷ்ணீ ராதி" (அருணயாபிங்காக்ஷ்யாஸோமங்கரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே
விஶிஷ்டவஸ்து தோற்றாநிற்கச்செய்தேயும் ஆருணயாமஶப்தத்திலே தாத்பர்யமாகிறாபோலே, பரவ்
நிவ்ருத்திகளுக்கு ஆஶ்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்று முன்னே சொ
கையாலே பரவ்யூஹ நிவ்ருத்தியும் ஶப்தத்திலே நோக்கேன்று சொல்லுவார் முன்பு, அப்போது ஸ
நாதிகரணயம் ஸித்தியாது, ஆக, பரவ்யூஹநிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான இப்பஶப்தம் அவற்
ஆஶ்ரயமான சேதநரைக் காட்டி, அவனதனக்கு ஈஶ்வரனையொழிய பரதந்த்ரஸத்தியாதல் உபல
மாதல் இல்லாமையாலே அவனளவுங் காட்டுகிறது, ஆக, விஶிஷ்டவஸ்துவையே காட்டுகி

பர —வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்து நிற்குமாபோலே, — ஆருணயாபிங்காக்ஷ்யாஸோமங்கரீணாதி [ஆ]
ஹாஷ்ய [ஆ]ஸ்ரயஸ்வரூபஸ்ய ஆத்மாதி ப்ரகாரஶப்தாநாம் ஸ்வாபிமதஸ்வரூபே
ஶிஷ்டவிஶேஷ ஸ்வயம்வ்யக்தம், விஶேஷணாவி வைதர்ம்ய ஶரீரஸ்வைதர்ம்ய ப்ரகாரக
விஶேஷ ஶரீரகவைதர்ம்யாவி வாசாத்ப்ரகாரக்வாச்ச வாசாத்யைவ வ்யம்வ்யவ்ஸ்தி
ஸ்வைவ்ஷாம் ஶப்தாநாம் வாசாவைதைவ வாச்யாஇதி வாசாத்வாவிஶேஷ்யைவ ஸாசாத்பா
ரணாஜ்ஞாவ்ருத்தேவைதி

ஆறுமபாடு நின்றனர் இத்யாதி உக்தாநுவாத பூர்வகமாக இப்பாடில பூர்வார்த்தத்தலைத கடாக்ஷி
அவதாரிகை லீலாவிபூதியினுடைய இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே

மூலத்தில் விஶேஷ்ய பர்யந்தமா யிருக்கச்செய்தேயும் நாலாமபாடில ஸ்வரூபத்தாதீநம் உக
கையாலே பரவ்யூஹ நிவ்ருத்தியாதாதிலே தாத்பர்யமென்கிறார் நிற்றல் இத்யாதி யத்வா, பரவ்யூஹ
ருத்திகள் இங்கு தோற்றுகிறதோ? என்ன, நிற்றல் இத்யாதி என்னுதல் பஹுவசநாத்பர்யம் - பகவத்
திரிக்க இத்யாதி பரவ்யூஹநிவ்ருத்தி தாத்பர்யம் சொல்லுகிறதாகில் தாத்பர்யத்தைஞ்சொல்லுவானென்? எ
ஆக்ருதி இத்யாதி ஆக்ருதிः ஜாதிः அபர்யவஸாந வ்ருத்திः - பர்யவஸாநரஹித போதநஶக்திः அரு
கரணத்தில் பாஷ்யகாரஸித்தாந்த பரக்ரியையாலே அருளிச்செய்து பூர்வபக்ஷமதாநுஸாரேண சொல்
பக்ஷத்தை அநுவதிக்கிறார் அருணயா இத்யாதி "ஹ்ரணைஷ்வ்ருவ்ருவெக்ஷத ஊவெஷ்ஹ
காஷ்க்ஷிணி" என்று நஷ்டாஶ்வதக்ஷநாநுநயாயேந பரஸ்பரஸாகாங்க்ஷையாலே விஶிஷ்டதாமிஸ்வரூப
தீதமத்தனை 'ஊவாக்ஷீணாதி" என்று கோஸ்வரூபம் முன்னே பரிபாநமாகையாலே அருணாதிஶப்த
ஆருணயாதி தாமமாதாவாசகங்களென்று பூர்வபக்ஷயபிப்ராயம் குணமென்று - விஶேஷணம், தாவயமென
விஶேஷ்யம் ஸாமாநாதிகரணயம் ஸித்தியாது-'எந்திடா' என்ற பத்ததோடே ஸாமாநாதிகரணயம் ஸித்திய
'ஆகருதி' இத்யாதி வாக்யோக்த ஸ்வஸித்தாந்தமாஹ-ஆக இத்யாதி பர்யவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகம
பரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தயஶப்தத்திலே தாத்பர்யமான உபலம்பம் - தோற்றரவு பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உ
ஹரிக்கிறார் ஆக விஶிஷ்ட என்று, விஶேஷணஶப்தத்திலே ஊற்றமானாலும் விஶிஷ்டத்துக்கே வ
மென்றபடி நிரவயவபாரதந்த்ர்யநிவ்ருத்திக்கும் அவன வேணுமோ? என்கிற ஶங்கையை அபியுக்தோக்தியா

acharya.org

'பரவருதி அவனதீகையாகிறது வேணுமாகில நிவருததிககு அவன வேணுமோ?' எனறு எமபா ரைக கேடக, 'ஸவாகததினினறும விழுகிற தரிமங்குவை சகதிமான நிறகச சொலல நிறகவேண டிறறுக கணடாயே, அபபடியே நிவருததிககும அவன வேணுங்காண' எனறு அருளிசசெயதா [எனறுமொரியலவினரேன நினைவரியவா] இபபடி அநேக பரகாரரா யிருககையாலே காலததவ முளளதனையும ஆராயாநினறுலும இனனபடிபபடட ஸவஸாவததையுடையவ னேனறு நினைகக வுங்கூட அரியவா [எனறு மொரியலவோடு நினற] வருஷலவிவாஹமநதரமபோலே எனறும ஓரியலவோடு நினறவராவது என? எனனில,—எனறும ஒருபடிபபடட ஸவஸாவததை யுடை யவ ரேனறு நினைகக அரிதான நிலை எனறும ஒருபடிபபடடிருककுமேனகை [எமதிடா] - அபேள ருஷேயமான வேதபரதிபாதய ஞகையால வநத தாடயததைச சொலலுகிறது இபபடி ஸுபதருட பரமாண ஸிததரான நிலை தமமுடைய லாபமாயத தோறறுகையாலே, 'எநதிடா' எனகிறா நினற னா இருநதனா கிடநதனா திரிநதனா நினறிலா இருநதிலா கிடநதிலா திரிநதிலரான இவையெலலாம, எனறு மொரியலவினரேன நினைவரியவராய எனறும ஓரியலவோடு நினற எநதிடரானவா (சு)

ஏழாம் பாட்டு.

திடவிசுமபெரிவளி நீரநிலமிவையெரிசைப
படாபொருள்முழுவதுமாய அவையபைதோறும
உடலமிசையுயிரேனக கரநதேங்குமபரநதுளன
சுடாமிகுசுருதியுள இவையுணடசுரனே

அ—(திடவிசுமபு) சீழ மூனறுபாடடாலும ஜசதகிலுடைய ஸவரூபஸதிதி பரவ ருததிகள பகவதநிநமெனனு மிடதனதை ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொலலிறறு, இவி இநத ஸாமாநாதிகரணயமானது ஜகதீஸவரயோஸஸரீராதமதவநிபநதந மெனனு சொலலுகிறது

இநதஸரீரகதை இவவாதமா நியநதருதயா வயாபிததிருநதாறபோலே எமபெரு மானும அபாதிக பரமாண ஸிநதமான பருதிவயாதி பூதபஞசகங்களையும சதாரபதங்களான ஸமஸதவஸதுகளையும நியநதருதயா வயாபிததிருசகும இபபடி காயகாரணோபயாவஸதா சிதவஸதுவிறசாடடிலும பதத முகா நிகய ஸிசத கரிவித சேதநரிறகாடடிலும வில கஷணஜஞாநாநநதாமலஸவரூபனுய, ஹேயபரத்யநீககலயாணைகதாநாபரிமித குணவிபூதிகனுய, அகிலபுவநநிரமாண தாண ஸமஹாணுதி லீலாவிநோதனுய, ஸாவஜகதாதமாவாய, ஸாவ

பரிஹரிசகிறா பாவருதி இதயாதி ஸவாகததினினறும விழுகையாகிற பரவருத்திககு விழாமை நிவ ருத்தியிறே அது ஸவாபீஷடமானுலும தனனால முடியாதே, ஸகதிமததீநமாகவேணடிறறெனனுதல பதநமே நிவருததியாய அதுதானும சகதிமதபரதிருததமாயிற றெனனுதல அநேகபரகாராயிருக்கையாலே-'நினறனா' இதயாதயநேகபரகாராயிருककையாலே 'எனறுமொரியலவினரேன நினைவரியவா' எனறததை "முடிசசோதி" யிலே வடிவழகு விஷயமாக எடுककையாலே இது ஸாவபரகாரா பரிசசேதயதைककும உபலக்ஷணம கீழே 'நினைவரியவா' எனறுவைதது "வ்ருஷலவிவாஹநதரமபோலே" எனறு கூடடுவது வருஷலவிவாஹ மநதரமாவது - 'அரசாணியைத தொடடுத தொடடிலேன, பாயநகிடடுப பாயநதிலேன, சொலலிடடுச சொல லிலேன' தருடதவமாவது என? எனன, அபேளருஷேயமான இதயாதி 'எம' எனறதுककுத தாதபாயம - இபபடி இதயாதி ஸரோதருபுதிஸமாதாநாததம அநவயம - நின்றனர் இதயாதி இவையெல்லாம் - ஸங்கா தாதமகமான இவையெலலாம இவையெலலா மெனறது - அநவிதமாகைककாத (சு)

acharya.org

ஜகச்சரீரனாய, ஸவதநவ அகாமவாயனுகையாலே ஸவஶரீரபூத சேதநாசேதந ஸகலஸ்மாஸ்ப
வஸ்துகத ஸுகதுஃசேவிகாராதி ஸாவதோஷைரஸ்மாஸ்பருஷ்டனாயிருந்த பரமபுருஷன், "ஸத்ய
ஜ்ஞாநாநந்தம்ப்ரஹ்ம", "ஆநந்தோப்ரஹ்ம", "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்", "வராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ
ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச", "ஶரீரேயஃப்ராணஶரீரோஹாரஃ
ஸத்ய ஸங்கல்பஃ", "ஆகாஶாத்தாஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ: ஸர்வமிதமபிப்ரேத்யாத
தோऽவாக்யநாதரஃ", "தஸ்ய நாஶஸ்தாஸ்தி", "ஸுபர்ணம் யஜுர்யாதக்ஷரமிமமுதே யத்ர
ஹ்ருதயஶ்ரிதாஹ்யு ஶேரதுவேணுபுஜக்ஷுஃ ஶ்ரோத்ரம் தத்வாணிவாஹம் நித்யம் விஜ்ஞாநம்
ஸர்வபுமசம் ஸுஸூக்ஷ்மம் தத்வ்யயம் யத்ஸுதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீராஃ", "ஏவமேவ
வாவ விஜரோ விமுத்ய: ஸர்வபுமஶோகோ விஜி஘த்ஸாபிபாஸே ஸத்ய காமஸ்ஸத்ய
ஸங்கல்ப:", "யஸ்ஸர்வேஷு ஹிரண்ய: பாரேஷு ஏஷ ஏஷ ஹிரண்ய ஶ்மஶ்ரு ஹிரண்ய
கேஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஸுவர்ண: ஸ்ய யஸ்ய ரூபமிதம் ஸர்வமஸ்ய ரூபம் ஸர்வ ஸுவர்ணஸ்ய
ஸர்வ ஸுவர்ணஸ்ய", "ஸவைபுநிரேஷோ ஜஜ்ஞே விஶ்வாத: பாரேஷாஶயி", "ஆதித்ய வர்ணம் தமஸ:
பரஸ்தாத்", "ஆதித்ய வர்ணம் தமஸஸ்து பாரே", "நீலதோயமத்ய விதுர்ப்ரதீகாஶம்
ஹிரண்ய", "ஶோணாஜநம் பாஸ:", "ஹ்ருதி ஏகஸ்ய ஸ்தாநம்", "ரஸ்யைஶாநாஜந
தோ விஷ்ணுபத்நீ", "ஏஷாம்ஸ்ரீம் ஸர்வபூதாநாம் க்ஷாதிஹோவைஹ்வயே ஶ்ரியம்",
"யத்ர பூதவேது ஸாயுஜ்ய ஸ்ஸ்தி தேவாஃ", "யத்ர ஷட்யஃ ப்ரயஶஜா யே ப
ராணாஃ", "தஸ்மிந்ஹாஸோ விபந்ஹோ ஜா஗்ரதாம்ஸ ஸ்ஸுஷுப்தே விஷ்ணுபுர
ஸம்பவம்", "தஸ்மிந்ஹ: பரமே வ்யோம ஸர்வாவஶ்யதி ஸூரயஃ", "யோவேத
நிஹிதம் கு ஹாயாம் பரமேவ்யோமந்", "யோऽஸ்யாத்யக்ஷஃ பரமேவ்யோமந்",
"ப்ரயாநகேத ஜ்ஜவதிமநுணோஃ", "க்ஷரம் ப்ரயாந ஶக்தாக்ஷரம் ஹரஃ
க்ஷரார்தாநா வீஶதே தேவஏகஃ", "ஸகாரணம் கரணாதிபாதிபஃ", "ஆஸ்ய
ணுரணீயாந் ஸுவாயா ஸரீரம் வ்ருக்ஷம் பரிஷ்வஜாதே । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வா
த்வத்ந்யநஶ்நந்ந்ந்ய ஈஶீபி சாகஶீதி", "ஸரீரே வ்ருக்ஷ பாரேஷோ நிஷீதோ ஹ்யீஶ
யா ஶோசதி முஹ்யமாந: । ஜுஷ்டம் யதாபஶ்யத்ந்ய ஈஶமஸ்ய மஹிமாநமிதி வீதஶோ
கஃ", "ப்ரயமாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா", "ஹ்ருதாஹ்ருதம் ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா",
"ஏதச்சாநந்த்யமாத்மாநமீஶாநம் ஸர்வம்ருத்", "ரஸம்ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்ந்ந்ய",
"நயாவி
ஜாநாதீரேவா விஷ்ணுஃ பரமாத்மா பாரேஷ: ஸர்வைகி நிவ்ய", "தமாவிஜாநந்
ணுவாவேவியஸ்ய நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி", "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்
காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி", "யஃ பூர்வியோ ராதிஸ்ஸ்ய ப்ரியோ ரூபமுதாஸ்ய
ப்ரியோ ந வேதியஸ்ய ப்ரியோ ஶரீரம் ய ஆத்மநி திஷ்ந்ந் ப்ரியோ ரூபமுதாஸ்ய
வேதியஸ்யாத்மா ஶரீரம் யமாத்மாநமேதரோயமயதி ஸதமாத்மாந்தர்யாமிப்ரத:", "வாஷ
ஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ வாகோநாராயணஃ", "ஆத்மாப்ரவிஷ்
டாஜநாநாம் ஸர்வபூதா", "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்", "யதோவா இமாநி
ஜாயந்தே", "ப்ரஹ்மவா இதமேக வாஸீத்", "ஸர்வபூணி ஹவா இமாநி
ஜாயந்தாநாகாஶாதேவ ஸமுத்பந்தே", "ஆத்மாவா இதமேகவாஸீத்", "வா
கோஹவை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவா ப்ருதிவீ ந நக்ஷ

acharya.org

ரணி', "நதஸ்வெயொகஶுந", "வதிம்விஶுஸ்யாதெஶுரம்", "யவு கிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மி ந்ஜுஶுதெ ஶுரியதெவி வா । ஸதுவ்வுஹிஶு தத்வம் வ்யாவ்ருநாராயணஃ ஸ்மிதஃ", "ஸ்வுஹாஸ்ஶிவஸ்ஸ ஸ்ஸாக்ஷாஃ வாஸுஃ ஸ்வாட்" இதயாதியாய, "கவிகாராய ஶுஷாய", "ஶுஜெஶஹாவிஹ்ரதுயாவெ", "ஸஸவ்வுஹ்ரத ப்ரக்ருதிம் விகாராநு", "ராகாஶம் ஸ்வயீமஶ்", "ஸஸோஶுகுயஶெதா நுவயத ப்ரதிஷ்டிதாஃ । தஷிஶு ரஹ்ரவெரஹ்ரவ்ரஹ்ரவெநுஷ்ரெஶுஹஶ", "ஹ்ரஷணாவ்ஸ்ரஹ்ரவஸ்", "நஹ்ரதஸ்ஷஸ்ஸ்ஸாநொ ஜெஹொஸ்ய வாரோதநஃ", "தஶஸ்ஃ வாரோயாதா ஶுஷ்வக்ரமஷாயாஃ । ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷாநித்ய ஶ்ரீரஜ்ய ஶுஶுஶுதொ ப்ரவஃ", "நிஜெயெஷாஜமநாதா விஷ்ணோஃ ஶ்ரீநாவாயிநீ", "தெஷாஞ்ச்ரீரம்ஸ்ஸாநம் யஜெவஶுஹி ஸ்ரஹ்ரயஃ", "திவ்யம் ஸ்ஸாநஜாரஞ்ஜாவ்ரஜெயம் ஈவிருஜ்ஜெயம் ஜாமஜெமெருயாஷ்", "வெகுஹ்ரண்ணெத வாரவொகெ ஶ்ரியாஸாயஃ ஜமத்ரதிஃ । ஶுஜெவிஷ்ரவிஜ்ஜ்ரதாஹெகெ ஹுராமவெதஸ்ஸஹ", "கயாரஹ்ரதுழியஶுகாயஃ", "காயம்ஸவயெத", "வ்ரஃ ப்ரணிநஸ்ஸவ்வு வாவஹ்ரமாஶாயஸ்", "ஸவ்வும் ஸாரொவ்ரஷிதகொஸி ஸவ்வு", "தாநி ஸவ்வுணி தஜவ்ரஃ", "தத்வம் வெஹரொஸ்ரநஃ", "ஸவாவஸவ்வுஹ்ரதாதாவிஶ்ரஹ்ரவொயதொவ்யயஃ", "ஜமத்வம் ஶரீரஜெ", "ஜமஜ்யாவாரவஜ்ரம் ப்ரகரணாஜ ஸஜிஹிகக்வாஜ", "ஹொமரோத ஸாரீஷ்ரஜ", "ஜமஜ்யாவாரவஜ்ரம் ஸாரொநாஜ்ரா கிஷா", "ஈஶம் ஜ்ரூநஸவாஶ்ரித ஈ ஸாயஜ்ரீரமதாஃ । ஸமெருவி நொவஜாயஜெ ப்ரலயெந வ்யஜ்ஜிஜ", "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாஜ்ரஹ்ரதம்" இதயாதி ஸமருதிஹாஸபுராணோபபருமஹிதமாய, அபௌருஷேய மாகையாலே நிரதநோஷமாய, அபாதிதபராமாணயரூப தேஜஃபாசரமாயிருநத ஶருதிகளிலே 'உளன' எனகிறார் ஆதலால, லோகாயத மாயாவாத பாஸகரீய யாதவபாகாரரதி வேதநிருதத ஸமயநசளெலலாம நிரஸதமாயின

ஓ —எழாமபாடடில, கீழமுனறுபாடடிலாசச சேதநாசேதந பதாரதநகளினுடைய ஸவரூபஸதிதிபாவருதகிள ஹரவ,ரதீநமெனறு ஸாமாநாதிகரணயதகாலும வையதிகரணய நசாலுமாகப பேசி, அநநஸாமாநாதிசரணய நதுககு நிபநநமான ஜமநீஶவராசளுசகுஉடைான ஶரீர ஶரீரி ஹாவஸமபநயகநைச சொலலுகிறது 'ஜமநதினுடைய ஸவரூபஸதிதயாதிகள ஹரவகதீநமாகையாலே இநத ஜமநதது அவனுககு ஶரீர மெனகிறது' எனறுஞ சொலலுவா

[திடவிசமபு எனறு தொடஙகி] ஸவகாயமான பூதசதுஷடயங்களுணடாவதறகு முனபே உணடாய அவை நஸிரதாலும தான சிலநாள நிறகுமகான ஆகாஶம முதலான பூதபஞசகங்களையும உபாதாநமாகக கொணடு காரயமாய விஸதருதமாகாநினறுளள கேவாதிபதாரதநகளையெலலாம உணடாகுகி இநகு ஆகாசதுககுச சொனன நாடயம லோகாயதாதிமதநிராஸபரம, எரியாவது தேஜஸஸு, வளியாவது காறறு [அவையவை யெனறு தொடஙகி] - அவவவபதாரதநகளகோறும ஶரீரதநில ஆதமாவைபபோலே தாரகனுமாய நியநதாவுமாயக கொணடு வயாபயபதாரதநகளுககுத தெரியாமே வயாபிதது, அவவளவனறிகசே அபபதாரதநகளுடைய புறமபும வயாபிரது, காலததிலே இவறறை ஸமஹரிபபதுஞ செயத ஸாவேஶவரன, முதறபாடடுக தொடஙகிச சொனனபடியே,பௌருஷேயதவ நிபநதநமான விபரலமபாதி தோஷரஹிதமுமாய, அவாயிதபரமாணமுமாகையாலே மிகசதேஜஸஸை யுடைததாய, ஒருவாலு பணணபபடடகனறிககே எனறுமகேடடேவருசையாலே ஶருதியெனறு சொலலபபடுகிற வேதததிலே பரதிபாதயஞயககொணடு உளன காம அநுஸநிதக ஆகததகதுககு ஶருதியை ஸாக்ஷி

acharya.org

யாகச சொலலுகையாலே ஸ்ருதியிறசொலலுகிற ஸரியபேதிதவமும நாராயணஸ்ரீதவாசயரவ
மும அநுஸந்திததாராகவேணும இவவாததததில நிர்தோஷஸ்ருதியே பரமாணமாகப பிடிசனை
யாலே வேதவிருததரான பாஹயரும, ஜசதீஸவராகளுசகு அநயதாஸமபநதஞ சொலலும ருஷி
ருஷடிகளும அாதாத பாதிக்ஷிபதராணாகள

ப—அநநதரம, இநத ஸாமாநாதிகரணயம ஸரீராரம்ஹாவஸமபநந நிபாகநம எனக
கிறார

திடம (பூதாநகரங்களிறகாடடிற சிலசாலம நிறகையாகிற) சிகனவையுடைதகான
விசமபு ஆசாசமும, எரி அகநியும, வளி வாயுவும, நீர ஜலமும, நிலம - பூமியும, இவை
மிசை இவை ஆஸரயமாககொணடு, படா பரநத, பொருளமுழுவதும பெளதிகபதாத நா
களுமெலலாம, ஆய (தானுமபடி அவறறுககு) உபாதாநமாய, அவைஅவைதொறும - அவவவை
பதாததங்களேதொறும, உடலமிசை சரீரததில, உயிர என - ஆதமா வயாபிகுமா போலே
கரநது கரநது வயாபிதது, எங்கும பரநது இபபடி ஸகலபதாததங்களிலும வயாபரநஞய
சுடா ஸவகபராமாணயெளஜவலயதகாலும, மிகு மிகிருபபகாய, வருதியுள (கோடியாலே
வருவிககபபடுவதான) ஸ்ருதியினுடைய, உளன உளளானபொருளாயகொணடு தோறறுமவன
இவையுண்ட - (இபபதாததங்களை ஸமஹரிகாலததிலே "ஸ்ருதா ஹராஹரஸ் ஹணாக்" என்ப
தனறோலே) விழுங்கின, சுரன - தேவஸ்பதவாசயன

"தஸ்ஸவரொவெவஸ்ரீஹவதி" எனனகக்கடவதிறே விசுமபுகுகு அநநதரம வளியை
எடாதே எரியை எடுததது தைததிரியோபநிஷததிலே "ஸ்ரீ தநஸ்ரீகாஸஸ்ஸ்ரீ" எனகிற
ஆகாஸபாதமயமும, சாநதோகயததில "தஜ்தேஜோஸ்ரீஜத" எனகிற தேஜஸ்பாதாயமும
தோறறுமைககாக இதகால, ஸ்ருஷடி ஸமஹாரங்களும அநுபாவேஸ்நிபநநமான அநநாரா
மதவமும ததத்ந மெனறதாயிறறு

இ—ஏழாமபாடடில, கீழ மூனறுபாடடிலே சேதநாசேதநங்களுடைய ஸவரூப
ஸதிதி பாவருததி நிவருததிகள ஹகவதநீரைக ளெனறு ஸாமாநாதிகரணயத நாலும வையிராக்ய
யததாலும சொலலிறறு, அநத ஸாமாநாதிகரணயததுகுகு நிபநநம ஜசதீஸவராரநுடைய ஸரீ
ராதமஹாவ ஸமபநத மெனகிறது ஜகததினுடைய ஸவரூபாதிகள ஹகவதநீநயராகையாலே
இநத ஜகதது அவனுகுகு ஸரீர மெனறு சொலலிறறாகவுமாம

[திடவிசமபு] தருடமான விசமபு ஸவகாயமான பூகசதுஷடயதுகுகு முனபே
யுணடாய அவை நஸிதகாலும சில நாள நிறககக்கடவதாகையாலே ஸதிரமான ஆசாச
மெனகிறது, இது முதலான பூதபஞசகங்களெனன [இவைமிசை படா பொருள] - இவறறின
காயமாய விஸதருதமாகாநினறுளள தேவாதி பதாததங்களெனன [முழுவதுமாய] இநத
ஸகலபதாததங்களையும உணடாகி ஆகாசததுகுகுச சொனன தாடயம லோகாயதாதிமத
நிராஸபரம வளி காறறு [அவையவைதொறும] அவவவபதாததங்களேதொறும [உட
மிசை உயிரென] ஸரீரததில ஆதமாவைபபோலே ஆரகனுமாய, நியநதாவுமாய, போஷி
மாய, "ஸ்ரீதெஷ்ரீ யாஹ்ஸ்ரணவ்ரஷாவ்ரீ ஹியஜ்மஸ் । ஸவஸ்வஸ்வ்ரீஹ்தாதாவ
ஸ்ரீவொயதொவ்ரீயஃ" [கரநது] வயாபய பதாததங்களுகுகுத தெரியாமே [எங்கும
பரநது] உளளும புறமபும வயாபிகது [இவையுண்டசுரன] பரளயதசையிலே இவறறை
ஸமஹரிதத ஸாவேஸ்வரன [உளன சடா மிகு சுருதியுள] - முதறபாடடுத தொடங்கிசசொனன
அாததங்களெலலாவறறுகுகும பரமாணம நிர்தோஷஸ்ருதி யெனகிறது சடாமிகுசையாவது

acharya.org

பௌருஷேயதவ நிபந்தநமான விபரலம்பாதிதோஷ ரஹிதமுமாய, பரமாணுதாரங்களைக்கொண்டு பாஹ்யகுருஷ்டிகளால அவிசாலமாகையாலே மிச்சதேஜஸ்ஸை யுடைத்தாகை ஒருத்தராலப் பணிக்கப்பட்டதன்றிக்கே எங்கும் சேடடேவரும்தாகையாலே ஸ்ருதி யெனகிறது [உளன] இப்படிப்பட்ட ஸ்ருதியிலே பரதிபாதயுயகொண்டு தோற்றினவான காம அநுஸந்தித்த அர்த்தங்களுக்கு ஸ்ருதியை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலே அதிறசொல்லுகிற ஸ்ரீயபேதிதவமும நாராயணஶப்த வாச்யதவமும அநுஸந்தித்தகாமாக வேணும், இவாக்கு நிர்தோஷஸ்ருதியே பரமாணமாகையாலே பாஹ்யரும், ஜகதீஶ்வராகளுக்கு அநயதாஸம்பந்தஞ் சொல்லும் குதருஷ்டிகளும் அர்த்தத்த பரதிக்ஷிபந்தானாகள

ரடு—ஏழாம்பாட்டு [திடவிசும்பு இதயாதி] — கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம சொன்ன இது - * ஹாவிபரதிஸந்தாந நயாயத்தாலேபாய, அத்தால பலித்த ஸம்பந்தம ஶரீராதமஹாவம எனகிறாராத, அன்றியே, கீழே ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் வையதிகரணயத்தாலும் சொன்னா அப்படி சொன்ன ஐகயத்துக்கு நிபந்தநம ஶரீராதமஹாவம் எனகிறாராத "ஸுநெநஜீவெநாத்மநாந வ்ரவிஶ்ய நாமரூபவெவ்யாகரவாணி" (அநேநஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்யநாமரூபே வ்யாகரவாணி) எனகிறபடியே தரிவருத்தகருதமான அசித்தி

ஏழாம்பாட்டு - திடவிசும்பு | இத்யாதி இப்பாட்டிலே ஶரீராதமஹாவம சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டுவகையாக அருளிச்செயகிறா - கீழ் ஸாமாநாதிகாண்யம இதயாதி வாக்ய தாயத்தாலே கீழே ஸாமாநாதிகரணயஞ் சொல்லுகிற விடத்தில ஹருதீகருதமான ஶரீராதமஹாவத்தை இங்கே வெளியிடுகிறாரென்று முந்தின அர்த்தம ஹாவிபாகிஸந்தாநந்யாயத்தாலே - இந்தப்பாட்டிலே ஶரீராதம ஹாவத்தை அருளிச்செய்ய புகுகிறோமென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு கீழே "நாமவன" எனகிற பாட்டிலும் "நினறனா" எனகிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே அருளிச்செய்தா, அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரணயம ஶரீராதமஹாவநிபந்தநமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறா ரென்றபடி அந்தால் - ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே பலித்த ஸம்பந்தம் - காரணத்தா பலித்த ஸம்பந்தம ஸாமாநாதிகாண்யத்தாலும இதயாதி - "நாமவன" "நினறனா" எனகிற பாட்டுக்களிலே ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும, "இலனது" "அவாவா" எனகிற பாட்டுக்களிலே வையதிகரணயத்தாலும சொன்னா ரென்றபடி இந்தபேதாபேதங்களிரண்டுங் கூடுமபடி யெங்ஙனே? எனகிற ஶங்கையிலே வடகஸ்ருதயாத்தமான ஶரீராதமஹாவத்தை அருளிச்செய்கிறா ரெனகிறா - அப்படிசொன்ன இதயாதி அப்படிசொன்ன - வையதிகரணய நிர்தேஶஸஹசரித ஸாமாநாதிகரணய விஷயமான வென்றபடி 'அப்படிசொன்ன ஐகயத்துக்கும பேதத்துக்கும நிபந்தம்' என்று கூட்டவேது ஆக, கீழ் "த்ருஹவி", "ஸவ-ம்வெவிஷ்வ ஹ" இத்யாதய பேதஶ்ருதயாத்தமும, "ஹொக்ஷா ஹொஶ்ரு வ்ரெஸிதாரஞ", "வ்ரயுமாதாநம்வ்ரெஸிதாரம்", "நிதெ்யாநிதெ்யாநாம்", "வகிம்விஶ்வஸ்ய" இத்யாதி பேதஶ்ருதயாத்தமுஞ் சொல்லிற்றாய, இப்பாட்டில "யஸ்யாதாஶரீரம்", "யஸ்ருதிவிஷ்ஞ" இத்யாதியான வடகஸ்ருத்யாத்தமுஞ்சொல்லுகிறது இங்கே "ஸுஷ்ளஹொஷ்ரு ஈதீநாம்" இத்யாதயநுஸந்தேயம பரமாணகயுநமுமேநோகதாத்த விவரணம்-ஸுநெந இதயாதி ஸாநதோகயே ஸதவிதயாயாம "ஸெயமெவவெதெக்ஷதஹஹாஹமிமாஸ்திஸ்ரொதெவதா ஸுநெநஜீவெநாத்மநாந வ்ரவிஶ்ய நாமரூபவெவ்யாகரவாணீதி தாஸாஞ்திவ்ரதஞ்திவ்ரத ஶெகெகாம்கரவாணி" எனறதைப் பற்ற, நிர்விருக்கிருதமான அசித்தியிலே எனகிறா இந்தஸ்ருதியிற சொன்ன தேஜோபந்நங்களுமூன்றும ஆகாஶவாயுக்களுக்கும உபலக்ஷணமாய, பஞ்சீகருதமான அசித்தியிலே யென்றபடி ஊமாஸ்திஸ்ரொதெவதா: ஸுஹஶெநஜீவெநாத்மநாந வ்ரவிஶ்ய நாமரூபவெவ்யாகரவாணீதி ஸெயம்தெவவெதெக்ஷதெத்ருஷ்ய: ஸெவம்தெவதா- அந்த ஈஶ்வரனை பரதேவதை வொக்ஷத்தி பார்த்தது, ஸங்கல்பித்ததென்றபடி திஸ்ர: - பருதிவ்யபதேஜாமஸி இவை தேவதைக ளெனகிறது-அக்க

---

* ஹாவிபரதிஸந்தாநநயாயம - 'உரைத்து மென்றல்' எனனும் உக்தி

* 1—7

acharya.org

லே ஜீவதவாரா அநுபரவேஶித்து வஸதுதவநாமஶாகதவங்களுண்டாமபடி பண்ணி, இவை தா னேனனலாமபடி யிருந்தால 'மருதாதமகோகடஃ' எனனுமபடி யிருககையனறிககே, "சுஜ்ஞஃவ்ரு விஷ்ஶாஸ்ராஜநாநாம்ஸவபூதா" (அநதஃபரவிஷடஶாஸதாஹநாநாமஸாவாகமா) எனகிறபடியே ஸர்வேஷாம ஆதமாவாய, இவறறை நியமிககுமிடததில இநத ஶரீரததுககு இநத ஆதமா யாரகனுய நியாமகனுய ஶேஷியா யிருககிறபபோலே "யஸ்யாத்மாஶரீரம்" (யஸ்யாதமாஶரீரம), "யஸ்ய ப்ருதிவீஶரீரம்" (யஸயபருதிவீஶரீரம) எனகிறபடியே தான இரணடுகதும யாரகனுய நியாமகனுய ஶேஷியாய நினறு நடததிககொணடு போருமெனறு கீழசசொனன ஸாமாநாதிகரணயத

பர — "சுஜ்ஞஃவ்ரு விஷ்ஶாஸ்ராஜநாநாம் ஸவபூதா" வ்ருஹதாரணயகெ[ரு-எ] சுஜ்ஞாநிவ்ரு ஹணெ "யஃப்ருதிவ்யாஞ்திஷ்ந்ப்ருதிவ்யாசுஜ்ஞரொயம் ப்ருதிவீ நவெ, யஸ்ய ப்ருதிவீஶரீரம்யஃப்ருதிவீந்தரொயயதிஸ்தசூ ஸ்தாரஹ்ஸ்ராஶ்ரிஷ்ட்ரஃயஸ்ரு நிகிரஷ்ஸா நொரஹ்தரொய சாந்தாநவெஷயஸ்ரு ஸ்தா ஶரீரம் ய ஸ்ரு ஸ்தாநரஹ்தரொய யயதி ஸ்தசூ ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு

துககு நிடநதநம ஶரீராதமஹாவ மெனகிறா வருக்ஷததிலே ஜேவஷததன நின றுனேனறுல அங்கு ஶரீராதமஹாவமிலலை, ஜாதிகுணங்கள வயகதியிலே கிடநத தேனறுல அங்கு ஶரீராதமஹாவ மிலலை, விஶிஷடததிலேயிறே ஶரீராதமஹாவம கோளளலாவது

[திடவிசுமபு] இது தான அலலாதவறறிலும ஏறி, 'தருடமான எரி, தருடமான காறறு' எனறு கிடககிறதாகவுமாம, அனறிககே, "ஆதமநஆகாஶஸஸம பூதம்" எனறு சொலலுகிறபடியே அலலாத பூதங்களுககு முனனே புணடாய, அவை யழிநதாலும சிலநாள நிறகககடவதாகையாலே தருடமான விசுமபெனனவுமாம, அனறிககே, "வக்வாரெவ ஹுதாநி" (சதவாயேவபூதாநி) எனகிறவனை நிராகரிககிறாராகவுமாம ஆக, பூதஞ்சகங்களை

நஸ்ய - ஸெதநஸ்ய விஶிஷ்டஸ்யைதஸ்ய ஶரீரம் - ஶரீரம் நிஷ்பந்நம் ஊர்வ்யாஸ்ஸெந ஜீவஶதகி யாதீநாம் ஶரீரகம் வ்யுஷ்யதெ ஸவபூதநெகி காஷாதிகநியாஸ்யுகவாதி ஶதாம் ஶஹபூதாஸ வஸ்ராஹரணஸ்ய ஹக்ஷேத்ரதீநாம் ஶரீரகம் வ்யுஷ்யதெ ஸவபூ தநா யாவஷ்வ்யுஹாவிதயெ தஸ்ய: கதஸ்ய வாரகாயப்ரவிஷ்டம்ப்ரதி வாரகாயஸ்ய ஸெஹகுவ்யாவ்ருதிஶ ஆகாஶாதி ப்ரெஶஶநாதிஷ்வெஷ நியஶநாஸம்ஹவாத வ்யாவ்ருதஸ்ய ‘ஸ்வாயெ’ ஊர்ஜம் ஸ்வஶ்வெஶரீரவாரு, கதஶரீரஸ்வாவெஷ நியஶநாஸ்ய ஹுஶாஸ வஸ்ராஹரணஸ்ய ஹக்ஷேத்ரதீநாம் ஶரீரகம் வ்யுஷ்யதெ ஸவபூ தநா யாவஷ்வ்யுஹாவிதயெ தஸ்ய: கதஸ்ய வாரகாயப்ரவிஷ்டம்ப்ரதி வாரகாயஸ்ய ஸெஹகுவ்யாவ்ருதிஶ ஆகாஶாதி ப்ரெஶஶநாதிஷ்வெஷ நியஶநாஸம்ஹவாத வ்யாவ்ருதஸ்ய ‘ஸ்வாயெ’ ஊர்ஜம் ஸ்வஶ்வெஶரீரவாரு, கதஶரீரஸ்வாவெஷ நியஶநாதி ஶகிவிஶேஷதவவ, காரணாந்தரயஸ்ய ரொமாதி ப்ரதிவாஸ, ஶகிப்ரதிவெ ஸாஹ்ரூபெ ஊஹநாதிகாரணாந்தரயவஸ ஶகுயம்ஶகிவிஷயஹுதிதியஸ்: ‘தவெ ஷதெக ஸ்வாஹுவிஶ’ இதி ஹிஹவாகுதயா நிஷ்பந்நஸ்ய, ஸ்வாயெ ஶகுயஸ் இதி வ்ரு வ்ரு வாகுஸ்ய வெஷயாநந்தரயாஸ தவெ ஷதெக ஸ்வாஹுவிதி ஸுத்ர வாகுஶ்ரவெ நஸ்ய ஸவபூதநெகி வஷாயஸ் உக்தம் வெஷாஹிந ஸுகாரணவாதிதயா ஹஸ்தாஸ்ரயவயவா நாம் ஸம்ஹிதாநா ஸெவாவயவிகெந ஶரீரகுவா ஊதெஷ்டி வ்யாவிஶேஷநீயா நியாஸ்ய கவாதிகம் ஹி ஸம்ஹிதாநாஸெவ ஏஶஸ்யதெ, நது விஹகாநாம் வாவஸ்திதியெஷ்வி

அபருதகவிதநுபத வயாவாததயமாஹ-வருஷ்ஷதிலே இதி, பருதகஸதிதபாஹமாகையாலே யெனறபடி தாவய பதவயாவாததயமாஹ-ஜாதி இதி, ஜாதிகுணங்கள அதாவயங்களாகையாலே யெனறபடி ஆனால, எங்கனே எனன, விஶிஷடததிலே இதபாதி ஊர்வ்யுக்ஷெஸதி வ்யுத்பத்தி ஸ்ரீதாநஹுபாயாராயெயஹாவ நிய ஹ்ரநியாஸ்யஹாவ ஶெஷஶெஷிஹாவ விஶிஷடததிலே யெனறபடி இத்தால, தாரகதவாதி விஶிஷட தாவயததிலே ஆதமஹாவமும, தாரயதவாதிவிஶிஷடதாவயததிலே ஶரீரதவமு மெனறபடி அவஶிஷடம பரமா ணததிரடடிலே வயகதச

இதுதான் திடம' எனகிற விசேஷணநதான தருடதவததை மூனறு வகையாக அருளிச செயகிறா இது தான் இதயாதி இரணடாமாததததுகு தருடமெனகிறது - சிரகாலஸதாயிதவததைப பறற "தஸ்யாஸ்ரவாவதஸ்ஸாஹாத்ம ஆகாஶஸ்ஸம்ஹுதஃ, ஆகாஶாதாயுஃ" இதயாதி ததிதீயகே சிலநாள நிறகககடவதாகையாலே' யெனறவிடததில 'வ்யுஶிவ்யுவ்ரு ரூயெதெ" இதயாதி லயஶருதி விவகுதா மூனறுமாததததில, தருடமெனறு ஶருதியிலே தருடமாகச சொலலபபடுகிற இததைப பறறச சொலலுகிறதாகையாலே "உக்வாயெ்வஹுதாநி" எனகிறவனை நிராகரிகிறா ரெனறபடி "உக்வாயெ்வஹுதாநி தியஸ்ஸம்வெஷாநிஸாஹாதிகவெதந்யாகிதாநெ்வாதா" எனகிற

acharya.org

யும சொலலுகிறது [இவைமிசை படாபொருள முழுவதுமாய] இவறறை அடியாகக பேணடு மேலே விஸதருதமாகாநினறுளள பதாததகங்களேலலாவறறையும உணடாகக்கி 'ஆய' எனறது ஆகக்கி எனறபடி 'ஆய' எனபானேன? எனனில,—''வைஹ்ஸ்ய ராம'' (பஹு பஸ்யாம) எனகிற தன விகாஸமே யாகையாலே, வைதிக நிரதேஶம இருகிறபடி [அவையவைதோறும] அவ வோபதாததங்கள தோறும அவறறிலே வயாபிககுமிடததில பலதூணுகளாக ஒரு உததிரம கிடந தாறபோலேயனறிககே, ஜாதி வயகதிதோறும பரிஸமாபய வாததிகுமாபோலே எலலாவறறிலும தனிததனியே குறைவற வயாபித்துநிறகும இபபடி வயாபித்துநிறகுமிடததில, [உடலமிசை உயி ரென] இஶஶரீரததுககு ஆதமா யாரகனுய நியாமகனுய ஶேஷியாயிருககிறபோலே இஶஶரீராத மாககளுககுத தான யாரகனுய நியாமகனுய சேஷியாயிருககும [கரநது] இபபடியிருககசசேயதே ''யஶாத்ரவெஷ'' (யமாதமாநவேத) எனகிறபடியே அநயைரதருஶயனுயிருகும [எங்கும பரநது] அநதாவஹிஶ வயாபிதது இதில பரமாணமென? எனனில,—[உான சுடாமிகு சுருதியுள] அபௌருஷேயமாய நிரதோஷமாயிருககிற வேததாலே பரதிபாதிகபபடடிருகும பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களபோலே ஹேதவநதரததாற கழிககவோணணாத ஒளியையுடைததா யிருககை சுருதி பூவபூவோசசாரணகரமதாதைபபறறி உததரோததரோசசாரயமாணதவததைப பறறச சொலலுகிறது இததால முதறபாடடுத தொடங்கிச சொனன அாதங்களுகுநெலலாம பர மாணம நிரதோஷஶருதி எனகிறது [இவையுணட சுரன] இவறறை ஸமஸரிகத மேவன முனபே ஸருஷடி ஸதிதிகள அவனதீந மெனறு சொலலிறறு, ஸமஹாரம வேறேரு சேதநாதீநமாகில இது தனனதலலாமையால வரும ஐஶவாயம குறையுமிறே, அதுககாக ஸமஹாரமும அவனிடட

நாதிவ்யாவ்ருத்தஶரீரஸ்ய சேதநவியோகக்ஷணவான விஶரீரஸ்ய க்ஷணாநுதரெ விஶீணஶுபநா ஶரீரஸ்யா ஹாவ்யாவ்ருத்தி: தத ஶரீரஶஷ்ய வியோகஸ்ய, பரிவ்ரம் ஶரீரதயாவகளவ ஸம்வாதெகெஶொஹரெகெநாவபாரிகு: தஸ்யாதிதெவ ஸதீவ்நம் ஶரீரலக்ஷணத்வயிதி

வன - லோகாயதிகன இவைமிசை - இவறறினமேலே இவறறை அடியாகக்கொணடு - பூதபஞசகததைக காரணமாகககொணடு ஆய எனகிற பதம உணடாகக்கி யெனகிற அாததததைச சொலலுமோ' எனன, ஆயென்றது இதயாதி ஆக்கி என்றபடி யெனற இது பலிதாததம ஜிஜ்ஞாஸ பரஸ்யாம - ஆயி இதயாதி உததரம வைஹ்ஸ்யாழி இதயாதி வைஹ்ஸ்யாழிஎனறு வயஷடிஸருஷடி ஜ்ஞோயெயஎனறு ஸமஷடி ஸருஷடி வைதிகநிர்த்தேஶம வைதிகநிரதேஶமபோலே யெனறுகூடடுவது தாதபாயாததம அவறறிலே வயாபிக்குமிடததில் இதயாதி அவையவறறில எனனுமல 'அவை தொறும' எனறதின தாதபாயம - ஜாதி இத யாதி கரந்து - வயாபயபதாததங்களுககுத தெரியாதே ஶருதிகுத தேஜஃபராகாயதததை இரணடுவகை யாக அருளிசசெயகிறா-அபௌருஷேயம் இதயாதி வாகயதவயததாலே ஜ்ஞ்ரக்ஷாதி இதி ஆதிஶபததாலே

அநுமாநததைச சொலலுகிறது 'பரதயக்ஷாதிபரமாணங்கள' இதயாதி வாகயம - 'சுடா' எனறதுகு அாததாந தரம ஜவாலாபேதாநுமாநததாலே ஐக்யகராஹிபரதயக்ஷமும, பரதயக்ஷததாலே வறறையநுவாதணதவாநுமாநமும பாதிதமிறே ஶரூயதே நிதயமிதி ஶ்ருதி: எனறாய, க்ஷணதவமறியான ஶபததுதசகு நிதயத்வம எபபடி? எனன, பூர்வபூர்வ இதயாதி காரணநிதயதவம விவக்ஷிதம இபபாடடிறசொனன அாததததில பரமாணமேது? எனறால, வேதங்களென்று சொலலிறறு, முதறபாடடுததொடங்கிச சொனன அாததங்களிலே பரமாணமேது? எனன, இதநால் இதயாதி இவறறை ஸமஹரிகத தேவன - ''தஶ்வெரெஶ்வெவனகீஶவதி'' எனகிற ஶருதிபரதயபிஜ்ஞைகுகாக 'சுரா' எனகிற தெனகிற திருவுளததாலே 'தேவன' எனகிறா 'யஸ்ய பரஹ்மச' இதயாதி ஶ்ருதியில ஓதநோபஸேசநஸுசிதாததாவை ஸுதரகாரா 'அததா' எனறு ஸுதரகாரநிரதேஶிததாற போலே 'உணட' எனகிறா ஶரீராதமஹாவபாகரணததிலே ஸமஹாரதாதநேயா சொலலுவானென? எனன, முன்பு இதயாதி முனபே-''படாபொருள முழுவதுமாய'',''காநதெவகுமபரநது'' எனற இடததிலே இது தன்ன தல்லாமையால் வரும் ஐஶவர்யம் ஸமஹாரம தனனதலலாமையாலே ஸமஹாரம ததீநமென்று வருகிற ஐஶ வாயம இததால இததிருவாய்மொழியிலசஶவாதவமாயிறறுபாதிபாகிகிறதாகையாலேஇத்தைசசொலலாதொழி

acharya.org

வழக்கு எனகிறார் இததால, ஸருஷடிஸமஹாரங்களை பரஹமாதிகளே நடததுகிறார்க ளெனகிற குதருஷடிகளை நிரஸிகிறார் 'திடவிசுமபு' எனகிற இததால, அவைதிகமாயாவாதியிலே நடககிற லோகாயதிகனை நிரஸிககிறார் 'உடலமிசையுயிர்' எனகிற இததால, ஸவரூபேண தாதாதமயம சொலலுகிறவாகளை நிரஸிககிறார் 'சுடாமிகுசுருதியுள' எனகையாலே, நாராயணுநவாகாதிகளிற சொலலுகிற பரதவம, லக்ஷ்மீஸமபநதம இவையெலலாவறையும அங்கீகரிததாராகிறார் (எ)

எட்டாம் பாட்டு.

சுரரறிவருநிலை விணமுதல முழுவதும
வரனமுதலாயவை முழுதுணடபரபரன
புரமொருமுனறெரிதது அமராககுமறிவியநது
அரனயனேன உலகழிததமைததுளனே

ஆ—(சுரரறிவருநிலை) இபபடி ஸருதிபரஸிததனுகிற ஸாவேஸவரனுகிறான பாஹுமாவாச அடுகரும ஜசதஸருஷடிக்ஷமனுகையாலேயெனறுதல, ருதரனுக அடுகரும ஸமஹார க்ஷமனுகையாலே யெனறுதல சொலலுகிற குதருஷடிகளை நிராகரிகிறது எங்ஙனே யெனனில, "தஸ்மிந்ஸ்ஸர்வ ஹா ஸவபுவொகவிதாஹஃ", "கவுஷாவாதநஷுவ்யம் ஸுதம் ப்ரயுரயதஸ்ஸுதஃ। ப்ராஹுராஸீசுப்ரஹொரஷ்ஷுகுரொ நீலலொஹிதஃ","யஸ்ய ப்ரஸாதாஹமேவ்யுதஸ்ய ஹ்ருதஃ ப்ரஜாஸ்ப்ரஷ்டிகரொ ஹ்யகாரீ। கொ ரயாச்ச்ரு ஸ்ரீ கிஹெ தஹ்ருதொ யஸ்ராச்சமெ வாரு ஷஃ வரஸ்ராக", "வனதள ஜள விவாயுஸ்ஷள ப்ரஸாஹுகொ ரயஜள ஸ்ரீதள। தஷாஹுஸி கவ்ஹாநள ஸ்ரீவிஸம்ஹாரகாரகள", "யம் நஷெ வாநஃ நயொ நவாஹம் நவஸ்ரகரஃ। ஜாநஷிவாரசெஸ்ஸ்ரீ தவிஷ்ணொஃ வரஃம் வஷம்" "கூஹம் ஸவொ ஸவஹுஸ ஸவபும்நாராயணாகுகம்। கவாஹுராதா ஸ்ஸ வயெவாநெ ஹெஹி ஸம்ஜ்ஞிதாஃ" இதயாதி வாகயங்கள அடைததுகுளளே பாஹுமா பிறநதானெனறும, அநத

யில ஐஸவாயம குறைநது தோறறுமிறே எனறபடி ஸரீராதமஹாவபாதிபாதகமான இபபாடடிலே ஸருஷடியைச சொலலுவானென? எனனில,—ஸரீராதமஹாவம அநுபரவேஸகாரணமாகையாலும, ஸருஷடிபரகாரணதநிலேயே அநுபரவேஸம சொலலுகையாலும சொலலுகிறது இததால் - "படாபொருளமுழுவதுமாய" எனறும 'உணடசுரன" எனறும சொலலுகிற இததா லெனறபடி பாபக்ஷநிரஸநமும இததாலே ஸவபக்ஷஸததிதியும உணடாயிறறு எனகிறார் - திடவிசும்பு இதயாதி ஸவரூபேண தாதாதமயவாதிகள் - யாதவீயர் 'பூவபூ வோசசாரணததைபபறறி' எனகிறவிடததிலே-"வனதஷெவவெடஷ்வ்வளரு ஷெயக்ஷம்நிதுகுவஸ்ய தஷ்ரவுபுவுவெடுராஹாரணகு ஜஜநிதஸம்ஸ்ரொரெண கதெவகு ஶவிஸொஷம்ஸ்ரக்வா கெ நெநவகு ஶணொஹாரு ஶாணக்வு" எனகிற ஹாஷயவாகயம அநுஸநதேயம 'ஸவரூபேண தாதாதமயஞ சொலலுகிறவாகளை' எனகிறவிடததிலே - "ஸாரொநாயிகரணுஸ்ஸ்ரு ஷ்ரு ஷெவெகு நிவெநநகெ ப்ரஷ்ரு திநிதிதஹெஷாஹாவா ஸாரொநாயிகரணுஸ்ஸ்ரு ஷ்ரு ஷணஹாநிஃ, வஷாஹுரவுயொம வெயயஃ, வஷாநாம்வரு ஷ்ரு ஷ்ரு ஷ்

பரஹமாவினபகலிலே ருகரான பிறந்தா னெனனும் சொல்லுரைபாலே அவ[illegible]
பரஹம ருகராதிகள அணடாத பஹிரபூதமான பரசருகிமஹாரஹஸ்யமாகி [illegible]
அறியமாடடாமையாலும, அவறறினுடைய ஸருஷடி ஸமஹாரங்களை [illegible]
லும, அவறறினுடைய ஸருஷடி ஸமஹாரங்களை எமபெருமான பணணுமசையாலும, "யெ
ஹ்ரஹாணம் விதயாதி வருவும்" எனனும, "விஷ்ணுராக்ஷ ஹ்ரவதெ ஸவஸ்ருஷ்டி[illegible]
ஜஸுஃ" எனறும இபபடி பரமாணங்களாலே [illegible]
ஜஞாந பரதாநமும கரிபுரதஹநமும பணணினறபோலே அணடாந[illegible]
னுடைய ஸருஷடி ஸமஹாரங்களையும முனபுசொனன [illegible]
பூதனுய, அகஸவ ததவாசரஸபதவாசயனுயகசொனடு அவாகளுகுகு [illegible]
எமபெருமான தானே செயதருளுகையாலும எமபெருமானே பரஹம ருகராதிசபதரகும [illegible]
எனகிறார

ஒ—எடடாமபாடடு இபபாடடில இபபடி பரருகிவிர,கனுன ஸாவவபவமாகிறார [illegible]
ஸருஷடி ஸமஹாரகாததாகளாக பரலிதகரான பரஹமருதராதிகளிலே [illegible]
சொலலுகிற குதருஷடிகள நிரஸிகபபடுகிறாரகள

[சுரரெனறு தொடங்கி] பரஹமாதிகள அறியமுடியாவணணுர ஸநிதியையுடைதாக
யிருநத பரகருதி தொடகமாக மேலுளள பரசருபநாதநாக [illegible]
மான காரணமாய விணமுதலாய பரகருதிகாரியமான ஆகாஸமுதலாகிய [illegible]
பரகருதியிலே பரயோகிகிறார [அவைமுழுதுணட] ஈஸவரனுலும, அவன காடடின வழியை
யுடைய பரஹமாவாலும ஸருஷடமான பதாதகங்களில ருதரனுல ஸமஹாரயமாவது [illegible]
ஸமஹாரதாவான ருதரனதனனையும, அவனுககு நிலமனறிசசே யிருநது [illegible]
அகபபட ஸமஹரிததவன [பரபரன] அவன காடடின வழியாலே [illegible]
ஏகதேஸஸமஹாரததையும பணணுகையாலே அஸமகாதிகளைசசாடடில பராயிருகிற பரஹம
ருதராகளுககு நிலமலலாத ஸருஷடி ஸமஹாரங்களைப பணணுகையாலே அவாகளுகும [illegible]
னெனறவாறு [புரமொரு மூனறெரிதது எனறு தொடங்கி] [illegible]
னெனனும, பரஹமா வைதிகஜஞாநதைக தேவாகளுககு உபதேசித [illegible]
பரலிதியைக கொடுதது, அநதராதமதயா நினறு தானே அவவுபகாரங்களை [illegible]
பணணினறபோலே ஸமஸதஸருஷடி ஸமஹாரங்களையும தானே செயதருளுகையாலே [illegible]
சிலா ஸருஷடி ஸமஹாரங்களைப பணணுவா ருண்டெனறு சொலல முடியாது

ப—அநநதரம, வியஷடி ஸருஷடி ஸமஹாதநாகளான பரஹமருதராகளும [illegible]
என்கிறார

சுரா தேவாகளான பரஹமாதிகளுகும, அறிவு அரும அறியவொணணுக, நிலை
நிலையையுடைததான, விணமுதல ஆகாஸமுதலாயுளள, முழுவதும ஸமஷடிரூப ஸமஸத
வஸதுககளுககும, வரனமுதலாய விசேஷடமான காரணமாய, அவை அவறறை, முழுது
உணட நிஸரேஷமாக உபஸமஹரிபபதுமசெயகையாலே, பரபரன (வியஷடி ஸருஷடி ஸம
ஹாரகாததாகளாயககொணடு) பரரான பரஹமருதராதிகளுகும பரனனவன, அரன ருதர
னும, அயன பரஹமாவும, என எனறு பரலிதகமாமபடி, புரமொருமூனறு அரவிதியமான
புரதரயததை, எரிதது தஹிததும, அமராகுகு தேவாகளுககு, அறிவு இயநதும ஜஞா
நததை உபதேசிததும, உலகு அணடாநதாவாததிலோகங்களை, அழிதது ஸமஹரிததும,
அமைதது அவறறை ஸருஷடிததும, உளன (அவாகளுககுளளே) ஆதமாவாயநிறகுமவன

acharya.org

விண என்று "கூஸிஹுவ்வாகாஶஒதஶ்ப்ரொதஶ்" என்று காகவிதயையில சொல்லுகிற கணகளிலே மூலபரகருதி யாகவுமாம இயதல கொடுகல இதனால, பரஹ்ம ருகராதிசளபகளிலே பரதவஶங்சபணணுகிற குதருஷடிகளை வயாவாகதிகிறது

இ—எடடாமபாடடில, இபபடி ஶருதிபரஸிகதனான ஸாவேஶவரனுகிறான ஸருஷட யாதிகளிலே பரஸிதசரான பரஹ்மருதாதிசளிலே ஒருவனானலோ? எனகிற குதருஷடிகளை நிரஸிகிறார

[சுரா அறிவரு நிலை விண] பரஹ்மாதிகளால அறிய அரிதான ஸதிதியையுடைய முதல பரகருதி சாகவிதயையில "கூஸிஹுவ்வாகாஶ ஒதஶ் ப்ரொதஶ்" என்று ஆகாஶ ஶபதததாலே முதல பரகருதியைச சொல்லுகையாலே, இங்கும ஆகாஶஶபதததாலே மூலபர கருதியை அருளிசசெயகிறார [விணமுதல முழுவதும வரனமுகலாய] மூலபரகருதி தொடகக மான மேலுளள பதாததஙசளெலலாவறுககும வரிஷடமான காரணமாய வான வரம [அவை முழுதுணட] ஈஶவரனாலும அவனடியாக பரஹ்மாவாலும ஸருஷடமான பதாததங களில ருகரானால ஸமஹாரயமாவது ஏகதேஶம, ஸமஹாரகாவான ருதரனையும, அவனுககு நில மலலாத மஹாதிகளையும அகபபட ஸமஹரிகபவன [பரபரன] ஈஶவரனடியாக ஏகதேஶ ஸருஷடி ஸமஹாரங்சளைப பணணுகிற பரஹ்மாதிசள அஸமகாதிகளில பரா, அநர பரஹ்மாதி களுககும பரனாகையாலே பராதபரன [புரமொரு மூனறு எரிகது என்று தொடங்கி] ருகர னுககு அநதாயாமியாயக கொணடு திரிபுரதஹநம பணணி, பரஹ்மாவுககு அநதாயாமியாயநினறு வைதிகஜனாநததை தேவாகளுககு உபதேசிதது இயநது - ஈநது, அறிவையீநது [அரன அயனென] திரிபுரதஹநமபணணினான ருதர னெனறும, வைதிகஜனாந பரவாகதகன பரஹ்மா வெனறும அவாசளுககு பரஸிததியைக கொடுததாறபோலே [உலகழிதது அமைநதுளனே] பரஹ்மாவுககு அநகாயாமியாய நினறு அணடாநதாவாததிகளை ஸருஷடிததும, அவனுககு நில மலலாத பராசரா ஸருஷடியை ஸவேநரூபேண பணணியும, ருதரனுககு அநதாயாமியாய நினறு அவனாலே ஸமஹாரயமான அமஶநதை ஸமஹரிததும, அவனுககு நிலமலலாத பராசருக ஸம ஹாரதகை ஸவேநரூபேண பணணினான ஸாவேஶவரனே "ஸுதள ஸுளவிவாயஶ்ரெஷ்ட" இபபடி ஸமஸதஸருஷடி ஸமஹாரங்களையும தானேசெயகையாலே வேறேயும சில ஸருஷடி ஸமஹாரங்சளுககுக கடவாருணடெனறு சொலல முடியாது சுராறிவருநிலை விணமுதல முழு வதுககும வரனமுதலாய அவை முழுதுணட பரபரன அரனெனப புரமொருமூனறெரிகது, உல கழிகது அயனென அமராகுகு அறிவியநது உலசமை நதுமுளன "விஷ்ணுராதாலமவத:"

ஈடு—எடடாமபாடட [சுரா இதயாதி] ஶருதிஸிததன அவனேயெனறும, ஸாவ ஶரீரியாயநிறசிறான அவனே யெனறும சொலலாநினறீர, அலலாதாரும ஓரோ காரயங்களிலே அதிகரிதது அவையும நடததியனறோ போருகிறது? பரஹ்மா ஸருஷ்டிகுக கடவனாய, ருதரன ஸமஹாரததுகுக கடவனாயனறோ போருகிறது, இவறறை ஒரு வயகதியிலே ஏறிடடால நீர பக்ஷபாததததாலே சொனனீராகிறீரோ? எனன, - 'ஒரு வயகதியில பக்ஷபாததததாலே சொலலுகிறேனலலேன, பரமாணகதிகளை யாராயநதால அவை அவாகளபகளில கிடவாமையாலே சொலலு கிறேன' எனகிறார

எடடாமபாடட - சுரா இதயாதி 'வரனமுதலாயவைமுழுதுணடபரபரன' எனகிற பதங்களையும 'அரனயனெனவுலகழிததமைததுளன' எனகிற பதங்களையும கடாக்ஷித்து பரஶநோததாருபேண ஸங்கதி ஶ்ருதிஸிநதன் அவனே இதயாதி ஶருதிஸிநதன் அவனே யென்றும எனறது-'சுருதியுளளன' எனறத்தைப பறற ஸரீவஶரீரியாய் இதயாதியாலே - ஶரீரபூதபரஹ்மாதிகளுக்கு ஸவதந்த்ரதயா காதருத்வமிலலையெனறு பலிதம ததர ஶங்கதே - அல்லாதாரும் இதயாதி விவரணம - பாஹ்மா இதயாதி

acharya.org

[சுரா இதயாதி] பரஹ்மாதிகளால அறியவரிய ஸ்வஹாவத்தை யுடைத்தாயிருக்கி
வின உணடு மூலபரகருதி அது தோடக்கமாக வுண்டான எல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்டமா
காரணமாய "அக்ஷரஸ்வராத்யுதெ:" (அக்ஷரமமபராநுத்தருதேம்) என்று அமபரா
மென்று சொல்லக்கடவதிறே, ஶாகி விதையிலே "கஸ்மிந்வ்யாகாஶ ஏதஶ்மிந்
தஶ்ச" (கஸமிந்நுகலவாகாஶ ஓதஶசபரோதஶச) என்று ஆகாஶஶபத்தத்தாலே மூலபரகரு
யைச சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஶஶபத்தத்தாலே மூலபரகருதியை அருளிச்செய
ரா, பரகருதிகாரணமான ஆகாஶவாசி ஶபத்தத்தை யிடுக காரணமான மூலபரகருதின

பர —(அறிவருநிலைமை) உத்தரஶரீரோஸ்மாயாம் வ்யாகரணாயஸ்ய ஸ்ரீயெ வ
ஶெ [ஸூ - க] "அக்ஷரஸ்வராத்யுதெ:" அஸ்ய ஸூத்ரஸ்யார்த்த: ஸ்ரீஸ்வா
காரேண ஸம்ஸ்கிருதஶப்தஸ்ய அக்ஷரம் வாரி ஸ்வரூ, கதம்? (ஸ்வராத்யுதெ
அக்ஷரஸ்ய ஆகாஶஸ்ய அஸ்ய: வாரஹ்மதிவ்யாக்யாதி அக்ஷராத்: திஸ்ருயுதெ
திஷாயாரதயா அஸ்யாக்ஷரஸ்யைவ ஶெஶாதி யாவஸ் ஸயேயு:, "கஸ்மிந்வ்யாகா
ஶஶ்ச ஏதஶ்ச" [வ்ய-உ-கு-அ] இத்யுக்த ஆகாஶஶப்தஸ்ய நிர்வாஹ: ஸ்வர
ஸ்வித: தத்தாரஹ்மதிவ்யாக்யாதி, அதஸ்ஸ்வாவ்யாக்யாதஸ்யாவ்யாயாரஸ்ய
வ்யாரநக்ஷரம் நாவ்யாக்யாதம் ஹ்வித்ரஶஹ்மதீதி வ்யாஹாரணுகெ மாமிப்ரெ
[கு - அ] "ஸ்ரெஹாவாஸ்யஹ்ஸ்வ்யும் மாமிப் ஹிவொ யஹ்வ்யாக்ஷ்யிவ்யா யஹ்ஹ்ராஷ்
வாவ்யிவீ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்வ்ய ஹ்வீஷ்ரெத்ரா ஹக்ஷதெ ஆகாஶ ஹ்வ தஹொ
ஶ்ரெதஹ்ரெதி கஸ்மிந்வ்யாகாஶ ஏதஶ்ச ஶ்ரெதஶ்ரெதி"

சுராறிவருநிலை எனகிற விஶேஷணம் - பரஹ்மருத்ராகளுக்கு ஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களை ஸாவதாரி
களனறெனறு அறிவிக்கைக்காக ஶபதாரதம் - பாஷ்மாகிகளால் இதயாதி நிலை - ஸ்வஹாவம் வி
உணடு - மூலபரகருதி பரஹ்மாதிகளால தூஜ்ஞேயஸ்வஹாவமான ஆகாஶமென்றபோதே மூலபரகருதி
மென்று விதம முழுவதும் - முழுவதுக்கும் அநாதஸ்ஸைகாயாநாதராக ஶருதயகநதரம ஸுதரம
ஸநதேயம ஆகாஶவாசி ஶபத்தத்தாலே மூலபரகருதியைச சொனன இடமுணடோ? என்ன, ஶார்க்கி இதயா
பருஹதாரணயகே காகிபரஸ்மே "யஹ்ஹ்ரெஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ
வ்யிவீ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ
ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ ஹ்ரெ

உபசரிக்கிறது [வரன முதலாய] காரணதஶையிலும ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்துத தனமேலே யேறிடுகொண்டு நோக்கியும, காரயமாமளவிலே வந்தவாறே அவயகதம மஹாந அஹங்காரம எனகிற இவற்றிலும ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்தும, காரண பரமபரையோடு காரய பரமபரையோடு வாசியறத தானேநின்று நடத்திககொண்டு போருகையாலே வ்யஷ்டமான காரணமாய எனகிறது [அவை முழுதுண்ட] ஸமஹாரத்திலும வந்தால முழுகக ஸமஹாரதாவாகிறானும அவனே "**யஸ்ய ப்ரஹ்மசக்ஷுஸ்தரஞ்ச உபேபவத ஓதநம், மருதுபாயஸயோபஸேசநம்**" (யஸய பரஹ்மசக்ஷுஸ்தரஞ்ச உபேபவத ஓதநம், மருதுபாயஸயோபஸேசநம்) யாவனொருவனுககு பரஹ்ம சக்ஷுஸ்தாதமகமாயிருககிற இதேலலாம ஓதநமா யிருகிறது, யாவனொருவனுககு மருதபு உபஸேசந கோடியிலே நிற்கிறான "**கஜஶாவெஷ்ய ஸ்ரஸ்ஃ**" (கஜிததாவேத யதரஸம்) அபபடி யிருகிறவன பெருமை ஒருவாகக்கும அறிய நிலமோ? எனனுநினறதிறே [பரபரன] பரஹ்மாதிகள அதிகாரிபுருஷாகளா யிருககையாலே நமமைககுறித்து அவர்கள பரராயிருபபதொனறு உணடிறே, "**பரஃபராணாம்**" (பரஃபராணாம்) எனகிறபடியே அவாகள் தங்களுககும பரனாயிருககுமவன "மனிசாகத்த தேவாபோலத தேவாகுந தேவா" எனனக கடவதிறே [புரம இதயாதி] ருதரன தரிபுரதஹநம பணணினானெனறும, [அமரராகுமறி வியநது] அறிவை ஈந்து அணறிககே, வியததல - கடததலும, கொடுததலு மாகையாலே அறிவைக கொடுத்து எனனவுமாம பரஹ்மா தேவாகளுககு ஜ்ஞாநபரதாநம பணணினானெனறும ஒருபரஸிதி யுணடிறே நாடடிலே அவாகளுககு, அங்ஙனனறோ? எனனில, —அவற்றை ஆராயந்தால "**விஷ்ணுராதாஹமவதொ ஹவஸ்யாஶிதெஜஸஃ | தஸ்யாஹ்ஜ்ஞாநபூரவம்**

என்ற வாகயாநந்தரம் 'ஆகாஶஶபத நிரதிஷ்டதை' என்று ஶேஷம் உபசரிக்கிறது காரணே காரயோபசாரம காரணத்துக்கு பரத்வமாவது என? எனன, காரணதஶையிலும் இதயாதி ஸமஹாரத்தை ஊணுகசசொலலுவானென? எனன, யஸ்ய ப்ரஹ்ம இதயாதி கடவலலயாம 'யஸ்ய ப்ரஹ்மசக்ஷுஸ்தரஞ்ச உபேபவத ஓதநம் | ருதுபாயஸயோபஸேசநம் கஜஶாவெஷ்ய ஸ்ரஸ்ஃ' இதி ப்ரஹ்மசக்ஷுஸ்தர என்றது ஸமஹாரங்களுக்கெலலாம உபலக்ஷணம மருதுபுவைச சொனனது - ஸமஹாரதாகளுக்கெலலாம உபலக்ஷணம "ஸ்யஷ்டிநாம்ஸ்ரஷ்டநஹெதுஃ உபஸேபநம், உபஸேபநம் ஜ்ஞாநி ஸஃ ஸ்ரஸ்ட-யஸ்மிந்ப்ரகாரெஸ்திதஃ, கம்ப்ரகாரம் ஊதா ஊதிதிகொவெத் என்றபடி, ஸஃ ஸ்ரஸ்ட ஸ்திதிஸ்திதஃ, கம்ஸ்திதிநாநிதிகொவெத்திவா "பரஃபராணாம்பரஃபரோ தாதஸம்ஸ்திதஃ | ரூபவணணாதிநிர்தெஶவிஶேஷணவிவர்ஜிதஃ" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே 'பரராணாம் பரஃ பரஃ ஸ்ரஷ்டாஸம்ஸ்திதஃ' தனக்குத்தானே ஆதாரம 'ப்ராகுருரூபவணணாதிரஹிதஃ ஸமவாதம மனிசர்க்கு இதயாதி - மநுஷ்யாகளுக்கு தேவதைகள உத்தேஶ்யமானவோபாதி, தேவாகளுக்கும உத்தேஶ்யதயா ஆஶ்ரயணீயனாயிருக்குமவனே 'சுரரறிவருநிலை' இதயாதியாற சொனன ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸமஷ்டிஸமஹாரங்கள பகவதீநங்களாகிலும, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டிஸமஹாரங்கள பரஹ்மருதராதீநங்களெனறனறோ பரஸிதி? எனன, அவற்றையும ததந்தாயாமியாய ஈஶ்வரனே செயகிறானெனகிறா புராணமொரு முன்றோரிதது இதயாதி என்று மேலுககெலலாம ஸங்கதி கணடுகொளவது இந்த ஸங்கதிக்கு 'அரனயனெனவுலகழித்தனமைத்துளனே' எனறதிலே நோக்கு ஆனால, 'புரமொருமூனறெரித்ததமராகுமறிவியநது' எனகிற பதங்களுக்கு கருத்தென? எனனில, - அவாகளுக்கு அந்தராதமாவாய நின்று தரிபுரதஹநத்தையும ஜ்ஞாநபரதாநத்தையுந தானே நடத்தினாறபோலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டயாதிகளையும ததந்தராதமாவாய நின்று தானே நடத்தினானெனறு தருஷ்டாந்தாரத்த மெனறு கணடுகொளவது 'ருதரன தரிபுரதஹநம பணணினானெனறும்' என்ற சஶபதம் - 'தேவாகளுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநம பணணினானெனறும்' என்றதை ஸமுச்சயிக்கிறது அறிவு இயநது என்றுபிரித்து, இயநது என்றது ஈந்து என்றதாய, கொடுத்து எனனுதல, அணறிக்கே, அறி வியநது என்று பதபேதமானபோது வியததல - கடததலும கொடுததல மாகையாலே அறிவைகொடுத்து என்றபடி,

* 1—8

acharya.org

ஸ்ஸ-ம்ஸவிஷெஹெஹெஶ்வரஃ" (விஷ்ணுராதமா பகவதோ பவஸயாரிததேஹஸ், த மாததநுராஜயாஸமஸபாஶம ஸவிஷேஷேமஹேஶவரஃ) எனனுநினறாகளிறே அகதை அடிய வா, "நணணுநாகரம விழ நனிமலை சிலைவளைவுசெய தாகழனிற வமபதுவானவனே" என நினறாகளிறே மயாவறமதிநல மருளப பெறறவர்கள, தான பூடடின நாணி, தன கழுததை யற துககொண்டு போகாதொழியுமபோதும ஈஶவரன அநதராதமாவாய நிறகவேணுமம பரஹ தேவாகளுககு ஜஞாநபரதாநம பணணினனெனறு ஒரு பரஸிததி யுணடு, அதுககு அடி ஆரா தால "யொ ப்ரஹ்மாணம் விதயா திவ-ஶிவ-ம்" (யோபரஹமாணம விததாதிபூாவம) எ கிறபடியே அவன அடியா யிருககும [அரன இதயாதி] - அரன செயதான, அயன செய னெனன உலகழித்தமைததுளன சுரறிவருநிலை விண்முதல முழுவதும வரனமுதலாய அ முழுதுணட பரபரன அரனெனப புரமொருமூனறெரிதது உலகததையழிதது, அயனெனன அமராகத அறிவியந்து உலகததை யமைததுளன "வ-தளவ்ளவிவ-யஶ்ரு-ஷ்ள ப்ரஹ்மாதெ யஜளஸ்ரு-கள | கதாதிஶ்தவ-நாநளஸ்ரு-ஷ்டிஸம்ஹாரகாரகள" (ஏதோதவேள புதஶரேஷ்டடெளபரஸாககரோதஜேளஸமருதேள, ததாதாஶிதபநதாநேளஸருஷடிஸமஹாரக கேள)எனகிறபடியே பரமாணகதிகளஇருநதபடியால ஏகதேஶஸருஷ்டியும ஏகதேஶஸமஹாரமு பரஹமாதிகளுககு உளளது, அதுதானும இவாகளுககு அநதராதமாவாயநிறறு ஸருஷடிஸமஹார

பர —(பரஹமா தேவாகளுககு ஜஞாநபரகாநம பணணினனென று) ஶ்ரு-தாப தரெ ॥சு॥ "யொ ப்ரஹ்மாணம் விதயா தி வ-ஶிவ-ம் யொவெவெ வெதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணொ தகஸ்மை । தம் ஹ தெவமாத்மபுத்தி ப்ரகாஶம் முமுக்ஷுவெ-ஶரணமஹம் ப்ரபதெ ஹாலாரதெ மொக்ஷவபுணி நாராயணீயெ, நாநிவபுஷநாயுாயெ ॥கசசு॥ "வ-தள ளெள விவ-யஶ்ரு-ஷ்ள ப்ரஹ்மாதெ யஜள ஸ்ரு-கள। கதாதிஶ்தவ-நாநள ஸ்ரு வஸம்ஹாரகாரகள" கதஞராகதயாz வஸ்தி நாராயணஶிபுக வ-நாநள ஸ்ரு ஹ்ரு ஊள ஸ்ரு-ஷ்டிஸம்ஹாரகாயபுகுரா விதயுபுஃ ॥

அரததபேதமிலலை, பதபேதமே யுளளது அடியறிவார்-வயாஸாதிகள 'விஷ-ராதா' இதயாதி ஸலோகே பாரதே காணபாவணி ததரைவ நாராயணீயே நாமநிரவசநாதயாயே 'வ-தள ளள' இதயாதிஶச பரமாண நதரம - நண்ணார் இதயாதி ஶதருககளுடைய தரிபுரமாகிற படைவீடு ஸரிகுமபடியாகப பெருதத மே வான விலலை வளைதது, அநநகரங்களிலே நெருபபுநிரமபுமபடி அமபுகுக கூரமையாயபபுகு அழியசெயத அநத விஜயாபதாநததை அவனசெயதானெனறு விருதாதிதரியுமபடி பணணினனவனே! 'கதஞராகதயாz ஸ்ஸ-ம்ஸவிஷெஹெ' எனறதுககுததாத்பாயம தான்பூடடின இதயாதி பரமாணகதநாததமாக உ தாநுவாதம-பரஹ்மா தேவர்களுக்கு இதயாதி 'யொவெவெவெதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணொ கிகஸ்மை' எனனு மனவும விவகஷிதம. இயம ஸவேதாஶவதரே 'தம் ஹதெவமாத்மபுத்தி ப்ரகாஶ-ஶ-ரணமஹம் ப்ரபதெ" இதயாதம ஆதமபுதபிரகாஶம - ஆதமபுதபிரகாஶகம அவன அடியாயிருககும எனறது தான பரஹமாவுக்கு ஜஞாநபரதாநமபணணி, அவனுககு அநதராதமாவாய அவனையிடடு தேவாகளுககு ஜஞாநபரதாநமபணணினனெனறபடி அழிக்கை-ஸம்ஹாரம அமைக்கை ஸருஷடி இபபடி பதங்களினுடைய அநததங்களை அருளிசசெயது வாக்யயோஜனையை அருளிசசெயகிறா - சுரர் இதயாதி கீழே தரிபுரதஹநத துககும ஜஞாநபரதாநததுககும அடி அவனெனனுமதுகு பரமாணங்காடடி, வயஷடி ஸருஷடி வயஷடி ஸ ஹாரங்களுககும அடி அவனெனனுமதுகு பரமாணங்காடடுகிறா வ-தள ளள இத்யாதி யதவா, 'பாமாண கதிகளை ஆராயநதால' எனறு அவதாரிகா விவகஷித பரமாணதலைதக காடடுகிறா - வ-தள ளள இதயாதி

acharya.org

களைப பணணுகிறுன ஸாவேஶவரனுகையாலே சோனனேனதனை, ஒரு வயகதியில பக்ஷபாதத தாலே சோனனேனலலேன எனறு குதருஷடிகளை நிரஸிககிறா (அ)

ஒன்பதாம் பாட்டு.

உளனேனிலஉளன அவனுருவமஇவவுருவுகள
உளனலனேனில அவனருவமஇவெருவுகள
உளனேனஇலனேன இவைகுணமுடைமையில
உளனிருதகைமையோடு ஒழிவிலனபரநதே

ஆ — (உளனெனிலுான) இபபடி வேகாவலமபி குதருஷடிகளை நிராகரிதது, 'பரமாணமு மிலலை, பரமேயமு மிலலை, ஸாவமும ஶூநயம, ஆகையாலே, வேதமும வேதவேதய ஞான ஈஶவரனும, அவனுடைய ஐஶவாயமான ஜகததும இலலை' எனகிற ஶூநயவாதியை நிராகரிகிறது

/ ஶூநயவாதியான உனனைக கேடபோம, ஈஶவரனுடைய இலலாமையை ஸாதிககிற நீ ஈஶவரன உளனெனறே இலனெனறே பரதிஜஞை பணணுவது? இவை இரணடுபரகாரத தாலும நீ நினைககிற இலலாமை ஸமபவியாது எகதாலேயெனனில, லோகததில ஶாவாஹாவஶப தங்களும ஶாவாஹாவ பரதீதிகளும விதயமாநவஸதுவினுடைய அவஸததாவிஶேஷ கோசரமாகக காணகையாலே ஆதலால, ஈஶவரன உளனெனனில, அஸதிதவதாமவிஶிஷடனுயிருககு மெனறு சொலலிறறுய வரும, ஈஶவரன உளனலனெனனில, நாஸதிதவதாமவிஶிஷடனுயிருககு மெனறு சொலலிறறுய வரும இபபடி ஈஶவரவயதிரிகத பகாநதங்களையும உளவெனனில, இவையும அஸதிதவதாமவிஶிஷடங்களாயககொணடு உளவெனறு சொலலிறறுய வரும, ததவயதிரிகத பதாநதங்களை இலலையெனனிலும, அவை நாஸதிதவதாமவிஶிஷடங்க ளெனறு சொலலிறறுய வரும, அநத அஸதி நாஸதி ரூப பதாநதங்களும அவனுககு ரூபமாயிருககும, கீழசசொனன பரமாணங்களாலே இபபடி அஸதிதவ நாஸதிதவங்களாகிற குணங்களையுடையனெனறு சொலலு கையாலே, அஸதியெனனிலும உளன, நாஸதியெனனிலும உளன, உளனுமிடதது ஸாவாநத ராதமாவாயககொணடு உளன எனகிறா இபபடி ஶூநயவாதியை நிரஸிததது

ஒ — ஒனபதாமபாடடில, இபபடி பரமாணமும பரமேயமும ஒருபடி உளவாகககொணடு ஈஶவரஸவரூபததிலும ஈஶவரவிசேஷணததிலும விபரதிபதி பணணின வாதிகளையெலலாம நிராகரிதது, 'பரமாணமுமிலலை, பரமேயமுமிலலை, ஸாவமும ஶூநயம, ஆதலால, வேதமுமிலலை, வேதபரமேயமாயுளள ஈஶவரனும அவனுடைய விபூதியாயுளள ஜகதது மிலலை' எனகிற ஶூநய வாதியை நிராகரிகிறது

எங்ஙனேயெனனில,—ஶூநயவாதியான உனனைக கேடபோம ஈஶவரன இலலா மையை ஸாதிகக நினைகிற நீ நினைதத பொருளை ஒருவாகயததாலே பரதிஜஞைபணணி, பினனை ஹேதுவாலே அதனை ஸாதிககவேணுமிறே, அவவிடததில நீ ஹேது சொலலுவதறகு முனபே உன பரதிஜஞையைகொணடு ஈஶவரனுள னெனனுமிடமே ஸாதிபபன, அதுககாக ஈஶவர

யாதல 'சுரரறிவருநிலை' இதயாதி வாக்யததில அநவயம அருளிசசெயகையாலே அநதவாகயததிலே பாடடுககு அவயங்கண்டுகொளவது 'உளன' பரஹமருத்ராகளுக்குளளே அநதராதமாவாய நிறகுமவ னெனறபடி (அ)

acharya.org

னுடைய இனமையை பரதிஜனை பணணுவது உளனெனற சொலலாலேயோ? இலனெனற சொ
லாலேயோ? எனன, இபபடிக கேடகைககுக கருதெனோ? எனனில,—உளனெனற சொலலா
இனமையைக காடடவொணணுதாபபோலே இலனெனற சொலலால நீ கிறற நினைகக இனமை
காடடவொணணு தெனறவாறு அது எஙஙனேயெனனில,—உணடெனற சொலலாலும இலலை
யெனற சொலலாலும லோகததில யாதொருபொருள விளையச கணடோம, அபபொருளே உ
சொறகளுககும பொருளாக வேணுமிறே, கணடறியாசசொறகு பொருளை இஸஸப நஙகள காட
மாடடாதிறே, லோகததில, குடமுணடெனறால, குடமெனறு சொலலபபடுகிற பொருள உணமை
யெனபதொரு தாமததை யுடைததெனறு தோறறுநினறது, அவளிட ததில குடமாவது மண
ணாலே பணணிறறெனறு அதினுடைய உணமையாவது மணணும உருளையுமனறியே இரண
டுகுகும நடுவில அவஸதையாய வயிறும வாயும உடைததான, மணணாயிருகுகை இபபடியால
ஈஸவரனுளனெனனில உளனாய வரும, இசசொலலால அவனுடைய இனமை காடடவொணணாது
இபபடி ஈஸவரனுள னெனனவே, ஐஸவாயகததையொழிய ஈஸவரன உளனாகச கூடாமையால
அவனுடைய விபூதியான ஜகததும உணடாம, ஆமிடததிலும அவனுககு ஸரீரமாயே உளதாம
இபபொருள "அவனுருவமிவவுருவுகள" எனறவிடததாலே சொலலபபடடது இனி, ஈஸவரன
இலனெனற சொலலாலே அவனுடைய இனமை காடட நினைததாயாகில, இலலையெனற பொரு
ளிலும லோகததிறகணடபடி பொருளகொளளவேணும லோகததில குடமிலலையெனறால, இர
கிலலை யெனனுதல, இபபோதிலலை யெனனுதல, மணணுருளையா யிருநதது குடமாயப பிறநத
திலலையெனனுதல, தளாநது ஓடுகளாயக கிடநததெனனுதல, இவவனைகு கிலொனறு பொருளாகக
கணடோம, இபபடியனறியே, வெறுமனே குடமிலலையெனனில, எனறும எஙகும எபபடியும
குடமிலலையெனறு சொலலிறறுக வேணும, அபபடியாகில, எபபடியும குடமென றொனறு அறிய
உபாயமிலலை யாகையால குடமெனறு சொலலவுங சடாது, நினைககவுங கூடாது, ஆகலால, ஒன
றிலலை யெனபாலுகுகு ஒருபடியாயினறியே மறறபபடியாலுணடாக இசையவேணும, ஆகலால,
இஙகிலலை யெனறது அபபாலே யுணடு எனறவாறு இபபோதிலலையெனறு மறறொருபோது
உணடு எனறவாறு குடமிலலையெனறது மணணுருளையாதல, ஓடுகளாயாதல இருநத தெனற
வாறு இபபடியால இனமையாவது மறறொருபடியா லுணமையாயக சொறறிறறு இபபடியால
ஈஸவரனிலலை யெனறாலுகுகும அவனதனனையும அவனைஸவாயஙகளையும ஒருபடியால உளவாகக
கொணடு, அபபடியால உணமையிலலையெனற சொலலாலே சொனனாகவேணும, ஆகலால, உள
னெனற சொலலால அவனும அவனைஸவாயமும ஸிதநிகராறபோலே இலனெனற சொலலாலும
அவன தனனுடைய உணமையும அவனைஸவாயததின உணமையும ஸிதகமாய வநததது
இபபொருள - உளனலனெனில அவனருவம இவவருவுகள எனறகதால சொலலப
படடது அவனருவமெனறது அஸாவமெனற சொலலாலே சொலலபபடடதான உளதாயிருநத
அது எனறவாறு இபபடியால உணமையும இனமையுமாகிறன உளள வஸதுவுகளே இரணடு
குணமாய முடிநதன ஆகலால, ஈஸவரனுளனெனறாதல, இலனெனறாதல, இரணடுபடியாலு
முளனாம இவவழியாலே வேத முணடாயிறறு, அதிற சொனனபடியே அவனதான எஙகும
பரநதுளனானன இபபொருள இபபாடடில மேலிரணடடியாலுஞ சொலலுகிறது இபபாடடு
ஆழவான யோஜிததபடி

ப —அநநதரம, ஈஸவரதகதவததை இசையாகே வேகபாஹயரில பரதமஸ்ணயராய
ஸாவஸ்ஸநயவாதிகளான மாதயமிக பௌததரை நிராசரிசகிறார

உளனெனில (ஸவமகததாலே) உளனெனிலும, உளனலனெனில (பரமகததாலே)
உளனலனெனிலும, உளன - (ஸதஸ்ாவாஸதஸ்ாவ தாமஙகளுககு ஆஸரய விதுர ஸதஸ்திதியிலலா

acharya.org

மையாலே பரதிஜ்ஞாவேளையிலும்)உளனெனறுய ஸதஹாவங்கொளளவேணும், (ஆனபினபு), உள னென இலனென இவை உளனெனறும இலனெனறுஞ சொலலுகிற இவறறை, குணமுடைமை யில - குணமாகவுடையனுகையாலே, இவவுருவுகள இவவருவுகள ரூபவததாயும அரூபவத தாயுமுளள இஜ்ஜகததில வஸதுககள, அவனுருவம அவனருவம தனககு பரகாரரூபமாயும அபரகாரரூபமாயுமுளள பரகாரமாயிருகிற, இருதகைமையொடு இரணடுஸவஹாவகதோடும, உளன உளனுய, பரநது - அவறறை வியாபிதது, ஒழிவிலன - ஒழிவினறியே நிறகுமவன

இ—ஒனபதாமபாடடு ஒருபடியாலே பரமாணபரமேயங்களைகசொணடு ஈஸவரஸவ ரூபாதிலும ஈஸவரவிசேஷணததிலும விபரதிபததி பணணினவாகளை நிராகரிததது, கீழ, இப பாடடில பரமாணபரமேயங்களிரணடு மிலலை யெனற ஸாஙகியவாதியை நிராகரிகிறது, ஸாஙகிய வாதியை ஹேது சொலலுவதுசகுமுனபே பரதிஜ்ஞாமாதரததிலே ஸவிபூதிகனை ஸாவேஸவர னுடைய உணமையை ஸாதிகிறா

[உளனெனில்] உளனெனறு பரதிஜ்ஞையாகில [உளன] - அஸதிதவ விசிஷடனுயக கொணடு உளனும, ஈஸவரன உளனுமபோது ஐஸவாயததையொழிய உளனுகககூடாமையாலே விபூதியான ஜகததும உணடாம [அவனுருவம இவவுருவுகள] உணடாமிடததில, பரமாணம காடடுகிறபடியே ஸரீரமாயககொணடு உளவாம 'இலலாமையை ஸாதிகிற நான அஸதிஸபதத காலே பரதிஜ்ஞைபணணுவனோ' எனனில,—'உளன' எனகிற ஸபதம இலலாமையைக காடட மாடடாதோபாதி, 'இலலை' எனகிற ஸபதமும நீ நினைகிற அதயநதாஹாவததைக காடட மாடடா தெனகை [உளனலனெனில்] - நாஸதிஸபதததாலே அவனுடைய இலலாமையை பர திஜ்ஞை பணணில, லோகததில நாஸதி ஸபதாதகமே உனககும அததமாகவேணும, கடோ நாஸதி யெனறால, இங்கிலலையெனனுதல, இபபோதிலலை யெனனுதல,மருதபிணடமாய உதபததய ஹாவ நகாலே இலலையெனனுதல, கபாலாவஸதததமா யிலலை யெனனுதல, இவறறிலே ஒனறு நாஸதி ஸபதாதகமாகக கணடோம, ஆகையாலே, ஒருபடியாலே இலலையானது பரகாராநதரததாலே உணடாயிருககையால, ஈஸவரனும நாஸதிதவ விஸிஷடனுயககொணடு உளனும [அவனருவம இவவருவுகள] - அவனுடைய விபூதியும ஒருபரகாரதகாலே இலலையானவை பரகாராநதரத தாலே உணடாகையாலே அஹாவவிஸிஷடமாயச கொணடு உளவாம [உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில] அஸதிதவ நாஸதிதவங்கள உளள வஸதுவுககு இரணடுங குணமாய முடிகையாலே [உளனிருதகைமையொடு] ஈஸவரன உளனெனறுதல, இலனெனறுதல, இரண்டுபடியாலு முளன [ஒழிவிலனபரநதே] இவவழியாலே விபூதியையும வியாபிததுக கொணடே யொழிவிலன

ாடு—ஒனபதாமபாடடு ஸாவஸாஙகியவாதியை நிரஸிகிறா நிரஸிகிறபடிதான என? எனனில,—பாஷயததிலே ஸாஙகியவாதியை நிரஸிதத கரமததிலே இவவாழவாராதாம அடி யாக பாஷயகாராககு அவனை நிரஸிககலாம, இவாதாம அவனை நிரஸிகைககு அடியென? என

ஒனபதாமபாடடு உளனெனில இதயாதி பாஷயததிலே ஸாஙகியவாதியை நிரஸிததக்ரமததிலே யெனறது - ''ஸவபுயாநுவவதெஸ'' எனற ஸூத்ரததை விவகுதது 'பாஷயகாரா இதுகொணடு ஸூத்ரவாக்யங்கள ஒருங்கவிடுவா' எனறிருக்க, பாஷபததில நிரஸநகரமததை தருஷடாநதீகரிபபா னென? எனன, பாஷயகாருகு அநததாகாலீநரான வியாகியாதாவுகு தருஷடாநதீகரிககலாமெனறு பரிஹாரமாதல, காரகபமாதரததிலே தாதபாயமாதல ஸாஙகாநதரம - இவவாழ்வார்தாமடியாக இதயாதி ஆழவார்நம்பக்க லிலே புண்டு என்றது - மயாவற மதிநலமருளபபெறறவராகையாலே நிரஸிகக அறியலா மெனறபடி நிரஸிக் கும பரகாரமேது? எனன, ।।றமபே இதயாதி யதவா, இவர்தாம அவனை நிரஸிக்கைக்கு அடி யென்?

acharya.org

னில,—அதுவும் இவ்வாழ்வாதமபக்கலிலே யுண்டு புறமபே சிலா பரஹமாதிகளபக்கலிலே ஈஶ்வரதவபரதிபத்தியைப பணணி, பரமாணங்களையும அதுக்கீடாக நியமித்துக்கொண்டு வந்து தோற்ற, தாம அங்கீகரித்தவனே ஸாவஸமாதபர னென்றும, ஜகத்து அவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷ மென்றும, ததபரதிபாதகபரமாணம வேத மென்றும, தமமுடைய மத்ததை உபநயஸித்துநின்றா கீழ, இவையித்தனையும இலலையேனனுமபோது பூர்வபக்ஷமாக இவற்றை அங்கீகரித்து அங்ஹாஸித்துக் கழிக்கவேணுமிறே, அதில் இவற்றை அங்கீகரித்து அங்பாஷித்து அவனுல இலலையேனனப போகாது, முதலிலே ஸமுநயமென்னில ஸாவ ஸமுநயவாதம ஸித்தியாது இனி உன்னைக் கேட்க போம நீதான ஈஶ்வரன உளனேனகிற சொலலாலே அவனிலலாமையை ஸாதிக்கபபாகக்கிறுயோ? இலலையேனகிற சொலலாலே இலலாமையை ஸாதிக்கபபாகக்கிறுயோ? என்ன, இங்ஙன விகல்பிக்கைக்கு கருதேன? என்ன, உளனேனகிற சொலலாலே சொன்னுல, உனக்கு அபிமதமான அஹாவம ஸித்தியாதவோபாதி, இலலையேனகிற சொலலாலும உனக்கு அநபிமதாததமேகாண ஸித்திபபது, ஆனபின்பு, நீ இலலையேனகிற சொறகொண்டே அவனுண்மையை ஸாதிபபன

என்னில் என்றது - ஸமுநயவாதியை நிரஸிக்கைக்கு பரஸ்கமேது? என்றபடி அதுவும இவ்வாழ்வார்தம் பக்கலிலே யுண்டு என்றது அந்தபரஸ்கமும இவ்வாபக்கலிலே யுண்டென்றபடி பரஸ்கமுண்டென்றததை உபபாதிக்கிறுர் - புறமபேசிலர் இத்யாதி ஸவிபூதிகளுன ஈஶ்வரனுடைய உண்மையையும் வேதபாமாணயத்தையும் இவர் கீழே ஸாதிக்கையாலே அவர்கள் பரதயவஸ்தாநமபண்ணுகிறுர்க ளென்றபடி என்று இங்ஙனே ஸங்கதியாதல, அதவா, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி - புறமபேசிலர் இத்யாதி ஆதல உபந்யஸித்து நின்றார் கீழ - ஏழாமபாட்டிலும எட்டாமபாட்டிலும உபநயஸித்துநின்று ரென்றபடி 'இவையித்தனையும்' என்றுதொடங்கி 'ஸமுந்யவாதம ஸித்தியாது' என்னுமளவும ஸங்கதமாக ஆழ்வாருடைய விசாரம இவையித்தனையும் என்றது - கீழசொன்ன பரமாதருபரமாணபரமேயங்களை கழிக்கவேணுமிறே - வெறுமனே ஸமுநயமென்று சொல்லப்போகாதே என்று கருத்து இல்லை யென்னப போகாது என்றது - அநுபாஷித்திலே யென்னுமபோது, இப்போதிலலை, இங்கேயிலலை, இன்னபரகாரத்தாலிலலை என்னவேணுமிறே, அதில இப்போதிலலை யென்றுல, காலாந்தரத்திலே யுண்டாம, இங்கிலலையென்றுல தேஶாந்தரத்திலே யுண்டாம, இன்னபரகாரத்தாலே யிலலையென்றுல, பரகாராந்தரத்தாலேயுண்டாம, ஆக, லோகதருஷ்டபரகாரியையைப்பார்த்தால ஹாவாந்தரம அஹாவமாகையாலே தேஶாதயுபாதிரஹிதமாக இலலையென்னப்போகா தென்றபடி முதலிலே ஸமுந்யமென்னில் உலலோகமாக ஸமுநயமென்னில ஸர்வஸமுந்யவாதம ஸித்தியாதென்றது ஸமுநயதவபரதிபாதகரு பாரமாதயம அங்கீகரிக்கையாலே யென்றபடி அன்றிக்கே முதலிலே இத்யாதிக்கு - அங்கீகரித்து அநுபாஷியாதே வெறுமனே ஸமுநயமென்னில, ஸமுநயபூதமான ஸமஸ்தவிஷாணுதிகளே ஸமுநயமாமித்தனை யொழிய ஸாஸமுநயவாதம ஸித்தியாது, ஸாவத்தையும ஆஶ்ரயத்தவேந அங்கீகரித்து அவற்றில ஸமுநயதவத்தை ஸாதியாமையாலே என்றது அர்த்தமாதல அதா "வ்ருதீகிஶ்ஶிஷ்டா" இத்யாதயநுஸந்தேயம கீழ ஸங்கதமாக விசாரித்து, இனி அவனை அபிமுகீகரித்து விகல்பித்துதூஷிக்கிறுர் இனி உன்னை இத்யாதி இனி ஏவம ஸ்வமதே உபநயஸதேஸதீத்யாதத: வ்ருவ்வுவிகுவ்வொ ந ஒக்கொவாலுஃ வலுஉ ஒ்ரூஸ்ஜு ஒ்ரூஷ்ரூஹாஸ்ஜு ஒ்ரி வரிஹுரூகி - இங்ஙன் விகல்பிக்கைக்கு இத்யாதி ஸித்தியாதவோபாதி என்கிறவிடத்தில - அநபிமதஸித்தியும விவக்ஷிதம தாஷ்டாந்திகத்தில அபிமதாஸித்தியும விவக்ஷிதம இல்லையென்கிற சொல்லாலும் இத்யாதி வடோகாஸதியென்றுல வ்ரூயுஉவ்ரூயொ ஒராகாரம போய கபாலாவஸ்தமா யிருக்குமாபோலே, அவஸ்தாந்தராபந்நமாய ஸித்திக்கையாலே, உனக்கு அநபிமதாததமே ஸித்திக்கு மென்றபடி. ஸாதிக்கிறபடியைக் காட்டுகிறுர் - லோகத்தில் இத்யாதி இன்ன

---

* ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவே - உத்தரபாகே "வ்ருதீகிஶ்ஶிஷ்டா நநிவிஷநிஷெயொயநி நகொநிஷெலாஃதொநெஷ்ரூநிரூவயிநிஷெயஸ்ஸுரூவெயொ । நிஷெயொநுஃ ஒ்ரூ ஒ்ரூஉவ்ரூஉவ்ரூஹ்ரூ ஸகலுவஸ் வ்ரூரோஸுரூநெ்ரூவ்ரூஷ்ரூ ரூநிரூவிஶெஃஸ்ரிஜுயதாழு॥"

acharya.org

லோகததில ஹாவாஹாவஶபதங்களுககு யாதொருபடி பொருளகொளளுகிறோம, அபபடிகொளளில நீ நினைககிற அாததம உனனால ஸாதிககபபோகாது, அங்ஙனேகொளளாயாகில வாதநதனனில உனகுக அதிகார மிலலை

[உளனெனில] ஈஶவரஸதஹாவம முதலிலே இலலை யெனகிற நீ அவனுணணுமகுக இசையாயிறே, நான உளனேனகிறுபபோலே சொலலில தானே உளன [அவனுருவம இவவுருவுகள] ஈஶிதவயநிரபேகஷமாகவனறிறே ஈஶவரன உளனுவது, அவன உளனுமிடததில "யஸ்யாதா ஶரீரம்" (யஸயாதமாஶரீரம) "யஸ்ய வ்யபிவீஶரீரம்" (யஸயபருதிவீஶரீரம) எனகிற படியே ஜகதது அவனுககு ஶரீரதயா ஶேஷமா யுணடாம உளனலனெனபாயோ? அபபோது

பர —(உளனெனில இதயாதி) (ஸ்ரீபாஷயததிலே ஶூநயவாதியை நிரஸிதத சுரமததிலே) உதாரஸீரோஸ்மாயாம் விதீயாயாயஸ்ய விதீயவாதெ "ஸவபுயாநுவ வதெஶ" [ஸூ-நு] சுஸ்யாயபுः —ஸவபுயாநுவவதெः ஸவபுஶூநுகுஹஹவஹ விவெதம் ந ஸ்ஹவதி கிம்ஹவாநு ஸவபும்ஸ்ஹிதிவா பூதிஜாநீதெ ? சுஸ்ஹிதிவா ? சுநுயாவா ? ஸவபுயாவிவெதம் தாவுகும்நஸ்ஹவதி , யொகெஹாவாஹாவஶபுயொஸ்கவுதிதெயாஶ விஷுரோநவெவ வஹுநொzவஸ்யாவிஶெஷமொவுசுகுவஸ்ய பூதிவாஹிதகுவாஸ் சுதஶூநுஹிதிவுதிஜாநதாஸவபும்ஸ்ஹிதிவுதிஜாநதெவஸவபுஸ்ஸுவிஷுரோநஸ்யாவஹாவிஶெஷயொமிதெவ பூதிஜூதாதாஸவதீதி ஸவஹவிதாதாவுதாநகுதஶ்சிதவிஸிஷுதி கிஞ்ச சுதஶ்சிவுரோணாஹுநுகுஷுவஸ்ய ஶூநுகும்ஸிஷாயயிஷதாதஸ்ய பூரோணஸ்ய ஸதுகுஷுஹுவெதுழ் தஸ்யாஸதுகெ ஸவபும் ஸதும் ஸ்யாஹிதி ஸவபுயாஸவபுஶூநுகும் வாநுவவஹஹிதி

வஸது இதகேயுணடு, இபபோது உணடு, இனனபாகாரததாலே உணடெனகிறது - ஹாவம, இதகிலலை, இபபோதிலலை, இனனபாகாரததாலே யிலலை யெனகிறது - அஹாவம இபபடிகொளளில ஹாவாஹாவஙகளிரண்டாலும உணமை ஸிததிகையாலே நீ நினைகிற அாத்தம உன்னால ஸாதிககபபோகா தெனறபடி அங்ஙனே கொள்ளாயாசில் இதயாதி- ஹாவாஹாவஙகளுககு இபபடி அாததங்கொளளாதே வெறுமனே இலலையெனறபோது நீ சொலலுகிறது உலலோகமாகையாலே வாதநதனனில உனகுக அதிகார மிலலை யெனறபடி இதகே "ஸவபுஹாவஸ்ஹுவாயாநாம் வாஹாரமபுः பூவதபுதெ । சுயிகாரொzநுவாயகுவா தூவாதெ ஶூநுவாஹிதः" எனகிற ஹாடடவசநம அநுஸந்தேயம

'எனில" எனகிற யதிஶபதததுககுத தாதபாயம - ஈஶவரஸ்ஸ்ரஹாவம இதயாதி ஸாமவருதிக ஸதயதையை யிடடு அவனுககு முனனெனறு சொலலலாமிறே, அததை வயாவாததிகிறோ - நானுளன் இதயாதி ஸமவருதி - ஜ்ஞாநம சொலலிலதானேயெனறு - முழுசசொலலாய, சொலலி ஜெனறபடி அவனுருவம - அவனவடிவு உரு - ஸதூலரூபம வஸது அரு - நாமரூப விபாகாரஹிதம ஸூக்ஷ்மரூபம வஸது இவவுருவுகள அவனுருவமாயக கொணடே உளவெனறு, உளவெனறததை அதயாஹரித்து அநவயம அவனுளனாகில இவையும உளவாகவேணுமோ? எனன, ஈஶரிதவாய இதயாதி இவவுருவுக ளெனறு - சேதநாசேதநாதமகமான ஜகததைச சொலலுகிறது ஶரீரதயா வெனறது - உருஶபதாததம ஶேஷமாயெனறது - 'அவன' எனகிற ஷஷடடயாததம உளனல னென்பாயோ? எனகிற இடததில - ஏவம விகலபோபிபரேதः ஸோபாதிகநிஷேதமே பணணுகிறதோ? நிருபாதிகநிஷேதமோ? ஸோபாதிகநிஷேத பக்ஷததிலும, பூகாரொவாயிநிஷெயः கிமுதெ? உத ஜெஶொவாயிநிஷெயः? காரொவாயிநிஷெயொ வா ? இதி தரேயாவிகலபः,ஏததவிகலபதாயஸயாபி நிருபாதிகநிஷேதபக்ஷஸ்யாபிகாமேண தூஷணமாஹ அபபோது அஹாவதாமியாயத் தோறறுமிதயாதிநா அபாவதர்மியாம் அஹாவரூபதாமவிஶிஷடமாய இவவுருவுகள அவனருவமுளனாஸதிஶபதவாசயமாய ஸூக்ஷ்மரூபமான சிதசிதாதமக பரபஞசமான இவை அவனுககு அவஸத்தாநதரஹாக்தாய

acharya.org

அஹாவதாமியாயத தோற்றும [அவனருவம இவவருவுகள] அபபோது நாஸதிஶபதவாசயம அவஸதாநதர பாககாயககொண்டு இவறறின உணமை தோற்றும 'வடோஸதி' எனறுல வா வயிறுமான ஆகாரந தோற்றும, 'வடோநாஸதி' எனறுல நாஸதிதவதாமவிஶிஷடமாயத தோற்ற இங்கு இலலை யெனறதாகில, வேறோரிடததிலே யுணடாம, இபபோது இலலையெனறதாக் வேறொரு காலவிஶேஷததிலே யுணடாம,எங்கும எபபோதும ஒரு பரகாரததாலும வடமிலலையெ னககூடாமையால, நிருபாதிகநிஷேத மிலலையிறே [உளனென இலனென இவைகுணமுடை யில] உளனேனகிற இததையும இலனேனகிற இததையும இவையிரணடையுங குணம வுடையனுகையாலே இவையிரணடும இரணடு தாம மாயிறறு [உளனிருதகைமையோடு உளனேனகிற சொலலாலும இலனேனகிற சொலலாலுஞ சொனன இரணடு ஸ்வஹாவததாலு உளனுனன [ஒழிவிலனபரநதே] நான உளனேனகிற சொலலாலே உணமையை ஸாதிததே நீ இலனேனகிற சொலலாலே உணமையை ஸாதிததாய, ஆக, இருவருமாக உணமையை ஸா தோம, இனி அவன உளனுனுல உளனுமாபோலே, ஸவிபூதிசனுயே உளனுக அமையாதே எனகிறுர

பத்தாம் பாட்டு.

பரநததணபரவையுள் நீரதோறுமபரநதுளன்
பரநதவெணடமிதேன நிலவிசுமபோலிறைக
கரநதசிலிடநதோறும இடநதிகழபோருள்தோறும
கரநதேங்குமபரநதுளன இவையுணடகரனே

அபாகாஸரூபமாயக்கொண்டு ஸேஷமாயததோற்றுமெனறபடி அவனுருவம இவவுருவுகள உள - அஸதிஶ வாசயமாய ஸததுலரூபமாயச சேதநாசேதநாத்மகமான இவவஸதுககள அவனுககு ஶரீரதயாஸேஷமாய பரக ரூபமாயககொண்டு தோற்றுமெனறபடி இபபடி ஶபதாரத்தங கணடுகொளவது அபாபோது - அஹாவதா வேள அவனுடைய ஸதஹாவங தோற்றுமபோது உணமைதோற்றும பாகாரதததை அருளிசசெயகிறு வடோஸதியென்றுல் இதயாதி நாஸதிதவதாமவிஶிஷடமாய - கபாலாவஸததமாய பரதவமாஸல ததைபபற்ற நாஸதியெனனபபோகா தெனறுர கீழ தேஶாதியாலுண்டான ஸமஸாரகாலாவததா நாஸதியெனனககூடா தெனகிறுர, இங்கிலலை இதயாதியால தூ ஸாமாகவுடையாய தகையாலே - ஆகையா யெனகிறது - இல ஶபதாரததம 'குணமுடைமை' எனறு சொலலலாமோ? எனன, இரணடும இரணடு மாய விததிககிற பாகாரம உபபாதிதமாகையாலே சொலலலா மெனகிறுர - இ ரவாயி ரீறும எனறு உளன தகைமையொடு இதயாதி உளனெனகிற இததாலே - ஒருகுணமும, இலனெனகிற இததாலே - ஒருகுண, விததிககையால, நான அவனுளனெனறு சொலலுகையாலே விபூதிவைஶிஷடய ரூபஸவபாவமும நீ 'இ எனனகையாலே, ஸூக்ஷமாவஸததவஸதுவைஶிஷடயரூபஸவபாவமும விததிததது, ஆகையால, இலனென ஸூக்ஷமவஸது விஶிஷடனெனறு சொலலாதே, உளனெனறு - ஸ தூலஸ ரூபமும ஸூக்ஷமஸதவஸது வயாபிய கொண்டு ஸவிபூதிகனுயிருககுமெனன வமையாதோ? எனறு வாகயாரததம தகைமை - ஸவபாவம ஒழி னுயககொண்டு பாரதேயுளனெனறு அநவயங திருவுளளமபறறி அருளிசசெயகிறுர - நாரணனெனகிற ரெ லாலே இதயாதி இனி எனகிறது - ஹேதுபரம அவன உளனுனல் உளனுமாபோலே - நாரணனெனன, உளனுமாபோலே யெனறபடி ஸவிபூதிகனுயே உளனுக வமையாதோ - நீ இபபடி அங்கீகரிக்க அ யாதோ வெனறபடி யதவா, அவனுளனுனல் இதயாதி-ஸ யதா பவதி ததா விபூதிரபி ஸயாத அதாவது-அ அஸதிதவதாமவிஶிஷடனுனல விபூதியும அஸதிதவதாமவிஶிஷடையாகக்கடவது, அவன நாஸதிதவ விஶிஷடனுனல விபூதியும நாஸதித்வ தாமவிஶிஷடையாகககடவது எனறபடி உளனெனில உளன, இவ வுகள அவனுருவமாயுள, உளனலனெனில உளன, இவவருவுகள அவனருவமுள, உளனென இலனென இ குணமுடைமையில இருதகைமையொடுஉளன, ஒழிவிலன பாரதே யுளன் இதயநவய:

acharya.org

ஆ —(பரநத) ஸமுதரஜலபரமாணுககளிலும பருதிவயநகரிக்ஷாதி லோகாநதாவாத கியாய அதிஸூக்ஷமமா யிருநத அசிதவஸதுககளிலும வயாபிநது அவறறினுளளே பரகாஶிக கிற சிதவஸதுககளிலும ஸதூலமான அண்டநதில வயாபிததாறபோலே அநாயாஸததாலே அஸ ங்குசிதனுய அநயைர கருஷடனுயகொணடு ஜகதஸமஹாரகாவுமாய ஸுதருட பரமாணஸிதத னுமாயிருநத எமபெருமானுடைய துயாறுசுடரடி தொழுதெழு எனமனனே! எனகிறார

ஒ —பததாமபாடடில, கீழசசொனன ஹரவதவயாபதியினுடைய ஸௌகாயததை அருளிசசெயகிறார

[பரநத எனறு தொடஙகி] பரநது குளிரநதிருநத சடலில ஜலபரமாணுதோறும அஸங்குசிதமான அண்டாவகாஶததிற போலே வயாபிததிருககும [நிலவிசுமபு எனறு தொடஙகி] இபபடி எலலா பூதஙகளிலும பௌதிகமான க்ஷுதரஶரீரஙகளிலும ததநகாவாததி களாய ஸவயமபரகாஶமாயுளள ஆதமாகளதோறும அநயைரதருஷடனுயககொணடு ஸமஸத வஸதுககளிலும வயாபிததிருககும இவறறை யெலலாவறறையும தனதிருவயிறறிலே வைதது ஸமஹரிததவன கிடா பரமாணுககளிலும வயாபிததுநிறகிறானெனறு கருதது

ப —அநநதரம, கீழசசொனன வயாபதியினுடைய ஸௌகாயததை அருளிச செயகிறார

பரநத (எஙகுமொககப) பரநத, தண (பூதாநதரகாரயமான விகாரமிலலாமை யாலே ஸவதாமமான) ஸுதயததையுடைததான, பரவையுள - (காரணஜலரூபமான) ஏகாணவ ததின, நீரதோறும (அதிஸூக்ஷமமான) ஜலபரமாணுககளதோறும, பரநத அண்டம இதென - மஹாவகாஶமான இவவண்டததி லிருககுமாபோலே, பரநதுளன அஸங்குசிதமாக இருககு மவனுய, (இபபடி), நிலம பூமியிலும, விசுமபு - ஊரதவலோகஙகளிலும, ஒழிவற - ஒன றொழியாமே, காநத அதிஸூக்ஷமமாய, சிலஇடநதொறும அலபமான ஸததலஙகளதோறும, இடம அநதஸததலஙகளிலே, திகழ - ஸவயமபரகாஶதயா உஜஜவலமான, பொருளதொறும ஆதமவஸதுககளதோறும, கரநது - (வயாபயவஸதுககளும அறியாதபடி) மறைநது, எஙகும எஙகுமொகக, பரநதுளன - வயாபதனுயிருககும, இவையுண்ட கரன இவவஸதுகளை ஸம ஹார தஶையிலும தனகுளளே அடககிக தான ஸததிரனுய நினறவன

இநதால, காரணதஶையோடு காரயதஶையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷமமான சேத நாசேதநஙகளிலும அஸங்குசிதமாக வயாபிசசிருகுமெனறதாயிறது

இ —பததாமபாடடில, கீழசசொனன ஹரவதவயாபதியினுடைய ஸௌகாயததைச சொலலுகிறது

[பரநத தண பரவையுள நீரதோறும பரநதுளன பரநத அண்டமிதென] - பரநது குளிரநத கடலில ஜலபரமாணுககளதோறும, சதுரதபுவநாகமகமான அண்டாவகாஶததிலே ஓர ஏகாகி வாததிகுமாபோலே அஸங்குசிதமாக வயாபிததிருககும இகர பூதஙகளிலும வயாபதி இபபடியே யெனகிறது [நிலவிசுமபு] - முதலான பூமியையும, முடிவான ஆகாஶததை யுஞ சொனனபடி இது அநுகதமான பூதஙகளுககும உபலக்ஷணம [ஒழிவற] ஒனறொழி யாமே வயாபிததிருககும பூதகாரயஙகளில அதிக்ஷுதரமான ஶரீர ஶரீரிகளிலு முண்டான வயாபதி சொலலுகிறது [காநதசிலிடநதொறும] அதிக்ஷுதர ஶரீரஙகளிலும [இடநதிகழ பொருளதொறும] ததநகாவாததிகளாய ஸவயமபரகாஶமான ஆதமாகளதோறும [காநது] அநயைரதருஷடனுயிருநகை [எஙகுமபரநதுளன] இபபடி ஸமஸதவஸதுககளிலும வயாபித

acharya.org

திருக்கும் [இவ்வெயுண்ட] இவற்றை யெல்லாவற்றையும் ந ன திருவயிற்றிலே வைத்து உபகரி
வன [கரன] இப்படி கருடபர்மாவை விதந்தன இப்படி எல்லாவற்றையும் ன திருவயிற்றி
வைத்து உபகரித்தவனாகியோ, பரமாணுக்களாதோறும் வ்யாபி ந திருக்கிறான் என்று சொன்னது

ாடு —பத்தாமபாட்டு [பரந்த இதயாதி] ஜகத்தை ஶரீரதயா ஶேஷமாகவுள
யனாய எங்கும் வ்யாபித்து யாரக்னாய நியாமகனாய ஶேஷியாயிருக்குமென்று கீழே சொன
இப்படி வ்யாபித்துநின்றால் அசித்ஸமஸாகக்கத்தாலே சேதநனுக்கு ஒரு ஸங்கோசம் பிறவாநி
திறே, அப்படியே அவனுக்கும் இவற்றோடடை ஸமஸாகக்கத்தாலே ஸங்கோசம் பிறக்குமோ?
னில்?—அது சேயாது, அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்துநிற்குமென்று வ்யாபதிஸ்ளைகாயத்தை அரு
செய்கிறார்

[பரந்ததணபரவை இதயாதி] பரந்து குளிர்ந்திருந்துள்ள கடலில் ஜலபரமாணுக்
தோறும் வ்யாபித்திருக்கும் நீர்ச்சேறிவாலே திரண்டுதோற்றுகிற இக்கதனையிறே, பரமாணுஸங்
மிறே "ஜ்யாயாநஜரிக்ஷாச" (ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத) எனகிற வஸ்து, ஜலபரமாணுக்களா
வ்யாபியாநின்றால் அல்பாவகாஶமாய நெருக்கப்பட்டிருக்குமோ? எனனில், [பரந்தவண்டமிதே
அந்த ஜலபரமாணுக்களதான பரந்த அண்டமிதேனவாயிற்று வ்யாபித்திருப்பது ஓரண்டசன
சமைத்து, அதிலே ஓரேகாகியை வைத்தாறபோலே யிருக்கும் இப்படி ஜலபரமாணுக்களிலே
பித்துவிடுமித்தனையோ வேனனில, [நிலவிசுமபொழிவற] பூமியந்தரிக்ஷங்களிலும் அப்படி
இவைமுன்றும் அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணமாய, அஞ்சாலும் ஆரப்பதமான அண்டகதளாயும் நின்
மேல் காரியமான பதார்த்தங்களில் வ்யாபித்திருக்குமபடி சொல்லுகிறது [நாநாகசிலிடந்தோறும
இமையோடு இமை பொருந்துமபோதைக் காற்றிலே முடியுமபடியான ஸூக்ஷ்மமான அவயவ
கள் தோறும் [இடந்திகழபொருளதோறும்] அவ்வவ்வஶரீரங்களிலே ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமா
கொண்டு மிளிருகிற ஆத்மாக்களதோறும் [கரந்து] வ்யாபிப்பதாத்தாளுக்குக் தெரியாத
அந்யைரதருஷ்டனாய [எங்கும்பரந்துளன] சேதந ஶரீரத்திலே வ்யாபிக்கும்போது அதில
தேஶத்திலேநின்று ஜ்ஞாநத்தாலே எங்கும் வ்யாபிக்க கடவனாயிருக்கும், இவன, அநாதிநனறிக
ஸவரூபத்தாலே, எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும் விபுத்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி, அ

பத்தாமபாட்டு - பரந்ததண் இதயாதி கீழேசொன்னார் என்றது - ஏழாமபாட்டிலே சொ
ரென்றபடி சேதநனுக்கு ஒரு ஸங்கோசம் - ஜ்ஞாநஸங்கோசம் சேதநஜ்ஞாநஸங்கோசம், ஈஶ்வரஸ்வரூப
ஶேஷத்துக்கு தருஷ்டாந்தம் ஸங்கோசம் பிறக்குமோ - விபுவான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்துக்கு காரணரூபஸங
சம் பிறக்குமோ? அஸங்குசிதமாக வ்யாபிக்கிறதும் - விபுவான ஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால
வான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாரா தென்றபடி

'கரந்தசில்' என்று மேலே காரியத்தைச் சொல்லுகையாலே, 'பரவை' என்றது - காரணமான எகா
வத்தைச் சொல்லுகிறது ஜலஸமுதாயமொழியப் பரமாணுக்களுண்டோ? என்ன, நீர்ச்சேறிவு இத்ய
சேறிவு நிபிடத்தை சாக்ஷாதாகவே ஶாண்டில்யவிதயாயாம் 'வஷ்ட ஶூ ாழுருஹ்ரூ ாயெஜ்யாயா
யிவ்யாஜ்யாயாநஜரிக்ஷாஜ்யாயாநிவொ ஜ்யாயாநெஹ்யா யொகெஶ்ரூ:' ஊதி செ
ஹ்ரூடியெவஸ்ரு வஷ ஶூகாவ்ரூபிவ்யாஷிஹொஜ்யாயாநுஇதயாவயஃ விவாணம் ஒண்டகதை
யாதி ஒழிவற - ஒழியாதே நிலவிசுமபொழிவற - பூமியிலும் அந்தரிக்ஷத்திலும் ஒன்றொழியாதே
ஸபதார்த்தஃ இவைமுன்றிலுமோ வ்யாபத்தியுள்ள தென்ன, இவைமுன்றும் இதயாதி ஆகாஶம் ஸாவய
கையாலே பரமாணுஸங்காதாதமகமா யிருக்கும் கரந்தவெனறும் - ஸூக்ஷ்மமாய, சில என்றும் ஸூக்ஷ்மம
இடமென்று ஶரீரமாய, அதயலபஶரீரங்தோறு மென்றபடி இதின சரமாவதி இமையோடு இமை இதய
இமை - பக்ஷம் மிளிருகை - பரகாஶிக்கை எங்கும் பரந்துளனென்று - பலநிராவயாபத்தியுஞ் சொல்லுகி
'கிரூ்ரூ்விஹ்ரூ' 'வஷ்ஷொஃணுஷ்ரூ்ரா' இதயாதியைப் பற்ற 'விபுத்வத்தையும் அணுத்வத்தை

தவதாதை இவனுககுச சொலலி, இதுககுளளே அவன குறைவற வியாபித்திருககுமெனறால, அதுகூடுமோ? எனனில,—[இவையுண்டகரனே] சிறுவடிவைககொணடு பெரியவறறையெலலாந தனவயிறறிலே வைததால * "தயிருணடபோனவயிறு இவவேழுலகுமுணடு மிடமுடைததால" எனகிறபடியே பினனையும் அவவயிறே இடமுடைததாமபடி யிருநகவலல ஸாவஶகதி, சிறியவற றிலே குறைவற இருககமாடடானோ? எனகிறார் [கரன] இபபடி ஸுதருடபரமாண ஸிததன இவையுண்ட கரன பரநததனபரவையுள நீரதோறும பரநதவ ணடமிதேனப பரநதுளன, நில விசுமபொழிவறப பரநதுளன, கரநதசிலிடநதோறுமிடநதிகழபொருளதோறும எஙகுஙகரநது பரந தான எனறு அநவயம (கo)

பதினொராம் பாட்டு.

கரவிசுமபெரிவெளி நீரநிலமிவைமிசை
வரனவிலதிறலவலி யளிபோறையாயநினற
பரனடிமேல குருகூரசசடகோபனசொல
நிரனிறையாயிரதது இவைபததுமவீடே

ஆ —(கரவிசுமபு) ஶீலோபகரணஹோகோபகரணோபயவித விபூதி விஶிஷடனை எமபெருமானை பரதிபாதிககிறது இததிருவாயமொழி யெனகிற இபபொருளை ஔசிதயததாலே அவன திருவடிகளை பரதிபாதிககிறது எனகிறார், இததிருவாயமொழியின சொறகளினழகையும, ஸநதாபபததினழகையும, பொருளின சீரமையையும, இசையினழகையும, இசசோததிகளினு டைய நிரதிஶயபரேமகாபபதவததையும, இவை பொயயிலபாடலா யிருககிறபடியையும பா ரது, இபபடியாலே தமிழா இசைகாரா பததா பரவுமபடி நிரதிஶய கலயாணமா யிருபபன எம பெருமானுககு இபபாயநதமாக வேணு மெனறு தமமுடைய அபிநிவேஶததாலே ஆயிரமெனறு அருளிசசெயகிறார

ஒ —நிகமததில, ஸமஸதசலயாண குணாகரனுய, நிரவதிசகருபாமபோதியாய, தன ககு ஸதருஶமான திவயமேஹததையு முடையனுய, ஹேயபரதயநீகதவ கலயாணைகதாநதவஙக ளாலே சேதநாசேதநஙகளிறகாடடில அதயநத விலகஷண ஜஞாநாநநத ஸவரூபனுமாய, ஸவா தீநமான அஶேஷ சிதசிதஸவரூபஸததிதி சேஷடைகளையு முடையனுய, ஸமஸதஜகததையும ஶரீரதயா ஶேஷமாக வுடையனுய, அபரதிபக்ஷமாமபடி வேதபரதிபாதயனுய, வேதஙகளில பர ராகசசொலலுகிற ருகராதிகளுசகும பரனுய, 'பரமாணமு மிலலை பரமேயமு மிலலை' எனகிற ஶுநயவாதிகளால அவிசாலயமான தனமையை யுடையனுய, பரமாணுககள தோறும புகுகு அணுகரனுய வியாபிகசவலலனுய, ஶரியபேதியாய, நாராயணனை ஸாவேஶவரனை ததபரஸாத லபதையான ஜஞாந தருஷடியாலே ஸாகஷாதகரிதது, தகதுபவஜநித ஹாஷபரகாஷததாலே தனகுததானே பிறநது இவனுடைய ஏவமவித பரதவ பரதிபாதகமாய, ஶபதசசோததியையும

சொலலி' எனறது இவை - பரதயகஷமானவை 'இவையுண்ட' எனகிற மாத்ரததுகு ஶாவம - சிறுவடிவை இதயாதி நயிர் இதயாதி தயிரையுண்ட ஸபருஹணீயமான வயிறுனது இததஸபதலோகஙகளையும புஜிததும பினனையும அவகாஶமுடைததாயிருககும, ஆல ஆஶரயம கரன வரன தருடன, தருடபரமாணவலி த்த னெனறபடி பாடடுகு அநவயம - இவையுண்ட இதயாதி (கo)

* திருமொழி - க, ங, ந.

acharya.org

அாததபௌஷகலயததையு முடைதகா யிருநதுளள இபபததும எமபெருமான திருவடிகளிலே பரிசாயாரூபமாகப பிறநதன எனகிறார

[காவிசுமபெனறு தொடஙகி] ஸஸவஹாவமான பூதபஞசகஙகளையும, ததுபலஷி மான காயவாககநிதயவிபூதயாதிகளையு முடையனுகையாலே ஸாவஸமாநபரனான ஸாவேஶவரன திருவடிகளிலே காவிசுமபெனனுமிடததுககு அலலாத பூதஙகளிறசாடடில அசசகயா கர திருககை யெனறுஞ சொலலுவா, திணமை சொலலிறறுசவுமாம நிரனிறை யெனகிற இடதத ககு அாததபௌஷகலயமும ஶபத பௌஷகலயமும 'வாஞ்஛ைவோ/கூஷாஸஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் ஶயன உஷிதஃ'' எனறாறபோலே சொலலும பொருளும இசையுந நாளமும அநகாதியும அடைவே நிறுததபபடுகை யெனறுஞ சொலலுவா பரனடிமேறசொனன இவவாயிரதது இபபதது மோகஷபரத மெனறுஞ சொலலுவாகள

ப —அநநதரம, கீழுபபாதிதத பரதவததை நிகமியாநினறுகொணடு இததிருவா மொழிககு பலம மோகஷமாக அருளிசசெயகிறார

காரம (ஸூக்ஷமமாசையாலே) காரதலையுடைய, விசுமபு ஆகாஶம, எரி - அச வளி வாயு, நீர ஜலம, நிலம பூமி, இவைமிசை இவறறை ஆஶரயமாகவுடைதகாய இவ றுககு ஸவஹாவஙகளாயுளள, வான - ஶரீரஷடடமான, நலில ஶபதம, திறல நாஹஸரவ வலி பலம, அளி தணணளியான குளிரததி, பொறை யாரகதவம, ஆய நின்ற இததாமி ளோடு தாமஙகளோடு வாசியறத தனகுப பரகாரமாமபடி நின்ற, பரன ஸாவஸமாகபரனுடைய அடிமேல துயாறுசுடாடிவிஷயமாக, குருகூர சடகோபன திருநகரியைப பிறபபிடமா வுடையராய ஶடரான பாஹயகுதருஷடிகளை வெலலும ஸவஹாவரான ஆழவார, சொல அ ளிச செயததாய, நிரனிறையாயிரதது (சொலலும பொருளும இயலும இசையும காளமு அபிநயமும ஒனறுககொனறு சேருகையாலே) நிராது நிறைநத ஆயிரததது, இவைபததும ட தவபரதிபாதகமான இவைபததும, வீடே (பரனடிமேல) விடபபடடன, ஸமாபபிகக படடன வெனறபடி

இவைபததும வீடான மோகஷததைக கொடுககையாலே 'வீடு' எனறு காரணத லே காரயோபசாரமாகவுமாம 'வாஞ்஛ிஹ்ஹ்ஹ்

உபயவிபூதியையும் ஶரீரவதபரகாரமாக வுடையனுகையாலே ஸாவஸமாதபரன [அடிமேற குருகூசசடகோபனசொல] - திருவடிகளிலே பரிசாயாரூபமாக அருளிசசெயதது "வாஶீகி ஹ்ருமவாநுஷிஃ" எனனுமாபோலே தமமுடைய ஆபதியைத தாமே அருளிசசெயகிறா [நிரனிறை] ஶபதபொஷகலயமும ஆரதபொஷகலயமும சொலலும பொருளும இசையுந தாளமும அநதாதியும அடைவே நிறகப பாடுகை யெனனவுமாம [இபபததும பரனடிமேலவீடு] - ஸாவேஶவரன திருவடிகளிலே ஸமாபபிககபபடடது [இபபததும வீடு] மோகஷபரத மெனனவுமாம 'இசசெயயடைய நெல' எனனுமாபோலே மோகஷமெனறது - மோகஷபரத மெனறபடி

ாடு —நிகமததில, முதறபாடடிலே கலயாணகுணயோஶததையும நிதயவிபூதியோஶததையும விகரஹ வைலகஷணயததையும சொலலி, இரணடாமபாடடிலே இவறறுககு ஆஶரயமான திவயாதம ஸவரூபம சேதநாசேதநவிலகஷண மெனறும, மூனறாமபாடடிலே நிதயவிபூதியோபாதி ததீயதவாகாரததாலே அவனுககு அநதரங்கமாயத தோறறுகிற லீலாவிபூதியோகததை அநுபவிததா, நாலாமபாடடிலே அநத லீலாவிபூதியினுடைய ஸவரூபம அவனதீந மெனறா, அஞசாமபாடடிலே அதினுடைய ஸததிதியும அவனதீநை யெனறா, ஆறாமபாடடிலே பரவருததி நிவருததியும ஹகவததீந மெனறா, ஏழாமபாடடிலே ஶரீரஶரீரிகளுகக உணடான லகஷணம ஜகததுககும ஈஶவரனுககும உணடாகையாலே இதுககும அவனுककு சொனன ஐகயத்துககு நிபநதநம ஶரீராதம஭ாவ மெனறா, எடடாமபாடடிலே குதருஷடிகளை நிரஸிததா, ஒனபதாமபாடடிலே ஶூநயவாதியை நிரஸிததா, பததாமபாடடிலே வயாபதி ஸௌகாயததை அருளிசசெயதா, இபபடிகளாலே அவனுடைய பரதவததை நிஷகாஷிததாராய நின றா கீழ, இததிருவாய மொழியில அநவயிததவாகளுककத தாம பெறற பேறே பேறேனனுமிடததை அருளிசசெயகிறா

[கரவிசுமபு] - கரமான விசுமபு, தருடமான விசும பெனறபடி அனறியே, [கரவிசுமபு]- காநத விசுமபு, அசசமான விசுமபெனனுதல "ஸ்ருதுரபுரவேததி" எனற நிருபிககவேணமேபடியாயிருककுமிறே [எரி] தேஜஸதததவம [வளி] காறறு [நீா] ஜலம [நிலம] பூமி [இவை மிசை] இவறறினமேலேயுணடான [வரன] வரனை, ஶரேஷடமான [நவில] வரிஷடமான ஶபதம, அகநியினுடைய தாஹகதவஶகதி, காறறினுடைய மிகேகு, ஜலததினுடைய தணணளி, பூமியினுடைய பொறை இபபடி ஸஸவலாவமான பூதபஞசகங்களையுஞ சொலலி, இததாலே லீலாவிபூதியைச சொலலிறறாய, ரஜஸதமஸஸுககளைக கழிதது நிஷகருஷட ஸததவமேயாயிருककுமிறே நிதயவிபூதி, அதுककும இதுதானே உபலகஷணமாய, ஆக, உபயவிபூதி யுகதனுயிருककிற ஸாவஸமாதபரன திருவடிகளிலே [இவைபததும பரனடிமேலவீடு] அவனதிருவடிகளிலே விடபபடடன, ஸமாபபிககபபடடன [குருகூசசடகோபன] "வாஶீகிஹ்ருமவாநுஷிஃ" (வாலமீகிபபகவாநருஷிஃ) எனனுமா போலே ஆபதிककு உடலாக அருளிசசெயகிறா நிரலநிறை என

நிகமததில - கரவிசுமபு இதயாதி ஶரோதருபுததி ஸமாதாநாததமாகப பாடுகெகளில அாததங்களை ஸங்கரஹேண அருளிசசெயகிறா - முதறபாடடிலே இதயாதி நாமபெறறபேறே பேறேனறது 'அவாவறறு வீடுபெறற' எனறு தாம பெறற பேறெனறபடி, "தொழுதெழெனமனனே" எனறு உபகரமிதது 'நனுகினம நாமே' எனறதாதல

'தருடமான' எனற தாடயம - சிரகால வாததிதவமாதல பரமாணதாடயமாதல அசசமானபடியென? எனன, ஸ்ருதுரபுரவேததி இதயாதி இவறறினமேலேயுண்டான-இவறறினுடைய குணங்களான வெனறபடி ரஜஸதமஸஸுக்களைக்கழிதது' இதயாதியாலே விஶேஷிததது-பரகருகிமண்டலததுककுளே நிகயவிபூதியெனகிற யாதவபாகாரா திமதவயாவருதகெகாக "தசேஷஸ்ரவாரெ", "தசேஷேவரஸாக" எனனகககடவதிறே ஸவபரஶமஸை பணணலாமோ? எனன, வாஶீகிஃ இதயாதி பாலகாணடே சதுரதே "ப்ரவ்ருதாஜ்ருஸ்ருராசேஸ்ருவாஶீகிஹ்ருமவாநுஷிஃ। ஸகாரவரிதம்க்ருதம்விவிதுவஶிரத

acharya.org

னுதல, நிரனநிறையெனனுதல, *நிரலநிறை எனறபோது ஶபதங்களும நிறைநது, அாததங்களு
புஷகலமாயிருககை நிரனநிறை எனறபோது நேரே நிறுததபபடுகை "ஶுாரொணெஷ்ஷிஹி
ஷ்ஷிதி" (பரமாணைஸதரிபிரநவிதம) "வாஷவைலொக்ஷாரஸஷஷ்ஷ்ரீயுயஸ ஷ்ஷிதஃ" (பாதட
தோக்ஷாரஸமஸதநதரீலயஸமநவிதஃ) எனகிறபடியே லக்ஷணங்களிற குறையாமே, எழுததும சோ
லும போருளும அநதாதியும கரமததிலே நிறுததபபடுகை [ஆயிரம] "காவ்யாரோயணக்ரு
ஷ்ஷ்ரீயெஃகாரவாணுஹம்" (சாவயமராமாயணமகருதஸநம்தருஶைஃகரவாணயஹ
எனனுமாபோலே மயாவறமதிநலமருளபபெறறவ ராகையாலே மேலுளளதடையத தோறறினறம
வாவஃகூவேரிக்வாக, அடைவேசோலலுமததனையாகையாலே 'ஆயிரம' எனகிறது அனறிகே
ஆயிரமுஞசோலலியலலது நிறகவோணணுத விஷயஸவஶாவததாலே சோலலுகிறராதல [இ
பததும வீடே] இவைபததும பரணடிமேல விடபபடடன வேனனுதல, அனறிகே, 'இசசை
யடைய நெல' எனறால நெலலைவிளைககுமதேனறு காடமோபோலே, இவைபததும வீடேனற
வீடடை விளைககுமேனறபடியாய, மோக்ஷபரத மேனகிறராதல ஹகவதபரஸாததாலே தமக

பர —(நிரனிறை) வாலுகாணெ ஷ்ஷ்ரீயுஸஹெ "வாலெ்ரெமெயெபயோ
ஶுாரொணெஷ்ஷிஹிரஷ்ஷிதி ஜாகிஹிஷ்ஷ்வஹிவபுலுஹ்ஷ்ரீ யுயஸஃஷ்ஷிதி ॥ அ ॥" ஸ்யாயயோ
வாலுஹாக ஶுீகஸம்ஜ்ஞஃ கெவலஷ்ஷ்ரீயொஷ்ஷ்ரணவிஶேஷஃ, தயாரஹ ஹார
"ஷயலுஷ்ஷ்ரீ ஸம்யுக்தம் கலுகாலுஸஃஷ்ஷிதி । யதா ஶுெநாடகாநாம் தாரா ஶுஹியீ
தெ" இதி மெயி மாநி "கயுவுஷ்ஷ்ரீயுகம் வாலும் தாலுஷ்ஷிதாஹியீயதெ । மெய
தாலாஹிஸம்யுக்த யோவுகிவிவஜிதி" இதி தயொஃ - வாலுமெயயொஃயுக்ரு
(ஶுாரொணெஷ்ஷிஹிரஷ்ஷிதி) ஶுாணாநி மாநயுகி வரிஷெஷுகாநி ஶுாரொ ஶுதாரஶுஷ்ஷி
ஸம்ஜ்ஞகாநி, ஆ்ரதயோவிலுஷ்ஷிதாநி வா ஸுதெஸ்ஷிஹிஃ ஶுாரொணெ ரஷ்ஷிதி (ஜா
ஹிஷ்ஷ்வஹிவபுலி) ஶுாலுவிகுதஸஷ்ணுாவ்ஷ்ஷாஷஶுஜாகிஷ்ட ஷாஷ்டுபுலுஹ்ஷ்ரீகிஹிஃ
யாநஹ்ரூதாஹி ஷ்ஷ்வஹி ஜாகிஹி வபுலி ஶுதுஶுாஷ்ஷ்ரீயுஃ "ஸவபுமீதி ஸகாயாரொ
ஜாகிரிதுஹியீயதெ । ஷாஜ்ஜீவெவாயுநெஷாஜீ ஶெவதீவாஷ்ஷ்ரீதயா। சாயுமீவெ
வமாஸுாரீ ஸவ்ஷ்ரீகுாஷபுஹீதா" இதி (தஷ்ரீ யுயஸஃஷ்ஷிதி) தஷ்ரீ யுயெநவ வ
ஷ்ஷிதி தஷ்ரீ விவஹீ யுயஃ தாலுஃ, ஹெயபுரிஷ்வநீநாம் தாயெபுணஸஹ விரா
தாஹ்யாம் ஸஃஷ்ஷிதி, ஶுநஸஷ்ஷ்ரீபுஸளகாரொயெபுணதஷ்ரீரொவ்வுவாஷயிதாம் வெ
ணாவாஷ்ரிஹிஶ்ச ஸஹமாதாம் யொஷ்ரீதி யாவஸ

வாநு" "தஷெதெவொ வரிஷ்டாக "வாலெ்ரெமெயெபயோரம்ஶுாரொணெஷ்ஷிஹிரஷ்ஷிதி
ஜாகிஹிஷ்ஷ்வஹிவபுலும் தஷ்ரீ யுயஸஃஷ்ஷிதி" தஷெதெவஷ்ரீயெ "வாஷவைலொக்ஷாரஸஃ
ஷ்ரீ யுயஸஃஷ்ஷிதஃ । ஶொகாகுஷ்ஷ்ரீவ்வுவ்வுதொஃஶெஶ்ரொகொஹவதாநாஷ்ரீயா" இதி முநதி
அாததததில, நிரல், நிறை எனறு இரணடும பௌஷகலயபரம, இரணடாமாததததில நிரனி எனறு - நேரா
நிறை எனறு - நிறுததபபடுகை நேரே - காமததிலே விவரணம - ஶுாரொணெஷ்ஷிஹி இதயாதி வா
காணெ ஷ்ஷ்ரீயெஸஹெ "கஷ்ஷ்வாலுஷிரியம்ஜாதாவாஷ்ரீகெஹுாவிதாதுஃ । காவ்யாரா
யணம்கரு தஷ்ரீஷ்ரீயெஃகாரவாணுஹம்" அபபடி தோறறினால ஒருகாலே சொலலலாகாதோ வென
வாஃகூவேகிக்வாக இதயாதி பாதமநிரவாஹவிவரணம - அனறிகே இதயாதி 'இவைபததுமவீ
எனறதுக்கு "ஶுாலுவெபுவ்ரதி" எனறத்தைக கணடுகொளவது முதறபாடடில அாததத்தோடே

---

* ஸரியானபாடம கோஶாதாரங்களிலே கணடுகொளவது

acharya.org

பரதவஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும், அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பலம் மோக்ஷமென்னுமிடத்தையும், இப பரபந்தத்தில் ஏதேனும் ஒருபடி அநுபவ முடையாருக்கு பலம் தமமுடைய பலமென்னு மிடத்தை யும் அருளிச்செய்கிறார் (கக)

பாடியில் அர்த்தத்தைச் சொன்னது நிகமிக்கிறார் - பகவதுபாஸநை இதயாதி 'கரவிசுமபு' என்று தொடங்கி 'ஆயநினறபரன' என்றதைப் பற்றி பாகவதஜ்ஞாநம்பிறந்த படியையும் என்றது 'இவைபத்து வீடு' எனகை யாலே, அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு பலம் மோக்ஷமென்னுமிடத்தையும் என்றது 'இவைபத்தும்' எனகையாலே இப்பாபந்தத்தில் ஏதேனும் இதயாதி இப்பாபந்தத்தில் இத்திருவாய்மொழியிலே கரமேண அநுவயம் (கக)

தரவிடோபநிஷத்ஸங்கதி — தத்ராதிஶேஷகேஶகேதநாதெ ஸர்வஜ்ஞாணாகூர்ஜி விஹ்ருதிவஸேதீஶ்வ । கூர்க்ஷயநுவாரேந்ரு ஹ்ருதஸ்தீயா தஷாஸ்ர யொஜிதஸேநா ஶ்ரீஜிஷ்ணவ ॥

த்ரவிடோபநிஷத தாத்பர்யாரத்நாவளி — நிஷ்ஶேஷஜ்ஞாணக்வாஹிதா ஸதயாநந்தலீலாஸ்வரூபக்வாஸ்வாயத்தாஶேஷஸ்தாஸ்திதிநிஷ்஠ாவெஹவா வெஶ்வரூ வ்யாஸ । த்ருக்ஷ்வ ஹ்ரதஹாவா ஸ்ரஸ்வரூபமதெ ஸ்வ்ருதத்தெஷ்வ்ருதெ:ஃ வஶ்ரு நெர்யாஶீவ்ரஸ்தஷகலேந்தாவநஶாஷாத்வீதம் ॥

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

உயாவேபான்படியையுளளதெலலாமதானகணடு
உயாவேகநோகொணடுரைத்தது—மயாவேதும
வாராமலமானிடரைவாழவிகுமமாறனசொல
வேராகவேவிளையுமவீடு

ஆழவார் திருவடிகளே ஶரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம், சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

இரண்டாந்திருவாய்மொழி—வீடுமின் பரவேஶம்

ஆ —(வீடுமினமுற்றவும்) இப்படி பரமபுருஷ யாதாத்ம்யாநுபவ ஜநித நிரவதிக ப்ரீதியானது ஸகவதேகஹோகரா யிருப்பார் பலரோடேகூட ஸகவதநுபவரூப ரூபகுணசேஷ்டித விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்டும் அநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கை யாலே அந்த அபேக்ஷாநுகுணமாக அநுபவிக்கைக்கு இந்தலோகத்திலாத்மாக்களில் ஸகவதேக ஹோகரா யிருப்பார் நிலலாமையாலே 'இவர்களை ஸ்ரவதேக ஹோகராக்கிக்கொண்டாகிலும் அநுப விக்கவேணும்' என்று இந்த ஆத்மாக்களைக்குறித்து ஸகவதேகஹோகத்தவோபாயமான ஸகதியோ ஹத்தை ஸகவத்தவயதிரிக்தவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக உபதேஶிக்கிறார்

ஒ —இரண்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அநு ஸந்தித்த ஆழ்வார், அவ்வநுபவஜநித ஹர்ஷபரவஶத்தாலே ''வொய்யத்தேவர்ஸ்ரு'' என்னும் படியாலே சிலரோடே உசாவியலலது யரிக்கமாட்டாத கலை வருகையாலும், அதுக்கடோறுமைக காணுமையாலும், எல்லாரையும் தமக்குப் பாங்காம்படி திருத்தியாகிலும் அவர்களோடேகூட எம்பெருமானை அநுபவிக்க நினைத்து, அவர்களைத் திருத்தும் விரகு எங்ஙனே? என்று பாத தருளி, 'சேதநராகிறார் பொல்லாதது கண்டால் கைவிடவும், நல்லது கண்டால் கைக்கொள்ளவுங

acharya.org

கடவராயிருப்பர், ஆனபினபு, அவர்களபறறின நிலததில பொலலாங்குணங்களைக காடடிககொடு
தும, ஸுகவதகுணங்களுடைய நனமையைச காடடிககொடு நதும இவர்களைத திருநதுவோம
எனறு இவர்கள பறறின நிலைகளிலுண்டைய அஸதிரதவாகி தோஷங்களை உபதேசித்து, அதி
ஹேயபரதயநீசனுய ஸமஸதகலயாண குணாதமகனுய ஸாவைஸஸபருஹணீயனான எமபெருமா
படியையும, இவனைபபறறுமிடததிலுள்ள அநதராயபரிஹாரபூர்வகமாக மறறும பஜநததுக
வேணடும உறுபபுகளெலலாம உபதேசித்தருளி, இபபடி அவனை பஜியுங்கோ ளெனறு ஸுக
யோக்யதைதை அருளிசசெயகிறார

ப—இரணடாந திருவாயமொழியில, இபபடி ஸாவஸமாதபரானவனை ஆஶ்ரயண
யனுகையாலே ஆஶ்ரயணரூபமான ஸுகவதபஜநததுககு உபயுகதமான ததிதர ஸகலதயாகதை
யும, பஜநபரகாரகதையும, அஸதாயததையும, தயாகபரகாரதகையும, தயாகபூர்வகமாக ஆஶ்
யணீயனுடைய ஸவரூபவைலக்ஷணயததையும, அதிஶயித புருஷார்தததவததையும, ஸாவஸமக
ததையும, விலக்ஷணஸவரூபமான ஆஶ்ரயணபரகாரகதையும, ததபலமான அநிஷட நிவருத
யையும, ஆஶ்ரயணீயனுடைய அபிமதபலரூபகவ பூரகதியையும சொலலிககொணடு ஆஶ்ரயண
ரூப பஜநததைப பரோபதேஶமுகததாலே அருளிசசெயகிறார

இ—இரணடாநதிருவாயமொழியில, இபபடி எமபெருமானுடைய பரகவதை
அநுபவிததவர்கள அநுஹவஜநிகஹாஷ பரகாஷததாலே "வொய்யதஃ வாரவ்ஸ்ரம்" பணணி யலல
தரிககமாடடாத தஶை வருகையாலும, "வநகஃவ்ஸாஷ்ட ஹ்ஸ்ஜீத" எனகிறபடியே கனிவு
அநுபவிகரும விஷயமலலாமையாலும, இவர்நாம தனியே அநுபவிகக க்ஷமமலலாமையாலும
துணைதேடி அதுகடானாரை ஸமஸாரததில காணுமையாலே 'எலலாரையுங திருததி யாகிலு
அவர்களோடே அநுபவிபபோம' எனறு நினைதது, 'திருகதும விரகு எங்ஙனே?' எனறு பார
தருளி, 'சேதநராகிறார் பொலலாதது கணடால கைவிடுகையும, நலலது கணடால சைகசொள
வுங கடவர்களாயிருப்பர்கள, ஆனபினபு, ஸமஸாரததின தனமையைச காடடியும, ஈசவகவிஷய
தின நனமையைக காடடியும, திருகதுவோம' எனறு பாரதததருளி, இவர்களுககு ஸமஸாரதகி
டைய அலபாஸதிரதவாதி தோஷங்களையும, ஸாவராலும ஸபருஹணீயனான எமபெருமா
படியையும உபதேசித்தருளி, அவனை பஜியுங்கோ ளெனறு ஸுகதியோகததை அருளிசசெயகிறா

ஈடு—(வீடுமினமுறறவும) ததத்வபரமாயும உபாஸநபரமாயுமிறே மோக்ஷஶாஸ்தரந
னிருப்பது, அதில ததத்வபரமாகச சொலலவேணடவேதேலாளு சொலலிறறு, கீழில திருவாயமொ
யிலே, உபாஸநபரமாகச சொலலவேண்டுமவறறுககேலலாம ஸங்கரஹமாயிருககிறது, இததிருவா
மொழி இததிருவாயமொழிதனனை ஆளவந்தார் அருளிசசெயதாராகத திருமாலையாண்டான ப
பதவிஷயமாகக நிரவஹிததுககொணடு போநது, எமபெருமானாரும அபபடியே அருளிசசெய
கொணடு போநது, பாஷயம தலைககட்டினபினபு ஸுகதிவிஷயமாக அருளிசசெயதுகொண்டுபோருவ
பினபு எமபாரும அபபடியே அருளிசசெயதார் இவருடைய ஸுகதிபரபததிகளதான விகலபிகக

வீடுமினமுறறவும பரவேஶ-கீழிலதிருவாயமொழியோடு இததிருவாயமொழிககு இரணடு விதம
ஸங்கதி அதில வேதாநதஶாஸதரபரக்ரியயா ஸங்க்ஷேபேண முதலின ஸங்கதி - ததத்வபரமாயும என
தொடங்கிப பிறர்க்கு உபதேஶிக்கிறாகவலமையும எனனுமளவும கீழ தாம அநுபவிததார, இதில பரோ
தேஶம பணணுகிறாரெனறு விஸதரேணஇரணடாம ஸங்கதி கீழில் திருவாய்மொழியிலே எனறுதொடங்
மோக்ஷஶாஸத்ரமான வேதாநதஸாஸ்தரம நாலதயாய மாகையாலே அதுக்குப பூர்வதலிகமெனறும உத்தரதவ
மெனறும இரணடுவகையான பிரிவுணடெனறு திருவுளளமபறறி, அவறறிறசொலலுகிற பரமேயங்களை அ

acharya.org

யிறே யிருபபது, "மயாவறமதிநலமருளினன" எனறு இவா தாம பெறறது ஸகதிரூபாபந்நஜ்ஞாநமா யிருந்தது தாமபெறற தோனறும, பிறாககு உபதேஶிபப தோனறுமாக வொணணாதே, அபபோது

ளிசசெயகிறா - ததநவபாமாயும் இதயாதி ததவபாமாயும உபாஸநபரமாயுமிறே யெனறது - "ஸ்வஶ்ரு ஷாஶ்ரூஷாயோ ஹி ஸாதிரவயிக நிவ்ருயாஶ்ரூஹிரோ ஹயா நாம்ஷா தாயுஷஶ்ரு கிவஶாரீரகஶ்ரு! ஶ்ரியம் தஶ்ரு ஶீம் கஶ்ரு வஸஶ்ரு நஶ்ரு ஸாவஸ்ரு ஶீ நீஶ்ரு ஹிஷ்ரு ரோ கிஸ்ரு ரு தாவிதயஶ்ரு கிரு ரு ஶ்ரு நஶ்ரு ரு ஶிஃ" என்று சதுஸ்ஸ்லோகீ வ்யாகயாநோபக்ரமததில பிளளை அருளிசசெயதபடியே ஸமநவயஅவிரோத ஸாதந பூஸ்ரூபஅநததபாதிபாதக அதயாய சதுஷடயாதமகமான வேதாநதஸாஸதரநதான பூவாதவிகததாலே ததவபாதி பாதகமாயும், உததாதவிகததாலே உபாஸநபரதிபாதகமாயு மிறே இருபப தெனறபடி உபாஸநபரம் - உபாய பரம பூவாதவிகததில பாதிபாதித்த பரமேயங்களா - ஸாவவேதாநத வாகயங்களும பரஹமததினிடததிலே நனறுகசசேரு மெனனுமதுவும், அபபடி நிணயித்த வஸதுவுககு பாஹயகுதருஷடிகளால ஒருபாதை யிலலாமை யும், இரணடதயாயததுககும ஸமநவயமெனறும அவிரோதமெனறும போ அதில முதலேழுபாடடாலே ஸமநவயாதயாயததில அாததஞசொலலப்பட்டது, "ஸாரறி", 'உளனெனில" எனகிற இரணடுபாடடாலும பாஹய குதருஷடிகளால வரும பாதையிலலாமை சொலலபபடடது இது அவிரோதாதயாயாததம உததாதவிகத துககு, ஸாதநாதயாயமெனறும, பலாதயாயமெனறும போ ஸமநவயாவிரோதபாதிபாதகமான பூவாதவிகம ததவபரம, உபாயபலபாதிபாதகமான உததாதவிகம உபாயபர மெனறபடி பலபாதையும உபாயபரமென றது - பலம உபாயஸாத்யமாகையாலே "நாநாஸ்ரு வோஹி ஹெஷாஸ் ரு வவஷநஜெந ஸ்ரு ஹிதெ ஸ்ரு ஹ்ரு காரொஃ" என்று வேதாநதவிதிதோபாயம தவிவிதமாகையாலே எநத உபாயததை இததிருவாய மொழி சொலலுகிறதெனன, இதிருவாய்மொழிநனனை இதயாதி இததால பரபததயுபாயததைச சொலலு கிற தெனறபடி நலேக்கடடினபிள்ளை இதயாதி பரபததி, வேதகுஹயமான ரஹஸயோபாய மாகையாலே உபகாரமததிலே வெளியிட வொணணா தெனறு பரபத்தயபரபாயாயமான ஸாதயபகதியாலே மறைத்தது அருளிச செயதுகொண்டு போநதா ரெனறபடி பக்தி ஸாதயபகதி அதாவது - பரபததி 'ஸாயுஹகிஸ்ரு ஸா ஹஜீ" எனனக்கடவதிறே "திணகழலசோ" எனறது - பரபததிபாதைககு ஸூசகம, "புலகுபற றறறே" எனறது - பகதிபாதைககு ஸூசகம யதவா, 'பாஷயந தலேக்கடடினபினபு' இதயாதிககு - பாஷயத திலே விவேகாதிஸாதநஸபதகஸமதமாதயங்ககத்வம் உபாஸநததுககே யெனறு "ஸ்ரு ஹாரரஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு

விப்ரலம்ஹககோடியிலேயாவரே. "உபயவரிகஶி ஹுதஷ்வாகஶவ" (உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ் என்கிறபடியே கர்மஜ்ஞாந ஸம்ஸ்க்ருதாந்தஃ கரணனுக்குப் பிறக்குமதிறே பரஸக்தி; அந்த ஜ்ஞ கர்மங்களினுடைய ஸ்த்தாநே ஹகவத்ப்ரஸாதமாய், அதடியாக அநந்தரம் விளைந்ததிறே இவருடை ஹக்திதான். இதுதான் வேதாந்தவிஹிதையான ஹக்திதானேயாகுமோ? என்னிஸ்; - ஸர்வே வரன் அருள இவர் பெற்றராகிற ஏற்றம் போம்; அபஶூத்ராதிகரண ந்யாயமும் ப்ரஸங்கிக்கும்; ஆ

ப்ர:—(அபஶூத்ராதிகரணந்யாயமும் ப்ரஸங்கிக்கும்)-உ தாரஶீரோஂஸாயாழு ஸ்ரு ரோயுாயஷ்ய தாதீயவாதெ "ஶூஶ்ரவ்ய தஶநாஶ்ரு ஶ்ரவணாத்ஶ்ரவணாத்ஶ்ரவ்ய ஹி" [ஸூத்ரம்]. ஶுஷ்யாயெழாஹாஷ்யகாரெணாஹிஹிதஃ--வ்ரஹ்மவித்யாவெகவெ ஹம்வொக்தா நாஶ்ரவாக்யஶ்ரவணாக, தஶெவாயாயம் ஸ்ரு தாயாஶ்ரவணாக, ஶுஷ்யாயெ ணாzஷ்ய ஶூஶ்ரூஷொ விழுஷ்யாzயாஹகுதா ஶூகு ஸூத்ரயதெ ஹி. ஶ்ரி ஶஷ் ஹெதள. யஷ்ஷாஶ்ரவ்ய ஶூகு ஸூத்ரயதெ, ஶுதஶ்ரொவநா ஷ்ஸூத்ரஶுஶ்ரதி கூகுவா ஶுஷ்யாயெ ரொகுஃ ஜாநஶ்ருதிம் ஶூத்ரஶ்ரு உதாரஹ்ரியதெ; நஜாதியொஹெநெ நாயஃ.

தேசிக்கிறாரானாலோ? என்ன விப்ரலம்பக இத்யாதி. கர்மஜ்ஞாநங்க ளடியாகவன்றோ பக்தியுண்டாவ; இவர்க் பக்தி வந்தபடியென்? என்ன, உபயபரிகர்மித இத்யாதி. ஆத்மஸித்தௌ யாமுநாசார்ய வசநம் - "உபயவ கஶி ஹுதஷ்வாகஶவெவ்ரகாஹிகாதாஹிகஹகுதியொஹெகலஹ்ரஃ" இதி. அஸ்யார்த்தஃ - கர்மஜ் நங்க ளிரண்டாலும் அலங்க்ருதமான ஸ்வாந்தஃகரணத்தை யுடையவனுக்கு ஒரு விஷயத்திலே நியதமாயிருட தாய் நித்யமாயிருக்கிற பக்தியோக மொன்றாலும் லப்ய னென்றபடி. அநந்தரம் - அநந்தரக்ஷண ஏவ அநந்த விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபக்தி யென்றபடி. விபர்யயே அநிஷ்டங்காட்டுகிறார் - இதுதான் இத்யாதி. இ தான் - இவருடைய பக்திதான். "சார்வேதவநெறி" ப்ரவேஶத்திற்படியே. ந்யாயம் ப்ரஸங்கிக்கும் - ந்யா விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். "ஶுஷ்யாயெ" இத்யாதி வாக்யத்தை முந்துற அநுஸந்தித்து, வ்யுத்ராதிகளை போலே இவருடைய ப்ரஹ்மவித்தாலே உபதேஶிக்கக் கூடாதோ? என்ன, ஸர்வேஶ்வரனருள இத்யாதி என் கண்டுகொள்வது. அபஶூத்ராதி காணமாவது - "ஶூஶ்ரவ்ய தஶநாஶ்ரு ஶ்ரவணாத்ஶ்ரவணாத்ஶ்ரவ்ய தெ ஹி" என்கிற அதிகரணத்திலே, ஜாநஶ்ருதியென்கிற ராஜா பஹுவந்நப்ரதனுமாய் பறறுவித்தப்ரத மாயிருக்க, ஹல்ல ஹல்லாக்ஷரென்கிற இரண்டு ருஷிகள் இந்தராஜாவினிடத்தில் அநுக்ரஹத்தாலே 'ஶூஶ் தர்மங்கொண்டு கார்யமில்லை, ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்' என்றெண்ணி இரண்டு ஹம்ஸரூபிகளாய் அ ராஜாவின்மேலே பறந்துகொண்டு போகிறவிடத்திலே ஹல்லாக்ஷனை ஹல்லனென்கிறவன் 'ஜாநஶ்ருதிமே நிழல்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம்' என்ன, பல்லாக்ஷனென்கிறவன் 'நிழல்பட்டால் வந்ததேது? ரைக ஞகப்புகுகிறானோ?' என்று அநாதரம்பண்ணிக்கொண்டு போக, அத்தைக்கேட்டு ஜாநஶ்ருதி துஃகிதனாய், ரை வனைத் தேடி, சிரங்குஞ் சொறிந்துகொண்டு கார்ப்பண்யத்தோடே ப்ரச்சந்நஹாவனாயிருக்கிற அவனைக் கண் அநுவர்த்தித்து 'ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேஶிக்கவேணும்' என்ன, 'ஶூஶ்ரூஷாஹீநனுக்குச் சொல்லப்போகா என்ன, 'ப்ரஜாரக்ஷணத்தப்பரனான எனக்கு ஶூஶ்ரூஷைக்கு அவகாஶங் காணேன்' என்ன, ஆதரபரீக்ஷார்த்தமா 'ஆனால், பஹுத்ரவ்யங் கொண்டுவா' என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, அ ராஜாவினுடைய ஆதரங் கண்டு ரைக்வன் "ஶூஜஹாரொஶூத்ரஶ்ரு ஶ்ரவணெ நெநவஶ்ரவெநா யா யிஷ்யாஃ" என்றதுக்கு பாஷ்யம்பண்ணுகிற பாஷ்யகாரர் உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரமுடையவனுக்கொழி ப்ரஹ்மவித்யோபதேஶத்துக்கு யோக்யதையில்லை; பின்னை ஶூத்ரனென்றதுக்குக் கருத்தேது?' என்று ஶ கித்து "ஶொஶநாஶூத்ரஃ" என்று ஶோகமுடையவனாகையாலே ஶூத்ரனென்கிறதென்று நிஶ்சயித்தா அந்தஶோகமாவது-பல்லாக்ஷருடைய அநாதரத்தாலும் ப்ரஹ்மவித்யாராஹித்யத்தாலு முண்டான ஶோகம். ஆ அந்த அதிகரணத்திலே ஶூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாயோக்யதையில்லையென்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே அ விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கு மென்றபடி. 'ந்யாயமும்' என்கிறவிடத்தில் ச ஶப்தம் - 'ஏற்றம்போம்' என்றத்தோ ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆக, ஸாதநபக்தியென்றால் பாதகத்வயம் வருகையாலே ஸாத்யபக்தியே யென்று கருத்

acharya.org

பின்பு, தாம் பெற்றத்தையே பிறர்க்கு உபதேஶிக்கிறராக அமையும். கீழில் திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரத்வத்தை அநுபவித்து ஒரு பெரிய திருநாள்போலேயிறே போந்தது; இவர் இப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறர்க்கு உபதேஶிக்கிறபடி எங்ஙனே தான்? தாம் அநுபவித்த விஷயத்தை எல்லைகண்டோ, அன்றிக்கே தாம் அவ்விஷயத்தில் விரக்தராயோ? என்னில்;—விஷயமோ என்றால், *"தனக்குந் தன்தன்மை யறிவரியான்" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நவிஷயம்; †கோள்ளமாளாவின்ப வெள்ளமிறே. இனித் தம் அபிநிவேஶமோ என்றால், ‡ "காதல் கடலின்மிகப்பெரிதால்" என்றும், §"மண்திணிஞாலமுமேழ்கடலுநீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்" என்றும், ¶"சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகியிருந்தது. ஆகிலும், ஒருகால் ஒன்றிலே அபிநிவேஶம்பிறந்தால் அப்படிப்பட்ட விஷயந்தானே காலாந்தரத்திலே விரக்தி பிறக்கக் காணாநின்றோம்; அப்படியே சிலகாலம் அநுபவித்துப் பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவென்னில்; — அங்ஙனஞ் சொல்லவொண்ணாது; **"எப்பொழுதும் நாள்திங்களாண்டெழியூழிதோறு மப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுதம்" என்னும்படி நித்யாபூர்வமாயிருக்கும். இனி ஆசார்யபதம் நிர்வஹிக்கைக்காகவன்று; க்யாதிலா஭ பூஜை

யநவியிஸ் ஶவ்வாயுாயாயிமதஜ்ஞாநவெவ்வொவாஸநொவாயகுவாஹ்ஹ்ஹ்

களுககாகவனறு, "ஸ்வாபியாஸ" (பரபருயாத) எனறு ஒருவிதிபரதநதரரா யன
ஆனால, இது பினனை எததாலேயாவ தேனனில,—ஸவாநுபவபரகாஷம இருநகிறபடி த
அநுஸவிதத விஷயம தனியே அநுஸவிககுமதனறிககே யிருநதது, இனி நமககு போதயந
பரஸபரதத்துககு ஆளாவாரரேனறு ஸமஸாரிகள பகுகலிலே கணவைததா, தாம பகவ
விஷயததிலே பரவணராயிருககிறபபோலே அவாகள ஶபதாதிவிஷயங்களிலே பரவணராயிருந்த
கள, இவாகளநாததம பரிஹரிததலலது நிறகவோணணாதா யிருநதது, 'ஒருவனுககு வைஷ
வதவமுணடு, இலலை எனனுமிடம தனககே தெரியுங்காண' எனறு சீயா பலகாலும அருள
செயவா, பிறரநாததங கணடால ஐயோ! எனறிருந்தாலுகில 'நமககு பகவதஸமபநதமுண
எனறிருகக அடுகேகும, இததனையும படடிடுவோனுககேனறிருந்தாலுகில, 'நமககு பகவதஸமபந
மிலலை யெனறிருகக அடுகு மெனறு இவாகளை இவா மீடகப பாரககிற வழிதானென? எனனி
இவாகள சேதநரா யிருந்தாகள, ஶபதாதிவிஷயங்களில வாசியறிநது, தீயவை கழிதது, நலலன
பறறிப போருகிறதோன றுணடாயிருநதது, அவறறினுடைய ஹேயதையையும, ஸாவேஶவரனுடை
உபாதேயதையையும இவாகளுகக அறிவிததால அவறறைவிடடு இவனைப பறற அடுகு மென
பாரதது, ஸாவேஶவரனுடைய நனமையையும, இவாகள பறறின விஷயங்கள அஸபாஸதிரதவா
தோஷதுஷடங்களேனனு மிடததையும, பறறுமிடததில வரும அநதராயபரிஹாரததையும, பற
மிடததில இனறு புதிதாகச செயயவேணடுவதோனறிலலை பழையஸமபநதததை உணர அமை
மெனனுமிடததையும, பறறுவாககு அநுஸநதிககபபடும மநதர மினனமதனனு மிடததையும, அ

பர —(ஸ்வாபியாஸ எனறு) ஶ்ரீமணகொவநிஷதி [க-உ-கங] "கலெ
ஸவிகாரஸ்வஸஹாய ஸதுகு ஸ்ரமாஹுவிதாயஶாஸ்திதாய । யெநாகூரம் வாரரவ
வெஷஸ்தரம் ஸ்வாவாயதரம் ததுதொ ஸ்வஹவிஷ்யாழி" இதி "ஸ்வாவாய - ஸ்வா
யாதிதயாழு:" இதி ஶாஸ்திரகாரரெண ஸாரெரஹிஹிதழி

யாலே "ஸ்வாபியாஸ" எனறு ஒருவிதி பாதநதராராயல ல'வெனறபடி பரபருயாத எனறது "ஸ்வா
தாம்ததுதொஸ்வஹவிஷ்யாழி" எனகிற முணடோபநிஷதசருதியில 'ஸ்வாவாய' எனகிறதுககு அ
ததவேந சொனன வேதாததஸங்காஹவாகயததையாதல, "நாஸம்வதாரவாஸிஸ்ஸ்ஸ்வாபியாஸ" எ
றதையாதல விவரணம தாம அநுபவிதத விஷயம இதயாதி "ஸ்ரீமதாரமாதுபுராணாவொயவஹ:
ரஹஸ்ரழி கயயஹுஶாஹிதயம்தாஷ்ஷுஹிவரரஹிஹ" இதி கீதாஸுதபமே ஸதுதிதம வசநம அவலம்ப
போதயநதஃபரஸபரததுககு" எனறது ஆனால அவாகள உசாததுணையாவாகளோ? எனன, நாம பகவதவ
யத்திலே இதயாதி ஆனால அவாகளுககு உபதேஶபபானேன? எனன, தாமுடைய தயாகிஶயததாலே யெ
கிறா - இவர்களநாததம இதயாதி பிறாநாததம பரிஹரிககவேணுமோ? எனன, ஒருவனுக்கு இதயா
அதாவது-"ஸ்ரீஹ்ரீ:ஸவ்ஹுஹ்ரீதாநாழி" எனறவன இருநதால 'யஹ்ரீ:ஸ்ரீஸ்ரீதஹ்ரீயொஹாவஸ
எனறு இவனுககு இருககவேணுமிறே யெனறு கருதது அடுக்கும - பாரபதம இருநதையும படடிடு
ணுக்கு - இவனவு அநாததமும படக்கடவன பகவதவைலக்ஷணயஜ்ஞாந கநதமிலலாதவாகளை எவவழியாலே
ஶபதாதிவிஷயகளினினறும மீடகப பாரக்கிறா ரெனகிற ஶங்கையை அநுவதிகிறா - இவர்களை இ
மீடக இதயாதி ஶபதாதிவிஷயகளில ரஸிகதவஜ்ஞாந மடியாக மீடகபபாரகிறா ரெனறு ஶங்கைகககு உதத
அருளிசசெயகிறா இவர்கள சேதநாமி இதயாதி "எலலையிலநலம்" எனறததைபபறற, ஸர்வேஶ
னுடைய நனமையையும எனறது "மினனனிலையில" எனறததைபபறற, அல்பாஸதிராதவாதிதோஷ
டம எனறது "அதுசெறறு' எனறததைபபறற, அந்நாயபரிஹாரம எனறது "அடங்குகவுளனே" எனற
தையபபறற, ஸம்பந்நததை யுணரவமையும எனறது "வணபுகழநாரணன" எனறததைபபறற, மந்தாமி

acharya.org

னுடைய பஜநீயதையையும அருளிசசேயயாநினறுகோண்டு, இதரவிஷய வைராகயபூவகமாக பக வதபகதியைப பணணி ஆஶரயியுங்கோ ளெனறு பரோபதேஶபரவருததராகிறார

முதற் பாட்டு.

வீடுமினமுறறவும, வீடுசேயது உமமுயிர்
வீடுடையானிடை, வீடுசேயமமினே

ஆ —பகவதகவயதிரிகத ஸாவவிஷய ஸங்கததையும விடடு இவவாதமாவை ஶேஷத வேந ஸமாபபியுங்கோள, ஸமாபபிககு மிடததில இததை உடையவனபகககளிலே ஸமாபபியுங கோள, ஸமாபபணமாவது இவவாதமா அவனுககு ஶேஷமெனறு ஸமவதிகககை யெனகிறார

ஒ —முதறபாடடில, பகவதவயதிரிகதமான ஸாவவிஷயங்களையும அறவிடடு, ஸாவ ஶேஷியான எமபெருமான திருவடிகளிலே ஆதமாவை ஸமாபபியுங்கோள எனகிறார

[வீடுமின] பறறினைற நிலததினுடைய கயாஜயதாதிஶயம தோறறுகைககாக முத லிலே விடுங்கோ ளெனகிறார [முறறவும] - பனடுபறறின விஷயங்களில சில ஹேயமும, சில உபாதேயங்களுமா யிருககிறனவலல, எலலாம தயாஜயமே 'வீடுசெயது' எனறு அநுபாஷிக கிறது பறறினவறறை விடுகையே பரயோஜநம போநதிருककசசெயதே அதுககுமேலே ஒரு நனமை உபதேசிककைककாக வெனனுமிடந தெரிகைககு [உமமுயிர எனறு தொடங்கி] உம உயிரை விடுமிடததில உறவிலலா நிலததிலனறிகே உடையவனபककளிலே விட இசையுங்கோள

ப —இதில, முதறபாடடில ஸகலேதரபரிகயாக பூவகமாக ஹகவதவிஷயமான ஆதமஸமாபபணததை விதிசகிறார

முறறவும - பஜநவிரோதியான ஸாதயஸாதநங்களெலலாவறறையும, வீடுமின ஸவா ஸநமாக விடுங்கோள, (அவவாவில நிலலாதே), வீடுசெயது அவறறை விடடு, உம உயிர உங்களுடைய ஆதமாவை, வீடுடையானிடை - மோகஷநிவாஹகனான ஸவாமிபककளிலே, வீடு செயமமின விடுகலைபபணணுங்கோள வீடிசைமினே யெனறுஞ சொலலுவா

இ —முதறபாடடில, ஹகவதவயதிரிகதமான ஸாவவிஷயங்களையும விடடு ஸாவஶே ஷியான எமபெருமானதிருவடிகளிலே ஆதமாவை ஸமாபபியுங்கோ ளெனகிறார

[வீடுமின] விடுமி னெனறபடி இனனததை விடுங்கோ ளெனனுதொழிவா னெனனி? எனனில,—சிறுபரஜை ஸாபபததைப பிடிததுककொணடிருநதால, விடடுककொளளெனறு பினனை யிறே ஸாபபமெனபது அதுபோலே விடுகிறவறறினுடைய தயாஜயதாதிஶய தோறறுகைककாக முककலிலே விடுங்கோ ளெனகிறார உபதேஶம அஷடகாணமாயிருकक பஹுவசநததாலே சொல லிறறு - சிலா ஏாநதராய அாததककச சொலலுகிறாரலலாமையாலும, அநாதம ஸாவஸாதாரண மாகையாலும, எலலாரையுங்குறிததுச சொலலுகிறார எததைவிடுவதெனனும அபேகை யிலே "முறறவும" எனகிறார, "கூஹஶேசியஞ்ஞாயஃ' சணடாலா குடியிருபபை பாராஹம

னது எனகிறது "இறைசோமின" என்றததைபபறற, பஜநீயதையையும எனறது 'வீடுமினமுறறவும" எனறததைபபறற, இதரவிஷயவைராகயபூர்வகமாக எனறது "அநநமபுகு" எனறததைபபறற, பக்தி யைபபணணி எனறது

acharya.org

ணனுக்கு ஆகக்கூடும்போது சண்டாலஸம்பாஷணாதிகளை பராதீனமடைய [illegible]
அஹங்காரகாபபமாக ஸ்வீகரித்தவறமில நயாஜ்யமலலாதன விலலை யெனறபடி இனி, "உமமு
விடுடையானிடை" எனன அமைந்திருக்க, "வீடுசெயமின" எனறு அநுபாவிக்கிறது விடு
தானே பரயோஜநம் போநதிருக்கை ராஜபுரசன சிறையிலே கிடந்தால முடிந்துபோகிலும் சி
விடுகைதானே பரயோஜநமாயிருக்கும்றே [உமமுயிர்வீடுடையானிடை] உபாதாநமா
யும் ஶரீரத்தையும் உடையவனபரகவிலே, உங்களாதமாவை ஈனகு சரீரமாகவுடைய வனப
விலே யெனனுதல உங்களாதமாவை விடுமிட நதில உடையவனபரகவிலே யெனறாய, [illegible]
பரகதனபரகவிலே யெனனுதல [வீடு] விடுதலையை, ஸமாபரிகரையை [இசைமின்]
இசையுங்கோள அவனதினைவு நிதயமாயிருக்க நீங்களா இசையாமையாலேயிறே இமுநதுபோநத
"யசோவெவஸ்வதொராஜாயஸ்வெஷஹ்ருதி ஸ்தித: । தெநஹ்ருதா விவாஸ்வெஸோ
ரகுராஜிநுமஶ:"

ஈடு—முதறபாடடு இதரவிஷயங்களை விடடு, உங்களுக்கு வகுத்தவிஷயத்தைப்பற்
பாருங்கோள எனகிறார

[வீடுமின்] "வீடுமின்" எனறு ஒரு சொலலாயக கிடக்கவுமாம், விடுமின் எனறு
நீடடி 'வீடுமின்' எனறு கிடக்கிறதாகவுமாம முதலிலே 'வீடுமின்' எனபானேன்? எனனில
சிறுபாஜைகையிலே ஸாபபதத்தை பிடித்துக்கொணடு கிடந்தால, போ நடடுக்கொடு நிறுத்தச்சொல
பினனை 'ஸாபபம்' எனபாரைபபோலேயும், ஒருவன கருஹத்துக்குளளே கிடந்து உறங்காநி
நெருபபுபபறறிப புறமபே எரியாநின்றால 'புறபபடடுக்கொளகிடாய' எனறு பின்பு 'நெருபபு'
பாரைபபோலேயும், முந்துற விடுங்கோ ளெனகிறார ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவ்வைத
நோவுபடுகிறது "தூஷ்ரவ்ரதாம்ஶ்ஶுஷ்ரூரூம்ஶ்ச" (தயகதவாபுதராமஶ்சதாராமஶ்ச) என
"வரிதுகாமயாநுஷ்ர" (பரிதயகதாமயாலங்கா) எனறும் விடுகை முனனுகவிறே மு
பறறினவாகளும் பறறிறது "வீடுமின்" எனகிற பனமையாற சொலலுகிறதென? எனனில,—
வன தாநதனுய வநதுநிறக அவனுக்கு உபதேசிக்கிற ரனறே, ஸமஸாரவேகக்காயம் எலலா
மோதத்திருக்கையாலே ஒருவரலலாவோருவருக்காகிலும் ருசி பிறக்குமோ? எனறு எலலாக்கும

முதறபாடடு வீடுமின் இதயாதி 'வீடுமின உமமுயிர் வீடுடையானிடைவீடுசெயமமின' எ
மளவுங் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - இதர விஷயங்களை இதயாதி வகுத்த விஷயத்தை யெனறது - 'உ
யான' எனறதைப் பறற

ஒரு சொல்லாய் "வீடுமின" எனறு ஒருஸபதமுண்டாய விடுமினெனறதை
யெனறது - "நீடடுவழி நீடடல குறுக்குவழி குறுக்கல" எனற தமிழாமாயாதையைப் பறற, இ
ஸம பலிதாத்தமொனறு முதலிலே - தயாஜ்யத்தைச் சொலலாதே முதலிலே எனறு கூடடுவது பரிஹ
சிறுபாஜை இதயாதி த்யாஜ்யவஸ்துக்களினுடைய கரௌரயாதிஸ்யங தோறறுவதற்காக வெனறபடி
களுக்கு அநாத்மமேது? எனன, ஜந்மமரண இதயாதி தயாக்கதக பூர்வகமாக தயாஜ்யத்தைச் சொனன
முணடோ? எனன, தயக்கதவாஇதயாதி "ஸொஹம்வ்ரவ்ஷிதஸ்வெந ஶாஸ்வவ்வாவஶாநிதஃ । தூ
வ்ரதாம்ஶ்ஶுஷ்ரூரூம்ஶ்ரூரவவம்ஶரணஷ்டதஃ" இதிய்ஜ்ஞகாஞ்ஜெஸவ்ஷ்டிஶெவிஷ்ஷணவவ
"வரிதுகாமயாநுஷ்ரதி தூணிஷயநாநிவ । ஸவஷ்டதஸ்ரொஜ்ரூஹ ஜீவிதஸ்யஸ்வொ
உதி தஸ்ரெதுவெகொநவிம்ஶெ விஹீஷ்ணவவநடு உபதேஶம் அஷ்டாணமாக வேணடியி
பஹுவசநத்தாலே சொலலிறது - சிலர் தாநதராய ஆதிதிக்கச் சொலலாமையாலும், அநாதிதம் ஸ்வஸ்வா
மாகையாலும், சிலரையுங் குறித்துச் சொலலுகிறாரெனனுமதை ஸ்வகாபரிஹாரமுகேந அருளிச்
கிறார் வீடுமினென்கிற இத்யாதி பன்மை பஹுவசநம் வேக்காயம் - ஔஷணயம முறறவும்

acharya.org

தேஶிககிறார் எதனை விவேதேனனில,— [முறறவும] சணடாலரிருபபிடதனை பராஹமணாக காகக்மபோது சிலகூடடிச சிலகழிதததனறே சொளளுவது, அபபடியே அஹங்காரமமகாரங்களாலே தூஷிதமானவறறிலே சிலகூடடி நகொளளவொணணுதே, ஆகையாலே, கடடடங்க விடுங்கோளெனகிறார் [வீடுசேயது] "வீடுமினமுறறவும" எனறராசில திரிய "வீடுசேயது" எனகிற இதுக்குக் கருததேன? எனனில,— மேலொருபேறு பெறுவதிலும் இவறறைவிடடு நிறகும நிலைதானே பேறுகப போருகையாலே விடுகையாகிற பேறறைப பெறறு என்கிறபடி, ராஜபுதரன அழுகுசிறையிலே கிடநதால், முடிசூடி ராஜயம்பணணுவதிலும சிறைவிடுகைதானே பரயோஜநமாயிருக்குமிறே [உமமுயிர்வீடுடையானிடை] இதுநகுப பலபடியாக அருளிசசெயவா "**யஸ்யாதாஶரீரம், யஸ்யவ்ரயிவீஶரீரம்**" (யஸயாதமாஶரீரம, யஸயபருதிவீஶரீரம) எனகிறபடியே, உம உயிரையும அதினுடைய வீடடையும உடையவ னெனனுதல, உமமுயிரை வீடாகவுடையவ னெனனுதல, உமமுயிரை விடுமிடததில ஸமாபபிககுமிடததில, உடையானபககலிலே யெனனுதல, [வீடுடையான] பரமபதநிலயனபககலிலே யெனனுதல [உம உயிர்] அநிதயமான ஶரீரததுககு நனமைபாரககச சொலலுகிறேனோ? நிதயமான ஆதமவஸதுவுககனறோ நான நனமைபாரககச சொலலுகிறது, அதுதானும எனனுயிரகோ? உமமுயிரககனறோ? [உடையானிடை] பொதுவிலே யுடையவ னெனகிறார், ருசிபிறநது 'அவனஆர்?' எனறால, "வணபுகழநாரணன" எனபாரக அவன் உடையவனாய் உங்கள ஸதததையை நோகக்கொண்டு போராநிறக, நீங்களும 'நான் எனனது' எனறு அகலபபாராதே உங்களை அவனபககலிலே ஸமாபபிககப பாருங்கோள அவனஉடையவனான பினபு அவனோடு அவிவாதமே உங்களுககு வேணடுவது, "யமஃ" (யமஃ) பராதேஶிகமான நியம

டங்க ஸாகலயேந இபபடி ஸகலபரிதயாகததில அடியேதேனன, சண்டாலர் இதயாதி இங்கே 'சுஹஶிஶே திவணணாலு:" "சுஹ உரரஸ்வணணாலு:" இதயாதிவிவக்ஷிதம இததால பகவத்வயதிரிகத ஸாதயாநதரஸாத நாந்தரயாகததைச் சொன்னபடி மேல் ஒருபேறு இதயாதி - விடுகைதானே பலமெனகைககாக 'வீடுசெயது' என்று அநுவதிக்கிறதேனறபடி விடுகைதானே பரயோஜநமாமோ? என்ன இதுதான பரயோஜநமாயிருக்குமெனனுமதனை லௌகிகதருஷடாநததாலே தாஶிபபிககிறார் - ராஜ்ஜநான் இதயாதி "நகஶ்ணாநபு ஜயாயநெந" இதயாதி அநாதிறை அழுகியேபோமபடியான சிறை பலபடியாக - நாலுவிதமாக அருளிசசெயவா - நஞசியரிதி ஶேஷஃ பருதிவீகாயமஹி ஶரீரமெனனும அபிபராயததாலே செ லலிறற - "யஸ்யவ்ரயிவீஶரீரு:" என்று அதிடையவீடடையு மெனறபடி முநதின ஆரததததிலே உடையவனெனறது - ஶரீரமாக வுடையவ னெனறபடி துரீயயோஜனநயில, உம உயிர் - வீடுசெயமமினெனறு அநவயம 'உயிர்' எனறதுககுத தாதபாயம - ஶரீரயமான இதயாதி 'உம' எனறதுககு ஶாலம - அதுதானும இதயாதி நாராயணனெனனுதே பொதுவிலே 'உடையான' எனறது - ருசியைப பிறபபிக்கைககாக இவ்விடததிலே "ஜநமேஜயனை வைஶமபாயநா 'ஸாகலயேந பாரதகதையைச சொலலுகிறேன, கேள' எனன, 'அவகாஶமிலலை' எனன, 'ஓரதயாயநதான கேள' எனன, 'அதுககும அவகாஶமிலலை' எனன, 'ஒரஶ்லோகநதான சொலலுகிறேன' எனன, 'ஆனுற சொலலும' எனன, 'ஏவிளவரரஷளஃ ஶுளஉரெரயநஉ ஶாநநள! மொரு ஹம்வநஹஉ ஏரவ்ரயஃம்வநஃவநஃ" என்று லோகாங்கமாகச் சொல்ல, அதிலே ருசிபிறநது 'கோகரஹணம் ஏது? வநபங்கம் ஏது? எனன "ருசிபிறநதபினபு அடிதொடங்கி பாரதமெலலாரு சொனனுறபோலே ருசிபிறகைககாக" எனபாகள பொதுவிலே - திருமநதாரததைசசொலலாமல முநதின ஆரததததையும இரணடாமாரததததையுந திருவுளளமபறறி 'வீடுசெயமமின' எனறதுகு ஆரதம - அவன்உடையவனாய் இதயாதி உங்கள ஸந்ததையை நோக்கிக்கொண்டுஎனறது-உயிரைவீடாகவுடையவனெனகிறதைபபறற ஸமாபபணமாவதென? எனன,அவன்உடையவனான பினபு இதயாதி உகததுகு பரமாணமயம இதி "யதோவைவஸ்தொராஜாயஸ்தவைஷஹ்ருதிஸ்தி: । தெநவெஷவிவாஹெஸோ மஹாஶோகுரரு:" இதி மாநவே தர்மஶாஸ்தரே யமயதீதி - யமஃ நிருபாதிகம் நியமம் யஸமிந ஸ்தி யமஃ எனறு விவக்ஷிதமெனனும அபிபராயேணஹ - பாரதேஶிக இதி பாபவதீதி "சுஹஶிஶேவரரரி

acharya.org

நதத்தையுடையவனையன்று சொல்லுகிறது, "ஸ்ரீமத்வைவஸ்வதகுலே ஜாதோ விஷ்ணுஃ" (பரபவதி ஸமயமநேமமாபிவிஷ்ணுஃ) என்று அவனதனனையும் நியமிக்குமவனாயிற்று, இவன "வைவஸ்வதஃ" (வைவஸ்வதஃ) விவஸ்வானுடைய குலத்திலே பிறந்தவனென்னுதல், ஆதித்யாநந்தரவஸ்தித்தனென்னுதல் "ராஜா" (ராஜா) - அவனைப்போலே "ஹ்ருதயே" என்கையாலறிக்கே எல்லார்க்கும் இனியனாயிருக்குமவனாயிற்று, இவன "யம்" (யஃ) அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில் பரஸித்தி 'தவைஷஹ்ருதிஸ்தஃ' (தவைஷஹ்ருதிஸ்தஃ) - அவன் எங்குமுள்ளனென்ன, கண்டிலையோ? உன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து "ஆட்சியில் தொடர்ச்சி நன்று" என்றிருக்கிறான் ஆனால், செய்யவேண்டுவதென்? என்னில், "தேஹயோகவிவாஹஸ்தே" (தேஹயோகவிவாஹஸ்தே) உடையவனாயிருக்கிறவனோடே உனக்கு அவிவாத முண்டாகில் இத்தால் பேறென் என்பாயோ? "மாகாமமாகுருகம்" (மாகாமமாகுருகம்) ஒருதீர்த்தந் தேடிப்போதல், புண்யக்ஷேத்ரந் தேடிப்போதல் செய்யவேண்டா, அஹங்காரமமகாரங்களை கிடக்க பராயணசித்தமபண்ணுகையாவது நிஷித்தத்ரவ்யத்தை உள்ளேவைத்து * மெழுகூட்டின வோபாதியிறே உடையவனுக்கும் உடைமைக்கு தக்கபடியிறே பராயணசித்தமும், உடையவன் ஸர்வேஶ்வரன் த்ரவ்யங்களில் பரதாநமான ஆத்மத்ரவ்யத்தையிறே அபஹரித்தது அபஹரித்த த்ரவ்யத்தைப் போகட்டு பராயணசித்தமபண்ணவேணுமே போகடுகிற த்ரவ்யம் தானுகையாலே பராயணசித்தமபண்ணுகைக்கு வேறு அதிகாரியுமில்லையே ஆகையாலே, நீங்களும் உடையவன் பக்கலிலே வீடுசெய்மின் வீடு ஸமர்ப்பிக்கை அதாகிறது இசைகை (க)

தேஹயோகஸ்ஸஹ ஜீவேந கஹி தாஹிதே நியமேந । ஹரிமாராதயேத் ஸர்வஸ்மாத் ஸ்வதந்த்ரஃ ஸ்ரீமத்வைவஸ்வதகுலே ஜாதோ விஷ்ணுஃ" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே தருதீயேம்ஶே யமகிங்கரஸம்வாதே வைவஸ்வதஃ என்றதுக்கு கோதாராபதயத்தில் அணுபாரதயயமாதல், ஸ்மாநாதாதே அணுபாரதயயமாதலென்று இரண்டாத்தமுங் கண்டு கொள்வதென்கிறார் - விவஸ்வானுடைய இத்யாதி ரஞ்சயதீதி ராஜேதயபிபராயேணாஹ - அவனைப்போலே இத்யாதி "ஹ்ருதயே" என்றதுக்கு அர்த்தம் - கண்டிலையோ என்றது ஆட்சியாவது-ஸேஷத்வஜ்ஞாந பூர்வகமான அடிமையைக்கொள்ளுகை தொடர்ச்சியாவது-ஹ்ருதயாநந்தரவஸ்திதி "ஸவிவாஹஸ்தேஹயோகாத்" என்கையாலே, விவாதிக்கில் கங்காதிகமாகும் அகிஞ்சித்கரமென்னும்தத்தை ஸ்தருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் அஹங்கார இத்யாதி, சேர்ச்சப்தஸூசிதோயமர்த்தஃ அதா "க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்வரூபாதிகாரீ ஜீவஃ ஸ்வரூபாதிகாரீ", "யெஷ்ஷஹிஹ்ருதயாகாஶம் ப்ரவிஶ்ய ஸ்வயமேவ ஸ்வயம் ஜ்யோதிஷா ஸ்வேந ரூபேண ஸ்வேந ரூபேண ஸ்வேந ரூபேண

இரண்டாம் பாட்டு.

மினனினநிலையில, மனனுயிராகைகள்
எனனுமிடததிறை, யுனனுமினநீரே

அ -(மினனினநிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விட முடியுமோ? எனனில, இவவாதமஸமபநதியான ஶரீராதி பராகருத விஷயங்களிலுடைய அஸகதிரதவாதி தோஷங்களை நீங்களே ஆராயந்து உணருங்கோள , உணரவே எளிதாக விடலாம எனகிறார

ஒ —இரணடாமபாடடில, நெடுங்காலம பழகின விஷயங்களை விடவொணணுமோ ? எனனில, அஸதகிரதவாதி தோஷங்களை அநுஸநதிகசவே விடுகை எளிது எனகிறார

[மினனினநிலையில] மினனுககுளள நிலையு மிலலை யெனகிறது, அஸதிரமாயிருகதே ஸதிரங்களபோலே சிலநாள செலலுகிலுஞ செலலு மெனறவாறு [மனனுயிராகைகள] ஆதமா தான தனககு உபாதேயமாகக கொணடு விடேனெனறு பறறிககிடககிற தேஹங்கள 'உயிர்' எனகிற ஏகவசநததுககும 'ஆகைகள' எனகிற பஹுவசநததுககும கருதது ஓராதமாவே காமாநுகுணமாக அநேக தேஹங்களிலே நலிவுபடு மெனறு கோறறுகைககாக [எனனுமிடதது எனறு தொடங்கி] எனனும இஸதலகதில தோஷபபரபபெலலாம அநுஸநதிககவேணடு வதிலலை, தோஷகதினுடைய ஏகதேஶாநுஸநதாநததாலே விஷயங்களில வைராகயம பிறகும [நீரே] தோஷாநுஸநதாநததுககு பரமாணுபேகஷையிலலை, உங்களுககே அநுஸநதிககலாம

ப —அநநகரம, தயாகபுநதி ஸௌகாயததுககாக தயாஜயங்களுடைய நிலையாமையை அருளிசசெயகிறார

உயிர ஆதமா, மன (தனககு அபிமதமாகச) செறிநத, ஆகைகள பநதகஶரீரங்கள, மினனின மினனிலுங்காடடில, நிலை இல தோனறியே மாயககடவதான நிலையையும உடையவலலவா யிருககும, எனனுமிடதது எனறுசொலலுமபடியாதலில, நீரே நீங்கள, இறை ஸவாமியை, உனனுமின மநநமபணணுங்கோள "மனனுயிராகைகள" எனறு ஆதமாவுககு மாறிமாறிவரு மாசகைக ளெனறுமாம "இறையுனனுமினீரே" எனறு "நீரே நிலையாமையைச சிறிது நிருபியுங்கோள" எனறுஞ சொலலுவா, இது பூரவோதகரமான இரணடுபாடடிலுஞ சொலலுகிற பகவதாஶயை பாயநகதைகுகுச சேராது

இ —இரணடாமபாடடில, நெடுங்காலம பழகின விஷயங்களை விடவொணணுமோ ? எனனில,—அஸதகிரதவாதி தோஷங்களை அநுஸநதிககவே விடலா மெனகிறார

[மினனினநிலையில] மினனுககுளள நிலையு மிலலை, "ஸ்வ உஸ்வஸ்வஸ்ஹாஶாः யளவ நம்கஸ்ஸோவஶ்ரீ । கபிஷ்ணுயசாயஸ்ஶ கஸ்ய ஸ்யாஜ்ஜாநதொயஶ்ரீः" அது தோறறி நசிகும, இது காபபதிலே நசிகும , தோறறினபோகே மாயககடவதா யிருபபதொரு வயவஸதை உணடு அதுககு, இது சிலநாளிருககிலும இருககும அஸதிரமெனறு ஹிததில பரவாதநிசகவொடடாது ஸதிரமெனறு விஶவஸிககபபணணி நசிகும [மனனுயிராகைகள]- உயிர மனனி விடேனெனறு பறறிககிடககிற ஶரீரங்கள, நிதயனான ஆதமாவினுடைய ஶரீரங்களெனனவுமாம 'உயிர்' எனகிற ஏகவசநததுககும, 'ஆகைகள' எனகிற பஹுவசநததுககும கருதது ஓராதமாவே காமாநுகுணமாக அநேக ஶரீரங்களிலே நலிவுபடுபோருகிறா னெனறு தோறறுகைககாக, "மகிழலகொனறேபோல", "வாஸாம்ஸிஜீணாநி" அனறிகே, ஜாதயேக

acharya.org

வசநமாகவுமாம [எனனுமிடகது] எனனும ஸதலததில, எனனும இவவாக ரதநிலே யெனன வுமாம, ஆனபினபு எனனவுமாம [இறையுனனுமின] இநினுடைய தோஷம எலலாம அறியவேணடா, ஏகதேஶாநுஸநகாநதநாலே விரகதி பிறகும [நீரே] நிரவாஶாநுஸநகாநக துககு ஶாஸதாரம வேணடா, தோஷம பாதயக்ஷமாகையாலே உங்களுகேகே தெரியும

ரடு —இரண்டாமபாடடு ஸகவதவயதிரிகத விஷயங்களை விடடு ஸாவேஶவரனை எம்பெருமானபககலிலே ஆதமஸமாபபணம பண்ணப பாருங்கோ ளெனறா முதறபாடடில,'பகவத வயதிரிகத விஷயங்களை விடச சொலலாநினறீர, அநாதிகாலம வாஸநபணணிப போநதவறறை இபபோதாக விடபபோமோ?' எனன,—அவறறினுடைய தோஷதாஶநம பணணவே விடலா மெனகிறா, இதில

[மினனின நிலையில] மினனேபாதியும நிலையுடைததல அலபமாய் அஸதிரமா யிருககுமிறே அது, இதுவும அஸதிரமாயிருககசசெயதேயும ஸதிரபுததியைப பிறபபித்து, அநாதத தோடே தலைககடடுவிததுவிடும சநதநபராநதியாலே நாறறம குளிரததி மெனமைகளைககொணடு ஸர்பபதனமேலே கையை வைததுககொணடு கிடநது உறங்காநினறால, ஒருதாமிகன 'இது ஸாப பங்கிடாய' எனறு அறிவிததால, பினனை அதினினறுங கைவாங்கியலலது நிறக வொணணாதிறே, அபபடியே இதரவிஷயங்களிலே போகயதாபுததிபணணிபபோருகிற இவனுககு 'இது அலபம, அஸ்திரம' எனறு இதினுடைய தோஷதர்ஶநததைப பணணுவிககவே விடலாயிருககுமிறே [மன னுயிராகைகள] உயிர்மனனுகிற ஆகைக ளெனனுதல, நிதயமான ஆதமவஸது பரிகரஹிககிற தேஹங்க ளெனனுதல் திறநதுகிடநத வாசலகளதோறும நுழைநதுதிரியும பதாரதமபோலேயிறே இவன திரிவது, மகிழலகோனறேபோல மாறும பலயாககையிறே, ஓரஸகுதானே காணிஸதாநததிலே நிறபது கோடிஸ்தாநத்திலே நிறபதாமிறே அபபடியே ஓராதமாதானே காமபேதததாலே தேவாதி தேஹபேதங்களைப பரிகரஹிககுமிறே அனறியே, 'உயிர்' எனகிற ஏகவசநம ஜீவாநந்தயததுககு

இரணடாமபாடடு - மின்னின் இதயாதி கீழே தயாஜயதனதையடைநத விடுங்கோ ளெனறு சொலலி, அநநதரம அலபாஸதிரதவாதிதோஷங்களைச சொலலுகிறதுககு பரயோஜநம ஸமஸாரிகளுககுபபிறநத ஶங்கை யைப பரிஹரிககை யெனகிறா - பகவதவயதிரிக்த இதயாதி

"எலலையேதுவமைமீககம" எனறு தமிழாசொனனபடியே பஞசமிககு அகோரதத முணடாகையாலே இவவிடதில உபமாநதே பஞசமி யெனகிறா - மின்னேபாதியும் இதயாதி நிலை - ஸஹாவம நிலையுடைத தலலாமை எபபடி? எனன அல்பமாம் இதயாதி யதவா, மினனிறகாடடிலெனறு அநததாநதரமாதல "மஹெுவிமீயதெஹுயொ ஜாயரோநொஹுஶெகிஹ" இதயாதி மின தோறறி மறையும, அதுவு மிலலை இதுககெனறு வயாகயாநததில அநததம போகயதாலபதை - அலபதையாவது யதவா, அலபமாய இதயாதிககு - அலபாஸதிரதவாதி தோஷமுணடா யிருககசசெயதேயும, ததபரகாஶதவகுணமுணடிறே மின னுககு இதுககும அநநத தோஷமுணடாயிருககவும ததபரகாஶகதவரூபகுணமுமிலலை யெனறபடி தோஷதா ஶநமபணணினால விடலாமோ? எனன, சந்நந இதயாதி அநாதிகாலவாஸிதமான வஸதுககளினுடைய தோஷங் களை தாபிததால ஸுஶகமாக விடலா மெனறபடி இதுககு அவதாரிகையோடே சோததி உயிர்மனனுகிற ஆக்கைகள் - ஆதமாவைபபறறி விடு னெனறிருகிற ஶரீரங்கள தவிதியாநததத்துககு, மனனுகை - காலத தோடே பொருநுதல, நிதயமான வெனறபடி 'உயிர்' எனறு ஏகவசநமாயிருக 'ஆகைகள்' எனகிற பஹு வசநம சேருமபடி யென? எனன, திறந்துகிடந்த இதயாதி நுழைந்து பரவேஶித்து நியமபநாரநதம் - ஶவா ஓராதமாவே அநேகஶரீர பரிகரஹம பணணுமெனனுமதுககு பரமாணம மகிழலது இதயாதி மகிழலது - மகிழமவிரை உகதாரததததை உபர்தத பரமாணுரூடமாகி அருளிசசெயகிறா - ஓலகதுதானே இதயாதி அதாவது ஜ்யோதிரவிததுக்கள மகிழமவிரையை அலகாக வைதது எண்ணக கடவாகளிறே, அவாகளமுநதுற காணிஸதாநததிலே வைதது, பினனை பததுளதாநததிலே வைதது நூறுஸதாநததிலே வைதது, கோடி ஸ்தாநத்திலே வைதது இபபடி வாகக்கடவதிறே, அதனைச சொனனபடி அதர " வெடுமெநெகவராதிகெ

acharya.org

உபலக்ஷணமாய, ஆதமாகளை பரிகரஹிகிற ஶரீரங்களானவுமாம [எனனுமிடதது] ஸுக வதுகுணங்களைப பரிசசேதிகிலும பரிசசேதிகக போகாதாயிறறு தோஷபபரபபு, இவவிடையாட டதது எனறபடி [இறையுனனுமின] இதிலே அலபததை ஆராயுங்கோள [நீரே] இது தனக்கு ஒரு பரமாணுபேக்ஷையு மிலலை, ஸதாசாரயோபதேஶமும வேணடா (உ)

மூன்றாம் பாட்டு.

நீரும்மதெனறிவை, வோமுதலமாயதது இறை
சோமினுயிரககதன, நோநிறையிலலே

ஆ—(நீ) ஆகமாஶகாரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாகவிடடு ஸாவேஶவரனை ஆஶரயியுங்கோள, இவவாகமாவுகுகு அததோடொதத சீரியது ஒனறு மிலலை யோகிறா

ஓ—மூனறுமபாடடில, தயாஜயதைதை சுருங்க உபதேசிகிறா

[நீரும்மெனறு] அநாகதசாமான அஹங்கார மமகாரங்களைச சொலலுகிறது [இவை வோமுதல மாயகது] அஹங்கார மமகாரங்களுகான செலலாநின்றனவேயாகிலும, ஆசாரயோபாசாயததாலும, ஶாஸகராபபாஸதின மிகுதியாலுமாக இவை அபுருஷார்தத மெனறு அதயவஸிககை இவறறினுடைய வோமுதல மாயகையாவது ஸவாஸநமாக இவறறை விடடு எமபெருமானை ஆஶரயிகை துஷகர மாகையால இதுவே பொருளாகை உசிதம [இறை எனறு தொடங்கி] - ஸாவேஶவரனை ஆஶரயியுங்கோள, ஆதமாவுகுகு அததோடொகும சீரியது இலலை சீரியதாவது - ஹிதமும, பரியமும

ப—அநநதரம, தயாகபாகாரதைதை ஸங்கரஹேண அருளிசசெயகிறா

நீரும்மெனறிவை (ஆகமாகமீயங்களி லுண்டான) அஹங்காரமும மமகாரமுமாகிற இவறறை, வோமுதலமாயதது ருசிவாஸநைகளாகிற பகககவேரோடே முதலறுதது, இறை-ஸவாமியை, சோமின சேருங்கோள, உயிரகுகு ஆதமாவுகுகு, அதனநோ அததோடொதத, நிறை இலலை நிரபபமிலலை

இ—மூனறுமபாடடில, அநாதிகாலம பறறிபபோநத விஷயங்களை விடுமபோது பறறின காலமெலலாம வேணடாவோ தனிககனியே விடுகைககு? எனனில,—அது வேணடா, எளிதாக விடலாமெனறு தயாஜயதைதை இரணடாசாரதாலே சுருங்க உபதேசிகிறா

வகுரோவா ஸுயொஃகாகணிகாவஸுவணடுகொடெ்ரா:" இதயாதயநுஸுதேயம 'தேஹபேதங்களைப பரிகரஹிகுமிறே'-அதர "வாஸாம்ஸி ஜீணடுாநி" இதயாதி தாஷடவயம இறே இதி ஶருதிஸமருதி பரஸித்தி விவகுதா மகிழலகுதருஷடாநுதேந தததஸதாக பரவேஶஸய அநபாதீநதவம ஸூசயதே 'அனறியே' எனகிற யோஜநையும 'உயிரமனனுகிறவாகைகள' எனகிற பாதமியோஜநாஸேஷம யோஜநா ஸுயஸய மூலம வாகவயநஸ்வாரஸ்ரு ஸுஸ்வாநாஸ்வயஸ்ரு ஸ்ரீ ஸ்ரீயொஜநாயாம்நிகு ஸ்ரு ஸ்ரீயொஜநம் ஸெஹாகுவிவெகஃ என்னுமிடதது - எனனும இவவாகதததிலே 'எனனுமிடம' எனனு போதே தோஷபாஹுலயம ஸூசிதம எனனுமிடதகிறையுனனுமின' எனறதால பலிதம - பகவநதுணங்களை இதயாதி இவவிடையாடடதது - அஸமிநவிஷயே, இதிலே அல்பதுதை யிதி - தாவகமாதரேண விடலாமெனறபடி 'நீரே' எனகிற ஏவகாராததம இநுதுதனக்கு இத்யாதி தோஷம பாத்யக்ஷமாகையாலே யெனறு கருதது உயிரமனனுகைகள மினனினநிலையில, எனனுமிடதது நீரே இறையுனனுமின இத்யநவயஃ (உ)

acharya.org

[நீர் நுமது] அநாதகரமான அஹங்காரமமகாரங்களை 'நான், எனனது' எனனும அநாதததைப பிறாககு உபதேசிககபபுககால 'நீங்கள்' எனறும, 'உங்களது' எனறுமிறே சொல லுவது அதாகிறது - அநாதமநயாதமபுததியும, அஸவே ஸவதவபுததியும 'நான, எனனது எனனில நா வேமிறே "ஈநாத்ந்யாத்ஸ்வாஸ்ரிதா ஈஸ்வேஸ்வரீ-தியுச்யதே ஹி: । ஈஸ்வரோ-ஹமஹம்போக்தா ஸித்தோ-ஹம் பலவானஹம் ஆढ்யோ-ஹமபிஜனவானஸ்மி கோ-ஹ்யஸ்தி ஸதृஶோ மயா" எனறு ஸமஸார பீஜததையும, "ஈஶ்வரோ-ஹம் ஸமோ-ஹம் ஸர்வ-ஸ்வாமீ ஸர்வ-ஸ்வாமீ" எனறு பரிஹாரததையும சொலகிறறிறே [இவை வோமுதல மாயதது] இவறறை ஸவாஸநமாகப போககி இது 'ஈஶ்வரநாஸிஜெங்ஸ்' போலே நஷ்டாரம இவை நேராக விடுமபோது ஸ்வதவிஷயதைகளபறறி விடவேணும, அவனை பறறுமபோது இவறறை விடடலலது பறறவொணணாது, ஆகையாலே, இநரேதராஶ்ரயகரஸநம ஆனால, இதுககுப பொருளென? எனனில,— ஆசாரயஸேவையாலும ஶாஸதராபயாஸகளாலும இவை அபுருஷாரததமெனறு அதயவஸிககை இரணடுவருஷம சேர நினறால ஒனறிலே குடடமிட டுப பெருநகாயததை வைததால மறறையது நிறக இது காமததாலே உலாநதுபோமாபோலே இநதஜஞாநம பிறநதால இவை ஸவகாரயம செயயமாடடாது, "ஸீஜாதுர்ஜ்ஞாநவஹ்நிநா" இக யாதி ரக்ஷகன அவஸர பரதீக்ஷனாயிருககை இவனபககலிலே விலககாமை யுணடானால விரோதி போகைககுத தடடிலலை யெனகை [இறைசோமின] - ஸாவேஶவரனை ஆஶ்ரயியுநகோள கெடுமரககலம கரைசோநதாறபோலேயிறே ஸமஸாரிககு பகவதஸமாஶ்ரயணம [உயிரககு அதன நோநிறையிலலே] ஆதமாவுககு அநகோடொநத சீரியதுஇலலை பரகமதனில ஹிக மாய உதாரகததில பரியமாயிருககும நோ ஒபபு நிறை மிகுதி ஒநரதுப மிककது மிலலை யெனனவுமாம "ஸம்ஸாராணாவஹ்நாநாழி"

ரடு —மூனறுமபாடடு 'தோஷதாஶநமபண்ணவே விடலா மெனற்கா, காலம அநாதி, மேல அநநதமாயிராநினறது, பறறின காலமெலலாம வேணுமிறே விடுகைககும' எனன, தயாஜயாம ஶதைச சுருங்க அருளிசசெயகிறா, ஸமஸாரபீஜம இனனதேனறும, அதுககு பேஷஜம இனன தேனறும அருளிசசெயகிறா

[நீர் நுமது] அநாதகரமான அஹங்காரமமகாரங்கள நான எனனது எனனுமததைப பிறாககு உபதேசிககுமபோது "நீர் நுமது" எனறிறே சொலலுவது, நான எனனது எனறு தமவாக காலே சொலலமாடடாரே, நாககு வேமெனறு 'எனனுடைமை' எனனுமது, வேணுமாகில தவிரு கிறான, 'நான' எனனுமது தவிருமபடி என? எனனில,—இவன அஹமெனறால ராவணாதிகள

மூனறுமபாடடு - நீர்நுமது அஹங்காரமமகார நிவருததியையும பகவதஸமாஶ்ரயணததையுஞ சொலலுகிறதுககு பரயோஜநததை ஶங்காபரிஹாரமுகேந தாபிபபிகிறா - தோஷதர்ஶநம இதயாதி காலம அநாதி அநாதிகாலாரஜிதமானதை விடகூடாதிறே யெனறு ஶங்கை, அநாதிகாலமாக ஆரஜிததாகையாலே விடுகைககு அத்தனைகாலம வேணு மெனகிறீரோ? ஆகில, அநநதகாலமுணடேயென, அத்தையநுவகிதது, உணடெனகிறது மெயயே, அதிற குறையிலலை, அது விடுகைககே போருமததனை, ஆஶ்ரயணததுககுக கால மெனகேயெனறு ஶங்கிததுப பரிஹரிகிறா - மேல் அநந்தமாம் இதயாதி சுருங்க ஸங்கரஹமாக சுருங்க அருளிசசெயதபடியைக காடடுகிறா - ஸமஸாரபீஜம இதயாதி 'நீர் நுமது' எனகையாலே ஸமஸாரபீஜம 'வோமுதலமாயது' எனகையாலே - பேஷஜம அதுக்கு - ஸமஸாரததுககு

நான, எனனது எனறனறோ அஹங்கார மமகாரங்கள இருபபது? என்ன, நான் என்னது இத்யாதி பரிஹாராநதரம-நானெனனெனறால இதயாதி வேம தகதமாம இது கரௌயாபிபாயம பாகருகி பாகருத விஷய மமகாரம விடலாம,நானெனனுமது ஸவரூபாநுபநதியாகையாலே அஹங்காரததை விடுமபடி யென?எனறு ஶங்கிககிறா, என்னுடைமை இத்யாதி தவிரும்படியென்னென்னில்-நானெனனுமது அஹமாததாநுபநதியா கையாலே தவிருமபடி யென? எனனி லெனறபடி பரிஹாரம இவன் அஹமென்றால் இதயாதி நானென்றால

acharya.org

நான எனறுறடோலே பிறருடைய நானைத தவிரததுககொணடிறே யிருபபது, தேஹததில அஹம புதி பணணிபபோருமது தவிரவேணுமே! [இவை வோமுதலமாயதது] இவை வோமுதல மாயகரகையாவதேன? எனனில, இது அபுருஷாரததமெனனும பரதிபததியைச சொனனபடி இரணடு வருஷம தனனிலே சேரநினறால, ஒனறிலே தோலைததுப பெருங்காயததை வைககச சில நாள ஒனறுபோலே நினறு, பினனை படடுபபோகாநினறதிறே, அபபடியே அஹங்கார மமகாரங்கள தயாஜயமெனனும பரதிபததி யுணடாகத தனனடையே ஸமஸாரம அடியறறு நிறகும "ஸுநாத நயாதவாஸிரயாஸுவைஸஸிதியாஸதிஃ । ஸுவிஷயாதாரவஸம்ஹதிவீஜமெதத்தியா ஸ்ரிதம்" (அநாதமநயாதமபுததியா அஸவேஸவமிதியாமதிம் - அவிதயாதருஸமபூதிபீஜமேதததவி தாஸததிதம) எனறு ஸமஸாரபீஜமுஞ சொலலி, "ஸவ்யுதாஹஸவாஸ்ரிதிவைவஸம் ஸாரவைஷஜம்" (அசயுதாஹநதவாஸமிதி ஸைவஸமஸாரபேஷஜம) எனறு பரிஹாரமுஞ சொல லிறறிறே, ரக்ஷகனுனவன அவஸரபரதீக்ஷகனுயிருகக, இவனபககலிலே விலககாமை யுணடானால விரோதி போகைக்குத தட்டிலலை யெனகை [இறைசோமின] அபராபத விஷயங்களை விடு வகுத்த மோஷியானவனைப் பறறப் பாருங்கோள "சோமின" எனகிறாகாணும, கெடுமரககலம கரைசேரநதாறபோலே யிருககையாலே ஸமஸாரிகக ஹ்வதஸமாஶரயணம [உயிரகததனோநிறை யிலலே] இததோடோதத சீரியதிலலையெனனுதல, நேரெனறு ஒபபாய, நிறையெனறு மிகுதி யாய, உயிரகக இததோடோதததும மிககது மிலலை யெனறுமாம பரதமததில *(ஔஷதமபோலே ஸமஸாரிகளுககு ஹகவதஸமபநதம) ஹிதமுமாய, உதாகததில பரியமுமாயிருககும நிதயமாய ஜஞாநாநநதலக்ஷணமான வஸ்துவுகக இததோடோகதுஞ சீரியதிலலை, "ஸம்ஸாராணாவஶ்ய

போலே-ஸவதநதரோஹ மெனறுறபோலே பிறருடைய ஈஸ்வரனுடைய "உதீஃவாரவஷஸ்ரயஃ" "பிறானபொருள" எனனகககடவதிறே ஆக, இததால 'ஸுதெநுஷநொஷாய ஶவொஹஜி-தி யொஜி । ஸுநாதநயாதவிஜ்ஞாநம்ஶவொவாஹாநிலக்ஷணஃ" எனகிறபடியே தேஹாதமாபிமாந ஸவாதநதாயாபிமாநரூப தவிவிதாஹங்காரநிவருததி வேணு மெனறபடி இவை வேர்முதல்மாயிதது-இவறறை ருசிபரகருதிகளாகிற ஊசிவேரோடும் பக்கவேரோடும் மாய்த்து 'வோ, முதல' எனகிற இரடடிபபாலே ஸவாஸந நிவருததியைச சொலலுகிறது பரதிபததிமாதாம போருமோ? எனன,இரணடுவருஷம் இதயாதி தாரஷடாநதி கததில அஹங்காரமமகாரங்கள ஒருவருஷம, ஆத்மா ஒருவருஷ மெனறு கணடுகொளவது அவதாரிகைககுச சேர பரமாணதவயம அநாதமநி இதயாதி ஸ்ரீவிஷணுபுராணே ஷஷடடேமஸே காணடிகயமபரதி கேபிதவ ஜோக்தமிதம 'ஸுநாதநி ஜெஹெயா ஸுதவாஸிரவஸ்ரி, ஸுவைஸஸிதியாஸிரவஸ்ரி, தியாஸ்ரிதஜெதஸ்ஸுவிஷயாதாரவஸம்ஹதிவீஜ ஸுவிஷயாவிஷயாநயமானகாமம காமமாகிற வருஷததினுடைய உதபததிககு விதையாயிருககு மெனறபடி "நயாவயதீதயுவதஃ" எனறததைபபறற, ரக்ஷகனுன எனறது "தவாஸ்ரி" எனறததைபபறற, விலகககாமை எனறது 'நீரூறுமது' இதயாரபய 'சோமின' இதயம தஸய ஹாவமாஹ - அபாரபத இதயாதி பறறுமின எனனுதே 'சோமின' எனறதுககு ஹாவம - சேர்மின் என்கிறார் இதயாதி கெடுமரககலம - கெடுமரககலததிலுளளார கரைசோநதாறபோலே யெனறபடி, இததால, மரககலததை ஆலமபநமாகக கொணடன்றோ, வாயுவஸாத கரைசேருகிறது, அபபடி விஷணுபோதமான ஈஸ்வரன கருபாவாலுயககொணடு கடதது மெனறபடி மாக்கலம்-ஓடம இததோடோதத இதயாதி நேரெனறு-ஒபபாய, நிறையென்றத்தாலே சீரிமையாய, விலக்ஷணமான ஆதமவஸதுவுககு இததோடொதத சீரியதிலலை யெனறபடி அாததததவயபலிதம - பாரதமததில் இதயாதி இததால "விஷயெநி யஸம்யொமாஹ்யுதகு ஜெஹ்யுதெரொவஜி। வரிணாஜெவிஷதிவதத்வம்ராஜஸம்ஸ்ரயதி" எனகிற விஷயங்களை வயா வாததிகிறது உதர்க்கததில் உததரகாலததிலே முதலின அாததததிலே நோக்காக 'உயிரகு' எனற பததுகுகு வாஸகை - நிதயமாய் இதயாதி விமஹாவலோகநயாயேந, "மாக்கலமகரைசோநதாறபோலே

---

* குண்டலிதகாநதம - சில ஸ்ரீகோசங்களில இலலை

acharya.org

தாம்" (ஸமஸாராணவமகநாநாம) இதயாதி "விஷ்ணுபோதம்" (விஷ்ணுபோதம்) இக்கரை யும் அக்கரையும் ஒன்றாயினறு அவவருகு கடத்தும் ஓடம் (ங)

நான்காம் பாட்டு.

இலலதுமுளளதும, அலலதவனுரு
எலலையிலாநலம, * புலகுபறறறே

ஆ — (இலலதும) தயாஜயமாகச சொலலபபடுகிற பராகருக விஷயங்களிற காடடில ஸமாஶரயணீயமாகச சொலலபபடுகிற விஷயம நனறு யிருககிலனறோ இகததவிடடு அதனை பபறறலாவ தெனனில,—ஹேயபரதயநீகதயா சலயாணைகதாநநயா இநதச சேராசேதநங்களிற காடடில அதயநத விலக்ஷண ஸவரூபனுய, சிரவதிக கலயாணகுண விஶிஷடனு கையாலே நிரவதிக ஭ோக்ய பூதனுயாயிறறு இவன இருபபது, ஆகலால, இநத ஹேயமான விஷயங்களில ஸங்கததைவிடடு அவனைப புலகு எனகிறோ

ஒ — நாலாமபாடடில, பறறபபடுகிற விஷயகதின நனமை சொலலுகிறோ

[இலலதெ எறு தொடங்கி] ஏகரூபமலலாமையாலே இலலை யெனனலாமபடி இருநகிற அசேதநததின தனமையும, ஏகரூபமாநசயாலே உணடெனனலாமபடியிருககிற சேதநாபடியுமன றிககே யிருககும அவனஸவரூபம, அவன ஸவரூபநதா னிருககுமபடி எங்ஙனோ எனனில,— [எலலையில எனறு தொடங்கி] அஸங்கயேய கலயாண குணங்களை யுடைததாயிருககும, புறமபுளள ஸங்கததை விடடு அவனை ஆஶரயி 'புலகு' எனகையாலே, ஆஶரயணம இனிதெனறு சருகது

ப — அநநதரம, இபபடி தயாகபூவகமாக பஜநீயமான வஸதுவினுடைய ஸவரூப வைலக்ஷணயகதை அருளிசசெயகிறோ

இலலதும உளளதும (ஸவரூப பரிணாமததாலே ஒருபடி பபடட அஸதிகவ மிலலாமை யாலே அஸதய ஶபதவாசயமாயும ஏகரூபதவததாலே ஒருபடிபபடட அஸதிதவததை யுடைந தாகையாலே ஸதயஶபத வாசயமாயுமுளள) அசிததினுடையவும சிததினுடையவுமபடி, அலலது அனறியே, அவனுரு - அவனுடைய ஸவரூபமானது, எலலைஇல அபரிசசிநநமான, அநநலம கீழசசொனன ஆநநததை வடிவாக உடைததாயிருককும, பறறறறுப புலலு (அதனை, இதர விஷயங்களில) பறறறறு ஸநேஹயுகதமாகச செறி

புலலுதலாவது ஸஸநேஹமான செறிவாகையாலே பஜநததினுடைய அநயாதத பரி யதவஞ சொலலுகிறது 'புலகு' எனறுஞ சொலலுவா கீழ மூனறு பாடடிலும பனமை யாலே உபதேஶிததது இபபாடடுத தொடங்கி ஒருமையாலே உபதேஶிககிறது தயாஜயங்கள பரஸபர விருததங்களாயககொணடு பலவாதலாலும, ஸததவாதி குண பேததாலே ருசயாதி விஶிஷடரான அதிகாரிகள ஒனறோடொனறு ஒவவாத புததிபேததததை யுடைய ராகையாலும, இதர தயாகததில பனமையாலே உபதேஶிககவேணடும, ஈகவதபஜநததில புகதையையததாலும, புருஷாரதததையத்தாலும, அதிகாரியைகயமுணடாகையாலே ஒருமையாலே உபதேஶிககலாம

யிருককை' எனனுமதுககு பரமாணம ஸம்ஸாரா இத்யாதி "ஸம்ஸாராணுவஶாநாம் விஷயாகூ ரநெதஹாழ் । விஷ்ணுபொதம்விநாநாநு தினுடிவஸிவாராயணழ்" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமே "விஷ்ணுவ்யாவ்ள" எனகிற தாதவாத்தம - இக்கரையும இதயாதி கரமேண அநவய: (ர)

* புலலுஎனறு பனனீராயிரபபடிக்கு முதறபாடம

acharya.org

இ—நாலாமபாடடில, பறறுகிற விஷய நதின நனமை சொலலுகிறா

[இலலது முளளது மலல லவனுரு] நமாவமான அசேதநநதின ஸவரூபமும, பக ருபனுன சேதநனபடியு மனறிகேக யிருகுகும அவனஸவரூபம, இலலதெனறது - துசசதவ மிகயாதவங்களைச சொலலுகிறதனறு நமாவரதையைச சொலலுகிறது உளளதெனறு அஸ திதவமாதாததைச சொலலுகிறதனறு, நிதயதையைச சொலலுகிறது [எலலையிலநலம] - அவன ஸவரூப மிருகுகுமபடிதா னென? எனனில, அஸங்கயேய கலயான குணங்களையுடைத தாயிருகுகும எலலையிலலாத அநநலததை யுடைததெனனுதல, எலலையிலலாத அநல மென னுதல [புலகு] - ஆமாயி அபிமத விஷயததை அணைததாறபோலே ஆமாயணநதான இனிதா யிருககையாலே 'புலகு' எனகிறா [பறறறறே] பரகருதிபராகருதங்களில ஸங் சதததை விடடு

ரடு—நாலாமபாடடு விடுகிறவைபோலே அபோகயமுமாய, ஸதோஷமுமா யிரா தெனறு பறறபபடுகிற விஷயததினுடைய போகயததையை அருளிசசெயகிறா

[இலலதும] பரமாணயோகய மலலாமையால வரும துசசதவததைப பறறவாதல, பரதீதிமாதரமாய வாயுயோகயமான மிதயாதவததைபபறறவாதல "இலலது" எனகிறதனறு, விநாஶிதவததைபபறறச சொலலுகிறது [உளளதும] இலலாதான வஸ்துவில வயாவருததி யைப பறற "உளளது" எனகிறது, "யதிஹியஞாஸி" (யதஸதியநநாஸதி) எனறும, "ஸதுஞாநருதஞ" (ஸதயஞசாநருதஞச) எனறுஞ சொல்லககடவதிறே சிதசிததுககளை

பர—தெதிரீயகெ [சூ-சு] "ஸதுஞாநருதஞ ஸதுலவஸ" -சுதுராஸி ஹஸ்ரநி நாஸ்நருதஶவள நதுஹுகுவியாகுவரள ப்ரயுகுகள, சுவி து விநா ஶிகுவரள துஹுகுவம ஹி வ்ரோணஸ்ஸ்ரநாநஹுகுவு வாயொவி யஷெஶகா யாஹிஸ்ஸ்ரிதயா யஷஸ்துவயுவம தஸ்ய தஷெஶகாயாஹி ஸ்ஸ்ரிதயா நாஸ்துவ யஷ்யிஃ நது காயாஞரெரநுஹுதஸ்ய காயாஞரெ வரிணாசாஹிநா நாஸ்துவ யஷ்யிஃ, தஸ்யகாயஹெஷெந விரொயாஹாவாச சுதொநியாகுவிதி ஹாஷ்யகாரெ ரவ்யாயொருஹிஹிதஃ

நாலாமபாடடு - இலலதும் இதயாதி விடுகிறவை சிதசிததுகள அபோகயதவ ஸதோஷத வங்கள அசிதவ ஸதுவிலே, ஸதோஷதவமாதாம சிதவஸதுவிலே, ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணதவேந போகயதவாத தஸ்ய ஸதோஷத்வம் - நரகாவஹதவாதி

ஶாஸவிஷாணமெனகிற ஶாஸநயவாதியையும ஶுதிகாராஜதமெனகிற மாயாவாதியையும போலே இலலை யெனகிற தலல வெனகிறா - பாமாணயோக்யம் இதயாதி "வ்ரோணஸ்ஸ்ரநாநஹுகுவம து ஹுகுவ வ்ரதிதகெவஸதி வாயயொதுகுவம - தியுராகுவ திதியக்ஷணயய ஶுதுவிவகுஷிதது" இலலாதான வஸ்துவில் - அநிதபமான வஸதுவில வ்யாவருததியைபபற்ற அவிநாஶிதவததைபபறற து அஸதிதவமாதா மவலமபய எனறபடி அபபடி அசிததை அஸதயஶபதவாசயமாகவும, சிததை ஸத்யஶபத வாசயமாகவுஞ சொனனவிட முணடோ? எனன, யதஸதி இதயாதி "ஜ்யோதீம்ஷிவிஷ்ணுரநாநி விஷ்வுநாநிவிஷ்ணுமிருரயொஹிஶஶ । நஷ்டுஸ்ஸ்ரூராஶ்ஶஸவனவஸவுயஷ்யஞாஸி யவிவுவரு" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுராணெ இதீயெம்ரெ தைத்திரீயகே "ஸதுஞாநருதஞ ஸதுலவஸ"-அஸதிஶபதவாசயமான ஆதமவாகக யாதொனறு உணடு,நாஸதிஶபதவாசயமான அசிததவம யாதொனறு உணடு, ஸாவமுமததநே மெனறபடி புவனநி யெனற விடம-காயாவஸத்தை ஸதயஞ்ச இதயாதி-

acharya.org

அனறியே, ஆதமாவுகு இருபபிடமான ஶரீரததினபடியும அததை இருபபிடமாக வுடைய ஆதம வினபடியு மஸல வேனறுமாம [அஸலது அவனுரு] நஶவரமா யிருககிற அசிததினபடியுமனற அசிதஸமஸாகக்ததாலே "சுஹம்ஸுஷீ, சுஹம்ஷுஷீ" எனகிற சேதநனபடியுமனறு, அவன ஸவரூபம ஆனுல, எங்ஙனேயிருககும? எனனில,—[எல்லையிலநலம] "ஆநந்தமயஃ" (ஆநந மயஃ) எனறும, "உணாமுழுநலம" எனறும, "ஒடியாவினபபபெருமையோன" எனறும, "சுட ஞானவினபம" எனறும, "ஸஹஷ்கலயாணகுணாதுகொரஸ்ள" (ஸமஸத கலயான குணதமகோ ஸேள) எனறுஞ சொலலலாமபடி யிருககும [புலகு] அங்கநாபரிஷவங்கமபோலே போகரூபமா யிருககுமிறே, குணஜ்ஞாநமுடையவனுகத குணதிகவிஷயாநுபவம [பறறறறே] அதுசேய்யுமிடத்தில இருகரையனுகையன்றிநகே, புறம்புளள பறறு அற்றே புலகு பறறிலாரபற நினருனிறே அவன, ஆகையாலே, பறறறறே புல்கவேணும (ச

ஐந்தாம் பாட்டு.

அறறதுபறறேனில, உறறதுவீடுமோ
செறறதுமனனுறில, அறறிறைபறறே

ஆ—(அறறது) விஷயததில ஸங்கசகை விடுமளவில பாகருதிவிநிமுக நமா ஸுகரூபமாயிருநத ஆதமா தோனறும, அதிலகபபடாமே பகவச்சேஷைகரஸமான உ னுடைய ஸவரூபதகைப பெறறு நிலைநிறக வேணடியிருசகில, முகலிலே விஷய ஸங்க நை விடுமபோதே எமபெருமானைப பறறி விடுவது எனகிறா

ஸதயஶபதவாசயமான ஆதமவாகமும, அநருதஶபதவாசயமான அசிததும, ஸதயஶபதவாசயனான ஈஶவர யிறறு தவிதீயாததததுகு இலலானது முளளானது மெனறபடி இல்லேறு-கருஹம உளளானது-ஆதம இவை இரணடையுமபறற பகவதஸவரூபம வயாவருததமாயிருககும பரகாரததை விஶதமாக அருளிசசெயகிறு நஸ்வாமாயிருக்கிற இதயாதி பூவயோஜனையிவநஶவாமாயெனகிறஇது ஶபதஸாமாததயலபயம அசிதஸமஸா கததாலே யெனகிற இது அாததஸாமாததயலபயம தவிதீயயோஜனையில மாறுடியிருகும அதாவது ஶரீர துகு ஈஶவரதவம அாதத ஸாமாதத்யலபயம, ஆதமாவுகு அசிதஸமஸாகக ஶபதஸாமாததயலபய மெனறபடி அவனுரு - அவனுடைய ஸவரூபம எல்லையிலந்நலம் - அபரிசசிநநமாகக கீழசசொனன ஆநநததை வடிவா வுடைததாயிருக்குமெனறு ஶப்தார்த்தம ஒடியா இதயாதி நஶியாத ஆநநதம மிக்கிருகிறவன ஈடர் இ யாதி - கல்யாணகுணேஜ்ஜவலமான ஜ்ஞாநாநநதலக்ஷணஸவரூபதைத யுடையவனே ஸாஸதகலயாணதவ குணஃ - ஸவபாவோயஸய வெனகிற ஹாவப்ரதாந நிரதேஶபரமான அாததம இவவிடததுகு விவகஷித பறறெனனுதே 'புலகு' எனறதுக்கு ஹாவம - அங்கநா இதயாதி புல்கநலாவது - ஸநேஹயுகதஸமஶ்லே ஷம 'குணதிகவிஷயாநுபவம' எனகையாலே நலமெனறு - குணங்களையுடைத தெனனவுமாம கீழமூன பாடடாலும தருதீயாதயாயததில ஸமஸாரதோஷ பரதிபாதக பரதமபாதாததம சொலலிறறு, இபபாடடி கலயாணகுண விஶிஷட பரஹமபரதிபாதக தவிதீயதருதீய பாதாததஞ சொலலுகிறது, 'நஸ்வாநநெதாவ வரஸ்ய" இதயாதயநுஸந்தேயம 'பறறறறே" எனகிற ஏவகாரததுக்கு அாததம - அதுசெய்யுமிடநகி இதயாதி உபாயாநதா ஸமஸாகமறறு எனறு அாததாநதா விவக்ஷயா பரமாணம - பற்றிலார் இதயாதி லதுமுளளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம், பற்றற்றே புல்கு இதயநவயஃ சிதசித்தின்படியனறியே அவ டைய ஸவரூபமானது அபரிசசிநநமாகக கீழசசொனன ஆநநததை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கும், அதன இதரவிஷயங்களிற் பற்றற்று ஆஶ்ரயியுகோ ளிதயாததஃ தைததிரீயகே "சுநெரூஹரா சூதாநநதயா "ஸஹ்கலயாணகுண" இதயாதி பூவமேவ லிகிதம

acharya.org

ஒ.—அஞ்சாம்பாட்டில், பகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

[அற்றது என்று தொடங்கி] - ப்ராக்ருதவிஷய ஸங்கம் அறுங்காட்டில் ஆத்மா மோக்ஷத்தை, உற்றது - கையுற்றது. [செற்றது என்று தொடங்கி] - அந்தப் புருஷார்த்தத்தைத் தவிர்த்து நிரதிஶய புருஷார்த்தமான ஹகவத் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று நிலைநிற்க வேண்டியிருந்தாயாகில் ஆஶ்ரயிக்கும்போது உன்னை எம்பெருமானுக்கே ஶேஷமாக அத்யவஸித்து ஸ்வாமியானவனை ஆஶ்ரயிப்பது.

ப.—அநந்தரம், பஜநீயனுடைய அதிஶயிதபுருஷார்த்தத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

பற்று - (புறம்புள்ள) பற்று, அற்றதெனில் - அற்றதென்றபோதே, உயிர் - உயிரானது, வீடு - மோக்ஷத்தை, உற்றது - உற்றதாம்; அது - அந்த ஆத்மப்ராப்திமோக்ஷத்தை, செற்று- செறுத்து, மன்னுறில் - நிலைநிற்கும்படி (ஹகவத்விஷயத்தைக் கிட்டப்) பார்க்கில், அற்று - இதர ஸங்கத்தையறுத்து, இறை - ஈஶ்வரனை, பற்று - ஆஶ்ரயி.

பற்றற்றதென்னில் உயிர் வீட்டையுற்ற தென்று ஸாமாந்யத்தாலே சொல்லி அந்தப் பற்றைச் செற்று நித்யபுருஷார்த்தத்தைக் கிட்டில் அறுதியுடையையாய் இறையை ஆஶ்ரயி என்றுமாம்.

இ.—அஞ்சாம்பாட்டில், ஹகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு அந்தராயபரிஹாரஞ் சொல்லுகிறது.

[அற்றதுபற்றெனில்] - பற்று அற்றதென்னில்; இதர விஷயங்களில் பற்றற்றமாத்ரத்திலே ஆத்மா மோக்ஷத்தை, உற்றது - கையுற்றது. அநித்யமாய் ஜடமான அசித்ஸம்ஸர்க்கம் அற்றவாறே நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான ஆத்மா தன்பக்கலிலே கால்தாழப்பண்ணும்; நிஶ்சிதம். [செற்றது] - அத்தை ஜயித்து, அத்தை முகம்சிதறப் புடைத்து. [மன்னுறில்] - நிரதிஶயமான ஹகவத் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று நிலைநிற்க வேண்டியிருந்தாயாகில். [அற்றிறை பற்றே] - இதர விஷயங்களில் தொற்றற்று ஸர்வேஶ்வரனைப் பற்று என்னுதல்; ஆஶ்ரயிக்கும் போதே உன்னை ஹகவச்சேஷமாக அத்யவஸித்து ஸ்வாமியானவனை ஆஶ்ரயி யென்னவுமாம். அன்றிக்கே, விபக்தியை மாறுடி, இறையைப்பற்றி அத்தை அறுங்கோ ளென்னவுமாம்.

ஈடு.—அஞ்சாம்பாட்டு. பற்றுமிடத்தில் வரும் அந்தராய பரிஹாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; "இந்த்ரபதத்தைக் கோலுமவன் இவ்வருகுண்டான ஐஶ்வர்யத்தைக் கோலான்; ப்ரஹ்மபதத்தை ஆசைப்படுமவன் இவ்வருகுண்டானஇந்த்ரபதத்திற் கண்வையான்; ஆத்மாநுபவத்தைஆசைப்படுமவன் ஐஶ்வர்யாதிகளிற் கண்வையான்; ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹ

அஞ்சாம்பாட்டு - அற்றது இத்யாதி. 'செற்றதுமன்னுறில்' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் - பற்றுமிடத்தில் இத்யாதி. நித்ய புருஷார்த்தமான ஆத்மாநுபவத்தை அந்தராய மென்கிறதென்? என்ன, பகவத்ப்ராப்திரூப அதிஶயிதபுருஷார்த்தாபேக்ஷயா ந்யூநமாகையாலே அந்தராயத்வங் கூடுமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாகக் காட்டுகிறார் - இந்த்ரபதத்தை இத்யாதி. உத்தரோத்தர புருஷார்த்தங்களை இச்சிக்கிறவன் பூர்வபூர்வ புருஷார்த்தங்களை அபேக்ஷியாஞ்ஞகையாலே நீயும் கைவல்யத்தை இச்சியாதேகொள் என்றபடி. அத்தை அபேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹார மென்று கருத்து. பற்றுமவன் - பராப்யதயா பற்றினவன். இவையித்தனையிலும் கண்வையா னென்ற விடத்திலே - "ஹொமாஉவெவியிஶிவாஹிவஉஊ" இத்யாதியும், "வாஸுஉெவெ ஶெநொ யஸ்ரு ஜவெஹொரோஉ ஹாஹிஷு। தஸ்ரு நுரோயொ

acharya.org

யுக்தனாயிருக்கும்வனைப் பற்றுமவன் இவையிதத்தனையிலுங் சண்வையான, ஆக, இங்ஙனவருப அந்தராயபரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

[அற்றதுபற்றெனில்] பரக்ருதிபராக்ருதங்களிலுண்டான பற்று அற்றதென்னுமளவிலே [உற்றது வீடுஉயிர்] ஆத்மா மோக்ஷத்தை பராபித்தது விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வரூபத்தையு முடைய வஸ்துவுக்குத் திரோபாநத்தைப் பண்ணுகிறது அசித்ஸம்ஸர்க்கமிறே, யோகாப்யாஸத் தாலே கழிந்தவாறே ஸ்வரூபம் பரகாசிக்கும், அது நித்யமாய ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமா யிருக்கை யாலே 'இதுதன்னையே அநுபவிக்க அமையாதோ?' என்று தன்பக்கலிலே கால தாழப்பண்ணும் [செற்றது] அதத்தைச்செற்று, அதத்தை முகமசித்தப் புடைத்து [மனனுறில்] மனனவுறில் தன்னைப்பற்றினால் 'இன்னமும் அதுக்கு அவ்வருகே ஒரு அநுபவ முண்டு' என்று இருக்கவேண் டாதபடியான நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப் பாக்கில் [அற்றிறைப்பற்றே] ஆஶ்ரயண காலத்திலே அவனுக்கென்று அத்யவஸித்து, ஶேஷியான அவனைப் பற்றப்பாருங்கோள் அன்றியே, விபக்தியைமாறி, இறையைப்பற்றி இத்தை யற்றப்பா ரென்னுதல் * "மாறபால மனஞ்சுழிப்ப மங்கையாதோளைகைவிடு" என்னுமாபோலே (ரு)

ஆறும் பாட்டு.

பற்றிலனீசனும், முற்றவுமநின்றனன்
பற்றிலையாய்அவன், முற்றிலடங்கே

செய்தெ செவெ தாஷிகம்ஹயம்" இத்யாதி ச அநுஸந்தேயம் இரிங்ன்வரும் - ஸ்வமபாரோண வரும் அந்தராயம் - கைவல்யம்

பற்று அற்றதெனில் உயிர் வீடுற்றது இதயாவயவ: ஸபதாரத்தம் - ஆத்மா இதயாதி மோக்ஷத்தை பராபித்தது - பராபிக்க ஒருப்படும், இசசிக்குமென்றபடி இங்ஙனன்றிக்கே, பராபித்ததென்று அர்த்தமானால் அதத்தை முகஞ்சிதறப்புடைக்கை கூடாதிறே 'அத்தைச்செற்று' என்கைக்கு - தன்பக்கலிலே ஸுகக் வல்ல வைலக்ஷணயம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோ? என்ன விலக்ஷணஜ்ஞாந ஸுகயும் இத்யாதி கழிந்த வாறே - திரோதாநம் கழிந்தவாறே ஸ்வரூபம் பரகாசிக்கும் - ஸ்வரூபம் போகயமாக பரகாசிக்கும் ஏவம்பூதமான ஆத்மாநுபவம் பகவதநுபவத்துக்கு அந்தராயமாம் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் - அநுபவி யமாய் இதயாதி கால் தாழப்பண்ணும் - தன்பக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும் 'கைவல்யம் அநித்யம்' என்கிற பக்ஷவ்யாவருத்தயாத்தமாக, மனனுறில் என்றதுக்கு - நித்யபுருஷார்த்தத்தைப் பரா பிக்க வேண்டி லென்னாதே, பொருந்தவுறில் என்று அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் - ஈஶ்வரனைப்பற்றினால் இதயாதி மன்ன பறில் - பொருந்தவுறில், நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப்பாக்கி லென்றபடி ஸ்வாநுபவ மேயமையுமென்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேக்ஷை பிறக்குமோ? என்ன, ஸர்வேஶ வரனுக்கு அடிமைசெய்து அங்குள்ளாரைக் இருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேக்ஷை பிறக்கும், பிறந்தாலும் ததகாதுநயாயத்தாலே ஈஶ்வரன் அத்தையே அநுபவிப்பிக்கு மென்றபடி நிலைநின்ற - அபரிச் சிந்நமாகையாலே மேன்மேலென்ன புருஷார்த்தங்களில் ருசி பிறவாதபடி நிலைநின்ற இறை - ஶேஷியானவனை முந்தின அர்த்தத்தில், அறறு அதுதீர்ந்து, தலைதியார்த்தத்தில், இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய, அறப்பா ரென்றபடி விபக்தியை மாறி - 'அறறு' என்கிற லயப்பை 'பற்று' என்கிறதிலேயும், 'பற்று' என்றதில் விகுதியை 'அறறு' என்கிறதிலேயும் மாறி ஆக, பற்றியறு என்றபடி பற்றி பாராபயத்தயாபற்றி இத்தை - கைவல்யத்தை பகவத்விஷயபரீதியால் இதர விஷயபரீதி நிவருத்திக்கு தருஷ்டாந்தம் - மாற் பால் இதயாதி ஸர்வேஶ்வரனபக்கலிலே மநஸ்ஸை பரவணமாக ஸதரீகளை தோளோடு அணைகையில் ஆசை யைவிட்டு மங்கையாதோளை கைவிடுகையாவது - ஸம்ஸார நிவருத்தி யென்றும் ஒருயோஜநை யுண்டென்று திருவுள்ளம் "பற்றற்ற தெனில் உயிர் வீடுற்றது அது செற்று மனனுறில், அற்றிறையைப்பற்று இதிவா, இறையைப்பற்றி அறு இதிவா அவயவ: (ரு)

---

* மூன்றாந்திருவந்தாதி - கச

acharya.org

ஆ —(பறறிலன) எமபெருமானை நாம பறறினால அவன நமமை விஷயீகரிககுமோ? அவன ஸாவேஶவரனலலனோ? எனனில,—ஸாவேஶவரனே யாகிலும ஆஶரிதரெலலாபககளிலும ஒகக ஸநேஹ ஸுஹாவனுபிருககும, ஆதலால, நீயும அவனபககளிலே ஸநேஹஸவஹாவனுய அவனுடைய ஸாவஶேஷ வருததியிலும புகு எனகிறார

ஒ —ஆறுமபாடடில, விலகூஷணரான நிதயாஶரிதரையுடைய ஈஶவரன அவிலகூஷணராய இனறுவநத அபூரவிகாகளை அங்கீகரிசகுமோ? எனனில,—

நிதயாஶரிதாபககல அவன ஸங்கததைத கவிநது இனறு ஆஶரயிததவாகளையே யாரகாதிகளாகக கொணடிருபபா னொருவன ஆனபினபு, நீயும அபபடியே புறமபுளள ஸங்கததை யறறு அவனையே யாரகபோஷகாதிகளெலலாமாகக கொணடு பறறு நிரபேகூஷனை ஈஶவரன கூஷதரான நமமை அங்கீகரிககுமோ? எனனில,—அங்ஙனேயிருநதானேயாகிலும ஸங்கஸவஹாவனுய ஆஶரிதரெலலாபককளிலும ஒகக ஸங்கிததிருককும, நீயும ஸங்கஸவஹாவனுய, அவனுடைய ஸாவஶேஷ வருததியிலும அதிகரி யெனறுமாம

ப —அநநதாம, ஜீவனுடைய ஸாவஸமதவகதை அருளிசசெயகிறார

ஈசனும ஸாவேஶவரனு யிருককசசெயகேயும, பறறிலன (பூரவாஶரிதரான மஹரிஷி பரிஜநாதிகளில) ஸங்கமறறு, முறறவும (அபூரவாஶரிகரான நமபককளிலே) யாரகதவ போஷகதவ ஜோகயதவாதிக ளெலலாமாக, நினறனன நிலை நினறான, பறறிலையாய (நீயும) ஸமஸாரிக ஸங்கததைவிடடு, அவன முறறில - அவனுடைய (யாரককவாதி) ஸமஸதஸவஹாவங্কளிலும, அடங্কு அங্কாபபவிককபபா அனறியே, ஸாவேஶவரனுயிருককசசெயகேயும நமபக்கல ஸங্কককதிலே உளனுய "ஸசோஹம்ஸவ-ுஹு-ுதெஷ-" எனறு ஆஶரயணீயதவததில தாரதமயமறறு நினறான, நீயும அவனபককளில ஸங্কততிலே நிலையுடையையாய அவனுடைய ஸவரூபரூபகுண விபூதியாகி ஸமஸக பரகாராநுபவததிலே அநதாபபவி எனனவுமாம

இ —ஆறுமபாடடில, நாம புறமபுளளவறறை விடடு அவனைப பறறினால அவன ஸாவேஶவரனனறோ? நமককு முகநதருமோ? எனனில,—ஈஶவரதவம வநதேறி யெனனுமபடி ஸங্কஸவஹாவனகா ணெனகிறார

[பறறிலன] பறறு உணடு ஸங্কம, அததை வாஸஸதாநமாக வுடையவன [பறறிலன] பறறிலான, பறறிலேயுளளா னென எவுமாம , ஸங্কஸவஹாவ னெனறபடி [ஈசனும] - ஈஶவரனும ஈஶவரதவததைத தவிரককவொணணுமையாலே கிடককுமததனை , இஸஸங্কம குணமாককককককககககககககககககககககககககககকককককক

நிதயவிபூதியில ஸங்கததையனறோ விடுகிறது [அவன முறறிலடஙகே] அவனுகிற எலலாவற றிலும அடஙகு அவனே யாரகாதிகளும ஸாவவிதபநதுவும எலலாமாகப பறறு, "ஸாதாவிதா ஹ்ரதா", "வாஸுதெவஸ்ஸவம்" "உணணுஞசோறு பருகுநீர்", "சேலேயகணணியா" "வனகெகவலலாய" இது படடா நிரவாஹம

ஈடு—ஆறுமபாடு பறறுமிடததில வரும அநதராயபரிஹாரஞ சொனனா கீழ, நீர பரிஹாரஞ சொலலுகைககு அவாபத ஸமஸதகாமனுய ஶேஷியா யிருகிற அவனதான நமகுக கைபபுகுநதானோ? எனன, அவனபககல திருததவேணடுவதோனறிலலை, அவன ஸங்கஸவஸ்ரவ னெனகிறா

[பறறிலன] பறறு உணடு ஸங்கம அததை வாஸஸததாநமாகவுடையவன பற றிலானெனனுமதததை 'பறறிலன' எனறு குறைததுககிடககிறது 'இனனான இங்கு உண்டோ?' எனறால, 'இங்கிலலை அவன, அகததிலான' எனனககடவதிறே [ஈசனும] ஈஶவரதவம கழறற வோணணுமையாலே கிடககுமிததனை இஸஸங்கம குணமாகைககாகக கிடககிறது பயப படுகைகக உடலனறு பெரியவ னெனிமையிறே குணமாவது, "வ்ரஹாஷவரஸளநாயள" (பரஸாதபரமெளநாதேள) - தணணளியே இவாகளுககு விஞசியிருபபது, மேனமை கழறற வோணணுமையாலே கிடநதவிததனை இரணடுமே அவவாஶரயகதமா யிருகக, தணணளியே யுளளதென றறிநதபடியென? எனனில, "ஸஹெஹஶுவாமதள" (மமகேஹமுபாகதோ) ஶேஷிகளாயிருபபாகக ஶேஷபூதரை அழைததுக ஸாரயங்கொளளலா யிருகக, நேடுநதெருவே போகிறவாகள நான இருநத முடுகுததெருத தேடி வநதபோதே பரஸாதமே விஞசியிருநகுமெனனு

ஆறுமபாடு - பறறிலன் இதயாதி 'ஈசனும்' எனறததைக கடாக்ஷித்து அவாபத இதயாதி கைபபுகுந்தானோ - கைபபுகுருமபடி நினறானோ? நீர பரிஹாரஞசொலலி, நாங்களும் ஆஶரயிகைககு அவன இபபோது கைபபுகுருமபடி நினறானோ? எனறபடி

பறறெனறு ஸங்கமாய, இலலெனறு - வாஸஸததாநமாய, ஸங்கஸவஸ்ரவ னெனனுதல, பறறிலா னெனறததைப் பறறிலனெனறு குறைததுககிடககிறதாய, அகததிலான எனனுமாபோலே முழுசசொலலாய, பறறிலேயானவன பறறிலான எனறாய, ஸங்கததையுடையவ னெனனுதல இரணடாததததையும அடைவே அருளிசசெயகிறா - பறறுணடு இதயாதி வாகயதவயததாலே ஆரதததவயததுகுகும, பறறு ஸங்கம பறறி லான எனறு லோகத்தில பாயோகமுணடோ? எனன, இன்னான் இதயாதி ஈஸ்வரனனறோ அவன? எனகிற ஸங்கையிலே உததரம ஈசனும் எனறு 'ஈசனும்' எனற ஶபதம - ஸமுசசயாநவாசயேதரேதரயோக ஸமாஹாரங்களில அநவாசயதததை சொலலுகிறது ஸங்கம பரதமோபாத்தமாகையாலே ஈஶவரதவம ததுபஸா ஜக மெனறு கருதது ஈசனும் ஈஶனுமாகிறான கழறறவோணணுதே கிடநதாலும பயஹேதுவோ? எனன, இஸஸங்கம் இதயாதி குணஹேதுதவம எபபடி? எனன, பெரியவன் இதயாதி ஸங்கமே ஸவஸ்ரவம, ஈஶவரதவம அது குணமாகைககாக வநத தெனனுமதுக்கு பரமாணம, பரஸாத இதயாதி "ப்ரஸாஷவரஸளநாயெஸஹெஹஶுவாமதள। யநெயாஹஹவேபுயிஷ்யாமீதியாஹ சாயெயாவஜீவநு:" உகி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணெ வஷ்ணுஶேஷெ வநகொநவிஶெயாயெ தணணளியே இவர் களுக்கு விஞசியிருபபது எனறது - பரமஶபதாத்தம இரணடும - பரதவ ஸௌலபயங்களை நாளிருந்த முடுக் குத்தெருத தேடி - 'ஸூமதள, உவாமதள, மெஹஶுவாமதள, ஸஹெஹஶுவாமதள' எனறு பிரிதது, ஸ்ரீவைகுணடதிலநினறும இருளதருமாஞாலத்திலே எழுநதருளினபடியையும, ஸத்ருஷ்டியிஷடமான மதுரையிலே எழுநதருளினபடியையும, அதிலும வீதியிலே போகையனறிககே க்ஷுதா கருஹதிலே எழுநதருளின படியையும அநுஸந்தித்து, அதிலும ராஜவீதியிலே யிருக்கிற கருஹதிலே யனறிககே க்ஷுதாரான மநுஷயாககும அருவருகுமபடியான என அகத்திலே வருமபடியே! எனறு ஈடுபடுகிற ஆரதநகளையெலலாம ஹருதீகரிதது - நாளிருந்த முடுக்குத்தெருநதேடி எனகிறா உபாமாதேள - ஸமீபாக

acharya.org

மிடந தெரிந்ததிலலையோ? "யதோஹம்" (தநயோஹம) எனறு மோகக ஸஞசரிககிற வழியிலே நிதியெடுபபாரைப போலே "ஸவபாபேப்யோ மா மோக்ஷயிஷ்யாமி" (அாசசயிஷயாமி) எனனுமடய ஸவரூபாநுரூபமான வருததியிலே அநவயிதது அழிததுககெடுதது ஜீவிசகப பாராநினறேன "ஹிதயாஹ" (இதயாஹ) - சூடநேனமாலைகள தூயனவேநிநிறபா சோலலககடவ பாசுரததை இவன சோலலுவதே! எனறு ருஷி கோணடாடுகிறான "மாஸயோபஜீவநம்" (மாஸயோபஜீவநம்) - பூவிலகண்வைததுத தொடுகேகில சாபலம பிறககுமெனறு கணணை மாறமவைததுத தொடுதது, பூவிறறு ஜீவிகுமததனை புலலியன சொல்லும வாரதையே ஈது! எனகிறான [முறறவும நினறனன்] "ஸமோஹம ஸவபூதேஷு" (ஸமோஹம ஸாவபூதேஷு) எனகிறபடியே ஆஶரயணீயதவே ஸமனுயநினறான இததலையிருநதபடி யிருககத தான எலலாருககு மோதிருகைக [பறறிலையாய] நீயும பறறிலையாய நீயும பறறையுடையையாய ஸஙகததையுடையையாய [அவன முறறிலடஙகே] "அஹம்ஸவபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" (அஹமஸாவங கரிஷயாமி) எனகிறபடியே அவனுடைய எலலாக கைஙகாயததிலும அநவயி அதவா, படடா அருளிசசேயுமபடி - [பறறிலனீசனும்] "வாஸுதேவோ ஸர்வமிதி" (வாஸுதேவோ ஸர்வாணி) எனகிறபடியே ஸமஸதகலயாணகுணாதமகனுய ஜஞாநாநநதாமலஸவரூபனுயத திரைமாறின கடலபோலே ஈஶிதவயரான நிதயஸூரிகளையுடையனுய பரமபததிலே எழுநதருளி

தெள மஹாநிதி ஸமீபாகமந மெனறு தாதபாயம நநயோஹம் - தநவான 'எனறுமொகக' எனகிற வாக்யததுககுத தாத்பாயம - எனனுடைய ஸவரூபம அநாதியாயிருகக, இழநத நான இபபோது நிரஹேதுகமாகக காணபபெறறே னெனறு நிதியெடுபபாரைபபோலே - "யநமணம்யஷ்வா" எனகிற ஸூதரததிலே திருவுளளம "யநம்யஷ்வா - யநயுஃ, மணம்யஷ்வா மணயுஃ" எனறிறே ததவருததி "யநயுஃ" எனகிற விடததில ஈஶவரனை நநதவேந சொலலுகையாலே தநஸமாநியாலேசொலலுகிறார், அழிததுஇதயாதி அழிக்கைகரயவிசாரம பணணுகை கெடுக்கை - அவஸகதாநநதராபத்தி இததால - யதேஷட விநியோகததைச சொனனபடி பராபயதவேந பராபகதவேந ச இதயாததஃ தநததுககு ஆபரணதிரூபேண பராபயதவம, அபீஷடவஸதுகாய ஸாதநதவேந பராபகதவம அழிதது - ஸவபோகயம அழியாதே ஸாதநமாகி கெடுதெனறு - ஆபரணமாகிப பூணகை அததால பராபயதவனு சொலலுகிறது சூடுநன்மாலைகள இதயாதி- சூடுகைககுத தகுதியான நலலமாலைகளைப பரிஶுததமானவறறை தூரிததுககொணடு நிறகிற நித்யஸூரிகள பூவிறறு - பூ விகாரயமபணணி புலலியன் க்ஷுதான முறறவும் - எலலாவறறுககும நின்றனன் - ஆஶரயணீயதவேந ஸமனுய நினறான "ஸமோஹம்ஸவபூதேஷு நமே மே வேஷ்யாஸ்தி நப்ரியஃ। யேபஜநதி து மாம் ஭க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம்" இதி கீதாஸு நமே மயி தே தேஷு சாப்யஹம் அவாகள எனனிடததிலே நிரதிஶயபராவணயததை யுடையராயிருகிறபபோலே நானும அவாகளிடததிலே நிரதிஶய ஸ்நேஹயுக்தனு யிருபப னெனறபடி 'ஸமோஹம்ஸவபூதேஷு' எனறதுக்கு அாததம இததலை இதயாதி இததலை இருநதபடி யிருகக - ஜநமவருததஜஞாந ஸாஹிதபராஹிதயவேஷேண இருநதபடியிருகக முறறில் - ஸகலததிலெனறாய, எலலாககைஙகாயத்திலும அநவயி யெனறபடி "ஸஹம்ஸவபூ" இத்யாதி, பூவமேவ லிகிதம நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுனவன நிதய ஸமஸாரியான நமமை அங்கீகரிகுமோ? எனனில, இனறு ஆஶரயிததாரும ஒருதலையானுல நிதயாஸ்ரிதாபகல ஸஙகத்தைவிடு நமமையே தாரகாதிகளாக நினைத்திருபபானொருவ னெனறு தவிதியநிர்வாஹஸய ஸஙகதி: ஈசனும பறறிலனெனறு அநவயம விவகஷிதது அருளிசசெயகிறார் வாஸுதேவோஸி இதயாதி 'வாஸுணாஃ" எனறு - குணதஃ உணடான பூரத்தி 'ஈசன்" எனறததைக கடாகஷிதது - ஜ்ஞாநாநந்த இதயாதி திரைமாறின கடலெனறது - "நிஷ்ஹ்ரஸமாணாஃ" எனறததைபபறற கடலபோலே எழுநதருளியிருகிற விதயகவயஃ பறறிலன் - பறறுடையவனலலன ஸஙகமிலலாதவ

acharya.org

யிருக்கிறவனும் அவாகளபகல பறறுடையவனலலன அவாகளபகல பறறுடையவனனறிககே யிருநதால குறைபடடிராரனோ? எனனில, [முறறவும நினறனன] அவாகளோலலாராலும வரும ஏறறமும இனறுஆஶரயிகக்கிற இவனுலேயாமபடி நினறுன, 'ஶுயிகிஞ்சித்தஶாவஜெகிஹாயம் ஸீதயாஶ" (தவயிகிஞ்சிதஸமாபநேகிமகாயமஸீதயாமம) எனனுமாபோலே இனறு ஆஶ ரயித்ததொரு திரயகககு ஒரு வாடடம வரில நிதயஸூரிதையான பிராடடியாலும காயமிலலை, அனறு ஈனற கனறினபகல வாதஸலயததாலே முனனணைககனறையும கோமபிலே கோளுமா போலே [பறறிலையாய] விடவொணணுதாரை நீ ஒருதலையாக விடடான அவன, அவன ஒரு தலையானுல விடலாமவறறை விடத தடடேன உனகக? [அவன முறறிலடங்கே] அவனையே எலலாமாகப பறறபபா, "வாஸுதேவஸ்ஸாவம்" (வாஸுதேவஸ்ஸாவம) எனகிறபடியே, "மாதாபிதா ஭்ராதா நிவாஸஶரணம் ஸுஹ்ருதி நாராயணஃ" (மாதாபிதா

னெனறபடி அவர்களபக்கல் நிதயஸூரிகளபகல முறறவும முறறவுமாக, ரரகபோஷக போகயங்க ளெலலாமாக நின்றனன் - நினறுன ஏறறம - அதிஶயஃ அபபடிநின்ற விடமுணடோ? எனன, ஶுயி கிஞ்சித இதயாதி "ஊஷாநீஷோக்ஷயாவீர வனவம்வியஶேஷிதம் । ஶுயிகிஞ்சிஜ்ஜாவெஜெகிம் காயம்ஸீதயாஶ ॥ ஹரதெந ஶஹாவாஹொ ஶுஹ்ருணெந யவீயஸா । ஶத்ரு-ஶ்செநஶ ஶத்ரு-வ்ஹ ஸ்ஸரீரேண வா வ-ந:" இதி ய-ஶகாணெ வனகஶுவாரிம்ஶெ ஸமெது ராவணகே-ஹஜ்ஜம்க்ஷுக்ஷா ஶுமதம் ஸ-ஹீ வம் வ்ருதி ராஃ ஸலோகாததம - இன்று ஆஶரயித்தது இதயாதி "இனறு ஆஶரயித்ததொரு திரயகககு ஒரு வாடடமவரில பிராடடியாலும காயமிலலை" எனற துககுப பிராடடி நிமித்தமாகவிறே உமக்குக கிஞ்சித அவமதிபபடவேணடுகிறது, இதுககு நிமித்தபுதையான அவனையும வேணடேன, அவனிலும பரியதமான இலையபெருமாளநிமித்தமாக உமககு ஒருவாடடம வரில அவரையும வேணடேன, அவரிலும பரியதமான பரதன நிமித்தமாக உமககு வாடடமவரில அவனையும வேணடேன, அவனுககும பரியனுன ஶதருகனன நிமித்தமாக உமககு வாடடமவரில அவனையும வேணடேன, இவவளவுமலல, இவாகளிததனைபோநிமித்தமாகவும ஒரு வாடடமவரில இவாகளிததனைபேரையும வேணடேன, இவாகளுககெலலாம ஜீவநமிறே திருமேனி, அததையும வேணடேன, ஆனபினபு, உமககு ஒரு வாடடம வராமலிருககுமிததனையே நமககு வேணடுவ தெனறு கருதது ஸவஸரீரேண - ஸவேஷாமஸரீரேண, ஸவகீயரான பிராடடி முதலான இததனைபேருககும ஜீவநமான தமமுடைய திருமேனியா லெனறபடி ஸவ ஶபதம - பிராடடி முதலானுரைச சொலலுகிறது தமமைச சொலலுகிறதலல, தமமுடைய திருமேனியென கிற அததம ஶரீரமெனறபோதே விததமிறே உகதாததததை லௌகிகதருஷடாநததாலும ஸாதாரணமிருா- அன்றீன்ற இதயாதி பற்றிலையாய் பறறிலலாதவனுய, ஸஙக மிலலாதவனுய விடவொண்ணுதாரை இதயாதி - நீ ஒருதலையும நிதயஸூரிகள ஒருதலையுமானுல நிதயஸூரிகள தலையைவிடடு உன தலையைப பறறி னுன அவன இபபடி மானிககதததை விடடுக கரியைபபறறினுறபோலே நிதயஸூரிகளைவிடடு உனனைபபறறி னுல நீயம விடலான பாச்ருதிபாகருதஙகளான கரியைவிடடுப பாமபராபயமான மானிககததைப பறறத தடடு என உனக கெனறபடி அவன்ஒருதலையானுல் இதயாதி-'பகவான ஸவீகாத்தவயனோ? விஷயங்களோ? எனறு கோடிதவயே ஸதி ததா பகவானேக கோடியானு லெனறபடி அவன்முறறிலடங்து - அவனுகிறமுறறி லடங்கு அவனையே எலலாமாகப பறறபபா - தாரகபோஷகபோகயதவேஷமும, ஸாவஶேஷ பநுதவேஷமும பறறபபா ரெனறபடி அவன அபபடி எலலாமாக இருககுமோ? எனன, வாஸுதேவ இதயாதி "வெஹ-ஹ்ரநா ஜநநாஶெ ஜூநவாநாம் வ்ரவஷ்யதெ । வாஸு-தெவஸ்ஸவமிதி ஸமஹாதா ஸு-ஜு-ர்ப்ரஹ:" இதி மீதாஸு ஸவுதெ மாதாபிதா இதயாதி - ஸு-பாலோபநிஷதி ஸர்வலாபாய -

acharya.org

பராதாரிவாஸஶஶரணம ஸுஹருதகதிநாராயணஃ), "வஸகெகஷமுறுலாய ஸவபுறுலாயகெஶவஃ" (ஏகைகபலாபாய ஸாவலாபாயகேஶவஃ) (கூ)

ஏழாம் பாட்டு.

அடங்கெழிலசமபதது, அடங்கககண்டு ஈசன
அடங்கெழிலஃதேனறு, அடங்குகவுள்ளே

ஆ—(அடங்கெழில) ஸநேஹஸவஹாவனுயிருநதானேயாகிலும இநத லீலோபகரணமான ஜகதவிபூதியையும, ஹோகோபகரணமான அபாரசருத மஹாவிபூதியையு முடையனுயிருகிற இருபபைக கண்டால சென்று அணுகலாயிருககுமோ? என்னில,—அநதஸமபததெலலாம என ஸவாமியுடைய ஸமபநதெனறு அநுஸநதிசகவே கூசாதே சென்று அணுகலாம, அபபடி அநுஸநதிததுகசொணடு கூசாதேகபோய அடிமைசெயயுங்கோள என்கிறார

ஒ—ஏழாமபாடடில, ஸநகஸஹாவனே யாகிலும அபரிசசேதயோபயவிதமஹாவிபூதியா யிருககையாலே நமபோலவாருகககு கொளளவொணணாது, ஆனபினபு, ஆஶரயிககக கூடா தெனனில,—எமபெருமானேடு உளள ஸமபநததை அநுஸநதிககவே தன சிறுமையால வெருவாதே யுரிகது ஆஶரயிககலா மெனகிறார

[அடங்கெழில என்று தொடங்கி] அடங்க எழிலான ஸமபகது எலலாவறறையும கண்டு [ஈசனென்று தொடங்கி] அநத விலகஷணமான ஸமபததெலலாம எனஸவாமியது என்று அநுஸநதிததது தானும அவன விபூதபநதாபூதனுக அநுஸநதிபபது

ப—அநநதாம, அவன விபூதிமஹாததையைக கண்டு இருயாதே அவனுககு அததோடு உணடான ஸமபநதகதை அநுஸநதிததது அதிலுளளே சொருகபபா மெனகிறார

அடங்கெழில கடடடங்க அழகிதான, சமபததை - ஸமபததை, அடங்க ஒனறொழியாமல, கண்டு - அநுஸநதிகது, 'ஈசன ஈஶவரனுககு, அஃது அது, அடங்கெழில அடங்கெழிலாய அதிஶயகாமான போஷமாயிருககும,' என்று என்று ஸமபநகததை யறிநது,உளளே அதிலுளளே, அடங்குக (விபூதயேகதேஶமாகச)சொருகு ஸமபநதஜஞாநமுண்டானால உளளே யடங்கலாமிறே

இ—ஏழாமபாடடில, ஸநகஸவஹாவனேயாகிலும அபரிசசேதயோபயமஹாவிபூதிகனுயிருகையாலே நமமால முகங்கொளளவொணணுமோ? எனனில,—அவனேடு உளள ஸமபநததை உணரவே கிடடலா மெனகிறது

ஸாவவித போக்யதவமும விவகஷிதம 'வித்யாதாஹுஸுதஹுராதுடாஶிதுராடியொவிவா வஸகெகஷமு' இதயாதி ஈசனுயிருककசெயதேயும நமபகல ஸநகததையுடையனுய எலலாவறறுககும ஆஶ்ரணீயதவே ஸமனுய நினறான நீயும அவனபகல ஸநகத்தையுடையையாய, அவனுடைய எலலாக கைங்காயததிலும அநதாபபவி யென்று பரதமார்தத, படடாயோஜனையில, ஸாவேஶவரனு யிருக்கச செயதேயும ஸுரிகளபகல ஸநகமிலலாதவனுய இன்று ஆஶரயிததவனபகலிலே தாரகதவாதிக ளெலலாமாக நிலைநினறான, நீயும ஸாமஸாரிக ஸநகத்தை விடடனுய அவனுடைய தாரகதவாதி ஸமஸதஹாவததிலும அநதாபபவிககப பாரென்று அர்த்தம. இதுவே அநவயம (கூ)

acharya.org

[அடங்கெழில் சம்பத்தடங்கக்கண்டு] அடங்க எழிலான ஸம்பத்தை ஒன்றுமொ
யாமே கண்டு புறம்பு ஓராஸ்ரயங்கிற சாணாக இஸ்ஸம்பத்தை ஓரிடத்தே சேர்க்க எண்
அவன் விபூதியாகிற கடலடங்க உபாதேயமாயிறே இருப்பது, முகுந்தனுக்கும் தநீய நவாகாரே
லீலாவிபூதி அநுஹாவ்யமாயிறே யிருப்பது [ஈசனடங்கெழிலம்மிதனது] - என்னாயச் ஒன்றை
ஐஸ்வர்யம் ஈதென்று அநுஸந்தித்து [அடங்குக உள்ளே] அந்த ஸம்பத்தஜ்ஞாநமடியாக
தானும் அவன் விபூதியிலே ஒருவனென்று அநுவ்யவஸிக்கலாம், ஸமுத்ரம் அபரிச்சிந்நமானாலு
அகிலுள்ள ஸத்வங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்ட
கவே கிட்டலாம் ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லாக் கருணாந்தரையிறே கடல் கரையிலே ஏறுந் நள்ளுவ
ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையிறே வடக்கருத்யம் இங்கே படடா பி நாபு நாகளிருவரு
படவோடின கதையை அருளிச்செய்வர்

ஈடு—ஏழாம்பாட்டு ஸங்கஸ்வரூபனேன்றார் கீழ், அவன் ஸங்கஸ்வரூபனாவதொ
அபரிச்சிந்நோபயவிதமஹாவிபூதியையுடையனாயிருந்தான் அவன், இவன் அதிக்ஷுத்ரனாய க்ஷு
ரோபகரணனாயிருந்தான், ஆனபின்பு, அவனை இவனாலே கிட்டலாயிருந்ததோ? கடலிலேபுக்க து
பானது இரண்டுதலையிலும் நீரினின்றிக்கேயிருக்கத் திரைமேலதிரையாகத் தள்ளுண்டுபோருது க
யிலே சேருகிறதில்லையோ? அப்படியே அவனுடைய ஐஸ்வர்யாதரங்கமானது இவனைத் தள்ளாதே
எனனில்,—இந்த ஐஸ்வர்யமேலலாம் நமக்கு வந்தத ஸேஷியானவனுடைய ஐஸ்வர்யமென்று
ஸந்திக்கவே, தானும் அதுவாய அநுவ்யவஸிக்கலாமிறே, ஆனபின்பு, ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே வேண்டு
எனகிறார் ஒருவயாபாரி, ஸ்த்ரீ காப்பணியான ஸமயத்திலே அந்தராஜநமப்பணணவேணுமென
போவது, அவளும் பிள்ளைப்பறறு, அவனும் பகவனுடைய தனக்கும் தம்பப்பனுடைய வ்யாபார
யாத்ரையாய, அவனும் போய இருவரும் சரக்கத்துபிடித்துக்கொண்டு வந்து ஒருபந்தலிலே தங்குவ
அது இருவருக்கும் இடம் போராமையாலே அம்பறுத்தேயவேண்டுமபடி விவாதம் பரஸ்பரமா
ஸமயத்திலே, இருவரையும் அறிவாரொருவன் வந்து 'இவன் உன்பிதா, நீ அவன்புத்ரன்' என
அறிவித்தால், கீழிழந்த நாளைக்கு ஸோகித்து, இருவர்க்கும் ஒன்றாய, அவன் ரக்ஷகனாய, இவ

ஏழாம்பாட்டு - அடங்கெழில் இத்யாதி ஸதருஷ்டாந்தவிவரணம் - கடலிலே இத்யாதி இவ
தலையிலும் என்றது - கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவில்லை, துறும்புக்கும் தள்ளப்போ
தென்கிற நினைவில்லை யென்றபடி ஐஸ்வர்யதாங்கம் இவனைத் தள்ளுகையாவது அவன் எவ்விடத்தான ய
ஆர்? என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே பிறக்காலிக்கை தானும் அதுவாய் - அவ்விபூதிக்குள்ளே ஒருவ
ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டானால் கிட்டலாமோ? என
தருஷ்டாந்தவயம் ஒரு வ்யாபாரி இத்யாதி அம்பறுத்தேயவேண்டுமபடி - அம்பைத் தூணியி
றும் வாங்கி எய்யவேண்டுமபடி தாஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபராக்ஸ ஸரீரமாகிற வருக்ஷத்திலே ஸங்கதராயிருக்
செய்தே "த்வம்ஸி" என்றால் "அஹம்ஸி" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையா
அவனோடே ஸ்பர்ஶிக்க, அவனும் இவன் செய்த அபராதமடியாக "க்ஷிபாமி நு க்ஷுராஸு" என்று ஸ்பர்ஶி
இவனோடு பிணங்குகிற ஸமயத்திலே இருவருடையவும் ஸேஷஸேஷிபாவஸம்பந்தத்தை அறியும் ஆசார்ய
வந்து 'நீ இவனுக்குஸேஷபூதன், நீ இவனுக்குஸேஷி' என்று ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தி, தன் உபதேஶத்தா
இவன் அபிமாநம்போமபடி திருத்தி, 'தேவர்க்கு ஸேஷபூதமான ஆத்மவஸ்துவை அபராதமடியாகத் தள்ளவ
ண்ணாதே' என்று அவன் திருவடிகளிலே ஶரணமபுக்கு, இவ்வழியாலே இரண்டுதலையுந்திருந்தினபடியாக
வருக்ஷ கூடினால், 'இப்படி ஸுலபமான விஷயத்தை அநாதிகாலம் இழந்து அநாதரப்பட்டோமே!' என்று இ
ஸோகிக்க 'நமக்கு அவாஜஜீநீயஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, காமத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதிகாலம் தள்ளிவிட்டோ
மே!' என்று அவனஸோகிக்க, இப்படி இருவரும் கீழிழந்த நாளைக்கு ஸோகித்து இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவ
சேருகை தாஷ்டாந்திகத்தில், பந்தலாவது-ஸரீரம் என்னுமத்தை ஸ்பரமாணமாக அருளிச்செய்யாநி

acharya.org

ரக்ஷயமாய அநவயிததுவிடுமிறே, "ஸகா நம்வ்ருக்ஷம்வரிஷ்வஜாதே" (ஸமாநமவருக்ஷம பரிஷஸவஜாதே) ஜீவாதமாவும பரமாதமாவும தேஹமாகிற வருக்ஷததைப பறறியிருநதால், ஒரு வன காமபலங்களை புஜியாநிறகும, ஒருவன புஜிபபிதது விளங்காநிறகும அவன நியாமகன, நாம நியாமய மெனனும முறை யறியவே பொருநதலாமிறே ராஜபுதரன ஒரு உதயாநததைக கணடு புக அஞசினை, 'உனதமபபனதுகாண' எனனவே நினைததபடிபுககுப பரிமாறலாமிறே, ஆனபினபு, ததீபமெனனும பரதிபததியே வேணடுவது, தானும அதுககுளளே ஒருவனை அநவயிககலா மெனகிறார

[அடங்கெழிலசமபதது அடங்கக கண்டு] ஹோமபூமியாயிருககும நிதயவிபூதி, காமநிபந தநமாக அவனாலே நியாமயமாயிருககும இவவிபூதி, அதில ததீயமெனறு அநுஸநதிகககபபுககவாறே காமநிபநதநமான ஆகாரம தோறறாதே ததீயதவாகாரமேயிறே தோறறுவது [அடங்கெழில இத யாதி] கடடடங்க நனறான ஸமபததையெலலாங கணடு, நமககு வகுதத ஸவாமியானவனுடைய ஸமபதது இதெலலா மெனறு அநுஸந்தித்தது, அவவிபூதிககுளளே தானும ஒருவனை அநவயிககப பாரபபது, அபபோது ஶேஷிககு அதிஶயததை விளைததானாகலாமிறே, ஶேஷபூதனுடைய ஸவரூப

பர —(ஶேஷபூதனுடைய ஸவரூபஸிதி இதயாதி)—ஹமவாநு ஹாஷ்யகாரை: "ஶேஷி: வராயபுக்வாக" [வ-ஶ - ஶீ] இதி ஶேஷிஶேஷிஹாவலக்ஷணவரம் ஜெஜிநீ யம் ஸ-ஶ்ரீ வரொரயயாவ்யாவ்ருதம் ஶேஷ தஉரவ்ருதயும் கஸ்ய ஸ-ஶ்ரீ ஸ்ரீ யும் யயாவ ஶுயதி -"வரமதாதிஶயாயாநெஹயா உவாஷெயகுஸெவ யஸ்ய ஸ்வரூ வம் - ஸ ஶேஷி:, வரை: - ஶேஷீ" [வெ-ஸம்] இதி கஸ்ய்யும் - கநுஸ்ய ப்ர யொஜநஸெவ யஸ்ய வரை ப்ரயொஜநம் - ஸஶேஷி:, கநுஶேஷீதி, கநு வரஶஷொ ஸநுவயபுாயை: வரஶஷாதிஶயஶஷயொ: கஉயாரயஶஷாவ்யாவ்ருதயெபா மத ஶஷ:, தெந ஸ்வமதாதிஶயாயாயகெ ஶேஷிணு கிவ்யாவிவ்ருதயோ ஷாஸ: கதிஶய: -

---

கொணடு எடுதத பரமாணததுககு அரததம அருளிசசெயகிறார ஸகா நம் வ்ருக்ஷ இதயாதி இதமபூர்வம விகிதம பாதலஸநாநததிலே, வருக்ஷமெனகிற தேஹம ஒருவன் | ஜிபபித்து விளங்காரிபதும் எனறது - "ஜீதம்வ்விவஹுள" எனகிற ஶ்ருதியைப பறற "வ்விவம்ஶுவாயயம்ஶு - வ்விவஹுள" இதிஹி தத வ்யாகயா 'ஸமபநதஜ்ஞாநமே வேணடுவது' எனறவிடததிலே ஸவஸவாமிஹாவஸமபநததை அருளிசசெயதா, இதில நியநத்ருநியாமயஹாவஸமபநததை அருளிசசெயகிறார-அவன் நியாமகன இதயாதி இததால, "கஹி வாகுஶீதி" எனறததால பலிதத நியநதருநியாமயஹாவஸமபநதமும இபபாடடுக்கு விவகித மிதி த்ரஷடவ யம தருஷடாநதாநதாம ராஜ |நான் இதயாதி ராஜபுதானிதயாதி வாகயததிலே - ஸாவேஶவரனை ராஜா வாகவும, ஆதமாவைப புத்ரனாகவும, உதயாநம பெயதகாவாகவும, ஜ்ஞாபகன ஆசாரயனாகவும தரஷடவயம உக்தாததநிகமநம-ஆனபினு | இதயாதி

கடடடங்க நனறான ஸமபதெனனலாமோ? லீலாவிபூதி ஹேயமனறோ? எனன, ஹோமபூமி யாய் இதயாதி ஹோமேதயாதி - தருஷடாநதாததம இவனுககு அநுகூலமானபடியை அருளிசசெயகி றார - அதில் ததீயம இதயாதி ததீயதவாகாரமே தோற்றுவது - ததீயதவாகாரமே உததேஶயதாபரயோ ஜகமாகை ஶபதாததததுககாக மீளவும பரதீகோபாதாநம - அடங்கெழில் இதயாதி இதி கடடடங்க - ஸாகல யேந, உபயவிபூதியு மெனறபடி அஃதடங்க ஈஶவரனுடைய ஸமபதெனறு உளளேயடங்குக எனறு அர வயம அடங்துகை - அநதாபபவிககை அநவயிததால பலமேது? எனன, அபபோது இதயாதி அபபோது - தானும அவவிபூதிககுளளே ஒருவனை அநதாபபவிததபோது ஶேஷிக்கு அதிஶயததைவிளைக்கை - கைக காயமபண்ணுகை ஶேஷிகு அதிஶயததை விளைத்தால ஶேஷபூதனுககு பலம எது? எனன, ஶேஷபூத னுடைய இதயாதி ஸவரூபவிதியே பல மெனறபடி "வரமதாதிஶயாயாநெஹயொவாஷெய

* 1—13

acharya.org

ஸிதத், ஶேஷிபகல கிஞ்சிதகாரததாலேயா யிருக்குமே [அடங்குகவுளளே] - ஸவஸவாமி ஸா
ஸமபந்தஜ்ஞாநமடியாகத தானும அவனவிபூதியிலே ஒருவனுய அநவயிககலாமிறே, ஸமுதா
அபரிசசிநநமானலும அதினுளளில ஸததவங்களுகக வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸ
பந்தஜ்ஞாநமடியாகக கிடடலாம, ஸமபந்தஜ்ஞாநமில்லாத தருணததையிறே கடல் கரையிலே
யேறத தள்ளுவது ஸமபந்தஜ்ஞாநம பிறபபிககையிறே வடககருதயம

விஶேஷ:, கிஞ்சித்காரஉகியாவஸ "நாகிஞ்சித்கரவுதஶேஷக்வு" உகி ஹி ஶே
ஸகாநாம் வ்ரஹிணி: கநெநாகிஶயஶவ்வெந ஸ்வரூபாநநுகுணஸ்வபாநாஶாஶ்ரயா
காநாம் ஶேஷக்வஶ்ரவ்ரூஷாஸ:, ஸலவிநாஶ்ரஸ்ய ஹி கூடுண: ஸ்வமதவிநாஶாய
யகலமம் வ்ரகி ந ஶேஷிக்வம் ஸ்யாநஶவ்வெநாகிஶயம்ப்ரதிநயிகரணதயா
தக்வம் விவக்ஷிதது, கநெந வரமதகிஶயம் ஸ்வஹிதாவாஷயிதக்ரு ஶிவயொவா
யஸ்ய ஶேஷிண ஶேஷக்வஶ்ரகிவ்ரதி: (ஊஹயெதி) வரமதாகிஶயஸ்ய ஊஹாவிஷ
தயா வ்ரயொஜநக்வமுகெ ஊஹாஶ்வஸ்ய நிரூபவஷக்வா தாக்ஷாதெவெஹாவி
யக்வமேவெதது, ஸாக்ஷாதிஹாவிஷயஶ்ச வரமவ்ரயொஜநது, தது, "வரராயுக்வாக
உதுயுஶ்வெநொகது, கூயுதக உகி ஹி கூயுது, இஷ்யுதக உகியாவஸ நிர
வவஷ்ஶாயுஶ்வ: ஸ்வகு: வரமவ்ரயொஜநவரு:, கநெந ஸ்வாகிஶயாயாயகெ உ
தாஷ்ள ஶக்ஷணாவ்ராவிஶஶ்ரவ்ரூஷாஸ: ஹ்ரதெயாஹி ஸ்வாஶ்ரராகிகூவி ஸ்வாவ
ஶயாய ஹவதீதி வ்ரூஷ்யா ஸ்வாகிஶயாரேயதெ, கதொ ஹ்ரதெந ஸ்வாகிஶயாயாநவ
வராகிஶய: வரமவ்ரயொஜந்திதி நாவ்ராவ்தி: உவாசெயக்வம் ஸ்வீகாயுக்வது ஊ
ஸ்வீகாரள யயாயொமும் ஸ்ஹ்வகு: ஶேஷஶேஷிணொரூஹயொரவி வெதநக்வெத
ஊஹாஸ்வீகாரள தஷ்ளஸ்வ:, யயா ராஜஹ்ரதுயொ: கூநுதாரஸ்ய வெதநக்வெ கூநுத
வெவ்வ ஊஹாஸ்வீகாரள, யயா ராஜஹவநயொ: உஹயொரவ்வுவெதநக்வெதவு
ரிகவெதநமதா விஹாஸ்வீகாரள யயாயொமும் ஸ்ஹ்வகு:, யயா ப்ரஹாப்ரஹாவதெ
உவாசெயக்வது - உவாஷாதக்ரூஹுக்வது, தெநாகிஞ்சித்காரஶாயா வ்யாவ்ரிவரிக
ரு: வலகாரெண கஷாவித்ரஸ்ரிஞ்வ்ரிகிஶயாயாயகஸ்ய ஶேஷிண: வரம் ப்ர
ஶேஷக்வ்ரூஷாஸ: (ஸ்வரூபவதிதி) ஸ்வரூபாகிரிகமுணாஶ்ரூவாயி நிராவ
ஸ்வரூபவ்ரயுக்வது, ந தக்ரு முணாரியகு ப்ரயுக்வதுதுயுது: வராகிஶயஸ
வரமவ்ரயொஜநம் யஸ்ய ஸ வரம்ப்ரகி ஶேஷ உகி ஶக்ஷண ஶுக்வது

க்வ ஶேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸஶேஷ:, வர: - ஶேஷீ" என்ற பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூ
அநுஸந்தேயம "வராகிஶயஸ்ய வரமவ்ரயொஜநது, யஸ்ய - ஸ வரமவ்ரகி ஶேஷ
என்று ஶேஷத்வலக்ஷணம் அனறே ஈஶ்வரவிபூதிகளுளளேயனறோ இருக்கிறது இனறு அடங்குகை
தென? என்ன, ஸ்வஸ்வாமிஹாவ இத்யாதி அடங்குகை - ஸ்வஸ்ய தஸ்ரிஹ்ரூகிஶ்வெநாநுஸ்ரூநாந
அவதாரிகையில் 'கடலிலே புகக் தருமபு' இத்யாதி ஶங்காவாகயத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் - ஸிமுஹாம இத்யா
ஸததவங்களும் ரக்ஷ்யரக்ஷகஹாவ ஸமபந்தத்தாலேயிறே ஸமுதாயத்தைக் கிடடுகிறதென்றபடி தருஷ்டாந்தத
பிதாபுத்ரஸமபந்தத்தை யுணர்ந்தவிஞ்சறபோலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில ஶேஷஶேஷிஹாவஸமபந்தஜ்ஞா
ஜுரென்ன, ஸிமபந்த இத்யாதி அனறிக்கே, ஸமபந்தஜ்ஞாநமுண்டாம படி யென? என்ன, ஸிமபந்தஜ்ஞா
இத்யாதி என்று கீழ்வாக்யத்தோடே ஸங்கதியாதல அடங்கெழிலென்று தொடங்கி, அஃதடங்க ஈசனெ
லென்று உளளேயடங்குக என்று அந்வயம

acharya.org

எட்டாம் பாட்டு.

உளளமுரைசெயல, உளளவிமமுனறையும
உளளிககெடுதுஇறை, உள்ளிலோடுங்கே

அ —(உளளம) எனன உபகரணங்களைககொணடு அடிமைசெயவதெனனில, —ஸம பாதிககவேணடாதே பணடே ஸமபநநமாயிருநத வாங்மநஃகாயங்கள மூனறையும ஈகவதபரிசா யாகரணாதகமாகப பரிகலபித மெனனுமிடதைக அநுஸநதித்து நகவயதிரிகதவிஷயங்களி னினறும நிவாததிபபிரது ஈஶவதவிஷயமாகுவ தெனகிறார

ஒ — எடடாமபாடடில, பஜநபரகாரததைச சொலலுகிறார

[உளளம எனறு தொடங்கி] மநோவாககாயங்கள கேடவேணடாதே ஸமபநநமாய விதேயமான மூனறையும எனன பரயோஜநங்கொளகைககு இவையுணடாகககிறது ? எனறு ஆராயநது அவறறுககு உணடான அபராபதமான பாஹயவிஷய பராவணயததைத தவிரதது அவனபககலிலே நிவேசி யெனகிறார

ப —அநநதாம, பஜநபரகாரததை அருளிசசெயகிறார

உளளம - (மநநாதிகரணமான) மநஸஸும, உரை (ஸதுதயாதிகரணமான) வாககும, செயல (பாணமாதிகரணமான)காயமும, உளள - (நமககெனன)அடியிலேயுணடாப, இமமூனறை யும - ஸநநிஹிதமான இமமூனறையும, உளளி (இவறறினுடைய ஸருஷடி பரயோஜநததை) நிரூபிதது, கெடுகது (இதரவிஷயாநவயததைத)தவிரதது, இறையுளளில ஸவாமியான பராபத விஷயததிலே, ஓடுங்கு பாதநதானுப ஓதுங்கு 'உரை, செயல' எனறு வருததிகளையிடடு தததககரணங்களை லக்ஷிகிறது 'உளளிககெடுகது' எனறு இவறறினுடைய பூரவவருததததை ஆராயநது, அநயபரகையைத தவிரதது எனறுமாம

இ —எடடாமபாடடில, பஜநபரகாரம சொலலுகிறது

[உளளமுரைசெயல] மநோவாகசாயங்கள உரை செய லெனறு ததாஶரயமான கரணங்களை நினைககிறது [உளள] இனறு தேடவேணடாதே ஸமபநநமாயிருககை [இம மூனறையும] ஸநநிஹிதங்களும விதேயங்களுமான இமமூனறையும இவறறுககு அவவருகே ஒனறு தேடவேணடா, இவையே அமையும [உளளி] - இனனபரயோஜநங் கொளளுகைககு இவறறை யுணடாகககிறது எனறு ஆராயநது "ஶரஂஶ்வராயநிவெஶிதஂ" எனறு நிரூபிததால ஈஶவதவிஷயததிலே ஸமாபபிககைககாகவா யிருககுமிறே [கெடுதது] - அவறறுககு உணடான பாஹயவிஷய பராவணயததைத தவிரதது [இறையுளளிலொடுங்கே] வருததவிஷயததிலே இவறறையுங் கொணடு புகுகு அடிமைசெயயப பா அனறிககே, ஓடுகெனறு மெலலொறறை வலலொறறுகி அவன திருவடிகளிலே ஸமாபபி யெனறுமாம இபபாடடில பஜிககைககுப புறமபொரு உபகரணம ஸமபாதிககவேணடா, முனனமே யுணடானவறறின வயபிசாரததைத தவிரதது வருததவிஷயததிலே ஸமாபபியுங்கோ ளெனகிறார

acharya.org

ாடு —எடடாமபாடடு அவனுககு விபூதியாய அநவயிததால பினனை தானும தன கேனன சிலகரணங்களும எனறு உணடாய பஜிததானுகை அரிதாயிருநததே! எனன, பஜநபரச ரத்தை அருளிசசெயகிறா

[உளளம உரை செயல] பாஹயவிஷயங்களிலே பரவணமாகிற மநஸஸை பரதய காககினவாறே ஹ்ரவதநுஸநதாநததுககுஉடலாமே, அவவநுஸநதாநம வழிநது *"போங்கேழுபுகழக வாயவாய" எனகிறபடியே சோலலாயப புறபபடகைககு உடலாமிறே வாகுகு, "ஹ்ரெணைஉ வஸ்ரீவாமதஃ" (குணோதாலயமுபாகதஃ) எனகிறபடியே திருவடிகளிலே விழுநது ஸகல கை காயங்களும பணணுகைககு உடலாயிருககுமிறே உடமபு [உளள இமமூனறையும] இவை தான இனறுக ஸமபாதிககவேணடாதே ஸேஷியான தான இவறறை யுணடாககிவைததானே இவையும வேறே சிலவுந தேடவேணடாவே, இங்கே†"தாழாரே"‡"நாவாயிலுணடே" இதயாத களை யோஜிததுககொளவது உளள இமமூனறையும உளளுவது, 'இவைதான எதுககாக கண் டது? இவைதான இபபோது இருககிறபடியென?' எனறு ஆராயநதுபாரததால அபராபதவிஷயா களிலே பரவணமாயிருககும [கெடேதது] கெடபபது அவறறினினறும மடபது [இறையுளளி லோங்கே] பாழிலே மேடடிலே பாயகிற நீரைப பளளததிலே பயிரிலே பாயசசுவாரைப போலே பராபதவிஷயததிலே யாககப பாரபபது ஒடுங்கேனனுதல, ஒடுகேகேனனுதல, மெலலினமான ஙக ரதை வலலோறறுகி ஒடுகேகேனறு கிடககிறதாதல

எடடாமபாடடு - உள்ளம் இதயாதி ஸமபநதஜஞாநபூர்வகமாக அவன விபூதிகளுளளே ஒருவனு அநவயிபப தெனற அநநதாம காரணதாயததையும அபராபதவிஷயங்களிலே பரவணமாகாதே பகவதவிஷயத திலே பரவண மாகுவ தெனறு சொனனதுககு பரயோஜநததை ஸங்காபரிஹாரா கதுமுகேந அருளிசசெய கிறா - அவனுக்கு இதயாதி பஜநபரகாரததை யெனறது, 'இறையுளளிலொடுங்கே' எனறதைப பறற பஜந பாகாரம் - அவன தனகககாகத் தநத காரணங்களை அவனுககு உறுபபாகுகை

'உளளமுரைசெயல' எனற இது பரதிகோபாதாந மனறு பாடடுக்கெலலாம உபாதாநம, மேல மறை வாக்யதாதபாயம இததால, ஏவமவிதமான பஜநம ஸுகரமெனறு தயோதிதா தரிவித காரணங்களையும இதை உளளே யொடுகுமபடியைக காடடுகிறா - பாஹ்யவிஷயங்களிலே இதயாதி பாநயங்காகினவாறே அநதாமுகமாககினவாறே வழிந்து ஸரவிதது பொங்கேழ் இதயாதி வாதநிததுகளை புகிற குணங்களா னவை வாகவிஷயங்களாக உரையுமசெயலும-ஸவகாரணமான வாக்கையும காயததையும லக்ஷிக்கிறது உளள வெனறதுக்கு ஹாவம - இவைதான் இதயாதி பிரிதது மூனறையும நிரதேபரிததிருகக, புநஃ 'இமமூனறை யும' எனறதுககு ஹாவம இவையும இதயாதி உளள இமமூனறையு மெனறதுக்கு ஸமவாதம - இங்கே தாழளரே இதயாதி ஆதிபதம - "ஸுரணைவுஸகிவதுரணி", "நாராயணைகிஸவொவஸி" இதயாதியைக கடாக்ஷிதது உளளுகை - விசாரிகை உளளும பரகாரததையும, உளளினுல இருககுமபடி யையுங காடடுகிறா - இவைதான் எதுக்காக இத்யாதி எதுக்காகக் கண்டது - அவனை ஆஸரயிகைககாக கணடதெனறு கணடுகொளவது "ஆராயநதுபாரததால" எனற அநநதாம பகவதஸமாஸரயணமாக ஸருஷடங் களாயெனறு அத்யாஹாரம கெடேதெனறதுககு அர்த்தம - கெடபபது எனறு உகதவிவரணம - அவறறி னின்றும் இதயாதி பகவதவிஷயததிலே காரணங்களை பரவணமாகினுல அது பரயோஜநமுமாய ஸவரூப பராபதமுமா யிருககுமெனனுமிடம தோனற அருளிசசெயகிறா - பாழிலே மேடடிலே இத்யாதி காரண ங்களைகொணடு ஒடுகேகேனனுதல அதாவது - காரணங்களைகொணடு தான ஆஸரயிகை யதவா, காரண ங்களை யொடுகேகேனனுதல அதாவது - காரணங்களை அவனவிஷயததிலே பரவணமாகுகை "ஒடுங்கு" என முல ஒடுகேகேனறு காடடுமோ? எனன, மெல்லினமான இதயாதி ஒடுக்கேனறு கிடக்கிறதாதல் எனறது - ஒடுகேகேனகிற அர்தததைச சொலலிககொண்டுநிறகிற தெனனுதல எனறபடி

---

* திருவாயமொழி - அ, கo, ச † இரணடாநதிருவநதாதி-உக ‡ முதலதிருவநதாதி கூகி

acharya.org

"தாமுளரே"—தநதாமைத தேடவேணடாவே "தமமுளளமுளளுளதே"—'என ககுச சறறுபபோது ஊமவதவிஷயததை நினைகககக நெஞசு தரவேணும' எனறு தனிசு வாஙகவேணடாவே, தாம உளராளுல உண்டான நெஞசும உணடே "தாமரையின பூவுளதே" கைககெடடுமே பூ உணடாகசிவைததானே *"களளாரதுழாய" எனறு அஙகுத்தைகக அஸாதாரணமான திருததுழாயைச சொலலி, அததோடோகக "கணவலா" எனறு காகககணததையும ஆமபலையும சொலலுகையாலே அரகுததைகக ஆகாததிலலை யெனற படி, ஆகையாலே, 'தாமரையின பூவுளதே' எனறது - எலலாப புஷபங்களுககும உபலக்ஷணமான இதததனை "ஏததுமபொழுதுணடே" காலததை யுணடாகசி வைததானே, அது தனிசு வாஙக வேணடாவே "வாமன" இதெலலாம வேணடுவது அவனஅவனலலவாகிலனறோ! தனனுடைமை பெறுகைககுத தான இரபபாளனுவானொருவனு யிருந்தானே 'திருமருவுதாள" அவனுடைய ஐஸவாய பரகாஸகமான திருவடிக ளெனனுதல, †"வடிவிணையிலலா மலாமகள மறறை நிலமகள பிடிககும மெலலடி" எனனுதல 'மருவுசெனனியரே" மருவுகை சேருகை இபபடிபபடட திரு வடிகளிலே சேருகைககுத் தலையாகசி வைததானே "வாமன" அமரா செனனிபபூவான திருவடி களை நிதயஸமஸாரிகள தலையிலும வைபபானொருவனு யிருநதானே இபபடியிருककசெயதே, "சேவவேயருநரகம சோவதரிது" இவாகள ஸமஸாரததுககு விலककடி தேடிககொணடுபோகிறபடி எஙஙனேயோ? "நாவாயிலுணடே" இது முனனம புறமபு தேடிபபோக வேணடாவே "நமோ நாரணுவெனறு ஓவாதுரைககுமுரையுணடே" ஸஹஸராக்ஷரீமாலாமநதரமபோலே இருककை யனறிककே எடடெழுததாய நடுவே விசசேதியாதே சொலலலாந திருநாம முணடாகசிவைததானே "மூவாதமாककதிककட சொலலும வகையுணடே" புநராவருததியிலலாத பராபயததை யுணடாகசி வைததானே "எனனொருவாதீककதிककடசெலலுநதிறம" இஙஙனே யிருநதபினபு இவர் தணணிய வழி தேடிபபோகிறபடி யெஙஙனேயோ? (அ)

கீழெடுதத பாடடுककளுककு வயாகயாநம - நாமுளரே இதயாதி 'தமமுளளம" எனறதுककுத தாத பாயம - எனக்துசிசறறுப பொது இதயாதி "உளளுளதே" எனறதுककு ஊவவம நாமுளரானுல் இதயாதி அனறிककே, வாகயதவயமும 'உளளுளதே" எனறதுककு ஊவவமாதல சறறுபபோது கிஞசிதककாலம தனிசு - கடன கைகெடடும் பூ வெனறது - தாமரினறு ஸுகாஹறுமாகையைப பறற கைककெடடுமெபூவென கிறதென? ஸரவாகயபுஷபங்களுக்கும உபலக்ஷணமானுலோ? எனன, களளாரி இதயாதி கணவலா - காகககணமபூ ச விளை - பிலவம ஆம்பல் குமுதம முளரி - தாமரை வாமனெனறு இரபபும அளப பும சோனறும இதெலலாம வேணடுவது இதயாதியாலே இரபபையும, அமராசெனனி யிதயாதியாலே அளபபையும அருளிசசெயதா அவன் அவனல்லவாகிலன்றே வாமனனுய ஸுலபனனறிककே மேனமை யோடே யிருநதானுகிலனறோ அவன அவனுகையாவதென? எனன, தன்னு டைமை பெறுகைककு இத் யாதி திரு - ஐஸவாயமும, பிராடடியும ஐஸவாயபரகாஸகமெனறது - தவஜாரவிநதாதி ரேகையைப பறற வடிவிணை இதயாதி - வடிவழகுककு ஒபபிலலாத பெரிய பிராடடியாரும மறற பூமிபபிராடடியும பிடிककும மருதுவான திருவடிகளை தாதபாயாநதரம - அமரர்செனனி இத்யாதி அநுநாகம் - ஸுஸாரம விலக் கடி - பராபயபராபகாநதரங்கள நாவாயிலுணடே இத்யாதி 'வாயில' எனறதுककு ஊவவம - இதுமுன்னம் புறம்பு இதயாதி ஸஹஸராக்ஷரீமநதரமெனறும, மாலாமநதரமெனறும இரணடு மநதரம 'ஓவாது' என கிறதின ஊவவம - விச்சேதியாதே எனற திருநாமததிலுடைய ஸௌலபயஞ சொனனபடி மூவாது - ஸரீ யாத, புநராவருததி யிலலாத வெனறபடி கமயதஇதி - கதிஃ எனறுய, பராபய மெனறபடி கதிக்கண் - கதியிலே செல்லும் வகையுணடே - செலலுककைகிடான உபாயமுணடே ஓவாதுரைककு முரையெனறு- கீழே ஸாதனஞசொலலுகையாலே மூவாத இதயாதி - பராபயபரம "நாராயணெதிஸவொவி" இதயாதி "வதகீதிகிஷ்டு தழ" இதயநதம கரமேண அநவயஃ (ஆ)

---

* திருமொழி கக, எ, சு † திருவாயமொழி-சு, உ, கo

acharya.org

ஒன்பதாம் பாட்டு.

ஒடுங்கஅவனகண், ஒடுங்கலுமேலலாம
விடுமபினனுமாகைக, விடுமபொழுதேணணே

ஆ —(ஒடுங்க) இபபடி அவனபரகலிலே கரணங்களை ஒடுங்கப பணண பகவதகைங்காய பரதிபநதகங்ச ளெலலாம போம, பினனையும இவவாக நமான ஸரீரம பே கனையும பாரததிரு, அததனையே விளமபமுளள தெனகிறா

ஒ —ஒனபதாமபாடடில, இபபடி ஆஸரயிகக பகவதபராபதி பரதிபநதகமான காப களெலலாம நஸிககும, ஸரீரபாபவஸாநமாநரமே இவனுககு விளமப மெனகிறா

[ஒடுங்க எனறு தொடங்கி] அவனையாஸரயிகுங்காடடில அவிதயாதி ஸஙகோசா ளெலலாம போம, ஆககை எனறு சரீரததுககுப போ

ப —அநநகாம, பஜநபலமான விரோதிநிவருததியை அருளிசசெயகிறா

அவனகண ஸவாமியானவனிடததிலே, ஒடுங்ச (அபருருகலிகத பரகாச ய அநதாபபவிககவே, ஒடுங்கலும (ஆதமாவினுடைய ஜஞாநாதிஸவரூப) ஸங்கோசமும, லாம (தததேதுவான)அவிதயாதிகளும எலலாம, விடும விடுகைகழியும, பினனும ("கூ கூ-தூ: ப்ரதீக்ஷதெ" எனகிறபடியே) பினனையும, ஆககை - ஆரபத ஸரீரோஷததினுடை விடுமபொழுது முடிவை, எண பாரததிரு ஆககைவிடுமபொழுது எணணவேணுமோ? என மாம அனறியே, 'பஜநததுககு அநுகமெனறு நினைததுப பினனையும அநதிம நஸையிலே நிகி எனறு அநதிமஸமருதியை விதிகிற தெனபாரு முளா

இ —ஒனபதாமபாடடில, பஜநம எளிதானாலும அநாதிகாலஸஞசிதமான அவ யாதிகள பஜநபராபதிகளுககு விரோதியனறோ? எனனில, 'பஜிபபோம' எனகைககு அடியா ஸுகருதமே வேணடுவது, அதடியாக பஜநததிலே இழியவே அவையடங்கக கழியு மெனகிறது

[ஒடுங்க அவனகண] "ஸர்வஸ்ரோஹி" எனறிருககை களிநது அவனுககு காரமாய அவனபிமாநததுகுளளே அநதாபபவிககவே [ஒடுங்கலுமெலலாமவிடும] - ஒடுங்க ஒடுகைததைபபணணுமவை ஆதமாவுககு ஸங்கோசகங்களான அவிதயாதிகளெலலாம போ ஒடுங்கல வநதேறியாய ஒடுங்கிககிடநதவை யெனனவுமாம ஸவரூபாதிரேகியாய ஒடுங் கிடநத அவிதயாதிகளெலலாம போம 'எலலாம' எனகையாலே - பஜநவிரோதியோடு பராப விரோதியோடு வாசியற ஸாவமும நசிகுமெனகிறது [பினனுமாகைக விடுமபொழுதெணணே பினபு ஸரீராவஸாநமே விளமபம காமிநி தன உடமபில அழுககைக கழறறி ஹோஹததிலே அநவயிகக அவஸரபரதீக்ஷையாயிருகுமாபோலே ஸரீராவஸாநததைபபாரததுககொணடிருகை உடையவா குறறததுசசீயரை "சிஙகபபிரான! இனறு அயநமகிடாய" எனன, நிதாநம அறியாக யாலே திகைததுநிறக, "பராபதிபரதிபநதகமான காலததிலே ஆறுமாஸம போநதது உனக ஒனறுமிருநகதிலலையோ?" எனறு அருளிசசெயதா "கூ-கூ-தூ:" இத்யாதி எமபா "அஸதிரமான ஸரீரம தானே நசியாநிறக இவனுககுததான மநோரதிககவேணுமோ?" என அருளிச்செயவா.

acharya.org

ாடு —ஒனபதாம்பாடடு ஸம்பந்தஜ்ஞாந முண்டாகவே தன சிறுமை பாரதது அகல வேண்டா வேனறும, பஜநமாவது - தான அவன தனககாகத தநத கரணங்களை அவனுககு உறுப பாககுகை யேனறுஞ சொலலி நினறா கீழிரண்டுபோடடாலே, இது தனனரசுநாடாய பராபத விஷயம அவனலலாமை பஜியாதிருககிறோமோ? பஜநவிரோதிகள கனககவுண்டாகையனறோ நாங்கள பஜியாதொழிகிறது ? என்ன, நீங்கள அவனைக கிடடவே அவையடைய விடடுபபோ மெனகிறா இதில

[ஒடுங்க அவனகண்] பரகாரபூதரான நீங்கள பரகாரியான அவனபககலிலே சேனறு சேர [ஒடுங்கலுமெலலாமவிடும்] - பராபததைச செயய அபராபதமானவையெலலாம தனன டையே விடடுபபோம ஸவரூபாநுரூபமானதைச செயயவே ஸ்வரூபவிரோதிகளடங்க விடடுப போம "ஒடுங்கல" என்கையாலே இது ஸவரூபததிற கிடபப தோனறலல, ஸ்வரூபவிரோதி யாயக கொண்டு வந்தேறி யேனனுமிடம தோறறுகிறது, அனறிககே, "ஒடுங்கல" எனகிற மேல லோறறை ஒடுககலேனறு வலலோறறுககி இவனுககு ஸங்கோசததைப பிறபபிककுமவை யேனனு தல [எலலாம விடும்] அவிதயாகாமவாஸநாருசிகள ஸவாஸநமாக விடடுக கழியும "வானோ மறிகடலோ" இதயாதி, "மாடேவரபபெறுவரா மெனறே வலவினையா" இதயாதிகளை யோஜி ததுककொளவது இவை போமாகில பினபு இவனுककுக காததவயமஎது ? எனனில,—[பினனுமா ककை விடுமபொழுதெண்ணே] 'உபாஸநததால வந்த ராஜகுலங்கொண்டு பலம தபபாது, தனன

ஒனபதாமபாடடு ஒடுங்க இதயாதி கீழிரண்டுபாடடு பரமேயததை அநுவதித்துककொண்டு, இப பாடடில 'ஒடுங்கலுமெலலாமவிடும்' எனகிற பததததைக கடாக்ஷித்து ஸங்கதி அருளிசசெயகிறா - ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகவே இதயாதி வாகயதவயததாலே அவனைக்கிடடவே - அவனை ஆஸரயிக்கவே

ஒடுங்க - சேர அபருதककவிததவிஶேஷணமான இவன இனறு ஒடுங்குककையாவதென? எனன,பரகா பூதரான இதயாதி 'ஒடுங்க' எனறு பரகாரதவாநுஸந்தாநம விவக்ஷிதம ஒடுங்கலெனறு - வந்தேறியைச சொலலு கிறது அபராபதம் - வந்தேறி விவரணம - ஸ்வரூப இதயாதி இது - விரோதிஸமஷடி ஸ்வரூபததில் சிடபபதோனறுல்ல - ஸவரூபாநுபாதியனறு மேல்லோறறு - மருதவக்ஷரம வல்லோறறு - கடிதாக்ஷரம அவிதயா - அஜ்ஞாநம பகவதஸமாஶரயணாநந்தரம விரோதிகள போமெனககककு பரமாணம வானோ இத யாதி பெரியதிருவந்தாதி - (இச) "வானோறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ, கானோ வொருவகிறறுங கணடிலமா - லானீனற, நனறுயரததாமெறிநது காயுதிரதகாதாளபணிநதோம, வனதுயரையாவாமருங்கு" (ஷ-ரு) - "மாடேவரபபெறுவராமெனறே வலவினையா, காடானுமாதானுங கைककொளளா - ரூடே போயப, பேரோதம சிநது திரைककணவளரும்பேராளன, பேரோதஞசிநதிककபபோது" ஆனீனற எனறு தொடங்கி, தாளபணிநதோம வனதுயரை மருங்குककணடிலம, வானோவொருவகிறறும மறிகடலோ வொருவகிறறும, மாருதமோ வொருவகிறறும, தீயகமோ வொருவகிறறும, கானோ வொருவகிறறும ஆ, ஆ, ஆல!! இதயவயஃ பசுவீனறककனறை எறிதடியாகத தாம உயர எறிநது விளைககாயை உதிர த்தவருடைய திருவடிகளை ஆஸரயிததோம, பரபலதுஃककதை விளைவிककும பராபதிபரதிபநதக காமங களை நமமுடைய ஸமீபததிலே கணடிலோம, இது ஆகாஶததிலே போயிறறோ? திரைककிளபபததையுடைய கடலிலே போயிற்றோ? காறறிலே போயிறறோ? நெருபபிலே போயிறறோ? காடடிலே மஹாபாரஸதாநமாயப போயிறறோ? எங்கேயொருவகிபபோயிறறோ? ஆ, ஆ, ஆல - ஹந்த ஹந்த, இதெனன ஆஸசாய மெனறபடி துயரெனறு - துயரைவிளைककுங காமங்களைச சொலலுகிறது ஊடேபோய எனறுதொடங்கி, சிநதிककப போநது வலவினையா காடானுமாதானுங கைककொளளா, மாடேவரபபெறுவரா மெனறே இதயவயஃ நடுவி லேபோயப பெரியகடல சிநதுகிற திரைகள தொடைகுததக கணவளாநதருளும பெருமையையுடையவனுடைய திருநாமங்களைச சொலலவேணுமெனறு மநோரதிகக, நமமைவிடடுபபுறபபடடு பராபதிபரதிபநதककாமததினு ானவா தமककுக காடாதல மலையாதல ஓரண தேடிककொளளுகிறிலா, இதுककு அடி பண்டு போலே நமமணடையிலே வாலாமெனறோ? வந்தாராகில தாமே படுகிறோ ரெனறு கருதது வலவினையா ரெனறது - அவிதயாதிகளுककும உபலக்ஷணம யோஜிததுக்கொள்வது - பரமாணதயா யோஜிததுக் கொளவது பினனும் - அவிதயாதிகள கழிநதபினனும ராஜதுலங்கொண்டு - ராஜகருஹாவஷடமபங

acharya.org

டையே வருகிறது' என்று ஆறியிருக்கை யன்றிக்கே, 'ஹேதுவான அவிதயாதிகள் கழிந்ததா அவற்றின் காரியமான இஶரீரமும் ஒருபடிபோய, தண்ணீர்த துர்வபற்று பராபதி கைப்புகுந வது எப்போதோ?' என்று அதுக்கு விரல் முடக்கி யிருக்கு மிதத்தனை, காமிநியானவள் தன்னுட லழக்குக் கழற்றி போகத்திலே அநவரதக்ஷயா யிருக்குமாபோலே ஶரீராவஸ தைப் பாராதுகொண் டிருக்கை, "கோங்கைமேல் குங்குமத்தின் குழம்பழிய புகுந்தோரா தங்குமே லெனனுவி தங்கும்" என்று அழுக்குக் கழற்றி யொப்பித்துப் பாராதிருந்தாளிறே, அப "அழுக்குடம்பு" என்கிற இவ்வழுக்குக் கழன்று, பராபயம் கைப்புகுந்ததாவது எப்போதே என்று பாராதிருக்கு மிதத்தனை, "ஶுத்ரூம் ப்ரியவிவாதியிழ்" (மருதயுமபரியமிவாதிதிம) என க்குமிதத்தனை "க்ருதக்ருத்யாஃ" (கருதகருதயாம்) கருதகருதயராகிறார் ஸித்தஸாதநபரிகர ணணினவாகளிறே, "விஷ்ணுஃ க்ருஷ்ணஃ ப்ராஹ்மணாஃ ஸ்ரமணாஃ ஸ்வ வ்ருயஜ்ஞாஸ்ஸாவாஃ" (விதுஃருஷ்ணம் பராஹ்மணஸ்ரமணாஃ ஸ்வ ஞாஸ்ஸாவாஃ) அவனை உள்ளபடி அறிந்தவாகளிறே எல்லாவற்றையும் அநுஷ்டிக்கும் கடடினாகளாகிறார், ஓரயநத்தினன்று குன்றத்துச்சீயா எம்பெருமானார் ப்ரீபாதத்திலே புக, டைய சிறுபேரைச் சொல்லி "சிங்கபிரான்! இன்று அயங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளாதகிறது இன்னதென்று அறியாமையாலே அவர் பேசாதிருக்க, "இதுதேஹஸமந்தரத்திலே பரா கணணழிவற்ற பின்பு நடுவு விரோதியாய்ச் சொல்லுகிற நாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்ற உனக்கு ஒன்றுமிருந்த தில்லையோ?" என்று அருளிச்செய்தார் அன்றியே, எம்பார் ஒருருவி "பின்னுமாக்கைவிடும்போழ்தெனணே" என்று "இங்ஙனே காரணமாவது கழிந்தபோதே கா மும் தன்னடையே கழிந்ததே யன்றோ! பராபதியும் இனிக் கைப்புகுந்ததே யன்றோ? இ சிந்தாவிஷய முன்னடோ?" என்று அருளிச்செய்தார்

கொண்டு ஹேதுவான ஶரீரோத்பத்திகாரணமான தண்ணீர்த துர்வம் | அறல் - பரதிபந்தகம் பே 'எண்ணே' என்கிற ஏகாரம் - ஈற்றசையாத ஏ ஈறு கெ - பாதபூரணம் அவயவ மென்றபடி யத தேற்றேகாரமாய, எண்ணவேணுமென்றபடி நேறுறும் - நிஶசயா கேவலனைப்போலே தேஹநிவரு பை அபேக்ஷிக்கிற தென? என்ன, காமிநி இத்யாதி அதாவது - பராபக்திக்கு உறுப்பாக என்றபட இதுக்கு அநுஷ்டாநம் - கோங்கை இத்யாதி முலையினமேலே பூசின குங்குமக்குழம்பு அழிய பரவேசித்து ஒரு நாள் நிறகுமாகில் என்னுடைய பராணனானது நிறகு மென்றபடி பராணரக்ஷணத்து ஒருநாள் வந்து அணையுமாகில் தரிக்கலாமென்று கருத்து அலங்காரிக்கையாலே அழுக்குக்கழித்ததமை தம் "நாநுஶுரணாஷ்யழ்" என்றிருக்க, இது பராத்தயமாமோ? என்ன, மநுஷ்யம் இத்யாதி "ப ஶுஃவாவகாரிவாநுதெரார்ஷ்ஜதெஜநஃ | க்ருதக்ருத்யாஃப்ரதீக்ஷந்தெ ஶுத்ரூம்ப்ரிய வாதியிழ்" இதி மஹாஹாரதே ராஜஸுயே தாமஸுமுமபாதி கருஷ்ணஃ "க்ருதக்ருத்யாஃ ஶுத்ரு ப்ரியஃதியிதிவ ப்ரதீக்ஷந்தெ" இந்த அதிகாரிக்குப் புருஷார்தத மென்றபடி இஶஸ்லோகத்திலே க்ருதயாகனன்றோ இது உபதேஶ மென்கிறதென்ன, கருதக்ருதயா இத்யாதி ஸித்தஸாதநபரிகரஹம் டணண வாகள கருதகருதய ரெனக்கைக்கு பரமாணம் - விதுஃ இத்யாதி "ஸவெ-ு வெஷாஸ்ஸவ-ு வெஷ்ரு ஶாஸ்ரா ஸ்வெ-ுயஜ்ஞா ஸ்வ-ுஜ்ஞாஶ்ச க்ருஷ்ணஃ" இதி பூவாராதம் - ஊஷ்ம ஷாநயவெ வெஷ்ரு-ஷாஹாரணெ இதுக்கு அர்தம் அவனை இத்யாதி ஶரீரநிவருத்தி புருஷார்தமென்கைக்கு ஹயம் - ஓரயநத்தின் இத்யாதி 'எண்ணே' என்றதுக்கு - தேற்றேகாரமாய, எண்ணவேணுமென ஓரர்தம் அருளிச்செய்து, * பிரிநிலை யேகாரமாய, எண்ணவேண்டா வென்றாய, இனி சிந்தாவிஷயமுன்னடே என்று இரண்டாமர்தம் அருளிச்செய்கிறார் - அன்றியே எம்பார் இத்யாதி பிரிநிலை - வ்யதிரேகம் அவ ணெடுங்க, ஓடுங்கலு மிதயாரபய அநவயஃ

---

* வினவென்றபொருளில் இவ்வாறு வருகின்றது

பத்தாம் பாட்டு.

எணபெருகககநலதது, ஒணபொருளீறில
வணபுகழநாரணன, திணகழலசேரே

ஆ —(எணபெருககு) இபபடி ஸகலஸமாஶரயணீயனுகச சொலலபபடட ஈஶவரன தான ஆரி எனனில,—அஸஙகயேயராய ஜஞாநாநநகஸவஹாவராயிருநத ஸாவாதமாகளையும நிதய ஸித்தகலயாணகுணஙகளையுமுடையனுயிருநத நாராயணன அவனுடைய ஆஶரிதரை ஒருகாலும கைவிடாதே ரக்ஷிகும ஸவஹாவமான திருவடிகளை ஆஶரயி எனகிறா

ஒ —பததாமபாடடில, ஸாததமாகந திருமநதாரதை அருளிசசெயது இததாலே யாவசசரீரபாதம எமபெருமானை யாஶரயியுஙகோள எனகிறா அஸஙகயேயராய ஜஞாநாதி கலயாணகுணஙகளையுடையபருமாய நிதயமாய விலக்ஷணமான ஸவரூபததையுடைய ஸாவாதமாவை யும நிதயஸிதககலயாண குணஙகளையுமுடைய நாராயணனுடைய ஆஶரிதரை ஒருகாலும விடாதே ரக்ஷிகும ஸவஹாவமான திருவடிகளை ஆஶரயி

ப —அநநதரம, பஜநீயனுடைய பராபயதவபூரதியை அருளிசசெயகிறா

(ஆநநதவலலியிற சொலலுகிற கணககிலே), எண எணணுககு, பெருககு அவ வருகே பெருகியிருபபதாய, அநநலதது (அநகபரஹமாநநததோடு ஸமாநமான) ஆநநதாதி குணததையுடைய, ஒணபொருள (அகாமஹதஶரோதரியஶபதவாசயமாய ஆவிரபூதஸவரூப மான) விலக்ஷணதமவாககமெனன, ஈறில - (அஸஙகயேயமாய) அபரிசசிநநமான, வண்புகழ சலயாணகுணஙகளெனன, (இவறறையுடையனுகையாலே), நாரணன நாராயணஶபதவாசயனை ஸவாமியினுடைய, திண (ஆஶரிதரைககைவிடாதபடி) ஸதிரமான, கழல திருவடிகளை, சோ ஆஶரயி விலக்ஷணகுணவிபூதி விஶிஷடனை நாராயணன திருவடிகள ஆஶரயணீயமாகச சொலலுகையாலே இஙகுசசொலலுகிற ஆஶரயணம பஜநபரபகநஸாதாரண மெனனவுமாம இபபடி கீழிறபாடுகளிலும உபயாகார ஸாகாரணயம நிரூபிததுககொளக

இ —பகாமபாடடில, ஆஶரயணததிலே இழிவாா கிருமநதாரததை ஸாததமாக அநுஸநதிகதுகசொணடு ஆஶரயியுஙகோ எனகிறா

'எணபெருககு' எனறு ஜீவாநநதயததைச சொலலுகிறது [அநநலம] கலயாண மான ஜஞாநாதிகுணஙகளை யுடைககாசை [ஒணபொருள] ஸவயமபரகாஶமாயிருககை [ஈறில] நிதயமாயிருககை இபபடிபபடட ஆதமவாককததையும [வண்புகழ] சலயாண குணஙகளையுமுடையனுயிருகசை 'ஈறில' எனறு குணஙகளுககு விஶேஷணமாகவுமாம [நார ணன] நிதயஸிதத கலயாணகுணஙகளோபாதி ஜீவஸமூஹததையும ஸவாதீநமாகவுடையவனு கையாலே நாராயணன [திணகழல] - இபபடிபபடட ஸமபநதஜஞாநம முனனுகப பறறினாரை ஒருசாலும விடாத திருவடிகள [சோ] ஆஶரயி

ாடு —பததாமபாடடு அழகிது, அபபடியேயாகிறது, பஜநததுககு ஆலமபநமான மநதரம எது? எனன,—அது இனனதெனறும, அதினுடைய அாததம அநுஸந்தேயமெனறுஞ

பததாமபாடடு - எண்பெருக்கு இதயாதி பஜநத்துக்கு ஆலமபநமான மந்த்ரம் எது? என்ன வென றது - 'ஶாஸாஷிஷ்ஸஷ்டாவிஸாஷாஸஹைவொடியா । நவ்வஸீஷகிவெவிஷ்யா விநாஸஷ்வெஶ்தி?' எனறதைப பறற மநத்ரமமாதரம அமையாதோ? அர்ததமும் அருளிசசெய்ய

acharya.org

சொல்லுகிறார் இதுதன்னைப் பூர்வாசார்யர்களான ஜபஹோமாதிகளாலே நாராயணனைக் கொள்ளக்கடவோம் என்று ஆசார்யர்கள் 'ஸ்வரூபாநுரூபாநுஸந்தாநத்துக்கு ஈடாயிருக்கிற இதினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்' என்று தாங்களும் அநுஸந்தித்து, தங்களைக் கிட்டினார்க்கும் உபதேசித்துக்கொண்டு போந்தார்கள் வேதங்களுக்கும் இவ்வாழ்வார்க்கும் இம்மந்த்ரம் பரஸ்துதிமானவாறே, முன்பே அர்த்தத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல், அன்றியே, முன்பே அர்த்தத்தைச் சொல்லி பின்பே ஶப்தபரயோகம் பண்ணுதல், செய்யக்கடவதொரு நிர்பந்தம் முண்டாயிருக்கும், அதுவே அடி அர்த்தாநுஸந்தாநம் உபதேஶமாகையாலே, "யாவையும் யாவரும் தானாய் மாயவுடை ணன்" என்னுதல், "நாரணனமுழுவேழுலகுக்குமாதன்" என்னுதல் செய்வதொரு நிர்பந்தமுண்டு "ஸ்ரீமந்நாராயணஶ்சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" (அநுபவஹிரமசதுஸ்லோகம் வ்யாக்யாநம் ஸ்ரீமந்நாராயணஶ்சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:) என்னுதல், "நாராயணவரொஜ்யோதிஃ" (நாராயண பரோஜ்யோதிஃ) என்னுதல் செய்யும் வேதம் [எண்பெருக்கநுலம் இத்யாதி] இப்பாட்டாலே திருமந்த்ரார்த்தம் ஸாரார்த்தமாக அருளிச்செய்கிறார் ஆழ்வான் இப்பாட்டாலும் வரப் பணித்து, இப்பாட்டாலே வந்தவாறே 'இதுதைப்பற்றி நம் ஆசார்யர்களுக்கு கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்' என்ன, பட்டர் ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் எழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே அவர்களை யழைத்து, 'இன்னம்போது இன்னம் இருப்பார், இன்னார் போவார் என்று தேரியாது, இருந்து கேளுங்கோள்' என்று திருவந்தரத்தை உபதேசித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, 'இப்பாட்டை இதுக்கு அர்த்தமாக நினைத்திருங்கோள்' என்று பணித்தான்

எண்பெருக்கநுலம் இத்தாலே ஜீவாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறது [நலந்து] - இ

வேணுமோ? என்ன, இதுதன்னை இத்யாதி பூர்வாசார்யர் - உபாஸகர் ஸ்வரூபாநுரூபாநுஸந்தாநத்துக்கு ஈடாகை - அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்ய ஶரணத்வ தீநந்ய போக்தாவ்ரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கு ஈடான அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநமென்றது, அர்த்தம் ஈஶ்வரனுக்கையாலே அவனே ஸாதநமென்றபடி இவர்களுக்கு அர்த்தபரார்த்தாநுபவமே ஆழ்வார்களை நிஷ்டையையும் வேதமும் பொன்னக்கொண்டு, தத்ஸ்வரூபாநுரூபாநுஸந்தாநமாக அதிஷ்டிக்கையிடுகிறார் - (வேதங்களுக்கும் இத்யாதி உக்தநிர்பந்தந்தாரணாதி) யாவையும் இத்யாதி எல்லா அசேதநங்களும் எல்லாச்சேதநங்களுந் தானேயாமபடியான அமைவையுடைய நாரணன் நாரணன் இத்யாதி - நாராயணஶப்தவாச்யனாய, அதிலுடைய அர்த்தமான ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியானவன் அந்தர்பாவஸ்ரீஶ - பஹுவ்ரீஹிவிஶிஷ்டமான ஸ்ரீஶப்தம் பரோஜ்யோதிஃ - தத்புருஷவிஶிஷ்டமான பரதத்வம் நாராயணபரஃ" என்கிறவிடத்தில் விஸாஜீயா மாவஶ்யகத்வாத், நாராயணபரோஜ்யோதிஃ என்றபடி ஏதத்பரிபாதியாத்தத்திலுடைய அர்த்தமே தாத்பர்யமாகவுமிருக்கிற திருவுள்ளத்தைப் பற்றி பரதமம் பரிபாதியம் விஶிஷ்ட தாஶயதி - இப்பாட்டாலே இத்யாதி இப்பாட்டு திருமந்த்ரார்த்தமென்னும்படிக்கும், மந்த்ரார்த்தம் ஆசார்யனபகாலிலே கேட்டறியவேணுமென்னும் ஹேதுவுக்கு ஐதிஹ்ய - ஆழ்வான் இத்யாதி அதா "யஶ்ஶ்ரீமாந் ஶ்ரீநிவாஸஶ்ஶ்ரீமாந் நாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் ஸ்ரீவிஷ்ணுஶ்ஶ்ரீமாந் ஸ்ரீகிருஷ்ணஶ்ஶ்ரீமாந் ஸ்ரீராமஶ்ஶ்ரீமாந் ஸ்ரீநிவாஸ

வஸதுககளதான ஜ்ஞாநகுணஶாரயமுமா யிருகககடவதிறே, பரணவததில தருதீயபதமான மகாரததாலே ஜ்ஞாநகுணஶாரயமுமாய ஜ்ஞாதாவுமா யிருககுமெனறு சொலலிறறிறே [ஒணபொருள] அசைதநயம அசிததுககு ஸவஹாவமாகாநிறகசசெயதே வஸதுதான ஜடமுமாயிருককுமிறே அஸமஜ்ஞாவததா யிருককுமிறே, அஙஙனனறிககே, வஸதுதான ஸவஸாமை ஸவயமபரகாஶமுமாய, தாம பூதஜ்ஞாநமானதுவும விஷயங்களை கரஹிததுத தனனையும அறிவிককককடவதாயிருককும, அததைப பறறச சொல்லுகிறது ாறிலவெனகிற இது கீழும மேலும அநவயிததுককிடককிறது ஈறிலவான ஒணபொருளையும, ாறிலவான வண்புகழையு முடையனுகையாயிறறு நாராயணனுகையாகிறது, "ஹாவ ஶுஶமறுமணாஹி நிஷிஶாடுநம்நஃ" (பாவதகமங்கலகுணஹிநிதாஶநம ந) தனனுடைய கலயாணகுணங்களோபாதி நிதயமுமாய பரகாரமுமாயிருককும இவவஸதுவெனைককககாக குணங்களை நிதாஶநமாகச சொலலுகிறது, நிதயரான தரிவிதசேதநரையும, நிதயமான கலயாண குணங்களையு முடையனு யிருককையாயிறறு நாராயணனுகையாவது அவனுடைய [திணகழல சேரே] - இபபடி ஸமபந்தம காதாசிதகமாகை தவிரநது நிதயமாயிறறபினபு, ஸவரூபஜ்ஞாநமுடையாரை அவன ஒருநாளும விடானிறே, ஆஶரிதரை ஒருகாலும விடககேகோடாத திண்மையைப

குணஶாரயமுமாய" எனற ஶபதம - ஒணமைককு விவகூஹிதமான ஜ்ஞாநஸவரூபதையை ஸமுசசயிককிறது அதாவது - ஜ்ஞாநஸவரூபனுமாயிருককு மெனறபடி இதுককு நியாமகபரமாணம - பாரணவததில் இத்யாதி அதாவது - "உநஜ்ஞாநெ" எனகிற தாதுவிலேயாதல, "உநுசவெொயெ" எனகிற தாதுவிலேயாதல, ஜ்ஞாநவாசியாய, அதுதான இனன ஜ்ஞாந மெனறு விஶேஷியாமையாலே தாம தாமிரூப ஜ்ஞாநதவயதததையுஞ சொலலிறறிறே யெனறபடி ஜ்ஞாதாவுமாய் ஸவயமபரகாஶமுமாய ஏதநநியாமகம - 'ஸ ாவிகுவம ஆா ா்ாகுவஹ ஜ்ஞாயெெ" என்ற ஹாஷயவாகயததுককு ஶருதபரகாஶிகையிலே "ஸவைெஹாஸ.தஉ.தி ஹாஸ.நவ்ு.திவஸ்ஷ ஸிகுவாஶுவ்ு.தாகுாஹிவ்ாயெண ஆா ா்ாகுவதி.ா்ாஷம், ந.த.ா ய3.ுஹ.ு.தஜ்ஞா.நஸ்ஷாரணாச்" என்ற வாகயம ஜ்ஞாதாவுமாய் எனறது - ஸவஜ்ஞாதாவுமாயெனறபடியாய, ஸவஸமைஸவயமபரகாஶ மெனறபடி ஆனால அநத ஸவபரகாஶதவம இஙகுச சொலலவேணடாவோ? எனன, அதுவும இஙகே சொலலிறறு எனகிறார - ஒன்பொருள எனறு 'நலதது, ஒணபொருள' எனகிற விஶேஷணதவயததுককும வயாவாதயமேது? எனன, அசைதந்யம இதயாதி அதாவது - ஸவரூபேண ஸவபாவதபரச ஜடமான அசிததில வயாவருதத மெனறபடி அசைதநயமாவது - அஜ்ஞாநாஶரயதவம அசைதநயஸவஹாவவிவரணம - அஸமஜ்ஞாவததாயி - இதயாதி அஸமஜ்ஞாவததாயி- ஜ்ஞாநஸாமாநயமாய 'ஜடமுமாய' எனறதுককு பரதிகோடி ஸவஸமைஸவயமபரகாஶமுமாயி எனறது இத்தால ஜ்ஞாநஸவரூபதவஞ சொனனபடி 'அஸமஜ்ஞாவததாயிருককும' எனறதுককு பரதிகோடி - தரிமபூதஜ்ஞாநமானதுவும எனறுதொடங்கி அதுதைபபறறு - ஸவஸமைஸவயமபரகாஶதவததைபபறற ஆக, இவவளவால, ஒணபொருள' எனறு பரதிகோபாதாநம பணணினதின தாதபாயததை அருளிசசெயதாராயிறறு ஒணமை - ஸவஸமை ஸவயமபரகாஶதவம நாராயணஶபததுককு அரததங்கள அநேகமுணடாயிருককு, ஆதமாவுককநநதரம குணங்களைசசொனனது - நிதயவஸதுவுককும நித்யபாரதநதரயங்கூடு மெனகிறதுককு தருஷ்டாநததவேந வெனகிறார - பாவதக இதயாதியாலே "நிஷிஶாடுநம்நஃ" என்ற அநநதரம, 'ஶ்லோகததின படியே' எனறு ஶேஷம கீழ 'ஈறிலவான' எனற வாகயவிவரணம - நிதயரான இதயாதி ஈறு நாஶம இலவெனறு - இலலாமை, ஆக, நாஶமினறிககேயிருককிற நிதயமாயிருককிற வெனறபடி ஸமபந்தம் நிதயமாயிறறுபினபு | எனறது - நிதயவஸதுককளுடைய பரகாரபரகாரிஹாவ ஸமபநதமாகையாலே ஸமபநதமும நிதய மெனறபடி. 'விடானிறே' ஆகையாலே யெனறு கூடடுவது உன்னுடையதாயி - உனককு போகயமாய இது - 'கழல' எனறததைபபறற 'நாரணன' எனற பததைக கூடடித தாதபாயம - உனக்துவததநதாயி எனறது யத்வா, "உனனுடையதாய" எனறதுককு விவரணம உனக்துவதுத்தாயி எனறு இது "நாரணன

பறற "திணகழல" எனகிறது [சோ] ஆஶரயி உனனுடையதாய உனககு வகுததததா யிருநத பினபு நீ ககே ஸ்வீகரி, நமஃ எனறபடி (கஂ)

பதினொராம் பாட்டு.

சோததடததேனகுரு, கூசசடகோபனசொல
சீரததொடையாயிரதது, ஓர்ததவிபபததே

ஆ —(சோததட) பகவதகுண பரதிபாதகமாயிருநத இவவாயிரததிலும இததிருவாயமொழி எமபெருமானை யுணாநது சொலலிறறு

ஒ —நிகமகதில, எமபெருமானுடைய குணஙகளைத தொடுதத ஆயிரம திருவாயமொழியும ஆராயநது சொலலபபடடன இவை யெனகிறார

[சோததடததேனகுருகூசசடசோபன] திரணட கடஙகளையுடைய திருநகரியையுடைய ஆழவார "சோததடஙகளை யுடையது" எனறுஞ சொலலுவா "இபபகுதைச சோ" எனறு கரியாபதமாகவுஞ சொலலுவா பரோபகேஶம பலரைககுறிதது உபகாரமிகுகையாலே மேல ஏகவசநமான இடஙகளெலலாம ஜாதயபிபராயம

ப —அநநதரம, இததிருவாயமொழியினுடைய உபாதேயதமநவநதை பலமாக அருளிசசெயகிறார

சோ செறிதலையுடைகான, தடம - கடாகஙகளையுடைய, தேனகுருகூ - அழகிய திருநகரியில, சடசோபன ஆழவா, சொல அருளிசசெயத, சீரசசொடை ஶபதலகஷணமான சீரகளினுடைய தொடையையுடைய, ஆயிரகது ஆயிரகதிலும, இபபதது (ஆஶரய ஶேபதேஶபரமான) இபபதது, ஓதக நிரூபிகபபடடன ஓதககபிபநதைச சோ எனறு வினையாகவுமாம இததிருவாயமொழி இருசீராயக குறளடி நானகு மொரதிருககையால வஞசித துறை

இ — நிகமததில, பகவதகுணஙகளைக தொடுதத ஆயிரததிருவாயமொழியிலும ஆராயநது சொலலபபடடன இவை யெனகிறார

[சோததடம] ஊரோடே சோநத கடா, கனனிலே சோநத கடமெனனுதல [சீர தொடையாயிரம] சீரெனறு - களிகரு உறுபபான அலஙகாரஙகளைச சொலலுதல, பசவற குணஙகளைச சொலலுதல [ஓரததஇபபதது] ஓரதுசொலலபபடடன இவை பாஜைகளா தூச கதியைக கணடு இவறறினுடைய உஜஜீவநோபாயததைத திருவுளாநதாலே ஆராயநது அருளிச செயதது, "இபபதகைசசோ" எனறு கரியாபதமாச ஒருவன சொனனான இபபதகை கெஞசிலே சோ அநுஸநதி பரோபகேஶம பலரைசகுறிதது உபகாரமிசகையாலே ஏகவசநமான இடம ஜாதயபிபராயம

திணகழல" எனகிற ஸமபிவயாஹாரலபயம அனறிகே, பஹுவரீஹியிறசொலலுகிற ஸைகாலபயத்தையும, ததபுருஷனிறசொலலுகிற ஸவாமிதவததையும பறறச சொலலுகிறார - உனனுடையநாயி இதயாதி ஆதல 'சேர்' எனறது நபஸ்ஸபதாரதத மெனறபடி எணபெருகக்கலத் தீறிலவான ஒணபொருளையும சுறிலவான ஒணபுகழையுமுடைய நாரணன திணகழல சேரெனறு அநவயம (கஂ)

acharya.org

ாடு —நிகமததில, முதறபாடடில வயதிரிகத விஷயங்களை விடடு ஸாவேஶவரனபகக லிலே ஆதமாவை ஸமாபபிகக இசையுங்கோ ளெனறா, இரணடாமபாடடில வயதிரிகத விஷயங்களினுடைய தோஷதாஶநமபணணவே விடலாமெனறா, மூனறாமபாடடில தயாஜயாமஶதததைச சுருங்க அருளிசசெயதா, நாலாமபாடடில பறறபபடுகிற விஷயததினுடைய நனமையை அருளிசசெயதா, அஞசாமபாடடில பறறுமிடததில வரும அநதராய பரிஹாரததை அருளிச்செயதா, ஆறாமபாடடில அவன ஸங்கலபவஹாவ னெனறா, ஏழாமபாடடில ஸமபநதஜஞாந முணடாகவே பொருநதலா மெனறா, எடடாமபாடடில வேறு உபகரணம தேடவேணடா, அவன தந்த கரணங்களை அவனுககாசக அமையு மெனறா, ஒனபதாமபாடடில அபபடிசசெயயவே பஜந விரோதிகள தனனடையே விடடுபபோ மெனறா, பததாமபாடடில பஜநததுககு ஆலமபநமான மநதரம இனன தெனறா, இதுதான வாயவநதபடி சொலலிற றெறைலல, சேதநருடைய ஹிதததுககீடாக ஆராயந்து சொலலபபடட தெனனுதல, அனறிககே, இதுதான ஹிததமமாயிருபப தோனறுகையாலே எபபோது மோகக ஓரபபடுவேதோன றெனனுதல

[சோகதடம இதயாதி] 'சோததடம' எனகிற இததைச சோதடமாககி, பொயகைகளோடு பொயகைகள சோநதிருககுமபடியைச சொலலிறறுகவுமாம, அனறியே, "தெனகுருகூா" எனறு ஊா பரஸதுதமாகையாலே தடாகங்கள சோநதிருநதுளள தெனகுருகூா எனறு ஊருககு விஶேஷணமாதல, அனறிககே, "சோ" எனகிற இது கரியாபதமாயக கிடததல [தெனகுருகூாச சடகோபன சொல] ஹிதஞசொலல வெனறிழிநது அஹிததததைச சொலலுவானொருவன வாாததையனறு, ஆபததமானவா சொனன வாாத்தை யெனகை [சாததோடையாயிரம] - "எழுததசை சீாபநதமடி தொடைபாவினம" எனறு கவிககு அவயவமாயிருபபன சிலவுண்டு, அவறறைச சொலலுதல, அனறிககே, உபாஸகாநுகரஹததாலே உபாஸயனுடைய கலயாணகுணங்களைத தொடுதத ஆயிரமெனனுதல [ஆயிரததோாததவிபபததே] ஆயிரததிலும வைததுககொணடு சேதநாககு ஹிதமாவதேதெனறு நிரூபிததுச சொலலபபடட தெனனுதல, அனறிககே, சேதநாககு ஹிததமமாயிருபப தோனறுகையாலே எபபோதும ஓரபபடுவேதான றெனனுதல ஓாதத இபபதததை, நெஞசிலே சோ அநுஸநதி பரோபதேஶம பலரைககுறித்து உபகரமிககையாலே மேல ஏகவசநமானவிடம ஜாதயபிபராயம (கக)

நிகமம-சேர்ததட இதயாதி இதுதான கீழசசொலலபபடட அாததம

ஆதமபரஶமஸநங கூடுமோ? எனன, ஹிதஞ்சொல்ல இதயாதி 'ஆபததமானவா' எனகையாலே - திருநகரியிற பிறபபும ஆபததாஹேது வெனறு கருதது உபாஸகாநுகரஹததாலே உபாஸகனிடததில ஆழவாருககு உணடான அநுகரஹததாலே ஆயிரததோாததவிபபததே - ஆயிரதது இபபதது ஓரபபடடது - ஆராயநதுசொலலபபடட தெனனுதல, ஆயிரதது இபபதது ஓரபபடுவது எபபோது மோகக அநுஸநதிககபபடுவ தெனனுதல ஓாதத இபபதததை - நெஞசிலே சோ அதாவது - அநுஸநதி யெனனுதல இவவாததததரயததையும அடைவே அருளிசசெயகிறா - ஆயிரததிலும் வைததுக்கொண்டு இதயாதி பலரைக்குறித்து-வீடுமின' எனறு பலரைக்குறித்து சோததட வெனறு தொடங்கி, இபபதோாதத இதயநவயம் (கக)

தரவிடோபநிஷதவஸங்கதி - ஸம்ஸாரிணொவ்யந்ஜிவ்யக்ஷுராஸளஉயா ஶுராஸ்வாஹிரொதாரவாயேபுராவிம் நிரவ்யநு । தத்ராமவுவுஹாரிஹகிஸ்யாம் வொயாநாஶுதீவிநீ ஶுவஷிஷெஶ ஶுநிஷிபு தீயெ॥

acharya.org

தரவிடோபநிஷததாதபாயரததாவளி —ஸ்வாதிக்வாதஸ்ரீரக்வாஹிவிலநி
ஸ்ரீவயிஷ்வாதவிஷ்ரூஹ்ரூஹாவாதா உபக்ஷவுாநஸ்கூலெயுாவ்ரூவநவஷிதாஸ்ரூவுவெஷிரு
வதாஸ । ஸவ்ரூதாவக்ஷவாதாவ்ரூஹவிஹவதயா சாநஸாஷ்ரூவ்ரூஹாவாதஷ்ரூஹொவொநொ
வகுக்வா ஜ்ரூஷ்ரூநதயொவாஷிஸ்ரூவுயொஷ்ரூ ॥

திருவாயமொழி
நூறறநதாதி

வீடுசெயதுமறறெவையுமமிககபுகழநாரணனதாள
நாடுநலததாலடைய ரனகுரைசகும் — நீடுபுகழ
வணகுருகூரமாறனஇநதமாநிலததோர்தாமவாழப
பணபுடனேபாடியருளபதது

ஆழவார் திருவடிகளே ஶரணம் எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

மூனறாநதிருவாயமொழி — பததுடையபடியவர் பரவேஶம

ஒ —மூனறாநதிருவாயமொழியில், லோகததில கணணாலே கணடு கையாலேபாரிறது பஜிககலாவது இரணடுபடியுமனறிககே அநீநதரியனான ஸாவேஶவரனை அதிகஷுதரரான நாநகள பஜிசகுமபடியெஙஙனே? எனனில,—எமபெருமான நிரநிரபாயபோகயனெனறு சேடடமாத ரததிலே அவனைககாணவேணுமெனறு அபிநிவேஶம பிறநதால அவாகளுககுக காணலாமபடி தனனுடைய ஸௌஶீலயாதி குண பலாதகருதனாக சொணடும, அபராசருத நிவய கேஹாத தோடும ஆஶரித பரிதரானாதததமாகவும,ததவிரோதி நிரஸநாததமாகவும, தனனுடைய ஸகல பத்தாலே நிஹீநமான மநுஷயாதிகளோடு ஸஜாதீயனாய ராமகருஷணாதி ரூபேண யுபநநாநாம திருவவதாரமபணணியருளாநிறகும, பரதவதஶைகளிறகாடடில திருவவதாரஙகளிலே தனனுடைய கலயாணகுணஙகள நிறம பெறும, இவவவதார ரஹஸயததினுடைய சீரமை ஒருவாககும அறிய அரிது, சிலதாமிகா வரியைச கலவினால சிலாககு ஜீவநஹேதுவாயச சிலாககு அநாதர ஹேதுவாமா போலே இததிருவவதாரஙகள அநுகூலாககு உஜ்ஜீவநஹேதுவாய, பரதிகூலாககு எதிரிடடழிகைககு ஹேதுவா மெனறு தொடஙகி ஸ்ரீசீதையில சதுர்தாதாயாயததில அருளிச செயதபடியே ஸௌலபயததைப பேசி, இபபடி ஸுலபனாசையாலே ஆஶரயணங கூடும, ஆஶரயி யுஙகோ ளெனகிறார

ப —மூனறாநதிருவாயமொழியில, முதல திருவாயமொழியில பதகாமபாடடிலே "நீதொறுமபரநதுளன" எனறு நாராயண ஶபதாரதததை ஸூசிபபிககையாலும, கீழில திருவாயமொழியில பததாமபாடடில "வணபுகழநாரணன" எனறு நாராயணஶபதவாசயதை யைச் சொலலுகையாலும, "ததஸ்ரீநாராயணஃபரஃ" எனறும, "யெ்யொநாராயணஸ்ஸஷ்டா" எனறும ஸகலஶாஸதரநிஷகருஷடமான சரமததிலே கதவஹிதங்கள நாராயணனே யெனறதாயிறது இபபடி பரனான நாராபணன பஜநீயனுமிடததில பஜநஸௌகாயாவஹமான ஶுபாஶரயகதுசகு ணகாநதமான அவதாரபரயுகத ஸௌலபயததை பரகாஶிபபிககைககாக சதுபபாதரமான நவநீத சௌரயாபதாநததையும, அவதாரகருத ஸௌலபயததினுடைய ஔஜ்ஜவலயகாரவகதையும, அவதாராஶசாயததினுடைய துரவிஞேயரவதசையும, அவதாரகருதரூப ராமநகளி னுடைய அபரிசசேதயதையையும, ஸுலபனானவனுடைய பஜநகதுகு உணடான பராமாணிகரவகதை யும, அவதாரததிலும தரிமூரததிஸாமயம விவேகிகைக அரிதெனனுமிடததையும, அதினுடைய

acharya.org

விவேகபரகாரதையையும், விவேகிகளது பஜிதகவனுடைய விரோதிநிவருதியையும், பஜநீயனுடைய ஸாஜாதயரிபநதமநஃஸோபகாரகவ நதையும், அவகாராஶாயமஅதி ஹநமெனனுமிடதையும், உபதேஶிதது, ஏவமவிதனான ஈஶவரனை நான அநுபவிகபபெறுவகே யெனறு பரீதராய, ஸாவ பரசாரதகாலும அநுபவிகக உபகாமிகிறா

இ—மூனறாநதிருவாயமொழியில, சகஷுராவிஷயதையாகல அகதோடு ஸதரு ஶகதையாதலாயிறறு பஜிககலாவது, அதீநதரியனான ஸாவேஶவரனை அநிகஷுதரரான எங களுககு பஜிகசபபோமோ? எனனில,—ஶாஸதரங்களிலே 'ஸமஸதகலயாணகுணாதமக, ஸாவாயிக, பரமபோகயன, பரமோதாரன'எனறு கேடடமாதரகளிலே ருசி பிறநதவாகளுககுக கண்டு ஆஶரயிககலாமபடி கருபாகிகுணங்களே பரேரிகக அஜஹதஸவஹாவனாயககொணடு ஸங கலபதகாலே அபராகருதகிவயதேஹதகை இதர ஸஜாதீயமாகககொணடு ஸாது பரிதராண துஷகருதவிநாஶாதமாக ராமகருஷணாதிருபதகாலே அவகரிதது ஸுலபனும, ஆகையாலே, ஆஶரயிககைககு ஒரு தடடிலலை, ஆஶரயியுங்கோ ளெனகிறா

ாடு—ஸாவஸமாதபர னெனறா முதல திருவாயமொழியில, பரனுகையாலே பஜநீய னெனறா இரணடாந திருவாயமொழியில, "பஜியுங்கோள" எனறு பலகாலும அருளிசசெயயா நினறா, இருகை முடவனை "ஆனை யேறு" எனறால அவனாலே ஏறபபோமோ? அபபடியே ஸாவேஶவரனுய அவாபதஸமஸதகாமனு யிருககிற அவனை இந்த கஷுதரனான ஸமஸாரி சேதநனாலே பறறபபோமோ? எனன, 'அவவானை தானே அவவிருகை முடவனுககும ஏறலாமபடி படிநது கொடுகுமனறு ஏறத தடடிலலையே, அபபடியே இஸஸமஸாரிசேதநனுகுகு பஜிககலாம படி அவன தனனைக கொணடவேநது தாழவிடட ஸுலபனுமாகில இவனுகுகு பஜிகக தடடில லையே' எனகிறா அவதாரநதனனில வநதால ஹாகயஹீநாககு ஸஜாதீய பரதிபததிபணணி அநாத

பதுதுடை பரவேஶம் - உபாஸநா பரதிபாதநாநநதரம இததிருவாயமொழியிலே ஸௌலபயததைச சொலலுகிறதுகுகு ஸங்கதி யெது? என்ன, வருததாநுவாத பூவகமாக ஸங்கரஹ ஸங்கதி அருளிசசெயகிறா - ஸர்வஸமாதபாளென்றார் இதயாதி - அநுகூலிதது உஜ்ஜீவிபபார்க்கு உஜ்ஜீவிக்கமாயாயிறறு அவதாரந் தானிருபபது எனனுமளவாக 'பலகாலும அவனை பணியுங்கோ ளென்றுநின்றீர்' எனறது - மேல விஸதர ஸங்கதி முநதின ஸங்கதி "பலபிறபபாயெளிவரும" எனறததைக கடாக்ஷித்து ஸாவஸமாத்பரனெனறா முதல திருவாயமொழியில, பரனுகையாலே பஜநீயனெனறா இரணடாநதிருவாயமொழியில, இபபடி பஜியுங கோளெனறு பலகாலும அருளிசசெயயாநினறீர, இதுகூடாது, எழுநதிருககவும மாடடாத நொணடியை யானை யேறெனறால அவனாலே யேறபபோமோ? அபபடியே ஸாவஸமாதபரனுய அவாபத ஸமஸதகாமனு யிருகிற வனை இநத அதிக்ஷுதரனான ஸமஸாரியாலே ஆஶரயிககபபோமோ? எனகிற ஶங்கையிலே ஸமஸாரிகளுக்கும ஆஶரயிக்கலாமபடி ஸாவஸமாதபரனான அவனே தாழநினறு ஸுலபனுமாகில இவனுகுகும ஆஶ்ரயிகக தட டிலலை யெனறு அவனுடைய ஸௌலபயததை அருளிசசெயகிறா இததிருவாயமொழியி லெனறு பூவோகத பஜநீயதவ வயவஸதாபகதயா ஸங்கதி; எனறபடி இருகையடவன் - எழுநதிருககவுமமாடடாத நொணடி "பற றிலனசனும" எனகிற பாடடிலே - ஆஶரயிததால அவன அவாபதஸமஸதகாமனான ஸாவேஶவரன நமகு முகங்கொடுதது நமமோடு கலசியிருககுமோ? எனகிற ஶங்கையிலே அவன அபபடி யிருகுகு மெனறா, இங்கே - ஸாவேஶவரனுயிருகிறவனை நாம ஆஶரயிக்க கூடாதெனகிற ஶங்கையிலே அவன ஸுலபனெனறு பரி ஹரிகிறா ரெனறு பேதம இபபடி ஸுலபனாலல எலலாரும அவனை பஜிததது உஜ்ஜீவியாதே "ஸுவஜாநஸ்ய ஶாஸ்ரதோ:" எனறு அவமதி பணணி அநாததபடுவானென? என்ன அவதாரந்தன்னில் இத்யாதி "நரோநாஷ்ரதிநோஶ்ரதோ: ஸுவஜ்ஞெநராயரோ: । யெஷாம்ஸுதுஶகம்வாவம நரா ணாம்வாணுகுணாம்" இதயாதிபபடியே அவாகள பாகயஹாநியும பாச்யாதிஶயமுமே பரதிகூலிதது

acharya.org

தப்படப் போகவுமாய, ஸாகயாதிகாகு "அரியன எளியனாகப்பெற்றேமே!" என்று ஆஸ்ர
கலாமபடி இரணகேகும் பொதுவாயிலே இருப்பது "ஸாரேமஸ்வரன அரியனானாரு ஸமஸாரக
ஆளப்பற்றுதேனறு அவனெளிமையை உபபாதித்துக் கொண்டு போகநோம, அதுதானே இ
ளுக்கு 'இத்தனையெளியனோ!' என்று விடுகைகுகு உடலாயிறறு, அவவெளிமைதானே ஆத
கைகுகு உடலாயிறறது உமகோருவருகுகுமேயிறே" என்று எம்பாரைப் பாரத்து உடையவா
ளிசசெயதருளினாராம சில தாமிகா ஏரி கலியினாரு, சேறறிலே தலையைநோழுந்திப் படடுப்போ
நிறபா சிலா, விடாயா அதிலே முழுகி விடாயத்தீரந்து போகாநிறபாகா, விளகுகை யேறறி
அதிலே விடடிலேனறு சிலபதாததுங்கள் விழுந்து முடிந்துபோம, சிலா அதி னாளியிலே ஜீவியா
பாகள, வேதநலவிளகுகிறே இவனதான ஆயாகுலததி விசநோனறுமணிவிளகுகிறே, வேங்குதிரோ
குலததுகோ விளகுகிறே அவனதான அனறியவானனாயிருந்தோளுந் துணிய அனறறி கொடடத
இப்படிவந்து அவதரித்து ஸ ஸலபனான நிலைதனனிலேயிறே, அப்படியே ஸிஸ்ய ப்ரபாலாதிகள் பூத
ஸகட யமலாஜஜ பநாதிகளுகு எதிரிடடு முடியவுமாய, அநுகூலிந்து உஜ்ஜீவிப்பாரகு உஜ்ஜீவ
கவுமாயிறறு அவதாரநதான இருப்பது பலகாலும் 'அவனை பறியுங்கோள்' எனனாநினறீர், க
ணாலே கணடாலலது பஜிகக விரகிலலை, பஜித்தாலலது காணவிரகிலலை, ஆனபினபு, ஆ
ராயிகுகுமபடி பெங்ஙனே?' என்ன, "தஸ்மிந்ஸ்ரஷ்டேபராவரே" (தஸ்மிந்தருஷடேபராவ

முடிகைகும் ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிகைகும் அடியென்றபடி. ஸ்வரூபஸ்வபாவமே விநாஸோந்முகீவநங்களு
ஹேதுவென்னுமதுகு ஐதிஹ்யமும் தருஷடாந்தத்தவயமும் காடடுகிறார் - ஸர்வஸ்வாமி இதயாதி
யென்றதுகு - "வாசததடம்" "மாதக மணித்தடம்" என்று கணடிகோளவது ஸ்ரீவில் தீபஸ்தாநகிட
வேதநல்விளக்கு வேதங்களுகு பரகாஸகமான விலக்ஷணவிளகு ஆயர் குலகுடியில் தோன்றும் ம
விளக்கு-இடையருடைய குலத்திலே ஆவிர்பவித்த மணிதீபம் வேங்கடநாதன் இதயாதி - ஆதிதயவுடை
குலத்துகு அதவிதீபமான விளகு பரதிகூலா முடியவும் அநுகூலா உஜ்ஜீவிகவுங் கணடவிடமுண்டே
எனன, அருளிசசெயகிறார் - அவன்தான் இதயாதி வாகயத்தாலே அப்படியே - பாணனைப்போலே
அன்றிய இதயாதி - பகைத்த பாணனுடைய தோளகளாயிரமுங் கழியும்படி அன்று திருவாழியை ஸ்பர்ஶித்த
"ஸிஸ்யப்ரபாலாதிகள்" என்கிற ஆதிஸப்தத்தாலே - கமஸாகிகளும், "யமலாஜ்ஜுநாதி" இதி ஆதிஸப்தத்தாலே
யோதுகாதிகளும் சொல்லப்படுகிறார்கள் அநுகூலிந்து உஜ்ஜீவிப்பார் - 'ஸுகுரீவாதிகாராதீநுவா
ஹாரவதாநுகுரூகுவா" என்கிறபடியே அகரூரமாலாகாரதிகளை கீழ, பஜநீய விஷய தெளிவாலபயத்தை அ
ஸகதித்து பஜிகக விரகிலலையென்று ஸங்கித்தவாகளுகு அவதாரமுகேந உண்டான ஸௌலபயத்தை அருள்
செயது பரிஹரித்து, பஜநதெளிவாலபயத்தைப்பற்ற பஜநங் கூடாதென்றவாகளுகு "பத்துடையடியவ
கெளியவன்" என்றதைப்பற்ற பஜநங் கூடு மென்று பரிஹரிகிறார் - பலகாலும் இதயாதி பலகாலு மெ
றது "வீடுசெயமினே" "இறைசேமின்" "அநநலமபுலகு" "இறைபறறே" இதயாதிகளோபபற்ற 'பஜியு
கோளென்னாநின்றீர்' என்று கீழில் திருவாய்மொழியிற சொன்ன பஜநம் ஸாதநபூதபரபகதியென்று பரமித்து
சொன்னபடி கண்ணாலே - மநஸ்ஸாலே கண்டாலல்லது - பரபகதிரூபஜ்ஞாநம் தாஸநஸமாநாகாராபந
மானாலலது பஜிக்க விரகில்லை பஜநமாக விரகிலலை, உபாஸநமாக விரகிலலை, ஸாதநதவாபநமாக விரகிலலை
யென்றபடி பஜித்தாலல்லது - ஸாதநதவாபநமானாலலது காண விரகில்லை - மோக்ஷதஸையில் பகவத
பவரூபபலம் வர விரகிலலை ஆனபினபு ஆஸ்ரயிகுகுமபடியெங்ஙனே? தாஸநஸமாநாகாராபந பரபகதி தக
ளுகு உண்டாவதரிதென்று தாதபாயம் "கண்டாலலது பஜிகக விரகிலலை பஜித்தாலலது காண விரகிலலை
என்கிற வாகயத்துகு - தாஸந ஸமாநாகாரமான பகதியுண்டானாலலது இவன பஜித்தானாக விரகிலலை, இ
படிபபடட பஜநத்தைப் பணணினாலலது பராபயவிரதி யுண்டாநா தென்று தாதபாயம் அதாவது - பஜந
தாஸநஸமாநாகாரமாகவேணும், தாதருஸபஜநம் பணணினாலலது பராபயவிரதியுண்டாகாது, ஆனபினபு, எத
தருஸபஜநம் எங்ஙனாற செயது தலைகட்டப்போமோ? என்று பலிதாததம் இந்த வாகயத்துகு இப்ப
அர்த்தமானாலலது "தஸ்மிந்ஸ்ரஷ்டேபராவரே" இதயாதி மேல் வாக்யம் ஸங்கதமாகாது "பத்துடை
யடியவாகெளியவன்" என்றதைக் கடாக்ஷித்து "பலகாலும் அவனை" இதயாதி ஸங்கதயநதரமாதல் 'ஆஸ்
லேஸமுடையாராகுகு அவன எளியனாமபடியையாயிறறு' என்ற அநநதரம், 'ஆனபினபு ஆஸ்ரயணம் ஸுகர
ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்' என்று கூடடிக்கொளளவது நஸ்மிந்தருஷட இதயாதி - 'ஸ்மிந்ஸ்ரஷ்டெ

எனறும, "விஶதெதஷநஸ்ரம்" (விஶதேததநநதரம) எனறுஞ சொலலுகிறபடியே சில வருததததோடே காடசியாயத தலைநகடடும ஸாதநபநதியை யனறு இஙகுச சொலலுகிறது, காண வேணுமெனனும ஆஶாலேஶமுடையாராககு அவன எளியனுமபடியையாயிறறு ஸாவாதிகன தாழநிறகுமனறு நிவாரகரிஸலை, "வஹ்ஹிநிஶெவ்ருதீதாநி" (பஹுஹிநிமேவயதீதாநி) என கையாலே அவதாரநதனனில புரையிஸலை, இசசைதானே யுணடே, இதுதனனை அவதார

பர — ஹமவஜ்தா ஸ்வ்ஷ்டாஷிஶெ "ஹக்ஷ்யாரோஹிஜாநாதி, யாவாந்யுச்சாஸ்மி தத்த்வத: । ததொரோஹ்ஹ்வதொ ஜ்ஞாக்ஷ்யா விஶதெ தஷநஸ்ரம்" [ரு ரு]—ஸ்வ்யாயயோ: — ஹஹ்ஹ்ருதி வரஹகிரஹ்ருதெ ஷஷ்கிம் ஹஹ்தெ வரரம் [ரு ச] இதி ப்ரக்ருதஸ்வாஸ் ஸ்ஹி ஜாநாதீதி வரஜ்ஞாநஸ்ரஹ்ருதெ (யாவாந்யுச்சாஸ்மீதி) மாணதொ யாவாந், ஸ்வரூபெண யுச்சாஸ்மீத்யுக்த: ததஇதி - வரஹகிரஹ்ருதெ ஸாக்ஷாதாரரூபக்ஷணெந வரஜ்ஞாநெந சாம்ததொ ஜ்ஞாக்ஷ்யா தஷநஸ்ரம் - ஸாக்ஷாதாரரநஸ்ரம், ததஸ்வ வரஹஹ்ஹ்ருரெவஹொ:விஶதெ-ப்ரவிஶதி,சாம்ப்ராவொதீத்யுக்த இதிதெ்ருவ்யதரெ "வஹ்ஹிநிஶெவ்ருதீதாநி ஜந்தாநி தவாஜுந। தாந்யஹம்வெதஸ்வாணி நத்வம் வெத்த பரந்தப" ॥ரு॥ ஸுநெநஸ்ரொகெந வரஸ்வரரூஷஸ்ய ஜந்மகிஶெஷ ஜ்ஞாநாதிவநிஷ்ய உதஸ்தரிதி விஶெஷ ஜந்மநிவாரரோஷிகுகுஷ்ரஹ்ருதெ, தவெதி ஷ்ரீராஜொவாஷாநாஸ், ஸம்ஸாரிவெதநஸ்ய ஜந்மநஸ்தரிஸ்வ்வதரரவரரூஷஜந்மநஸ்தரிஸ்வ்ரிதிய:

ஹ்ருதிஶ்ரீயம்கெஸ்வாபுஸம்ஶயா: । க்ஷ்யஜ்ஞெஹாஸ்ருகுஷ்ரிணி தஸ்ரிஷ்ரஷ்டெ வரரவரெ" இதி ஸ்ரணொவநிஷதி "ஹக்ஷ்யாரோஹிஜாநாதியாவாந்யுச்சாஸ்மி தத்த்வத:। ததொரோஹ்ஹ்வதொஜ்ஞாக்ஷ்யாவிஶதெ தஷநஸ்ரம்" இதி மீதாஸ்வஷ்டாஷிஶெ ஹ்ருதயஸ்ய ஷநஸொஹ்ருதி: ராமாஷய: யஷா ஹ்ருதயஶஷ்ட: ஹ்ருஸ்ஸ்ஸாநஸ்ய சீதிவ்ருத்தா ஜீவவரரூ:, தஸ்ய்ஹ்ருதி: ஶரீரஸ்ஸ்வ ஸ: ஸம்ஶயஶஷ்ட:விவரரூயஸ்யாவிப்ரஶ்ஸ்ஸ்ரிய:ஹெஹா காஹிரோநரரூவாவிஹெ்ருதி ஶ்ரீ: ஶுகிரணி வரணுவொவரரூவாணி ஸுவிஷ்ரிஸ்ஸ்ஸ்ரிகுகிரணி ஸ்ரிஷ்ரிஸ்ஸ்ரிஸ்ஸ்ரிஸ்ஸ

ரஹஸயத்திலே தானும அருளிசசெயதானிறே "ஜ-ந்ருகஶுபுவசெஶிவ்ரம்" (ஜநமகாமசமேதிவயட எனறு எனனுடைய ஜந்மங்கள காமமடியாகவனறு, இசசையடியாகவா யிருககும நாம பிறவ நிறகசசெயதே பிறவாமையுங கிடககும, தாழநினற நிலையிலே மேனமையுங கிடககும, அபராகரு ஸமஸ்ததாநததை இதர ஸஜாதீயமாககிவநது பிறபபுதோம, இவறறிலே ஒனறை அறிநதவாகளு கு பினனை ஜநமமிலலை, நானும பிறநது அவாகளும பிறககவேணுமோ? ஈரிறை யுணடோ எனறு அவன சதுாததாதயாயததிலே அருளிசசெயத படிகளை உபஜீவித்துககொணடு, ராமகருஷ்ண யவதாரங்களைப பணணிககொண்டு ஸுலபனும, ஆனபினபு, ஆஶ்ரயணங கூடும, ஆஶ்ரயியு கோள எனகிறா அவதாரங்களை முனனோடுககொணடு, அவதாரங்களிலும நீணமைகத எஸ் யான கருஷ்ணாவதாரததிலே இழிநது, அதுதனனிலும பரதவததோ டொககச சொலலலான நி களைக கழிதது, நவநீத சௌரய நகர க்ஷோபததிலே அகபபடடு இளமணறபாயநது, 'எததிறம! எனறு மோஹிததுககிடககிறா, பரதவததை அநுஸநிததார், தெளிநதிருநது பரோபதேஶம பணண ஞா, ஸௌலபயததை அநுஸநிததா, 'எததிறம!' எனறு மோஹிததுககிடககிறா

முதற் பாட்டு.

பததுடையடியவர்ககெளியவன பிறாகளுககரிய
விததகன மலர்மகள்விருமபும நமஅருமபெறலடிகள்
மததுறுகடைவெணணெய களவினிலுரவிடையாபபுணடு
எததிறமுரலினோ டிணைநதிருநதேஙகியவெளிவே

ஆ — (பததுடையடியவா) ஏவமவிதஹுகதியும இதரவிஷய வைராசயமும எமபெரு மானை சஹஷாதிகரணங்களாலே அநுபவிததாலலலது பிறவாது, நாதருஶாநுபவ தானும 'பாஹ்யேநதரியங்களுககும யோகாபயாஸ பரிஶுததமான மநஸஸுகும கோசர னலலன்'எனறு

ஹேதுவெனனுமதைத திவயமெனறு அருளிசசெயதானிறே யெனறு அநவயம தானும எனற ஶ்ரபததால ருஷிகள ஸமுசசயிககிறது திவயஶபதாததமாஹ - என்னுடைய இதயாதி 'சுஜோவிஸநு'' எனகிற ஶ்லோகததை உடகொணடு அருளிசசெயகிறா நாமபிறவாநிறகசசெய்தே இதயாதி பிறவாமையுங கிடககு மெனறது - தநிபநதநதுகஸுகலஶோணிதாஹிதயததைப பறற 'வஸவம்யொவெதி'' இதயாதி ஶ்லோகஶேஷாததம இவறறிலே இதயாதி ஜநமாநி காமாணி யெனனுதே "ஜ-ந்ருகஶுபுவ" எனகிற ஏக வசநததைபபறற-ஒன்றையறிந்தவர்களுக்கு எனறது நானும் பிறந்து எனறது "தூ-ஸுராஜ-நெதி" என அமைநதிருகக, "வ ஸு" எனறதின தாதபாயம சதுர்த்ததாதயாயநதிலே அருளிசசெய்தபடிகள எனறது- "சுஜோவிஸஸுவ்ரயாகாஸுதாநாஶ்வரொவிஸநு । வ்ருக்ஷாதிம்ஸ்வாஶ்ரயிஷ்யாயஸ்ஸுவாஶ்ரா தரோயயா॥ ஜ-ந்ருகஶுபுவசெஶிவ்ரசெவம் யொவெதிதத்த॥ தூ-ஸுராஜெஹம் வ ஸு-ஜு-ந்ருநெதி ரோசெதி ஸொஜு-ஸு" இதயாதிகளைபபறற உபஜீவித்துக்கொண்டு - ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று அநவயம பரோபதேசபரவருசதரான தாம 'எததிறம' எனறு மோஹிபபானென? எனன, அவதாரங்களை இதயாதி முன்னோடுக்கொண்டு - ஆராயநதுகொணடு இளமணறபாயிந்து - ஆதாரஹருதயராய ஈடுபடட பரதவத தைபபறற ஸௌலபயம ஈடுபடுததுமோ? எனன, பரதவததை இதயாதி பரதவாபேக்ஷயா ஸௌலபயமே ஈடுபடுததுமெனறபடி

acharya.org

"மனனகம்" எனகிற பாடடாலே சொலலபபடட எமபெருமானபககல கூடாது, ஆதலால இனி எமபெருமானை யிழநதுபோமததனை யாகாதோ? எனறு அவஸநநரானவாசளைகுறிகது 'எம பெருமானைக காணவேணுமெனறு அபேகஷையுடையராயிருபபாககுக காணலாமபடி எளியனும பரதிகூலாககு அவன அரியனும அரியனுமிடதது, ஆஸரிதாககு எளியனான இவவாகாரததாலே பிறாகளுககு அரியனாயிருபபா னொரு விஸமயமேயன' எனறுசொணடு எமபெருமானுடைய ஆஸரிதஸுலபதையை அருளிசசெயயத தொடஙகி, மததுறுகடைவெணணெய களவினி லுர விடையாபபுணடு உரலினோடிணைநது உளளும மெயயாகடடுணடு ஏஙகினபடியே யிருககிற எளிமையைக கணடு, இவவதிமாகர ஆஸரித ஸுலபதவமஹாகுணகதிலே ஈடுபடடு, ஆஸரிக ஸமாஸரயணீயனு யிருககைககு ததஸஜாதீயனுய வநது பிறநதருள அமையாதோ? இஙஙனே உரலிலே கடடுணடு நடுஙகினபடியே இருநதருளவேணுமோ? பிரானே! இது எனசெயதருளி னுய? எதுககாகச செயதருளினுய? எனகிறா

ஒ—முதறபாடடில, எமபெருமானுடைய ஸௌலபயதனுககு உதாஹரணததைப பேசுகைககாகத திருவவதாரங்களை முனனோடுகொணடு ஆழவாா பரோபதேஸாதருகராய, கருஷணனுடைய நவநீத சௌரயசாரிதரததிலே அகபபடடு அழுநதுகிறா

பதகெனகிறது, ஹகதியை [விததகன] ஆஸரிதஹவயனுயிருககிற இருபபிலே ஸுத ருககளுககுக கணிசிகக முடியாதே யிருககும விஸமயமேயன [மலாமசளெனறு தொடஙகி]- பெரியபிராடடியாலும ஆசைபபடபபடுவானுய விலகஷணனுக பரஸிததனான பெறுதறகு அரிய ஸவாமி, யஸோதைபபிராடடி ஆயாஸிததுக கடையாநிறக சாபலாதிஸயததாலே அநதவெண ணெய காவுகாணகிற தஸையிலே உரஸததலததிலே உரலோடு கடடுணடு உரலோடு தனனோடு வாசியிலலாதபடியிருநது ஏஙகின ஸௌலபயம எததிறம எனறது இது எனனபடி யெனறு தாம ஈடுபடுகிறா உரததையுடைய விடையெனனவுமாம, பெருமிடுகு எனறவாறு

ப—முதறபாடடில, ஸ்ரீயபதியான ஸாவேஸுவரானுடைய அவதாரஸௌலபயததைத உபதேஸிகக உபகரமிதது பரதமததிலே நவநீதசௌரயபதாநததை அநுஸநதிதது ஈடுபடுகிறா

பததுடை ஹகதியையுடைய, அடியவாகுகு அடியாகுகு, எளியவன எளியனுய, பிறாகளுககு அதிலலாத பிறாகு, அரிய கிடட அரியனுய, விதககன விததகனுய (இவை யிரணடாலும உகநது), மலாமகள தாமரைபபூவைப பிறபபிடமாகவுடைய லகஷமியானவள், விருமபும விருமபுமபடியான, பெறல அரு - பெறுதறகு அரிய, நம அடிகள நமஸவாமியான வன, மதது மததாலே, உறு (உறறு) வருநதி, கடை கடைநத, வெணணெய களவினில- வெணணெயினுடைய களவினில, உரவிடை மாவினிடையிலே, ஆபபுணடு கடடுணடு, உரலி னோடு இணைநதிருநது உரலோடொககச சலியாதேயிருநது, ஏஙகிய (அசசததாலே) ஏஙகின, (குரல இரஙகமாடடாத), எளிவு எளிமை, எததிறம எனனபடியாயிருககிறது!

பததியை 'பதது' எனறது கடைகுறைததல விததகன ஆஸாயபூதன உரவிடை- மாபிடை உரநத ஏறுபோலச் செருகக னெனனவுமாம எளிவு எளிமை

இ—முதறபாடடில, ஸௌலபயததை உபதேஸிகககாக அவதாரஙகளை அநுஸந் திததவா, தொடஙகின உபதேஸததை மறநது கருஷணுவதாரததில நவநீத சௌரயசாரிதரத திலே காம அகபபடடு அழுநதுகிறா

[பகது] ஹகதி பதெனறு ஹகதியைக காடடுமோ? எனனில,— "எடடினோ டிரணடெனுங கயிறறினுல மனநதனைககடடி" எனனககடவதிறே ஹகதிஸுபதததால இஙகு

acharya.org

பரமகதயாதிகளைச சொலலுகிறதனறு, மகதயுபகாரமமான அகவேஷமாதரதைதசசொலலுகிறது தாழநதாககு முகங கொடுகுமெனகிற குணபரகரணமாகையாலே [உடை] - இமமாதரதைக கனகக வுடைமையாகச சொலலுகிறது - "விணணுாரிலுஞ சீரியா" எனறு இங்கே மகவதது மவமபணணுவாரை நிதயஸூரிகளுககும அவவருசாக நினைநதிருககும மகவதபிபாயததாலே [அடியவர்] இதுவும மகவதபிபாயததாலே ஆதுகூலயலேஶம குவாலாயிருககை "கூயிகிஐ தசோவஐெ" எனறு இனறு கிடடிறறொரு குரங்கை நிதயாஶரிதையான பிராடடிககும அவவருகா நினைதிருககையாலே [எளியவன்] பாபதைதப போகுதல, புணயதைதக கொடுகதல, தகபமான ஸவாகதிகளைக கொடுததல, தனனைக கொடுததல செயயுமவனலலன, அவாகளுககுத தனனைக கையாளாகவைகும "ஹகிகீ தொஜநாஉ-ூநஃ" தூதயஸாரகயங்களைப பணணு கையாலே ஆஶரிதாககு இஷட விநியோகாஹனனனிறே இவவெளிமை உகவாகாகும பொதுவாகிறதோ வெனனும்ததைப பரிஹரிகிறது, [பிறாகளுககரிய] ராவணுதிகளுககு இளைசகட போகாதிருககை "ஹிவோ-நஉ-ொஶொ" [விதககன] விஸமயநீயன யஶோதைககு பவயனுயிருககிற இருபபிலே யமலாஜுநாககு அநஹிஹவநீயனுயிருககை இபபடி இருககிறவன தான ஆரி எனனில, [மலாமசள விருமபும] "ஶஂஶரீ ஸவ-ூஹு-தாநாஃ" எனகிறமேனமையையுடையளாயப பரிமளம ஒருவடிவுகொணடாறபோலே யிருககிற போகயதையையுடையளான பிராடடி. "அகலகிலலேனிறையும்" எனறு விருமபும ரதவம [அருமபெறலடிகள்] பெறுதறகரிய ஸவாமிகள ஶரியபதியெனசையிறே ஸாவாதிகவதுகுகு லகஷணம "நம" எனறு இநத மேனமையும, நீமையும நமசகு பாகாசிததிருககிறபடி [மதது]-இபபடி மேனமையை உபபாதிததது ஸௌலபய காஷடையைச சொலலபபுகுகு அதிலே காம ஈடுபடுகிறா மதது றுகடை வெணணெய களவினில - மதகாலே யுறறுககடையாநிறகிற வெணணெய களவு காணகிறவளவிலே உறறுககடைகையாகிறது ஆயாஸிததுக கடைகை "கடைகிற பாரகுகிலே ஒதுஙகிச சாபலாதிசயததாலே அளளியமுதுசெயயுமபோலே காண" எனறு பிளளான அவாபகஸமஸதகாமனதனகு ஒருகுறையுணடாய, அது நோகொடுநோ கிடையாமையாலே களவிலே யிழிநது, அது தலைககடடபபெறுதே வாயது கையதாக அகபபடுக கடடுணடு அடியுணடு நிறகும நிலையைச சொலலுகிறது [உரவிடையாபபுணடு] உரஸஸதலததிலே கடடுணடு மலாமகள விருமபியணைகும மாவிலேகிடா கயிறறையிடடுச கடடக கடடுணடிருநதது காமோ ரனெனகிறபடி யெங்ஙனே? எனனில, அபபாதேசகைகையெலலாம நினைகிறதாசலாமிறே அனறிகதே, உரதத விடையான தான கடடுணடு - பெருமிடுசக னெனறபடி [உரவினோடிணைநதிருநது] உரல மூசசுவிடிலும தான மூசசுவிடாதே அசிகவயாவருதகனுபிருநகபடி [ஏங்கியவெளிவு] இநத ஶுதததனைக களளனெனறு கடடினால பொறுககமாடடாதே அழுததொடஙகுமே, அவள "வாய வாய" எனறால ஏறிடட தவகி இழியவிடமாடடாதே பயபபடடு நிறகும [எளிவு] ஸௌலபயம [எதிறம] இதுஎனனபடி! "யதொவாவொ நிவதகுஹெ" எனறு வேகம மீணட பாதவததை எலலைசாணலாம, இநத ஸௌலபயம தரைகாணவொணணாதா யிருநகதி! எனகிறா

ாடு —முதறபாடடில, எமபெருமானுடைய ஸௌலபயததை உபதேஶிகபபடுகுகு அவனுடைய நவநீத சௌரய சாரிதரததிலே அகபபடட அழுநதுகிறா.

முதறபாடடு - பததுடை இதயாதி 'வெணணெயகளவினிலுரவிடையாபபுணடெதிறம' எனறத்தைக கடாக்ஷித்து அவதாரிகை எமபெருமானுடைய இதயாதி

acharya.org

[பதது] ஹகதி பததேனறு ஹகதியைக காடடுமோ? எனனில, "எடடிஞேடிரண டேனுங கயிறறினுல மனநதனைககடடி" எனனக கடவதிறே, ஆகையாலே, பததேனறு ஹகதி யைச சோலலுகிறதாய, அதுதனனிலும பரஹகதியையனறு இங்குச சோலலுகிறது, ஹகதயுபகரம மாதரதத்தை உபகரமமாதரமெனறு இதத்தை நியமிபபாராரா? அதினுடைய சரமாவஸதத்தையைக காடடினுலோ? எனனில, அது ஒணணுது, இபபோது இங்குச சோலலிககொணடு போருகிற இது குணபரகரணமாகையாலும, ஸாவேஶவரனுகத ஒரு உதகாஷஞ சோல்லுகை இபபோது இவாகத அபேக்ஷிதமலலாமையாலும, தநதாமையொழியச செலலாதாகத ஸநேஹிககுமது அலலா தாகத முணடாகையாலும, "மிதுஹாவெநஸம்வ்ராவம் நதுஜெயம்கயஸ்ய" (மிதர பாவேநஸமபராபதமநதயஜேயமகதஞசந) எனனுமவனுகையாலும, உபகரமமாதரத்தையே சோல லிறருககடவது, ஆஶாலேஶமுடையாரகுத தனனைக கோடபபதாக ஹகவதுகதியுமுணடாயிருந ததிறே, "எதிர்சூழலபுகத" எனறும, "எனனினமுனனம பாரித்து" எனறும விலகாமைதேடித திரிகிறவனிறே [உடை] இநத அபரதிஷேயாதவேஷ மாதரதத்தைக கனதத்வுடைமையாகச சோலலுகிறது 'விணணுளாரிலுஞசீரியா" எனறு இங்கே ஹகவதநு஭வம பணணுவாரை நித யஸூரிகளிறகாடடில கனகக நினைத்திருககுமஹமவதஹிபராயததாலே சோலலுகிறது "இவாகள பகககலிலே இமமாதரமுணடானுல, பினனை இவாகளுடைய பரத்துககெலலாம நானே கடவன" எனறிருககுமாயிறது இவன, ராவணஹவநதத்தை விடட ஆகாஶத்திலே கிளமபினபோதே ஸ்ரீவைஷ ணவலக்ஷ்மி குடிகொணடபடியிறே "சுநரிக்ஷமதஶரீராநு" (அநதரிக்ஷகதமஶரீமாந)

எடடிஞேடு இதயாதி எடடிஞேடிரணடு - பதது எனனுங கயிறறினுல பததேனறு பகதியாய, பகதி யெனகிற கயிறறுலே, மனநதனைககடடி - மநஸஸை பகவதவிஷயததிலே பரவணமாகி பததேனறு பகதியைச சொலலுகிறபடி எங்ஙனேயெனனில,-பததி எனறு பகதியாய, அதில இகாரங்குறைநது, பததேனறிருநதாலும, ஏகதேஶவிகாரங்யாயததாலே அநநயமாய பகதியைச சொலலு மெனறபடி பக்தியுபகாரமாதாநுதை-அபரதிஷே யாதவேஷமாதரங்களை ராமாவஸாநுகூலய டரபகதியை குணபரகாணமாகையாலும் ஸௌலபயகுண பரதி பாதந பரகரணமாகையாலும 'புனபுலவழியடைதது" எனகிறபடியே உதகாஷஞசொலலுகை முதல திருவாய மொழியிலேயிறே அபேக்ஷிதமெனறபடி உதகாஷம அபேக்ஷிதமானுலும, பகதயுபகாரமாதாஸுலபதவமாதரமே உதகாஷ மெனகிறுா - தநதாமையொழிய இதயாதி "மிதுஹாவெந ஸம்வ்ராவம் நதுஜெயம் கய ஸ்ய । ஹொஷாயஹ்யுவி தஸ்யுஸ்யாதகாரெதிமுஹிபுதழ்" இதி யுதகாண்டே அஷடாதஶ ராமே அபரதிஷேயமாதரங்கொணடு காரயம செயயுமோ? எனன, ஆஶாலேஶம இதயாதி யதவா, "மிது ஹாவெந" இதயாதி விவரணம - ஆஶாலேஶ இதயாதி ஆதல ஹமவதுகதி - சரமஶலோகமாதல, "வாஷ வஸ்வுஸ்ஹுதுஸ்" எனறதாதல உகதியுமெனற அபிஶபதம - கீழசொனன யுக்திகளோடே ஸமுச சயிகிறது அநுஷடாநங்காடடுகிறுா - எதிர்சூழல் இதயாதி, எதிரே திருவவதரித்து என்னில் இதயாதி- எனகுமுனனே பாரித்து விலக்காமை - அபரதிஷேயம 'உடை' எனற மதுபபு பூமாவிலே பத்தான வெனன அமைநதிருகக, 'உடை' எனகையாலே இதுவே ஒரு மஹாஸமபதெனறு தோறறுகிற தெனறபடி லோகததிலே தகமுடையவனை - உடையவ னெனறும, தரிதரனை - இலலாதவனெனறுஞ சொலலககடவதிறே இது கனதத உடைமையாகக கூடுமோ? எனன, விணணுளார் இதயாதி, பரமபதவாஸிகளிலும சீமையுடை யவாக வெனறபடி அவனதான அபபடி நினைத்திருககுமோ? எனன, இவர்கள இதயாதி "சுஹம்கூா வஸ்வுபாவெஹ்ய:" "சுநநுராஶ்ரிதுயகு:" இதயாதயஸிபரேதம ஹகவதஸிபராயமாதரததாலனறியே வஸதுகதயாவும ஆதமாவுககு இதுவே ஸமபத்தெனகிறுா - ராவணஹவந இதயாதி யதவா,லோகததிலே ஐஶவா யதத்தையனறோ உடைமையாகச சொலலுகிறது அதவேஷாதிகளைக கனதத்வுடைமையாகச சொனன விட முணடோ? எனன, ராவணபவந இதயாதி ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷ்மி - ஜ்ஞாநபகதிவைராகயங்கள யமம ஐஶ

acharya.org

எனறது, "லக்ஷணொலுக்ஷிஸஉ ஹ:" (லக்ஷமணோலக்ஷமிஸமபநந:) எனறதிறே இளை பெருமாளை, இதிறே இவனுககு நிலை நினற ஐஶுவாயம இததைபபறற, 'உனட' எனகிறது [அடியவாகக] இதுவும ஶகவதஸிபராயததாலே, "கயிகிஞ்ஜிதஸமாபநநே கிமகாயமஸீதயாமம" (தவயிகிஞசிதஸமாபநநே கிமகாயமஸீதயாமம) எனறு இனறு கிடடிறறோ குரஙகை நிதயாஶரிதையான பிராடடிககும அவவருகாக நினைததானிறே ஒருதிருவடி திருவநதா வானலல இவனுககு ஶேஷபூதராய அதிஶயததைப பணணுகிறவாகள, இவவிலககாமைமை யுடையவாகளாயிறறு, உளளகுணததை யநுபவிததிருகக மிததனையிறே அவாகள, குணம நிற பெறுவது இவாகளபகககலிலேயிறே [எளியவன] அவாகள பாபததைப போககுதல, புணய தைககொடுததல, தனனைககிடடலாமபடி யிருததல செயகையனறிககே தனனை அவாகளுக இஷட விநியோகாஹமாககிவைககும, தனனை யொழிநததோனறைக கொடுததல, தனனை யழைததுககொடுததல செயயான, "ஊளஸஉ நிஶாஉ ஶுகிஜ்ஞாளஸஉவஹிதள" (இமெளஸமமுநிஶாததூல கிஙகரௌளஸமுபஸததிதௌ) எனகிறபடியே "நான உஙகளடியான எனனை, வேணடினபடியேவிக காயஙகொளளுஙகோள" எனறு நிறகும, "ஹ்ருதாவநநயாஶகயு ஹமேவம்விதொஜ்ஜுந" (பகதயாதவநநயயாஶகய அஹமேவமவிதோஜ்ஜுந பீஷமாதிகள சொலல 'வரம்வ்ரஹ வரம்யாஉ" (பரமபரஹமபரநதாம) எனறு, கனகக

வாயமாமிதொழிய ஜஞாநஶகதயாதிக ளாககக்கூடுமோ? என்ன, கூடுமென்னுமதனை பராமர்ஶபபதிகளாலே தாஶரிபபிகிறார் - லக்ஷணொலுக்ஷிஸஉ ஹ இதயாதி "உத்ஸவாதமஶாவாணிஶுத்ரஹிதுஸ்ஸ வெஸ்ஸஹ । ஸவ்வ வீஷ்ட தஶாவாக்யம் ஜாதக்ரோயொவிஶ்ஷணை: । ஸுதுஸிக்ஷமதை: ஶ்ரீமாந் ஹ்ரதாவெரோக்ஷவாயிவம்" இதி யுத்தகாண்டேஷொஶமெ "ஸவ்வுபிய்யகரஸ்ஸவ்வ ராவ்யாபி ஶரீரதை: லக்ஷணொலுக்ஷிஸம்வஸ்ஸவ்வஹிதுபாணஉவாவரை:" இதிவாலுகாண்டே ஶுஷ்டாஉமெ அதவேஷமாதாரங்கொண்டு 'அடியவர்' என்னலாமோ? என்ன, இதுவும இதயாதி அதவே ஷம் கனததவுடைமையான வோபாதி, இதுடையார் - அடியாரெனகிற இதுவு மென்று - உபபதாரததப கயிகிஞ்ஜிஸ இத்யாதி - 'முறறவுநினறனன" இதயதர லிகிதம தாவநமாதரமனறிககே தததவஸததிதியு அபபடியே யெனகிறார் - ஒருதிருவடி இதயாதி அதுககு ஹேதுவேது? என்ன, உளளகுணதை இதயாதி பராதிஶயாயாயகதவரூப ஶேஷதவம இவாகளுககே யுளள தெனறபடி எளிமையின சரமாவயியைக காட கிறார் - அவர்கள பாபத்தை இதயாதி இததால ஐஶுவாயகைவலய ஶகவதபராபதிகாமரை வயாவாதிகிறது விவரணம தன்னை யொழிந்தது இத்யாதி அழைததுக் கொடுததல செய்யான-தானே மேலவிழு மென்றபடி அபபடி இஷடவிநியோகாஹமாகக எங்கே கண்டோம்? என்ன, ஊளஸ இதயாதி - "ஸுஜ்ஞாவயய யெஷ்டம் வெஶாஸநம் கரவாவகிம்" இதயுததராததம இதம பாலகாண்டே வாமநாஶரமே விஶவ மிதரமபரதி ராமலக்ஷ்மணௌ இபபடி ஶகதிமானகளுககு ஸுலபனாயிருகக்கை ஸஹஜமென்னுமதுககு தயோத பரமாணதைத அருளிசசெயயாநின்றுகொண்டு அததததையும அருளிசசெயகிறார் - ஶகயாகுபநநயா இத யாதி நிலைநின்ற ஸவபாவமென்றுனிறே யெனனுமனவும "நாஹம் வெதெ ந்ருதவஸாநஉாநெ நவெஜ்யா । ஶகய வாவம்வியொ ஊஷ்டம் ஊஷ்டவாநஸி மாம் யயா । ஶகயாகுபநந யாஶகய ஸுஹரெவம்வியொz ஜுந । ஜ்ஞாதும் ஊஷ்டுங் தத்வெந ப்ரவெஷ்டுஞ்ச வரந்தப" இதி கீதாஸவேகாதஶே 'வரம்வ்ரஹ வரம்யாஉ வவிதும் வரம் ஶுவாநு வரரூஷம் ஶாஶ்வதம் திவ்யாஉதிதெவஜம் விஶும் । ஸுஹரூஷ்ணா ஊஷ்டயஸ்ஸவெபுதெவஷ்ட நாராஉஸ்ஸயா । ஸுஸிதொ ஜெவமொவ்யாஸ: ஸ்யயெனெவ ப்ரவீஷிதெ" இதி ததைவ தஶமே "ஶகயாகுபநநயா" எனறது அதவேஷமாதாரபாமென்று இவவிடததில விவகஷிதம பாரதாம வெனறு

acharya.org

கேட்டிருந்தபடியாலே 'நீயொருவன பகதிகத எளி பவனுவதேன?' எனன, "ஒருவன கறுததிருகக ஒருவன சிவந்திருககிறபடி கணடாயே, அபபடியே எனகரும இது நிலைநின்ற ஸவஹாவம" எனறு னிறே, "ஹ்ரீ தொஜநாஜுநஃ" (பகதிகரீதோ ஜநாததநஃ) ஸாவபௌமனுன ராஜ புதரன க்ஷாமகாலததிலே அலபதரவயததுககுத தனனை எழுதிககொடுதேதால பினனை தன சேலவக சிடபபுக காடடி மீடக வோணணுதாபபோலே ஸாவேஶவரனும பகதிநிஷடனுககுத தனனை அற விலைசெயது கொடுதேதால பினனை மேனமைகாடடி அகலமாடடான, கழுததிலே ஓலையைககடடி "தூதுபோ" எனனலாமபடி தனனைக கையாளாகசிவைகக்கும

இவவெளிமை உகவாதாரகக்கும போதுவாகிறதோ? எனனுமிததைப பரிஹரிககிறது, மேல, [பிறாகளுககரியவிததகன] பிறாகளாகிறா "இவனைககொணடு காரியங்கொளளோம" எனறிருகக்குமவாகள, [விததகன] விஸமயநீயன இங்கு விஸமயநீயமென? எனனில, யஶோதா திகளுகக ஹவயனுனநிலைதனனிலேபூதநாஶகடயமலாஜுநாதிகளுகக அநுகூலவநீயனுயிருககை, இனனமும பளளிகொண்டருளாநிறகச செயதே ஆஜுநனும தூயோதநனுங கூடவர, ஆஜுந னுககுத தனனைககொடுதது, தூயோதநனுகுப பங்களததைக கொடுதுவிடடானிறே, நமமுடை யவாகள எமபெருமானையே உபாயமாகப பறறுநிறக அலலாதா அசேதநகரியாகலாபங்களைப பறறு கிறுபபோலேயிறே தூயோதநனநிலை, ராமாவதாரததிலும "ஹிமவாநநரோமேரு" (ஹிம வாநமநதரோமேரு) இதயாதி "ஶத்ருணாமவுகவ்ரவிஜுவாக்ஷமமத்தவெ" (ஶதருணுமபரகமபயோபிலகுதவமகமதகபே) - ராவணன ஸபரிகரனுயக கொணடு எகேகப புகக விடததில நெஞ்சில ஶாதாவததாலே எடுககமாடடிறறிலன, திருவடி தனியனு யிருககச செயதே யும நெஞ்சில சேவவையாலே கருமுகை மாலைபோலே எடுததேறிடகேகொணடு போனன, இங்க

பீஷமாதிகள சொலல என்று அநுவயிபபது "ஸாவம்வியஃ' என்றதுகுத தாதபாயம - ஒருவன் இதயாதி பகதி லபயனுனதும ஸவதநதரனுகையாலே கதாசித தூலபனுமாயிருககுமோ? என்ன, ஹ்ரீ இதயாதி ஹ்ரீ தாரீ ஸ்ரீ ஸம்ஸாரே நராணாம் கூரீஜுஷாமுரீ। ஹ்ரீ ஸாவஸம்வெநாஹ்ரீ கொஹ ஹ்ரீ தொஜநாஜுநஃ" இதி வைஷணவே யாமே 'ஹ்ரீ தஃ" என்றதுகுகு வாஸகை ஸார்வபௌமனுன இதயாதி செல்வக்கிடபபு - ஸமபதஸமருததி அறவிலை - ஶுதகாயம பினனை என செயயுமெனனில, கழுததிலே இதயாதி பொதுவாகிறதோ - நாராயணதவ பாயுகதஸமபநதம ஸாவ ஸாதாரணமாகையாலே யென்றபடி விஸமயநீயனுகையாவது - அநுகூலாககு எளியனுன நிலைதனனிலே பரதிகூலாககு அநுகூ லவநீயனுயிருககை யென்னுமக்தை ஶங்காபரிஹாரமுகேன அருளிசசெயகிறா - இந்த விஸமயநீயம இத யாதி வாகயதவயததாலே ஆஜுஜுநனும ஸுயோதநனும படைவேணடிவநதபோது இவவாகாரதவயமுங காணலாமெனகிறா - இன்னமும் இதயாதி பங்களததை - பதரை தூயோதநனபடி உபாயாநதரபரரோ டொகக சொலலாயிருந்த தெனகிறா - நமமுடையவரீகளா இதயாதி இவவனவனறிகே ராமாவதாரததிலும ராவணஶகதியால ஈடுபடட இகாயபெருமானிடததிலும இவவாகாரகாணலா மெனகிறா - ராமாவதாரததிலும் இதயாதி "ஹிமவாநநரோ ரோ ஸ்ரீ ஸ்ரீயொகுயம் வா ஸஹாரீரோ। ஶகுயம் ஹுஜாலயா ரீ ஸ்ரீ தது ஸஹஸ்ரீ ஹ்ரீ தாநஜஃ" இதி யுதகாணடே ஏகோநஷஷடிதமஸாகே "ஹிமவாநநரோரோரோ" என்றவிடததிலே - ராவணனொருவனே எடுததானென்று சொலலிறறேயாகிலும, அதுவாதத திலே "ஶத்ருணாம்" என்று பஹுவசநமிருககையாலே 'ஸபரிகரனுயகொணடெடுகக' என்றது "ஹநுமாநவி தெஜஸ்வீஸுக்ஷணம் ராவணாதிகம। கூநயஜ்ராவவாஹ்யாஶம் வாஹுஹ்யாம் வரிஹ்ரீஹ்ரீகம। வாயுஸுதொஸ்ஸுஹ்ரீ தெநலக்ஷ்ரீ வரரீயாவ ஸஃ। ஶத்ருணாரீவ் கரீவ்ரவி ஜவுவாக்ஷமமத்தவெ" இதி ததரைவ நெஞ்சில் ஶாதாவததாலே யென்றது 'ஶத்ரு ணாம்" என்றதின தாதபாயம "ஜவுவாக்ஷமமத்தவெ" என்றதுகுகு அாதம கருமுகை இதயாதி "நெஞ்சில

acharya.org

ணனருகில "ராவணனுகுக கனககவேணும" என்றும "திருவடிகுகு நோயதாகவேணும
எனறுமனறு வஸதுஸவபாவம இருகுமபடி யாயிறறு இது [மலாமகள விருமபும] இவவிரண
டுகுகும அடி இவளுடைய கோததியிறே புஷபததில பரிமளமபோலே புஷபததை இருபபி
மாகவுடையளாய, அதில பரிமளநதான ஒருவடிவு கொணடாறபோலே யிருபபாளாய, நாடடார ட
மளததை விருமபுவாகளாகில, பரிமளநதான "தணணீர தணணீர" எனனப பிறநதவன √[நம
"உளனசுடாமிகுசுருதியுள" எனகிற பரமாண பரஸிததியைப பறறச சொலலுகிறது நாராயண
நுவாகாதிகளோடே சேர, "ஹீஶ்ச தெநுக்ஷீஶ்ச தநு" (ஹரீஶசதேலக்ஷுமீஶசபதநயெ
எனனககடவதிறே, "உளனசுடாமிகு சுருதியுள" எனறு ஶருதிவழியாலே அங்கீகரித்த லக்ஷ
ஸமபந்ததை வெளியிடுகிறா [அருமபெறலடிகள] பெறுதறகரிய ஸவாமிகள; [மலாமக
விருமபும நம அருமபெறலடிகள்] பெரியபிராடடியா விருமபுமபடி யிருககைபோலேகாணும எ
வாமிக வஸதுவுகுகு லக்ஷணம "ஸு஖ரூபேயம்ஹிதத்தேஜ:" (அபரிமேயமஹிததேஜ
எனனககடவதிறே [மதுறு] கீழசசொனன எளிமையை உபபாதிககிறா மேல மநதாரதை
பிறேகிக கடலில நடுநெஞ்சிலே நடடு நெருகிககடைநது வெளிகொடுவெளியே தேவாகளுகுக அ
ருததைக கொடுததுவிடட மஹாபாஹு கிடா! இபபோது இடைச்சேரியிலே வநது பிறநது வெண
ணைய களவுகாணபபுகுகு, கடடுணடு அடியுண்டு நினறுனனைகிறா [மதுறுகடை வேணணைய
தயிரசசெறிவாலே மததாலே நெருகிக கடையபபடட வேணணைய "கடைவேணணைய
எனறால காலதரயததிலுளளததையுங காடடும "முபபோதுங கடைநதீணடிய வேணணைய

செவவையாலே" எனறது "வாயுஸ்ஸுநொஸ்ஸுஹ்ரூதெந" எனறதின தாதபாயம இரிமானன்றகி
ஆபிமுகயமுணடாகையும இலலாமையுமே ஹேதுவனறில ஆனால அவைதான ஹேதுவாமபடி யெங்ஙனே
எனன, வஸதுஸவபாவம இதயாதி இநதவஸதுவின ஸவபாவ மெனறபடி ஸங்கதிமாஹ இளிரிண்டுக்கு
இதயாதி இரண்டுக்கும - எளிமைகுகும அருமைகுகும இவளோடடைசசோகதி அருமைக்கடி யெனகிறது
'ஸு஖ரூபேயம்ஹிததெஜோயஸ்ய ஸாஜநகூாதஜா" எனறததைப பறற "மலாமகள" எனறதுகுகு
தாதபாயம புஷபரதில் இதயாதி மகளெனறு, உதபததிதோனறுகையாலே, பரிமளததினுடைய பரிணாம
போலே யிருகிறு ளெனறு விவகஷித மெனகிறா - அதில்பரிணாம இதயாதி தண்ணீர்தண்ணீரென்ன
பிறந்தவனெனறது "விருமபும" எனறதுகுகு அாததம "பிறநதவள" எனறு திருததி நிரவஹிபபதும ஒ
வகையுடு "பிறநதவன" எனறபோது, பரிமளநதானெனறு - பிராடடியைச சொலலுகிறது "பிறநதவள
எனறபோது, பரிமளமெனறு ஸாவஹநயுனை ஸுவேஶவரனைச சொலலுகிறது √உளன் இதயாதி 'நம' எனற
விஶிஷட பரஸிததிபரமெனறு தாதபாயம அநதபரமாணமேது? எனன, நாராயணநுவாக இதயாதி அதிகே
பரஸிததியேது? எனன, ஹீஶ்ச இத்யாதி ஹரீயெனறு-பூமிபபிராடடி இநதபபததுகுகு பரயோஜநம-உளம
சுடர் இதயாதி ஶருதிபரதிபாதய னெனகையாலே அங்கே பரதிபநநமான லக்ஷுமீஸமபநததை அங்கீகரித்த
ரெனறு தோறறுமிறே, அபபடி அங்கீகார விஷயதயா உநநீதமான லக்ஷுமீ ஸமபநததை வெளியிடுகிறு ரென
படி 'மலாமகள" இதயாதி ஸமபிவயாஹாரலபயம ஸவாநுபவகாபபம பாவமாஹ-பெரியபிராடடியார் இதயாதி
லக்ஷுமீவிஶிஷடனே ஸாவாதிகனெனனுமிடததில பரமாணம ஸு஖ரூபேயி இதயாதி "ஸு஖ரூபேயம் ஹ
தெஜோ யஸ்ய ஸாஜநகூாதஜா। நகூவம் ஸயோஹ்ரூம் ஹதுஂ ராஶோவாஹ்ரூயா
வநெ" இதயாரணயகாணடே ராவணமபரதி மாரீச: மந்தாரதை இதயாதி - அமருதமாக வருததாநத
சொலலுகிறது, 'மலாமகளவிருமபும' எனறு லக்ஷுமீஸமபநநம பரஸக்தமாகையாலே ததவதாரஹேதுபூத வய
பாரமும ஸமருதமாகையாலேயாதல, தயிரகடைகிறதுகுகு பரதிகோடிதவோ புததிஸததமாகையாலேயாதல
நடுநெஞ்சிலே - ஸாவதோமதயே வெளிகொடுவெளியே ஸமநதாதபஹி: செறிவு - நைவிடயம கா
யபபடட - கடையபபடாநின்ற கடைவெணணெயெனறால வாததமாகநிரதேஶததாலே காலதரய
திலும கடைகைகுகு பரஸகதியுண்டோ? எனன, முபபோதும இதயாதி காலதரயததிலும கடைநதுதிரணட

acharya.org

எனனகக்கடவதிறே, இங்கு வாத்தமாநதிலே ஒரு ஸௌகாய முண்டாகையாலே, "கடையா நிறகசசெயதே, பசியராயிருகுமவாகள சோறுசமையப பறறுமல வேநது கோதுதையாக வாயி லிடுமாபோலே, கடையபபறறுமல நடுவே அளளி அமுது செயயுமபடியைச சொலலுகிறது" எனறு பிளளான பணிகுமபடி [களவினில] கடைகிற பராககிலே நிழலிலே யொதுங்கிச சாபலத் தாலே அளளி யமுதுசெயதானபோலே காணும [களவினில] களவிடையாடடதில உப கரம ஸமயததிலேகிடீ அகபபடடது! [உரவிடையாபபுணடு] உரமெனறு மாவு * (மா விடையிலே யெனறபடி) "பொனபேயரோனதனதுரமபிளநது" எனனகக்கடவதிறே பெரிய பிராடடியா நெருரகியணைகுகும மாவைகிடீ கயிறறுலே நெருகிககடடக் கடடுணடது! அன றியே, மிகேகையுடைய ருஷபமபோலே யிருகிறவனகிடீ கடடுணடான! [உரவிடையாப புணடு] உதரவிடையாபபுண்டு உதரமெனகிற இதுதை "உரம" எனறு இடைகுறைதத லாயக கிடகிறது தாமோதரனெனறு பிள்ளைபெறறுப பேரிடுமபடியிறே கடடுணடது "**தாஸ்ரா வெவொதரெவஷ்ரா வுதுவையாதுலுவெவெ**" (தாமநாசைவோதரே பதத்வா பரதய பதநாதுலுகலே) எனறும, "**யதிஶகோஷிகசசதவ மதிசஞசலசேஷ்டிதம் | இதுகுகாயநிஜம்கமுவாவகாரகுடுலி நீ**" (யதிஶகநோஷிகசசதவ மதிசஞசலசேஷ்டிதம், இது யுகதவாத நிஜம காமஸாசகார குடுமபீ) எனறுஞ சொலலுமபடியிறே எளியனுபிருகுமபடி, தான தாயான பரிவு தோறற இவனைக களவிலே கணடுபிடிதது, தாமபாலே ஒருரலோடே யுதேதுககடடி, மறுகணணியும போதது "துருதுருகைததன மடிததுத திரிநத நீ வலலையாகில போயககாணுய?" எனறு உறுககிவிடடால, போகமாடடாதே யிருகதும, "**வராஸ்ரு ஶகிரிவிவெவஶ்ரு ஶ்ரு யதெ**" (பராஸய ஶகதிா விவிதைவ ஶரூயதே) எனறு ஓதபபடுகிற வஸது இவளுகுகு எளிய

வெணணெய 'கடை' எனறு - காலதரயததையுங காடடினுலும, வாததமாகமாகி நிரவஹிததால அர்த்தாதி ஶயமுண் டெனகிறா - இங்கு இதயாதி வர்ணநமாநநகிலே ஏநஸ்ரீகார்யம் ஆஶரிதஸபாஶமுளளதொரு தாவயததிலே அவனுகுகு உணடான சாபலாதிஶயம தோறறுகிற ஸௌகாயம சமையபபறறுமல் - சமையப பொறறுமல வேந்நதுகோதுதையாக - வெநதும வேகாததுமாக கோதுதை - வேகாதது கடையாநிறகக களவுகாணுமபடியென? எனன, கடைகிறபாக்கிலே இதயாதி நிழலிலேயொதுங்கி - பினமாலையே திருவிளகேறறிவைததுத் தயிரகடைவாகளாகையால விளக்குநிழலிலே யொதுகி யெனறபடி "உர விடையாபபுணடு" எனகிறத்துகுகு மூனறாததம அருளிசசெயகிறா - உரவிடை இதயாதி பொன் பெயரோன் இதயாதி ஹிரணயனுடைய மாவைப பிளநது 'மலாமகளவிருமபும" எனறததைக் கடாஸித்து அருளிசசெயகிறா - பிராடடியா இதயாதி தவிதியாராததததுகுகு, உரமெனறு - மிடுக்கு விடை - வருஷ பம தருதியாராததம - உதா இதயாதி இடைக்குறைததலாய - நடுவகூராகுறைது உதரததிலே கடடுண் டானேவெனன, தாமோதரன் இதயாதி கடடுணடு ஸுலபனுனதுகுகுப பரமாணம - தாஸ்ரா வெவ இதயாதி "தாஸ்ரா வெவொதரெவஷ்ரா வுதுவையாதுலுவெவெ | கூவுஷ்கிஷ்கமுணாரமுஹ வெடிஸ்ஸிடுதா | யதிஶகோஷிகசசதவ மதிசஞசலசேஷ்டிதம் | இதுகுகாயநிஜம்கமுவாவ காரகுடுலி நீ" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞசமேமஶே ஷஷடடே வெநநேதுகயநபூரவகம ஶலோகாததமாஹ - தான் தாயான இதயாதி தாயானபரிவுதோறற-"இது பிளளைகு ஜரியாது" எனகிற பரிவுதோறற அடுததுக்கடடி சோததுகுகடடி தாஸ்ரா உதரெஉலுவெவெவஷ்ரா வுதுவையாவ இதயாவயவிவக்ஷயா மறுகணணியுமபோதுகி எனறது துருதுருக்கைததனம எனறது - ஏவகாராதாத்பாய விததம துருதுருக்கைததனமடித்து - தாமாராகம பணணி உறுக்கிவிடடால - மிரடடிவிடடால ஸாவ ஶகியை "யதிஶகோஷி" எனகைகுகு அடியேது? எனன, வராஸ்ரு இதயாதி ஶவேதாஶவதரே "நதஸ்ரு காரரு" இதயாதி "மிகுநரையிலனே" இதயத்ர லிகிதம "எதிறம" எனறதுகுகு தாதபாயம

---

* குணடலிதகாநதம சில ஸ்ரீகோஶகல இலலை யெனபா

acharya.org

தானபடியிறே இங்ஙனே சொல்லலாகிறது, ஸமஸாரவுந்,ஸததிதி மோக்ஷஹேதுவான தானிறே இப்படி கடணேடிருக்கிறான, பரஹமாதிகளோத தனஸங்கல்பததாலே கடவேது விவேதாகிறவனிறே இப்போது ஒரு அபலை கையாலே கடணேண்டிருக்கிறான, "தூக்ஷா தெஹம் வாநஜுப் ஜெதிகாதெதி" (தயகதவா தேஹம புநாஜநமநுதிமாமேதி) எனகிறபடியே நமமுடைய கடடை யவிழிககவிறே தான கடணேடிருக்கிறது [உரலினோடிணைந்திருந்து] "உரலுக்கு ஒரு வயாபாரக்ஷமதை யுண்டாமனறு தனக்கு ஒரு வயாபாரக்ஷமதை யுளளது" எனறு தோறு இருந்தபடி [ஏங்கிய] - உரலிறகாடடில வயாவருததி இததனையேகாணும அழபபுககவாறே "வாயவாய" எனனுமே, பினனை அழமாடடாதே ஏங்கி யிருககுமிததனை எளிவுணடு எள் வந்தபடி [எததிறம] பிரானே! இது என்ன பரகாரம? இன்னம மேனமை தரைகாணலாம நீர்மை தரைகாணவொண்ணாதாயிருந்ததே! "உயாவறவுயாநலமுடையவன" எனகிற மேனமை யிலே போவேன எனகிறா, நியாமயனு யிருககிற இருபபில் நியந்தாவாயிருககிற இருபபுப பேசல் யிருந்ததே! பேசபபுகக வேதங்களும "யதோவாசோநிவாதந்தே" (யதோவாசோநிவாத தந்தே) எனறதும மேனமையிலேயிறே, நிலமனறு எனகைககும நிலமனறிறே நீர்மை இததனை தாழநில்லாமையாலே ஸமஸாரிகள்பககல காணவொணணாது, பரதவததில் இந்நீர்மை யிலலை இதேன்ன பரகாரம? எனகிறா பெரியவனதாழசசி யாகையாலே பொறுககமாடடுகிறிலா (க)

ஸம்ஸாரா இதயாதி இயமபி ஸவேதாஸவதரே, "ஸவிஶ்வக்ருதிஶ்வக்ருதாதயொநிः ஜ்ஞः காலகாலொ மாணி ஸவுவிஶுः । ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶஸ்ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிஹேதுः" ஸः வரவிவாரவிஶः விஶ்வக்ருத் விஶ்வகுதா ஸவிஶ்வஸ்ரவிஶः விஶ்வக்ருதாதயொநிः - விஶ்வகருததுககளான பரஹமாதயாதமாகளுககுக காரணபூதன வயஷடிஸருஷடிः ஜ்ஞः என்றும, ஸாவவித எனறுஞ சொனனது - ஸவரூபஸவபாவ ஜ்ஞாநததைபறறவாதல, ஸாவவித 'விநாஸாயாஹெ" எனகிற தாதுபரகரியயா அவாபதஸமஸதகாமதவததைச சொலலுகிற தெனனுதல காலகாலः - காலநிய ஹா, மாணீ கலயாணமாணவிஶிஷடः, ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிரிதி ப்ரதாநவாரவிஶியொ நியாயுக்வம வரஸோதநொ நியஜ்ஞுக்வம சொவுதெ, ஶொஷம வாவுவுஶெவ ஶொவிவிதம வாதஶிவாரணழ பரஹ்மாதிகள் இதயாதி ஸாவஸாதியானவன இப்படி அபலைகையாலே கடணகைக்கு ஹேதுவேது? என்ன தூக்ஷா இதயாதி இணைந்திருந்து - அசேதநமான உரலோடே ஸமமா யிருந்து "இணைந்திருந்து" எனறதுககு ஹாவம - உரலுக்கு இதயாதி அழாதே ஏங்குவானென? என்ன, அழப புக்கவாறே இதயாதி எளிவந்தபடி ஸௌலபயம இன்னம் மேன்மை தரைகாணலாம் இதயாதி வாசயம "எளிவு எததிறம" எனகிற ஸவாரஸயிதமாதல ஏகாரஸயிதமாதல ஆகையாலே-"உயாவற" எனறு கூடடிக கொளவது உகதவிவாரணம - நியாமயனும் இதயாதி பரதவததைபபேசபபுகக வேதங்களும "அபரிசசிநநம" எனறு மீணடனவிலலையோ? என்ன, பேசபபுக்க இதயாதி மேனமை நிலமாகையாலே சிறிதுபேசி மீணட திறே யெனறபடி ஸமஸாரிகளான பரஹமருதராதிகளபக்கலிலும இந்தஸௌலபய முணடேயென்ன, இந்நாளை இதயாதி ஆஜஜுநன ருதரனை விலலாலேயடிகக அடியுணடானிறே, அது ஜநமாதிகளால உதகருஷடவிஷய பாரதந்தரயமாகையாலே விஸமயஹேதுவனறு எனறபடி அனறிகே, ஸமஸாரிகளும மாதராதிவிஷயத்தில ஸுலபராயிருககவிலலையோ? என்ன, இந்தனை இதயாதி லோகததில களவுகாணபாரும கடணேபாருமிலலை யோ? இதுகேடுபடவேணுமோ? என்ன, பெரியவன் இதயாதி பதத்துடையடியவாகென்று தொடங்கி, உர விடையாபபுணடு உரலினோடு இணைந்திருந்தேங்கிய எளிவு எததிறம? இதயநவய: (க)

acharya.org

இரண்டாம் பாட்டு.

எளிவருமியலவினன நிலைவரமபிலபலபிறபபாய
ஒளிவருமுழுநலம முதலிலகேடிலவீடாம
தேளிதருநிலைமையது ஒழிவிலனமுழுவதுமிறையோன
அளிவருமருளினோடு அகததனனபுறததனனமைநதே

ஆ—(எளிவரும) இபபடி எமபெருமான திருவவதாரம பணணிககொணடு எளியனுமபடியைச சொலலபபுசகு, அநதஸுலபதவ பரஸநகததாலே உரலோடே கடடுணடு நடுங்கின படியே யிருககிற நிரதிசயஸுலபதவகதை யநுஸநதிதது அபரகருதிங்ககரான ஆழவா நெடும போதுககு பரகருதிங்கதராய, பினனையும, பரஸதுதமான ஸுலபதவகதை அருளிசசெயகிறா ஸுலபனுமிடகதில ஜநமசேஷடிதங்களினுடைய உதகாஷாபகாஷம பாராதே ஆஶ்ரித ஸஜாதீயனாக கொணடு அபாயநதமான பிறவிகளைப பிறநதுவநது ஸுலபனும பிறநதருளுமபோது, நிதயஸிதத சலயாணகுண பரிபூரணநநத ஸவஸாக்ஷாதகாரரூபமோக்ஷபரதவ ஸாவேஶவரக வாதி ஸாவகுணங்களையும ஒனறுமொழியாமே சொணடுவநது பிறநதருளும இபபடிபபிறநதருளி ஆஶ்ரிதாககு ஸஸநேஹமாக ஆகமதாநம பணணிசகொணடு எளியனும அநாஶ்ரிதாককு அரியனுமிருசகு மெனகிறா

ஒ—இரணடாமபாடடில, எமபெருமானுடைய ஸௌலபயததை அநுஸநதிதது விவரான ஆழவா பரகருதிஸததராய பரஸதுதமான ஸௌலபயததை ஸபரகாரமாக உபதேசிகிறா

[எளிவருமியலவினன] எலலாককு மொகக எளியனும ஸவஹாவன [நிலைவரமபில பலபிறபபாய] உதகருஷடயோநி அபகருஷட யோநி யெனறினறிககே, உதகருஷடசேஷடிதம அபகருஷட சேஷடிதமென றினறிகசே யிருநதுளள பலஜநமங்களையு முடையனுய, இவை யிரண்டு பொருளையும நிலையிலலாமைககாককி, வரமபிலலாமைককுப பொருளாக திருவவதாரங களிலே பரதவததை ஆவிஷகரிককவேணடிலும ஆவிஷகரிசகு மெனறுமாம [ஒளிவருமுழுநலம] திருவவதாரங்களிலே நிறம பெறுமபடியான பூரணமான கலயாணகுணங்கள [முதலில கேடில]- அகுணங்களதான இனனநாள தொடங்கி யுணடாயிற றெனறுதல, இனனநாள முடியு மெனறு தல சொலலவொணணாதே நிதயமாயுளளன [வீடாமெனறு தொடங்கி] மோக்ஷமாகிற தெளிவைத தரும ஸவஹாவந தொடककமான எலலாவறறோடுங்கூட [அளிவருமெனறுதொடங்கி]- ஆஶ்ரிதபரிதராணம தனபேறுককொணடு அவாகளிடட வழককாய, அநாஶ்ரிதாককு எடடாதே யிருককும [அமைநதே] இஙஙனே சமைநது

ப—அநநதரம, பரஸகதமான அவதார வைலக்ஷணயததை உபதேசிককிறா

(ஜநமவருককதங்களில ஏறறதகாழவுசள பாராமையாலே), நிலை ஒருநிலையும, வரமபு- ஒருநியதியும, இல இலலாக, பல பிறபபாய பலவகைபபடட பிறபபையுடையனுய, முதலில கேடில முழுநலம முதலுமினறியே முடிவு மினறியே யுளள முழுநலம, ஒளிவரும ஒளிவரும படியான, எளிவருமியலவினன எளிவருதலை இயலபாகவுடையனுய, (அவவளவிலும), வீடாம- வீடாகிற, தெளிதரும தெளிவைதருகும, அது நிலைமை அநத நிலைமையை, முழுவதும- அடங்கலும, ஒழிவிலன ஒழிவிலனுன, இறையோன ஸவாமியானவன, அளிவரும உபகார

acharya.org

ஶீலமான, அருளினோடு அருளோடே, அமைந்து சமைந்து, அகத்தனான (அடியவர்களு
அகத்தனனாய, புறத்தனான (அலலாதாரகுப) புறத்தனனாயிருசகும நலம - கலயாணகுணங
கள இததால அவதாரதசையில ஐஶவரமான ஸவஹாவங்களுககு ஔஜஜவலயம மிகுந்திரு
ககு மெனறதாயிறது

இ—இரண்டாமபாடடில, இநத ஸௌலபயதைக அநுஸந்திகக அநுமாஸ
மோஹங்கதராய, "விரோண ஸம்ஜ்ஞாம் ஶ்ரீதிலஹ்ரீவெவ விஹிஹ்யாரோஹ விஶாலநெத்ரா"
எனகிறபடியே காலமுணாதத பரவ்யூஹதரானவா பரஸ்துதமான ஸௌலபயதைரை ஸபரசாரமா
உபதேஶிகிறார

[எளிவருமியலவினன] "பதத்துடையடியவாககு" எனறு ஸோபாதிகமனறு இ
னெளிமை, ஜலத்துககு ஶைதயமபோலே ஸவஹாவஸித்தம எளிமையை இயலவாகவுடையவன
[நிலைவாரமபில] நிலையிலலாமையாவது ஜநமததில உதகாஷாபகாஶமிலலாமை வாரமபிலலாமை
யாவது சேஷ்டிதங்களில நியதியிலலாமை இவையிரணடும நிலையிலலாமையிலே யாககி
வாரமபிலலாமைககுப பொருள அவதரிதகவிடததிலே பரதவதனை ஆவிஷகரிககிலும ஆவிஷ
கரிககும அதாகிறது - வண்டாகான மோகஷாதிகள ஒனறிலும ஒருநியதியிலலை, ரகஷணத
துககு உறுபபானவை ஏதேனுமாக அமையும [பலபிறபபாய] வேதஞசொலலிலும 'ஸஹ
யாவிஜாயுதெ" எனனுமகதனை கான சொலலிலும "ஸஹ ஔநிஶெ" எனனும,நனனை
உடபுகக தமபோலவா சொலலிலும "எநநினறயோநியுமாயப பிறநதாய" எனனுமகதனை
[பிறபபாய] பராததமாகத தாழ நினறேமெனறு கரபகங்களிலும புரையினறிகே
யிருககை "ஶூதாநம் ஶாந்ஷிஶெ" "ஸுஹம்வொவாஸுவொஜாதஃ" எனனகக்கடவதிறே
[ஒளிவருமுழுநலம] பிறகபபிறகக கலயாணகுணங்கள கடடடங்க உஜஜவலமாகாநிறகும
'ஸஉஶ்ரீயாநுவதி ஜாயஶாநஃ" [முதலிலகேடில] இககுணங்களுககு உபபததி விநாஶங்க
ளிலலாமையாலே நிதயங்களாயுளளன [வீடாந தெளிதரு நிலைமைய கொழிவிலன] - மோகஷ
மாகிற தெளிவைத தரும ஸவஹாவததை விடாதே கூடவநது அவதரிசகும இதுவும கலயாண
குணங்களிலே ஒனறாயிருககப பிரிததுசசொலலுகிறது அவதாரதுசகு மோகஷபாகாநததிலே
நோகககாகையாலே [வீடாநதெளிதரும] அவனே இங்கேவநது அவதரிசகிலும மோகமோ
ஹங்களைப பணணும ஸமஸாரிஅங்கே செலலிலும தெளிவைபபண்ணுந தோசம "வரோஹாஶ்ரீ
ஶ்ரீவைதி" [முழுவதும] ஒளிவரு முழுநலம வீடாந தெளிசருநிலைமையது முழுவதுமொழி
விலன [இறையோன] "ஸஜோவிஸஹவ்யுயாதா ஹ்ரீதாநாஶீஸ்வரொவி ஸநு" எனகிற
படியே நியாமயாநடுவே நியாமகதவம குலையாமல வநதுபிறகும [அளிவருமருளினோடு]
பகவமான அருளோடே அதாகிறது ஆஶ்ரிதரகஷணம கனபேறுயிருககை [அகத்தனன
புறத்தனன] அகத்தனனாயிருககும ஆஶ்ரிதாககு, புறத்தனனாயிருககும அநாஶ்ரிதாசகு,
அதாகிறது ஆஜ்ஞாநிகளுககுக கையாளாயிருககையும, தூராயோதநாதிகளுககு ஆளிடு
விடுகையும [அமைந்தே] இங்கனே சமைந்திருককை இறையோன, முதலில சேடிலவா
மொளிவருமுழுநலம, வீடானதெளிதருநிலைமையது, முழுவது மொழிவிலனாய அளிவரு
மருளினோ டகத்தனன புறத்தனனாயகொண்டு சமைந்து நிலைவாரமபில பலபிறபபா யெளிவரு
மியலவினன

ஈடு—இரண்டாமபாடடு 'எதிரிமம' என்ற ஆறுமாஸம மோஹித்துக கிடந்தா

இரண்டாமபாடடு ஸளிவரும் இத்யாதி பெரியவாகளுடைய ஸதிகிரமாநுஸாரிகளெலலாம
இவவாதமாவுகு ஹேதுவாகக்கி வாததகங்களாயக்கொண்டு தனிசமாயிருককையாலும, காமிநிகளுடைய வா
பாரங்களெலலாம காமுகர்ககு அவர்களிடததில அநிநிவேஶததாலே ஹோகயங்களாயிருককுமாபோலே

acharya.org

ரேனறு பரஸிததமிறே, இவா மோஹித்துகிடக்க, பெருமாளும் பிராட்டியும் பளளி கோண்டரு ளினவிடத்தை ஸ்ரீகுஹபெருமாள நோக்கிகொண்டு கிடந்தாறபோலே, ஸ்ரீமதுகரவி பரபருதி ஸஜ்ஜநங்களடங்கலும் ஸலிதமான வருக்ஷத்தைப பக்ஷிஜாதங்கள மோயத்துகொண்டு கிடக்குமா போலே, இவரைச சூழந்துகிடந்தாகள, "ஶெநு ஸாலாரணாஸுவா ஸீதாஸ்ஹிஞ்ய தொத்தெ" (மநுயேஸாபரணஸுபதாஸீதாஸமிஞ்சயநோததமே) வழிநடந்த விடாயாலே ஆபரணங்கள கழறறுதேயாயிறறுப பளளிகொண்டது "தத்ர தத்ரஹிதாஸ்ஸுகெவஸ்தா: கதகவிநவ:" (தத்ரதத்ரஹிதருஸுயநதே ஸகதா: கநகபிநதவ:) பசியாகக்த தந்தாம ஜீவ நத்தைப பகுந்திவோரைபபோலே, வந்த ஸ்ரீபரதாழவானுக்கு தாம நோக்கிகொண்டு கிடந்த விடத்தைக காடடுகிறுணிறே அவவிடத்தைக கண்டவாறே "ஶுத்ருவொரஉ ஹஸ்ரிதா:" (ஶுதருகநோநநதரஸ்ததிதா:) எனனுமபடி அவவிடத்தைக காணு மோஹித்துக கிடந்தாணுயிறறு ஸ்ரீபரதாழவான, அபபடியே மோஹித்துகிடந்த இவா "விரெணஸம்ஜ்ஞாம ப்ரதிலுஸ்ய தெவ விவிகயாஸாஸவிஶாலுநெந்ரா" (சிரேணஸமஜ்ஞாமபரதிலபயசைவ விசிநதயா மாஸவிஶாலநேதரா) எனகிறபடியே அநுஸவிதாககள ஸாகயத்தாலே காலமுணர்ந்த உணாந்தா, நலலாநவிலகுருசபிறே, ஸத்துககளடங்கலும் இவரைபபறறிப படுகாடுகிடந்தது, உணாந்த

இவவாழவாரபக்கல தமக்கு உண்டான அஹிநிவேஶத்தாலே இவருடைய மோஹாவஸ்தையும தமக்கு போகயமாயிருக்கையாலும, அதில தமக்கு உண்டான ஆதராதிஶயம தோனறுமபடி, அவா மோஹித்த போது ஜ்ஞாதாககளெலலாம அவரை நோக்கிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும பரகாரத்தை அருளிச செயவதாகத திருவுளளமபறறி அதிஷ்டடிகை உருளிசசெயகிறா இவர் மோஹித்துக்கிடக்க இதயாதி பரிதமான வீருக்ஷத்தை இதயாதி - பழுத்தமரத்தைப பழத்தின நசையாலே பக்ஷிகள சூழந்துகிடக்குமா போலே ஸவோஜ்ஜீவநாதமான அந்ததவிஶேஷாநுஷ்டாந விஶேஷ ஜ்ஞாநபக்திவைராகயாதி விதயாதமாக வென்றபடி ஸ்ரீகுஹபெருமாள நோக்கிகொண்டிருந்ததுக்கு நியாமகமெது? என்ன, ஶெநு இதயாதி ஸ்ரீ குஹபெருமாளுடைய ஆஶ்ரயத்தினினறும பெருமாள புறபபடடெழுந்தருளினதுக்கும, அங்கே பரதாழவான எழுந்தருளினதுக்கும மத்யே இருபத்திரண்டுநாள வயவதாந முண்டாயிருக்கச்செயதேயும தச்சயங்சிஹநங்களை அநுபவித்தபோதே ஸ்ரீகுஹபெருமாள இவவிடத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருந்ததமை விதத்தமென்று கருத்து "ஸாஹரணாஸுவா ஶெநு" என்னுமத்துக்கு ஹேதுபூவகம பாவமாஹ - வழிநடந்த இதயாதி விடா யாலே - ஆயாஸத்தாலே "ஸாஹரணாஸுவா" என்றதுக்கு நியாமகமெது? என்ன, தத்ர தத்ர இதயாதி உஷ்ம ஶ்ரஷ்டிவொரவுரொ ஹரஸிவாகுழ தன்னீவந்ததை பரதாழவானுக்கு காடடுவானென்? என்ன, பசியர்க்கு இதயாதி பதுந்து பாகித்து நோக்கினதுக்கு தருஷ்டாந்தங்காடடி அவா மோஹித்ததுக்கும தருஷ்டாந்த தம-அவ்விடத்தை இதயாதி புருகதிபரிஹாராதமாக, அவவிடத்தைக் காணுவென்றது-கண்டவந்தாக்ஷணத்திலே யென்று கண்டுகொளவது கநஹ்ரஸ்ரிதா: என்றது தொடடால முடியுமென்னுமபடியான அவஸ்தையைப பாரத்துத தொட அஞ்சி ஸமீபத்திலே நின்று ரென்றபடி உத்தராதத்தில "வரிஷ்ஜ" என்றது மோஹந்தெளிந்த அவஸ்தையைபபற்ற ஶெநு ஸாஹரணா இத்யாதிக்கு பூவஸ்ஸாகத்திலே "தஷ்வஸ்ஸ ஹ்ரதம ஶுத்ருவொரஉ ஹ்ரஸ்ரிதா: । வரிஷ்ஜ்ஜ்ரு ரொஹொவெவிஸ்வஸ்ஜ்ஜொரக ஶுஶிஷ்ட:" உண்டாந்தமைக்கு தருஷ்டாந்தம - அபபடியே இதயாதி விரெண இதயாதி ஸுந்தரகாண்டே தவாதரிமஸ்ஸ ஸாகேகே ஶாவாந்தாலீநம ஹனுமந்தம தருஷ்டவா ஸீதா "ஸாவீக்ஷ்ரணா வ்யுஹ்ரு வகம ஶாவாரீரெஹ்ரு ஸ்ரு யயொஷ்கரரம" இத்யாதி, "ஸாதம ஸஶீகெஷ்ரு வ ஹ்ரஶம விஸம ஜ்ஞாஹ்ரதாஸ ஸுகெவ்ரு வஹுவஸீதா" இதி பூவாந்தம அபபடி அநுபவிதாககளுண்டோ? என்ன, நல்லார் இதயாதி மதுரகவிபரபருதி ஸஜ்ஜநங்களாலே ஸ்துதிக்கபபடட திருநகரியையுடையவா இதுக்கு அர்த்தம - ஸந்துக்கள் இத்யாதி படுகாடு - வெடடிவிழுந்தகாடு நவிலுகை - சேருகை, ஸமூஹமாக நெருங்கி

acharya.org

அநந்தரம் 'நான இங்ஙசச சொலலிறறேன?' எனறு கேடடாா, "'பததுடை யடியவாககெள வன' எனறு பரஸகதாநுபரஸகதமாகச சிலவறறைச சொலலா 'எததிறம' எனறு மோஹிதத கிடநதீா" எனறாகள 'தபபசசொனனேனம, அழிதது பரதிஜஞை பணணவேணடும' எனகி இரணடாமபாடடில ஆவதென? எனனில, —பரோபதேஶம பணணபபுககத தாம அநு தா முதறபாடடில, இபபாடடேத தொடங்கிப பரோபதேஶம பணணுகிறா கீழ பரஸநுதமா ஸேளலபயததை ஸபரகாரமாக அருளிசசெயகிறா இதில

[எளிவருமியலவினன] எளிமையை இயலவாக ஸவஹாவமாகவுடையவன ஸநே களுகக ஸநேஹியாயிருகக மெனனுமிது குறறமனறோ? எலலாககும காதாசிதகமாக எளிமை கூடமே இவனுகக எளிமை ஸவரூப மெனகிறா [நிலைவரமபில] 'இனன அவதாரம, இன சேஷடிதம எனறிலலை' எனறு பூாவாசாரியாகள நிரவாஹம படடா இவவிரணடையும நி யிலலாமையிலே கொணடு, "இனி வரமபிலலாமையாவது அவதரிதது எளியனாயினறு தனனிலே பரதவந தோறற நிறகிலும நிறகும" எனறு ஸாரததயவேஷததோடே தாழநிற செயதே ஸ்ரீவிஶவரூபததைக காடடியும, தான புதராததமாகப போகாநிறகச செயதே ஆண கானனுகக மோக்ஷததைக கொடுததும, ஏழு திருநக்ஷதரததிலே மோவாகுதநகிரியை பரித கொணடு நினறுஞ செயதவை இததாற சொலலிறறுயிறறது ஒனறிலும ஒரு நியதியிலலை, ரப ணததுகக உறுபபாமததனையே வேணடுவது, ஏதேனுமாக அமையும இவனுககனகை [ப பிறபபாய] தெளிவுடைய தான சொலலுமபோதும "வஹுஶி" (பஹுவிந்) எனறு யஶாபூதவாதியான வேதம "வஹுயா விஜாயதெ" (பஹு பதாவிஜாயதெ) எனறும, அவ கொடுதத அறிவுகொணடு சொலலுவா "பலபிறபபு" எனபாகள [பிறபபாய] "பரா மாகத தாழநினறோம" எனறு தனபககலிலும புரையினறிககே யிருககை, "ஸூ ஶ்ரா ஹம்ஶ

வாதிகைகை யெனறுமாம ஆனால, மேல பரபநதம நடநதபடி யெங்ஙனே? எனன, உணர்ந்தவநந்தாம இதயா பாஸக்தமெனறது 'பததுடை யடியவாக கெளியவன'' எனறது அநுபாஸக்த மெனறது அததை யுபபா கைககாக "மததறு" இதயாதி சிலவற்றைச் சொல்லா வெனறது பாடடை முடியசசொலலில மீள மோஹிபப ரெனறு நினைதது தபபச்சொன்னோ மெனறது - தபபசசெயதோ மெனறபடியாய, அதாவது பரோபதேஶமபணண இழிநததைவிடட ஸவாநுபவமபணணினோ மெனறபடி அழிதது பாதிஜ்ஞைப ணுகை - பரோபதேஶமபணணுகை பாதிஜஞாதாத்தோபபாதநம-ஆவதென்னென்னில் இதயாதி ஆவதெ னென்னில் எனறது - அழிதது பரதிஜஞைபணணுகையாவ தெனனெனனில? எனறபடி இபபாடடே அவதாரிகை - கீழ்பாஸநுதமான இத்யாதி ஸபாகாரமாக - ஸமஸதகலயாண குணாதமகதவ மோக்ஷபரத, ஸாவேஶவரதவ விஶிஷடனானவன அவதரிகையாகிற பரகாரஸஹிதமாக

"பததுடையடியவாககெளியவன" எனறததை வயாவாதிகிறா - ஸநேஹிகளு இதயாதி "இயலவினன" எனறததுககு ஹாவம - எல்லார்க்கும் இதயாதி, ஸவரூபாநுபப யெனறபடி "ஜநகுடுஉ" எனகிற விஶேஷணததைப பறற, "நிலைவரமபில" எனறதுக்கு அததத இன்ன அவதாரம் இத்யாதி உபபாதநம - ஸாரததயவேஷததோடே இதயாதி அவயவஸநிவேஶ விருத்தமனறோ? எனன, இததால் இதயாதி இந்தால் - "வரமபில" எனறததால 'பல' கிறதென? இவவளவெனறு ஸங்கையிலலையோ? எனன தெளிவுடைய இதயாதி அதாவது - ஸா ஞோடு வேதங்களோடு ஆழவாரோடு வாசியற முடிவுகாணவொணணாமையைபபறற 'பலபிறபபாய" என தெனறபடி அவன்கொடுதத அறிவு எனறது-"மயாவறமதிநலமருளினன" எனறததைபபறற வஹுஶி ஶ்ரீ வ்ருதீகாநி" இதி பூாவமேவ லிகிதம 'ஸுஹாயஶோநோ வஹுயாவிஜாயதெ" 'ஆய" துககு ஹாவம பாரிநதமாக இதயாதி பிறநதெனனாதே "பிறபபாய" எனகையாலே - பிறபபினுை அபிமததவம தோறறுகிறதெனறபடி புரையின்றிக்கே யிருக்கை-தன ஹருதயத்திலுமபரதவமாயமிலலான

acharya.org

ஷம்கமெநு' (ஆதமாநமமாநுஷமமநயே) "ஸுஹம்வொவாஸுவொஜாதஃ" (அஹம்வோ பாநதவோஜாதஃ) [ஒளிவருமுழுநலம] அபஹதபாபமதவாதிகள ஜீவாதமாவுகத முண்டிறே, இங்ஙனே யிருக்கசசெயதே ஜநமநிபநயநமான திரோயாநம பிறவாநினறதிறே ஸ்வரூபததுகக அவனுகக ஜநமததால வரும விகாராதிகளுண்டு, இவன தனனைத தாழவிடடே பிறகபபிறகக, கலயாண குணங்கள புகர்பெறு வாராநிறகும "ஸஉஶ்ரயாநுஹவதிஜாயமாநஃ" (ஸஉஶரேயாந பவதிஜாயமாநஃ) கர்மநிபநதநஜநம மாகிலிறே பிறகப பிறகப புகரழிவது, அநுகாஹமடியாக வருகிற ஜநமமாகையாலே புகாபெறு வாராநிறகும ஸஏவஶரேயாந எனறபடி அகுணங்கள தானிருககுமபடி யென? எனறால, [முதலிலகேடில] ஒருநாளவரையிலே தோனறி ஒருநாள வரையிலே முடியுமவையனறே, ஸ்வரூபாநதாகக கூடாயுளளன [வீடாந தெளி இதயாதி] இக குணம "ஒளிவரு முழுநலம" எனற இதிற புகாதோ? எனனில, — மோக்ஷபரததவமும தனியே சோலல வேணடவேதொரு குணமாகையாலே சோலலுகிறா, அவதாரததுகக பரயோஜநம இதுவேயிறே [வீடாம இதயாதி] - மோக்ஷமாகிற தெளிவு பரமபதம அதததகும ஸவ ஹாவம எனறும ஒததிருககுமவன, அவன இங்கேவநது அவதரிககிலும ஶோகமோஹங்களைப பண ணும இவ்விடம, இவன அங்கே சேலலிலும தெளிவைபபண்ணும அவ்விடம, "தெளிவிசுமபு" எனனகககடவதிறே [முழுவது மொழிவிலன] கீழசசொனன இரணடையுங்கூடடி சொல்லு

அபபடி தாழநினற நிலையிலே பாதவநதோறறுமே நினறதுண்டோ? எனன, ஸூதாநநி இதயாதி பரமாணத் வயம "ஸூதாநஶாநுஷஶ்ரெநு ராமம் உஶரயாதஜம் । யொzஹம் யவ்யயதஶாஹம் ஹ வாம்ஸுவீதுஶெ" இதி யுததகாண்டே ராவணவதாநநதரே தரிதஶாநபாதி ராமஃ கஹம்யஃ யவ்ய-நான எவன, எவனுடையவன கஹம்யதஃ - யாதோரிடததிலவன தகஸவவும ஹவாநு ஸ்வீதுஶ "நாஹம் ஶெவொ ந மநுஷ்யவெபூ ந யக்ஷோ நச ஶாநவஃ । கஹம்வொ வாஸுவொ ஜாதொ ஶெநதவிஷ்ணுஶெதொzநுயா" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞசமேமஶே ஶோவாதகநோததரணுநதரே "பலபிறபபா யொளிவரு முழுநலம" எனற டதசசோததியாலே ஜீவவயாவருததியைக காடடுகிறா கவஹத வாவ இதயாதி ஸ்வரூபநதுக்கு - ஆதமஸ்வரூபத்துகு தாமபூதஜ்ஞாநததுகும விகாரமுண்டெனகிறா- அவனுக்கு இதயாதி அவனுக்கு-ஜீவாதமாவுகு ஸாமஸாரிகபாவருததிகளிலே ஸு஖ிதவ துஃகிதவாதிகளுண டெனறபடி "நலம" எனறு ஜாதயேகவசநம, கலயாணகுண பரமெனற கல்யாணகுணங்கள எனகிறா அவன அபபடி பிறகபபிறக, கலயாணகுணங்கள புகர்பெறுவருமோ? எனன, ஸஉஶ்ரயாநு இதயாதி "யுவாஸுவாஸுவாஸுஃ வரிவீ கஸ்ரூ தஉஶ்ரயாநு ஹவதிஜாயமாநஃ । தீரராஸுஃ கவய உஶயதி ஸ்வாயியொஉநஸாதெவயதுஃ" யுவா தரணுஃ ஸுவாஸுஃ ஶொஹநவஸ்ரவாநு ஜாயமாநஸ்ஸஹவ ஶ்ரயாநு ஹவதி, தம் யீராஸுஃ யீராஃ கவயஃ உநஸாஉஶயதி யுவாநம் கவுவுதீதுயுஃ ஜநமம இருவாகும ஒததிருகக ஈஶவரனுககுக் கலயாணகுணங்கள புகாபெறு கைககு ஹேதுவேது? எனற ஶங்கையிலே ஶருதிக்குத தாதபாயம - கர்மநிபந்தந இதயாதி "ஸஉ" எனறதுகு அநாதம - ஸ்ஏவ இதயாதி ஈஶவராகுணங்களானபோதே உதபததிவிநாஶாஹிதமாயிருகக இபபடி விஶேஷிகிறது - காதாசித்தகோதபததி விநாஶவததான லௌகிககுணவயாவருததயாததமாக வெனகி றா - ஒருநாளவரையிலே இதயாதி ஸ்வரூபாந்தர்க்கதம் - ஸவரூபாநுபாதி இந்நுணம் மோக்ஷபர ததவம மோக்ஷபாததவம பரயாநகுணமாகையாலேயிறே ஹாஷயகாரா 'ஹெஶ்ஹ்ரி' எனகிறவிடததில ஆதிஶபதாநதாகககதமாகாதே "விநத" இதயாதியாலே பிரிதது அருளிசசெயதது ஹேதவநதாம - அவதாரத் துக்கு இதயாதி தெளிவை விளைக்கிறதாகையாலே, வீடாகிற தெளிவெனறது - பாமபதம் நிலைமை என றது - நிலை யெனறபடி தெளிவைவிளைககுமெனனுமதைக காடடுகிறா - அவன்இங்கே இதயாதி ஶோக மோஹங்களைப பண்ணுமெனனுமது - அஹிநயபரம இது தருஷடாநதாரதம கீழ்ச்சொன்னஇரண்டையும-

acharya.org

கிறார் [இறையோன்] மோக்ஷபாரதந்த்ரம் ஈஶ்வரனுக்கே உரியதோன்றிலே அவதரிக்கச் செய்தே ஈஶ்வரதந்த்ரத்திற் குறையாதே நிற்கை [அளிவருமருளினோடு] குளிர்ந்து பகவன்மான அருளோடே, நிர்ஹேதுகமான அருளோடே [அகத்தனன்] ஆஶ்ரிதர்க்கு கழுத்திலே ஓலை கட்டி தூதுபோ' என்னலாம்படி யிருக்கும் [புறத்தனன்] அநாஶ்ரிதர்க்கு அந்நிலைதன்னிலே சிட்டவோணாதபடி யிருக்கும் [அமைந்தே] இப்படி சமைந்து இறையோன் அளிவருமருளினோடகத்தனன் புறத்தனனாயமைந்து, முதலில் கேடிலவா மொளிவருமுழுநலம், வீடாந் தெளிதருநிலைமையது முழுவது மொழிவிலனாய, நிலைவரமிலபலபிறப்பாய எளிவருமியல்வினன் என்று அந்வயம் (உ)

மூன்றாம் பாட்டு.

அமைவுடையறநெறி முழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்து
அமைவுடைமுதலகேடில் ஒடிவிடையறநிலமதுவாம்
அமைவுடையமரரும் யாவையுமயர் வருந்தாமும்
அமைவுடைநாரணனமாயையை யறிபவர்யாரே

ஆ—(அமைவுடை) அவிகல ஸாவ நிரதிஶய புண்யமாக்கஸித்தமாய, இகரஸாவ புருஷார்த்தங்களிற்காட்டில் உத்கருஷ்டமாய, நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராவாந்தர ஸம்ஹாரகாதருத்வங்கள் கைவந்திருக்கையாகிற இவ்வைஶ்வர்யத்தை யுடையராய நிரபேக்ஷராயிருந்த பரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஆக்மாவாயிருக்கையாகிற நிரபேக்ஷைஶ்வர்யத்தையுடையனாயிருந்த நாராயணன் ஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு பிறந்தருளி எளியனாயிருக்கிற இந்த ஆஶ்சர்யமான குணம் ஒருவருக்கு நிலமோ? என்கிறார்

ஓ—மூன்றாம்பாட்டில், ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணனுடைய ஶீலாக்கியமான ஜந்மரஹஸ்யம் அதிஶயிதஜ்ஞாநரான பரஹ்மாதிகளுக்கும் நிலமன்றென்கிறார்

[அமைவென்று கொண்டு] இன்னபடி அநுஸந்திக்க இன்னஹேதுக்கள் ஏதும் என்னும் வ்யவஸ்தையுடைய தாமமாக்கம் எல்லாவற்றாலும் எல்லாக்கும் மேற்படுவதொன்றுசெய்து இன்னபடியாக வென்றால் அப்படியுண்டாம் சமைவையுடைத்தான ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரம் அவாந்தர ஸம்ஹாரமாகிற இவை மிகவும் கைவந்திருக்கும் சமைவையுடைய பரஹ்மாதிகளும் மற்றுமுண்டான அசேதநங்களெல்லாமும் சேதநரெல்லாரும் [தானுமென்று சொன்னார்] இவையெல்லாம் தனக்கு ஶேஷமாகையாலே இவைதானே என்னலாம்படியான சமைவை யுடைய நாராயணனுடைய

ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமும், மோக்ஷபாரதந்த்ரமுமென்றிரண்டையும் 'வீடாந்தெளிதரும்' இத்யாதியோடே கூட்டித் தாதபாயம் - மோக்ஷபாரதந்த்ரம் இத்யாதி ஈஶ்வரனுக்கையாலே மோக்ஷபாரதந்த்ரனானான் என்றபடி "பிறப்பாய இறையோன்" என்றுகூட்டித்தாதபாயம் - அவதரிக்கச்செய்தே இத்யாதி பிறவாநிற்கச்செய்தே குணங்களுடைய தேஜிஷ்டத்தையாலும் மோக்ஷபாரதந்த்ரத்தாலும் ஈஶ்வரதந்த்ரத்திற்குறைவற்று நிற்குமென்றபடி அளி' என்று - குளிர்ந்ததியும் பக்வதையுமாகி, உபயத்தையும் தந்தரேண அருளிச்செய்கிறார் - குளிர்ந்து இத்யாதி 'குளிர்ந்ததி' என்றதால் பலிதம் - நிர்ஹேதுகமான என்று அருளுக்கு பகவத்தை ஹேலவ்யாபத்மாகை யத்தவா, அளிவருமருளினோடு - கருணையாலே வரும் கருணையோடு என்று அர்த்தாந்தரமாய, 'நிர்ஹேதுகமான அருளோடே' என்கிறதாதல் அளி கருணை, "ஸுதெஶ்ஶரம் என்னுமாபோலே அகத்தனன் - அகத்தாங்கன அவயவங்காட்டுகிறார் - இறையோன் இத்யாதி (உ)

acharya.org

ப — அநுகூலம், அவதாராஸாயம் ஒருவருக்கும் அறியப்போகாதென்கிறார்

அமைவு உடை - சமைவை உடைத்தான, அறம் நெறி தாமத்தினுடைய வரவாறு, முழுவதும் எல்லாவற்றிலும், உயாவற உயாந்த - மிக்கமுயாந்த, அமைவு சமைவை, உடை- உடையவான, முதலிடை ஸருஷ்டிஸமஹாரங்கள், இடையொடிவு இடையொடிவான அவாந்தரஸமஹாரம் இவை அற நிசவும், நிலமதுவாம நிலமான, அமைவு சமைவை, உடை- உடையவான, அமரரும் பரஹமாதி தேவர்களும், யாவையும் எல்லா அசேதநங்களும், யாவரும் எல்லாசேதநங்களும், தானும் தானேயாமபடியான, அமைவு சமைவை, உடை- உடையனான, நாரணன் நாராயணனுடைய, மாயையை அவதாராஸாயத்தை, யார் அறிபவர்- யார் அறியவல்லார்? அமைவு நிரப்பம

இ — மூன்றாம்பாட்டில், இவ்வவதாரரஹஸ்யம் அதிமாநுஷஜ்ஞாநராயிருப்பாருக்கும் அறியலிவாணனு கென்கிறது

[அமைவுடையறநெறி] பலத்தோடு நியதமாயிருந்துள்ள தாமமாகக்கொண்ட [முழுவதுமுயாவற்றுயாந்த] - எல்லாவற்றிலும் இவையநுஷ்டிக்கவில்லை இவாசளுக்கு அவ்வருகிலலை யென்னுமபடி எல்லையிலே நிற்கை [அமைவுடைமுதலிடை] இதினபலமான ஸருஷ்டியாதிகள் மிகவும்மவியேயமாயிருக்கை [அமைவுடைமுதல்] பரஹமா ஜகத்ஸருஷ்டிபண்ணினால் "ஸாவேஸுவரனோ!" என்று ஸங்கிக்க வேண்டுமபடியிருக்கை [கெடல்] ஸமஹாரம் [ஒடிவிடை] - அவாந்தரஸமஹாரம் [அறநிலமதுவாமமைவுடை] மிகவுங் கைவந்திருக்கும் சமைவையுடைய [அமரரும்] பரஹமாதிகளும் [யாவையும்] அசேதநங்களும் [யாவரும்] சேதநரும் [தானுமமைவுடைநாரணன்] தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே பரகாரமாய அநுவயிக்கையாலே நாரணனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவன் [மாயையை யறிபவர் யாரே] ஸகலசேதநாசேதநங்களையும் தனக்கு பரகாரமாகவுடைய தான தன்னுடையவிபூதியிலே ஒருபரகாரத்துக்குத் தான பரகாரமாய அவர்களுக்கு நியாமயனாய நிற்கிற ஆஸாயம் ஒருவர்க்கும் நிலமோ? "விதாவ-ரெணவிதாரோ யொநியொநள நாவெஷவிநநாதெதம் வ்ரஹஹஜ" இதயாதி நியஸூரிகள் அநுபவத்திலே அநுபவராராகையாலே அறியமாட்டார்கள், பரஹமாதிகள் தாமாநுதத்தாலே அறியமாட்டார்கள், ஸமஸாரிகள் விஷயபரவசராய அறியார்கள், இவர்போலவார் "எத்திறம்" என்று மோஹித்துக்கிடப்பார்கள்

ரு — மூன்றாம்பாட்டு எளிய னென்றார், எளிமையை ஸபரகாரமாக அருளிச்செய்தார், இவனுடைய அவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் நிலமல்லக்கிடீ என்கிறார் இதில்

[அமைவுடையறநெறி இதயாதி] ஒரு தாமத்தை அநுஷ்டியாநிற்கச் செய்தே இப்போதே ஫லமபெற்ற தோழியிலும் ஒழியும், இடையிலே சில விகாங்கள் வரிலும் வரும், அங்ஙனன்றியே, சக்ரவாதத்தி, நாலாஹுதிபண்ணி நாலு ரதந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டாற்போலே பலத்

மூன்றாம்பாட்டு - அமைவுடை இதயாதி மூன்றாண்டு பாட்டாலும் சொன்ன பரமேயத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி - எளியன் இதயாதி "மாயையை" என்றதற்கு, அவதாராஹஸ்யம் என்றது

அமைவு - சமைவாய, அவிளம்பய ஫லபாதமான வென்றபடி 'அமைவுடை' என்றதுக்கு பாவம் - ஒருதர்மத்தை இதயாதி இப்போதே பலம்பெற்ற தோழியிலு மொழியும்-காமகாதருஸ்ரதக வைகுண்ணியங்களாலே அநுஷ்டித்தபோதே பலம் லபியாதேபோலிலும் போம் காமவைகுண்ணியமாவது - ஜநமாநதரகுதபாபம் காதருவைகுண்ணியமாவது - காமாநுஷ்டாநாயோக்யதை ஸாதநவைகுண்ணியமாவது - ஸாஸ்த்

acharya.org

தோடே ஸந்திபபிகககடவ தாமமாகதம ஸலலாவறறுலும, "உயாவறவுயா நலமுடையவன' எனறு ஸாவேஶவரன குணங்களால உயாநதிருககுமா போலே 'இதுககு இவனுககவவருகு ஒ வருமிலலை' எனனுமபடி சமைநதிருககை [அமைவுடை முதல இதயாதி] - பரஹமா ஜக ஸ்ருஷடி பண்ணினுல 'ஸாவேஶவரனே?' எனறு ஶங்கிகக வேணடுமபடி யிருககை இபபடி சமைவை யுடைததான ஸருஷடியெனன, அபபடி யிருநதுளள ஸமஹாரமெனன, இடையோடி வேனன இடை இடையிலே, நடுவே ஒடிவு ஸமஹாரம, அவாநதர ஸமஹார மெனறபடி இவை [அறநிலமதுவாம] இவை தங்களுககு நிலையிடகே கொதேத ஸாவேஶவரனையும மறு துக கேளவிகொளளவேணடாதபடி மிகவும விதேயமாமபடி சமைநத பரஹமாதிகளும [யாவை யும] அசேதநங்களும [யாவரும] சேதநரும [தானும அமைவுடை நாரணன] சேதந சேதநங்களெலலாம தானெனகிற சொலலுககுளளே பரகாரமாய அநவயிககுமபடியான சமைவை யுடையனுகையாலே நாராயணனெனனுந திருநாமததை யுடையவனுடைய [மாயையை அ பவாயாரே] இவனுடைய அவதாரரஹஸயம ஒருவாகதும அறிய நிலமலல வெனகிறா பர நா யான தான, பரகாரமான வஸ்துவிலே ஒனறு 'எனமகன' எனறு அபிமாநிகுபடி வந்த பிறந்த இவவாஶசர்யம ஒருவாகதும நிலமலல வெனகிறா [தானும அமைவுடை நாரணன] ஒருவன ஒருவனை 'உனக்கு ஜீவநம எனன வேணும? எனறால, தனபுதராதிகளையுங கூடடி கொணடு 'எனகுக கலநெலலு வேணும' எனனுநினறுனிறே, அபபடியே இவையடங்கலும தன 'அஹம' ஶபததுககுளளே யடங்கி, தான இவறறுகு அபிமாநியா யிருககுமபடியை சொலலுகிறது [அறிபவாயாரே] நித்யஸூரிகள பரதவாஸுவம பணணுகையாலே அறியா கள், ஸமஸாரிகள நாஸதிகராகையாலே அறியாகள, பரஹமாதிகள தநதாமறிவாலே அறிய இருககிறவாகளாகையாலே அறியாகள, மயாவமதிநல மருளபபெறறவாகள மோஹி துககிடபபாகள, ஸ்வதஸ்ஸாவஜ்ஞனான தானும "ஜ்ஞாநஸுகஸ்வரூபம்" (ஜநமகாமசரீ திவ்ய ம) எனனுமாகையாலே ஒருவர்ககும நிலமலல வெனகிறா

ரோகதகரமாநுஷடடாகம தர்மமார்க்கம எல்லாவறறுலும் எனறது - தாமம யஜுருதாநதபோரூபேண மூனறு ராசியா யிருககையைப பறற முழுவதும - முழுவதினுலும "உயாவறவுயாநது" எனறதுகு ஹாவ உயர்வு இதயாதி "அமைவுடை" எனகிற இது - முதலிலும கெடலிலும விஶேஷணமாகிறது இங அமைவு - ஸுகடிததவம முதலெனறு - மஹாபரளயாநதரகாலீ ஸருஷடியும, நிதயஸருஷடியுஞ சொல கிறது கெடலெனறு - மஹாஸமஹாரமும, நிதய ஸமஹாரமுஞ சொலலுகிறது அவாந்தர ஸம்ஹார மென இது அவாநதர ஸருஷடிககும உபலக்ஷணம அறநிலமதுவாம - மிகவும விதேயமாம மறுநது வ-ந: மூனறுமபாததில அமைவுகு ஜ்ஞாநஶகதிவிபாகம அாததம நாலாமபாததில அமைவுக்கு-"வைஹாஸ்யாம எனகிற ஸவவிபாகரூபகருதி அாததம பஹுவிதமான அாததம - சேதநாசேதநங்கள இதயாதி நிலமலலாமை எபபடி? எனன, "விதாவாதுண" இதயாதி ஶருதியை ஹருதீகரிததுககொண பாவம - பரகாரியான இதயாதி யொநியொநள-யொநளயொநள ததபுருஷஸமாஸமான அாத்தம ஒருவன் ஒருவனை இதயாதி "யாரே யறிபவா" எனறதுக்கு நிதயஸூரிகளோடு பரஹமாதிகளோடு ஆழவா களோடு ஈஶவரனோடு வாசியற ஒருவரும அறியமாடடாகளெனறு விவகஷிதது, இவாகளறியாத பரகாரதை ஸஹேதுகமாக அருளிச்செயகிறா நிதயஸூரிகள இத்யாதி 'அறிபவாயார' எனற ஸவாததாலே - வரும அறியாக வெனறபடி நிவ்யமென்னும 'விலக்ஷணம' எனறு சொலலும இததனையேபோகி, இனனபட யெனறு சொலலமாடடா வெனறபடி கரமேண அநவய:

acharya.org

நான்காம் பாட்டு.

யாருமோர்நிலைமையனென அறிவரியஎமபெருமான
யாருமோர்நிலைமையனென அறிவெளியஎமபெருமான
பேருமோராயிரம பிறபலவுடையஎமபெருமான
பேருமோருருவமும உளதிலலை இலதிலலை பிணககே

ஆ -(யாருமோ) பரதிகூலாககு அறியவரியனுமிடததில அவாகள எததனையேனும உதகருஷடரேயாகிலும அவாகளுககு, இனன ஸவஸ்வாவதகையுடையன' எனறு அறிய அரியன அநுகூலாககு அறிய எளியனுமிடததில அவாகள எததனையேனுந தணணியரேயாகிலும 'இனன ஸவஸ்வாவதகையுடையன' எனறு அறிய எளியன 'இனன ஸவஸ்வாவதகையுடையன' எனறு அறிய எளியனுவதெனன? எனனில,—அஸஙகயேயகலயாணகுணவிஶிஷடனுய, மறறும ஆஶரித பரிதராணாதததமாக அஸஙகயேய திவயரூப விஶிஷடனெனறு அறிய எளியனும இபபடி ஓா பேரும ஒருருவமும தஙகளுககுத தோறறுமையாலே பரதிகூலா 'இலலை' எனன, அநுகூலாகுத தோறறுகையாலே அவை அவா 'உணடு' எனன, இபபடி விபரதிபநநங்களாயிருககு மெனகிறா

ஓ —நாலாமபாடடில, இபபடி யிருசகிற திவயாவகாரங்கள ஒருவாககுப நிலமனறோ வெனனில,—இதெலலாம ஆஶரிதாககு அதயநதஸுலபமாய, அநாஶரிதாககு அதயநத துாலபமா யிருககு மெனகிறா

[யாருமெனறுதொடஙகி] எததனையேனும அறிவுடையாரேயாகிலும அநாஶரிதரால ஒரு ஸததுாலாகாரமும அறிய அரியனுய ஒனறும அறிவிலராகிலும ஆஶரிதாககு இபபடிபபடடா னெனறு பரிசசேதிககலாமபடி யிருககும ஸவபாவனுயத தன குணசேஷடிதாதிகளுககு வாசக மான அநேகநதிருநாமஙகளையும மறறும அநேக விகரஹஙகளையு முடை யான [பேருமெனறு தொடஙகி] - இபபோகளிலே ஒருபேரும ஒருவடிவுமாகரஙகூட அநாஶரிதரிலலை யெனறிருபபா, ஆஶரிதா இவையெலலாமுணடென றிருபபா, இபபடி நிதயவிபரதிபநநமாயிருககும பலகாலும 'எமபெருமான' எனறு ஆஶரிதாககு எளியனுய அநாஶரிதாககு அரியனுனபடியை அநுஸந திததிருககிறபடி

ப —அநநதாம, அவதாரகருதமான அஸஙகயேயரூப நாமஙகளையுடையவனை பரதி கூலா அறியமாடடாதே அநுகூலா அறியவலலாய நிதயவிவாதமாய நடககு மெனகிறா

பேரும - (விகரஹவாசகமான) திருநாமஙகளும, பிற (அநநதநாமவாசயஙகளான) மறற விகரஹஙகளும, பல ஆயிரம உடைய அநேகமாயிரம உடையனுயககொணடு தோறறி, எமபெருமான எனககு நாதனுனவனுய, யாரும - எததனையேனும ஜஞாநாதிகளால அதிகரா கிலும அநாஶரிதரால, ஓரநிலைமையன ஒருபடியையுடையன, என எனறு, அறிவரிய அறிய அரியனுமபடியைககாடடி, எமபெருமான எனனை அடிமைகொணட நாதனுய, யாரும - எததனை யேனும அறிவிலிகளாகிலும ஆஶரிதாககு, ஓரநிலைமையன வயவஸதிதஸவஸ்வாவன, என- எனறு, அறிவெளிய அறிய எளியனுமபடியைககாடடி, எமபெருமான எனனை அடிமைகொண்ட நாதனுனவனுககு, ஓரபேரும ஒருபேரும, ஒருருவமும ஒருரூபமும, உளதிலலை உணடா யிருபபதிலலையெனறு பரதிகூலாககும, இலதிலலை - ஒருபேரும ஒருரூபமுமிலலையாயிருபபதிலலை யெனறு அநுகூலாககும, பிணக்கு நிதயபபிணககாயிருககும

acharya.org

இங்கு பலவிடத்திலும் "எம்பெருமான்" என்றது அநந்வயங்க உபகாரங்களா லுண்டான உகப்பாலே

இ—நாலாம்பாட்டில், இப்படி யிருக்கிற அவதார ஸௌலப்யம் ஒருவாசகும் நில மன்றோ வெனனில்,—ஆஶ்ரிதர்க்கு அதியந்த ஸுலபமாய், அநாஶ்ரிதர்க்கு அதியந்த துர்லபமா யிருக்கு மென்கிறார்

[யாருமோர்நிலைமையனென அறிவரிய] அநாஶ்ரிதர் எத்தனையேனும் அதிஶயித ஜ்ஞாநராய பரஹம்ஸர்களேயாகிலும் ஒருஸ்தூலாகாரமும் அறிய அரியனாயிருக்கும் நன்னையுட புக்கறியமாட்டாதவர்களேயாகிலும் ஆபாதப்ரதீதியாயும் அறியப்போராதபடியிருக்கும், "நேரே கடிககமலத்துளளிருந்துங்காணகிலான கலைணனடிககமலநன்னை யயன்" என்னக்கடவதிறே [எம்பெருமான்] உகவாதார் கண்படாதபடி யிருக்கிற விடம் தன்பேறாக உகக்கிறார் [யாருமோர் இதயாதி] அறிவிறகுறைந்த இடைச்சிகள், குரங்குகளேயாகிலும் ஆஶ்ரிதர்க்கு இப்படி ப படலானென்று பரிசரேதிசலாம்படி இருக்கும் [எம்பெருமான்] ஆஶ்ரிதர்க்கு சைபுகுந திருக்கிற இடமும் தம்பேறாக உகக்கிறார் "நஶோநஶோவாஉபவாதிஹுஶ்யெ" இத்யாதி [பேருமோராயிரம்] ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுபாவ்யமான குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாமங்களையுடையவன் [பிறப்பலவுடைய] இத்திருநாமங்களை சொல்லுகிற கூப்பிடுவாருக்கு காடும் வழிவைச சொல்லுகிறது 'பிற' என்ன, வழிவைக்காடுமோ என்னில், நாம நுதைச சொன்ன அநந்தரம் 'பிற' என்றால் ரூபத்தைச் சாடுமிறே, "ரூபாணிவைவ்யாகரணாணி" [பேருமோருருவமுமுளதிலவே] இவற்றிலே ஒருபேரும் ஒருருவமும் அநாஶ்ரிதர்க்கு பரகாசி யாமையாலே இல்லையென்றிருப்பர்கள் [இலதிலவே] - ஆஶ்ரிதர்க்கு இவையெல்லாம் பரகாசித திருக்கையாலே உண்டென்றிருப்பர்கள் [பிணக்கே] இப்படி நிரபேக்ஷவிபரீதபுத்தியாய செல்லா நிற்கும்

௩ — நாலாம்பாட்டு இப்படியிருக்கிற அவதாரஸௌலப்யம் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமன்றோ? என்னில், —ஆஶ்ரிதர்க்கு அதியந்தஸுலபனாய அநாஶ்ரிதர்க்கு அதியந்த துர்லபனா யிருக்கு மென்கிறார்

[யாரும்] எத்தனையேனும் அதிஶயிதஜ்ஞாநராயிருக்கும்வர்களேயாகிலும் ஸ்வயத்நத தாலே காண்மென்று 'இன்னபடிப்பட்டிருப்பதொரு ஸ்வரூபவத்தை யுடையவன்' என்று அறிய வொண்ணாத என்ஸ்வாமியானவன் [யாரும்] இந்த யச்சப்தம் தாழ்ச்சிக்கு எல்லையிலே நிற்கிறது ஜந்மவருத்தஜ்ஞாநங்களால் ஓரளவுமிலலையேயாகிலும் தானேகாட்டக் காண்மவர்களுக்கு தன்படி களைலலாம் அறியலாயிருக்கும் எங்கே கண்டோம்? என்னில்,— ஒருகுரங்கு, வேடச்சி, இடைச்சி இவர்களுக்கு எளியனாயிருக்கக் கண்டோமிறே [எம்பெருமான்] ஆஶ்ரிதர்க்கு எளியனாய அநாஶ்ரிதர்க்கு அரியனான் என்னாயன நிலையிருந்தபடியென்? என்று எழுதிக்கொடுக்கிறார்,

---

நாலாம்பாட்டு யாருமோர் இத்யாதி கீழ் 'பாயை' என்ற அவதார ரஹஸ்யத்தால் அவதார ஸௌலப்யம்

முதலின் யச்சப்தம் உத்கர்ஷபரம், பிறகின் யச்சப்தம் - நிகர்ஷபரம் அவதாரிகையிற்சொன்ன ஆஶ்ரிதாநாஶ்ரிதராகிறார் - ஸ்வயத்நபரரும் நிவர்த்திபரரு மென்னுதல் யதவா, அர்த்தத்தவ்யாதல் நிலைமை ஸ்வரூபம் யாரும் - யாரேனும் ஶப்தார்த்தம் - ஜந்மவிருத்த இதயாதி தூரங்க - ஸுக்ரீவ ஹநுமதாதிகள் வேடச்சி ஶபரி இடைச்சி - யசோதையாதல், சிநேகநதியாதல் எம்பெருமானென்று பத்தவ்யோபாதாநம் அப்படி ஆஶ்ரிதர்க்கு எளியனாய அநாஶ்ரிதர்க்கு அரியனாயிருக்கிற இருப்பிலே ஈடுபட்டு எழுதிக்கொடுத்த

acharya.org

"நமோநமோ வாஙமநஸாதிபூமயே நமோநமோ வாஙமநஸைகபூமயே" (நமோநமோ வாங்மநஸாதிபூமயே நமோநமோ வாங்மநஸைகபூமயே) எனறறபோலே [பேருமோராயிரம்] அநுபவிதாகளுகது இழிநதவிடமேலலாம துறையாமபடி அநேகநதிருநாமங்களையுடையனாயிருககை குணததுகது வாசகமாயும ஸவரூபததுகது வாசகமாயும வருமவறறுகது ஓரேலலையிலலையிறே, "தெவொநாமஸஹஸ்ரவாநு" (தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந) எனகிறபடியே [பிறபலவுடைய] அநதநாமதவாராகாணுமஅநேகநதிருமேனிகளையுடையனாயிருககை 'பிற'எனன, திருமேனியைக காடடுமோ? எனனில,—"நாமரூபஞசபூதாநாம" (நாமரூபஞசபூதாநாம),"நாமரூபவெவ்யாகரவாணி" (நாமரூபேவயாகரவாணி) எனறு நாமததோடே சேர ரூபததையுஞ சொலலககடவது அவவளவேயலல, இவாதாமும இததை அநுபாஷிககிற இடததிலே "பேருமோருருவமும" எனறு அருளிசசெயது வைததா [பேருமோருருவமும] இவறறிலே ஒருதிருநாமமும, ஒரு விகரஹமும [உளதிலலை] - அநாஶரிதாகது ஸதநூலபரதிபததியும அரிதாயிருககும [இலதிலலை] ஆஶரிதாகது எலலாங காணலாமாகையாலே இலதிலலை [பிணககே] ஆஶரிதா எலலாம காணகையாலே மஙகலாஶாஸநமபணணி நிறபாகள, அநாஶரிதா இவை இலலையெனறிருககையாலே முதலிலே கிடடாகள, இரணடுகும நடுவே வஸது நிதயமாகப பெறறோமே! எனறு தாம இனியராகிறா * (அனறியே, [பேருமோருருவமுமுளது] திருநாமமும திருநாமததுகது வாசயமான திருமேனியும நிதயம, இலதிலலை [இலலைபிணககே] இவவிடையாடடததில விவாதம வேண்டா வெனகிறா) (ச)

ஐந்தாம் பாட்டு.

பிணகககறவறுவகைசசமயமும நெறியுள்ளியுரைதத
கணகககறாலத்தனன அநதமிலாதியமபகவன
வணககுடைததவநெறி வழிநினறுபுறநெறிகளகடடு
உணகககுமினபசையற அவனுடையுணர்வுகோணடுணாநதே

பேருண்டோ? எனன, நமோநம இதயாதி பூமயே எனறறபோலே இருக்கிறதெனறு கூடடிகொளவது ஆயிரமெனறு ஆநநதயததைச சொலலுகிறது, "ஶதம்ஸஹஸ்ர யோதம்ஸவ-ரோநஜ்ஜ்வாஹகம்" எனனகககடவதிறே உபபாதநம - குணததுகக இதயாதி "ஸஹஸ்ரஸ்ஸஹஸ்ரகஷஸ்ஸஹஸ்ர சரணொவிஹ-ஃ | ஸஹஸ்ர வாஹுஸ்ஸ-ரு-ஜ்ஜோதெவொநாஸேஸஹஸ்ர வாநு" இதி மஹாஹாரதே பீஷமஃ ஸவரூபததுக்கு - ஸவாஸாதாரணவிகரஹஙகளுககு பிற - மறறவை, திருநாமஙகளுகது அநயமாயிருககிற திருமேனிக ளெனறபடி நாமதவாரா காணும - நாமதவாரா அறியபபடுகிற 'பேரும' எனற அநநதரம பிற' எனகிற இது - ரூபவாசியெனனுமதுகது நியாமகம - பிறவேன்ன இத்யாதி 'நாரூபவெவ்ஹ-ரு-தாநாம் கூ-தா-நாஸ்ரு-ஹ்ரு-வெஹ்ரு-நம் | வெஷாஶவ்வெஹ்ரு-வனவாஉளதெவாஃநாஸ்ரு-ஹ்ரு-ரவஃ" இதி பாரதமேமஸே பஞசமே சாநதோகயே, "ஈரெநஜீவெநாத்நாநாரு-ரு-விஶ்ரு-நாரூபவெவ்யாகரவாணி" தெவாஃநாம ஹ-ரு-தாநாம் நாரூயெயம ரூபவெவ கூ-தா-நாம் ரு-ரவெவ்ரு-நம் கருதயஙகள -செயலகள பரபஞசநம - வெளியிடுகை நியாமகாநதரம-அவ்வளவே இதயாதி ஓரபேரும ஓர உருவமுமெனறு அநவயம ஸதநூலபரதிபதயபாவஃ - தாமிஜ்ஞேபிஜ்ஞாநபாவஃ பிணகேகே பிணககுணடோ? இலலையெனறு ஶபதாநததம ஏகாரம - பிரிநிலையேகாரம பிணகககிலலையெனறு உககிறா ரெனகிறா - ஆஶரிதரெல்லாம இதயாதி பிணககு - விவாதம அனறிகேக, பிணகேக - பிணக்காயிருককும இபபடி ஆஶரிதாககும அநாஶரிதாககும நிதயவிவாதமா யிருককு மெனறுமாம நித்யமாக நிரவதயமாக காரமேண அநவயஃ (ச)

---

* குணடலிதகரநதம அடையவவளநதான அருமபததுகஞச சேரும

acharya.org

ஆ —(பிணைக்கற) இப்படி விபரீதபக்தியுடையாயிருந்தவிடத்தில் இவனுடைய உண்மையை நிஷ்ரயிக்கும்படி யெங்ஙனே? எனனில், —அந்த பரதிகூலஷட்ஸமயங்களுக்கும் அநுகூலரான வைதிகர்க்கும் இப்படியுள்ள விபரீதபக்தி தீரும்படி வேதமாகக்கண்ட உள்ளபடியே அநுஸந்தித்து, ஸாங்கமான ஸகலவேதங்களுக்கும் தானே பரதிபாதயனென்னுமிடத்தையும், அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்தோஷமான வேதத்தோடே விரோதிக்கக்கூடாமையாலே இந்த ஸமயங்களுக்கு பரமாணமன்றென்னுமிடத்தையும், ஸர்வாதிக ஸர்வாவஜ்ஞயாதி ஸகலகல்யாணகுணங்களையுடையனாய் தானே ஸ்ரீகீதையிலே அருளிச்செய்தருளினான், இப்படி வேதார்த்தத்தை உள்ளபடியே வ்யக்தமாக்கின இம்மஹாகுணத்தை யுடையனான எம்பெருமானதிறமான ஸுகதியோகத்திலே நிலைநின்று பராக்கு தவிர்ந்தவர்களாகிற களையைக் கடிந்து, அவற்றின் ஸங்கத்தையும் விடுவிக்கோள் என்னாமலே விடும்படியெனனில், —அவன் அருளிச்செய்தருளின ஸ்ரீகீதையாலே ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களையுமுடைய அவனை உணர்ந்து வ்யதிரிக்தஸங்கங்களை விடுவிக்கக்கடவர்

ஒ —அஞ்சாமல்பாடடில, இப்படி அவன் தூரஸ்தனாயிருக்கையாலே அபராபிபவாகுதூலபனென்னுமிடத்தைப் பரிஹரித்து, ஆழ்வார் ஸ்ரீகீதையில் அருளிச்செய்தபடியே ஸுகதியோகத்தாலே எம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்

[பிணைக்கற என்று தொடங்கி] ஷட்ஸமயங்களுக்கும் வைதிகர்க்கும் அந்தயோக்ய விரோதத்தாலுள்ள பிணக்கு அறும்படி வேதமாகச் சொன்னால் ஆராய்ந்து அருளிச்செய்த பரமோதாரனான [அந்தமிலாதியம்பகவன்] தனக்கு அந்தமின்றி எல்லாரிலும் தான் அதிகனாய் ஸர்வாவஸ்தமாய ஹேயப்ரத்யநீகமான ஜ்ஞாநாதி கல்யாணகுணபரிபூர்ணனான இவனையே சொல்லிற்று, இவன் சொல்லியபடி விஸ்வஸிக்கலாம்படி இவனுடைய ஆப்தகாமத்வ தோற்றுவிக்கைக்காக [வணக்கென்று தொடங்கி] ஸுகதியோகத்தை நிரந்தரமாக அநுஷ்ட்டிக்கும் பாஹ்ய விஷயங்களாகிற விரோதிகளைத் தவிர்த்து அவற்றின் ருசியையும் ஸர்வாஸநமாக விடுவிக்கோள், ஆஸ்ரயிக்கக் இனிதாயிருந்ததேயாகிலும் இத்தகைப் பெருவருக்கமாகக் கொள்ளும் ஸுகதியோகத்தாலே 'தவநெறி' என்கிறது [அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்து] ஸுகதிரூபத்வ விஷய ஜ்ஞாநத்தாலேயாதல், அவன் அருளிச்செய்த சரமஶ்லோகோக்தமான உபாயஜ்ஞாநத்தாலேயாதல்

ப —அநுக்ரமம், இப்படி ஸுலபனானவனை ஆஸ்ரயிப்பது அவன் அருளிச்செய்த கீதோபநிஷத்பரமாணலிங்கமான பஜநத்தாலே யென்கிறார்

அறுவகைச்சமயமும் பிணக்கற அறுவகைச்சமயமும் (நன்னில் ராஜ்ஜ வைதிகரோடும்) பிணக்கறும்படி, நெறி வேதமாகக்கண்டு, உளளி - ஆராய்ந்து, உரைத்த அருளிச்செய்த, கணக்கறு நலத்தனான எண்ணிறந்த ஔதார்யாதிகளும் வாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனாய், அந்தமில முடிவிலலாத, ஆதி முதலாகையாலே நித்யனாய், அம் ஹேய ப்ரதிபடனாய், பகவன் (கல்யாணரூபமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டனான) ஸுகவானுடைய, வணக்கு உடை நமஸ்யாதிகளை உடைத்தான, நல்நெறிவழி ஸுகதியோகத்திலே, நின்று நிலைநின்று, புறநெறி ("கூநாவாவொலிஶுஷ்ய" என்கிற) அலலா வழிகளாகிற, களைகளையை, கடடு அறுத்து, அவனுடை அவனுடைய விஷயமான, உணர்வுகொண்டு - ஸுகதிரூப ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு, உணர்ந்து நாடித்து, பசை (வாஸநாரூபமான) பசை, அற அறும்படி, உணக்கும்மின் உலர்த்திவிடுங்கோள்

இ —அஞ்சாமல்பாடடில, இப்படி ஆஸ்ரயணீயனான ஸுலபனானபின்பு ஆஸ்ரயிக்கும் வழியென்? எனன், அவன் ஸ்ரீகீதையிலே அருளிச்செய்தவை ஸுகதியோகத்தாலே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்

acharya.org

[பிணகக அறுவகைசசமயமும] ஆறுவகைபபடட வாஹ்யஸமயததுககு வைதிக ஸமயகதோடு உணடான பிணககு அற [நெறியுளளியுரைதத] வேகமாகககதகை ஆராயநது அருளிசசெயதபடி "வாஹ்வ்ய்தாஶ்ரவெஷாஃ" எனறு தான சொனனகடடங்க வழியாயிருகக பரஜைகளபகல பரிவாலே, ஓராகதமபோதியாதவன நிரூபிககுமாபோலே ஆராயநது அருளிச செயதபடி [கணகககறுநலததனன] எலலையிறநத ஔகாயகுணங்களை யுடையவன [அநத மிலாகி] கனககு முடிவினறிககே எலலாககும காரணபூதனாயிருககும [அமபகவன] ஹேயபரகயநீகமான ஜஞாநாதிகுண பரிபூரணனாயிருககை இததால உதாரணய பராபதனாய ஆபதனாயிருநதவன வாததையாகையாலே விஶவஸநீய மெனகை [வணககுடைததவநெறிவழி நினறு] வணककततையுடைய ஹகதிமாककமாகிற வழியிலே நிலைநினறு ஹகதிஶரீரகதிலே "ஶாம்நஷ்ஸுரு" எனகையாலே "வணककுடை" எனகிறது தபஶஶபததாலே ஹகதியைச சொலலிறது, ஹகதி ஜஞாநவிஶேஷமாகையாலே "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தவஃ" எனகிற நயாயததாலே யெனனுதல, இவனுடைய பரேமமாதாரததையே குவாலாச நினைதகிருककும அவனபிபாயக தாலேயாதல [புறநெறிகளைகடடு] இதுककு விரோதியான ஶபகாதிவிஷயங்களிற போகிற வழியாகிற களையைக கடிநது பரிதது இதுகை 'நெறி' எனபானென? எனனில, இருந தேதே குடியாகபபோகிற மஹாபபு மாகையாலே, தூமாककமெனனச சடவதிறே [உணककுமின பசையற] பறிததாலும கிடநதிடகதே கிடककுமாகில, பருவம செயயுமிறே அதுककாக ஸவா ஸநமாக விடுங்கோள இது செயவது எனகொணடு? எனனில, [அவனுடையுணாவுகொணடு ணாநதே] ததுककதஜஞாநம, ததவிஷயஜஞாநமெனனுகல அவனை விஷயீகரிதத ஜஞாநததைக கொணடு விலகஷணவிஷயததிலே நெஞ்சைவைதது, இவறறின தோஷதகை தாஶிதது விடுங கோள அவனை ஶரணமபுककு, இவறறை ஸவாஸநமாக விடுங்கோ ளெனனவுமாம "தாநிஹ வ்ருணிஷம்யஹ", "ஶரேவெயெவுவ்ரெ" சரமஶலோककதினபடியே

ஈடு —அஞ்சாமபாடடு பலகாலும பஜியுங்கோ ளெனனுநினறீர, பஜநோபாயம இருக கும்படியை அருளிசசெயயீ ரேனன, இனறு நான உபதேஶிककவேணுமோ? அவனதான ஸ்ரீ கீதை யிலே அருளிசசெயத ஹகதிமாककததாலே அவனை ஆஶரயியுங்கோ ளெனகிறா

[பிணककற அறுவகைசசமயமும] வைதிகஸமயததுककும வாஹ்யஷடஸமயங்களுककும தனனிலதானுண்டான பிணகது அறுமபடியாக [நெறியுளளியுரைதத] தானசொலலிறறடைய வேதாததமா யிருककசசெயதே, தநதாமுककேனன ஓராததம வேதாயாதா ஆராயநதுசொலலுமா போலே விசாரிதது அருளிசசெயதான அதுककு நினைவேன? எனனில,—அஹருதயமாककச சொல லிலும நனறாயிருककசசெயதே, பரஜைகளுடைய ஹிததததி லுணடான ஆதராதிஶயததாலே, சடக கேனச சொனனால 'வாயவநதபடிசொனனான நிரூபியாதே' எனபாகளேனறு ஆராயநதுசொனனா னுककச சொனனபடி [கணककறுநலததனன] எலலையிலலாத குணததையுடையவ னேனனுதல, எலலையிலலாத ஸநேஹததையுடையவ னேனனுதல, ஆ இரककச செயதான? தன வாதஸலயத் தாலே அருளிசசெயதா னிததனையிறே வாதஸலயததாலே சொலலிறறேலலாம அாததமாமித்தனை

அஞ்சாமபாடடு - பிணக்கறஇதயாதி அறுவகைச்சமயம ஶாகயோலூகயாக்ஷபாதக்ஷபணக கபில பதஞ்சலிமதங்கள 'உளளி' எனறு விஶேஷிததததுककு ஹாவம நாள்சொல்லிறறு இதயாதி "வாஹ்வ்ய் தாஶ்ரவெஷாஃ" எனறதிலே நோककு போதியாதார் - தேறறாதா சடக்கேன ஶீசாமாக ஆதராதி ஶயததாலே - ஆராயநது சொனனானெனறு அநவயம பாதமாததததுककு 'நலம' எனறு - ஜாதயேகவசநம ஸநேஹமெனறதுककு ஹாவம-ஆரிக்க இத்யாதி விஷயஸநேஹமெனறது வயாஜமாத்ரம, கவ்ஸாநஸ்நெஹ இத்யாதி வாதஸல்யம் ஸநேஹம அர்ததமாமிததனையோ - யதாதாஶிதவமும வேணடாவோ? எனனி

acharya.org

யோ? எனில்,—[அநுதமிலாதி] ஆபததமன எல்லாகுமம உகபதி விநாசங்களாலேயிலே ஜ்ஞாநஸங்கோசம் பிறபபது, இவனுக்கு அவையில்லாமையாலே அகாமவசய னெனகிறது [அ பகவன்] ஜ்ஞாநாதிகளால அலபமஉதகாஷமுடையவனபககலிலே ஹ்வசசபதம வாததியாநின் திறே, "ஸ்ரநுத ஹ்வாவாரத:" (அநயதரஹ்யுபசாரதம்) ஹ்வசசபதம முகயமாக வசிபபத இவனபககலிலே, அல்லாதாரபககல ஔபசாரிகம [அமபகவனவணக்குடைத தவநெறிவ நினறு] "நமஸ்ஸுஸ்வாமஹ்ரா" (நமஸ்யநதஸ்சமாமபகதயா) எனறு ஹ்ருதிஶரீரததிலே நினறு அருளிசசெயதானிறே அங்கநாபரிஷவங்கமபோலே ஹோமரூபமாயிறே இதுதான இருபபது [வணக்குடைததவநெறிவழிநினறு] வணக்கததையுடைய ஹ்ருதிமாககமாகிற வழியிலே நினறு ஹ்ருதிஶரீரததிலே "மாமநமஸ்சரு" எனறகையாலே "வணக்குடை" எனகிறது தபஸ்ஸுபபததாலே ஹ்ருதியைச சொலலிறறு,ஹ்ருதி ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே "யஸ்ஜ்ஞா மயம்தவ:" (யஸ்யஜ்ஞாநமயமதப:) எனகிற நியாயததாலே பெயனனுதல, இவனுடைய பரே மாதரததையே குவாலாக நினைததிருககும ஹ்ருதயபராயததாலே யாதல [புறநெறிகளை நடடு] புறநெறியாகிற களையைக கடிந்து பறிதது கடடல களைதல ஹ்ருதிவிஷயமானபோது, ஹ்ருதா தரததிலே போம விலககடிகளைத தளளி எனறுகிறது, பரபததிவிஷயமானபோது,இதரஸாயநங்களை

னெனறபடி ஆதயநதாரஹிதபததாலே யதாரததாஶ்ரிதவமும ஸூசிதம ஏததபரிதம - ஆபதாமன எனற விவரணம எல்லார்க்கும இதயாதி உகபதநிவிநாஶங்களா ல - ததேதுபூதகாமங்களாலே அவையில்ல மையாலே - அநதககாமங்களிலலாமையாலே அநிரமவஶ்யன ஜ்ஞாநஸங்கோச ரூப காமவஶ்யதை யிலலை 'பகவன்' எனன அமையாதோ? அமபகவன' எனன வேணுமோ? எனன ஞாநாதிகா இதயாதி 'அ எனறதின தாதபாயததை அருளிசசெயகிறார் - ஸ்ரநுத இதயாதி அம் அழகு முசயததையே அழகெனற கருதது "தது வ்ரஜ்ய வஷாயெடுகிவரிஹாஷாஸஶ்ரிதா: ஶ்ரவ்ரோ ஹ்ரயஹோவபாரெண ஹ்ரநுத ஹ்ரவாரத:" இதி ஷஷ்ஷ்ரெ வஙகவேரவிரு யாயாடு வ்ரஜ்ய வஷா யெடுகிடு யொமட வரிஹாஷா ரூபியி: தது நாராயணெ ஸ்ரநுத இதயாதிகு ஹ்ரவ பகவச்சபதம இதயாதி அல்லாதாரி-பரஹ்மாதிகா வணக்குடைததாயிருககுமோ தவநெறி? எனன நமஸ் ஸுஸ்ர இதயாதி "ஸ்ரதக்கம் ரீதுயஞ்சொ சோ ய: தகுதஸ் ஹ்ரவ்ரு தா: நமஸ்ஸுஸ்ர சோ ஸ்ரக்ரு நிதுயஸ்ரோ உவாஸதெ" இதி ரீதாஸ்ர நமஸெ உநநாஹ்வஸ்ரெ ஸ்ரோ ஸ்ரோஸ்ரோ சோஸெவெஷ்ரு ஸி ஸ்ரெக்ரெவ சாதாநஸ்ரு ஹ்ரயணா:' இதி தஸ்ரெவ பக்தி ஶரீரநிலேநின்று பகதிஸவரூபதைத பரதிபாதிகிறவிடததிலே தானே நினறு அமபகவன விஷயமான வணக்குடைத தவநெறி யெனறு கூடடி ஹாவம-அங்கநாபரிஷவங்கம் இதயாதி குணவதவிஷயமாகையாலே போகரூபமாயிருக்கு மெனற படி ஸபதாரததமபணணுகைககாக மீளவும பரீகோபாதாநம - வணக்குடை இதயாதி வணக்குடைத்த யிருககுமெனனுமதுசகு பரமாணுதாம பக்தஶரீரததிலே இதயாதி, பகதிபரதிபாதநஸதத்வததிலேயெனறபடி பகதி ஜ்ஞாவிஶேஷமாகையாலே "தவ்ரூவொவநெ" இதிஹியாதுரிதிஹாவ: ஶ்ரெஷ்ரெ பநிஷ் யஸ்ஸவ்ஜ்ஜுஸ்ஸவ்விஹ்ரு ஹ்ரஜ்ஜாநயேதவ:" துவாலாக தபஸ்ஸாகவாதல, அதிகமாகவாதல பகவ பிபாராயததாலே யெனறது - ஸாதநபகதிபக்ஷததில அங்குராவஸததையைபபறற ஸாதயபகதியானபோது ஸவாஸம அனறிகே, யோஜநாதவயமும பகதிபரபததியோஜநாதவததைபபறற வாதல கடடு - பிடுங்கி விலக்கடிகள - காமயங்கள பரபததிவிஷயமானபோது 'தவநெறி' எனறவிடததில, தபஸ்ஸபதம - 'ரதிஸ் ஹ்ரயாஸஶெஷாம் தவஸாஶ்ரிகுசாஹ்ரு:" எனகிறபடியே பரபததிபரம மேலே "அவனுடையுணாக கொணடு" எனறததோடு புருஷகாரமாகாமைககாக, தவநெறிவழிநினறு எனறது - அதயவவித தெனறபடி பரபததிவிஷயமானபோது எனகையாலே பரபத்திபரமாக யோஜிபபது அபபோது வணக்குடைததவநெ

acharya.org

தாளி எனறுகிறது [உணகுமின பசையற] "ரஸவஜ்ம்" (ரஸவாஜ்ம) எனகிறபடியே வாஹ்யவிஷய பராவண்யதத்தை ருசிவாஸனைகளோடே விடுங்கோள இதெலலாம எனகொணடு தான? எனனில,—[அவனுடையுணாவுகொணடுணாநது] ததவிஷயஜ்ஞாநதைககொணடு எனனுதல, ததுகதஜ்ஞாநதைககொணடு எனனுதல, ஸகதிமாரகததைக கொண்டு எனனுதல, அவன அருளிசசெயத சரமஶலோகததிறபடியைப பறறினறு எனனுதல (௫)

ஆறாம் பாட்டு.

உணாநதுணாநது இழிநதகனறு உயாநதுருவியநதவிநிலைமை
உணர்நதுணாநதுணரிலும இறைநிலை உணர்வரிதுஉயிர்காள்!
உணர்நதுணாநதுரைததுரைதது அரியயனரனெனனுமிவரை
உணாநதுணர்நதுரைததுரைதது இறைஞசுமினமனபபடடதோனறே

அ—(உணாநதுணாநது) ஜ்ஞாதருசவைக ஸ்வரூபமாய, ஜ்ஞாநதஸஸாவ்ருதமாய, பாசருகிஷிநிரமுசகமாயிருநத பரிஶுகதாதமஸ்வரூபதைக உளளபடியே விஶதமாய உணரிலும ஆஶரித ஸமாஶரயணீயகவாகநமாக கேவமநுஷ்யாதி ரூபேண அவதீரணனான இநத ஸாவேஶ்வரனுகிறான பரஹ்மாவோ ருதரனோ நாராயணனோ எனறு அறிகை அரிது ஆகில எஙகனே அறியுமபடி?எனனில,—அரியயனரனெனனு மிவாகிறமாக வைஹ்ஶாஸதர ஶரவண மநநங்களைப பணணுவது, இபபடி வைஹ்ஶாஸதர ஶரவணமநநங்களைப பணணவே அவாகளில ஒருவன ஈஶ்வரன எனறு தோறறும, அவனை ஆஶரயியுங்கோள எனகிறா

யெனறு 'ஹ்ரயஶேநம்ஶரணம்" எனறு உபதேஶிக்க "உளவெஹ்யாஸஹிதாஸ்வெநஶ்ரகுஜ்நாஹ்நு" எனறு அநுஷடடாநதஸ்ரயில சொனன காயிகநமஸகாரததையுடைததான, "தவஸாஶிதிரிகுசாஹ்ரு" எனகிற தபஸ்ஸபதவாசயமான அதவேஷரூப பரபததியைச சொலலுகிறது ஸகதிபரமான பக்ஷததில, காமயபலங்களில ருசிவாஸனைகளை விடுங்கோளெனகிறா ரஸவஜ்ம் இதயாதி 'விஷயாவிநிவகுதெ நிராஹாரஸ்யதெஹிநு। ரஸவஜ்ம் ரஸொவ்ஸ்யவாரம்ஹ்ரஷ்ட்வாநிவகுதெ" இதி கீதாஸ் தவிதீயே ரஸவஜ்ம்என்கிறபடியே "ரஸொவ்ஸ்யவாரம்ஹ்ரஷ்ட்வாநிவகுதெ"இதி ஶலோகததினபடியே இததால - நிராஹாராதிகளாலே விஷயாநுபவதைத நிவாதிபபிததுககொணடு, பகவத் ஸாக்ஷாதகாரததாலே ருசிவாஸனைகளைப போகுகி கொளளுங்கோள எனறபடி பரபததிபரமானபோது, உபாயாநதரங்களில ருசிவாஸனைகளைப பசையறவுணகுமி னெனறு கணடுகொளவது தபஸ்ஸபதோகதாததத்வயாநுகுணயேநாததவயம-நுநவிஷயஜ்ஞாந இத்யாதி உகதாததவய விவரணம ஸகதிமார்க்க இதயாதி நதுக்தஜ்ஞாநம எனகிறது - பரபததியை நுதவிஷயஜ்ஞாந மெனகிறது - பகதியை பகதிபரமானபோது கணகுகறுநலததனன அநதமிலாதியமபகவ னறுவகைசசமயமும பிணகுகற நெறியுளளியுரைதத வணகுகுடைத தவநெறிவழிநினறு அதாவது - உபகரமதஸ்ரயில அதயவஸிதது அவனுடையுணாவுகொணடுணாநது - அநுஷடாநதஸ்ரயில ஜ்ஞாநததை பராபிதது புறநெறி களைகடடுப பசையறவுணகுமின இதயநவயம் அனறிகே - பரபததிபரமானபோது, அறுவகைசசமயமும பிணகுகறவெனறு தொடங்கி அமபகவனனவனுடைய உணர்வுகொண்டு உணாநது வணகுகுடைததவநெறிவழிநினறு, புறநெறி களைகடடுப பசையற உணக்குமின உதுநயொவா நெறி - வேதமாகுகம ரமயமும சமயத்துகும பிணகித விவாதம உணகுதுமின் உலாத்திவிடுங்கோள (௬)

* 1—18

acharya.org

ஒ —ஆறாம்பாட்டில், ஸர்வேஶ்வரன் ஸுலபனாகைக்காக பரத்வம் ரூபாதிகளை ஸஜாதீயனாய்த் திருவவதாரம் பண்ணுகையாலே ஸமாஶ்ரயணீயனான இவனுக்கு என்று நிர்ணயி வொண்ணாமே பழைய தூலபதவாக்யங்களை மீளவும் பாஸுரிக்க, ப்ராகிருதனாய நிர்ணயோ யத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அந்த தெளிவிலபயத்தைப் பரிஹரிக்கிறார்

[உணர்ந்து உணர்ந்து] வீபஸையாலே ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநரூபம் ஆகந்துகமன ஸ்வாபாவிக நித்யதாமம் என்கிறது [இழிந்தென்று தொடங்கி] ஸர்வஜ்ஞாந பாரம்பர்யாலே ப ஸுதத்திகளும் வ்யாபித்து பரக்ருதிவியுக்தமாய்க்கொண்டு இப்படியிருக்கிற ஆத்மா நின்றநிலைமை ஶ்ரவணமநநாதிகளாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடியும் ஸர்வேஶ்வரன் பரமபுருஷர்களோடொக்க கனனை ஸங்கோசித்துக்கொண்டு நிற்கையாலே இவர்களில் ஈஶ்வரனான இவனை என்று அறிய அரிது [உணர்ந்தென்று தொடங்கி] குணரூபநாமாதிகளாலும் நித்யாநுபாவகரமான ப மாணங்களாலும் இவர்கள் மூவரிலும் எவன் ஈஶ்வரனென்று மிகவும் ஆராய்ந்து ஈஶ்வரக்க நிர்ணீதனானவனை மநநாதிகளாலே ஹ்ருதயத்திலே பரிஷ்கரித்து அநுஸந்தித்து ஆபர யுங்கோள

ப —அநந்தரம், பரமபுருஷாமதயுக்தமான பரமபாவகாரம் ரூபஸஜாதீயப்பட விஷயமாகையாலே விவேசிக்க அரிது, அந்தக் விவேகித்து அநுபவியுங்கோள் என்கிறார்

உணர்ந்துஉணர்ந்து (ஜ்ஞாநருதவஸ்வபாவனாகையாலே என்றுமொக்க) உணர்ந்தவுக்கு ஸ்வபாவமாகவுடையனாய், இழிந்தென்றுயர்ந்து (அந்த ஜ்ஞாநம் நிஶ்சயரூபமாய்க்கொண்டு அபரி சிநநமாகையாலே தத்தகவாரா) பதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்து, உரு ரூபயோகமான அசித்தி காட்டில், வியந்த வேறுபட்டிருக்கிற, இந்நிலைமை - இந்த ஆத்மாவின் நிலைமையை, உணர்ந்து (ஶ்ரவணத்தாலே) உணர்ந்து, உணர்ந்து (அதுக்குமேலே மநநத்தாலே) உணர்ந்து, உணரிலும் (யோக்யதையாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து) உணர்ந்தாலும், இறைநிலை - ஸர்வேஶ்வரன் (பரமபுருஷர்க நடுவே தன்னை மறைத்துநிற்கிற) நிலை, உணர்வரிது விவேகித்தறிய அரிது, உயிர்காள் (சேத ரானபடியாலே) விவேகித்தறியும் ஸ்வபாவரானவர்களே! அரியவனாவனென்னுமிவரை அ அவன் அரனென்று பரஸித்தரானவர்களே, உணர்ந்துணர்ந்து (அவர்கள் குணவிபூதியாதிகளை யிடுப)பலகாலும் ஆராய்ந்து, உரைத்துரைத்து (தத்பரிபாகமான பாமரர்களையும் ப காலும்) வ்யவஹரித்துப் பாரத்துப்பாரத்து, மனப்படுமிகொன்று நெஞ்சில் ஈஶ்வரனுக்கு ப தொருவஸ்துவை, ('வ்யாஹரந்தோ ஹ்வாரு" என்கிறபடியே), உணர்ந்துணர்ந்து - (தத்குண விகாரஹாதிகளை) பலகாலும் அநுஸந்தித்து, உரைத்துரைத்து (தத்வாசகமான மந்த்ரநாமா களை)பலகாலும் வ்யவஹரித்து, இறைஞ்சுமின் உபாஸியுங்கோள்

இயந்தல் வேறுபாட்டாலே விலக்ஷணமாயிருத்தல் 'இந்நிலைமை' என்ற உக்தப் காரவைலக்ஷண்யம் ஆத்மாவுக்குச் சொல்லிய விலக்ஷணை என்கிற ஸமபரதிபத்தியைச் சொல்லுகிறது

இ —ஆறாம்பாட்டில், "ஶரீரவிரிஞ்ஜிஶாம்ப்ரபுருஷாவதாரை:" என்று பாரதமா தாரம் பரமபுருஷராகி ஸஜாதீயமாயிருக்கையாலே பிரிந்து பரிச்சேதிக்கப்பணண அரிதாகையால் பழைய தூலபதவாக்யமே ஸமஸ்தவிரோதிநிரஸநீ! என்ன, தரிமூர்த்திஸாம்யநிஷேத பரிஹரிக்கிறார்

[உணர்ந்துஉணர்ந்து] உணர்வொன்றுமே 'உணர்ந்து' என்கையாலே 'ஜ்ஞப்திமாத்ரா வஸ்து' என்கிறவனை நிரஸிக்கிறது வீபஸையாலே ஆகந்துக ஸம்ஸாரவாதியை நிரஸிக்கிறது ஜ்ஞாநருதவம் நித்யதாமமாகையாலே "ஆநந்த்யாகூதூ ஜ்ஞாநத்வாத்' அநுகான அநி யம்' என்கிற கரியாவாதியையும் நிரஸிக்கிறது [இழிந்தென்று உயர்ந்து] தான் அணுபரிமாணனா யிருக்க ஸர்வஜ்ஞாநத்தாலே பதார்த்தங்களையும் வ்யாபித்திருக்கும் "வாலாக்ரஶதகாமஸ்ய

acharya.org

இதயாதி [உருவியநக] - ஆகையாலே ஜடமான அசிதநிறகாடடிலு வியநதிருககும வேறுபட டிருககும 'உருவு' எனறு பரபேதமானபோது, இயககல கடதகலாய, சடநதிருককு மெனன வுமாம வேறுபாடுசான பரகாரிகவ பரமாதருதவ நியநகருதுவங்களாலே [இநநிலைமை]- ஸநநிஹிகளுன ஆதமாவினுடைய ஸகதிதி [உணாநதுஉணாநதுஉணரிலும] ஸரவணமநநாதி களாலே ஸாக்ஷாதகரிததாலும, [இறைநிலையுணாவரிது] ஈஸவரன பரஹமருதராகளோ டொககத தனனை ஸங்கோசிததது நிறகையாலே ஈஸவரன இனனுனெனறு அறிகை அரிது [உயிராகள] சேதநராயுளளீராகள! ஜடவஸதுவாய அறியாகொழியப பெறறதிலலை சேதநராய ஜஞாதவயங்களை அறியபபெறறதிலலை உங்கள நிலை யிருநதபடி யென? நீர அறிவிகக அறியப பாரதத எங்களுககு அவவருமை உணடோ? என்ன, ஆகில கேளுங்கோ ளெனகிறார [உணாந தெனறு தொடங்கி] அரியயனரனெனனு மிவரை உணாநதுஉணாநது உரைததுஉரைதது இவா களுடைய குணரூபவிபூதிநாமாதிகளையும ததபரதிபாதகமான பரமாணங்களையும மிகவும ஆராயநது [உணாநதுஉணாநது இதயாதி] மனபபடடதொனறை உணாநதுஉணாநது உரைதது உரைதது இறைஞசமின உங்களுககேற ஈஸவரதயா நிரணீதமான வஸதுவை மநநாதிகளாலே அநுஸநதிததும, ததவாசகமான நாமங்களை உசசரிததும ஆஸரயியுங்கோள "வ்யாஹரந்நாஶ நஸ்ஸரந்" ாடு —ஆருமபாடு அவதாரததிலே ஆஸரயியுங்கோளெனறு நினறீர, "ஶயெவி ரிஙமிரிஶம்வ்யூஶாவதாராः" (மதயேவிரிஞசகிரிஶமபரதமாவதாராः) எனகிறபடியே பரஹம ருதராகள நடுவே அவதீணனுயநிறகிற நிலையாயிருநதது பரதமாவதாரம, அதில மூவரும ஒதத கா யததிலே அயிசரிததுநினறார்கள, இபபடி நிறகையாலே, மூவரும பரயாநரோ? மூவரிலே ஒருவன பரயாநனோ? மூவாகுமஅவவருகே ஒருவன பரயாநனோ? எனறு எங்களால விவேகிக்கபபோகாமை யாலே ஆஸரயணததிலே அருமைகூடமேபடியாயிருநதது, ஆஸரயணீயவஸதுவை நிரூபிததது தரலா காதோ நாங்கள ஆஸரயிககுமபடி ? என்ன,—'காண்கிற தேஹமே ஆதமா' எனறிருককும நிலை தவிரநது, 'தேஹாதிரிகதமா யிருபபதொரு ஆதமவஸது உணடு' எனறு அறிகைதானே அரிது, வருநதி அததை யறிநதானேயாகிலும, பரஹமருதராதிகளை ஶரீரமாகককொணடு தான ஶரீரியாயநிறகிற ஸா வேஶவரனபடிதானே யறியபபோகாது , ஆனபினபு, இவவழியே இழிநது ஆஸரயிককப பாருங்கோள எனறு, ஆஸரயணீயவஸது இனனதேனறும, ஆஸரயிককும பரகாரம இனனதேனறும அருளிசசெய கிறார

[உணாநது] உணாவு எனனுதே "உணாநது" எனகையாலே, 'ஜஞபதிமாதரமே யுளளது, ஜஞாதரமஶ மிலலை' எனகிற பக்ஷததைத தவிரককிறது "உணாநதுணாநது" எனகிற வீபஸைக்குக

ஆருமபாடு—உணர்ந்து இதயாதி 'அரியயனரனெனனு மிவரை யுணாநதுணாநதுரைததுரைததது' எனகிற பதங்களைக கடாக்ஷித்து ஶங்காபூவகமாக ஸங்கதி - அவதாரததிலே இதயாதி அவதாரிகையிலே "ஶயெவி ரிஙமிரிஶம்வ்யூஶாவதாரா ஸதாஶ்ரிதஸஶயிதாந்தவவெதாரவிவம। கிஞ்சைவாரகவிஶாலெநாவிராஜயாஶ்ரிதஸ்ஸ்ரீ வதாநுகூலாவாரிவாலநாதெவுः" "உணாநதுணாநது" எனறுதொடங்கி, "உணரிலும" எனகிற பதததலவுங கடாக்ஷித்து ஶாவம அருளிசசெயகிறார - காண்கிறதேஹம இதயாதி 'இறைநிலையுணாவரிது' எனறததைபபறற, வருந்தி இதயாதி 'அரியயனரனெனனுமிவரை யுணாநதுணாந துரைததுரைததது' எனறத் தைபபறற இவவழியே இதயாதி 'மனபபடடதொனறை' இதயாதியைபபறற - ஆஸரயணீயவஸது இதயாதி

'உணாநதுணாநதுரைததுரைததது' எனறததைப பறற ஆஸரயிக்கும பரகாரமின்னது எனறது ஜஞபதிமாத்ரமேயுளளது எனகிறவன - யோகாசாரன வீபஸை - தவிருককி "வெதந்ரூரமஹுகுகு"

acharya.org

கருத்து 'சைதந்யம் ஆஶ்ரயதுகம், முகதயவஸ்தையிலும் பாஷாணகல்பமா யிருக்கும்'' கிற பக்ஷத்தைத் தவிர்த்து, சைதந்யம் நித்யமா யிருக்கு மென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது ஜ்ஞா ருதவம் நித்யமாகையாலே 'ஜ்ஞாநக்ரியாகாதருதவம் - ஜ்ஞாதருதவம், அதுதான அநித்யம்' எனகி கரியாவாதியையும் நிரஸிக்கிறது / [இழிந்தசனறியாநது] இச்சேதநனதான அணுபரிமாண யிருக்கச்செய்தேயும், ஈஶ்வரன் ஸ்வரூபத்தாலே எங்கும் வ்யாபித்திருக்குமாபோலே ஜ்ஞாநத்தாலே எங்கும் வ்யாபித்திருக்கு மென்கிறது ''வாஶெஶெவெடிநா ஶிரஸிஶெவெடிநா'' (பாதேவே வேதநா, ஶிரஸிமேவேதநா) என்றிருக்குமபடியைச் சொல்லுகிறது [உருவியநதவிநநிலைமை] உருவிறகாடடில வியநது வேறுபடடிருக்கிற இநநிலைமை யுணடு இநத ஆதமாவினுடைய ஸ்வரூபம் அன்றியே, உருவு இயந்த என்று பதபேதமானபோது, இயந்தல் கடந்தலாய, உருவி காடடில கடந்திருக்கும் வேறுபடடிருக்கு மென்னவுமாம் ஆக, இரண்டாலும் ஜடமான ஶரீர திறகாடடில வேறுபடடிருக்கிற ஆதமாவினுடைய ஸ்வரூபத்தைக் கேவலஶாஸ்த்ரவணமநநாதிகளாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடடிலும், தேஹாதிரிக்தமாயிருக்கிற ஆதமாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யோ ஶாஸ்த்ரதத்திறசொல்லுகிற சரமத்தாலே இழிந்து வருந்தி ஒருபடி யறிந்தா லுமும் [இறைநிலையுணர்வரிது] ஸாவேஶ்வரன் பரஹமருதராகளுக்கு அந்தராத்மாவாய அவர்களை ஶரீரமாகக்கொண்டு தான் ஶரீரியாய் நிற்கிற நிலை அறியப்போகாது [உயிர்காள] - சைதந்யயோக்யமனஸிக்கே யிருப்பா தோன்றாத தானிழிந்தப் பெற்றதோ? சேதநரானபின்பு அதினகாயம் பிறக்கப்பெற்றதிலேயே அறிவுகேடராய நீங்கள் படட தன? 'எங்களறிவும் அறியாமையுங் கிடக்கிடீ, அறிந்த நீர் அருளிச் செய்யீர், நாங்கள் அப்படி ஆஶ்ரயிக்க'என்ன, அருளிச்செய்கிறார் மேல், [அரியயனரனென்னுமிவரை யுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து]—[உணர்ந்துணர்ந்து] ஒருவுணர்வாகி ஸ்வரூபபரம், ஒருவுணர்வு ஸ்வபாவபரம் உரைத்துரைத்து ஸ்வரூபபரமான பரமாணங்களையும், ஸ்வபாவபரமான பரம

என்கிறவர்களைப் பாயிக்கவைஶேஷிகர்கள், முகதயவஸ்தையிலும் ஆதமா பாஷாணகல்பமாயிருக்குமென்ன அவர்கள் சொல்லுவையாலே ஜ்ஞாநம் ''ஜாநாதி'' என்கிற யாதவாத்மகமாகையாலே க்ரியையாயிருக்கும் க்ரியையுதான - சலநாத்மகமாயும், யாதவாத்மரூபமாயும் தவிர்விதமாயிருக்கும்மிறே க்ரியைக்கு உதபத்தி விநாஶங்க ளுண்டாகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமான ஜ்ஞாதருத்வமும் அநித்யமென்றுசொல்லுகிற க்ரியாவாதியான மாயிவை நிராகரிக்கிற தென்றபடி ஜ்ஞாதருத்வம் நித்யமாகையாலே - ஜ்ஞாதருத்வம் நித்யமென்று நமக்கு பக்ஷமானை யாலே ஜ்ஞாநக்ரியாகர்த்ருத்வமாவது - ஜ்ஞாநரூபக்ரியைக்கு கர்த்தாவாயிருக்கை 'இழிந்தசனறியாநது என்றதுக்கு இரண்டாத்தம் அருளிச்செய்கிறார் இச்சேதநனதான் இதயாதியாலே முந்தின அர்த்தத்தில், நிவ்ருத்தஷட் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி ஸாவதாரிகமான வ்யாபித்தியைச் சொல்லுகிறது, தவிர்விதார்த்தத்தில், ஶாஸ்த்ரவ்யாபித்தியைச் சொல்லுகிறது இந்த இரண்டாமர்த்தம் - வாஶெஶெ இதயாதி உரு-ஶரீரம் வியந்த வியந்தல் இயந்தல் இரண்டும் வேறுபடு இந்நிலைமை இவ்வர்த்தம் ஸ்வரூபத்தை 'உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும்' என்றதுக்கு - தயாரஹித கேவலஶாஸ்த்ரவணாதிகளாலே உணரிலு மென்னுத அஷ்டாங்கயோக கர்த்தத்தாலே உணரிலுமென்னும் லென்று இரண்டாத்தமாக அருளிச்செய்கிறார் ஆக, இரண்டாலும் இதயாதியாலும், (ஸ்ரோத்ரிக்த இதயாதியாலும் யதவா, தேஹேதயாதிவாக்யம் விவரணமாகவுமாம் ''உருவியந்த'' என்கிற விடத்தில் பதபேதமொழிய அர்த்தபேத மில்லை யென்கிறார் ஜடம் இதயாதி ''உணர்ந்துணர்ந்து'' என்கிறது ஶாஸ்த்ரவணமநநங்களை கேவலஶாஸ்த்ரவணமநநாதிகளாலே பகவத்விஷயமான ஶாஸ்த்ரவணாதிகளன்றிக்கே கேவலாத்மவிஷயமான ஶாஸ்த்ரவணமநநாதிகளாலே வக்ஷ்யமாணத்தைக் கடாக்ஷித்து இறைநிலையுணர்வரிது' என்கிறதுக்கு அர்த்தம் ஸர்வேஶ்வரன் இதயாதி அறிந்தால் தேவதாந்தரங்களில் பரத்வஶங்கை உதியா தென்றபடி பரத்வநிர்ணயப்பாகரணத்திலே சைதந்ய விஶிஷ்டத்தையைச்சொல்லி ஸம்போதிக்கிறவருடைய ஹார்தஹார்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் சைதந்யயோக்யமன்றிக்கே இதயாதி வாக்யத்தாலாயத்தாலே அரியயனரனிதயாதியாலே-தத்தவர்க்ஷ்காஷ்டபரணும் கரமத்தைச்சொல்லுகிறது 'உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து'எனகிற வீப்பஸைசுருக்கு விஷயபேதத்தாலே பேதம் அருளிச்செய்கிறார் ஒரு உணர்ந்நியென்று தொடங்கி மூன்று வாக்யத்தாலே 'அரியயனரன்'' என்

ணங்களையும் விரோதிநிரஸநஶீலனாய ரக்ஷகனாயிருக்கும் ஒருவன், ஒருவன் திருநாபிகமலத்திலே அவயவதாரேண பிறந்தவனாயிருக்கும், ஒருவன் ஸமஹாரமோனறுகுகே கடவனாயிருக்கும், இவாகளை பரதிபாதிகிற பரமாணங்களை ஆராயாது பாராது, அவைதனனைப பலகாலுஞ சொலலிபபாராது லிங்கதுதுகுகே உத்காஷம தோறறுமபடியா யிருபபதொரு பரபநதம பணணித தரவேணு மென பாரைபபோலே ஒருவயகதியிலே பக்ஷபதிககபபாராதே இவாகள ஸவரூப ஸவஸாவங்களைப பல காலும ஆராயாது பாராது, கோலவிழுககாடடாலே உதகாஷங்கிடநத வயகதியைபபறறப பாரபபது இபபடி ஆராயாதவாறே ஒருவஸ்துவே பரதாநமென்று உங்களநெஞ்சிலே தோறறும, அவவஸதுவை ஶரவணமநநாதிகளாலே 'கைபுகுநதது' என்று விஶவஸிககலாமளவும ஆஶரயிககப பாருங கோள (ச)

ஏழாம் பாட்டு.

ஒனறெனபபலவென அறிவருமவடிவினுளநினற
நனறெழிலநாரணன நானமுகனரனேனனுமிவரை
ஒனறநுமமனததுவைதது உளளிநுமமிருபசையறுதது
நனறெனறலஞசெயவது அவனிடைநமமுடைநாளே

ஆ—(ஒனறென) ஏகாதிஷடிதமோ? அநேகாதிஷடிதமோ? என்று அறிய அரிதான வடிவிலே நின்ற நனறெழில நாரணன நானமுகன அரனென்னனும இவருடைய ஶரவண மநநங்களை அவஹிகமநஸகராயப பணணுவது அவாகளிலே ஒருவனே ஈஶவரனென்று தோறறி வரும தோறறிவருமிடததிலும பரஹ்மநுதராகளுககு ஸாவாதமநா அஸமபாவிதமான கலயாண குணங்களையுடையவனான நாராயணனென்றே தோறறிவரும ஆனபினபு, ததவயதிரிகத பரஹ்ம

றதுகுகு அாதத விமோதி இதயாதி பக்ஷகனாயிருக்கும ஒருவன் என்றது - "நஹிவாஉநஸாஶ்ரு-ஶ்ரெத ஸவெபுஶ்ரமஹஸிம்" இதயாதியைபபறற சுவுவயாநெநெதி ஸூக்ஷ விஷ்ணோ: ஜாத: சுஜ: என்றபடி உணாநதுணாநது' என்கிற வீபஸையாலே ஸவரூபஸவபாவபரமான பரமாணங்களை ஆராயநதென்றாய, 'உரைததுரைதது' என்றதுகுகு - பலகாலும சொலலி என்று அாததமாகி, இநத இரணடா மாததததை அருளிசசெயகிறார் இவர்களை இதயாதி பலகாலு மென்றது வீபஸையைபபறற ஆராயகை யாவது - பக்ஷபாதமினறிகுகே மதயஸதத புததயா விசாரிககை யென்கிறார் - லிங்கதுதுக்கே இதயாதி ஒருபா பந்தம்பணணிததாவேணு மென்பாரைபபோலே என்றது - "கஹாஹவஹம்வ்ரஹாஸ்ரு-கவள ராணிகாஷ்ரு-தா । வ்ரராணஸம்ஹிதாம்வ்ரணுராம்விஜுசாஹாதுவஸம்யாதாம்" என்றதைப பறற பரமாணங்களை ஆராயகைகுகு பரயோஜநம அருளிசசெயகிறார் - இவர்களை ஸவரூப இதயாதி கோல் விழுக்காடடிலே ஸவதஃ பராபதியாலே "மனபபடடதொனறே" என்றதுகுகு அாததம இபபடியாராமிந்த இதயாதி 'உணாநதுணாநதுரைததுரைததிறைஞசுமின' என்றது ஶரவணமநநாதிகளாலே அநுஸநிதது, வஸதுவுகுகு வாசகமான திருநாமங்களைப பலகாலும உசசரிதது ஆஶரயியுங்கோளென்றபடி உரைததுரைதது என்றது - அஸகருசசாரவணததை உணாநதுணாநது என்கிறது - அஸகருநமநநதை கைபுகுருகை - பலோந முகமாகை இது வீபஸாதாதபாயம உணாநதுணாநது என்று தொடங்கி உயிராள! அரியயனரனென்னு மிவரையுணாநதுணாநதுரைததுரைதது, மனபபடடதொனறை உணாநதுணாநது உரைததுரைததிறைஞசு மின இத்யநவயஃ முதலில, உணாநதுணாநதென்றதுகுகு - ஜ்ஞாதருதவஸவபாவஞகையாலே என்றுமொநக உணருகையே ஸவபாவமாகவுடையனாய இதயாததஃ (ஈ)

acharya.org

ருதராகளபகல ஈஸ்வரதவ ஸ்வகையை விட்டு அநக நாராயண ஸ்வரூபங்களிலே நமது உடைய ஸ்வரூ
யுபகரணங்கள உளளபோதே அநந்ய ஸ்ரயோஜநராயகொண்டு அடிமைசெய்வ தெனகிறார

ஒ —ஏழாம்பாட்டில, மஹாயுஸஸுக்களான ரிஷிகள் சிஷ்யோபாயாபாயங்களாலே மு
லும் இனனான பரமென்று நிர்ணயித்து, ஈஸ்வரகயா நிர்ணீதனான இவனுக்கு அஸ்வரூபியுகு
ளெனகிறார

[ஒன்றெனறு தொடங்கி] முமுக்ஷுக்கள் ஆரமா ஒருவனைப் பலரோர்
ராஞல அவாகளில பரதாநன எவனோ எனறு அறியமாட்டாமல் ஸ்வரூபியையுடையராய நின்
[நனறு எழில நாரணன] தன்னடிவைகாணடால் பரேன் பரவரனென்று நேராறுமபடி ந
எழிலையுடைய நாராயணன [ஒன்றும் எனறு தொடங்கி] சொல்லாத முறை வைகயாத
விஸ்வரூபமாயுளள இவாகளைப் பக்ஷபாதியாதே

ப —அநநரம், விவேகபராராகளை விஷயகரமாக ... ஆஸ்ர
யுங்கோள எனகிறார

ஒன்றெனப பலவென ஏகாரமபராரதமென்றும் அநேகாரதமாகிறதுமென்று
(ஒருவன பரதாநனென்றும் கணிதகணியே பரதாநமென்றும்), அறிவரும் அறிவிலான, வ
ளுள வடிவுகளுளோ நின்ற வாதகிறகிற, நன்று விலக்ஷணமாய, எழில (அப
பாபமதவாதி) குணைஜஜவலயகளையுடையவனாய, நாரணன நாராயணனாவாராகிஸித்தவ
ஸமஸத சிதசித அநதராதமாவான நாராயணன, நான்முகன் (சதுர்வேதபாராயணகதுக
பஹுமுக ஸருஷ்டிகரும உபயுசதமான முகபேதங்களையுடைய) சதுர்முகன், அரன் (ஸமஹாரகி
ஸவஹாவனான) ஹரன், எனறும்இவரை எனறு ... ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் பிறகரும்படி
மானங்களாலே சொலலபபடடவாகளை, ஒன்று - (ஒருவாபரல் ... ஸ்வரூபம்) ஏ
காரதயா, நமமன நதுவைகது உங்களுக்குஸிலே லயகது, உபாஸி (அபாகர ஸவரூபஸவ
வங்களை) ஸபரமாணமாக ஆராயாது, நம இருபக்ஷயும் கது உபாஸ பாகிபகதிதோ
தாலே இருவாபககளிலுமுணடான ஈஸ்வரஸ்வரூபங்களை, அவனிடை அநநநனறெ
நாரணனபகளிலே, நமமுடை நமமுடைய, நாம அயுஸஸுளளாராயதகிலே, (''வஸுஹுக்
எனகிறபடியே), நனறென நனறான, நலம ஸதநஹகளை, செயவது ...

இ—ஏழாம்பாட்டில, இபபடி அருளிசசெயகளிட்டதிலும் அவாகள ஆறியிரு
வாறே திரியடடும் மஹாயுஸஸுக்களான ரிஷிகள வஸது இவனறி நனறு நிர்ணயித்து ஆஸ்ரயிக
பாருங்கோ எனகிறார

[ஒன்றெனப பலவென அறிவரும் வடிவினுள நின்று] ஏகாரதிரயமும் ஏகாத
திஷடிகமோ? அநேகாரமாதிஷடிகமோ? அநேகாரமாதிஷடிகமாறால அவாகளில பரதா
எவனோ? எனறு அறியமாட்டாதபடி ஸ்வரூபங்களையுடையராய நின்று [நனறெழிலநாரணன
அநந்யபரமான நாராயணனுக்கு வாசகங்களை நினைக்கிறார் ''ஸுபஹுகவாஸ்ரயிணெ
ஜெவ வஸுகொ நாராயணஃ'' எனகிற புகழை நினைக்கிறது [சாரமுகன் இகழாதி] ஸரு
டிகரு உறுபபான பலமுகங்களையுடைய சதுர்முகன், அறிவருருகொ, நாரிலே நறறிருக்கும் ருதர
இவாகளோடு மறறுளள சேதநாசேதநங்களோடு வாசியற ஸ்வரூபம் ஸ்வரமென்னுமிடத்து
வாசகமான திருநாமங்களை யுடையா னொருவன [மனனும் இவனை] இபபடி விஸகரு
ஸ்வரூபராயுளளவாகளை [ஒன்றுமுமாய, நதுவைகது] இவரே சிவாஹகளுமேனுமென
பக்ஷபதியாதே 'பரமாணகதிகளை ஆராயநது கால கோலவிபுருதவன பரனுகிறான்' எனறு மூவரை

acharya.org

மொகக உங்கள நெஞ்சிலே வைத்து [உளளி] ஸருதிநயாயாதாளாலே ஆராயந்து [நும இருபசையறுத்து] நீங்கள ஈஸ்வரதயா ஸங்கிதத பரஹ்மருதராதிகளபககல நசையறுகது [நும இருபசை] புருஷஶதமான ரஜஸ்தமஸ்ஸுககளால வந்த ஸங்கையொழிய பாமாணஶதிகளால அவாகளபககல ஈஸ்வரதவஸ்வகையு மிலலையென்கை [நன்றென்னாலஞ்செயவது அவனிடை] அவனபககலிலே அநநயபரயோஜநஹ்ஹகியைபபணணப பாருங்கோள [நமமுடைநாளே] கரமதிலே செயகிறோமென்று இராதே, ஸரீரகதினுடைய நிலையிலலாமையை புநதிபணணிர சடககென ஆஸாயியுங்கோள "நநுஹ்ஹ்ஹ்

ணன] திருநாமகதைப பாரததவாறே கனனை ஒதிநதகடைய பரரார்மாயககொணடு தா
பரகாரியாயிருபபா னொரு வனெனறு தோறறியிருககும [நானமுகன] ஒருவன, ஸ்ருஷடிகா
திலே வநதால நாலுவேதங்களையும உசசரிககைகக நாலுமுகததை யுடையனாய ஸருஷடிகா
மோனறிலும அநவிதனெனறு தோறறியிருககும [அரன] ஒருவன, ஸமஹாருதவமோ
லும அநவிதனெனறு தோறறியிருககும "ஸ்ரஷ்டிஸ்திதிகாரணீம்ஸ்வ ரூபவிஷ்ணுசிவா
காரம் | ஸஸம்ஜ்ஞோயாதிஹமவாமெகவனவஜநாதநஃ" (ஸ்ருஷடிஸததிதயநத
ணீம பரஹமவிஷ்ணுசிவாதமிகாம ஸஸமஜ்ஞாமயாதிபகவாநேகவனவஜநாததநஃ) என
படியே ஸமஜ்ஞைகளில வநதால ஒகக எகேகலாய விஷ்ணுபரபததோடு பாயாயமான ஜநா
தநபபததையிடடு தலைககடடுகையாலே தானே பரதாநனெனறு தோறறுமபடியாயிருககு
இபபடி விஸதருஶ ஸவலாவராயிருககிற இவாகளை, [ஒனறுமமனதுவைநது] அவனையொழி
இருவரிலே ஒருவனுககு உதகாஷம வேணுமெனறுதல, ஸாணாயிபபகறகு முனனே இவனுக
உதகாஷம வேணுமெனறுதல பாராதே ஒருபடிபபட உாநதா நெஞசிலே வைபபது [உளளி
உளளுவது ஶருதிநயாயங்களாலே ஆராயவது அவாகள ஸவரூபஸவ பாவங்களை இபபடி ஆராய
வாறே ஒருவஸது பரயாநமாய இரணடு அபரயாநமாயக தோறறும, தோறறினவாறே [நும்மமிருபர
யறுதது] அவவிரண்டிலும நீங்கள பணணுகிற நசசையத தவிருவது, வஸநுகதமாய ஒ

நாடாகசசொலலுமபடி நினற வெனற டி ஸுஸ்வாரூபொவதிஷ்டி "வஷஷஸ்வ ஹுஸ்ரு காரணாகு
வஹுதவாவாரிவெரொதெவஹகொநாராயணஃ" ஸ்வரூபஹுஃ ஸ்ரு ஸ்ரு ஹுஸ்ரு ஸ்வ
வஷஸ்வாரிக்வாஸ் உஹயவிஹுஸ்ரு தெஹுதஹிஷ்விஹுஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு
தஸ்ரு ஸ்ரு தயாஸ்ரு தஹுஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு
ஷொஷாவஸ்ஸ்ரு ஷ்டெஃ ஸ்ரு ஃ ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு வாரவெஷ்ட நியஹுதியாவஸ் ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு
ஸ்ரு ஸ்ரு
ஹுஸ்ரு ஸ்ரு

வதோரு உதகாஷமிலலை,நீங்களேறிடுகிற இவறறைத தவிருவது [நனறேனநலஞ்செயவதவனிடை]- இபபடி நிணீதனுனவனபககலிலே 'இவன நமகக்க கைபுகுநதான' எனறு உங்களுககேறத தேறறமபிறகதுமபடி அநநயபரயோஜநமான ஈகதியைப பணணப பாருங்கோள கரமததிலே செய கிறேமெனறிருநதாகள , [நமமுடைநாளே] கேடுவிகாள! நமமுடை ஆயுஸஸின நிலையறிவி கோளே! கடுக ஆசாரயிககப பாருங்கோள "நமமுடைநாள" எனனுங்காடடிய ஆயுஸஸின நிலையை அறிநதபடி என?எனனில, --முனபே "மினனினனிலையில" எனறு அருளிசசெயதாரிறே ஒருவன இரணடுகேதவையும அடைததுககொணடு கிடநது உறங்காநினறால,நெருபபுபபறறி யெரியா நினறால, 'அவிகக்கிறேம' எனறு ஆறியிருககலாமோ? "நநதுதுயிதசூரியதெநதுதுவஸ்தெரவள | சூதநோநாவவுயுஞெஉநஷ்யாஜீவிதக்ஷயம்" (நநதநதபுதித ஆதித யேநநதநதயஸதமிதேரவேள, ஆதமநோநாவபுதயநதேமநுஷயாஜீவிதக்ஷயம) ஆதியோதயததிலே வநதவாறே 'தரவயாஜநகாலம வநதது' எனறு உகபபாகள, அவன அஸதமிததவாறே 'அபிமத விஷயங்களோடே ரமிகககககக காலம வநதது'எனறு உகபபாகள, சாலிலேடுதத நீரபோலே தங்க ளாயுஸஸு குறைகிறதெனறு அறியாதிரா நினறார்கள எனனுநினறதிறே (எ)

எட்டாம் பாட்டு.

நாளுமநினறடுநமபழமை அங்கோடுவினையுடனே
மாளும ஓரகுறைவிலலை மனனகமலமறககழுவி
நாளுமநநதிருவுடையடிகளதம நலங்கழலவணங்கி *
மாளுமோரிடததிலும வணககோடுமாள்வதுவலமே

ஆ —(நாளுமநினறடும) இபபடி அநநயபரயோஜநராயகொணடு நமதிருவுடை யடிகளதம நலங்கழல வணங்கவே, இடைவிடாதே நினறு நமககு ஸ்வாமியகமாய அநாதிகால ஸஞ சிதமாய ஹகவதநுபவவிரோதியான நமமுடைய கொடுவினையெலலாம வணங்கின அபபோதே

தெளிவு அநந்யபாயோஜநமான பக்தி ஸாதயபகதி 'நமமுடைநாள' எனறதுகு - அஸதிரதவததைபபறற அருளிசசெயகிறார - கெடுவிகாள் இதயாதி கெடுவிகாள - துஷடாதமாககளே! இவவிடததில "ஸ்வஃ ஸ்வஸ்ஸ்வாஃயளவநம்கு ஸ்ரீசோவஃ தரிஷ்ணுஸ்ரீ ஸ்வ்ஸ்வாஜ்ஞாநதொயுகீஃ" எனறது அநுஸநதேயம 'நமமுடைநாள" எனறதுகு அநாததாவஹதவத்தாலும ஆறியிருக்கபோகாதெனறு ஹாவாநதரம - ஒருவன் இத்யாதி ஆயுஸஸு தான ஸதிரமானுலும ஸமஸாரா பிவருததியாகிற அநாததவிரோ ஷம வருகிறபடியை அநுஸநதிததால ஆறியிருககவொணணாது, அவனைக கடுக ஆசாரயிககவேணு மெனறபடி ஆயுஸஸின அஸததையாயததுகு பரமாணம நஹ ஜீவிதாயி ஹ்ரஸியொ ஸ்ரகுணெ ஸ்வித்ரகுடெ ஹ்ரதம்வுகி ராவேவநடி உநஷ்யாஃ சூதநஃ ஜீவிதக்ஷயம் நாவவுயுஞெ ஹ்ரஸ்வயஃ சாலிலேடுததநீர்போலே எனறவிடததில, 'சூயஃ வரிஹ்வகி ஹிஹவடாஷிவாஃ" எனறது அநு ஸநதேயம சாலிலேடுதத நீரெனறது - ஆயுஸஸினுடைய அலபதையும, க்ஷயததினுடைய பாதயக்ஷதையுந தோறறுககககாக குளததில நீரவறறுகிறமை தெரியாதிறே ஒனறென எனறுதொடங்கி, நும இருபதைச யறுதது அவனிடை ஸனறென நலமசெயவது நமமுடைநாளே இதயநவயஃ ஒன்றேனபபலவெனஅறிவநம்வடி வினுாநின்ற எகாதமாதிஷடிதமெனறும, அநேகாதமாதிஷடிதமெனறும, ஒருவனபரதாகனெனறும, தனித தனியே பாதாகரெனறும அறியவரிதான வடிவுகளுளளே வாத்திகிற எனறு ஸபதாததம நன்றெழில்நாரணன் விலக்ஷணமான அபஹதபாபமதவாதி குணெளஜஜவலயததையுடைய காரணன (எ)

---

* வணங்கின எனபது உரையினபாடம

acharya.org

மாளும இனி ஒருநாளும ஒருகு றைவிலலை, நாம அபேக்ஷிதபடி எமபெருமானை அநுபவி பெறலாம இபபடி சிரகாலஙகூட வலவாதஸாதயமான ஹகியோக நதை ஸாதிகசைகுக கால வலமு மினறியே அநதிமதஶாபநநானா இறநதுபோமிகசனையோ? எனனில,—அநத அ தஶையிலேயாகிலும, ஓர அஞசலிமாதரமாதல, ஒருகதிமாநரமாகல, ஒருஸமருதிமாதரமா அவனதிறததிலே செயய, அநதஹகியோகதகிலும நனறு எனகிறா

ஒ—எடடாமபாடடில, எமபெருமானுடைய பஜநீயனுசநகு நிதாநமான ஸ பதிதவததைச சொலலாநினறுகொணடு பஜநோபகாமகாலததிலே பஜநவிரோதிஸாவ நிவருத்தியும உணடா மெனகிறா

[நாளுமெனறுதொடஙகி] நாளதோறும இடைவிடாதே நலியாநின றாள பன தாய மிகவும கரூரமான நமமுடைய காமஙகள ஆஶாயிகசகதொடஙகி எவாறே நிஶாஶேஷ நசிககும, ஸாவேஷடஙகளும பூரணமாம [மனனெனறு சொடாகி] 'ஈஶவரன இவரே மறறையவாகளோ?' எனறு தொடககமான மநஸஸிலுளள ஸமஶயஙகளெலலாம போ ஸ்ரீமானுய ஸவாமியான எமபெருமானுடைய ஆஶரிகாபராகம பாரா? திருவடிகளை நாடோ வணஙகி [மாளுமெனறு தொடஙகி] நெடுநகாலஙகூட ஸாதிகசவேணடும ஹகியோகக ஸாதிகக, காலமும காணபாடவழு மினறிகசே சரமகஶாபநநானவாகள இறநதே போ தனையோ? எனனில,—அததஶையிலேயாகிலும பரணுமாகிகவொனறிலே உபகாரமி, அவவளவிலேதான முடியில அதுவே பரமஹகியிலும நனறு

ப—அநநதரம, ஸ்ரீயபதியான ஸாவேஶவரன திருவடிகளை ஆஶரயிககில ஆ யணததுககும பராபதிககும பரதிபநதகஙகளானவையெலலாம ஶீலயம எனகிறா

மனனகம மனனகததை, மலம அற (தரிமூாதநிஸாமயாஶஙகயாலுடை ஸமஶயமாகிற) மலம அறுமபடி, கழுவி (விவேகததாலே) பரிஶுதநமாகி, நாளும - (நம அஹமதமான) நாளதோறும, நம நமகசகேகுறுபடட, திருவுடை ஸ்ரீமானுய, அடிகளை ஸவாமியினுடைய, நலம கழல ஸாவஸமாஶரயணீயமாய லோகயமுமான திருவடிகளை, வண கின - ஆஶரயிககில, நாளும நாளதோறும, நினறு அடும - விடாதேநினறு பரிகபிபபது நம - (நாம புதபிபூவகமாக) நமகருதேடின, பழமை அநாதிஸிதரமாய, அநகொடுவினை மிகவும கரூரமான அகருதயகாணதிபாபஙகள, உடனே - ஆஶரயணஸமகாலததிலே, மாளு நஸிககும, ஓரகுறைவிலலை (ஸவாஹமததகில) குறைகிடபபதொனறுமிலலை, (இபபடி ஆ யிககுமிடததில), மாளுமோரிடததிலும ஶரீரவிஶலேஷதஶையிலும, வைரசொடு - ஆஶரயண தோடே, மாளவது - முடியிலும அதுவே, வலம பரபலம ("ஶரீரகாவஸாநேகாலெவிவ நிவபுாணஶுஹி" எனனுமாபோலே) "வணஙகி" எனறு பாடமாய - வணஙகவேனறு திருகத சொலலுவாரு முளா

இ—எடடாமபாடில, "நனறெனநலனுசெயவது" எனனுமபாடில ஆஶரயிகக யிருககுமோ? அநாதிகாலம ஆஜிதமான காமம ஆஶரயணததை விலககாகோ? எனனில, பஜநோபகாமவேளையிலே அவையடஙக நஸிககும, நசிபபிபபாரு முணடு எனகிறது

[நாளுமநினறடும] நாடோறும இடைவிடாதே நினறு ஒறிமஸிககை ஆகமா ம் யன, காலம அநாதி, எனறுமொகக நலிநது போருகிற துதிறே [நம] நாம புதபிபூவமாக பணணிபபோநத [பழமை] அநாதியாயிருககை [அநகொடுவினை] - மிகவும சரூரமாயிருகக [உடனேமாளும] ஆஶரயிககதொடஙகினவாறே மாளும நஸிககும "தஶெவஶேஷாத

acharya.org

ஶுஹாநுஶொஷிதஃ'' [ஓர்குறைவிலலை] மேலும ஒரு விரோதங்கள வாராதெனனுதல, ஸாவாஹிமதங்களும பூரணமா மெனனுதல ''ஶுஹாநி வுஷ்ணாதி'' [மனனகமலமறககழுவி]- ஆஶாரயணீயன இவனே? மறறையவனே? எனறு மநஸஸிலுணடான ஸமஶயதததை ஸவாஸநமாகப போககி ''சுஜ்ஜுஶாஶுயாநஶு ஸம்ஶயாதாவிநஶுதி'' இறே [நாளும] நாடோறும வேணுமெனறு ஒருவிதியனறு, அபாவணி கடலதீணடலாகாது எனனுமாபோலே இதுககு நிஷித்தமாயிருபபதொரு காலமிலலை யெனகை [நநதிருவுடையடிகள] ஸ்ரீமானுன ஸவாமியானவனுடைய 'நம' எனறு ''சுஜாயஶாநொவஹுயாவிஜாயதெ'' எனறு அவதாரததை பரஸகாவிதது, ''ஹீஶுதெ லுகூஶுவதெ'' எனறு பரமாணபரஸிததமான ஸ்ரீயஃபதித வதததைக தமககு பரகாசிபபிததபடியை அருளிசசெயகிறா [நலங்கழலவணங்கி] ''வாஹஃவாரம் வூாஶுயிதா வுவஜ்ஜெநியதஶ்ரியழ'' எனறு அவள முனனுகப பறறுவாருடைய குணகுணநிரூபணம பணணுத திருவடிகள 'வணங்கி' எனகிற இது வினையெசசம பெறறு, வணங்க எனறு ஆததமாயக கிடககிறது 'வணங்க நாளுமநினறடும' எனறு அநவயம [மாளுமோரிடததிலும வணககொடுமாளவதுவலமே] காலமுங காணபாடவமு மினறிககே சரமதஶாபநநரானா இழநதுபோமிததனையோ? எனனில,—அததஶையிலேயாகிலும பரணுமாதிகளிலே உபகாமிதத வளவிலே முடியிலும அதுவே பரவலம, அதுவே ஶரேஷடம ''ஸ்ரீக்வாஸ்யாஜ்ஜெகாலெவி ஸ்ரஹநிவுாணஶ்ரஹ்ரதி'' எனறு ஆதமஸாகஷாதசாரததுககு அகபபட இபபடி சொலலாநின்றால, ஈஶவதவிஷயததுககுச சொலல வேணுமோ?

ாடு —எடடாமபாடு 'ஒரு நாளாகிலும முறபடடது உடலாக ஆஶரயிகக சொலலாநினறீ, அநாதிகாலம நாங்கள பண்ணிவைதத பாபங்கள விலககாவோ? இனிக காலநதானுணடோ?' என்ன, 'நீங்கள ஆஶரயணததிலே ஒருபபடவே விரோதிகளடங்கலும நஶிககும, ஸ்ரீயஃபதிஸமாஶரயணமாகையாலே காலங்கழிநதது எனறிருககவும வேணடா, நீங்கள தணடு காலா வுனறியுனறித தளளி நடககுமபோது அககோலோடே சாயவும அமையும' எனகிறா

[நாளும நினறடுமே] நாளதோறும இடைவிடாதேநினறு ஹிமஸிகக கடவதான பரமாணுமதமான பாரிமாண்டலயாதிகள நிதயமாயிருககசசெயதே நிதயபரதந்தரமா யிருககுமாபோலவும, ஈகவத ஸவரூபதோபாதி குணங்கள நிதயமா யிருககசசெயதே நிதயபரதநதரமாயிருககுமா

ாடு - நாளும் இதயாதி 'அநகொடுவினையுடனேமாளும, வணககொடுமாளவதுவலமே' இதயாதியைபபறற பரஶநோததரரூபேண ஸநகதி ஒருநாளாகிலும் இதயாதி விலக்காவோ பரதிபநதகங்களாகாவோ? காலந்தானுண்டோ - வருநதி ஒருபடி யாஶரயிககிறோ மெனறாலும, இனி யிருக்கபபோகிறது அபகாலமாகையாலே காலநதானுணடோ? எனறபடி ஆஶரயணததிலே ஒருபபடவே, எனறது - வணங்கி எனறததைபபறற விரோதிகளடங்கலும நஶிககுமெனறது - உடனேமாளும் எனறததைபபறற ஸ்ரீயஃபதி ஸமாஶரயணமெனறது - திருவுடையடிகள் எனறததைபபறற ''மாளுமோரிடததிலும'' இதயாதியைபபறற, நீங்கள தண்டுகாலாய் இதயாதி, தணடததையே காலாகபபலகால வுனறியுனறித தடுமாறி நடபபதறகுமுனனே

நாளுமநினறடுமெனறு - வினைககு நிதயதையும, நம எனறு - பாரதநதரயமுந தோறறுகிறது, வினைதான அசிதஸமஸாகெளபாதிகமாகையாலே அது நிதயமாகிலிறே இது நிதயமாவது, அசிதஸமஸாகததான ஆதமபரதநதரமாயிறே இருபபது, பாரதநதரயமும நிதயதவமும பரஸபரவிருததங்களனறோ? எனன, வயாக்யாதா அருளிசசெயகிறா—பரமாணுகத இதயாதி யதவா, நாளுமநினறடும நிதயமுமாய பரதநதரமுமான ஆதமவஸதுவை நாடோறும இடைவிடாமல நினறு ஹிமஸிக்ககடவதான எனறு ஶபதார்த்த மாகையாலே, நிதயவஸதுவுககு நித்யபாரதநதரயமகூடுமோ? எனகிற ஶங்கையை ஸதருஷடாநதமாகப பரிஹரிததுகொணடு, இபபடி நிதயமாய பரதநதரமான ஆதமவஸதுவை ஆஶரயிதுககாமம நலிகைககு ஹேதுவேது? எனகிற ஶங்கையையும பரிஹரிக்கிறா பரமாணுகத இத்யாதி பாரிமாண்டல்யம்-பரமாணுகத பரிமாணம நிதயமாய் அநாதி

acharya.org

போலவும், நிதயவஸதுவாய நிதயபரதந்தரமாயப போராநிற்கசசெயதே அசிகஸமஸாகககும நி
மாயப போருகிறதிறே [நம] "ஷிஷ்டஸ்வாவகூபதாரம்" (சவிஷேநதம்பாபகருதயாம)
கிறபடியே பிறரதாய அசல பிளாநதேறிட வநததலல, நெஞசு உணர நாமே பணணிவைததன
"ஸுஹ்ருதவ்ரவும் ஸஹாவிகிம்வா" (அபூதபூவம மமபாவிகிமவா) எனகது, முனபு
ஹவியாததாய, மேல அநுஹாவயமாயிருபப தோனறு உணடோ? "ஸவ்வம்ஸஹே" (ஸா
ஸஹே) எலலாம போறுககவலலேன "ஸேஸஹஜம்ஹிஷ்டுவே" (மேஸஹஜமஹிதுங்க
தனகாயபோறுத கோமபு உணடோ? எனறு சோலலலாமபடியிறே நாமே பணணிவை
மவை இருபபது [பழமை] அதுதான இனறு நேறறனறியே பழையதாயிருநதகை [அம
அம எனறு கரேளாயததைப பறறச சோலலுகிறது [கொடுவினை] அநுஸவவிநாசய
யிருககை [உடனேமாளும] ஆசரயணகாலததிலே நசிகும "யஸ்யைஷீக ஹ்ருஷ்ட
ரோமாதம்ஹ்ருஷ்டியெதெவம்ஹாஸ்ய ஸவெபுவாஸ்வாநஃ ஹ்ருஷ்டியெ" (யதேவ
தூலமகநேள பரோதம பரதூயேதவமஹாஸய ஸாவேபாபமாநஃ பரதூயாநநே), "மேரு
ரிவாதோவி" (மேருமநதரவாதரோபி) எனறுஞ சோலலுகிறபடியே விரோதி போமாவேயே
[ஓர்குறைவிலலை] மேலும ஒரு விரோதங்கள வாரா தெனனுதல, ஸாவாபிமதங்களும பூரண
மெனனுதல "களெஸ்ய ஹ்ருதிஜாநீஹி நமேஹ்ருஃ பூரணஸ்யதி" (கௌநதேயப
ஜாநீஹி நமேபகதம் பரணஸயதி) அரஜுந! இவவாததததில நமமை விஸவஸித்து பரதிஜ்ஞை
பணணு, நமமைப பறறினவாகளுககு அநாததம வாராதுசாண ஸகவதஸமாஸரயணம பண
கைககும வினைகிடகைககும அகநிநாஸிஞசெதபோலே எனன சோததியுணடு? அஸங்கத

யாய பாபமாகில நமமதெனறு ஸித்தமாயிருகக, 'நம' எனறு விஸேஷிக்கிறதுககு ஹாவம - ஷிஷ்டஸ்
யாதி "ஸாபூர்வாய நஸாவாயாம் "ஸ ஹ்ருஷ்டஸ்ய கூபதாரம் ஷிஷ்டுஃவாவகூபதாரம்" கூபத
வ்யாவாரஃ "நாமே பணணிவைததவை" எனறததால பலித்ததை ஆவாநதா ஸ்ரீஸூக்திமுகே
ஸிபபிகிறார-ஸுஹ்ருதவ்ரவ்ரு இதயாதி இதுககு அரதம எனக்கு இதயாதி 'நாமும நினறமும'
திருகக, பழமை' எனறு விஸேஷிகிறதுககு ஹாவம - அதுதான இதயாதி பாபததுககு அழகாவது
'நலலபாமபு' எனனுமாபோலே கரேளாயததைச சொலலுகிற தெனகிறார் அம எனறு இதயாதி கரேளா
ஏவவவவு? எனன, அநுபவவிநாசயம இதயாதி பழமையெனறு - அடகெகிறதில பழமை விவகஷிதம ஆச
யிததால பூவாகம போ மெனனுமதுககு பரமாணங்கள - யஸ்யைஷீக இதயாதி ஹாஸ்ரோமெ ரெவெ
நரவ்யாயரு உஷீகத்வம் - நாணறபஞசு வெ்ரூதம் - போடபபடடது ஸ்ரீ விஷ்ணுயெ
ஸுஷ்டஸவதுயாயெ "ஸகூபுஷ்ப்ரதொவிமொவிநொ நுணாம்ஜநஸ்யெதஸ்ரிதம் । வா
ராஸிம்ஹஹ்ருதாஸ்ரு தஸ்ரராஸிவிவாநஸ் । ஸெ ஸ்ரிநுரராஸ்ரோதோவி ராஸிஃவாவஹ
கூடுணஃ । கெஸவம் வெ்ரூசாஸாஹ்ருஷ்ட்வ்ருயிஸிவநஸ்ருதி" 'ஓர்குறைவிலலை' எனறதுகு
பூவாகங்களை நசிக்குமனவேயனறு, உததராகமும ஸலேஷியாதெனனுதல, அநிஷடநிவருததிமாத்ரமனறிக்
இஷடபராபதியுமுணடெனனுதல இதனை அடைவே அருளிசசெயகிறார - மேலும இதயாதி இவவிட
திலே, "யதாவ்ரஷ்ரவலாஸ்ரு வொநஸ்ரிஷ்ருதெ ஹவவலெவம்விதிவாவம்கூடுநஸ்ரிஷ்ருதெ
உத்ருஷ்யொஃஸிவ்ரெதாஃ 'ஸாவாபிமதங்களும பூரணமாம' எனகிறவிடததில, 'கூறுஸ்ரி ஸ்ரு
"ஸ்ரவ்ரோவ்ரொகிஸ்ரவ்ரஸ்ரு" "ஸ்ரவ்ரநாரோநவாவ்ரொதி" உத்ருடியொஸிவ்ரெதாஃ உததராகம
லேஷததுகு பரமாணதரயம களெஸ்ய இதயாதி கூமிநாஸிஞெஸ் போலே - அகநிக்கும ஸேஷ
துகும போலே அனறிகே, பூவாகநாஸததுக்கு பரமாணம-"ஸ்ரவ்ரோவாரொவி" "நவாவ்ரஸ்ரெவ
இதயாதி எனனவுமாம ஹ்ருஷ்டீகாஸ்ரு நவஸெ "கூவிவெத ஸ்ரு ஸ்ரோவாரொஹஜெத ரோ
ந்ருஹாகு । ஸாயஸ்ரெவ ஸ்ரெஸ்ரவ்ருஸ்ரு ஸ்ரு வ்ருஸிதொவி ஸஃ । கூவிவ்ரம்ஸவ்ரியஸ்ரு ஸ்ரு

acharya.org

"ஈஶாவாஸ்ரோவி" (துராசாரோபி) செயயககடவதலலாதவறறைச செயதுபோருவது "ஸவபுராஸீ" (ஸாவாஸீ) அபோஜயபோஜநங்களைப பணணுவது "க்ருதவ்ருத்ஃ"(கருதகம்)- உபகரிததவிஷயததிலே அபகாரததைப பணணுவது "நாஸ்திகஃ" (நாஸதிகம்) வைதிக மாயாதையை இலலையெனறு போருவது "புரா" (புரா) இதுதான பழையதாயப போருவது "ஸமாஶ்ரயேதிதயாதி" (ஸமாஶரயேதிதயாதி)—'இவன அநுகூலிபபது எபபோதோ ?' எனறு ஏறகவே அவஸரம பாரததிருககிறவனைப பறறி அநுகூலிககுமாகில பினனை அவனை நிரதோஷனாக பரதிபாதி பணணுவது ஏனதான ? எனனில,— "ப்ரஹாவாத்பரமாதமஃ" (பரபாவாதபரமாதமஃ) இவனைக குறைய நினைகைகையாவது ஹகவதபரஹாவததைக குறைய நினைகைகையிறே, "நவாஸுதேவஹ்ஸ்தாநாமஶுபமவிதயதேகவசித) எனனுமாபோலே இனிச செயயவேணடுவதொனறுண்டு, [மனனகமலமறககழுவி] ஸாவேஶவரன பரஹமருதராகளநடுவே கலசிநினறால, 'இவனே கடவான ? மறறையவாகளோ?' எனறு ஸமஶயிககுமது தவிரநது, 'ஸாவேஶவரனே கடவான' எனகிற அநதஃகரணஶுததியுண்டாகவேணும திருவடிதனனுமமமறநதும புறநதொழாதொழியுமிததனையே வேணடுவது [நாளும] அபாவணி கடலதீண்டலாகா தேனனுமாபோலே ஒருநியதியிலலை [நநதிருவுடையடிகளதம] ஸ்ரீமானான ஸவாமியானவனுடைய இததால நிதயயோகததைச சொலலுகிறது 'ஸாவேஶவரனை ஆஶரயிததானாகில அவன பலபரதனாகிறான, பிராடடியைப புருஷகாரமாகப பறறவேணடுகிறதேன?' எனறு நஞசீயா படடரைக கேடக, "'நாளும நநதிருவுடையடிகளதம நலங்கழலவணங்கி" எனறு அவள முனனாக ஆஶரயிககவேணுமெனனு நினறது கணடீரே' எனறு அருளிசசெயது, அவனை ஆஶரயிககுமிடததில இவனகுறறம

ஶவாஸ்யஹிஸமஹ்ஸ்தி கிளஜெயபுருகிஜாநீஹிநஜெஹ்ஸ்ஃ ப்ரணஶ்யதி॥"ஹாரதெ ஸாத்ருதெவ "ஈஶாவாஸ்ரோவிஸவபுராஸீ க்ருதவ்ரோநாஸ்திகஃவாரா। ஸமாஶ்ரயேதிஜெவம் ஶ்ரயாஶரணம்யதி । நிஜெபுராஷம்விஜிகம்ஜதும்ப்ரஹாவாத்பரமாதமஃ" ஸ்ரீஸஹஸரநாமாதயாயே, "நவாஸுதேவஹ்ஸ்தாநாமஶுபமவிதயதெ ஸ்வசித। ஜநஶ்ரதுஜராவ்யாயி லயம்வாவ்ரவஜாயதெ" ஸஶ்ரவ்ரவஸிதஃ - ஶ்ரயாயவ்ரவஸாயயம்ஃ இதுதான்பழையதாய்பபோருவது- "ஈஶாவாஸ்ரஃ ஸமாஶ்ரயேச" எனறபோதே பூவதவம விததமாயிருககசசெயதே 'புரா' எனகிறது- அநாதிதவாபிபராய மெனறு கருதது ஏறகவே எனறது - ஆதிஶபதாததம அவஸரம்பார்த்திருக்கிறவனை எனறது - "ஶிவ - கீ ஶா" இதயாதியில கதயாததமும சொலலுகையாலே, 'மதுயபுராஃ வாஸுயபுராஃ" எனறததைபபறறஸரீவேஶவான்இதயாதி கீழிரணடுபோடடிலேபரஸகதமாகையாலேபரகாணுநகுணமாக'மலம' எனறு இஸஸமஶயததைச சொலலுகிறதெனறு தாதபாயம தேவதாநதரபரதவபுததி தவிரவேணுமோ? எனன, திருவடி இதயாதி ஸவாமியுடைய திருநாமததை மறநதும ததவயதிரிகத க்ஷுதரதேவதைகளைத தொழாத மஹாப்ரபாவரானவரகளை மேலே, "மாஞுமோரிடததிலும" எனகையாலும, 'ஸகரூபெவஹிஶாஸ்ரயபுராஃ" இதயாதியாலும, 'நாளும' எனறது - காலமெநெயுதாஹாவவபர மெனகிறார அபரவணி இதயாதி கூத "ஸுவ்ரதம்ஸிநுராஜஸுநிதயம் ஸெவெகதஸ்ஸுரெஶ। ஶுவாரெஸ்ஸுரெஶுத்ருவபுரி வரம்வவபுணிஸ்ஸுரெஶ" எனறது அநுஸநதேயம நாளும - ஏதேனு மொருகாலததிலே நம்ந்நுவுடையடிகள்தம் - மகுகு ஸவாமிசியான பிராடடியை யுடையனான ஸவாமியானவனுடைய இநதால் - மதுபபால நத்ரஸம்ஸமெபுராஸ்ரிகுவாத்ரூஷயொவெதி ஹாவஃ புருஷகாரம அவஶயாபேகஷிதமெனனு மதுகு ஸமவாதம-ஸரீவேஶவானை இதயாதி இகுகே, "நிஜ ஹாஆரணம் காலெஸ்ஸுரகுஷண ஶுநுஜெ। ஸுஸ்திகஶுபுராஹுஹுஸெக்ரூதுஶெதுயம்ஸியஃ" எனறது அநுஸநதேயம பரமாணம அருளிசசெயது உபபததி அருளிசசெயகிறார அவனை இதயாதி 'பறறவேணும்' எனறு உபபததியும அருளிச

acharya.org

பாராதே தனனிழலிலே இவனை வைத்து, அவனபககல முகமபெறறவாறே குறறததைபபே பிகுமவள முனனுகப பறறவேணும [நலங்கழல] அவள முனனுகபபறறினுருடைய கு களைப பாராதே கைககோளளுந திருவடிகள வணங்கி எனறது வணங்க எனறபடி 'வண எனகிற இது '* வினையேசசமாய, வணங்கவேனனும ஆகுதமாயிருரகும வணாக, நாளு றமே நமபழமை அங்கோடுவினை உடனேமாளும, ஓகுறைவிலலை 'ஆனுவும ஆமபரயணத்து காலம தபபினறதே' என்ன, [மாளுமோரிடததிலும] முடிகிற ஒருஷணத்திலும [வணக மாளவதுவலம] "ஶியாஹஜ்ஜ்யஶவ்ஶ்வம் நநயேயம்" (நவிதாபஜ்யேயமபயேவமந யம) எனனுதே, கிடககிற சீரைபபாயைக கவவிககவிழநதுகிடநது சாவவும அமையும [வல வரமேனனுதல, ஶரேஷடடமேனனுதல, பலவததர மேனனுதல அவளையும ஆமபரயிதது சிலாபகககலிலும தலைசாயகக இராதே, முடிகிற ஸமயததிலே ஆமபரயிக நவே பினனைப பேறமே தலைககடடமே இததால ஜநமபரபருதி ஆமரயிததாலும பலமிலலை ஸகவநவயதிரிகதாபகச ஆமரயணததிலே உபகரிதது முடிநதாலும பலமதபபாது ஸகவகவிஷயததி லேனகை

ஒன்பதாம் பாட்டு.

வலததனனதிரிபுரமேரிததவன இபமபெறநநாதித்
தலததது எழுதிசைமுகனபடைதத நலலுலகமுநதானும
புலபபடட பினனுநதனனுலகநதில் ஏகநததனனதானே
சோலபபுகில இவையினனுமவையிறறள இவையெனனுயகதே

செயதா இதி ஶேஷ: நனமைககு அநததம - அவா இதயாதி வணங்கவெனறு காடடுமபடி எங்கு என்ன, வணங்கியென்கிற இதயாதி வினையேசசம கரியாஸங்கோசம வணங்கியெனகிறது - கரியா மாகையாலே, அததை ஸங்கோசிதது வணங்கவெனகிற தெனறபடி அதாவது வணங்கியெனறுல - கரி யினுடைய யாவததுஷடடாநம தோனறும, வணங்கவெனறுல - கரியையினுடைய உபகாரமாதரம தோ மெனறபடி வணங்கவெனறு ஶிக்ஷிததகுகு அநுகுணமாக அநவயிக்கிறா - வணங்கநாளும் இதயாதி 'ஆ யணததிலே ஒருபபடவே' என்ற அவதாரிகாநுகுணமாக, வணங்கவெனறதுகுகு வணங்குகையிலே ஒ பட வெனறபடி முடிகிற ஒருஷணத்திலும - இடமெனறு காலதததைசசொலலி, அததால ஷணதை சொலலுகிற தெனறபடி சீரைபபாயை - சீரையையும பாயையும விவரணம - ஶரேஷடடமேனனு எனறு ரலயோரபேதம் த்விதீயாததம - பலவததரமேனனுதல எனறு பவயோரபேதம் ஏததுபபாத அவனையும் இதயாதி பலிதம - இதநால் இதயாதி யுததகாணடே ஷடதரிமஸே மாலயவநதமபாதி ராவண "ஶியாஹஜ்ஜ்யஶவ்ஶ்வம் நநயேயஹ்ஹ்கவ்ஶ்வுவிஶ் வஷவேஷஹஜோஷ்ஷ்ஸ்ஹாவொ ரதிகுஶ:" "மாளுமோரிடததிலும" என்ற விடததிலே, "வஷாவ்ரா ஹ்ஹீஷ்ஷி கிஃவாயுஃபெந ஃவ்ரவ்வுவிஶ்ஹ்ஹ்ரிவ்ஷ்கிவாஷ்ஷ்ரஷ்ஷ்கரவெவிவ்ஹ்ஹ்நிவ்ரணஷ்ஃபுஹ்ரி" என்றது அநுஸந்தேய கநகாரவெவ்ஷ்ஷ்ரம் விஹ்ரியாரம் ஷ்ஷ்வ்ரா ஹ்ஹ்ரிநஹ்ம் ஃவ்ரவொரிதுயுஃ நிர்வாணம் த் தம் "வணங்கநாளும்" இதயாதயநவயிததவிடததிலே, "நஶஹ்ரெவ்வயொவ்ரு ஏயா நஹ்ஹ்ஷ்ஷ்ஷ்ஷ்ஷ் நிதஃ: கவ்ஷ்ரக்ஷயொஹவெஹ்ரொகஃஷ்ஷ்வாகவ்ஷ்ரவிநாரஹ" இதயாதயநுஸந்தேயம மனனக மறக்கழுவி நாளும நநதிருவுடையடியவளதம நலங்கழல வணங்கி, நாளுநினறு நமபழமையங்கொடுவினையுட மாளும, ஓகுறைவிலலை, மாளுமோரிடததிலும வணக்கொடு மாளவது வலமே இதயாவய:

---

* இது - எசசதிரிபு

acharya.org

அ —(வலததனன) ருதரனுடையவும சதுர்முகஸருஷடமான லோகததினுடையவும சதுர்முகன தனனுடையவும ஸவரூப ஸதிதி பரவருதி ஹேதுபூதனுப, பினனையும ஆஶ்ரிதவாதஸலயதாலே ஸவேஸ்வரரூபேண ஸவஶேஷபூதமான ஜகததினுளளே ஆஶ்ரிதாகுக காணலாமபடி வநது திருவவதாரம பணணியருளும இவனுடைய குணங்களைச சொலலபபுகில இவை பினனையும உளளுளளும அபாயநதமா யிருககும இநத குணங்களையுடையனான அவனை எலலாருமொககக அறிநது ஆஶ்ரயியாதொழிவானென? எனனில,—தனபகல ஸநேஹமிலலாதாகுத தனனை உளளபடி அறியவொணணுகிதொருபடி அவாசளை மோஹிபபிகிது வைகுமெனகிறா

ஒ —ஏனபதாமபாடடில, ஸாவேஶவரனான தான ஸவவிபூதிபூத லோகங்களிலே வநது திருவவதாரம பணணுகிறது ஆஶ்ரிதா கணடு அநுஹவிகககாக எனகிறா

[வலததனன எனறு தொடங்கி] - திரிபுரதஹநாதி ஸமாததனான ருதரன, எமபெருமானுடைய தக்ஷிணபாஶுபதகை ஆஶ்ரயிகதிருககும எழுசசியையுடைய திசைமுகன படைதத லோகமும தானும அஸங்குசிதமாக இருககிறது திருநாபிகமலததிலே, இவை இவாகளுடைய ஸாவ பரகாராகக்ஷகுகும உபலக்ஷணம நலலுலகமாவது எமபெருமானுககு வநது திருவவதாரமபண்ணி ஆஶ்ரிதரோடே ஸமஶ்லேஷிகககாகடான தேஶம [சொலலபபுகில இவை பினனும வயிறறுள] இவனுடைய குணங்களைப பேசபபுகால பேசி முடிககவொணணுது, ஜகததைத திருவயிறறிலே வைதது ரக்ஷிகுமெனறுமாம [இவை அவன துயககே] - ஏவம விதஸவபாவனெனறு எலலாரும அறியாதொழிவானென? எனனில,—தனபகல விமுகரானவாகளுககு அறியவொணணுதபடி ஸநதேஹவிபரீதஜ்ஞாநங்களை எமபெருமான பிறபபிகககையால

ப —அநநதரம, கீழசசொனன பரஹ்மருகராகளும இவனாலே லபதஸவரூபராயிருகக, ஸவவிபூதயநதாபபூதனுப அவகரிதது தகக்ஷதஸாஜாதயாதிகளாலே நெஞசு கலங்கப பணணு மெனகிறா

எழுதிசைமுகன (சதுர்கதஶுபுவந நிர்வாஹகமான) எழுசசியையுடைய திசைமுகன, படைகத ஸவஸருஷடமான, நலஉலகமும தானும விலக்ஷணலோகமும தானும, துநதிக கலதது இடமபெற (அஸங்குசிதமாகத) திருநாபியிலே இடம பெறறிருகக, திரிபுரமெரிததவன திரிபுரதஹநம பணணின ருதரன, வலததனன (“வலெ்ளெ்காஉஶரேஶஊாநு க்ஷிணம் வாஶுபாஶ்ரி தாநு” எனகிறபடியே) வலபாஶுபதகிலான, பினனும (ஈஶுவராபிமாநிகளுககும தன திருமேனியிலே இடங்கொடுதது ரக்ஷிகிறதுககு)மேலே, (அவன), புலபபட - (காணவாராய எனறிருபபாகுக) சணணுகிலககாகககாக, தானே தானே (காமாதி பாதநதரனனறியிலே), தனஉலகததில - தனனதான லோகததினுளளே, அகததனன அவதரிததுநிறகும சொலலபபுகில - இபபடி சொலலப பாரதோமாகில, இவை ஏவமவிதமான குணங்கள, பினனும பினனையும, வயிறறுள உளளேயுளளே அகாதமாயத தொலையாது, இவை அவன துயககு இவை அவன பாமிபபிகுமபடி “வயிறறுள” எனறு பரலயசதிலே வயிறறுககுளளே வைதததாகவுமாம துநதி - நாபி

இ —ஏனபதாமபாடடில, கீழ பரஹ்மருகராதிகளுடைய அபரதவமும ஸாவேஶவரனுடைய பரதவமுஞ சொனனா, இபபாடடில இவனைபபறறி அவாகள லபதஸவரூபராயிருகிறபடியைச சொலலுகிறா

acharya.org

[வலதுதனா திரிபுரமெரி நவான] பரிபூரணஹுராதி ஸமாப்தனான ருஷான
னுடைய திருமேனியில கக்ஷிணபாரஸவததை யாஸரயிதிருசகும் "வலெஸ்ரூகாஷஸெ
ஊரூ ஈக்ஷிணம்வாஸு சாஸ்ரி தாந்", "கவஸாதொஷிதஸ்ஸெந விஷ்ணுநாஉ
விஷ்ணுநா । ஸவாஸ்வஸுஈக்ஷிணெஸம்ஹொநிபுவாஸஃ வாஸிகூ?தஃ" [இடமபெறக
திதலதகெழுதிசைமுகனபடைதா நலலுலசமுநகாறும] எழுசசியையுடைய நிசைமுகன த
படைதத நனறான லோகமும காறும அஸநகுசிகமாகத திருநாபிகமல நதிலே யிருசகும் இன
இவாகளுடைய ஸாவபாகார ரக்ஷணதுகும உபலக்ஷணம எழுசசியாவது சதுராக நமபுவ
துகும நிரவாஹுகனான வளமுடைமை ஈஸவரன விருமபிவநது அவதரிககைகு யோகய
யிருககையாலே நலலுலச மெனகிறது ஆபதுசகளிலே திருமேனியிலே இடஙசொடுகுமித
மஹாகுணமாகையாலே எபபோது மொகக ஆழவாகா அருளிசசெயது போராநிறபாக
ஸாமநகாகுப புறமபே நாடுகா கனகக்வுடானுலும மாளிகைகுளளே செமபாலே நாழிய
யைத தஙகளுகு வரிசைகு உடலாக ஆசரிநதுபபோராநிறபாரலிறே, அபபடியே இவாகளு
திருமேனியிற பண்ணிவைகும பாபதி விடாசள [பினனும] - பரஹமருதராதிகளுகு
தனதிருமேனியிலே இடஙகொடுபபதுகு மேலே [கனனுலநநிலசாதனான] சான உ
டாகின லோகஙகளிலே வநது அவதரிகும [காணே] ஒரு நாமச நாலனறு, கன இரச
யாலே "நாகாரணாதாரணாஆ" இகயாதி இபபடி அவதரிகிறது எதுகுகாசவெனனில,
[புலபபட] காணவாரா யெனறெனறு கணணும வாயுந துவாநது இருபபாகுக காட
கொடுகைச சீடாச புலமெனறு இநதரியம, படுசையாவது விஷயமாகை, கணணுகதி
காகை [சொலபபுகில இவை பினனும வயிறறுள] - இவனுடைய குணஙகளைப பேசபபுகக
உளளேயுளளேயாயத தோணடத தொலையாது, பாசுரமிடடுபபேசி முடிசகவொணணு தெனன
பாலயாபததுகுகளிலே திருவயிறறிலே வைததுநோகும எனனவுமாம [இவை அ
துயகுகே] துயகெனறு - மனநதிரிவு இபபடிகளை எலலாரும அறியாகொழிவானென
எனனில,—விமுகராயிருபபாகுகு ஸமஸய விபாயயஙகளை அவனதானே பணணிவைகுகையா
"ஆஆராயா" எனறு பாகருதியையிடடு மறைதது அறிவுசெடுகும நனமேனமை தோ
நிறகில எடடானெனறு கைவாஙகிபபோவாகா, காழநிறகில நமமிலே ஒருவனெனறு க
கடைககொளவாகள

ாடு—ஒனபதாமபாடடு கீழ, பரஹமாதிகளுடைய அபரதவமும, ஸாவேஸுவரனுடை
பரதவமும சொனனா, இபபாடடில அவாகள தாஙகள இவனைபபறறி லபதஸ்வரூபராயிருக
படியை அருளிசசெயகிறா பரஹமாதிகளுகுகும உதபாதகனான அவாகளுகு ரக்ஷகனான ஸாவே
வரன அவாகளதாஙகளும காலிடமாடடாத பூமியிலே வநது அவதரிகைகுகு ஹேதுவென?
னில,—'அவனதான அருளிசசெயது வைததுவே ஹேது, "வரிதூணாயவராயநிநா

ஒனபதாமபாடடு வலததனா இதயாதி கீழ் எனறது - கீழபபாடடுகுகுகீழ இரணடுபாடடு
மெனறபடி இபபாடடுகு அரத்ததவயாநுகுணமாக ஸஙகதிதவயமாதல, யதவா, ஏகஸஙகதிய
பரஹ்மாதிகளுக்கும இதயாதி - கீழவாகயவிவரணமாய, அவாகள லபதஸவரூபரா யிருகிறபடியை
அவதாரததுகு ஹேதுவையும அருளிசசெயகிறாராதல இநத யோஜனையில, 'பரஹமாதிகளுகு
எனறதுகுகுக் கீழே, 'ஆனால' எனறு கூடடிகொளவது அருளிசசெயது வைததுதான எ
எனன, வரிதூணாய இதயாதி "வரிதூணாய ஸாயநிநாம விநாஶாய
ஊஷ்ரூதாம । யதீஸுஸம்ஸ்ரவநாயபூய ஸம்ஹவாதி யுமெயுமெ" இதி தோஸு சதுரத
'ஸாயநிநாம வரிதூணாய', 'யதீஸுஸம்ஸ்ரவநாயபூய' எனற பததவயததுக்கும அரத

acharya.org

(பரிதராணுய ஸாதூநாம) எனறுளிறே ஆஶரயிகுமவாகளுகு இதிலே தவரை பிறகைகககாகவும ருசிஜநகளுகைகககாகவும வநது பிறபபன, அதினபலமாய வருமதிறே துஷகருததுகககளுடைய விநாஶம' எனறு அருளிசசெயததுவே ஹேது வேனகிறார்

[வலததனன திரிபுரமெரிததவன] கீழிறபாடுகேகக சீழிரணடு பாடடாலுஞ சொனன அாததததை அநுஸாஷிகிறா தரிபுரதஹநததாலே ஸஞஜாதாபிமாநியான ருதரன திருமேனியிலு வல வருகைபபறி லபதஸவரூபனுயிருகுகும "வலெொகாஶஶ ஶெ ஸுஸ்ரூரு ஶக்ஷிணம் வாஶஶுஶோஶி தாரு" (பஶயைகாதஶமேருதராந தக்ஷிணமபாஶவமாஶிதாந) எனகிறபடியே [இடமபெறத துநிததலதது எழுதிசைமுகன படைதத நலலுலகமும தானும] எழுசசியை யுடைய திசைமுகன படைதத லோகமும தானும அஸங்குசிதமாகத திருநாபிகமலததிலே யிருகுகும, "ஸ்ரு ஹாணஶீஶம்கஶுலாஸ தஷ்ஶம்" (பரஹமாணமீஶம கமலாஸநஸததம) எனகிறபடியே இவை இவாகளுடைய ஸாவபரகாரரக்ஷணததுகுகும உபலக்ஷணம எழுசசியாவது சதுாததஶ புவநத்துகுகும நிவாஹகனுன அளவுடைமை ஈஶவரன விருமபிவநது அவதரிகுகையாலே "நல் லுலகம" எனகிறது *"ஏறுளுமிறையோனும திசைமுகனும திருமகளும, கூறுளும தனியுடம பன" எனகிறபடியே பிராடடிகுகும பரஹமாதிகளுகுகும ஒககத திருமேனியிலே இடங்கொடுதது வைததால, அநதபுரததிலுளளவாகளேனறு அவாகளிருபபிடததில இவாகளுகுகு நலியவொண்ணாத படி கூறுகக கொடுததுவைகுகும ஸாவாபாஶரயமாயிறே திருமேனிதான இருபபது [இடமபெற] ஸவிகாஸமாயிருகுகும ருதரனுகுகும இவவருகுளளாகுகும நிவாஹகனுய சதுாததஶபுவந ஸரஷ்

ஆஶ்ரயிக்குமவர்களுக்கு இதயாதி அதாவது - முனபே ருசியுடையாராகுகு தவரைபிறக்கைகாக வநது பிறபப னெனனுமது - 'வரிதாணாய ஸாயூநாம' எனறதுகு அாத்தம தனனுடைய ஆஶரயணததில ருசியிலலாதாராகுகு ருசியைப பிறபபிகுகைகாக வநது பிறபபனெனகிற இது - 'யதுஸ்ஸாவநாயபூராய' எனகிற இதுகு அாததம "விநாஶாய ஶ ஶுஷ்கிதாம்" எனகிறதே யெனன, அது ஆநுஷங்கிகம எனகிறா அதின்பலமாய் இத்யாதி "விநாஶாயஶ" எனற சகாரம - அவாசயததிலே அவாசயமா வது-அபாதாநம "ஸுநுஷ்கிஸ்ஸுஷ்கிதாம் விநாஶ:" எனறிறே லாஷயததிலே லாஷயகாரா அருளிசசெயததது ஆக, ருசிஜநநமும தவாஜநநமும தருஷடிசிததாபஹாரி ஸவஸௌகாதாய பாதாஶந மினறி யிலே கூடாமையாலே அவறறுகுகே பாதாநயம துஷகருதவிநாஶம ஸங்கலபமாதாததாலே செயயலாமாகை யாலே இது அபாதாந மெனறபடி

பரஹமாத்யபாதவம கீழே சொலலிறறே யெனன, கீழிறபாடுகுகு இதயாதி சொனன அாததமாவது - இருவாகளுடைய அபாதவம அபபடியிருகுகுமோவெனன, வலெொகாஶஶ இதயாதி "ஆஶெவ தயாநிதாவாஸ்வும் ஸாஶிதாரு" இதயுததராாததம இதம மோக்ஷ தாமே 'திரிபுரமெரிததவன்' எனறது - ருதராநதாநங்களுகுகும உபலக்ஷணம உந்நிததலததது எனறது- உநநித தலததன எனறபடி எழுச்சி - ஸமருததி கீதாஸவேகாதஶே, "வஶ்யாநி ஶெவாம்ஸ்வவஶெவஶெவ ஸுவாரம்ஸ்யா ஸுதவிஶெஷஸ்ஷாரு! ஸ்ரு ஹாணஶீஶம்கஶுலாஸ நஸ்ஸ்ரீஷீம்ஶுஸவாநாரு மாம்ஶு ஶிவ்யாரு" ஏஶம்ஶஸ்ஷ: ஸ்ரு யாநாரு ஸ்ரு வரா: கஶுலாஸநஸ்ஸ ஸ்ரு ஹாணஶிதாரு நய: கஶுலாஸநஸ்ஸ்ஸ்ரு ஏஶம்ஶஸ்ஷ: ஏஶம்ஶவிஶெஷணம வா கஶுலாஸநஸ்ஸ்ஸ்ரு ஹாணிஸ்ஸிதஶிதாரு: அளவுடைமை ஐஶவாயம, ஜஞாநாதிகயமவா 'இடமபெற' எனறதுகுகுததாதபாயம-ஏறுளுமஇதயாதி வருஷபத தையாளுகிற ருதரனும, சதுாமுகனும, பிராடடியுங கூறிடடு வயவஸததிதமாக ஆளுகிற அதவிதீயமான திரு மேனியை யுடையவன இதி ஶபதாாததஃ இவாகளுகுகுக கூறுகுகொடுபபானெனன? எனன, ஸர்வாபாஶரயம் இதயாதி பதங்களுகுகு அாததம அருளிசசெயவதாக மேலவும பரதிகோபாதாநம - இடம்பெற இதயாதி எழுசசியையுடைய' இதயாதி வாகயவிவரணம - நுந்நானுக்தும இதயாதி உநதியெனறிறே - நாபிகுகுப போ

---

* திருவாயமொழி ச அ க

acharya.org

டாவான சதுர்முகன் தானுண்டாகின நன்றான லோகமும் தானும் திருநாபிகமலத்தைப்பற்றி ல
ஸவரூபனுமிருக்கும் 'உந்தி' என்றும், 'துந்தி' என்றும் திருநாபிக்குப் பேர் [இடம்பெ
துந்தி] இடம்பெற, அதது, உந்திததலம், என்றாய பதம், அதில், "அதது" என்கிற பதம் ச
யைச்சொல்லாய்ப் பொருளின்றியேபோய, "இடம்பெற உந்திததலம்" என்கிறது "பூதல
என்னுமாபோலே [திசைமுகன்படைத்த நலலுலகமும் தானும் உந்திததலத்தன்ன] - ஸதநந
பரஜை தாயமுலையை அகலில் நாக்கு ஓடுமோபோலே, திருநாபிகமலத்தை விடில் தன்ஸத்த
இலலையாம்படி இருக்கை இப்படி பின்னை ஸாவகாஸமும் இவர்களிருப்பாராகளோ? என்னில்,
ஆபத்துக்களிலே திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கும் அது மஹாகுணமாகையாலே ஆழ்வார்க
எப்போதுமொக்க அருளிச்செய்துகொண்டேபோருவர்கள் ஸாமந்தர்க்குப் புறம்பே நாடுகள் கந
வுண்டாகிலும் மாளிகைகளுளே சேம்பாலே நாழியரிசியைக் தங்களுக்கு வரிசையாக நினைத்திரு
பர்களிறே, அப்படியே இவர்களும் திருமேனியில் பண்ணிவைக்கும் பராபதி விடாராகளிறே
கலகங்களிலே அடையவளைந்தானுக்குளே குடிவாங்கியிருந்து, காலம்தேளிந்தவாறே புறம்பே பு
படடாலும் 'இவ்விடம் இன்னாறாற்று, இவ்விடம் இன்னாறாற்று' என்று பின்னும் பராபதி சொல
வைக்குமாபோலே [பின்னும்] - பரஹ்மாதிகளுக்குத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்ததுக
மேலே [தன்னுலகத்திலகத்தன்ன] தானுண்டாகின பரஹ்மாவாலே உண்டான லோக
களிலே வந்து அவதரிக்கும் பரஹ்மருத்ராகளும் தன் திருமேனியில் ஏகதேசத்தைப் பற்றி ல
ஸ்வரூபராம்படியிருக்கிறவன் அவர்களுங்கூடக் காலிட அருவருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே வந்து அ
தரிக்கைக்கு ஹேதுவென? என்னில்,—[புலப்பட] காணவாராயென்றென்று கண்ணும் வாய்
துவாந்திருக்குமவர்களுக்குத் தன்ஸங்கலபத்தாலே ஸம்விதாநம் பண்ணவொண்ணாதே அவர்க
சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாகவேணு மென்று என? ஸங்கலபத்தாலே ஸம்விதாநம் ப
ணினால் என்சயம்? என்னில்,—*"மழுங்காதஞானமே படையாக மலருலகில் தோழுமபாயா

ஆகையால் இடம்பெற உந்தியென்றிறே சொல்ல அடுப்பதென்ன, உந்தியென்றும் இத்யாதி "துந்தி" எ
றும் சொல்லலாமென்று கருத்து இவ்விடத்திலும் 'உந்தி' என்று பதமாகவும் மென்கிறார் - இடம்பெற
துந்தி இத்யாதி என்கிற தென்னுமளவும் 'அதது' ஊ ஏ ஔ ஃ ஸகாரமொவ்வ என்றும் பதம் என
யதுபேதமாய சாரியைச்சொல் - நிராத்தகபதம் ஸபத்தத்துக்கு பரயோஜநம் - பூதலம் இத்யாதி தலமெ
கிறது என்று ஸேஷம் 'உந்திததலத்தன்ன' என்று நிரூபகமாகச் சொன்னதுக்கு ஹேது - ஸ்தந்தய இத்யாதி
நாக்கு ஓடுமோபோலே - நாக்கு உலருமாபோலே ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த மாதரமன்றிக்கே தாங்களு
தங்களுக்கு இதத்தைப் பெருமையாக நினைத்திருப்பாரென்று ஹாவாந்தரம் ஸாமந்தர்க்கு இத்யாதி செம்பு
தாமரநாழி செம்பாலே நாழியரிசியை - செம்புநாழியாலே நாழியரிசியை வ ரயாக - பறைமாநமா
அவர்கள் ஒருகால் இருந்துபோனாலும் அவர்களிடம் என்னுமதுக்கு தருஷ்டாந்தம் - ஒருகலகங்களிலே இ
யாதி அடையவளைந்தான் ஏழாம்பராகாரம் பற்று - இடம், ஸ்தல மென்றபடி மீதே, 'திசைமுக
படைத்த' என்றுவைத்து, 'தன்னுலகம்' என்கை வ்யாஹதமன்றோ? என்ன, நாலுண்டாக்கின இத்யா
அதாவது - தானுண்டாகின பரஹ்மாவாலே உண்டாக்கப்பட்ட தாகையாலே தன்னதென்னலா மென்றபடி
அருவருக்கிற - ஹேயமாக நினைக்கிற ஹேதுவென? என்னில்- பரயோஜநமென்னென்னில் காணவாரா
இத்யாதி - உன்வடிவழகைக் காணும்படி வாரவேணுமென்றென்று பலகாலும் பாரதுக்கூப்பிட்டு, பாரக்கி
கண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் பசையற உலர்ந்து என்றபடி விஷயமாகவேணுமென்று - சக்ஷுராவிஷயக்க
பரயோஜநத்தையா ஹேதுவென்றபடி ஸங்கல்பத்தாலே ஸம்விதாநம்பண்ணுகை - குணவிஷயராதிகளாலே
ஸம்விதாநம் பண்ணுகை மழுங்காத இத்யாதி - அமோகமான ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநமே பரிகாரமாக விஸதரு
மான லோகத்திலே உனக்கு ஸேஷபூதராநாக்கு உபகரித்தால், ஆதாதாக்ஷணம் பண்ணுகைக்கு மடுவினக்க
யிலே தவரித்து வந்தாயென்கிற உன்னுடைய அத்யுஜ்ஜ்வலமான தேஜஸ்ஸு திரஸ்கருதமாகாதோ? என்றபடி

---

* திருவாய்மொழி ௩-க ௯

acharya.org

களிததா லுனசுடாசசோதி மறையும" எனபாகள இதுதனகுததான அடியேன? எனனில,—[தானே]-"ஆதமாயயா"(ஆதமமாயயா), ஆதமேசசயா ஒருகாமம பரேரிககவனறு,இசசையாலே [சொலபபுகில இவைபினனும வயிறறுள] அவன இபபடி அவதரிததுபபணணும ரக்ஷணங்களில ஏகதேஶம சொலலில சொலலுமததனை, எலலாஞ சொலலித தலைககடடபபோகாது சொலபபுகில உளளேயுளளேயா மிததனை அனறியே, தனனாலே ஸருஷடரான பரஹமாதிகளாலே ஸருஷட ரானவாகளுகது 'எனமகன' எனறு அபிமாநிககலாமபடி வநதுபிறநது, "உனகது ராஜயதததை தநதேன, அதுதனனை வாங்கினேன, போ" எனறும, கையிலே கோலைககொடுதது "பசுககளின பினனே போ" எனறுஞ சொலலலாமபடி எளியனாயிருகிற தான, இவாகளுகது ஓர ஆபதது வந் தால இவாகளை வயிறறிலேவைதது நோகுமபடியைச சொலலிறறுகவுமாம 'இபபடி இதுவே அர்ததமெனனுமிடம நீர அருளிசசெயதபோது தெரிநது, அலலாதபோது எங்களுகுது தெரியாதபடி இராநினறதி' என்ன,—[இவை அவனதுயககே] "ஶஶாயாதுரதயா" (மமமாயாதுரதயா) எனகிறபடியே அவனதானே பரகருதியாகிற விலங்கையிடட பாகயஹீநரானவாகள தனபகல் அணுசாதபடி பணணி, அவாகள அகலபபுகால அவனதான அநுமதிதாநம பணணி, உங்கள பகல அவன உதாஸீநனாயிருகுகையாலே தெரியாதொழிகிறது எனகிறார துயகது ஸமஶயம

பத்தாம் பாட்டு.

துயககறுமதியிலநலஞானததுள அமரரைததுயககும
மயக்குடைமாயைகள வானிலுமபெரியனவலலன
புயறகருநிறததனன பெருநிலங்கடநதநலலடிபபோது
அயாபபிலனலறறுவன தழுவுவனவணங்குவனமர்நதே

இதுதனக்கு - அவதாரததுகு இது காரணபரஶநம, 'புலபபட' எனறு பரயோஜநஞ சொலலுகையாலே அடியேன்னேன்னில் எனறதுகுக கருதது - காமததாலேயோ வெனறபடி 'புகில' எனற 'யதிஶபதாததம- அவன் இபபடி இதயாதி இவை' எனறு - ரக்ஷணபாகாரங்களைச சொலலுகிறதாதல, பாஸதுத லோகஸத தரையாய, தஶரதாதிகளைச சொலலுகிறதாதல வயிறறுள - உளளேயுளளேயாம, வாசாமகோசர மெனறபடி தவிதியோாததததில, வயிறறுள - வயிறறுககுளளே வைததுககொணடாறபோலே அநத தஶையிலும ரக்ஷிகுமெனறபடி பரதயோஜனையில, ரக்ஷணங்கள - பூவவாகபதாதபாயலிததவகள தவிதியயோஜனையில அாததங்கள - "உலகததிலகததனன" எனற பதோபஸததாபிதங்கள இவை அவன் துயக்கே - அருளிசசெயத போது தெரிநது, அலலாதபோது தெரியாமையுமான இவை அவனுணடாகின ஸமஶயம அவன பரமிப பிகுமபடி யென்றபடி இவவிடததிலே "ஶரஂஶஸுவிஷோயொஶீ ஸவபுஷு ஜமத: ஸ்ரஷ்ட: கஷ்டாணாரஸுதெ கதுஂ கீநாஶஸ்ய ஶுவைபுஷு: । தெந வஸுயதெயொகாநாயா யொமெந கெஶவ: । யெ தஶைவ ஸ்ரவஷ்ணுதெ நதெ ஶுஹ்யுகி ஶாநவா: " இதயாதயநுஸா யேயம அநுமதிதாநம்பண்ணி - இருகுகும இதி ஶேஷ: 'உங்களபகல' எனகிறதுகுகுமுனனே 'அபபடியே' இதி ஶேஷ: துயகெனறு - மனநதிரிவுகுகுப போ அது - ஸமஶயமும, விபாயயமும இங்கே பரகாரணுது குணமாக ஸமஶயம விவக்ஷிதமெனகிறார - துயக்குஸம்ஶயமெனறு திரிபுரமெரிததவனிடமபெற வலலததனன, எழுதிசைமுகனபடைதத நலலுலகமுநதானு மிடமபெற வநதிததலததனன, பினனுந தனனுலகத்திற புலபபடத தானேயகததனன, இவை பினனும சொலபபுகில வயிறறுள, இவை அவனதுயக்கே இதயநவய: இடம்பெற- அஸங்குசிதமாக (க)

acharya.org

ஆ.—(துயக்கறு.) நிர்த்தோஷாந்தஃகரணராய் ஸம்யக்ஜ்ஞாநிகளான ப்ரஹ்மருராதிகளுக்குக்கூட அறியவரிதாயிருந்த திவ்யாவதாரந் தொடக்கமாகவுள்ள மஹாஶ்சர்யங்களை செய்தருள வல்லனாய், காளமேகநிஹமான திவ்யரூபத்தையுடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடை திருவுலகளந்த நல்லடிப்போதை உபதேஶநிரபேக்ஷமாக நான் என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலும் அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு அநுபவிக்கப்பெற்றே னாகாதே யென்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வஹாவதைப் பேசுகிறார்.

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், ஜலஸ்தல விபரீதங்கள் பாராதே எல்லார்தலையிலும்பொருந்துவதாய்த் தனக்கும் அயத்நலப்தமாய் நிரதிஶயபோக்யமான திருவுலகளந்தருளின எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை மநோவாக்காயங்களாலே அநுபவிக்கப் பாரிக்கிறார்.

[துயக்கறுமதி யென்று தொடங்கி]-நிர்த்தோஷாந்தஃகரணராகையாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநவான்களான தேவர்களை அறிவுகெடுக்கும்படி தெரியாத குணசேஷ்டிதங்களோடு கூடின திவ்யாவதாரங்களாகிற மஹாஶ்சர்யங்களைப் பண்ணவல்லன். [புயற்கருநிறத்தனன்] - நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே கறுத்த நிறத்தை யுடையான். [அமர்ந்தே] - அநந்யப்ரயோஜநனாய்; 'மநோவாக்காயங்களாலே அநுபவிக்கப் பெற்றேன்' என்றுஞ் சொல்லுவர்.

ப.—அநந்தரம், அவனுடைய அஸங்க்யாதமான ப்ராமகத்வம் கிடக்க, அவனழகையே அநுபவிப்போ மென்று பாரிக்கிறார்.

துயக்கறு - (ஸம்ஶயவிபர்யயமில்லாமையாலே) கலக்கமற்ற, மதியில் - நெஞ்சிலே பிறந்த, நல்ஞானத்துள் - நன்றான ஜ்ஞாநத்தையுடையரான, அமரரை - தேவர்களையும், துயக்கும்- கலங்கப்பண்ணும், மயக்கு - ப்ராமகத்வஶக்தியை, உடை - உடைய, மாயைகள் - ஆஶ்சர்யமான ஆகாரங்கள், வானிலும் - (எல்லையில்லாத) ஆகாஶத்திலும், பெரியனவல்லன் - அதிஶயிக்கப் பண்ணவல்லனாய், (அதனில்), புயல் - காளமேகம்போலே, கருநிறத்தனன் - கருகின நிறத்தையுடையனானவனுடைய, பெருநிலம் - பூமிப்பரப்பை, கடந்த-அநாயாஸேந அளந்த, நல்-விலக்ஷணமான, அடிப்போது - திருவடித்தாமரைகளை, அமர்ந்து - (ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் பற்றற்று) அமர்ந்து, அயர்ப்பிலன் - மறப்பில்லாதவனாய், அலற்றுவன் - (அக்ரமமாக குணங்களை) வாயாலே சொல்லுவன்; தழுவுவன் - (அத்யந்த ப்ரேமயுக்தனாய்க்கொண்டு) ஸம்ஶ்லேஷிப்பன்; வணங்குவன்-(தலையாலே) வணங்குவன்: இப்படி. கரணத்ரயத்தாலும் அநுபவிப்பே னென்கிறார்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், அவன் விழுகர்க்குப் பண்ணுமவை கிடக்கிடீர், அவன் காட்டின வழியே காணப்புக்க நாம் மநோவாக்காயங்களாலே அவனை அநு஭விப்போ மென்று பாரிக்கிறார்.

[துயக்கறு என்றுதொடங்கி]-துயக்கறு மதியுண்டு - ஸம்ஶய விபர்யயரஹிதமான அந்தஃகரணம். அத்தையுடையராகையாலே யதாஜ்ஞாநத்தையுடைய தேவர்களை மதிகெடுக்கும்படி தெரியாதகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஆஶ்சர்யமான அவதாரங்களுக்குஎல்லையின்றிக்கேயிருக்கை. முற்பட,'தங்கள்விரோதிகளைப்போக்குகைக்காக வந்தவதரிக்கவேணும்'என்றுஶரணம்புகுவர்கள்; அவன் வந்து அவதரித்தவாறே 'நம்மிலுந் தாழ்ந்தானொருவன்'என்று காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள்; பாரிஜாத ஹரணத்திலே இந்த்ரன் வஜ்ரத்தைக்கொண்டு தொடர்ந்தானிறே.அமரர்களென்று நித்ய ஸூரிகளாகவுமாம். பெரியதிருவடியுடைய இதிஹாஸம். அவன் மயக்குகிறவை கிடக்கிடீர், அவன் காட்டக் கண்ட நாம் அநுபவிப்போ மென்று தாம் அதிலே பாரிக்கிறார். [புயற்கருநிறத்தனன்] - வர்ஷுகவலாஹகம்போலே ஶ்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். [பெருநிலங்கடந்த]-

acharya.org

பூமிப்பரப்படங்கலும் அநாயாஸேந அளந்த. [நல்லடிப்போது] - குணகுணநிரூபணம்பண்ணாத பரமஹோக்யமான திருவடிகள். [அயர்ப்பிலன்] - மோஹித்துக்கிடக்கக்கடவேனல்லேன். [அலற்றுவன்] - ப்ரஹர்ஷத்தாலே அக்ரமமாகக் கூப்பிடக்கடவேன். [தழுவுவன்] - கண்டவாறே கட்டிக்கொள்ளக்கடவேன். [வணங்குவன்] - நிர்மமனாய் விழக்கடவேன். [அமர்ந்தே] - ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாகச் செய்யக்கடவேன். இப்படி செய்யப்பெற்றே னென்றுஞ் சொல்லுவர்.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. அவன் விழுகர்பக்கல் பண்ணுமவை கிடக்கிடீர், அவன் காட்டினவழியே காணப்புக்க நாம் மநோவாக்காயங்களாலே நம்விடாய்கெடத் திருவுலகளந்தருளின திருவடிகளை அநுபவிப்போ மென்று பாரிக்கிறார்.

[துயக்கறுமதியில்] - துயக்கற்ற மதியையுடைய. ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமான மதியையுடையராகையாலே, [நன்ஞானத்துளமரர்] - உள் - மனமும் இடமும் மேலும். இங்கு, மேலான அமர ரென்றபடி. நன்றான ஞானத்தையுடையரான அமரரையுங்கூட. [துயக்கும் மயக்குடை மாயைகள்] - துயக்கு - மனந்திரிவு. அறிவுகெடும்படி தெரியாமையைப் பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடு கூடின அவதாரங்கள். [வானிலும் பெரியனவல்லன்] - ஆகாஶத்தைப் பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப் போகாது. 'அமரர்' என்கிறது - இந்த்ராதிகளை. ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் மிக்கிருக்கச்செய்தே, ஸத்த்வம் தலையெடுத்தாலும் அப்படியே கனத்திருக்குமிறே அவர்கள் தங்களுக்கு; அப்போது, 'நங்கார்யம் நம்மாற் செய்யப்போகாது; அவனே நங்கார்யத்துக்குக் கடவன்' என்றிரா, அநந்தரக்ஷணத்திலே எதிரிடாநிற்பர்கள்; தங்களிருப்பிடமும் இழந்து, ஸ்த்ரீகளும் பிடியுண்டு, எளிமைப்பட்டவளவிலே அத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று இரந்து, பின்னை இவனும் போய், நரகவதம்பண்ணிச் சிறைகிடந்த ஸ்த்ரீகளையும் மீட்டுக்கொடுத்துப் போரா நிற்கச்செய்தே, புழைக்கடைக்கே நின்றதொரு பூண்டைப் பிடுங்கிக்கொண்டு போர, வஜ்ரத்தைக் கொண்டு தொடர்ந்தானிறே. அன்றிக்கே, 'நன்ஞானத்துளமரர்' என்கிறது - நித்யஸூரிகளை யாய், ஜ்ஞாநாதிகனான பெரியதிருவடியும், 'தேவரீரையும் நாய்ச்சிமாரையும் வஹித்தேன் நானன்றோ' என்றாற்போலே சிவியார் சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னானிறே. அவனுடைய ஆஶ்சர்யங்கள் நம்மால் பரிச்சேதிக்கப்போமோ? அது கிடக்கிடீர், அவனநுக்ரஹத்தாலே காட்

பத்தாம்பாட்டு - துயக்கு இத்யாதி. கீழெல்லாம் பரோபதேஶம் பண்ணிப்போந்தவர் இங்கே நாம் அநுபவிக்கக் கடவேனென்று சொல்லுகிறது, அவர்கள் திருந்தாமையாலே. இதுக்கு ஹேது - அவன் பண்ணி வைத்த மயக்கமென்று அநுஸந்தித்தருளி, ஸ்வாநுபவத்திலே இழிகிறாரென்கிறார் - அவன்விழுகர்பக்கல் இத்யாதி. அவன்காட்டினவழியே - அவதரித்து வடிவழகைக் காட்டின வழியே.

மதி - அந்தகரணம்; தர்மபூதஜ்ஞாநமாகவுமாம். துயக்கறுமதியி லென்றது - ஹேதுகர்ப்ப விஶேஷணமென்னுமிடந் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார் - ஸம்ஶய இத்யாதி. மேலான அமரர் - மநுஷ்யரிற்காட்டில் மேலான அமரர். 'துயக்கும், மயக்குடை' என்கிற புநருக்திக்கு அர்த்தம் - அறிவுகெடும்படி இத்யாதி. துயக்கு உண்டாம்படி மயக்கத்தைப் பண்ணக்கடவதான குணசேஷ்டிதங்களோடே கூடின அவதாரங்க ளென்றபடி. 'வானிலும்பெரியன' என்றத்தை அவதாரத்துக்கு விஶேஷணமாக்கி அருளிச்செய்கிறார் - ஆகாஶத்தை இத்யாதி. அறிவுகேடு - ஸம்ஶயவிபர்யயங்கள். தெரியாமை - ஜ்ஞாநாஹாவம். மயக்கத்தைப்பண்ணுகையாலே, மயக்குஎன்று - குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுகிறது. ரஜஸ்தமஃப்ரசுரரை 'நன்ஞானத்தமரர்' என்னலாமோ? என்ன, ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் இத்யாதி. அப்போது - ஸத்த்வம் தலையெடுத்தபோது. அப்படி எதிரிட்டவிட்டுண்டோ? என்ன, தங்களிருப்பிடமும் இத்யாதி. பூண்டை - பாரிஜாதத்தை. உள்ளமரர் - மேலான அமரர்; நித்யஸூரிக ளென்றபடி. சிவியார் - கைவர்த்தர்; தண்டிகைமுதலானவை சுமப்பா ரென்றபடி. 'சொன்னானிறே' என்ற அநந்தரம், 'அத்தைச்சொல்லுகிற தென்னுதல்' என்று வாக்யஶேஷம். அவிஸ்மாரணார்த்தம் உக்தார்த்தாநுவாதம் - அவனுடைய இத்யாதி. "பெருநிலம்" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஹாவம் - அவனநுக்ரஹ

acharya.org

டின வடிவழகை அநுபவிப்போம் நா மேன்கிறார்; [புயற்கருநிறத்தனன்] - வர்ஷுக வலாஹகப் போலே யிருக்கிற திருமேனியையுடையவன். [பெருநிலம் இத்யாதி] - "மநோவாக்காயங்களாலே அநுபவிக்கப் பெற்றே னென்கிறார்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி. "இவற்றாலே யநுபவிக்கப் பாரிக்கிறார்" என்று சீயர் அருளிச்செய்யும்படி. [பெருநிலங்கடந்த] - பரப்பையுடைத்தான பூமியை அளக்கிறவிடத்தில், வஸிஷ்டசண்டாலவிபாகமற எல்லார் தலையிலு மோக்கத் திருவடிகளை வைத்தான். இவர்கள் நன்மை தீமை பாராதே, தன்னுடைய சுத்தியே இவர்களுக்குமாம்படி பண்ணினான். [நல்லடிப்போது] - *"படிக்களவாக நிமிர்த்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்" என்று ஆசைப்படவேண்டும்படியிறே இருப்பது, "கஹாவுக்ஹ" (கதாபுநஃ) என்று ப்ரார்த்தித்துக் கிடக்குமதிறே. செவ்விப்பூச்சூட ஆசைப்படுவோரைப்போலே. [அயர்ப்பிலன்] மறக்கக்கடவேனல்லேன். [அலற்றுவன்] - அக்ரமமாகப் பேசக்கடவேன். [தழுவுவன்] "ஸுமரஶம் வரிஷ்வஜே" (ஸுகாடம்பரிஷஸ்வஜே) என்னுமாபோலே, கட்டிக்கொள்ளக்கடவேன். [வணங்குவன்] - நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழக்கடவேன். [அமர்ந்தே] அநந்ய ப்ரயோஜநனாய் இப்படி செய்யக் கடவேன். (கo

பதினோராம் பாட்டு.

அமரர்கள்தொழுதேழ அலைகடல்கடைந்தவன்தன்னை
அமர்பொழில்வளங்தருகூர்ச் சடகோடன்குற்றேவல்கள்
அமர்சுவையாயிரத்து அவற்றினுளிவைபத்தும்வல்லார்
அமரரோடுயர்விற்சென்று அறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே.

ஆ.—(அமரர்கள்.) ஆஶ்ரிதலமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாகஅண்டமத்யேஅவதீர்ணனாய், தேவாதிஸகலஜநங்களுக்கும் தாஸ்யாவஹமான அம்ருதமதநாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனா

இத்யாதி. "அயர்ப்பிலன்" இத்யாதியை - வர்த்தமாநார்த்தத்திலும் ஆவிஷ்யதர்த்தத்திலும் சொல்லலாயிருக்கையாலே வர்த்தமாநார்த்தமாக நிர்வஹிப்பர் பிள்ளான். 'பெரு' இத்யாதிக்கு ஹேதுவாவது - வஶிஷ்டட இத்யாதி நன்மைக்கு அர்த்தம் - இவர்கள் இத்யாதி. 'தன்னுடையஸுத்தியே' என்கிறவிடத்தில் - கங்காப்ரவாஹாதிகள் த்ருஷ்டாந்தத்வேந த்ரஷ்டவ்யங்கள். 'போது' என்றதுக்கு ஹாவம் - படிக்களவாக இத்யாதி. நிருபாதிபந்துவான நீ பூமிக்கு அந்யாபிமாநம் வந்ததொருநாளிலே பூமிக்களவாம்படி நிமிர்த்தளந்துகொண்ட உன்னுடை திருவடித்தாமரையை என்தலைக்கு அலங்காரமாம்படி பண்ணியருளவேணு மென்றபடி. இதுக்கு ஸம்வாதம். கஹா இத்யாதி. "கஹாவுக்ஹ" இத்யாதி, ஸ்தோத்ரே. "கஹுரணாஃ ஜஹயம்" என்றதுக்கு ஹாவம் - செவ்விப்பூ இத்யாதி. பஞ்சமேமேஸே அஷ்டாதஸே, "ஹொவெ்ரநம் யுஜவஜ்ரவுக்ரதஶ் ஹெநந வாணிநா । ஸம்வுஸ்ரூயாகுஷ்ரு வ்ரீதுயாஸுமரஶம் வரிஷ்வஜே". துயக்கமதியை யுடையராகையாலே நன்ஞானத்தராயுள்ளான். அமரரைத் துயக்கும் மயக்குடைத்தாய் வானிலும்பெரியனவான மாயைகள் வல்லனாய், புயற்கருநிறத்தனனானவனுடைய பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போதை, அமர்ந்தே அயர்ப்பில னலற்றுவன் தழுவுவன், வணங்குவன் இத்யங்வயஃ. அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடைமாயைகள் வானிலும் பெரியனவல்லன் - தேவர்களையும் கலங்கப்பண்ணும் குணசேஷ்டிதங்களை யுடைய ஆஶ்சர்யாவதாரங்களை எல்லையில்லாத ஆகாஶத்திலும் அதிஶயிக்கப் பண்ணவல்லன் இதி ஶப்தார்த்தஃ. மயக்குடை - ப்ராமகத்வ ஶக்தியை யுடைய வென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். (கo

---

* திருவாய்மொழி-கூ-உ-உ.

acharya.org

யிருந்த எம்பெருமானுக்கு ஶேஷவ்ருத்திரூபமாய் நிரதிஶயரஸரூபமாயிருந்த ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருவாய்மொழி வல்லாரை, எம்பெருமான் ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கித் திருவடிகளிற்கொண்டுபோகப் பற்றுமை, முந்துறத் திருவடிகளிலே கொண்டு போய், அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடு இருந்தபின்னை ப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப் போக்கியருளு மென்கிறார்.

ஒ.—நிகமத்தில், இப்பத்தும் அறிவார் முந்துற அயர்வறுமமரர்கள்வரிசையைப் பெற்று, பின்னை ஸம்ஸார நிகல விச்சேதத்தைப் பெறுவர்க ளென்கிறார்.

[அமரர்களென்று தொடங்கி] - தேவஜாதி அநுபவித்து வாழ அஹிக்ஷுத்ரிதமாம்படி கடலைக்கடைந்தவனை அமர்ந்திருந்துள்ள பொழிலின் வளர்த்தியுடைய திருக்குருகூர்ச் சடகோபனுடைய அந்தரங்க வ்ருத்திகளாய் ரஸகநமான ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் இவை பத்தும் அப்யஸித்தவர்கள்.

ப.—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்கள் நித்யஸூரிகளோடொக்க உயர்த்தியைப்போய்ப்பெற்று ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யறுத்தவ ரென்கிறார்.

அமரர்கள் - சாவாமைக்கு மருந்து ஆசைப்பட்ட தேவர்கள், தொழுதெழ - ("தொழுதெழு" என்ற தம்மைப்போலே) கையும் அஞ்சலியுமாய்க்கொண்டு கிளரும்படி, அலைகடல் - அலைகிற கடலை, கடைந்தவன்தன்னை - (க்ஷுத்ரிதமாம்படி) கடைந்த அக்ஷோப்யஸ்வபாவனைப்பற்ற, அமர் - பொருந்தின, பொழில்வளம் - பொழிலினழகையுடைய, குருகூர் - திருநகரிக்குக்கடவ, சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள் - அந்தரங்கவ்ருத்திகளாய், (வாசிகைங்கர்யமாகையாலே), சுவை - ஶப்தஸாரஸ்யமும் அர்த்தஸாரஸ்யமும், அமர் - பொருந்தின, ஆயிரத்தவற்றினுள் - ஆயிரமான அவற்றினுள், இவைபத்தும் - (திருப்பாற்கடலில் அம்ருத தடாகம்போலேயிருக்கிற) இவைபத்தையும், வல்லார் - (அப்யஸிக்க)வல்லார், உயர்வில் - உயர்த்தியில், அமரரோடுசென்று - அமரரோடொக்கச் சென்று, தம்பிறவி - தம்முடைய பிறவியாகிற, அஞ்சிறையறுவர் - சிக்கென்ற சிறை அறுவர். இத்திருவாய்மொழி ஐஞ்சீராய் நெடிலடிநான்கும் ஒத்திருக்கையாலே கலித்துறை. "நேரசைபதினாறே நிரையசைபதினேழே" என்று அடியெழுத்து ஒவ்வாதிருந்தது - கட்டளைக்கலித்துறையல்லாமையால்.

இ.—நிகமத்தில், இப்பத்தை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகள்வரிசையைப் பெற்றுப் பின்பு ஸம்ஸாரநிகலத்தை அறப்பெறுவ ரென்கிறார்.

[அமரர்கள் தொழுதெழ] - கடைகிறபோதையழகைக் கண்டு ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களும் அநந்யப்ரயோஜநரைப்போலே அழகுக்குத்தோற்கும்படியாயிற்று கடைந்தது. "தத: ப்ராஜயஸ்ஸவை ஹமவதம் ஸுரேஶ்வரா: । தேஷாவ: வாஞ்஛ரீகாக்ஷம் ஶரணம் ஶரணாயிநாம்॥". 'தொழுதெழு' என்கிற தம்பாசுரமாயிற்று என்கிறார். [அலைகடல் கடைந்தவன்தன்னை] - ஒருகடல் நின்று ஒருகடலைக் கடையுமாபோலே அதிக்ஷுத்ரிதமாகக் கடலைக் கடைந்தபடி. [அமர்பொழில் இத்யாதி] - சேர்ந்த பொழிலழகையுடைய திருநகரிக்கு நீர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய அந்தரங்க வ்ருத்தியாயிற்று இவைதான். வாசிகமான அடிமையிறே பூர்ணவிஷயத்தில் இதுக்குமேற் செய்யலாவதில்லையே. "தஶிவ்ராஸ்வாவிவநுவ:" நித்யஸூரிகளுக்கும் இதுவேயிறே வ்ருத்தி. [அமர்சுவையாயிரம்] - இவ்வாசிகமான அடிமை முறையென்று - கார்யபுத்த்யா செய்யவேண்டாதபடி ரஸகநமாயிற்று இவ்வாயிரமும். [அவற்றினுளிவை பத்தும்] - அவை கோதென்னும்படியாயிற்று இத்திருவாய்மொழியில் ரஸாதிஶயம் இருப்பது.

acharya.org

[அமரரோடு உயர்விற்சென்று அறுவர் தம்பிறவிபஞ்சிறையே] - சிறையிலேயிருந்த ராஜகுமாரன் தலையிலே அபிஷேகத்தை வைத்துப் பின்னைச் சிறையை வெட்டிவிடுவாரைப்போலே, நித்ய ஸூரிகள் வரிசையைக் கொடுத்துப் பின்னை ஸம்ஸாரவஞ்சிறையைக் கழிக்கும் ஈஶ்வரன் ஆதிவாஹிகரோடே விரஜையிற் சென்று ஸூக்ஷ்மஶரீர வியோகம்பெறுவர்.

ஈடு.—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் முற்பட நித்யஸூரிகள் வரிசையைப் பெற்று, பின்னை ஸம்ஸாரமாகிற அறவைச்சிறை வெட்டிவிடப் பெறுவர்களாகிறார்.

[அமரர்கள்தொழுதெழ] - கவிழ்ந்து 'உப்புச்சாறுகிளருவது எப்போதோ?' என்றுகிடக்கிற தேவஜாதியானது எழுத்துவாங்கும்படியாகவாயிற்று தோளுந் தோள்மாலையுமாய் ஒருகடல் ஒரு கடலை நின்று கடையுமாபோலே கடைந்தபடி. [தொழுதெழ] - குணங்களுக்குத் தோற்று "தொழுதெழ" என்கிற தம்பாசுரமேயாய்விட்டது அழகுக்குத் தோற்ற அவர்களுக்கு மேன்கிறார். [அமரர் பொழில்] - சேர்ந்த பொழில். [வளங்குருகூர்] - வளப்பத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்தையுடைத்தான திருநகரி. [சடகோபன்குற்றேவல்கள்] - இத்திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் வாசிகமான அடிமைசெய்தபடியாயிற்று இதுதான். பூர்ணவிஷயத்தில் வாசிகமான வ்ருத்திக்கு மேற்பட செய்யலாவதில்லையே; "**தத்விப்ராஸோவிபந்யவः**" (தத்விப்ராஸோவிபந்யவः) என்று நித்ய ஸூரிகளுக்கும் இதுவேயிறே வ்ருத்தி. [அமர்சுவையாயிரம்] - ரஸகநமாயாயிற்று ஆயிரந்தான் இருப்பது. இத்தால் - வாசிகமான அடிமை "முறை" என்று கார்யபுத்தியா செய்யவேண்டுமென்றபடி. [அவற்றினுளிவைபத்தும்]-*"விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட' என்னுமாபோலே, அவைதன்னிலே ரஸகநமாயிருக்குமாயிற்று இத்திருவாய்மொழி. இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லார் நித்யஸூரிகளோடொத்த உச்ச்ராயத்தை யுடையராய், தங்களுடைய ஜந்ம

நிகமம் - **அமரர்கள்** இத்யாதி. 'அமரரோடுயர்வில்' இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி - இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி. **அறவைச்சிறை** - தயநீயமான சிறை, துஃகைகரூபமான சிறை யென்றுமாம்.

அம்ருதப்ராஸநாந்மரணராஹித்யார்த்திகள் அமரர்களென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் கவிழ்ந்து இத்யாதி. இத்தால் சாவாமைக்குப் பரிகரமான அம்ருதத்தில் இவர்களுக்கு உண்டான அபிநிவேஶமும், இப்படிக்கொத்தவர்களையும் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்ளவல்ல அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிஶயமும் சொல்லுகிறது. **உப்புச்சாறு** - அம்ருதம். **கிளருவது** - உத்பந்நமாவது. **எழுத்துவாங்துகையாவது** "வஹ்ரூஶஹ்ரூவிவெஹ்ரூ ஹஉரொவிநுவுஸ்தூக்ஷரூழ். தஹாஶஹ்ரூ ஹணவெஹ்ரூவ ஹாஸ்ரூஶெதஹ்ரூ தவிஹ்ரூயழ்॥" என்றதில் "உரொவிநுவுஸ்தூக்ஷரூழ்" என்கிற தாஸ்யம். அதாவது ஸ்வாமிபேரை மார்விலே யெழுதிக்கொள்ளுகை. **தோளுந் தோள்மாலையு மென்றது** - அர்த்தாத் ஸித்தம். 'அலைகடல்' என்றதாலே - அக்ஷுப்தகருணம்புதி ஸூசிதமாகையாலே அருளிச்செய்கிறார் - ஒருகடல் இத்யாதி. அநந்யப்ரயோஜநரான தமக்கன்றோ 'தொழுதெழ' என்னக்கூடுவது, ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குக் கூடுமோ? என்ன, குணங்களுக்கு இத்யாதி. **குற்றேவல்** - குறுகின ஏவல், அந்தரங்க கைங்கர்யம். இத்திருவாய்மொழி இவருடைய குற்றேவலாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் - இத்திருநகரிக்கு இத்யாதி. வாசிகமாத்ரம் போருமோ? என்ன, பூர்ண இத்யாதி. உஹ்ரூவொவவாஹ்ரூநழ் - தத்விப்ராஸஹ்ரூதஹ்ரூயாஹி. ஶஹ்ரூவெஹ்ரூ விப்ராஸः - ஶெயாவிநः ஹமவஹ்ரூநஹ்ரூவெகஹ்ரூஶஹ்ரூயாஹ்ரூகியாவஸ். விவநுவः ஸ்ரூதீஶீஹ்ரூः. வந ஸ்ரூதாவிகியாதஹ்ரூः வாஹிகஹ்ரூஹெஹ்ரூயஹ்ரூ வாஹ்ரூஹ்ரூகியாவஸ். காயஹ்ரூ வஹ்ரூஹ்ரூ கூதஹ்ரூவுவஹ்ரூஹ்ரூ. இதினுடைய போக்யதையே இழியப்பண்ணு மென்றபடி. போக்யத்திலும் போக்யாம்ஶமாகச் சொன்னதுக்கு ஸம்வாதம் - விண்ணவர் இத்யாதி. தேவர்கள் அம்ருதத்தை புஜிக்க அந்த அம்ருதம் கோதாம்படி அதில்நின்றும் வந்துதோற்றின பெரியபிராட்டியாராகிற அம்ருதத்தை புஜித்த என்

---

* பெரியதிருமொழி, ௩ - க - உ.

acharya.org

மாகிற விலங்கு அறப்பெறுவர்கள். இப்பத்தைக் கற்றபோதே இவனை நித்யஸூரிகளிலே ஒருவனாக நினைப்பிடும், ஶரீர விஶ்லேஷம் பிறந்தால் போய்ப்புகு மித்தனை; ராஜா ஒருவனுக்கு நாடிட்டால் க்ரமத்திலே போய்ப்புகுமித்தனையிறே. ராஜபுத்ரன் தலையிலே முடியைவைத்து, பின்னை விலங்குவெட்டிவிடுமோபோலே, நித்யஸூரிகளிலே ஒருவராம்படியான தரத்தைப் பெற்று, பின்னை ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திவிச்சேதத்தைப் பெறுவர்கள்.(*அன்றியே,[அமரரோடு உயர்விற்சென்று]-ஆதிவாஹிகரோடே விரஜையிலே சென்று. [அறுவர் தம்பிறவியஞ்சிறையே] - ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநம்பெறுவர்.) "தூக்ஷாதெஹம்வாநஜாநாதெநிதிரதெதி" (த்யக்த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதி) என்று அருளிச்செய்த அதுவே பலமாகக்கடவது.

முதற்பாட்டில், ஸுலபனென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில், கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில், அவனுடைய அவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் அறியநிலமல்ல வென்றார்; நாலாம்பாட்டில், அப்படிகள்தான் ஆஶ்ரிதர்க்கு அறியலாம், அநாஶ்ரிதர்க்கு அறியப்போகாது என்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில், இப்படிப்பட்டவனை அவன் அருளிச்செய்த ஹக்திமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்றார்; ஆறாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயணீய வஸ்து இன்னதென்றும், ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்னதென்றும் அருளிச்செய்தார்; ஏழாம்பாட்டில், நீங்கள் மந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்கவொண்ணாது, கடுக ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்றார்; எட்டாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்கு மென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில், ப்ரஹ்மேஶாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்து அவதரிக்கைக்கு ஹேது அருளிச்செய்தார்; பத்தாம்பாட்டில், இப்படி ஸுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அநுபவிக்கப் பாரித்தார்; இத்தை அப்யஸித்தார்க்கு பலஞ்சொன்னார் நிகமத்தில். (கக)

ஸ்வாமியானவனே என்றபடி. அமரரோடு உயர்விற்சென்று - உயர்விலவந்தால், அமரரோடொத்த உச்சராயத்தையுடையராய். சிறைக்கு அழகாவது - 'நல்லபாம்பு' என்னுமாபோலே க்ரூரமாயிருக்கை. பிறவியற்று அமரரோடுயர்விற்சென்று என்னவேண்டாவோ ? என்ன, இப்பத்தைக்கற்ற இத்யாதி. ஶரீரவிஶ்லேஷத்தை உடனே பிறப்பிக்க வொண்ணாதோ? என்ன, ராஜா இத்யாதி. இவன்பக்கல் ஆதரத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே ஒருவனாக நினைப்பிடுகையன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தினுடைய அநர்த்தகரத்வத்தாலும் நினைப்பிடுமென்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச் செய்கிறார் - ராஜபுத்ரன் இத்யாதி. தரம் - வரிசை. அவதாரஸௌலப்ய ப்ரதிபாதகமான இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களுக்கு ஸ்ரீ கீதையிற் சொன்னதுவே பலம் என்கிறார் - தூக்ஷாதூரி. தெஹம் தூக்ஷா ஶாதெதி வாநஜாநாதெநிதிரதூநயாः. ஸுயம்ஶ்லோகः வூவெ ஶவாவ ரிவிதः. ஶ்ரோத்ருபுத்தி ஸமாதாநார்த்தம் பாட்டுக்கள்தோறும் ப்ரமேயத்தை அருளிச்செய்கிறார் - முதற்பாட்டில் இத்யாதி. அமரர்கள் தொழுதெழ இத்யாரப்ய, பத்தும்வல்லார் உயர்வில் அமரரோடு சென்று தம்பிறவி யஞ்சிறை யறுவர் இத்யந்வயः. (கக)

த்ரவிடோபநிஷத் ஸங்கதி:—ஊஶ்ராஸ்ஹவ்ய ஶாநிः கூஶாஸஹாயதெ தெவுஸ்ஹ ஶாஹவஶதெஸ்ஹ ஶாஸ்ஹீஹவதுடு । சூவ்யாயஹகிஶவிதது வியாயதஸ்ய ஸெவாஸ்ஹ காஹ்ஷ கரணதூயதஸ்ஹ தீயெ ॥

த்ரவிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:—வாஸாஹாஹுக்வாஸ வ்வஹெஸ்ஹ ரயிகதரமாணாஸநதுஷிவ்யாவதாரரஸ ஸவெஹுஷாஸகிஶதாஸ்ஹதஸ்ஹாறஶதயாவ்வ்வுவொஸ யவ்வுஹுக்வாஸ। வ்யாதாஸிவ்யாஷிவிஹ்நாஸ வ்வ்ரஹ்விவிதரணாதவுகாஶாஸ்ரயக்வாஸ ஶவ்வாஹெः வ்வாஹ்ஹாநாஸ வ்வுஹிதவஹுதயாநதுஸளஶஹ்யாரஹ ॥

---

* குண்டலிதக்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை யென்பர்.

acharya.org

ஈடு.—பரத்வத்தையும் ஹஜீயதையையும் ஸௌலப்யத்தையும் அநுஸவித்து ஹ்ருஷ்டராய்த் தாமாய்ப் பேசினார் கீழ்; இதில், தாமானதன்மை யழிந்து ஒரு பிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலே சொல்லும் பாசுரம் போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும் பாசுரமாய்ச் செல்லுகிறது; "அயமபரகாரக நியமः" (அயமபரகாரக நியமः) என்னுமாபோலே, கீழ்ப் போந்த ரீதி யொழிய வேறொன்றாயிறே இருக்கிறது. முற்காலத்திலே அல்பம் விவக்ஷிதனாயிருப்பானொருவன், 'வீதராகராயிருப்பார் பரிச்ரஹித்துப் போருகிற தொன்றாயிருந்தது தத்த்வபரமாக அடுக்கும்' என்று இத்திருவாய்மொழியளவும் வர அதிகரித்து, இத்திருவாய்மொழியளவிலே வந்தவாறே 'இது காமுகவாக்யமாயிருந்ததீ!' என்று கைவிட்டுப்போனானும்; "நிதித்யாஸிதவ்யः" (நிதித்யாஸிதவ்யः) என்று விதிக்கிற ஹகவத்காம மென்று அறிந்திலன் ஹாக்யஹாநியாலே. "'அயர்ப்பில னலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவன்" என்ற இது அநுஸவிக்கிறார்' என்று பிள்ளான் பணிக்குமென்ற இது, இவருக்கு முனியேநான்முகனளவும் உள்ளது மாநஸாநுஸவ மாகையாலே அத்தோடே சேரவிழுமிறே; அநுபவிக்கப் பாரிக்கிறாரென்கிற விடம், இத்தோடே போரச் சேர்ந்திருக்கும். திருவுலகளந்தருளினவனுடைய திருவடிகளை அநுஸவிப்பதாக ஒருப்பட்டுக் கட்டிக் கொண்டார்; அது ஒரு காலவிஶேஷத்திலேயாய், தாம் பிற்பாடராய்த் தோற்றுகையாலே, துணுக்கென்று தாமான தன்மை யழிந்து ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய், ஹர்ஷத்தாலே சொல்லும் பாசுரம் போய் ஆற்றாமையாலே சொல்லும் பாசுரமாய்விட்டது. "ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்தः" (ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்தः) என்கிற விஷயத்தை அநுஸவித்த இவர்க்கு இழவு வருகைக்கு ப்ரஸங்கம் என்? என்னில்;-'ஆமத்திற் சோறு வாயகம்' என்னுமத்தாலே நிதாநஜ்ஞரான ஹிஷக்கு

அஞ்சிறையமடநாரை ப்ரவேஶம். ஸங்க்ரஹஸங்கதி - பரத்வத்தையும் இத்யாதி. தாமானதன்மை- புருஷபாவம். ஆற்றாமை - விரஹக்லேஶம். ரீதிபேதத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் - சுயஸேவா இத்யாதி. இது மஹாபாஷ்யவாக்யம்; கர்மகர்த்த்ருகரணாதிரூபேண காரகம் அநேகவிதமிறே; அங்கே "சுவராःகாரக நியமः" என்று பூர்வகாரகநியமாபேக்ஷயா உத்தரகாரகநியமம் விலக்ஷணமென்று சொல்லிற்றிறே; அது போலே என்றபடி. ரீத்யந்தரமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம் - முற்காலத்திலே இத்யாதி. விவக்ஷிதன் - வித்வான் தத்த்வபரமான இதிலே காமுகவாக்யமென்று விப்ரதிபத்தி பண்ணுகைக்கு அடி யெது? என்ன, நிதித்யாஸிதவ்யः இத்யாதி. வ்யுஹஶாரணாகெ - ஸெத்தெயீவ்ராஹணெ - "ஆர்த்தாவா சுரொ ஹுஷவ்யःஸ்ரொதவெ்யா ஶ்ரொதவெ்யா நிதித்யாஸிதவ்யः". "சுரொசுயரொ ஹுஸ்ரொதவெ்யா ஶ்ரொதவெ்யாநிதித்யாஸிதவெ்யா ஹுஷவ்யः" இதுபுயः. ஹக்தி சார்யமான உக்தியைக் காமுகவாக்ய ரூபேண சொன்னது - புருஷன் புருஷனைக் கண்டு ஸ்நேஹிக்குமிதிலும் "காஶஷ்டாணாம் ஹவெஶ" என்கிறபடியே ஸ்த்ரீக்குப் புருஷவிஷய ஸ்நேஹம் பள்ளமடையாகையாலே தாத்ருஶமான தம்முடைய அதிமாத்ரப்ராவண்ய ஸூசகமாகையாலும், குடஜிஹ்விகாந்யாயேந விஷயப்ரவணரான ஸம்ஸாரிகள் புரிக்ரஹித்து உஜ்ஜீவிப்பர்க ளென்னுமத்தாலும். விஸ்தரஸங்கதி - அயர்ப்பிலன் இத்யாதி. ஆற்றாமையாலே சொல்லும் பாசுரமேது? என்ன, அயர்ப்பிலன் இத்யாதி என்னுதல். அத்தோடே - பிள்ளான் பணித்த மாநஸாநுபவத்தோடே. இத்தோடே - இத்திருவாய்மொழியோடே. போரச்சேர்ந்திருக்கும் - மாநஸாநுபவ மாகையாலே மாநஸமாக அநுபவித்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து ததலாபத்தாலே தாமானதன்மை யழிந்து என்று அத்யாஹரித்து நிர்வஹிக்கவேண்டும் பிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப் பற்றப் போரச்சேரு மென்றபடி. "தழுவுவன் வணங்குவன்" இத்யாதிக்கு வர்த்தமாநார்த்தங் கொள்ளுகிறதும் அமுக்யமிறே. போரச்சேர்ந்திருக்கு மென்றத்தைக் காட்டுகிறார், திருவுலகளந்தருளின இத்யாதி. துணுக்கென்று-திடுக்கிட்டு, பயப்பட்டு, கலங்கி என்றபடி. "ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்தः - சுரிः வரொஷாம் ஶரணாகதः ஶ்ரணாநுவரிதுஜ்ஜுரக்ஷிதவ்யः கூதாதநா" வரொஷாம்-நியாரணெஷணீ. பெருமாள் திருவுள்ளத்தாலே ஆர்த்தனாகவுமாம், முதல்கள் திருவுள்ளத்தாலே த்ருப்தனாகவுமா மென்றபடி. அநுபவித்த இவர்க்கு-அநுபவித்து அநுபவவிசேஷத்தையாசைப்பட்டஇவர்க்கு. இழவு-விஸ்லேஷவ்யஸநம். ஆமம்-அஜீர்த்தி. போநின்றன்-

acharya.org

கள் ஹோஜந நிரோஶம்பண்ணுமாபோலே, மேல்வரும் அநு஭வங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காக நாலடிபேர நின்றான்; மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணனிறே. அநந்தரம் கலங்கினார்.; மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவரிறே இப்படி கலங்கினார்; அவன்தானே கொடுத்த அறிவும் விஶ்லேஷத்தில் அகிஞ்சித்கரமாம்படியிறே அவனுடைய வைலக்ஷண்யம்; "ததஸ்ஸுஸஹ்ரஶோஹவெத" (தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம்பவேத்) என்றிருந்தவள்தானே வேண்யுத்க்ரதநாதிகளிலே ஒருப்பட்டாளிறே. "ஹம்ஸகாரணுவாகீர்ணாம் வநேமொதாவரீம் நதீம்" (ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதாவரீம்நதீம்) என்றும், "அஶோகஶோகா வநஸ்தஶோகோவ ஹதசேதஸம்" (அஶோகஶோகாபநுத ஶோகோப ஹதசேதஸம்) என்றுமிறே அவர்கள் வார்த்தையும். பிராட்டிமார் தஶை தான் உண்டாகிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்;—அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தாலும் அநந்ய ஶரணத்வத்தாலும், அந்வயத்தில் ஶரித்தும், வ்யதிரேகத்தில் ஶரியாதொழிகையாலும், ததேக ஹோமராகையாலும், அவன் நிர்வாஹகனாக இத்தலை நிர்வாஹ்யமாகையாலும், பிராட்டிமார்தஶை யுண்டாகத் தட்டில்லை. ஆனால், பிராட்டிதானாகப் பேசுவானேன்? என்னில்;—தாமரை திருவடி

போனான். இவன் பிஷக்கோ? என்ன, **மருத்துவன்** இத்யாதி. ஆசார்யாதிரூபேண ஸம்ஸாரபிஷக்காய் நின்ற நீலமணிபோன்ற நிறத்தையுடையவன். **அநந்தரம்**-பேரநின்ற அநந்தரம். **கலங்கினார்**-கலங்கிப் பிராட்டிதஶையை ப்ராப்தராய்த் தூதுவிடுகிறார். "ஹநுமாநாநவிவ்யதஃ । சுஹிஹ்ரியமாணாவ்யஸெநஃ" என்றிருக்கவேண்டாவோ? ஜ்ஞாநாதிகரான இவர் கலங்கலாமோ? என்ன, **மயர்வற** இத்யாதி. ஹக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தையுடைய ராகையாலே கலங்கினாரென்றபடி. ஹக்திமாத்ரமன்றிக்கே தத்வைலக்ஷண்யமும் கலங்கப் பண்ணுமென்கிறார் - **அவன்தான்** இத்யாதி. **அகிஞ்சித்கரமாகை** - "ததஸ்ஸுஸஹ்ரஶம்ஹவெத" என்றிருக்கும்படி பண்ணுமை. இப்படி ஜ்ஞாநாதிகராய்க் கலங்கின பேருண்டோ? என்ன, **ததஸ்ஸு** இத்யாதி. ஸுந்தரகாண்டே ஏகோநசத்வாரிம்ஶே ஹநூமந்தம் ப்ரதி ஸீதா; "ஶரெஷ்ஷுஸம்கூஶாம் கூஜுவா ஶஜாம்வாரவயாஹ்ருநஃ । சாம்நயெஹ்ருதிகாகுத்ஸ்ஸ ஸுஸ்ததஸ்ஸுஸஹ்ரஶம்ஹவெத". ததைவ சுஷ்ரவிம்ஶே "ஏதீவஹெவீவஹுயாவிஶவ்ரஸீதாயவெணுஹ்ரயநம் ஶ்ரஹீக்வா । உஷ்ஷ்ரவெணுஹ்ரயநெந ஶீவ்ரஶஹம்ஶஹிஷ்யாதியஸ்ஸுஶுயம்". 'ததஸ்ஸுஸஹ்ரஶம்ஹவெத' என்றது-வேண்யுத்க்ரதநாநந்தரத்திலே யாகிலும், வேண்யுத்க்ரதநாத்பூர்வமும் இந்தநினைவு உண்டாகலாமாகையாலே விரோதமில்லை. கலங்கி, பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வயம் - **ஹம்ஸ** இத்யாதி. "க்ஷிப்ரம்ராஶாயஶாஸக்ஷம் ஸீதாம்ஹரதிராவணஃ" இத்யுத்தரார்த்தம். இதம் ஆரண்ய காண்டே கோதாவரீம்ப்ரதி, ராவணநீதஸீதாவாக்யம். தத்ரைவ ஸீதாவியோக ஸந்தப்தோ ராமஃ - **அஶோக** இத்யாதி. "கூஹநாரநம் கூராக்ஷிப்ரம்வியாஹுஶுநெநநரோ" இத்யுத்தரார்த்தம். ஹம்ஸேத்யாதிக்கு - நதிக்குப் பக்ஷிகளைக்கொண்டு தேசாந்தரத்தேயாகிலும் அறிவிப்பிக்கைக்கு ஶக்தி யுண்டென்றிருக்கிறாளாயிற்று, கலக்கத்தாலே யென்று கருத்து. **அஶோகேத்யாதிக்கு** - ஒருவன் அஶோகனாயிருக்கைக்கு பலம், பிறர்ஶோகத்தைப் போக்குகை யென்றிறே தாமிருப்ப தென்று கருத்து. பகவத்விஶ்லேஷ கார்யங்கள் பிராட்டிமாருடைய தர்மமிறே. அது இவர்க்குக் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்னும் ஆக்ஷேபத்தை அநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார்-பிராட்டிமார் தஶை இத்யாதி. "கூநநுஷெவக்ஷு" இத்யாதியாலே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வமும், "தஸ்ததஸ்ஸுஸஹ்ரஶம்ஹவெத" "திவஸஶ்ரூநுவாஸுநாஸ" இத்யாதியாலே அநந்யஶரணத்வமும், "நெஷாவஶ்ரூதி" "யநுராஃ வஶ்ரூதி ஶெநாயு" இத்யாதியாலே ததேகபோகத்வமும், "யஸ்யா ஸஹ ஸஸ்ரூஹுஃ" "நவஸீதா" இத்யாதியாலே அந்வயத்தில் தரிப்பும் வ்யதிரேகத்திலே தரியாமையும், "கூநநுராராவவெணாஹு" இத்யாதியாலே ததேகநிர்வாஹ்யத்வமும் பிராட்டிக்குக் கண்டுகொள்வது. சேதநர்க்கும் இந்த குணஷட்கம் திருமந்த்ரத்திலே கண்டுகொள்வது. ஆனாலும், கிஞ்சித்ஸாத்ருஶ்யங்கொண்டு இப்படி சொல்லலாமோ? என்கிற ஶங்கையை அநுவதித்து ஸௌஸாத்ருஶ்யத்தாலே சொல்லலாமென்று பரிஹரிக்கிறார் - **ஆனால்** இத்யாதி. பிராட்டி தானா

acharya.org

களுக்குப் போலியாயிருக்க, "வையங்கொண்ட தடந்தாமரை" என்று - தாமரையாகவே திருவடிகளைப் பேசுகிறாப்போலே, இங்கும் பிராட்டியாகப் பேசுகிறது; முற்றுவமை யிருக்கிறபடி. ராஜருஷி, ப்ரஹ்மருஷியானபின்பு க்ஷத்ரியத்வம் பின்னுட்டிற்றில்லையிறே; எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தையழித்துப் பெண்ணுடை யுடுத்தும்படியிறே அவனுடைய புருஷோத்தமத்வம் இருப்பது. கூடுமிடம் - குறிஞ்சி; அதுக்கு பூதம்-ஆகாசம்; பிரியுமிடம் - பாலை; அதுக்கு பூதம் - தேஜஸ்ஸு; ஊடலுக்கு ஸ்஥ாநம்-மருதம்; அதுக்கு பூதம் - வாயு; பிரிந்தார் இரங்குமிடம் - நெய்தல்; அதுக்கு பூதம் - ஜலம்; பிரிந்தார் இரங்குவது - நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே: பிராட்டி, தானும் தன் பரிகரமுமாக லீலோத்யாநத்திலே புறப்பட்டாளாய், தோழிமார் பூக்கோய்கையிலே அந்யபரைகளாக, நாயகனும் தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளும் தானுமாக வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுவேர, ஏவுண்ட மிருகம் இவனை இந்த உத்யாநத்திலே தனியே கொண்டுவந்து மூட்டி, அது மறைய, தைவயோகத்தாலே இருவர்க்கும் ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாய், கூட்டின தைவம் பிரிக்கப் பிரிந்து, 'இனி இரண்டு தலையையும் அழித்தாகிலும் கிட்டவேணும்' என்னும் ஆற்றாமை பிறந்து, தன் பரிஸரத்திலுள்ளார் "எம்மின்முன் னவனுக்கு மாய்வர்" என்கிறபடியே தளர்ந்து, கால்நடை தருவாரில்லாமையாலே அப்பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கிற சில திர்யக்குக்களைப் பார்த்து, 'இவை வார்த்தை சொல்ல

கப் பேசுகிறதென்றது - "கிளிமொழியா ளலற்றியசொல்" என்றத்தைப் பற்ற. வையம் இத்யாதி - பூமியெல்லாம் அளந்துகொண்ட விஸ்த்ருதமான தாமரைபோன்ற திருவடிகளுக்கே. அங்குத்தான் எப்படியென்ன, முற்றுவமை இதி. முற்றுவமை - ஸௌஸாத்ருஶ்யம்; பூர்ணோபமை யென்றபடி. புருஷராகையாலே பும்ஸ்த்வம் பின்னுட்டாதோ? என்ன, ராஜருஷி இத்யாதி. 'விஶ்வாமித்ரனுக்கு' என்று கூட்டுவது. ஸ்த்ரீத்வம் ஸித்தமானாலன்றோ தத்விஶேஷமான பிராட்டிதனை கூடுவது? இவர்க்கு ஸ்த்ரீத்வதஶாப்ராப்தி ஹேதுவேது? என்ன, எதிர்த்தலை இத்யாதி. "ஹவவவாஹுஷெவொஸள ஸாக்ஷாக் வுரூஷஉஉ்ருதெ, ஸ்ரீவாயதிதாகஸவும் ஜஹ உஹவுரூஸ்ரு" "ஸ்வாதிக்வாதகுவொஷிகுவுஂஸ்வாஉ்ரு: ஸ்வாதிமொஹுணாஃ । ஷெஹெ்ரோஉாஸகு ஷெஹகு ஶொஷகு ஸ்ரீகுஷாயிநஃ" என்னக்கடவதிறே. "வாஹுரூயுரு: வஉாவதூாகுஷ்ரு: ஸ்நாயஷ்ரு்ராஜவநம்வநழு । யாஸ்ரியொ ஏ்ரு்ஷ்வதுஸ்ரு:வுஂஹாவம்உநஸாயயுஃ" என்று த்ரௌபதியினுடைய ப்ராக்ருதஶரீரம் அவஸ்த்தாந்தரத்தையுண்டாக்கினால் பும்ஸாம் த்ருஷ்டிஸித்தாபஹாரியாய் அப்ராக்ருதமான வடிவழகு பண்ணச் சொல்லவேண்டாவிறே இதிஹாவஃ. பெண்ணுடையுடுக்கும்படி - ஸ்த்ரீவஸ்த்ரதாரணம் பண்ணும்படி. அந்தபுரத்தில் வர்த்திக்கிற இப்பிராட்டிக்குத் தூது விடுகைக்குப் பக்ஷிகளுண்டோ? என்ன, தமிழர் ஸமாதியாலே கூடுமென்கிறார் - கூடுமிடம் இத்யாதி. அதாவது - நாயகவிஶ்லேஷஜநித ஶோகாவிஷ்ட நாயிகாஸ்த்தாநம் ஸமுத்ரப்ராந்தம் என்கிற தமிழர் ஸமாதியாலே, தானிருந்த இத்தேசத்தில் வர்த்திக்கிற பக்ஷிகளைத் தூதுவிடுகிறாளென்றபடி. இதுக்கு ஸம்வாதமாக "போக்கெல்லாம், பாலைபுணர்தல் நறுங்குறிஞ்சி - யாக்கஞ்சேர்ந்தூடலணிமருதம், நோக்குங்கால், இல்லிருக்கைமுல்லை யிரங்கல் நறுநெய்தல், சொல்லிருக்குமைம்பால் தொகை" இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரஸங்காத் ஸ்த்தலாந்தரங்களையும் நிரூபிக்கிறார் - கூடுமிடங்குறிஞ்சி இத்யாதியாலே, போக்கெல்லா மென்றது- புணர்ந்துடன் போக்கென்றும், தனிப்போக்கென்று முண்டாகையைப் பற்ற. "கொடுங்காற்சிலையர்" என்கிற பாட்டிலே தனிப்போக்கையும், "நானிலம் வாய்க்கொண்டு" என்கிற பாட்டிலே புணர்ந்துடன்போக்கையும் அருளிச்செய்தாரிறே. காடுசார்ந்த நிலம் - முல்லை. நாடுசார்ந்த நிலம் - மருதம். மலைச்சார்வு - குறிஞ்சி. கடற்சார்வு-நெய்தல். நீரின்றி வேனில் தெறுநிலம் - பாலை. வேனில் - வெய்யில். தெறு - ஸம்ஹரிக்கிற. ஊடல்-ப்ரணயகலஹம். நெய்தல் நிலத்திலே யாகையாலே என்றதுக்கு - 'கண்ணுற்கண்டவற்றை யெல்லாம்' என்றத்தோடே அந்வயம். இவளுடைய விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷ பூர்வகமாயல்லது இராமையாலே ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமானபடி யென்? என்ன, - காந்தர்வவிவாஹப்ரக்ரியையாலே அருளிச்செய்கிறார் - பிராட்டிதானும் இத்யாதி. உத்யாநமென்றது - "புன்னையம்பொழில்சூழ்" என்றத்தைப்பற்ற. ஏவுண்ட-எய்யப்பட்ட. தோழிமாரைத் தூதுவிட்டாலோ வென்ன, எம்மின்முன் இத்யாதி. நடுபடுகிற எனக்குமுன்னே 'இவளுக்கு அவனுதவப்பெறு

acharya.org

மாட்டாது' என்னுமது அறியாதே. 'இவற்றுக்குப் பக்ஷபாத முண்டாயிருந்ததாகையாலே கடுகப் போய் நங்கார்யம் செய்யவற்று' என்று கமநஸாதநமான பக்ஷபாதமே பற்றுசாக, ராவணமாயை யால் வரும் அதிஶங்கையு மில்லாமையாலே கண்ணால் கண்டவற்றையெல்லாம் தூதுவிடுகிறாள்; "சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவவதரித்த பின்பு வாநரஜாதி வீறுபெற்றாற்போலே காணும், ஆழ்வார்கள் திருவவதரித்துத் திர்யக்ஜாதி வீறுபெற்றபடி" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். இனி, இவர்க்கு யாத் ருச்சிக ஸம்ஶ்லேஷமாவது - அநாதிகாலம் இவரைத் தன்னோடே சேர விடுகைக்கு அவஸர ப்ரதீக்ஷ ணாய்ப்போந்தவன் இவர்பக்கலிலே அப்ரதிஷேத முண்டாவதொரு அவகாஶம் பெற்று, அவன் மயர் வறமதிநலமருளபெற்ற இது. விஶ்லேஷமாவது - அவன்கொடுத்த ஜ்ஞாநம் பேற்றோடே தலைக் கட்டப்பெறாமை. தூதுவிடுகைக்குப் பற்றுசுதான் ஏது? என்னில்;-தன்மேன்மையாலே இத்தலையில் தண்மைபாராதே வந்து கலந்தான்; கிட்டினவாறே தோஷ தர்ஶநத்தைப் பண்ணினான்; பிரிந்த வளவிலே 'இதுவன்றோ இருந்தபடி' என்று அநாதரித்தான்; தோஷதர்ஶநம் பண்ணுமளவே யன்றிக்கே, தமக்கு அபராதஸஹத்வ மென்றொரு குணமுண்டு நிரூபகமா யிருப்பதொன்று; அத்தை யறிவிக்க வருமென்று அந்த அபராதஸஹத்வம் பற்றுசாகத் தூதுவிடுகிறாள்.

முதற் பாட்டு.

அஞ்சிறையமடநாராய்! அளியத்தாய்நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமாய் அவாவென்றேனக்கருளி
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு என்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால்
வன்சிறையிலவன்வைக்கில் வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ?

ஆ.—எம்பெருமானோடு கலந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டி, தன்முன்னே ஸம்ஶ்லே ஷித்து வர்த்திக்கிற நாரைகளைக் கண்டு, தான் வ்யஸநாதிஶயத்தாலே அறிவிழந்திருக்கையால், 'தன்வார்த்தைகளை அறியா' என்னுமிடத்தை விவேகிக்கமாட்டாதே, அவற்றினுடைய ஸம்ஶ் லேஷ ஸ்வபாவத்தைக் காண்கையாலே தன்னோபாதி அளவுடையவாகக் கொண்டு, அவற்றைக் குறித்து, தன்னளவிலே வார்த்தை சொல்லுகிறவிடத்தில் சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை ஈடல்

கிறதில்லை' என்று அவன் பொருட்டு ஈடுபடா நிற்பர்கள். செய்யவற்று - செய்ய ஸமர்த்தம். பக்ஷபாத மென் கிறது - சாடு, பக்ஷாப்யாம் கமநம். "பத்லு - கதௌ" இதிஹி தாதுஃ. தன் ஆற்றாமை அறிவிக்கலாம்படி தன் பரிஸரத்திலே வர்த்திக்கிற பக்ஷபாதம். பற்றுசாக-அவலம்பநமாக. பிராட்டியைப்போலே ஒன்றைத் தூதுவிட் டால் அமையாதோ? என்ன, ராவணமாயை இத்யாதி. ரஸோக்தி - சக்ரவர்த்தி இத்யாதி. யாத்ருச்சிக ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஸ்வாபதேஶம் அருளிச்செய்கிறார் - இனி இவர்க்கு இத்யாதி. ஸ்வாபதேஶ ப்ரஸங்கத் திலே 'பிராட்டிதானும்' இத்யாதிக்கு ஸ்வாபதேஶம் - இச்சேதநன் "தூர்த்தரோடிசைந்தகாலம்" என்கிற படியே தூர்த்தரோடேகூட "பெய்தகாவு" என்கிற லீலாவிபூதியிலே அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்ற வளவிலே, ஸர்வேஶ்வரன் "தன்னேராயிரம்பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே ஸாம்யாபந்நரான நித்யஸூரிகளும் தானுமாக "காட்டைநாடித்தேனுகனும்" என்கிறபடியே விரோதி நிரஸநார்த்தமாக லீலாவிபூதியிலே அவ தரித்து இவர்பக்கல் அத்வேஷமாகிற அவகாஶம் பெற்றவாறே அங்கீகரிக்கையென்று. பற்றுசு எது? என் கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அபராத ஸஹத்வமென்னப் பார்த்து, பிரிகைக்கு ஹேது அபராதமென்று ஶிவ க்ஷித்து, அபராதமுண்டானால் முன்பு கலப்பானென்? என்கிற ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்-தன்மேன்மை யாலே இத்யாதி. மேன்மை - ஸ்வாதந்த்ர்யம். கலந்தவன் பிரிவானென்? என்ன, கிட்டின இத்யாதி. தோஷ தர்ஶநத்தைப்பண்ணி - பிரிந்தானென்று கூட்டுவது. "என் பிழைத்தாள் - தகவினுக்கு" என்றதைப் பற்ற, அபராத ஸஹத்வம் என்றது.

acharya.org

லாமையாலே, அத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையும், ஔசித்யத்தாலே பேடையை நோக்கி, 'நினைத்தவிடத்திலே நினைத்தபோதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களை யுடையையாய், ஸம்ஶ்லேஷத்தையே யாரகமாகவுடையையாய், துஃகாஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்த நீ, என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, ஆஶ்ரிதருடைய ஸமஸ்த துஃகநிரஸந ஸ்வபாவனான பெரிய திருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடைய எம்பெருமானுக்கு என்விடுதூதாய்ச் சென்று என்திறத்தைச் சொல்லவேணும்' என்று அபேக்ஷித்து, பின்னையும் அவைபோகாதிருந்தவாறே, 'சொன்ன வார்த்தையை அவன் அங்கீகரியாதொழியில் செய்வதென்?' என்று போகாதிருந்தனவாகக் கொண்டு, இப்படி ஆஶ்ரிதவத்ஸலனானவன் அங்கீகரியா தொழியுமோ? அவன் என்வார்த்தையை அங்கீகரியாதொழிகையாகிற வன்சிறையில் அவன் உங்களை வைக்கில் அத்தனையும் எனக்காகப் பட்டாலாகாதோ? என்றே செய்யவேணு மென்று சொல்லுகிறாள்.

ஒ.—முதற்பாட்டில், இப்பிராட்டி, உத்யாநத்திலே ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற சில நாரைகளைக் கண்டு,ஸ்த்ரீத்வத்தாலே அவற்றில் தன்னோடு ஸஜாதீயமான பேடையை நோக்கி எம்பெருமானுக்கு என் ஆர்த்தியை அறிவிக்கவேணு மென்கிறாள்.

[அஞ்சிறை என்று தொடங்கி] - சேவலோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே செந்தவித்து நினைத்தவிடத்திலே போகைக்கீடான சிறகை யுடையையாய் பவ்யமான நாராய்! இத்தஸையிலே உதவும்படியான தகைமையையுடைய நீயும் நீ இட்டவழக்காய் அழகிய ஹமந ஸாதநத்தையுடைதான சேவலுங் கூடி ஆர்த்தையான எனக்கு ஐயோ? என்று க்ருபை பண்ணி. [வெஞ்சிறைப்புள் உயர்த்தார்க்கு] - அங்கேபோனால் அவனை அறியும்படி எங்ஙனே? என்னில், - ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு வெவ்விதான சிறகையுடைத்தான பெரிய திருவடியைக் கொடியாகவுடையவ னென்று அடையாளம் சொல்லுகிறாள்; தன்னைப் பிரித்துச் சடக்கெனக் கொடுபோகையாலே "கருடாரூடாய" என்னுமாபோலே இவ் வெவ்விதான சிறகையுடைய புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனுக்கு என்றாளாகவுமாம். [என்விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால்] - அத்யார்த்தையான எனக்கு தூதாய்ச் சென்றக்கால். [வன்சிறையில் என்று தொடங்கி] - தான் அர்த்திக்கச்செய்தே அது போகாதொழிந்தவாறே. தன்பக்கல்நின்றுஞ் சென்ற தங்கள் வார்த்தையை அவன் அங்கீகரியானென்று பார்த்து அவை போகாதொழிந்தனவாகக் கொண்டு அப்படி நீர்மையுடையவன் உங்களைக் கொண்டாடாமையாகிற வன்சிறையிலே வைக்கில்; 'பரார்த்தமாகச் சிறையிருக்கை கிடைப்பதொன்றோ?' என்று ஸ்வகோஷ்டீ ப்ரஸித்தியாலே சொல்லுகிறாள்.

ப.—முதற்பாட்டில், தன் புறச்சோலையில் தடாகத்திலே தன்சேவலோடும் இருக்கிற நாரையைக் கண்டு கருடத்வஜனுக்குத் தூதாக அபேக்ஷிக்கிறாள்.

அளியத்தாய்-எனக்கு அளிக்கத் தகுதியான ஸ்வபாவத்தையுடையையாய், அஞ்சிறை (நான் சொன்ன கார்யத்தில் செல்லுகைக்கீடான) அழகிய சிறகையும், மடநாராய் - (சேவலோடு உண்டான சேர்த்தியாலே வந்த துவட்சியாலே) மடப்பத்தையுமுடைய நாராய்! நீயும் - (சேவலொழியச் செல்லாத) நீயும், நின் அஞ் சிறைய சேவலுமாய் - உன்னோட்டைச் சேர்த்தியாலே புதுக்கணித்த சிறகையுடைய சேவலுமாய், ஆவாவென்று - (என் தனிமைகண்டு) ஐயோ! ஐயோ என்று, எனக்கு அருளி - எனக்கு க்ருபையைப்பண்ணி, வெஞ்சிறை - (விரோதி விஷயத்தில் வெவ்விய சிறகையுடைய, புள் - பெரிய திருவடியை, உயர்த்தார்க்கு - ரக்ஷணத்துக்குக் கொடியாக எடுத்தவனுக்கு, என்விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால் - என்னாலே விடப்பட்ட தூதாய்ச் சென்றக்கால், வன்சிறையில் - (உங்கள் முகம்பார்த்து வார்த்தை கேளாமையாகிற) வலியசிறையிலே, அவை வைக்கில் - ப்ரணயியான அவன்தானே வைக்கில், வைப்புண்டால் - அதுக்கு இசைந்திருந்தால் என்செய்யும் - (அவ்விருப்பு) என்ன குற்றஞ்செய்யும்?

acharya.org

ஓ என்கிற அசை-கூடாததுகூடுமோ? என்றபடி. பிறர்க்காகச் சிறையிருக்கை பெரிய கோன்மையென்று கருத்து. புள்ளாலே உயர்த்தப்பட்டவ ரென்னவுமாம். இவ்விடத்தில் நாரை தொடக்கமானவற்றைத் தூதாகச் சொல்லிற்று - வடகருடைய கார்யதேஶிகத்வ ஸூசநார்த்தமாக. சிறகைக் கொண்டாடிற்று - ஜ்ஞாநப்ரேமரூப பக்ஷத்வயாந்வயத்தாலே. பேடும் சேவலுமான சேர்த்தி - வடகருடைய பரஸ்பர ஶேஷஶேஷி ஹாவஸூசகம்.

இ.—முதற்பாட்டில், தன்கண்வட்டத்திலே சேவலோடே கலந்திருக்கிறதொரு நாரையைப் பார்த்து 'நீ அவனுக்கு என் தசையை அறிவிக்கவேணும்' என்கிறாள்.

[அஞ்சிறைய] - ப்ரஜைக்குத் தாய்முலையிலே கண் ஓடுமாபோலே தனக்கு உபகாரகமான சிறகிலேயாயிற்று முற்படக் கண்வைத்தது. ஆசார்யனுடைய ஜ்ஞாநத்தை அநுமித்து ஶிஷ்யன் உபஸத்தி பண்ணுமாபோலே, வடகருடைய பரிகரவத்தையை அறிந்து பற்றவேணுமிறே. 'அம்' என்று அழகு. 'சிறை' என்று சிறகு. அழகிய சிறகையுடைய. தன்னைப்போலே உருவியிராதே, சேவலோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே செந்தலித்திருக்கை. "ஸவஶாஶநம் காரணம் விவஶாஶிவவஶி நீ" என்றிறே தன்தஶை. [மடநாராய்]-ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே துவண்டு தூதுபோகைக்கு யோக்யமாயிருக்கை. நாண் மடம் அச்சம் என்று ஸ்த்ரீத்வமாய், பிரிவில் வ்யஸநமறியும் தன் இனத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாளென்னவுமாம். [அளியத்தாய் நீயும்] - இத்தஶையிலே உதவும் அநுக்ரஹஶீலையான நீயும். [நின் அஞ்சிறைய சேவலுமாய்] - நீ இட்டவழக்காய், நல்ல ஶுபா பரிகரத்தையுடைத்தான சேவலுமாய். சேவலைப் பற்றுவது பேடை முன்னாகவென்றும், ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணுவதும் ஒரு மிதுந மென்றிருக்கிறாள். [ஆவாவென்று] - என் தஶையைப் பார்த்து, ஐயோ! ஐயோ! என்று. [எனக்கு] - "வஹஹிவஶ ஶரீராணி" என்று தன்வடிவைக் காட்டுகிறாள். [அருளி]-க்ருபைபண்ணி. இரப்புக்குச் செய்ததாகையன்றிக்கே உங்கள்பேறாக அருளி. "விக்ராஹக்ஷம் ஹயேக்ஷம் வ்ராஜக்ஷம் வாநரோத்தம." எங்களை ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறதென்? அங்கேசென்றால் எல்லாரும் ஸாம்யாபந்நரா யிருக்கையாலே தெரிய வொண்ணாது; அடையாளமென்? என்று இருக்கிறனவாகக்கொண்டு சொல்லுகிறாள் - [வெஞ்சிரைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு] - வெவ்விய சிறகையுடைய பெரிய திருவடியை த்வஜமாக எடுத்தவர்க்கு. வரும்போது ப்ரதிபக்ஷத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு வரும்படியைச் சொல்லுகிறது; "ஸாஶ்வநியஸ்ஸஶ்வாதகம்". உயர்க்கையாகிறது-வஹிக்கையாய் "கரு ஶிரஃ கரு ஶிரஹ ஶ்ரயஃ" என்னுமாபோலே தன்னைப்பிரித்துச் சடக்கெனக் கொண்டுபோன கொடுமையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். [என் விடுதூதாய்] - பெருமிடுக்கரான பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனைத் தூதுவிட்டாற் போலேயோ? அபலையாய் அத்யார்த்தையான நான் விடவன்றோ போகிறது? பரார்த்தமாகத் தூது போகை கிடைப்பதொன்றோ? [சென்றக்கால்]-அவன்பக்கலிலே யன்றோ செல்லுகிறது. உங்கள் வழிபோக்குத்தானே அடிக்கழஞ்சு பெறாதோ? [வன்சிறையில்]-ப்ரணயிநிபாடுநின்றும் வந்தவர்களைச் சிறையிடுவான் ஒரு மூர்க்க னுண்டோ? இனி, சிறையாகிறது - இவர்கள் வார்த்தையை அநாதரிக்கை; இவர்களைக் கண்டபோதே துணுக்கென்று "யாராயாராவா கிரஹ ஶிஹாஶி நீ" என்னாமையிறே. [அவன் வைக்கில்] - "நெநவ உம்ஶாஹஶேகாநு" என்று ஆதரியாதொழியுமோ? [வைக்கில்] - அநாதரிக்க ப்ரஸங்கமில்லை, ஶிரஸா வஹிக்கு மென்று கருத்து. [வைப்புண்டா லென்செய்யுமோ?]-அங்ஙனேயாகில் அது உங்கள்பேறன்றோ? பரார்த்தமாகச் சிறையிருக்கை கிடைப்பதொன்றோ? என்றிருக்கிறாள். தேவஸ்த்ரீகளுக்காகத் தான் சிறையிருந்தவளிறே?

* 1—22

acharya.org

ஈடு.—முதற்பாட்டு. தன்பரிஸரத்திலே வர்த்திப்பதோரு நாரையைப் பார்த்து, 'எ
றும் சேவலைக்கார்யங்கொள்ளுவார் பேடையை முன்னுகக் காரியங்கொள்ளவேணும்' என்றிருக்கு
தம் வாஸனையாலே பேடையை முன்னிட்டுச் சேவலைப்பற்றி, 'நீ என் தசையை அறிவித்து எ
னையும் அவனையுஞ் சேர்க்கவேணும்' என்கிறாள்.

[அஞ்சிறைய] - ப்ரஜை, தாயினுடைய அவயவங்களெல்லாங் கிடக்க, முலையிலே வா
வைக்குமாபோலே கமநஸாதநமான சிறகிலே யாயிற்று முற்படக் கண்வைத்தது. நீர்பாய்ந்
பயிர்போலே பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷத்தால் பிறந்த ஹர்ஷம் வடிவிலே தோடைகொள்ளலாம்ப
இராநின்றது. சிறையென்று சிறகு. ஆசார்யன்ஜ்ஞாநத்தை அநுபவித்து ஶிஷ்யன் உபஸத்தி பண்
ணுமாபோலே சிறகிலே கண்வைக்கிறாள். [மட]-ஏவிக்கார்யங்கொள்ளலாம்படி பவ்யதை தோற்
இருந்தது. ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே துவண்டு தூதுபோகைக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை. நாண்
மடம் அச்சமென்று ஸ்த்ரீத்வமாய், பிரிவில் வ்யஸநமறியும் தன்னினமான பேடையைப் பார்த்து
சொல்லுகிறாளென்றுமாம். [நாராய்] - "அம்மே!" என்னுமாபோலே. [அளியத்தாய்] - அவ
போகட்டுப்போன ஸமயத்திலே ஆற்றாமை அறிவிக்கலாம்படி வந்து முகங்காட்டின உன் அநுக்ரஹ
லதை இருந்தபடி யென்! அளி - க்ருபை; க்ருபைபண்ணத் தக்கா யென்றபடி. "வஷ்ர
ரொஹநாஸதாஸஜ்ஜதஃ" (பம்பாதீரேஹநுமதா ஸங்கதஃ) போலே; வழிபறிப்பார் கையிலே
அகப்பட்டு நிற்க, தாய்முகத்திலே விழித்தாற்போலே. [நீயும்] - "ஹஸ்தாதாஸ்ரணளமாஃ
நிவீலயாவாநநஃ | ஸீதாஃவாவ" (ஸப்ராதுஶ்சரணளகாடம் நிபீட்யரகுநந்தநஃ, ஸீத

முதற்பாட்டு - அஞ்சிறைய இத்யாதி. "மடநாராய்" என்று பேடையை முன்னிடுகிறதுக்கு ஹாவ
என்றும் சேவலை இத்யாதி. இத்தால் பகவத்விஷயத்திற்போலே ஆசார்யவிஷயத்திலும் புருஷகாரம் வேணு
மென்றபடி. சேவல் - பும்பக்ஷி. பேடை - ஸ்த்ரீபக்ஷி. நீ என் தசையை அறிவித்து இத்யாதி பலிதம்.

அல்லாத அவயவங்கள் கிடக்கச் சிறகைச் சொல்லுகிறதுக்கு ஹாவம் - ப்ரஜை இத்யாதி. 'அ
என்றதுக்கு ஹாவம் - நீர்பாய்ந்த இத்யாதி. பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷம் - சேவலோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ
தோடைகொள்ளலாம்படி - அறியலாம்படி. த்ருஷ்டாந்த முகேந சிறகுக்கு ஸ்வாபதேசம் - ஆசார்யன் இ
யாதி. ஆசார்யன் - சேவல். "உஹாஹ்யாஸேவ வக்ஷாஹ்யாம் யயாவெ வக்ஷிணாமதிஃ। தயெ
ஜ்ஞாநகஃபுஹ்யாம் ஹ்ரூவ்ருதெ வாரஷொதிஃ॥" இத்யாதிகளையும், "ஶுவாயபுஸ்ய ஜ்ஞா-
வதாஃநாரோய தஜ்ஞாவஸ்திஃ க்ரியதெ" என்ற பாஷ்யவாக்யத்தையும் உட்கொண்டு, ஆசார்ய
ஜ்ஞாநத்தை என்றது. ஸ்வாபதேசத்திலே 'சிறகு' என்று ஜ்ஞாநகர்மங்களும், 'மட' என்று தயாத்யாத்
குணங்களும், 'நாரா' யென்று வெளுப்பாய் ஶுத்தஸ்வபாவமும் தோன்றுகிறது. அது மத்ஸ்யாதிகளே
த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குமாபோலே ஆசார்யனுடைய பகவத்த்யாநபரதையும் தோற்றுகிறது. மடப்பம்
பவ்யதையாதல், துவட்சியாதல், ஸ்த்ரீத்வமாதல். துவண்டு - ஶரீரம்வாடி; லகுவாய். நாண் - லஜ்ஜை; அச்ச
பயம்; மடம் - ஒடுக்கம். ஸ்த்ரீத்வம் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநம் - பிரிவில் இத்யாதி. தன் இனம் - த
கூட்டம். "நாராய்" என்றஸ்வரத்துக்கு பாவம்-அம்மேயென்னுமாபோலே என்று. அதாவது-ப்ரஜை ஸங்காதி
யத்தாலே "அம்மே" என்னுமாபோலே, இவளும் இதன்பக்கல் ஸங்காதிஶயத்தாலே சொல்லுகிற வார்த்தை
யென்றபடி. அளியத்தாய் - எனக்கு க்ருபை பண்ணுகைக்குத் தகுதியான ஸ்வபாவத்தை யுடையையாயென்
காரைக்கு விசேஷணம். போகட்டுப்போன ஸமயத்திலே முகங்காட்டினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் - பம்பா இத்யாதி
ஸம்க்ஷேபெ - "ஶவயபூ வாஜி தஸ்ஸ்ரீஃ ஹாரோ உஶாரயாதஜஃ। வம்வாதீரெ ஹநா
தாஸம்மதொவாநரொணஹ" இதுக்குத் தாத்பர்யம் - வழிபறிப்பார் இத்யாதி. இவ்விடத்தில், வ
பறிப்பார்கையிலே அகப்படுகையாவது - பிராட்டியுடைய கண்ணுக்கும் முகத்துக்கும் போலியான செங்கழு
தாமரைப்பூ முதலானவற்றாலே நெஞ்சுபறியுண்கை. விழித்தாற்போலே இருக்கிறது ருஷிக்கு என்று தா
பர்யம். சேவலுக்கு முன்னே "நாராய்நீயும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் - ஸப்ராதுஃ இதி. அயோத்த்யாகாண்டே

acharya.org

முவாச) என்கிறபடியே என்றும் சேவலைக் காரியங்கொள்ளுவார் பேடையை முன்னிட்டுப்போலே காணும் கார்யம் கொள்வது. [நின்அஞ்சிறைய சேவலுமாய்] - பேடையை யிட்டாயிற்று சேவலின் பக்கல் ப்ரதிபத்தி. "ஶ்ரியஃபதி" என்னுமாபோலே. [நின் அஞ்சிறைய சேவலுமாய்] - "பெண்ணணைந்தவடிவு" என்று தோற்றுநின்றதாயிற்று. அதுஇட்டவழக்கான நீயும், நீயிட்ட வழக்கான சேவலுமாய். [ஆவாவென்று] - "ஐயோ! ஐயோ!" என்று. மிதுநமாயிருக்கிறது தன்ஆர்த்தி பரிஹரிக்கைக்கு என்றிருக்கிறாள். [எனக்கு] - "வஹிவஶ்யஶரீராணி" (ஏஹிபஶ்யஶரீராணி) என்று விரஹம் தின்ற தன்வடிவைக் காட்டுகிறாள். அவனோடேகலந்து பிரிந்து, 'கண்ணாலே காணப் பெறுவதுகாண்' என்னும் அபேக்ஷையோடே யிருக்கிற எனக்கு. [அருளி] - இரப்புக்குச் செய்ததாகை யன்றிக்கே உங்கள் பேறாக அருளி. தயைபண்ணுகைக்கு அத்தலை குறைவற்றாற்போலே யன்றோ! தயாவிஷயமான இத்தலை குறைவற்றபடி. பகவத்விஷயத்திலு பகரிப்பார், ப்ரத்யுபகாரத்துக்கல்ல உபகரிப்பது, தங்கள் க்ருபையாலே யாயிற்று; உபயவிபூதியுக்தனை அவர்கள் உபகரித்தால், அவனுக்கு ஸத்ருஶமாக உபகரிக்கலாவதில்லையே இவனுக்கு! "விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம" (விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம) என்றாற்போலேயிறே இவள் இவற்றை ஶ்லாகித்தது. "எங்களை இங்ஙன் கொண்டாடுகிறதென்? உன் தசையைக் கண்டு போகட்டுப்போனவன் எங்கள் வார்த்தை கேட்கப் புகாநின்றானோ?

ராமம்ப்ரதி லக்ஷ்மணோக்தம். "ஸீதாஶுவாவாகியஶாராவவஞ்ஶஹாவ்ரதி" இத்யுத்தரார்த்தம் அத்ர விவக்ஷிதம். பலிதத்தை ஸ்வாநுபவ கர்ப்பமாக அருளிச்செய்கிறார் - என்றும் சேவலை இத்யாதி. 'நின்' என்று நிரூபித்ததுக்கு ஹாவம் - பேடையையிட்டு இத்யாதி. ப்ரதிபத்தி - விஶ்வாஸம். "நின்னஞ்சிறைய" என்றவிடத்தில் 'அம்' என்றதுக்கு ஹாவம்-பெண்ணணைந்த இத்யாதி. ஸமுச்சயத்வயார்த்தம் - அது இட்ட இத்யாதி. 'நீயும்' இத்யாதி பதச்சேர்த்திக்குத் தாத்பர்யம் - மிதுநம் இத்யாதி. எனக்கு - விரஹக்லிஷ்டமான வடிவையுடைய எனக்கு என்னுதல், அவனைக் காணவேணுமென்னும் ஆசையுடைய எனக்கு என்னுதல். இரண்டர்த்தத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் - "வஹிவஶ்ய" இத்யாதியாலும், அவனோடே கலந்து இத்யாதியாலும். ஆரண்யகாண்டே ஷஷ்டே ராமம்ப்ரதி முநயஃ. "வஹி வஶ்ய ஶரீராணி ஶுநீநாம் ஹாவிதாத நாழ। ஹதாநாம் ராக்ஷஸைர்வைரிரைவுஹுநாம் வஹுயா வநே." இரப்புக்கு இத்யாதி -"ஸாயுநிரவெக்ஷ வரஹுஃவ நிராஶிகீஷுராஹயா" என்று திருவுள்ளம். 'நீயும் நின்னஞ்சிறைய சேவலுமாயெனக்கு' என்று கூட்டித் தாத்பர்யம் - தயைபண்ணுகைக்கு இத்யாதி. அத்தலை குறைவறுகையாவது - மிதுநமாயிருக்கை. இத்தலை குறைவற்றிருக்கையாவது - ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடைத்தாயிருக்கை. 'அருளி' என்றதுக்கு ஸ்வாபதேசம் - பகவத்விஷயத்தில் இத்யாதி. அம்மாத்ரமன்றிக்கே உபகாராநுகுண ப்ரத்யுபகாரமும் கூடாதென்கிறார் - உபயவிபூதி இத்யாதி. இவ்விடத்திலே, "ஹுஹவிஶ்ய ஹுஹாநஸ்ய ஶெவெரவி ந ஶகுயாதெ। ஹுதிஹுஹாநஶேவாஹுஹ்யாஹுகித ஹுஹாஸ॥ யொஹுஹ்யாஹுஹவஜ் ஜாநம் கூயுஹுஶெஹுவஹெவநிழ। கூஜஸ்நாம் வா வ்யயிவீம் ஹுஹ்யாஹுதத்ரயம் கூயஹுந" என்றது அநுஸந்தேயம். தர்மோபஸேவநம் - தர்மாநுஷ்டாநம். 'அஞ்சிறைய' என்று தொடங்கி ஶ்லாகித்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் - விக்ராந்த இத்யாதி. ஸுந்தரகாண்டே ஷட்த்ரிம்ஶே ஹநூமந்தம்ப்ரதி ஸீதா. "கதஸ்ஸாஹீதீ வாயா ஹதுஹ்ஸெஶஹஷிதா। வரிதுஷ்டாவியம் கூகூவா ஹாஶம்ஸதிஹாகவிழ॥விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தமெநெஹம் ராக்ஷஸவஹம் கூவெயெகெந வ்யவஷிதழ॥." விக்ரமம் - வராஹிஹவநஸாமர்த்யழ். ஸாமர்த்த்யம் - கார்யகரணஶக்தி. ப்ராஜ்ஞதை - இக்குணங்களை யுடையவனுக்குப் பிரிந்து நோவுபடுகிற அபலையை உபேக்ஷிக்கை கொத்தை யென்கிற ஜ்ஞாநம். மேலுக்கு அவதாரிகை - எங்களை இத்யாதி. 'உன்தசையைக்கண்டு' இத்யாதி ஸங்காத்வயமும் - "புள்ளுயர்த்தார்க்கு வெஞ்சிறை" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து. "எங்கள் வார்த்தை கேட்கப்புகாநின்றானோ" என்கிற முந்தின ஸங்கையிலே - வழியில் விரோதிக

acharya.org

இனித்தான் "நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதி" (நிரஞ்ஜநஃபரமம் ஸாம்யமுபைதி) எ
கிறபடியே அங்குள்ளார் பரமஸாம்யாபந்நராயன்றோ இருப்பது. 'நாங்கள் அவனுக்கும் அவர்களு
கும் வாசியறியும்படி என்?' என்றன்றோ நாங்களிருக்கிற தென்று அவற்றுக்குக் கருத்தாக மேல் வா
த்தை சொல்லுகிறாள். [வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு] - அவர்கள் பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கை
யாலே தனக்கு வ்யாவர்த்தகவிசேஷணமாகப் பெரியதிருவடியை த்வஜமாக வுடையனாயிருக்கு
விரோதியைப் போக்கிக்கொண்டு வருகைக்கு அங்கே நமக்கு ஆளுண் டென்கிறாளாதல், நிர்த்தயம
கப் பிரித்துக்கொண்டு போகையாலே "அக்ரூரஃ க்ரூரஹ்ருதயஃ" (அக்ரூரஃ க்ரூரஹ்ரு
யஃ) என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாளாதல். [புள்ளுயர்த்தார்க்கு] - புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்ட
ரென்னுதல்; புள்ளை த்வஜமாகவுடையவ ரென்னுதல். [என்விடுதூதாய்] - அவன் ஆள்வரவிட
இருக்கக்கடவ நானன்றோ விடுகிறேன். [விடு] - "க்ரியதாம்" (க்ரியதாம்) என்கிறபடியே நா
ஏவவன்றோ நீங்கள் போகிறது. பெருமிடுக்கரான பாண்டவர்கள் க்ருஷ்ணனைத் தூதுவிட்டா
போலேயோ? அபலையாய் அத்யார்த்தையான நான் ஏவவன்றோபோகிறது. பரார்த்தமாகத் தூதுபே
கை கிடைப்பதோன்றோ? [சென்றக்கால்]-எனக்கு முன்னே உங்களுக்கு உத்தேச்யமன்றோ ஸி
திக்கப்புகுகிறது? உங்கள் போக்கு அடிக்கழஞ்சு பெறுதோ? [வன்சிறையில்] - இவள்பாடுநி
றஞ் சென்றவற்றைச் சிறையிட்டு வைக்கிறானன்றே; இவர்களுக்கு முகங்கொடாதே அந்யபரனை
யிறே இவர்களைச் சிறையிட்டுவைக்கையாவது. ராஜபுத்ரர்களுக்கு ப்ராப்தகாலங்களிலே வெ
ளிலையிடாதபோது மாந்துவர்களிறே. [என்விடுதூதாய்ச் சென்றக்கால் வன்சிறையில் அவன் வை

ஞண்டேயென்கிற ஸங்கையும் கண்டுகொள்வது; உத்தராநுகுணமாக. இ.ரித்தான் - கிஞ்ச. உணெ்ளாவ
நிஷதி; "தஷா விஆரு வாணுவாவெ வியுய நிரஞ்ஜநஃ பரமம்ஸாம்யமுபைதி."
த்விதீயஸங்காபரிஹாரம் - அவர்கள் இத்யாதி. இந்தப்பக்ஷத்துக்கு, புள்ளை த்வஜமாக உடையவ னென்
அர்த்தமே வேண்டுவது. ப்ரதமஸங்கையை த்விவிதமாகப் பரிஹரிக்கிறார்—விரோதியை இத்யாதி வாக்
த்வயத்தாலே. 'வெம்' என்று - சிறகுக்கு விசேஷணமாதல், புள்ளுக்கு விசேஷணமாதல். விரோதியை இ
யாதி முந்தின பரிஹார வாக்யத்திலே - ப்ரதமஸங்காவாக்யத்திற்சொன்ன ஸங்காத்வயத்துக்கும் தந்த்ரே
பரிஹாரங் கண்டுகொள்வது. அதாவது - நீங்கள் அறிவிக்குமத்தனையே வேண்டுவது; விரோதியை
போக்குகைக்கும் அங்கே ஆளுண் டென்றபடி; த்விதீயபரிஹாரம் - ஸ்வபுத்த்யாவன்றிக்கே பரப்ரேரிதனாய்
போகையாலே வருமென்று. இந்த அர்த்தத்வயத்துக்கும், புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவ னென்று கண்டுகொ
வது. "வஹ்ஸெம்ஸெ கூஷ்டாஷஸெ மொவ்ஃ கூஷஸ்ய யுராமஃநஸெவ்ரு
ஷ்வா கூஹுஃ, "கூரூரஃ க்ரூரஹ்ருதயஸ்ஸ்வ்ம் வெரயதெ ஹயாநு। வாவஸ
திஹாஸ யொஷிஸ் கூவா கஸ்ய நஜாயதெ." 'என்விடு' என்றதுக்கு - அபிமதையான நான்
விடுகிற என்று அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் - அவன் ஆள்வரவிட இத்யாதி. 'விடு' என்றதுக்கு ஹாவம்
க்ரியதாம் இத்யாதி. ஆரண்யகாண்டே பஞ்சதஸே பஞ்சவட்யாம் ராமம்ப்ரதி லக்ஷ்மணஃ-"வரவா நஷிக
கூஸ்ஸ்வயிவஷ்டுஸ்ஸ்தம் ஷ்ஸிதெ। ஷ்வயஷ்ரூவிரெஷெஸெ க்ரியதாஷிதி ஸோ வஷ". நான்
ஏவ நீங்கள்போகிறது ஸ்வரூபாநுரூபமன்றோ வென்றபடி. "என்விடு" என்றதுக்கு - அபலையாய் ஆர்த்தை
யான நானென்று அர்த்தாந்தரம் - பெருமிடுக்கரான இத்யாதி. சென்றக்கா லென்றதுக்கு க்ருஷ்ணன் தூத
போலேயும், அக்ரூரயாநம்போலேயுமாக ஹாவத்வயம் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் - பரார்த்தமாக இத்யாதி
வாக்யத்வயத்தாலே. விவரணம் - உங்கள் இத்யாதி. ஆக, பரார்த்தமாகப் போகை அடிக்கழஞ்சு பெறுமென்றும்
எனக்குமுன்னே உங்களுக்குப் பலஸித்தி யென்றும் இரண்டர்த்தம். அடிக்கழஞ்சு பெறுகை - ஸ்லாக்யதை.
சிறையிட்டுவைக்குமோ? என்ன, இவள்பாடு இத்யாதி. அவன் வைமுகியம் இவர்களுக்கு பாதகமென்கைக்கு
த்ருஷ்டாந்தம் - ராஜபுத்ரர்களுக்கு இத்யாதி. மாந்துவர் - க்லேஶிப்பர். தாத்பர்யாந்தரம் சொல்லுகைக்கா
ப்ரதிநோபாதாநம் - என்விடு தூது இத்யாதி. ஸ்வரஸஸிதம் ஹாவமாஹ-நீங்கள் இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே,

acharya.org

கில்] - நீங்கள் ஏதேனும் அவனுக்குத் தூதுபோகிறிகளோ ? சிறைகட்டுதல், சிங்கவிளக்கெரித்தல் செய்யில் செய்வதென் ? என்று கூசுகைக்கு; எனக்குத் தூதுபோனாரை "வரிஷ்வஞ்ஜோஹ நரு உத:" (பரிஷ்வங்கோஹநூமத:) என்னுமாபோலே மார்பிலே யணைக்கும் காணுங்கோள். நான் அணைய ஆசைப்படுகிற மார்வன்றோ உங்களுக்குப் பரிசிலாகப் புகுகிறது ? [அவன்வைக்கில்] - "வ்யஸநேஷு உநுஷ்யாணாரு" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்) என்றிருக்குமவன் வைக்குமோ ? ஶிரஸா வஹியாநோ ? [வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ?] - அது போல்லாதோ கிடைக்குமாகில்? பரார்த்தமாகச் சிறையிருக்கக் கிடைப்ப தோன்றோ ? ராவணன் தேவஸ்த்ரீகளைச் சிறையிட்டு வைக்கத் தான் அவர்கள்காலில் விலங்கைத் தன்காலிலே கோத்துச் சிறைபிட்டவளிறே.

இரண்டாம் பாட்டு.

என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானுர்க்கென்தூதாய்
என்செய்யுமுரைத்தக்கால் இனக்குயில்காள் ! நீரலிரே
முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்
முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோவிதியினமே?

ஆ.—(என்செய்ய.) பின்னையும் அந்த நாரைகள் போகாதிருந்தவாறே சில குயில்களை நோக்கி, தன் அழகாலே என்னைத்தோற்பித்து அடிமையாக்கினவனுக்குநீங்கள்என்திறஞ்சொன்னால் தான் என்செய்யும்? என்று சொல்ல, அவையும் போகாதிருந்தவிடத்தில், சொல்லும்வார்த்தை கேட்டுப் போகைக்கு நின்றனவாகக்கொண்டு, 'என்னுடைய ஜந்மாந்தரபாபத்தாலே உன்திருவடிகளில் அடிமைசெய்கைக்குப் பண்டு பாக்யம் பண்ணப் பெற்றிலேன்; இனி உன்திருவடிகளை நான் அகன்றுபோமத்தனையோ ? என்று சொல்லுங்கோள்' என்கிறாள்.

ஒ.—இரண்டாம்பாட்டில், சில குயில்களைக் குறித்து எம்பெருமான்பக்கல் சென்றால் விண்ணப்பம் செய்யும் பாசுரத்தைச் சொல்லுகிறாள்.

[என் என்று தொடங்கி] - விஶ்லேஷதசையில், 'ஆத்மாத்மீயங்க ளெல்லாம் உன்னது' என்பாரைப்போலே ஸஸ்நேஹமாக நோக்கின நோக்கையும் இத்தலையைத் தோற்பிக்கை

அவனுக்கு - அவனனுப்ப வென்றபடி. சிறைகட்டுதல் - ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தாலே கட்டுதல். சிங்கவிளக்கெரிக்கையாவது - லோகத்திலே ஸிம்ஹாகாரப்ரதிமை பண்ணி அத்தைத் தலையிலே வைத்தெரிக்கை யென்றுத்வநி. இங்கு வாலிலே சீலையைக்கட்டி யெரிக்கை ; அவமதிபண்ணுகையென்று தாத்பர்யம். பின்னை என் செய்யுமென்ன - எனக்குத்தூது இத்யாதி. இது "வைக்கில்" என்றதின் தாத்பர்யம். யுத்தகாண்டே ப்ரதமே "வஷ ஸவ்வுஸ்ஹுதஸ்ஸ வரிஷ்வ்ஞ்மொ ஹநுமதி: । யோகாலுதிம் வ்ரவ்வுஉதஸ்ஸ உஹாதநு:." ஸவ்வுஸ்ஹுதி: என்றதுக்கு ஹாவம் - நான் அணைய இத்யாதி. பரிசில் - ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே கொடுக்கும் உசிதம். யதிஶஷார்த்தம் - "வ்யஸநேஷு இத்யாதி. இதம்வசநம் "துயாறு சுடரடி" இத்யத்ர லிகிதம். இத்தால் அவன் ஸ்வபாவத்தாலும் வைய்யா னென்றபடி. ஸ்வரத்துக்கு அர்த்தம் - அதுபோல்லாதோ இத்யாதி. அது துக்கரூபமன்றோ வென்ன, பரார்த்தமாக இத்யாதி. "கிடைப்ப தொன்றோ" என்கைக்குத் தனக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்குமோ ? என்ன, ராவணன் இத்யாதி. இதுக்கு, "ஸுஸ்ரீ ரவு நாயவ்ய ஸுரஸ்ரீஷு:வஶாதுயொ ஶாநநவ்ய ஹவநெ ஶாஶாவாநு வாஸஹ" என்றதிலே நோக்கு.

(ச)

acharya.org

யாலே மிகவும் மேனுணிப்பையும் உடையவனு யிருந்தவனுக்கு; ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் ஸஸ்
நேஹமாக நோக்கின நோக்காலே என்னை அடிமைகொண்டவனுக்கு என்றுமாம். அத்யார்த்தை
யான என்னுடைய தூதாய், எனக்காக ஒருவார்த்தை அங்கே அறிவித்தால் உங்களுக்கு என்ன
சேதமுண்டு? சிலவருடைய ஆர்த்திக்கு உதவுகை கிடைப்பதொன்றோ? என்று கருத்து. [இன
க்குயில்காள் நீரலிரே] - எங்களைப்போலே பிரியாதே கூட இருப்பது நீர்மைக்கு நீங்களாவது
[முன்செய்த என்று தொடங்கி] - அநாதிகாலம் ஸஞ்சிதமான மஹாபாபத்தாலே திருவடிக்கீழ
அந்தரங்கவ்ருத்திகள் பண்ணுகைக்கு ஈடான பாக்யத்தைப் பண்டு பண்ணாத நான் அகன்றே
போமித்தனையோ? தந்தாமுக்கென்ன ஒன்றில்லாதார் தயநீயரன்றோ? என்று கருத்து. [விதி
யினம்] - பாவியோம்; விதி இன்ன மென்றுமாம்.

ப.—அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்ன நாரைகளிற்காட்டில் திரளாகையாலே கார்யகரங்
ளென்று நினைத்து, சில குயில்களை,'என்னுடைய புண்டரீகாக்ஷன்பக்கல் தூதாக வேணும்'என்
அபேக்ஷிக்கிறாள்.

இனக்குயில்காள் - திரளான குயில்காள்! நீரலிரே-ஶ்ராவ்யமான வாய்விட்டையுடை
நீங்களல்லீர்களோ? என் - எனக்கே தம்மை ஸ்வம்மாக்கித்தந்த, செய்ய தாமரைக்கண் - சிவந்
தாமரைபோலும் கண்ணையுடையராய், பெருமானுக்கு - (பின்பு எனக்கு எட்டாமல் உயர்ந்திரு
கிற) ஸர்வாதிகருக்கு, என்தூதாய் - என்னுடைய தூதாய், உரைத்தக்கால் - வார்த்தைசொன்னால்
என்செய்யும் - என்ன தப்புச்செய்யும்? முன்செய்த - முன்புசெய்த, முழுவினையால் - பூர்ணபாப
தாலே, திருவடிக்கீழ் - (ஶ்லாக்யமான) திருவடிகளிலே, குற்றேவல் செய்ய - அந்தரங்கவ்ருத்
பண்ணுகைக்கு, முன் - முன்புத்தை, முயலாதேன் - ஸாதநத்தில் முயலாத நான், இனம் - இ
னம், அகல்வதுவோ விதி - அகல்வதுவோ அறுதியிட்டது? இவ்விடத்தில் வடகருடைய உக்
மாதுர்யமும் ஸமவாயமும் ஸூசிதம்.

இ.—இரண்டாம்பாட்டில், சில குயில்களைக் குறித்து, அவன்பக்கலிலே சென்று
சொல்லும் பாசுரத்தைச் சொல்லுகிறாள். நாரைகளைத் தூதுபோகவேணுமென்று அர்த்தித்தா
அவை போனால் சொல்லும் வார்த்தையைச் சிலகுயில்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்; ஸுநுஉ
வகுராஞுஉநுஊவகிதமாயிருந்ததி! என்னில்;—இவ்வஸங்கத பாஷணம் பண்ணிற்றிலளாகி
விஷய வைலக்ஷண்யத்துக்கு நமஸ்கார மாமிறே.

[என்செய்ய தாமரைக்கண் பெருமானுக்கு] - விஶ்லேஷ தசையிலே தான் வருந்தி
யும் இவள் தரித்திருக்கைக்காக 'ஆத்மாத்மீயங்கள் எங்கேனுங் கிடக்கிலும் உன்னதன்றோ?' எ
கிற வார்த்தையாலே, என்னுடையவ ரென்கிறாள். ஐஶ்வர்யத்தாலும் வாத்ஸல்யத்தாலும் கல
யாலும் சிவந்த திருக்கண்களையுடையவர். இவையெல்லாம் இவள் அநுபவித்தவையிறே; முத
திருவாய்மொழியில் ஐஶ்வர்யமும், மூன்றுந்திருவாய்மொழியிலே வாத்ஸல்யமும், இத்திருவா
மொழியிலே கலவியும். [பெருமானுக்கு] - ஸ்வாபாவிகமான பௌஷ்கல்யத்துக்கு மேலே
தன்னைத் தோற்பித்ததால் வந்த மேனுணிப்பைச் சொல்லுகிறாள். ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஸஸ்
நேஹமாக நோக்கி, அந்நோக்காலே என்னை அடிமைகொண்டவனுக்கு என்றுமாம். [என்தூதாய்
அந்நோக்குக்கு இலக்காய்; இன்று வெறுந்தரையான என்தூதாய். [என்செய்யு முரைத்தக்கால்
அவனோடே கூட்டச் சொல்லுகிறேனோ? ஒரு வார்த்தை சொன்னால் என்ன சேதமுண்டு? ஆர்த்
ரக்ஷணம் சிலர்க்குக் கிடைப்பதொன்றோ? [இனக்குயில்காள்] - இனமாயிருப்பார்க்கு, தனிய
யிருப்பாரைக் கூட்டவேண்டாவோ? [நீரலிரே] - நானும்அவனும் சேர இருந்தபோது, போ

acharya.org

போக்கக்கடவர்களல்லீர்களோ? 'நீர்மைக்கு நீங்கள்' என்னுமத்தனையன்றோ? என்னவுமாம். போனால் சொல்லும் பாசுரம் அறியாமலிருக்கிறனவாகக்கொண்டு சொல்லுகிறாள் - [முன்செய்த முழுவினையால்] - அநாதிகால ஸஞ்சிதமான பாபத்தாலே. பாபம் ஸாவதியாதல், பாபம் பண்ணின காலம் ஸாவதியாதலானாலன்றோ என்கையில் என்னைக் காட்டித்தருவது? இதிஹாஸம் - பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, தெற்காழ்வானும் கோளரியாழ்வானு மென்று இரண்டு திருப்பதியா ருண்டு; கோளரியாழ்வான் ஸதாசாரபரனாயிருக்கும்; தெற்காழ்வான் மேலெழத் திரியும்; ஒரு விசேஷதிவஸத்திலே இருவரும் சேர்ந்தவளவில், கோளரியாழ்வான் தெற்காழ்வானை 'இன்றாகிலும் ஒரு முழுக்கிடமாட்டாயோ?' என்ன, 'என்னுடைய பாபம் தெற்காழ்வார்கையில் திருவாழியாலே போக்கப்போமதொழிய ஓரிரண்டுமுழுக்கால்போமதன்றுகாண்' என்ன, அத்தைக் கேட்டு 'இவனை மேலெழ விசாரித்தோமே' என்று வித்தராயருளினார் பட்டர். [திருவடிக்கீழ் குற்றேவல் முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோ] - திருவடியின்கீழே அந்தரங்கவ்ருத்தி பண்ணுகைக்கு ஏற்கவே ப்ரவர்த்திக்கப்பெறாத நான் அகன்றேபோ மித்தனையோ? முன்செய்ய முயலுகையாவது-அதுக்கீடான பாக்யத்தைப் பண்ணுகை; "கி யதாஶிதி ஶாம் வஷ" என்றும், "முகப்பேகூவிப் பணிகொள்ளாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்வட்டத்திலே நின்று பண்ணுகைக்கு ஈடாக முயலாத நான் அகன்றேபோமித்தனையோ? என்றுமாம். தந்தாமுக்கென்ன ஒன்றில்லாதார் தயநீயரன்றோ? என்று கருத்து. "கூத்ரவாஷஷ்ஷ" என்னக்கடவதிறே. [விதியினம்] - விதியென்று பாபமாய், விதியையுடையோம்; பாவியோ மென்றபடி. கீழே "முழுவினை" என்று சொல்லிற்றிறே? என்னில்; மஹாபாபத்தைப் பண்ணின பாவியோ மென்றபடி. "பாவமேசெய்து பாவியானேன்" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, எங்கள்தலையில் குற்றத்தை இசைந்தபின்பும் அகலுமத்தனையோ? என்றுமாம். இனம் - இன்னம். விதி - உன்கருத்து.

ஈடு.—இரண்டாம்பாட்டு. சிலநாரைகளைத் தூதுபோகவேணும் என்று இரந்தாள் கீழ்; அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைக் குயில்களுக்குச் சொல்லாநின்றாள்; "கூநுஷ்வக்ராஜஶ நுஷாவதிதி" (அந்யதுபக்ராந்தமந்யதாபதிதம்) என்னும்படியாய் வந்து விழுந்தது; இத்தனையும் கலங்கிற்றிலளாகில் இவள் பிரிந்த விஷயத்துக்கும் நாட்டார் பிரிந்த விஷயத்துக்கும் வாசியன்றிக்கே யொழியுமே, இப்படி கலங்கப்பண்ணுதவன்று குணதிகவிஷயத்துக்கு நமஸ்காரமா மித்தனையிறே.

இரண்டாம்பாட்டு - என்செய்ய. இத்யாதி. இரண்டும் அஸங்கத மென்கிறார் - கூநுஷிதுஷி. லொகெதுஷ்வஸஷ்ஷ்ஶாங்கவிநஷ்ஷிதிகியிவஷதிராமாஶ ஹரிஹரிகூவிதாஸாஹ ஷநுஷ்வக்ராஜஶநுஷாவதிதி', "கணெஷ்வஷ்ஷெகுபிஞாயதி", "கூஷ்ராநுவ்ஷ்ஷ: கொவிஷாராநாஶவெஷ" இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இப்படி கலங்கலாமோ? என்ன, இத்தனையும் இத்யாதி. இத்தனையும் கலங்கிற்றிலளாகில் இவ்விஷயத்தைப் பிரிந்த இவளுக்கும் இதரவிஷயத்தைப் பிரிந்த நாட்டார்க்கும் வாசியன்றிக்கே யொழியுமென்று அந்வயித்து, ஆழ்வார் தம்முடைய ப்ராவண்யத்தாலே கலங்கினா ரென்றபடி. இதுக்கு நியாமகம் - கலங்கிற்றிலளாகில் என்று ஸ்வகர்த்ருகநிர்த்தேசம். விஷய வைலக்ஷண்யத்தாலுங் கலங்கினா ளென்கிறார் - இப்படி இத்யாதி. ஆக, இரண்டு வாக்யத்தாலும் இவர் ப்ரமேத்துக்கும் விஷயவைலக்ஷண்யத்துக்கும் அவத்யமாமென்கிறா ரென்றபடி. நமஸ்காரமாமித்தனை என்றது-'ஶெஷாயதஷெஷ்ஷநஷ:' என்னுமாபோலே பரித்யாஜ்யமாய்விடு மென்றபடி.

acharya.org

[என்]-பிரிந்த ஸமயத்திலும் 'என்னுடையவன்' என்று சொல்லலாம்படிகாணும் கலக்க ஸமயத்திலே அவன் இவளிட்டவழக்காயிருந்தபடி. அன்றிக்கே, பிரிகிற ஸமயத்திலே தான்வருமளவு இவள் தரிக்கைக்காக 'இது எங்கேயிருக்கிலேன்? எங்கே போகிலேன்? உன்சரக்கன்றோ?' என் சொல்லிப்போமே; அத்தாலே யாகவுமாம். [என் செய்யதாமரைக்கண்பெருமானார்க்கு] - ஸ்வ பாவிகமான ஐஶ்வர்யத்தாலும் சிவந்திருக்கும்; ஸ்வகீயவஸ்துக்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலு சிவந்திருக்கும்; மதுபாநமத்தரைப்போலே இவளோட்டைக்கலவியாலும் சிவந்திருக்கும்; பிரிவாலே அரையாறுபட்டுச் சிவந்திருக்கும்; இவையெல்லாம் இவள் அநுபவித்தவளிறே. முதல் திருவா மொழியிலே ஐஶ்வர்யம், மூன்றாந்திருவாய்மொழியிலே வாத்ஸல்யம், இத்திருவாய்மொழியிலே க வியும் பிரிவும். [பெருமானார்க்கு] - பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி அநந்யார்ஹையாக்கிப் போ படி; ஸ்வாபாவிகமான ஐஶ்வர்யத்துக்குமேலே இத்தலையிலோடுக்குமாட்டா லுண்டான ஐஶ்வர் முண்டாகையாலே இரட்டித்திருக்குமிறே. [என்தூதாய்] - கடலேறிவடிந்தாற்போலேகாணு கிடக்கிறது. அவனோடே கலந்துபிரிந்து வேறுந்தரையாயிருக்கிற எனக்குத் தூதாய். [என்செய் முரைத்தக்கால்] - உபயவிபூதியுங் கண்டது உங்களுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கவென்றிருக்கிறாள். [உரை தக்கால்] - அவனைக்கொடுவந்து சேர்க்கச் சொல்லுகிறேனோ; ஒருஉக்தி நேர்ந்தால் என் செய்யும் [இனக்குயில்காள்] - என்னைப்போலே தனியிருக்கிறிகளன்றோ. [நீரலிரே] - நீர்மைக்கு நீங்களன்றோ நானும் அவனுமானபோது கேட்ட வார்த்தைக்கு ப்ரதிவசநம் பண்ணின நீங்கள் அவன்பிரிந்தவாறே வேறு சிலரானிகளோ? [முன்] - நான்பாபம்பண்ணிப்போருகிற காலம் ஸாவதியோ? [செய்த ஸங்கல்பித்துவிட்டவளவேயோ? [முழுவினை]-அதுதன்னில் ஏதேனும் அகஞ்சுரிப்பட்டதுண்டோ

பிரிந்துபோகட்டுப்போன ஸமயத்திலே "என்னுடையவன்" என்கைக்கு ஹேதுவை இரண்டு வக யாக அருளிச்செய்கிறார் - பிரிந்தஸமயத்திலும் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. இவளிட்டவழக்காய் - இவ தீநனாய். இது - த்வததீநவஸ்து. உன் சரக்கு - உன்பதார்த்தம். பிரிவில் திருக்கண்கள் சிவந்திருக்குமே என்ன, ஸ்வாபாவிக இத்யாதி. இத்தால் - தூதர்க்கு நாயகனை யறியும்படி அடையாளஞ் சொன்னபடி. அ யாறுபட்டுச் சிவந்திருக்கும் - அர்த்தம் சிவந்திருக்கும். இதெல்லாம் இவளநுபவித்தாளோ? வென்ன, இ யெல்லாம் இத்யாதி. எங்கேயநுபவித்தாள்? என்ன, முதல் இத்யாதி. வாத்ஸல்யமென்றது, 'கணக்கறுந தனன்' என்றத்தைப்பற்ற. இத்திருவாய்மொழியிலே கலவியும் பிரிவும் என்றது பிரிவு கலவிமுன்னாக வ மதாகையாலே கலவி அர்த்தாந்தரித்த மென்றத்தைப் பற்ற. பிரிவில் அரையாறுபட்டுச் சிவந்திருக்கும்படி இவளநுபவித்தாளோ? என்னில்,-பெரியதிருவடி எடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது பிரிவாற்றாமையாலே பு துபார்க்குமே அவன்; அப்போது கண்ணிற் சிவப்பு அரையாறுபட்டிருக்கு மத்தைக் கண்டு அநுபவித்தா ளென் படி. 'என்' என்றத்தைக் கண்ணுக்கு விசேஷணமாக்கி ஹாவம் - பிரிகிறபோது இத்யாதி. 'என்' என்றத் 'பெருமானார்க்கு' என்றத்தோடேகூட்டித் தாத்பர்யம்-ஸ்வாபாவிகமான இத்யாதி. ஆக, 'பெருமானார்க்கு'என் துக்குப் பிரிகிறபோது கண்ணாலேநோக்கி அநந்யார்ஹையாக்கினவர்க் கென்றும், இத்தலையில்ஸர்வஸ்வாபஹா பண்ணிக்கொண்டுபோருகையாலேபெருமானாயிருக்கிறவர்க்கென்றும்இரண்டர்த்தம். ஒடுக்குமாட்டால் -மாட்ட யொடுக்கி யென்றாய்,முட்டிக்கோல் கொள்ளுகையாய், ஸ்த்ரீத்வம்முதலான ஸர்வஸ்வாபஹாரத்தாலு மென்றப மாடு-தநம், ஸர்வஸ்வாபஹாரம். விவரணம்-அவனோடேஇத்யாதி. "ஷ்வாரதொவ்யாபுநிணாயஃ" என்கி ந்யாயத்தாலே. உரைத்தக்கா லென்செய்யும் - என்னபொல்லாங்கு வரும்? ஒருபொல்லாங்கும் வாராது; ப்ரத்ய விபூதித்வயத்தையும் தரு மென்கிறார் - உபயவிபூதியும் இத்யாதி. "உரைத்தக்கால்" என்றதிலே நோக்கா "என்செய்யும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் - அவனை இத்யாதி. ஒரு உக்தி நேர்ந்தால் - ஒருவார்த்த சொன்னால். என்செய்யும் - என்ன ஹாநிவரும்? இனக்குயில்காள் - மிதுநமான குயில்காள். நீர்மை-க்ருத அர்த்தாந்தரம் - நானும்அவனும் இத்யாதி. முந்தின அர்த்தத்துக்கு, நீரென்று - நீர்மையாய், நீர்மையா ப்ரவிர்த்தரன்றோ? என்றபடி. த்விதியார்த்தத்துக்கு, நீரலிரே - நீங்களன்றோ? வேறுசிலரானீர்களோ? என் படி. 'முழு' என்றதுக்கு - ஸாகல்யமும் மஹத்த்வமும் விவக்ஷிதம். அகஞ்சுரிப்பட்டது - குறைந்தது. "வி

acharya.org

என்னால் பரிஹரிக்கலாதது, தம்மால் பரிஹரிக்க வொண்ணாதொழிதல் செய்யிலன்றோ எனக்கு இழக்கவேண்டுவது. திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்குத் தீர்த்தத்துறையிலே சொன்ன வார்த்தை. "ஒருமுழுக்காலும் இரண்டுமுழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வார்கையில் திருவாழியாலே வினையையறுத்துக்கொண்டுபோகில் அத்தனை யொழிய ஒன்றிரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான்பண்ணின பாபம்" என்று. [திருவடிக்கீழ்] - ப்ராஹ்மணர் பிச்சேறினாலும் ஒத்துச் சொல்லுமாபோலே, இவர் பிராட்டியானாலும், முலையால்அணைக்க நினையார்; திருவடிகளிலே யணையத் தேடுமத்தனை. [குற்றேவல்] - திருவடிகளிலே கிட்டி அந்தரங்கவ்ருத்தி பண்ண ஆசைப்படுமத்தனை. [திருவடிக்கீழ் குற்றேவல் முன்செய்ய முயலாதேன்] - ஏற்கவே கோலாத நானென்னுதல்; [முன்]- "க்ரியதாமிதி சோவஹ" (க்ரியதாமிதிமாம்வத) என்கிறபடியே இன்னத்தைச் செய்யென்று ஏவத் திருமுன்பே அடிமைசெய்ய முயலாதே னென்னுதல். [அகல்வது வோவிதி] - திருவடிகளிலே அடிமைசெய்கைக் கீடாயிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் என்தலையால் பண்ணாத நான் அகன்றேபோ மித்தனையோ? முதலில்லாதார் பலிசையிழக்குமித்தனையன்றோ வென்ன, முதலில்லாதாரன்றோ பலிசையிழப்பார்! அவன்தானே முதலாகவிருக்கும் கோஷ்டியிறே இவர்கள் கோஷ்டி; * "களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், † "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" என்றும், ‡ "மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவை" என்றும், ¶ "நெறிவாசல் தானே யாய் நின்றானை" என்றும், § "விழிக்குங்கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்" என்றும், $ "வாழும் சோம்பர்" என்றும் இப்படிகளிலேயிறே இவர்கள் கோஷ்டியில் வார்த்தைகளும் இருக்கும்படி. [விதியினமே] - விதியினன் என்றாய், பாபத்தை யுடையேனான நான்; அகன்றே போமித்தனையோ?

யின் விசேஷணங்களால் பலிதம் - என்னால் இத்யாதி. இவனால் அபரிஹார்யமென்னுமதுக்கும், அவனால் பரிஹரிக்கலாமென்னுமதுக்கும் ஐதிஹ்யம் - திருக்கோட்டியூரிலே இத்யாதி. 'இந்தப்புண்யதிவஸத்திலே பாபக்ஷயார்த்தமாகப் புண்யதீர்த்தஸ்நாநம்பண்ண வேண்டாவோ?' என்று கேட்ட கோளரியாழ்வானுக்கு என்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷிக்கவென்னாதே "திருவடிக்கீழ் குற்றேவல்" என்கிறதென்? என்ன, ப்ராஹ்மணர் இத்யாதி. ஒத்துவேதம். அணைக்க - ஸம்ஸ்லேஷிக்க. முன் - ஏற்கவே யென்னுதல், ஸந்நிதியிலே யென்னுதல். இவ்விரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் - ஏற்கவே இத்யாதியாலும், க்ரியதாம் இத்யாதியாலும். முயலுகை- ஒருப்படுகை. கோலாத நான்-ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணக் கோலாத நான். "முன்செய்யமுயலாதேன் இன்னமகல்வதுவோவிதி" என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யம்-திருவடிகளிலே இத்யாதி. விதி-ஸங்கல்பம்,ந்யாய்யமாதல். இனம்-இன்னம்;ஏற்கவே ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணாத நான் இன்னம் அகன்றேபோ மதுவேயோ ஸங்கல்பம்? என்றுபொருள்; அன்றிக்கே, விதியினம்-'விபீஷணாதி' என்று புண்ணியமாய், அநந்தன்மேற்கிடந்த எம்புண்ணியனை யுடையோமாய்வைத்தும் அகல்வதுவோ? என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம்-முதலில்லாதார் இத்யாதி. இந்த யோஜனையில் விதியினம் - புண்யத்தையுடையோ மென்றபடி. பலிசு-வ்ருத்தி. இவர்கள்-ஆழ்வார்கள். களைகண்மற்றிலேன்-வேறொரு கதியுடையேனல்லேன். உன்சரணல்லால்சரணில்லை-தேவர் திருவடிகளல்லது வேறுஉபாயமில்லை. மைத்தெழுந்த இத்யாதி-ஆகாசத்திலே கறுத்தெழுந்த மேகங்களையே பார்த்திருக்குமத்தனையல்லது நீர்நிலந் தேடிப்போக அறியாத பயிர்போலே. நெறிவாசல் இத்யாதி - உபாயமும், தத்ஸாத்யமான உபேயமும் அநந்யஸாத்யனான தானேயாய்க்கொண்டு நின்ற ஸர்வேஸ்வரனை. விழிக்கும் இத்யாதி - உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய வேறுநோக்குகைக்கு ஒரு மறுவிழியை யுடையேனல்லேன். வாழும்சோம்பர் - உன்பக்கலிலே ந்யஸ்தஹாராய் ஸ்வஹிதத்திலே சோம்பினவர்கள். உபாயம் ஈஸ்வரனேயானால், பின்பு ஹேதுமேயுள்ளதாகையாலே ஸ்வஹிதத்தில் சோம்பியிருக்கும் இருப்புத்தானே வாழ்ச்சியானஇருப்பாயிருக்கு மென்றபடி. அன்றிக்கே, 'விதி' என்றதுக்கு-பாபமென்று அர்த்தாந்தரம். விதியினமே இத்யாதி - விதியினன் - பாபத்தையுடையனான நா னென்றபடி. இந்தப்பக்ஷத்தில் "மனக்களுழறிவரும்" என்றதைக் கண்டுகொள்வது. 'திரு

---

* திருவாய் மொழி, ௫ - அ-அ. † பெருமாள் திருமொழி, ௫ - க. ‡ ஷை, ௫ - எ. ¶ முதல் திருவந்தாதி, ௬. § பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௫ - க - உ. $ திருமாலை, ௩அ.

acharya.org

என்னுதல்; "இனம்" என்ற இத்தை இன்னம் என்றாக்கி, 'எங்களபிமதம் பெறுகைக்கு எங்
பக்க லொரு நன்மையில்லாதபின்பும் தாழ்க்குமித்தனையோ ? என்கிறாள் ' என்று பிள்ளை திருந
யூரரையர் பணிக்கும்படி. விதியினம் - பாவியோ மென்றபடி. கீழே 'முழுவினை' என்று சொ
லிற் றிறேயென்னில்; மஹாபாபத்தைப் பண்ணின பாவியோ மென்றபடி; *" பாவமே செய்து பா
யானேன்" என்னக்கடவதிறே.

மூன்றும் பாட்டு.

விதியினால்பேடைமணக்கும் மென்னடையஅன்னங்காள் !
மதியினால்குறள்மாணாய் உலகிரந்தகள்வர்க்கு
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோவென்றுஒருத்தி
மதியெல்லாமுள்கலங்கி மயங்குமாலென்னீரே.

ஆ.—(விதியினால்.) பாபம்பண்ணினால் அது மாளுந்தனையும் அநுபவிக்கவே டாவோ? என்னில், என்னுடைய பாபமேயோ காலமெல்லாம் அநுபவித்தாலும் மாளாதென் ஒருத்தி மதியெல்லா முள் கலங்கி அறிவிழந்தாளென்று, தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களா என்னைத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோ ளென்று, பாக்யாதிஶயத்தாலே பரஸ்பரம் ஸம் லேஷித்து வர்த்திக்கிற சில அன்னங்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

ஓ.—மூன்றும்பாட்டில், "தாந்தாம்பண்ணின பாபம் தாந்தாமே அவஶ்யம் அ பவிக்கவேண்டாவோ?" என்று உபேக்ஷித்திருக்கிறானாகக் கொண்டு எல்லைச்சதிரியான சிந்தயந் பாபம் அநுபவவிநாஶ்யமாகலாம்; நான் பண்ணின பாபமேயோ அநுபவ விநாஶ்யமாகாதென், எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பம் செய்யவேணுமென்று சில அன்னங்களை அர்த்திக்கிறாள்.

[விதியென்று தொடங்கி] - நான்பண்ணின பாக்யத்தாலே பேடையோடே ஸம்ஶ் ஷித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷ ரஸத்தாலே ஆகர்ஷகமான நடையையுடைய அன்னங்காள் ! புத் யோகத்தாலே வாமநவேஷனாய் குணசேஷ்டிதாதிகளாலே ஈடுபடுத்தும் ஸ்வபாவனானவனுக் [ஒருத்தி] - ஒருத்தியென்னவே, தானே "இன்னாள்" என்று அறிகிறானிறே என்று கருத்

வடிகளிலே அடிமைசெய்கைக்கு ' இத்யாதியாற் சொன்ன முந்தின அர்த்தத்துக்கு விவரணம் - இனமென் இத்தை இத்யாதி. பிள்ளைதிருநறையூரரையர் யோஜனையில் அகல்வது விதியோ-அகல்வது ந்யாயமோ? என்றப 'விதியினனென்றாய்' என்ற வாக்யவிவரணம்-விதியினம் பாவியோமென்றபடி என்று. ஆக, விதியினமென் துக்கு - புண்யத்தையுடையோ மென்னுதல், பாபத்தையுடையனான நா னென்னுதல், இன்னம்அகல்வது ந்ய மோ? என்னுதல் என்று மூன்று அர்த்தம். கீழே இத்யாதி - 'முழுவினை' என்று சொல்லிற்றிறே, 'பாவியோ என்றால் அத்தோடு புநருக்தமன்றோ? என்னில் என்றபடி. பாவமேசெய்து பாவியானேன் - பாபங்களே பண்ணிப் பின்னை பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியானே னென்றபடி. "இனக்குயில்காள் ! முன்செய் என்று தொடங்கி முயலாதேன் இன்னமகல்வதுவோ ? விதியென்று, என்செய்யதாமரை தொடங்கி உரைத்தக் லென்செய்யும், நீரலிரே" இத்யந்வயம்; இந்தப்பக்ஷத்திலே இழந்தகால விஷயஶோகமும் த்வரையும் ஸூ பிக்கப்படுகிறது. யத்வா, இனக்குயில்காள் முன்செய்த இத்யாரப்ய முயலாதேனான நான் விதியினம் எங்க குலமாகப் புண்யத்தை யுடையோமாயிருக்க, அகல்வதுவேயோ? என்செய்யதாமரை தொடங்கி அந்வயமாதல் இந்தப்பக்ஷத்தில் ததேகாக்ஷ்யத்வ அத்யவஸாயம் ஸூசிதம். யத்வா, இனக்குயில்காள் முன்செய்த இத்யாரப் முயலாதேனாய் அதவவ விதியினன் - பாபத்தையுடையேனான நான் அகல்வதுவோ என்று என்செய்யதாமன தொடங்கி, உரைத்தக்கா லென்செய்யும் நீரலிரே இத்யந்வயோவா. இந்தப்பக்ஷத்தில் ஆகிஞ்சந்ய அநந்யகதி வுங்கள் ஸூசிதங்கள்.

* பெரிய திருமொழி க - க - ௬.

acharya.org

[மதியெல்லாமென்று தொடங்கி] - பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே மயர்வறும்படி பெற்ற ஜ்ஞாநப்பரப் பெல்லாம் நிஶேஷமாகக் கலங்கி மயங்காநின்றாள் என்று அறிவியுங்கோள்.

ப.—அநந்தரம், அவற்றிற்காட்டில் நடப்பழகையும் ஶக்தியையுமுடைய சில அன்னங்களைக் குறித்து, என்னை அநந்யார்ஹையாக்கினவர்க்குத் தூதாகவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறாள்.

விதியினால் - பாக்யத்தாலே, (என்னைப்போலே தனியாகாதபடியே), பெடை மணக்கும்- பேடையோடுங்கூட போக ஸக்தராய்க் கலந்து, மென்னடைய அன்னங்காள் - அத்தாலே ம்ருது கதிகளான அன்னங்காள்! மதியினால் - (இந்த்ரனுடைய அபேக்ஷையும் மஹாபலியௌதார்யமும் அவிருத்தமாம்படியான) புத்தி ஸாமர்த்த்யத்தாலே, குறள் மாணாய் - வாமநனான ப்ரஹ்மசாரியாய், உலகு இரந்த - லோகத்தை இரந்து, (சிறுகாலைக்காட்டிப் பெருகாலாலே யளந்துகொண்ட கணக்கிலே தாழநின்று கலந்து எட்டாது) நின்ற, கள்வர்க்கு - க்ருத்ரிமர்க்கு, மதியிலேன் - (அன்றே இக்களவறியப்பெறாதே) மதிகேடியான என்னுடைய,வல்வினையேயோ-(அநுபவவிநாஶ்ய மல்லாத) வலிய வினையேயோ, மாளாதென்று - (சிந்தயந்தீ ப்ரப்ருதிகளுடைய வினைகள் முடியச் செய்தே) முடியாததென்று, ஒருத்தி - ஒருத்தி, மதியெல்லாம் - (நீர்கொடுத்த) மதியெல்லாம், உள் கலங்கி - ஆஶ்ரயத்தோடே கலங்கி, மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள், என்னீர் - என்னுங்கோள். ஒருத்தியென்றாலே - "அது அவன்கையுணரும்" என்னுமாபோலே தாமே அறிவரென்று கருத்து. விதியினாலென்றது - போக ஶாஸ்த்ரமர்யாதையாலே யென்றுஞ் சொல்லுவர். இத்தால் - வடகருடைய ஆசாரவைலக்ஷண்யமும் ஶ்ரைஷ்ட்ட்யமுந் தோற்றுகிறது.

இ.—மூன்றும்பாட்டில், அத்தலையில் இரக்கத்தால் என்பாபம்போகை தவிர்ந்தால், அநுபவ விநாஶ்யமன்றோ? என்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை அர்த்திக்கிறாள்.

[விதியினால் பெடை மணக்கும்] - என் பாக்யத்தாலே பேடையோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும். பெடைமணக்கும் - பேடையின் கருத்தறிந்து உகப்பிக்கும். என் ஆற்றாமைக்கு மேலே, நீங்களும் பிரிந்திருந்து, உங்களைக் கூட்டுகையிலே யத்நம்பண்ண வேண்டாதொழிந்தது என்பாக்யமிறே. உங்கள் பாக்யத்தாலேயிறே ஸம்ஶ்லேஷமே யாத்ரையாகப் பெற்றதென்னவுமாம். [மென்னடைய அன்னங்காள்] - ஸம்போகத்தாலே வந்த துவட்சியாலே ஆகர்ஷகமான நடையையுடையவையாகை. தாரையுடைய புறப்பாடுபோலே இருந்ததீ உங்கள் புறப்பாடும்! [மதியினால்]- ஔதார்யமென்பதொரு குணமுண்டாகையாலே மஹாபலியை அழிக்கவொண்ணாது, இந்த்ரன் ராஜ்யம்பெறவேணுமென்று புத்தியோகத்தாலே தன்னை அர்த்தியாக்கினான். [குறள்] - பால் செல்லச்செல்ல ரஸிக்குமாபோலே சிறுகினவடிவு ஆகர்ஷகமானபடி. [மாணாய்] - "உண்டு" என்ற போதோடு, "இல்லை" என்ற போதோடு வாசியற முகமலர்ந்து போம்படி இரப்பிலே தகணேறினபடி. [உலகிரந்த] - தன்னதான பூமியை அவனதாக்கி அவன்பக்கலிலே பெற்றானாயிருக்கை. [கள்வர்க்கு] - 'அப்படிப்பட்ட வஞ்சகருக்கு' என்பர் ஆளவந்தார். 'அன்று அச்செயல் செய்ததும் - அக்குணசேஷ்டிதங்களாலே என்நெஞ்சை அபஹரித்து ஈடுபடுத்துகைக்காகவிறே' என்பர் எம்பெருமானார். [மதியிலேன்] - '"பிரிவை ப்ரஸங்கித்தவளவிலே, போகாதே கொள்ளும்" என்று ஒருக்தியாலே விலங்கிட்டுவைக்கலாயிருக்க, "அதுவும் கலவியிலே ஒருவகையோ" என்றிருந்த மதிகேடியான என்னுடைய. [வல்வினையே மாளாதோ] - பாக்யவதியாகையாலே அநுபவவிநாஶ்யமான பாபத்தைப் பண்ணினாள் சிந்தயந்தி; நான் பண்ணின பாபத்துக்கேயோ முடிவு காணாதொழிகிறது? "தஹி தவிஶலாஹாஹ" இத்யாதி. இவர்தம்மை தீர்க்கசிந்தயந்தியென்றிறே நம்முதலிகள் சொல்லுவது. [ஒருத்தி] - ஒருத்தி என்னவே "இன்னாள்" என்று தானே அறிகிறானிறே; உபய விபூதியிலும் இப்பாடுபட்டாள் இவளொருத்தியு மாயிற்று;

acharya.org

நித்யவிபூதியிலுள்ளார் விஶ்லேஷம் அறியார்கள்; ஸம்ஸாரிகள் விஷயப்ரவணராய் அறியார்க
[மதியெல்லா முள்கலங்கி]-நீர் கொடுத்த மயர்வறு மதிநலமெல்லாம் அடிமண்டியோடே கலங்கி
என்று சொல்லுங்கோள். [மயங்குமால்] - இப்போது அறிவு போயிற்றுகில் பின்பு அறிவுண்
கிறதென்று இராமே, முடியும் தசையாயிற்று என்னுங்கோள். [என்னீரே] - உங்களவத்யத்தை
பரிஹரியுங்கோள் ; அறிவித்தால் பின்பு அவத்யம் அவனதிறே.

ஈடு.—மூன்றும்பாட்டு. "அகல்வதுவோ" என்றாற்போலே சொல்லுகிற பக்திவாதங்க
நமக்குத் தெரியாது, "சுவஶூஉந-ஹொக்கவ்ழ" (அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்) என்று சொல்லு
படியே அநுபவித்தேயறவேணும் என்று ஈஶ்வராபிப்ராயமாகக்கொண்டு, "நான் பண்ணின ப
மேயோ அநுபவித்தாலும் மாளாதது!" என்று சொல்லுங்கோளென்று சில அன்னங்களை யிரக்கிறா

[விதியினால்]-நீங்கள் ஶாஸ்த்ரஞ் சொல்லுகிறபடியே கலக்கையாலேபிரிவின்றியேயிரு
கோள், இவன் அடைவுகெடக்கலக்கையிறே எனக்குப்பிரிவுவந்ததென்கிறாள். உங்களுடையபாக்
தாலே யென்னுதல், என்னுடையபாக்யத்தாலேயென்னுதல். அபிமதஸம்ஶ்லேஷம் புண்யபலம், அ
மதவிஶ்லேஷம் பாபபலம்; (தங்களுடையஸங்கல்பத்தாலே)* அன்றியேஇவைசேரவிருக்கிறஇரு
இவள்பாக்யமாகவுமாம். பெருமாள்பிராட்டியைப்பிரிந்து கடலும்மலையும்அரித்துக்கொண்டுவாரா
கச்செய்தே, ராஜ்யதாரங்களையிழந்த மஹாராஜரைக் கண்டு அவர்குறைதீர்த்த பின்பிறே தம்மிழவு
நெஞ்சு சென்றது. அங்ஙனன்றிக்கே, இவை குறைவற்றிருக்கிற இதுதான் இவள் கார்யமா யிருக்
மிறே; நீர்மையுடையார்க்குத் தந்தாமிழவிலும் பிறருடைய இழவிறே நெஞ்சில் முற்படப்படுவ
[பேடைமணக்கும்]-பேடையோடேகலக்கும்*(பேடையினுடையகருத்தறிந்து)அத்தையுகப்பிக்க
[மென்னடைய வன்னங்காள்]-இவ்வன்ன நடைகொண்டோ என்கார்யஞ் செய்யப் புகுகிறது
[மென்னடைய வன்னங்காள்]-"ஸாவ்ஹுலுஹீ" (ஸாப்ரஸ்க்கலந்தீ) என்னுமாபோலே. இனி
பெருமாளுடைய ஜ்யாகோஷம் செவிப்பட்டவநந்தரம் மதுபாநத்தாலே வந்த கலக்கமுந் தெளிந்

மூன்றுப்பாட்டு - விதியினால் இத்யாதி. ஸங்கதியாஹ-அகல்வதுவோ இத்யாதி. பக்திவாதங்க
பக்திக்ருதோபசாரோக்திகள். "சுவஶூஉந-ஹொக்கவ்ழ கூ்ஜ்ஜ்ஜ ஶாஹாஶாஹ்ழ! நாஹா
கூஷ்யதெ கூஉ கூஉகொபிஶதெரவி." கோண்டு என்ற அநந்தரம் 'என் அரை க்ஷணம் வ
லேஷித்தபோதே யநுபவித்தே னில்லையோ? ஆனபின்பு' என்று ஶேஷம்; நான் பண்ணின இத்யாதி
சிந்தயந்தியுடைய வினை யநுபவித்தால் மாளலாமோ? என்று தாத்பர்யம். இது - 'மதியிலேன் வல்வி
யேயோ மாளாது' என்கிற அந்வயத்தைப் பற்ற.

'வியயதெகுநெநெகிவியிஃ' என்று விதிஶப்தம்-ஶாஸ்த்ரவாசியாய், ஶாஸ்தரோக்த க்ரம
தாலே கலக்குமென்றபடி. 'உங்களுடைய பாக்யத்தாலே' என்றதின் விவரணம்-அபிமதேத்யாதி. 'என்னுடை
பாக்யத்தாலே' என்றத்தை உபபாதிப்பதாக அநுபாஷிக்கிறார்-அன்றியே இவை சேரவிருக்கிற இத்யாதி. இவ
பாக்யமானபடி யெப்படியென்ன - பெருமாள் இத்யாதி. என்றஆற்றாமைக்குமேலே, நீங்களும் பிரிந்து உங்களை
கூட்டுகையிலேயும் யத்நம்பண்ணவேண்டாதொழிந்தது என்பாக்யமிறேயென்று பலிதார்த்தம். அரித்து - தே
அங்ஙனன்றிக்கே - மஹாராஜரைப்போலே தாராதிகளை யிழந்திருக்கை யன்றிக்கே. தம்மிழவு கிடக்க, மஹ
ராஜர் குறையை முற்படத்தீர்ப்பா னென்? என்ன-நீர்மையுடையார்க்கு இத்யாதி. மணம்-ஸம்ஶ்லேஷம். கல
பதுபேடையோடேயாயிருக்க 'பேடை' என்று விசேஷித்ததுக்குபாவம்-பேடையின் இத்யாதி. இவ்வன்ன நடை
ஜாதிப்ரயுக்தமான மாந்த்யம் விவக்ஷிதம். மென்னடை-மெலிந்தநடை. 'பெடைமணக்கும் மென்னடைய' என்
கூட்டி த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஹாவாந்தரம்-ஸாப்ரஸ்க்கலந்தீ இத்யாதி. கிஷ்கிந்தாகாண்டே த்ரயஸ்த்ரிம்ஶே. பாவ
தாரபாவது - தாரையுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான நடையழகுபோன்ற நடையழகாலே அவனை வசீகரித்து
சேரவிடுகை. ஶ்லோகத்துக்கெல்லாம் பாவம் - இனையபெருமாளுடைய இத்யாதி. தன்பட்டமஹிஷியை

---

* குண்டலிதம் சில ஸ்ரீ கோஶங்களில் இல்லை என்பர்.

acharya.org

கழுத்தில் மாலையையும் அறுத்துப்போகட்டு, 'இச்சீற்றத்துக்கு நாம் முன்னிற்கவோண்ணாது' என்று தாரையைப் புறப்படவிட, அவள், கலவியாலுண்டான பாரவஶ்யமடங்கலும் நடையிலே தோற்றப் புறப்பட்டாற்போலே யிராநின்றதாயிற்று இவற்றின் நடையும். இளையபெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தில் சிவிட்குத் தாரையை யிட்டு ஆற்றவேண்டிற்றுக்காணும். "ஸா"(ஸா)-ஒருகலவியும்பிரிவும் வேண்டாதபடியான நடையழகையுடையவள். "ப்ரஸ்வலந்தீ" (ப்ரஸ்க்கலந்தீ)- ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான துவட்சியாலே தடுமாறி, அடிமேலடியாக இட்டுவேந்தாள். "ஹேவிஹ்வலாக்ஷீ"(மதவிஹ்வலாக்ஷீ)-மதுபாநாதிகளாலே தழுதழுத்த நோக்கையுடையவளா யிருந்தாள்; "ப்ரலம்பகாஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா" (ப்ரலம்பகாஞ்சீகுணஹேமஸூத்ரா) - அரைநூல்வடமிழுப்புண்டு வரும்படி படுக்கையிற் கிடந்தபடியே பேணாதே வந்தாள். "ஸலக்ஷ்ணா" (ஸலக்ஷணா) - ஸம்போக சிஹ்நங்கள் காணலாம்படி வந்தாள். "லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம் ஜகாம" (லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம் ஜகாம) - 'தாய்க்கு ஒளிப்புதுண்டோ?' என்று புறப்பட்டு வந்தாள். "தாரா"(தாரா)-தாரையானவள். 'இளையபெருமாள் திருவுள்ளத்தில் சிவிட்கு எத்தாலே யாற்றலாம்?' என்று மஹாராஜரும் திருவடியுமாக விசாரித்து, 'வேறொன்றாலாற்றுமதல்ல, தாரையை யிட்டு ஆற்றவேணும்' என்று தாரையை வரவிட்டார்கள். "நமிதாங்கயஷ்டிஃ" (நமிதாங்கயஷ்டிஃ) - உருகுபதத்திலே வளைந்தவை நிமிர்க்கவோண்ணாதாபோலே இத்துவட்சி நிரூபகம் இவளுக்கென்று தோற்றும்படி யிருந்தாள். அப்படிப்பட்ட நடையழகாலே அவரைத் துவக்கிக் காரியங்கொள்ளவற்று இவையு மென்றிருக்கிறாள். [மதியினால்] - அவர் சால தூரதர்ஶிகள்கிடீகோள். 'ராவணனைப்போலே தலையறுத்துவிடவோண்ணாதபடி ஔதார்ய மென்றொரு குணலேஶத்தை யேறிட்டுக்கொண்டிருந்தான்; இந்த்ரன் ராஜ்யத்தை இழந்துநின்றான், இரண்டுக்கும் அவிருத்தமாகச் செய்யலாவதென்?' என்று "கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்" (கோஸஹஸ்ர ப்ரதாதாரம்) என்கிறபடியே கொடுத்து வளர்ந்த கையைக்கொண்டு நீரேற்று அவனுக்குக் கொடுத்த விரகர்க்கு. [குறள்] - கோடியைக் காணியாக்கினாற்போலே பெரிய வடிவழகைக் கண்ணாலே முகந்து அநுபவிக்கலாம்படி சிறுக்கினபடி. [மாணாய்] - 'உண்டு' என்று இட்டபோதோடு, 'இல்லை' என்று தள்ளிக் கதவடைத்தபோதோடு வாசியற முகம்மலர்ந்துபோம்படி இரப்பிலே தழும்பேறின வடிவையுடையனானபடி. [உலகிரந்த] - தன்ஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்

முன்னிடலாமோவென்ன, ரஸோக்தியாகப்பரிஹாரம் -இளையபெருமாளுடைய இத்யாதி. சிவிட்கு-கோபமும், உஷ்ணமும், சுளுக்கும். சாடுவுக்கு - தாரையை; தாரா - தைலதாரையும் ஒருகலவியும் இத்யாதிக்கு பாவம்- கலவியாலுண்டான அழகேயன்றிக்கே வெறும்புறத்திலும்ஆகர்ஷகமான நடையழகையுடையவ ளென்றபடி. பிரிவும் வேண்டாதவென்றது - வார்த்தைப்பாடு. தடுமாறி - வ்யத்யஸித்து. தழுதழுத்த - கலங்கின. ஸம்போக சிஹ்நங்களோடே பாபுருஷஸமீபத்திலே வரலாமோ? என்ன - தாய்க்கு இத்யாதி. புறம்பேபுறப்பட்டாளென்றாதே 'லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம்' என்ற வால்மீகிக்கு இதிறே கருத்தென்று திருவுள்ளம். "தாராஜகாம" என்று ஸ்த்ரீக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் வரலாமோ ? என்ன, இளையபெருமாள் இத்யாதி. ஹேதுசொல்லாமையாலே சொல்லுகிறார் - உருகுபதத்திலே இத்யாதி. உருகுபதம் - ம்ருதுபக்வம். துவட்சி - நம்ரதை. துவக்கிக் காரியங்கொள்ளுகை - நடையழகாலே வஶீகரித்துச் சொன்னபடி செய்யும்படி பண்ணிக்கொள்ளுகை. தூதவாக்யம் ஸபலமாமோ ? என்ன, ஹேதுத்வேநாஹ-மதியினால் இத்யாதி. மதியினால் - விசாரத்தால். சால தூரதர்ஶி - மிகவும் விசாரவான். உபபாதநம் - ராவணனைப்போலே இத்யாதி. யுத்தகாண்டே ஏகவிம்ஶே ஸமுத்ரம் ப்ரதி ஶரணவரணகாலே, "உக்ஷிணோஉக்ஷிணம் ராஶோ உஹாவாரிவஸந்நிஹ்ரு மொஸஹஸ்ரப்ரதாதாரஶ்வயாயஹ ஜஉஹஶ". மதியினால் என்கிறவிடத்திலே-"ஸ்ரீவ்ருதீதவிஷயாஶிரா மாரிமொஹரா । வ்ரீஷ்வாதாரிகீ ப்ரொக்தாவ்ருஜ்தாதெ ரூகாரிகீஶதா" என்றது அநுஸந்தேயம். அவனுக்கு-இந்த்ரனுக்கு. விரகர்க்கு-சதுரர்க்கு. ஹ்ரஸ்வத்வ ப்ரஹ்மசர்ய பரிக்ரஹங்களுக்கு ப்ரயோஜநம்- கோடியை இத்யாதி. மாணாய்-ப்ரஹ்மசாரியாய். முகந்து-க்ரோடீகரித்து. தழும்பு-தகண். கோள்வன்-இத்யாதி-

acharya.org

கின லோகததை * "கோளவனநான" எனறிநத [களவாசகு] 'வஞசகர்கது' எனறு திருவாய
யாணடான நிரவஹிகதமபடி எமபெருமானுா, 'ஒனறை நினைதது ஒனறாறச (செயதலாசகு'
எனறு அருளிசசெயவா மஹாபலியை வஞசிததது எனனை வசீகரிகைகாக, சீழ தான |' பெரு
நிலங்கடநத நலலடிபபோது" எனறிறே ஆசைபபடடதும், |"உலகங்கொணடவடியனை அறிவருமேன்
மாயததனுகிறும கொடியவெனனெஞசமவனெனறே கிடகரும்" எனறும § அனறொருநாள் ரவைய
மளநதபிரான வாரானெனறுன றொருநாளசொலலாநுலது" எனறுமிறே இவாகிடபபது, திருவநதக
யாழவாரும ¶ "முனனங்குறளுருவாய மூவடிமண்ணோலவடாநத மனனன சி ததுகே மாவாகிப
பொனபயநதேன" எனறு இவாகளோலலாரும ஈடபேவது (ஏசசெயகிறே [மதியிலேன] - பிரி
கிற ஸமயததிலே, 'போகாதேகாள' எனறேனுகிற ஆபபாடு படாநாறிய வாயிறறே, அறிவுகெடி
யானேன [வலவினையேனானாதோ] இவள ஒரு தீககிநதயாதியாயிறற எலலைசசதிரியாய
குருதாரமாநதிலே முடிநதாளிறே அவா, "தவிதுவிஷயுா ஹாஷ" கூறி (தசசிநதவிவாஹுபா
த இதயாதி)-அவனபரலிலே நெஞசை வைகைகையாலே புணயபபாடு அநுபவிகுமா, அநிநாவின
படி அநுபவிச்கபபெறுமையாலே பாபபலம அநுபவிதகான, ஆகையாலே, [illegible]
அரைக்ஷணததிலே அநுபவிததாளிறே அவா [ஒருதது] 'ஒரு தீ' எனறு அறியுமோ? என
னில, எயதவன ஈச உணராகோ? 'இனனகாடடிலே மானபேடை [illegible] கிடநது [illegible]
நினறது' எனறு ஊரிலே வாரததையாலுல எயதவனகை உணராகோ? 'யானறு எபாரா?'

'மாவலி நான மூவடிகொளவன' எனறு [illegible] "[illegible]" எனற [illegible]
பிதகைகளிலே அவனை வாயாலபடணை [illegible] அவ [illegible]
விவரணம மஹாபலியைஇத்யாதி [illegible] ஆதரிபபாவது [illegible]
வசீகரிகைகையே பலமாகக்கொளளுகை அபபடி [illegible] 'யனன, [illegible]
இதயாதி உலகம இத்யாதி [illegible] ஆகையாலே [illegible]
விவேகிக அரிதாமபடி அழகிய வடிவையுடைய ஆஸசாயதாக்ஷியுடையவனை [illegible]
கொடிய எனனெஞசனது இஸலைவபாவகைகளை யுடையவனை [illegible]
இத்யாதி 'அபஹரித்த அனறு ஒரு காலததிலே பூமியை [illegible]
எனறுகிறபடியும [illegible] ||[illegible] இதயாதி - முனபு
ஒருகாலத்திலே குடடைவடிவையுடையனாய மூவடிமையிரநது, [illegible]
ராஜாதிராஜனான அவனுடைய செயலிலே [illegible]
எனற அகதாய இபபடி' யெனறு [illegible]
யாதி வலவினையேயான [illegible]' எனற அகவயிதது, [illegible]
இத்யாதி இநத அகவயதுக்கு நியாயகம மேலிறபாடடினை அவதாரண [illegible]
எனன, எல்லாரதி இதயாதி 'மதியிலேன வலவினையேயானாதோ' எனகையாலே - மதியுடைமை
ஒருதி வலவினை யானடை தெனறபடி எல்லைசசதுர்யாய - [illegible]
[illegible]
பெற்றாளிறே எனறபடி இதுககு பரமணம - நச்சிநது இத்யாதி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

எனறு சொல்லவேண்டாவிறே [ஒருதலி] ஸமஸாரவிபூதியிலுள்ளாள் இவளொருதலியுமிறே ஸமஸாரிகள் புறமபே அநயபரா, நிதயஸூரிகளுக்கு விஶ்லேஷமில்லை, மறையாழவாகா இவருக்கு அவயவபூதா யிருப்பாகள் [மதிகலங்கி] அறிவழிந்தா ளென்னுங்கோள் தன அறிவழிந்தாளாகிலும் நாம் கூடுதேத அறிவு உண்டு எனறிருப்பா, [மதியெல்லாங்கலங்கி] நாம்கூடுதேத அறிவுகொண்டு "ததஸ்ஸு஖ஸ்ஸு஖்ஶாஹவெச" (ததஸ்ஸு஖ஸ்ஸுதருஶாம பவேத) எனறிராளோ? எனறிருப்பா, அறிவுதந்தா தாமன்றோ! எனறு அறிவியுங்கோள் நாம மயாவறுததுத தந்த ஜ்ஞாநப்பரப்பெல்லாம கலங்குகைக்கு உடலாயிறறு எனனுங்கோள் மேலெழச சிறிது கலங்கிறறாகிலும், பின்னையும நாம கூடுதேத அறிவன்றோ, அப்படி கலங்குமோ? எனபா [மதியெல்லா முளகலங்கி] நாம தந்த மயாவறுமதிநலமெல்லாம அடிமண்டியோடே கலங்கிறறு எனனுங்கோள் அதனையோ? நாம இருந்தோமே! பின்பு நாம போனவாறே அறிவு கூடுதேதுகொள்ளுகிறோ மேனறிராமே [மயங்குமால] "மயங்கினாள்" எனனிர், 'இனிப்போனால் செயவதேன்?' எனறிருப்பா, முடியும தசையாயிறறு எனனுங்கோள் [எனனீரே] உங்கள் தலையில் பறியை துடைக்க பாருங்கோள், அறிவிததபின்பு வாராதொழிந்தால் அவனதன்றோ அவசியம்? ஆநாததவரி போறுக்கமாட்டான, அறிவியுங்கோள் [எனனீரே] உங்களுக்கு ஸ்வரூபம், அவனுக்கு குணம், எனக்கு ஸத்தை, உங்களுக்கு ஒருஉக்தி (ந)

நான்காம் பாட்டு.

என்நீர்மைகண்டிரங்கி இருதகாதேனனாத
எனநீலமுகில்வண்ணர்க்கு எனசொல்லியானசொல்லுகேனோ?
நனனீர்மையினியவர்கண் தங்காதேனறொருவாயசசொல
நனனீலமகனறிலகாள நலகுதிரோ? நலகீரோ?

ஆ—(என்நீர்மை) நான தாரமைப பிரியில ஒருக்ஷண மாதரமும தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவை யென்னுமிடத்தை அறிந்தாலை நகு எனபக்கலிலே கருணைபணணி, 'இவள் நமமைப பிரிந்திருக்கைக்கிடலல்ல' எனறு பாராதவாகரு நான எனன வாதகையைச சொல்லுவது' எனறு

விசேஷியாதே 'ஒருதலி' எனறதுக்கு ஸாவம் ஸம்ஸாரவிபூதியில் இதயாதி 'இவளொருதலியும்' எனகிறதென? அவனுடைய விஶ்லேஷத்தில் கோவுபடுவா வேறொருவரிலலையோ? எனன, ஸம்ஸாரிகள் புறம்பே இதயாதி மதிகலங்கி, எல்லாங்கலங்கி, உள்கலங்கி எனறு விவக்ஷிதது அருளிச்செய்கிறா - அறிவழிந்தாள் இதயாதி 'தனனறிவழிந்தாளாகிலும்' எனற கீழவாக்யவிவரணம்-நாம்கூறிய இதயாதி 'இராவோவெனறிருப்பா' எனற அநாதரம், மதியெல்லாங்கலங்கி எனறு பதோபாதாநதைப பணணிக்கொண்டு, அநாதரம் 'அறிவுதந்தா தாமன்றோ' இதயாத்யநுஸந்திப்பது அறிவுதந்தார் தாமன்றோ எனறது அறிவும அகிஞ்சிதகரமாமபடி விலக்ஷணரான தாமன்றோ? எனனுதல், பகதிரூபாபந்நமான அறிவன்றோ தந்தா ரெனனுதல் 'மதியெல்லாங்கலங்கி' எனறதுக்கு சபதாரதம - நாம் மயர்வறுத்து இதயாதி அடிமண்டி - அடிசசேறு மேலுக்கு ஶுவதாரிகை-அந்நாளையோ இதயாதி அகதனை'யா நாமிருந்த்'கூர'ம எனறது - அறிவு போன அதனையனறோ, ஸதையுண்டே, நாமிருந்தோமே யெனறபடி. மயங்கும - மயங்காநிறகும 'மயங்கும்' எனகிற வர்த்தமாநததுக்கு அநாதம - முடியும்தனை எனறு விதிக்கு ஸாவம் - உங்கள் இத்யாதி ஸாவாநதரம் - அநாதநதவரி இதயாதி தயாவாஞ்சையாலே வரு மென்றபடி. 'உங்களுக்கு ஸ்வரூபம், அவனுக்கு குணம், எனக்கு ஸத்தை, உங்களுக்கு ஒரு உக்தி' எனகிற வாக்யம் சில ஶரீரகோசங்களிலே இருந்ததாகில், அதுவும் ஸாவாநதரமெனறு கண்டுகொள்வது ஆல - அசை காரணே அவ்யய (ந)

acharya.org

எம்பெருமானைச் சொன்னாராய, பின்னையும் அவனை விடமாட்டாமையாலே, அவருடைய நலனுக்கு ஆனது இனி அவளாய்ச்சி ஒரு க்ஷணமாகிலும் தரிக்கை யென்று ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லக்கூடாதென்று சில அநுகூலிகளை நோக்கிச் சொல்லி, அவையும் போராதிருக்க விடத்தில், இச்சுகனையாவது சொல்ல வல்லீர்களோ? மாட்டீர்களோ? என்கிறார்.

ஒ—நாளாமாபோடில், என் பராங்குசியை அறிந்தவர்கள் விரும்பிக் கேட்கும்படி சொல்லலாவதுண்டோ? என்று விஷாதியாய், மீள முராகையாலே சில மகனறிகளைக் குறிக்கிறது, என்னிடையாட்டம் அவனுக்கு அறிவிக்க வல்லீர்களோ? மாட்டீர்களோ? என்கிறார்.

[என்னீலமுகிலவண்ணாகுக] கண்ணுடைய மேகங்களாகிற நாட்டு முன்பு என்னை ஈடுபடுத்தி அவனுக்கு நான் இனிச்சொல்லுவது என்கொலோ? [நன்னீர்மையினாலே கொடு வந்து] நன்றாக சென்று மாயப்பலேவிரோதியை அவன் கிடையாமலானால் ஒரு வார்த்தை சொல்லி என்னை உஜ்ஜீவிப்பியுங்கோள் [நன்னீலமேனியனாய் கொடு வந்து] சிறந்த அவனைப்போலே யிருக்கிற, அவனைப்போலே அழகிகளோ? என அறியக்கூடாதபடி செய்கிறீர்களோ? என்று கருத்து.

ப—அநுகூலம், சாளமேகம் மாயப்பிரானை வடிவழகையுடையவனாகக் கூறாக விடுவதாக நிற்கிற தன்மையுடைய சில மகனறிகளைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்.

(ஸமயலேஷ ஸமயிலே), என்னுடைய (விரஹலேஷாஸஹ)னாவாரவுகளை, கண்டு (ஆலிங்கன யோகிகளில் அங்கவிகாரங்களாலே) கண்டிலவாகிலும், இரங்கி (இவளை மருந்துபார்க்கிறியோ?) இரங்கி, இதுக்கு என்னுடைய இந்த விரஹலேஷம் தருவதல்லவென்னாக, என் நீல முகிலவண்ணாகுக் காளமேகமாகிறபோலே என்னைக்காட்டி முட்டாதபடி நின்ற வடிவழகையுடையவருக்கு, என்சொல்லி என்னை பாசுரத்தைச் சொல்லி, யான் நான், சொல்லுகேனோ வார்த்தையைச் சொல்லுவதோ? (ஆனாலும்), நல் (உமக்கு அதரணீயமாமாறு) நன்றாக, நீரான (அவருடைய) ஸகபாவம், இனி இனிமேல், அவர்கள் அவரிடத்து, தரிக்கிறேன் - நிற்கமாட்டாது, ஒருவாய்ச்சொல் ஒருவார்த்தையைச் சொல்லுங்கோள், நன்னீலமகனறிகளான நல்ல நீலநிறமுடைய மகனறிகளாள் நல்குதிரோ ("வாவாய்ச்சூழ்வாவ்வாவி" என்று) உபகரிக்கிறீர்களோ? நல்கிறீர் உபகரியீர்களோ? "அவர்" என்கிற பன்மையாலே நாயகியான கௌரவத்தாலே தூர்க்க கதங்களை வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள் இதில் வாடகருணையை ருசிவலக்ஷணையாம் சொல்லிற்றாயிற்று

இ—நாளாமாபோடில், என் பராங்குசி அறிந்தவர்கள் இரங்காமே போகட்டுப் போனவர்களுக்கு சொல்லலாவதுண்டோ? என்று ஸைராபயங்தோற்றச் சொல்லி, பின்னையும் சாபலாதிசயத்தாலே சில மகனறிகளைக் குறிக்கிறது என்னிடையாட்டம் அவனுக்கு அறிவிக்கிறிகளோ? அலறிகளோ? என்கிறாள் மகனறிகளாகிறவனாய் அனறிகளிலே ஒருவர்க்கு [illegible]

[என்னீலமேகங்கண்டிரங்கி] - என் பராங்குசி மாதவத்தைக் கண்டு வைத்து ஐயோ! என்று இது பிரிவு தகாதென்னுதவோ இவள் பராங்குசி மாதவத்தைக் கண்டால் சிறந்தாரானாலும் இரங்கவேண்டிக்கொள்ளும் இருப்பது ஆனால், இப்போது இவ்வாபிரிவை அவன் கண்டாரோ? என்னில், கலக்கிறபோது அணைக்கைக்காக கை நெகிழுங்கால் அதுவும் பொறுக்கப் பண்ணியிருக்கிறே, "ஊருணிகேணி", "புலவிக்கிடந்தேன்" [என்னீலமுகிலவண்ணாகுக்] - அழகிலே வடிவழகைக் காட்டியாயிற்று அநுபவாரைஹயாகிறது இவ்வடிவிலுள்ளது அகவாயிலுமுண்டாகை பெற்றாலோம் சிலபதார்த்தங்களை உருவு அழகிதாய, அகவாய் நஞ்சாய இருக்குமாறோலே காணும் [என் சொல்லி யான் சொல்லுகேனோ] என்னை பாசுரத்தைச் சொல்லி உங்களுக்கு நான் சொல்லி விடுவதோ? என் தலையைக்கண்டு இரங்காகவோ உங்கள் பேச்சைக் கேட்டோ இரங்கப்புகுகிறீர்?

acharya.org

கண்டவாகுர சொல்லிவிடுவது ஒரு பாசுர முண்டோ ? "சுயவாகிஞஷாவொரவரா கி யதாரம்கயா" என்று நிராசையாகளானவாகள "கவ்வுவெளசாதரம் ஊஷ்ஷ்ரம் வகுஷ்வ்யாமசி வ்ரு-கி" என்றாற்போலே பின்னையும் கன ஆறாறுமையாலே "நலகுகிறோ நலகிறோ" என்கிறாள [நனவீரைமை] நறசிவன "ஜீவ நீரம்சாம்யயாராரா:" [இனி] பாடாறறலாவகெலலாம ஆறறி ளுள, இனிக நகசமாடடாது [அவாசணகாகாது] சேவியான உமமுடையபககளிலே நகில தங்குமிகதனை [என்றொரு வாயசசொல] என்றொரு வாதனை சொலலு [நனனீலமகனறில காள] நன்றான நீலநிறதகையுடைய மகனறிலகாள! உங்களுககு நிறம அவனைபபோலே இரா நினறது, உளவாயும அவனைபபோலேயாய அநாதரிககபபடுகிறிகளோ? அனறிகே, இதகசையிலே முகங்காடடின உங்கள ஸவபாவகதாலே நலகுகிறோ ? என்கிறாள

ஈடு —நாலாமபாடடு அநுபவிததாலும மாளாதது நான பண்ணின பாபமேயோ! என்று நினறது கீழ, இவா அநுபவிததாளோ பின்னை ? யென்னிர, அவன அரைகூஷணம தாழநது முகம மாறவைதகபோதே எலலாம அநுபவிததாளிறே இவவளவிலே சிலமகனறில காள, 'நமகுகு கிஞ்சிதகரிகக நலலவளவு' என்று, 'நாங்கள இங்கு ததைககுச செயயவேணடவே தேனன ?' என்று, வந்து முகங்காடடிறறினவாகக கோணடு, அவறறைபபாரதது, 'எனதசை யைக் கண்டுவைதது இரங்காதே போனவனுகுகு நான எத்தைச சொல்லுவது ?' என்று நிராசையாய, பின்னையும சாபலத்தாலே, பலகால சொலலுமறுகதாககுச சொலலுவா ரைப்போலே, இததனையுஞ சொலலவலலிகளோ ? மாடடிகளோ ? என்கிறாள

[என்நீரைம கண்டிரங்கி] என நீரைமையுண்டு என ஸ்வபாவம, என மாதவம் [கண்டிரங்கி யிதுதகாதேனறு]- இததைககண்டு தயைபபணணி 'நாம பிரியுமது தகாது' என்றுதே போகடடுபே போனவாகுகு படடாரை ஒரு தமிழன 'கேடடிரங்கி' என்றுதே 'நண்டிரங்கி' என்னபபெறுமோ ?' என்ன, 'அணைதத கை நெகிழததவளவிலே வெளுததபடி கண்டால் பிரி யததகா தேனறிருகக வேணடாவோ ? இபபடி கூடுமோ?' என்னிர,—"புலி" இதயாதி,

---

நாலாமபாடடு - என்நீரைம இதயாதி தடஸததசங்கையை அநுவதித்துப பரிஹரிகிறாள் இவள் இத்யாதி அவன அரைகூஷணம தாழநது இதயாதி வாக்யததிலே " ஸ.கயாலஸஹமொவீ ஸீரராரீயா ஸ்ரீடிநு । யயாஸ்ரீகொடிரு கிஞ்சூஷணவெ நவி நாலைவ க " என்றதனைக் கண்டுகொள்வது தாரிந்து - விளாபிதது மகன்றில் - அனறிலிலே பேதம நீலமகனறிலகாள என்றுதே "நனவீலமகனறில காள" என்றதனையும,"என்சொலலியான சொலலுகேனோ" என்றதனையும கடாகுறிதது அவதாரிகை - இவவள விலே இதயாதி அவைகள இவளை உபதேசயமாக நினைதிருக்கையாலே, 'நமகுகுகிஞ்சித்கரிக்க' என்கிறா நல்லவளவு நலலஸமயம "என்சொலலி யான சொலலுகேனோ" என்று உததமிருகையாலே 'நாங்கள் இங்குத்தைக்குச செயயவேண்டுவதென்?' என்று வந்து முகங்காடடிறறின என்றது நிராசையானவள மீளவும சொலலுகைகுு ஹேதுவை அருளிசசெயகிறா - பின்னையும் இதயாதி சொல்லுமறுகதார்த்து - சொறகேள் தவாகளுக்கு

நீரைமை - மாதவம் இது - விஸலேஷமென்று பாதமநிவாஹம தவிதியநிவாஹேது, நீரைமை - துக்காநுபவதசை, இதுவென்று அநத தசையைச சொலலுகிறது கண்டிரங்கி ஸமஸலேஷ தசையிலே கண் டிரங்கி தகாதேன்றுதே - பிரிநதுபோனவென்று கூடடுவது பாஸஸகிகமாக ஐநிஹயம - படடாரை இத்யாதி நாயகஸநிதியில லைவர்ணயக கூடாமையாலே கேடடிரங்கி யென்னவேணடாவோ? என்றபடி என்னப பெறுமோ என்றது - அதயுக்தியன்றோ ? என்றபடி நாயகஸநிதியிலும லைவர்ணயமுணடாமையாலே "கண்டிரங்கி" என்னப பெறுமென்று பரிஹரிகிறா - அணைத்தகை இதயாதி 'வேண்டாவோ' என்ற அநந் தரம 'என்கிறாளகாண' என்று அருளிசசெயதா காண் என்று ஸேஷம இபபடி கூடுமோ? என்றில் என்றது- இபபடி அதயுகதமாயச சொலலலாமோ ? என்றபடி, கூடுமென்கைகுு பரமாணதவயம - புல்லி இத்யாதி.

acharya.org

"காதலா தொடுவழி" இத்யாதி, 'உனக்கு இத்தமிழ் போகாதோ?' என்றாரா [என நீலமுகிலவண்ணாகக் எனசோலி யான சோலவுகேனோ] இத்தகையிலும் 'எனனுடையவன்' எனனுமபடிகாணும் முகங்கொடுத்தபடி, கலந்தபோது அவாக்கு நான சோலலி விவேது எதுதை யெனகிறார் திருமுகம் மறுத்துபபோனவாக்கு எதுதைசசொலலுவது? எனகிறாளகாணும் இங்ஙன சொலலுவானேன? எனனிர, —நண்டு இரங்காதவரோ கேட்டு இரங்கபடுகிறாரேனனுமததாலே கலைடானோ பினனை? எனனிர, ஏன? நண்டிலபோலே? கலகிற ஸமயததில கைநெகிழநதவிடமெலலாம வெளுகக நடுடிருகுகுமே அதுபோலே, இவ வளவிலே ஸநிஹிதனுய எனகதசையைக கண்டு இதுக்கு ஒரு போகக்கடி பாராதே, உயகள பகக லிலே கேட்டறிய இருகிறவாக்கு எனனவுமாம [எனநீரானை] - அவரை அநுபவிகக மதியாம அவ னைப பிரிநது நோவுபடுகிற தனஸவலாவதுதைக கடிதகொண்டு கிடகக அமைநதிராநினறது காணும [கண்டு இரங்கி] "எதிறம" எனனு மோஹித்து உடைபபுவெளுபபதுக கிடகுமபடி கண்டால பிரியபபோறு மெனறிருகக வேணடாவோ? [இது] - தனதசைதானும தனகும பேச சுக்கு நிலமலலகாணும [எனநீலமுகிலவண்ணாகக்] அடியிலே வடிவைவக காடடிககாணும் அநுபாவமாகிறது, இவவடிவில் புகா அகவாயிலும சிறிது உணடாகபபேறறதில்லை இல லையோ? எனனில், யாமுடையாயனதன மனம கலலிறே [என சோல்லி யான சோலலுகேனோ]

"புலலிகிடகதேன புடைபெயாகதேன அவவளவில, அளளிகொளளறறே பாபபு" முனனொரு ஞானறு காத லரைப புலலிக்கிடகதேன புடை - அடைபபு பெயாகதேன - விஸ்லேஷிதமேன அவவளவில அடைபபுடை பெயாநதவளவிலே பாபபு லைவவாண்யம அளளிகொளளறறு - கபளீகரித்தது இது வாலமீகன குறள "காதலாதொடுவழிதொடுவழிநீகி, விடுவழிவிடுவழிப பயததலானேன" என்று *சகுகத்தா செயயுள காதலா - நாயகன தொடுவழித தொடுவழி தொடட தொடடஇடம நீகி - பயததல நீகி விடுவழிவிடுவழி- விடடவிடடவிடமெலலாம பயத்த பானேன - வைவவாண்யதததையுடையனானேன் னென்றபடி இவ்விரணடையு மெடுத்து 'உனக்கு இத்தமிழபோகாதோ?' எனறு சொனனபடி இரங்காதே அகனறவரை "ஏன" எனபானென? எனன, இத்தகையிலும் இதயாதி ரஸோக்தி - ஸ்ரீமுகம் இத்யாதி திருமுகம - ராஜஸாஸனம, ஸவபாவாநதரம பிராடடியான தனனுடைய முகம திருமுகம - ஸ்ரீமுகம திருமுகம மறுத்துபபோகையாவது தன தசையைக கண்டு அனாதரித்துப போகை யென்றபடி ரஸோக்தி காபபிதானை ஸாவதைத ஸவகாபூவகமாக ஸவயமுமாகக் கிறா - இங்ஙன் இதயாதி ஏன கணடிலேரோ? எனறது, படடா நிரவாதவிவரணம அன்றிக்கே இதயாதி- தனனுடைய வைலக்ஷணயம தனக்குத்தெரியுமாணையாலே, 'இவவடிவைப பிரிகதலா தரிகபாடடான' எனறு இவவளவிலே ஸநிஹிதனு யென்றபடி இதுதபபுகதிலே, 'எனநீரானை' இதயாதிகு - எனனுடைய விஸ் லேஷவயஸநதததை ஓடிவாது கண்டிரலகி, இநதவிஸ்லேஷவயஸ்ஸு தகாதெனனுதே யிருகிற உன நீலமுகில வணணாகக் இதி சபதாரதம: "எனநீரானை" எனறு - மமகாரம பணணலாமோ? எனன, அவரினயநுபாவிகிறும் இதயாதி தநநுபவாபேக்ஷயா ஸவவிஸ்லேஷதததில மனறறம தோனறியிருகிறபடி தன் ஸ்வபாவவநதைத் தடடிக் கொண்டு கிடகிறக - தனஸவபாவதததைச் சொலலிகொணடிருகக முதலிலே அநாதரிதததிலே ஸவாபதேசம - கண்டிரலகி எதிறம் இதயாதி சிடநுபடி கண்டால் என்றது - ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே "எதிறம" எனறு கொண்டே மோஹித்துக்கிடக்குமபடி கணடால விஸ்லேஷ தசையில மசாலலவேணுமோ? எனறபடி. விரஹவயஸஸமென்னுதே, 'இது' எனகிறதென? எனன, தன் தசை இத்யாதி ஆக, "நீரானை" எனறு - விஸ் லேஷாஸஹமாநதவயாதல, விரஹவயஸமாநத 'இது' எனறு பிரியமதெனனுதல - இநத வயஸை மென்னுதல பேசசுக்கு நிலமலலாமையாலே "இது" எனறு ஸாமாநய நிரதேச மென்று தாதபரயம கீழே "தூதசை யிலும" இதயாதியாலே, 'என' எனறததை முகிலவணணாகக் விஶேஷணமாகக் அருளிசசெயது, வாணத தக்கு விஶேஷணமாகி அநதாநதரம அடியிலே இத்யாதி இதுதால குணுதிசயை விடடு வடிவைசசொனன தக்கு ஹேதுவும சொலலபபடடது வெறுபபா மூனறுமலாவம - இவவடிவில் இத்யாதி [கரி] - குணிர்தநி வண்ணம் நீலமுகில போனறது, உளளு அகங்களல வென்றபடி. இல்லை(யாவென்னில் இலலையென்றே இவளுகக நிசசயமோ? எனனில யாமுடை இத்யாதி - நமகு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய மருதுலவபாவ மான நெஞ்சு கலலாயவிடடதாகவேணும கல்லிற்ற கலலெனறுளிறே யென்றபடி. அதாம - என்ன

---

* "பசலை காதலா, தொடுவழிதொடுவழிநீகி, விடுவழிவிடுவழிப பாததலானே" எனறு குறுநதொகை யிற காணபபடுகின்றது

acharya.org

என்ன பாசுரதத்தையிடடு எதைத உங்களுக்கு நான சொலலிவிடுவது? நான சொலலிவிட இருக கிறவா நீங்கள சொலலுமளவையோ பாரததிருககிறது? கண்டு இரங்காதவாகு நான எததைச சொலலுவது? என்று நிராசையாய, பினனையும சாபலாதிசயததாலே வாரதததை சொலலுகிறள், திருமுகம மறுததவன கடையீடடுகேகுக கேடகப புகுகிறுனே? ஸ்ரீ கோபிமா "சுயவாகிக ஈறுறாவெ:" (அதவாகிநததாலாபை:) என்ற அநந்தரததிலே "சுவ்யுஸளாதாரம் ரூஷ்டம் ஸகுருடபயாம மிஷ்யதி" (அபயஸளமாதாரம தரஷடும ஸகுருதபயாக மிஷயதி) எனனுமாபோலே இரகருஷணன பிதறறெழிய வேறொனறிலலையோ? எனனு, கலநத நாமனறோ வேணடாதது? பெறற தாயைக காணவாகிலும இங்ஙனே ஒருகால போதாலோ? எனபாகளிறே! [நனனீராமை] - நலலுயிர [இனி] - ஆனவளவும காலகடடிப பாரததாள போலே காணும [அவாகண தங்காது] ஸேஷியான உமமுடையபககலிலே தங்கில தங்கு ரஷதனை "நவாவ்ய ஸாதா" (நசாலயமாதா) பெருமாளபககல குறையேயாய, தனபரகல குறை தோறறுதபடி பிராடடி வாரத்தை அருளிசசெயதவாறே, திருவடி, 'நாமோதான இங்கு நனறுகசசெயதோம? பெருமாளைப பிரிந்த அநநதரம முடிநததனனும வாரததை கேடகபபெறற திலலையே' என்ன, 'மாதா' என்றும 'பிதா' என்றும பலாபககலிலே பாலிபாயககடடவதான ஸ்நேஹததைப பெரு மாள எனனொருததிபககலிலும ஒருமடைசெயது போநதா, அவா இவவாறறுமையாலே உணணுது

பாசுரதுலுத இதயாதி, பாத அரத்தத்தை இதயததயாஹார ஸாதப பாசுரததைச சொலலி, நான எத அரத ததைச சொலலிவிடுவ தெனறபடி. எதுலுத - எத அரததததை "என சொலலி யானசொலலுகேனோ" என்றதுக்கு, "எனரீராமை" இதயாதியைக் கடாக்ஷித்து பாவாநதரம - நான் (சொலலிவிட இதயாதி இவ வாகயாநாதரம, "திருமுகம மறுததவன" இதயாதயநுஸநாதேயா "தீ்ருவ்யுஸஷ்ரூஷாஹவெஸ" என்னும் ஸ்லோகுலோது தாதுவிமெபடியான அவஸததை வருமளவும தாமததவா உங்கள சொலலுகு வாபபுதாகினறுரோ? என்றபடி. ஆனாலும, நாங்கள சொனனது கேடடு வாராதிருக்குமோ? என்ன, திருமுகம இத்யாதி அதாவது - பாதாநனுன ராஜாவின நிலை மறுததவன, அபாதாநனுன கணகளிலுலே கேடகபபுகுகிறுனோ? என்றபடி. அபபடியே நான சொலலிவிட நுழுகிறவா உங்களவாரததைகேடடு வாபபுகுகிறுரோ? என்றபடி. கலடயீடு - ராஜாநிய-ஸாநாயிகத்ருணாவெதிகா வாரெ கெடு-ரெதெ ஸ்வாக்ஷாஹாயகம்ப்ரதி வுக்ஷ-ம் நஸகுதெ, வாரஸ்வாநெவ வகுகுவிஷ-ுகா:, வா தது-ஸ்வா ஸுமஷிஷ்யதி ஸிதி ய ஸாவ: மேலுகளு அவதாரிகை கண்டிரங்காதவர்க்கு இதயாதி இபபடி அலாபத்தாலே வெறுததது நிராஸை களாய, பினனையும சாபலாதிசயததாலே சொனன பேருணடோ? என்ன, ஸ்ரீகோபிமார் 'சுயவாகிகதாவா வெ:' என்று தொடஙகி ஆநுபலாகததை பரோபலாகக ஸாமாநாதாமாக வியாதயாநாமபணணுகிறுர பிதந் றெழிய என்று பிதற்று - பாலாபம "ப்ரலாபொ நாயடுகம வஹ:" என்று - என்று சொலலாகிறதை செயதே யெனறபடி. போதாலோ - வாராலோ கால்கடடுகை - போகிறவனைத் தலைகை அபபடியே வருமதித் தரித்திருநதா ளெனறபடி. காலகடடி இதி சாடு: காலிதி வாய-வாவகஸ்வாஸ் ப்ராணவா யொ: வாடஸ்வு ய வாவகு: அவர்கள் தங்காது என்றது - அவாகளுக்காகத தகவா தெனறபடி. ஸவா ஸுசிதமாத்தமாஹ - சேஷியான இத்யாதி உமிமுடைய பக்கலிலே - உமக்காக வெனறபடி. அபபடியே நாயகவிஸலேஷதிலே முடியுமபடியான அவஸ்தையுண்டாயிருகக செயதேயும, ஆனவளவும காலகடடிப பார்த்திருநத பேருணடோ? என்ன, அருளிசசெயகிறுர நசாலயமாதா என்று தொடஙகி இஸ்ஸலோகம எல்லிடததிலே' இதுகுத தாதபாய மேது? என்ன, பெருமாளபக்கல் இத்யாதி முடிந்ததென்னும் வார்தையை கேடகபபெறறிலலையே (பின்ன என்றது - "தாதஜ்ஜீவிஷ்யாம" என்ற உததாததுக்கு அநு குணமாக பாலிபாயமாக - பிரிநதுபோலை ஒருமடைசெயகை ஏகமுகமாகுகை உண்ணுது இதயாதி - "நசாலஸம்ரூபாவவொஸ-ஷ்டெ, கதிஹ்ரஸ்ஸ தகம்ரூபி:" என்கிறபடியே ஊணும உறக்கமும அறற ஒதடங்காந்த கடலே யகடறுதது அடைதது உண்ணுது இத்யாதி தனனுடைய ஸநேஹத்தைச சொலலாமல

acharya.org

உறங்காது ஒலிகடலை யூடறுத்துக்கொண்டு வரக்கொள்ள, விடாயன தண்ணீர்ப்பந்தலிலே வரக்கொள்ளச் சால உருண்டு கிடந்தாற்போலேயாக வொண்ணாதேனறு நோக்கியிட்டு வைத்தேனத்தனை, அவரைக்கண்ட பிறைநாள் இருந்தேனாகிலுங்காண நீ இவ்வாக்கை சொல்லுவதென்றாளிறே [ஒரு வாயசசொல்] ஒரு உக்தி நேர் அமைபுடை "வாசாயமபூஷவாஹ்ஹி" (வாசா தாமமவாபஹ்ஹி) [நன்னீலமிதயாதி] அவர் நலமுகிலவண்ணராயிருந்தார், நீங்களும் நீலமகனிலகளாயிருந்திக்கொள்ள செய்யும் அவரைப்போலே யாகிறதோ? இந்தனையும் செய்கிறிகளோ? முதல் வாரத்தையிலே பதினகால சொல்லறுத்தாரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறாளிறே ஆறாறுமையின் கனத்தாலே (ச)

ஐந்தாம் பாட்டு.

நலகித்தானகாத்தளிக்கும் பொழிலேழுமவினையேறே
நலகத்தாறுகாதோ? நாரணனைக்கண்டறிந்தால்
மலகுநீர்ப்பவுனலாடப் பையை இரைதேடிவணைந்து நுகே!
மலகுநீர்க்கணைணேறு ஓர் வாசகங்கொண்டு ஊராயே

ஆ—(நலகி) ஸர்வாகாரர் ரக்ஷகரான ஸர்வாதாரகங்களையும் பொறுத்தருளி, அவர்களுடைய அநிஷ்டங்களையெல்லாம் போக்கி, ஸஸ்நேஹமாக ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனான எம்பெருமானுக்கு, நான் செய்த பிழையைப் பொறுத்து என்னேறி கலந்து பரிமாறவேண்டாதானறு சொல்லி, பின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக் கொண்டுவந்து எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று சில குருகுகளை இரக்கிறாள்

ஒ—அஞ்சாமல்பாடீல, என்னை இப்படி உபேக்ஷித்தால் எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கையாலே பரிபூர்ணமான தன்னுடைய நாராயணத்வம் விகலமாகாதோ? என்று அவனுக்கு அறிவிக்க

அவனுடைய ஸ்நேஹத்தை ஹேதுவாகச் சொன்னதாகக்கொண்டு தாதபர்யா நன்னாரிடப்பந்தலிலே வரக்கொள்ள முடிந்த, "ப்ரபாதிவவிவாஸிதஃ" இதி ஹநுமதோக்தஸ்ஸுலோகோ ஏதத்ப்ரபாவேண சாரபுஸ்ஸிந்து ஜலகடம் கவிழ்ந்தது அவர்களைக் கண்ட பிறைநாள் என்றது - அவரை நிராஸரிக்கக்கண்ட மறைநாள் என்றபடி. "ப்ரவ்ருத்திம் ஶ்ருணுயாழ்" என்கையாலும், அவர்களைக் கண்ட பிறைநாள் என்னாமல், 'அவரைக்கண்டபிறைநாள்' என்கையாலும் இதுவே பொருள் என்றறிக. அப்படியே இங்கும், உபகாரத்தை நினைத்து தலைமுடித்தனை யென்றபடி. வாதெந்ஸமவஷ்டுதுவாரதஷ்ட்ரயாஃ வாராஷ்ட்ரஶாயபூநாயஷ்ட்ரயாஃ - இ ஸ்த்ரீகாது உதுதெந ஸுமுவிதஃ வாதாவ ஸ்ரீயாஸ்ரீணயாரணரூபுவஷ்ட்ரக்ஷணவ்ஷ்ட்ரயொயபூஷ்ட்ரு தெ கிஷ்கி ஶஷ்ரா ஶொஷக்வபாரதஷ்ட்ரு ஸுகாயபூஷ்வாடிஷொஷ்டிகி வரிஷ்ட்ரு தாஷவ்கி ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவாதத்தைச்சொல்லுகை ஒருவாபசசொல் கலுதிரோ கலவிரோ - வாகஷொஷ்ட்ரு ஸுகவியாஷம் ஸுரிஷ்ட்ரு ஶவாநவெகி ஶஷ்ட்ரயாயபூஃ நேர் சொல்லை அதவா, கலுதல் - கொடுத்தலாய உக்தி பதாந்தமென்றபடி "நீலம்" இதி விசேஷணம் ஸம்ஶயஸ்ரு தெ தாமமபூஷ்கிரு ஸுகிவ்ரு ஸுயெணாஷ்ட. அவர் நீலமுகில்வண்ணராய் இதி மகன்றில்லை - கொளுஞ்சுகை யென்னவுமாம் ப்ரயோஜனாந்தரபரமான வாக்யம் மிஷ்ட்ரு ஸ்ரீஸ்ரீஷணெ கொஷெக ஸுரிஷ்ட்ரு ஸுகாஷ்ட்ரு ஸ்ரீயாம் விஷ்ட்ரு ஸ்ரீஷ்ட்ரு ஸுவாஷ்ட்ரு ஸுவாஷ்ட்ரு ஸுழ் முதல் வார்த்தையில் இந்த கனம் அதிசயம் என்றீலையென்று தொடங்கி, க்ரமத்திலே உரை யகலவிய

acharya.org

கால, அவன அருளிச செயத பரிவசநகளை எனககு வநது சொலலவேணுமெனறு சில குருகு களை அபேக்ஷிகிறாள

[பொழில] பூமி, எலலாலோசயசளுசகும உபலக்ஷணம [விணையேறகே நலகு நகானு காகோ] பாபபராகாய ஹேதுவான எனகேயோ இரநசலாகாது? [மலகுநீபெ ஈறு சொடநகி] பெருகாநி ஈற நீரையுடைய நீரநிலயசளிலே இரையைக கேடி உன ஸஹசாரகதுசகுச கொடுகுகும ஸவபாவமாய, நிணைகக இடதகிலே போசலாமபடி நொயகான பரீர நகையுடைய குருகே! [மலகுநீரசளைநேறகுஇதயாதி] அபறறுகு நயபிறகுமபடி கனகசையைச சொலலுகிறாள

ப — அநநதரம, ஸாவரக்ஷகனு ஸவனபசகளிலே போய ஒருவாகனை சொலலவேணு மெனறு வடிவின சிறுமையாலே ஸுமநஸொகாய நகை நிணைகது ஒரு குருகை அபேக்ஷிகிறாள

பொழிலேமும லோரயகளைமையும, நலகி (அவாச ஈநலமபராதே காணே) நலகி, கான அவாகளபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக நசாகு அநிஷடகளை நிவாகதிபபிகது, அளிசகும அபிமத மகுகளைக கொடுசகும, விணையேறகே யோ-விணையேனை எனகேயோ, தா ஈநலகஞுகாது தான நலசலாகாதெனறு சொலலி, நாரணனை (ஸாரபரஷக வகக நுகு ஏகாநமான ஸமபநக நகை யுடைய) நாராயணனை, சணடகசால நணடவாவிலே, மலகும மிகுதுவரும, நீர ஸவபாவதகை யுடைய, புனல - புனலையுடை நதான, படபணை கொடி நீரோட டநகளிலே, இரை தேர இரையை ஆராயகிற, வளைசிறுகுருகே கணணுககினிய சிறுகுருகே! மலகும நீர கண்ணேறகு மிகக நீரையுடைதான சணகளையுடைய எனகு, ஓர வாசகம ஒரு வாசகம, கொணடு (எனபகளிலே) கைசகொணடு, அருளாய (அரவுஸருசசொலலுகையாகிற) உபகாரதை பண்ணை வேணும பொழில - லோரசம ஸாராயணனெனறு அநநாகமதவ ஸமுகரமாயிதவுக ளாகவுமாம இநநால, "சிறுமாமனிசர" எனகிறபடியே வடிவகிகாரமும ஸுகுமாரமெனறு தோறறுகிறது

இ — அநநாமபாடடு 'எனனை உபேக்ஷிததால ஸாவரக்ஷகதவகாலே பூரணமான தனனுடைய நாராயணதவமும விகலமாகாகோ? எனறு அறிவி' எனற ஒரு குருகை அபேக்ஷிக கிறாள

[நலகி] விபூதிரக்ஷணம பண்ணுமபோது காகதவய புதியாலனறிகே, பேறு தனனதாகக கொளளபபடது எனகுமு தனபகதுமுடைய வயாமோஹம தனகும தனவிபூதி யிலே உணடாயபிறறு ரக்ஷிபபது [நலகி] ஸலபநேஹதமாக [கான] அபேக்ஷிபபாரினறிகே யிருகக தானே ரக்ஷிகுமமவன [ராதகளிகுமு] - காபபாறமசெயது கருணைபபணணுவதும செயயும பொழிலேமெனறு பூமியாய, நிகயவிபூதிகும உபலக்ஷணம [விணையேறகே நலகு தானுகாதோ] ரக்ஷகன அநாரிகாதும விடமாடடதபடியான பாபபறறைப பண்ணின எனகேயோ நலகலாகாதது? நாடுசெடட நிணைபபும அநதபோர நதுகு அரிகாகவேணுமோ? [நாரணனைகணடகால] குணஸகளில ஜனுர்நாநகாமலதவஸகள நிரூபமாறறபோலே யனறோ பபாதஸகளில இநநிருநாமமும இததாலே நிரூபிகமான வஸதுவுகுச சில விசேஷங்களைச் சொலலுகிறகுகணியனறோ மறறைகதிருநாமங்களை நாராயகளிலே ஒனறு குறைநதாலும தன காரயம ஒறவாமனறோ? எனஸதை,யில அபேக்ஷை இலலையாகிலும தன ஸதகையில அபேக்ஷையிலலையோ? எனறு சொனனே னெனறு சொலலுகிறாள [மலகுநீப புனலபடபணை] - மிகக நீரையுடைதான நீரநிலயகளில கொடி நீரோடடநகளிலே கிருவடி யைபபோலே நடலகாடு தேடுகிறேனடா நீரே உன கு [இரைதேராவளைசிறுகுருகே] உனனு டைய ஸஹசாரகதுசுச சொறகளைசகாக இரைதேடுமு ஸவபாவமிறற உனனது உபவாஸகரு

acharya.org

[illegible] உனக்கு [மலகுநீரசரணனோறரு] [illegible] நிருபகம் அதுபோலே [illegible] [ஸ்வாசாரசமஸ்தாடருளாலே] - [illegible] சொல்லலவேணும் [ஸ்வாசாரசம] [illegible] "வேணாடர்" [illegible] [அருளாலே] சொல்லலாம் [illegible] திரியகதாகவுமாம், [illegible] ஜீவ [illegible] இவ்விஷயத்தில் [illegible] இவ்வளவு லது சொல்ல விரகில்லை

ரடு — அஞ்சாமபாடு நலகிததான இதயாதி எங்களைவிட, முடிவாகத் தேண்டாவிறே, ஜீவிதக நினைத்திருக்கிற தமக்குத்தாம வேணடாவோ? எனகிறார் தமமுடைய நாராயணதவம ஒறவாயபோகாமே நோகக்கொளளாச சொல்லு மெனகிறார

[நலகி] விபூதிரக்ஷணம பண்ணுமபோது, காத்தவய புதயாவ [illegible] பேறு [illegible] தாகக்கிடா ரக்ஷிபபது எனகிற கனபகதலுண்டான வயாமோஹம தனக்கு விபூதியிலே [illegible] யாயிறறு ரக்ஷிபபது [தான] அபேக்ஷிபபாரினறிகேயிருக்கத தானே [illegible] [பொழிலேழும்] கீழுமமேறுமொனறாக நினைத்துச சொல்லுகிறதாதல, ஸபதத்வீபவதி யான பூமியை

அஞ்சாமபாடு நல்த்தநான் இதயாதி கீழிறபாடியே, [illegible] முடிவதற்குமுன்னே [illegible] வேணுமென்ற வளவிலே முடிகிறபடி [illegible] முடைய ஸத்தைக்கும் [illegible] விபூதி இதயாதி வாசயதாயதாகாமே [illegible] முடைய ஸத்தைக்கு [illegible] ரக்ஷகனான [illegible] குறைவாதலால் [illegible] கிறானென்று அருளிச்செயகிறார்-தம்முடைய நாராயணதவம இதயாதி [illegible] ஸத்தையில் அபேக்ஷையிலுமேயாகிலும், தன ஸத்தையில் அபேக்ஷை இல்லையோ? என்று [illegible] விபூதி - [illegible] ஒறவாயிபபோகாமே - விரலமாய்ப போகாமே யென்றபடி.

"நலகிததான காதத்வித்கும" இதயஸ்யாதத்வம பொழிலேழும் தான நலகிக்காதத்வித்கு [illegible] பாதமஸ்யாகவும் தான [illegible] "வைஹமாக்ஷ்யகா" காதகு [illegible] "[illegible] [illegible] பூதம் நாராயணதிதி [illegible] பொழிலேழும் காதத்வ தான [illegible] [illegible] [illegible]

சோலவுகிறதாதல ஸவஶரீரரக்ஷணம பணணுவது ஸநேஹபுரஸ்ஸரமாகவிறே [நாகிததான இதயாதி] நாமரூப விபாகாநாஹமாயக கிடநதவனறு, ஆா இருநது அபேக்ஷிகக இதரதை உணடாக கிறறா ஶகதயவஸ்ததபரபைபோலே தான எனகிற சொலலுகுகாளேயாய, தனனையிடடு வயவ ஹரிகக வேணடினவனறு தனமேலே யேறிடகேகொணடு நோககினனுயிறறு [காததளிககும] - காததுககோகேகு மெனனுதல, நோககி ரக்ஷிககு மெனனுதல [வினையேறகே நலகததானு காதோ] இலலாதவனறு உண்டாகக்கினுய, உணடாகக்கினதுகர பரம காரகதை யேயிடகே கை விடுகையோ? ஸவஜ்ஞரக்ஷணம பணணலாகாதோ? நாடடுகேகிடட நினைபபு அந்தபுரததுககு அரி தாக வேணுமோ? [வினையேறகே] கடலிலே ஏறறமிடடே தணணீா அரிதாமபடியான பாபத தைப பணணுவேனே? [நாரணனைக காணடககால] ஜீவஸமூஹததினுடைய ஸவரூப ஸததித யாதிகள ஸவாதீநமாய, இவை பரகாரமாகத தான பரகாரியாய, இவறறிலே ஒனறு குறையிலு தம இழவாமபடி யிருநதகையாலே நாராயணனெனறு விருதாதித திரிகிறவரைக கண்டககால 'இபபோ யோகருடியோ? எனறிருநதோம, மஹாவருஷததோபாதியோ?' எனறு கேளுங்கோள [மகு நீா இதயாதி] உனசெயல பராததமா யிருநததி! பெருகாநினறுளள நீரை யுடைததான நீரில

பிதது கணாமபணணுகை இது பரதமயோஜநா விவாணம இரண்டாம அரததததில, "அவனிபொழில பாரகடலிடமவையம,புவனிபுவிபதி பூமிகுவலயம ஞாலம தலம தரணி காசினி படி தாலநதரணி தலம" எனறு நிகணடு 'நாரணனை' எனறதனைக கடாக்ஷித்து ஸாவம - ஸலலரரீா இதயாதி, ரஸோகதிஸ்ச நல்குதல்- கொடுததலாய, அதாவது - காணகளேபரபாதாக மெனறபடியாய, அததால ஸருஷடியைசசொலலுகிறதெனறு அர்த்தாநதரம அருளிசசெயகிறா - நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாய் இதயாதி இரதயோஜனைக்கு, 'தான' எனகிற பதத்துக்கு அரததம அருளிசசெயகிறா ஶரீரரக்ஷணம எனறு 'காதது' எனகிற பதம - ஸஹாரவாசகமெனறு விவக்ஷிதது, ஸஹாரம ரக்ஷணாரோ? எனகிற சவலையிலே அருளிசசெயகிறா ஶங்க்யவஸ்ஸுபாபம்' இதயாதி ஶங்க்யவஸ்ஸுபாபம - பொடிமூடுதலை 'ஶரீ' எனறதுகு - ஸரோரமும, ஸருஷடியு மெனறு சொனன யோஜநாதவயாநுகுணமாக 'காததளிகும' எனகிற புருஷகிகு ரேணடாததம அருளிச செயகிறா - காநநுக் (கொருகநும இதயாதி வாகயதவயததாலே ஸரோரபக்ஷதில, அநிஷடங்களை வாராமல காதது, இரடடைகளைக் கொடுகுகு மெனகிறது ஸருஷடிபக்ஷதில ஸமஹாருதிஸமயததிலே தனமேலே யேறிடுகேகொணடுநோகக ஸாதிகிகாலததிலே ரக்ஷிகும அநிஷட நிவருதி பூர்வகமாக இஷடங்களைக கொடுகுகு மெனறபடி தரிதிய நிர்வாஹததுகு ஸாவம - ஒல்லாநவ ரறு இதயாதி பரதமநிர்வாஹத்துகு 'பொழிலெழுவளிகும' எனறதனைக கடாக்ஷித்து ஸாவம - நிர்வாஹ இதயாதி 'வினையேறகே' எனகிற அவதாரணாததம இது தநேவவிஶேஷரோலி நாடுநரி இத்யாதி ஸ்ரீ | ஸமஸலபம காததளிக்கு- நாரணனை உ தருவுவாழ 'பொழிலேழும காததளிகும நாரணனை' எனற அநுகரம, 'வினையேறகே' எனகையாலே ஸாவாக்ஷகளைப பறறி வைக்து என அபிநதம கிடையாதபடியான பாபததைப பண்ணினே னெனறும அரதம தோறறுகிற தெனறுமரதததை ஸகிதாஸரமாக அருளிசசெயகிறா - கடலிலே இதயாதி தார்ஷடாநதகிகே தணணீா ஸதாநீயம - ஜீவாம ஸமாஸதலயாரத்தத்தையும தநதரேண அருளிச்செயகிறா ஜீவஸமூஹ இதயாதி இவவிடததிலே பரகாரமுதுகுணமாக, ஸருஷடிஸததிதிஸமஹாரங்களையுஞ சொலலுகிறது 'நரராஜா தாரி த தாரி நாரணி' எனறதனைபபறற ஸருஷடி அவனதீநமெனகிறது,பஹுவரீஹியாலே ஸதிதி அவனதீநமெனகிறது 'நரராஜா தாரி' எனறுகாரணதலமசொனனபோதே லயஸதாநமே உபாதாநகாரண மானகையாலே ஸாஹாரம அவனதீந மெனகிறது ஸிதிந்யாதிதி - ஆதிஶபததாலே பரவருதி நிவ்ருதிகளைச சொலலுகிறது பரகாரபரகாரிஸாவகதததால பலிதம - இவ்வரிலே இத்யாதி நாரணனைக்கண்டக்கால 'வினையேறத நமலாகாதோ" எனறு கேளுங்கோ மெனறு சொலலுகிறதுகு ஸாவம - இப்பேர் இத்யாதி யோகநு பாவது - அவயவார்த்தம புதுகலமாய, அநதஶபததாலே அவனுகு அஸாதாரணமான பேரா யிருநதகை மஹாவருஷத்தோபாதியோவென்று கேளுங்கோள் மஹாவருஷத்தோபாதி கேவலருடியே யாம போ மாதரமோ உளளதெனறு கேளுங்கோ மெனறபடி மஹாவருஷம - கனவி 'இரைதோ" எனகிற இலே நோக்காக ஸாவம - உன் செயல் இத்யாதி [ஸறறபடப்பை - நீா நிலம அதாவது - கோடிதோடடம

acharya.org

முண்டு கொடிதோடுடம, அதிலே [இரைதேர்] பேடையினவாயகத அடங்குவது தேடாநின்
றது *"புளளுபபிள்ளைகிரை தேடமே" எனனகடவதிறே கயலஉகளாநிறகசசெயதேயிறே பிளளை
வாயகத அடங்குவது தேகிறது [வண்சிறுகுருகே] குருகு வணடானம, (காயயடிநாரை
வண்மை அழகும, ஔதாரயமும கைபபடட பிரை தனனிடறறுகுகிற இரதததாதாயிறறு
நான உபவாஸகருணையா யிருகக நினையாதிருகுமானைபபோலனறி உன ஔதாரயம [சிறு
குருகே] காயரால்தில பருஷதுமபக மாகுமாகவேண்டா தூதுபோகுகுக சிரமருசெய
திருபபாரைபபோலே யிருகுகது உன வடிவிலு வாரவம [மலகுநீரக கணணேறகு] இதுமம ஒரு
நீரநில மிருகுகிறபடி பாராய இரைதேகிற இதுதை விடம இகுதைபபாரகுமோ? எனனிலு,
பாரகுமிறே, இங்கேயும சேறுங கயலு முண்டாகையாலே [மலகுநீரக கணணேறகு] - தனககு
நிருபகம கணணநீரபோலேகாணும அதாவது நலவியில ஆநுதாபரு, பிரிவில சோகாபரு
[ஓவாசகங்கொண்டு] நேரே உடமபைத தாவேணுமேனறு சொலலமாடடாளோ! 'மறபபரோ'
எனனும பயதாலே மறுகதும வாதனையும அமையும இத்தலைகு, அவாபகதவுளாள தோனறு
மத்தனையே வேண்வேது, † "தாரான தருமென றிரண்டதிலோனறதனை" எனறிறே மறறும
பிராடடிமாா பாசுரம ‡"மெயமமமைசொலலி முகமநோகவி விடதானகருமேல மிகுனறு" எனறும,
¶ "பாவிநீயெனறுனைசொல்லாய" எனறமிறே இருபபது [அருளாயே] அவை தியகதுகுகாளாகவு
மாம, தான ஜநகுகுல ஸ ந்ததியாகவுமாம உபகரிகுகிறது பகவதவிஷயமாகுல் இங்ஙனலலது
சொலலலவொணணுது 'நமபியேறதிருவுடையான தாஸா திருநாடடேகு நடநதார்' எனறு பட

ஜலவாருதயாலே மத்ஸயஸாருத்தியும விதத்தாயிருகக, தேடுகிறதென? எனன, (பேடை யின் இத்யாதி
மதஸயமக ஞணடாயிருகககசெயதே பாராததமாக இரைதேடுகிறதுகு பரமாணம (புள இத்யாதி "பளளச்
செறுவிறகயலுளளப பழனகக்கழனியதனுடபோய" எனற முதலின பாததததையும கூடடிகொண்டு எடுத்த
பாசுரததுகு அரதம - நயல் இத்யாதி 'பளளசசெறுவில" இத்யாதி - தாழுததசெயகுகிலே கயலகளானவை
துள்ளாநிறகச்செயதே, நீரநிலையுடைய கழனிகளினுளளிடடு போய, புளளானது பிளளைக்கு இரை தேடா
நிறகும" இதி சபதாரததம (புள்ளு - கொக்கு முதலான பகஷி இதுக்கு ஔதாரயமேது? எனன, மகுபபாட
இத்யாதி இதினுடைய ஔதாரயத்தைச சொலலுகிறவனுடைய ஹாரதமாவம - நாள் மாலாஸ இத்யாதி
"உபவாஸகுருமாநீநாழ" எனனகடவதிறே, அவனைப பாலகன்" அவனைபபோலிருகுமபடி
யனறே சிறுமைகு ஹாவம - நாரியநால நல்ல இத்யாதி ஸ நதரானடே தலிலே "ஸுமெயெபுவாஸ்ம
மகெரரானெதுள ஜெஹமவஸ்ரிவுசாரஸுகிஃ । வுஷஹமாகுகுரு ஸ்ஸ ஸுவிவாரு ஸ
ஹுமாபுநஃ" பரயிதுரிபகஃ பூனை சிமஞுசெயது - ஸ்மமபபணணி, அபயாளைபபணணி சேறுங கயலு
மெனறது சாடு 'சேலேயகண்ணியரும' 'கயலோடுமகண்கள' எனறு சொலலிறறிறே (கல் மத்ஸயம
கயல் - அதில அவாநதரபேதம தனகு இத்யாதி - தனகு அஸ்ருவே கிருபமெனறிருகுகிறு மெனறபடி
விவரணம அதாவது இதயாதி ஊர்வாசகநிரைகொண்டாளாபோ - அத்தலையிலதாக ஒரு வாரதை சொலலி
வாதருளவேணும ஓவாசகம - அநுமதியாதல், நிஷேதமாதல 'ஓவாசகம' எனறதுக்கு ஹாவதவயம - (நேரே
உடமபை இத்யாதி வாக்யத்வயததாலே முதலின பாவததுக்கு 'வாசகம' எனறதிலே சேரக்கு, இரணடாவதுக்கு
'ஓ' எனறதிலே சேரக்கு நேரே - ஸாக்ஷாத் (மறுக்கும் - நிஷேதிகும மறுக்கும வாரதை உபதேஸயமென
றதுக்கு பரமாணதரயம - தாரான் இத்யாதி தரிதுமாம, தாரதொழிலிலுமம, இரண்டி லெனறு அமையும
நமக்கு அதாவது - தாதாஞுகில அததாலே தரிக்கிறோம, இலலையாகில முடிகது பிழைக்கிறோ மெனறபடி
மெய்ம்மை இத்யாதி ஒருநாள மெயசொலலி எனறுமாபபாரததது 'எனக்கு நீவேண்டா, போ' எனறு நம
போர்கை அநுமதி பண்ணுமாகில மிகவும நலலது பாவிநீ இத்யாதி - நானாஞுபபடி முனனே வந்து 'பாவி
நான' எனற ஒருவாரதை சொலலுகிறிலை நியகதை 'அருளாய' எனகிறதென? எனன, அவை இதயாதி
இதுக்கு ஸமாதமாக ஓ ஐநிஹயம - நம்பி இதயாதி ஸ்ரீவைஷணவாகளுடைய பரிமாறுமபமக்கு - ஸ்ரீவைஷ

---

* பெரிய திருமொழி - ஙி - ௪ - உ † சிறிய திருமடல ‡ நாயக்கியார் திருமொழி - ௪௨ - ௯
¶ திருவாய்மொழி - ச ஈ - ௩.

acharya.org

டாகக் விண்ணப்பஞ்செய்ய, துணுக்கெனறு எழுந்திருந்து, அவா பாவைஷணவாகளுடன பரிமாறுமபடிக்கு, 'திருநாடுகேகு எழுந்தருளிஞ ரேனனவேணுங்காண' எனறு அருளிச்செய்தார் (ச)

ஆறாம் பாட்டு.

அருளாதநீரருளி அவராவிதுவராமுன
அருளாழிபபுட்கடவீர் அவர்வீதியொருநாளொனறு
அருளாழியமமரனைக் கண்டுகொலிதுசொலலி
யருளாழிவரி வணமே யாமுமென்பிழைததோமே

அ — (அருளாதநீரருளி) எலலாருடைய பிழைகளையும பொறுததது எலலாரையும ரக்ஷிக்கக்கடவோமாகிலும் அகயநர விஸ்வருபையான அவளுடைய பிழைகளைப பொறுதது அவளோடு சலகு பரிமாறும பரிமாறுதகாலே வரும காருண்யமாகி குணாகளும வேணடாவெனறிருக்கிறாரெனில் அவளுக்கு ரொலலுவலிபாடு? எனனில்,—அவளோடு சலகு பரிமாறுகை கிருஷ்ணனமாகாமலிலும, உபமுடைய குணபகரும ஸாவேபௌவாசவதுகரும காழவுவாராமே அவளும உஜீவிக்கலாமபடி அவாபகளிலே கருணைபபணணி, அவள முடிவதறகு முனனே பரமகாருணிகனை பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி ஆஸ்ரிதபரிதராணாதகமாக எழுந்தருளுங்கோலத்து, பெரியதிருவடியை ஒருநாள அநுக்கெருவே கடாவியருளி ரெனறு சொலலுவகை, அதுவும ரடவாகாது எனனில, இமமாகாரசரையும செய்கிறார தொழிலைக் குறாங்களை எனன பிழைசெய்தோமெனறு இகழ்தல் பரமகயாளுவான திருவாழியை ஏகதிஸ்வாதமாகக்களையும ரக்ஷிக்கருளுகிற எமபெருமானைக் கண்டுக்கால சொலலவேணு மெனறு வண்டுகொணடனைக் கொண்டாடி இரக்கிறாள

ஒ — அருளாழி வரி வுல, 'இக்கனை ஸாபராதகளோடே ஸம்பாலேவிக்கிறது' எனறு வரும அநோதகியிறகாடடில நாராயணகவம விகலமாயிறறாகிலும ஆக அமைவுமெனனில, அதுவும விகலமாகாதே, நாணும பிழையாகொரு விரகு சொலலுகிறேனை, அபாய செயயச்சொலலெனறு ஒரு வண்ணை அபேக்ஷிக்கிறாள

[அருளாத நீரருளி யெனறு தொடங்கி] ஸம்பாலேவிக்க கிணையாத நீர தயயே தலையையுடையளான இவளபகசலிலே கருணை பணணி அவளுயிர முடிவதறகுமுனனே, ஆஸ்ரிதபகசல பரமதயாளுவான திருவடியை நடத்தீர [அருளாத நீர] - பணடு இபபடி நோவுபடடவோ இலலாமையாலே க்ருணைபபணணாதிருக்கிற நீரெனறுமாம [அவாவீதியொருநாள] - அவாவீதியிலே ஒருநாள போனதுசகாக அவதயமாயப பிறவாகெனறு கருதது [அருளாழியமமரனை] அருடகடலான ஸாவேபௌவரனை, தயாபரிமான திருவாழியை உடையவனெனறுமாம [கண்டக்காலெனறு தொடங்கி] அவாவீதி ஒருநாள எழுந்தருளவேணுமெனறு சொனனவாதததையைச

ணவர்களிடத்திலே உத்தேச்யதா பாதிபததிபண்ணி, தமமுடைய தாழசி தோறற இருநதபடிக்கு "மல்குநீரப புனல பட்பபை இரைதோ வண்சிறகுருகே, பொழிலேழும தான நலகிக்காதவிகரும மாணனைக் கண்டக்கால வினையேறகே நலகத தாஞகாதோ" எனறு அவலுககுச சொலலி அவனதாக மலகுநீர் கண்ணேறகு ஓர வாசகம கொண்டருளாய" இத்யாதியாய் வினையேற்கே நலகத்தாஞகாதோ வினையேனை எனக்கேயோ ஸரேஷிதது ரக்ஷிக்கத்தா ஞகா தெனறபடி நலகத்தானெனறு - முழுசசொலலு, யதவா, வினையேனை எனக்கேயோ தான நலகலாகா தெனனுதல தேர்கை - தேறுக (ஙு)

* 1—25

acharya.org

சொல்லி யருளவேணும், ஆர்த்தகுலையை ஆர்த்தநிலையை தீர்கலைகளிடான அளவையும் ஸ்வரூபமுமான வடிவையுமுடைய வண்டே! [யாமுறினாவிறைத்தேகாணே] - அவுவும் செயாதொழிவேனோ? எனவில ; எனகை தெருவிலே போகலாகாமைக்கு காரணம் செய்த குற்றமுண்டோ?

ப — அர்த்தம், கையும் திருவாழியுமான வாரவேஷவரனைக் கண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லென்ற தாபரீயமான ப்ரணயமுடை நாயிருப்பதொரு வண்டையிரந்து கூறினாள்

ஆழி - வட்டமான, வரிவண்டே - வரிவையுடைத்தான வண்டே! அருளா (கண்ணிலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில்) கருணையையுடையனான, ஆழி அம்மானை - திருவாழியாழ்வானை யுடைய ஸ்வாமியை கண்டக்கால் கண்டவளவிலே, அருளாத நீர் (இவ்வாணில் அபராதப்பூரியை யுடைய நைபாலே) அருளக்கடவோமல்லோம் என்று அறுதியிட்டிருக்கின்ற நீர், அருளி - (ஸ்வகலாப குணங்களால் ஒருவரால்)க்ருபைபண்ணி, அவா - அவருடைய, ஆவி - ஆத்மா, துவளாமுன் - நீர்வையால் நுவலுதற்கு முன்னே, அருளாழி - க்ருபாஸமுத்ரமான, புள் பெரிய திருவடியை, அவர்விதி - அவரிருக்கின்ற விதியே, ஒருவாள - ஒருவாளாகிலும், கடவிசொன்று - (ப்ரீகிருஷ்ணாதிகளைக்கண்ட போவாளைப் போலே அவயவபேதமாதலாலே) கடக்கவேணுமென்று, இவரிசொல்லியருள - இக்கைங்கர்யத்தை யருள, (வாராத தாமேயன்றியே,) யாமும் நாமும், எனவிறைத்தேகாண் என தாபம்செய்தேகாணி இதனால் கடகருடைய ஸாக்ஷாத்கிர்வமும், ருபமோனையும் கூறப்பெற்றது.

இ — அருமபாடுடுல, இக்கலை தன்னையிவாரோடு கலைகுவாரும் நிறக்கே டில நாளாவ வரத்வம் விகலமாக அவையறிவனவில,-அவுவும் விகலமாகாதே, எ ஈவலக்கையுள் கிடக்கவாயாடி ஒரு விரகு சொல்லுகிறேன, அத்தைச் செய்யச்சொல் என்று ஒரு வண்டை அபேக்ஷிக்கிறாள்

[அருளாத நீர்] - 'அவளைக்கல அருளக்கடவோமல்லோம்' என்று வாளாவிருக்கிற நீர். "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்று நாடி போகமாட்டாதே கொதுகுகின்ற இவர், 'அருளாதநீர் என்னுமபோதைக்கு எனன அபராதம் விசேஷம்? அறிகிலோம்' என்று பிள்ளான் 'அருளாத நீர் என்று திருநாமம் சாற்றுகிறாள்' என்று பிள்ளை [அருளி] - அவள் அபேக்ஷிக்கிற தலையைக் கண்டு அருளவேணும் இவளுக்கு முன்னாடி இப்படி கபரிவிலாலவாபாலே க்ருபை பண்ணுகிறிருக்கிற நீரென்னவுமாம் [அவாவிலுவாமுன்] அருளாமலோ அவள் ஆவி வருவதற்கு முன்பே அருளவேணும் "நீவகீரசாபயா ரரக்ஷாமாவயி கீகி.ஷோ। கூ.ரபாகூ.ரு கூ.ரவெ.ர வாவாயாகீ.ஷவாகூ.ரு" அருளே நிருபாதாக வைராக்ய பரமாக, நீர்க்கண்களும் ஐயையோ! என்னவேண்டுமகலை அவளது, அருளாதொழியுமாறு எங்ஙனே? [அருளாழிப்பு-டடிரவர்விதி] - என்னையைப்பற்ற வர்கரென்னுமா நிறக்கே காக்கும் நிலைமையாடி அறுதியிட்டேற என்றுதல், ஆனைக்கு அருளசெய்ய என்றுதல் ஒரு வியாஜத்தாலே எங்களிடத்தே வரி போக அமையும், நாங்களும் ஜாலகாக்ஷத்தாலே காவல், எங்களுக்கு அருளி வீசாவுமாம் [அருளாழிப்பு] - அருடடலான புளரு, 'வெற்றிவேர்ப்புள்' என்றான் கொடியேறுகையாலே. இப்பேறு வாவுக்கு உடலானையாலே 'அருளாழிப்பு' என்கிறாளிறே [ஒருவாள] - பலவாள் ஒரு தெருவே போகாநின்றாலு, 'இது வெறுமனாறு' என்றிராக்கிறோ? எனவில, ஒருவாளையும் [அருளாழியம்மானைக் கண்டக்கால்] - பெரியதிருவடியுடைய க்ருபையும் பிடிகையுமாடி யன்றோ அவளநீர்மை விருப்பது அருடடலான வாவேஷவரன் அவளைக்கல் அருள் மறுத்தாலும் மறுக்காத திருவாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணமாகவுமாம் [இவ சொல்லியருள] - "அருளாழிப்புடடவி ரவர்விதி யொருவாள" என்ற வார்த்தையைச் சொல்லியருள வேணும் [ஆழிவரிவண்டே] - சமபிர வலபாவத்தையும், ஸரீரத்தில் வரிவையுமுடைய வண்டென்றுதல்; வட்டமான வரிவையுடைய வண்டென்றுதல், ஸ்வரூபமாய அழகிதான வண்

டெனனுதல, வடடமாகப பறகிற வெனனுதல, கடகருடைய ஆகமகுணகதோபாதி ரூபகுண மும உகதகரயமெனகை [யாமுமஇதயாதி] இவவளவும செயயாமைககு நாஙகள எனன பிழை செயதோமா? காமேயனறிகதே நாமகருமம செயத குறறமுணடோ? பரணயிநிககுக குறறமாவது பிரிநதாலும ஆறியிருகசையிறே

ஈடு—ஆறுமபாடடு எஙகள ஆறருமை பரிஹரிததிலராகிலும தமமுடைய நாராயணதவம ஒறுவாயபபோகாமே நோகசிககொளளாச சொலலுஙகோள எனறு நினறது கீழ, இதுகக அவாகக மறுமாறறம 'நமமுடைய நாராயணதவமும அறிய அமையும, தாமலலாதாருடன கலநது வரும அவதயததிறகாடடில' எனறிறே, தமகக அவதயம வாராமே, எஙகள் ஸகதையுங கிடகககக ஒருவழியுணடு—தாமஅழகுசேணடேறப புறபபடதேல, ஆனைகக அருள்செயயபபுறபபடதேல செயவன சில உணடிறே, அபபோது எஙகாதெருவே போனால தமககும ஸவரூபஹாநி வாராது, நாஙக ளும ஜாலகராநதரததாலே கணடு ஜீவிததுகிடபபதோம, இபபடி அவிருததராச செயயலான பினபு அததைச செயயசசொல எனறு ஒருவணணை இரககிறாள

[அருளாத நீர்] "வாதஸ்ய தம்ஶ" (ஏததவரதமமம) எனறு அருளுகைகக ஸஙகல பித திருககுமாபோலே அருளாமைகக ஸஙகலபிததிருகிற நீர "மயாவறமதிநல வருளினன" எனறு நெஞசுருகிகிடककுமவா "அருளாதநீர" எனகிறது எனன தயாவிஶேஷமென றறிகிறி லோம "அருளாதநீர" எனறு ஒரு திருநாமம சாறறுகிறாள் அனறிகே, தயாவிஷயம பெறாமை யாலே தயை குமரிருநது தயை பண்ணாதிருநகிற நீர தயைகக விஷயம போருமிடசதிலே தயை பண்ணி யெனனாமாம [அருளி] அருளே நிருபகமான ஸ்வரூபம உமரது, நிர்ததயாகதம 'ஐயோ!' எனனவேண்டமே தஶை இவளது, அருளாதோழியுமபடி யெங்ஙனே? [அவராவி துவராமுன] பினனையும அருளக தவிரீரிறே? அது அஸதஸமமாவதறகு முனனே அருளபபாரும அவளுடைய பராணன பரையற உலருவதறகு முனனே அருளபபாரும, "ஜீவஜீம் ஶாம யமாரஶஸ்ஸம்ஹாவயதி சீரிஶாரு" (ஜீவநதிமமாயகாராமஸஸமபாவயதிகீரததிமாரு) என னுமாபோலே நாஙகள சொல்லுமததனையேயோ வேணடுவது? அவன அருளப புகாநினறானோ? எனன,நீஙகள் அறிவிக்குமததனையே வேணடுவது,கோடுவேருவாரும அஙகே உணடு,[அருளாழிபபுள]

ஆறுமபாடடு - அருளாத நீதயாதி கீழிறபாடடில பரமேயாதுவாத பூரவகமாக இபபாடடுககு ஸஙக தி எஙகளாறறாமை இத்யாதி ஒறுவாயி - விகலமாய மறுமாறறம பாதயுததரா "அவா வீதி யரு ளாழிபபுடகடவீர" எனறத்தைக கடாக்ஷித்து ஸஙகதி - நமகிகு அவநயமவாராமே இதயாதி அழகுசேண டேறப புறபபடுமகையாவது அழகுகாடடப புறபபடுகை அதாவது - தானஅபஸரிததுக் கொணடு புறபபட டால, அதஅழகு ஆஸரிதாநெஞசிலே படுமபடி புறபபடுகை, யதவா, அழகு செணடேறபபுறபபடுகை - விள் யாடடுசெசாரிகைப புறபபடுகையுமாம

அருளாதநீரருளி - முதலின அரததததில ஸஙகலபததிலே லக்ஷண வியாகயாதாவின சுடபொடு - மயர்வற இத்யாதி மிரு-ஶிவகுகெ-நாலியாநவலி-கசாஶ அருளாத நீர் இதயாதி தமர்நநது - அறு பவயோசயமானதிக்கே யிருகது த்விதீயாத்ததுகுகுசசோ பாவம அருளாநிருபகம்இத்யாதி 'நீர' எனகிற பததிலே தயாநிருபயத்யம தோறறுகிறதெனறு கருதது 'அவராவிதுவராமுனனருளி' எனறு அநவயிதது, 'அருளாதநீர' எனறதின முதலின அரததத்துக்குச சோ ஸஙகதி - பினனையும் இதயாதி ஶபதார்ததம - அவ ருடைய இத்யாதி முனனே அருளவேணுமெனறதுகு ஸமவாதய - ஜீவஜீவிதாதி ஸ-ஶ-ரகாணெ வாகொ-நவகுவாரிஶெ ஶ-ஶ-ஶ-

அருடகடலான புள்ளு "வெஞ்சிறைப்புள்" எனறுள் கொண்டுபோனபடியாலே, இடபோது வரவுக்கு உடலாகையாலே "அருளாழிபபுள" எனகிறுள் [கடவிர்] - அநுகூலர் கண்டு வாழுகைக்கும ஸுகல்பர்சத்தாலுமாகப போகாதே பிசகிச சுழியாநிற்குமிறே; அசேதநமான ரதத்தோபாதி வடிம்பாலே தாக்கி நடத்த வேணுமாயிற்று எங்கேதான? எனனில், [அவர்விதி] - அவளா தெருவிலே அங்ஙனேண்ணுமோ? ஒருதெருவிலே பலகால் போகடபுக்கவாறே "இது வேறுமனனறு" எனறுஇரார்களோ? எனனில், [ஒருநாள்] - நாங்கள் ஜீவிததுக கிடகைக்கு ஒருநாள் போக அமையும [அருளாழியமமானை] பெரிய திருவடியும மிகை, *"நாமறையாளாகிலும சிதருரைகக மேல் எனனடியாரதுசேயயா" எனனுமபடி அருடகடலானவன்றே அனறிக்கே, திருவடி ஒரு வனுமாயிருந்ததோ! அங்கு கையாளாயுள்ளாரடைய நம பாகரமன்றோ? அருளை நிருபகமாக வுடைய திருவாழியைக் கையிலே உடையவன அருளாா திருச்சக்கரமிறே! ஸர்வேச்வரனுக்கும கைக்குறியாடபை வாங்குவது இங்கேயிறே! ஸர்வேசவரனபக்கல் அருள் மறந்தாலும அருள் கூடே கடடிநிற்கும இடமிறே [இது சொல்லியருள்]-இத்தனையுஞ் சொல்லி யருளாவேணும் ஏதேனலிய, "அருளாழிபபுடகடவி ரவாவிதியொருநாள்" என்கிற வார்தததானாக சொல்லியருளவேணும். [ஆழிவிரவண்டே] மரமஹாரமாய அழகிதான வண்டே! என்னுதல், ரவிவு சிறுத்திருக்கசடசயதே காம்பீரியம் பெருத்திருக்கிற படியைச் சொல்லுதல் ஆழியேனறு - வெடடமாய, சுழலபடபமகிற வண்டே எனனுதல் கடகருடைய ஆத்மகுணத்தோபாதி ரூபருணமும் உதநேச்யமென்றாக. [யாமு மேன பிழைத்தோமே] நாங்கள் என்னதடபச்செயதோம்? தாம் பிழைத்து துவளாவிடடு ஸவத் தாற்போலே, நாங்களும் க்ரமத்திலே பெறுகிறோமென்று ஆறியிருந்தோமோ? தீயகனின் காலிலே

---

* பெரியாழவார் திருமொழி ச-கூ-உ

'அருளாழிபபுள்' எனகுல ஸ்யாஹரதமனறோ? யனன, வெஞ்சிறை இத்யாதி 'பிதாடல்' எனனுமபோலே அசேதந மமதியாலே சொலலுகையென்றனன, அநுகூலர் இத்யாதி [illegible] அசேதநமான இத்யாதி - [illegible] - [illegible] மாத்தாலே குறி அங்கீகரிக்கிறபோ - அபபடி யுக்தியோ? இதுவேறுமனன்று - இது வேறுபடியன்று ஒரு [illegible]யோ? யனன - நாங்கள இத்யாதி அருளாழியம்மானை [illegible] அதிகம் புருஷகாரபூதனான திருவடியும் மிகையாயபடி [illegible] யிருக்குமோ? யனன, நாமறையாளாகிலும் இத்யாதி - பெரியபிராட்டியாலே யாகிறுல குறைவுசொல்லுமாபோல, மன்அடியார் குறைவுசெயயா என்று சொல்லுமபடி கையாளாயுள்ளார் - பரிகரமுள்ளவர், கையிலேயிருக்கிறவர்க்கு சொன்னாலும் [illegible] மாத்தம் - அருளை நிருபகமாக இத்யாதி அபபடி அருளை நிருபகமாக யிருக்குமோ? யனன, அருளார் இத்யாதி. 'ஆர்' என்றதுக்கு அர்த்தம் ஸ்ரீவேஸ்வரனுக்கும் இத்யாதி கைக்குறியாடபை வாங்குவது - அபபடையாலே கடன்வாங்குகை. 'கைக்குறி - ஆபபைக்குறி' என்று சொல்லிப பரிபாடை. அதாவது - ஒருபதார்த்தம் கடன் வாங்குமவர்கள் 'கைக்குறியாகத்தருகவேன், ஆபபைக் குறியாகத் தருகவேன' என்று சொலலுவான குறி - அளவு. விவரணம் - ஸ்ரீவேஸ்வரன் இத்யாதி - யத்வா, ஸவோக்தி - ஸ்ரீவேஸ்வரன்பக்கல் இத்யாதி அருள் மறந்தாலும் - தலையில்லாதபோனறும் அருள்கூடேடபடி - க்ருபாவானாகிய [illegible] அவனிடத்திலிருக்குமென்று பரதாபர்த்தம், யாதுரதிகொமாவசிகூபாகொமாவஸுதமு என்று [illegible] ஆழியேனறது - வருத்தமென்று விவக்ஷித்து - ஸ்யாமஹாரமாய் இத்யாதி ஆழியென்று - ஆழமாய, அத்தாலே - காம்பீர்யம் விவக்ஷித்து, வடவு இத்யாதி வண்டானபடியாலே, வடவு தெற்றிருக்குமென்று அர்த்தம்தித்தம். ஆழியென்று - வடடமாய, அத்தாலே - சுழலுதலைச் சொலலுகிறதாகிறது - ஆழியென்று இத்யாதி இரண்டுபொருளுக்கும் வரியென்று - அழகு இரண்டாமர்த்தத்திலே, இதுக்குக் காம்பீர்யமாவது - சொன்னகாம்பீர்யத்துக்கும் அவ்வருகே சில செயல்படபடியான அவனுடைமை காம்பீர்யம் ஆத்மகுணமாகவுமாய வைப்பிரதேசம் - கடகருடைய இத்யாதி 'யாமும்' என்ற சப்தார்த்தம் - நாம்பிழைத்து இத்யாதி துவளாவிடடு-துவளாவிடடு ஆறியிருந்தோமோ? யனன, தீயகனின் இத்யாதி தீயகனின்காலிலே-"[illegible] வரையாமி

acharya.org

விழுவாரும், தூதுவிடுவாரும், தாமாயிருக்க, அததலை இததலையாயும் வாராதிருக்கிற தமமதோ குறறம? எங்களதோ? (ச)

ஏழாம் பாட்டு.

என்பிழைகோபபதுபோலப பணிவாடையீர் நினற
எனபிழையேநினைநதநுளி அருளாததிருமாலாககு
எனபிழைததாள்திருவடியின் தகவினுககேனறுநுவாயசோல
எனபிழைககுமிளங்கிளியே! யானவளாததநீயலையே

ஆ —(எனபிழை) தமமைப பிரிநதுபடுகிற வயஸுநதனமேலே எலுமபிலே இழை சோதமாறபோலே எனனைப பணிவாடை நாராகிறசசசெயதேயும, என கருபபையை ஒனறும நினையாமே எனபிழையே நினைநதுநுளி அருளாகிருகிறவருககு, நான ஏதேனும பிழைசெயதால தமமுடைய கருபபைகு விஷயமலலாதபோரு பிழையு முணடோ? எனறு ஒருவாரததை சொலல வேணடும எனனுடைய பிறகலைகளை காடடியும அவனுடைய கிருபாமதததை சொலலியும எனனுடைய எலுமபை பிழைககிற இளங்கிளியே! அவருககுச சொலலுமிடததில, அவர வாரதைதையை மறுததருளியும பிராடடி திருமுகமலே வைதது சொலலவேணுமெனறு இததனைகும உறவுபோராதோ? எனகிறாள

ஒ —ஏழாமபாடடில, இததிருவாயமொழிகு நிதானமான அபாரகஸஹகவததை அநுஸந்தித்து, 'தனனுடைய இகருணைததுகு நான புறமபோ?' எனறு எமபெருமானுககு அறிவி' எனறு தன கிளியை நோகிசசொலலுகிறாள

[என்பிழை எனறு தொடஙகி] விரஹவயஸுநதனுகுமேலே எலுமபை இழைகோதாறபோலே பணிவாடை நாராகிறது, நிரதிசய க்ருபாவானான தனகு இஙஙனே நோவுபடுக கணடிருககை பொராதெனறு பாராமலே யோடடியோடே கூடி எனகுறறஙகளையே அநுஸந்தித்து கருபைபண்ணுதிருகிறவனுககு என அபராதமெலலாம பொறுககருளுமபடி பிராடடி ஸநிதியிலே அறிவி யெனறு கருததாகவுமாம [எனபிழைததாளெனறு தொடஙகி] ஸவாமியான உனனுடைய அபராத ஸஹதவததுக்கு விஷயமனறிகலே நோவுபடுகைககேடான என்ன தபபுச செய்தாள்? எனறு ஒருவாரகை சொலலு [என பிழைககுமெனறு தொடஙகி] மாரமஹாரமான நிறததாலும வடிவழகாலும பலயனையாலும நலலபேசசாலும வாயின சிவபபாலும பருவததாலும எமபெருமானோடு அறவொததிருகிற உனபடியை காடடி எலுமபை யிழைதது நோவுபடுதுகிற இளங்கிளியே! எனபிழைகுமெனறு தொடஙகி] என்ன தபபுணடாமெனனவுமாம [யானவளாததநீயலையே] தாயமாரைப பிளளைகளும நலிவரோ?

ப —அநநகாரம, அவனுடைய அநவதிககருணைக்குச்செயததொரு தபபுணடோ? எனறு சொலலெனறு, தான வளாதததொரு கிளியைப் பார்தது வாரதை சொலலுகிறாள

ஆழ்வீரிவன்பே, அருளாழியமமனைக கண்டக்கால அருளாதாரீ! அவரால்லதுவாருமனை அருள், அவாவீதி யொருநாள அருளாழிபபடகடவீர் எனறு இது சொலலியருள, தங்கள குறறமபாராதே வாசசொலலுகிறது என? மாடடோமெனனில, யாருமெனபிழைததோமே யெனறு சொலலியருள அதாவது இததனையுஞ சொல்லியருளவேணுமமுத்யாவய (ச)

acharya.org

எனபு இழைகரும இளவகிளியே (உனதுடைய ரூபசோலையாலும வடிவிலிளமையாலும ஸமாரகமாயகொண்டு) எனன எனுமனபன செதுகுகிற கிளியே! யானவளாத்க நீயலலையே - (பருவதுகுகரும இளமைக்கு மேடாக) நானவளாத் துபபோந்த நீயலலையோ? (எனகலேசமிருநதபடி)! எனபு-எனுமபிலே, இழை - நுனிமுனை, கோபபதுபோல - கோக்குமாபோலே, பனிவாடை குளிர்ந்த வாடை, ஈரினை - ஈரநினறது, என பிழையே நினைக்கருளி-(இவை எனிலே) எனபக்கல அபராதததை நினைநருளி, (நாமுடைய தபபு பாரார்ல), அருளாத எனபாகலருளாரிக, திருமாலாககு - அருளுவிகு மவளுககு நலலாரிருக்கிற அவாகரு, திருவடியினை-ஸமாபியான உமமுடைய, தகவிலுகு ஸமாபாவிக கருபாருணத்துக்கு, என - என்ன, பிழைத்தனமென்று - தபபுச் செயதானென்று, ஒருவாய ஒருவாரத்தை, சொல - சொலலவேணும வாய - வாரதையை, எனபிழைததான - உமமைபபெறுமகைககுத தான யதாரபண்ணினானோ? எனறு கருதபடி. ஒரு வாரதையை சொனனால எனன பிழையுண்டா மெனறுமாம. "ஈரினைறது" எனறும பாடம் இதில-கடகருவடைய அமயவேபாபாதிகளாரும, கிருஷிதகாரரநிலமபண்திதலாகிகளால வரத பரயனகவுந தோற்றுகிறது

இ—ஏழாமபாடடில, நாமுடைய அபராத லறுதவததுக்கும் கிலமனிருர? என பிழையெனறு அவாகரு அறிவியெனறு தன கிளியை நோகக்கொலலுகிறாள; இத்திருவாய மொழிகு நிதானமான பாடடாயிறது இது

[எனபிழைகோபாதுவேல] - எனுமபிலே துனாகரு நாம கோக்குமாபோலே. [பனிவாடை] "வாரவகலுதிகொவவெள" எனகிறபடியே பண்டு குளிர்ந்து போரும வாடை இபபோது வாயகமாகிறபடி [ஈரினைற] - ஈரநினறது விரறுகருவமாயிருகிற தின்மேலே வாயகவாக்கம நனிறபடி "வடுவலாமதுகிலவமடு" [எனபிழையே நினைக்கருளி] வாடை நனிந்தபடி போராதெனறு மோண்டைசினைவை யாயிறபடி நலக்கிறிறது அவிஜஞ தாவாகை தவிரநது, இபபோது "ஸகலஸ ராஸ்ரு" எனகிறபடியே தோஷததில வாவறுகநாயப பிற்ற இருக்கிறது. [அருளாதிருமாலாக்கு] - எனபிழை பாரதது கைவிடடு, "நகஸ்ரீஜாவ ராயுகி" எனறுமவளோடே அணையஇருக்கிறாரோ? நமமபாரதநகளோ பொறுமபடிக்கும் பிரேடடு வாரிதியிலே அறிவி யெனனவுமாம 'அபராதகளைக் கணகிடுவாகரு அவளரும கூடடுபோலே காண்' எனறுமசொலலுவர். [எனபிழைததான திருவடியினை தகவிலுகு] ஸமாபியான உமமுடைய தகவிலுக்கு எனன தபபுச் செயதான? அபராத லறுத்தவாகிறது - ஆனால அதுகுகு அடியான தனை - தகவாகிறது எனபிழை அநாதிகாலாரஜிதமானதும நாமுடைய கூலமகுகு எவவளவு போரும? "கிங்கொவக்ருதமேநஜெரு, வாதுகவெஸ்தவஸ்திஷ்டதிவாக்ஷெஸ" [திருவடியினை தகவிலுக்கு] - இறவேபோ நமமதாமபயான குடலதொடக்குண்டாயிருகக, குறறத்தைக் கலக்கிடடது அமையாதோ? பாரபதிகரு போராது, கூலமகரும போராது [எனறொருவாயச சொல] - ஒரு வாரத்தை சொல்லு. [எனபிழைகரும்பாவகிளியே] - பருவத்தாலும பிறத்தாலும வாயின பழுபபாலும பேசின இனிமையாலும ஸாவகா லதகுபபமாகையாலே உனவடிவைக் காடடி எனும்படபிழைக்கிற நீ, ஒரு வாரதையை சொனனால எனன கபாடுண்டா மெனனவுமாம [யானவளாத்தநீயலலையே] - கலந்தார் செயயுமவற்றை வரித்தில பிறந்தாரும செயவதோ? நிவாரக நிலலாத ஸ்வதந்திர செயலை நீயுந செயயவோ?

ஈடு — ஏழாமபாடடு தந்தாமுடைய அபராதத்தைப பாராதே, "அருளாழிபபுள் கடவீரவர்ஸ்தி" என்று சொல்லுமித்தனையோ வேண்டுவே தேனறு அவர்க்குக் கருத்தாக; என்கள்

ஏழாம்பாடடு - என்பிழை இந்நாளி பிழிந்தபடியே, 'எனபிழைத்தோம்' என்று பிழையை

acharya.org

குறறமோனறமேயோ பாபபது? தமமுடைய அபராதஸஹதவம பாரககநகடவ தனறோ? எனறு சொல எனறு தனகிளியை இரகசிறுள

[என பிறை கோபபதுபோல] எலும்பும நரமபுமேயாமபடி ஶரீரநதான போர கருஶமாயிறறு எலுறபைதோனைதது, அதிலே மூாததமா யிருபபதோனறை வியாபரிபபிதாறபோலேயாயிறறு, பனிவாடைாகினறது நஞசுடடின வாடையானது இருககிறபடி "வெஷ்ரவவ-ஶாஸ்ரம்" (பரமபோபவநமாருகம்) எனறு நாயகனுகிருகுமாபோலே இராநினறதுகாணும இவ வாடை இவளுகுகு "வஜ்ரவஸ்ரமஷ்டிகவஹம்" (பதமஸோகந்திகவஹம) கரமபகன சுவோரைப போலே நாமரையோடை சேஷகுழிரோடைகளிலே சென்று புகுகு, "பூவிலிதியிய் அதிய வேகைகை தடடுமே" எனறு, மேலவழ நினறு, அரிரிதியான பரிமளநாதைக கொயதுகொண்டு வாராநினறது "ஶிவம்" (ஶிவம) கரபபறறு பசுங்கெனறாயிராநினறது அகாவது பறறபே சிலாக்கு உடமபு கோதேதுச சுணங்குதியாகே காயக்கலைகு தெனறாயிருநதகு "ஶோகவிநாஶம்" (ஶோகவிநாஶம்) நமமை இனி பராணனோடேவைகது நலியாகுபோலே யிருநதது "ஶ்ரீ" (தங்யாரி) காறறு வாராநினறதெனறு, எநாநதஸ்ககரமகேடிபபடுகோகை படுகிறவர்களும சிலரே "ஶுஷ்ணவெஷவெ" (ஶுஷ்ணவேஷவேங்கே) இருளபபோகோ வருவது எனறிருபபாகள் "வெஷ்ரவவ-ஶாஸ்ரம்" (பரமபோபவநமாருகம்) 'ஆநரந்திய நேருபபு' எனறு வாபோலே இபபடி மஹிஷியானவள வாடைகுகு இடைநது நோபபடாநிற்க, இகுகைப பரிஹரிகைகுக அவர், கடலடைப்பது படை கிரடடுவேதாகிறபடி நாயகநாயகிகள் ஒருவரையொருவர் பிரிநதவாறே அந்தரஹாதிகாலிலே துகை யுண்பதே இபபடி? *(அநதரகதிலே ஹாதமானது அநதரஹாதி ஆகாஶாதவாயுவிறே கால்

கடலைடைபபது படைகிரடடுகாகிறபடி எனற வ்யதிரேகலக்ஷணயொனறையும் ஸ்வீகரிபபதி நான்படி

* குண்டலிதம் வ்யாகயாநவிருததம் எனபா

உடமபெனறதே 'எனபு' எனறதுக்கு பாவம் - எலும்பு | இதயாதி ஶரீரகமாயிருபபதொன்றை எனகையாலே - 'இறை' எனறு - கர்மஸம்பாவனை ரஸவாதிகளுகுகும உபலக்ஷணமெனறபடி சோபபது தொனையிலேயாகையாலுலே தொனைத்தெனறது - அரதவிதம் 'பனி' எனற விஶேஷித்துக்கு பாவம் - நஞ்சு' ஈன இத்யாதி பனிவாடை யெனறாகுகு தருகடாநதர வெஷ்ரவவ-ஶாஸ்ரி இஸ்லோகதுகுகு வியாகயானம் பணணுவதாக ஸ்ரீகோவிநாதநடு வெஷ்ரவ்ரி கிரிஷ்ணகாரணைவ்யாஶே - 'வஜ்ரவஸ்ரமஷ்டிகவஹம்ஶிவம்ஶோகவிநாஶநடு யஜ்ரா ஶுஷ்ணவெஷவெஷ்ரவவ-ஶாஸ்ரநடு॥" ஸௌகுகிகம் - செகுறுநீர் புகுபபகையவாநதுக்குகு தருகடாநதர - கலாபகன் இத்யாதி கலாபகன் - காராபுகுபபகள தொடுதக காகுவாணமாலை ஆடை - ஸாஸவ | பரமஸௌகுகிகஸபதுகள தத்காதலகுகைகை யெனறு திருவுளம்பறறி அருளிசசெயகிறார் - ப்ரியிரியில் இதயாதி அரிரியான எனறது - சாடு அரியாலே - வண்டாலே மிகிகபபடட பரிமளமெனறு ஸவபாவார்தமாம் அரியையிகிதத செலலெனறு சாடு அது போலே ஸ்லாகயமான பரிமளமெனறபடி சோமிகுகொண்டு - கறறிகொண்டு ஶிவம் - ஶுத்தம் ஈஷணங்காடி யாதே - தனஅதிஶயமகுணருதே நாமிகுகுஸிகுகேன்றால் - தாய - பரதமத்திலேயுண்டாய தலைதெனறல ஸ்லாகயமான தெனறவெனறபடி ஶோகவிநாஶகத்வம் - பராணவிநாஶதவாரா எனறுகருதது வாதமாகாதுக்கு அரக்தம் - இருளபபோகோ இத்யாதி இதுக்கு - ஸேவிதாமஶதகில அபர்யாபதியில ஶோகு அகாஶதில் நெருபபு | படபாகலம் 'ஆகரத்தில நெருபபு' இதயாதி வாசயாநந்தரத்திலே, 'நாயகநாயகிகள்' ஈத்யாதி வாசுதேவஸலையபு மேலுக்கு அவதாரிகை-ரீபபடி மறிரியானவர் இதயாதி இது வயதிரேகலக்ஷணை அந்தாஜாதி காலிலே-அநதாதிலே - ஆகாஶதிலே ஜாதியை - ஜநமதையுடைய, காலிலே - காறறிலே எனறபடி 'ஆகாஶாதாயுவு' இறே ஸரீரஜாதிகாலிலேயெனறு தவகி இதனைபபரிஹரிகைகுகு அலகடலைடைபபது படைகிரடடுகாகிறபடி எனற வ்யதிரேகலக்ஷணயொனறையும் ஸ்வீகரிபபதி நான்படி

acharya.org

காற்று) [எனபிழையே நினைந்தருளி] - நானடகேற க்லேஶம் பொறாதேன்று கீழாண்டைச்சிகை வாசியானினருர், அவிஜ்ஞாதாவாகை தவிர்த்து, "ஸஹஸ்ரநாமஸு" (ஸஹஸ்ரநாமஸு) எனகிற படியே இப்போதுதோஷத்தில் ஸாவஜ்ஞராயாமிறது இருக்கிறது [அருளாதிருராவார்க்கு] "தகஸ்ஸி ஸாவராயுதி"(தகஸ்சிந்நாபராத்யதி) என்பாரும்அருகே யிருக்க,எங்கள்குறை பொறுத்து அவள்பக் கல் முகமபெறவிருக்கிருரே?"என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செயபுடி "நான்இப்படி நோவுபடவேண்டு கிறது அவனுக்கு அவள் முகங்கொடுத்து அகேதுவாகாகையிறே யேனறு இனனுதாகிருள்" எனறு பிள்ளான் பணிக்குமபடி உறவர்ளாவிடத்திலேயிறே வெறுபடுவாரதும் அருளாதொழிகிறதென்? என்றால், தந்தாகுற்றம் பாராதே அருளச் சொல்லுகிறவரோ வேண்டுவது? என்று சொல்ல நினைத்தாராகில் நீங்கள்தான இங்கனே சொல்லுங்கோள் என பிழைத்தாள் திருவடியினதகவிறுக்கு என்னுங்கோள் எனகுற்றத்தைப பார்த்து தரிக்க நினைத்தாராகில், தமபோறையாகிற நோதா வைக் காடடுங்கோள் ஸ்வாமிகளான தம் போறை வெறுநிறுப எங்களால் குறைந் செயயப் போமோ? என்னுங்கோள் ஆபரயத்துக்குத் தக்கபடியனறோ எம்மாண; நாங்கள் குறைந செய வதும் எங்களாலவிலே, தாம போறுபபதும் தம்மாலிலே யன்றோ? [திருவடியினை தகவிறுக்கு என பிழைத்தாள்] "தேவரீர் க்ருபைக்குத் தண்ணீர்க் துறும்பாக எதேனும் பரதுஷிண நமஸ்கா ராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோ" எனறு நாயிள்ளை அருளிச்செய்யபுடி [தகவிறுக்கு] "ஆ ஆ ஶாஸ்வாவெரொ யமுஷ" (ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதாஸ) என்று சொல்லுமபடி யிருக்கும் நிலைக்கு என் பிழைத்தாள் - என்ன நப்பச் செய்தாள்? "கிரொவமுலும்" (கிங்கோபமுலம்) என்று ளிறேதாரை ராஜபுத்ரர்களை நாலுமாலாமின்னுக்கு ஏறிடிக்கும்இரையாக்கி நதாஸகள்போகப்ரவாணரா

கிய க்லேஶம் இத்யாதி கீழாண்டைச்சிகை - பழம்ணக்குக்களிலே கிற்கை கிறவை 'பிழையே' எனகிற ஸவாரஸ்யம் - ஸவிஜ்ஞாதாவாகை ஶ்ரீஸஹஸ்ரநாமம் ... "ஸவிஜ்ஞாதா வா ஸஹஸ்ரநாமஸு" ... ஸ்வஜ்ஞராய்ப் போந்தவா இப்போது அது ஆகாரத்தை விட்டு, தோஷத்துக்குவாஜ்ஞரென்ற படி திருமாலாக்கு எனறதுக்கு - திருவிளிடத்திலே மாலாக்கு எனற பெயர் நிலாவுமா, திருவி னறுக்கு விஷயபூதரென்ற பிள்ளானிர்வாஹம். எனக்கு அருளாலையாலே, இவர் திருவிளிடத்திலே மாலாய ப்ரேமத்தினை போக்கி, அவர முகங்கொடாரென்ற பெயர் நிலாவுமாறுக்கு அர்த்தம் அருளாதொழிகைக்கு ஹேது-அவருக்கு அவர் ஸ்வரூபமுண்டையாய், தன்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு விஷயமாகி முகங்கொடுத்துக்கொண்டிருக் கையிறே யென்ற பிரசித்தியை இன்னதாரென்னென்ற பிள்ளானிர்வாஹத்துக்கு அர்த்தம் மாலாக்கு ஸ்வரூபத்தை ... "வாஸுதேவ ஸர்வாஸ்ரமாஹ ஸர்வாவாஸமாஹ ... ஸர்வாஸ்ரயஸ்ஸர்வாணி சரேதி ஸர்வ ஸ்ரீ" இன்றாகிறுள் - வெறுக்கிறுள் ஸ்வாமியை வெறுக்கலாமோ? என்ன, உறவர்ளாவிடத்திலே இத்யாதி ஸமிஷ்டாதிவஸ்வாஸமாகிறே 'தகவு' என்ற தற்கு - பொறையாக அர்த்தம்-என்றுற்றதை இத்யாதி தரிக்க தண்டிக்க (நிந்தாவு) - ஸிஸுத்திலோலை 'திருவடியின் தகவிறுக்கு' எனற கூடடி பாவார்த்தம் - ஸ்வாமிகள் இத்யாதி. செயயபோகாதபடியென்? என்ன, தஸ்யாபராதத்த இத்யாதி விபுத்வாணுக்கு ரூபாஸ்ரயத்துக்கு என்றபடி விவரணம் - தாங்கள் இத் யாதி இத்தபபடத்திலே பிழை - அர்த்தாவாஜ்ஞி, 'தகவு' என்ற க்ருபாபரமாக அர்த்தாந்தரம் - தேவரீர் இத்யாதி. இத்தபபடத்திலேபிழை உபபாதனாவ்யம். விவரணம் - ஆந்ருஶம்ஸ்யதீத்யாதி ஸ்வாஜ்ஞ ... "ஸகலாஜ்ஞ ... ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோதாஸ" ... பொறையென்ற அர்த்தத்திலே ... ஆந்ருஶம்ஸ்யம் ... ஆஜ்ஞ

யிருந்துஅவற்றைஒன்றையும் புகதிபண்ணுகே,'உமமுடைய கோபததுகது அடியேன்?' என்றுளிறே, அவாகள் பொறுமையை நினைததிருந்த கனததாலே "உ ஜெ ட வாது" (மநுஜோநதாபுதர)- அறுபதினாயிரமாண்டு செயதாசெயத குறறங்களைப பொறுகதுசசோவிடஆணடுகொண்டு போந்தான உங்கள் தமபபனா, அவன வயிறறிலே பிறந்து குறறஞசெயதோமென்று தலையறுகக வந்துநினறீா நீா, அழகிதாயிருந்ததுஉமமுடையபோகது!"கஸ்தேஸ்நஸ்ஸ நிஷ்ட திவாநிதெவ '(கஸதேநஸநதிஷ்டட திவாநிதேவ) ஸாஸ்தரவமய மனறிககே கண்டதிலே ககேச சாபலதைபபணணி மீளமாடடாத தியகுகுகளை நீரே 'இழந்த போகங்களை புஜிபபது' என்று சோததுவிட,நீா சொலலிறுச செயதன வேனறு தலையறுகக வந்து நினறீா இபபடி சொலலலாமபடியிறே இவா பொறை யிருபபது [ஒரு வாய சொல] "ஒருவாய" என்றது ஒரு வாரதததை யேனறபடி "சொல" என்றது சொல்லு என்றுய, ஒருவார்தததை சொலலு என்றபடி. [என பிழைககு மிளங்கிளியே] மேளகதயததாலும ஸநிகதமான பணிதியாலும, வடிவில பசுமையாலும, வாயில பழுபபாலும நாயகனுக்கு ஸ்மாரக மாய எலுமபையிழைகக்கிற கிளி யேனறுதல, என பிழைகக்கும என தசையை அறிவிததால எனன தபபுண்டா மேனறுதல் [யானவளாதத நீயலையே] ஸ்ரியபதியாயத தானதோனறியா யிருபபா செயவாதை வயிறறில பிறந்தாரும செயவரோ? கலந்துபிறந்தா செயவதை வளாததவா களும செயவாகளோ? [யான வளாத்தத நீயலையே] அவனதான இபபடிச செயயவேண்டிச செய் தானோ? எனனோடடை ஸமபநதமனறோ அவன இபபடிச செயதது? அபபடி எனனோடடை ஸமபநதம உனாகு முணடானபினபு, நீ நலியச சொல்லவேணுமோ? [யான வளாதத நீயலையே] எனகுத் தககாறபோலே யனறோ நீயும இருபபது, உனக்குக் குறையோ? (எ)

எட்டாம் பாட்டு.

நீயலையேசிறுபூவாய் நெடுமாலார்ககென்றுதாய்
நோயெனதுநுவலேனன நுவலாதேயிருநதொழிநதாய
சாயலோடுமணிமாமை தளர்நதேனநான் இனியுனது
வாயலகிலின்னடிசில வையபபாரைநாடாயே

போக்து - வயாபாரம பரதயுத பரிநிமூலமே உளளதெனகிறா - கலதே இத்யாதி பரதிஜஞாதகாலாதிக்ரமத் திலும 'கஸ்தேஸ்நஸ்ஸ்ஷ்ட திவாநிதெவ' என்றதுகுக கருததென? என்ன, ஸாஸ்ரவசாரீதாதி காலாதிகரமம உமமுடைய நியமத்தாலே வந்த தெனறபடி. என்பிழைக்கும் - எலுமபுகளைச சிதைககு மென்று முதலர்த்தம என் - என்ன, பிழைக்கும் பிழையாம? தபபுண்டா மென்றபடி. என்று இரண்டா மாத்தம யான் வளர்ந்த நீயலையே என்றதுகு-' ஒருவாயசொல 'என்றவாறே, அது செருககடிதது அநாதரித் திருக்க, சொலலுகிறுளென்று அவதாரிகை அநுஸந்தேயம 'திருமால்' என்றதைபபற்ற ஸ்ரியபதியாய் என் றது தான்தோன்றி என்றது 'திருவடி' என்றத்தைப பற்ற, வவதாநதா னென்றபடி. விவரணம் - கலந்து இதயாதி தாதபாயாநதரம - அவன்தான் இதயாதி விவரணம் -எனக்குநடக்கா ரபோலே இதயாதி, மூனறும தாதபாயமாதல 'எனபிழைக்கும்' என்றதின பாதமதவிதியார்தாநுகுணமாக, 'யானவளாதத' என்றதுகுத் தாதபாயதவயெனறு கண்டுகொளவது ஸ்ரியபதியாய இதயாதி வாகயதவயததுக்கு -' வளாதத' என்றதிலே நோக்கு அவனதா னித்யாதி வாக்யத்துகு - 'நீயலையே' என்றதிலே நோகு எனபிழைககு மிளங்கிளியே, எனபிழைகோபபதுபோலப பனிவாடையீரகின்ற எனனிடததிலும, எனபிழையே நினைததருளி அருளாத திருமாலாக்கு திருவடியினதகவிலுகுகுஎனபிழைததாவெனறு ஒருவாயசொல பினனையும அது அநபபரமா யிருக்க, யானவளாத்த நீயலையேயிதி இதயநவய: (எ)

acharya.org

ஆ —(நீயிலியே) கனறுடைய அவஸ்தைகளைக் கண்டு அவஸ்தாமாகிற பூவையை நோக்கி, எனக்குஅரியனாகையே தனக்கு ஸ்வரூபமாயிருக்கிறவர்க்கு நோயென்று நினைவுண்டோ, தவஸ்தே யிருக்கொழிந்தாய நீயிலியோ? என் உயிரானது முடிந்ததுவிடாய, உனக்கு சங்கையைத் தேடாய என்று சொல்லுகிறாள்

ஒ —எட்டாமபாட்டில, ஒரு பூவையைக் குறித்து பகவதவிஷயலேஷகாரிலே தனக்கு வந்த மஹாவஸ்தைகளைச் சொல்லுகிறாள்

[நீயிலியே யென்று தொடங்கி] - இவளது என் அவஸ்தைகளைக் கண்டு மிகவும் கலங்குகிற நீயன்றோ? ஆஸ்ரிதருடைய நோவு பொறுக்கை அவர்களுடைய கையிலே அகிலபாரமுந்தலையிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு விரஹவஸ்தைக்காலே மிகவும் நொந்திருக்கிற என்னுடைய தசையை என்னுடைய மஹாவஸ்தைகளைச் சொல என்னை, சொல்லாதே செல்லாயினாய் [சாயலோடு என்று தொடங்கி] - சாயலோடேகூட கலல நிறங்களை இழந்தேனாய, இனி உன் பாக்கியமிருந்து உன்னை வளர்ப்பாரைக் தேடு, நான் முடிந்தேன் என்று கருத்து

ப —அந்தரம், விரதியவத்ஸலனானவனுடைய கையிலே போய் என் நோவை அறிவித்திலையென்று, தான் வளர்த்ததொரு முகுந்தனான பூவையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள்

சிறுபூவாய - பாலபத்தாலே சிறுமை பூவாய! நெடுமாலுக்கு - (ஆபரிதவிஷயத்தில் விரதியவத்ஸலனாதலாலே) பெருமாளுடைமையுடையவர்க்கு, என்னதூதாய - என்னுடைய தூதாய என்று, என்று - என்னுடைய, நோய - விரஹவியாதியை, நுவலேனோ - சொல்லேனோ, நுவலாதே - சொல்லாதே, இருந்தொழிந்தாய செருக்கடிதிருந்துவிடாய, நீயிலியோ - நீயல்லையோ? நான - நான, சாயலோடு - ஒளியோடுகூடிய, மேனி - ஸ்வரூபமான, மாமை நிறங்களை, தவர்ந்தேன - இழந்தேன், இனி - இப்படி ஆபத்தாயினபடி, உனது - உனதுடையதான, வாயலகில - வாயலகுக்குள்ளே புக, இன அடிசில - மதுரமான அடிசில், வைப்பாரை வைப்பேனோ, நாடாய் - புறமபேபோய ஆராயவேணுமவனான் இந்தால - வைடகவிச்சிதாரம் பண்ணுகிறது தன் இழவென்று தோறறிற்று சிறுபூவையென்று - வைடகருடைய பாதுவசிறுமையும் உகந்தேயமென்று தோற்றுகிறது

இ —எட்டாமபாட்டில், தன்தலையை கண்டு உருவுகிற தனபூவையைக் குறித்துத் தனதுடைய அவஸ்தைகளைச் சொல்லுகிறாள்

[நீயிலியே] - என் அவஸ்தைக்கைச் சென்று சொல்லிலென்ன, செருக்கடித்திருக்காய நீயன்றோ? இதுவுஞ் சொன்னதுண்டோ? என்னில, சிறிய அவற்றுக்கு சொல்லிற்றிலையாய இதுக்குஞ் சொல்லிற்று என்றிருக்கிறாள, கலக்கமதின மிகுதியாலே இனது என் அவஸ்தைகளைக் கண்டு தளர்ந்திருக்கிற நீயன்றோ அனது செருக்கடிதிருந்த யென்றாயம் [சிறுபூவாய] - உன் பாலயம் ஸம்ஸாரத்தைக் கெடுத்ததில்லையோ? [நெடுமாலுக்கு] - ஸர்வேஸ்வரனை யென்றுகல், ஆஸ்ரிதர்க்கல் அகிலபாரமுந்த யென்றுகல [என்னதூதாய]-அனது அவன் வரமோதுத்தைக்கு இலக்காய, இனது வெறுந்தலையாயிருக்கிற என்னதூதாய [நோயென்று நுவலேனோ] என் நோவைச் சொல லென்ன இவளநோயென்றால வயவருத்தமாயிறது இருபபது பறி பாதாழ வான நோயென்றால சாதுரதிகமா யிராதே, "ஐயிரு," "வாதுரவுரயிடுதெனவிரு" ஸம்ஸாரிகளுக்கு பாபதாதிவிஷயங்களிலே இழவு பேறுகளையாலே பாவத்திலேயும் அறியார்கள். [நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய] நோயறியாமை சொல்லாதிருந்தாயல்லை நான் ஸ்வரூபமன்று, செல்வபாவிகளைத் தனமடித்திருந்தா யித்தனையிறே அத்தனையில் வயமோதுதம் அது, இத்தனையில் நோவுஇது,இரண்டு தம்மையும் ஒருதிமாத்தாலே நோக்கலாயிருக்கவன்றோ நீ ஆயிருந்தது?

acharya.org

[சாயலொடு மணிமாமை தளாந்தேன நான்] அது, 'போகிறேன என்று உகயோகித்தது, இனி ஆரை நோகசப போகிறு யெனகிறுள ஸமுநாயமோடையோடே கூடின அழகிய நிறதைத இழந் தேன [இனி உனது வாயலகில இனனடிசிலவைபபாரை நாடாயே] இனி உனகுச செயய அடுப பது, உன பரகருகியறிநது வளாபபாரைக கேடுகைகான சரமதசையிலே கமமுடைய திருவா ராகநமான பிளளையைப பாரத்து, "வாயலகிலினனடிசில வைபபாரை நாடாயே" எனறு அருளிச செய்தார் பெரியதிருமலைநமபி

ரடு —எடடாமபாடடு முனபு இவள வாரதைத சொலலிக கொண்டாடுகையாலே தரிததிருந்த பூவையானது இவள உருவபபுகவாறே தானும உருவப புகக்கது, அதைதப பாரத்து முனபே என தாஸையை அறிவியேனனச சேருககடிததிருந்தாய, நானோ முடியாநினறேன, இனி உனனை ரவஷிபபாரைத தேடபபாரா யெனகிறுள பூவையெனபது நாகணவாயபபுா, அதாவது ஒரு பகஷிவிஶேஷம

[நீயலையே] எனதஸையை அறிவிகக வேணுமெனன, அறிவியாதேயிருந்த உன னாலே வந்த தனறோ இது ? அறிவிததால வாராதே யிருந்தானகிலிறே அவனுககுக குறையாவது? பகவலலாபம சோபபாராலே எனறிருககிறுள, அவயவதாநேந ஸமபந்தம எமபெருமானோடே யாயி ருந்த, ஆசாரயனை விரும்புகிறது - பண்ணின உபகாரத்தைப பறறவிறே, "ஸூஷீதயதொஜ்ஞா நம்தம்வ ஶிவ ஶுஹிவாடியெச" (ஆதத்தீதயதோஜ்ஞாநம தமபூவமபிவாதயேத) எனனுநினற திறே [சிறுபூவாய] உனபருவம நிரமபாமையிறே நமகாயதைக கேடேதது [நேமோலாகுகு] அவர்ககு வயாமோஹதைத யுணடாகககொடுவரவேணுமெனறு இருந்தாயலலையே?[எனதாதாய] எனகுகு அவர்பகல வயாமோஹநதா னிலலாமை இருநதாயுமனறே ! *(வயிறறில பிறந்த உங்க ளைக கொணடு அபிமதம சோரகவேண்டுமபடியனறோ ! எனகுகு உணடான ஆசை) [நோயே னது] 'பரீபரதாழவான நோய' எனறால சாதுாததிகமாயிராதே ? "ஜடிலம்" (ஜடிலம) நல்ல மாலை வந்தால 'பிளளை பரதனமயிருககாயிருந்தது' எனறாயிறு,"சகரவாததி வாயவிவேது, அவனு யிறு சனட புணைநதிருககிறுன "வீரவலலம்" (சீரவஸநம) நலல பரிவடடங கணடால 'இது பிளளைககாம' எனறு வாயவிவோரகள, அவனனறோ மரவுரியுதேதிருககிறுன "வ்ராஜேயிம்" (பராஜுஜலிம) அவாக எரிநதுகொடேக்கப பெறுமவன, தன அபிமததுகுகுத தான இரபபாளனு

ரடடாமபாடடு - நீயலையே இதயாதி 'நுவலெனன நுவலாதே யிருதொழிநதாய' எனறு இப போது சொலலுகையாலே, 'எனதஸையை அறிவி' எனறு சொனனது வித்தம

'எனதுகோய நுவலெனன நுவலாதே இருதொழிநதாய நீயலையே' எனறு அநவயிததுஅருளிசசெய கிறுா - என் தஸையை இத்யாதி இது - தளருகை எனனுலே யெனகிறதென? வாராதிருந்தஅவனதனறோ குறறம்? எனன, அறிவித்தால் இதயாதி ஸவாபதேசம - பகவல்லாபம இத்யாதி ஸ்வஸ்ஜாடி ஸ்வகார ஸகஸ்ரநிவோலலெநாஷ்டிஶயத்தையை அருளிசசெயகிறுா - அவயவதாநேந இதயாதி அவயவதாநோ - ஸாகஷாத் ஆசாரயனை ஆதரிக்கையிலே பரமாணம - ஸூஷீதெதயாதி "லௌகிகம் வைதிகம் வாவிக யாயாதிகஸேவா' உதி வாதிவாயாழி ஊடம் சாநவஸ்ஸுதள லௌகிகம் விஷஹரணாதி வயொமி, வைதிகம் ஸமாதிவாரவஷாயொவயொமி, ஸாயாதிகம் சோகஷாவ யொமி 'சிறு' என்றதுக்கு கிரவம - உன்பருவம் இதயாதி நேநோல - மிகக வயாமோஹம அவர்க்கு இத்யாதி - முனபே அவா நெமோலானறோ? எனறு கருத்து எனகிது அவர்பக்கல் இத்யாதிகுகு கருதது - வயிறறிலபிறநத உனனைத் தாதுவிடுமபடியனறோ என வயாமோஹ மெனறு 'எனதுகோய' எனகையாலே - லோகவயாவருதியை விததவதகரிதது தருஷடாநதம - ஸ்ரீபராஶாவாரீ இத்யாதி கண்வைக்கவோன்

---

* குணடலிதம வயாகயாநவிருத்தம எனபர்

acharya.org

யிருந்தான "வ்ரதிதம்ஹ்ரவி" (பதிதம்புவி) - "ஸ்ரஷ்டுஹ்ரதகாரோவ்ய" (அங்கேபரதமா ரோபய) எனனும் நிலை பெற்றதில்லை 'பகேகை உறத்தும்' எனறு மடியிலே கணவளருமவனுமி ற்று தரைக்கிடை கிடக்கிறான "ஷ்டிஷ்ட்ரராஜொஷ்டிஷ்ட்ரம்" (தத்ர்ஷ்ட்ராமோ தூத்தாஷ்ட்ம) - வைததகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கும் பெருமானுக்கும் கண்வைக்கவொண்ணாதபடி இருக்கிறவனை "யுஷ்மாஜெஹ்ரஸ்ரஸ்ரம்யயா" (யுகாநாதே பால்கரமயதா) - பெருமானாருவர்க்கும் கண்வைக்கவொண்ணாமையே யனைக்கே, 'ஜகதுபஸமஸ்ரராம் பிறகாப புகுகிறதோ?' என்னுமபடி யிருந்தான [கோயெனது நுவலேனான] எனதமையைப் அங்கே சேனறு சோல் எனன, சொல்லாதே யிருந்தொழிந்தாய. நுவலாதே யிருந்தா யெனனுதல,நுவலாதே யொழிந்தா யென்றுதல் செய்ய அமையாதோ ? இரடடிபபேன? எனனிர்,—'வந்தொழிந்தான, போயொழிந்தான்' எனனக் கடவதிறே, வழக்கச்சொல் இருக்கிறபடி. இரண்டு தாமியையும் ஒரு உக்திமாத்ரத்தாலே நோக்கலாயிருககவனறோ நீ ஆறியிருக்கது ! 'அதுக்கு இபபோது வந்தேன ?' எனன, - [சாயலோடு மணிமாமை தளர்ந்தேன் நான்] - ஸமுதாய ஸோபையோடே நிறத்தில் பொலக்கண்யமும் இழந்தேன 'இனிப போய் அறிவிகக்கேன' எனறு தவிக்கபபுக்கது; கதேஜுலேஸேதுபந்தம்போலே இனி அறிவித்தால் எனன லாபமுண்டு ? [இனியுனது இத்யாதி] - இனி உனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடபபாராய அவனவந்தாலும் போனநிறத்தை விடகபபோகா தேனறிருக்கிறான பெரியதிருவுள்ளம்பற்று, தம்முடைய அந்திமதசையிலே, தமக்கு ஒரு வெண்ணெயக்காமேபிள்ளையாயிறறு திருவாராதனம் ; அவர் திருமுனபில் திருத்திரையை வாங்கச சொல்லி, "சாயலோடு மணிமாமை தளர்ந்தேன நான இனி யுனது வாயலகி லினைடிசில் வைபபாரை காடாயே" எனறாராம (அ)

ஒன்பதாம் பாட்டு.

நாடாதமலாநாடி நாடோறுமநாரணன்தன்
வாடாதமலரடிக்கீழ வைக்கவேவெகுக்கின்று
வீடாடிவீற்றிருத்தல வினையற்றதேனசெயலாதே?
ஊடாடுபனிவாடாய' உரைத்தீராயென நுடலே

ஜுமையேயன்றிக்கே - கண்வைக்க போகாமை யாத்யன்றிக்கே. என்னும்படி - எனது ஸமயிக்குமபடி ப்ரமாணெஹ்ரவிவ்ரிதம் மாஸ்ரரம் யயா ஜமஷ்ரவைவம்மாராவஸ்ரிவ்ரகயா ஜாகாரிதயா ஷ்டிஸொஷ்ரயுஷ்ட. 'பெருமானொருவர்க்கும்' என்கிற இடத்திலே - காடடக்கும் கண்வைக்க போகாத வகுய ஜுஷ்ரயுராமாயபுழி ஜகதுபஸம்ஹாரம் பிறக்கை யாவது - இவன தனமையைக் கண்டால் பெருமானும் கொடையது, பின்னை விபூதியும் இல்லையா மெனறபடி. நுவலுகை - சொலறுகை தடவத்த ஸமயத்தை அதுவதித்துப பரிஹரிக்கிறான் - நுவலாதே இத்யாதி வழக்கச்சொல் - க்ரமமான பரவித்தமான சொல, நிலைச்சொல், செயடசொல, வழக்கசசொல் என்று த்ரிவிதமிறே ஸபதம் 'தவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்' எனறதுக்கு ஸாரம் - இரண்டுதாமியையும் இத்யாதி இரண்டு தாமியையும் என்றது - சாயலையும் தன்னை யுமாதல், தனனையும் புலவையையுமாதல் சாயல் - சாயை, ஸமுதாயஸோபை மாமை நிறம், அதுவான ஸோபை மணி எனறு - ஸ்வர்ணவர்ணமாய, பொலகலக்யா சொல்லுகிறது மேலுகு அவதாரிகை - இனிப் போம் இத்யாதி வாக்யதாத்பர்யம் இனி உனக்கு இத்யாதி ஸகெஜலெ ஜுஷ்ரயி வாகுவிவாரணாழ - அவன் வந்தாலும் இத்யாதி பாசுரங்கிறம் - பெரிய திருமலைநம்பி இத்யாதி தொழுவல், நெடு மாலைக்கொண்டாடிய எனது சேய தலைவன்ன நலமாதே இருந்தொழிந்தாய் நீயேயே, மகன் சாயலையும் மணியாமை தளர்ந்தேன், இனி உனது வாயலகி லினைடிசில் வைபபாரை காடாயே இத்யர்த்தம். (அ)

acharya.org

ஆ —(நாடாகமலா) ஒருவாடை வாது தனனை ஈரபபுக, அது எமபெருமானுடைய நியோகதகாரே வாகிருககிறதாகக கொணடு அதனைககுறிதது, 'ஸாவஸவாமியான தன திருவடி களிலே அபாயாக காரபுஷபாதி ஸாவபரிசாரயோபகரணங்களைகொணடு ஸாவகாலமும ஸாவ ரோஷ வருததியும பணணுசைகாரவனரே எனனுடைய ஸவரூபம பரிகுலுபதமாயிறது? ஆன பினபு, இபபடி சேஷதைக ஸவபாவையான நான தனனை விரோலேவிகது, விரோலேஷததிலே அபி விகைகயாயிருககும இபபொலலாவிருபபு எனசெயவதோ? எனறு எமபெருமானுககு விணைப பஞ செயகால அவன உபேகஷிதகிருநதாலுகில பினனை வாது ஈரவேணும எனகிறாள

ஓ —ஓனபகாமபாடடில, கனககு ரோஷமாயிருககிற வஸது இங்கனே அவஸாநமாய முடிநதுபோகப பெறலாமோ? எனறு எமபெருமானுககு அறிவிகதால, அவன உபேகஷிததருளினு ஞகில அவபரயம எனனை முடிககவேணுமெனறு ஒரு வாடையை இரகிறாள

[நாடாநாலலரெனறு தொடஙகி] இஜஜசாதகில ஒருவாலை தேடவொணணாத செவவிப பூவெலலாம தேடி ஸாவரோபவியானவனுடைய வாடாகமலரின செவவியையுடைதகான திருவடி களின கீழே நிபபமும அடிமைசெயய இவவாகமாவை உடைடாகிறது [வீடெனறு தொடஙகி] விரஹாவயஸாகதிலே ஸுராதாவிகமான பொலலாக இருபபு எனசெயயசகடவதோ? எமபெரு மானைப பிரிநது விரஹவயஸாகதிலே ஸுராதாவிகமாயிருகசைகடாக பாகயஹீநமான இவ வாதமவலை எனசெயயசசவது? எனறாள உறவுமுறையாரோடடைத் தொறது அறுகைககும உமமைப பிரிநதிருகைகரும ஈடான இபபொலலாதான இருபபுஎனசெயவது? [ஊடாடுபனிவாடா யெனறுமேலுககு] அநசோடு இங்கோடு உலாவிதகிரிகிற குளிராகாறறே! எமபெருமானுககு எனனை அறிவிததால அவன உபேகஷிதாலுகில அவபரயம ஈரவேணும, அவனுடைய விர ஹாகதாலும வெநது இளையாகிருசகிற எனனுடைய உடலை

ப —அநநதரம, முனபுபோலனறியே முடிபபதாக அவனாககலநினறும வாதகொரு வாடையைப பாரகக, கிருஷ்ணாதிக பாதுவாவருகுகு ஒருவாதாதை சொலலிவாது பினனை நலியா யெனகிறாள

ஊடு - (அவாகரும எனகரும) நடுவே, ஆடு நடையாடி கதிரிகிற, பனிவாடாய குளிராத வாடாய! நாடாக (ஆதராநுரூபமாகக) தேட அரிய, மலா பூகளை, நாடி தேடி, நாடோறும நிதயமாக, நாரணனதன - (கிருபாதிச ஸமபநநகைகையுடைய ஸவாமியான) நாராயணனுடைய, வாடாத மலா அடிகளிழ செவவித நாமரைபபூபபோலே போகயமான திருவடிகளிலே, வைககவே ஸமாபிகைகவே, வருகினறு (காரணங்களை) வருகிறதா யிருகக, வீடு விரோலே ஷததிலே, ஆடு - வர்தநிதது, பிறபிருகுகல - தனியிருததலாகிற, வினை அறறது பாகயஹீந கருதயம, எனசெயவதோ எனன பரயோஜநம கருவதோ? எனறு, உரைதது (அவனுககு) உரைத்து (அநுகூலோதகரம பெறறிலையாகில), எனது உடல - எனசரீரம, ஈராய இராபபடி ஈர்ந்துபோகடு வீடு - பிரிவு இதகால - வடகா அவஸததாவிசேஷததாலே பாதகராகிலும அதில தாதபாயமிலலை, சாராயகராகில உதரேகபயமெனறு சருதது

இ —ஓனபகாமபாடடில, முனபுதனதவாடைபோலனறியே, தனனை முடிகக அவன வாகைகாட வந்ததாகத கோறறிறறொரு வாடையைப பாரதது, கனககு ரோஷமான வஸது இங்கனே முடிநதுபோமிதகனையோ? எனறு அவனுககு அறிவிததால, அவன உபேகஷிததா லுகில பினனையும நான இராமே முடிசகவேணுமெனறு இரகிறாள

[நாடாநாலலாநாடி] அபிநிவேசதுகுபோடாகத தேடவரிதான புஷபங்களைத தேடி, "ஏனடி சைபுமுளைய பூகொணடு" எனனுமாபோலே [நாடோறும] விசசேதியாதபடி கிஞசித

acharya.org

கரிதது ஸவரூபம் பெறும் ஸமதுவுக்கு, விசேஷம் ஸவரூபஹாநியிறே [காரணனாகை வாரத மலரடிக்கீழ்] - ஸாவலைவாமியானவனுடைய ஸகரூபமான செவ்விப்பூவிலே இருந்தவுள்ள திருவடிகளினிறே அகிஞ்சிதகரமானவனாயும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யமான திருவடிகளை [வைகலே வருகின்றது]-"வ்யூஷ்டஸ்ஸுவ நவாஸாய" என்ன வுமாரேபோலே இதுக்காகவாயிற்று இவனை உண்டாக்கிற்று வைக்க - சேர்க்க சேஷபூதனாகுந் திருவிதகரமாகதாகிலே ஸ்வரூபமாறாமாறுபோலே, சேஷிக்கும் திருவிதகரியாகிறதுகொண்டு வுதயாதிகளிறே ஸவரூபவிநாசி [விடாடியிற்றிருத்தலென்று தொடங்கி] - விடாடியாகிற விஷயீகாரம் துரிதக - அதிலே அவகாஹிக்கை விறறிருத்தல - அதிலே மூர்த்தாபிஷிக்தனாகை விளை - நலவினை அறுவகை-கருமங்களை விஷயீகரித்திலே அவகாஹித்து அதிலே மூர்த்தாபிஷிக்தனாகிறபடி பாக்யவிஷயமான இருப்பு, பாக்யவிஷயமான இவனாதமவலது என்னவுமாம் விடுதலை மேலுமாடையை உறவுமுறையாரோடு தொற்றமகைக்கும் உறவுமை பிரிவிருக்கைக்கும் கடாக்ஷ இரிவுமலாவிருப்பு என்னவுமாம், "எப்பாதமும் பழிபடுவுண்டிகளென்றாமாக விழிபடுவுண்டு" என்னுமாபோலே [எம்செய்யவிறே] - என்ன செய்யுமோவென்றதுக்காக என்னவுமாம் இது துரிதுமாமலை, இதுக்கு ஒருபாடோதுமுறையிலே என்றபடி. [வடிவுடைவானவாய] - வடிவுடைமையாலே வருவு, துரிதக - ஸகுசரிகளாக அந்தரங்கர்களை ஸகுசரிகளை அவர்கோடு இவர்கோடு அநுகாரகமாயக்கொண்டு ஸகுசரிகளை ருசிரூபமாறறி 'வாமன லேஷதையிலே என்னகுப் பாங்காக ஸகுசரிகளை யோலிறே' என்னக் கேளாவுவா [மலர்கிறது] - அவனும் என் ஸவரூபத்தை விஸ்மரிக்கையாலே [வாடாமலர் மலரடிக்கீழ் வைகலே வருகின்றது' என்கிற பாகவதர்களுடைய சொல்லி, [வாசியாகாதபடி]-'அவர்கள் வருமம் நிரவகைகளையுமும் வேண்டா' என்னாமல் பேணிக்கொண்டு, அவர்கள் வருது வாசியாகவேணும் [எனதுடலே] - அவனுடைய பிரியத்தை செய்கிறேனாக இந்த பரிசயத்தை முடிக்க வேணும் இப்போது இருப்புத் தேடுமாறுபோலே அரிதாகிறது முடிவு தேடுமாறிறே.

ஈடு —ஒன்பதாம்பாட்டு "சாயலோமேணிமாமை தாளார்தேன் கான" என்றுஇருக்கிற ஸமயத்திலே ஒருவாடை வந்து உடம்பிலே படுகிறது; இதுவுடைய தோற்றமாய் இருந்தபடியாலே வேறுமனன்று, மஹாராஜருடைய மிடறுரேகையில் தெளிவைக் கேட்டுத் தாரை, 'பூர்வஷணத்திலே வாலிகையாலே கேருகண்டுபோனவர் இப்போது இப்படி தெளிந்துவந்து அறைகூறுகிற இது வேறுமனல்ல, இதுக்கு ஓடியுண்டு' என்றாற்போலே, இவளும் இவ்வாடைக்கு ஓடி யுண்டாக வேணும் என்று பார்த்து, ராஜாக்கள் ராஜத்ரோஹம் செய்தவர்களை ஸலிகைக்கு வேகாரரை வாவிமோபோலே ஸாமைமலிகைக்காக ஸர்வேஸ்வரன் இவ்வாடையை வரவிடாதாகவேணுமென்று பார்த்து, வேற்காரர் கோடுபோய் கலியப்புக்கவாறே 'நிதியுண்டு' என்பாரைப்போலே, நான சொல்லுகிற வார்த்தையை நீ அங்கே சென்று அறிவித்தால் 'அத்தகையார்வரும் நலனையும் வேண்டா' என்றாலிருந்தானாகில், அவ்வாயம் வந்து எனக்கு முடிக்கவேணுமென்று அவ்வாடையை இரக்கிறாள்

ஒன்பதாம்பாட்டு - நடாதூர் இந்யாதி "சாயல்" மணமகளுடைய வாசகம் பாதங்களென்றும், 'உலர்த்து" என்ற அவனுக்குச்சொல்லி எனவே முடி யெனக்கையாலே - அவனையவிட்டு வேறாகாமல் தோற்றமாகையாலே இவ்விரண்டுக்கும் அநுகுணமாக அவதாரிகை சாயலோடு முதலாதி 'மலர்கிறது' என்றதைப்பற்றி-ஜீவனுடைய இந்யாதி என்றாற்போலே இதுவும்-ஜீவனுடைய தோற்றமாய் இருந்தபடியாலே, வேறுமனன்று இவ்வாடைக்கு ஓடி யுண்டாகவேணுமென்று பார்த்த என்று அவ்வாயம் (நுகர்தல்) பரதுமாகை மிடற்றுரேகையில்தெளிவென்றது - "தெக்தநாதேக்கேஷ்ட" என்றதைப்பற்றி "ஸ்வயாகவ்ய ஸ்ரீவாஸவ்ய வீரிதவ்ய விஶேஷத:। உபேஷ்ஷ்ய வ ஸுராஸுரா ஸமுத்ர ஜலஜ ஜீவகி" என்றதைப் பற்றி, பூர்வஷணத்திலே இந்யாதி. அறைகூறுகை யுத்தத்துக்கு அழைக்கை, ஜயிக்கையும், ஓடி. துர் அவஸ்தமாய, ஓடியுண்டாகவேணும் - ஸர்வஸ்வமாய உண்டாகவேணும் 'உலர்த்தினை" என்றதைப் பற்றி - ஸநாக்கள் இந்யாதி வேஷ்கடாசல ஆயுதங்களை ஸ்ரீயுண்டு உண்பானைப் பார்த்து என்றது - "வைக்கவேகுகின்ற" என்றதைப்பற்றி. தாவுடலிலே, நிதிக்கிறபடி - வைக்கிறபடி

acharya.org

[நாடாதமலர்நாடி] 'ஆதமபுஷ்பகதைச சொல்லுகிறது' எனபாரு முணடே, அங்ஙனன
றிகடே, சீயா, "எண்டிசையுமுளள பூககொணடு" எனகிறபடியே, 'தேடவரிய புஷபங்களாலாம
தேடி.' எனறு அருளிசசெயவா இதுதான ஒருநாள மதடிவிடேகையனறிகடே, [நாடோறும்] விச
சேதியாதபடி கிஞ்சிதகரிதது ஸ்வரூபம்பெறும வஸதுவுகக, விசசேதம ஸவரூபஹாநியிறே [நார
ணன] - நிதயபரிசாரயை பணணவேணடுமபடி ஸாவஸ்யவாமியானவன [வாடாதமலரடிகளீழ]
சேவலிமாறாத பூபபோலே யிருககிற திருவடிகளினகீழே ஸவரூபஹாநியானறாவ விடவொணணாத
படி நிரதிசய போகயமுமான திருவடிகள [மவகாகவே] சோகககவே [வதுகககினறு]
உணடாகசிறறு "ஸ்ரஷ்டுஸ்தவம வநவாஸாய" (ஸருஷ்டஸ்தவமவநவாஸாய) போலே
இபபடி வகுதததுமாய ஸ்ரமபமுமாய நிரதிசய போகயமுமான திருவடிகளிலே ஸாவ
வித கைங்காயங்களையும பணணவாயிற்று இதுதை யுண்டாகசிறறு ஶேஷபூதனுககக கிஞ
சிகுகரிகது ஸ்வரூபஸிததி யானறபோலே ஶேஷிகதும கிஞ்சிதகரிபபிததுக கொணடிறே
ஸவரூபஸிததி இபபடியிருகக, [வீடாடி வீறறிருகக விணையறற தேனசெயவதோ] வீடே
னறு விடுகை அதாவது - விஶலேஷிகககை ஆடுகை அவகாஹிகககை வீறறிருககையாவ
து விஶலேஷததிலே மூழகதாரிஹிகககையாயிருகககை விணையறுகையாவது நலவிணையறுகை
இபபடி பாகயஹாநியாலே விஶலேஷததிலே அபிஷேகமபணணாத தாமமைப பிரிநதிருககிற இப
போலலாத இருபபு உணடே, இது எனசெயயகடவதோ? எனனுதல, அனறிகடே, தமமையும்
பிரிநது, தமமோடு ஒரு ஸமபந்தநதை யிடடு பநதுகளும ககைவிட, அவாகளையும விடடு, வேறுபட
டிருகிற இவவாறு, எனசெயயகடவதோ? எனனுதல * "எமராலுமபழிபபுண்டிங்கேனதமமா
லிழிபபுண்டு" எனனக்கடவதிறே [ஓடாபேனிவாடாய] வேறகாரா அங்குதததை வார்தததையை

நாடாத தேடஅரிய ஸ்ரமாகில தேடபபோகாத தொனறிலலையிறே ஆகையாலே, தேடஅரியது
ஆதபுஷபமிறே யெனறு கருதது ஆதமாவை தரிருதது ஸாபபிக்கையும ஈஶவரனு
கது புஷபமாபபணணவது போலயாகையாலே இங்கே "ய வாத ரூரஷ்ஹ்ரும் ஷ்ரெஷ்ஷியா
ஸ்ரு தி । ஸ்ரீரயி வரராஷ்ரூகா ஶாஶெவெரரு ஸ்ரு ஸம்ஶயஃ । நஹ தி ஸ்வாரூ நுஷ்ரெஷ்ரு
ஸ்ரிரெ ரியஸ்ரு ஸ்ரு । ஸவி கா நரஶெ கஸ்ராஷ் ரு ரியதரொஸ்ரவி" எனறது அநுஸந்தேயம
அநநுஜ்ஞாவாதபவி ரபதஸிபிப நாடோறும வேணடுமோ? எனன, பிஞ்சிதகரிதது இதயாதி விசசேதம - ஸவரூப
ஹாநியானகைகு ஸவரூபதாரிருகுமபடி எங்ஙனே? எனன நிதயபரிசாரயை இத்யாதி திருவடிகளின போக
யததையுரபபை அருளிசசெயகிறார - ஸவரூபஹாரி இதயாதி ஸவரூபஹாரியா லுண்டாம் நாரணனது அலலாவிடடா
லும உதாரததநிஷகர இபபடி இதயாதி ।ஸாஸதவயாபிபராயேண வநத்ரதாமாம் ஸ்ரலபமாம் எனறது
அயோதயாநாணடே ஸஷ்டாணம பரதி ஸ்ரிதா "ஸ்ரஷ்டுஸ்ஸ்வம்வநவாஸாய ஸ்ரஸ்ரரூஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு
ரெ । ராஶெவ்ரெ ரிஷ்ரம் ஶாஸாரிஷ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ

இங்கே சொல்லி, இங்குத்தை வார்த்தையை அங்கே சொல்லித்திரியுமாபோலே, அங்கோடுஇங்கோடாயத் திரியாநின்றதாயிற்று ஊடேனாய - உள்ளாய், ஆகை - ஸஞ்சரிக்கையாய, அங்கே அந்தரங்கமாக ஸஞ்சரிக்கை, அனறிக்கே, ஸமஸ்லேஷஸமயத்திலே கிடந்து வார்த்தித்துடபோந்த நீ யென்னுதல் [உரைத்து] - நித்யகைங்கர்யத்துக்கு இடுபே பிறந்த வஸ்து இப்படி யிருக்ககடவதோ? எனறு அறிவித்தால், 'அத்தலையால்வரும் கைங்கர்யமும் நமக்குவேண்டா' எனறிருந்தானாகில், அவஸாயம் வந்து அவனோடைய பிரிவுக்குச் சிளையாத எனனுடலை முடித்துவிடவேணு மெனறு காலைபபிடித்து வேண்டிக்கொளளுகிறாள் (௯)

பத்தாம் பாட்டு.

உடலாழிபபிறப்புவீடு உயிர் * முதலாமுற்றுமாயக்
கடலாழிநீர்தோற்றி அதனுள்ளேகண்வளரும்
அடலாழியம்மானைக் கண்டகாலிறுசொல்லி
விடலாழிமடநெஞ்சே! வினையோமோனறுமளவே

ஆ—(உடலாழி) ஸாவ ஜகதலைருவுடலையும் பண்ணி, ஸருவ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே திருவாழி தொடக்கமாகவுளள திவ்யாயுதங்களையு மேந்திக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமகாருணிகனான எம்பெருமானைக் கண்டக்கால, "ஸாடாதமலர்ஸாடி" இத்யாதி, "வினையற்றதெனசெயவதோ" எனறு இது சொலலி, அவன் நம முடைய அபேக்ஷிதம் செய்தருளுமளவும் எனனை நீ தரித்துக்கொண்டிரு வெனறு தன திருவுளளத்தைக்குறித்துச் சொலலுகிறாள்.

ஒ—பத்தாம்பாட்டில, கீழிறபாட்டிலே பரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்துப பற்றுகிற மாநலதை 'எம்பெருமானுக்கு நமமுடைய வாசாயத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய நமக்குமம் அறுதிபடுத்தலையுஞ் செலல எனனை விடாதே கொள' எனறு பரார்த்திக்கிறாள

[உடலெனறு தொடங்கி] - அஸங்க்யமான ஶரீரங்களினுடைய ஜன்மத்தையும் ஶரீரஸம்பந்தமான ஆதமாவையும் மற்றுமெல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகைக்காக ஆத்மாவை உண்டாக்குகையாவது - ஶரீரஸிருஷ்டியே கடடுகை [கடலெனறு தொடங்கி] - பெரிதான நீரையுடைய ஸமுத்ரத்தைத் தோனறுவித்து இப்பாலுளள ஸ்ருஷ்டிகளுக்காக அநிறுவனே கண்வளர்ந்தருளும் ஸமயாவஸ்தை ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவமான திருவாழியை யுடையனான எம்பெருமானைக் கண்டக்கால கீழபபாடடிற்சொனன வார்தனதை சொலலி [விடலெனறு தொடங்கி] - சமுன்று வருகிற பேதைநெஞ்சே! நமக்குமம் அறுதிபடுத்தலையும் எனனை விடாதேகொள அனவுடையையாய பலயமான நெஞ்சு சொனறமாம

அந்தாங்கமென்ற பதத்தில் அர்த்தத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் - ஊடேன்று-உள்ளாய் இத்யாதியாலும், ஸமஸ்லேஷ இத்யாதியாலும். இந்த யோஜனைக்கு, ஊடேன்று - உள்ளு ஆகை-வர்த்திக்கை சிளையாத-ஸலியாத காலைபபிடித்தெனறது - ஸரி ஜால் - ஸற்றும், பரமுர ஊடாபெனியாடைய, ஊடோறும் ஸாடாத மலர்ஸாடி ஸாவன்ன ஸாடாதமலர்ஸாடிக்கீழ வைக்கவே வருகின்றது - உண்டாகிற்று இப்படியிருக்க விடையற்றது - விடையறுவையாலே விடாமலிருந்த வெஞ்செயலோ என்று உரைத்து, அவன் வேண்டா வென்றாலில்; எனது ஆடலை யீராய் இத்யாதி (௧)

---

*'முதலாயவன்று உலாவின்பாடம்.

ப—அநந்தரம், சிறுசொல்லாலே சிறிய மறியே சுரீராலைவந்திலே அநுராவாநதியானவனபக்கலிலே தாமே போகிற நெஞ்சைச் குறிக்கொண்டு சாயந்திருக்கையாகிய பணிவிடுகிறாள்

ஆழி அகாதமாய, மட நெஞ்சே (என்கிறது) பயனான நெஞ்சே! உடல உடலிலே, ஆழி சகாராராமாக, பிறப்பு மாறிமாறிப்பிறக்கிற ஸம்ஸாரஸாகரமும, வீடு (ஏகநிவாருத்தி பூர்வகமாக பராப்பயமான) மோக்ஷமும, உயிர் (இப்போக்கிலேயாக்கூடாதவர்களுக்கு அவஸ்தாந்தரகாலே போகக்காலான) ஆபத்தாயும, முதலாய முக்கலானவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய, முற்றுமாய (மற்றும் போகயோக்கியர்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரமாமாப்பு) ப்ரகாரியாய, (ரக்ஷணாதிகளாக), ஆழிநீர் அகாதஜலமான, கடல ஸுராராவதத்திலே, நீர்நிறம் ஸநிவிஷ்டனாய, அதனுள்ளே - அந்தர்ஜலமான, கண்வளரும் சயனவ்யாஜமாய் கருவாகிறகுமவனாய, அடல (ஆஶ்ரித விரோதிவிஷய) யுக்தகளைகையுடைய, ஆழி திருவாழியாழ்வானையுடையவனான, அமரனை ஸர்வ விஜயை, சரணாகால கண்டக்கால, இது - (வாக்கியமாகவானான) இந்த அர்த்தியை, சொல்லி (அவனுக்கு) சொல்லி, வினையோம் (பிரிவுக்கடியான) பாபங்களையுடையோமான நாம, ஒன்றுமளவு (அவனோடு) ஒன்றும்படியும, விடல விடாதேகொள் 'என்னை விடாதேகொள்' என்றபடி சொல்லுவாள் 'ஆழிமடநெஞ்சே சுழன்று வருகிற பேதைநெஞ்சே!' என்றபடி சொல்லுவாள் இதனால பெண்காவலாக அநுகூலமாகக் கூறினபடி கூறுகிறது

இ—பக்காமபாடுகிறது, சீழ ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட சேஷ்டிதங்களை நினைத்துப் பிறக்கிற நிருவுமாகத்தை 'நம் காரியம் உறுதிபெறுவதையும் என்னை கைவிடாதே கொள்' என்கிறாள் 'சீழ தூதப்ரகரணமானகையாலே மனஸ்ஸை தூண்டிவிடுகிறாள்' என்பாரு முண்டு

[உடலாழிப்பிறப்பு] சகாரூபமான ஶரீரஸம்பந்தம் பிறப்பு வீடு மோக்ஷம் இப்போது மோக்ஷமென்பர் என்பில, மோக்ஷாநுபவமிறே ஸுகஷ்டி [உயிர்முதலா] நித்யமான ஆத்மாவை உண்டாக்குகையாவது ஶரீரத்தோடே கூட்டுகை [முற்றுமாய] இவை முதலான எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகைக்காக முற்றுமாய் என்கிறது, "வைஹாஸ்யாழி" என்கிற ஶாஸ்திரத்தாலே அஸங்க்யேயமான ஶரீரங்களையுடைய ஜீவராசிகளையும் ஶரீரஸஹிதமான ஆத்மாவையும், இவை முதலான எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகைக்காக என்றுமாம் அப்போது, ஆழியென்ற - காம்பீர்யமாய, அபரிச்சிந்நமான ஶரீரபேதங்களென்றபடி [கடலாழி நீர் நீர்நிறம்] - அசாதாரணமான நீலையுடைத்தான கடலைக் தோற்றுவித்து "ஸர்வவஸ்ஸஜீவாநாம்" என்கிறபடியே ஸகாரணவர்களை ஸ்ருஷ்டித்து, [அகலுள்ளே கண்வளரும்] இப்பாலுண்டான ஸ்ருஷ்டியாதிகளுக்காக அதிலே கண்வளரும் இப்போது காரணத்வம் சொல்லுகிறது, இதனை உண்டாக்கினவன் அறிவித்தால் விடாதென்னைக்காக [அடலாழியமரனை] ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஶீலமான திருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரனை 'கண்வளரும் அடலாழியமரனை' என்று காரணத்வஸ்தாபநையிலும் நித்யவிபூதி விக்ரஹமும் திவ்யாயுதமும் இவற்றினுடைய ஸத்பாவஞ் சொல்லிற்றாகிறது [இந்நச்சொல்லி] சீழ "வைகுகவே வகுகின்றாய்" என்ற வார்த்தையை சொல்லி [விடல] விடாதேகொள் [ஆழிமடநெஞ்சே - கம்பீரமாய பயனான நெஞ்சே! சுழன்று வருகிற பேதைநெஞ்சே! என்றுமாம் [வினையோம்] அவன் தொடங்கின காரியத்துக்கு இன்று நாம் வழிபாடாகிறகுமபடி பாபத்தைப் பண்ணின நாம் [ஒன்றுமளவு] நம் காரியம் ஓரறுதி பிறக்கும்கணையும் "ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிவஸாயை" என்கிறபடியே அவனோடே சேர்ந்துவிடுமளவு மென்றுமாம் 'அடலாழியமரனைக் கண்டக்கால் இது சொல்லி, வினையோமொன்றுமளவும் என்னை விடல தூதானபோது அவனைக் கண்டக்கால இது சொல்லி, நம் காரியம் அறுதிபடுமளவும் அவனை விடாதேகொள்' என்று அர்த்தம்

acharya.org

ஈடு —பத்தாம் பாட்டு 'அல்லாதவற்றை யெல்லாம் விட்டு, நெஞ்சைத் தூய்மையிலே ருள்' என்பாரு முண்டு அப்போது, விடலேனறது அவனை விடாதேகொள் என்கை. அனறிக்கே, கீழிற்பாட்டில், 'வைக்கவே வகுக்கின்றான்' எனறு கைங்கர்யம் பரஸ்துத மானவாறே, தாய்முலையை நினைத்த கனறுபோலே திருவுள்ளம் பதறி ஶரீரத்தை விட்டுப் போகப் புக்கது; நம் கார்யம் ஓரறுதி பிறக்குமளவும் நீ எனனை விடாதே கொள் எனனுதல்

[உடலாழிப்பிறப்பு] உயிரினுடைய உடலாழிப்பிறப்பு *(ஆத்மாவினுடைய ஸஹஜ மான பிறப்பு) வீடுமுதலா முறையாகைக்காக - மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைப் பெறுகைக்காக ஶரீரத்தினுடைய வடடமான பிறப்பு, அன்றிக்கே, ஆழியெனறு கடலாய, அத்தால் - காரணீய மாய், அலங்கயேயமான ஜந்மமென்னுதல் வீடு - மோக்ஷம். ஸ்ருஷ்டிக்கு பரயோஜநம் மோக்ஷ மாகையாலே சொல்லுகிறது அன்றிக்கே, [வீடு உயிர்] - ஜந்மங்களோடு முண்டான ஶரீரஸம்த மான ஆத்மாக்கள் உயிரோடுகூடமாக மற்றுமுண்டான கார்யஜாதத்தை உண்டாக்குகைக்காக [ஆய்] - "வைஹாஸ்யாம்" (பஹு ஸ்யாம) என்கிறபடியே, தன் விகாஸமே யாகையாலே [கடலாழி நீர்தோற்றி] - ஆழிநீர் ஆழியநீர் "அபவவஸலாஸ்ஜாதோ" (அபவவஸலாஸ்ஜாதோ) என்கிறபடியே மிக்க ஜலத்தையுடைதான ஏகார்ணவத்தை யுண்டாக்கி, இவ்வுருகுண்டான ஸ்ருஷ்டியாதிகளுக்காக அங்கே வந்து கண்வளர்ந்தருளும் [அடலாழியம்மானை] - ஸ்ருஷ்யபதார்த்தங்களுக்கு விரோதிகளாயிருப்பாரை அழியச்செய்கைக்காக ஆழியே வைத்த கையுந் தானுமாயிறுகக் கண்வளர்ந்தருளுவது [கண்டக்கால்] எனனில்—ஆகையனறோ பேறுமுறைபடடிருக்கிறது "உத்தி ஷ்ட்வஷிலஸிஶ ஶ்ரீ" (சந்த்ரேத்ருஷ்டிஸாகமஶ்) போலே கண்டாரைக் காணுகிற்றிலையிறே தனக்கு [இதுசொல்லி] -

---

பத்தாம்பாட்டு - உடலாழி இத்யாதி விட்டுப்போகப் புக்கது - அந்தரத்துறித்து என்ற அர்த்தமாகை ரம். அறுதி - நிர்ணயம். விடாதே கொள் என்றுதல் - விடாதே கொண்டெழுந்தருளுகை.

அவ்வயம் - உயிரினுடைய இத்யாதி அதாவது - ஆத்மாவினுடைய ஶரீரத்தினுடைய வடடமான பிறப்பினுடைய வீடுஎன்று மோக்ஷம், அது முதலான எல்லாப்புருஷார்த்தங்களையும் பெறுகைக்காக என்றபடி. ஆய் - ஆகைக்காக, பெறுகைக்காக என்றபடி. "ஆழி" என்றநாத்தத்துக்கு அத்தாத்பர்யம் - அன்றிக்கே ஆழி இத்யாதி அடியே சொல்லாதே தம்மர்த்தங்களைக்கு முன்னே மோக்ஷத்தைச் சொல்லுவானென்? என்ன, ஸந்தர்ப்பத்து இத்யாதி "உடலாழி" இத்யாதிக்கு அர்த்தாந்தரம் - அன்றிக்கே விருமிர் இத்யாதி இதுப பதத்தில், ஶரீரத்தினுடைய அவஸ்தாந்தரமான பிறப்புக்கள்தோறுமுண்டான ஶரீரஸம்பந்தங்களை முதலான தேஹாதிஸம்பந்தத்தை உண்டாக்குகைக்காக என்றபடி. விருமிர் - ஶரீரஸம்பந்தங்களான ஆத்மாக்கள் தூமி - ஆக்குகைக்காக, உண்டாக்குகைக்காக என்றபடி. இப்பதத்தில், ஆக்குகைக்காக என்றாலே "ஆய்" என்பானென்? என்ன - பஹுஸ்யாம் இத்யாதி "கடலாழிநீர்தோற்றி" என்று - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது ஆழி நீர்க்கடல் இத்யாதி ஸாதவே யதி ஶுபாஸ்வே-"அபவவஸலாஸ்ஜாதோ ஸாஸ்ரவீர்யோ ஸ்ரீஜஸ்ரீ ஸ்ருஷ்டிஸாகமஶ்" "அபவவஸலாஸ்ஜாதோ" என்கிறபடியே-ஸ்ருஷ்டி. க்ரமவர்ப்பங்களின்படியே என்றபடி. "அபவவஸலாஸ்ஜாதோ" என்றது ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டி பாகிறே. "கடலாழிநீர்" என்று விரோதிக்கடலையே - ஏகார்ணவத்தை என்கிறது. அதனுள்ளே என்று - அந்நீரியலான கடலைப் பாரம்பர்யிக்கிறது ஆக, முன்னே ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணி, அதிலே ஸகலபதார்த்தங்களையும் விஸ்தரித்து விட்டு, அதிலே அவ்வட்டத்தையுண்டாக்கி, அதிலே மஹாஸ்ஸமுத்ரத்தை யுண்டாக்கி, அதிலே கண்வளர்ந்து சதுர்முகனை உத்பாதித்து, இவ்வுருகுண்டான ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிகளுக்காக க்ஷீரார்ணவத்திலே அநிருத்தரூபியாய்க் கண்வளர்ந்தருளு மென்றபடி. ஆக - ஆயுதத்தினாலே. "கண்டக்கால்" என்று - அவயவங்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுதற்கு பாவம் - என்னிலும் இத்யாதி தான கண்டியபோலே என்ன, ஸ்ரீ உத்தாநி, ப-ஷ்ட ஸாஸ்ரே பதாநிஶ்ரீ-"வாஸுதேவாதயஸ்தஸ்ய ஸாஸ்ரவ்யூஹாஸ்ரவிஸ்ரவா । ஸர்வேஶாஸ்ரு ஸம்ஸ்ரவ்யூஹாஸ்ரெ ஷ்ட்வஷிலஸிஶ ஶ்ரீ" என்கிற பரமவைதிகதருணமாக இதுசொல்லி என்றதற்கு

---

* குண்டலிதம் சுவரிக்கம் என்பர்

acharya.org

"வைககவே வகுக்கின்று" எனகிற வாதத்தையைசசொலலி யெனனுதல, ஸ்ருஷடிககு பரயோஜநம் - "விசிதராதெஹஸமபதிரீஶ்வராய நிவெதிதம்" (விசிதராதேஹஸமபதிரீஶவராய நிவேதிதும) எனகிறபடியே, தேவாதிருவடிகளிலே ஸாவ கைங்காயங்களையும பணணுகையனறோ எனகை விடஸ் எனகிற பதம, மேலே அந்வயிசகிறது [ஆழிமடநெஞசே] அளவுடையையாய் பலயமான நெஞ்சே யெனனுதல, சுழனறுவருகிற பேதை நெஞசே யெனனுதல [வினையோ மொன றுமறாவிடல] ஸ்ருஷடிகது பரயோஜநம் அங்கே அவரைக கிடடி அடிமைசெய்கையாயிருகக, பிரிகைக்குடான பாபததைப பணணின நாம அவரோடே சேருமளவும் நீ அவரை விடாதே யொழியவேணும். (கo)

பதினோராம் பாடல்.

அளவியனறவேழுலகததவர் பெருமானகணணனை
வளவயலசூழவெனறுருகூர்ச சடகோபனாயநுரைத்த
அளவியன்றமாதாழி ஆயிரதுளிபபதினை
வளவரையாலபெறலாகும வைகுநகுபெருவளமே

ஒரு (அளவியனற) அபரிசசேதய மஹிமையை யுடையனாய, ஸாவலோகேசவரனாய, ஆசரிதபவயனாயிருநத ஸாரபெருமானை பரகிபாகிகிற அபரிசசேதய மஹிமையை யுடைய்ய ஆ இகிருவாயமொழியை அருளிசசெய்தாகப சொலலவலலவா திருநாடடிலே சென்று பசவதகைங்காயரூப மஹாஸமபததைப பெறுவாகளென றிருநா

ஒரு—நிகமததில, இகிருவாயமொழியாறறா திருநாடடில முகயபராபயமான நிரதிசய ஸமபததைப பெறுவ ரெனகிறா

[அளவியனற எனறு தொடஙகி] அபரிசசேதயமஹிமையை ஸாவலோகேசவரனாய ஆசரிதபவயனாயிருநதுளள எமபெருமானை, எழுலகததவா பெருமா னெனறு தமமையுமஅசப

அரத்ததவயமெனறு கண்டுகொளவது விவரணம் - ஸருஷடிகது பரயோஜநம் - விசிதரோதயாதி ஸ்ரீவிஷ்ணு தத்தெ "விசிதராதெஹஸமபதிரீஶ்வராய நிவெதிதம் | வாஸுதவபுஷாதிவஸம்ய ஸுதா" அவனைவிடல எனற பகுதியிலே - அளவுடைய இத்யாதி எனனைவிடல எனற பகுதியிலே - சுழல்று இத்யாதி ஆழியெனறு - ஆழமாய, அததாலே அளவுடைமையைச் சொலலுகிறது அளவு - ஜ்ஞாநம் மடபபம் பலயதை இரண்டாமததத்தில, ஆழியெனறு - சுழலுகையாய, மடபபமெனறு - அறிவிலிதனமாய, சுழனறுவருகிற பேதைநெஞசமே! எனறபடி வினையோம் எனறு ஆத்மநிபநா வசநம பரதமாவதாரிகைக்குச் சேர அருளிச்செயகிறா ஸருஷடிகது இதயாதி ஆழியடநெஞசே, உயிருட லாழிபபிறபபு வீடுமுதலாய முறறுமாய, ஆழிநீராகடலைதோறறி அதனுளளே கணவளரும் அடலாழியமமானைக் கண்டகாலை இது சொலலி-ஸருஷடிகது பரயோஜநம் தேவா திருவடிகளிலே கைங்காயம பண்ணுகையனறோ? எனகிற இதனைச சொலலி, வினையோமொனறுமளவும - வினையோமான நாம அவனோடே சேருமளவும அவனை விடல எனறு முநநின அவதாரிகைக்குச் சேர அநுவயம தவ்தியாவதாரிகைக்கு, அடலாழியமமானைக்கண்டு, வினையோமொனறுமளவும வினையோமான நம காரியம தீறறுதி பிறகுமளவும, இது சொலலி - கீழிறபாடடிலே "வைககவே வகுக்கின்று" எனகிற இத்தைச சொலலிக கொணடு மனனைவிடல எனறு அநுவயம கணடக்கா லெனறது - கணடெனறபடி காலெனறது - அநுவயம கண்ட - கண்டு (கo)

acharya.org

பட ரக்ஷிக்கையிலே உதயுத்தனானானென்று பரீதராய்ச் சொல்லுகிறார் [வளவயலெழு மெதட்டு] - வளவிதான வயல் சூழுகிற நிரதிசய போக்யமான குருகூர்ச் சடகோபனை லக்ஷணிதத உரைத்த அபரிச்சேதியமாய அநந்தியான ஆயிரத்துள் இப்பத்தினுடைய வளவிதான உரையாலே

ப—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்லாக்ய நிராகாங்க்ஷ பரமாய்ப் பிரகாசிக்கிறதென்று அருளிச்செய்கிறார்

அளவு இயன்ற - எல்லையைக் கடந்த, வழு - ஏழுவகைப்பட்ட, உலகங்களுக்கு - லோகத்திலுள்ள சேதநர்க்கத்துக்கு, பெருமான - ஸ்வாமியான சேஷித்வத்தையுடையவனை, கண்ணனை - (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை) க்ருஷ்ணனை, வளம் - வாருத்தமான, வயல் - வயலாலே, சூழ் - சூழப்பட்ட, வண் - அழகிய, குருகூர் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகனான, சடகோபன் - ஆழ்வார், வாய்ந்த உரைத்த - (தமமுடைய ஜ்ஞாந பரிபாகத்தாலே) கிட்டி அருளிச்செய்த, அளவு - (எழுத்துச்சொல்பொருளாய்ப் அலங்காரங்களைச் சொல்லுகிற) பரிமாணங்களிலே, இயன்ற வாத்தியப்பதாய, அநந்தி - அந்தமியான, ஆயிரத்து - ஆயிரத்துள்ளதும், உள - இவருடைய பாவபந்த பாகுபாடமான, இப்பத்தின் - இப்பத்தினுடைய, வளம் - இனிமையான, உரையால் - பரபக்தி மாத்ரத்தாலே, வான - பரமபதத்தில், இவற்கு - உத்தேசியமான, பெருவளம் - கைங்கர்யவைபவம், பெறலாகும் - பெறலாம் அளவியன்ற கண்ணனென்று - அளவுபட்டோம் வாக்கு முகங்காட்டி னவனென்றபடி அளவியன்ற அநந்தனியென்று - எல்லையிறந்த பெருமானையுடைய அநந்தனியென்றுஞ் சொல்லுவர் இத்திருவாய்மொழி அளவு நான்கு மொத்திருத்தலால் கவிநிருத்தமாம், நாலடித்தாழிசை யாகவுமாம்

இ—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், பரமபதத்தில் முக்தபாகபமான மஹாவைபவத்தைப் பெறுவரென்கிறார்

[அளவியன்றவேழுலகுக்கதிகவா பெருமான] "கதிகாயுஷ்ஷாஷாயாதுர விகாவலிஷ்ட வவ்ஷ்ஷிஷ்ட" என்கிறபடியே நமதிழவுதிர வாது தோற்றினபடியை அருளிச்செய்கிறார் [அளவியன்ற] - அபரிச்சேதிய மஹிமாவாலையாலே இவ்வுலகிலே வந்து முகம் காட்டுகைக்கிடாமல் ஸுகுமாரநிருணபூர்வ னென்னாமை [ஏழுலகுக்கதிகவாய்ப் பெருமான] - ஸாகாயனத்வம் விகலமாகாதபடி வந்தே ஶரணனானான், ஏழுலகத்தவரென்று நமமையும் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார் [கண்ணனை] - 'இவ்வுலகில் முகங்காட்டிற்றிலன்' என்கிற குறை திருவுள்ளத்திலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமானது "பத்துடையடியவர்"ரில் கருணையுதாரத்திலே அநுபவிக்கப் பரித்து, அது கிடையாமையாலே தாமு விடாராமையாலே இவரு முகங்காட்டினான் க்ருஷ்ணனென்னாமை [வளவயல்சூழ் வண்குருகூர்] - வளவிதான வயல் சூழ்ந்து நிரதிசயபோக்யமான ஊர்; இவர் உருவினபோது "கவிவ்ரு ஷாரோஹிணாகாரு"என்கிறபடியே உருவின ஊர் இவர் தரித்தவாறே "வகாகவ விடாகாவ்ருகாரு" என்கிறபடியே தளிரும் முதிரு மானாப்போலே, [வாய்ந்துரைத்த] - கிட்டியுரைத்த அநந்திறது - மாணமான கிடுதலாய, பரிபூர்ணத்தன்மையை [அளவியன்றவநந்தனியாயிரம்] - அபரிச்சேதியனானவனையும் தனக்குளே ஆக்கவற்றாய அந்தனியான ஆயிரம் [இப்பத்தின் வளவுரையால் பெறலாகும்] - வளவுரை - நற்சொல்லு பாலைக்குடிக்க சோய போமாபோலே, இத்திருவாய்மொழியின் இனிய சொல்லாலே பெறலாம் [வானோர்க்குப்பெருவளமே] - வானோரென்று பரமபதமாய, பரமபதத்திலே விலக்ஷணமாய நிரதிசயமான வைபவத்தைப் பெறுவர்கள் பிரகிருதிபண்ணினவைதாரல் புத்ரனுக்கு பலத்திலே அன்வயமாமாபோலே, இப்பத்தையும் கற்றவர்களுக்கு, இவர் தாமுமிடுப்பட்ட க்லேசம் படவேண்டா, இவர் பேற்றைக் கொடுக்கும் இப்பத்து

acharya.org

ரதி —ரிகமததில, இததிருவாயமொழியில ஶபதமாதரததை அபயஸிசகவே யமையும திருநாடடைப பெறுகைகக னெகிறா

[அளவியனற] வியநத எனகிறஇது 'வியனற' எனறு கிடநகிறது தவவுகுறவாய, வியததல நடததலாய, அளவைக கடநதிருநகு மேனறபடி, அபரிசசேதயமஹிமனுகை இத தால் இததரமயிலே முகங்காடடுகைககிடான ஜஞாநாதி குண பூரண னெனகை [ஏழுலகத தவாபேரு வான] நாராயணதவம விகல மாகாதபடி ஸர்வேஶவரனுனன ஏழுலகததவரேனனவே, தாமுற அதிலே அநதாபபூதரிறே [நணணனை] - இவவளவிலே வநது முகங்காடடிறறில னெனகிற குறறந தீர வநது முகங்காடடுகையாலே ஆபரிதஸுலபனுனன 'பததுடையடியவர்'கில கருஷ்ண வதாரததிலே அநுபவிககப பாரிதது, அது கிடையாமையாலே தூதுவிடடாராகையாலே இங்கு முகங்காடடினுன கருஷண னெனனவுமாம இநதால அவனுடைய மேனமையும ஸௌலபய முமநிலைநினறது, இவாக்கு முகங்காடடினபின பாயிற றெனறபடி [வளவயல] "ஸகாயவஹி நொவ்ருக்ஷாநு" (அகாலபலிநோவருக்ஷாநு) எனகிறபடியே திருநகரியும தளிரும முறியுமாயிற்று [வாயநது ரைதத] வாயகை கிடடுகை அதாவது பாவபநதத்தையுடைய ராகை, நெஞ்சு பிணிபடுனனே சொனனதா யிருநதகை [அளவியனறவநதாதி] அபரிசசேதயவஸதுவுகு வாசகமா கையாலே தாறும அபரிசசிநநமாய, ஒருவராலு சலிபபிககவொணணுதா யிருகிற ஆயிரததுள இபபத்தி னுடைய நனறான உரையாலே [வாநேநகு பேருவளம பெறலாகும] பாலகுடிகக நோய் தீருமாபோலே இததிருவாயமொழியில் இனிய உசாஸலாலே பெறலாம ஸ்வயமபரயோஜந

நிகமம அளவியன்ற இதயாதி 'வளவுரையால வாநேநகுபெருவளம பெறலாகும்' எனற பதங களைக் கடாக்ஷித்து ஸமகதி - இநதிருவாய்மொழியில் இதயாதி

தனிவகித ஸலிவாய் தகாத்துகு நகாமாய அளவு பரிசசேதம எததால வநத மஹிமை? எனன, இந்தால் இதயாதி இததால அபரிசசேதய மஹிமனுன இததால இபபோது சொனனதுக்கு ஸாவய நாராயணத்வம் இத்யாதி ஏனறுகுறைநததுமு ஸாவவேஶவரதவம விகல மாமிறே, ஆகையாலே இவரை விஷயீ கரித்த பினபாயிறது நாராயணதவம விகலமாகாமல ஸாவேஶவரனுனு னெனறபடி 'ஏழுலகத்தவா' எனருல- தமமைசசொலலிறறுமோ? எனன, ஏழுலகுதவர் இதயாதி கண்ணன் எனறு - கண்ணுகுவிஷயபூத னெனனுதல, கருஷணனெனனுதல முதலின அரததம - இவவளவிலே இத்யாதி த்விதீயாரத்தம பந்துடை இதயாதி 'பெருநிலவடாத' இதயாதியாலே பாரிக்கபபடட தரிவிநாமாவதாரம கருஷணாவதாரத்தோடே தோனறினடியாகையாலே, 'கருஷணுவதாரத்திலே அநுபவிககபபாரிதது' எனனக் குறையிலலை கீழ பததவய பலிதம - இத்தால் இத்யாதி 'வள' எனகிற விஶேஷணம வயலுககும ஊருககும விஶேஷணமிதுவுமிவ்வா யெனாமமாகாவமை ॥ உ ஹ்ருஷி ய ஶகாலெனெஸரு ஆஜரவ்ருகிராஶு ஸகாயவஹி நொவ்ரு க்ஷாஸ்ஸவெ ஜுயாவிஶிய ஸ்ரு வாநு ரலவுனு ஶாமெ ஜுமமவஸுயொய்ரு ரு ஜிமவு கு॥ இபபோது 'வளவயலசூழவணகுருகூர' எனனகையாலே விஸ்லேஷதரையிலே 'ஸுவிவ்ருக்ஷாநுவெரிஶூநாநு' இதயா திபபடியே யிருநததெனறு ஸித்தம 'ஸகாயவஹி நு' எனறதுகு-பரதவாஜவசநம வயாஜமாதரம, ராமாக மமமே ஹேது, இ லலையாகில, 'ஈவிவ்ருக்ஷாநு' எனற விஸ்லேஷத்தில வாடக்கடாதிறே, அபபோது ஒருவன சாபபிலலையிறே தளிருமுறியும - பலலவமும பொடடும முறி இளந்தளிர விவரணம-நெஞ்சு பிணிபபுனறு இத்யாதி தாம அவனைக் கிடடுகையாவது - நெஞ்சு பிணிபபுன்னகையிறே பிணிப்புன்கை - கடடுன்கை அநதாதி அளவியனது இருக்கையாவது எது? என்ன, 'அளவியனறபெருமான' எனறத்தைக் கடா க்ஷித்து ஸாவய அபரிசசேதய இத்யாதி அநதாயொனகையாலே பரிசசேதயோகயதை யிலலாமையாலே அவிசால யதவம ஸித்தமாகையாலே - ஸலிபபிக்கவொண்ணுது எனகிறது வளவுரை। இனிதான உரை 'வளவுரை' எனறதுக்கு ஸாவய - பாலகுடிக்க இதயாதி இததால ஸமதாதவ ஸமகாலயாலருத்தி 'வளவுரையால வாநேநகுபெருவளம பெறலாகும்' எனறதுகு அரததம ஸ்வயம்பரயோஜநமான இதயாதி வாநேநகு

acharya.org

மான இத்தாலே ஸம்ஸாரத்தில் ஸங்குசிதமான நிலை போய, பரமபதத்திலே போய, ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பெற்று விஸ்த்ருதனுகையாகிற நிரவதிகஸுகத்தைப் பெறலாம்.

முதல்பாட்டில், ஒரு காரணத்தைத் தாது விடுவாள், இரண்டாம் பாட்டில், அங்குடபோனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சில குயில்களுக்குச் சொன்னாள், மூன்றாம் பாட்டில், நான பண்ணின பாடமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்கோ சொன்று சில அன்னங்களை இரந்தாள், நாலாம்பாட்டில், சிலமகனிகளைப் பார்த்து, என்தலைவனை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லிகளோ? மாட்டிகளோ? என்றாள்; அஞ்சாம் பாட்டில், சில குருகுகளைப் பார்த்து, தனனுடைய நாராயணத்வம் ஒன்றையே போகாமே கூக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்கோ சொன்றாள்; ஆறாம்பாட்டில், ஒரு வண்டைக் குறித்து, தன்முடைய நாராயணதவத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே எங்கள் ஸத்தையும் கிடக்குபடி இத்தேசுவே எழுந்தருளச் சொல் என்றாள்; ஏழாம்பாட்டில், ஒரு கிளியைக் குறித்து, இத்தலையில் அபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ? தமமுடைய அபராதஸஹத்வத்தையும் ஒருகால் பார்க்கச் சொல் என்றாள்; எட்டாம்பாட்டில், தான உருவினவாறே முனகையிலிருந்த பூவையும் உருவ, நாலோ முடியாதினேனே, நீ உனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடிக்கொள் என்றாள், ஒன்பதாம்பாட்டில், ஒரு வாடையைக் குறித்து, என்தலைவனை அங்கேசென்று அறிவித்தால், அவன் 'நமக்கு அவள் வேண்டா' என்றாலுங்கில் எனனை வந்து முடிக்கவேணுமென்று இரந்தாள், பத்தாம்பாட்டில், தன் ஆருயிரைக் குறித்து நாம காலம் ஓரறுதி பிறக்குமளவும் நீ அவனை விடாதே காண் என்று சொல்லிவிட்டாள்; நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அபயஸித்தார்க்கு பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

முதற்பாட்டில், ஆசார்யனுடைய ஸுஸாக வைபவத்தை அருளிச்செய்தார், இரண்டாம்பாட்டில், மதுரபாஷியாயிருக்குமென்றார், மூன்றாம்பாட்டில், ஸாராஸார விவேகமுள்ளவனென்றார், நாலாம்பாட்டில், விக்ரஹலாவண்யத்தை அநுஸந்தித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில், நினைத்தது கிடைக்கிலும் சலியாத ஸாதுத்வபாவனென்றார், ஆறாம்பாட்டில், பகவதேகபோகனாயிருக்கும் குணவானுமாய சருபாவானுமாய கம்பீர ஸ்வபாவனுமாயிருக்குமென்றார், மதுகரமிறே, ஏழாம்பாட்டில், தான் ஸர்வஜ்ஞனாயிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல் கேட்ட வார்த்தையல்லது அருளிச்செய்யானென்று, அவனுடைய ஆபத்தியை அநுஸந்தித்தார்; எட்டாம்பாட்டில், ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே இவனுக்கு ஆத்மயாத்ரை

பெறுவதும்பெறலாகும், நான - பரமபதத்திலேபோய, நுகு விளைத்ருதனுகையாகிற, பெருகுமா நிரவதிக ஸுகத்தைப் பெறலாம்

பத்துப்பாட்டுக்கும் ஸங்க்ரஹம் - ஆசார்யன் இத்யாதி ஸூத்ரங்களாலிறே சிறக்கிறது. அதில ஸ்ரீஸாரதாரயத்தைப் பற்ற - ஸ்ரீஸாரவைபவத்தை உணர்த்து மதுரபாஷியாய் என்றது, குயிலினுடைய ஸ்வரம் போலேயாயிருக்கு மென்றபடி 'ஸுமஸ்வரோயமாகுரீர்வாலைஸுஸ்வரா' என்றதைப்பற்ற, ஸாராஸாரவிவேகத்தன் என்றது. விக்ரஹலாவண்யத்தை யுணர்த்து 'கண்ணிய மலர்ப்பிள்ளை' என்றதைப்பற்ற. நினைத்தது கிடக்கிலும் என்றது 'இவரோ' என்றதைப்பற்ற, புருஷார்த்தம் வித்திக்குமவனு மென்றபடி ஸாந்தஸ்வபாவன் என்றது குருகுலுடைய கண்ணழகைப்பற்ற சலியாமையாவது - 'மிராபொலவடிபுரராகிலு' இத்யாதிப்படியே இருக்கை 'வண்டு' என்றதைப்பற்ற - பகவதேகபோகனும் என்றது நுபவனுமாய் என்றது - 'கனி' என்றதைப்பற்ற 'ஆழி' என்றதைப்பற்ற - கம்பீரஸ்வபாவனுமாய் என்றது 'அருள்' என்றதைப்பற்ற கிருபாவானுமாய் என்றது. வண்டு வகுபோகமென்னை - மதுகரமிறே என்றது தான் ஸர்வஜ்ஞனுக்கும் இத்யாதி - கனி, ஸொன்னதைச் ஸொல்லுமிறே ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரை இத்யாதி - 'இன்னடியேனைப்பணை

எனறும், ஒனபதாமபாடடில, ஆசாரியஸமபநதமாதரமே ஸததாதாரகம, இதரஸபாஶமம ஸததா பாதக மெனகிறும், பதாமபாடடில, ஆர இபபடி ஞானவானுமாய, மதுரபாஷியுமாய, ஸாராஸார விவேகஷுருனுமாய, தாஶரீயனுமாய, ஸ்வபதஸவபாவனுமாய, கருபாகாமபீரியங்களையு முடை யனாய, சிரோபாஸிதஸதவருததஸேவயனுமாய, ஸசசிஷ்யனுகையாலே ஏவம்பூதனான ஆசாரியனு டைய தேஹயாதரையே தனகது ஆகமயாதரையாய, இதரஸபாஶமும தனகது பாதகமாய, இப படி ஸதாசாரியஸேவை பணணுகையாலே பகவதநுகரஹநாயநதிலே பரவணனாய, *"நினனிடையே னலலேன்" எனறு நீங்கி ஓரோலநீல நனனெஞ்சுனமம வருவதோபபாஞணமலாபபாத மடைந தது தநதிருவுள்ளமெனறு தலைநகடடினும் (கக)

நாடாயே' எனறதனைபபறற வாயுஸபாஶம பாதகமானையாலே பாகிகோடிதவோ ஆசாரியஸமபநதமே தாரக மெனறு விநதம உதாரததஸவநாரஸறாரமாற ரிபபடி இதயாதி கீருபை எனறது - 'ஆழி' எனறதின தணணாரியைப பறற சிரோபாஸிதஸத்வருத்தாநு ஸேவயாநு யஸ்ய எனறபடி கிளி சிரகாலம அபயவிதா லொழிய வாத்தை சொலலமாட்டாதே 'உடலாழி' எனகிற பாடடிலே தவிதியாவதாரிகையிலே போகக நிகமிகிறும் - ரிபபடி ஸிநாசாரிய இதயாதி இலலிடததிலே, எழாபபாடடு பாவநதம ஆசாரியலக்ஷணததை விசிதது மேலமுனறபாடாலே - ஶிஷ்யலக்ஷண விதி நினறிடை இதயாதி எனகெஞசமானது, 'உனக்குக் கரணாரவே னலலேன்' எனறு காணியான எனனை விடடகனறு அதவிதியமாய தாஶரீயமாய நீலநிறததை யுடை ததாய விலக்ஷணமாய உதநுகரமான மேலை நடாதுவருமாபோலே வருமவனுடைய அபபோதலாநத தாமரையோனற திருவடி நினையடைந தெனறபடி அளவியனறெனறுதொடகி, வளவுரையால வாஞேகு பெருவளாம பெறலாகும இதயகவயு (கக)

ஸ்ரவிடோபநிஷத்ஸாரகுதி - தகுரிதாநயிமகெந ஶுரிவிஷ்ணு வூா வொ ஶுமாஸ்ரு ஹரிஸாஸ்வியுரநாயபுரு । ஸவபுராவராயஸஹதாசவவொயு ஈரு மெக ஸௌரஸ்ஸொஷவாரதாஶ்ரு நாரு தயெபு ॥

த்ரவிடோபநிஷத்தாத்பாய ரதநாவலி - தூரணைவலுயுஜகவாஷுஹந யநதயா ரஸாயபுயாஸொயிபுமாவா சிரு ரெவரஸமாவாஜமபுவெஜநநஸாவநா கிவிய கவாஸ । காரணுரகபகயொமாடந மகதசவிஷீஸஹியெஸ்ஸெவபுரஹாநாவெஸ்ரு ஸுரக்ஷாவவிக தசிதயா கூரசிரு ஸ்தாஹஷ்ரு ॥

ஸ்ரீஸவுரு ஸுவாரு ஸுவாரவுஸுவரிதஸுஹாஹாரு ஷவாரு ஷுவுஸ்ளசிரு ஸுவா ஹாரொரு ரரஶியாம்ஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு தஸாஹவுஸுரு ஸுணொவாரு ஸுவுரு । ஹாதுஸுவுநவுரு ஸ்ரு நகிஹதஶிஶிரு நஹுரஸ்ரு ஹியொஹுரு நாவாரு ஸுவுரு ஸுவுரு ஸுரணுசிவுணுரு ஸ்ரு வெய ஸிரு ஸுரு கமீ ஸுரு ॥

திருவாயமொழி நூறறநதாதி— அருஞசிறையபடகளகமையாழியானுகது நீர
எனசெயலிசசொலலுமெனன இரநது—விருநத
நலவகியதும மாறனிபகேநாயகனைநதேடி
மலவகியதும பதநிலவளம

ஆழவார் திருவடிகளே சரணம், எமபெருமானார் திருவடிகளே சரணம், யோ திருவடிகளே சரணம்

* திருவாயமொழி-அ உ-கம

acharya.org

ஸுந்தரநதிருவாயமொழி வளவேழுலகு ப்ரவேசம்

அ —(வளவேழுலகு) இப்படி ஆழ்வார் எம்பெருமானை விரும்பி அநுபவித்த அநந்தரம் அவனைக்காணாமல், 'கேவலீருடைய நிரவதிக க்ருபையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்து கருணை அடியாகக்கொண்டருளினேனும்' என்று எம்பெருமானை அநுபவிக்க, எம்பெருமானும் தமமோடு வாசியற்றவராய் நிலையும் பரவ்யூஹங்களுக்கு ஈடாகாமல் எழுந்தருள, அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலுண்டான நிரதிசயபோகங்களுக்கு ஈடாகாமல் தமமுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலுண்டான நிரதிசயங்களைக்கண்டதையும் பார்த்து, 'இப்படி நிரபேக்ஷனான தான அவன் திருவடிகளில் அடிமைசெய்யாமலே அவனுக்கு அவகாசமாவதுமாகையாலே அவனுக்கு அவத்யாவஹமாகாமல் அடிமைசெய்ய உஜ்ஜீவிக்கையிலே அடிமைசெய்யாதே முடிகிறதுமாகையாலே எனக்கு ஆத்மலாபம், ஆனபின்பு, இனி ஆகாமலாகையாலே அவனிறைஞ்சுப் பிழைக்கவேணுமோ' என்று பார்த்து, பரமபுருஷ சாஸ்த்ரவிஹித பரிசரணங்களினின்றும் விலகுகிறதாய, இதுக்கு முன்பு இப்படி நிரபேக்ஷனாகை எம்பெருமானைறைஞ்சுப் பிழைக்க ஆக்குந் தமமை ஸர்ஜிக்கிறார்

ஒ —அஞ்சாம்திருவாய்மொழியிலே, தூய்மையோடு வாசியற்ற ஸ்வரூபங்களிலே அபிமாநத்தாலுண்டான வ்யஸநத்தை அறிவித்த ஸமநந்தரம் எம்பெருமான் வந்து ஸம்ஸ்லேஷிக்கிறவனாகிறேன், அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் தமமுடைய கிலேசங்களையும் அநுபவித்து, 'அநாதிகாலம் விஷயங்களிலே துவிகிறபடியாலே விலக்ஷணர்க்கு போகியானான எம்பெருமானை, ஸாமாந்யமான ஸாஸ்த்ரவிஷயங்களுடனே' என்று பார்த்தருளி, ஆழ்வார், 'ஸாஸ்த்ரவிஹித அவனுக்கு அவத்யமாகாதபடி விலக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கவுமாம் விரும்பினேனாகிலும் முடியாது அவனாயும்' என்று பார்த்தருளி, பெருமாளுக்கும் கேவலராகையாலுண்டான ஸாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜநமாகாத தசையிலே, 'தூவாளை பெருமானை ஸேவிக்கும்' என்னும் படியாகவிலே அவனுடைய ஆஸ்ரயணத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, பெருமாளுடைய ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாகத் தமமுடைய வாசியறவே இவ்வாறு பெருமானை விடைகொண்டாற் போலே, தமமுடைய விஷயத்தையே அநுபவித்து, அவனை ஸம்ஸ்லேஷிக்கையிலே ஆசையற்று, 'மண்டி அவனோடு பரிமாறின பரிமாற்றமும் தப்பாச்செய்தோம்' என்று இவர் அலையாநின்று, இவரோடுடனே ஸம்ஸ்லேஷம் எனக்கு அவத்யாவஹமாகாமல் மறந்திலே வைராக்யமே வந்தமையாலிருக்கிற படியைக் காட்டியருள, இவர் தமக்கோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கையிலே ஆசைகொண்டு இரைக்கிறார் ஆகையாலும் எம்பெருமானுடைய ப்ரார்த்தனையை, 'என்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலே வரும் வைராக்யம் எம்பெருமானுக்கு வேண்டா' என்று அவனை உத்போதிக்க, யுத்தோபகரணத்தை வைத்துக் கம்பமலையிலிட்டானை ஆஞ்ஜநேயனை தத்ஸம்பந்தத்தாலே யுத்தத்திலே மூட்டினாற்போலே, "தீதுடைவெந் வம்பு ரவுழி" இத்யாதி பாசுரங்களிலே தமபாசுரங்களைக் காட்டி மீளவும் சோதித்துக்கொண்டருளினான் என்கிறார்

ப —அஞ்சாம்திருவாய்மொழியிலே, இப்படி கடகமுகத்தாலே இவ்வாழ்வார் தம தசையை அறிவித்த அநந்தரம், இவர்க்கு திருமபடியான "அவனியனாய வேழுலகத்தவர் பெருமானவனல்லனை" என்று பாசுரமான ப்ரகாரத்திலே ஸ்வரூபத்தை விரிவாட்டி அநுபவித்து அவனாலிலே வந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தவனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரவதிக வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்வதாக, தநுபபாதகமான அவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், ஸர்வகாரணத்வத்தையும், அபோக்ய ஜலம்ஸ்லேஷத்தையும், விபுநித்யநிரவயவத்வத்வத்தையும், ஆஸ்ரிதரக்ஷ்ண ப்ரவ்ருத்தியையும், போக்யமான ஸ்வபாவயாதாத்ம்யோபகத்தையும், போக்யதாப்ரகாரமான வைலக்ஷண்யத்தையும், ஆஸ்ரிதவிஷயமாகாமோதத்தையும், ஸர்வாத்ம வத்ஸலத்வத்தையும், ஆஸ்ரிதேக

acharya.org

பகாராதிபயகைகயும அநுஸந்திக்கிறார், "இப்படி விலக்ஷணனான ஸர்வேஸ்வரனை, அகபாகநிகருஷ்டராய நாம அணுகுகை அவகயாவஹம, அதிபாபிகஜனாகா அணுகிலும அங்குதைக்கு மாவிஷயகாம" என்று அசலப்புக, இவரைத் தன ஸீலத்தாலே ஆகவிடக்கேட, ஸமாஹிதராய அநுபவிக்கதவா, பின்னையும அவவநுஸாகாநகதாலே அகல, தனனுடைய ஹேயப்பாகிப்பயதனதையும ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹகைகயும பாகாஸிப்பித்து ஆகவிடுகிகோளள, ஸமாஹிதராய, கமலகால ஸ்ரவணாதுகுப்பிறக உபகாரகவதனையும மேலுண்டான பாரிப்பையும அநுபவித்து ஸந்துஷ்டராகிறார்

இ—அநுசாகிருவாயமொழியில, தூதபரேஷண வ்யாஜதகாலே அபராதஸஹத வநனை அறிவித்த ஸமநகரம வந்து ஸமஸ்லேஷோநமுகனாக, ஸுஸ்ரிபோகயமான அவன வைலக்ஷண்யதைகயும நிரபஸாமஸ்ரியான தமமுடைய நிராஸ்தனையும பாரத்து, 'அமருகதனை விஷயதாலே தூஷிகுமாபோலே நாம ஸமஸ்லேஷிகது அவகய நகை விளைபபகிறகாடடில விஸ்லேஷிக்கு முயுகை நன்று' என்று பாரத்து, பெருமாளுகரும கேவதூதனுகரும மநதரம பரவருக்தமான கசையிலே 'தாவாஸா பெருமாளை ஸ்பிகரும்' என்றும பயத்தாலே அவன வரவை இளையபெருமாள சொன்ன விண்ணபபஞசெயது "யதிஹ் கிஷ்கிந்தாராஜ யதி ரகுநாதஸ்ய தூதோ ஜனஸ்தாந நிவிஷ்டஸ்ஸ ஸம்ப்ரதி கிஜ்கிந்தா உபவாயய" என்று அவருடைய பாரிஜனாநுகுணமாகத் தாவைபபாராகே இளையபெருமாள விடை கொண்டாற போலேயும "நவ்வுவெ்வவள திஜ்ரு" என்ற பிராட்டியைப்போலேயும இவர் அகலப்புக, அவனும 'உமமோடடை ஸமஸ்லேஷம நமகரு அவகயாவஹமன்று, ஸௌஸீல்யவாதத்தால்' என்றபினபும, 'எனனுடைய ஸமஸ்லேஷத்தாலே அங்குதைக்கு வருந ஸௌஸீல்யமும வேணடா' என்று இவர் அகல, "கிஞ்சாவெ ஸவ்ப்ரகாஷ்ட" என்கிறபடியே தன பாகருதியைக காடடி, 'நீ ஸமஸ்லேஷியாதவனன்று, நமமுடைய ஸதனையே இலலை' என்று யுத்தாநிவருக்தனை அநுஜனான "கரிஷ்யே வசநம்தவ" என்னப்பணிந்தாற்போலே தன்னோடே சேர்த்துக்கொண்டார் என்கிறார்

ரரடி—ஸாவேஸ்வரன ஸாவஸ்மாதபரனுகையாலே அவனை யாஸ்ரயிப்பாரக்கு ஒரு குறை யில்லை யென்றார், அந்த ஆஸ்ரயணந்தான புருஷோத்தமனை ஆஸ்ரயிக்கிறதாகையாலே பலத்தோடே வ்யாபதமாயலாது இராதென்றார், பஜிப்பாரக்காக தான அவதரித்து ஸுலபனாகையாலே பஜிக்கத்தட்டிலலை யென்றார்;ஸுலபனானவனதான அபராதஸஹனாகையாலே பலததோடே வ்யாபதமாயலாது இராதென்றார், அயோக்யதாநுஸந்தாநம பணணி அகலுவாரையும தனசெல்லாமையைக் காடடிப் பொருந்தவிடக்கோள்ளும ஸீலவான் னெனகிறார் இதில கீழக கலங்கித் தூதுவிடட இடம பரேமகாயம, இங்கு அகலப்பாரகிற இடம ஜ்ஞாநகாயம, "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று பக்திருபாபந்நஜ்ஞாநமிறே இவாதாம பெறறது தூதபரேஷணவ்யாஜத்தாலே தம்முடைய ஆறறாமையை அறிவித்த அநந்தரம, 'இவரை இங்கனே நோவுபட விடடோமாகாதே'

வளவேழுலகு பரவேஸம் - முதல் திருவாய்மொழி தொடங்கி ஸுகதி - ஸர்வேஸ்வரன் இத்யாதி அதுகவ்வர்ஸ்லபரோபதேஸ பாகரியையாலே அருளிச்செயகிறார் அவனை யாஸ்ரயிப்பார்க்கு இத்யாதி ஒரு குறையில்லை என்றது - 'வழு' என்றதின் தாத்பர்யம் புருஷோத்தமன் என்றது - 'பற்றிலனீசனும் முற்றவும் நின்றனன்' என்றதின் தாத்பர்யம் பலத்தோடே வ்யாபதம் என்றது - 'ஆர்க்கெவிடுமபொழு தெணணே' என்றதின் தாத்பர்யம் அருசிறையமடனாரையிலே, பலத்தோடே வ்யாபதமாயென்றது - 'எழுலகத்தவர் பெருமான்' என்றத்தைப்பற்ற 'திருவடியாலதாயோன்' என்றததைப்பற்ற - ஸீலவான் என்றது கீழ அதயந்திநிவிஷ்டராயத் தூதுவிடடவர் இப்போது அகலுவானென்? என்ன, கீழ்க்கலங்கி இத்யாதி இரண்டு முண்டோ? என்ன, மயர்வு இத்யாதி பக்திருபாபந்நஜ்ஞாநம் என்றது - ஜ்ஞாநமும பக்தியு மென்றபடி விலதாஸுகதி - தூதபரேஷண இத்யாதி நோவுபடவிடடோமாகாதே இத்யாதிகு - 'அளவியன்ற'

acharya.org

என்று பிறப்பாடுக்கு நொந்து, ஆனைக்கு உதவ வந்து தோற்றினாற்போலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து தோற்றினை, அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும், தமமுடைய ஸ்வரூபத்தையும கண்டார், 'தார்மிகனைவைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலை அறிப்பாரைப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம கிட்டி தாஸிக்கப்பார்ப்போமல்லோம், அகலுமித்தனை' என்று பார்த்தார் அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோ? என்னில், முடியுமித்தனையே; மேலுக்கு அதிசயத்தை விளைக்கத் தேவர்கள் தந்தாம் விநாசம் பாராக்களிறே, பெருமாளுக்காக தேவதாந்தரங்களும் மங்காம் பார்க்குத்தமான ஸமயத்திலே, தூர்வாஸா, 'என்னை உள்ளே புகவிடவேணும்' என்ன, 'இவனைத் தகைந்து பெருமாளுக்கு அவத்யத்தை விளைப்பதிற் நாம அகன்று முடிய அமையும்' என்று பார்த்து, அவனைப் புகவிட்டு, "யதிபரிதிமஹாராஜ யத்யநுக்ராஹ்யதாமிதி | ஜஹிஷாம நிஜிஷு ஜ்வலம்வ்ருதிஜோரத ஸுவாரயே"(யதிபரிதிமஹாராஜயத்யநுக்ராஹ்யதாமிதி ஜஹிஷாமஹிர்விஷஸ்கல்த்வம் பரதிஜ்ஞாமநுபாலய) என்று விடைகொண்டாரிறே இளையபெருமாள்; "தயஜேயம்ஸ்ரீவவவம்ஸே ஸ்ரீ-புரீ-புவாஸிஹாஸ்யுதி" (த்யஜேயமாகவவவம்ஸேபர்த்துர்வாபரிவாஸ்யதி) என்று விடைகொண்டாளிறே பிராட்டி, அப்படியே இவரும் 'ஊருணியிலே கள்ளியை வெட்டி யெறிவாரைப் போலவும், அமருதத்திலே நஞ்சைக் கலக்காறபோலவும், நித்யஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யமான வஸ்துவை நாம் புக்கு அறிக்கையாவது என்?' என்று இவர் அகலப்புக, 'இவரை யிழந்தோமாகாதே' என்று ஈஸ்வரன், 'ஆழ்வீர்! அகலப்பார்த்தீரோ?' என்ன, 'அடியேன் அகலப் பார்த்தேன்' என்ன, 'நீர், நமக்கு அவ்யவம்வருமென்றாலோ அகலப்பார்த்தது? நீர் அகலவே, இவ்விஷயம் அதிகருதாதிகாரமாகாதே!' என்று நமக்கு ஆர்பறறுது; இப்படி தன்னையாக நினைத்திருக்கிற நீரொருவரும் நம்மைக் கிட்டவே, 'ஸர்வாதிகாரம்' என்று தோற்றும், ஆனபின்பு, நீர் அகலாமலுகாணும் நமக்கு அவத்யம், இனித்தான், நமக்கு ஆகாதாரிலே யொன்றாலிடம் பண்டே அடிப்பட்டேகாணும் கிடப்பது' என்று - 'நாம் குணுகுண நிருபணம் பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும் நம் காலை வைத்தோம் கண்டீரே' என்று தான் திருவுலகளந்தருளின லீலாலக்ஷ்யத்தைக் காட்ட,

---

எனறெ பாடியிலே தமருடைய அரைகுலையத் தலைகுலைய என்றது - "ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-

'ஆகில, கிடடுவோம' எனறு பாரா, 'ஒரு குணுதிகயமேயோ வேணடுவது? நமமால வரும குணமும அவனுககு வேண்டா' எனறு அகரபபுக, 'உமமாலவரும குணுதிகயமேயனறோ வேணடாதது? உமமாலவரும நானதான வேணுமோ? வேணடாவோ?' எனறு *(நீர் அயோகயரேனறு அகலுகிறது ஸததாஹாநி, கிடவேது - ஸததாதாரகங்காணும, ஆனபினபு) நீர அயோகயரேனறு அகலுமதிலும ஸமஶலேஷிகிறது திருவாயபபாடியில வேணணேயோபாதி நமகக தாரகங்காணும, இனி நீர அகலில் திருவாயபபாடியில வேண்ணேய விலககினறா புகக லோகமுபுதவீரகிடீர, நீர அகலுமது நமகக ஸததாஹாநி' எனறு, "தி ரூஹாவெ நஸம்ஸ்ராஹ்ம" (மிதரபாவேநஸ ரபராபதம) எனறு அவனபகரலுளளது போடகனுகவுமாம, நாம அவனை விடில உளோமாகோமெனறு சோததுக கொணடாறபோலவும, 'பநதுவதம பண்ணி ஜீவிகக பாரகிறிலேன' எனற ஆஜ்ஜ பனனை, "கரிஷ்யெவ வசநமுத்தவ" (கரிஷ்யேவசநநதவ) எனனபபணணினறபோலவும, தமமை வருநதி இசைவிகது ஸமஶலேஷோநமுகனுனபடியே ஸமஶலேஷிததுத தலைககடடினு னெனகிறா

முதற் பாட்டு.

வளவேழுலகினமுதலாய வானேரிறையஅருவினையேன
களவேழுவெணணெயதொடுவுணட கள்வா எனபன பினனையும
தளவேழுமுறுவலபினனைகககாய வலலானுயாதலைவனுய
இளவேறேழுநதழுவிய எநதாயஎனபனநினைநதுநைநதே

ஏழு—ஸாவலோகாரணபூதனுய, அயாவறுமமமராகளதிபதியான எமபெருமானை அகயாத ஆமீநனுன நான எனவாயாலே 'கள்வேழுவெணணெயதொடுவுணட கள்வா' எனபன, அதினமேலே பினனையும, 'நிரதிஶயஸௌநதாயாதி குணங்களை யுடையபரான நபபினனைப பிராடடியோமேட கலகககாக அவளகுலததோடு ஸதருஶமான குலததிலே வலியையுடையபரான ஆனுயாதலைவனுய வநது பிறநகருளி, இளவேறேழுநகழுவிய எநதாய' எனறுசொலலுவன, சொலலுமிடததில குணங்களை என நெஞசாலே நினைநது சொலலுவன, எனன அதிகிருஷடனோ? எனன அபுததகாரியோ? எனறுகொண்டு தமமை நிநதிதது, அவன குணங்களை இபபடிச சொலலிவைகிறது அவனபகலிலே எனகுளள நிரதிஶயஸநேஹமாகிற பாபமிறேயெனறு நோகிறா பாமபுருஷாநதமான பாமபுருஷவிஷய பரேமததைப பாபமெனறு சொலலுவானென? எனனில,—துகேஷநகமானது பாபமாகையாலும, எமபெருமானுககு அவதயமவருகை

வடிகளில படடுகெடகிறதெனறு 'ஸகியரிடுணி யசேடுரஶ்ஶிஜ்ஜு ஜெ' எனறதனைபபறற - குணமும் அவனுக்கு (வேண்டா எனறது பின்னையும்அகலபபுக எனறது - அடியேன சிறியனானதன' எனறதனைப பறற இசைவிததலமகக டுவ்ஷ்டாஜ்ஜயம் - தி ரூஹாவெந, கரிஷ்யெவ வசநம் தவ உகுராஷி யாஸ்கரணெ ஸுஹயப்ரூஷாநபுகுரணெ "தி ரூஹாவெநஸம்ஸ்ராஹ்ஜுஜுஜெயம் கயுஜுந । ஜொஷொ யஜ்ஜுகி தவ்ஜு வ்யாகதாஜெதிஹஹிஜு தழ" தீகாவ்ஜுஷ்டாடிஶெ "நஷ்டொ ஶொஹுஜ்ஜுஜ்ஜு ஜுஜ்ஜு ஸுஸ்ரூஷாஜுயா/ஜுஜு ஸ்ரிகொ/ஜ்ஜி ஹ தவஜெஜுஹுகுரிஷ்யெ வசநமுத்தவ", (போடகன் ஸமஶலேஷிததுத் தலைக்கடடினுன் எனறது

* குண்டலிதம பல ஸ்ரீகோஶகளிலில இலலை எனபா

acharya.org

தமக்கு துக்கமாகையாலும், தமமுடைய வாயாலே அவனை பேசுகை அவனுக்கு அவதயமாகத தாமகருதுகையாலும், இப்படி அவனுக்கு அவதயமாகையாலே தமக்குதுக்கரூபமான இப்பேச்சைத தத்விஷயலாபேறுமானது விளைவிக்கையாலும், தமக்கு அவனபக்கலுள்ள ஸநேஹத்தையே பாப மெனகிறார்.

ஒ —முதற்பாட்டில், அதயந்த நிகருடனான நான், அதயந்த விலக்ஷணனான ஸர்வ பெருமானை எனதுடைய மநோவாக்காயங்களாலே தாவிக்கிறேன் என்னாமல் பேசாநின்றார்

[வளவேழுலகினமுதலாய வானோரிறையை] பகவதபோகத்துக்கிடமான வையகமுண்டு யத்தை யுடையராய, ஏழுலகுக்கும முதலாயுள்ள அயர்வறுமமரர்களுக்கு நாயகனை, வளவிதான ஏழுலகு என்றுமாம். தொடர்வினை வாக்யம் பூரிப்பதற்குமுன்னே தமமுடைய மெய்க்கருத்தை அநுஸந்தித்து "அருவினையேன்" என்கிறார் அநேகமான பாவத்தைப்பண்ணுகைக்கான வினைகளை யாலே, பக்தியை அருவினை யென்கிறது [கலவேழென்று தொடர்வு] - 'கலவு பாவிதமாமப படி வெண்ணெயைக்களவுகண்ட கள்வா!' என்றாயர்பாடியதை யிட்டு அவனைக் களவிலே கண்டெடுத்துச் சொல்லும சொல்லைச் சொன்னேன் [பிறவியுளானை தொடர்வு] - அதுக்குமேலே முலை யருமபுபோலே யிருக்கிற முலைகளையுடைய நாயகனாய்ப்பிறந்து பிறவாமே ஸர்வஸ்வீகாரங்களை வலியையுடைய இடையருக்கு பாதாரவிந்தங்களை வந்து பிறந்து எருதேறுமடி ஏத்துமடியை நினைக்கு மறிவிலை யை அது உள்ளடங்காமையாலே 'இன்னேறேழு தழுவின இப்பிரபாவத்தாலே எனனை அடிமை கொண்டவனே!' என்பதும செய்தேன்

ப —முதற்பாட்டில், அமருதத்திலே ஸுஜனங்க கலகுமாபோலே ஸர்வஜீவாதுவான ஸர்வேஸ்வரனை எனகரணத்ரயதாலும தாவிக்கிறேன் என்கிறார்

வளம் வளவிதான, ஏழுலகின் - ஏழுலகுதுக்கும், முதலாய - முதலான, வானோர் இறையை - வானவர்களுக்கு இறையான உபயவிபூதிநாதனை, அருவினையேன் - கழிக்க அரிதான பாபத்தையுடையனான நான், நினைந்து - (எனனெஞ்சினாலே) நினைந்து, வளர்ந்து - (ஸர்வாத்மா) கடுக்கொள்ள, கலவேழ - கலவுகொண்டபடியாக, வெண்ணெய - வெண்ணெயை, தொடுவுண்ட - ஒளித்து உண்ட, கள்வா - கருத்திமனே! என்பன - (என்ற தாயர்பாசுரங்களை) சொல்லுவன, பிறவியும - அதுக்குமேலே, தளவு - முலை, ஏழ - தோள்களாடியான, முலையல - முலையை யுடைய, பிறவிகளுக - நாயகனாய்ப்பிறந்தபடிகளுக, ஆய - உண்டான ஆகிலையுமது, வல் - பாபங்களை, ஆனாய் - கோபர்க்கு, தலைவனாய - தலைவனாய (வந்து), இவ - இளமையாலே செருக்கினை, மறு ஏழும - எருதுகளை ஏழையும, தழுவிய - (அமிமதனம்பண்ணுகைக்கு ஈடாக) கட்டி) தழுவி முடித்த, என்தாய் - எனனையாமியே! என்பன - எனது (அமிமதனம் பண்ணுகைக்கு) சொல்லுவன் ஏழுலகின் முதலாய வானோரெனது - 'அவர்க்கு ஸுகத்துக்காகக்கடைந்தாலே ஸுரர்களுடைய ஸுகத்தாரணத்தைவந் சொல்லுகிறது' என்றாரு சொல்லுவர்கள் இவ்விடத்தில், வினையேனது அத் தலைக்கு அவதயமாமம்படி தமமை பாவகரிஷயத்திலே ஈடுபடுத்தினையாலே அநேகமான பக்தியைச் சொல்லுகிறது தளவு முலை 'இளைத்துலைந்தே' எனது பாடமாய, 'இளைத்தல் வருந்துதல்' என்றுஞ் சொல்லுவாரு முளர்

இ —முதற்பாட்டில், அதயந்த விலக்ஷணனான அவனை அத்யந்த நிகருடனான மநோவாக்காயங்களாலே தாவிக்கிறேன் என்கிறார்

[வளவேழுலகின் முதலாய வானோரிறையை] - வளவியனான ஏழுலகுக்கும காரண பூதனான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹனாய்க்கொண்டுள்ளவனை வளவியனாகையாவது - வலாருபாதி

acharya.org

கவால வாக வைலக்ஷணயதைத யுடையனுகை வாளிய ராயிருந்துள்ள ஏழுலகுகுகு எனனவு மாம வெளியராய ஏழுலகுகளும காரணபூதராயிருந்துள்ள நித்யஸூரிகளுகுகு நிர்வாஹக னென னவுமாம நித்யஸூரிகளுகுகும காரண ஸவமுண்டோ? எனனில், அஸகாரபூஷணகயாயகதின படியே, ஸ்ரீகௌஸதுபகதாலே ஜீவஸ்வரூபத்தை துரிககு மெனறும, ஸ்ரீவகஸகதாலே பரகருதி பராசருகயகளை துரிககு மெனறும சொலலுகிறது இவாளை வளவியராகையாவது பகவகநு பவதகில குபலராகை [அருவினையேன] வாகயம பூரிபபதறகு முனபே தமமுடைய மெளாக யதகதை பாரகது 'அருவினையேன' எனகிறார் இவர இபபோது அருவினையேனெனகிறது பகவதபராவணயகதை இபபோது பகவ நவிஷயகதைக கிடடுகை அநிஷடமாகையாலே அவவிஷ யதகதை மேலவிழபபணணுமது பாபமாசசகடவதிறே அநிஷடாவஹமிறே பாபம [களவேழ வெனனெனைய தொடுவுண்ட களவா எனபன] ஸாவிலே வேழகசையையுடையனுய ஆசைப பாடடை யுடையனுய்கொண்டு, வெணணெயகளவுகண்ட "களவெழு" எனகிற இதகை "கள வேழு" எனறு நீடடிறறாய, களவு பாஸிதகமாமபடி யெனனவுமாம பாஸிதகமாகையாவது ஸிஸ்யபாலாகிய சோஷடியிலும பாஸிதகமாமபடி யிருகக [களவா எனபன] ஸாவேஷ வரனைப பிராகாரமாகப பெறுமகதிறான ஸௌபாகயகதை யுடையவான யசோதைபபிராடடி, வெணணெய களவு காணகிற ஸமயத்திலே கண்டு பரிபாலிகபபகதாலே அவள சொனன வார்த தைகளைச சொனனேன "தொலலைவிலி யாகதி றுதிப பாரதீர" எனறு நித்யஸூரிகளுகும மேலாசப பேசகசட வகிறே, அபாரர பாரர கொழு இருசகுர மேனமையிறே கண்டது, அவளகாலே கொழும நீளமை கண்டு பியாகுலிகிற 'எலலாம' எனகிற இது - காலதரயவாதத தியானுலும இபபிரபாத பூதாதகதிலேயாய, எனறே னெனறபடி [பினனையும] அதுகுமேலே பிராடடியுமாம பாசுரதகையுகு சொனனேன னெனகிறார் [தளவேழமுறுவலபினனைகளாய] முலலை யருமடிபோலே யிருககிற முறுவலையுடைய நபபிளளைப பிராடடிகளாய எழுசை தோறறகை களவு முலலை எழுகையாகிறது முறுவலுல கண்டால முலலையருமபடி ஸமருதிவிஷயமாகை [பினனைகளாய] "கவாஸ்ரீ" எனறு முறுவலுசகுகு கோறறபடி [வல லானுயாதலைவனுய] "கூஷாஸ்ரயாந" எனகிறபடியே வலிமையுடை யரான இடையருகுகுத தலைவனுய அவர, "தாவயுஸீவவயொவ்ய தாழ" எனறு இரண்டுதலையும குறைவறறிருகக, எருதுகளை முனனிடட வனனெனுச சொனனவுமாம [தலைவனுய] நித்யஸூரிகளுகும அவ்வருகாயிருககுமாபோலே யாயிறறு இடையாககும அவ்வருசா யிருககுமபடி அபிஜாதனுககலலது பெண கொடாராகளிறே [இளவேறு] பருவதகின இளமையாலே மருதபுவைபபோலேயிருகக [எழும] நபபினனைப பிராடடியை அணைகைகசகுவள ர அபிநிவேசதகாலே, தியானமுகவனுகிகேளுருகாலேநெரிகைக. [தழுவிய] அவறறினுடைய நிரஸநதகுகு பலம அவளை அணைகைகையாகையாலே, இதுவும போகரூபமா யிருநதபடி [எநதாயெனபன] அவள இரசியலுகுகு கோறறு 'எனனுயன' எனறு சொலலுமகைகயுகு சொனனேன [நினைநது] அநுருதயமாகச சொலலிவிடடேனோ? நெஞசாலும தரிகிதேன [நைநதே] - மாநஸமாய, பிறர அறியாகபடி யிருநததோ? 'இவவிஷ யத்தே இவன சிதிலனுயன' எனறு நாடு அறியாபபடி நாயகமாகவும தரிகிதேன அவகாரதகில அணைய ஆசைபபடுவார அவள பாசுரகதாலேயிறே சொலலுவது முதல திருவாயமொழியிலே, நித்யஸூரிகளுகு அநுபாவயமான மேனமையை தரிகிதேன, ஈரநதுடையபடியவரிலே, யசோ தைபபிராடடிககு அநுபாவயமான நீளமையை தரிகிதேன, அஞசிறையமடநாரையிலே, பிராடடியுமா பாசுரகதை சொனனேன நினைநது மாநஸம நைநது காயிகம எனபன வாசிகம. "நினைநதுநைநது, வளவேழுலகினை முதலாய வானேறி நிறையைக களவேழு வெணணெய தொடுவுண்ட களவா எனபன, பினனையும, தளவேழு முறுவல பினனைகளாய வல்லானுயாதலைவ னுய இளவேறேழும தழுவிய எநதா யெனபன அருவினையேன" எனறு அநுவயம

acharya.org

ஈடு —முதற்பாட்டு நித்யஸூரிகளுக்கு அநுபாவ்யனானவனை எண்ணுடைய மநோவாக்காயங்களாலே தூஷித்தே னென்கிறார்

[வளவேழுலகு இத்யாதி] - வளவிதான ஏழு மிகுதியை விளாவிப்பதியாய, 'வளவேழுலகு' என்கையாலே நித்யவிபூதியை சொல்லிற்றாய, இடைவிடாது உபயவிபூதிநாதனைக் கிட்டி! நான் அறிக்கப் பாராத தேனகிறார் வளவிடமாய, ஏழுலகுக்கும் முதலாய், வளவேழுலகாயிருக்கு மவனை யென்று அவனதுகளே விசேஷணமாகவுமாம், வளவியராய, ஏழுலகுக்கும் முதலாயிருக்கிறவானோரென்று நித்யஸூரிகளுக்கு விசேஷணமாகவுமாம்; இவர்களை வாலிபர்களாகையாலே பகவதநுபவத்தில் குதூஹலராகை *அஸ்த்ர பூஷணுடையாயத்தோடே, [illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவனை தரிக்குமென்றும், ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே பார்க்கும் பார்க்குதலாகிற தரிக்க மென்றும் சொல்லா நின்றதிறே [வாலேறியை] நேமிகராகையாலே துறையறிந்தே இறுவாரர், "வ்யஸநி"

---

* [illegible]

முதற்பாட்டு வளவேழுலகு இத்யாதி 'வளவிதான ஏழு மிகுதி விளாவிப்பதியாய, 'வளவேழுலகு' என்கையாலே நித்யவிபூதியை சொல்லிற்றாய, இடைவிடாது உபயவிபூதிநாதனைக் கிட்டி!

வளம் என்றது - ஏழுலகுக்கும் ஸர்வஜனங்களுக்கும் ஸர்வரிஷிகளுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனை 'ஸர்வலோகாநாம் முதலை வானோர்க்கறியாமல் கண்டான்' என்றதுக்கு மாறாக வளவிதான இத்யாதி வளப்பம் கடக்கிற பரம ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கையாவது - ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனாய், ஸர்வர்களுக்கு ஸுலபம் - பரவ்யூஹாதிகளெல்லாம் நித்யஸூரிகளுக்கு ஜீவநாஸாதனமுண்டாகிறாப்போலே, அஸ்த்ரபூஷண இத்யாதி 'வ்யஸநேஷு ஸர்வேஷு [illegible] ஸ்ரீவத்ஸத்தாலே பார்க்கும் பார்க்குதலாகிற தரிக்க மென்றும் சொல்லா நின்றதிறே [illegible] ஸ்ரீவத்ஸத்தைக் கொண்டு நித்யஸூரிகளுக்கு வைலக்ஷண்யமாகிற [illegible] - நேமிகர் இத்யாதி விவரணம் - ஸ்வாமி இத்யாதி வாலேறியை கண்டான் [illegible] இவனைச் சொல்லுவானென்? என்ன, வாலேறியை இத்யாதி 'கண்டான்' [illegible]

---

* குண்டலீதம் க்ஷாரிதம் [illegible].

acharya.org

(ஸ்வாமி) எனறேயாயிறறு இவாகளுககு பரதிபகதி "வானோரிறையைக களவாவேனபன" எனன வாயிறறு நினைததது, (தாடஙகின வாகயம பூரிபபதறகு முனனே தமமை யநுஸநதிதது 'அருவி னையேன்' எனகிறா தாரிகனுயிருபபா னொருவன ரஜஸதமஸஸுககளாலே அபிபூதனுய, கருஹததிலே அகநிபரதேஷபகுதைப பணணி, ஸதநவம தலையெதேதவாறே அநுதபிகுமா போலே அநுதபிகிறா [அருவினையேன்] இபபோது 'அருவினையேன்' எனகிறது 'களவா' எனனகைகக அடியான பரேமதைதை அதைதை 'அருவினை' எனகிறா அநிஷ்டாவஹம பாபம எனறிருகக மவராகையாலே [களவேழ இதயாதி] காவிலே வேழகைகையுடையனுய, அபிநிவிஷ்டனு யெனனவுமாம, அனறிக்கே, காவு எழுமபடி களவு பரஸிததமாமபடி யெனனவுமாம காவு பரஸிதகுமாமபடி, வெணணெயைக காவுகண்டே அமுதுசெயத கருணிமனே! எனபன இததால, பரிவுடைய யசோதைபபிராடடி சொலலும பாசுரததைக் கிடா! சொலலிற றெனகை 'எனபன' எனறது சொனனே னெனறபடி [பினனையும்] - அதுகுகுமேலே [தாவு இதயாதி] பரிவுடைய யசோதைப பிராடடிகுகு மறைகதவறறையும வெளியிடேபடி அபிமதையான நபபினனைப பிராடடி பாசுரத்தையும சொனனேன [தளவேழ முறுவல்] நபபினனைப பிராடடியுடைய தநதபங்கதியைக கணடவாறே முலையருபு ஸாருதி விஷயமாகை நேஞசிலே, கவயதைதக கணடவாறே கருஹ ததி ஸகோ ஸாருதிவிஷயமாமாபோலே * (தாவேழமபடியான முறுவ லெனனவுமாம அதாவது, எழுகை - போரையாய, தோறறபபோமபடியான முறுவல) "பலலுகுகுத தோறற பனிமுல்லை" எனனகுகடவதிறே [பினனைகுகாய] நபபினனைபபிராடடியுடைய ஸ்ரிகததிலே தோறறு அவளு ககுக் கன்னை இஷ்டவிநியோகாஹமாகிறனை [வல்லானையர் தலைவனுய] "கருஷ்ணாரயாஃ கருஷ்ணபலாஃ கருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவாஃ) எனனுமாபோலே, அவனைப பறறி நாடடை யழிகதுத திரியு மிகேகைப பறற, 'வல லானையர்' எனனவுமாம, அன்றிகே, ஆனையா வலிய தலைவனுய அதாவது - உடம்புஇருகுகுத தலை குளிதது, தலையிருகுக உடம்பு குளிதது நிறே திரிவது, காததிகை புதியதுகுகுக குளிததாகளாகில

? றறு நினைதத தெனறபடி தருஷடாநதம - தாரிகனுய இதயாதி பரேமத்தைப பாபமெனனலாமோ? எனன, அர்தத இதயாதி அதாவது-அகலகை இநதடாயிருகுக பரேமம,அகலவொடடானையாலே அத்தைப பாபமெனகிறு ரெனறபடி களரிலேவேழக் கதுடைய - களவு - காவிலே வேழ - வேழகைகை தொடு வுண்ட - களவுகண்ட ஹிவியோகாதததில - 'ஏழ' எனற நீடடினைதைக் குறுக்கி, எழுமபடி யெனறபடி எழும படி - பரஸித்தமாமபடி 'கருதரிமன' எனறுநிகிதது அநுதபிக்கிறாரோ? எனன அவனலல வெனகிறா இந் நால் இத்யாதி அதைதையுமசொனனேன இதைதையுமசொனனேன எனன அமைநதிருக்க, 'பினனையும்' எனறது க்கு ஸாவம - பரிவுடைய இதயாதி பரிவு - ஸநேஹமாக நபபினனைப பிராடடி பாசுரமாவது - இளவேறேழு தாழலியவெகாய எனறது காவு - முலலை "மெனவலுயம தளவும முலலையாகும" எனனக்கடவதிறே அவய தாஸாதாயஸமருதயயோக ஸமகுகைப த்ருஷடாநதமுகேக பரிஹரிக்கிறா - நளவேழ்முறுவல் இதயாதி முறுவலெனறது - ஸமிதமாய, அத்தாலே தநதபங்கியைச சொலலுகிறது எழுகையாவது - ஸாருதிவிஷய மாகை ஸதநுஸாரமாகையாலே ஸாருதிறேதுவாகிறது நெஞ்சிலே க்ருஷ்ணன நெஞ்சிலே கவயம் - காட டிலே திரிகிற மனை அது பசுபோலே யிருக்கும முலலையருபு பலலுகுகு உபமானமோ? எனன, பல்ல க்கு இதயாதி 'ஆய' எனறதுக்கு ஸாவம - நபபினனை இதயாதி வனமை - ஆனையாகு விஶேஷணமாய அதைதை நவேதா காடடுகிறா கிருஷ்ணஸாரயாஃ இதயாதியாலும, கால்பபரிலை இதயாதியாலும ஶுகாரமாரதெ "கருஷ்ணாரயாஃ கருஷ்ணபலாஃ கருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவாஃ। கருஷ்ணாஃ பராயணம் தேஷாம் ஜெயாதிஷ்டாநிவ ஸம்ஶயாஃ" ஸுஷ்ரவாமுஸுவெ "ஹைஸ ஹுஸ்ரெக தரஜ நுகிகுஷ்ட மா வெ ஸுள ஶாகரஸுவ விகரஸுவ ஜுஸுவெஸுவி வெ। வனகஷுணாடி நுஸுஹீ திவகிஃ மமு தெ மீஸா ஜுஸுவெ ஸுஷ்ரஸீ கிஸு ரஸுஹிணீஷ" வனமை தலைவனுக்கு விஶேஷணமானபோது, அன் றிக்கே இதயாதி நார்த்திகை இத்யாதி - எலலாரும காதகிகைக்கு குளிபபாரை புது வெலலு வரு

* குணடலிதம் க்வாரிதகம் எனபா

acharya.org

இவன அதுவும் செய்யாதே இடைத்தனத்திலே நின்றி நிற்குமபடியைச் சொல்லுகிறது. இப்படி யிருக்கிற சிலர்வது பெண்கோடார்களிறே இடையர் "அ ஒ ஒ ஒ

அ—(நினைந்து) நீ எவ்விறக்கும் எண்ணும் வருந்தகிசா எனக்கு ஏற்ற மதக்கனை யலல்து, எனக்கு அவ்வயமாரோ? என்றால், ஜாதி குணவருசத ஜ்ஞாநாதிகளால உதகருஷடரான பாஹறிலேபாராதிகள் பலருமு ஸராதியோகிகள் பலரும் கலயாணமான உபசாரங்களை சிகொண்டு பரமபாகியுர நமக்கு அடிமை செய்தாலும், சிலபுவை நிரமாணதாரண ஸமஹாரங்களை நிகழ்த்தி பலவிஞ்ஞானமும், குறியழியாமே நியிருக்கிற திவ்யஸ்வரூபங்களாதி கலயாணகுணங்களும் பூரணையாயிருந்த உன்னிருக்கு மழுங்காதோ? ஆபாசாயபூதனே! ஆனபினபு, ஸாவபாகார நிகருஷடனான நான உனக்கு அடிமைசெய்தால அது உனக்கு அவதயமா மெனனுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ? ஆகலால, நான உனக்கு அடிமை செயத இதுவும அதயந்தாயுகம, இனி அடிமைசெய்கையும அயுகமா நலால உனக்கு அடிமைசெய்வேனல்லேனென்று அகலுகிறா

ஓ இரண்டாமடியில, அஹங்கலலேனெனகைக்கு நான ஆரி பரேமாதரசிதத்தரான பாஹறாருகளாகிறானதே அது சொல்ல அடியாது எனகிறா

[நினைந்து என்று கொடுங்கி] கவகருணஸமரணகதாலே அதயந்தம ஸிதிலராய [புலைந்தகண்ணிநீர்] ஸாநுராகத்தை கொடுக்கு மாலே [நினைந்து என்று கொடுங்கி] ஸமஹார ஸாயகதிலே 'புருஷாகாரதோரியோசியா ஸ்கரவாரே யாரங்களை இழந்து நோவுபடுவன்' எனறு ஸுவரிகளாயிட்ட ஸகலபதார்தங்களுக்கும காரணமாய, ஸவகாரயங்களை பிறபிக்கும்போது தான முகலறியாதபடியான ஸயகலாருபஜ்ஞாநங்களையுடைய உன பெருமை மழுங்காதோ? ஆபாசாயமான ஸவலக்ஷணையகதை யுடையவனே!

ப—அநந்தரம, உபமுடைய ஸமபாவம நமக்கு அவதயகரமாவா னென்? எனறு ஸமவாஸிபாராயமாக, 'என்னுள்ளேயோ, விலக்ஷணரான தேவாதிகளும அநுபயபரயோஜநஸமாதியாலே பரேவாதகராய ஆபாயிகிறிலும ஸாவசாரணபூதனான உனனுடைய விலக்ஷணமாஹாத்ம்யத்துக்கு ராவிர்யகரமன்றோ?' என்கிறா

இவைபோ (அநுபவங்களில) யுரிமிஷான பாஹறாகி தேவாதிகளும், முனிவரும மநஸலீலரான ஸராதி பாரமாருஷிகளுமாக, பலருமு அஸ்வயாதிருஷ்டாகள, நினைந்து - (உன குணங்களை நெஞ்சாலே) அநுஸந்திக்க, நைந்து அநுதாலே ஸரீர ஸாதிலயம பிறந்து, உள ரணைக்கு மாஸஸ்ஸு ரெழுந்தாலும, உருகி நீரபடலமாயகொண்டு, புலைந்த (இபபடி காதாதவிகாரான பாரமபாகவதரோடே) தொடுக்கபபட்ட, கலைணி மாலை, நீர (அநுபாதயுப யோகி) ஜலம, ராகம ராகம (இபபடி இவறறை), புகையோடு அநுபுகையோடே கூட, ஏகி யாவதநிஷேகாம கரிக்க, வைவநிஞ்ஞை - (அபிநிவேசாரேபபாரா ஸமருதியாலே) வணங்கினால, மாலையோடே ஆபாசாயமான விலக்ஷணை விடுகிறபடியே! (ஸருஷடி ஸமயாவிலே தயமான மாஸவாயக்கொண்டு), நினைந்து நினைந்தபடி, எல்லாபபொருளுக்கும ஸாஸ்ரதாதகங்களுக்கும, விதகாய உபாதாநாதாரணமாய, முகவில சிதையாமே ஸவரூபவிகாரம பிறவாதபடி, மனம மநஸஸாலே, செய செயயபபடி, ஞானகத ஸயகலாரு ஜ்ஞாநகதை யுடைய, உன உனனுடைய, பெருமை பெருமையான மாருதோ மலிநமாகாதோ? அகாமலபாய விடுதியாலே ஆராதிதனான உனனுடைய பெருமைக்கு, அதிபாயிதோ யாகிலும அவிதயாதயுபஜீவிகருடைய ஆராதநம மாலியாகாவென்று கருதது இருக்கும 'இனைந்து' என்று பாடஞ் சொல்லுவா

இ—இரண்டாமடியில, அஹங்கலலேனெனகைக்கு நான ஆரி பரேமாதரசிதத்தரான பாஹறமாகிகளன்றோ அது சொல்லபபெறுவ ரெனகிறா

acharya.org

[நினைக்] - முன்கூற பகவத்குணங்களை வாசிபாகக [கைகூப்] - அந்த வைராக்கியமாலே பகவதாகார வைபவத்தை பிறக்கும் [உலகமாகு] - நினைக்கும் பரிகரமிலாமல் அழியும் [உருகி] - பிரகிருதி நாசமடையாக மொண்ணாகி [இமையோர் பலரும் முனிவரும்] - பரமபாகவதரும் வைராக்கியரும் [புகழ்கக் கண்டு] - இதக வைபவம் தொடுகிறபோதே புண்டாகை. 'மாலே' என்றபோதே புகழ்ந்திருந்து மெய்ம்மை தோன்றாநிற்க, விரோதிக்கை - மறிவிலாமல்கொண்டு கொடுத்தாகி [நீர்] அர்க்கபாதியம் [சாகரம்] கர்த்தரமாய [புகை] அகிம்புகை [வாகி] "நடுநிலை மாலைகளாயவேகி" என்னாமலிருக்கிற வாகுகைகளிலே [illegible] அவனுக்கும் இவர்களுடைய உத்தேசமே அமையும் [வாகிவானவியலால்] - ஆராதன வைபவத்திலே வானவர்களையறிக்கே இவற்றை வெளிகிளிகிற சிவனையைக் கண்டு சிவாமாகவ விழுவாகை இது வைராக்கியமாயுமாறோ? என்னில், [illegible] [illegible] [illegible]

[நினைந்து இதயாதி] பரஹமாதிகள், ஸமாராதநத்துக்கு ஒருபடமேபோது, திருமாலை தோடகமான உபகரணங்களைச் சமைத்துக்கொண்டாயிறது இழிவது நாம இவற்றைக் கொண்டு சேனாரூ நமஸ்கார குளிரக் கடாக்ஷிக்கக்கடவனே, "ராஜக்ரூரெதி வக்ஷ்யதி" (மாமகரூ ரேதிவக்ஷ்யதி) எனகிறபடியே நமஸ்மை வினவக்கடவனே என்று இங்ஙனே முந்துற நினைப்பாகள், அநந்தரம், தரிக்கதிருக்கமாட்டாதே சிதிலாந்தகரணராவாகள் [உளகரைந்து] - நையுமது ஸத்தூல மேனனுமபடி உளகரைவாகள் பின்னை ஓரவயவியாகக் எடுக்க வொண்ணாதபடி மங்குவாகள் இப்படி படுகிறவாதாவகள் ஆர் ? எனரூ,- [இமையோரபலரும் முனிவரும்] பரஹமாதிகளும் ஸநகாதிகளும் இவாகள் ரஜஸ்தமஸ்ஸுகளாலே அபிபூதரானபோது பண்ணும் தூமாநம கனத்திருக்குமாபோலே யாயிறது,ஸாத்வம தலையெடுத்தபோது பகவதகுணாநுபவம்பண்ணி சிதிலராம படியும் இப்படி பரேம ஸவஹாவராகையாலே தொடுக்கும்போது தொடங்கி, 'அவன இதனைக் கண்டருளாகக்கடவனே, சாதியருளாகக்கடவனே' என்று ஸாதாரமாகத் தொடுத்த மாலை, ஸமாராத நோக்முகனான பரம மாறுகைக்கு அநுகுணங்கோகேகைக்காக உண்டாகின ஜலம், அந்தரம் சாதி யருளுவதாகச் சமைத்த சாதநாதிகள், தூபங்கண்டருள உண்டாகின அகிறபுகை இவை தொடக்க மானவற்றை தரித்துக்கொண்டு வந்து, நிராமமராயத் திருவடிகளிலே விழுவாகள் [ஏந்தி வணங்கி ஞால] - அவன இவைகொண்டு காரியங்கொளளுமதிலும், அவனுக்கேன்று தரிக்குமதுவே பேறு யிருக்கும் இவர்களுக்கு, "சூடுநேனமாலைகள் தூயனவேந்தி" எனனுமாபோலே அவனதான இவைகொண்டு காரியங் கொளளுமதிலும், இவாகள் தரித்துக்கொண்டு நிற்கக் காணுமதுவே பேறாக நினைத்திருக்கும், பாவபந்தம் இரண்டுதலைக்கும் உண்டிறே வணங்கினால உன பேருமை மாகுணமோ ? என்கை [நினைந்த இதயாதி] - மேலே, "மனஞ்செயஞானம்" என்று ஸங்கலப ரூபஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லா நிற்கச்செய்தே, "நினைந்த" எனகிற இதுக்கு கருத்தென ? என னில,— தேவாதி காரியமாயக்கொண்டு விஸதருத்தமானது அடங்கலும் அழிந்து, "வஸதெவ" (ஸதேவ) என்று வியவஹரிக்கவேண்டுமபடியான அன்று, புநரபோதராதிகளோடே ஜீவித்தவன அவர்களை யிழந்து தனியனானால தன தனிமையை அநுஸந்தித்து வெறுக்குமாபோலவும், தேஸாந்தர கதனான புநர்க்ஷ மாதாபிதாக்கள் நினைக்குமாபோலவும் இவற்றினுடைய இழவை அநுஸந்திப்ப தொரு அநுஸந்தாநமுண்டு, அதனைச் சொல்லுகிறது [நினைந்த எல்லாப்பொருளுக்கும் விதாய] 'நினைத்தல கலத்தலும், கூடலுமாய, ஸத்வஸ்தமாயத் தனனுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய' என்று பிள்ளையமுதனார் நிர்வஹிப்பர் , அன்றியே, இப்படி தன

'நினைந்து' இதயாதிக்கு ப்ரீதிக்கை பாஷ்யாதிகள் இதயாதி 'நினைந்து ஸைந்து உளகரைந்து உருகி' எனகிற பதசதுஷ்டயத்துக்கும் க்ரமேண அர்த்தம் - நாம் இவற்றையும் இதயாதி, மங்குவர்கள் இத்யந்தம் வினவ பரமநமஸ்கார மரிகுவர் சிதிலராவர் வஸ்வஸ்தெரெ ஸவ்வடிஸெ ஸுக்ரூரரெநாரயஃ "யொ ஃநஸ்தேவ்ரூபிவீரயத்ஸ்ரெஸ்வரஸ்ரிகிஸ்வஸ்ரிகாடு । ஸொவ மீணெ-ரூஜமத்ரூயெ-ரூ ராஜக்ரூரெதிவக்ஷ்யதி" முனிவர்களெல்லாம், தாபாநிகளான இமையோர்க்கு இப்படி கூடுமோ? என்ன, இவர்கள் இதயாதி புனைந்தகணவனிக்கு அர்த்தம் - இப்படி பரம இதயாதி ஸம்பவித்து எனனுதே 'ஏந்தி' எனகிற தென? என்ன, த்வேதா பரிஹாரம் அவன் இவை இதயாதியாலும், அவன்தான் இவைகொண்டு இத யாதியாலும் கூடும் இதயாதி சூடுமைக்குத் தகுதியான நலைமாலைகள் பரிஸ்ரதங்களானவற்றை யேந்திக் கொண்டுநின்று ஸேஷபூதனுக்கொழிய ஸேஷிக்கு தரித்துநிற்கக் காணுமது புருஷார்த்தமாக கூடுமோ? என்ன - பாவபந்தம் இதயாதி இதுக்கு அவயம் எதுதேடே? என்ன, வணங்கினால் இதயாதி 'நினைந்த' என்று ஸங்கலபரூபஜ்ஞாநத்தை பூர்வபாவியாய பரஸ்யகாலீநமான அநுஸந்தாநவிஶேஷம் சொல்லப்படுகிற தென்று முதலினர்த்தம் "நஶ்வெரெஷெ வஸுரீமவதி" எனகிற ஸாருதாநுகுணமாக, தன் படியேகூடி நிற்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்று தவிதீயார்த்தம் 'நினைந்த' என்றதின் முதலினர்த்தவிவரணம் அன்றியே

acharya.org

திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய [முதலில் சிதையாமே] - அவற்றை யுண்டாகக்கச்செய்தே தானுனதனமையில் குறை வாராதபடி யிருக்கும் மருத்பிண்டமகடஸராவாதிகாரணமானவாறே விஶிஷ்டாகாரம நசிக்கும், இங்கு அது இல்லை, நாடடில் கார்யங்களை யுண்டாக்குவதான காரணத்தின்படியல்ல இவனபடி யேனகிறது ஆகுல், பின்னை, ஸங்கல்பமோ ஜகத்காரணம? ஸுயஷுமசிதசித் விஶிஷ்ட பரஹ்மாவன்றோ? எனனில்; ஆகுலும், காரணமாமபோது ஸங்கல்பபூர்வக மாகவேணும், ஸங்கல்ப விஶிஷ்டம் காரணமாகுலும் '' வஹு ஸ்யாம் '' (பஹுஸ்யாம) எனகிற ஸங்கல்ப பராதீனமாகதானே சொல்லுகிறது. இப்படி யிருக்கிற ஸங்கல்பரூப ஞானாதனையுடைய உனபெருமை யுண்டே உன வைலக்ஷண்யம், அது, இவர்கள் வணங்கினால் மாகுணுதோ? ' தன் ஸங்கல்பத்தாலே ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனுக்கு, அகுருவே ஸ்ருஷ்டியான நாம ஸ்பர்ஶித்த தரவ்யம் அங்குத்தைக்கு அர்ஹமோ?' எனறு தந்தாமுடைய அயோக்யதையை அநுஸந்தித்து, அகலுகைக்கு அதிகாரமுள்ளது அவர்களுக்கனறோ? அதுகுத்தான ஆர் [மாயோனே] - பரஹ்மாதிகளையும் ஸூக்ஷ்மபதார்த்தங்களையே யாக்கவல்ல உனனுடைய ஆஶ்சர்யமான வைலக்ஷண்யம் இருந்தபடியென்? நினைந்த எலலாபபொருள்களுக்கும் வித்தாய முதலில் சிதையாமே மனஞ்செய் ஞானத்து உனபெருமை, இமையோர் பலரும் முனிவரும் நினைந்து கைகூப்பி உள்ளுருகி உருகிப் புனைந்த கண்ணி நீர் சாந்தம் புகையோடேந்தி வணங்கிலால் மாகுணுதோ? மாயோனே! (உ)

மூன்றாம் பாட்டு.

மாயோனிகளாய்நடைகற்ற வானோர்பலருமமுனிவரும்
நீ யோனிகளோபடைபென்று நிறைநான்முகனை யுடைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாநீ நிறைவாடியால
தாயோனெல்லாவெவுயிர்க்கும் தாயோனதானோருருவனே

அ—(மாயோனிகளாய) இப்படி தமமுடைய நிகர்மாதுலக்தாகதாலே ஸாமான்யமான மானுஷரல்ல, அவனும் இவரைப் பிரியாமல் தரிக்கமாடடானமையாலே 'இவனை வாராதாம பண்ணுவனை

இத்யாதி மனஞ்செயலையுமது - பஹுஸ்யாமஸங்கல்பம். நினைந்த எனறது - நினைக்கப்பட்ட எனறபடி. தானுனதன்மையில் இத்யாதி-விஶேஷணபூத சேதனசேதநத ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விகாரங்களை விஶேஷணபூத பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் இணையென்றபடி. அப்படியாகுமோ? என்ன, மருத்பிண்டம் இத்யாதி ஸ்ரீமதுடைகாரம்-பிண்டத்தவிரிவுடைகாரம. ஸாதிக்ஷுசெதித்விஶிஷ்ட வஸ்துவுக்கு ஸ்வபாவகாரமாகாமலுமுண்டே / என்ன, நாட்டில் இத்யாதி, ஸ்வரூபவிகாரமாகவத்திலே தாத்பர்ய மென்றபடி. நினைந்த எலலாபபொருள்களுக்கும் வித்தாயிருப்பதும், முதலில் சிதையாமேயிருக்கிற மனஞ்செயலானென்ற காரணத்தாலும் அவிகாரித்தாலும் ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தாலே விஶேஷணமென்கிற பக்ஷத்தைத் திருவுள்ளமபற்றி, அதிறுவடைய ஸங்கல்பத்தை அநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார் - ஆகுல் பின்னை இத்யாதி காரணமாம்போது-ஸ்வபாவம் தெரிக்கும் விஶேஷணமே காரணமாம்போது ஸங்கல்ப பூர்வகமாகவேணும் - ஸங்கல்பவிஶேஷணமல்லவோ ஆகவேணும் ஆகுல, ஸங்கல்பவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கன்றோ காரணத்வம்? கேவல ஸ்வரூபரூபஜ்ஞானத்துக்கே காரணத்வம் சொலலுவதென்னை? என்ன, ஸங்கல்பவிஶிஷ்டம் இத்யாதி '[illegible]' என்னுமாபோலே என்றபடி. 'மனஞ்செய' இத்யாதிக்கு அர்த்தம்-இப்படி இத்யாதி 'இமையோர்வணங்கிலால உனபெருமை மாகுணுதோ!' என்றத்தால பலிதம் - தன்ஸங்கல்பத்தாலே இத்யாதி பாடடுக்கு அக்ஷரம் - நினைந்த இத்யாதி (உ)

கு உபாய பேதங்கள்' என்று சிந்திக்கிறது, தேவாதிஸ்தாவராந்தமான சதுர்விதபூதஜாதங்களுக்கும் காரணபூதனான பரப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனாய, வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய மஹிமனாயிருந்து வைத்து, அநாலோசித விசேஷமாக ஸர்வாகாரமாக்களையும் மோக்ஷ மாதருவத ஸ்ஸநேஹமாக ரக்ஷிக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குணங்களைக் காட்டியருளி, அந்த குண விசிஷ்டனான என்னை நண்டு பாமுடைய பரிஹ்யதிபயத்தாலே ஒருவனே நாதனாருவனென்று அவனைக் கொண்டாடுகிறார்

ஓ—மூன்றாம்பாட்டில், இப்படி அநாதிநித்யனைக்கருதி நீயே என்று பகவத்காஸ்ய்கதிவிஸ்வாஸ அதிஶயங்கள் விபரீதருஷ்டாந்த ஆறவார், தமமை கரைவிகாரமான ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதிகளைக் காட்டியருளி மீண்டும் படியாக வஶீகரித்தருளினானென்கிறார்

[மாயோனிகளாய் என்று தொடங்கி] மநுஷ்யாதிகளிற்காட்டில் அதிகமான யோநிகளிலே பிறந்து, அநேகங்களான மாயாகார்யங்களுக்கு உட்பட்ட வாணோர்பலரும் முனிவரும்மான யோநிகளை நீ படைத்தேன் என்று அநிஶயசக்தியான பரப்ரஹ்மாவைப் பண்ணக்கடவன் [சேயோன் எல்லாவறிவுக்கும்] - எத்தகைமையேனும் அநிஶயிதஜ்ஞாநராகிற பரப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் கோசரமல்லாதானாய [கிளர்சுடரிலைவேலான் என்று தொடங்கி] - ஈக்ஷணாபாகாஷம் பாராதே ஸகல பதார்த்தங்களோடும் தன் திருவடிகளை ஸம்பந்தித்தாரும் லோகங்களையெல்லாம் அளப்பதுஞ்செய்து ஜகத் வ்யாபாரங்களால் நிர்வாஹங்களையும் அடைய எல்லாக்கும் பரிவனானவன் ஒருவனே என்று அவனுக்குணர்வுகளை அநுஸந்தித்து விஸ்மிதராகிறார்

ப—அநந்தரம், நிரதிஶயோபகாஷ்ட்டகோபாதி, நாரதபரஹிதமாக எல்லாரோடும் கலக்கும் நீர்மையுடையனென்று, அநேகஜ்ஞ ஸமஸ்லேஷரூபமான லோகவிக்ரமண ஸ்வபாவத்தை ஸாமாந்யமான காட்டக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்

மாயோனிகளாய் - விலக்ஷணஜந்மாக்களாயக்கொண்டு, நடை கற்ற தத்தத்ரூப ஸ்ருஷ்டியாதி வ்யாபாரங்களை அறிந்திருக்கிற, பலரும் பலவகைப்பட்ட, வாணோர் - தேவர்களும், முனிவரும் ருஷிகளுமாகிற, யோனிகளை ஜந்துக்களை, நீ படைத்தேன் என்று நீ படைத்தேன் என்று, நிறை (வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு உபயோகமாக நிரதிஶயமாக ஜ்ஞாநாதி) பொலிவுடையதையுடைய, நான்முகனை சதுர்முகனை, படைத்தவன் ஸ்ருஷ்டித்தவனாய, எல்லாவறிவுக்கும் அந்த பரப்ரஹ்மாதி ஸமஸ்தகேவலர் ஜ்ஞாநங்களுக்கும், சேயோன் தூரஸ்தனான மேன்மையையுடையனாய் வைத்து, திசைகளெல்லாம் திருப்பலக்ஷிதமான ஸமஸ்தலோகங்களையும், திருவடியால் ஸுகுமாரமான திருவடிகளாலே, தாயோன் (அவற்றுக்கு நோவுவாராகப்படி) ஸ்வாபாவிகதவனாய், (அத்தாலே), எல்லா உலகுமாகும் (காரணபரமான எவ்வகையையுடைய) எல்லாப்பாணிகளுக்கும், தாயோன் ரக்ஷகத்வத வத்ஸலனான, தான் தான், ஒருருவனே ஒருபடியாயிருக்கிறானே! மேன்மைபோலே நீர்மையும் அளவிறந்ததே! என்று சொல்லுகிறது

இ—மூன்றாம்பாட்டில், 'இப்படி நீ அகலுகைக்கு அடி நம்மேன்மையைப் பார்த்தாயிற்று, அவ்வோபாதி நம் நீர்மையையும் பார்' என்று தலைவிகாரமாக்கதைக் காட்டக் கண்டு, இருந்தபடி யென்! என்று அகலுகை கவிராது காலதாழுகிறார்

[மாயோனிகளாய்] விலக்ஷண ஜந்மங்களையுடையராகை [நடைகற்ற] தங்கள் ஜந்மாநுகூலமான ஸ்ருஷ்டியாதி மாயாதைகள் கற்றுள்ள [வாணோர் பலரும்] தபஸ்பரஜாபதிகள் ஏகாதஶருத்ரர்கள் அஷ்டவஸுக்களை முதலான ஸர்வதேவதைகளும் [முனிவரும்] ருஷிகளும் [நீ யோனிகளைப் படைத்தேன்] வாணோர் பலரும் முனிவருமான யோனிகளை நீ படைத்தேன் என்று, அவ்வவருக்குள்ளவெல்லாம் தானே ஸ்ருஷ்டித்து, 'தேவாதிகளை யெல்லாம் நீயே

acharya.org

[illegible] ' எனது [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible]

பாஹாபதிகள் ஏகாதச ருதராகள், தவாகஶாதிதயாகள், அஷடவஸுகள் எனறு இபபடி சொலலபபடடிருகுமாபோல ஜ்ஞாநகளை யுடையரானவாகளை நீ படையெனறு, முகுறச சதுாமுகனை யுண்டாகினவன, "யொஸ்ரு ஹ்மாணம்விதயாதிவ்ரு" (யோபரஹமாணமவிததாதி பூாவம) எனகிறபடியே பரமமாவை ஸ்ருஷடித்து, 'இவவருகுணடான காரியவாகத்தை நீ யுணடாக்கு' எனறு விடடால, ஸாவேஶவரனைக கேள்வி கொள்ள வேண்டாதபடி துபபுரவுடைய ஞானகையாலே பூர்ணஞான சதுாமுகனைப படைககவன [சேயோன எல்லாவறிவுகதும] அவயவ காநேக தனபகலிலே பிறகுது தான ஓதுவிகக ஓதி, அவறறாலே ஐஞாநததில் குறைவறறிருககிற பரஹ மாகிரனுடைய ஐஞாநகுதுகதும தூரஸ்தனு யிருகதும [திசைகளோலாம திருவடியால தாயோன] ராகனையேனும அதிஶயித ஐஞாநரானவாகளுடைய ஐஞாநகதுகுகு தூரஸ்ததனு யிருநதுவைதது, தானே தனனைக் கோவேகது காடடேனறு வருததமறக கோவேகது காடடேம திகககளோடே கூடின பூரிபபாடடையக திருவடி ராலே தாவி யளந்துகொணடவன நாயசசிமா தோடேபோதும பூகதோடேமோபோலே கூசிதகொடுக் திருவடிகளைககொணடுகிடீர் காடேம ஓடையும் அளநதுகொண டு தீ எனறு ஆபாசாயபபடுகிறார் குணுதுண நிருபணம பணணுகே எலலா தலையிலும திருவடி ராலே கொவேந்து வைகுகைகு நிபாகுறாரனை? எனனில,—[எலலா எவவுயிரகுகுந் தாயோன] ஸகல பராணிரனுகதும தாயபோலே பரிவனுகை எல்லாவேவவுயிரகுகு மேனகிறது உகதாஷாப

வெறுகெ ஸுகுதாவி யாஞெரெகஷ॥ நிரவெறுகிகு கெதுஉகுகெரா ஜாரராஜஜாரிய ரறுயா। வெறுதாரஸுகாகவஸுவுஸுரஸுரஜாநஸுஸுஹாவயாரு॥கக॥ வணுகெவாவி கெ ரெ யயெரெவகெ நாகாநாகதரு ॥ கக ॥ ஹிரணுரெரோகெவெடி ஸ்ரீரகுயுபுவாஹரஸுயா வாரு। வெடவாஹரஸுயாகாரு வெஜிபுறுஸு ஹாஹிரகிகு॥உஉ॥ வரெத ஸவுஷிபுயொ விபுரு ரஸெரெவகெரணெரெ ॥

கமபாரஸுரிகா வெ ராணாஞெரெ — ஸ்ரீவுதுறுகிரொஷுரு காரவுவு வெ வயஹரு ரு தரு। ஸுரவுபுஸிரெரு வஹிஸுரிரு தாரரு

ஸாகமாரகு ராரு ஸ்ரீவிஷ்ணுவ ராணெ —(கஉகரு) கமெகவாடஹிவபுவுறு ஸுஷுராரஹுஸு வொஹிகாரு॥கஉ॥ ஹாரஸு வஹாரகுவஸு தாரு கஸுவாவாரஜிதரு। வுஷாஸுவிஸுஹாரஸு கவாரிபுரெவ தஸுயா॥கஉஉ॥ வாகாடெரெத கயிதாரஹுராரி ஸுவெநுஸுரு'

தவாரஸுரிகயாரு ராரு ராணெ —(கஉகரு) "திரு விஷ்ணுஸுஸு ஜஜுரா கெ வொஹரெவஹி। சுரு ரிரெவ யாகாவ கவுரா வொஹிஷாகவெவ ॥கஉ॥ விவஸுவாரு வஸிகாவெவ ரிரெரா வரு ணவஸுவ। ஸுஸு ஹாபுஸுரி கெஜா சுரிதுரா ஹாஷுஸுரு॥"

அஷடவஸுகள கரெரெவ —(கஉகரு) 'சுவொயுவஸு வொரிஸு யரிபுரெவ வாரிவொரகஸு। புரகுரு ஷுஷுஸு புரொஸுஸு வஸுவொகாரிரு ஸுரகாரு॥கஉ॥"

ஸருஷடிததுகு பரமாணம யொஸுஹ்மாணரி தாரி கேளவிகொளள - கேடக துபபுரவு - ஸாமாத தியம நிறை - ஜஞாநாதிபூரதரி எல்லாவறிவுக்கும் - எலலாருடைய அறிவுக்கு சேயோன தூரஸ்தன திருவனறு நாயசசியாராய, அவஞுா கூசிதொடேம திருவடிக வெனனுதல, யதவா, திருவனறு - அழகாய, அத்தாலே ஸௌகுமாரயத்தை விவக்ஷிக்கிறதாதல வாக்யதாதபரயம - எதுதான்யேனும் இதயாதி திக்குக்கள தோறும அளாதானோ? எனன, க்ருஷ்ணனாடே இதயாதி ஆழவாருடைய நடுபோடாக அருளிசசெயகிறா நாய்ச்சியார் இதயாதி காடும் ஓடையும் காடுகளையும ஸரஸுகளையும மேலுக்கு அவதாரிகை குணுதுண இத்யாதி உதகர்ஷாபகர்ஷம் பாரா 'நு எனறது எவவுயிரினுடைய பரவம பிவுருகை - ஸகிகதனுகை 'சேயோன, தாயோன' எனறதைபபறற - (மெல்லமெலையும் நீரமெலையும் எனறது அவதாரிகாதுகுண

acharya.org

கர்ஷம் பாராதே பரிவுறுகை [தானொருருவனே] - ஒருவாக்கும் நிலைமையாத மேன்மையையும் அநுஸந்தித்தார், அடியிடப்பட்டவனுடைய நீர்மையையும் அநுஸந்தித்தார், இவ்வாறு ஒரு படியையுடையவனாயிருக்கிறானே! என்று வித்தராகிறார் கருணையிடு ஒதுகிறவர் ஆனந்த குணத்தை அநுஸந்தித்துக் காண்தாறிறார் (௧)

நான்காம் பாட்டு.

தானொருருவேதனிவித்தாயத் தனனிலைமூவர்முதலாய
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றாமாறுமாயத்
தானேர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றி ஆதியுள்நின்றவனாகும்
வானோர்பெருமான்மாமாயன் வைகுந்தனெம்பெருமானே

அ—(தானொருருவே) இப்படி இவனுடைய வைபவங்களைக் கேட்டவாறே, லீலோபகரணமாகவும் போகோபகரணமாகவும் திருவுள்ளம் பற்றி இவ்விரண்டையுடைய இந்த வைபவங்களையுடைய அவனுடைய நீர்மையை [illegible] அவனுடைய விதந்தியாலும், ஆகையால், அவனை வைபவங்களை குணங்களித்தவாத்தாக இனி அவனுக்கு ஆகாமையாகவுள்ளபோதைவருதலிலும் பண்ணுவேன் என்கிறார்

ஒ—காலம்பாடில்லை, அத்யந்த நிர்பேக்ஷனாய் நிரந்தரனாயிருக்கிற ஒருவனுடைய ஸங்கல்பத்தாலே பண்ணி என்னை விஷயீகரித்தவனை, இனி 'காலவிலம்ப' என்னிலும் தனதுடைய வைபவத்தாலே விட்ட வைபவம் மைமறைத்தானிறார்

[தானொருரு என்று தொடங்கி] - நிமித்தோபாதான வஸ்துக்களிலுண்டான முறைமையைப் பட்ட காரணமும் தானேயாய், தன்னோடு மூவராகவுள்ள முதலான தேவதைகளாகவுள்ளவர்களிடமும் ஸகல பதார்த்தங்களிலுமாய் வைத்துக்கொண்டு, தன்னில் வ்யவஸ்தையிலே [தானொருரு என்று தொடங்கி] - தன்னுடைய ஸங்கல்பவசத்தாலே ஸர்வ காரணமுமாக நிமித்தமுமாய் விதித்து, அதிலே கண்வைத்துக்கொண்டும் ஸர்வாத்மாவுமாய் ஸர்வரையும் ஸர்வ்வுமாய் வாரிஜபெருமானுமிருந்து வைத்து என்னைக்குத் தப்பவொண்ணாதபடி. அத்யாபாரமாயுள்ள பிரயத்நத்தையுடையவனான என்னைக் [illegible], நாதனும் அவனுக்கு அடிமை

ப—அர்த்தம், உபயவிபூதிநிர்வாஹனான நிர்பேக்ஷனை, தன்னிலைமுகத்தாலே ஸரீரியாகிற என்னைக் [illegible] பானு என்று ஸம்பாதித்தை அநுஸந்தியாநின்றார்.

தான் - (ஸர்வப்ரகாரனான) தான், ஒருருவே - (ஸ்வதந்திரநிர்பேக்ஷத்வத்தாலே) ஏகாகாரனாய்க்கொண்டே, தனி - (நிமித்தாந்தரவிநிர்முக்தனாயாலே) கலியாய், வித்தாய - (உபாதானமாகையாலே) விதையாகக்கொண்டு, தனனில - (இப்படி த்ரிவிதகாரணமுமான) தன் ஸங்கல்பாத்மகவ்வருபத்திலே, மூவர் - (பரதுமமுதலான மூவரும்), முதலாய - முதலான, வானோர் - தேவர்களும், முனிவரும் - ரிஷிகளுமாகிற, பலரும் - பலரையுமாகிற, மற்றும் - மற்ற

மாக நாளும் - கடோடு இப்படி கடோடு - ஈர்க்கவடு தானொருருவே என்றது - தான் ஒரு ஸ்வரூபத்தை யுடையவனே என்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறார் என்றபடி. உரு - ஸ்வரூபம். வைபவம் - ஸ்ரீவைகுண்ठத்திலே [illegible] என்று தொடங்கி, முனிவரும் [illegible] என்று சிறந்தவைகளையே படைத்தான், எல்லாவற்றிலும் சேர்ந்தான், திசைகளெல்லாம் தொடங்கி அர்த்தம். (௧)

acharya.org

மநுஷ்யஜாதியும், மற்றும் மற்ற திர்யக்ஜாதியும் ஸகாரமுமான, முறையாய எல்லாமுமாகிற (பற்றுதல் விசிஷ்டனாய), நான் (இப்படி ஸர்வகுணபூர்ணனான) நான், எனக்கு தகாவித ஸ்வரூபத்திலே, தூ (பூதாகாரமாய்ப் பிரகாசியாமலே) அரவிந்தமான, பெருமீ ஏகாணவ ரூபசாம்ராஜ்யத்தை, கேற்றி கேடு ஆயிருக்கும், ஆகவோ கவலையாரும் (பரஹ்மாதிஸ்ருஷ்டியாத்த மாய) அதிலே சலவாகாமல் ருஷ்டிக்கவல்ல, வைகுண்ட பரமபதவாசியான, வானோர்பெருமான நித்யஸூரிநிர்வாஹனுமான, மாமாயன் (நிரபேக்ஷனாய்வைத்துத) தன் ஆஶ்ரிதகுணசேஷ்டிதங்களிலே நிரவதிஶயீலவானானவன், எம்பெருமானே எனக்கு ஸ்வாமியே இந்த ஸம்பந்தம் அவனுடைய ஶீலவத்தையாலே அவ்வளவாகாமல் வெளிறு கருதுகிறது

இ நாலாமடியில், தான் நிரபேக்ஷனாய் வைத்து ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணி எனனை விஶிஷ்டனாக்கினான், 'நான்' என்னாலும் என் ஸௌஶீல்யத்தாலே விடாமல் ஸம்பந்தித்தானாகிறான்

[தாரேநுருவே கணிவிதனாய்] நிமித்தோபாதானங்களாய ஸஹகாரிகளான மூன்றுகாரணங்களும் தாரேயாய விதனாய் என்று உபாதானத்தைச் சொல்லுகிறது, கணிவிதனாய் என்று நிமித்தகாரணம் நிர்தேஶம் பண்ணுகிறது வாகணிவிதனாய் என்று ஸஹகாரிகாரணநிர்தேஶம் பண்ணுகிறது, "ஸர்வமெவ வாக்ஸர்வே ஜகதீ ரியது" என்கிற ஶ்ருதிசாஸ்த்ரத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் நாட்டில் இவை வேறுபாடு பேறே இருப்பது [நாணில் முதலாய] இக்ஷ்வாகு வம்ஶத்தாரிலே வந்து அவதரித்து அவர்களோடே எண்ணலாம்படியிருக்கும்போலேயும், யாதவர்களிலே வந்து அவதரித்து அவர்களோடொக்க எண்ணலாம்படியிருக்கும்போலேயும், ஸர்வேஶ்வரனான நின்று பாலகனாய் பிறந்து, அவர்களுக்கு அநுகூலமாய நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணினபேர்த்தனையாலே, தன்னோடொக்க மூவாமுதலாய எனனுதல், தன்னிலை தன்னுடைய ஸ்வபாவத்திலே, மூவாமுதலாய ப்ரஹ்மேந்த்ர ருத்ராதிகளுக்கு முதலாய எனறுமாம் [வானோர்பெருமான்] தேவஜாதியும் [முனிவரும்] மநுஷ்ய ஸமூஹ தாஷ்டாந்தங்களான மஹாரிஷிகளும் [மற்றும் மற்றும்] மநுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவரங்களும் [முற்றுமாய] அநுகதமான ஸதாவராதிகளும், இவையெல்லாவற்றையும் உண்டாக்குவதற்காக 'ஆய்' என்கிறது - "ஸர்வகுணஸம்பூர்ணே" என்றாற்போலே [தாரேநுருவோடு கணனாலே கேற்றி] நிரபேக்ஷனான தான் ஒப்பிலாத ஏகாணவத்தையாக தன் ஸங்கல்பத்திலே தோற்றுவிக்கும் [அகலுலகனைவரும்] அகிலகுணாரே ஸ்ருஷ்டி யுருமுதலாய இவற்றினுடைய ரக்ஷணசிந்தனையைப் பண்ணிக்கொண்டு ராயகுருவும் இப்படிச்செய்கிறவன் ஆர் எனனில், [வானோர்பெருமான்] நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் [வைகுண்ட] அவர்களும் காணுமாய அநுபவிக்கைக்கு நித்யமான விபூதியையுடைய யவன் [மாமாயன்] அவர்கு அவங்கே யிருக்கச்செய்தே, இவ்விபூதியிலே வந்து இவர்களோடே வருந்தாக்க கலந்த அநுபாவ்யமான ஶீலாதிகளைக் காட்டி என்னை அகலாமல் சேர்விட்டுக்கொண்டவன் [எம்பெருமானே] இவன் எனக்கு ஸ்வாமியே, நானும் அவனுக்கு அடிமை இதுதலை இறுபாடிறக, தன்பேறாக சேர்விட்டுக்கொள்ளுமவனிறே ஸ்வாமியாமவன்

ஈடு — நாலாமடியாடு 'அவனைப்படி இதுவாயிருந்தது, இனி நீ செய்யப்பார்த்ததென?' எனன,—'நாம அகலப் பார்த்தால் உடையவர்கள் விடுவார்களோ?' எனகிறார் அதயந்த நிரபேக்ஷனை

நாலாமடியாடு தாரேநுரு இதயாதி மேலுரைகளவிவரணம் அத்யந்தநிரபேக்ஷனும் இதயாதி வானோர்பெருமான் என்றதற்கேற்பவற்ற - அதயந்தநிரபேக்ஷனும் என்றது அவன்படி இதுவாயிருந்தது - ஸுஶீலனுக்கை யாயிருக்கிறது நீர்செய்யப்பார்த்ததென் என்றது அகலப்பார்த்தீரோ? என்றபடி.

* 1—30

acharya.org

யிருந்துவைத்து, ஸ்ருஷ்டியாத்யநேக யத்நங்களைப் பண்ணி எனனைத் தனக்கு ஆக்கிக்கொண்ட குணங்களாலே எனனை விஷயீகரித்தவன், இனி 'நான்' என்னும், தன்னுடைய ஸௌஶீல்ய குணத்தாலே எனனை விடா னென்று ஸமாஶ்ரித நாகிறார்

[தானேநுருவே தனிவித்தாய்] - "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்" (ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்) ஒன்றே அத்விதீயமாய் ஸ்ரீமன் உண்டா யிருந்தது' இவற்றால் கொள்ளுகிற விநியோகம் எது? என்னில்; ஸ்ருஷ்டியாகிய பரஸ்ய சக்தியாலே காரண விஷயமாய கிடக்கிறன த்ரிவித காரணமும் தானேயென்றாக 'தான' என்கிற இத்தால் உபாதானாந்தரமில்லை யென்கை, 'ஓர்' என்கிற இத்தால், ஸஹகாரியந்தரமில்லை யென்கை, 'தனி' என்கிற இத்தால் நிமித்தாந்தரம் இல்லை யென்றாக 'உரு' என்று அழகு அழகிய த்ரிவித காரணமுமாய [தனனிகர் மறவர் முதலாய] இந்த்ராதிகளும் ஸ்வர்க்கமேவே வந்து அவதரித்து அவர்களோடே எண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலாகிலும், மாதவர்கள் நடுவே வந்து அவதரித்து அவர்களோடே ஒக்க எண்ணலாம்படி யிருக்குமாபோலாகிலும், ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே அவர்களோடே ஒக்க சொல்லலாம்படி அவதரித்து, ஸ்வேகாரேண நினைவு பாலகத்தைப் பண்ணி, அவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணிப்போருகையாலே, தனனோடொடின முவர் தாடக்கமான வெல்லாரும், அனறியே, 'தன்னில்' என்றது-தன் பக்கலிலே யென்றபடியாய, தன்னுடைய ஸாகல்யமாய யுருவத்திலே, முவர் முதலாய - "வைகுண்ட" (வைகுண்ட) எனகிற இந்நாமங்களையுங் கூடிச் சொல்லுதல் [வானோர் பலரும்] - பரஹ்மாதிகள் தொடக்கமான தேவர்களையும் [முனிவரும்] - ஸநகாதிகளையும் [மற்றும்] - ஸ்த்தாவரங்களையும் [மறறும்] - ஜங்கமங்களையும் [முறைமையாய] அயத்நமான எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகைக்காக. [தானோர்இத்யாதி]- இப்படி ஸ்ருஷ்டியுண்முகனான தான, தனக்குக் கண்வளர்ந்தருளுகைக்கு போரும்படியான பரப்பையுடைத்தான ஏகார்ணவத்தைத் தன் பக்

தனிவித்து, ஓர்வித்து, தனிவித்தாய் என்றதுக்கு அர்த்தம் உரு-அழகு என்று முன்னிலை அகலியைக் கடைந்து வகரம் - பரபூரணம் பத்ம, 'உருவே' என்று கிடக்கிறதாய, யமக பொருத்தமாய, அழகோடேடுடின வெனறும், அழகிய த்ரிவிதகாரண மென்றபடி இதுக்கு பரமாணம் - ஸர்வேஷு இத்யாதி இந்த ஸ்ருதியோடே ஸமாநார்த்தமாயிருக்கிறது இதுவு மென்று தாத்பர்யம் இங்கு மனறது ஸ்ருதியிலும், முன்னிலை மென்றபடி அந்நிதியபதங்கள் - அந்நிதியான பரிபாஷைபதங்கள் "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்ற மையை நிர்தேசிக்கைக்காக அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் - ஸர்வேஷு மையை இத்யாதி மேலே * "ஸம்ராடுதகதொகைன-வ்யூஹாயுதி" என்ற வருத்தமை பரமகிஞ்சனமாகையாலே- இங்கும் 'மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய' என்று வருத்தமை பரமகிஞ்சனமாகையாலே என்றபடி த்ரிவிதகாரணத்தானே ஆகையாலே - ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலே உபாதானமும், ஸஹகாரியபேக்ஷையாலே நிமித்தமும், ஸ்வாதந்த்ர்யாதி விஷயமாகையாலே ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கை யென்றபடி அந்த ஸ்ருதியில் அந்தர்க்கதை இவ்விடத்திலும் காட்டுகிறார் - தானோர்கிற இத்யாதி அழகிய த்ரிவிதகாரணமாய—அழகாகிய ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலே உபாதானமும், ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலே நிமித்தமும், ஸ்வாதந்த்ர்யாதி விஷயமாகையாலே ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கை யென்றபடி அந்த ஸ்ருதியில் அந்தர்க்கதை இவ்விடத்திலும் காட்டுகிறார் - தானோர்கிற இத்யாதி அழகிய த்ரிவிதகாரணமாய—அழகாகிய ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலே உபாதானமும், ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலே நிமித்தமும், ஸ்வாதந்த்ர்யாதி விஷயமாகையாலே ஸஹகாரிகாரணமுமாயிருக்கை யென்றபடி 'மாஸ்யத்திலே, 'ஸதேவஸோம்யேதம்' என்கிற பதவாக்யத்தாலும் - உபாதானநிமித்தங்களுக்கு ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலும் உபலக்ஷணமாகி, 'ஸதேவ' என்றது - அவற்றுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமாக அருளிச்செய்கிறார், இவர் இங்கே, 'ஸதேவ' என்றதுக்கு - ஸர்வஸ்ரிதரக்ஷணாபேக்ஷையாலே இதுவும் ஒரு நிர்வாஹமுண்டு' என்று அருளிச்செய்ய தன்னிறுவிறு தலாய - தன்னோடுடின முவர் தொடக்கமான வெனறுதல் தன்னில் - தன் ஸங்கல்பத்திலே யுண்டான பரமகாரணத்தோடு தொடக்கமான நின்றுதல். பரஹ்மாதிகளோடேடுடின்றான, தனக்கும் அவர்களுக்கும் வ்யவஹாரமே யேகாரணம்? என்ன, இவர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசம் இத்யாதி 'ஸ்வயம்ப்ரகாசமானதா' இத்யாதியாலே, ஸர்வோத்கர்ஷமுடையவர்க்கு நிக்ருஷ்டவஸ்து ஸாதாரணமுண்டானாலும் உத்கர்ஷத்துக்குக் குறையில்லையென்று கருத்து. நிஜ சொரூப ஸ்வரூபத்துக்கு உறுப்பாக ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலே சொல்லுகிறது - தானோர் இத்யாதி

---

* இங்கே "ஸதேவாஸ்ய ஸமாஸ்வ்யூஹ:" என்கிற ஸத்விதீய வாக்யம் இருக்கவேணும், இந்த ஜாதிசேஷமிருக்கவாக்யம் வேதபாயமாக்குமாயிருக்கை யென்கிறவர்

கலவினறு முண்டாகி அதனுள கணவளரும் இடபடி ஏகாணவதிலே தனியே சாயந்தருளு கிறவன தான ஆ? எனனில, - [வானோபெருமான] - நித்ய ஸூரிகளுக்கு நாதனுனவன [மாமாயன்] - ஆஶ்சர்யங்களான குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவன [வைகுந்தன்] - ஸ்ரீவைகுண்டதைக் கலவிருக்கையாக வுடையவன [எம்பெருமானே] - அவன எனனுயனே உடைமை தப்பிப் போகப் புகுகால், உடையவாகள ஆறி யிருப்பாகளோ? பேறுகைக்கீடாக ஏறகவே நோன்பு நோறறு வருந்தி பரஜ்ஞையைப் பெறற தாயானவள, அவன நடக்கவல்லனுன ஸமயத்திலே, 'தேஶாந் தரம்போவேன்' எனறால விடடு ஆறியிராளிறே, அப்படியே நெடுநாள தனவாசி யறியாதே போந்த எனக்கு அறிவைத் தந்து தனனை உளளபடி அறிவித்தவன, தான தந்த அறிவைக்கொண்டு நான அகனறுபோகப்புகுகால, அவன விடடு ஆறி யிருக்கமோ? (ச)

ஐந்தாம் பாட்டு.

மானேயநோக்கிமடவாளை மாபிறக்கொண்டாய மாதவா!
கூனேசிதையவணைவில நிறுத்திலதெறித்தாயகோவிந்தா!
வானோர்கோதிமணிவண்ணா! மதுசூதா! நீயருளாய் என
* தேனேமலருந்திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே.

ஆ — (மானேய நோக்கி) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலே ஆழ்வார் ஸரீரகுணத்தால் யிருக்கச்செய்தே, பின்பும் 'தானேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கில இவர் பண்டு போலே தம்முடைய அநாதாரத்தாலே அகலுவர், இவர்காரணமே நமமோடே 'ஸம்ஶ்லேஷிக்கக்கடவும்' என்று அபேக்ஷிக்கப் பெறாவிறுல, பின்னை அவர்தாமே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ஈடாகும்' என்று ஏற்றவாசியிருந்த, இவரும் அவனை அபேக்ஷிக்கிறார் எங்ஙனே யென்னில் — ஸ்ரீமீ கூடாஷ்ட ஸம்ஶ்லேஷத்தை நோக்குகையாலே ராகவனென்னும் திருநாமத்தை யுடையனு யிருந்துவைத்து, ஆஶ்ரிதபரிபாலனார்த்தமாக மநுஷ்யஸஜாதீயனுய வந்து பிறந்தருளி, ஆஶ்ரிதர்க்கு யாவை அவ்வயம் பாராதே அவர்களை விஷயீகரித்து, பின்னை தத்தகுணதோஷங்களைப் போக்கும் ஸர்வஶக்தனுய, நியமயோநிநிர்மாண ஜகதுக்களுக்கும் ரக்ஷகனுய, ஸர்வதேஜஸ்ஸினுலே ஆபூரிதமான நிகிலபுவநங்களையும் திருவாட்டையுமுடையையாய, நிர்மலமாய ரமணீயமான திவ்ய ரூபத்தையுடையையாய, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தனு யிருந்தவனே! உன தேனேமலரும் திருப்பாதத்தை வினையேன சேருமாறு அருளாய் என்கிறார்

ஓ — அஞ்சாமல் பாடடில, இப்படி இசைந்த ஆழ்வார், 'சடக்கென முகங்காடடப் பணியாமல் அகலுவர், இவர்தாமே அநாதிகுணத்தையும் செல்ல முகங்காடடாதே நிற்பேன்' என்று எம்பெருமான் போய் நிற்க, பின்பு 'உன திருவடிகளிலே சேர்தது அடிமை செய்யும்படி பாராதருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்கிறார்

தாமோபெருநீர்தனனுளளே தோறறி யென்று - அண்டஸருஷ்டியைச்சொலலி, அதுக்குளளே ஏகார்ணவத்தை ஸருஷ்டித்துக் கணவளர்ந்த படியைச் சொலலுகிறது பேருநீர் - ஏகார்ணவம் கலவிருக்கை கொளச் சாவடி அவதாரிக்கைக்கு சேர பலித்ததைஅருளிச்செய்கிறார் - உடைமை இதயாதி ஆறியிராமைக்கு ஹேது எது? என்ன, பேறுமலர்ந்த இதயாதி தானேருருவே தொடங்கி, முற்றுமாய, தான தனனுளளே ஓர்பெருநீர் தோறறி அதனுள கணவளரும் வைகுந்தன், வானோர் பெருமான், மாமாயன், எம்பெருமானே இத்யாதியால்

* அருமபதத்திலுல தேனேயமலரும் என்று ஒரு பாடம் உண்டென்று தோற்றுகிறது

acharya.org

[மாலேயெனது கொடுவினை] - மாலினிலோகத்துப்பிறந்தாலே முக்குணமான தோஷங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலே மாதவனென்னுந் திருநாமத்தை முக்யமாகவுடையனாய, அதுவேயாகிறபடியான கூரியுடைய மற்றுமுள்ளவைகளுக்கும் வாட்டம் வாராமே கூவி நிறுமபடி கண்டிலோம் தெரிந்தாற்போலே அவர்கள் நிலைநிற்கிறவிலே! ஆழ்வாரது அவகாஹம் பாராதே அவர்களை விஷயீகரித்து அவர்களுடைய அவகாஹத்தைப் பின்னையும் போகுமென்னாமல் கருதி [கோவிந்தா] - திருவாய்ப்பாடியிலே வாசஸ்தலத்தையுடைய கோபாலனானவனே! கூவிக்கொள்ளப் உடனாகாவிலே நிற்கிலே கூவிக்கொள்ளப்பாலது - கூவிப்புறப்பட்டு கூவிப்போமபடி. மாமதுரையிலே பெருமாளை கூவிக்கொண்டு வந்தாப்போலே கொண்டுபோய் திருமலையிலே பெருமாளுக்கு அவர்கள் வாசலிலே வைத்து, 'கோவிந்தா என்கிறது' என்றுகொண்டு சொல்லுவர் [வாலறிவனை கொடுவினை] - திருவாய்ப்பாடி வளர்ந்த நிலையிலே யான தேஜஸ்ஸையும் வாய்ப்புகழ்ச்சியான நிறத்தையு முடையனாய், வாசஸ்தலத்தையுடைய விரோதிகளைப் போக்கும் வைலக்ஷண்யனாகி, உலகுடையான் நிறையை போக்கினான் திருவாய்ப்பாடியிலே அழகை செய்வேனென்னாமல் இவர் இரைந்தபின்னும் கிடையாமையாலே கலங்கி 'விலை கொள்ள' என்கிறார்

ப - அநாதரம், ஆழ்வாரது அநுபவமான வாசாமகோசரங்களை யுடையவனான இவர் பாதகருமாக அநுபவத்தை வாய்ப்பேசுகைக்கு தகுதியேனுமென்னாமல் அநாதரிக்கிறார்

மாலேய மாதினுடைமை, நீராகின்ற - நீர்க்கடல் புகுந்தவாறே, படவரவின் படுபாதலத்தை நிழலாகவுடையவனான சர்வாதிகனாய், மாலிலே மாலாகி, கொடுவினையை-வைதுக்கொண்டவனாய், மாதவா அத்தாலே மாதவனென்கிற திருநாமத்தையுடையவனாய், (வேறொருவனாகவதுக்குக் குறையாமல்), கூவி - கூவிக்கூவி, நிறையா - நிறையாமல், உன்னடைவில் நிற்கிலில் - உன்னடைவிலேயிருப்பதாகிலே (அவர்கள் தெரிந்தாற்போலே), தெரிந்தவாறே நிலைத்தவனாய், கோவிந்தா அறிவிலாதார் பசுக்களையும் (பெருமாளையும்) காத்தவனாய், வான் அறிவுடையாரான தேவர்களுக்கு, ஆர் - நிறைக்கும், சோதி - ஒளியையுடையனாய், மணிவண்ணா-மாணிக்கம் போலே வடிவையுடையனாய், மதுசூதா (ஆழ்வாரதிசோதியான) மதுவை நிலைநிற்கவைத்தவனே! நீ-நீ, உன் உடலுடைய, தேவே - மதலைக்கு ஸ்வாமியே, மலரும் - விகசியான, திருமாமகளும் - திருவடிகளை, விலைபேச-(இசைந்தபின்னும் விலையிடுகைக்கு அடியான) பாவத்தையுடையேனான நான், சேரும்வாறு - கிடைக்கும்படி, அருளாய - கருணையால்லவேணும் இந்தால - பரவத்தியுடைய நித்யபுருஷர்கள் போகத்தையும், ஆழ்வாரிவர்களைக் கழிக்கும் ஆநுகூல்யாபாதகத்தையும், சகுணபிரவேசத்தையும், பரபக்தமான தேவதாந்தரங்களையுமுடையதையும், பரிபக்தவிரோதத்வத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று "கூவிக்கொள்ளப்' என்கிற இடம் - பெருமாளை கண்டு விலையாலே கூவிக்கொள்ளச் சொல்லிற்று' என்பாரு முண்டு, அப்போது கோவிந்தனென்றாலுமிக்கு சகுண கொளுறு கொள்வது

இ — அநுராகமபடியே, 'இவ்வாழ்வாரிலே முகங்கொடுத்து பரிமுகப்படுவேனாகிலும், அவர்களமே அர்த்திக்குக்கிடையும் முகங்கொடுக்கக் கடவோமல்லோம்' என்னாமலிருக்கிற, 'உன்னைச்சேரும்வாறு அருளாய' என்கிறார்

[மாலேயரோக்கி மடவாளை மார்பிற்கொண்டாய மாதவா] மாலினிலோக்குப்பிறந்தாலே முக்குணமான தோஷங்களையுடையனாய, நிலாதான் வாய்ப்பேலைத்தாலே துவக்கினை யுடையனான பிராட்டியைத் திருமார்பிலே யுடையனானவனாலே மாதவனென்கிற திருநாமத்தை முக்யமாக வுடையவனே! "தகஸ்தியாவாரயதி" என்னுமவனை வர்ணிக்கையாயிருக்க, உனக்கு அநுராக

கொழியப் போலேமோ? [கூனேசிலைய உணைடை வில நிறகதில தெறிகாய] மறறோ ரவயவ ந
ஞசகு வாட்ட மவாராகபடி கூடே நிமிருமபடி ரணைடுவிலலை ந கெறி நதாறபோலே அநாயாஸேந
நிமிர்ந்தாய ஸருஷ்டிகாலாதில ஸ்ரட்டிவாயறியுமாவனிறே தெரிகிறசையாகிறது கரிலையாய,
இப்போது, நிமிர்ந்தாயெனறபடி ஆஸ்ரிதரை அவகயமபாராதே நிஷ்கிரிதந, பினனை அவா
களுடைய அபராதங்களை நோக்குமவனே! [நோக்கி] நாயகருக்கு நாமம் பொருந்துமவ
னென்னை அபராதங்களிலே, பெருமாளுடைய பாலய நதிலேதான் நிலைபடுகிறபடி கூனியுடைய
கூனசிலையாயிருக்கிறபடி மாமாதிலே நெறிந்த நபடியைச் சொல்லி நிறுத்தவுமாம் கோவிந்த பூமிகுக்கு ரக்ஷக
னென்னை அபராதங்களில், 'பிரபுசொல்லுவது சருக்ஷணனுக்கு காகையாலே பெருமாள் நிமமை
அவனாசலிலே வைக்கு 'நோக்கி' எனகிறது' என்றுஞ் சொல்லுவர் [வானாசோதிமணி
வண்ணா] தரிசாகவிருந்து நிரபராதபடியான நோஸ்ஸையும், நீலமணிபோலே ஸ்பருஹணீயமான
நிறத்தையுமுடையவனே! [மகுஞ்சா] மகுடவை நிரவி நிறபோலே, 'நான அயோக்யன்'
என்று அஞ்சுகையைக் கழிக்கிறார் [உ ரிதே னாலருகிருபபாரு விணையேன சேருமாறு
நீயருளாய] "விரெவாவெரெ வரவேசி ஷ்ரு ரு" என்கிறபடியே நிரதிசய போக்யமான திருவடி
களை விணையேனான நான் [illegible] இனறும் நாம இசைந்தபினபடி
கிடையாமையாலே விணையேனென்கிறார்

(௧௫) அருசாரபாடு ஆதிமுகமபணணின அநுதரம் "ரியதாரிதி ஸாம வடி"
(சரியதாரிதி மாம வத)போலே, ஏவி அடி மாம்காளாவேணு மேனறு பராதிகிறாரேனனுதல்,
இவர் ஆதிமுகமம பணணசசெய்தே அவன முகங்காடடாதே அஸபம விளமபிக்க, அதுபறறுமை
'அருளாய' எனகிறாரேனனுதல்

[மானேயநோக்கி] அருளுவிடயாரும அருகே உணடாயிருக்க, 'எனகருளாய' எனறு
பரார்தத்திக்கவேணுகிறதென? [மானேய நோகக்கி] மானேயநத நோகக்கை யுடையளாய ஏயகை
பொருந்துகை மானேயோடொத்த நோகக்கை கணணையுடையளாய [மடவாளை] ஆதமகுணோபேதை
யாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரை காரியபபாடடாரு கண்ணாலே அவளை ஒருகால் நோக்கினால்,
ஒருபாடடம மழைவிழுந்தாறபோலே குளிருமபடியாயிறறு நோக்கு இருபபது அனறிக்கே, [மட
வாள்] மடடபபமாவது துவடசியாய, அவனதான கணணாலே இவளை நோக்கினால், *"தேயவ
வணதேஜுதாதவேமபெணணமையமபூ" எனகிறபடியே, வணடாலே ஆதஸாரமான பூபபோலே

அஞ்சாரபாடடு மாரு ஸாய்'நோக்கி ஸ்ரீதாரி கழிரணபொடடிலுய ஸமாஹிதரானவர் இபபாடடிலே 'சேருமாறருளாய' எனறு பராதிகிறதேது? எனன, தவேதா பரிஹரிக்கிறார் ஆபிமுக்யம் இத்யாதி முதலின அவதாரிகையிலே, 'அருளாய' எனறு வகுகயா பராதிதனை இரணடாவதில, புருஷாரதாதாகைக்காக அவன தாழக்க, பராதிகிறார் ரேனறபடி பாதாவதாரிகையில, விணையேனகிறது - அகலுகையிலுணடான அபிஸந்தியை த்விதியாவதாரிகையில, பராபதிபாதிபாதகபாபம

பிராட்டியைச் சொனனதுக்கு மாவம - அருளுவ்பபார் இதயாதி நோகக்' எனறதுக்கு-
கண் எனறு ஒராத்த அருளிச் செயது, கடாக்ஷபரமாக அர்த்தாநதரம் - காரியபபாடட இதயாதி
காரியப்பாடட - பரயோஜநாந்தர மினறிக்கே ஸ்நேஹாதிசயாடேகூட 'மடவாளை' எனறதுக்கு ஆதம
குணோபேதை யெனறு ஒராத்தம் அருளிசசெயது, துவடசியையுடையவ னெனறு அர்த்தாநதரம் -
அன்றிக்கே, மடவாள இதயாதி துவடசி வாகவும் அவன நோக்கினதுக்கு ஸபதம எங்கே? எனன, 'மானேய
நோக்கி' எனறு அவளைச் சொனனபோதே, அர்த்தாதலபித்தம் அதாவது - இநநோகக்கையுடைய இவள துவ
ஜுடபோது அவன் நோகாலே யாகவேணுமிறே நேமிவலலண் இத்யாதி - பரதேவதையாகிற வணடானது
விமாத்திரத்தை புஜித்து, அதாலே ஆத்தஸாரமான பெணணுடைய ஸத்ரீதவமானதுதி, பரிதாபஸஹமலலாத ஸுகு

---

* திருவாய்மொழி ௩௩ ௪

acharya.org

யாயிற்று இவளிருப்பது [மார்பிறகோண்டாயமாதவா] - மாமலரத்தோடு ஒருமலரதனைக்கொண்டு
பிருக்கச்செய்தே அப்பேரை தரிக்குமாபோலேயிறே இவளை யோழிய மாமானைனையும் பேரை தரிக்
கிறவர்கள் அர்ஜுனன்றிக்கே, "விஷ்ணுவஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு" (விஷ்ணுவஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு) என்கிறபடியே, அவள் திருமார்பிலே கிடக்கவாலமலர்ண்ணாகையாலே 'மாதவன்' என்னுற திரு
நாமத்தையுடையவனே! [கூடேசிதைய] - அவளை அருகு வைத்துக்கொண்டு யோழியவாருமதான உனக்கு
கிடக்கிறவர்க்கு அவத்யம் வருமோ? "கூடேசிதைய" என்றது [illegible] அர்ப்பாத அர்ப்பவ
களுக்கு ஒருவாட்டம் வாராதபடி நிமிர்ந்த அத்தையறற [illegible] தையான [illegible],
சொல்லிறுமுய, பாலயத்திலே சுண்ணவேறுகோண்டு திரியாநிற்கிற [illegible] மாமான [illegible] மறையவித்தா
ரென்று உண்டு, அத்தையற்ற சொல்லிறுகுமாமா அப்பாது 'கோவிந்தா' என்கிறது பூமிக்கு
ரக்ஷகனானவன் என்கிறது அவ்விடுக்கே, நீவிடுகேகுவது கருஷ்ணனுக்கே ஆகையாலே "பேரமடி
யேல்லாம்* அமணன்தலையோடே" என்றுமாபோலே, அவனதலையிலே யேறிடுகேசோ வலுதா, அதுவ

[illegible]

அமணன்தலையோடே—அமணன் - ஒருவனை ஒருபிரமணர்கூட்டத்திலே [illegible] அது
[illegible] இருந்திக்கொண்டு மரிக்க, அவனைவிட அவனைக்காக்க [illegible] பழிக்க
வேறுமொன்ன, இரண்டுபிறத்தாரும் [illegible] ஆகையாலே, [illegible] அவனை
யாய 'பாதமுறு! நீ [illegible] வைக்கையாலேயன்றோ அவன் மரிக்கிறான்; ஆகையால், நீ பழிக்கொண்
டேறும்' என்ன, அவன் 'எனக்குத் தெரியாது; [illegible] கடலிலிட்டு கொடுவேறும்' என்ன,
அவனைவழுத்த 'நீ [illegible] வைத்தாய்; நீ பழிக்கொண்டேறும்' என்ன, அவனும் 'தன்னுயிரைக்
கொன்றான் போய் விடட்டான், என்னால் செய்யக்கூடாது என?' என்ன, அவனைவழுத்தவேண்டி, அவனும் 'குரு
வன் பெருமானையைத் தந்தான், அதனாலே நீ வழிந்து' என்ன, அவனைவழுத்தவேண்டி, அவனும் 'என்

acharya.org

மனிதகே, சாந்திடட கு ணிதனனையே சொல்லிறறுய, வருததமறச சுணவேவில் நிமிர்கதுமாபோலே நிமிர்ந்தவனேன்றுதல தெரிகதகையாகிறது சரியையாய, நிமிர்ததா யேன்றபடி கிருஷ்ணனுகதும வில உணடோ பினனை? எனனில, —வேலிகளோலவெட்டி விளையாடு விலலேறறித் திரியுமிறே, "தருமமரியாக குறுமபனைத தனகைச சாரங்கமதுவேபோல" எனறு விலலுண்டாகவே அருளிச செயதுவைததாளிறே [கோவிந்தா] தீயகதுகளோடுமே பொருநதுமவனலலையோ நீ? [வானுர் சோதிமணிவண்ணு] அதுகிடக்க, "ஹ்ரமரம்" (பகருநாள்) என்றுன வடிவு பெடைத்தவ னலலையோ? தபபியில மாணிகமபோலே தரிபாதவிபூதியிலும அடங்காதே விமமு வடியாயிறறு, வடிவில புகா இருபபது [மதுசூதா] அவவடிவை யநுபவிபபாகுகு வரும விரோதியைப போகு வாயுமாநீ யன்றோ? மதுவாகிற அஸுரனைப போர்கிறுறபோலே என விரோதியைப போகினவனே! [உன தேனே மலரும திருபபாதம்] இனறு யானறும இலலையானுறும அடியில் உன போகயதை யைப பாகுதால் தான விடபபோமோ? "விஷ்ணோரேவதெவரதேயுஉஸ்" (விஷ்ணோபேதே பரமேமகுவஉதஸ்) எனனகுகடவதிறே இவா பெருநிலங்கடந்த நலலடிபபோதிறே ஆசைபபட

வைததவன, ஜலமலிடடவன, குசவன, வேலையை, ராஜனை அமணனென்று அடைவு இநதக கதையை யநு ஸந்திபபது இவவிரணடுபகுததிலும அபரிசேதாஷததாலே பாதமபகுததை அருளிசசெயகிறுர அநுவுமன் ரிக் 'ஸ இத்யாதி 'தெறிததாய' எனறுல - நிமிர்ததாயென்று கூடடுமோ? என்ன தெரிக்கை இதயாதி ரணமடவி யிலே நிமிர்ந்தும பரவாததிறே எனனைக்கு கருகுணனுகதும என்று கூடடுவது பெரியாழவார திரு மொழி (உ, ௩ ௧)''வளர்ந்தால் இதயாதி,வேலிக்காலகளிலேயிருகதும கோலை வெட்டி விளையாடுவிலலேறறி- ரீவாரதபாரு விபரவாபபணணி நானியேறிட நாயகனியாதிருமொழி (கச,க) தருமமரியாஇதயாதி "ஸுநு ஸாவஸ்ரவரொயஉஸ்" என்று இருகுகு வடி யறியாத குறுமபன தனதிருக்கையிலுண்டான அநதஸாங்கம போலே கோலபதாரதாதம நிரியங்கு ளாரும என்று வாரர் இதயாதி வானிலேபூணமாயிருகிற தேஜஸை யும,ஸபருஸனீயமான வாணதகையு முடையவனே! இகிலபதாரதாதத 'மணிவண்ணு' என்றதுகு ஸாவய அநு ரீ ரீக இதயாதி 'ஆர' என்றதுகு அரதம நு பரியில் இதயாதி குபபிஸதாநம பரமபதம உக்தாரதத தையே விஸேஷநியபடடாக உபபாதிகிறுர மநுவாரிய ரிதயாதி, ஸாவாநதரமாதல என்றிரோகியை என் றது அயோகயதாநுஸநாநதமை (௩௪ 'மாலநுந்திரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ-தேனபோலே போகயமான திருவடிகளென்று தல, தேன என ௩ - தேனபோலே போகயமான ஜலதததையுடைய கங்கையாய, கமகை பரவஹிக்கிற திருவடி களென்றுதல இதில முதலின அரதததை அருளிசசெயகிறுர - இவை இத்யாதி போகயதைகு பரமாண விஷ்ணோரேவதெவரதேயுஉஸ் தவிதியாரதததை அருளிசசெயகிறுர ரெவர் பெருநிலம் இதயாதி உரு ஸ்ரீ விஷ்ணோரேவதெவரதேயுஉஸ் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

டது, இவர் ஆசைப்பட்டபடியே "[illegible] திருவடி [illegible]" எனும் அதிருவடி களையே காட்டிச் சேர்விடுவான் உன் தேனேர் [illegible] திருப்பாதம் [illegible] - அத்தகைய அபேக்ஷித் திறர் [சேருமாறு, வினையேனே] - கலந்திருக்கிற சேர்தலை [illegible], [illegible] வந்து கிட்டக்கொள்ள [illegible] அகறுகைக்கு அடியான பாபத்தை [illegible] அருளவேணும் தாம் இசைந்தபினும் கிடையாமையாலே வினையேனானேன் (ஒ)

ஆறாம் பாசுரம்.

வினையேன்வினைதீர்மருந்தாய்விண்ணோர்தலைவா! கேசவா!
மனைசேராய்நலமுந்தரவோ! [illegible]
நினையேனுனதுமறையாவாறாகவுன் [illegible]
இனையாயினையேயிரியாய் என்றுன்னை வினவுவேனே.

உரு—(வினையேனை) உன்னிடத்தே [illegible] விரோதியான [illegible] அவர்தமக்கு உன்னைக் கொடுக்கைக்கு [illegible] அவர்களிடத்தே [illegible] அவரிடத்தே இருக்க விடாதே [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] அவரிடத்தே [illegible] பக்கலில் நிரதிசய வாத்சல்யத்தை யுடையவனே! [illegible] அவரிடத்தே [illegible] பாலையனானவனே! மற்றும் [illegible] சேர்த்துக்கொள்ளும் குணங்களையு முடையவனே! உன் திருவடிகளைச் சேர்விக்குமவனே! அறிந்து அகன்றிருக்கிறேனை, உன் தேனே மலரும் திருப்பாதங்களை சேருமாறு அருள வேணுமென்று

ஒ—ஆறுமாபோலே, எமக்கு [illegible] இவை அபேக்ஷிதங்களாகிற அபேக்ஷிதங்களை செய்யாத தசையிலே அவனுடைய குணசேஷ்டிதங்களை [illegible] இவை [illegible] இவற்றாலே [illegible] மிகவும் பரிதிலராகிறார்

[வினையேனை எனது கொடாயி] - 'உனக்கு அவர்களாலுண்டான அடிமையை [illegible] ஆக்கி' எனது [illegible] அல, 'எனக்கு உகப்பாகிறதுமாயிருக்கிற' எனது எனதைக் கொடுத்து அருளாமலே சேர்த்துக்கொள்ளாவிடிலோ! [illegible] [illegible] உத்பாதகனாய வைத்து இடையர்தம் மனைகளிலே நீயே வந்து சேர்ந்து அவர்களை குணதாசத்து உகப்பிக்கை தேடுதலாய [illegible] [illegible] [illegible]

சேராய பெரிய பலமணிகளும் சேர்வுடைய இடையரென்னும் ஸ்ரீஸுகீவ மஹாராஜனை விபீஷணனிடத்து அடிமைகொள்ளுவதைக்காக, பெருமைபணிகளையுடைத்தாய்க் கழைத்திருக்கை யாலே இலங்கைக்கு குறிக்கவொண்ணாதிருக்கிற மராமரமேழையும் எய்தவனே! [சிரீதரா] எய்கிற போதைக் கிரீடலக்ஷணமென்னச் சொல்லுகிறது [இனியாயென்று தொடங்கி] ஏவமாதி குணசேஷ்டிதங்களை யுடையையாய, இவற்றாலுண்டான திருநாமங்களை யுடையவனே!

ப — அநந்தரம், அநிர்வசநீயாநுகரம் அநுபவம் ஸித்தியாமையாலே, தகளிதகிஹேதுவாய போகயமான ஸௌலப்யங்களையும் திருநாமங்களையும் ஸமர்த்தித்து ஸிகிலராகிறார்

வினையேனா வினையேனாகையாலே அஸாதாரணமாய, வினை - (பரோக்ஷிப்பதாலே ஆஸக்திக்கிலும் ஆபாஸங்களைத் அநுஸந்திக்கிற அசலப்பணுமும்) பாபத்துக்கு, தீர் ஸாதகிகாமான, மருந்து அனைய (ஸீலப்பாவநாமான) மருந்தாகவானவனே! விண்ணோர் (விரோதிபாஸங்கமிலராக) ஸுரிகளுக்கு, கலைவா நிர்வாஹகனானவனே! கேசவா (அவர்களைப்போலன்றியே பரயோஜநாந்தர பரரான பாஹ்யர்களுக்கும் ஸத்தாஹேதுவாகையாலே) கேசவனென்னும் திருநாமமானவனே! மனைசேர் (குடிசிலக்கூடச்சொண்டு திரிகையாலே) மனையோடு சேர்ந்த, ஆயர் குலம் - ஆயருடைய குலத்துக்கு, முதலே முதலமானவனே! மாமாயனே (அபாயத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனே) அபரிச்சேதிதஸ்வபாவத்தை யுடையவனே! மாதவா (அநுபவத்தாலே 'வஷ்டிநாராயணஸ்ரீசோ' என்று ப்ரமாணஸித்தமான இவ்வவதாரத்தமான ஸ்ரீயபதித்வத்தாலே) மாதவனென்னும் திருநாமமானவனே! சினை பணைசளோடு, வெய சோகத்து, தழைய கனறையுமுடைய யான, மராமரங்களேழையும் மராமரங்களேழையும், எய்தாய எய்தவனே! சிரீதரா (அதுகாலேவந்த விபூதியாலே) ஸ்ரீதரனென்னும் திருநாமமானவனே! இனையாய - (இப்படிப்பட்ட) ஸௌலப்யங்களை யுடையவனே! இனையபெயரினனென்று இப்படிப்பட்ட திருநாமங்களையுடையவனேயென்று, அடியேன (உன்னோடு நிரபாதிகஸம்பந்தத்தையுடைய) நான், நைவன ஸிகிலனாகிறேன் இந்நால அநுபவவிரோதி நிவாரகத்தாலும், அநுபாவ்ய விபூதி யோகத்தாலும், ஆஸ்ரிதஸுலபத்வாதிஹேதுபவத்தாலும், தத்விஷய ஸௌலப்யாதிகத்தாலும், அந்நால வந்த உபமேஷத்தாலும், தத்கேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தாலும், விபவாஸஜநகத்தவத்தாலும், தாநிபந்தநௌஜ்ஜ்வல்யாதிஸயத்தாலும் கோதறுகிறது

இ — ஆறுமபாடியில், இவர் அபேக்ஷித்தபோதே முகங்காட்டாமையாலே அவனுடைய குணசேஷ்டிதங்கள் ஸமநுபவிக்கிறபடியாய கலங்கி, ஸிகிலராகிறார்

[வினையேனவினை] இவரைப்பொறுத்த வேறொருவர்க்கும் ஸுலபனல்லாதானாய் இந்தவினை, நிகயஸுரிகளுக்கு நிரந்தராநுபவகாலே இல்லை "யஸ்ஸுபாவஸுஹவஸ்ஸுமுஃ" என்று ஸமஸ்த லேஷமும் ஸுகமாகவிறே பிரியாதுக்கு ஸமபாவனை யுடையாருடைய வார்த்தையும், ஸமஸாரிகள் அநுபவிப்பர், ப்ரகயாஸுதகியிலே 'அயோசயன்' என்றும் அகலுவது இவர்க்கே உள்ளதொன்று [தீர்மருந்தாய] ஸீலாதிகளைக்காட்டி அகன்றுபோகிற என்னை மீட்டவனே! அகலுகிற இவரைக் காலிழுக்கிறவனதான ஆறொன்னரில், — [விண்ணோர் தலைவா] நிரந்தராநுபவம் பண்ணுவாரை ஒருநாடாசவுடையவனே! [கேசவா] - அவர்களால் பாயாபதி பிறவாதே, திருத்தி அடிமை கொள்ளுகைக்கு "ஸுவாஹவாஹ்வஸ்ஸுஹ்ருதஸ்ஸுதெஸுவநாஸுவாந்" என்று பரமருத்தர்களுக்கு உபபாதகனுமாய, தாமதயஸ்தத்தாய வந்து அவதரிக்கும்படி [மனைசேராயர்குல முதலே] பஞ்சலக்ஷணகுடியாகையாலே மனையோடுமனைசேர்ந்த என்னுதல், இவ்வருகே இடையிருந்த மனைகளிலே வந்து அவர்கள் குலத்துக்கு உத்தாரகனானவனே! மனைசேர்ந்த ஆயரென்னவுமாம், முதலிலகளைக் கையோடே கொண்டுபோய், பசுக்களுக்குப் புல்லுள்ளவிடத்தே வளைத்துக்கொண்டிருக்கும்தன்மையைக் "புல்லிக்குலவானவாகவங்கோதா" என்னும்படிக்கு அவ்வருகே

acharya.org

யாயிற்று 'ஆயர்குலமுதலே' என்கிற இது [மாமாயனே] - மாவாயாகியாயிருந்துவைத்து வெண்ணெயளவிலேயிழிந்து அது கலைகைக்காடாடாடாதே கடலிலேகிடந்து ஆயர்காயா [மாகவா] - இவ்வெளிமைக்கு நிகராகம் இருக்கிறபடி அவனை உகப்பிக்கையாகிறது ஆய நிதாகருளினவனை யிறே ரக்ஷணத்திலே அதிசயவனை பண்ணுவாக்கு மழுவேறி ரக்ஷிக்குமாறு சொல்லுகிறது மேல் [சினையேய இதயாதி] சினை-கவடு நெருங்கின பிணைகளை யுடைத்தாய், தழைத்திருக்கை யாலே இலக்குக் குறிகை அரிதான மராமரங்களெல்லாமுறுவாய்ப்பட்டு [சிதைத்த] [illegible] விரலக்ஷயமிலையைச் சொல்லுகிறது [இனையாய] இப்படிப்பட்ட [illegible] யுடையவனே! [இனையபெயரினாய] - இக்குணசேஷ்டிதங்களிலே இழியாத [illegible] யுடையவனே! [எனது வைவன] 'அருளாய' என்னவுமாராட்டி [illegible] [அடியேனே] - இது வைகல்க்கவலைவாய்ப்பட்டிறேனா? பிராட்டி [illegible] அழிகிறதோ?

ஈடு.—ஆறும்பாடு இவர் ஆதிமுக்யம் பண்ணினவளவே அவனை அப்பட்ட தாறுபட்டதான்; இவர் 'என்னை இழந்தாய்கிடாய்' எனகிறார்

[வினையேன் இத்யாதி] - உன்னைப் பார்த்தால், என்னைப் பார்த்தால் [illegible] வோ? [வினையேன் வினை] சேதநர்க்கு ஸ்வார்த்தமான விளைபோலவாயிற்று இவரது, 'பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணும்' என்றிறே அவர்க்கு விருப்பது, அதுவிறே இது உபாதி இவரோருவர்க்குமிறே [தீராவருந்தாதுய] 'நான கிடந்தேன் அத்தீராத அவத்தம்' [illegible] கைக்கு அடியான வினையைப் போக்கும் மருந்தானவனே! வினையைப் போக்கினால் [illegible] வந்து? எனில்,-[வினனோர்தலைவா] - நித்யாநுபவம் பண்ணுவார்க்கேயிறே, 'நான அயோக்யன்' எனற அகலவேண்டாதார்க்கு நியந்தாவாயிருக்கும் இருப்பு வினைகள் வந்தாயிற்று [சேரான] அதுக்கு இவரிருகே ஒருபயண மெடுத்துவிடப்படி; "ஆவாஸ்வாரெ [illegible] ஸ்ரவ [illegible]" (ஆவாந்தவர்க்கே [illegible] தஸ்வாத்கேவாகமாவாக்) எனகிறபடியே [மனை சேராயர்குலமுதலே] அந்நிலையி லினனாம் இவ்வருகே போந்து கிடக்கிறபடி. பஞ்சாயுதங்களுடன் [illegible]

ஆறும்பாடு - வினையேன் இத்யாதி கிழிபட்டு [illegible] முதலை அவ [illegible] உபஜீவித்துக்கொண்டு, 'வைவன' எனற பதத்தைக் [illegible] [illegible] இத்யாதி [illegible] கிழிபட்டுக்கு சேஷம் இப்பாடு [illegible] - 'வைவன' எனற்றதை பற்ற

'இனையபெயரினாய்' என்றவளவுக்கும் மாமா - [illegible] எனற்று 'அடியேன்' என்றதைப்பற்ற - என்னை [illegible] எனற்று, அவ்வழி [illegible], 'வினனோர்தலைவா', 'வினையேன்' என்ற இவ்வடைமொழிபற்ற [illegible] அபேக்ஷை, [illegible] பார்த்தல், அந்நிலையும் அவர்க்கு [illegible] பார்த்த [illegible] [illegible] 'வினையேனினை' எனற்றுக்கு மாமா-சேதநரெல்லார்க்கும் இத்யாதி சேதநரெல்லார்க்கும் [illegible] அது எப்படி? எனன, பகவத்ஸம்ஶ்லேஷம் இத்யாதி [illegible]—'[illegible] 'சேஷ' என்ற - பரமபுருஷார்த்தபரதனை பரம்பொருளைச் சொல்லுகிறது [illegible] [illegible] பரமபுருஷார்த்தத்தை பரமபுருஷனை [illegible] பற்ற பரமபுருஷார்த்தத்தை [illegible]' இத்யாதி [illegible] [illegible] - பரமபுருஷார்த்தபரதனை பரம்பொருளை நிலையில்லாதது மனசேர் எனற்று-வருகு விரோதமாகவும், [illegible] விரோதமாகவும், இடையர்க்கு விரோதமாகவும் [illegible] அர்த்தமாகுமிச்செயலும்-பஞ்சலக்ஷணம் இத்யாதி [illegible]

acharya.org

கையாலே, மனையோடு மனை சோந்த வேனனுதல, ஆயாமனைகளிலே வந்து சோந்து, அவாகள குலதுக்கு முதலானவ னேனனுதல, அனறிககே, நாலுமுங்கிலைகமகொண்டுபோயத தங்குமிடததிலே வளைதுக தங்குகையாலே சொலலிறறுதல [மாமாயனே] - இடைககுலததிலே வந்து பிறந்து, அவாகள ஸ்பாசிதத தாவயமே தாரகமாய, அதுதான காவுகணடு புஜிககுமபடியாய, அதுதான தலைககடட மாடடாகே வாயது கையதாக அகபபடடகே கடணேடு அடியுணடு நிறகும நிலை இவ வெளிநிலைகக அடி சொலலுகிறது [மாதவா] அவளோடடைச சோத்தி [சினையேய இதயாதி] மஹாராஜ்ரை விபவலிபபிததுக காயஞ செயதபடி. சினையெனறு பணை ஏயகை நெருங்குகை யாய, பணைகளோடு பணைகள நெருங்கித தழைதது, நினைததபடி இலகககு குறிகக வொண்ணாத படி நினற மராமரங்கள ஏழையும எயதவனே! இததால - ஆஶ்ரிதா தனனுடைய ரக்ஷணத திலே மங்கிததால, மங்காநிராகரணம பணணி ரக்ஷிசகுமவ னேனறபடி [சிரீதரா] மராமரங்க ளோயகைககு இலகுகக குறித்துநினறபோதை வீரலக்ஷணியைச சொலலுகிறது [இனையாய] ஏவாவிதமான குணசேஷடிதங்களையுடையவனே! [இனையபெயரினைய] குணசேஷடிதங்க ளுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையுடையவனே! [எனறுநைவன] 'காணவேணும, கேடக வேணும' எனனமாடடாதே நையாநினறேனே [அடியேனே] ஆருடைமை அழிகிறது? உடை யவாகள தங்கள வஸதுவை வேணுமாகில நோகககொளளுகிறாக ளானகிறா இது ஏதே னும ஸ்வதந்தர வஸதுவாயப படுகிறதோ? பிறாகது உரிததாய அழிகிறதோ? உனனால ரக்ஷிகக வொணணாமே அழிகிறதோ? எனனால ரக்ஷிககலாய அழிகிறதோ? (௬)

ஏழாம் பாட்டு.

அடியேனசிறியஞானததன் அறிதலார்கருமரியானைக
கடிசேர்தண்ணந்துழாயகநணணி புனைநதானதனனைககணணனைச
செடியாராகைகயடியாரைச சோதலதீககுநதிருமாலை
அடியேனகாணபானலறறவென இதனினமிककுரையர்வுணடே?

ஆ—(அடியேன) இபபடி எமபெருமானைக காணவேணுமெனறு அபேகஷிகிற ஆழவா, எனனையும அவனுடைய உதகாஷதததையும தமமுடைய நிகாஷதததையும அநுஸந்தித்து, 'கெடடேன! அவனை அகலாதே நான காணவேணுமெனறு அபேகஷிகிறது எனன அஜ ஞானமோ?' எனறு கமமை மிநதிகது, 'இவனைக காணவேணும' எனறு ஆசைபடடாதே இவன

குலமெனற பகருககும, வமஸததுக்கும பேர் த்விதியாத்ததுக்கு, திருவவதரித்து எனனாதே, 'சோ' எனறது - திருவவதாரம பதுமையிலே யாகையாலே தருதியாததத்துக்கு மனையோடே சோந்த ஆயர் எனற படி வடிவழகு ஸ்ரீ ஸ்ரீ அத்தமாஞ்ஜை - மராமரங்கள் இதயாதி கீழே, 'மாதவன' எனகையாலே இதுவே பொருளெனறு தாதபாயம தூணசேஷடிதங்களுக்கு இதயாதி குணவாசகங்கள - "கேசவா, ஆயர் குலமுதலே" இதயாதிகள சேஷடிதவாசகங்கள - 'மராமரமெயதாய' இத்யாதி 'எனறுநைவன' எனகிற வாக்கு மாவம - காணவேணும் இத்யாதி 'இனையாய இனையபெயரினைய' எனற அநுதாம, 'திருநாமங்களை கேடகவேணும, சேஷடிதங்களைக காணவேணும' எனனமாடடாதே, பலஹாநியாலே நைவ னெனறபடி 'ஆருடைமை' இதயாதி வாயத்வயோத்தமான அநயசேஷதவநிவருததியையும, ஸ்வஸ்வாதந்தரயநிவருத்தி யையும வியுத்பாதனேண அருளிசசெயகிறா இதுவதேனும் இத்யாதி கீழ் 'உனனைபபாரததல' இதயாதிக ளுக சேஷ தாதபாயம உன்னால் இத்யாதி காரணேண அவைய! (௬)

acharya.org

[illegible]

ஒ — [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[அடியேன்] [illegible] [illegible] 'அடியேன்' [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

னிறே, பாவந பரமாணுகளுகுகு உண்டான சோதநிபோலேயிறே [கடிசோ இதயாதி] - ஸாவாதிகவஸதுவுகுகு அடையாளம இருகுகிறபடி. "ஸவ-ூமஸ்:" எனகிற விஷயமானகையாலே பரிமளம அலையெறியாநிறகும, திருமேனியிற குளிரதநியாலே செவவிமாருதே யிருகுகும இபபடியிருக்கிற திருகுகுழாயமாலையாலே அலங்கருதனனவனை [கண்ணனை] - அறிவரிதான நிலை தான அவதரித்து நினற விடதநிலே கடலகிடறிறெனறால பரிசசேதிகுகலாமோ? மநுஷயதவே பரத்வம இருகுகிறபடி அனறிகுகே, ஐஸவரயததாலே எடடாதிருகுகுமோ? எனனில,-ஆஸரிதாகுகு ஸுலபனாயிருகுகு மெனனவுமாம [செடியாா இதயாதி] - அடியாரைச செடியாராகுகை சோதநமாகும இயகு 'அடியாா' எனகிறது கேவலரை தமமைபபோலே கிடடி அவதயதைவிளைகுகாமே பரயோஜநாநதரங்களைக் கொணடு அகலுகையாலே, அடிமையாவது - ஸவாமிகுகு அதிசயதைப பணணுகையிறே தூறுமணடின சரீரம அவாகளைச் சோதபடி. பணணும "ஐஸாசரணசொகுதாய" எனறிறே அவாகள புருஷாதகம இருபபது [திருமாலை] அவாகள ஶரீரஸமபாதம அறுதுகுகொடுபபான ஶரீரபேதியாயிறறு அவாகளிறகாடடில நீ குறைய நினற விட மெனன? எனனில, [அடியேனை காணபான அலறறுவன] - அடியேனெனபது ஸவாமிகுகு அதிசய வதைப பணணபபாரததாலனறோ? மாமபழுவுணணிபோலே பேரைசசுமநது காணவேணுமெனறு கூபபிடாநினறேன, அவவிஷயதைகை கிடடி தூஷிகுகப பாராநினறேன [இதனினமிகுகோரயாவுணடே] இதுகுகு மேறபடட அறிவுகேடு உணடே? இபபோது அறிநதேனாய அதநதலைகுகு அவதயதைப பணணுகிற இதிறகாடடில, முனபு ஸமஸரிததுபபோந்த அறிவுகேடு நனறாயிருநதது அனறு அவனை யழிகுகப பாரததிலேன ஸமஸாரதஸையில அஜஞாநமதனனை யழிகுகுமகிறே, இது அவனை அழிகுகுமதிறே

(ரடு) ஏழாமபாடடு 'நைவன' எனறா, இவரை நையக கோகுகமாடடாமையாலே வநது முகுங்காடடினனை, அவனைப பாரதது, 'நமமால் வரும குணதிகயமும இவனுகுகு வேண்டா' என்று அகலுகிறா

[அடியேன சிறியஞானததன] - 'ஸம்ஸாரிகளில அறிவுகேடா ஸாவஜஞா' என்னும படிகிடா! எனஅறிவுகேடு 'அல்லேன்' எனறு அகலுகிற இவா 'அடியேன்' எனகிறது - வாஸநையாலே அனறிக்கே, 'அடியேன்' எனகிறது - அடிமைகுகு இசைநதனறு, ஜஞாநாநநதங்களோபாதி நிரூபகமாக பேஷதவத்தை பரதிபதி பணணியிருகுகையாலே, 'அஹம்' எனறவோபாதி 'அடியேன்' எனகிறா [சிறியஞானத்தன] - அத்யலபஜஞாநததை யுடையவன [அறிதலார்ககுமரியானை] - எததனை யெனனும அதிபரயிதஜஞாநரா யிருபபாராகுகும அறியபபோகாதவனுயிற்று அவன். ஸ்வதஸ ஸாவஜஞனனை தனகுகும அறியபபோகாது, தனகுகும தனதனமை அறிவரியானிறே தமபேரகாரங்களுக்கு உள்ள சோத்தி போருமகிடா எனகுகும அவனுகுகும! [கடிசோ]- அறிவரிய வஸ்துவுகுகு அடையாளம - திருதுதுழாயமாலை நாடசெல்ல நாடசெலல்ப பரிமளமேறி வாராநின்றுள்ள திருத்துழாயமாலையைப புனைந்தவனை [கண்ணனை] அறிவரியனுயிருநதுவைதது,

---

ஏழாபபா (ரடு) அடியேன் இத்யாதி 'இதனினமிகுகோரயாவுண்டே' என்ற பதததைக் கடாகஷித்து அவதாரிகை - நைவன் இதயாதி 'அடியேன சிறிய ஞானத்தன' எனறு அயோக்யதாநுஸநாநம பண்ணி அகலுகையாலே, முகங்காடடினனு ஸித்தம நம்மால்வரும் குணதிக்யம் - அயோகயரான நமமை விஷயீகரிகுகையாலே வரும ஸாவாதிகாரத்வரூபகுணதிக்யம

சிறுவாயின சரமாவதி - ஸம்ஸாரிகளில் இத்யாதி ஸவஸமபாதம அவனுகுகு அவதயமெனறு அகலுகிறவா 'அடியேன்' எனறு ஸமபதத்தோறறச சொலலுகிறதென? எனன, அல்லேனென்று இதயாதி, ஸேஷத்வஜ்ஞாநவாஸனையாலே எனறபடி இத்தாலபலிதம - தமபேரகாரங்களுக்கு இதயாதி மேலுகுகு ஸூசகதி அறிவரிய இதயாதி 'சோ' எனகிற வாதமாகாததம - நாடசெல்ல இத்யாதி கடி பரிமளம,

acharya.org

இடையர்க்கும் இடைச்சிகளுக்குந் தன்னை எளியனாக்கிவைத்தவனை [செடியார் இத்யாதி] - செடி - பாபம். ஆதல - மிகுதி பாபம் மிக்கிருக்கிற ஶரீரம் நோயெலாம் பெயதோராக்கையிறே, "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே) எனற அவனையே உபாயமாகப் பற்றி, தூறுமண்டின ஶரீரத்தை அறுத்துக்கொள்ளும் அடியாருண்டோ - கேவலா அவர்களுக்கு அத்தைத தவிர்தலுக்கோக்கும் பரிமானை. அவர்கள் பின்னை அடியரோ? எனனில,—'அடியாராவார் - அவர்களே' எனறிருக்கிறார் எனறியவெனனில்; ஶேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்குமவர்களிறே - ஶேஷபூதராகிறார்; எனனைபபோலே கிட்டி அவனுக்கு அவதயத்தை விளைகக பாராதே, ஸமஸாரஸமபந்ததை அறுத்துக்கொண்டு கடக்க நிற்கிறவர்களிறே உமகக இபபோது வந்ததென? என்ன, [அடியேனகாண்பானலறறுவன்] - 'அடியேன' என்பது, 'காணவேணும்' எனபது ஆகாநின்றேன நான் [இதனின்மக்கோரயர்வுணடே] - ஸம்ஸாரியான நாளில அறிவே நன்றாயிருந்ததிறே அது நனறானபடியேன்? என்னில்,—அபபோது கடககநின்று பகவத்ததத்வத்தைக் குறியழியாமை வைத்தேன்; இபபோதன்றோ நான் கிட்டி யழிகக பார்த்தது! இதிற காடடில் அறிவுகேடு உண்டோ? (எ)

எட்டாம் பாட்டு.

உண்டாயுலகேழ்முன்னமே உமிழநுமாயையால்புக்கு
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசர் உவலையாககைகிலையேயதி
மண்தான்சோர்நததுணடேலும மனிசர்க்காகும்பீர்சிறிதும
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யுண்மருந்தோமாயோனே!

ஆ.—(உண்டாய்.) இபபடி ஆழவார் தமமை நிந்தித்துக்கொண்டு எமபெருமானை அகல, அவனும் அநாலோசிதகுணகுணமாக ஆஶ்ரித ஸமஶீலனைகாக தாசகதலமாகிற தன ஸ்வரூபத்தைக் காடடி இவரை ஸமாதானமபண்ணுகிறான அதிக்ஷுதாமதுக்ய வஜாதியனாய் வந்து பிறந்தருளி, திருவாயபபாடியிலே போயபபுகுந்து, ஆயச்சியருடைய வெண்ணெயையும் செய்யையும் அபிநிவேஶாதிஶயத்தினாலே அவர்களுக்கு ஒனறும ஶேஷியாத தொருபடி உண்டருளித்துபண்டு இநத லோகங்களை உண்டுமிழந்தருளுகிறபோது ஏதேனும் மண்தான சேறித்தது உண்டாகிறதும

[illegible] பாபம் மிக்கிருக்கிற சரீரம் - பாபகார்யமான ரோக மிக்கிருக்கிற சரீரம் அபபடியிருக்குமோ? என்ன, தோம் இத்யாதி திருமொழி-(க,ஙு,ஙு)நோயெலாமிட்டுப் பண்ணின தொரு சரீரமென்றபடி. 'செடியார்க்கை' என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் - ஜராமரணாதி; மீகாலுஸுவுதே - "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தியே। தே ப்ரஹ்ம தத்விதுः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम्", செடி - அறு; அறிந்தாகிலை அடியாரைச் செடியாரக்கை சேருக நிகருந் திருமாலை என்று அன்வயிப்பது அடியார்க்கு, செடியார்க்கையினுடைய சேர்தல் - சரீரஸம்பந்தத்தை, தவிர்த்துச் சேர்க்கும் ஸ்ரீமானை என்றபடி. இதரம் - அன்யம் அடியார்க்கு என்றபடி. நாறுமண்டின - மாதிரறிப பல பிறபடைச் சொன்னபடி. என்றிய - எதுக்காக திருமாலை-அநிவாரிதமுடையத்தக்கும் புருஷகாரம் அவர்ஸ்வபாவமிறே அடியேனகாண்பானலறறுவன் - 'அடியேன' என்று அவற்றவன், 'காணவேணும்' என்று [illegible] சொன்னபடி. இது அபாவகில் கலைவறிவதான் யாது? என்ன, ஸம்ஸாரியான இத்யாதி [illegible] (ஙு)

acharya.org

அந்த மண் கரைகைக்கு மருந்தாகவோ? அன்றிறே, ஆஶ்ரிதரோடு கலந்து பரிமாறியல்லது தரிக்கமாட்டாத தன்மையாகையாலே செய்தருளினபுத்தனையிறே யென்கிறார்

ஓ —எட்டாமபாட்டில், இப்படி ஆழ்வார் அகல, இவரைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்காக, ஆஶ்ரிதரோடே ஸமஶீலேஷிதத்தல்லது தரிக்கமாட்டாத தன்னுடைய படியைக் காட்டி, யருளக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்

[உண்டாய என்று தொடங்கி] - இஜ்ஜகத்தையெல்லாம் பணடே உன்திருவயிற்றிலே வைத்தாய், அந்த லோகத்தை உமிழ்ந்து அதிலுள்ளே உன்னுடைய அபாராகருதமான திருமேனியை க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யருடைய ஹேயதேஹங்களோடு ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு திருவவதாரமபண்ணி அபிநிவேஶத்தாலே வெண்ணெயையுண்டாய [மண்தானென்று தொடங்கி] - லோகங்களைத் திருவயிற்றிலே வைத்து உமிழ்கிறபோது ஶேஷித்தது ஏதேனும் மண் உண்டாகிலும் அத்யல்பமும் மநுஷ்யருக்கு ஶேஷியாதபடி. நெய்யுண மண்கரைய மருந்தோ? அங்ஙனன்றே, ஆஶ்ரிதர் தாவ்யத்தை புஜித்தல்லது ஆத்மதாரணமில்லாமையென்று கருத்து [பீர சிறிதும அண்டாவண்ணம்] - வைவாண்யம ஒன்றுமினறியே ஒழியும்படி. யென்னவுமாம். [மாயோனே] - நிரதிஶய ஆஶ்சர்யபூதனே!

ப —அநந்தரம், இப்படி நிராஶராய் இவர் அகலத் தேட, 'நமமோடு ஸம்பந்தமுடையாரைக் கைவிடோம அவர்களையொழிய நமக்குச் செல்லாது, இத்தால வருவதொரு அவத்யமில்லை யென்னுமிடம் நம அபராதத்திலே கண்டுகொள்ளீர்' என்று ஈஶ்வரன் தன்னுடைய ஆஶ்ரிதவிஷய வ்யாமோஹத்தை பாகாஶிப்பிக்க கண்டு ஸமாஹிதராகிறார்.

மாயோனே - (ஸர்வரோடும ஸாவபாகார ஸமஶீலேஷம் பண்ணச்செய்தே அவத்யம் தட்டாத) ஆஶ்சர்யபூதனே! முன்னமே - முற்காலத்திலே, உலகுஏழ் - (ஒன்றுக்கொன்று பரிஹாரூபமான) ஸமஸ்தலோகத்தையும், உண்டாய - அமுதுசெய்தாய, உமிழ்ந்து - (அத்தை நிஶ்ஶேஷமாக) உமிழ்ந்து, சிறுமனிசர் - அல்பரான மநுஷ்யருடைய, உவலை - ஹேயமான, ஆக்கை - ஶரீரத்தினுடைய, நிலை - நிலையை, எய்தி - அடைந்து, மாயையால் - கருதரிமத்தாலே, புகுந்து - ப்ரவேஶித்து, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, உண்டாய - அமுதுசெய்தாய, இது மண்தான - அக்காலத்திலே அமுதுசெய்த மண்ணிலேகதேஶம், சோர்ந்ததுஉண்டேனும்-சோர்ந்து உண்டேயாகிலும், மனிசர்க்கு - மநுஷ்யர்க்கு, ஆகும் - உண்டாகக்கடவ, பீர - வெளுப்பானது, சிறிதும் - அல்பமும், அண்டாவண்ணம் - கிட்டாவண்ணம், மண் - அந்தமண், கரைய - கரைகைக்கு, நெய்யுண் - (அவதாராந்தரத்தில்) நெய்யுண், மருந்தோ - மருந்தல்லவிறே அதுவும், ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமான ஸமஶீலேஷம்: இதுவும், அவர்கள் வஸ்துவொழியச் செல்லாமையென்று கருத்து பீர - வெளுப்பு வெண்ணெயும், நெய்யும் பர்யாயம்

இ —எட்டாமபாட்டில், இப்படி அகன்ற இவரைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகைக்காக ஆஶ்ரிதரையொழியச் செல்லாத தன்படியைக் காட்டி, கண்டு விஸ்மிதராகிறார்

[உண்டாயுலகேழுமுன்னமே] - லோகங்களேழையும் எடுத்து வயிற்றிலே வைத்தாய், முன்பு ஒரு காலத்திலே வெண்ணெயமுதுசெய்தது மண்கரைய மருந்தாகில், ஸமஸ்தத்திலே போகவேண்டாவோ? [உமிழ்ந்து] - ஒன்றும ஶேஷியாதபடி. "யஶ்சாவ-ஶிஷ்டோ ஸோ஽பி ஸர்வ:" என்கிற படியே லோகங்களை யுண்டாக்கி, ஶேஷிக்கில்லனாகை மிருந்து செய்யவேண்டுவது, உண்கிறபோது ஶேஷித்தது உண்டாகிறிறே உமிழ்கிறபோதும் ஶேஷிப்பது [மாயையால் புகுந்து] - இசசையாலே, இந்த லோகத்திலே [சிறுமனிசர் உவலையாக்கைநிலை யெய்திப்புக்கு] - அபாராகருதமான

திருமேனியை சூக்ஷ்மதரமநுஷ்யருடைய ஹேயஶரீரஸமஸ்தகாரமாகக்கொண்டு அவதரித்து 'உவலையாகக்கையெய்தி' என்றதே, 'நிலையெய்தி' என்கையாலே - திவ்யஸமஸ்தகாரத்தை இதர ஸமஸ்தகாரமாகக்கொண்டு என்கை [உண்டாய்வெண்ணெய்] - ஈஶ்வரனுக்கு புகுக வெண்ணெய்முது செய்யவொண்ணாதே, அதுக்காக ஸஜாதீயனுக்கு புகுக அமுதுசெய்ய மண்ணை அமுதுசெய்தது, அதினஸ்தத்தைக்காக, வெண்ணெய்அமுதுசெய்தது, தன் ஸ்கந்தைக்காக [மண்தான் இதயாதி] - மண்ணை அமுதுசெய்து உமிழ்கிறபோது அதில் சோர்ந்தது உண்டேயாகிலும் "யஶோவ-ஶ்வ-ஶ்கலுபதர்" என்கையாலே ஶேஷிக்கைக்கு பரஸங்கமில்லை யென்கை [மணிசாக்காரும்] - மநுஷ்யாகாரத்துக்கு பரியோஜநப்படுகைக்கு பிரிவென்றும் அலம்பம், சிறிதென்றும் - அலம்பம், அகலப்பட்டு அண்டாவண்ணம் - சேஷியாகப்படி நெய்யுண்ண மண்கரைய மருந்தோ? அன்றிறே, ஆஶ்ரிதாநுகூலதொரு தாவ்யத்தாலேயல்லது செல்லாமையிறே ஶேஷித்தால் மருந்தாகாதோ? அன்றிக்கே, [மணிசாக்காரும்மீர்] - மநுஷ்யருருக்குவரும் வைவாண்யம் அகலப்பட்டும் சேஷியாகப்படி யென்னவுமாம் [மாயோனே] - ஆஶ்சர்யபூதனே! ஆஶ்ரிதஸம்பாஶ முள்ளதொரு தாவ்யமே தாரகமாயிருக்கிறதோ ராஶ்சர்ய மிருக்கிறபடியென்!

ஏடு --எட்டாம் பாட்டு இவர் இப்படி அகலப்புக்கவாறே, 'இவர் துணிவு போலாதாயிருந்தது, இவரைப் பொருந்த விடவேணும்' என்று பார்த்து, 'வாரீர் ஆழ்வீர்! திருவாய்ப்பாடியில் வந்ததாந்தங் கேட்டறியீரோ'? என்ன, 'அடியேன் அறியேன்' என்றார், அதுகேட்கையிலுண்டான ஶ்ரத்தையாலும், 'அவன்தான் அருளிச் செய்யக் கேட்கவேணும்' என்னும் ஶ்ரத்தையாலுமாக 'முன்பு ஒரு காலத்திலே பூமியை யேந்தி வயிற்றிலே வைத்தோம்; பின்பு அதுதன்னை வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்தோம், அதில் ஏதேனும் ஶேஷித்த துண்டாகக் கருதி, திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயை விழுங்கினோங்காணும்' என்ன, 'அது இதுக்குப் பரிஹாரமாகச் செய்தாயோ? அது ஒரு காலவிசேஷத்திலே இது ஒரு காலவிசேஷத்திலே' என்ன, 'ஆனால், நாம் இது எதுக்காகச் செய்தோம்?' என்ன, 'ஆஶ்ரித ஸம்பாஶமுள்ள தாவ்யம் உனக்கு யோக்யமாகையாலே செய்தாயத்தனை' என்ன, ஆனால், அவ்வெண்ணெயோபாதி உம்மோடை ஸமஶீலேஷமும் நமக்கு யோக்யங்காணும், ஆனபின்பு, நீர் உமக்கொண்டு அகலுவீராகில், திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய் விலக்கினார் புக்க லோகம் புகுவீர்கிடீர்' என்றான் அவன் கருத்தைத் தாம் அறிந்தமை தோற்ற அநுபாஷிக்கிறார், இப்பாட்டில்

[உண்டா யுலகேழு முண்டமே] - லோகங்களை ஏழையும் எடுத்து வயிற்றிலே வைத்தாய் முன்பு ஒரு காலத்திலே [உமிழ்ந்து] - பின்னை அதுதன்னை வெளிநாடு காண உமிழ்ந்து [மாயையால் புக்கு உண்டாய் வெண்ணெய்] - 'ஶாயாவயுநஜ்ஞாநம்' (மாயாவயுநம்ஜ்ஞாநம்) என்கிறபடியே இச்சாபாயாயமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தாலே புக்கு உண்டாய் வெண்ணெய் அது செய்யுமிடத்தில் சகாவாதத்திருமகனாய்ப் புக்க 'வெண்ணெய் யமுதுசெய்ய' என்றால் கொடார்களே [சிறுமனிசர் இதயாதி] - சூக்ஷ்மதரரான மநுஷ்யாகளுடைய ஹேயமானஶரீரத்தினுடைய நிலையை அப

எட்டாம்பாட்டு - உண்டாம் இதயாதி 'நெய்யுண்மருந்தோ' என்கையாலே - அவன் 'நெய்யுண் மருந்து' என்றானென்று தோற்றுகையாலே, தத்நுகுணமாக அவதாரிகை-இவர்இப்படி இத்யாதி அதுகேட்கையில் இதயாதி - விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலும் உக்திவைலக்ஷண்யத்தாலு மென்றபடி. 'மாயோனே' என்றதைப்பற்ற - ஆஶ்சர்யஸம்பர்ஶம் । ।க்ருஷ்ணலோகம்புகுவீர் - அகப்பட்டு செயிராவீர் இதயாதி 'நெய்யுண்மருந்தோ' என்றத்தைப்பற்ற - அவன் கருத்தைத் தாம் அறிந்தமை தோற்ற என்றது

'ஶாயாவயுநஜ்ஞாநம்' என்றது வேதிகண்டு மேலுக்கு அவதாரிகை - அநுசேய்யுமிடத்தில் இத்யாதி சிறுமனிச ருவலையாக்கைக்கிலையெய்தி மாயையாலே புக்கு வெண்ணெய்யுண்டாய்

acharya.org

ராகருத திவ்யஸமஸ்தாநாதுக்கு உண்டாகிக கோணவேநாயிறறு இப்படிச செய்தது *"கறையி ஞா துவருகேகை" எனகிறபடியே இடையரளவிலே தன்னையமைத்து வந்து சிடியிறே வெண ணெய அமுது செய்தது, "ஸஹஜம்தெவிஸஜ்ஞாதம் ஜாதொऽஹம்யத்தவொஷ்ராக்" (ஸபலம தேவிஸஞ்ஜாதமஜாதோஹமயத்தவோதராத) எனனு நிறகக செய்தேயிறே "தெஷமஹுக்ஷ ஸாவெதெநயொநூராக்வஸ்ஸ்ஹு" (நைஷகாபபதவமாபேதேநயோநயாமவஸ்தபரபுக்) என கிறது, இக்ஷ்வாகுவம்ஶயிலே ஒருவன் யாகமபணணுநிறக, பிபாஸை வாததிதவாறே மந தரபூதமான ஜலததைப பாநமபண்ண, காபப முண்டாயிறறது, ஶுக்ல ஶோணித ரூபத் தாலே பரிணதமாயனறிறே, ஶுகதயதிஶயததாலே இப்படி கூடக கணட பினபு, 'ஸர்வஶுகதிக குக கூடாததிலலை' எனறுகொளளத தடடிலலையிறே மணணை அமுதுசெயதது அதின ஸத தைககாக, வேண்ணெ யமுதுசெயதது - உன ஸதததைககாக [மணதானிதயாதி] பூமியைத திருவயிறறிலே வைதது உமிழநதபோது ஶோஷிததது ஏதேனும மண உண்டாகிலு ம், பிறபடட மநு ஷ்யாகக அதயலபமு ம ஶோஷியாதபடி நெயயமுது செயதது அதுக்கு மருநதோ ? ஒனறும ஶோஷி யாதபடி அமுது செய்யிலோ மருநதாவது ! அனறிகேகே, 'பீர்' எனறு வைவாணயமாய, மண் ணிலே சிறிது ஶோஷிததால மநுஷ்யாகக வரககடவதான வைவாணயம சிறிதும் வாராதபடி நெயூண மருந்தோ ? அனறிறே ஆனால, எதுககாகச செய்தோம ? எனனில, [மாயோனே] -

---

இத்யாவய: உவலை - ஹேயம எயதியெனறு - எறிடடுக் கொணடதுக்கு பரமாணம - கறையினா இதயாதி காடடில பழமபறிததிடக கறை நிரமபித துவருட்டின உடைததோலையுடையவன 'ஜாதொஹம் யத்தவொஷ்ராக்' எனறு - காபபவாஸம சொननபோதே, ஶுக்லஶோணிதபரிணதமான பாகருத தேஹமாக வேணடாவோ? 'அபராகருத திவ்யஸமஸ்தாநாததுக்கு உண்டாக்கி' எननककூடுமோ? எனன, "ஸஹஜம்தெவி" இத்யாதி, வஹுஶேऽஹம் ஶ்ரீதியெ— "ஸ்ஹுதொऽஹம் யஹ்வ்யா வாதுவும் பாத்ராயிடுநூ கஷ்டு தெ" இதி வாதுவுராயடு ஶஹாஹாராதெ — "வாஷ்ஹுவதி யொகாநாம் வாஹுநாயடும் ஸ்வஜீவயா । தெஷமஹுக்ஷம்" இத்யாதி. "நயொநூராவஸ்ஸ்ஹு" என்று யோநிஷ்காமனுதி தோஷ மிலலை யெனறபடி காபபவாஸம ஶுக்லஶோணிதபரிண திவ்யாபதமனறு எனனுமதுக்கு ஐதிஹ்யம - இக்ஷ்வாதுவம்ஶயிலே இதயாதி ஒரு வன் - மாநதாதாவினுடைய பிதாவான யுவநாஶவன ஆனால, அவனுக்கு ஶரீரம வநதவழி எது? என்ன, - ஶக்தி யதிஶயததாலே இதயாதி, மநதாஸாமாததய வைபவத்தாலே யெனகை ' மாயோன " எனறததைத கடாக்ஷி த்து, கீழுக்கெலலாம தாத்பாயம மண்ணையழதுசெய்து இத்யாதி முனனமேயுலகேழுமுண்டுமிழநதாய, சிறுமனிசருவலையாககை நிலையெயதி, மாயையாலபுகுக வெணணெயுண்டாய , மணதானசோநத துணடே லும, மணகரைய, மனிசாகாகும நெயபீர சிறிதும அணடாவணணம ஊணமருநதோ? எனறு அநவயித்து அரு ளிசசெயகிறா பூமியை இதயாதி 'பீர்' எனறும, 'சிறிது' எனறும அலபமாய அதயலபமாய எனறபடி திரு வயிறறிலே கிடநத பூமியை உமிழகிறபோது ஶோஷிகிலனறோ மருநது வேணடுவது? அதுதை நிஶஶோஷ மாக உமிழகையாலே ஶோஷித்த துண்டாகக் கூடாது, அப்படி கூடிற்றுகிலுமெனறு - 'உணடேலும' எனகிற யதிஶபததுக்கு அரதம 'பீர் சிறிது மணடாவணணம' எனறதுக்கு ஹாவம - ஒன்றும் இதயாதி தவிதீய யோஜனைக்கு, மனிசாக்காதும பீர சிறிதும அணடாவண்ணம நெயூண மணகரையமருநதோ? எனறு அநவயம 'அனறிறே' எனறதுக்குக் கருதது - அது ஒரு காலததிலே தேவஜாதியனுய மணணுண்டதுக்கு, இக்காலத திலே மநுஷ்யஜநமத்திலே வெணணெயுண்டது மருநதோ ? என்கை 'முனனம' எனறும, 'மனிசாக்கு' எனறும இருக்கையாலே - பாரிகோடித்வேந காலாநதாதவமும தேவத்வமும விரதம நெயயும, வெண்ணெ யும பாயாயம மாயோனே - ஆஶ்சாயகுண சேஷடிதனே ! மனிசர்க்காதும நெய் - மனிசாகக விநியோகம் படுகிற நெய யெனறு ஶபதாததம த்விதியயோஜனையில, மனிசாகாகும பீர - மனிசாகக உண்டாகக கடவ வெளுபபு இதி ஶபதாததம: பீர் - வெளுபபு மாயோனே, முனனமே யுலகேழுமுண்டாய , உமிழந்து, சிற

---

* திருவாயமொழி ௪ - அ - ௪

acharya.org

ஆஶ்ரிதஸபாஶமுளள தாவயத்தா லல்லது தாரக மில்லாதபடியான ஆஶ்ரிதவயாமோஹததாலே
செயதா யிததனை யன்றோ ? (அ

ஒன்பதாம் பாட்டு.

மாயோமதீயவலவலைப பேருமாவஞசப்பேய்வீயத்
தூயகுழவியாய் விடபபாலமுதாவமுதுசெய்திடட
மாயன் வானோர்தனிததலைவன் மலராள்மைநதன் எவைவுயிர்கதும
தாயோனதமமானேன்னமமான் அமமாமூர்த்தியைச்சார்நதே.

அ —(மாயோம) ஸாவேஶவரனுய அயாவறுமமாக எதிபதியாயிருநது வைகத
ஆஶ்ரிதபரிதாணாதததமாக ஸவாஸாதாரண திவயரூபததோடே வநது பிறநதருளி, ஆஶ்ரி
விரோதிநிரஸனைக ஸவஹாவனுய, அநாலோசிதகுணதோஷமாக ஸமஸதாஶ்ரிதஜநபரிதாணை
தாரகனுய, அதஎவ எனககு ஸவாமியாயிருநத எமபெருமானுடைய இநத ஆஶ்ரித ஸமஶ்ரே
ஷகதாரகதவ ஸவரூபஸிததயாததம அவனைபபறறி, பினனை ஒருகாலமும விடே னெனகிறா

ஒ —ஒனபதாமபாடடில, 'பரிவான யசோதாதிகளுடைய வெண்ணெய உனகு
அமருதஸமம, எனனுடைய ஸபாஶம உனககு நஞசோடொககும ஈன அகலுகையே யுகதட
எனறு ஆழவார விணணபபஞசெயய, 'பூதனைநஞசு வாயகமனறிககே யொழிநதாறபோலே
உமமுடைய தோஷம வாயகமனறு' எனறு எமபெருமான அருளிசசெயய, 'அஙஙனேயாகி
அகலவேனலலேன' எனறு ஸமாஹிதராகிறார

[மாயோமெனறு] - மாயககடவோமலலோம, [தீயவலவலையெனறு தொடஙகி]-பொ
லாத நெஞசையுடையளாயவைதது யசோதைபபிராடடியைபபோலே மிகவும புகழாநினறதுமு
செயது ஈஶவரனை தனககும இனனுளெனறு தெரியாதபடி மிகுநதிருநத வஞசனையை
முடையளாயுளள பூதனை முடியுமபடி ஈஶவரதவஜஞாநங கலவாதபடி வெறுபபிளளையாயிருநத
செயதே நச்சுபபாலே அமருதமாமபடி அமுதுசெயது நமமை உளோமாகவின ஆஶ்சாயபூதன
[வானோர்தனிததலைவ னெனறு தொடஙகி] அயாவறுமமாகளுககு அதவிதியனுன அதிபதியுமா
ஹிதியபேதியுமாய எலலாவுயிருககும தாயபோலே பரிவனுமாய ஸாவேஶவரனுமாயவைதது
தனனுடைய குணவததையைக காடடி. எனனை அடிமைகொணட பெரியோனைபபறறி

ப —அநநதரம, ஸாவாதமவதஸலனுன ஸவாமியைக கிடடி உஜ்ஜீவிகககடவே
மெனகிறா

தீய கொடிய நினைவையுடையளாய, அலவலை - வாயபாறியேததுமவளாயுளள
பெரு - அளவிறநது, மா - பெருநத, வஞசம - வஞசநததையுடையளான, பேய் - பேயச்சி
வீய முடியுமபடி, தூய - புரையறற, குழவியாய - பிளளைத தனமததையுடையனுய், விடபபால
விஷகலநதபால, அமுதா - அமருதமாமபடி, அமுதுசெயதிடட - அமுதுசெயத, மாயன - ஆ
சாயஸவஹாவனுய, வானோ - நிதயஸூரிகளுககும, தனிததலைவன - அதவிதியநிரவாஹகனு

மனிசரெலலையாக்கை நிலை யெயதி, மாயையாறபுககு வெணணெயுணடாய , மன்தான்சோர்ந்ததுணடே
மென்று-பெரிட்டகி, யெயுணமருநதோ இத்யாவயு (.

acharya.org

மலராள - தாமரையைப் பிறப்பிடமாகவுடைய லக்ஷ்மிக்கு, மைந்தன்-போக்யமான யௌவநத்தை யுடையனாய, எவ்வுயிர்க்கும் - ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், தாயோன - மாதருவத் வத்ஸலனாய, தம மான - தனக்குத்தானே ஈஶ்வரனாய, என அமமான - என்னையல்லாம் லாக்கிவிட்ட ஸ்வாமியாய, அமமா மூர்த்தியை - (அதுக்கடியான) விலக்ஷணவிக்ரஹத்தை யுடையவனை, சாரந்து - கிட்டி, மாயோம - இரண்டுதலையையும் முடித்துக்கொள்ளக் கடவோமல்லோம் பிரியாதிருக்க, இரண்டு தலையும் ஸித்தை பெறு மென்று கருத்து

இ—ஒன்பதாம்பாட்டில், 'பரிவரான யசோதாதிகள் வெண்ணெய் உனக்கு அமுது ஸமம், என்னுடைய ஸம்பாஶம் விஷஸமம் நான் அக்னுக்கையே யுக்தம்' என்ன, 'பூதனை நஞ்சு வாய்க்கமாகாதாபோலே உமமுடைய தோஷமும் வாய்க்கமன்று, 'பெற்றதாய்போல வந்த பேய்ச்சி' என்று போலியும் அமையும்' என்ன, 'ஆகில் அக்கலவே னல்லேன்' என்று ஸமாஹிதராகிறார்

[மாயோம்] - இரண்டு தலையையும் அழித்துக்கொள்ளக் கடவோமல்லோம், பிரிக்கை யென்றும், மாய்க்கையென்றும் பாராயம் [தீய] - தீமையாவது - நெஞ்சில் திண்மை [அலவலை] - யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே பரிவுதோற்ற ஏத்திக்கொடு வருகை பெரியவஞ்சம், மாவஞ்சம் இரண்டாலும் ஆதிக்யமேயாய, அறம்மிக்க வஞ்சனத்தை யுடையவள் ஈஶ்வரனும் 'தாய்' என்று பாமிக்கும்படி மறைத்துக்கொடுவருகை [வீய] - முடிய [தூயகுழவியாய] - ஈஶ்வரத்வம் ஈடையாடாதபடியான பிள்ளைத்தனத்தில் ஶுத்தி அடியறிவாக 'நீ ஈஶ்வரன்' என்றால் "ஶுத்தாநம் ஶாந்தமஷாஶெநு", "ஶுஹம்வ:" இத்யாதி யென்னும்படியாயிருக்கை [விடப்பாலமுதா அமுது செய்திட்ட] - இவன் பிள்ளைத்தனத்திற் குறைவில்லையாகில், பின்னை அதிகாரியம் காணுதொழி வானென்? என்னில்,—விஷம் அமுதமாம் முஹூர்த்தத்திலேயாயிற்றுப் பிறந்தது தாமியை வேடுறுவன்றுக்க வொண்ணாமையாலே, விரோதித்த ஆஸுரபாகருதிகள் முடிய பாராபதம் [மாயன்] - விஷம் அமுதமாம்படி அமுதுசெய்து, தன்னைத்தந்து நமமை உண்டாக்கின ஆஶ்சர்ய பூதன் இப்படி பூதனையுடைய வஞ்சனத்திலே அகப்பட்டிருக்கிறவன் தான் ஆர்? என்னில், [வானோர் தனித்தலைவன்] நித்யஸூரிகளுக்கு அத்விதீயனான நிர்வாஹகன் தரிபாதவிபூதியாகப் பரிந்துநோக்க இருக்கிறவனல்லனோ, பூதனை கையிலே அகப்பட்டிருக்கிறவன் [மலராள மைந்தன்] - நித்யஸூரிகள் ஜீவன் மிருக்கிறபடி மைந்தன் நித்ய யௌவநஸ்வபாவன் [எவ்வுயிர்க்கும் தாயோன்] - நித்யஸூரிகளுக்கு மிருக்கும் இருப்பு ஸகலாத்மாக்களுக்கு பக்கலிலும் ஒத்திருக்கு மவன் ஸகலாத்மாக்களுக்கும் தாய்போல பரிவனானவன் [தமமான] - இந்த வாத்ஸல்யத்துக்கு அடியான ஸம்பந்த மிருக்கிறபடி. தமமான - ஸர்வேஶ்வரன் [என அமமான] - நித்யஸூரிகளும் மற்றுமுள்ள ஸகலாத்மாக்களும் ஒரு தட்டும், நான் ஒருதட்டுமாம்படி என்பக்கலிலே விசேஷ கடாக்ஷத்தைப் பண்ணினவன் [அமமாமூர்த்தியைச் சாரந்தே] - புருஷோத்தமனைக் கிட்டியே மாய்க்கக்கடவோமல்லோம் விலக்ஷணமாய்ப் பூஜ்யமான திருமேனியை யுடையவன்

ஈடு—ஒன்பதாம்பாட்டு 'திருவாய்ப்பாடியில் யசோதாதிகள் வெண்ணெயோபாதி, தாரகங்காணும், நீ தணணிதாக நினைத்திருக்கிற உடம்பு' என்றான், 'ஸர்வவிஷயமுள்ளவர்களுடைய வெண்ணெய் உனக்கு தாரகம், அதில்லாத என்னோடை ஸ்பர்ஶம் உனக்கு நஞ்சு' என்றார், 'நஞ்சோ தான், நஞ்சானமை குறையில்லையே?' என்றான் அவன், இவரும் 'இது நஞ்சே, இதுக்கொரு குறையில்லை' என்றார், 'ஆனால், பூதனையுடைய நஞ்சுபாகமான நமக்கு ஆகாதில்லைகாணும்' என்றான், என்னப் பொருந்துகிறார் அன்றிக்கே, பூதனையை முடித்த

ஒன்பதாம்பாட்டு - மாயோம் இத்யாதி இதுக்குக் கீழிற பாட்டோடே ஶுஷ்ராவஸாம்யாநுஸந்தி வெண்ணை முதலின அவதாரிகை இரண்டாவது - கீழிற்பாட்டிலே சோவிட்டமையை விரித்தவதரித்தது, நருக

acharya.org

தாறபோலே 'நான அலலேன்' எனறு அகலபபுகக என நிரபபநததைப போகக்கினனு' எனபா
முணடு

[மாயோம்] - 'பிரிகையாவது - விநாசம்' எனறு இருககையாலே, இனி அகன
மாயக்கடவோமலலோ மெனகிறா நானும எனனோடு ஸமபநத முடையாரும முடியககடவோ
மலலோம அனறியே, இரண்டு தலையையு மழிததுககொளளககடவோமலலோம [தீய இத்யாதி]
''ஸ்ரு ஂதஷ்வஷஸ்ரிஶ ஂஸ்ரு ஂரோஷ்ஜ்ஜ ஂஷ்ரொ'' (ஸதநயநததவிஷஸமமிஶரம ரஸயப
ஸீஜஜகதகுரோ) எனகிறபடியே ஜகததுக்கு வோபபறறனவனை முடிககபபாரதத நெஞ்சி
தீமையையுடையளாய, யசோதபபிராடடியையபோலே பரிவுதோற்ற ஜல்பிததுககொண
வருவாளாய, ஸவதஸ்ஸாவஜ்ஞனனவனும 'தாய' எனறு பரமிககுமபடி தோறறின மஹாவ
கையான பூதனை முடியுமபடியாக [தாயகுழவியாய] - ஐஶவரமான மேன்மையும் நடைப
டாநிறகச செயதே, அது தோறறுதபடி கலபபறற பிளளைத தனததை யுடையனாய இவனு
குப பிளளைததனததில குறையிலலையாகில, அதினகாயம காணுதொழிவானேன ? எனனில,-
[விடபபாலமுதா] விஷம அம்ருதமாம முஹூரததத்திலே யாயிறறு பிறந்தது தாமின
வேறுகக வோணணுமையாலே விரோதிதத ஆஸுரபரகருதிகள முடிய பராபதம [மாயன]
விஷம அமருதமாமபடி அமுது செயது தனனைத தநது நமமையுணடாககின ஆஶசாயபூதன
*('எனகதுமலல, பிறாகதுமலல, அவனுககே' எனறு அவள அநநயாரஹமாகக்குகையாலே அமருத
யிறறு) பூதனையுடைய விஷம் அமருதமாமபடி அமுதுசெயதவனதான ஆ ? எனனில்,
[வானோதனிததலைவன] - அயாவறுமமராகளுககுத தனிததலைவனனவன [மலராளமைந்தன
அவாகள பரிநது பரிசாயைபணண, பெரியபிராடடியாருந தானுமா யிருககுமவன † ''தேவிமா
வா திருமகள் பூமி யேவ மறறமர ராடசேயவா'' எனகிறபடியே [மைநதன] - அவளுகக மி
கானவன, அவளோடடைச சோததியாலே நிதயமான நவயௌவநததையுடையவ னேனனுதல
*(அவளோடடைச சோததியாலே அழகியமணவாளபபெருமாளா யிருககிறவ னேனனுதல) [எவ
யிர்க்குநதாயோன] ஸகலாதமாக்களுககும தாயபோலே பரிவனனவன [தமமான] - ஸர்வே
வரன [என அம்மான] - நான தனனை அகனறு முடிந்து போகாதபடி நோககினவன நித்யஸூ
களு'ம மறறுமுளள ஸகலாதமாககளும ஒரு தடடும், நான ஒருதடடுமாமபடி என்பதகலி

டாநதபாம பாதமாவதாரிகைக்கு - ''விடபபாலமுதா'' எனறதிலேயும, தவிதியாவதாரிகைக்கு- 'வஞசபபே
எனறதிலேயும நோககு

பிரியோம எனனாதே, ''மாயோம்'' எனகிறதென ? எனன, பிரிகையாவது இதயாதி 'மாயோ
எனகிற பஹுவசநாததம - நானும் இதயாதி தீமைக்கு ஹாவம - ஸதந்யம் இத்யாதி ஹாஶிவம்
வஹுதி ஂஶொ - '' தஸ்யாஸ்ஸநம் வவள கூஷ்ஃ பூரெணைஸ்ஸஹ நநாஷுவ ! ஸ்ரு நஷி
வஸ்ரிஶ ஂ'' இத்யாதி, அலவலை - பஹுஜலபம. '' பெருமாவஞசம '' எனறது - மிகவும வஞசக
யெனறாய, அதனெலலை அருளிசசெயகிறா-ஸவதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுமாய் இதயாதி அதின் காரியம் - விஷத்தி
காரயமான மரணம '' தாயகுழவி '' எனறுவைத்து, ''விடபபாலமுதா'' எனறதின தாத்பாயம - விஷம்
நுதமாம் இதயாதி ஆனால, பூதனை முடியுமபடி யென ? எனன, - தரிமியை இத்யாதி வஸ்து ஸ்வரூபத்தா
முடிநதா னென்றபடி '' அமாகளமுதே யசராகள நஞசே '' எனறனறோ தாமிஸவரூப மெனறு கருத
நம்மை - மம்ஸத்தையை தனிந்தலைவன் - அதவிதியாயாகன மைநதெனறு - மிகக்காதல, யௌவநமாத
உகதாரத்ததுககு ஸமவாதம - தேவிமார் இத்யாதி தனகுத் தகுதியான தேவியாரானவா - லக்ஷ்மியும பூ
பிராடடியும, அவாகள முகத்தாலே நீயேவ அடிமைசெயவா மற்றமரா - அவாகளோடு துலயமாக விகலபி
ரமபடி யிருகிற நிதயஸூரிகள '' வானோ தனிததலைவன '' இதயாதியைக கடாக்ஷித்து அத்தாகதா
நிதயஸூரிகளும் இத்யாதி மூரத்திஸபதம - விகாஹததுக்கும, ஸவாமிக்கும வாசகமாகையாலே இரண்ட

---

* குண்டலிதம, பாக்ஷிபதம எனபா † திருவாய்மொழி, அ - க - க

acharya.org

விசேஷகடாக்ஷத்தைப பணணினவ னெனறுமாம [அமமாமூர்த்தியைச சாரந்தே] - விலக்ஷண மான திருமேனியையுடைய அமமஹாபுருஷனைக கிடடி மாயககடவோமலலோம (கூ)

பத்தாம் பாட்டு.

சாரந்தவிருவலவினைகளுஞ்சரித்து மாயபடறறறுத்துத
தீரந்துதனபாலமனமவைகக்த திருத்தீவீடுதிருத்துவான
ஆரந்தஞானசுடராகி அகலங்கீழமேலாவிறந்து
நேர்ந்தவுருவாயருவாகும இவறறினுயிராமநெமோலே

ஆ—(சாரந்த) இபபடி எனனுடைய நிகாஷத்தைப பாராதே எனபகக்லுளள ஸலஸமஸ்லேஷவிரோதியான மஹாபாபங்களெலலாவறறையும போகி, பாபநிபந்தமான பாரக ருதவிஷயஸங்கத்தையும போகி, பாபயமும பாபகமுந தானேயென்னும வ்யவஸாயபூர்வகமாக அநவரதஸவாநுஸந்தாநைக போகனுமபடி எனனைத திருத்தி, பினனை எனக்குத திருநாடடை யும தநதருளுகைக்காக ஆகுவதே, எமபெருமானுடைய ஸாவஜ்ஞத்வ ஸாவஸ்ரகத்வ பரமக்ரு ணிகத்வ ஆஸ்ரிதவத்ஸலத்வ மெனற இபபடி அபாயநிவர்தகுணங்களெலலா மெனகிறார

ஓ—பத்தாமபாடடில, அடிமைசெயகையிலே உந்முகராமபடி பணணித தமமைத திருநாடடிலே கொணடுபோக உபயோகியாநின்றுளள எமபெருமானுக்குத தமபக்கலுண்டான வ்யாமோஹத்தைப பேசுகிறார

[சாரந்தனனறு தொடங்கி] - ஆதமாவோடு அவிநாபூதமான புண்ய பாபரூபங்களான காமங்களை அநாயஸேந போகி விஷயங்களிலுளள ருசி வாஸனைகளை அறுத்து அத்தாலே கருத கருதயனுய, தனனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக காடடித தனபக்கலிலே மநஸஸை பரவணமாம படி பணணி 'தீரந்து தனபால மனம வைக்கத திருத்தி' எனறதால - அநந்ய பரயோஜநனுய க கொண்டு தனபாடே மநஸஸை வைக்குமபடி திருத்தி யெனறுமாம [வீடுதிருத்துவான] ஆழ வார் எழுந்தருளுகிற மஹோத்ஸவத்துக்குத திருநாடு கோடிக்கத தொடங்கினன பரிபூர்ண ஜ்ஞாநபாபனுய, ஸாவக்ஞனுய, அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களுக்கு ஆதமாவாய ஆஸ்ரித விஷயத்தில நிரதிஶய வ்யாமோஹத்தை யுடையவன ஆழவாரை இபபடி திருத்துகைக்காக வ்யாபதனு யிருந்தா னெனறும, அவரைப பெறறபினபு வ்யாபதி பூர்ணமாயிறறெனறும வ்யாப திக்கு பரயோஜநந சொலலுவர

ப—அநந்தரம, இவர இபபடி ஸமாஹிதரானபடியைக கண்டு, பரீதனான ஈஶ்வர னுடைய உபகாரத்தில பாரிபவைக கண்டு ஹருஷடராகிறார

யும தத்தரேண அருளிசசெயகிறார, விலக்ஷணமான இதயாதி அம்மா மூர்த்தியை - அந்த விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனையென்றும, அந்தமஹாபுருஷனையென்றும ஶப்தார்த்தம. தச்சப்தத்தால வந்த பரவித்தி - விக்ரஹத் திலும, புருஷனிலு மென்று கண்டு கொளவது ஸஹஸ்ரஶீர்ஷத்வாதி விஶிஷ்ட விக்ரஹயுக்தனுகவும, "வெடாஹமேதம் வ்ரஹ்ரூஷம்மஹாந்தம்" என்று மஹாபுருஷனுகவும, ஸ்ரீ புருஷ ஸூக்தாதிகளிலே அப்படிக்கு பரவித்தியுண்டிறே. தீயவலவலை யென்றுதொடங்கி, அமமாமூர்த்தியைச சாரந்து மாயோம இதயாவய (கூ)

acharya.org

ஆநத - (யாவதாஶாயம்) பரிபூரணமான, ஞானசகுடா ஆகி - ஸவயமபரகாஶஜ்ஞாநபா பையையுடையனாயககொண்டு, அகலம - சுறறும, கீழ - கீழும, மேல - மேலுமான (பததுதிக கிலும), அளவிறநது-அபரிசசிநநஸவரூபனாய, நோநத-அதிஸூக்ஷ்மமான, உருவாய அருவாகும- அசிததும சிததுமாகிற, இவறறின-இவறறுககு, உயிர ஆம - அநதராதமாவாய, நெடுமால - (என பககலிலே) நிரவதிகவாதஸலயததையுடையவன, சாநத - (எனனோடு) பொருநதி, இரு - (புணய பாபரூபேண) இரணடுவகையான, வல தூரமோசமாயுளள, வினைகளும - காமநகளையும, சரிதது- (ஒனறொழியாமல ஒருகாலே) தளளி, மாயம - அஜ்ஞாநகாரயமான, பறறு - விஷயஸநகததையும, அறுததது - அறுததது, தீநது (அநநயபரயோஜந) வயவஸாயததை யுடையேனாயககொணடு, தனபால - தனனிடததிலே (அநுபவாரததமாக) மனம - நெஞ்சை, வைகக - பரதிஷ்டிதமாக கும்படி, திருததி - (எனனை) நனறாகபபணணி, வீடு - (எனகுததருவதான) மோக்ஷஸததலத திலும, திருததுவான - ஒருபுதுமை செயயாநிறகும இநகுசசொனன உபயவயாபதியும தமக காகவெனறு கருததது

இ—பததாமபாடடில, 'மாயோம' எனறவாறே ஹருஷ்டனாய, அடிமைசெயகை யிலே உநமுகராமபடி, தமமை 'அயோகயன' எனறு அகலாத தேசததேறக கொடுபோவதாகப பரமபததைக கோடிகக தொடஙகினா னெனகிறா

[சாநத] - இவவாதமாவுகு ஸவரூபாநுபநதியோ வெனனலாமபடி பொருநதி யிருககை [இருவலவினைகளுஞ சரிதது] - இருவகைபபடட புணயபாபரூபமான காமநகளை விரகா நெடுஞசுவா தளளுமாபோலே அநாயாஸேந போகி [வலவினை] - ஸாவஶகதியானவனும அநுஸநிததால நெஞ்சு உளுகக வேணடுமபடி யிருககை [சாநத] - எளளும எணணெயும போலே சோநதிருககை [மாயபபறறறுததது] - விஷயஙகளில ருசிவாஸனைகளைப போகி மாயை அஜ்ஞாநம, அததாலே - ருசியை நினைகிறது பறறு - வாஸனை [தீநது] - கருதகருதயனு யெனனுதல, அநநயபரயோஜநனு யெனனுதல [தனபால மனமவைகககதிருததி] - விரோதியைப போகுமளவனறிகே மநஸஸுகுததானே விஷயமாமபடிபணணி [வீடு திருததுவான] - பரம பததைக கோடிகக தொடஙகுவான அதாகிறது ஆழவா எழுநதருளுகிற மஹோதஸவத தாலே ஒருபுதுமைதோறறியிருககை [ஆநதஞானசகுடராகி] - பரிபூரணஜ்ஞாந பரபனாய [அகலஙகீழமேலளவிறநது] பததுதிகைகையும வயாபிததது ஸாவகதனு யெனறபடி [நோநத உருவாய அருவாம இவறறினுயிராம] - அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநஙகளாகிற இவறறுகு அந்தராதமாவாய இபபோது வயாபதி சொலலுகிறதென? என்னில, - ஒருவனைப பிடிகககை காக ஊரைவளைவாரைபபோலே, இவரை அகபபடுததுகைககாக வயாபதனுகிறது. அனறியே, இவா கிடடினபினபு வயாபதியும ஸபாயோஜநமாயிற றெனனவுமாம [நெடுமாலே]-எனபகலிலே அதிவயாமோஹத்தை யுடையவன இவாபகல பணணின வயாமோஹம முனியோனமுக னளவும செலலுகிறதாயிறறு, அவன தெளிந்துவநது முகஙகாடடி காமததாலே கொடுபோகபபற றுத கலகததின காரியம நடுவடைய [நெடுமால]-வீடுதிருததும ஸவபாவ னெனறு அநவயம

ஈடு—பததாமபாடட இவரை இப்படி இசைவிததுவைதது, ஒரு புதுமை செயய வேணடாதபடியான பரமபததைக கோடிகக தொடஙகினா.

[சாந்தவிருவலவினைகளும சரித்து] "திறுதெறுவஷாரஷவஹிவஸ" (திலை தைலவததாருவஹிவத்) எனகிறபடியே பிரிககவோணணாதபடி பொருந்திககிடககிற புணயபாப

பததாமபாடடு-சார்ந்த இத்யாதி "தீநது தனபால மனமவைகக்திருதி வீடுதிருத்துவான" எனற பதுகளைக கடாக்ஷித்துஅவதாரிகை இவரை இத்யாதி புதுமை தூதகமான அதிஶயம, கோடிக்க-அலங்கரிக்க கூடின என்னுதே, "சாநத" எனறதுக்கு ஹாவம - திலைதைலவத் இத்யாதி ஸ்ரீரஷமஹெ

acharya.org

ருபகர்மங்களையும சரிதது ஸாவஶகதியான தான போககுமனறும போகவோண்ணாதபடி ஶத ஶாகமாகப பணைதத வினைகளை, விரகா நெஞ்சுவா தளளுமாபோலே போகசி [மாயபபறறு த்து] - ருசிவாஸனைகளையும கழிதது [தீாநது] - தான கருதகருதயனு யெனனுதல, அனறிககே, [தீர்நது தனபால் மனமவைககத திருததி] - 'அலலேன' எனறு அகலாதே தனககே தீாநது, தன பககலிலே நெஞசை வைககுமபடி திருததி [வீடேதிருததுவான] கலங்காபபெருங்காரதுகுகும ஒரு புதுமை பிறபபியரநினறான [ஆநத ஞானச சுடராகி] பரிபூாணஜ்ஞாந பரபனுய [அகலம கீழமேலளவிறந்து] - பததுத திகசிலும வயாபிதது [நோநத வுருவாயருவாகு மிவறறினுயிராம] அதிஸூக்ஷமமான சேதநா சேதநங்களுககும ஆதமாவா யிருகசிற, அனறிககே, நோநத - சிடடின, அதாவது - பரதயக்ஷபரிதருஷ்டமான பரகருதயாதமாகளுககும ஆதமாவா யெனறுமாம [நெடு மால] - இபபடி யிருகசிற நெடுமால் வீடு திருத்துவானுனை வ பாபதியும இவரைப பெறறபினபு புதுககணிதத தெனனுதல, அனறியே, ஒருவனைப பிடிகக நினைதது ஊரைவளைவாரைபபோலே, இவரைத திருததுகைககாக வயாபதனுயிருந்தா னெனனுதல் [நெடுமாலே] - முனியே நானமுக னளவும அவன பணணின உபகாரததைச சொலலுகிறது அவன தெளிநதுவநது கொடுபோகப பறருமே கூபபிடுகிறரிறே நடுவேலலாம

"கிஞ்சிதெவஷாராவஹ்ரிவஷ்ரவிபுவெசதிமாண க்ஷணக்ஷராணவ்லஹாவாவெதநவ்ருகூ்கி வ்யாவிரவுவஷ்ரதுய ஹமவ்நாபாதிரொஹிதவ்லவ்ருகாஶ" வனமைககு ஹாவம ஸர்வஶக்தி இதயாதி தளளி எனனுதே, "சரிதது" எனறதுககு ஹாவம - விரகர் இத்யாதி விரகர் - உபாயவானகள "மாயம" எனறு - ருசிரூபஜ்ஞாநம 'பறறு' எனறு - வாஸனை தன்பால் - தனபக்கலிலே வீடுதிருத்துவான்- வீடுதிருததுவானுனை எனறபடி. கலங்காப பெருங்காரம் - விகாரமிலலாத மஹாநகாரம "நோநதவுருவாயருவா கும" எனறு - காரணவஸத்த ஸூக்ஷம சிதசிதவஸது வயாபதியைச சொனனபோது, 'அகலகீழ்மேலளவிறநது' எனறு - காரயாவஸத்தவயாபதிபரம நேர்மை - ஸௌக்ஷுமயம உரு - பரக்ருதி அநு-சேதன யத்வா, அகலம் இதயாதி - பதிரவயாபதி நேர்ந்த இதயாதி - அநதாவயாபதி யெனனவுமாம நெடுமால் - ஸாவாதிகனெனனு தல, மிக்க வயாமோஹததை யுடையவ னெனனுதல மூநதின அாததம - இடபடியிருக்கிற இதயாதி 'வயாபதி யும' எனகிற அபிஶபதத்தாலே - 'ஆர்நதஞானச சுடராகி' எனறு சொனன ஜ்ஞாநவயாபதியை ஸமுசசயிக கிறது சாநதவெனறு தொடஙகி, மனமவைக்கத் திருததின பினபு, ஆநதஞானசசுடரெனறு தொடஙகி, நெடு மால வீடுதிருததுவானுனை எனறு அநவயிததுத தாதபாயம - வ்யாபதியும் இதயாதி இநதப பக்ஷததில, 'தீாநது' எனறது - தனக்கே யறறுத தீாநதெனறபடி மால் - வயாமுகதன ஆநதஞானமெனறு தொடஙகி, நெடுமால, சாநதவெனறு தொடஙகி, தனபால மனம வைககத் திருததித் தீாநது-க்ருதகருத்யனுய, வீடுதிருதது வானுனை எனறு அநவயிததுத தாத்பாயம-அன்றியே இதயாதி இபபக்ஷத்தில, மால் - ஸாவாதிகன நாலகது திருவாயமொழிக்குளளே இவரை அங்கீகரிபபதாக வீடு திருததுவானுனை, இபபராபநததையும தலைகட்டுவித்து லோகத்தைத் திருத்துவிதத வழியாலே ஜகதுபகாரகனுயிருகுமபடி யெனனனே? என - முனியே நான்முகன் இத்யாதி 'மனநிருத்தி வீடுதிருததபபோய நாடுதிருநதினவாறேவநது' எனனகடவதிறே அதாவது - ஈஶ்வரன இவாபகல வயாமோஹததாலே வீடுதிருததுகையிலே விளமபிக்க, அதுபறருமே முனியேயானமுகனை வும கூபபிடடகூபபிடு ஜகதுபகாரமாயத் தலைகட்டிறறு எனறபடி ஸாவஜ்ஞாரையாலே, அவன, வ்யாமோ ஹத்தாலே வீடுதிருததபபோனது அறிநத இவா கூபபிடுவானென? என, அவன் தெளிந்து இதயாதி தெளிந்து வந்து - வயாமோஹம தெளிநதுவநது ஆநத ஞானசசுடராகி யெனறு தொடஙகி, நெடுமால, சாநதவெனறு தொடஙகி, வீடுதிருத்துவான எனறு அநவயம அகலகீழமேலளவிறநது - சுறறும கீழும மேலுமான பததுத் திக்கிலும அபரிச்சிநநஸவரூபனுய, நோநதவுருவாயருவாகுமிவறறினுயிராம - அதிஸூக்ஷமமான அசித்தும சிதது மாகிற இவறறுக்கு அநதராத்மாவானவன உதிஶஷ்யாயாஃ (கo)

acharya.org

பதினோராம் பாட்டு.

மாலே மாயப்பெருமானே மாமாயனே என்றென்று
மாலேயேறி மாலருளால மனனுகுருகூரசடகோபன
பாலேயதமிழ்ரிசைகாரா பதத்தர்பரவுமாயிரத்தின
பாலேபடட இவைபத்தும வலலார்ககு இலலைபரிவதே

ஆ - (மாலே) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரயமான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்ய ஆதிகல்யாணகுணங்களையும, ஆஶ்ரயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும காலக்ரமத்தவிமெல்லாம பேசி ஞானும ஆராத அபிநிவேஶத்தையுடையனாய, அந்த குணங்களையே தாரகமாக வுடையனான குருகூரசடகோபன சொன்ன ஸாவஜ்ஞ போக்யமான ஆயிரத்தினபாலே படட இவைபத்தும வல்லாரகு எம்பெருமானை விஶ்லேஷிக்கைக்கு ஈடான தீங்கு இலலை யென்கிறார்

ஒ—நிகமத்தில, இத்திருவாய்மொழி கற்றாரகு உள்ள பலம் அருளிச்செய்கிறார்

[மாலேயென்று தொடங்கி] பெரியோனேயென்றும, ஆஶ்ரயமான குணங்களை யுடையவனே யென்றும, ஆஶ்ரயசேஷ்டிதங்களையுடையவனேயென்றும அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து 'எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்வோமல்லோம்' என்று ஏங்கி அடிமைசெய்யப் பெறாமையாலே அவஸாதராய, மீளவும் அவனுடைய நிரவதிககருணையாலே சோந்து அடிமை செய்யப்பெற்றுத் தாம உளரான ஆழ்வார் [பாலேய தமிழ் ரிசைகார ரென்று தொடங்கி] - இயல்நிறைந்துகொண்டார் இசையறிவார் பகவத்குணவித்தர் விரும்பும் ஆயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழி வல்லாரகு எம்பெருமானுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டு, 'தாம் அயோக்யர்' என்று அகலும் துக்கமில்லை பாலென்று - தமிழ்நூல் பாலேய தமிழ் - பால்போன்ற தமிழ்

ப—அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிகு பலமாக, இதில் அநுபவித்தாரகு ஸவநிகாஷாநுஸந்தாநத்தாலே வரும் துக்கமில்லை என்று அருளிச்செய்கிறார்

மாலே - ஸாவாதிக போஷிதவ ரூபமான ஸவரூபாநுபந்தகாஷ்ட்டத்தையுடையவனே! மாயப்பெருமானே - (நித்யஸம்ஸாரிகளையும நித்யஸூரிமத்யத்திலேயாகும) ஆஶ்ரய குணங்களால அளவிறந்தவனே! மாமாயனே - அபரிச்சிந்நமான விபூதிவிகாஸ சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே! என்று என்று - என்று (போஷிதவஶரணத்வ பராபத்வங்களில தனித்தனியுண்டான உத்கர்ஷத்தை) அநுஸந்தித்து, மாலேயேறி - (ஸவநிகாஷமடியாக 'அகலுவோம்' என்று) பரிமித்து, மால் நிரதிஶயவாத்ஸல்யயுக்தனான ஸாவேஶ்வரனுடைய, அருளால - நிரவதிககருணையாலே, மனனு - ஸமாஹிதராய்ச்சோந்த, குருகூரசடகோபன் - ஆழ்வாருடையதாய, பாலேய-பால்போலே இனிய, தமிழ் - இயல்தமிழ்நூல்வாரும, இசைகாரா - இசையறிந்து உணர்ந்து பாட வல்லாரும, பதத்தர் - பொருளறிந்து பரவணராய பக்தியுடையாரும, பரவும் - கொண்டாடும, ஆயிரத்தினபாலே - ஆயிரந்திருவாய்மொழியினிடத்திலே, படட - ('கடலிலேமுத்துபடட்டது' என்னுங்கணக்கிலே) உண்டாய, இவைபத்தும - (ஈஶ்வரனுடைய ஶீலாதியதிஶயபரகாஶகமான) இவைபத்தையும, வல்லாரகு - (ஹ்ருதயுக்தமாக) அப்யஸிக்கவல்லாரகளுக்கு, பரிவது - (ஸவநிகாஷாநுஸந்தாநத்தாலேவரும விஶ்லேஷமடியான) கலேஶம, இலலை - இல்லை பரிவது - துக்கம 'பாலேய்தமிழ்' என்று - தமிழ்ப்பகுதியான் நூலோடு பொருந்தினவ ரென்றுமாம இது அறுசீர்ச் கழிநெடிலடி நானகு மோதிருத்தலால, ஆசிரியவிருத்தம.

acharya.org

இ—நிகமததில, இததிருவாயமொழியைக கறறாகரு 'அயோகயன' எனறு அகலும நகேமிலலை யெனகிறார

[மாலே] ஸவரூபததாலும ஐஶுவாயததாலு முணடான வைலக்ஷணயததை யுடையவ னே! [மாயபபெருமானே]-ஆஶுசாயமான குணங்களையுடையவனே! [மாமாயனே]-ஆஶுசாயமான சேஷ்டிதங்களையுடையவனே! [எனறுஎனறுமாலேயேறி] - இவறறை அநுஸந்திததுப பிசசேறி புதாகிறது-'அயோகயன' எனறு அகலுகை [மாலருளால மனனுகுருகூசசடகோபன]-அவனும ஸவயாமோஹததாலேயாயிறறு இவரைச சோததுககொணடது அவன தனசெலலாமையைக காடடிச சோததுககொணடபடியைககணடு பரீதாய, அது உளளடங்காமையாலே வழிநது புறப படட இததிருவாயமொழிகருஉணடான லோகபரிகரஹததைச சொலலுகிறது [பாலேய தமிழா]- பாலோடொததுளள தமிழறிவா பாலெனறு - தமிழறா லெனறுமாம. [இசைகாரா] - இசை யறிவா [பததா] - ஸரவேஶுவரனும ஆழவாருமான பரிமாறறததிலே காலதாழநதிருகுமவா ளை பாலேயதமிழ ரெனகிறது முதலாழவாகளை இசைகார ரெனகிறது - ஸ்ரீமதுரகவிகள போலவாரை பததரெனகிறது - பெரியாழவா போலவாரை ஸ்ரீபராங்குசநமபி, ஆழவா திரு வரங்கப பெருமாளரையா, பிளளையுறங்கா விலலிதாஸா போலவா' எனனுமாம, ஆழவான, ஒருரு நிலே [பரவும ஆயிரம] - அகாரமமாகக கூபபிடுகை [பாலேபடட] - ஆயிரததினருகேபடட, உளளேயுணடான [படட]-'முததுபபடடது' எனறாறபோலே [பரிவது இலலை]-'அயோகயன' எனறு அகலும துககமிலலை

ாடு—நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயஸிககவல்லார்கரு, அவனவரக கொளள அயோகயதாநுஸந்தாநம பணணி அகனறு இவா படட கலேஶம படவேண்டா எனகிறார்

[மாலே] - ஸவரூபததால வநத விபுதவம [மாயபபெருமானே] - குணததால் வந்த விபுத் வம [மாமாயனே] சேஷ்டிதங்களால வந்த ஆதிகயம [எனறெனறு மாலேயேறி] ஏவம விதமான வைலக்ஷணயததை அநுஸந்தித்து, 'நான அயோகயன' எனறு அகலுமபடி பிசசேறி. [மாலருளால மன்னுகுருகூசசடகோபன] - தனனை முடிததுககொளளவதாகக கழுததிலே கயி றறை யிடடகேகொண்டவனை யறுதது விழவிவோரைபபோலே, அகனறு முடியபபுகக இவரைப பொருநதவிடகேகொளள, அவனருளாலே பொருநதின ஆழ்வா பிடிதோறும நெயயோழியச செல்லாத ஸுகுமாரரைபபோலே, நினற நினற நிலைகளதோறும அவனருளோழிய நடககமாட டா [பாலேயதமிழா] - பால்போலே இனிய தமிழையுடையவாகள. [இசைகாரர்] - இயலுகரு இசைய இசையிடவல்லவர்கள ஸ்ரீமதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையுமபோலே யிருகுமவர்கள

நிகமம - மாலே இதயாதி பாகாரணுகுணமாக அவதாரிகை - இததிருவாயமொழியை இத்யாதி

'மாலே' எனறும, 'மாயபபெருமானே' எனறும - 'வாணேரிறையை' 'வெணணெயதொடுவுணட' எனற பதங்களினுடைய அநுவாதம 'மாமாயன' எனறு - 'இளவேறேழுநதழுவிய' எனறதின அநுவாதம. இங்கே, விபுதவமாவது உதகாஷம குணசேஷ்டிதங்கள ஆஶுசாயரூபங்களாகையாலே, மாயாரூபதங்களாலே குணசேஷ்டிதங்களைச சொலலுகிறது மாலே - ஸவரூபத: உதகாஷமுடையவனே! மாயப்பெருமானே - ஆஶ்சாயகுணங்களால அளவிறநதவனே! மாமாயனே-அபரிசசிந்நமான ஆஶ்சாய சேஷ்டிதங்களை யுடையவனே! எனறு ஸபதாரதம நன்னை பிடித்துக்கொளளவதாக இதயாதி வாகயததிலே - தாமபுத்தனை நிநிதது, அதுக்காகத தனனை முடிததுகொள்ள நினைதத ஆஜுனனை கருஷ்ணன ரக்ஷித்தானெனகிற காணபாவதில கதையை நினைபபது பலகாலும அருளைக கொண்டாடுகிறதுக்கு ஹாவம - பிடிதோறும் இதயாதி நின்றநின்ற நிலைகள் தோறும்-'மதிநலமருளினன,''அருளாதரீரருளி,' 'மாலருளால' எனறு இபபடி ஸ்ஸ்லேஷ விஶேஷ அயோகயதாநுஸந்தாநாதி தலைக்கொலலாவறறிது மெனறபடி. அவாகள ஆர்' எனன, ஸ்ரீமதுரகவிகளையும்

acharya.org

[பதா] பகவதகுணநுபவதத்தில இவா தமமைபபோலே, "காலாழும நெஞசழியும் கணசுழ லும" எனறு இருககுமவாகள ஆழவான ஒருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குச நமபியை - பாலேய தமிழரேனகிறது, இசைகார ரேனகிறது - ஆழவாதிருவரங்கபபெருமாளரையரை, பததரேனகிறது - பிளளையுறங்கா விலலிதாஸரை" எனறு பணிததானும் "பாலேயதமிழரேனகிறது - முதலாழவா களை, இசைகாரரேனகிறது - திருபபாணாழவாரை, பததரேனகிறது - பெரியாழவாரை" எனறு ஆள வந்தா ரருளிசசெயவா இயலறிவா இசையறிவா பகவத்குணவிததரா யிருபபா இவாகள [பரவும] இவா அகலுகை தவிரந்து பாடின பினபு உணடான லோகபரிகரஹதததைச சொல்லு கிறது [ஆயிரததினபாலேபடட] - 'கடலிலே முததுப படடது' எனனுமாபோலே ஸலாகயமான ஆயிரததின நடுவேபடட இததிருவாய்மொழி வலலார்ககு [இலலைபரிவது] - பரிவதிலலை அஞ சிறைய மடநாரையிலே தூதுவிடடு அவன வநது ஸமஶலேஷோநமுகனானவாறே 'அயோகயன' எனறு அகனறுபடமே துகெமிலலை

முதறபாடடில, 'அயோகயன' எனறு அகனறா, இரணடாம பாடடில, அகலுகைக குததானும அதிகாரியல்லே னெனறா, மூனறாமபாடடில, ஶீலகுணததைக காடடித துவககத துவககுணடா, நாலாமபாடடில, அகலவோடவோகளோ உடையவாகள? எனறா, அஞசாமபாடடில, உடைய உன திருவடிகளைக கிடடுமபடி பாரததருளவேணு மெனறா; ஆறாம பாடடில, அவன அரைக்ஷணம தாழக, முடியபபுகாநினறே னெனறா, ஏழாம்பாடடில, அவவ ளவில அவனவரககோளள, அயோகயன எனறு அகனறா, எடடாம்பாடடில, திருவாயபபாடியில் வெண்ணெயோபாதி உமமோடடை ஸமஶலேஷம தாரகம எனறான அவன, ஒனபதாமபாடடில், அடபடியலல, இது நஞசேனன, நஞசுதானே நமககு தாரகமெனறான, பததாமபாடடில, தம மை யிசைவிததுப பரமபதத்தைக கோடிகக தொடங்கினா னெனறா, நிகமததில், கறறார்ககுப பலஞசொலலித தலைககடடினா (கக)

இத்யாதி பெரியதிருவந்தாதி(௩௪) காலாழும் இதயாதி உனனுடையஸௌந்தாயஶீலாதிகளை நாமகேடடமாதரத் திலேயும, கால் தமொறுநினறது, நெஞச ஶிதிலமாகாநினறது, கண சுழலாநினறது எனறபடி பராஸஙகிகமான ஜ்ஞாநமம-ஆழ்வான் இதயாதி நிரவாஹாகதாம - பாலேய்தமிழர் இத்யாதி பலிதம-இயலறிவார் இத்யாதி ஆயிரமருளிசசெயவதறகு முனபு 'பததாபாவுமாயிரம்' எனனகூடுமோ? எனன, இவர் அகலுகை தவிர்ந்து இதயாதி ஸாவஜ்ஞராகையாலே பாடினபினபு உணடான லோகபரிக்ரஹக தோறறு மெனறபடி சொனன என்னுதே 'படட' எனறதுகு ஹாவம-கடலிலே இதயாதி படடது - உணடாயிறறது துவக்க - சோபபிக்க மாலே எனறு தொடஙகி, வலலார்க்குப பரிவதிலலை இத்யாவயம் பரிவது - துக்கம (கக)

தரவிடோபநிஷத் ஸங்ததி — ஸ்வாமிஜ்ஞாநிஉவெவாரு ஷொ.தஶெஷி ஸ்வாயொமுதாகஷியபிஶுவஶாரிஃ। ஸ்ரெஷ்விகுசாரிஷரிதம்வுதிவொயுதெந நீத ஸ்ஶீலவஶதாஶுவஹுஶெஷஹுஶ ॥

த்ரவிடோபநிஷத தாதபாய ரத்நாவலி — ஷுஹுராஹுமாநாஹிஶுவுராஹி ஜ்ஶஹிஶிரஸ்ஸாரகாவபுராவியஸுாஶஸவபுதுராவுஹிஷாநாதவியஶயநகுஸ்ஸாஹி ஸஸெஷ ஸாஸ்ஸுாஶ। மொவாஹுராவொரஶொஷெஷணவிஷயதயா ஹுஷேவஸ்ஹுவுஸெஷ ஶிஷ்ஹு ஹுாஶாவுவொஹாதஹுஹிதஶஶநஸ்வுராஹ நாயம ஸஶீலவு ॥

---

acharya.org

வாயமொழி றறநதாதி
வளமிகுகமாலபெருமைமனனுயிரினதணமை
உளமுறறறஙகூடுருவவோரநது—தளாவுறறு
நீஙகநிணைமாறணைமாலநீடிலகுசீலதநால
பாஙகுடனேசோதநானபரிந்து

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் சீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஆறாநதிருவாயமொழி—பரிவதில பரவேஶம்.

ஒ —ஆறாநதிருவாயமொழியில், அவாபதஸமஸதகாமனுய நிரபேக்ஷனுய பரிபூரண ர எம்பெருமானை, அதிக்ஷுதரானும அதிக்ஷுதரோபகரணனுமாயிருக்குமவன ஆஶ்ரயிக ஙகு உபாயமுணடோ? எனறு ஆஶங்கிபபாரகளு, அவன அநயநத பரிபூரணனேயாகிலும கப பூரதியெலலாம ஸவாராதநதைககு உறுபபாமபடி ஸ்ரீயபேதியாய ஸுஶீலனுகையாலே ரயிககப புகககாரகளு விதநதவயயாயாஸஙகளிலலாமையாலும, பரதயவாய பரஸஙக மிலலாமை யும, பலாதிகயதநாலும, நாவயாதி காயஙகளுடைய பரகாரவிஶேஷஙகொணடு காயமிலலா யாலும, பகவதகீதாமதயம ஷடகாதிகளில பரதிபாதிததாறபோலே ஆஶ்ரயணம ஸுகர னறு அருளிசசெயகிறார.

ப —ஆறாநதிருவாயமொழியில, 'இபபடி ஶீலவானுகிலும ஸ்ரீயபேதியாகையாலே பாபத ஸமஸதகாமனுன பூரணனை ஆராதிககுமிடததில ததநுரூபமான உபகரணதயஹாவத் லே துஷகரமாகில செயவதென?' எனறு கூசவேணடாதபடி, பூரதிதானே, ஆபிமுகயமே ருசாக அஙகீகரிகககைககு உறுபபாகையாலே ஆஶ்ரயணம ஸுகரமெனறு பரதிபாதிககைககாக, ராதநோபகரண ஸௌகாயதததையும, ஆராதகனுடைய அதிகாரஸௌகாயததையும, அதிகாரி ஷயததில ஆராதயன தோஷகுணம பாராமையையும, தனபெருமை பாராதே அஙகீகரிககும ஙதவிஶேஷததையும, அஙகய பரயோஜநவிஷயததில ஆதராதிஶயததையும, அவாகளுககு அத த போகயனுமபடியையும, அநிஷட நிவாததகனுனவனுடைய ஆஶ்ரயணம காலக்ஷேப பரகார னனனுமிடததையும, அஞ்ஜலிமாதரததாலே அநிஷடநிவருததியையும இஷடபராபதியையும னனனுமெனனுமிடததையும, அநிஷடநிவருததி அவனுடைய ஸங்கலபாதீனமெனனு மிடததை ம, அநிஷடததை அவிலமபேந நிவாததிபபிகைகையையும சொலலி, ஸவாராதநதையை உபதே கிகிறார

இ —ஆறாநதிருவாயமொழியில, அவாபதஸமஸதகாமனுயப பரிபூரணனுய ஸ்ரீயபேதி யிருககிற ஈஶ்வரனை க்ஷுதரானுமாய க்ஷுதரோபகரணனுமானவன ஆஶ்ரயிககைககு உபாய ணடோ? எனனில,—இவன இடடதுகொணடு வயிறுநிறையவேணடும குறையிலலாமையாலே நதபபூரதியும ஸவாராதநதைககு உறுபபு ஸ்ரீயபேதிதவமும தாழுநதாரகளு முகஙகொடுககும் லாதிகளுககு அடியாகையாலே அதுவும ஸவாராதநதைககு உடலாகக கடவது; வித்தவயயா ரஸாதிக ளிலலாமையாலும, பரதயவாயபரஸஙக மிலலாமையாலும, நாவயாதி காயஙகளுடைய பேஷ நியதி யிலலாமையாலும, "ஸுடிஷ்ஷ்ஷ்ரு, யாஃகி யாஃ, வ ஸ்ரு வ்ஷ்ரு, கரு ஸ்ரு ஸ்ரு" இதயாதிகளிற சொலலுகிறபடியே ஆஶ்ரயணம ஸுகர மெனகிறார.

acharya.org

ாடு —முதல திருவாயமொழியிலே, அவன ஸாவஸமாதபரனு யிருகசிற படியைத தாம அநுபவிததா, இரணடாந திருவாயமொழியிலே, இபபடி பரனுனவனை பஜியுங்கோ ளெனறா, அநந்தரம, பஜநததுகக உறுபபாக அவனுடைய ஸௌலபயததை அருளிசசெய தார், அதுகக உறுபபாக அவனுடைய அபராதஸஹதவததை அருளிசசெய்தா, அதுக்கு உறுபபாக ஶீலவா னெனறா இவை யெலலாம உணடானுலும பசையிலலையிறே, பரிமாறறததிலே அருமை தடடியிருகதுமாகில, எனன,—அது வேண்டா, ஸவாராத னென கிறார் கீழில திருவாய மொழியிலே, 'அயோக்யன' எனறு அகனற இவரைப போருநதவிட கேகோண்ட இதுகக ஒரு பரயோஜநங கணடிலோமி! போருநதவிடடுக் கொளளுகிறது தான ஒரு பரிமாறறததுகக்கிறே, அதில, கஷுதரனுன இவனுலே கஷுதரோபகரணங்களைககொண்டு ஸர்வேஶவரனை ஆஶரயிததுத தலைககடடப போகாமையாலே ஸம்ஸாரியான இவனுலே நோகோடு நோ ஆஶரயிததுத தலைககடட வோணணுதபடி அவாபதஸமஸத காமனு யிருகைகை யாலும, இவனிடடதுகொணடு தருபதனுக வேணடாதபடி பரிபூர்ணனுகையாலும, இவவிர ணடுகுமடியாக ஸ்ரீயஃபதியா யிருக்கையாலும, இவன அவனை யாஶரயிகைக எனறு ஒரு பொருளில்லையி! எனன, - அது வேண்டா, அபபடிகளடைய ஆஶரயணததுகக உறுபபு இவன தன் ஸ்வரூபலாபததுகக உறுபபாகக கிஞ்சிதகரிகுகும இதுதான தன பேறுக நினைததிருகும, இதுகக மேற்படட தனக்கு வேறொனறு தேடவேணடாதபடி எலலாம கைப்புகுநதிருபபானொருவ னுகையாலும, இவன இட்டதுகொண்டு தருபதனுகவேண்டாதபடி பரிபூரணனுயிருக்கையாலே இவன்பககல பெறறதுகொண்டு முகங்காடடுகைக்கு உடலாயிருககையாலும், ஸ்ரீயபதியாகை யாலே ஸுஶீலனு யிருக்கையாலும, இதரஸமாஶரயணம்போலே பகவதஸமாஶரயணம அருமைப் படடிராது இனி இதுதனனிலே யிழியவே, விரோதிகளடங்கலும் நஶிகுகும, ஆஶரயணந்தான க்லேஶரூபமா யிருககையனறியே ஹோஶரூபமா யிருகும, இவனுகக வருநதி ஒன்றுந் தேடவேண டாதபடி பெறறது உபகரணமா யிருककும, பகவதஸமாஶரயண மாகையாலே பரதயவாய

பரிவதிலீசன பரவேஸே - கீழ அஞ்ச திருவாயமொழிகளிலுஞ் சொனன குணங்களை அநுபாவியா நினறுகொணடு, இததிருவாயமொழியில பாதிபாதயம ஸவாராததை எனனுமதைத ஸங்காபரிஹாரமுகோ அருளிசசெயகிறா - முதல் திருவாய்மொழியில் இத்யாதி அதுக்குஉறுபபாக என்ற இரண்டுக்கும-பஜநததுக்கு உறுபபாக எனறு அர்த்தம பரிமாற்றத்தில்-ஆராதநத்தில விஸதாஸங்கதி-கீழிற்றிருவாய்மொழியில் இத யாதி "போகாமையாலே" எனறதுக்கு-"பரயோஜநங்கணடிலோமி"எனறததோடே அநவயம அகன்ற இவரை எனறது - சேதாகெலலாம உபலக்ஷணம ஒருபரிமாற்றததுக்கிறே எனறு அயோகயன' எனறு அகனற இவரைப்பொருநதவிடடுக்கொணட ஸௌஶீல்யகுணததை அநுஸந்தித்து, எலலாருமாஶ்ரயித்துப பரிசாயை பண்ணுகைகிறே யெனறபடி கீழ, இவன ஸ்வபாவததாலே ஆஶ்ரயணங்கூடாதெனறு சொலலி, அவன ஸைபாவத்தாலுங கூடாதெனறு ஸங்கிக்கிறார் - ஸம்ஸாரியான இதயாதி நோர்கொடுநோர் - நனறாக "மதுவாத தண்ணந்துழாயானமுதுவேதமுதலவன" எனறதிலே - அவாபதஸமஸ்தகாமத்வமும பூரணதியும சொலலுகிறது இநத இரணடு குணததுக்கும ஈஷதபேதங கணடுகொளவது அவாபதஸமஸ்தகாமன் - நிரபேக்ஷன பூர்நதி யாவது - அபேக்ஷாஸதபாவேபி பூரண னெனறபடி "திருமகளாதனிகேளவன" எனறததைபபற்ற ஸ்ரீய: பதியாய் எனறது அபபடிகளடைய எனறது - அவாபதஸமஸதகாமதவ பூரணதவ ஸ்ரீயஃபதிதவங்களை உப பாதநம-இவன்தன்ஸ்வரூப இதயாதி இதுக்கு - கிஞ்சித்காரத்துகக எல்லாம்கைபடடுகுந்திருபபான் - எலலா அர்த்தங்களும ஹஸதகதமா யிருபபான ஸ்ரீயஃபதியாகையாலே எனறது-அவளோடடை ஸம்பநதம அவளு டைய பரஜைகளிடத்தில ஸௌஶீல்யததுகக ஹேது எனறபடி "புகைபூவே" எனறததைபபற்ற-அநுமைபபட் டிராது எனறது "வலவினைமாளவிதத" எனறததைபபற்ற, விரோதிகளடங்கலும் நஶிக்கும் எனறது இது தன்னிலே - ஆஶ்ரயணததிலே "அமுதிலுமாறறவினியன" எனறத்தைபபற்ற - போஹ்யமாயிருக்கும் என றது பெற்றது உபகரணமாயிருக்கும் எனறது - "புரிவதுவுமபுகைபூவே" எனறத்தைபபற்ற ப்ராப்யவாயப்ரா

acharya.org

ஸங்கமில்லை, தரவயநியதி, காலநியதி, அதிகாரிநியதி இல்லை, இபபடி யிருககையாலே ஆஶ்ர
ணம ஸுகரம ஆஶ்ரயியுங்கோ ளெனகிறார்.

"க்ஷுஷ்ஹிஜுஹிஶ்ரு" (தவதங்கரிமுததிஶய) - அலலாத ஆஶ்ரயணீயரிறகாடடில
வனுககு உணடான வயாவருததியும, இவனபககல ஶேஷபூதனுககு இழியுநதுறை திருவடி
ளனனுமிடமுஞ சொலலுகிறது "கஷாவி" (கதாபி) - காலநியதியை விதிகஷிற காமததிற
டடில் வயாவருததி "கெநசித்" (கேநசித்) - அதிகாரிநியதியை விதிகஷிறவறறிற காடடில
பாவருததி "யதாதது" (யதாததா) - கரமநியதியை அபேக்ஷிததிருககும காமங்களில வயா
நுததி "வா அபி" (வா அபி) எனகையாலே விகல்பஸமுசசயங்களில ஒனறேயாகககடவு
னகிற காமததிறகாடடில வயாவருததி "ஸகருத்" (ஸகருத) - தீரகககஸதராதிகளில வயா
நுததி "கருதஃ" (கருதஃ) - ஆதிகாமணிகதவாய, உதயோகாதாரததிலே பலமாகச சொலலு
து "அஞ்சலிஃ" (அஞ்சலிஃ) - இபபடி யிருக்கிறது எது? என்னில, அஞ்சலிஃ-விததவயயாயாஸ
ஹகாரி ஸாதயமான அஶ்வமேதாதிகளில வயாவருததி "தைவ" (தைவ) - தேஶாந
ர காலாநதரே நினறு பலிபபனவாகச சொலலுகிற காமங்களில வயாவருததி "ஈஷணாதி"
ஷணாதி) - 'இவனதான தொடாநது பிடிககும' என்று இவனை யறியாமே போ மேனகை,
'சுமமேனுதே கைவிடடோடிய தூறுகள பாயநதன" எனகிறபடியே "அஶுபாஹாநி" (அஶுப
ாநி) - ஒரு காமம ஒரு பாபத்தைப போகககுவதாகச சொல்லுகிற அதில வயாவருததி "அஶேஷ
ஃ" (அஶேஷதஃ) - வாஸனை கிடககப்போககும் காமங்களில வயாவருததி "ஶுபாஹாநி"

ங்கமில்லை என்றது - "நெஹாஹிகு உநாஶொஸ்ஸ்வ்ரு தூவாயொநவிஷ்ரு தெ வ்ஸ்ஸ்ஸ்வ்ரு
உ்ஸ்ரு தூாயதெஶஹெதாஹயாஶ" என்றததைபபற்ற முதலிரணடபாடடாலே-தரவயாதிகாரிநியமா
ாவம சொலலுகிறது காலநியதியிலலாமை-"ஹ்ரு தாஸ்ரிஶிதயாஸஸ்ரு ாஶ்ரு ாஹ்ரு ாஷ்ரு ஸம்ஸ்ரு ாரு
ாரு ாயணஶவாஹ்ரு ாவிஸ்ரு ஃவாவக்ஷயஸ்ரு ஃ" எனகையாலே விததம

ஆஶ்ரயணம ஸுகரமென்றதுககு பரமாணம - க்ஷுஷ்ஹிஜுஹிஶ்ரு க்ஷுக" என்றதுகு ஹாவம-அல்லாத
தியாதி, பாபதஶேஷியானஉனனுடைய என்றபடி அவயவாநதரமிருகக"க்ஷுஹிஜு"என்று திருவடிகளைச சொன
துக்கு ஹாவம-இவன்பக்கல் இத்யாதி "வஸஹெவஸஹெஜொ்ரு கிஷாயஜெத"என்றகாலநியதியை
திகஷிற தென்றபடி "க்ஷுஷகெஶொஸ்ஹ்ரு நாஷயீத" "கயஜ்ரு்ரு்ரு

(ஶுபாரி) - ஒருஸுகருதம் ஒருபலதத்தைப பலிப்பதாகச் சொலலுகிற அதில வயாவருததி. "வாஷாதி" (புஷ்ணாதி) - தீமையைப போகவிடுமேளவனறிககே, அது போனவிட மேங்கும நனமையாலே நிறைகக்கும "நஜாதுஹீயதெ" (நஜாதுஹீயதே) - பலததைககொடுதேதுத தானநஶிததுபபோமதில் வயாவருததி "வத்ரம்வாஷ்பிதுராதி (பதரம புஷ்பமிதயாதி)-தரவ்யதாரதமயம பார்ப்பதிலலை. இசேறவன் நெஞ்சில ரரமேயாயிறறு பார்ப்பது "ஶுஷ்ராதி" * (அஶுநாமி) - இபபடி தரபபடடவறறை மநோரதபததுககும அவவருகானவை கைபபுகுநதாறபோலே நினைததிருபப னெனனுதல, அவன கலங்கித தருமாபோலே நானும கலங்கி அடைவுகெட விரியோகம கொளளுவ னெனனுதல "ஶுநுத்ரிணாடிவாம்கஹாஸ்" உதுராதி (அந்யத்பூணுதபாம குமபாத இதயாதி) "நவெஹதி" (நசேசதி) - இவனுடைய உதயோகமாத்ரததிலே வயிறுநிறையுமாயிறறு அவனுககு "யாஃ க்ரியாஸ்ஸுபயுகதாஸ்ஸ்யுஃ" (யாகேரியாஸ்ஸமபரயுகதாஸ்ஸ்யுஃ) - அபிமத விஷயததின் பரிமாறறம்போலே எல்லாம உததேஶயமாயத தோற்றும "வைகாக்ரமதவாஹிஃ" (ஏகாந்தகதபுததிஹிஃ)-இதுஒனறுமே வேண்டுவது "தாஸவாஃ" (தாஸஸர்வாஃ) - அவறறிலோனறும விடபபிடியான "ஶிரஸாவ்ரதிகருஹணாதி" (ஶிரஸா பரதிகருஹணுதி) - இவன காலாலே போகடடவறறையும அவன தலையாலே சுமககும் "தெவஃ" (தேவஃ) - காலாலே கோளளப பிறநதவன "ஸ்வயம்" (ஸ்வயம்) - செலவக்கிடபபு உண்டேனனு, மஹிஷீஸவேததுககு ஆளிட வோணணுதே ஆக, இபபடிகளாலே அவனுடைய ஸ்வாராதததையைச சொலலுகிறா, இததிருவாயமொழியாலே

"காரீரீராவ்ரஷிகாரோயஜெத" "வித்ரியாயஜெதவஶுகாஃ" எனறததைபபறற - ஒரு பலததை பலிப்பதாக எனறது "ஜீணம்ரவ்ரஜிவஶெ" எனறு ஸர்வதா அவன திருவுளளத்தில படுக்கிடகையைபபறற - நஜாதுஹீயதெ எனறது மீதாஸு நவஶெ "வத்ரம்வாஷ்பம்ஹலம் தொயம் யொஜெஹகுராவ்ரயஹ | தடஹம்ஹகுவஹ்ரதஶுராவ்ரயதாதுநஃ" வ்ரயதாதுநஸ்ஸுஹகுவஹ்ரதி எனறபடி நெஞ்சில் ஈரம் - நெஞ்சில ஆர்ரதை மநோரதபதத்துக்கும் அவ்வருகானவை எனறது - "கஶுரு வ்ரவுள" எனகிற தாதுவைபபற்ற "கஶுரு வ்ரவுள" எனகிற தாதுவாலே வயாபதியைக்காடடி, அததாலே - அபரிசசேத்யதையைச சொலலுகிறது "கஶு ஹொஜெந" எனகிற தாதுவைபபறறத தாத்பாயாநதாரம-அவன்கலங்கி இத்யாதி அனறிககே, பெருமபசியலுக்கு அலபம இடடாலும அதிகமாக நினைததிருக்கையும, அடைவுகெட விரியோகமகொள்ளுகையுமாகிற ஆகாரத்வயமுண்டாகையாலே உபயாகாரத்தையும பறறத தாத்பாயம- இப்படி தரப்பட்ட இத்யாதி வாக்யத்வயம எனனுதல இநதயோஜனை- "கஶுஹொஜெந" எனகிற தாதுவையே உபஜீவிதது அருளிசசெயதது,'கஶுரு வ்ரவுள' எனகிற தாதுவுக்கு அஸ்காமியெனறு ரூபம இராதிறே உதெராமவவுணி.:'கநுத்ரிணாடிவாம்கஹா உநுராடிவநெஜநாஸ் | கநுத்ரிணாஶுவஸ்ரவுஶுராஹவெஹ்ரிஜநாடிநுஃ" "வ்ரிணாடிவாம்கஹாடிநுஹெஹ்ரி" எனகையாலே - இவனுடைய இத்யாதி சொஷயதெ "யாஃகி யாஸ்ரவ்ரயாஸ்கராஸ்ரு ரெகாஹமதவாஹிஃ | தாஸவாஃஶுரிரஸா தெவஃ வ்ரதிமுணாஹரிதிவெஸ்வயம்" "யாஃ" எனறதுக்கு பாவம-அபிமத இத்யாதி வாகாஹஃ மாவ்ரயாநொநி தெஃஶுஃ-வொகாஹு மெனறபடி ஒன்றும்விட்டுப்பிடியான்-எலலாம் பரிக்ரஹிக்குமெனறபடி தெல்லக்கிடப்பு உண்டேன்னு ஸமபத்ஸதிதியுண்டு எனற மாதாத்திலே நிகமிக்கிறா - ஆக இத்யாதி

---

* ஶுஷ்ராதி —முநதின அரதம லக்ஷணை, கஶுரு வ்ரவுள எனகிற தாதுவுக்கு ஶுஷ்ராதி எனகிற ரூபம இராமையாலே இரணடாமாரதம, இது முக்யம என்று அடையவளிநாதான

acharya.org

முதற் பாட்டு.

பரிவதிலீசனைப்பாடி, விரிவதுமேவலுறுவீர்!
பிரிவகையினறிநனனீர்தூயப, புரிவதுவும்புகைபூவே

அ—(பரிவதிலீசனை) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யாதி குணாநுபவ ஸுகிதமான தம்முடைய நிரவதிகப்ரீதியாலே, ஹேயப்ரதயநீகனாய ஸர்வேஶ்வரனாய் விருந்த எம்பெருமானை நிரஸ்த ஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பிரியாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸமருந்தராகவேணும் என்று அபேக்ஷை யுடையராயிருந்து, ததுபாய பக்தியோகாநுஷ்டாநத்திலே பரவருந்தராய, பக்தியோகோசிதமான உபகரண தரவ்யங்களுடைய தூலப்பதவ்யத்தினாலும், பக்தியோகத்தை அவிகலமாக அநுஷ்டிக்க முடியாமையாலும், பக்தியோகத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே விஷண்ணராய் யிருக்கிறவர்களைக் குறித்து, ஸர்வஸுலபமான பத்ர புஷ்ப கேவலதோயாதியுபகரணங்களைக்கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே நீங்கள் ஏதேனும் ஓரடிமை செய்யிலும் அவனுடைய நிரவதிக ஸௌஶீல்யத்தாலே அதனைக் கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு, ததஸமாராதநத்துக்கு உசிதமான உபகரணங்களே தூலலப்பமென்றும், ததஸமாராதநத்தை அவிகலமாகச் செய்கை அரிதென்றும் விஷண்ணராகாதே அடிமை செய்யுமவர்கள் என்கிறார்.

ஒ—முதற்பாட்டில், எம்பெருமான் பரிபூர்ணனாகையாலும் ஶீலவானாகையாலும் ஏதேனும் பத்ரபுஷ்பாதி தரவ்யங்களாலே தருபதனாவானொருவன் என்கிறார்

[பரிவதிலீசனை] - ஹேயப்ரதயநீகனான ஸர்வேஶ்வரனை ஹேயப்ரதயநீகத்வம் கல்யாணகுணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் இத்தால் பாரபவ்யஸ்வரூபம் சொல்லிற்று [பாடியென்று தொடங்கி] - ஸம்ஸார முக்தராய அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலே "வந்தத்ஸமோய ஹாஹே" என்னும்படியாலே பாடி விஸ்தருதராகையைப் பெறவேணும் யிருப்பீர்! [பிரிவகையென்று தொடங்கி] - உபகரணங்களில் குறைவு பாராது அகலுகை தவிராது அஸ்மஸ்கருத்தமான ஜலத்தை ஏதேனும் ஒருபடி ப்ரயோகித்து மற்றும் அவனுக்குக் கொடுப்பதுவும் ஏதேனும் புகையும் ஏதேனும் பூவும்

ப—முதற்பாட்டில், ஆராதநோபகரண ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

பரிவதில - துக்கோதி ஹேயப்ரதிபடனாய, ஈசனை - (நிகிலநியந்தருத்வாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுண பூர்ணனை) ஸர்வேஶ்வரனை, பாடி - (அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித ஸாமகாந முக்தத்தாலே) பாடி, விரிவது ஆவிர்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை, மேவல - பெறுகையிலே, உறுவீர் - உறுதியை யுடையவர்களே! பிரிவகை இன்றி - (ப்ரயோஜநத்தைக்கொண்டு) கடக்கப்போகையினறிக்கே அநந்யராய, நலீர் - ஶுத்த ஜலத்தை, தூய - (பரோக்ஷத்தாலே அகாமமாகப்) பரிமாறி, புரிவதுவும் - ஸமர்பிக்கும்தனையும், புகை பூவே - கேவலம் புகையும் பூவும் "புரிவதுமாவது பூவே" என்று பாடமாய 'தேடவெளியப்' என்று சொல்லுவாரு முளர்

இ—முதற்பாட்டில், ஆஶ்ரயிப்பாரைக் தரவ்யநியதி யில்லை யென்கிறார்

[பரிவதிலீசனை] - ஹேயப்ரதயநீகனான ஸர்வேஶ்வரனை பரிவென்று துக்கமாதல், பக்ஷபாதமாதல் உபாஸகனுக்கு துக்கோ ஆஶ்ரயிக்கவேணும் யிருக்கும்தனையும் - ஆஶ்ரயணீயனுக்கு ஹேயம், குருவாக ஆஶ்ரயித்தவனபக்கலிலே பக்ஷபாதித்து லகுவாக ஆஶ்ரயித்

acharya.org

தவனபகலிலே நெகிழாநிருததல செயயுமதுவும - ஆஶ்ரணீய வஸதுவுககு ஹேயம இவை யிலலாமையாலே ஹேயபாதயரீகதை புகககவிடதேதே கலயாணகுண நகளும புककடவதாகையாலே, இது அதுககும உபலகஷணம [ஈசனை] - இவலிடகிறகிற குறையுளளது தன குறையாமபடி யிருककிற ஸமபநததைச சொலலுகிறது இரவுபேறு தனனதாமபடி யிருककும ஸமபநததைத யுடையவனை ஆஶ்ரயணீயனும பராபயனுமாகையிறே உபயவாகயதிலும நாராயணஶபத பரயோகம பணணிறது, அலலாதா துராராதநாகையாலே அநாஶ்ரயணீயா [பாடிவிரிவது மேவலுறுவீர்] - ஸமஸாராக முகதராய ஸமஸத கலயாண குணதமகனை அநுபவிककையாலே, அவவநுபவததுककுப போककு வீடாக "வஸ்தஸ்ரீமநாய ஹாஹ்ரே" எனகிறபடியே பாடி விஸதருதயாகையாகிற ஸமபததைப பெறவேண்டி யிருபபீரி இநதக கனதத பேறறுக்குச செயயவேணடும கருஷி எனனெனனில,—[பிரிவகை யினறி] - பிரிவாகிற வகையினறி, 'நினைநது நைநது' 'சூடுநனமாலைகள்' எனகிறபடியே விலகஷணா ஆஶ்ரயி ककுமவனை நாம ஆஶ்ரயிककையாவது என? எனறு அகலுककைककு ஒரு வகையிடுककொணடு அக லாதே [நலநீர்] - ஒரு கநததாலும உபஸகரியாத வெறு நீர் [தூய] - அகாம நாம பாரயோகி தது [புரிவதுவும்] - நீஙகள அருடகொடையாகக கொடுककும்துவும [புகைபூவே] - அநிறபுகை ककுமுகைபபூ எனறு விஶேஷியாமையாலே, ஏதேனும புகையும ஏதேனும புஷபமும அமம யும, இது ஸவாராதனையைப பறறச சொலலிறது இவனைப் பாரததால, "எண்டிசையு முளள பூककொண்டு" எனறும, "நாடாத மலா நாடி" "தூமலலிரை மலாகள தூவலறவாயநதிநாணடு" எனறுஞ சொலலककடவதிறே, அவனைப பாரததால, "கலளாா துழாயும" இத்யாகிகளிற சொல லுகிற மாதரமே அமையும "நகஞ்ஞகாரிகரவாஷ்ட தெவாயவிதிவெடியெச் எனகிற விதி யாலே தவிருகிறதும - பரேமபரவசனுயச சென்று பறிककிறவனककையில முளளாயாமைककாக" எனறு படடா அருளிச செயவா. ஸ்ரீ வராஹபுராணததிலே ஸ்ரீவராஹநாயனுககு முககக காசை அமுதுபடியாகச சொலலிறது

ரடு —முதறபாடடு எமபெருமான பரிபூர்ணனுகையாலே ஸ்வாராத னெனகிறார்

[பரிவது] - துகேமாகவுமாம, பகஷபாதமாகவுமாம [இல] - இல்லேனபது - இல் லாமை இததால் - துகேமிலலை யெனனுதல, பகஷபாதமிலலை யெனனுதல் துகேமாவது - 'நாம் இகேறவை அவன கொள்ளுமோ? கொளளானோ?' எனறு ஆஶ்ரயிककிற இவன நெஞசிலே துகேமுணடாமனறு, ஆஶ்ரயணீயனுककு துகேமாமிறே, அனறிककே, பகஷபாதமானபோது - ஒருவன குருவாக தரவயததைककொடுததால அவனபककலிலேபகஷபதித்திருककுமாகில, ஈஷபராபன எனறு ஆஶ்ரயணீயனுककு ஹேயமிறே; இவையிலலாதபடி இருककையாலே ஹேயப்ரத்யநீகனே னறபடி தாதமவிபாகம பாராதே யிருककைककு அடி என? எனனில, - [ஈசனை] - வகுத்த ஸ்வாமி

முதறபாடடு - பரிவதில் இத்யாதி 'ஈசனை' எனறததால பலிதம - பரிபூர்ணனுகையாலே என றது 'புரிவதுவும புகைபூவே' எனறததால பலிதம - ஸ்வாராதன் எனறது

ஹேயபாத்யநீகதுककு துகேபாஸக முணடோ? அதிலலையெனபா னென? எனன, துகேமாவது இதயாதி ஆஶ்ரயணீயனுக்கு துகேமாமிறே - 'இவனநெஞசில இபபடி 'துராராதன' எனறு தோறறுமபடி யிருதோமிறே' எனறு ஆஶ்ரயணீயனுककு துகேமாமெனறபடி இவை - துகேபகஷபாதककள 'பகஷபாதமிலலை' எனறததை உபபாதிததுककொணடு, 'ஈசன' எனறதுककு ஸமகதி - தாதமவிபாகம் இதயாதி 'பரிவதிலீசனை' எனறததை 'பிரிவகை' இதயாதிककு ஶேஷமாககி, பாரபகதவபரமாக ஸ்வாராயதாநுமாணெநு ஸ்யாத்யாநம செயதருளி, மேல, 'பாடி' எனறதுककுக் காமமாக, 'பரிவதிலீசனை' எனறததை பாரபயபரத வேக வயாகயாநஞ செயயத திருவுளளமபறறி, 'பரிவதில' எனறு - அகிலஹேயபாதயரீகத்வமாதாஞ சொன னுலபோருமோ? உபயலிங்கவிஶிஷடமனறோ பாரபயம? ஆகையாலே, ஸ்வயாநுகதாநதவா சொலலவேண டாவோ? எனன, ஹேயபாதயரீகதை। ककவிடதேதே இதயாதி இபபகஷதததிலே, ஈசனை-ஶேஷியை யெனறு

acharya.org

யாகையாலே ஹேயபரதயநீகதை புகுகவிடதே கல்யாணகுணங்களும் புகுமிறே, ஆக, ஹேய பரதயநீகதையும் கலயாணகுணயோகமும் சொலவிறறயிறறு [ஈசனை] - புறம்பே ஒருவனுககு ஒருவன விருந்திடமேபோது நெஞோள பசசைதேடி விருந்திடடால, 'இவன உணடு எனனதுறை சொலலபபுகுகிறனோ ?' எனறு நெஞசாறலோடே தலைககடடவேணடி வரும, புதரன பிதாவுககு விருந்திடடால, உண்டாகில் உளள குறை தடபபனதாய நெஞசாறலபட வேண்டாதிருககுமிறே, அபபடிபபடட ஸமபநததைப பற்ற "ஈசன" எனகிறது [பாடி] - ஸாவேஶவரனைக கிடடினால வாஙகியதியோடே நிறகை யனறிககே, ஹாஷததுககுப போகுவிடடுப பாடி [விரிவதுமேவலுறவீர்] - "வத்தஸாமாயநாஹெ" (ஏததஸாமகாயநாஸ்தே) எனறு பாடி, விஸ்தருதராகையாகிற பேறு பெறவேண்டியிருபபீர்! பேறு கனததிருநதது,நாஙகள செயயவேணடுவது என? என்னில், [பிரிவகையின்றி] - பிரிகையாகிற வகையினறி, "இமையோரபலரும முனிவரும் புனைந்தகண்ணி நீர சாநதம் புகையோடேநதி வணஙகினால் உனபெருமைமாகுமோ?" எனறு அகலவகையிடடுக் கொண்டு, அகலாதே [நனனீர்] - ஏலாதிஸமஸகாரமு மினறிககேயிருக்கை கேவலஜலமும அமையும [தூய்]- 'யயாதயாவாஸி" (யதாததாவாபி)[புரிவதுவும]-இவனஅவனுக்கு அருடகோடையாகககொடுகேகுமதுவும [புகைபூவே]-அகிறபுகை, தருமுகைபபூஎனறுவிஶேஷியாமையாலே, ஏதேனும் புகையும, ஏதேனும பூவு மமையும் 'சேதுகையிடடேபுகைக்க அமையும், கண்டகாலியிடவும் அமையும' எனறு படடா அருளிச்செயயும்படி இதுதை படடரருளிசசெய்தவாறே "நகண்டகாரிகாவுஷ்ம தெவாய விநிவெதயெத" (நகண்டகாரிகாபுஷபமதேவாயவிநிவேதயேத) எனனு நின்றதே!' என்று நஞ்சீயா கேடக, "அவனுக்கு ஆகாது எனகிறதல்ல; பறிகிற ஆஶரிதனகையிலே முளபாயு மென்றதுககாகத தவிரததுகாணும்!" எனறு அருளிசசெயதா "களளார்துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும், முளளாராமுளரியு மாம்பலும" எனறு விஸஜாதீயங்களைச சேர எகே, சிறது கண்டீரே, த்ரவயதாரதமயம் பாரபபதில்லை யெனகைககாக; "புளளாயோரேனமுமாய்ப புகுகிடந்தான்"—'அப்ராகருதத்ரவயம் வேணும்' எனறு இருந்தானுகில் ஸ்ரீவைகுணடத்தி லிரானோ? வாராஹகல்பம் பாராநிறகசசெயதே 'ஸ்ரீவராஹநாயனாகுகு முத்தககாசை அமுதுசெயவிபபது' எனறு

கண்டுகொளவது 'பரிவது' எனறு - ஹேயகுணசகெல்லாம உபலக்ஷணம பராபகபரமானபக்ஷத்தில, நகுணஸ்வாமியை எனறபடி, 'பரிவதில' எனறு - ஆஶ்ரயிக்குமபோதைக்கு உறுபபாக துக்க பக்ஷபாதரூப ஹேய பரத்யநீகதையைச் சொலலுகிறது ஆக, 'பரிவதிலீசனை' எனகிற பதம-பராபயவேஷபரமாயும, பராபகவேஷபரமாயுமிருக்கிறது, பராபகபரமானபோது, 'ஈசனை' எனறதுக்குத் தாதபாயம - புறம்பே ஒருவன் இதயாதி நெஞ்சாறலை - மாஸதாபம ஸம்பந்தத்தை - ஸவஸ்வாமிஹாவஸமபாதத்தை பராபகபர மானபோது, பரிவதிலீசனைபபாடி விரிவதுமேவலுறவீர், பரிவதிலீசனைபபிரிவகையினறிப புரிவதுவும நனனீர்தூய்ப்புகைபூவே இதியவயம் "வத்தஸாமாயஹாஹெஉதயாதி" — காரணவீகாரஶுத்திவீ-வேணடின அங்கங்களையும வேண்டின ஶரீரங்களையு முடையனாயக்கொண்டு, 'உசாரு லொகாநநுஸஸ்ரரு' - வக்ஷயமானமான இந்த ஸாமகாநமபணணிக்கொண் டிராநிற்கு மெனறபடி விரிவது - விஸத்ருதராகை, ஆவிர்பூதமான ஸ்வரூபவிகாஸத்தை மேவல் - பெறுகையிலே உறுவீர் - உற்றிருக்குமவாகளேயென்று ஶப்தார்தம மேலுககெலலாம் ஸகதி - பேறுகனத்து இதயாதி மேவலிலேயுறறிருபபாக்குப பிரிய பாஸகை முணடோ? எனன, இமையோர் இத்யாதி நன்னீர் - ஶுத்தஜலம அநுட்கோடை - தயாதாநம கீழ்வாகயதுக்குச சாமாவதியை ஸமவாதமுகோ அருளிச்செயகிறா - சேதுகை இத்யாதி. சேதுகு - கூன்மும, பதரும கண்டகாலி - கண்டகாலி புகு ப்ராஸஸகிக்ம-இத்தை இதயாதி இதுக்கு நியாமகமேது? எனன, கள்ளார் இதயாதி திருமொழி கூவிளை - பிலவம முள்ளாரமுளரி - தாமரை ஆம்பல் - குமுதம. விஸஜாதீயங்களை - அவாராணமான திருத்துழாயக்கு விஸஜாதீயங்களை 'புளளாயோரேனமுமாய' எனகிற இது ஹெத்ரூபமாய் ஸ்திதியுமாயெண் ஆஹ - அப்ராகருத இத்யாதி 'ஆய' எனகிற அவதாரத்தின மெயபபாடடுக்கு ஹேதுவாய - வாராஹகல்பம் இத்யாதி முத்தக்காசு - கோரைக்கிழங்கு மெய்ப்பாடு - ஸதயத்தை ஒப்பட்டியநுஸந்தியாதார் ஸயத

acharya.org

கிடந்ததாய, 'இதேனன மேயபபாதோன!' எனறு நஞ்சீயா போர விததராயருளினா "உளளாதா ருளளததை யுளளமாக கொளளோமே" - இபபடி அநுஸந்தியாதாருடைய ஹருதயததை ஹருதய மாக நினைததிரோம நாங்கள பதினமரும் எனறு தமமையொழிந்த ஆழவாரகளையும். (க)

இரண்டாம் பாட்டு.

மதுவாரதண்ணந்துழாயான், முதுவேதமுதல்வனுக்கு
எதுவேதென்பணியென்னது, அதுவேயாட்செய்யுமீடே

ஆ —(மதுவா) இபபடி எமபெருமானுககு அடிமை எளிதானாலெனி? நிரதேதாஷமான அபௌஷேய பாதிபாதயனுமாய, நிரவதயமான ஸவரூபரூபகுணவிபூதியையு முடையவனானவனுககு நாங்கள அடிமைசெயகைககு அரஹரோ? எனனில,—அடிமைசெயகைககு அர்ஹதையாவது - தநதாமுடைய அநாஹுதையைப பாராதொழிகை

ஒ —இரணடாமபாடடில, ஆஶ்ரயணததுககு அதிகாரிநியம மிலலை யெனகிறா

[மதுவாரெனறு தொடஙகி] - ஐஶ்வாய ஸூசகமாய, திருககுழலின ஸபாஶரதாலே மதுஸயாதியான திருத்துழாயை யுடையனாய அபௌருஷேயமான வேதபாதிபாதயனு யுளளவனுக்கு [எதுவேதெனறு தொடஙகி] - இபபடி விலக்ஷணனானவனுக்கு நான அடிமை செயகைககு அயோகயனெனறு பாராதே, அநாதரங்க வருததியோடு பஹிரங்கவ்ருததியோடு வாசியினறிககே எலலாவருததியுஞ செயயகடவனாகை, ஆடசெயகைககு அதிகாரம.

ப —அநாதரம, அதிகாரிஸௌகாயததை அருளிச்செயகிறா

அம - (ஸாலேஶவரதவததுககு) ஸூசகமாய, மது வா - மதுஸயாதியாய, தணதுழாயான - குளிரநத திருததுழாயையுடையனாய, முது வேதம - பழையதான வேதஙகளுககு, முதலவனுககு - பாதாநதயா பாதிபாதயனானவனுககு, எது - (அநுரூபமாகச்செயயுமபடி) எது? என்பணி எது - நானசெயயுமபணி எது? எனனாததுவே எனனாதே "கஹம்ஸவ-ம்ஸரீ ஷாரூபி" எனறு ஸாவததிலும ஆதாரமுடையனாமதுவே, ஆடசெயயும ஈடு-அடிமைசெயகைக்குத் தகுதி "புரிவதுவுமபுகைபூவே" எனகிற பாடததில,"வதுவா" எனறெடுதத அந்தாதி-உடடலெழுத்தான அகாரத்தை முதலாக எடுததெனறு கொளவது, "ஏபாவம" எனகிற பாடடில, உயிரெழுத்து முதலானவோபாதி

இ —இரணடாமபாடடில, தாரவயாநியதி யிலலாமையே யனறு, அதிகாரி நியதியு மிலலை யென்கிறார்

[மதுவார தண்ணாதுழாயான] - 'பூவே' எனறது கீழ, "மதுவா" எனறு தொடஙகிற்று இதில, அநாதிககுச சேரும்படி யென? எனனில்;—'பூவாகில மதுவோடே கூடியிருககையாலே சேரும்' எனறு சொலலுவா தமிழா ஐஶ்வாய ஸூசகமாயத் திருக்குழலின ஸபாஶரதாலே மதுஸயாதியான திருத்துழாயையுடையவன ஸாலேஶ்வரதல லக்ஷணம இதுவிறே ஐஶ்

[illegible] அவனுக்காகாததிலலை' எனறு அநுஸந்தியாதார நாங்கள்பதின்மரும் எனறது- பஹுஶ்ரவசாரித்தம [illegible] எனற அநாதரம, 'கூடடிச்சொலலுகிறா' எனறுகூடடுவது க்ரமேண அவயவ [illegible] (க

acharya.org

வாயமும் போகயதையும் இருகிறபடி [முதுவேதமுதலவனுககு] - இவவோபபனை யழுகை அநுபவிகது ஏதுதப புககு கூமம ரனறிகசே, இவவிஷயததைப பேசுமபோது அபெளருஷேய மாகையாலே நிதயமான வேதமே யாகவேணடாவோ? எனகிறார் வேதமுதலவனுகையாவது "ஸாஸ்வயொநிகவாஸ" எனகிறபடியே வேதபரதிபாதயனெனகை திருததுழாயமாலையாலே அலங்கருத னெனகைககு மே விலலை ஸாவாதிக னெனகைககு, அதுககுமேலே ஒனறிறே வேதைக ஸமதிகமய னெனனுமது [எதுவேதெனபணி யெனனுததுவே] வேதமுதலவனுககுப பணி ஏது? எனபணி ஏது? எனனுததுவே 'நிதயஸூரிகளனறோ அவனுககு ஸதருஷா? நாம செயயுமது ஏது?' எனறு கைவாஙகாதொழிகை அநுதாஙக வருததியோடு பஹிரங்க வருததி யோடு வாசியினறிககே "கஹம்ஸவபுஷாஸ்ரிஷ்யாதி" எனறிருககை யெனனவுமாம [ஆடசெயயு மீடு] - ஆடசெயகைககு அதிகாரம

ஈடு —இரணடாம பாடடு ஆஶ்ரயிககுமவனுககு 'தரவயததில் குறைபாடாதது அகல வேணடா' எனறார் முதறபாடடில, 'நானஅதிகாரியலலேன' எனறு அகலவேணடா' எனகிறார் இதில

[மதுவாரதணணநதுழாயான] - "புரிவதுவுமபுகைபூவே" எனறது கீழ, இதில "மது வாரதண்ணந்துழாயான" எனறு தொடஙகிறது, இது சேருமபடியென? எனன,— 'பூவாகில மது வோடே கூடி யலலது இராமையாலே சேரும' எனறு சொலலுவாகள தமிழா, "வதுவாரதணணந துழாயான" எனறு பாடமானபோது போரசசேரும, வதுவையெனறு மணம ஆதல பூணமம வதுவை 'வது' எனறு கடைககுறைததலாய, நறுநாறறத்தையுடைய துழாயென்றுமாம இது தமிழா போரசசேரு மெனபா [மதுவாரிதயாதி]-ஒருவாடலமாலையைக கோணவேணது திருக்குழலிலே வளையமாகவைத்தால், திருக்குழலோடடை ஸபாஶததாலே சேவவிபெறறு, மது நிரமபிச சினையாறு படடு, வாரந்து வெள்ளமிடாநிறகும *[முதுவேதமுதலவனுக்கு] - இவவோபபனையழகு பேசும

இரண்டாமபாடடு-மதுவார் இதயாதி வருததாறுவாதபூர்வகமாக "எதுவேதெனபணியெனனுது" எனறதைக கடாகூறிதது ஸுகதி ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு இதயாதி

பூவாகில் இதயாதிக்குக கருதது - பொருளிசையநதாதியெனறு "வதுவார" எனறு பாடமானால, இயலிசையநதாதிககுப போரசசேரு மெனறபடி உரைகாரா-"புரிவதுவும" எனற உடலெழுததான மகரம முத லாகத தொடகுகையாலே இயலிசையநதாதிகுகுச் சேரும என்றார் உயிரெழுதெனனும உடலெழுத்தென றும இரணடெண்டு உயிரெழுத்து - அகாராதி உடலெழுத்து-காராதி வயஞசகரூபமான அரத்தாகூரதகள் ஆகில, வதுவையா எனனவேண்டாவோ? எனன, வதுவை இதயாதி நறுநாறறம் மிக்கபரிமளம பொரு தரிசையநதாதி பகூத்துகு அரத்தமருளிசசெயவதாகப பதோபாதாநம பணணுகிறார மது இதயாதி "வது"என் றதுக்கு ஹாவம-ஒருவாடல்மாலை இதயாதி வார்தல் - ஒழுகுதல 'தண, அம' எனற பததவயத்துக்கு அரத் தம-சேவவிபெறறு எனறு சினையாறுபடுகை யாவது ஆறு நீரவரஅணித்தானால பொசிநது உளளே ஜல முணடாயிருகுகை சினை - காபபஜலம "வரிஷ்ட்ரநாஃ", "ஸவெஃபுவாவி யெஃஸ்ரவாஃ", "மாஷகள்

---

* பர —(லேதமுதலவனுககு) உதாரசீரோ ஸாயாம வ்யாசாயாயெவ்யாஸவோஷெ "ஸாஸ்வயொநிகவாஸ" [ஸூ-ங] "ஸாஸ்வம யஸ்யயொநிஃ காரணம, வ்ரோணம, கஹ்வஸ் யொநி கஸ்யஹாவஃ ஸாஸ்வயொநிகவு கஸ்வாஸ் வ்ரஹ்மஜ்ஞாநகாரணகவாஹ்வாஸ்வ கஸ்யொ நிகவம் வ்ரஹ்மணஃ, கதுதாதீயி யகெவ வ்ரதுகூஷி வ்ரோணாவிஷயதயா வ்ரஹ்மணஸ்ரா ஸ்வெஸ்க வ்ரோணகவாஸ உகஸ்வஸ்ரிவம வ்ரஹ்ம "யதொ வா இமாநி ஜாதாநி" [தெ-ஸ்ரு-க] உதாஹிவாக்யம் வொயயகெவுவெதுயஃ" இதி ஸ்ரீ மஹவ்ராசாரயஜ மாஷ்ரு

போது இனனமும் பாசிபூததவேதம பேசவேணடாவோ? நிதயமாய அபௌருஷேயமான வேத பரதி பாதயனுயுள்ளவனுகக வேதமுதலவனுகையாவது - "ஶாஸ்ஸ்யொநிஸ்வாஸ" (ஶாஸ்தரயோநித வாத) எனகிறபடியே வேதபரதிபாதயனேனகை மதுவார்தணணநதுழாயானேனகையாலே - ஸர் வாதிக னேனறதாயிறறு முதுவேதமுதல்வனேனகையாலே-பரிபூரண னேனறதாயிறறு இரண்டும் ஸ்வாராதனேனகைககு உறுபபாகிறது [எதுவேதுஇத்யாதி] - 'முதுவேதமுதலவனுககு எதுபணி? எனபணி ஏது?' எனனுததுவே ஆடசேயகைககு அதிகாரமாவது 'நிதயஸூரிகளன்றோ அவ னுககுகடாக அடிமைசெயயவல்லார்? நானசெயயுமது எது?' எனறு தனனைககோணடு கைவாஙகா தொழியுமதுவே அனறிகே, 'முதுவேதமுதலவனுககுஎதுபணி? ஏது எனபணி' எனனுததுவே 'இது அவனுககிடனறு' எனறு சிலவறறை விடாதே, ஸகலகைஙகாயததிலும அநவயிககுமதுவே ஆடசேயகைககு அதிகாரமாவ தெனனுதல் (உ

மூன்றும் பாட்டு.

ஈடுமேடுப்புமிலீசன், மாடுவிடாதேன்யனனே
பாடுமேனனுவென்பாட, லாடுமேனங்கமணங்கே.

அ—எததாலேயெனனில, அடிமைசெயகையிலே அபேகஷையுடையாரை ஜாதி குணவருததாதிகளால தணணியரெனறு போகடும ஸவபாவனலலாமையாலே யெனகிறா

நினறு மதுதாரைகளபாயும்" "தழைகுநதுழாய" எனறிருககையாலே,பகவதஸபாஸ்தாறும சிமயராகையாறும துழாயக்கும விஶேஷத்தில உருவதலும, ஸமஸலேஷத்திற சினையாறுபுதேலும கூடுமெனறு கருத்து முத வேதம் - பழையவேதம "மதுவார்தண்ணதுழாயான முதுவேதமுதலவன" எனறு கூடட. ஹாவம-இவ்வோ பனை இத்யாதி பாசிபூந்த எனறது - புராதாத்வாபிபாயம நித்யமெனறபோதே அபௌருஷேயதவ ஸித்தம வேதமுதல்வன் - வேததைத ஜஞாபக ஹேதுவாக வுடையவன கீழே, "மதுவார" இத்யாதி பதத் யத்துக்குகூடடிபாவமருளிசசெயது, பததவயதுக்கும்பாதயேகமஆத்தாநதாம-மதுவார்தண்ணந்துழாயான இத்யாதி பூரவம, ஸௌந்தாயபாதய பாவம, இஙகே, ஸாவாதிகத்வாதிபாதயா பாவாநதரமெனறு கண்டுகொ வது ஸர்வாதிகன் - அவாபதஸமஸதகாமன "வக்ஷ: ஸ்ஸ்வாஹ்ஹாலஸி கூஷோ களாஸ்ஸ்ஹைவெ- ஜயதீ ஸவெ-ஶாஸ்வம்கயாயதி தராம" இதயாதிபபடியே திருத்துழாயமாலை ஸாவாதிகத்வலக்ஷணமிதே "வேதமுதலவன" எனறால பூர்த்தியைச சொலலுமபடி யெஙஙனே? எனனில, "வ-ஹ்ஹ-ஹ்வ்ஹ்வ-ஹ்ஹ- ஶாஷாய", "ஸவ-ஶிஷ்ஹ்வாதொ2வாக்ஹ்ஹாநாஹ:" இத்யாதிகளாலே, ஸத்யகாமத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வா களைச் செல்லுகையாலே யெனறபடி "எதுவேது" இத்யாதிகளு முதலினஅத்தம - உத்கருஷட நிக்ருஷ ரூபஅதிகாரிவிஶேஷத்தைபபறற த்விதீயாததம - அநதரகக பஹிரகக வருத்திவிஶேஷத்தைப பறற; அந ரகத்தோடு பஹிரகதோடு வாசியற ஸகலகைஙகாயத்திலு மெனறபடி பாதமயோஜனை - அதிகாரி னுடைய அயோக்யதாநுஸந்தாநபரம த்விதீயயோஜனை - கைஙகர்யத்தினுடைய அயோக்யதாநுஸந்தாநபர ஈடு - அதிகாரம ஹாஷ்ஹ "ஶாஸ்ஸ்யொநிஸ்வாஸ" ஶாஸ்ஸ்ம் யஸ்ஹ்ஹ் யொநிஃ காரணம்வ்ஹ்ஹ்ணட கஹ்வாஸ்யொநி - தஸ்ஹ்ஹாவ:ஶாஸ்ஸ்யொநிஸ்வம் தஸ்ஸாஸ் வ்ஹ்ஹ்ஹ

(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படி தனக்கு அடிமை செய்கையிலே அபேக்ஷையுடையராயிருப்பாரைக்கால உதகாஷாபகாஷமபாராதே அவர்களெல்லாரையும் ஒக்க அடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த எம்பெருமானை, என்னுடைய ஸாவகரணங்களாலும் அநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே தைவாவிஷ்டரைப்போலே நின்று ஆடப்பெற்றேனென்கிறார்

ஓ—மூன்றுமம்பாட்டில், கீழிரண்டுபாட்டாலும் சொன்ன குணங்களை அநுஸந்தித்து, ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே தம்முடைய வாங்மநஃகாயங்கள் பரவணமாயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

[ஈடுமென்று தொடங்கி] - ஆஶ்ரிதரை ஜாதயாதிகளுடைய அபகாஷமும் உதகாஷமும் நிபாதநமாக விடுதல் பற்றுதல் செய்யக் கடவனன்றிக்கே நிருபாதிக ஶேஷியானவன் பாடு நின்றும் போகிறதில்லை என்கை [பாடும் என்று தொடங்கி] - என்னுடைய வாக்கும் அவனுடைய இந்த குணபரிபாதகமான மாயையைப் பாடாநின்றது, அங்கமும் தேவாவிஷ்டரைப்போலே ஆடாநின்றது

ப—அநந்தரம், அதிகாரியினுடைய தோஷகுணம் பாராத ஆராதயிதா ஈஶ்வரன் பக்கலிலே தம்முடைய காரணத்வமும் அவகாஹித்ததமையை அருளிச்செய்கிறார்

ஈடும் - (தோஷநிபாதநமாக)விடுவைக்கையும், எடுப்பும்-(குணநிபாதநமாக) எடுத்துக்கொள்ளுகையும், இல இல்லாமையாலே, ஈசன் - (ஸாவஸாதாரணஸம்பந்ததையுடையனான) ஈஶ்வரனுடைய, மாடு - பரிஸரத்தை, எனமனன் - என்னெஞ்சு, விடாது - விடுகிறதில்லை, என்னா - என்னுடைய நாவானது, அவன்பாடல்-அவன்விஷயமான பாடலான திருவாய்மொழியை, பாடும் - பாடாநின்றது, என் அங்கம் - என்ஶரீரம், அணங்கு - தைவாவிஷ்டம்போலே, ஆடும்- ஆடாநின்றது தனித்தனி "என், என்" என்று காரணத்வத்திலும் தம்முடைய உகப்புத் தோற்றுகிறது ஏகாரம் - "விடாது, பாடும், ஆடும்" என்னும் வினைகளுடனே கூடிக்கிடக்கிறது

இ—மூன்றுமம்பாட்டில், கீழிரண்டுபாட்டிலும் சொன்ன குணங்களை அநுஸந்தித்து தாம் அதிகரித்த காரியத்தை மறந்து, அவன்பக்கல் தம்முடைய மநோவாக்காயங்கள் பரவணமாயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்

[ஈடுமெடுப்புமிலீசன்] 'ஜநமவருத்ததாதிகளால உதகருஷ்டன்' என்று ஸ்வீகரித்தல், 'அபகருஷ்டன்' என்று உபேக்ஷித்தல் செய்யாத ஸர்வேஶ்வரன் ஜாதயாதிகள் பக்கல் விரக்தியே, ஸம்பந்தம் ஸாவஸாதாரணமானபின்பு ஆரை விடுவது? [மாடுவிடாதென்மனனே]-அவன் பரிஸரத்தை விடுகிறதில்லை, என்மநஸ்ஸானது. ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றக் கிடந்தறுகிறிலிறே, பலத்தளவிலே மீளுவது நான் அதிகரித்த காரியத்துக்கு நெஞ்சு ஒழிகிறதில்லை உம்முடைய அநுருதயமான உகப்பிலே அமையாதோ எங்களுடைய ஹிதத்துக்கு? என்ன,—[பாடுமென்நா அவன்பாடல்]-என்னுடைய வாக்கானது அவனுடைய குணபரிபாதகமான காதாவிஶேஷங்களைப் பாடாநின்றது உம்முடைய ஹ்ருதயமுத்தரையே அமையாதோ எங்களுக்கு அர்த்த நிஶ்சயம் பண்ணுகைக்கு? என்ன,—[ஆடுமென்னங்கமணங்கே]-என்னுடைய ஶரீரமும் தைவாவிஷ்டரைப்போலே ஆடாநின்றது தம்முடைய காரணங்கள் தனித்தனியே மேலிழக் கண்ட ப்ரீதியாலே 'என்மனன், என்நா, என் அங்கம்' என்று உகக்கிறார்.

acharya.org

ஈடு —மூனறுமபாடடு அவனுடைய இஸ்வபாவததை அநுஸநதிததுத நாம அதிகரிதத காயததை மறகக்குமபடி தமமுடைய மநோவாககாயங்களுககு அவனபககலிலே உணடான ப்ரா வண்யததை அருளிசசெயகிறா

[ஈடுமேபேபுமிலீசன] - சிலரைஉபேக்ஷிததல சிலரை ஸ்வீகரிததல செயயாத ஸாவேஶ வரன, ஸமபநதம ஸாவஸாதாரணமாயிருககையாலே சிலரை விடபபோகாதிறே "தெவாநாம ஶாஸவாநாஞ ஸாஶாநுஶயிதெவதம்" (தேவாநாமதாநவாநாஞசஸாமாநயமதிதைவதம) எனறு ஸவீகரிகுமவனேஉளள ஸமபநதம விடுமேவனபககலிலு முணடிறே [ாசனமாவிடாதென் மனனே] - ஒரு ஸாதநபுதயா கிடடிறறுகிலிறே பலம கைபபுகுநதவாறே விவேது, நான் அதிகரிதத காயததுககு எனகு நெஞசு ஒழிகிறதிலலை *நாவியலா லிசைமாலைகளோததியனறோ, மநஸ்ஸஹ காரம வேணுமோ உமகு? உமமுடைய அஹருதயமான உகதி அனறமயாதோ எங்களுடைய ஹிதத துகு? எனன,—[பாடுமேனனுவவனபாடல] - எனனுடைய வாகிநதியமுமு மநஸஅதிகரிநத நாா யததிலே அதிகரிததது ஆனால உமமுடைய ஹஸதமுதரை அமையாதோ எங்களுகு அநுநதிபபசயம பணணுகைகு? எனன,—[ஆடுமேனங்கமணங்கே]-அதுவும அவவிஷயததிலே பரவணமாயிறறு

நான்காம் பாட்டு.

அணங்கெனவாடுமேனங்கம், வெணங்கொழிபடுகிலென்
பிணங்கியமரர்பிதறறும, குணங்கெழுகோளகையினனே.

ஆ —(அணங்கென) அநயபரநுபூயமாநமான குணங்களிறகாடடில ஸனைமநுபூய மாநமான குணங்களுகுப பரஸபரம விவாதமாக உகதாஷகதை பாதிபாதியாகின றிகொண்டு அயாவறுமமாகள அகாமமாகக கொணடு அநுபவிகிற கலயாணகுணங்களை சேருகைககு கொளகலமாய், ஸாவேஶவரனான ராமபெருமானை நான அநுபவிபபது, பரீதயதிபாயததாலே தைவ

மூனறுமபாடடு - ஈடும் இதயாதி கீழும மேலும பரோபதேஶமாயிருகக, நடுவிடடுஇரண்டுபாட ஸவாநுபவமாக அருளிசசெயவானென? எனன, அவனுடைய இத்யாதி இஸ்வபாவத்தை - ஸவாராதந ஸவபாவத்தை யெனறபடி அதிகரிநதகார்யம் - பரோபதேஶம

ஈடு - போகடடுவைக்கையாய, உபேக்ஷிகை யெனறபடி எடுக்கை - ஸவீகரிகை எலலாவ யும ஸவீகரிக்கைகுஅடியேது? எனன, ஸிம்பந்தம் இத்யாதி 'ாசன' எனற ஸாபநத மெனறபடி 'ஸிதஞ யாம்தெவாநாம்உதாஹி, 'ஸவஜுஷாஶரணஉநு ஜாதிஶரணஞுவ'உதா ாராயபடி ாச மாடு - ாசனிடத்தை விடாமைக்குஅடி ஏது? எனன, ஒரு ஸாநநுபாயா இதயாதி மனனே' எனற ஏ ாம - ஈறறசை, அவ்யய மெனறபடி 'ாசனமாவிடாது' எனகிறவருடைய பாவம - நான் அதிகரிந இ யாதி அதிகரிததகார்யம் ஸவாராதநோபதேஶம மேலுககுஅவதாரிகை - நாவியலால் இத்யாதி நாவி டைய உகதியாலே காரூபமான ஸநதாபபங்களை யிடடேதுகையாகிற நணணுதலைபபெறறே னெனறப மநஸஅதிகரிநதகாரியந்திலே இதயாதி - மநஸஸைபபோலே பரவதவிஷயததில பரவணமாயிறறெனறப அணங்கு - தெயவபபெண தைவாவிஷடமும எனமனன ஈடுமேபேபுமிலீசன மாடு விடாது, எனகா அவ பாடலபாடும, எனங்கம அணங்கெனஆடும இதயாதவாய்

(ா

---

* திருவாயமொழி-ச, இ, ச

acharya.org

விஷடரைபபோலே அகரமமாக நினறு ஆடி அவனை வணஙகி அடிமைசெயயுமிதுவே ஸவஹாவமாகப பெறறே னெனகிறாா

ஓ — நாலாமபாடடில, நிதயஸூரிகளைபபோலே எனககு பகவதபராவணயம நிதயமாயிறறு எனகிறாா,பஹுகுணனான ஈஶவரனை என அஙகம வணஙகி வழிபடுமெனகிறாா ரெனறுமாம

[அணஙகெனறு தொடஙகி] - தைவாவிஷடமானறபோலே பகவதகுணஜிதமாயக கொணடு ஆடாநினறுளள எனனுடைய அஙகம எனறும வணஙகுகையே ஸவபாவமாக வுடைதாயிறறு [ஈசனெனறு தொடஙகி] ஒருவாக்கொருவா 'நான முறபடவேணும்' எனறு பிணஙகி அயாவறுமமாரகள ஸநநிபதிதரைபபோலே பிதறறும குணஙகள சேருகைககுப பாதரமாயுளள ஸாவேஶவரனை

ப —அநநதரம, இபபடி எனனையும அஙகீகரிதத ஸவாமி, நிதயஸூரிகளுககு நிரநதராநுபாவயமான குணவைபவதததை யுடையவ னென்கிறாா

அணஙகென - அணஙகேறினறபோலே, ஆடும - (பரேமததாலே) ஸஸமபரமநருததம பணணுகிற, என - எனனுடைய, அஙகம - ஶரீரம, வணஙகி வழிபடும - பரணமாகிமுகததாலே ஆராதிககுமபடியான, ஈசன - ஸவாமியானவன, அமரா - நிதயாநுபவபரரான ஸூரிகள, பிணஙகிப பிதறறும - (ஸ்வாநுரூபகுணதாரதமயமுகததாலே) ஸாஸவிவாதகோலாஹலோகதி பணணும படியான, குணமகெழு - குணஙகளசெறிவு, கொளகையினன - கோடபாடடையுடையவனகிறா ! கொளகையெனறு - ஆஶரயவிஷயமாகவுமாம இபபடி ஸாவாதிகனகிறா பரததாலே எனனை அடிமைகொண்டான எனறு கருததது

இ —நாலாமபாடடில, சீழசசொனன பராவணயம காதாசிதகமனறிககே, நிதயமாயச செலலாநினற தெனகிறாா

[அணஙகென வாடுமெனஙகம] - கீழ, 'அணஙகு' எனறதுககு அரததம இஙகே தெரிவிததாரிறே தைவாவிஷடரைபபோலே ஆடாநிறகிற என ஶரீரம அவனபாகவிலே வணஙகி வழிபடாநினறது வழிபடுகையாவது - அதுவே யாதரையாயச செலலுகை [ஈசன இதயாதி]- [பிணஙகி அமரா] - அமரரெனகிறது - நிதயஸூரிகளை ஏகாஸாரனவாகளுககு விபாதிபதி யுணடோ? எனனில, தாநதாம அநுபவிதத குணஙகளிலேறறத்தை'நான முநதுறச சொலல, நான முநதுறச சொலல' எனறு ஒருவாகொருவா பிணஙகாநிறபாகள [பிதறறும] - ஜ்வாலஸநநிபதிதரைபபோலே கூபபிடாநிறகை [குணஙகெழுகொளகையினனே] - ரதநாகரம போலே ஏவமவிதமான குணங்கள வநது சேருகைககு ஆஶரயமாயுளளா னென்னுதல, இககுணஙகள வநது கெழுமுகையை ஸவபாவமாக உடையானெனனுதல பிணஙகி அமரா பிதற்றுங குணமகெழுகொளகையினனான ஈசனைக கண்டு, அணஙகென ஆடும எனஙகம வணஙகி வழிபடும அனறிககே, அணஙகென ஆடும எனஙகம வணஙகிவழிபடு மீசன, பிணஙகியமாபிதறறும குணஙகெழுகொளகையினனகிறா ரெனகிறாா நிதயஸூரிகளுடைய யாதரையே தமமுடைய காரணஙகளுககும யாதரையாயச செலலாநினற தெனகிறாா

ஈடு —நாலாமபாடடு தம்முடைய மநோவாககாயங்களுக்கு அவனயகக லுண்டான பராவண்யம காதாசிதகமாய் விடுகை யனறிககே, நிதயஸூரிகளைப போலே யாதரையானபடி சொலலுகிறார்

நாலாமபாடடு - அணங்கென இதயாதி கீழிறபாடடில இபபாடடுகெகுவாசி-இதுதானே யாதரையாகை

acharya.org

அணங்கேன வாடுமேனங்கம வணங்கிவழிபடு மீசன, பிணங்கியமராபிதறறும குணங
கேழுகோளகையினனசிடா எனனுதல், பிணங்கியமராபிதறறும குணங்கேழுகோளகையினு
னன ஈசனை யநுபவிதது, அணங்கேன வாடு மேனங்கம வணங்கிவழிபடு மேனனுதல தைவா
விஷ்டமேனனலாமபடி ஆகிற என் அங்கம, வணங்கியதுதானே யாதரையாயச செலலுமபடி
யிருகிற ஈசன *([பிணங்கியமராபிதறறும] - தாநதாம அநுபவிகிற குணங்களுககு ஏறறனு சொல்
லபபுகுகு, எதிரிசொலலுகிற குணங்களுககு ஏறறம சொலலித தலைகககடடுகை) தாநதாமகுபபடட
குணங்களைச சொலலி, 'நான முநதுறசசொலல, நான முந்துறசசொலல' எனறு பிணங்கி நிதய
ஸூரிகள ஜவரஸநிபதிதரைபபோலே அடைவுகெடக கூபபிடுகிற குணங்கள வநது சேருகை
ககு ஆஶரயமானவன ரதநாகரமபோலே குணங்கள சேருகைககு ஆஶரயமாயுள்ளா னெனனு
தல்; இக்குணங்கள வநது கெழுமுகையை ஸவபாவமாக வுடையவ னெனனுதல ஸாவ
ஜஞானவாகள படுகிற பாடு எனனுடைய கரணங்களுககும உண்டாகாநின்றதுகிடீ ரெனகிறா

ஐந்தாம் பாட்டு.

கோள்கைகோளாமையிலாதான, எளாநலிராகமிலாதான்
விளகைவிள்ளாமைவிருமபி, உள்கலந்தார்க்கோரமுதே.

ஆ—(கொளகை) இபபடி நிரஹேதுகமாகத் தாம பெறற ஸமருததியைத தம்மு
டைய பரீதயதிஶயததாலே நடுவே பேசி, பினனையும பகவதபரிசாயோந்முகராயத தாகளு
டைய அநாஹதையாலே கூசியிருநதவர்களைக் குறித்து, அவாகளுடைய கூசசம போமபடி
பினனையும எமபெருமானுடைய குணங்களைச சொலலுகிறா

ஸவசரணயுகளபரிசாயாபேகஷையுடையா யிருபபாருடைய உககாஷாபகாஷமபாராதே
அடிமை செயவிததுககொளளும ஸவபாவ னெனனுமிடம, "ஈடுமெடுபபும" எனனும பாட
டாலே பிறந்தது, இனி அவாகளை அடிமைசெயவிததுககொளளு மிடததில, அவாகளை எலல
ரையு மொகக அநதாங்க பஹிராங்க ஸாவஶேஷ வருதிதியையும செயவிததுககொளளும ஸ்வபாவ
னுமாய, அவாகளபகல ஸ்நேஹாபேகஷா வைஷமயம பணணாதே ஸமாநமா யிருககும இப
படி ஶீலவானு யிருககிறவன ஆஶரயிததா ரெலலாகளும ஒக்க தனனையே பாராயணமாகக
கொடாதே, சிலாகளுக்கே தனனைக கொடுபபா னென? எனனில,—அதுகுகு காரணம - வேறு
ஒரு பலயோஜநதைப பறறித தனனை விடுகையும, தனனையே பாராயணமாகப பறறித தனனை
விடாமையும இவறறைப பாரதது, தன்னையே பாரபயமாகப பறறி விடாதவர்களுககுத தன

முதலின அரதததில, வணங்கி வழிபடுகைக்கு விஷயமான ஈசன எபபடிபபடடவனெனனில,—
பிணங்கியமரர் இத்யாதி யெனறு ஸகதி இநத அவயத்துக்கு ஶபதாரதம - தைவாவிஷடம் இதயாதி
இதுதானே யாத்ரையாம் எனறது - 'வழிபடுமெ' எனகிற வாத்தமாராதம ஏகாஸரானவர்களுக்கும பிணக
முணடோ? எனன,—நாந்நாம் இதயாதி அடைவுகெட எனறது - ஒருகுணத்தைசசொலல இழிகிது வேறொரு
குணத்தைச சொலலுவாக னெனறபடி ஆஶரயமானவன - கொளகலமானவன கெழுமுகை - சேருகை
கொளகை - ஆஶரயமும, ஸவபாவமும, காவலிக்கையும கெழுமுகையெனறது - "கெழு" என்றதினுடைய
பாகருதி த்விதீயாரதததில, கொளகையினுன - ஸவபாவமாக வுடையவ னெனறபடி. தவிதீயாரதததில
"அமராபிதறறும"எனறு விஶேஷித்ததுக்குத தாத்பரியம ஸர்வஜ்ஞானவர்கள் இத்யாதி "எனகிறம" எனறு
ஶரீரத்தைச்சொனனது-மநோவாக்குகளுக்கும உபலக்ஷணம (ச

* குண்டலிதம க்வாசித்க மெனபா

acharya.org

ஸ்ரீயே போகயமாகக கொடுகக்கும அலலாதாகக்குத தனனையொழிய பரயோஜநாநதரங்களைக கொடுகக்கும

'ஓ —அஞ்சாமபாட்டில, அநநயபரயோஜநாகக்கு எமபெருமான நிரதிசய போகயனு மெனகிறார

[கொளகை கொளாமை யிலாதான] - ஆஶ்ரிதரோடு தான பரிமாறுமிடததில அவாகளபககல தாரதமய மிலலாதான [எளகலிராகமிலாதான] - எலலாரையுமொகக ஸநேஹித திருபபன [விளகையெனறு தொடஙகி] பரயோஜநாநதரங்களைககொணடு அகலுமோ? அநந்ய பரயோஜநனுய அகலா தொழியுமோ?' எனறு மிகவும அநுஸநதிததது

ப —அநந்தரம, அநநயரான அதிகாரிகளுககு போகய னெனகிறார

கொளகை - (குணமபாரதது கனககக) கொளளுகையும, கொளாமை - (குணஹாநியாலே) கைவிடுகையும, இலாதான - இலலாதவனுய, எளகல - (கைவிடுகைககு அடியான நெஞ்சில) நெகிழசசியும, இராகம - (கைக்கொளளுகைககு அடியான) ராகமும, இலாதான - இலலாத ஸாதாரணனுனவன, விளகை (பரயோஜநாநதரங்களைககொணடு) விடடுபபோகையையும, விளளாமை - (அநநயபரயோஜநராய) விடாதொழிகையையும, விருமபி விருமபிப பாரதது, உளகலநதாகக்கு - (தனனோடு அநநயராய, உடபுகுந்தாகக்கு, ஓர அமுது அதவிதீயமான நிதய போகயமாம

இ —அஞ்சாம பாட்டில, திரியவும தாம அதிகரித்த காரயததே போநது, அவன அநநயபரயோஜநாகக்கு நிரதிசயபோகயனு மெனகிறார

[கொளகைகொளாமை யிலாதான] - ஆஶ்ரிதரோடு பரிமாறுமிடததில அவாகளபககல தாரதமயமபாராதவன் அதாவது - 'இவன உதகருஷடன அநதரங்க வருததியைக கொளளுவோம, இவன அபகருஷடன புறததொழிலைக கொளளுவோம' எனனுமனவ யிலலாதவன [எளக விராக மிலாதான] - அடிமைகொளளு மிடததில வாசியிலலையே யாகிலும அவவாசியை நினைதிருककுமோ? எனனில,—ராக தவேஷ விபாக மினறிககே எலலாகக்கு மொகக வதஸலனு யிருककும ஆனுல, இவன தனனைகவிடடுனாபககல பாரகக்குமது எது எனனில, - [விளகை விளளாமை விருமபி] - விளகை - பரயோஜநாநதரங்களைக கொணடு விடுகை விளளாமை - அநந்ய பரயோஜநனுகை விருமபி - ஆதரிததுப பாரதது [உளகலந்தாகக்குஓர்முதே] - அநநய பரயோஜநாகக்கு நிரதிசய போகயனு யிருककும

ரடு —அஞ்சாம்பாடடு. திரியடடுமே தாமஅதிகரித்த காரயததிலே போநது, ஸாவேஶவரன், தனபககலிலே சிலா வந்து கிடடினுல் 'இவாகள பரயோஜநாநதரத்தைக கொணடு அகலுவர்களோ? நம்மையே பரயோஜநமாகப பறறுவாகளோ?' என்று ஆராயந்து, தனனையே பரயோஜநமாகப பறறினவாகளுககுத் தானும நிரதிசயபோகயனுயிருकक மெனகிறார

அஞ்சாமபாடடு - கொள்கை இதயாதி "விள்கைவிளளாமைவிருமபி" இதயாதியைக கடாகஷித்து அவதாரிகை-திரியட்டும் இத்யாதி அவதாரிகையிலே, * அமபரீஷனைபபரீக்ஷித்த பாகாரதததை யநுஸநதிபபது திரியட்டும் - புஸ்ச ஆராயந்து எனறது - 'விருமபி' எனறததைபபறற

---

* "ஸ்வ ஸ்ரீஷொநாக கஶ்ஸ்ஹமவஷ்வாஸநம் க்ரதவாநுதஷாநீம தாக்ஷ்ரூ
வெஸ்ரவாவதம் க்ரக்ஷா ஸ்வயு ஊம்ஹ்ராக்ரதிஜெவாவாஷாய ஸவெஶ்ரவஸ்ஸ்ஹியாநஷ்ரூக்ஷா
ஜெஞ்ரொக்ரயிவொர்ஹமசாமதி ஸ்வஷ்ஹீஷ்ம வர்ம வ்ரணீஷ்ஷ ஹ்தி ஸ்ஸ்வாநு ஸ்ரீஷ்ஷ்ஷ
ஸஹம் தெவதாஹ்ரவரொ ந கிஹ்ர ஹமவதெகவாரு தஸ்ரூதம்மவ ஹ்தி ஸ்ஸ்வாநு, தத

acharya.org

[கோளகை கோளாமையிலாதான] - 'இவன ஜநமவருததஜ்ஞாநங்களால உயாந்தா னொருததன இவனை அந்தரங்க வருததி கோளவோம, இவன அவறறால தாழந்தானொருவன இவனைப பறததொழில் கோளவோம' எனனுமவை யிலலாதான வருததிகோளளுமபோது இல்லையாகில, திருவுளளததாலே தான நினைததிருககுமோ? எனனில,—[எளக லிராக மிலாதான] - திருவுள்ளததாலே சிலரை இகழநதிருததல, சிலரை ஆதரிததல செயயான 'ஈடுமேடுபடுமிலீசன' எனற விடம - ஸ்வீகாரஸமயததில குறைபாரா னெனறது, இங்குப பரிமாறறததில தரமிடமேகோளளா னெனகை [விளகை இதயாதி] - இது ஒனறுமே பாரபபது விளகை - பரயோஜநங்களைக கோணடு விடகை விளளாமை - அநநயபரயோஜநனுகை விருமபி-ஆதரிதது. [உளகலந்தாககு]- இவனையே பரயோஜநமாகப பறறி இவனுடனே ஒருநீராகக கலந்தவாகளுககு [ஓரமுதே]-அத விதியமான அமருதமா யிருககும, ஆராவமுதிறே (ரு)

ஆறாம் பாட்டு.

அமுதமமாராகடகீநத, நிமிர்சுடராழிநெடுமால
அமுதிலுமாறறவினியன, நிமிர்திரைநீளகடலானே

ஆ—(அமுதம) ஆஶ்ரிதவதஸலனாய, ஆஶ்ரிதாகளு ஆதமதாநம பிணணும லவபாவனாய, நிரவதிகதேஜோவிஶிஷடனான திருவாழியை யேநதின அழகாலே அமருததததிற்காடடிலும பரமபோகயனாயிருநதவனுடைய திருவாழியும் கையும கணடுவைததது, சிலா அதிக்ஷுதரமான பரயோஜநாநதரங்களைக கொணடுபோவதே, எனன பாகயஹீநரோ! எனறுகொண்டு கீழப்பாடடில பரஸதுதமான பரயோஜநாநதராதிகளுடைய இழவை அநுஸந்திகது இனனுதாகிறார்

ஓ.—ஆறாமபாடடில, நிரதிஶயபோகயனான எமபெருமானை உபாயமாகபபறறி பரயோஜநாநதரங்களைகொணடு அகலுகிறவாகளை இகழகிறார

[அமுதமெனறு தொடஙகி] - 'ஸ்ரீதரபுருஷாததததை அபேக்ஷிகிறார்' எனறு இகழாதே தேவகளுககுக கடலைக கடைநது அமருததனைக கொடுபபதனுசெயது நிரவதிக தேஜஸகமான திருவாழியையுடையவனுமாய, ஆஶ்ரயிததமாதரதிலே அதிவியாமுகதனானவன, அவாகள போகயமாகபபறறுகிற அமருததததிறகாடடிலும நிரவதிகபோகயன [நிமிர்திரைநீளகடலானே] - தூரஸததனனறிகே, இவாகள் ஆசைபபடட அமருதம பிறநத கடலிலே ஆஶ்ரயிபபாரகு உறுபபாடபடி கணவளாநதருளுகிறவன

கோளகை, கோளாமை - அஙகீகரிக்கையும அஙகீகரியாமையும எள்கல்-உபேக்ஷிகை, இராகம்-ஆதரிகை புகருக்கியைப பரிஹரிகிறார - ஈடுமேடுபடும்இதயாதி பரிமாற்றத்தில் - கைஙகாயமகொளளுமிடத்தில விள்கை விள்ளாமை - த்விதியாநதம விள்கை யாவது - தனனைவிடகை விள்ளாமை யாவது - தன்னைவிடாமலிருககை விரும்பி எனறு - ஆதரமாய, விசாரித தெனறபடி "வ்ரீக்ஷாஜநஜமஜாயா: கரொதி ஏவெதவாம" எனனக்கடவதிறே ஒருநீராகக் கலக்கை யாவது - அவன சதாநுவாநிதமபணணுகை அதவிதியதவோபபாதம - ஆராவமுதிறே எனறு க்ரமேண அநவயி (ரு)

ஸவெ-ஶ்வரா: ஸ்வாமாவிகாவதாரம் ஸுதுஶ்சரிதவெஷ ஸவ-ரக்ஷிஷ்டம் ஸுதிஷ்டவாநு - உதி ஸ்ரீ விஷயதெ-வெதுதெ" எனறு அடையவளைந்தானருமபதம காணததககது,

acharya.org

ப — அநந்தரம், பரயோஜநாந்தரபரர்களுக்கு அபேக்ஷிதபலத்தைக் கொடுத்து, அநந்யர்களுக்கு அதிஶயிதபோக்யம் தானேயா மென்கிறார்

அமரர்களுக்கு - (சாவாமைக்கு ஆசைப்பட்ட) தேவர்களுக்கு, அமுதம் (அதுக்கு மருந்தான) அமிருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனாய், நிமிர் சுடர்-வளருகிற சுடரையுடைய, ஆழி - திருவாழியையுடையனாய், நெடுமால் - நிரவதிகமாஹாத்மியயுக்தனுமாய்க்கொண்டு, நிமிர் - (தன்னோடுடைஸம்பந்தத்தாலே) வளர்ந்துவருகிற, திரை - திரைகளையுடைத்தாய, நீள் (தன்னுடைய பெருமைக்கீடான) பரப்பையுடைய, கடலான - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன், அமுதினும் - (அக்கடலிற்பட்ட) அமிருதத்தினும், ஆற்ற இனியன - மிகவும் இனியன் கடலிலே தோற்றியிருக்கச்செய்தே, கடைந்த அமிருதத்துக்கும் கிடந்த அமிருதத்துக்கும் வாசி யிருக்கிறபடி.

இ — ஆழ்வார்பாடலில், நிரதிஶயபோக்யனான அவனை உபாயமாகப்பற்றி பரயோஜநாந்தரங்களைக் கொண்டு அகலுகிறவர்களை நிந்திக்கிறார்

[அமுதமமர்கடகீந்த] - 'சாவாமைக்குப் பரிஹாரம்பண்ணித் தர அமைவும்' என்றிருக்கிறவர்களுக்கு, 'க்ஷுத்ரர்த்தத்தை அபேக்ஷிதர்களாக' என்று இகழாதே கடலைக்கடைந்து அமிருதத்தைக் கொடுத்த பரமோதாரன் [நிமிர்சுடராழிநெடுமால்] "நாலதோளமுது" என்றும், "அமுதென்றும் தேனென்றும்" என்றும் தம்முடைய அமிருதம் இருக்கிறபடி மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான திருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் இவர்கள் அபேக்ஷிதத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொடுத்த பரீதியால் வந்த புகர் திருவாழியிலே தோற்றியிருக்கக் 'பரயோஜநாந்தரமே யாகிலும் நமமைக்கொண்டு பெற்றபெற்றோமே' என்று இவர்களைப்பற்றி வியாமோஹத்தை யுடையவ னென்னவுமாம் [அமுதினுமாற்றவினியன்] இவர்கள் 'போக்யம்' என்றிருக்கிற அமிருதத்திற்காட்டில் நிரதிஶயபோக்யனானவன் வாசியறிவார்களாகில் அவனையேகிடீர் பற்ற அடுப்பு தென்னக்கை பிள்ளைதிருவழுதிநாடுதாஸர்வார்த்தை [ஆற்றஇனியன்] - மிகவும் இனியன் [நிமிர்திரை நீள்கடலானே]- அவ்வமிருதமடுங்க கடலிலேகிடீர் அவன் சாய்ந்தருளுகிறது தன் வாசியறியாதே யிருப்பார்க்கும் எழுப்பிக் கடைவித்துக்கொள்ளலாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் [நிமிர்திரை] - அவனோடுடை ஸம்பந்தத்தாலே கொந்தளித்த திரை [நீள்கடல்]- "தாளுந்தோளும் முடிகளும்" என்கிறபடியே அஸங்குசிதமாக கண்வளர்ந்தருளுக்கைக்கு இடம் போந்திருக்கை

ஈடு — ஆழ்வார்பாடு அவனபடி இதுவாயிருக்க, அவனைவிட்டு பரயோஜநத்தைக் கொண்டு அகலுவதே! என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களை நிந்திக்கிறார்

[அமுதமமர்கடகீந்த] - 'என்ன பரமோதாரனோ?' என்கிறார் 'நீவேண்டா, எங்களுக்குச் சாவாமைக்குப் பரிஹாரம் பண்ணித்தரவேணும்' என்றவர்களுக்கு அவர்களுக்கு ஹிதமான பதார்த்தத்தைக் கொடுத்து விட்டேனே! அவர்கள் பரயோஜநத்தை அருவருத்து, தாமுகந்த பரயோஜநத்துக்குஉண்டான வியாவருத்தி சொல்லுகிறார், [நிமிர்சுடராழி நெடுமால்] - இவருடைய அமிருதம்

ஆழ்வார்பாடு அமுதம் இதயாதி அவதாரிகையிலே, "கஸ்ய வீ நாஹ்ரு ஹ்ருதயவாஸ்தாகஸ்ய ஶோஷிணீ । ஜாயதே யத்ஸுவர்ணஸ்ய நாம வொஸ்வர்ணாயஸ்ஸ்வொஷஜ:" என்றது அநுஸந்தேயம்

"ஈந்த" என்றதுக்கு ஹாவம்-என்னபரமோதாரனோ இதயாதி பரமௌதார்யமானது என்னை, நீவேண்டா இதயாதி முந்தின அமிருதபதமபோலே இது போக்யதாபரமன்று என்கிறார்-சாவாமைக்கு என்று மேலுக்கு கெலலாம் அவதாரிகை - அவர்கள் ப்ரயோஜநத்தை இதயாதி நிமிர்சுடராழி - வளருகிற சுடரையுடைய திருவாழியை யுடையவன் 'ஆழிநெடுமால் அமுதினுமாற்றவினியன்' என்று கூட்டி பாவம் - இவருடைய

acharya.org

இருக்கிறபடி நாறறேளமுதிறே இவாகக அமுது, "அமுதேனறுங தேனேனறு மாழியானேனறும" எனறு கையுங திருவாழியுமாயிறே இருபபது, இவருடைய அமருதம இவரகள பரயோஜநததைத தலைககடடிககொகேகையாலே உணடான புகா திருவாழியிலே தோறறுமபடியிருககை [நேமோல]- 'நமபகககலிலே கொளளபபெற்றேமே வேறேரு பரயோஜநமாகிலும' எனறுபணணின வயாமோஹாதிசயம [அமுதிலுமாறறஇனியன] இவாகள வாசியறிவாகளாகில் இவனைககிடீா பறற அடேபபது? நமபி திருவழுதிநாடே தாஸா - இததேவஜாதி வேறும மரையோ, 'உபபுசசாறு கிளருவது எபபோதோ ?' எனறு கவிழநது பாரததுககிடபபதே இவனழகையும போகயதையையும/விடடு !' எனபராம [ஆறறஇனியன] - மிகவும இனியன [நிமிரதிரைநீளகடலானே] - 'அஸங்நிஹிதன' எனறுதான விடகிறாகளோ ! அவவமருதமபடகிற கடலிலே கிடீா அவனசாயநதருளிறறு தனவாசியறியாதிருபபாரகளும எழபபிக காயஙகொளளலாம்படி கணவளாநதருளுகிறவன * "தாளுங தோளுமமுடிகளும சமனிலாதபலபரபபி" எனகிறபடியே கண்வளாநதருளுகைககீடான பரபபையுடைததாய, ஸவஸஙநிதாநததாலே திரைககிளபபததையுடைததான கடலிலேயாயிறறு, சாயநதருளிறறு. "மாலுங்கருங்கடலேயெனனேறறுய" எனனககடவதிறே (சு)

ஏழாம் பாட்டு.

நீள்கடல்சூழிலஙகைககோன, தோளகள தலைதுணிசெயதான்
தாளகள தலையிலவணஙகி, † நாள்கடலைககழிம்னே

ஆ —(நீளகடல) இபபடி பரமஶீலவானுய, ஆஶாரிதவிரோதி நிரஸனைகபோகனுயிருநத எமபெருமானுடைய திருவடிகளை, ஒனறுங கூசாதே உங்கள தலையாலே வணஙகிக கொணடு காலததைப போகககொளளுஙக ளெனகிறா

ஒ —ஏழாமபாடடில, பஜமாநரான உங்களுககு அவனைக காணகையிலுளள ஆசையாலே ஓரோதிவஸம ஓரோ கடலபோலே நெடிதாயக காலசேஷபம அரிதானுல பெருமானுடைய வீரசரிததததை அநுஸநிததது திருவடிகளைத தலையாலே வணஙகிக காலததைப போக

இதயாதி அதிலபாமானம-அமுதேன்றும் இதயாதி ஞானடாநதிருவநதாதி(அரு)-ஸ்தபபோகயமான அமருதமெனறும, ஸாவாஸ ஸமவாயமான தேனெனறும, நிரதிஶயபோகயமான திருவாழியை யுடையவ னெனறும எனறபடி அமாாகடகமுதமீநத நிமிரசுடாழியெனறு கூடடிந தாதபாயம-இவர்கள ப்ரயோஜந இதயாதி நேடுமால் - மிகக வயாமோஹத்தை யுடையவன இவாகள இவன வாசியறியாமல, நிரதிஶயபோக்யமான ஆராவமுதை விடடு, பரயோஜநாநதர்தததைக் கொணடகலவதே யெனறு ஆம அருளிசசெயததுககு ஸமவாதம நம்பி இதயாதி வேறும் மரையோ - கேவல கவயமோ? மரையோ வெனறது - ஜஞாநமாநதயத்தையும, கவிழநது கிடககையையும பறற இவனழகையும் - நிமிரசுடாழி' 'எனறு அழகையும, "அமுதிலுமாறறவினியன" எனறு போகயுதையையுஞ சொலலுகிறது நிமிர்திரை - கொநதளிகிற அலை விவாணம - அவ்வம்நுதம் இதயாதி பலிதம - தன்வாசி இதயாதி. இதுகு - 'அமரா' எனறதிலே நோககு 'நீள, நிமிரதிரை' எனற விஶேஷணதலயுததுககும பாவம தாஞந்தோளும இதயாதி நளிர் நீர்க்கடலை இதயாதி - குளிரநத ஜலததை யுடைய கடலை ஸருஷடித்து, தனனுடைய ஒபபினறிகே யிருக்கிற திருவடிகளையும திருநதோளகளையும திருமுடிகளையும பலபலவாகபபரபபி யெனறபடி ஸவஸஙநிதாநததாலே திரைககிளபபததையுடைததாயிருககுமெனனுமதுகு பரமாணம-மாலும் இதயாதி முதல திருவநதாதி (கசு) அவன திருமேனியை நீ ஸபாஶிக்கப பெறறு, அநத ஸபாஶததாலே கொநதளிகிற கறுததநிறத்தையுடைய கடலே! இபபேறு பெறுகைககு எனன ஸாதநாநுஷ்டாநமபணணினாய? ஏனறபடி காமேண அவவ.? (ஈ)

* திருவாயமொழி அ ம - அ † நாழகடலெனறும பாடம

acharya.org

குங்கோ ளெனகிறார், ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸந ஶீலனான தஶரதாதமஜனை ஆஶ்ரயித்து நிரதுக்கராங்கோ ளெனறுமாம

ப—அநந்தரம், "தஶரதவீரஶ்ரவஸிதம்" எனனுங் கணக்கிலே விரோதிநிரஸந ஶீலனான சகரவாததிதிருமகனை ஆஶ்ரயித்துக் காலத்தைக் கழியுங்கோ ளெனகிறார்

நீளகடல - நீண்ட கடலாலே, சூழ - சூழப்பட்ட, இலங்கை - லங்கைக்கு, கோன - நாயகனானவனுடைய, தோளகள-இருபது தோளையும, தலை - பத்துத்தலையையும, துணிசெய்தான - துணித்தவனுடைய, தாளகள - (யுத்தகாலத்தில புகுந்திட்ட) திருவடிகளை, தலையில வணங்கி - தலையாலே வணங்கி, நாள கடலை - காலமாகிற கடலை, கழிமின கடவுங்கோள தலையில என்று ஐந்தாம வேற்றுமை 'தலைதுணி செய்தான' எனகிற ஒருமை - ஜாதிபரம 'ஏகஶேஷ்ய ந்யாயம்' இதயாதி கணக்கிலே, காலக்ஷேப விரோதியான இந்தரியபாரவஶ்யாதிகளை அறுத்துத் தருவான, ராவணாந்தக னெனறு கருத்து

இ—ஏழாமபாட்டில, அவன போகயத்தை நெஞ்சிற்பட்டால,பராபதியளவுஞ் செல்ல, சகரவாததிதிருமகனுடைய வீரசரித்தகதை அநுஸந்தித்துக் காலத்தைப போகக்குங்கோ ளெனகிறார்

[நீளகடலசூழிலங்கைக்கோன] - ஶரதயோஜந விஸ்தீர்ணமான கடல - அகழ, அது மிகையெனனுமபடி. அரண் மிகக ஊர, அவை மிகையெனனுமபடி. ராக்ஷஸனானவன மிடுக்கு [தோளகள தலை துணிசெயதான] - 'அகப்பட்டானிறே" எனறு கொன்றுவிடாதே, தோளகளைக் கழித்து, தலைகளை காமத்திலே யறுத்து, அவன இளைத்து நின்றவளவிலே 'நீ இளைத்தாய, இன்று போயப பின்னைவா' எனறு போதுபோக்காக்க கொன்றபடி [தாளகள தலையில வணங்கி] - திருவடிகளிலே நிரமமனாய வணங்கி [நாளகடலைக்கழிமினே] - ஜ்ஞாநமபிறந்தால பராபதியளவும 'ஒருபகலாயிரமூழி' என்னுமாபோலே காலக்ஷேபம் அரிதாயிறே யிருப்பது திருவடியைப்போலே தசரதாதமஜனுடைய வீரசரித்தத்தை அநுஸந்தித்துக் காலத்தைப்போக்குவது, அன்றிக்கே, சகரவாததிதிருமகனை ஆஶ்ரயித்து ஸம்ஸாராணவத்தை மாறறிக்கொள்ளப பாருங்கோ ளெனகிறா ரெனறுமாம நாழ - குறறம

ஈடு—ஏழாமபாட்டு அவன நிரதிஶயபோகய னெனறீர, அவனை பராபிக்குமளவும் நடுவே காலக்ஷேபம் பண்ணுமபடி யென? எனன, அதுக்கனறோ மனத்துக்கினியானுடைய குணங்களிருக்கிறது எனகிறார்

[நீள்கடலசூழிலங்கைக்கோன இதயாதி] - 'பரந்தகடலை அகழாகவுடைத்தாய, அது தானும் மிகையாமபடியான அரணை யுடைத்தாயிருந்துள்ள லங்கைக்கு நிர்வாஹகனலலேனோ' என்னும்துரபிமாநத்தாலே 'சகரவாததிதிருமகன' எனறு மதியாதே எதிரிட்ட பையலுடைய [தோளகள தலைதுணிசெய்தான] - 'அகப்பட்டாதவன அகப்பட்டான, தப்பாமல கொன்று விடுவோம்' எனறு பாராதே, தோளைக்கழித்துத் தலையைச்சரித்துப் போதுபோக்காக நின்று கொன்றபடி அவனுடைய வீரசரித்தங்களைக்கொண்டு திருவடியைப்போலே போதுபோக்கி [நாளகடலைக் கழிமினே] - அவனு

ஏழாமபாட்டு - நீள்கடல் இத்யாதி 'நாளகடலைக் கழிமினே' எனற பத்ததைக் கடாக்ஷித்து பரஸ்ரோதஸா ரூபேண ஸங்கதி-அவன் இதயாதி மனத்துக்கினியான் - சகரவாததிதிருமகன

அரண் எனறு அநந்தாத்விதீயம் நீளகடல் இத்யாதி - ஹேதுகாபாவம் தனித்தனியே சொன்னதுக்கு பாவம் - அகப்பட்டாதவன் இத்யாதி சரிந்து - சேதித்து தலையில் - பஞ்சமீவிபக்தி, 'தலையாலே' யெனறபடி தலை துணிசெய்தான தாளகள வணங்குகையாவது - வீரசரிதாநுஸந்தாந மெனறபடி திருவடியைப் போலே

acharya.org

டைய போகயதை நெஞ்சிலேபட்டால, அவனை பராபிபவதற்குமுனபு நவுபட்ட நாள ஒருகட போலே தோறறுமாயிறறு அனறிககே, சகரவாததிதிருமகனை ஆஶ்ரயித்து ஸம்ஸார துரிததை கழிததுககொளளுங்கோ ளெனகிறாராதல (

எட்டாம் பாட்டு.

கழிமினதொண்டீர்களகழிததுத, தொழுமினனைதொழுதால
வழிநினறவலவினைமாள்விதது, அழிவின்றியாகநநருமே

ஆ—(கழிமின) அவனைத தொழுமிடதது, முன்னுறத ததவயதிரிகத ஸாவவிஷயங களையும விடுங்கோள அவனைததொழவே, ஸவவிஷய கைங்கரய பரதிபநதகமான உங்கள வினைகளைப போககி, நிதயஸிததமான அநதக கைங்கரயரூப மஹாஸமபததை உங்களுககுத தநதருளு மெனகிறார

ஓ—எட்டாமபாட்டில, அநநய பரயோஜநராய பஜிககுமவர்களுககு, விகநநசளை யெலலாம போககி அடிமையாகிற அழிவிலலாத ஸமபததை எமபெருமான தரு மெனகிறார

[கழிமின தொண்டீர்களா] - பாஹ்யருசிகளை விடுங்கோள [கழிததுத தொழுமின] அவஶ்யம அவறறைவிட்டு எமபெருமானை ஆஶ்ரயியுங்கோள [அவனைத தொழுதால எனறு தொடங்கி] - ஆஶ்ரயிககுமவனுககு ஆஶ்ரயணநதானே பரயோஜநம போநதிருககச்செயதே, பகவதபராபதிககு விகநமான அவிதயாதிகளைப போககி

ப—அநநதாம, அவனவிஷயததில அஞ்சலிமாத்ரமே அநாதிஸிததவிரோதியைக கழிததது நிதயபுருஷார்ததததைத தரு மெனகிறார

தொண்டீர்களா சபலரான நீங்கள, கழிமின - (உங்கள சாபலயததைக) கழியுங்கோள, கழிததது - (அததைக) கழிததது, அவனை - (கீழசசொனன) சகரவாததிதிருமகனை, தொழுமின - தொழுங்கோள, தொழுதால - தாஞ்சலிபணணின வளவாலே, வல - (அநாதிஸிததமாய அநுபவிததுக கழிக்க) அரிதான, வழிநின்ற வினை - பராபயபரதிபநதகபாபங்களை, மாளவிததது - இலலையாகி, அழிவின்றி - மீடசியிலலாதபடி (நிதயமாய), ஆகநம - (ஸவபராபதிரூபமான) ஐஶ்வரியாபிவருததியை, தருமே - அவன தநதருளுகை அறுதி தொண்டீரெனறு பகவதபராயணரைச சொலலி, கழிமினெனறு - இதரநிவருததியைச சொலலிறறுகவுமாம

இ.—எட்டாமபாட்டில, சகரவாததிதிருமகனை ஆஶ்ரயித்து விஷயபராவணயததைத தவிரவே, பராபதிபரதிபநதகங்களைப போககி நிதயகைங்கரயததைத தரு மெனகிறார

[கழிமின தொண்டீர்களா] - பகவத்விஷயததிலே ரசையுடையீர! விஷயங்களில ருசியைக கழியுங்கோள [கழிததுத தொழுமின] - இநத விஷயங்களில ருசியைககழிததது அநதச சகரவாததி திருமகனைத தொழுங்கோள 'கழிததது' எனகிற அநுபாஷணததாலே - விஷய

யென்றஇடத்திலே - "காடஶ்ஹ-ணொநந-வைஹ-ருவிஶ" இதயாதயநுஸந்தேயம தவிரியாததத்துக்கு, நாளகடலெனறதுகு - நாளெனது காலமாய், காலோபலக்ஷித ஸம்ஸாராணவ மெனறபடி. காமேண அநவயி

acharya.org

விரகதி தானே பரயோஜநமாகப போருமெனகை, கழிககையாவது - 'இது பொலலாது' என றிருககை [அவனைததொழுதால] - கருமபுதினனக கூலிபோலே, தொழுகை தானே பரயோஜந மெனகை [வழிநினற வலவினைமாளவிதது] - ஸவயமபுரயோஜநமான ஆஶரயணததுககு பல மிருககிறபடி. 'இவவாதமாவுககு ஸவரூபாநுபாதியோ?' எனனுமபடியிருககிற பரபல காமங களை ஸவாஸநமாகப போககி, நடுவேநினறு பராபதியை விரோதிகிற காம மெனனவுமாம [அழிவினறி யாககநதருமே] - அபுநராவருததி லக்ஷணமோக்ஷமான நிரவதிக ஸமபததைத் தரும, அதாவது - கைங்காயமதரும இவவாதததில ஸமஶயமிலலை

ாடு — எடடாமபாடட சகரவாததிதிருமகனுடைய வீரசரிததததை அநுஸநதிதது இதர விஷய பராவணயததைத தவிரவே, அவனதானே பரதிபந்தகங்களைப போககி நித்யகைங்காயத தைத தநதருளு மெனகிறார

[கழிமின] - பாஹயவிஷயங்களிலுணடான ருசியைக கழியுங்கோள கழிக்கையாவது- 'போல்லாது' எனறிருககை இநத ருசியைப பூணகடடிககொளளத தேகிறவாகள கழிககசசொன னால கழியார்களிறே, பகவதவிஷயததில சாபலமுடையீர்! கழிககப பாருங்கோள [கழிததுத தொழுமின்] - 'அவனைததொழாநிறகசசெயதே இதுவும கரமததாலே கழிகிறது' எனறு இராதே அவஶயம் கழிததே தொழுங்கோள் 'கழிமின' எனறுவைதது, கழிதது எனறது இதரவிஷயங களில் விரகதிதானே பரயோஜநமாகப போருமெனகை. 'தொழுமின' எனறுவைதது, தொழுதால் எனகிறது - கரும்புதினனக கூலிபோலே ஒருபல மிலலையே யாகிலும தொழுகைதானே பலமபோரு மென்கை இபபடிசெயதால; [வழிநினறவலவினைமாளவிதது] - 'இவவாதமாவுககு ஸ்வரூபாநு பந்தியோ' எனனுமபடி பொருநதியிருககிற பரபலகாமங்களை வாஸநையோடே போககி வழிநினற வலவினை - நடுவேநினறு பகவதபராபதியை நிரோதிகிற காம மெனறுமாம [அழிவினறியாககந தருமே] - "அவவாதராவததெ" எனகிறபடியே அபுநராவருததிலக்ஷண் மோக்ஷததைத தரும (அ)

ஒன்பதாம் பாட்டு.

தருமவருமபயனுய, திருமகளார் தனிக்கேள்வன
பெருமையுடையபிரானுர், இருமைவினைகடிவாரே

எடடாமபாடடு-கழிமின் இத்யாதி 'கழித்து, வழிநினறவல்வினை மாளவிததழிவினறி யாக்கதரும்' என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷிதது அவதாரிகை - சக்ரவர்த்தி இத்யாதி

அநாதிகால வாஸிததததைப போக்கப போமோ? எனன, கழிக்கையாவது இத்யாதி - 'தொண்டீர்' எனறதுக்கு பாவம - இந்த ருசியை இதயாதி 'கழிதது' எனறததை, 'தொழுமின' எனறதுக்கு ஶேஷமாகி பாவம-அவனைத தொழா நிற்க இதயாதி 'கழித்து' எனறததை, 'கழிமின' எனற கீழிறபதத்தோடே கூடடித் தாதபாயாநதரம-கழிமினென்று இத்யாதி அநுவாததத்துக்கு பாவம-தொழுமினென்று வைத்து இத்யாதி கரும்பு தினனக் கூலியிலலாதாப்போலே யெனறபடி. வழிநின்ற - வழியாகநினற ஆதமாபோகிற வழிகளதோறும நினற எனறாய, ஸ்வரூபாநுபாதியோ வெனனுமபடி நினற வெனனுதல, பகவத்பராபதிக்கு நடுவே பரதிபாதகமாக நினற வெனனுதல ஆக்கம் - ஸமபத்து மோக்ஷமாகிற ஸமபத தெனறபடி அவதாரிகையில கைங்காயமாக அருளிசசெயகையாலே இங்கே அர்தாநதரமாகக் கணடுகொளவது தொண்டீரான கழிமின, கழித்து அவனைத் தொழுமின, தொழுதால தொடகி அநவய (அ)

acharya.org

ஆ —(தருமம்) பாதிபாதகங்களைப் போக்கி அநுபவ பெறுதற்கரிதான ஸம்பத்தைக் கொடுக்கிறாளும்படியதில், பிராட்டியோடே கூட நின்று தந்தருளுமென்கிறார்

ஒ —ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆஶ்ரயிப்பாருடைய விகாரங்களை நீக்கி நித்யகைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கும்போது, பெரியபிராட்டியாரோடே கூடிநின்றே ஸாதாரணமாகக்கொடுக்கு மென்கிறார்

[தருமென்று தொடங்கி] - உபநிஷத்ப்ரஸித்தமான பரமபுருஷார்த்தங்களைக் தரும் பெரியபிராட்டியாருடைய குணங்களுள்ள நாயகன் [பெருமையென்று தொடங்கி] - ஸ்ரீயபதித்வ நிபந்தநமான பெருமையையுடையராய ஆஶ்ரிதாநுகூலாஹகஸ்வரூபராய அவர்களுடைய புண்யபாபஸ்வரூபமான காமங்களைப் போக்கும் ஸ்வபாவரானவர் காமத்தினுடைய பாரம்பர்யே ஜநரூபமான திருமகளார் ரென்றுமாம்

ப —அங்ஙனாம், ஸ்ரீயபதியான அவன் பாதிபாதகங்களைத் தன் ஸங்கல்பத்தாலே போக்கு மென்கிறார்

தருமம் - தாமங்களுக்கும், அரு - பெறுதற்கரிய, பயனாய - பரயோஜநமாயிருக்கிற திருமகளார் - லக்ஷ்மியாகிற நாரீஸமுதாயமைக்கு, தனிகேளவன் - அநுவிதேய ரானாயென்கிற பெருமையுடைய - பெருமையையுடைய, பிரானார் - ஸர்வேஶ்வரன், இருமை - புண்யபாபரூபமான இரண்டுவகைப்பட்ட, வினை - காமத்தையும், கடிவார் - முனிவர் கடிதல் - முனிதல் "அவ்வருமபயனாயவறறைத் தரும் திருமகளார்" என்னவுமாம் இவை யிரண்டு விசேஷணமும் தனிகேளவனோடே யொட்டியுஞ் சொல்லுவர்

இ —ஒன்பதாம்பாட்டில், தன்னைப்பற்றின மர்தாதிலே இதெல்லாஞ் செய்தருள கூடுமோ? என்னில், "நகஶ்சிந்நாவ்ரராயுதி" என்னுமவள் அருகே யிருந்து தருவிக்கு மென்கிறார்

[தருமவருமபயனாய திருமகளார்] - உபநிஷத்துக்களிலே பரம பரயோஜநமாக ப்ரஸித்தமானவறறைத் தரும் திருமகளார், காமத்தினுடைய பரம்பர்யோஜநமான திருமகளார் ரென்னவுமாம் [தனிகேளவன்] - அநுவிதேயனான வல்லபன் [பெருமையுடைய பிரானார்] - ஸ்ரீயபதித்வ நிபந்தநமான பெருமையையுடையவர் பிரானார் - ஆஶ்ரிதாநுகூலஹமே ஸ்வரூபமாயுள்ளவர் [இருமைவினைகடிவாரே] - புண்யபாபரூபமான காமங்களைப் போக்குவர்

ஈடு —ஒன்பதாம்பாட்டு தன்னைப்பற்றினமாத்ரத்திலே இப்படி விரோதிகளைப்போக்கி இப்பேறறைத் தரக்கூடுமோ? என்னில், வேறும்அவனபடியையோ பாராப்பது! அருகேயிருக்கிற படியையும் பாராக்கவேண்டாவோ? "நகஶ்சிந்நாவ்ரராயுதி" என்பாரன்றோ அருகிருக்கிறா ரென்கிறார்

[தரும்] - இவ்வாத்மாவிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லை [அவ்வரும்பயனாய] - பெறுதற்கரிதா

ஒன்பதாம்பாட்டு - தருமவரும் - இத்யாதி 'திருமகளார்' என்றதனைப்பற்றி, அருகேயிருக்கிற படியையும் - என்றது அவ்வாறிருப்பது? என்ன, நகஶ்சித் இத்யாதி யுத்தரார்த்தமே ஹநுமாந்தம்பாதி வீதா "வாவாநாம் வாஶ்ரூணாம் வாவ்யாஹ்ருணாம் வ்ரஜ்ஜ ! காரயு கரணாரேரு ணாந் ஶ்ரீஜநாவ்ரராயுதி"

கீழிறபாட்டிலும் 'தரும்' என்றுவைத்து, பின்னையும் 'தரும்' என்றதுக்கு மாலம் - இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லை என்று பயனாய - பயனாகிய இப்பக்ஷத்தில், திருமகளார் என்றுதொடங்கி, கடிவார் அவ்வளவன்றிக்கே, அவ்வரும்பயனாய்தரும் என்று அவயம் தச்சப்தம் - பாவித்தப்ராமாணி ஶரீரகம்

acharya.org

ஶாஸதரங்களிலே பரஸிததமான பரயோஜந ரூபமானவற்றை அளிகிகே, தாமததினு டைய பரம பரயோஜநந தான வடிவுகோண்டாறபோலே யிருகிற பெரிய பிராட்டியாருககு வாலபஞகையாலே அதவிதீயநாயகனுயிருகிறவ னேனறுமாம "சுவுசெயம்ஹிகதெஜ:" (அபரமேயமஹிததேஜ:) எனகிறபடியே ஸ்ரீயபதியாகையாலே வரும ஏறறமுள்ளது இவனேது வனுகுகுமிறே லக்ஷ்மீபதியாகையாலே வநத மேனமையையுடைய உபகாரகரானவா [பிரானுா]- ஆஶிதாநுகரஹமே ஸவரூபமாயுளளவா [இருமை வினை கடிவாரே] - போவாசியேயாமபடி நாம் பணணிவைத்த இருவகைபபடட காமங்களையும போகுவா புணயபாபங்களுகுகுத் தனனில் தான வைஷமயமுணடேயாகிலும, மோக்ஷவிரோதிதவாத தயாஜ்யமாகாநினறனவிறே (கூ)

பத்தாம் பாட்டு.

கடிவார்தீயவினைகள், நொடி யாருமளவைககண
கோடி யாவடுபுள்ளுயாதத, வடிவார்மாதவனுரே

ஆ — (கடிவா) பிராட்டியோடே கூடநினறு, பெரியதிருவடிககுக கொடுததருளுமா போலே தநதருளும, அதுகுப பாதிபநதகங்களையும ஒரு க்ஷணததிலே போகியருளுமெனகிறா

ஓ —பதததாமபாட்டில, பெரியபிராட்டியாரோடு கூடவநது ஈணடி பாதிபநதகங்களைப போகியருளு மெனகிறா

[கடிவாதீயவினைகள்] பாதிபநதக காமங்களைப போகும ஸவபாவா [நொடியாரு மளவைககண] - க்ஷணமாதாததிலே [கொடியாவடுபுள ளுயாதத வடிவா] - ஆஶ்ரிதஸமாக்ஷ ணமபணணுகைககு பாதிபக்ஷ நிரஸநஸவபாவனான பெரிய திருவடியைக கொடியாக எடுகைகையை ஸவபாவமாகவுடையவர் பெரிய திருவடியை விஷயீகரிககுமாபோலே, இனறு ஆஶாயிபபாரை விஷயீகரிககும ஸவபாவ மெனறுமாம [மாதவனுா] - ஸ்ரீயபேதியானவா

ப —அநநதரம, விரோதியைப போகுமிடததில, கொடிகடடிச சடகெனப் போகு மென்கிறா

தீய வினைகள கொடிதான வினைகள, நொடியாரும - நொடிநிரமபும, அளவைககண - அளவிடதது, கடிவா - கடியுமவா, அடு - (ஆஶ்ரித விரோதிகளை) அழியசசெயயும, புள - பெரிய திருவடியை, கொடியா - கொடியாக, உயாதத - எடுதத, வடிவா - விலக்ஷணவிகாஹயுகதரான, மாதவனுா - ஸ்ரீயபேதியானவா

மணாதொடஙகி, கைஙகாயபாயநதமான பலஙகளைச சொலலுகிறது அத்தாநதரம - அன்றிக்கே இதயாதி இநத இரணடாமயோஜகைக்கு காமேன அநவயம கேளவன் - வலலபன அத்விதீயநாயகனுயிருக்கிறவன் எனறது - பெருமையின அரததம அதாவது - திருமகளாககு நாயகனுகையாலே லோகததுகு அத்விதீய நாயகனான பெருமையையுடையவனுயிருகிறவ னெனறபடி அபபடி பிராட்டியோடடைஸமபநதத்தாலே அத்வி தீயநாயகனு யிருக்குமோ? எனன, அப்பாமேயம் இதயாதி லிஙிதம பூரவமேவ 'திருமகளாரதனிகேளவனு' எனறத்தை, 'பிரானுா' எனறத்தோடே கூடடி பாவம - லக்ஷ்மீபதி இதயாதி பிரான் - உபகாரகன அநுக்ராஹகனுக அரததாநதரம - ஆஶ்ரித இதயாதி போவாசியேயாம்படி - புணயம, பாபம எனகிற பேர் வாசிமாத்ரமேயாமபடி புணயம உபாதேயமனறோ? 'போவாசியேயாமபடி' எனகிற தென? எனன, புணய பாபங்களுக்கு இதயாதி அரததத்வயததுகுகும அநவயம முனபே சொலலிறது (கு)

acharya.org

இ—பதாமபாடடில, அவள பொறுபபிகக ப பொறுசகுமிடத்தில விளமபமிலலை அரைக்ஷணததிலே பொறுபப ரெனகிறா

[கடிவாரதீயவினைகள] - தனனால போகககொளளவொணணாத கொடிய பாபங்களை போககும ஸவபாவா [நொடியாருமளவைககண்] - நொடி நிறையுமளவிடததிலே, க்ஷணமாதர, திலே யெனறபடி [கொடியாவடுபுளளுயாததத வடிவா] - பரதிபக்ஷநிரஸந ஸவபாவனான பெரி திருவடியைக கொடியாக எடுககையை ஸவபாவமாக வுடையவா இனறு ஆஶ்ரயிதகவலியை நிதயாஶ்ரிதரோடொககக விஷயீகரிககு மெனனுமிடததுசகு ஸூசக மெனறுமாம வடிவாரென தனியேயாய, அழகியவடிவை யுடைய ரெனறுமாம [மாதவனா] பிராடடி அருகே யிருந போககுவிகக வாயிறறு வினைபோக்குவது

ஈடு—பத்தாம்பாடட 'இபபடி அவனும் அவளுமாகக குறறங்களைப போகககுவது எத்தனைகாலங்கூடி?' எனனில்,—தனதிருவடிகளிலே தலைசாயததவளவிலே யெனகிறா

[கடிவார்தீயவினைகள] - காலததததவமுளளதனையும தன்னால போகககொளள வொண்ணாத கொடியபாபங்களைப போகககுவா. "வழிநின்றவல்வினைமாள்விதது" என்கிறவிட தில் - ஆஶ்ரயித்தமாதரததிலே பாபங்களைப போகககு மெனறா, "இருமைவினைகடிவா" என்கி விடததில் அவனதானானதுககுமேலே பிராடடியுங்கூட இருகரகையாலே போகககு மெனறா; எ வளவில் போக்குவது? எனனில, க்ஷணகாலத்திலே யெனகிறா இதில [நொடியாருமளவைககண்] நொடிநிறையுமளவிலே [கொடியாவடுபுளளுயாததவடிவா] - தூரததிலே காணவே பரதிபக்ஷ மணணுணணும்படியான பெரியதிருவடியை த்வஜமாக எடுக்கையை ஸ்வபாவமாக வுடையவ ரென்னுதல்; வடிவார் - ஆநந்த வடிவையுடையவா, அழகிய வடிவையுடையவ ரெனனுதல 'வடிவா மா' எனறு நாயகசியாககு விஶேஷணமாதல். வடிவிலே ஆநந்திருகிறவ ளெனன தல், அழகிய வடிவையுடையவ ளென்னுதல, வடிவிலே பொருந்தியிருகிறவ ளெனனுதல் [மாதவனா] - பிராடடி அருகே யிருந்து 'போகககுவிகக வாயிற்று போகககுவது 'ஒருதலை ஜநமப ஒருதலை மரணம், நடுவே ஆதிவியாதிகள், இவைசெயத குறறங்களைப பாராகககடவதோ! குறற கணவேடில் விபூதியாக விடவேணடாவோ! பொறுததருளீர்' எனறால், அவளுககாக, 'பொறு தோம்' எனனுமிததனை (கூ

பதாமபாடடு கடிவார் இதயாதி 'நொடியாருமளவைக்கண்' எனறத்தைக கடாக்ஷித்து அவதாரிகை இப்படி இத்யாதி

மேலிரண்டுபாடடுக்கும இதுக்கும வாசியேது? எனன, வழிநின்ற இதயாதி அவள் தானானதுக்கு மேலே - அவனதானே போகககுகிறதுக்குமேலே நொடியாருமளவைக்கண் - நொடியானது நிறையுமளவிலே 'வடிவா' எனறதுக்கு - ஈஶ்வரவிஶேஷணமானபோது இரண்டு அரதம ஸவபாவமாக வுடையவ ரெனறு முதலினது, இதனை அருளிசசெயகிறா-நூறாந்திலே இதயாதி இநத பக்ஷததிலே, அடுபுளளைக கொடியா உயர்க்கையே வடிவாகவுடையவா எனறு அநவயம அழகிய வடிவையுடையவ ரெனறு - த்விதீயார்த்தம இத்தைக் காட்டுகிறா ஆர்ந்த இதயாதி ஆர் - அழகு வடிவு - விகரஹம பிராடடிககு விஶேஷணமா போது, இரணடு அரதம முதலினது - ஈஶ்வரனவடிவிலே பொருநதினவ ளெனறு அதனை அருளிசசெ கிறா-வடிவிலே இத்யாதி அழகிய வடிவை யுடையவ ரெனறு தவிதீயார்த்தம, இதனை அருளிசசெயகிறா அழகிய இத்யாதி 'வடிவிலே யாரநதிருக்கிற' எனறதின விவரணம-வடிவிலேபொருந்தி இத்யாதி மாதவன் மாவுக்கு பிராடடிக்கு, தவன் - நாயக ரெனறபடி மாதவனா தீயவினைகள கடிவாரெனறு கூடடி பாவம பிராட்டி அருகே இத்யாதி ஸவதந்தரனைக்கொணடு போக்குவிககும பரகாரம எது? எனன, ஒருதலை இத்யா இஹஜகதிநிர்தோஷா கூ எனறததைபபற்ற, விபூதியாகவிடவேண்டாவோ எனறது அடுபுளளைக கொ யர்க்கையே வடிவாக வுடைய மாதவனா, நொடியாருமளவைக்கண் தீயவினைகள கடிவா இத்யாவயா

acharya.org

பதினோராம் பாட்டு.

மாதவனபாறசடகோபன், தீதவமினறியுரைதத
ஏதமிலாயிரததிபபதது, ஓதவலலாபிறவாரே

அ —(மாதவனபால) கவிபாடுகிற தமககும், பாடடுணடருளுகிற எமபெருமானுக்கும இகககவிகளுககும ஒரு தீவகு இலலாதபடி, மாதவனபால சடகோபனுரைதத ஆயிரதது இபபதது ஓதவலலா பகவதஸமாஶலேஷ விரோதியான ஸமஸாரததில புகா ரெனகிறா

ஒ —நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறா பெறும பலததை அருளிசசெயகிறா

கவிபாடுகிறவனுககும கவிபாடடுணகிறவனுககும கவிககும குறறமாகிற ஏதமிலலாதபடியிருககிற ஆயிரததில ஸ்ரீயபதியான தனபகககளுளள மேனமையை அநுஸநிததல, ஆஶரயிததவனுடைய சிறுமையை அநுஸநிததல செயகையாகிற தீதும அவமும இலலாத இததிருவாயமொழி கறகவலலா பகதியோகததுககு மேடடுமடையான ஸமஸாரத்திற பிறவா, ஏதமாவது குறறம "கவிபாடுகிறவனுககும, கவிபாடடுணகிறவனுககும, கவிககும உளள மூனறு குறறததையும - தீதும, அவமும, ஏதமும" எனறுஞ சொலலுவா

ப — அநுதரம,இததிருவாயமொழிககு பலமாக ஜநமநிவருததியை அருளிசசெயகிறா

சடகோபன - ஆழவா, மாதவனபால ஸ்ரீயபதியான ஸாவேஶவரனபகல, தீது - (தனமேனமை பாரததது நெகிழநிறகும) தீதும, அவம - (ஆஶரிததோஷம பாரததுக கைவிடும) அவமும, இனறி இலலாதபடியாக, உரைதத சொனனதாய, ஏதம இல - (லக்ஷணவைகலயாதியான) குறறம அறற, ஆயிரது - ஆயிரததில வைததுககொணடு, இபபத்து - ஸவாராதததையைச சொனன இபபததை, ஓதவலலா - (ஆசாரயமுகததாலே) அதிகரிககவலலா, பிறவா - (ஸமஸாரததில) பிறவாகள தீதேனறு - பாடடுணகிறவன குறறமும, அவமெனறு - பாடுகிறவன குறறமும, ஏதமெனறு - பாடடின குறறமுமாகவுஞ சொலலுவா இது முசசீராயச சிறதடிநானகும ஓததிருககதலால வஞசிவிருததம

இ —நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறா பகவதநுபவததுககு மேடடுமடையான ஸமஸாரததில பிறவா ரெனகிறா

[சடகோபன மாதவனபால தீதவமினறி யுரைதத] - தீ நாவது - தனமேன்மையைப பாரததது எழநிறகை, அவமாவது - ஆஶரயிகிறவனுடைய சிறுமை பாரததுக கைவிடுகை [இனறியுரைதத] இரணடு குறறமு மிலலாமலையைச சொனன [ஏதமிலாயிரம] - லக்ஷணஹாநியால வரும குறறமினறிககே யிருககை, ஆயிரததிலும வைததுககொணடு இபபததையும அபயஸிககவலலா [பிறவா] பிறககையிறே 'மாதருஶாஶருஷணம அழகிது' எனனுமோபாதி 'பகவதஸமாஶரயணம எளிது' என்று உபதேஶிகக வேணடுகிறது, உபதேஶநிரபேக்ஷமாக ஜநம ஸமபந்தமறறு பகவதேக போகராகபபெறுவா 'தீது, அவம, ஏதம எனறு காததாவுகும, கவிககும, பாடடுணகிறவனுககும உளள மூனறு குறறததையுஞ சொலலுகிறது' எனறுஞ சொலலுவா

acharya.org

ாடு —நிகமத்தில, இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள் ஸம்ஸாரத்தி
வந்து பிறவார் ரென்கிறார்

[மாதவன் இதயாதி] - தீதும், அவமும், ஏதமும் என்று மூன்றாய, இம்மூன்றை
யும் - பரதிபாதயனுக்கும் வக்தாவுக்கும் பரபுத்தத்துக்கு மாகி, 'இவையில்லாமையைச் சொல்
கிறது' என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு பட்டர், அங்ஙனன்றிக்கே, 'ஏதமிலாயிரம்' என்று - பரபுத்
லக்ஷணஞ் சொன்னபோதே, தரிவிததோஷராஹித்யமுஞ் சொல்லிற்றாம், இனி, தீதும் அவமும்
வது செய்வதென்? என்னில், 'சடகோபன் மாதவனபால தீதவமினறியுரைத்த' என்றுக்கொ
வது' என்று அருளிச்செய்தார் அதாவது, தீதாவது - 'நான் ஸ்ரீயபதியல்லேனோ!' என்று த
மேன்மையைப்பார்த்துக் கடக்க இருக்கும்து அவமாவது - 'ஆஶ்ரயிக்கிறவன் நித்யஸமஸ்
யனன்றோ!' என்று இவனசிறுமையைப் பார்த்துக் கைவிடுமது இவையில்லாமையைச் சொன்ன
இப்பத்து என்றபடி ஆயிரத்திலும் இந்தப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்கள் பிறவார் - பிறக்கை
சுட்டியிறே, 'மாதருஸமாஶ்ரணம் அழகிது' என்னுமோபாதி, 'பகவதஸமாஶ்ரயணம் எளிது
என்று உபதேஶிக்கவேண்டுகிறது, இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள் உபதேஶ
பேக்ஷமாக, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று பகவதநுபவமே யாதரையாம்படி யிருக்கிறவர்களோடே கூ
அநுபவிக்கப் பெறுவர்கள் என்கிறார்

முதற்பாட்டில, ஆஶ்ரயிக்கும்வனுக்கு தாவயநியதியில்லை யென்றார், இரண்டா
பாட்டில, அதிகாரி நியதியில்லை யென்றார், மூன்றாம்பாட்டில, தம்முடைய கரணதாயம்
பகவதவிஷயத்திலே பரவணமானபடியை அருளிச்செய்தார், நாலாம்பாட்டில, நித்யஸ
களைப்போலே அதுதானே யாதரையாயிற றென்றார், அஞ்சாம்பாட்டில, தன்னையே பரயோ
மாகப் பற்றினாக்கு அவன் நிரதிஶயபோக்யபூத னென்றார், ஆறாம்பாட்டில, இப்படி போக்யபூ
னானவனை விட்டு பரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டு அகலுவதே! என்று பரயோஜநாந்தரபரரை கர்ஹி
தார், ஏழாம்பாட்டில, இவனையே பரயோஜநமாசப்பற்றினாக்கு காலக்ஷேபம் இன்னதென்றா
ட்டாம்பாட்டில், பராபதிவிரோதிகளையும் அவனதானே போக்கு மென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில்
இதுகூடுமோ' என்று ஶங்கையாக, வேறுமவன் படியையோ பாராப்பது, அருகுஇருக்கிறார் படியையு
பார்க்கவேண்டாவோ? என்றார், பத்தாம்பாட்டில, இவர்கள் எத்தனைகாலம் கூடி விரோதிகளை
போக்குவது? என்ன, க்ஷணகாலத்திலே யென்றார்; நிகமத்தில, இத்திருவாய்மொழியை அப்
ஸிக்கவே ஸம்ஸரிக்கவேண்டா வென்றார் (கச

---

*நிகமம் - மாதவன் இதயாதி தீதினறியிருக்கிற மாதவனபால, அவமினறி யிருக்கிற சடகோப
உரைத்த ஏதமிலாயிரத்து இப்பத்து ஓதவல்லார் பிறவா ரென்று - முந்தின நிர்வாஹத்துக்கு அநுவாதம் பட்ட
நிர்வாஹத்துக்கு, சடகோபன் மாதவனபால தீதவமினறியுரைத்த ஏதமிலாயிரத்து இப்பத்து ஓதவல்லார் பிறவ
ரென்று அநுவாதம் மாதவனபால தீதவமினறி - தீதவமில்லாதபடி யென்றபடி.*

*தரிவிததோஷ ராஹித்யமும் சொல்லிற்றும் - 'ஏதமில' என்று - ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுகையாலே
வக்த்ருத: பரதிபாத்யதஶ்ச ஏதமிலாமை விவக்ஷிக்கு மென்றபடி. பிறக்கை சுட்டியிறே - பிறக்கையிலுமே
யனறோ 'பிறவா' என்று - பராபதிபரதிபாதக பரகருணிஸமபாதராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கையாலே
பராபதி பலாநுபவ கைங்கர்யங்களெல்லாம் அநாதவிதத்தாக ரென்கிறார் - இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி*

*அதுதானே - பகவத்விஷயபராவணயமே இது - அவனதானே போக்கு மென்னுமிது வேறுமவ
ட்ட - கேவலம் அவனபடி அடியிலேசொன்னதே பாட்டுக்கு அநுவாதம் (க*

acharya.org

தரவிடோபநிஷதஸங்கதி — ஶாவ்யுஷ் ஶெஶஸ்யாஶ்கலாவகத்ருஶ்ரவ்யாதிநா நநியஃ வ்ரஷ்ஷோதஶ்வ்ய । ஹிஃவாரவ்வஹ்ஶேகாதகவ்வவ்வொரயம் ஸ்வாராய உத்ருவ்ஷிஶெஶ ஶ்நிஸ்ஷ் ஷஶ்ஶெ ॥

தரவிடோபநிஷத தாதபாயரத்நாவலி — ஈக்ஷ் ஶெரஶ்ரவ்யாவாதிநியத விவியாஹ்ருவ்நாதிவ்ரதஷ்ஃ ப்ரஹ்மாவஜ்ரஶஹாவாஸ் ஸ்வவிஷயநியதெஷ்டாதிராஸ் ஸ்வாஷ்ஹ்ஶ்ரா । வாதாவஸ்ஸ்ப்ரஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ரஷ்வஸ்ஶெ ஶோக்ஷணாஶ்ரிஸ்ஸ்ஸ்ரவ்ரஸ் ஸ்ஷிப்ரஸ்ஷிவ்வாஹிதஸ்வாத்ஸ்ரஹஜ்நதாஶாயவஸ்யாஹ்ருயத ॥

திருவாயமொழி நூற்றந்தாதி— பரிவதிலீசனபடியைப பணபுடனேபேசி
அரியனலனாரதனைகளெனறு—உரிமையுடன
ஓதியருளமாறறனுழிவிததான இவவுலகில
பேதையாகள ரகசனபிறபபு

ஆழவார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், யோ திருவடிகளே சரணம்

ஏழாந்திருவாயமொழி—பிறவிததுயரற - பிரவேஶம்

ஒ —ஏழாந்திருவாயமொழியில், ஸாவசேஷியாய ஸ்ரீயபதியாய ஸமஸ்த கல்யாண குணாதமகனாய நிரதிஶயாநந்த பூர்ணனாய தனனை அநுபவிததாரைத தனனிறகாடடிலும நிரதிஶயாநந்த பூர்ணராகப பணண வலலனாயிருநதுளள எம்பெருமானை, பஜியாநின்றுவைததும பலாநதரதைத இசசிகிறவாகளை நிநதிததது, அவாகளுககு அபேக்ஷிதபலதைச கொடுகிற எம்பெருமானைக கண்டு அதீவ விஸ்மிதராய, ஏவம்விதனாயிருநதுளள எம்பெருமானபகதுளள பகதியே நிரதிஶயபோகய மெனகிறார்

ப —ஏழாந்திருவாயமொழியில், இபபடி ஸவாராதனனாலும குடிநீபோலே ஆஶ்ரயணம் ஸாஸ்ட்ரீயிராதாகில அஹருதயமாயிருககுமெனறு நினைதது, ஆஶ்ரயணதிலுடைய ரஸ்யதைககு உறுபபாக, ஆஶ்ரயணீயனுடைய பாவநத்வததையும், நிரதிஶயாநந்த யோகததையும, பரதஶையிலும அவதாரம் அதயந்த ஸாஸ மெனனுமிடததையும, இபபடி ஸாஸனனவனைப பிரிய விரகிலலை யெனனுமிடததையும, தாம விட ஸுமரலலரெனனு மிடததையும, அவனதான அகலததேடிலும தமமுடைய இசைவிலலாமையையும, தாம அகலிலும அவன நெகிழவிடானெனனுமிடததையும, தமமை அகறறிலும தமநெஞசை அகறறவொணணாமையையும, ஸாவ பராரஸமஶலிஷ்டமான தமமுடைய ஆதமா அகல பரஸநகமிலலை யெனனுமிடததையும, நிரநதராநுபவமபணணிலும த்ருபதி பிறவாமையாலே தவிர அரிதெனனுமிடததையும அருளிசசெயது, ஆஶ்ரயண ஸாரஸ்யதைத உபபாதிததருளுகிறார்

இ —ஏழாந்திருவாயமொழியில், ஸாவஶேஷியாகையாலே வருததவனாய, ஸ்ரீயபதியாகையாலே ஸாவாதிகனுமாய ஸுலபனுமாய, ஸமஸ்தகல்யாண குணாதமகனாகையாலே ஆஶ்ரிதாகக முகநகொடுகக்கும் சீலனுமாய, ஆநநதாவஹமான ஸவரூபரூபகுண விபூதிகளையுடையனாகையாலே நிரதிஶயாநந்தபரிபூர்ணனாய, "வாஷஹெ வாநந்யாஹி" எனகிறபடியே தனனைக்

acharya.org

கிடடினாரை ஆநந்திபபிககும ஸவபாவனானவனை பஜியாநின்றுவைத்து, பலாநுபாவத்தை பராதநி
றவாசுளை நிநிதது, 'பஜநீயனானவனதான வேணடா, பஜநநதானே அமையும' எனறு ஆசாரா
ணதநினுடைய ரஸயததையை அருளிசசெயகிறார் "சுஶ்ரூஷயா நாஸேவாரூஷாயாஶ்ரூயாஸ்
வாரதவ । ஸுபூரவ்ரோம்நிவ்ருத்தெஷ்வ்ருஸ்வாரவ்ருத்தி", "ப்ரத்ருக்ஷாவமஶுபி
ஸுஸுவம்கத்ருவ்யயி"

ரடு —கீழில திருவாய்மொழியிலே ஸவாராத னேனறார, அதிலசொனனஆசாரயணநதான
போகரூபமாயிருகக மேனகிறார இதில பகவதஸமாசாரயணமாகிறதுதான இதுகக இடடுபபிறவா
ஸாவேசுவரனும ஆசைபபடமேபடி போகரூபமாயிருபபதொனறிறே "சுஶ்ரூஷயா நாஸேவாரூ
ஷாஃ" (அசாரததநாஃபுருஷாஃ) விசுவாஸபூவகதவாரஹிதரானவாகள "சுஸ்வாயஶ்ரூஸ்
எனறானிறே - தனககும இனிதாயிருககையாலே "வாரதவ" (பரநதப) - விரோதிவாகததை
உதறவலலாய நீயனறே "சுஸ்ரூபாவ்ரோம்நிவ்ருத்தெ" (அபராபயமாமநிவாத்தநதே) செய
குறறங்களை யனடயப பொறுததது தங்களை நல்வழிபோகக்கும எனனை விடடு, தந்தாமுடைய விந
ஶதததைச சூழபபதான ஸமஸாரததை விருமபி அவவழியே போகாநிற்பாகள இதுதான இருந
படி பாரா யேனகிறான "ஹ்ருத்ருக்ஷாவமஶம்" (பரதயக்ஷாவகமம) - "நமோமஸ்வக்ஷுரபி
வீக்ஷதேதம்" (நமாமஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம) எனகிற நான பரதயக்ஷபூதனானவன "யஶ்ரூம்
(தாமயம) - நமமைக காணகை ஒருதலையானால அதாமயமானாலும மேலவிழவேணும, இது அஞ்ச
னனழிக்கே, தாமாதநபேதமுமாயிருகக்கும "ஸுஸுவம்கத்ரும்" (ஸ ஸ பகமகாதும)
ஸ்மாததவய விஷயஸாரஸயததாலே தானும போகரூபமாயிருகக்கும "சுவ்யயம்" (அவயயம)
கோலின பலங்களைக கொடுகககசசெயதேயும ஒனறும செயயாதோமாய நமநெஞ்சிலே கிடகக்கை
யாலே தான முதலழியாதே கிடகக்கும ஸ்ரியபதியாய, ஸமஸ்தகலயாணகுணாதமகஸ்ய, ஸ

பிறவிததுயா பரவேஶே,—உக்தாநுவாதபூவகமாக, "தாயவமுதை" எனறத்தைக கட
ஷிதது ஸுகதி கீழில்திருவாய்மொழியில்ல இத்யாதி அநில் - அதநிருவாயமொழியில போகரு
தையின் சரமாவதி - பகவதஸமாஶ்ரயணம் இதயாதி அவனும ஆசசபபடுமபடி போகரூபம
யிருகககுமெனனுமத்தை ஸ்ரீகீதையில அருளிசசெயத வசாமுகேக விரோதிகரிக்கிறார - அஶ்ரத்தநாந
இத்யாதி வாரதவகஸ்வாயஶ்ரூஸ்வாஸ்ரூஷயா நாஸேவாரூஷாஃ சாரீபூவ்ரோம்ருத்தெஷ்வ்ருஸ்வாரா
வ்ருத்தி நிவ்ருத்தெஷ்வ்ருஸ்வாரவ்ருத்தி "சுஸ்வ" எனகையாலே - தனககும இனிதாயிருக்கு மெனகிறது
விரோதிவர்க்கநதை எனறது - பாஹயபரதருகளையாதல, இநதரியங்களையாதல "சாரம்" எனறதின அரதத
செய்த தீற்றங்களை இதயாதி நிவ்ருத்தெ நிகராம்வ்ருத்தெ ஶ்ரூத்ருஸ்வாரவ்ருத்தி
ஶ்ரூத்ருஜநக ஸ்வாரவ்ருத்தி ஶ்ரூத்ருஃ சாரணி "ஆயுரவெதுவ்ரதம்" எனனுமாபோலே
'சுஸ்வாயஶ்ரூஸ்' எனறது - ஸமபாதஸாமாநயேஷுஷடட இநத தாமஸமபாதிஶாரதாரஹிதா அதாவது
இத்தை விஶ்வஸித்து தவரிதது அநுஷடடியாதபே ரெனறபடி இதுதான் இருந்தபடி பராரி எனறது
மேல வக்ஷயமாணஸுலோகததைக கடாக்ஷித்து இதுதான் - 'சுஸ்வாயஶ்ரூஸ்' எனறு சொனன ஆசாரயண
தான பாஸதோபயுகத மாகையாலே இதுகுக் கீழ ஸுலோகததையும வயாகயாநமபணணுகிறார - ப்ரதயக்ஷ
இதயாதி "ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்வவித்ரமிதி உத்தமம்" இதி பூவார்த்தம சுவமஶ்ரூத்ருஸ்வமஶ
விஷயஃ ப்ரத்ருக்ஷஹ்ருதஃ சுவமசோயவ்ருத்தியொக்தம் கத்ரும் ஸுஸுவம் ஸுவெந
ஸுவெஷ்யி என்றபடி தானும் - ஆஶ்ரயணமதானும நம்நெஞ்சிலே கிடக்கையாலே எனறது, "ஜ்ஞ
ஸ்ரூவ்ரூஸ்திவஶேஹ்ருஷயாணாவஸவ்ருத்தி" இதயாதியைபபறற "சுஸ்வ" எனறு பாஸகதமான போக
தேரபபாதம - ஸ்ரியபதியாய் இதயாதி விஶேஷணசதுஷடயமும - "மனனேநெமெபஸ்ரதோள" "நி

acharya.org

லாதமாகக்களுக்கும் ஶேஷியாய, நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாய, "வைஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி) எனகிறபடியே - தன்னைக் கிட்டினாரையும் ஆநந்திப்பிக்கக்கடவனாய, மோக்ஷ்தசையில் அநுபவம் இனிதாகிறதும் அவனைப்பற்றி வருகையாலேயிறே, அப்படியே ஆஶ்ரயணமும் அவனைப்பற்றி வருகையாலே போக்யரூபமாயிருக்கும்மிறே இப்படி ஸாதநஸ்மயமே தொடங்கி இனிய விஷயத்தைப் பற்றுகிறக்கசேயதே, அவனைவிட்டு க்ஷுத்ரபரயோஜநத்தைக் கொண்டுஅகலுவதே! என்று கேவலரை நிந்தியாநின்றுகொண்டு, இதத்யாழியில் தாமுளராகாதபடி தமக்கு இனிதாயிருக்கையாலே இவ்வாஶ்ரயணத்தினுடைய இனிமையைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பாட்டு.

பிறவிததுயரற ஞானததுளநின்று
துறவிசகூடர்விளக்கம தலைபபெயவா
அறவனை ஆழிபபடையநதணனை
மறவியையின்றி மனத்துவைபபாரே

அ—(பிறவிததுயா) இப்படி பரமைகாந்திகளான இவர்களோடு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷிதரானும், அப்படியே கைவல்யார்த்தி க்ஷுத்ரபரயோஜநார்த்தமாகத் தன்னையாஶ்ரயித்து வாதிக்கிற அவர்களோடு ஒருவாசி பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தையாகிற எம்பெருமானுடைய பரமதார்மிகத்வத்தை அநுஸந்தித்து பரீதராய, 'என்ன தார்மிகனோ! என்ன தார்மிகனோ!' என்கிறார்

ஓ—முதற்பாட்டில், நிரதிஶயபோக்யனான தன்னை ஆஶ்ரயியாநின்று வைத்தே ஆத்மமாத்ரநிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களுடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணுகிற எம்பெருமானபடியைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்

[பிறவி யென்று தொடங்கி] - ஜந்மஜராமரணாதி ஸாம்ஸாரிக துக்கம் அறுக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாந்தத்திலே நின்று பரசாந்திவிநிர்முக்தாத்மம் ஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேண்டியிருப்பார் [அறவனை] - அநந்ய பரயோஜநரோடொக்க பரயோஜநாந்தரபரரையும் அங்கீகரித்து, அவர்கள் அபேக்ஷிதத்தைச் செய்யும்வனை [ஆழியென்று] - கையுந்திருவாழியுங் கண்டு தங்கள் புருஷார்த்தத்தை மறவாதே அவனபகரல சுத்திமாத்ர கதையேஅநுஸந்தித்து ஆஶ்ரயியாநிற்பரே இவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி யிருப்பதே! என்ன அறவனோ? என்று கருத்து

ப—முதற்பாட்டில், பஜநீயனுடைய பாவநத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்

நிலவனபுகழ்" "உயயக்கொள்கின்றநாதன்" "யவாக்குமாலத்தாலுயாநதுயாநது" எனகிற பாசுரங்களைப் பற்ற "பிணைனெடுமபணைதோள் மிழலீடுடை" என்றது - ஶ்ரியபதித்வத்துக்கும் உபலக்ஷணம் 'ஆநந்திப்பிக்கக்கடவனாய' இருக்கும்மாறையால ஆஶ்ரயணம் போக்யரூபமாயிருக்கும் என்று அதயாஹாரயம் கீழ்சொன்ன ஶ்லோகங்களில் பக்தியினுடைய போக்யரூபத்தை பரபதிக்குக் கிடுபுநாயாயவிததமென்று கருத்து அநுபவதஶையிலன்றோ போக்யமாயிருப்பது, ஆஶ்ரயணதஶையில் போக்யத்வங் கூடுமோ? என்ன, மோக்ஷதஶையில் இதயாதி அவனை - உக்தபாகார விஶிஷ்டனானவனை உகதார்த்ததத்தை அநுபவியாநின்றுகொண்டு, இதநிருவாய மொழியில் பரதிபாதயார்த்ததத்தை நிகமிக்கிறார் - இப்படி இதயாதி ஸாதநஸ்மயம் - உபாஸநஸ்மயம் தாமுளராகாதபடி என்றது - "யானெடுவேனோ" என்றதத்தைப் பற்ற

acharya.org

பிறவிதனுயா - பிறப்பாலவருங் துயா, அற - அறுகைககாக, ஞானதனுள - (ஆதமாவை லோகநமாகிற) ஜ்ஞாநத்திலே, நின்று - நிஷ்டடராய, துறவி ஸாவோபாதிவிநிர்முகதனுய,சுடர் தேஜோரூபமான ஆதமாவினுடைய, விளக்கம - ஆவிர்பபாவதைத, தலைப்பெயவா - தலைப்பட வேண்டியிருக்கும்வாகள, அறவனை - (ஏவமவிதாதிகாரிகளுக்கும் பலநிர்வாஹக ஞகையாலே பரமதாமிகனுய, ஆழிப்படை - (மஹாஸுதர்சநாதிஹேதுபூதனுன) திருவாழியையுடையனுய, அநத ணனை - பரமபாவநபூதனுன ஈஸ்வரனை, மறவியையினறி ஸாதநதவேக, மனதனுலைப்பா நினைப்பதே! என்று கேஷிததாராயிற்று அனறியே, ஜநமபரயுக்கதுக்கம தீருகைககாக யோக ரூபஜ்ஞாநத்திலே நின்று அவிதயாகாம தேஹாதி ஸமஸதோபாதிவிவருததனுய தேஜோமயனுக ஆதமாவினுடைய விஸதாநுபவத்தைப் பெறவேண்டுவா, உபாஸநதாம நிர்வாஹகனுய, அநு ஞாநதமோநிவாகதகமான திருவாழியையுடையனுய, அதயந்த பாவநபூதனுன ஸாவேஸ்வரனை விசேதாஹிதமாமபடி நிரந்தரபாவநாமுகததாலே நெஞ்சிலே வைப்பாகள என்று உபாஸகரை நினைப்பிக்கிறாமாம

இ—முதறபாடடில, நிரதிசயபோகயனுனவனை ஆஸ்ரயித்துவைக்கு க்ஷுதாப யோஜநத்தை அபேக்ஷிப்பதே! என்று கேவலரை நிந்தித்து, அவாகள சிறுமை பாராதே அவாகள அபேக்ஷிததைக கொடுப்பதே! என்று அவனபிரீமையைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்

[பிறவிதனுயா] பிறவி என்கிற இது அஞ்சுவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம "ஜராமரணமோக்ஷாய" என்கிறவிடத்திலே ஜநமாதிகளுக்கு கூறுகிறாப்போலே ஜநமஜராம ணாதி ஸாமஸாரிகதுக்கம அறுகைககாக [ஞானதனுள நின்று] - ஆதமஜ்ஞாநமாகிற தத்திலே நின்று அகாகிறது - ஸாஸ்கராஜநய ஜ்ஞாநமாதாதத்திலே யென்றபடி. "சுடாவிளக்கம்" என்று பலமாகச் சொல்லுகையாலே இங்கு ஜ்ஞாநமாகாரத்தையே சொல்லுகிறது, யதோபாஸநமிதே பலம் [துறவி] - துறக்கை சரீராவஸாநத்திலே [சுடாவிளக்கம்] - ஜ்ஞாநகுணகமாய ஸவய பரகாசமாயிருக்கிற ஆதமாவினுடைய அஸங்குசிததசையை [தலைப்பெயவா] கிட்டுவா பிறவிதனுயாற ஞானதனுள நின்று என்று - உபாஸநம் துறவிச்சுடாவிளக்கதலைப்பெயகை-பல பரகருதிவிநிர்முக்தாதம ஸவரூபத்தை ஸாக்ஷாதகரிக்க வேண்டியிருப்பா [அறவனை] - தா மிகனை அநநயப்ரயோஜநரோடொக்க பரயோஜநாநதரபாரையும் அங்கீகரிக்கது அவாகள அபே ததைக கொடுப்பதே! என்ன தாமிகனே! என்கிறார் [ஆழிப்படையாதனனை] - கையுநதி வாழியுங் கண்டு அதில காலதாழாதே, ஆதமாநுபவவிரோதியைப் போகுகைககு உறுப்பா ஸுதர்சநமாதரத்தையே உபஜீவிப்பதே! என்கிறார் அழுகையுக்குங் கூரிய உவளைப்போலே சாணிச்சாறறைப் போலேயுமிறே அவனை நினைததிருப்பது [அநகனென்று] ஸுதர்சநமா ரதத்தை நினைக்கிறது கையுநதிருவாழியுமான அழகைக் கண்டால, "இன்னுரென்றறியேன் என்று முன்னடிதோறறுதேயிறே தாங்கள இருப்பது [மறவியையினறி மனதனுலைப்பாரே அவனுடைய போகயதையைக் கண்டுவைத்தும் தங்கள புருஷார்தததை மறவாதே ஆஸ்ரயி நிற்பாகளே [மறவியை] - மறப்பை [இன்றி] - மறப்பினறிக்கே மறவாதே அவாகளு கும் ஆஸ்ரயிக்கலாமபடி யிருப்பதே என்ன தாமிகனே! என்று கருதது ஒருவன ஒருதப்பை செய்தால, ஸமவதிக்கையும் அரிதாயிறே நிர்வாஹகனுக்கு இருப்பது

ஈடு — முதறபாடடு இப்படி நிரதிஸயபோகயனுனவனை விடடு, பரயோஜநாந்த தைக் கொண்டு அகலுவதே என்று கேவலரை நிந்திக்கிறார்

முதறபாட்டு - பிறவி, இத்யாதி 'ஆழிப்படையாதனனை மனதனுலைப்பாரே' என்ற பதத்தை ஸ்பஷ்டீகரித்து அவதாரிகை - இப்படி. இத்யாதி

acharya.org

[பிறவிததுயரற ஞானததுள நினறு] - "ஜராமரணமோக்ஷாய" (ஜராமரணமோக்ஷாய) எனறு இபபாரு முணடு, கேவலா; அவாகளைச சொல்லுகிறது ஐஶவாயாரத்திக்கும், ஆதம பராபதிகாமனுககும, பகவதபராபதிகாமனுகதும ஒககுமாயிறறு ஸாவேஶவரனை உபாஸிககையும அநதிமஸமருதியும, இனிப பேறறில் தாரதம்யம வருகிறபடியெனி எனனில, – உபாஸநஸமயததிலே சிறுகககோலுகையாலே அதாவது - அவனளவும செலலாதே நடுவே வரமபிடுகே கொளளுகை அதுதையிறே "வரமபொழிவந்து" எனகிறது அதுதனककுஅடி - அவாகள ஸுக்ருததாரதம்யம, "சதுர்விதாபஜந்தேமாமஜநாஸ ஸுகருதிநோஜுந" (சதுர்விதாபஜந்தேமாமஜநாஸ ஸுகருதிநோஜுந) எனறு அருளிசசெயதானிறே ஸுகருததுககு அநுரூபமாகவாயிறறு புருஷார்தததுகளில ருசி பிறபது, ருசியநுகுணமாகவாயிறறு உபாஸிபது, உபாஸநாநுகுணமாக இருககக் கடவது பலம [பிறவிததுயா இதயாதி]- 'இவனைபபறறி இபபேறறைப பெறறுபபோவதோ' என்கிறா "பிறவி" எனகிற இததால ஜநமநதோடககமாக வுணடான மறறை ஐநதுவிகாரங்களையும நினைககிறது ஆக, ஜநமஜராமரணாதி ஸாமஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும போமபடியாக "இந்நினறநீர்மையினியாமுறறமை" எனறு - இவாதாமும கழிகிறதாயிராநிறகசசெய்தே, இவாகளை நிந்திககிறதுककுக கருதது தேனா? எனனில், - இவாககு விரோதிபோமது ஆநுஷங்கிகமாய, பகவதநுபவம உததேஶயமாயிருககும, அவாகளுककு துகேநிவருததிதானே உததேஶயமாயிருக்கும் [ஞானததுள நினறு] - இவவநுஸநதாநம அவவருகே போகாநிறகச் செயதேயும, ஆத்மஜ்ஞாநமாதாரததிலே கால் ஊனற அடியிடடாயிறறு நிறபது "துறவி" என்கிற இது - துறக்கையைச சொனனபடி "பிறவித்

இபபாடடில கேவலனுக்கு வாசகமான பதம் 'பிறவிததுயரற' எனகிறதெனறு விவக்ஷிதது, இது கேவலனுककு வாசகமெனகைककு நியாமகம ஸ்ரீகீதையில அவன அருளிசசெயத வசன மெனகிறா-ஜராமரணசொக்ஷாய இதயாதி "பிறவிததுயரற" எனகிற இது - "ஜராமரணசொக்ஷாயகூஷ்ஸ்ரயாதம் ௮உ௨வாவிலம்" எனறதின அரதம் 'ஞானததுள நினறு துறவிசசுடாவிளகாதலைபபெயவா' எனகிற இது - 'தெலவுஹுதவிஹுஃ' எனறதின அரதம் 'ஆழிபபடையாதணனை மனத்துவைபபா' எனறது 'ராசாஶ்ரிதா' எனறதின அரதம் இபபடி அநத ஸ்லோகாரததமும இபபாடடும ஸமாநமாயிருகையாலே, அநதஸ்லோகததை உபாதாநமபணணி அவாகளைசசொலலுகிற தெனகிறா கேவலனுக்கும பகவதஸமாஶ்ரயணம வேணுமோ? எனன, ஐஶவர்யார்தநிகிதும் இதயாதி இனி - இபபடியானபினபு, பகவதஸமாஶ்ரயணம ஸமாநமானபினபு எனறபடி விவாணம - அநாவநு இதயாதி அதுதையிறே - அத்தைபபறறவிறே. வாய்ப்புமாயாதை வாருபொழி இத்யாதி - திருபபலலாணடு ச கைவலயமாதாரததிலே நீஙகள இடுகேகொணட வரமபொழிது எனறபடி அநுநதனக்கு அடி - இபபடி வரமபிடுகேகொளளுककுக்கு அடி ஸுகருததாரதம்ய நிபநதாநதவததுककு பரமாணம-ஸுதுர்விஜ்ஞாயா இத்யாதி கீதாஸு ஸபதமே 'ஸுதெ-ாஜிஜ்ஞாஸுராயாஃ யீ-ுஜ்ஞாநீவஹுரதிஷ-ுஹ" இதயுததராரதம 'ஸுகுருதிநஶுதுர்விஜ்ஞாஃ' எனகையாலே-ஸுகருத தாரதம்யம விதிதமெனறு கருதது கீழெலலாவறறுலும பலிததுதை அவரோஹ காமததாலே அருளிச்செயகிறா - ஸுகருதந்துக்கு இதயாதி நுகியநுகுணமாக - புருஷாரததத்தில ருசியநுகுணமாக "ஆழிபபடையாதணனை வைபபாரே" எனற ஏகாரததிலே நோகககாதப பாடுகெகுத தாதபாயம - இவனைப்பற்றி இத்யாதி மறறை யைந்து விகாரங்களையும் - "ஜஹி வரிணஶெத விவயுதெ கவகூயெத விதஶ்ருதி" எனகிற ஐநதுவிகாரங்களையும பலிநம் - ஆக, ஜந்ம இதயாதி தடஸதஶகைகளை அறுவதிதது பரிஹரிககிறா - இந்நின்ற இதயாதி திருவிருததம-க இவறறிலே நிலைநினறுபோகத வாஸனாருசிகள்ககிற ஸவபாவங்களை உன அஹகாரம பறறினபினபு உன அஹகாரபலததையுடைய காங்கள பாபியாதபடி யெனறு அரதம. "நினறு" எனற பதததுककு பாவம இவ்வநுஸந்தாநம் இதயாதி அவவருகேபோகாநிறகச்செய்தேயும் - இநத ஸ்வாத்மாநுஸநதாநம பரகாரியான ஸாவேஶவரனைவும செலலாநிறகசசெயதேயும ஆத்ம ஜ்ஞாநமாதாரததிலே காலூன்ற அடியிடடு எனறது - 'ஆதமாநுபவமேஅமையும்' எனற புருஷாரததததை வைராகுகொண்டு, உபாஸநாதலையில ஆத்மாவை பரதாநமாக அநுஸநதித்து எனறபடி துறக்கையைச் சொன்னபடி - "துறவிதுறகை மறவிமறபபே" இதி நிகண்டு "பிறவிததுயரற" எனறுவைததது, திரியடடும, "துறவி"

acharya.org

துயரற" எனறதினுடைய பலரூபமான பரகருதிவிநிர்முகததவேஷததை "சுடாவிளககமதலைபபெய வா" எனகிற இது - "ஞானததுளநினறு" எனற அதினுடைய பலரூபமா யிருககிறது ஸமஸார தஸையில காமமடியாக வரககடவ ஸங்கோசமிலலையிறே மோக்ஷதஸையில, விகஸிதமாயிருகக மிறே ஜ்ஞாநகுணகமுமாய ஜ்ஞாதாவுமாயிறே வஸதுதான இருபபது "பிறவிததுயரற ஞானத துள நினறு" எனறது - உபாஸநமானால் துறவிசசுடாவிளககம தலைபபெயகை பலமா யிருகருமிறே [பிறவி இத்யாதி] - 'ஸாமஸாரிக ஸகலதுகேங்களும போகவேணும' எனற ஆதமஜ்ஞாநததிலே ஊனறநினறு பரகருதி விநிர்முகததமான ஆதமஸவரூபததை பராபிககவேணடியிருபபா [அறவனை]- அவாகளபடியையும், பலமகோகேகிறவனபடியையும் பாரா, 'எனன பரமோதாரனோ' எனகிறா ஏதேனுமொரு பரயோஜநத்துக்கும் தனனையே அபேக்ஷிககுமநதனையாகாதே வேணவேது 'எங களுககு நீவேணடா, க்ஷுதரபரயோஜநம அமையும' எனறிருககிறவாகளுககும அததைக கொடுதது விவேதே! எனன தாரமிகனோ! என்கிறா [ஆழிபபடையநதணனை] - ஆதமாநுபவ விரோதியைப போகககைககுப பரிகாரமான திருவாழியைக கையிலே யுடையவன அநதணனெனறு - சாணிச சாறறோபாதி 'ஶுததன' எனறு கோணடாகளிததனை; போகயதையில் நெஞசுசெனறதிலலை 'ஶுததிகுணவிஶிஷ்டன' எனறுயிறறு அவாகள அநுஸநதிபபது கையுந் திருவாழியுமான அழ கைக கணடால் அதிலே காலதாழாதே, தங்கள் பரயோஜநதுக்கு உறுபபான ஶுபத்திமாதரத் தையே பறறுவதே! எனகிறா ✓ [மறவியையினறி] - இவாகளுக கையுந திருவாழியுமான அழகைக் கணடால முனனடிதோறறுது, 'சககரததணணலே' எனறால, பினனைத தரைபபடுமிததனையிறே இவா, திருமங்கையாழவாரும "ஆழியோடுமே போனஞாசாங்கமுடைய வடிகளை யினனுரென்றறி யேன" எனறு உததேஶயவஸ்துவையும் மறககுமபடி கலங்குவா பிளளாய! நல்லததை மறககப

எனற புருகதிஶஸனையைப பரிஹரிகிறா - பிறவித்துயாறவேனறதின இதயாதி அதாவது - "பிறவித் துயாற" எனறது - உபாஸகவிஷய ஸகலபல "துறவி" எனறு - பலவிஷயஸகலப மெனறபடி துறவி யெனறு சொலலுகிறது எனறு கூடடிக்கொளவது 'ஞானததுள நினறு' எனறுவைததது, 'சுடாவிளக்கமதலைப பெயவா' எனறதுகும - உபாஸநபலவிஷய ஸகலபபரமாகக கணடுகொளவது ஜ்ஞாநகுணகதவ ஜ்ஞாத ருத்வகள ஸமஸாரதஸையிலு மிலலையோ? மோக்ஷதஸையிலே 'தலைபபெயவா' எனகிறதென? எனன, ஸம்ஸாரதஸையில் இதயாதி 'சுடா' எனறும, 'விளக்கம' எனறும, இரடடிபப தென? எனன, ஜ்ஞாநகுணக முமாய் இத்யாதி ஜ்ஞாநாவுமாய் - ஜ்ஞாநஸவரூபனுமாய 'சுடா' எனறு - ஜ்ஞாந குணகதவமும, 'விளக் கம்' எனறு - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமுஞ சொலலுகிறதெனறு பதத்வயததுககும ஸாததபரயம ஆக, 'துறவிச சுடாவிளக்கம தலைபபெயவா' எனறதுகு - பரக்ருதி விநிர்முகதனுய ஜ்ஞாநகுணகனுய ஜ்ஞாநஸ்வரூப னுமான ஆதமாவைப பெறவேணடி யிருபபர் இதி ஶபதாததஃ கீழ, 'பிறவிததுயாற' எனற வாக்யவிவரணம - பிறவிததுயாற ஞானத்துள நின்று எனறது உபாஸநமானால இதயாதி - உபாஸநமானால் - உபாஸநவிஷயபரி ஸநதியானால பலமாயிருக்குமிறே - பலவிஷயபரிஸநதியாயிருகுமிறே உக்தாரத்தத்தைத தொகுத்து ஶப தாரதம அருளிசசெயகிறா - ஸாம்ஸாரிக இதயாதி துறவி - துறநத, பரகருதிவிநிர்முகதமான அறவன் - தாமிகன 'அறவனை' எனகிற விஶேஷணததுகு பாவம - அவர்களபடியையும் இத்யாதி பாரா - பாரத்து அவன்படி - குணநிக்யம அர்த்திகளுடைய மநோரதபூரணம பணணுகை - தாமிகதவ மெனகிறா - ஏதேனும் இத்யாதி இது வயாக்யாதாவின ஈடுபோடு 'அவாகள படியையும்' இதயாதி வாகயவிவரணம - எங்க ளுக்கு இதயாதி 'ஆழிபபடையநதணனை' எனற விஶேஷணததுகு பாவம-ஆநுமாநுபவ இதயாதி அந்தணன்- பாராஹமணன விவரணம - ஶுத்திகுண இதயாதி நிநதாபாயவஸாயிதவேந ஏறாததபாவம - கையுந் திரு வாழியும் இதயாதி ✓ 'மறவியையினறி' எனறு அவாகளை நிநதிககைக்கு, தாம மறபடபரோ? எனன இவர்க்கு இதயாதி தரைபபடும் எனறது - 'தாழாது' எனறதுகு அரதம திருமொழி க-o-க ஆழியோடும் இதயாதி திருவாழியோடே ஸபருஹணீயமான ஸ்ரீபராங்கததையுடைய ஸவாமிகளே, தேவனோ! மறுகயனோ! இனனு ரெனறு அறிகிலேனெனறபடி 'இனனுரெனறறியேன்'எனறதுகு பாவம பிளளாய் எனறு பிளளாயெனறது- வாரதததைபபடு நல்லத்தை - பகவத்விஷயத்தை இவ்விஷயம கையுந்திருவாழியுமான இவ்விஷயம

acharya.org

பணணுநிறக, இவவிஷயம தீயததை மறவாதொழிவதே! [மறவியையினறி] - அவனுடைய போக்யதையையுங கணவைவைதது, தங்கள புருஷார்ததததை மறவாதே ஆஶாரியாநிறபாகள மறவியை மறபபை, மறபபினறிகக, மறவாதே மனததுவைபபாரே உபாஸகபரமானால, சுடாவிளககம - குணபரகாஶகமான விகரஹமாகககடவது அவனுடைய போகயதையை அநுஸநதித்து வைத்தும, பினனையும இநநிலை குலையாதே நிறபதே! இவவரிய செயலைச செயகைகக்த திணணியராவதே இவாகள! பிறவிததுயரற ஞானததுள நினறு துறவிசசுடாவிளககந தலைபபேயவா, மறவியையினறி, அறவனை யாழிபபடையநதணனை மனதது வைபபாரே இதயநவயஃ (க)

இரண்டாம் பாட்டு.

வைபபாமமருநதாம அடியரைவலவினைத்
துபபாமபுலனைநதும துஞசககோடானவன
எபபாலயவர்க்கும நலததாலுயர்நதுயர்நது
அபபாலவன் எங்களாயாகோழுநதே

ஆ —(வைபபாம) பினனையும, தன திருவடிகளையே ' பரமபராபயம ' என்று தனனை ஆஶாரயிததாபககல எமபெருமானுடைய அபிநிவேஶததைச சொலலுகிறார

ஆநநதாதிகலயாணகுணஙகளால பரஹமாதிகளிறகாடடிலும உதகருஷடனுபவைதது ஆஶாரிதஸஜாதியனுய வநது பிறநதருளி, அவாகளுடைய ஸவஸமஶலேஷவிரோதியான ஸமஸாரதததப போகருகைககு மருநதுமாய, பராபயமுமாயிருககுமெனகிறார

ஓ —இரணடாமபாடடில, அநநயபரயோஜநாதிறததிலே எமபெருமானிருகுமபடியை அருளிசசெயகிறார

[வைபபாமெனறு தொடஙகி] - ஆஶாரிதாகுகு பராபயமான பரமபுருஷாததமும, ததவிரோதியான ஸமஸாரம போகருகைகுகு மருநதுமாய அவாகளை ஸவவிஶலேஷஜநகமான மஹாபாபததை விளைககவறறான இநதரியஙகள நலியிலும நலிவுபட விடடுகொடான [எபபாலெனறு தொடஙகி] - ஆநநதவலலியில சொலலினனறபடியே எலலாவிடததிலுமுளள எலலாரி

தீயத்தை - கைவலயத்தை சிலபாக்யஹீநா மறவா தொழிவதே யெனறபடி 'மறவியையின்றி' என்றதோடே 'மனதுவைபபாரே' என்றததையுங கூடடி ஸபதாததம - அவனுடைய இதயாதி இபபாடடு உபாஸகபரமாயிருகுமெனறு திருவுளளமபறறி அநநிவாஹததிலே 'சுடாவிளக்கம்' என்றதுக்கு அரததம் - உபாஸகபாமானால் இதயாதி உபாஸகஸபதம - இபபக்ஷதிலே பகவதபராபதிகாமபாம இநத நிவாஹததிலே பாடடுகுகு ஸபதாததம - ஸாமஸாரிகஸகலதுரிதஙகளும போமபடியாக பகவதஜ்ஞாநத்திலே நினறு பாக்ருதிஸமபநதமறறு, குணபரகாஶகமான பகவதவிக்ரஹததை அநுபவிககவேணடியிருபபாரகள,உபாஸநாதாமநிவாஹகளுய, அஜ்ஞாநதமோநிவாரதகமான திருவாழியையுடையவனுய, அதயநதபாவபூதனான ஸாவேஶவானை விசசேதாஹிதமாக நிரநதரபாவனாமுகததாலே நெஞசிலேவைபபா ரெனறு சுடர் - குணஙகள விளக்கம்-த்தபாகாஶகவிகரஹம பரதாமநிவாஹாநுகுணமாக அருளிசசெயகிறார் - அவனுடைய போக்யதையை இதயாதி வாக்யதவயத்தாலே இந்நிலை - ஸவபாயோஜநததை மறவாதேயிருகுகிற நிலை திண்ணியர் - கடிநா அநவயம - பிறவித்துயர் இதயாதி (க)

acharya.org

அங்காடில் ஆநந்தத்தாலே மேற்பட்டு வாங்மநஸஸுக்களுக்கு நிலமன்றியே யிருந்துவைப்பெய தனனுடைய நிரவதிக கருணையாலே ஆஶ்ரிதர்க்காக இடையரில பரதாநனுய வந்து பிறந்தான

ப—அநந்தரம், அநந்யப்ரயோஜநராய அநந்யஸாதநராயிருக்கும் விஶேஷாதிகாரிகளுக்கு அநுபாவ்யமான அநிஶ்யிதாநந்தயோகத்தையுடையவ னெனகிறார்

அடியரை - (தனக்கு அஸாதாரண)ஶேஷபூதநான்னவர்களை, வலவினை - பாபலமான காமங்களினுடைய, துப்பாம் - மிடுக்கினைவழியிலேயான, புலனைந்தும் - இந்த்ரியங்களைந்தினும் அக்கப்பட்டு, துஞ்சக்கொடான - நரகிக்கும்படி விடுசக்கொடாதவனுனவன், வைப்பாம் (அவர்களுக்கு புருஷார்த்தமான) நித்தியமாய, மருந்தாம் - (ஸ்தாபாபிநிவேஶி நிவர்த்தகநி ஸாத்ரமுமான) மருந்துமாம் (எங்களுக்கேயெனனில்),—எப்பால (மநுஷ்யாநந்தம் தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தம் ஈறான) எல்லாஸுகங்களுக்கும், நல்கு,நால - ஆநந்தத்தால, உயர்ந்துஉயர்ந்து - மிக்கு, அப்பாலவன - (வாங்மநஸங்களுக்கருகுபட்டு,நபடி) அவ்வருகாவ்வனுய, எங்கள - (அநந்யரான) எங்களுக்கே கூறுய, ஆயர் - (அறிவிலிகளான) இடையர்க்கு, கொழுந்து - தலைவனுனவன் என்று - பாரபரபாபகவேஷத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று வைப்பாம் மருந்தாமவன் என்று - மேலோடே கூட்டவுமாம

இ—இரண்டாம்பாட்டில், அநந்யப்ரயோஜநாதிகாரத்தில் அவனிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறார்

[வைப்பாம்] - பாரபரமான புருஷார்த்தமாம் நிலைத்த வகைகளைச்சொல்லாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யமாமபடி சேமித்துவைக்கும் நிதிபோலே தன்னை யாக்கிவைக்கும் [மருந்தாம்] - விரோதியைப் போக்கி போக்கத்தகுதவ்யாகத்தியைக் கொடுக்கும் இத்தால பாரபக்தவஞ் சொல்லுகிறது, "நிவ்ருணம்ஹெஷஜி" என்னக்கடவதிறே இப்படி செய்வது ஆகுமோ? என்னில், - [அடியரை] - பரயோஜநாந்தரத்தைக் கொண்டு அகலாதே, தானே பரயோஜநமா யிருக்கும்வர்களுக்கு [வலவினைத்துப்பாம் புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடானவன்] - விஷயங்களிலே மூட்டி ஸர்வவிஶேஷ ஜநகமான மஹாபாபத்தைப் பண்ணுவிக்கைக்கு ஸமர்த்தமான ஶப்தாதிந்த்ரியங்களால நரகிக்கும்படி விடுக்கொடான துப்பு - ஸாமர்த்யம். "ஸஜ்ஜாநுஶாயிநே" இத்யாதிப்ரமாணப்படி "வைஶ்ரிநாஶாக்ஷுணஶ்ரி" என்னக்கடவதிறே "அவன்" என்கிறது ஆரை? என்னில், - [எப்பால இத்யாதி] - எல்லாவிடத்திலுமுள்ள எல்லாரிலுங்காட்டில் ஆநந்தத்தால் மேற்பட்டு [அப்பாலவன்] - மநுஷ்யாநந்தம் தொடங்கி ஶதகுணிதோத்தர க்ரமத்தாலே ப்ரஹ்மாநந்தத்தளவுஞ் சென்று, அதைத் மநுஷ்யகோடியிலே யாக்கி, மேலமேல கலித்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தைப் பெருக்கினுலும் பரமாணுக்களால வாங்மநஸங்களுக்கு நிலமன்றென்று மீளுமபடி அவ்வருகான ஆநந்தத்தையுடையவன் [எங்க ளாயர்கொழுந்தே] - இப்படி ஸாவாதிகனுயவைத்து, ஆஶ்ரிதர்க்காகத் தாழவுக்கு எல்லையான இடையரிலே வந்து பிறந்தவன் [ஆயர்கொழுந்து] - இடையர் பரஹ்மாதிகள் கோடியிலே யென்னுமபடி தாழவில் வந்தால் அவர்களுக்குத் தலைவனுனவன், கோபஸஜாதீயனுயவந்து அவதரித்தது - தன்பக்கலிலே ரஸதபராரானுரை விஷயங்களை ஈடுபடுத்தக்கடனரோ!

ஈடு.—இரண்டாம் பாட்டு ஸாவேஶவரனை ஆஶ்ரயித்து "தரப்ரயோஜநத்தைக் கொண்டு போவதே! என்று கேவலரை நிந்தித்தார், அவனதனனையே பற்றியிருக்கும்வர்களுக்கு, அவனதா னிருக்கும்படி சொல்லுகிறார் இப்பாட்டில

இரண்டாம் பாட்டு - வைப்பாம் இத்யாதி நீர்ப்பிறப்பாட்டில் பரமோபாயத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு, 'வைப்பாம்' இத்யாதிப, 'துஞ்சக்கொடானவன்' என்னும்வரையுங் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - ஸ்ரீவேஶவரனை இத்யாதி.

acharya.org

[வைபபாம] - ஆடு அறுதது பலியிடடு, அரைபபையாகி, இஷட விநியோகாஹமாம படி க்ஷேமித்துளவககும நிதிபோலே, இவனுககு நினைதத வகைகளேலலாம அநுபவிककலாம படி தனனை இஷடவிநியோகாஹ மாகசிவைககு மேனறிடடு பராபயத்வம சொலலுகிறது [மருநதாம] - ஆனாலும, க்ஷுதர விஷயங்களையும உணடறுககமாடடாத ஸமஸாரிசேதநனுககிறே ஸாவாதிகனான தனனை விஷயமாककுகிறது, இவனதனனை அநுபவிककுமபடி யென ? எனனில,— அகதுறைகள வாராதபடி அநுபவ விரோதிகளைப போகசித தனனை யநுபவிककைककு ஈடான ஶகதியோகததையுங கொடுதது தனனையுங்கொடுகேகு மேனறு அவனுடைய பராபகதவம சொலலுகிறது "ய ஆதுஷாவைஷா" (ய ஆதமதாபஶதா) எனகிறபடியே ஆக, பராபயதவமும பராபகத்வமும சொல்லிறறு இபபடி செயவது ஆகக? எனனில,—[அடியரை]-'ஸதகஶெயு" (நநமேயம) எனனும நிரபபநதம தவிரநதாககு அவனைபபறறி ஒரு பரயோஜநததைக கொணடு அகலாதே, அவன தனனையே பறறி அவனபடிவிட ஜீவிததிருபபாரை வலிய வினைகளிலே கொணடுபோய மூடடு கைककீடான ஸாமாதயததை யுடைததான இந்தரியங்களுநதாலும துஞசककொடா னெனனுதல, அஞசிலும புகுத துஞசककொடா னெனனுதல் துப்பெனறு - ஸாமாததயம 'அவன' எனகிறது, எவனைப பறற ? அவன தான இபபடி செயய எங்கே கணடோம? எனனில,—அததை உபபாதிककிறது மேல, [எபபால இத்யாதி] - ஸததாந விஶேஷங்களாலும மநுஷ்யாதி பேதங்களாலும வரக கடவன சிலஉயாததிக ளுண்டிறே, பூமிபோலனறிறே ஸவாககம, மநுஷ்யாகளைப போலலல விறே தேவாகள எபபால - எலலா விடததிலு மேனறபடி பாலேனறது - இடம 'அபபால, இப்பால' எனனककடவதிறே - அவவிடம, இவவிடம என்றபடியிறே எலலாவிடததிலு முணடான எல்லார்ककும [நலததால] - ஆநநததாலே மேலேமேலே போய, பினனையும் அதுதனனைச சொல்லபபுककால "யதோவாசொ நிவதந்தெ" (யதோவாசோ நிவாததந்தே) எனறு மீள வேண்டுமபடியான ஆநந்தபராசுாயததை யுடையவன ஶதகுணிதோததர கரமததாலே அபயஸ்ய

வைபபு - நிதி ஆடறுதது பலியிடடு அரைபபையாककுகை இஷடவிநியோகததிலே ஹேது அரைபபை - சாளிகை என்றிடடு - எனறு ஆனாலும் - பராபயமானாலும உண்டறுக்க மாடடாத - காதஸநயேக அநுபவிக்கமாடடாத 'ஆடறுதது' எனறு தொடஙகி, 'ஆக பராபயதவமும பராபகதவமுஞ சொலலுகிறது' எனனுமளவும - நிதிककும மருநதுककு முணடான ஆகாரங்களை ஈஶவரனுककு ஏறிடடுச சொலலுகிறபடி தனனையுककொடுததது ஶக்தியையுங கொடுக்கு மெனனுமதுக்கு பரமாணம - ய ஆதுமதா இதயாதி ஆதுமதா பலதா எனறபடி இவவிரணடு பதங்களுककும பாவம - ஆக இத்யாதி அர்த்தாநதர :-அவனை இதயாதி முநதின அரதததிலே, 'அடியரை' எனற ஐகாரம - அகை, அடியாக் கெனறபடி அடியாककு வைபபாம, மருநதாம், அடியரை வலவினைததுபபாமபுலனைநதும துஞசककொடான எனறு, 'அடியரை' எனறத்தை - கீழும மேலுங கூடடிக்கொளவது அடியரை எனறதுककு முநதின அரத்தம - அத்வேஷாதிகளை யுடையவாककெனறு, த்விதீயார்த்தம - அநயபரயோஜநரை யெனறு படிவிட எனறது-சாடு புலன் - இநதரியங்களாதல, விஷயங்களாதல இநதரியங்களான போது - இநதரியங்களாலே துஞசककொடான, விஷயங்களானபோது - விஷயங்களிலே புகுத துஞசककொடா னெனறு பொருள 'எபபால' இதயாதிக்கு அவதாரிகை அவனென்கிறது இத்யாதி 'எவனைப பறற' எனறதுककு உபபாதகம - எப்பால்! இத்யாதி அவனதான இபபடி செயயவெகே கண்டோம எனறதுककு உபபாதகம - ஆயர்கோழுந்து எனறது அவன - இநதரியங்களாலேயாதல, விஷயங்களாலே யாதல, ஸவாஸரித்தை ஸரியாதபடி ரக்ஷிக்குமெனனுமது எங்கேகணடோ மெனறு - ஶஙகார்தம "எவாककும' எனறால போராதோ? 'எபபால' எனகிறது எதுककாக? எனன, ஸதநாநவிஶேஷ இதயாதி விவரணம - பூமி இதயாதி பாலெனறு - இடததைச சொலலுமோ ? எனன, அபபால் இதயாதி யவர்க்கும் எலலாककும ; எபபால்யவர்க்கும் - எலலாவிடததிலு முணடான எலலாककும உயர்ந்து உயர்ந்து மேலே மேலே போய அபபாலவள் - அவ்வருகான ஆநநததை யுடையவன விவரணம - ஶதகுணித இத்யாதி அப்பயஸ்யமாந மாகாநின்றுளள - மேனமேலென ஏற்றிककொணடு போகாநின்றுளள உக்ததுக்கு பா

acharya.org

மாந மாகா நினறுளள நிரதிசயாநநதயுகதன, "ஆநநதமயஃ" (ஆநநதமயஃ) எனனகககடவதிறே [எங்களாயாகோழுநதே] - இபபடி ஸாவாதிகனுனவன இதர ஸஜாதீயனுய வநது அவதரிததது தனனை ஆசரயிததா விஷய பரவணராய முடியுமபடி விடடுகேகோடுகககவோ? தான சோகமோஹங்களை யநுபவிககிறது - தனனைப பறறினா சோகமோஹங்களை அநுபவிகககககாகவோ? மேனமைகக எலலையானவன தாழவுகக எல்லையாயிறறது - இவாகளை அநாததபபடவிடவோ? [எங்களாயாகோழுநதே] - கருஷணன திருவவதரிதத ஊரி லுளளாரோடே தமககு ஒரு பராக ருத ஸமபந்தம தேடடமா யிருககிறபடி அனறியே, [எங்கள்] - அவதாரநதான ஆஸ்ரிதாததமா யிருககுமிறே நவநீத சௌரியநகரக்ஷோபம பழையதாக எழுதிகவிடககச செயதேயும, "ஏதநிறம" என்றார் இவரேயிறே [ஆயாகோழுநதே] இடையா தங்களுககுத தான பரஹமாதிகள கோடியிலே யாமபடி அவாகளில பரதாநனுனவன துஞசககோடான எபபால யவாககும முதலாக அநவயம

மூன்றாம் பாட்டு.

ஆயர்கோழுநதாய அவரால்புடையுணணும
மாயபபிரானை என்மாணிககசசோதியைத
தூயவமுதைப பருகிபபருகி என
மாயபபிறவி மயாவறுததேனே

ஆ —(ஆயா) இபபடி, ஆசரிதவாதஸலய ஸௌசீலய ஸௌநதாயஔஜஜவலயாதி கலயாண குணவிசிஷடனுயிருநத எமபெருமானுகிற தூயஅமுதைப பருகிபபருகி, ஸகலகாலமும அவனோடு ஸமசலேஷிகககககு விரோதியான ஸமஸாரததைப போகவினே னெனகிறா

ஓ —மூனறுமபாடடில, எமபெருமானைக தனககு இனிதாக புஜியாநிறகசசெயதே ஸாமஸாரிக ஸகல துகேமும போயிற றெனகிறா

[ஆயரெனறு தொடகி] - ஆயருளளாரகத தானுக தனமையை யுடையனுய அவாகளது ஏதேனுமொரு தாவயததாலலலது தரியாமையாலே வெணணெய களவுகாணபபுககு அகபபடடுத தாயிறகாடடிலும பரிவரான ஜனரிலுளளாரெலலாராலும புடையுணணும ஆசசாயததை யுடைய னுய ஆசரிதாலே நெருககுணகையாலே பெருவிலையனுனதனதிருவழகை எனககு அநுபவிகககத

மாணம - ஆநந்தமய இதயாதி 'எபபாலயவர்ககும்' இதயாரபய, 'புலனைநதுக துஞசககொடான' எனறு அநவயித்துத் தாதபாயம-இபபடி ஸர்வாதிகன் இதயாதி இவவாகயம - 'அவன தான இபபடி செயய எங்கே கண்டோ மெனனில்' எனறதுக்கு உததரம 'நலத்தா லுயாநதுயாநது' எனறததையும, 'கொழுநது' எனறத தையுங கடாக்ஷித்து பாவம - தான்சோக இதயாதி வாகயதவயமும 'எங்களாயா' எனறு ஆயாககு விசேஷ ணமாகி பாவம - க்ருஷ்ணன் இதயாதி 'எங்கள கொழுநது' எனறு அவனுககு விசேஷணமாகி பாவம - அன்றியே எங்கள் இத்யாதி ஸாவஸாதாரணமான அவதாரததை 'எங்கள்' எனனலாமோ? எனன,—அவதா ரந்தான் இத்யாதி 'எங்கள்' எனறு - ஆஸ்ரிதரெலலாரையுங கூடடிக் கீழ அருளிசசெயது, ஆத்மநிபறற வசநமாகித் தாதபாயம - நவநீத இதயாதி கொழுநது எனறதுக்கு பாதாநனெனறு அநததாநதாநதை அருளிச செய்துகொணடு அநவயிக்கிறா - இடையர் இத்யாதி இடையர் தங்கள இதயாதிகளுக கருததது இடையருக்கு பாதாநனுயிருககையை பாஹமாதிகளுககு பாதாநனுயிருககு மோபாதி அதிசயமாக நினைதிருகககு மெனறு எபபால்யவாககு மித்யாரபய, ஆயாகொழுநதானவன, அடியாககு வைபபாய, மருநதாய, அடியாரை வலவினைத திபபாம புலனைநதுக துஞசககொடான இதயநவய (உ)

நாதவனை [தூயஅமுதை யெனறு தொடங்கி] - நியமங்களும் வேண்டாதே, அதிகாரிதான ஆரேனுமாகவுமாய, ஸாவதா ஸேவயமுமாய, ஸம்ஸாரதத்தைப் போக்குமதுவுமாயிருக்கிற ஸுஹ்ருதத்தியையுடைய அமருதத்தை மேனமேலெனப் பருகி ஸம்ஸாரத்தில் பிறக்கையாலே ஸஞ்சிதமான அஜ்ஞாநாதிகளையெல்லாம் போக்கினேன்

ப—அநந்தரம், பரத்வஸூசகமான நிரதிஶயாநந்தத்திலும் அவதாரபரயுக்தமான ஆஶ்ரிதப்வயத்வம் அத்யந்தஸரஸ மென்கிறார்

ஆயர் - கோபாகரு, கொழுந்தாய - பரதாநஞ்யவைத்து, (நவநீதசௌர்யாதிநிமித்தமாக), அவரால - அவர்களாலே, புடையுண்ணும் - அடியுண்டு, மாயப்பிரானை - (தத்துருபமாக அழுகை தொடக்கமான) ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுமவனை அத்தியாக அவர்களை உகப்பித்து, எனமாணிக்கச்சோதியை - (சாணையில் ஏறிட்ட) மாணிக்கம்போலே அவர்கள் நியமநத்தாலே ஒளிபெற்ற வடிவை எனக்காக்கினவனை, தூயஅமுதை - (பரத்வமகலசாத சீலத்தையுடையனை) ஸுஹ்ருதாமருதமானவனை, பருகிப்பருகி - நிரந்தரமாக அநுபவித்து, (போகாத்தமாகப் பாலகுடித்தவனுக்குப் பித்தம் தன்னடையே நசிக்குமாபோலே), என - என்னுடைய, மாயம் - பாகருதிகாரியமாயவரும், பிறவி ஜநமபரயுக்தமான, மயாவு அஜ்ஞாநத்தை, அறுத்தேன் நசிப்பித்தேன்

இ—மூன்றாம்பாட்டில், எம்பெருமானைத் தமக்கு இனிதாக புஜியாநிற்கச்செய்தே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துக்கங்களும் போயிற்று என்கிறார், க்ஷுத்ரமான பரயோஜநத்துக்காகப் பற்றினேனல்லேன், அவனைப் பரம்பரயோஜநத்துக்கு உபாயமாகப் பற்றினேனுமல்லேன், இனிய விஷயமென்று அநுபவிக்க இழிந்தேன், விரோதியானது தானே போகக்கண்டேனென்கிறார்

[ஆயர் கொழுந்தாய்] - ஆயர் வேராக, தான கொழுந்தாய், வேரிலே நோவுண்டானால் கொழுந்து வாடுமாபோலே, அவர்களுக்கு ஒரு நலிவு வரில் தன்முகம் வாடுமென்கை, காட்டிலே இடையாக்கு அடிகொத்தினதால் கருஷ்ணன்முகம்பிறே வாடுவது [அவரால் புடையுண்ணும் மாயப்பிரானை] - வெண்ணெய் களவுகாணப் புக்கு அகப்பட்டு அவர்களெல்லாராலும் புடையுண்ணும் ஆஶ்சர்யபூதனை அவ்வூரில் பரிவரில் வந்தால், தாயரில் குறைந்தாரில்லை யென்கை [மாயம்]- அவர்ப்ரஸ்மஸ்நகாமனுக்குக் களவுகண்டு ஜீவிக்கவேண்டி, களவிலேயிழிந்து, ஸதயஸ்நகலபனாயிருந்துவைத்து அது தலைக்கட்டமாட்டாதே வாயது கையதாக அகப்பட்டுக் கட்டுண்டு அவர்களாலே அடியுண்டு போக்கடியற்று நிற்கிற நிலை [பிரானை] - செய்தவைபடங்க உபகாரமாயிருக்கை [எனமாணிக்கச்சோதியை] - அவர்கள் நெருக்க நெருக்க, சாணையிலேறிட்டுக் கடைந்த மாணிக்கம்போலே புகாமிக்குச் செல்லுகிறபடி [என்] - அப்புகழை எனக்கு முற்றூட்டாக்கித்தந்தவனை [தூய இதயாதி]-அநந்த அமருதம் அதிகருதாதிகாரம், இது ஸாவாதிகாரம், பரஹம்ஸாயாதிநியதி யுண்டு அதுக்கு, இருந்தபடியிலே அநுபவிக்க அமையும் இதுக்கு [பருகிப்பருகி]- ஸகருதஸேவயம் அது, ஸதாஸேவயம் இது [எனமாயப்பிறவி மயாவறுத்தேனே] - பரகருதி ஸம்பந்தபரயுக்தமான ஜநமத்தாலே ஸஞ்சிதமான அஜ்ஞாநத்தை ஸவாஸநமாகப் போக்கினேன், அநந்த அமருதம் ஶரீரஸம்பந்தத்தைப் பூணக்கடடும்.

ஈடு—மூன்றாம்பாட்டு பரயோஜநாந்தரபரரான கேவலரை நிந்தித்தார்; அநந்யபரயோஜநாதிறத்தில் அவனிருக்குமபடி சொன்னார் நீர் இவ்விரண்டு கோடியிலும் ஆரி என்ன, 'நான பரயோஜநாந்தரபரனல்லேன், அநந்யபரயோஜநனாய் அவனைப் பற்றினேன்' என்று நேர்கொடுநேரே

மூன்றாம்பாட்டு - ஆயர்கொழுந்து இதயாதி வருத்தாநுவாத பூர்வகமாக உத்தராத்தத்தைக் கடாக்ஷித்து ஶங்காபரிஹார ரூபேண அவதாரிக்கை-பரயோஜநாந்தர இதயாதி நேர்கொடுநேர் ஸாக்ஷாத் ஆத்மபர

acharya.org

சோலலவுமமாடடாரே, அவனை அநுபவியாநிறக, விரோதி தனனடையே போயக்கோடுகினறவன் நான' எனகிறார

[ஆயாகோழுநதாய] - இடையர்கது பரதாநுயிருககும் இருப்புச சொல்லிறறுக கீழ, இங்கு, அவாகளில ஏகதேஶஸ்ததனுயிருககுமபடி சொலலுகிறது அதாவது - அவர்கள் வேராக, தான கோழுநதா யிருசகுமவ னெனகிறது இடையா காடடிலே பசுக்களினபினனே திரிந்து, அவா களுக்கு அடிகோதிததால ஊவேது கருஷ்ணனமுகமாயிருககை, வேரிலே வேககை தடடிஞல கோழுந்திறே முறபட வாவேது / [அவரால புடையுணணும] - அவனுல் எனனுதல அவளால ஸன்னுதல் செயயாணமயாலே - திருவாயபபாடியில் பஞ்சலக்ஷங்குடியிலும் இவனை நியமிசக உரிய ரல்லாதார் இல்லை 'மரததாலே ஓரடியடிபபாகள போலேகாணும்' எனறு படடர் அருளிசசேய யுமபடி [மாயபபிரானை] - அவாபதஸமஸ்தகாமனுன ஸாவேஶவரன், தனக்கு ஒரு குறையுணடாய வந்து அவதரித்து, ஆஶரிதஸபாஶமுள்ள தரவயததாலல்லது தரியாதானுய, அதுதான நோநோடு நேரே கிடையாமையாலே களவுகாணபபுகது, தலைககடடமாடடாதே வாயது கையதாக அகப் படடுகே கடடுணடு அடியுணடு நிறகும் நிலையை அநுஸந்தித்தது, 'மாயபபிரானை' என்கிறார் [என மாணிகசசோதியை] - ஆஶரிதா கடடியடிகக அடிகக, களங்கமறக கடையுணட மாணிகம் போலே திருமேனி புகாபெறறு வருகிறபடி கடடின அளவுகது வெடடெனறிருகுமவன, கடடி யடிகக்பபடுகால புகாபெறச சொல்லவேணுமோ? கண்ணியா குறுங்கயிறறுல் கடட வெடடென றிருந்தானிறே [என] - அபபுகரை எனகது முறறாடடாசகினவன [தூயவமுதைப பருகிபபருகி]- தேவாகளஅதிகாரிகளாய, பரஹமசாயாதிநியமங்கள வேணடி, ஸக்ருதஸேவயமா யிருக்குமிறே அது, ஸாவாதிகாரமுமாய, ஒருநியதியும வேணடாதே, ஸதாஸேவயமுமான அம்ருதமிறே இது [என இத்யாதி] - ஆஶசாயமான ஜநமமடியாக உண்டான அஜ்ஞாநத்தை வாஸனையோடே போக்கி னேன ஜநமத்துகது ஆஶசர்யமாவது - ஒருபடிபபடடிராமை மயாவறுதேனென்கிறது - "இங்கினற நீரமை யினியாமுறுமை" எனறு அபேக்ஷித்தபடியே பலாநுபவம் தம்மதாகையாலே அருளிசசேயகிறார் (க)

ஸமஸ்ஸையாமெனறு சொலலவும மாடடாரே யெனறபடி

பெனகருகதயபரிஹாரம - இடையர்க்கு இத்யாதி கொழுநதுகது வருக்ஷாகாவாத்திதவாகாரம அவ லமபய - பாரதாநயஞ சொலலிறறு கீழ, வருக்ஷகதேஶவாதிதவதததைபபறற - ஏகதேஶஸ்தன் எனகிறது இகு இதால - பாரதாநதாயஞ சொலலுகிறது விவரணம - இடையர்காட்டிலே இத்யாதி அவர்களுக்குவந்த வயஸமம தனனதெனனுமதைத -"ஆயாகொழுநது" எனகிற பதம காடடுமோ? எனன, வேரிலே இத்யாதி 'அவரால' எனகிற பஹுவசநததுகது பாவம - அவனுல் இத்யாதி நியாமயஸ்தயின சாமாவதியை படடா ஸ்ரீஸூகதியாலே காடடுகிறார-மாததாலே இத்யாதி மாததாலே-மதசாலே ஆஶ்சாயமேது? எனன, அவாப்த இத்யாதி பிரான் - ஸாவேஶ்வரன, 'நிறகுமநிலை' என்றவிடத்திலே - "மொவ்வாடிடெகுயிகூ்தாம வலிடாசதாவக" எனகிற குநிவசநம அநுஸந்தேயம 'ஆயாகொழுநதாய' இத்யாதி பதஸஞகதியை வருஷி னித்து அருளிசசெயகிறார - ஆஶரிதர்கட்டியடிக்க இத்யாதி அடியுணடால புகாபெறக கூடுமோ? எனன கடடினவளவுக்கு இத்யாதி வேட்டென்றிருக்கை - உகாதிருகுகை அவன இபபடியிருநதானே? எனன, கண்ணியார் இத்யாதி-திருமொழி-கு-கூ எ பலபிணைகளையுடைததாயக் குறளாயிருநதுள்ள தாமபாலே கடட இசைநதிருநதா னெனறபடி முற்றாடடாக்கினவன் - பூரணபோஜநமாக்கினவன தூயமை - பரிசுதி தூய மைக்கு பாவம-தேவர்கள் இத்யாதி வீப்ஸைகது பாவம-ஸதாஸேவயம் இத்யாதி பாஹ்மசர்யாத் நியம மாவது - அமருதபாராஶர காலத்தில விஷயவிரக்தயாதி நியமம பிறவி மயர்வு - பிற பியடியாக உண்டான மயர்வு ஒருபடிப்பட்டிராமை - தேவாதி ஶரீரங்களையெடுகைக அவன போகநினைனயிருக்க, 'மயாவறுதேன' எனறு-தாமபோகநினராகச சொலலுகிறது சேருமோ? எனன,—மயர்வறுதேனென்கிறது இத்யாதி காரணேன அந்வயி (ங)

acharya.org

நான்காம் பாட்டு.

மயர்வறஎனமனததே மனனிஞனதன்னை
உயர்வினையேதரும ஒணசுடர்ஆகறறையை
அயர்விலமரர்கள்ஆதிகோழுநதை என
இசைவினை எனசொலலியானவிடுவேனோ?

ஆ—(மயர்வற) இப்படி எம்பெருமானோடு வருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஒரு படியாலும் மேலொழிவில்லை யென்கிறார் தன்திறத்தில் எனக்கு உள்ள அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படி. என்னுள்ளே புகுந்தருளி, தன்னுடைய கல்யாணமான குணஸ்வரூபங்களை அநுபவித்த விஶதமாம்படி எனக்குக் காட்டியருளி, தன்னுடைய ஸதருஶரான அநுபவறுமமராகளோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாபோலே என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை எங்ஙனே நான் விடும்படி? என்கிறார்,

ஓ—நாலாம்பாட்டில், தன்படியைக்காட்டி. என்னை இசைவித்து, அயர்வறுமமரர்களோடு கலக்குமாபோலே என்னோடுகலந்த மஹோபகாரகனை எனக்கு விட உபாயமுண்டோ? என்கிறார்

[மயர்வறவென்று தொடங்கி] - அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படி. ஒருநாளும் மாறாதே என்நெஞ்சிலே யிருந்து எனக்கு மேன்மேலென உச்சராயத்தைத் தந்து அது தன்பேறாகக் கொண்டு அந்தாலே விட விளங்காநின்றுள்ள அழகையுடையவனை 'ஒண்சுடர்க்கறறை' என்று தமமை ஸரீகரிக்கைக்கு அடியான அழகைச் சொல்லுகிறது என்றுஞ் சொல்லுவர் [அயர்வென்று தொடங்கி] - பகவத்விஷயத்தில் விஸ்மரணமில்லாத அமரர்களுடைய ஸத்தாதிகளுக்கு ஹேதுவாய பரதாநமாயவைத்து எனக்கு 'தன்னையநுபவிப்போம்' என்னும் இசைவைப் பிறப்பித்தவனை

ப—அநுதாபம், இப்படி ஸரஸனான இவனை நான் விடுகைக்கு விரகு உண்டோ? என்கிறார்

மயர்வு - அஜ்ஞாநம், அற - அறும்படி, என்மனத்தே - என்நெஞ்சுக்குள்ளே, மனனிஞனதன்னை நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை, (எனக்கு), உயர்வினையே - ஜ்ஞாநபக்தியாத்யுபாயவருத்தியை, தரும - தருமவனை, ஒண் சுடர்க்கறறையை - நிரதிஶயபோக்யமாம்படி தேஜோராசியான வடிவையுடையவனை, அயர்வு இல - மறப்பு இல்லாத, அமரர்கள் - நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆதிக்கொழுந்தை - ஸத்தாதிஹேதுபூதனான தலைவனை, என இசைவினை-(தன்னைக்கிட்டுகைக்கு) என் இசைவை தானிட்ட வழக்காம்படியானவனை, என்சொல்லி - என்றதைச்சொல்லி, யான - (அவனடியறிந்த) நான், விடுவேன - விடுவேனோ? அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிறதில்லை யென்று விடவோ? அஸந்நிஹிதனென்று விடவோ? உதாஸீநனல்லனென்று விடவோ? உஜ்ஜ்வலனல்லனென்று விடவோ? அவிலக்ஷண போக்யனென்று விடவோ? அநுமதி ஸ்வாதீநமென்று விடவோ? என்று கருத்து

இ—நாலாம்பாட்டில், தன்படியைக்காட்டி. என்னை இசைவித்து, அயர்வறுமமரர்களோடு கலக்குமாபோலே என்னோடுகலந்த உபகாரகனை நினைத்து விட உபாய முண்டோ? என்கிறார் முன்பு 'அயோக்யன்' என்று அகன்றவர்களையாலே இனி விடேன் என்கிறார்

acharya.org

[மயாவற] - அஜ்ஞாநம் ஸவாஸநமாகப் போமபடி [எனமனதுதே மனனிஞன தனனை] - அஜ்ஞாநம் பிணநாடாடாதபடி என் ஹருதயததிலே வநது புகுநதான [மனனிஞன தனனை] - இனி கநதவய பூமியிலலை யெனறு ஸததாவர பரதிஷடைபோலே யிருநதான [உயா விணையேதரும] - ஜ்ஞாநவிஸரமபபகதிகளை மேனமேலெனததரும தநது சமைநதானு யிருககி றிலன [ஞனசுடாககறறையை] - உபகாரிததானு யிருககையனறிககே, உபகாரநகொணடானு யிருககும கொளகினறவனவடிவில புகா தனவடிவிலே தோறறியிருককை "ஸஸவ-ூாநயிடு நொ ஏ-ஷ்டா ஸஸேது ஊ-கிநநூச" ஞன்சுடாகககறறையெனறு தமமை வசிகரிதத அழகைச சொலலிறறுகவுமாம [அயாவிலமாகள] - பகவதவிஷயநதிலே விஸமருதியுமினறிககே விச சேதமுமினறிககே யிருபபது ஒருநாடாக உணடாயிருককகிடீர ஆளிலலாதாரைபபோலே ஈனனை விடாதே யிருককிறது [ஆதிகொழுநதை] - அவாகள ஸததாதிகளுககு ஹேதுவாய பாதாநது மாயிருককை [என இசைவினை] - அபபடியிருককிறவன எனனையும அவாகளோடொককப பண்ணு கைக்கு இசைவும தானுய வநதுபுகுநதான [எனசொலலி யானவிடுவேனோ] என்ன கணணழி வைச சொலலி, நான கைவாங்குவது? அஜ்ஞாநம் அநுவாததிகது விடவோ? அஸநநிஹித னெனறு விடவோ? அநயபரனெனறு விடவோ? நனமைகளைபபணணிநதநதில னெனறு விடவோ? பாதயுபகாரநகொளள இருநதா னெனறு விடவோ? மேனமை போராதெனறு விடவோ? இசைவுககு கருஷிபணணினேன நானெனறு விடவோ? எததைச சொலலி விடுவது?

ஈடு —நாலாமபாடடு * ("இநநினறநீமையினியாமுருமை" என்று அடியிலே நீர அபேகஷிததபடியே) உமமுடைய அபேகஷிதம தலைககடடிறறே, இனி இவலிஷயததை விடுப பிடிककுமித்தனையனறோ? என்ன, நான் என்ன ஹேதுவாலே விடுவேன? எனகிறா

[மயாவற] அஜ்ஞாநமானது வாஸனையோடேபோக [எனமனத்தே மனனிஞன தனனை] - 'இனனமும மயாவுகுடிகொளளவோணணுது' என்று எனனுடைய ஹருதயததிலே புகுந்து ஸ்தாவரபரதிஷ்டடையாக இருந்தவனை, சேடிசீயததுக குடியேறறின படைவீடுகளை விடா தே யிருককும் ராஜாককளைபபோலே 'புறமபேயும் ஒரு கநதவயபூமி யுணடு' என்றுதோறற இராமை இபபடியிருநது செயகிறதென்? எனனில்,—[உயாவினையேதரும] - ஜ்ஞாநவிஸ்ரம்பபகதிகளைத் தாராநினறு னெனனுதல யமாதிகள தலையிலே அடியிடுமபடியான உதகாஷதததை தாராநினறு னென்னுதல [தரும்]-தநதுசமைநதானுயிருককிறிலன; † "காதலகடலபுரைய" ‡ "காதல்கடலின

நாலாமபாடடு - மயர்வற இதயாதி 'விடுவேனோ' என்றதுககு பாஸகம அருளிச செயயா நின்று கொணடு, 'என சொலலி யான விடுவேனோ' என்றததைக கடாகஷித்து அவதாரிகை - உம்முடைய இத்யாதி அபேகஷிதம் தலைக்கடடிற்றே யென்றது - "மாயபபிறவி மயாவறுதேன" என்றததைப பறற

தமதிருவாயாலே சொல்லுகையாலே 'வாஸனையோடே' என்றது ஸிததம ஸத்தாவரபரதிஷடை யாக இருককைக்கு ஹேதுவை தருஷடாநத பூவகமாக ஸாதியா நின்றுகொணடு, 'மனதுதே' என்கிற அவது ரணத்துக்கு அநாதரம அருளிச் செயகிறா - சேடிசீயத்து இதயாதி சேடிசீயத்து - காடுவெடடி முதலி அரத்தத்திலே, 'வினை' என்று - க்ரியையாய, உதகாஷத்துககு ஹேதுவான கரியை யென்று - ஜ்ஞாநவிஸரம பக்திகளைத் தாராநினறு னென்னுதல ஜ்ஞாநமாவது பாணவதததிற சொலலுகிற ஸேஷத்வஜ்ஞாநம விள ரம்பமாவது - நமஸஸிலே சொலலுகிற உபாயாரத்யவஸாயம பக்தியாவது - நாராயணபததததிற சொலலுகி, பராபயதவரை தலிதியாரததததில, 'உயாவினையே' என்று முழுசசொலலாய, உசசாரயததையே தரு மென, படி 'தரும்' என்ற வாதமாநாரத்தம-தந்து இத்யாதி பகதியை மேனமேலுங கொடுককுமோ? என்ன, காதல்

---

* குணடலிதம வ்யாக்யாநாநுஸாரி யெனபா † திருவாயமொழி, ௫ - ௩ - ௮ ‡ ஷை எ ௩. - ௯

acharya.org

ரிகபபெரிதால்"*"நீளவிசுமபுமகழியபபெரிதால்" †'சூழநததனிறபெரிய' [ஒண்சுடாக்கறறையை]- இததால, எனககு உபகரிததானுயிருககையனறியே, ' தான உபகாரங்கொண்டான ' எனனுமிடம வடிவில புகரிலே தோறற இராமினரு னேனனுதல , தமமை வஶீகரிதத அழகைச சொலலிறருகவு மாம , "தெஜஸாம ராஶிமூஜிதம்" (தேஜஸாமராஶிமூஜிதம) எனனுமாபோலே இபபடி தனபேருக உபகரிததவன, தன உபகாரங கொளவா ரிலலாதா னொருவனே ? எனனில, —[அயா ஷிலமராகளாதிகளொழுநதை] - தான உபகரியாத அனறு, தங்கள ஸததைகொணடு ஆறறமாடடா தாரை ஒருநாடாக வுடையவன பகவதநுபவவிஸமருதிககு பராகஹாவததை யுடையவராய, அவ வநுபவததுககு விசசேதஶங்கை யினறிககே, தாங்கள பலராயிருகக்கிறவாகளுககு யாரகாதிகளெல ஸாந தானேயா யிருகக்கிறவனை [என இசைவினை] ' நானலலேன ' எனறு அகலாதபடி என இசைவு தானுயப புகுநதவனை [எனசோலலி யானவிடவேனோ] - ' சிறிதுமயாவுகிடநதது ' எனறு விடவோ ? ' மயாவைபபோகக, தானகடகக இருநதான ' எனறு விடவோ ? 'எனககு மேனமே லென நனமைகளைப பணணிததநதிலன' எனறு விடவோ ? 'தானபணணின உபகாரததுககு பரத யுபகாரங கொளள இருநதான' எனறு விடவோ? 'வடிவழகிலலை' எனறு விடவோ ? 'மேனமை போராது' எனறு விடவோ? 'இபபேறறுககு கருஷிபண்ணினேன நான' எனறு விடவோ? எத்தைச சோல்லி நான விடுவது? எனகிறா (சு)

இதயாதி இநத பரமாணஜாதம - ஜஞாநவிஸாமபங்களுககும உபலக்ஷணம இத்தால் இதயாதி 'ஒண சுடாக் கறறை' எனறது - பூரவபாவி பாதல, பரபாவியாதல அதாவது - உயாவினையே தருகையாலே, அது 'தன பேறு' எனறு தோறற, ஒண சுடாககறறையா யிருக்கிறு னெனனுதல, நிரவதிகதேஜோரூபமான விகாஹத தைக காடடி எனககு ஸேஷதவஜஞாநாதிகளை யுணடாக்கி, எனனை வஶீகரிததவ னெனனுதல 'ஒண' என கிற விஶேஷணத்தாலே - தமமை வஶீகரித்தமை தோறறுகிறதிறே 'சுடாககறறை' எனறதுக்கு பரமாணம தேஜஸாம் இதயாதி பாதமேமஶே பகவதமபாதி பாஹுமாதயோ தேவா:,"தாஜ்ஜ ஷ்டாதெ.திஷாதெவாஶ ஜ்வகு மஷாயரரு சுவ-ரிவ-ரா-ரிவஸம்ஸ்தாநம் தெஜஸாம்ராஶிஃ-ரிஜி-தது" தேஜஸாமராஶி மூஜிதமெனனுமாபோலே 'ஒண சுடாககறறை'எனகிறு ரெனறபடி சுடர்ங்கற்றை-தேஜஸஸமூஹம அவதா ரிகை - இபபடி தன் இத்யாதி தானுபகரியாதவன்று இத்யாதி அயாவிலலாமையாலே - பகவதநுபவவிஸ மருதி யிலலாமையாலே அமராய - ஸததாநாஶம வாராமலிருகக்கிறாக னெனறபடி ஸபதாரத்தம-பகவதநுபவ இதயாதி ப்ராகபாவததை யுடையாராய் எனறது - பராகபபபாவததையுடையரா யெனறாய, விஸமருதயத் யாதாபாவததை யுடையாராய் தாராகாதிகளெல்லாம் - 'ஆதி' எனகையாலே - தாரகதவபேஷகதவங்கள சொல விறறு, கொழுந்து' எனகையாலே - போகயதை வோபபறறு உணடானபினபிறே கொழுநது உண்டாவது, தாரக போஷகங்க ளுணடானபினபிறே போக்யதநில நெஞசு செலவது, ஆகையாலே, 'கொழுநது' எனறு - போக்யதையை விவக்ஷிகிறது ஆதியத இதி - ஆதிஃ எனறாய, தாராகாதிகளாக ஸஶீகரிக்கபமெவ னெனனு தல, யதவா, நிதயஸூரிகளுக்குக் காரணமாகைபாவது - அவாகளுககு தாராகாதிகளெலலாம தானேயாய கொணடு, அவாகளுக்கு ஸததா நிரவாஹகனுயிருக்கை யெனனுதல. நித்யஸூரிகளுக்கு ஸததா ஹேது பூத னான தலைவனெனறு ஸபததுககு உளள அரதம என் இசைவு தானுமிப புகுந்தவனை - என இசைவுகு அந்தராத்மாவாய நினறு நியமிததுக்கொணடிருக்கிறவனை, தாமபூத்ஜஞாநம தாவயமாலகயாலே, தசசரீ கத்வமு முணடிறே 'மயாவற' இதயாதி - பாதிபதம ஹேது காப்பமெனறு திருவுள்ளம பறறிபாவம - சிறிது மயர்வு இதயாதி 'ஒணசுடாககறறை' - எனகிறதின அர்ததவயாபிபாயேண அருளிச் செயகிறா - தான் பண்ணின இத்யாதி வாக்யதவயததாலே 'என இசைவினை' எனறததைப பறற, இபபேற்றுக்கு இத்யாதி எத்தைச் சோல்லி நான்விடுவது - அவனிடத்திலே ஒருகுறை யுணடானு லனறோ விடலாவ தெனறு கருதது காமேண அரவயஃ (சு)

---

* திருவாயமொழி எ - ௩ - அ † ஷெ. ௧௦ - ௧௦ - ௧௦

acharya.org

ஐந்தாம் பாட்டு.

விடுவேனோஎன்விளக்கை எனதுவினை
நடுவேவந்து உய்யக்கொள்கின்றநாதனை
தொடுவேசெய்து இளையாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே

அ—(விடுவேனோ) நிரஹேதுகமாகத் திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலே தோற்றி மற்றொருத்தருக்கும் தோற்றாதபடி களவிலே சில செயல்களைச் செய்தும், திருக்கண்களாலே பார்த்தருளியும் அவர்களை வஶீகரித்து அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாற் போலே நிரஹேதுகமாக வந்து எனக்குத் தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களைக் காட்டி இவற்றாலே என்னை வஶீகரித்து எனக்கு தாரகனாய், என்னோடே கலந்தருளின அக்கலவியாலே என்னை உய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோ? என்கிறார்

ஒ—அநுசாம்பாட்டில், தன்னையறியாதே மிகவும் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை, தன் திருக்கண்களின் அழகாலே இடைப்பெண்களை அகப்படுத்திக்கொண்டாற்போலே நிரஹேதுகமாக விஷயீகரித்தவனை விட உபாயமுண்டோ? என்கிறார்

[என்விளக்கை என்று தொடங்கி] - ஸர்வவிஷயாஜ்ஞாநாநுகாரமெல்லாம் நீங்கும்படி தன்னுடைய கல்யாண குணங்களை பரகாசிப்பித்து நான் மிகவும் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தே நிரஹேதுகமாய் வந்து ஸர்வவிஷயஜ்ஞாந விஸ்ரம்ப பக்திகளைப் பிறப்பித்து உஜ்ஜீவிப்பித்தானென்று கொண்டு என்னை அடிமைகொண்டவனை [தொடுவே செய்து என்று மேலுக்கு] - ஸர்வாதிகளைக் களவுகண்டு 'இவன் களவுகண்டான்' என்று முறையிட வந்த இளவாய்ச்சியாக்கு மறுமாற்றம் கொடுக்கவொண்ணாதபடி வேறொருவர்க்கும் தெரியாதே அவர்கள் கண்ணுள்ளே படும்படியாக விடவேபணணி நோக்கி அடிமைகொண்டவனை [கண்ணினுள் விடவேசெய்து விழிக்கும்]-கண்ணினுள்ளே தூதாக்கி விழிக்கு மென்றுமாம் விடவு-விடருடைய செயல் விடவேசெய்து விழிக்கை-ஸவிலாஸமாக நோக்குகை யென்றுமாம்

ப—அநந்தரம், அவன் எனக்குப் பண்ணின உபகாரத்தை அறிந்த நான் விட க்ஷமனல்ல னென்கிறார்

என்விளக்கை என்னுடைய ஸர்வரூபவிஷயமான ஜ்ஞாநத்தை பரகாசகனாய், என் ஆவியை - என் ஆத்மாவை, (அவகாஶமபாத்தது), நடுவே - நடுவே, வந்து - புகுந்து, உய்யக் கொள்கின்ற - (அஹங்காராதிகளால் அழியாதபடி) பிழைப்பித்துக்கொண்ட, நாதனை - நாதனாய், தொடுவே - கருதரிமசேஷ்டிதங்களை, செய்து - பண்ணி, இள ஆய்ச்சியர் - அநந்யயோக்யமான பருவத்தையுடைய இடைச்சியர், கண்ணினுள் - கண்ணுக்குள்ளே, விடவேசெய்து - தானும் அவர்களுமறிந்த தூரத்தைக்கருதாதபடி பணணி, விழிக்கும் - கண்கலப்பாரச்செய்யும், பிரானை - உபகாரகனை, விடுவேனோ - விடவல்லேனோ? விடவு - தெளிந்ததாயம் பிரானென்று - அடிக்கு பரகாஶிப்பித்த உபகாரம் தோற்றுகிறது

இ—அநுசாம்பாட்டில், தன்னை யறியாதே மிகவும் அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை, தன் திருக்கண்களினழகாலே இடைப்பெண்களை அகப்படுத்தினாற்போலே நிரஹேதுகமாக என்னை வஶீகரித்தவனை விடுவேனோ? என்கிறார்.

acharya.org

[விடுவேனோ எனவிளக்கை] ஸவவிஷயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் நீங்கும்படி பண்ணித் தனனுடைய கல்யாண குணங்களை பரகாசிப்பித்தவனை விடுவேனோ? [என ஆவியை] "க்ஷணேவஸ்ஹவதி" எனகிறபடியே உருமாயநதுபோன என ஆதமாவை [நடுவேவநது] விஷயபரவணனாயப்போகாநிற்க நடுவேவந்து, நிர்ஹேதுகமாக எனனவுமாம [வநது] நான இருந்தவிடத்தே தானேவநது [உயயக்கொளகினற] - அஸ்தகலபனான எனனை "வஸ்தேநந்ததொவிதி" எனனப்பணணினபடி [கொளகினற] - கொண்டு விடடிலன, மேனமேலெனக கொளளாநிற்கிற அததனை [நாதனை] - உயயக்கொளகைக்கு நிபநதனாய சொலலுகிறது இழவு பேறு தனனதான குடலதுடக்கைச் சொலலுகிறது இப்படி தனபேறாக க்ருஷிபணணின விட முணடோ? எனனில், - [தொடுவேசெயது] - வெணணெய அவாகள கொடுக்கிலும் 'வேணடா' எனறு களவிலே யிழிநது பிடிபடடது கேட்டுத் திரணடு சிறுகிடுமதுக்காக வநத இளவாயசசியா புருஷாகளுக்கும், வருததைகளுக்கும் ஒருபயமுமிலலை இவனாலே நெஞ்சாறல படடவாகள 'இவன பிடிபடடுக் கடடுணடான' எனறவாறே, பரீதைகளாயக் காண வருவாகள [கணணினுள] - மறறை எவாகளுக்கும் தெரியாதபடி விடவேசெயது விழிக்கும் - தூதாக விழிக்கும் தூதுசெயக்கணகளிறே விஷமமான சேஷடிதங்க ளெனனவுமாம் விடா உணடு தூதாதா அவாகளுடைய செயலைச் செயது எனறுமாம் [பிரானையே] - அநநோக்காலே அவாகளை அநநயாஹைகளாக்கினறபோல எனனையும் அநநயாஹனாக்கின உபகாரகனை

ரடு —அஞ்சாமபாடடு திருவாயப்பாடியில இடைப்பெணகள க்ருஷ்ணனைவிடடு பரமபததை விரும்புமனறனறோ நான இவனை விடடு புறமபே போவது எனகிறார்

[விடுவேனோ எனவிளக்கை] ஸவவிஷயமான அஜ்ஞாநாந்தகாரம் போமபடி நிர்ஹேதுகமாகத் தனனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை எனக்கு பரகாசிப்பித்தவனை "எனவிளக்கை" எனபானேன்? அல்லாதார்க்கும் ஒவவாதோ? எனனில்; இவரைப்போலே அல்லாதாருக்கு ஸ்நேஹமில்லையே, ஸ்நேஹ முணடாகிலிறே இவ்விளக்கும் பரகாசிப்பது விளக்காவது தன்னையுங் காடடிப் பதார்த்தங்களையுங் காடடவேதோனறிறே இவாக்கு தன்னையுங்காடடி ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் விரோதிஸ்வரூபத்தையுமிறே காடடிக்கொடுத்தது [என ஆவியை இதயாதி] 'தானொருவனுளன்' எனனும் அறிவாதல் தனபக்கல் அபேக்ஷையாதலினறிக்கே, பரகருதிவசயனாய உருமாயநதுபோநத என ஆதமாவை [நடுவேவநது] - நிர்ஹேதுகமாக வந்து விஷயபரவணனாயப் போகாநிற்க நடுவே வந்து மீடட இத்தனை [உயயக்கொளகினற] கொணடுவிடடிலன, மேனமேலெனக் கொளளாநிற்கிற இத்தனை "க்ஷணேவஸ்ஹவதி" (அஸநநேவஸ்பவதி) எனகிறபடியே அஸத்கலபனான என்னை "வஸ்தேநந்ததொவிதி" (ஸந்தமேநந்ததோவிதுஃ) எனனப் பணணினான் "எனனாவி" என்று உமமதாகச் சொனனார், உமமுடைய ஆதமாவை அவன் வந்து

அஞ்சாமபாடடு - விடுவேனோ இதயாதி கீழிறபாடடுக்கு ஸேஷம் இப்பாடடு இப்போது விடோமென்கிறீரித்தனைபோகி, பிணையும் வளவேழுலகு ஆழவாரலலீரோ நீர்? உமமுடைய வாரதையை விஶ்வஸிக்கப்போமோ? எனன எனறு அடியிலே அவதாரிக்கைக்கு கூடடிக்கொளவது

தீபதுக்கு உணடான தமோநிவாரதகத்வ பதார்த்த பரகாஶகத்வாதாங்களை அருளிச்செய்கிறார் - ஸ்லவிஷயமான இத்யாதி ஸ்நேஹம் - பக்தி, தைலஞ்ச அவனை விளக்காகச் சொலலுகையிலே ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்-விளக்காவது இதயாதி தன்னையுங்காடடி இத்யாதியாலே மூனறைச் சொனனது, அநாதபஞ்சகத்துக்கும் உபலக்ஷணம் பூர்வாவஸ்தாபரமாமாரி 'என' எனகிற பதம் இதயபிபாயேண பாவம் - தானொருவன் இத்யாதி உருமாய்ந்து - ஸவரூபாகாரமாய நிர்ஹேதுகமாக வந்து எனகிறது-ஆதிகாத்தம் விஷயப்பாவனனும் இத்யாதி - ஸபதார்த்தம் வாதமாநாதம் - கொண்டு இதயாதி உபயக்கொள்கின்ற

acharya.org

உபயகதோளள நிபந்தநமேன ? என்ன, [நாதனை] - ஆருடைய வஸ்து அழியப்புகுகது ? 'நான எனறு ஒருவனுண்டோ ? உடையவனுகையாலே செடதான ஆரேனுமபேறறுகுகு ஆரேனும் யதநம பணணுவாகளோ? என்ன, திருவாயபபாடியில பெண்களபேறறுகுகு யதநமபணணினுாஆ [தோடுவேசெயது] - ஆராயசிபபடுஞ செயலகளைச செயது ஓரிடததிலே போயக களவுகணடு அங்கே அகபபடுமே, 'களளனைக காணவேணும்' என்று இருபபாரு முணடே இவனுலே புண்படடவாகளெலலாரும காண வருவாகளே, புருஷாகளுககும வருததைகளுககும ஒருபயமிலலை, அருகே நின்றாகதது தெரியாமே பருவமநிரமபின இடைபபெணகள கணணுகதுளளே விடேபடியையச செயது விழிககும - தூதுவிடேபடியையச செயது விழிககும தூது விடேகையாகிற செயலைச செயதேனனுதல, விடருடைய செயலைச செய தேனனுதல * "தூதுசேயகணகள" என்னககடவதிறே, அதுவாதல, தூாததருடைய வயாபாரஙகளைப பண்ணுதல († 'தவாஸமி, தாஸோஸமி' என்றுறபோலே சொலலுகை) [பிரானையே] - அநுகோககாலே இடைபபெணகளை அநந்யாஹைகளாகக்கினுறபோலே எனனையும அநந்யாஹமாகசிவிடடவனை விடுவேனோ ? (௫)

ஆறும் பாட்டு.

பிரானபெருநிலஙகீணடவன பின்னும
விராயமலாத்துழாயவேயநதமுடியன
மராமரமேயத மாயவன் என்னுள்
இரானெனில பினனையானோட்டுவேனோ ?

ஆ —(பிரான) அவன தானவிடில செயவதென? என்னில, தனனுடைய அதிமநோஹரமான திவயசேஷடிதஙகளாலும அழுகாலும எனனைத தோறபிதது அடிமையாகினவன 'எனனை விடுவேன' என்றால நான அவனை விடவொடடுவேனோ? என்கிறா

ஒ —ஆறுமபாடடில, அவனே தானவிடில செயவதென? என்னில, தனனுடைய திவய சேஷடிதஙகளாலே எனனைத தோறபிதது என்னோடே கலாதவனை நானவிட ஸமவதிப பேனோ? என்கிறா

நாதனை - அஹங்காராதிகளால அழியாதபடி பிழைபபித்துகொணட நாதனை யிதி ஸபதாரத்தः நானென்றெநுவன் - ஸவதநத்ரன மேலுக்கு அவதாரிகை - ஆரேனும் இதயாதி ஸவாமியான அவன ஸவத்தை லபிக்க யதநமபணணின விடுமணடோ? என்றபடி 'தொடுவே' என்ற வொரத்துகுத தாத்பாயம - சிலர் கொடுக்கிலுங கொளளா னென்று நோடுவு - களவு அதனை - ஆராயசிபபடுஞ செயலென்றது, வெணணெயுணபோலே ஆராயசிபபடுகையும அவனுகு உததேபயம மாகையாலே, ஆராயசி பிறக்கிலிறே பெணகள திருளுவது ஆராய்ச்சிப்படும் செயல்கள - கேளவிபிறகும செயலகள ஆராயசிபபடுமே பாகார மேது? என்ன, ஓரிடத்திலே இதயாதி புண்படடவர்களென்று - குணசேஷடிதவித்தாதல, விஸலேஷதுஃகிதராதல 'ஆயசியா' என்கையாலே புருஷர்களுகும, 'இளவாயசியா' என்கையாலே வருததைகளுக்கு மென்றபடி பயமில்லை - கருவுணவிர்ஸேஷஜநிதபயமிலலை, ஈடுபாடிலலை யென்றபடி அருகே நின்றார்க்குத் தெரியாமே என்றது - 'கணணினுள்'என்றததைப பறற அவாகள தனகுகுத் தூதுவிடேபடியையச செயதேனனுதல,தான தூதுவிடேகையாகிற செயலைச் செயதேனனுதல, தவிதியாரத்தவிவரணம - தூதுசேய் இத்யாதி தருதியாரதவிவரணம - தூர்த்தருடைய இதயாதி தூதுசேய்கண்கள் இதயாதி - தூதகருத்யததைபபணணும கணகளைக் கொணடு ஸ்வாபிபராயததை ஸபஷடமாகச சொலலி யென்றபடி எனவிளக்கை யிதயாரபய பிரானைவிடுவேனோ இத்யகவயः (ஒ)

---

* திருவாயமொழி, ௧ - ௩ - ௩ † குண்டலிதம கவாசித்கம எனபா

[பிரானென்று தொடங்கி] - தொடுகக்கப்படுப பரிமளத்தையும் செவ்விப்பையுமுடைய திருத்துழாயாலே அலங்கருதமான திருமுடியையுடையனாய, பாளயாணவமகனையான பூமியை எடுப்பதுஞ்செய்து ஆஶ்ரிதா ஏவிற்றுச்செய்து அவாகளப்பகக்லிலே வ்யாமுகதனாய, இச்செயல்களாலே என்னை அடிமைகொண்டவன் விராயமலாத்துழாய - பூக்கள் விரவின துழாயென்றுமாம

ப.—அநந்தரம், அவனதான அகலத்தேடிலும் நான இசைவேனென்கிறா

பிரான - உபகாரகனாயகொண்டு, பெருநிலம் மஹாபருதிவியை, கிண்டவன - எடுத்தவனாய, பின்னும் - தொடுகக்கப்படு, விராய மலா விரவின மலரையுடைத்தான, துழாய - திருத்துழாயாலே, வேயந்த - செறியச்சூழப்பட்ட, முடியன - திருமுடியை யுடையனாய, மாமாமமெயத - (மஹாராஜா விஶ்வஸிக்கைக்காக) மாமாமத்தை யெய்த, மாயவன - ஆஶ்சாயபூதனானவன், என - என்னுடைய, உள - நெஞ்சுக்குள், இரானென்னில - இரானென்னாமளவில, பின்னை - பின்னை, யான - (அவனையொழியச் செல்லாத) நான, ஓடுவேனோ - இசைவேனோ? தொங்குவேனோ? என்றுமாம் மாயவனென்று - மாமாமமொன்றளவில் நில்லாதே, ஏழுமாமும் மலையும் பாதாளமும் உருவ எய்த ஆஶ்சாயம் விராயமலாத்துழாயென்று - பரிமளத்தையுடைய செவ்வித்துழாயென்றுமாம்

இ—ஆறுமபாடடில, அவன தான விடில செய்வதென? எனனில, தன நீரமையாலே என்னைத் தோறபித்தவனை நான விட இசைவேனோ? என்கிறா

[பிரான] - நிலா தென்றல் போலே தனபடிகளைப் பாராததமாகி வைக்கும்வன் இதி னுடைய உபபாதநம் மேல [பெருநிலங்கிண்டவன்] - ரக்ஷயவாகக்கம் பாபபுண்டென்னாக் கைவிடானே பாளயாணவத்திலே புக்கு, பூமியைத் தன்பேறாகத் தன்னை அழியமாறியெடுத்தாற் போலே, ஸம்ஸாராணவத்திலே அகப்பட்ட என்னை எடுத்தவன் [பின்னும் விராய மலாத் துழாய வேயந்த முடியன] - ஒப்பனையோடேயாயிறறு பாளயத்திலே முழுகிறது, நெருங்கத் தொடையுண்டு, பரிமளத்தை யுடைத்தாய, செவ்விபெறறுள்ள திருத்துழாய, விரையை, 'விராய' என்று நீட்டிக்கிடக்கிறது அன்றிக்கே, மலா விரவின துழாயென்னவுமாம் (வேயந்த முடியன - சூழப்பட்ட திருமுடியையுடையவன், 'ஏயந்த' என்று பாடமானபோது - சோந்தமுடி. [மாமாமமெயத மாயவன்] - ரக்ஷணத்திலே அதிஶங்கை பண்ணினவனுக்கு மழுவேந்திக்கொடுத்ததும் அவன காரியத்தை முடியச்செய்யும் வ்யாமோஹாதிஶயத்தை யுடையவன் [என்னுள்ளிரானென்னில்]- இப்படி ஆஶ்ரிதா கனபக்கலிலே சேருக்கைக்கு கருஷி பண்ணுமவன் என்பக்க விரானென்னில் 'என்னில்' என்கையாலே விட ஸம்பாவனை யில்லை யென்கை [பின்னை யானொடுவேனோ] - பின்னை நான இசைவேனோ? 'பின்னை நான தொங்குவேனோ' என்னும் ஆசான

ஈடு —ஆறுமபாடடு இப்போது 'விடோம்' என்கிறீரித்தனைபோக்கிப் பின்னையும் நீரல்லீரோ, உமமுடைய வாராததையை விஶ்வஸிக்கப்போமோ? என்ன, அவனாலே அங்கீகருதனான நான அவனை விடுவேனோ? என்றா கீழிறபாடடில்; உமமை அவனதான விடில செய்வதென? என்ன, தன்குணசேஷடிதங்களாலே என்னைத்தோறபித்து என்னோடே கலந்தவனை நான விட ஸம்வதிப்பேனோ? என்கிறா இதில

[பிரான] நிலா தென்றல் சந்தநம் பிறாகதேயாயிருக்குமாபோலே, தன்படிகளை யடை

ஆறுமபாடடு பிரான் இதயாதி கீழிறபாடடில அர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறா - இப்போது இத்யாதி. பின்னையும் நீர்ல்லீரோ - வளவேழுலகி லாழவாரானோ? என்றபடி.

பிரான் - உபகாரகன் நாராயணன், வாஸுதேவன் என்றாறபோலே 'உபகாரகன்' என்று நிரூபக

acharya.org

யப பிறாககாகி வைககுமவன ஸாவவிஷயமாகவும ஆஶ்ரிதவிஷயமாகவும பணணும உ
காரததை நினைதது "பிரான" எனகிறது அததை உபபாதிககிறது மேல [பெருநிலம்கீணடவன
ஸாவவிஷயமாகப பணணும உபகாரம் பரளயங்கொணட பூமியை நீருக்கும சேறுககும இறுயா
வடிவைக கொணடு எடுததாறபோலே, ஸமஸாரபரளயங்கொணட எனனை யெடுததவன [பினனு
விராயமலாததுழாயவேயநதமுடியன] - ஒபபனையோடேயாயிறறு பரளயததிலேமுழகிறறு நெரு
கததோடையுணடு பரிமளபரசுரமாப, சேவவிபெறறிருநதுளள திருததுழாயமாலையாலே சூழபபட
திருவபிஷேகததை யுடையவன விரையை - 'விராய' எனறு நீடிகிடகிறது அன்றியே
மலாவிரவின திருததுழா யெனறுமாம [மராமரமெயத மாயவன] - ஆஶ்ரிதவிஷயமாக உபகரி
கமபடி மஹாராஜா, வாலிமிகேகையும பெருமாள் ஸௌகுமாரயததையும அநுஸநதிதது, 'நீ
வாலியைக கொலலமாடடீா' எனன, 'நான வலலேன' எனறு மழுவேநதிககொடுதது காரய
செயயும் வயாமோஹததையுடையவன [எனனுளிரானேனில] இபபடி ஆஶ்ரிதரை விஷ
கரிதது அவர்களபேறறுககுத தான கருஷிபணணுமவன, எனனுள இரானேனில 'எனில' எ
கையாலே விட ஸமபாவனையில்லையேனகை [பினனையானோடுவேனோ] - 'எப்ரகாரததாலு
இரேன' எனனுமாகில, பினனை, நான அவனபோககை இசைவேனோ? எனனுடைய காமபா
தநதாயமபோலே அவனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதநதாயததுககும ஏதேனும கண்ணழிவுண்டோ? எ
இசைவினறிககேயிருகக அவனுலேபோகபபோமோ? அனறியே, 'நானதோநகுவேனோ' எனறு
பிள்ளான பணிககுமபடி (அ

ஏழாம் பாட்டு.

யானோட்டியென்னுளிருததுவ மெனறிலன்
தானோட்டி வைது எனதனிநெஞ்சைசவஞ்சிதது
ஊனோட்டி நின்று எனனுயிரிலகலாது இயல
வானோடுமோ? இனியெனனை நெகிழககவே.

மாகசசொனனதுககு பாவம - நிலா இதயாதி படிகள - பரகாரங்கள அடைய எனகையாலே ஸவரூபகு
குணவிபூதிகளைச சொலலுகிறது 'இனனாகு' எனனுமையாலே ஸாவவிஷயமாகவும ஆஶ்ரிதவிஷயமாகவு
மெனகிறா ஆபததஸமயிலே உதவியுபகரிக்குமெனறு அரதாநதரம - ஸர்வ இதயாதி, ஏகாரதமாதல
அந்தை - உபகாரத்தை இபபோது பூமியுத்தாணமபணணினததை யருளிசசெயததுக்கு பாவம - பாளயா
இதயாதி இறுயாத - பினவாங்காத பின்னும் - நெருஙகததொடுகெபபட்ட விராய் - விரை, பரிமளம
மலர் - செவவி இரண்டாமாத்ததுககு, புஷ்பம, வேய்ந்த - சூழபபட்ட வேய்தல் - புனைதலும சூழுதலும
'பெருநிலங்கீணடவன' எனறததோடே கூடடி பாவம - ஒப்பனையோடே இதயாதி ஒபபனை - அலங்காரம
மலர்விரவின - மலரோடேகூடின விரவுதல் - கூடுதல மாயாமாம் - ஸாலவருஷம மாயவன் - வயாமோ
ஹத்தையுடையவன ஆஶ்ரிதாக்கு உபகரிகுமிடததில மாராமரமெயகைக்கு பாஸகதியேது? எனன, மஹா
ராஜர் இதயாதி 'மாராமரமெயத' எனறததால பலிததததை அருளிசசெயயாநினறுகொணடு, 'எனனுளிரா
னெனில' எனறதுககு அரத்தம - இபபடி இதயாதி எனில் - யதி 'இரான' எனறதுக்காததம - எப்பாகாரு
தாலும் இதயாதி ஸவதநதரானுகையாலே போகானோ? எனன, என்னுடைய இதயாதி காமபாரதநதாயம
தத்கருபாபாதிஹதம, ஆஶ்ரிதபாரதநதாயத்துகு பாதிஹதியில்லையெனறபடி அரதாந்தரதிலே ஓடடுகை-
தொகுகை, அதாவது - தரிக்கை காமேண அவயவி (அ)

acharya.org

ஆ —(யாரெட்டி.) எனதுடைய பாகயஹாநியாலே அவன எனனை விட்டு எங்ககும ஒரு புததி தனனோடு பிறபபிகஙில செயவதெனன? எனனில,—எனதுடைய ஸமவாதபிணறியே யிருககசசெயதே தானே ஓடடிககொணடுவநது, தனனுடைய குணசேஷடிதாவிஷகாரததாலே எனநெஞசை வஞசிதது அகபபடுததி 'இநத ஹேயமான பாகருதியோடே ஸமபநதிததிருககிற ஆதமாவோடே ஸமாலேஷிததது வாதநிகஙிற இவன, தனனை "விடுவேன்" எனறால எனனை விடவொடடுமோ?' எனகிறார

ஒ —ஏழாமபாடடில, எனககு இசைவினறிககேயிருককத தானே வருநதித தன திருவடிகளிலே சோததுகொணடவன, 'நான போவேன்' எனனிலும எனனை போகவிடா னெனகிறார

[யாரெட்டி யெனறு தொடஙகி] - நான இசைநது ஹருதயததிலே இருததுவே னெனறிலேன, தானே இருபபனுக பாதிஜனஞ பணணிககொடுவநது அவிதேயமான எனதுடைய நெஞசைத தனனுடைய கலயாண குணஙகளைக காடடி எனனை அறியாமே அகபபடுததி [ஊரெட்டியெனறு தொடஙகி] எனதுடைய தேஹாதமாவையே நிரதிஶயபோகயமாகபபறறி விடாதே நினறு எனஆதமாவோடே கலநது அககலவியாலலலதுசெலலாத தனமையை யுடையவன

ப —அநநதரம, நான நெகிழததுகொடுபோகிலும அவன இசையா னெனகிறார

யான நான, ஓடடி - இசைநது, எனதுள-எனதுளளே, இருததுவம - இருததுவோம, எனறிலன - எனறு நினைததிலேன, தான - தானே, ஓடடிவநது பாதிஜனஞ பணணிவநது, என-எனதுடைய, தனி ஸவதநதரமான, நெஞசை நெஞசை, வஞசிதது - நானஅறியாதபடி ஸரீகரிததது, (அதுஅடியாசவே), ஊன சரீரததிலே, ஓடடி பொருநதி, நினறு-புகுநது நினறு, என உயிருளு - என ஆதமாவிலே, கலநது - கலநது, இயலவான - (அததாலே ஸதைத பெறறுளள) ஈடகிறவன, இனி - இனி, எனனை எனனை, நெகிழக - நெகிழததுகொளள, ஓடடுமோ - ஓடடுமோ?

இ —ஏழாடபாடடில, எனககு இசைவினறிககேயிருকக, 'வருநதிசசோததுக்கொணடவன, 'நான போவேன்' எனனிலும போகவொடடான எனகிறார

[யாரெட்டியெனுளிருததுவமெனறிலன] நான இசைநது என ஹருதயததிலே யிருததுவே னெனறிலன இசைவு எனனாலே வரததாகிலனறோ விடுகை எனனாலே வரததாவது இசைவினறிககேயிருককக கிடடினபடி யென? எனனில,— [தானெட்டிவநது] - நிரபேகஷனான தான 'உமமுடையபககலிலே யிருককை தவிரேன்' என்று பாதிஜனஞபணணிவந்து "ஸ்ரீ ஶேஷணம்வாபி தரணம்வாமரவஸ்வா" [என தனி நெஞசை] - எனகுபவயமாய, தனனுளு நிருததவொண்ணாதபடி ஸவதநதரமான நெஞசை [வஞசிதது] தனனுடைய ஶீலாதி குணஙகளாலும வடிவழகாலும எனனை அறியாமே அகபபடுததி மஸஸு பிடிபடடபினபு செயததெனனி எனனில,—[ஊரெட்டிநினறுஎனனுயிரிறகலர்து] - அபிமதவிஷயததில அழுককு உகபபாரைப போலே, எனককு தயாஜயமான ஶரீரததைத தனককு போகயமாகப பறறிநினறு, விலகாத தொரு ஸமயம பெறறவாறே என ஆதமாவோடே வந்து ஸமாலேஷிததான [இயலவான] - வ்யாமோஹததை ஸவபாவமாகவுடையவ னெனனுகல, இபபடி உதஸஹிককுமவ னெனனுதல [ஓடடுமோ இனி யெனனை நெகிழককவே] - முனபு கவேஷமபணணித திரிநத நாள எனனை என கைவசததே விடடுத திரிந்தான, இபபோது இபபடி நிரஹேதுகமாக விஷயீகரிததவன பல தஶையிலே 'நான நெகிழாதுபோவேன்' எனறால, அவன ஸமவதிককுமோ?

acharya.org

ஈடு —ஏழாமபாடு குணதாயவசயராயபபோநதீர, காதாசிதகமாக 'அவனைவிடேன எனகிறீர, உமமுடைய வாரதததையை விசுவஸிகக போமோ ? எனன, நான 'அவனை விட டாலும, அவன தான எனனை விடான' எனகிறார

[யான இதயாதி] - இசைவு எனனுலே வநததாகிலனனோ விகேயும எனனுலே வந தாவது 'ஆழ்வீர்! நாம உமமுடையபாடே யிருபபோம' எனறால, 'ஓடடேன' எனபரே; 'ஆகி இங்கே யிருககககடவோம' எனற பரதிஜ்ஞைபணணியாயிறறு வநதிருபபது நான இசைந 'எனனுடைய ஹருதயததிலே யிருககவேணும' எனறிலேன [தானேடி வநது] '' சுஷ்ரூ ஶரணம்வாபி தரணம்வாமரஸ்ய வா'' (அதயமே மரணமவாபி தரணம ஸாகரஸயவா) எனற இததை முடிததல கடததல செயயுமதுகக மேறபடவிலலை யெனறறபோலே, பரதிஜ்ஞை பண் ணியாயிறறு புகுநதது [என தனி நெஞசை] தனனுலும திருததவோணணுதபடி ஸவதநத மாய, அவிதேயமான நெஞசை [வஞசிதது] - தனனுடைய சீலாதி குணங்களாலும வடிவழக லும் தனகக விதேயமாமபடிபணணி பினனைச செயததேன ? எனனில, -[ஊனேடி நினற எனனுயிறி கலநது] 'ஶரீரததைப பறறி நிறகிற எனனுயிரிலே கலநது எனகிறார' எனபாரு முணடு தனறிககே, 'அபிமத விஷயததில அழுகத உகபபாரைபபோலே எனனுடைய ஶரீரததைப பறறி நினறு பினனை எனபககலிலே விலககாமை பெறறவாறே என ஆதமாவோடே வந்து கலா தான' என்று சீயா அருளிசசெயயுமபடி. [இயல்வான] - இபபடியை ஸ்வபாவமாக வுடையவ னேனனுதல், இப்படி எதிசூழலபுகத உதஸஹிததவ னேனனுதல [ஓடடுமோ இனி எனனை நெகிழககவே] - இபபடி நிரஹேதுகமாக எனனை விஷயீகரிததவன, 'நான தனபககலினினறும நெகிழநதுபோவேன' எனறால அவன இசையுமோ ? எனகத ஜ்ஞாநம பிறககைகத கருஷி பணணி, பிறநத ஜ்ஞாநம பலிகதுமளவாகககொணடு நான 'அகனறு போவேன' என்றால அவன ஸம்வதிகதுமோ ? (எ

ஏழாமபாடு—யானேடி இதயாதி 'ஓட்டுமோ விகரியெனனை நெகிழக்கவே' எனற பதத்தைக கடாக்ஷித்து ஸங்காபரிஹாரரூபேண அவதாரிகை - குணதாயவசயராய் இதயாதி காதாசித்கமாக - ஸததவம தலையெடுத்த காலததிலே

'இருததவமெனறிலன' எனறதுகத ஹாவம - இசைவு என்றாலே இதயாதி முநதுற இசையாம விருக்கிலனனோ பரதிஜ்ஞைபணணவேணடுகிற தெனறு அதுககாக இசையாமையைக காடடுகிறார - ஆழ்வீர் இத்யாதி ஸபதாரததம-நானிசைந்து இதயாதி ஓடடி-இசைகத தானேடிவந்து-தானபரதிஜ்ஞைபண்ணிவந்து பரதிஜ்ஞைபணணினதுக்குதருஷடாநதம 'ஶுஷ்ரூஷெ' உதயாதி, ய-ஊகாணேவாகவிம்ஶெ''உதிராஶொ ஶிம் கூக்வாஶெஹாஸவாஹ-ஶுஹெஹாடியிழ் சுயிஶிஶெ ஸவியிவஸ்ப்ரயதொநியதொஶ-நிஶ்'' எனறு உததராரதததம ஶுஷ்ரூஷெதரணம் வா ஸாமரஸ்ய ஶரணம் வா எனறு அநவயிதது அரத்தம - இத்தைமுடித்தல் இதயாதி '' ஶாவஶோநிய '' இதயாதிபபடியைக கடாக்ஷிதது இபபடி யோஜித்தது தனி - ஸவதநதரம ஸவநந்தாமாய் - அதவவ அவிதேயமான எனறபடி முநதினயோஜனையில, 'நினறு' என கிற லயபபுகத அரததஸவாரஸயமிலலை இயல்வு - ஸவபாவமும, முயலுகையும ஶயயுகை - உதஸஹிக்கை 'இயலவான' எனறதின அரததவயாதுகுணமாக இப்படி நிர்ஹேதுகமாக இத்யாதி வாகயத்வயமும பலிக்தமளவாகக்கொண்டு - பலிகதுமளவாகவளவிலே கீழிறபாடடில 'யானேடுவேனோ' எனறு- ''வியொஹிஜ்ஞாநிநொகூயுஶுஹம் '' எனறதின அரத்தத்தையும, இபபாடடிலே 'எனனை நெகிழக் வொடடுமோ' எனகையாலே - 'ஸஹஶேவ்ரியஃ' எனறதின அரததத்தையுஞ சொலலுகிறது யானேடி யித்யாரபய, இயலவான இனி எனனை நெகிழககவொடடுமோ ? இத்யநவய: (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

எனனைநெகிழககிலும எனனுடைநன்னெஞசந
தனனைஅகலவிககத தானுங்கிலலானினிப
பினனைநெடுமபணைததோள் மகிழபீடுடை
முனனையமரர் முழுமுதலானே

அ—(எனனை) ஆஶரிதவதஸலஞகையாலே அவனதானும எனனை விடான, என பகதனுளள குணஹாநியாலே எனனை விட நினைககிலும, ஸாவேஶவரான தனனாலும எனனுடைய நெஞசை விடமுடியாது, நெஞசோடுளள ஸமபநததாலே எனனையும விடமுடியாது நெஞசை விடமுடியாதொழிவானென? எனனில,—அது நபபினனைபபிராடடியடிமை யனறோ? எனகிறார

ஒ—எடடாமபபாடடில, எனனை ஒருபடி விடுவிதகானாகிலும அயாவறுமமராகள ஸேவிகக நபபினனைபபிராடடியோடு கூட இருநதருளின அழகைக கணடு அடிமைபுகக என நெஞசை ஸாவஶாதியான தானும தனபகலநினறும இனி விடுவிககமாடடா னெனகிறார

[பினனை யெனறு மேலுகரு] நபபினனைப ரோடடியுடைய நெடியதாயப பணைததிருந துளள தோளை அநுபவிககைககு ஈடான முதனமையுடையனாகை பணைததோள - வேயபோலே யிருநத தோ ளெனறுமாம

ப—அநநதரம, இபபடிககொததவன விடில செயலதென? எனனில,—எனனைப பிரிககிலும எனநெஞசை அவனாலும பிரிககஅரிது எனகிறார

எனனை - (தானதநத ஜஞாநபரேமங்களையுடையனாய்த தனனை யொழியச செலலாத) எனனை, நெகிழககிலும - நெகிழககிலும், நல (தனனால வஞசிதமாயத தனகரு) நலபபடட, எனனுடை நெஞசுதனனை - எனனுடைய நெஞசுதனனை, அகலவிகக தனிதது அகலவிகக, தானும (ஸாவஶாகதியான)தானும, இனி கிலலான இனி மாடடான, (முனபோலே விஷயாநதர ஸகதமனறே அவனதான), பினனை - நபபினனைப பிராடடியுடைய, நெடும - நெடியதாய, பணை - சுறறுடைததான, தோள - தோளோடேசோநத, மகிழ - மகிழசசியாகிற, பீடுடை - மேனமையையுடையனாய, முனனை பூரவரான, அமரர் நிதயஸூரிகளுகரு, முழு - தாரகாதி ஸமஸத ததுகரும, முதலானே - தானே முதலவனானவனனறோ? ஆதலால, அவாகளை விடிலனறோ எனனையும எனநெஞசையும விடுவது எனறு கருதது பணைததோளெனறு - வேயபோனற தோளெனறுமாம

இ—எடடாமபாடடு எனனை விடுவிததாகிலும, தன கலயாணகுணங்களிலே அகபபடட என நெஞசை இனி விடுவிக்க ஶக்தனலல னெனகிறார

[எனனை நெகிழககிலும] - எனனாலனறிகே "ஊனொடடிநினறு" எனகிறபடியே அத தலையாலே கிடடின எனனை நெகிழககவொணணாது, அவவரியசெயலைச செயயிலும, மயாவறற எனனைப பிரிகககை அரிது, அசசெயலைச செயயிலும எனனவுமாம [எனனுடை நலநெஞசத் தனனை யகலவிகக] - "நெஞசேயிறறுவா யெமமொடு நீ கூடி" எனறும, "தொழுதெழென மனனே" எனறுஞ சொலலலாமபடி தனபகலிலே அவகாஹித்த விலக்ஷணமான எனனுடைய மநஸஸை விடுவிகக [தானுமகிலலான] ஸாவஶாகதியான தானும் ஶாகதனலலன ஸாவஶாகதி யான தான பணணிவைதத வபவஸதைத தனனாலதான அழிகககபபோமோ? ஸாவஶாகதிதவத தோயாதி ஸதயஸங்கலபதவமும வயவஸதித மெனகை [இனி] - முனபு செயயலாம, இனிச

acharya.org

செய்யப்போகாது எத்தாலேயெனனில்,—[பின்னை இத்யாதி] - நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக, நித்யஸூரிகள் ஓலக்கமிருக்க, அசேதநியழகிலே தோற்று அடிமைபுக்க எனநெஞ்சை மீட்கப்போகாதெனக்கை அநந்தபுர பரிகாரத்தை ராஜாவாலும் அநாதரிக்க வொண்ணாது "ஹரயக்ஷுமணவஸ்ஹியள" எனகிறபடியே, நித்யஸூரிகள் முன்பு பணணின பரிதிஜனஞ் முடிய நடத்தவேணுமெனக்கை நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய நெடிதாயப்பணைத்திருந்துள்ள தோளோடே யணைகையாலே ஆநாதிக்கிற முதனமையை யுடையவன பணையெனறு - வேயாய, பசுமைக்கும், சுறறுடைமைக்கும், செவ்வைக்கும் மூங்கிலைப்போலேயிருக்கை யெனனவுமாம் "யஸ்ய வாஜிநகாதஜா, சுவுசெயம்ஹிகதெஜஃ" [முனனையமரா] பழைய அமரா, "யதுஷ்டுயஃ ப்ரதமஜாயெவுராணாஃ" எனகிற பழமையை யுடையராகை, [முழுமுதல்]-அவாகளுடைய ஸவரூபாதிகளெலலாம ஸவாதீநமாயிருக்கை

ரடு —எட்டாமபாட்டு 'நான விடேன, அவன விடான' எனறாற போலே சொலலுகிற தென? இனி அவனதான 'பிரிப்பேன்' எனனிலும தனனுடைய கலயாண குணங்களிலே அகப்பட்ட என நெஞ்சை அவனாலும பிரிக்கப்போகாது எனகிறார

[எனனை நெகிழக்கிலும] - மயாவறமதிநலமருளப்பெறற எனனைத தானே அகறற அரிது, இவவரிய செயலைச செயயிலும, [எனனுடை நனனெஞ்சந்தனனை யகலவிக்க] - "நெஞ்சேயிறறுவா யெமமொடு நீ கூடி" எனறும, "தொழுதெழுமனனே" எனறுஞ் சொலலலாமபடி தனபக்கலிலே அவகாஹித்த நெஞ்சந்தனனை அகலவிக்க [தானுமகில்லான] - ஸாவஶகதி யெனனு, எலலாஞ் செய்யப்போமோ? என, செய்துபோந்திலனோ? இது நெடுங்காலம் எனன,—[இனி] - அவனும இனிமேலுளள காலம மாட்டான, 'இனி' எனகிற உரப்பு எத்தைப் பற்றற? எனனில்,—அத்தைச் சொல்லுகிறது, மேல [பின்னை இத்யாதி] - நப்பின்னைப் பிராட்டி புருஷகாரமாக நித்யஸூரிகள் ஓலக்கமிருக்க அடிமைபுக்கு அநந்தபுரபரிகரமான வஸ்துவை அகற்றப் போமோ? நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய நெடிதாயச் சுறறுடைத்தாயப் பசுமையை யுடைத்தான மூங்கில்போலே யிருக்கிற தோளோடே அணைகையால் வந்த பெருமையை யுடையனாய, "யதுஷ்டுயஃ ப்ரதமஜாயெவ ராணாஃ" (யதுர்ஷ்டயஃ ப்ரதமஜாயேபுராணாஃ) எனகிறபடியே பழையராயிருந்துள்ள நித்யஸூரிகளுடைய ஸவரூபஸ்தித்யாதிகள் தன அதீநமாமபடி யிருக்கிற

எட்டாமபாட்டு - என்னை இத்யாதி "எனனுடை நனனெஞ்சந்தனனை யகலவிக்க தானுங் கில்லான" எனற பதத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிக்கை - நான்விடேன் இத்யாதி

யதிஶபதாரதம - மயர்வற இத்யாதி நனமைக்கு அரதம - நெஞ்சே இத்யாதி பெரியதிருவந்தாதி - க எனனில முறபட்ட நெஞ்சே! முறபட்டிருக்கிற நீ பிறபட்ட எனனோடுகூடிக் காரியத்தை நடத்தவா யெனறபடி "தானும" எனறதின அரதம - ஸர்வஶக்தி இத்யாதி நெடுங்காலம் - ஸம்ஸாரத்திலே தங்குவத்த காலம உரப்பு - தாரடயம தாதபாயம - நப்பின்னை இத்யாதி ஶபதாரதம - நப்பின்னைப்பிராட்டி. கிற[illegible] இத்யாதி பணை - மூங்கில பணையை தருஷ்டாநதமாகச்சொலலுகையாலே அதுக்கு உண்டான ஆகாரங் 'இயல்வி[illegible]ரிசசெய்கிறா - சுறறுடைத்தாய் இத்யாதி தோள்மசிற்பிடு - தோளோடே அணைகையாலே வந்த பலிக்கும[illegible] "ஶ்ரியெமயெனறபடி ஸமஶ்லேஷஸுகமான மகிழ்ச்சியை - ஸமஶ்லேஷமெனகிறது, ஔபசாரிகமாக 'முன வொடுமா' எனறதுக்கு பாரமாணம - யதுஉதாரி ஷுஷயஃ ஜூராநிநஃ, ப்ரதமஜாஃ - உடையராயிருக்கு யிவாகள "வுராணாஃ வுராணவிநவாஃ நித்யஹொஹ்யாஃ" முற ஸவரூபஸ்தித்யாதிகளெலலாவற றுக்கும, முதல் - காரணமாயிருக்கிறவன எனறபடி தானுமகில்லான எனறு அந்வயம் காட்டினபடி.

acharya.org

வன தானும் கிலலான "ஹாயுக்ஷுமணஸந்நியள" (ஹாயாக்ஷுகணஸந்நிதேள) எனகிற படியே அவாகள ஸந்நிதியிலே பரதிஜ்ஞைபண்ணிறறு, நபபினனைபபிராடடி புருஷகாரம எங்ஙனே அகறறுமபடி? (௮)

ஒன்பதாம் பாட்டு.

அமராமுழுமுத லாகியவாதியை
அமரர்ககமுதீநத ஆயாகோழுநைத
அமரவழுமபத நுழாவியேனனவி
அமரததழுவிறறு இனியகலுமோ?

ஆ—(அமரா) அயாவறுமமராகளதிபதியாய, அாததிகலபகனுய, நிரதிமாயஸௌநாயநதையுடையனுன எமபெருமானேடே பருதநநிததேமாநாஹுமாமபடி ஸமமாலேஷிககையாலே, இனி எனனுலும அவனை விடமுடியாது எனகிறுர

ஒ—ஒனபதாமபாடடில, நாம அவனேடு கலநத கலவியின மிகுதியால விமாலேஷ ஸமபாவநை யிலலை யெனகிறுர

[அமரரெனறு தொடஙகி]—அயாவறுமமராகளுககு எலலாம தானே காரணமாயிருப பானுய இஜஜகததுககும காரணமாய க்ஷுதாரமான பரயோஜநஙகளை வேணடின பரஹுமாதிகளுககும அவாகளபேக்ஷிதஙகளைக கொடுபபது செயது இடைசசாதியிலே வநது அவாகள உளராகத தானும உளனுனவனை [அமரவெனறு தொடஙகி] மிகவும நெருஙகக கலசி என ஆதமா ஒருவராலும பிரிகவொணணுதபடி ஸமமாலேஷிதநது

ப—அநநதரம, ஸாவபரகாரததாலும அவனை ஸமமாலேஷிதத என ஆதமா இனி அகல பாஸஙகமுணடோ? எனகிறுர

அமரா-நிதயஸூரிகளுடைய, முழு ஸவரூபஸததிதிபரவருததிகளெலலாவறறுககும, முதலாகிய ஹேதுவாயககொணடு, ஆதியை பாதாநனுனவனுய, அமராகு அமராகு, அமுது (அவா ஆசைபபடட) அமருதததை, ஈநத-கொடுததவனுய, ஆயா-(தனனேடு உறவுடையரான) ஆயாகளுக்கு, கொழுநதை-தலைவனுனவனை, எனஆவி-என ஆதமாவானது, அமர-அநநயார்ஹமான பொருததம பிறகுமபடியாகவும, அழுமப-(ஸவாதநதாயாதிகளான இடைதருமபு அறுமபடி) கலபபுப பிறககவும, நுழாவி-(ஸவரூபாதிஸமஸதவிஷயததிலுாபுகு) ஸஞசரிதது, அமர-இபபடிபருதகளிததிதியாதிகளிலலாதபடி, தழுவிறறு உகநதுகலநதது, இனி அகலுமோ இனி அகல பாஸஙகமுணடோ? அழுமபுதல-செறியககலததல

இ.—ஒனபதாமபாடடில, நாம அவனேடு ஸமமாலேஷிததபடி, பிரிகக யோகயமனறு எனகிறுர்

ஹாவாநதாம ஹாயபுக்ஷுபு உதாரி ராவணம்வ்ரிசாரு ஹிஃ "ராஸேணாஹிவ்ரிஜ்ஜாதம் ஹாயுக்ஷுமணஸந்நியள। உதாஷ்ரநஶிஷ்ஷாணாம் ஸீதாயெஷாரிவஹிதா" அவர்கள ஸந்நிதியிலே-நிதயஸூரிகள ஸந்நிதியிலே பினனேநெமபணையித்யாரபய முழுமுதலான, எனனை நெழுகநிலுமிதயாரபய இலலா னித்யநவயு (௮)

acharya.org

[அமரா முழுமுதலாகிய] நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வரூபாதிகளெல்லாவற்றுக்கும் தானே காரணமாகை [ஆதியை] - லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்குப் புருஷார்த்தோபயோகியான கரணங்களை பரங்களைக் கொடுக்கும்வனை இவ்வருகுள்ளாரைக்கும் ஸூரிகளோபாதி பராபதியுண்டாயிருக்க இச்சையில்லாமையாலே, யோக்யதையைப் பண்ணிக்கொடுக்கு மளவிறே செய்யலாவது [அமரர்க்கு முழுதீந்த] - அந்தக்கரணங்களைக்கொண்டு க்ஷுத்ரபரயோஜனங்களை அபேக்ஷிப்பார்க்கு அவற்றையும் செய்யும்வனை [ஆயர்கொழுந்தை] - அந்நியபரயோஜனர்க்கு வந்து அவதரித்து ஸுலபனாய்த் தன்னைக்கொடுக்கும்வனை "வரிஞாணாய்ஸாய்-மிநாழ்". [அமர இதயாதி] - இப்படி உபய விபூதியுக்தனைக் கிட்டிச்செறிந்து எங்கும் புக்கு அநுபவித்து என ஆதமர் ஏகதரவயமெனன லாம்படி கலந்தது [இனியகலுமோ] பருத்தகஸத்தித்யுபலம்பமில்லாதபடி ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஸம்ஶ்லேஷித்ததும் அகல பரஸங்கமுண்டோ? பரகாரபரகாரிகளுக்கு ஏகத்வபுத்தி பிறந்தால பிரிக்கப்போமோ? ஜாதிகுணங்களைப் பிரிக்க வொண்ணாதாப்போலே த்ரவ்யத்துக்கும் நித்யத்தாஶ்ரயத்வமுண்டாகையாலே பிரிக்கவொண்ணாதாயிறே யிருப்பது

ஈடு — ஒன்பதாம்பாட்டு 'தானுங்கிலலான' எனகிற பரஸங்கந்தானென? ஏகதரவயமெனனலாம்படியான இத்தை எங்ஙனே பிரிக்கும்படி? எனகிறார்

[அமராமுழுமுதலாகிய] - நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூபஸத்தித்யாதிகள் தன் அதீநமாம படி யிருக்கிறவனை [ஆதியை]-அதுதொடங்கி லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது தன்பக்கல் ஸ்நேஹபந்தம் ஸத்தாபரயுக்தமன்றிக்கே யிருக்கிறவர்களுக்கும் தன்னைவழிபடுகைக்கு உறுப்பாகக்கரணங்களை பரங்களைக் கொடுக்கும்வனை [அமரர்க்கு அமுதீந்த]-அவனகொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு, 'எங்களுக்கு நீவேண்டா, உப்புச்சாறு அமையும்' என்பார்க்குக் கடல்கடைந்து அமிருதத்தைக்கொடுக்கும்வனை [ஆயர்கொழுந்தை]-'அவ்வமிருதம் வேண்டா, நீ அமையும்' என்பார்க்காக வந்து அவதரித்துத் தன்னைக்கொடுக்கும்வனை [அமர இதயாதி] - இப்படி உபயவிபூதியுக்தனாயிருக்கிறவனைக் கிட்டிச் செறிந்து எங்கும்புக்கு அநுபவித்து, எனனுடைய ஆதமாவானது ஏகதரவயமெனனலாம்படி கலந்தது [இனி அகலுமோ] - இரண்டவேஸ்துவாகிலன்றோ பிரிக்கலாவது பரகாரபரகாரிகளுக்கு ஏகத்வபுத்தி பிறந்தால பிரிக்கப்போமோ? ஜாதிகுணங்களோபாதி த்ரவ்யமானதுக்கும் நித்யத்தாஶ்ரயத்வமுண்டாகில பிரிக்கப்போமோ? (௬)

ஒன்பதாம்பாட்டு - அமரர் இதயாதி 'அமரத்தழுவிற்றறினியகலுமோ' என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - தானும் இதயாதி அமரருடைய முழுவதுக்கும் முதலாகிய என்று திருவுள்ளம் பற்றி அர்த்தம் - நித்யஸூரிகள் இத்யாதி

கீழ் நித்யவிபூதிவிஷயமாகையாலே - இதுதொடங்கி லீலாவிபூதிவிஷயம் எனகிறது தன்பக்கல் ஸ்நேஹபந்தம் ஸத்தாபரயுக்தமன்றிக்கே யிருக்கிறவர்களுக்கு-ஸ்நேஹபந்தாஹ்வம் ஸத்தாபரயுக்தமென்றபடி. ஆதியை என்றதுக்கு அர்த்தம் - தன்பக்கல் இதயாதி கொழுந்து - போக்யதாபரம் அமர - அமரர்க்கு கிட்டி, அழும்ப-அழுமபி செறிந்து-நெருங்கி நுழைவி - எங்கும்புக்கு அநுபவித்து என் ஆவி - எனனுடைய ஆதமாவானது அமரத்தழுவிற்று - பொருந்தக்கலந்தது அதாவது - பருத்தகஸத்தித்யாதிகள் இல்லாதபடி ஏகதரவயமெனனலாம்படி கலந்ததென்ற ஸ்வபதார்த்தம் ஆனால், ஸ்வரூபைக்யம் சொல்லுகிறதோ? எனன, பரகாரப்பரகாரிகளுக்கு இத்யாதி, பரகாரபரகாரிஹ்வேவ ஏகத்வபுத்தி பிறந்தா லென்றபடி. ஜாதிகுணங்களை யன்றோ பிரிக்கப்போகாது, த்ரவ்யத்தைப்பிரிக்கப்போகாதோ? எனன, ஜாதிகுணங்கள் இதயாதி பரபாபரபாவதருஷ்டாந்தம் கண்டுகொளவது, இரண்டும் த்ரவ்யமிறே நித்யத்தாஶ்ரயத்வமுண்டாகில் - நித்ய தாஶ்ரயத்வபுத்தி யுண்டாகில அமராமுழுமுதல இதயாரம்ப, ஆயர்கொழுந்தை எனனுவி அமரவழும்பத்துழாவி, அமரத்தழுவிற்று இனியகலுமோ இத்யாவய (௬)

acharya.org

பத்தாம் பாட்டு.

அகலிலகலும அணுகிலணுகும
புகலுமரியன் பொருவலலனெமமான்
நிகரிலவன்புகழ பாடியிளைபபிலம
பகலுமிரவும படிநதுகுடைநதே

ஆ —(அகலிலகலும) பரயோஜநாநதராநதமாகத தனனை ஆஶரயிதது தனபக்கிலே அநத பரயோஜநதைக கொணடு தனனை அகலில, தான இழவாளனயககொணடு அவனை அகலும ஸவபாவனய, அவாகளை அநத பரயோஜநகதை விடடுத தனதிறததிலே அலபாபிமுகயதைபபணணினல, அவாகளபககல நிரதிஶயாபிநிவேஶகதோடே விழும ஸவபாவனய, பரதிகூலாககு துஷபாரபனய, ஸமாஶரயணேமுகராயிருபபாரகு ஒரு தடையினறியே புககு ஆஶரயிககலாமபடி எளியனய, எனககு ஸவாமிபாயிருநத எமபெருமானுடைய ஒபபிலலாத கலயாண குணநகளிலே படிநது குடைநது பாடி, பினனையும தருபதனகபபோருகிறிலேன எனறு கொணடு தமமோடு ஸமஶலேஷிததருளின எமபெருமானுடைய குணநகளை அநுபவிககிறார

ஓ —பததாமபாடடில, எனனோடுகலநத எமபெருமானுடைய குணநகளைக கால ததவமுளளதனையும அநுபவிததாலும தருபதனகிறிலே னெனகிறார

[அகலிலெனறு தொடஙகி] தனனை யாஶரயிகது பரயோஜநாநதாநகளைககொணடு போகில தான இழவாளனயக கொணடு அகலும ஸவபாவனய, அவாகளை அநயபரயோஜநாராகில நிரதிஶயாபிநிவேஶததோடேகூட ஸமஶலேஷிககும ஸவபாவனய, பரதிகூலாககு அணுகவொணணாதானய, ஸமாஶரயணேமுகராயிருபபாரகு ஒரு தடையினறியே எளியனுமாய, இநநீசமைகளினலே எனனை அடிமைகொணடவன [நிகரிலெனறு தொடஙகி] - ஒபபிலலாத அவன குணநகளிலே மிகவும அவகாஹிநது நிரநதாமாகப பாடி இனிமையின மிகுதியாலே விடவும மாடடுகிறிலேன

ப —அநநதாம, இபபடிபபடடவனை நிரநதாநுபவம பணணினலும தருபதி பிறவாமையாலே தவிர அரிது என்கிறார

அகலில (பரயோஜநாநதாநகளைக கொணடு) அகலில, அகலும -(செயயலாவது அறது) அகலுமவனப, அணுகில (அநயபரயோஜநராய) அணுகில, அணுகும - (அவாகளோடு ஒரு நீராகக)கலகரும வனய, புகலுமஅரியன-(அநயபராகககிடட)அரியனய, பொருவலலன அநயாகருத தடையறறவனய, எமமான - இநத ஶீலததாலே எனககு ஸவாமியாய, நிகரிலவன - இபபடிககு ஒபபிலலாதவனுடைய, புகழ புகழை, பகலும இரவும-பகலுமிரவும விடாமல, படிநது உளபுககு, குடைநது எஙகுநகலநது, பாடி பரேமபுகதராயப பாடி, இளைப்பிலம - ஓவுதலுணடாகிறிலோம தவிரமாடடுகிறிலோமெனறு கருதது பொரு எனறு - எதிராய, தடையைக் காடடுகிறது, அனறியே, பொரு எனறு - பொருததமாய, அநயரைச சேரவலல னெனறுமாம

இ —பததாமபாடடில,இபபடிபபடட இவவநுபவததைக காலததவமுளளதனையும அநுபவிததாலும தருபதனகிறிலே னெனகிறார

[அகலில அகலும] - தனனை யாஶரயிகது பரயோஜநாநதாநகளைக கொணடுபோகில தானும இழவாளனயக கொண்டு அகலும "நநயேழு" எனகிறபடியே அகலில, "யதிவாரா

acharya.org

வணஃவ்வயழ்'' எனகிற சாபலம உளளேகிடககக கணணநீரோடே கொலலு மெனனவுமாம [அணு கிலஅணுகும] - நாலடி வாரினறுரை "ஆவ்யாஹிஃஃதக்ஷேந்ராக்ஷஸாநாம்வையாவயழ்" எனகிறபடியே அவாகளபடியைப பாராதே, இளையபெருமாளோபாதி தமகாரியநதுகருகடவாரமபடி கூடடிகிகொளவன முதறபாடடில - 'அகலிலகலும' எனகிற இடஞ சொலலிறறு, இரணடாம பாடடில - 'அணுகிலணுகும' எனகிற இடஞ சொலலிற்று [புகழுமரியன] - பரதிகூலாகருக கிடடசசெயதே அணுக அரியன நாயோகநன, ஆஜ்ஞநேபாதி கூட வாசசெயதே, இஞசிப பயிரில தழைகூறுகொளவாரைபபோலே தனனை யொழிநதவறறைக கொணடுபோமபடி பண ணும [பொருவலலன] - ஆஶரிதா தனனைக கிடடுமிடநதில தடையுடையனலலன 'பொரு' எனறு - ஒபபு ஒபபு - எதிராய, நேநிறகுமதுவாய; அநதாலே தடையைசசொலலிறறுயத தலைகாடடுகிறது "யத்ருக்ஷ்வெஷ்ளவக்ஷ்வாவ ஸத்ருஹாரோவஹாரிநீ நவாஹிஃநுஃநுய ஸேள தநெஶஃஹிஜ்ஞதுஃ" பரஜைகளுகுகும புகவொணணாத தசையிலே ஸஞஜயனுகுகு தடையினறிகேயிருககை [எமமான] - இஸஸவபாவங்களைக காடடி எனனை எழுநிகிகொண டவன [நிகரிலவன] நீரமைகுகு ஒபபிலலாதவனுடைய [புகழபாடியிளைபபிலம] கலயாண குணங்களைப பாடி விசசேதிகக ஷமனுகிறிலேன இளைகைகையாகிறது விடுகை அதாகிறது- விசசேதம [பகலுமிரவும] - அநுபவகாலம ஸாவதியோ? எனனில,—திவாராதர விபாகமறக காலமெலலாம அநுபவிததாலும விட ஷமனுகிறிலேன [படிநதுகுடைநதே] - இவவிஷயநதில அவகாஹநம அளவுபடடோ இருபபது? எனனில, படிநது - கிடடி குடைநது - எங்குமாகுகு. அவகாஹிததது விடமாடடுகிறிலேன

ாடு — பத்தாம்பாடடு எனனேகேலநத எமபெருமானுடைய குணங்களைக காலததவ முளளதனையும அநுபவியாநினறுலும த்ருபதனுகிறிலேன் என்கிறா

[அகலிலஅகலும] - இவன அகனறபடியே நிறகில், "யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்" (யதிவா ராவணஸஸவயம்) எனகிற சாபலமும கிடககசசெயதே கணணநீரோடே கைவாங்கும "ஹியாஹ ஜ்ஜெயஃவெவ்வம் நநஃயெம்" (தவிதாபஜ்ஜயேயமபயேவமநநமேயம்) எனனும நிரபபநதத தோடே நிறகில் முடிததேவிடமே [அணுகில அணுகும] - தனபகலலே ஆபிமுகயம் பணணினுல, "ஆவ்யாஹிஃஃதக்ஷேந" (ஆகயாஹிமமததவேந) எனனும இளையபெருமாள நிறக, நாலடிவர நினறவனையிறே 'நாஜகார்யஞ செயயும்படி சொல்லீரோ?' எனறது, "ராக்ஷஸாநாம்வையா வயழ்" (ராக்ஷஸாநாமபலாபலம) இவனை ராக்ஷஸஜாதீயனுக நினைககை யினறிகேகே, இக்ஷுவாகு வம்ஶயனுகவே புததிபணணி, 'ராக்ஷஸருடையபலாபலஞசொலலீரோ?' எனருறிறே இததிருவாய

பதாமபாடடு - அகலில இதயாதி "அவனபுகழ படிநது குடைநது பாடியிளைபபிலம" எனறதனைக கடாகஷித்து அவதாரிகை - என்னேடு இதயாதி

கண்ண நீரோடே திருவுளளதநிறகுறையோடே இது 'ஶரணாகதாதி' இதயாதியைபபறற, யாஜகாணுஷ்டாஹெ "ஆநயெநம ஹரிஶ்ரேஷ்ட தஶஸ்யாஹயம்ஶயா। விஸீஷணோ வாஸுதீ வயதிவாராவணஃஸ்வயழ்" விவரணம்-ஹியாஹஜ்ஜெயஃவெவ்வம் நநஃயெஹ்ஹகஸ்வுவிஃ। வஷஶேஷஹஜோஷ்டோஷ்ட ஸ்ஸுஹாவொடு ராகிகு ஃ" அணுகும் - "ஆவ்யாஹிஃஃதக்ஷேந" எனனுமபடி ஒருநீராகக் கலக்கும யாஜகாணுஷ்ட வாகொநவிம்ஶெவிஸீஷணம்வ்ரூகிராஃ "வஷஸாவாநுயிவ்வெநெம்யொவநாஹ்யாம்வெவிஸ்வ ஆவ்யாஹி ஃ ஃதக்ஷேந ராக்ஷஸாநாம் வையாவயழ்" இநதஸலோகத்துக்கு ஹாவம - இளையபெரு மாள் இதயாதி ஆஷீயாநாம் எனனுதே 'ராக்ஷஸாநாம்' எனறதுக்கு ஹாவம-இவனை இதயாதி பரயேஜ

acharya.org

மொழியில முதற்பாட்டு - ' அகலிலகலும் ' எனகிற இடம சொலலிறறு, இரண்டாம்பாட்டு 'அணு கிலணுகும்' எனகிற இடம சொலலிறறு [புகலுமரியன்] - ஆஜ்ஞாநனும தூயோதநனுங கூடவரக் செயதே, ஆஜ்ஞாநுகுகுத தனனைககொடுதது, தூயோதநனுகுகுத தனனையொழிந்த பங்களததைக கொடுதேதுவிடடானிறே உகவாதாராகுக கிடட அரியனுயிருகுகும [பொருவலலன்] ஆஶ்ரிதர் தனனைக கிடடுமிடததில தடையுடையனலலன் "யதுகூர்ஷளவக்ஷ்ரவஸ்தூஹாசாவ ஹாரிநீ (யதாகருஷணேளசகருஷ்ணசஸதயபாமாசபாமிநீ) புதராகளுகுகும புகவொணணாத ஸமபந்தத்திலேயிறே ஸஞ்ஜயனை அழைததுக காடசிகொடுதேதது பொரு எனறு ஒபபாய, ஒபபாவது - நேர் நிறகுமதாய,அததால - தடையைச சொலலிறறாய, தடையையுடையனலலனெனகை [எமமான்]- இஸஸவஹாவங்களைக காடடி எனனை அநுயாஹனுகுகினவன [நிகரிலவனபுகழ பாடியிளைப பிலம] - அவனுடைய ஒபபிலலாத கலயாணகுணங்களைபபாடி, ஒருகாலமும விசசேதிகக க்ஷமனு கிறிலேன இபபடி விகைககு க்ஷமனனறிககேயொழிகிறது காலம ஸாவதியாயோ ? எனனில்,- [பகலுமிரவும] ஸாவகாலமும ஆனால, விஷயததைக குறைய அநு஭விததோ ? எனனில, [படிநது குடைந்தே] எங்குங்கிடடி விஷயததை அநு஭வியாநிறகசசெயதே விடமாடடுகிறிலேன

பதினோராம் பாட்டு.

குடைநதுவணடுணணுந துழாயமுடியானை
அடைநத தேனகுருகூர்ச்சடகோபன
மிடைநதசொலதொடை யாயிரததிபபதது
உடைநதுநோயகளை யோடுவிக்குமே

ஆ—(குடைநது) இததிருவாயமொழி வலலாருடைய ஸமஸ்தது:கங்களையும இத திருவாயமொழி உடைநதோடுமபடி பணணு மெனகிறார

ஓ—நிகமதகில, இகதிருவாயமொழி, ஸகதிககு பரதிபநதகமான ஸகல துரிதங்களை யும உருமுவிதமாகுகு மெனகிறார

[குடைநது எனறு தொடஙகி] வணடுகளமுழுகி மதுபாநமபணணின திருததுழாயைத திருமுடியிலே யுடையனுகையாலே நிரதிசயபோகயனுபுளளவனை அவவணடுக்கள திருததுழா யிலே மதுவுகுருபபடிநதாறபோலே அநுயாஹரமபடி ஆகருஷடரான ஆழவாருடைய சொல செறிநத தொடையையுடைய ஆயிரதது இபபதது

நாநதர பாராநயபரயோஜபோதவேந ஸுவாநதரம - இநதிருவாய்மொழியில் இதபாதி இததால - யதோபகாரம் நிகமகமும ஸுசிதம அநுகூலாக்கு பவயனுன நிலைதனனிலே பரதிகூலாகுக கிடட அரியனுயிருகுமெனனு மத்தை ஸநிதாஸநமாக அருளிசசெயயாநின்றுகொண்டு ஸபதாததமஅருளிசசெயகிறார-அரிஜ்ஞாநனும் இதயாதி ' புகலுமரியன, பொருவலலன் ' என்ற பததவயமும ' அகலிலகலும, அணுகிலணுகும' என்ற பரதிஜ்ஞாதாத் தோபபாதநபரம பங்களம் - கூளகுகூடடம , அஸார மென்றபடி பங்களந்தைக்கொடுநது விடடானிறே ஆகையாலே உகவாரார்க்குக் கிட்டவரியனுயிருக்கும் என்றபடி உக்ததுகுகு உதாஹரணம-யதுகூர்ஷளவ உதாரி உஷ்ரோஹவவ்ணி வநகொ.நவ்ஹாரொ யுதராஷ்ட்ரவ்ரி ஸஞ்ஜய: —

'யதுகூர்ஷளவக்ஷ்ரவஸ்தூஹாசாவஹாரிநீ நவாஹிநேநு.நயளேதநெஶாஹிஜ்ஹ:' எனகிறததைத திருவுளளமபறறி அருளிசசெயகிறார் |தார்கநுக்கும் இத்யாதி யளே-நகுயஸஹரெவன

அவாகளும, புதரஸமாநதவாத புதராகளெனகிறது இளைப | என்று - ஶாமமாய, ததகாயமான விசசேததத்தை லக்ஷிக்கிறது காலம் ஸாவதியா"யா - ஒழிகிற காலம ஸாவதியாயிருகுகிறதோ ? படிந்து - கிடடி குடை ந்து - அவகாஹித்து அகலிலகலும இதயாரபய, அவன புகழபாடிப பகலுமிரவும படிநதுகுடைநது இளைபபிலிக் இதயநவய:

(40)

* 1—40

௮ —அநுக்ரமம், இத்திருவாய்மொழிக்கு பலமாக ஸாமஸாரிக மஹாவ்யாதி நிவருத்தியை அருளிச்செய்கிறார்

வண்டு - வண்டுகள், குடைந்து - புக்கு, உண்ணும் - மதுவைவுண்கிற, துழாய திருத்துழாயை, முடியானை திருமுடியிலே யுடைய ஸர்வேஶ்வரனை, அடைந்த - (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்) செறிந்த, தென - பரமோதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் ஆழ்வாருடைய, மிடைந்த நெருங்கின, சொல் - சொல்லின், தொடை -தொடையையுடைய, ஆயிரத்து இப்பத்து ஆயிரத்து இப்பத்து, நோய்களை-(அஹங்காராதிதகாமங்களின் செயல்களாகிற) மஹாவ்யாதிகளை, உடைந்து உருக்குலைந்து, ஓடுவிக்கும் - சடக்கென்ப போம்படி பண்ணும் இது கலிவிருத்தம்

இ —நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி, ஸ்ரீகவத்ஸ்ருபவ்ரிரோதியான பரயோஜநாந்தரருசிகளை உந்மூலிதமாக்கு மென்கிறார்

[குடைந்து வண்டுண்ணும் துழாய்முடியானை] வண்டுகள் உள்ளே அவ்ஹரித்து மதுபாநம்பண்ணும்படி மதுஸம்ருத்தியையுடைய திருத்துழாயாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட திருவபிஷேகத்தையுடையவனை, இத்தால - நிரதிஶயபோக்யபூதனென்கிறது [அடைந்த இகயாகி] மதுவிலே அவ்வண்டுகள் படிந்தாற்போலே யாயிற்று இவர் ஸ்ரீகவத்குணங்களிலே அவ்ஹாஹித்து படி [மிடைந்தசொல்தொடை] - செறிந்த சொல்தொடையையுடைய, தனித்தனியே 'என்னைக்கொள் என்னைக்கொள்' என்று மேல்விழுந்த சொல் என்னவுமாம் இப்பத்தாலே நோய்களை உடைந்தோடும்படி பண்ணும் நோய்கிறது - ஸ்வீகாரபுருஷார்த்த ருசி உடைந்தோடுகை - ஆஶாயாந்தரங்களுக்கும் ஆகாதபடி உருவழிகை

ஈடு —நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிதானே இதுக்கற்றவர்களுடைய பாபபதிபரதிபாதகங்களை உந்மூலிதமாக்கு மென்கிறார்

[குடைந்து இத்யாதி]-மதுபாநம்பண்ண இழிந்தவண்டுகளானவை பெருங்கடலிலே இழிந்தார்ரைப்போலே உள்ளேஉள்ளே இடங்கொண்டு புஜியாநிற்கும்தனையேபோக்கி, மதுவற்றிக் கைவாங்கவொண்ணாதபடியிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற திருவபிஷேகத்தையுடையவனைக் கவிபாடிற்று [அடைந்ததென்குருகூர்ச்சடகோபன்] அம்மதுவிலே படிந்த வண்டுகள் விடமாட்டாதாப்போலே, ஸ்ரீகவத்விஷயத்தை விடமாட்டாத ஆழ்வாராயிற்று அருளிச்செய்தார். [மிடைந்தசொல்தொடை] - அநுஸந்தாநபரீதியாலே பிறந்தவையாயிருக்கச்செய்தேயும், சொற்களாம் 'நாம் இங்கு ததைக்க கிஞ்சித்கரிக்கத்தோமாகவேணும்' என்று, 'என்னைக்கொள், என்னைக்கொள்' என்று மேல்விழுந்தன ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு, ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை புருஷார்த்தமென்கைக்கு அடியான பாபங்கள் ஓடிப்போம் [நோய்களையுடைந்தோடுவிக்கும்] - இவனைவிட்டுப்போம்போது திரள்பட்டுப்போகப்பெறாது, "வள்ளலே

நிகமம் - குடைந்து இத்யாதி உந்மூலிதமாக்கும் - வேரோடே போக்கும்

வண்டு என்றது-ஜாதியேகவசநம் குடைந்து என்றதுக்கு அர்த்தம் உள்ளே உள்ளே இடங்கொண்டு என்று 'உண்ணும்' என்கிற வார்த்தமாநார்த்தம் - கைவாங்கவொண்ணாதபடி என்றது அடைந்த - விடமாட்டாத அடைதல் - விடமாட்டாமை பதச்சேர்த்திக்கு ஹேது - அம்மாநாவிலே இத்யாதி படிந்த - அவகாஹித்த நெருங்கின சொல்லென்றதுக்கு ஹேது-அநுபவஜநித இத்யாதி மிடைந்த-நெருங்கின சொல்தொடையாயிரம் - ஸப்தஸ்வரத்ர்பங்களையுடைய ஆயிரம் 'நோய்களை' என்றதுக்கு பாபங்களை யென்றது, காரணே காரியோபசாரத்தாலே நோய் - ஸ்வீகாரபுருஷார்த்தருசி 'உடைந்து' என்றதுக்கு அர்த்தம் - சிதறி யென்றுதல், உருவாயது என்றுதல் உருமாயலாக - காரியக்ஷமத்வம் முதலின அர்த்தம் - இவனைவிட்டு இத்யாதி உக்தத்துக்கு பாமாணம் வாளலே இத்யாதி (திருமொழி-அ, ௧௦, எ) பரமோதாரனே! உனடியார்க்கு யமபடர்

acharya.org

உனதமாகவெனறும நமனதமாகளளாபோல'' எனகிறபடியே இருவா ஒருவழிபோகபபெறுர்கள இபபாபங்கள் ஆஶரயாநதரததில கிடநதாலும மறுமுடபபெறுதபடி உடைநதோடுமே

முதறபாடடில, கேவலரை நிநிததாா, இரணடாமபாடடில, அநநயபரயோஜநா திறததி லிருகுமபடியைசசொனனுா, மூனறுமபாடடில, இவவிரணடுகோடியிலும நீா ஆா? எனன, 'உனனை அநுஶவியாநிறக விரோதிகழிநதவன நான' எனறுா, நாலாமபாடடில, 'எனனைஇவவளவாகபபுகுரநிறுத தினவனை எனனஹேதுவாலே விவேது' எனறுா, அஞசாமபாடடில, திருவாயபபாடியிலபெணகளகருஷ் ணனைவிமேனறனறோ நான அவனைவிவேது எனறுா, ஆறுமபாடடில, அவனதானவிடிலோ வேனன, அவனபோககை இசையே னேனறுா, ஏழாமபாடடில, நீாதாம விடிலோவேனன, அவன எனனைப் போகவோடடா னேனறுா, எடடாமபாடடில, இநநாள்வரைபோகவிடடிலனோ? எனன, 'நபபின னைபபிராடடி புருஷகாரமாகபபறறின எனனை இனி அவனுலும விடவோண்ணுது' எனறுா, ஒன பதாமபாடடில, இபபரஸங்கநதானேனா 'ஒருநீராககலநததை ஒருவராலும பிரிககவோணணுது' என றுா, பததாமபாடடில, அவனுடைய கலயாணகுணங்களை ஸாவகாஶமும அநுபவித்து ஶரமமுடையே னலலே னேனறுா, இததிருவாயமொழியை அபயஸிததாககு பலஞசொலலித் தலைககடடினுா (கக)

களளாபோலே மறைநதனறோ வாதபிப தெனறபடி 'உடைநது' எனறதுககு உருமாயநதெனறு அாதாந் தரம இபபாபங்கள் இதயாதி மறுமுடபபெறுதபடி யாவது - வேறோரிடத்திலே போனுலும விநியோக யோகயமனறிககேயிருககை அதாவது - '' ஹிஷஞ்ஜ்வாவகூ்ரூ்ரா '' எனகிறபடியே அசலபிளநதேதிடி லும காயகூஷமனறிககே ஒழியு மெனறபடி ஓடுவிக்கும் சடக்கெனபபோயபடி பண்ணும வணடுகுடைந துணனுமெனறு தொடஙகி, இபபுதது, நோயகளை யுடைநதோடுவிககு மிதயநவயஃ (கக)

தரவிடோபநிஷத்ஸங்கதி — வ॒ஸ்ஶ்ரியஃ ப்ரணயிநஃ வ॒ரா॒ஷாயு ஸீஷ்டோ நிஹ॒ஸ்ஹ॒ாஹ॒ர வாநிரவ॒ாமாஸ । த॒ஹ॒ வ॒ாதாஹ॒ாமணஜாத ஸயோ॒ஹெந தத்ஸ்வநம் ஸரஸரோஹ ஸஸ்வ॒ஹெந ॥

த்ரவிடோபநிஷத தாத்பாயரதநாவலி — ஸஜ்ஜ்ஞாகஷ॒ஹெகொரவஶ ஶநியெநி॒ஹ॒ஹொமாஶ்ரதஸ்ய தாமெஹெத॒ஜ்ஜ்ஞிதஸ்ய ப்ரவஹ॒ஹ॒வகூ்ரெஷ॒ ஸ்ய॒ஜ்வஸாந॒ஹ॒ஶ்ரெஃ । தாமாகாஜ்ஞ॒ாநிரொ॒ஶ்ரிதஹ॒ாயவ்ய॒ாகாரநிஹ॒ாகஷிஸ்ய ஸாதஶ்ரிஷ்ஸ்ய॒ மாயஶ॒ஹ॒ாரயஶஸ்ஸ்ஸ்வ॒ஹெநம்ஸாஹ॒வொஹஸ ॥

திருவாயமொழி நூறறந்தாதி

பிறஷியறறுநீளவிசுமபிறபேரினபமுயகுகும
திறமலிகுகுஞசீலதிருமால— அறவினியன
பறறுமவாகவெனறு பகாமாறனபாதமே
உறறதுணையெனறுளளமேயோடு

ஆழவார் திருவடிகளே ஶரணம. எமபெருமானுர் திருவடிகளே ஶரணம சீயா திருவடிகளே ஶரணம

எட்டாந திருவாய்மொழி— ஓடுமேபுள் பரவேஶம

ஆ —(ஓடுமேபுள) இபபடி தமமோடு கலநதருளின எமபெருமானுடைய திவையஶ வாயம சொலலுகிறது

ஓ —எடடாநதிருவாயமொழியில, முக்தரும பதத்தருமான சேதநர்ககும தனககும ஸமஶலேஷம பிறகுமபோது இரணடுதொருதலை பவயமாகவேணும, பவயமாமிடததில,

acharya.org

அவர்களை த திருத்துவதிற்காட்டில தான அவர்களுக்கு பாங்காக்கை ஸுகமாக்கையாலே மேட்டான ஸகலத்துக்கு நீர் அபேக்ஷையானால விரக்காலே நீரை மேட்டிலே யேற்றுமாபோலே, தன்னுடைய ஸ்வரூபரூப சேஷ்டிதாதிகளை ஸங்கோசித்து அவர்களுக்கு த தன்னைப் பாங்காகி அவர்களோடே கலக்கு மென்கிறார்

ப — எட்டாந்திருவாய்மொழியில், இப்படி ஸர்வஸ்ஞன் ஸர்வேஶ்வரன், நிரதிசய ஸுந்தரனான நித்யஸூரிதரோபாதி இன்று ஆஶ்ரயிக்கிற நிகிலாத்மாக்களுடைய லீலாவிபூதி ஸம்பந்தமான செவ்வைக்கேட்டைப் பாராது வைஷம்ய பரதிபத்தி பண்ணாதே, அவர்களை செவ்வைக்கேட்டைச் செவ்வையாம்படி தன்னையொக்க இடுசசேருமபடியான ஆர்ஜவகுணத்தை அருளிச் செய்வதாக, அதுக்கு பரதமபாவியான நித்யபுருஷ ஸம்ஶ்லேஷ பரகாரத்தையும், நிகிலாத்ம ஸம்ஶ்லேஷாத்மகமான அவதார வைலக்ஷண்யத்தையும், உபயவிபூதிஸாதாரணமான ஆசாரவதாரஸ்திதியையும், ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷாத்மகமான ஆபத்ஸகத்வத்தையும், அநந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு எல்லையான ஸர்வஸம்ஶ்லேஷத்தையும், இது ஸகல ஸம்ஶ்லேஷ ஸாதாரண மென்னுமிடத்தையும், ஆஶ்ரிதர் நினைவே தன் நினைவாம்படி சலக்கு மென்னுமிடத்தையும், ஆஶ்ரிதஸங்கல்பியான அவதாரத்துக்கு ஸங்கல்பமில்லை யென்னுமிடத்தையும், அவதாரங்களை ஆஶ்ரிதாநுபாவ்யமான அஸாதாரணசிஹ்நங்களாக வென்னுமிடத்தையும், ஸர்வவிதஸர்வபாவன வேஷதாரஸ்திதியனென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்து, ஆஶ்ரிதாநுகூலமான அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தை பரதிபாதிக்கருளுகிறார்

இ — எட்டாந் திருவாய்மொழியில், நிகரும் முதலும் பகுத்துமான ஸ்ரீவிதரோதயவாக்கத்தோடும் தனக்கு பரிமாறவேண்டினால நாராருசிகளான அவர்களைத் தன்னளவிலே பலவராக்குகை அரிதாகையாலே, அதிற்காட்டில மேட்டிலே நீரை வருத்தி யேற்றுமாபோலே தன் ஸ்வரூப ரூபகுண சேஷ்டிதங்களை ஸங்கோசித்து தன்னை அவர்களுக்கு பாங்காக நியமித்து அவர்களோடே பரிமாறுமென்று, அவனுடைய ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறது அதாகிறது - அவர்கள் போன வழி செவ்வை வழியாம்படி தன்னைத் திருத்தி பரிமாறுகை

ஈடு — கீழில் திருவாய்மொழியிலே நிரதிஶயபோக்ய னென்றார், இதில் அவனுடைய ஆர்ஜவகுணம் சொல்லுகிறார். ஸௌலப்யமாவதென்? ஸௌஶீல்யமாவதென்? ஆர்ஜவமாவதென்? என்னில்,—ஸௌலப்யமாவது ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாக வுடையவன், அங்குநின்றும் ஸம்ஸாரி சேதநர் நின்ற இடத்தே வந்து அவதரித்து எளியனாகை ஸௌஶீல்யமாவது இப்படி தாழவிட்டால, 'சிறியாரளவில் நமமைத் தாழவிடலாமோ' என்று தன் திருவுள்ளத்தில் மிகுதியிருக்கை இனி, ஆர்ஜவகுணமாவது - இப்படி பொருந்தினால, நினைவும் சொல்லும் செயலும் ஒருபடிப்பட்டிராதே பலவகைப்பட்ட சேதநரோடு தான் பரிமாறுமிடத்தில், அவர்கள் போன வழி தன்னுக்கு வழியாம்படி தான் அவர்களுக்கு செவ்வியனாய பரிமாறுகை 'குணவான்' என்று - ஸௌஶீல்யகுணத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, "ருஜுஃ" என்று ஆர்ஜவகுணத்தைப் பிரிய அருளிச்செய்தாரிறே 'இத்

ஓடுமழுள் பாவேஸே, கீழில் திருவாய்மொழியிலே நிரதிஶயபோக்ய னென்றார், இப்படி போக்யனான தன்னை அநுபவிப்பிக்கும்போது போக்தாக்களாவில தன்னையறைந்தது அநுபவிப்பிக்கும்னென்கிறது, இத்திருவாய்மொழியிலே என்று ஸங்கதி "புள்ளேறியோடும்" 'தண்டுழாயணிமுடி' "சீர்பூ லவ்வண்ணனை" இத்யாதிகளைப் பற்றி, ஆர்ஜவகுணஞ் சொல்லுகிறார் என்றது பதத்தையடியவரிலே-ஸௌலப்யஞ் சொல்லுகிறது, வ்யவேஶுலகிலே ஸௌஶீல்யஞ் சொல்லுகிறது, இவ்வே ஆர்ஜவகுணஞ் சொல்லுகிறது, இவற்றுக்கு [illegible] ஸ்வரூபம், ஸௌலப்யமாவது இத்யாதி கலவிருக்கையாகு - ஸ்வரூபமாக ஸ்ரீஸமாவது [illegible] ஸ்ரீஸ்ஸ்வரூபத்தை [illegible] அதுதான் நெஞ்சிலுமினிதாகக் கேயிருக்கை - ஸௌஶீல்யம் [illegible] புணரயறக் கலக்கை ஸ்ரீஸ் அது ஸர்வபாரயோஜகமாயிருக்கை - ஸௌஶீல்ய மென்னுதல் ஆர்ஜவமாவது

acharya.org

திருவாயமொழிதான ஸாவேஶவரனுடைய ஐஶ்வாயத்தைச் சொல்லுகிறது' எனபாரு முணடு, அனறிககே, 'ஈஶவரதவலக்ஷணம சொலலுகிறது' எனபாரு முணடு, அனறிககே, 'கீழே, "பாடியிளைபபிலம" எனறா, 'அபபடியே பாடி அநுபவிககிறா' எனபாரு முணடு 'ஆஜ்ஞவகுணம சொலலுகிறது' எனறு படடா அருளிசசெயயுமபடி பதநா முகதா நிதயா எனறு - சேதநாகக ஒரு தரை விதய முணடிறே, தரிவித சேதநரோடுமே பரிமாறுமிடததில, அவாகள தனநினைவிலே வருமபடி பணணுகையனறிககே, நீரேறுமேடுகளிலே விரகாலே நீரேறுவாரைபபோலே தனனை அவாகளுககு ஈடாக அமைததுப பரிமாறும எனனும அவவழியாலே இவனுடைய ஆஜ்ஞவகுணம சொலலுகிறா

முதற் பாட்டு.

ஓடுமேபுள்ளேறிச, சூடுநதண துழாய
நீடுநினறவை, ஆடுமமமானே

ஆ —அதில முதறபாடடில, திருநாடடில ஐஶ்வாயம சொலலுகிறது

ஓ —முதறபாடடில, நிதயஸிததரோடு எமபெருமான கலககுமபடி பேசுகிறா

[ஓடுமெனறதொடஙகி] - பெரியதிருவடிககுத தனனை வஹிககை அபேக்ஷிதமாகுல அவனமேலேயேறி ஸஞசரிககும, திருததுழாய செவவியழியாமே சூடவேணடுநதசை யறிநது சூடும [நீடெனறு தொடஙகி] - ஸாவேஶவரன காலமுளளதனையும மிகவும அததோடு ஸாதாமாக ஸமஶலேஷிககும

ப — முதறபாடடில, நிதயரோடு பரிமாறுமபடியை அருளிசசெயகிறா

அமமான - நிருபாதிகஸவாமியானவன, புளளறி பெரியதிருவடி நினைவுககிடாக அவனை மேறகொணடு, ஓடும - உலாவும, தணதுழாய ஶரமஹரமான திருததுழாயை, சூடும - (செவவிகுலையாமல தன திவயாவயவங்களிலே) சூடும, (இபபடி), நீடுநினறவை காலதததவமுளளதனையும நிலைநிறகிற நிதயவஸதுககளோடே, ஆடும பரிமாறும நெடுநகாலம அவறறோடே நினறு பரிமாறும எனறு - "புளளு, துழாய" எனறு பரஸதுததைச் சொலலிறறுகவுமாம அவகுதததை நிரயக ஸததாவா ஜாமம காமநிபநதநமலலாமையாலே ஈஶவரேசசாதீன மெனறு கருதது.

இ —முதறபாடடில, நிதயஸிததரோடு பரிமாறுமபடி சொலலுகிறது

காணதாரையகரூபயமேயாகிலும, ஆஶ்ரிதருடைய செவவைககேடே தனககுச் செவவையாயிருககை யென்று ஸௌஶீலயததில இதுகு பேதம கணடுகொளளவது ஸௌஶீலயத்துகும ஆர்ஜவதத்கும பேதமுணடென்கிறதுகு ஆளவநதா ஸ்ரீஸூகதியை ஸமவாதமாக அருளிசசெயகிறா - குணவான் இதயாதி குணவானெனறது - குணவிஶேஷஸஹபடிதமாகையாலும, ஸாமாநயகுணமாகக கொளளுமளவில "ஸஹ்ஸ்ரகல்யாண மாணாஶ்ரயெதொடியிலு" எனறததோடு புநருகதமாகையாலும, குணயதஇதி - குணம எனகிற வ்யுதபததி பௌஷகலயததாலும, ஸௌஶீலயபரமாகக்கடவது குணயதே - அபயஸயதே "மாணஸ்ஸாவ்ருதிஶவ்வாதி ஜெவ்ரி யாஶ்வ்ருதந்மஷ" இதயமர நிரவாஹாநாதரங்கள - இநதிருவாய்மொழி இதயாதி "கண்ணுவான" இதயாதிபைபபறற ஐஶ்வர்யத்தை எனறது ஐஶ்வாயமெனறது - ஈஶவரத்வமாய, பரதவ மெனறபடி "சங்குசகரான" "ஓடுமபுள" இதயாதியைபபறற, லாவுணம் எனறது "சோகறபன" எனறததைப பறற, பாடியநுபவிக்கிறா எனறது "நீராபுஸரவணணன" இதயாதியைப பறற, ஆர்ஜவதுணம் எனறது படடா நிரவாஹ விவரணம - பத்நர் இதயாதி

acharya.org

[ஓடும்புளேறி] - புளேறி யோடும் பெரியதிருவடியை மேறகொண்டு ஸஞ்சரியா நிறகும் மஹரிஷிகளு ஸ்தநபரிரமபணமபோலே, தனனை மேறகொளளுகை வாஹநத்துககு அபேக்ஷிதமாயிருககை மேறகொளளுமதுதான - அங்குளளாராகக்க காடசிகொடுகைகுகும, அவனுடைய ஸவரூபலாபததுககுமாயிருககும் "ஸுஷ்ஜிவஸஜ்ஜுகிணாஜ்ஜொஹிநா" [ருநிக தணதுழாய] - தணடுழாய சூடும "தனபகல செவனி - திருகுழலிலே யாகவேணும்" என்று மளவிலே வளையமாக வைகும "ஸிந்நெஸ்ஸ்ரூகாஸொஜ்ஜ" இவகு நியகஸ்தாவாஜ்ஜ மஹள பாபபலமாய ஜ்ஞாநஸஞகோசஹேதுவாயிருககும, அங்கு இவைபுணடாகைகுகு அடி யென? எனனில,—அநதஃபுரதில கூனாகுளளாய வாததிகுமாபோலே, இசசையாலே ஜ்ஞாந பலமாகப பரிகாஹிதத பரீரங்கள ஸமஸாரிகளுககனறோ ருசிபேதமும செவவைகேடு முளளது, நிதயஸூரிகளுககு விஷயம ஒனறுகையாலே ருசிபேதமு மிலலை, செவவைகேடு மிலலை அவாகளோடு செவவியனுயப பரிமாறுகையாவதென? எனனில,—எலலாசகும விஷயம ஒனறேயாகிலும, அவவிஷயாநதனனில வருததிபேதததாலே ருசிபேதங்களு முணடாம [நீடு நினறு] - காமாநுகூலமாகிலிறே அநிதயமாவது, ஸவரூபாநுகூலமாகையாலே நிதயமாயச செலலா நிறகும அவனுககு இவாகளையொழியச செலலாது, இவாகளுககும அவனையொழியச செல லாது 'புள' எனறும, 'துழாய' எனறுஞ சொலலுகிறபடியாலே, அவை யெனகிறது, [ஆடும] - அவறறோடே பரிமாறுமெனனுமிடததிலே 'ஆடும' எனகிறது இரணடுகலைகளும போகரூபமா யிருககையாலே [அமமானே] - நிதயஸூரிகளுககும ஸமஸாரிகளுககும ஸாதாரணமான ஸவா மிதவ முணடாயிருககச்செயதேயும, இபபடி கனிததனியே அஸாதாரணமாயப பரிமாறுகை இபபடி பரிமாறுகைகுகு நிபநகளு சொலலுகிற தெனனவுமாம நிதயஸூரிகளுடைய தாரகாதி களும தனனினைவிலேயாமபடியான ஏறறததையுடையவ னெனறுமாம

ஈடு — முதற்பாடடு நிதயவிபூதியிலுளளாரோடே செவவியனுயபபரிமாறுமபடி சொல்லு கிறது, அவாகளுகுகு செவ்வைகேடு இலலையிறே, அவாகள பலராய ருசிபேதமுணடானுல அவாகள நினைவு அறிந்து பரிமாறவே அங்கும ஆஜவகுணம ஏறுமிறே

[ஓடும்புளேறி] - புளேறி ஓடும, பெரிய திருவடியை மேறகோணடு ஸஞ்சரியாநிறகும மஹரிஷிகளு ஸ்தநபரிரமபணமபோலே, தனனை மேறகோணடு நடத்துமது அபேக்ஷிதமாயிருககுமிறே வாஹநத்துககு, பெரியதிருவடியை மேறகொளளுமதுதான அவ்விபூதியிலுளளாராக்குக காடசி கொடுகைகுகும, அவனுடைய ஸவரூபலாபததுககாகவுமாயிருககுமிறே "ஸுஷ்ஜிவஸஜ்ஜுகி ணாஜ்ஜொஹிநா" (தவதங்க்ரிஸமமாததகிணுங்கஸோபிநா) காமிநியானவளுககு போக ஸஹநங

முதறபாடடு—ஓடும்புள இத்யாதி பூவாரத்ததைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - நித்யவிபூதியில் இதயாதி சநதாநுவாதிகளானவாகளுக்குச செவவைக்கேடிலலையே, அவாகளுடன ருஜுவாயப பரிமாறுகை யாவதென? என்ன, அவர்களுக்கு இதயாதி இநதஸஹகாரதாரங்கள்-" மேலே ஸமஸாரிகளுக்கனறோ" இத்யாதி வாகயததிலே ஸபஷடங்கள் செவ்வைக்கேடு - அநாஜவம

"புளேறியோடும்" என்றதில ஆஜவமேது? எனனில, - திருவடி 'இபபோது அடியேனை மேற கொளளவேணும்' என்ற அர்த்தித்தால, 'வேண்டா' எனனாதே மேறகொளளுகை ஆஜவமிறே வாஹநத் துக்கு வஹிகைக்கு துக்கரூபமனறோ? அது அபேக்ஷிதமாமோ? என்ன, மஹரிஷிக்கு இதயாதி பரிரம்பணம் - ஆலிங்கநம. தன்னைமேற்கொண்டு - தனமேலேயிருந்து திருவடியை மேறகொளளுகிறது அவன அபேக்ஷை ககாகவோ? நிதயஸூரிகளுகுகு காடசிகொடுகைககனறோ? என்ன, பெரியதிருவடியை இத்யாதி ஸ்தநபரி ரமபணமபோலே போகயமாமளவனறிகே, நகவாணமபோலே தாரகமுமாய அலங்காரமுமா மெனகிறார், ஸுஷ்ஜி

இத்யாதி "ஹாஸஸ்ஸுவா" உதாரி வொ ஹ்ரூரதெ. இதுகுகு அர்த்தம - காமிநி இத்யாதி "போகிஹநங

acharya.org

கள தாரகமாமோபாதி, திருவடிகள உறுததுகையால வநத தழுமபு இவனுககு தாரகமாயிருககுமிறே [சூநே தணதுழாய] 'இபபோதே பறிததுத திருககுழலிலே வளையமாக வையாதொழியில செவவி யழியும' எனனுமளவிலே அபபோதே பறிததுத திருககுழலிலே வைககும இதுககுச சைதநய முணடோ? எனனில,—"விநயெஃ வ்வ்ரகாரெஶ" (சிநமயைஸ்ஸவபரகாரஶஶ) எனனககடவதிறே சில சேதநா புளளாயும துழாயாயும அங்குதததைகக உறுபபாய வாததிககிறபடி யிறே விரோதிசைதநயமே கழிநதது, ராஜஸநிதியில வாததிபபா கூனா குறளராய வாததிககு மோபாதியிறே, காமநிபந்தநமாகப பரிகரஹிதத ஶரீரங்களுமனறே, இசசையாலே பரிகரஹிகிற இததனையிறே இவவிபூதியில தியகஸதாவரங்களாமவை காமததாலேயாயிருககும, அங்கு ஸவேசசாதீநமாயிருககும பரிகரஹிதத ஶரீரங்கள ஸம்ஸாரிகளுககனறே ருசிபேதமும சேவவைக் கேடு முளளது, நிதயஸூரிகளுககு விஷயம ஒனறுகையாலே ருசிபேதமுமிலலை, சேவவைககேடு மிலலையே, அவர்களுடைய சேவவையனுபவ பரிமாறுகையாவது என? எனனில,—எலலாக்கும விஷயம ஒனறேயாகிலும அவவிஷயநதனனில வருததி பேதததாலே ருசிபேத முணடாம [நீடு நினறு] - காமாநுகூலமாகிலிறே அநிதயமாவது, ஸ்வரூபாநுரூபமான பரிமாறறமாகையாலே இது

கள தாரகம" எனறவிடததிலே, "த-ஜ-வீ-நகரி-நவ்ஷ-நாஹுரெகாஹுஷ-தஶவெஶ-நவக்ஷ-தழ் ஶுவ்ப ணொ-தி விவ்ப ணொ-தி வீக்ஷதெ கூப்ஹ ஶ்வ்ஷ்ரிவ நிய-ப-ரெநாய-நழ்" என்றது அநுஸந்தேயம தாம்பு - காயபபு இது ஆஜவமானபடியைக காடடுகிறா - இபபோதே இத்யாதி சேவ்வியழியும் இதி விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுதவாஶ்ரிஹாவஃ இதுக்குச் சைதந்யமுண்டோ? என்னில் அசேதநமான இதுகு 'குட வேணும்' எனனும அபேக்ஷையுணடோ? எனனில வ-ளஷ்ரவஸம்ஹிதாயாழ், "ஸ்ரவ்ஷ்ரஹ்ரணெ ய-ப்ரு-க்ஷம் ஷ்வா-ந-ரு-ரு-ரெவெரு-ரு-வெஃ। விநயெஃ வ்வ்ரகாரெஶ சுரெ்ரா-நு ரு-ரு-விரஜஜெஃ" இவாகள நிதயஸூரிகளானுல தியகஸத்தாவரங்களாகைக்கு அடி-வது? எனன, சில சேதநர் இதயாதி பரமாணத்தில ஸாகாதிகாரஹணம துழாய முதலானவறறுககும உபலக்ஷணம ஸததாவாத் யவஸதததையை பறறிததால சைதநயம நிஶ்ஶேஷமாகப போகாதோ? அபேக்ஷை கூடுமோ? எனன, விரோதி இத்யாதி விரோதி சைதந்யம் ஆவது - ஈஶவரனுககுப பிராடடியோடு உணடான போகவிரோதியாய, புமஸத வாபிமாநரூபமான சைதநயம எனறபடி விரோதிசைதநயமபோய, மறற சைதயததோடே வாததிகிறததுகு தருஷ்டாந்தம-ராஜஸந்நிதியில் இத்யாதி ராஜலீலாபாதாரதையாலே குபஜாதிஹாவம உதேஶயமாயிருக்கிறிறே யெனறபடி கூனர் நுறளர் - குபஜா வாமநாஶ்ச விரோதிசைதநய கழிநது போகஸ்வபமான சைதநய கிடைகக கூடுமோ? எனன, கர்மநிபந்தந இதயாதி "வாஹிகெஃ வக்ஷிஶ்ரமதாஶ்ரநெஹ்ரஜ்ஜாதிநாழ் । ஶரீரெஜெஃ சுஶ்ரு-ஷொவெஷெய-ரு-தி ஷ்ரவாரதாம் நரஃ" எனறிருக்க, இசசையாலே பரிக்ரஹிக்க கூடுமோ? எனன, இவ்விபூதியில் இத்யாதி 'அவாகளுககுச செவவைககேடிலலை' இதயாதயவதாரிகாவாக்ய விவரண ட-ஸம்ஸாரிகள் இதயாதி வ்ருந்தீபேந்தநாலே - ஈஶவரகலபிதமான வருததிபேததாலே யெனற படி வருததிஃ - கைங்கரியம ஹமவதஃ ஸ-ரிரிஹ்ஸ்ஹவஸ்ரெஷஷ்வ்ரிதிருக்ஷம் கழ்ழ? உதா ஶஜ்ஜாயாம விவக்ஷவாயகய-ரு-திம் வக்ஷவாயகய-ரு-திஹ்ரஹ்ர-கு-ரு-ரு-ரு-ரெதாரி வாக்ரு ஷ்வெந கர்மாநுகூலம் எனறது - காமஜநயமெனறபடி ஹமவதொ நிரஜ-ஶவ்ஷ்வதஜ ஷ்வாஶ் ரெ-தநவ்ரெஶாஜரெ காயாஜரெகஷ்ரிஶ்ரிவிஷியெராமவஸம்ஹவாவ விவ்ரயொமவஸம்ஹவா ஶஜ்ஜாயாம்ஸதாரம், "ஶ-நாவ்ரதிஶவாஷ-நாவ்ரதிஶவாஶ்" இதி ஸ-ரு-ரு-நாயவேவம்வெரா ரு-ரு-ரு-

தான நித்யமாயிருக்கும். அவனுக்கு இவர்களை யொழியச் செல்லாது, இவர்களுக்கு அவனை யொழியச் செல்லாது [அவை] - "புள்" எனறும், "துழாய்" எனறும் சொல்லுகையாலே "அவை" எனகிறது [ஆடும்] அறைறேடே பரிமாறும் எனனுதே, அவை ஆடுமெனகிறது - ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அவர்களோடே அணையுமது, விடாயா மவிலே புக்காடினறபோலே யிருக்கையாலே [அமமானே] நித்ய ஸூரிகளோடு நித்ய ஸமஸாரிகளோடு வாசியறுமபடி ஸாவாதிகனுயிருந்து வைத்து, இப்படி பரிமாறும (க)

இரண்டாம் பாட்டு.

அமமானையபின்னும, எமமாணபுமானை
வெம்மாவாயகீண்ட, சேமமாகணணனே

ஆ —(அமமானை) - நித்ய ஸித்தமான அநந்த ஐஶ்வர்யத்தினமேலே அஸங்கயேய திவ்யாவதாரரூபமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தையுடையவனை னெனகிறார்

ஒ —இரண்டாமபாடடில, ஸமஸாரத்தில ஸமாஶ்ரிதரானாரோடு ஸமஶ்லேஷிக்கும படியை அருளிச்செயகிறார்

[அமமானையெனறு தொடங்கி] - கீழ்ச்சொன்ன நித்ய விபூதியை யுடையனுய அதின மேலே எல்லாமாண்பையு முடையனுன, மாணபெனறு - திருவவதாரங்களைச் சொல்லுகிறது [வெம்மாவெனறு தொடங்கி] - கொடியனுன கேஶியின வாயை அநாயாஸேந பிளந்த பரீதியாலே சிவந்து மலர்ந்த திருக்கண்களை யுடையான.

ப —அநந்தரம், லீலாவிபூதியில ஆஶ்ரிதஸமஶ்லேஷார்த்தமான அவதார வைஸக்ஷண்யத்தை அருளிச்செயகிறார்

அமமானை ஸாவஸமாதபரனை ஸவாமியாயவைத்து, (ஆஶ்ரிதார்த்தமாக), வெம - வெவ்விய, மா - குதிரையை, வாயகீண்ட - வாயைப் பிளந்த, சேம - சிவந்த, மா - பெரிய, கண்ணன - கண்ணையுடைய சருஷ்ணன, பின்னும - அவ்வளவனறியே பின்னையும், எம்மாண்புமு ஆனை - எல்லாமாட்சியையுமுடையவன ஆனை, எவ்வவதாரங்களில அழகுமுடையனுன னென்றபடி. அனறியே, கருஷ்ணாவதாரந் தன்னிலேயாய், மாட்சிமையெனறு - தாஶ்ரிய சேஷ்டிதங்களாகவுமாம

இ - இரண்டாமபாடடில, லீலாவிபூதியில ஆஶ்ரிதருடைய விரோதிகளைப் போக்கி, அவர்களோடு பரிமாறுமபடி சொல்லுகிறது

வரஶவோ ரூ ஷ்ஸ்ஸ்ரீ ஸ்ஷ்ஷ்ஷ

[அமமானுய] - ஸாவாதிகளுய வைதது [பினனும] - அதினமேலே [எமமாணபு மானுன] - எலலா அவதாரங்களையு முடையனுனன மாணபென்று அழகு பரதவததிறகாட் டில அவதாரங்களிலே அழகு மிகக்கிருகக "ஸஉஸ்ரெயாஹ்வதி ஜாயரோநः [வெமமாவாய கீணட] வெவவிதான மாஉண்டு கேஸி, அதினுடைய வாயைக கிழிதத ததகாலததில கேசியி னுடைய வெமமை இபபோது ஸமருதிவிஷயமாயத துணுக கெனகிறது, "விவ்ரதாஸ்ய:" இதி [செமமா கண்ணனே] - அநாயாஸேக பிளநத பரீதியாலே சிவநதுமலாநத திருககணகளையுடைய வன அமமானுய வெமமாவாயகீணட செமமாகணணன பினனும எமமாணபுமானுன

ஈடு —இரண்டாமபாடடு இபபாடடு, நிதயவிபூதியிலநினறும வநதுஅவதரிதது விரோதி களைபபோகசி ஸம்ஸாரிகளுடன சேவவையனுயப பரிமாறுமபடி சோலலுகிறது

[அமமானுய] - இபபடி ஸாவாதிகளுயிருநதுவைதது [வேமமா வாய கீணட செமமா கணணன பினனும எமமாண்புமானுன] வெவவிதான மாஉண்டு கேசி, அதினுடைய வாயைக் கிழிததுப போகடட கேசி, வாயை அங்காநதுகோண்டுவநது தோறறினபோது கண்ட ஸ்ரீநாரத பகவான "ஜமஷ்வஜிதம்" (ஜகதஸ்தமிதம) எனறு கூபபிடடுககொணடு வநது விழுநதானிறே; அவனுககுத தத்காலததிறபிறநத பயம அவன படடுபபோகசசெயதேயும, ஸ்மருதிஸமயததிலே அஞ்சுகிறா இவா [செமமாகண்ணனே] விரோதி போகையால் வநத பரீதியாலே சிவநது மலாந்த திருககணகளையுடைய க்ருஷ்ணன [பினனும எமமாணபுமானுன] - அவவவதாரததிலே பாய வஸிகதையனறிககே அதுககுமேலே அநேகாவதாரங்களைப பணணினுன 'வஹுவிதி" (பஹுவிதி) எனகிறபடியே மாண்பு எனறு - அழகு பரதவததிலும மநுஷ்யதவேபரதவததால வந்த அழகைச் சோலலுகிறது (உ)

இரணடாமபாடடு - அமமானுய் இதயாதி இபபாடடு இத்யாதி, தைத்யபீடிதாகளான தேவாகள வநது, தாகளுவ கடகக நினறு சாதிபபணணிப போம பூமியிலே 'பிறககவேணும' என்ன, அபபடியே பிறக்கை - ஆஜவமிறே, அவதரிததபினபு, ஸமஸாரிகளுடைய சாதாநுவருததி பணணினதுககு ஒரெலலை யிலலையிறே

வேம்மா இதி - கதுரோ உதஷ்வாஸ் சுயபூரஸ் கெஶிநம் வடிதி நிகணடு - "மவே கருமையும பெருமையும நிறமும, மேவியநாறகாலுடையவும வணடும, பூவுடைததிருவும நறையும பொருந்தும" வேம்மை - சரௌரயம தஷ்வெவாஷயதி - கேசிவாயை இதி அங்காந்துகோண்டு - திறததுகொண்டு நாரஷாஹவி வராஷ்ஷாயபுவ விஶெஷம ஶுபூயதி. அவனுக்கத நநகாலததில் இத்யாதிா அவன்பட்டுப்போகச்செய்தே - வெமமினதாத்பாயம, படடு - செத்து செம்மா இதி அதர, மா - மஹத்தா "மாணபு" இதயஸய வாசகிகாததமாஹ - மாண்பு என்று அழகு இதி "தஷ்ணவாரஷவாத்தத்வ வெஶெஷः" உதிநயாயெந விஹ ஹா உவுத உதி ஹாவः அவதாரததிககு அழகு மநுஷ்யதவே பரதவம அமமானுயிருநதுவைததுப பினனும எமமாணபுமானுன இதயேதத் ஹருதி நிதாயாஹ பரதவததிலும் இதி மநுஷ்யதவே இத்யாதி-"அமமான" எனகிற பரஸமபிவயாஹாரததாலே - மநுஷ்யதவேபரத்வத்தால் எனகிறது அதிமாநுஷ சேஷடிதத்வாதிகளாலே வநத பரத்வம ஸௌலபயாதிகளோடே கூடியிருக்கையாலே, அதிலும இது விஞ்சியிருககுமிறே அமமானுய வெமமாவாய கீணட செமமா கணணன, பினனும எமமாணபு மானுன எனறு அநவயம (உ)

---

acharya.org

மூன்றாம் பாட்டு.

கணணுவானேனறும, மணணோவிணணோர்கதத
தண்ணார்வேங்கட, விணணோர்வேறபனே

அ—(கணணுவான) அநத ஐஶுவாயகதினமேலே அயாவறுமமராகரும இநத லோகததிலுளள ஆதமாகளுகரும ஓகக தருஷடிபூதனுயகசொணடு, அயாவறு மமராகளுகரும பாரபயமான திருமலையிலே நிறகையாகிற மஹாஸமபதகை யுடையனுயிருககு மெனகிறார

ஓ—மூனறுமபாடடில, பதத முகத கோடி தவய நதோடும ஸமஶுலேஷிசைகககு ஈடாகத திருமலையிலே வநது நினறருளினு னெனகிறார

[கணணெனறு தொடஙகி] - ஸமஸாரிகளுகரும நிதயஸிததருகரும என்றும கணணுகககாக, கணணுவா னெனறுமாம [தணணெனறு தொடஙகி] ரகஷணீய ஜநதுகளுகரு ப்ரதயாஸநநமாதையாலே ஈஶுவரனுகரு ஶாமஹாமாய அயாவ ஸமமராகளுகரும பரமபாரபய மான திருமலையிலே நினறருளினுன

ப—அநநதாம, உபயவிபூதிஸாதாரணமான திருமலையில ஸகதிதியை அருளிசசெய கிறார

("உக்ஷுஷெ-ுவாநாஶுதத-ுநாழு" எனகிறபடியே), மணணோ மணணோகரும, விணணோகரு - விணணோகரும, என்றும - எனறுமொககக, கணணுவான - கணணுமவன, தண் - குளிரததியால, ஆர் மிஞசியிருபபதாய, வேஙகடம திருவேஙகடமெனறு பேரான, விண்ணோ வெறபன - ஸுரிஸேவயமான திருமலையையுடையவன

இ—மூனறுமபாடடில, இரடடைபபிளளைபெறற தாயார இருவாகரும பாரகாகக கிடாது முலை கொடுகரும்மாபோலே, பதமுகதகோடி தவயதுகரும முகஙகொடுகககாகத திருமலையிலே வநது நினறருளினு னெனகிறார

[மணணோ விணணோகரு என்றும கண்ணுவான] - ஸமஸாரிகளோடு நிதயஸுரி களோடு வாசியிலலை, அவரகஷணம தஙகள காரியம நிரவஹிததுகொளள மாடடாமைகரு [கணணுவான] - கணணுகககாக என்னுதல, கணணுமவ னெனனுதல கணணெனறு - நிர வாஹகன "உக்ஷுஷெ-ுவாநாஶுதத-ுநாழு" எனகிற ஶருதயாததததினபடியே சொலலு கிறார [தணணாவேஙகடம] - குளிரமிகநிருநதுளள திருமலை ரகஷகனுகரு ரகஷயவாகமம பெறுமையால வரும தாபததையும, இஙகுளளாரகரு ரகஷகனைப பெறுமையால வரும தாபதகை யும தீரக்கவறறுயிருககை [விணணோ வெறபனே] நிதயவிபூதியின மேனமையையும திருமலை யிலே நிறகிற நீரமையையும ஒருபோகியாக அநுபவிததுகொணடு விடாதே படுகாடு கிடककை யாலே 'விணணோவெறபன' எனகிறார ஸமஸாரிகள மேனமையைக கணடறியாமையாலே நீரமையும அறியாகள "மணணோ விணணோகரு" எனகிறவிடம ஈஶுவராபிபராயததாலே "நினறவேஙகடமலைநிலததுளளது" எனறு திருமலை ஸமஸாரிகளுக கெனனுமிடம ஸிததம, "விணணோ வெற்பு" எனகிறவிடமிதே ஸாதயம "விணணோ வெறபன" எனகிறவிடம நிதய ஸுரிஸபிபராயததாலே, விணணோ, "எஙகளது" எனறு அபிமாநிககுமபடியான தண்ணா வேஙகடவெறபை யுடையவன

acharya.org

ஈடு —மூனறும பாடடு இரடடை பரஜை பெறற மாதாவானவள இருவாகதும மூலை கோடுகைப பாங்காக நடுவே கிடகதுமாபோலே, நிதயஸூரிகளுகதும ஸமஸாரிகளுகது மோகக முகங்கொடுகைகககாகத திருமலையிலே நினறருளின நீரமையை அருளிசசெயகிறா

[கணணுவான] - நிரவாஹகனுவா னெனனுதல, கண்ணுகைககாக எனனுதல, கணணுமவ னெனனுதல "வக்ஷுஷெ்வா நாரஸுதத்ரு்ரா நாழி" (சக்ஷுஷாதேவாநா முதமா தயாநாம) எனகிற ஶருதயாதததை அருளிசசெயகிறா [மணணோர் விணணோக்கு எனறுங கணணுவான] - நிதயஸூரிகளோடு ஸமஸாரிகளோடு வாசியிலலையாயிறறு தங்கள காரியம தாங களை செயதுகொளளமாடடாமைகது [தணணாவேங்கடம] - "குளிரருவிவேங்கடம" எனனு மாபோலே, அவனுகது ரக்ஷயமபெறுமையாலவரும தாபததையும ஆறறி, இவாகளுகது ரக்ஷகனைப பெறுமையால வரும தாபததையும ஆறற வறறுயிருகைக [விணணோர்வெறபனே] அவன இரண்டு விபூதியிலுளளாாகதும முகங்கொடுகக வநது நினறுனேயாகிலும, திருமலைதான நிதயஸூரி களதாயிறறு "வானவர் நாடு" எனனுமாபோலே 'விணணோர்வெறபு' எனகிறா கானமும வான ரமுமான இவறறுகது முகங்கொடுததுககொணடு நிறகிற நீரமையை அநுஸந்தித்து, "இது எனன நீரமை!" எனறு ஈடுபடடிருக்கையாலே அவாகளதே திருமலை யெனகிறா (௩)

மூனறுமபாடடு - கண்ணுவான் இதயாதி 'மணணோ விணணோக கெனறுங கண்ணுவான" எனறதுகது தருஷடாநதம - இரடடைபாரஜை இதயாதி

கண்ணுவான் இதி - கவ்யாயபுஅயபுரக்ஷகஉதி வ்யுத்பத்தி:, ஏவஷிஹ்ரு்தத: ஜூாநவ்ருத்தி உதி யாவத் உதி வி்தீய: "கணணுவான" இதெ்யதஸ் வ்யுத்பத்தெகவ்ரநாஞ்ஶவ்வொவா தாஶுவ்ருத்தியாஞ்ஶவ்வொவா வி்தீயநிவ்ருத்தெ வ்ருரணாஶஹ வக்ஷுஷெ்வா நாதி்தி, வக்ஷுஷ: ஜூாநவ்ருத்தி உத்யுக்த: உத - அபியெனறபடி 'ஆவான" எனறமாதாத்துக்கே - அாததபேத மாய, கண் எனறதுகது - நிரவாஹகனெனறு ஏகாததமாதல இபபக்ஷததில, பூாவவாகயததுகது விவாணம் - கண்ணுல்கக்காக எனறு "மணணோகதும விணணோக்கு கணணுவான" இத்யுக்தெ ஸம்ஸாரி ணாம் ஹி நிவ்ருத்தெகாவெக்ஷா உபஜனகஸ்வாமிநாம் வாரஸ்வாமிவ்யவஹாரநாம் கவ்ய ஷ்டஸம்ஸாரமஸ்யாநாம் ஸ்ரீணாங நிவ்ருத்தெகாவெக்ஷாzஸ்தீதி்தி இத்யுக்தாzzஹ. நித்யஸூரிகளோடு இதி ஸம்வாதம - குளிர் இதயாதி நாயசசியாநிருமொழி (அ ௩) சீதலமான பாவாஹன களையுடைய திருமலை, இததாபம அததேஶததை நினைககத் தீருங்காணும, ஸகலதாபங்களையு மாறறவலல தேசமாயிறறு "தணணா" எனறு - குளிரதகியிலுடைய மிகுதியைச சொலலுகிறதுகது தாத்பாயம - அவனுக்கு இதயாதி யதா "தணணா" இத்யுக்தெந ஶ்ரீஶஹாரகம் விவக்ஷிதஶ்தி ஹ்யுதி்தி கவ்ய ஶ்ரீஶஹாரே உதி வ்ருத்தியொஹ்யுவெக்ஷாயாஸ்ரீஶஹ - அவனுக்கு இதி விணணோரதான வெறபை யுடையவன உதி ஶப்தாயபும ஹ்யுதி்தியாயாஹ-அவன் இரண்டு விபூதியில் இதி நநுவெஹ்யாத வொஹமவதீய வனவா ஹ்ருயாத் விஹ்ருதி்தயநிஷ்டாநாம் வாயாரணோ வா ஹ்ருயாத் கொபி்தயஞ வரி்தஜ்ஜ "விணணோ வெறபு" உதி கயஶஹியீயத இத்யுக்த: ஶ்ரீஶோ ஹ்ரரீஶஹ வானவா நாடு இத்யாதிவாக்யயெந, வானவாநாடு - 'வரீஷஸகஸ்ரெ்தஶ்ரீ தாயபு ஸ்ரீகயபு" இதி ஸமவாநு ஷ்வயம் ஸவபுரீஶ்ரி தாயீநம்க ரொதீதி ஹாவ: "வானவர் நாடு" எனகைகது - அவவிபூதியில அவாகள வரிகுமாபோலே, "விணணோவெறபு" எனகைகது அது உணடோ? எனன, கானமும் இத்யாதி எனறுமாம புஷபிதமான வருக்ஷங்களும, நாகாவிதாத்தங்களும் அருவிகளநீரோடே கணட இடமெங்கும புாணடுவெது விழுகிற காடுகளும, நீரைக்கணடால வெருவி மரங களிலே யேறக்கடவ குரங்கும மணணோ விணணோகது எனறுங கணணுவான, தணணாவேங்கட விண ணோ வெறபன எனறு அநுவயம இது - முனபக்ஷததிலே தணணாவேங்கட விணணோ வெறபன, மண ணோவிணணோக்குஎனறும கணணுவான அவன எனறு பாதமாநதபக்ஷத்திலே அந்வயம. (௩)

acharya.org

நான்காம் பாட்டு.

வெறபையொன்றெடுத்து, ஒறகமின்றியே
நிறகுமமமானசீர், கறபனவைகலே

அ—(வெறபை) ஏவமவிதமான ஐஶ்வர்ய பரம்பரைகளை யுடையனான எம்பெருமான் தன்னுடைய காருண்யாதி கல்யாணகுணங்களைக் காட்டியருள, நானும் அவற்றைக்கண்டு பவித்தது, அவவநுபவ ஜநித ப்ரீதிபரிஶயம் எனனைக் கறபிக்க, ஸாவகாலமும் இந்த குணங்களைக் கறகப்பெறறேன் என்கிறார்

ஒ—நாலாம்பாட்டில், கோவாகதநோகதரணம் பணணினவனுடைய குணம்தை என்றும் அநுபவிப்பே னென்கிறார்

[வெறபை யொன்றெடுத்து இதயாதி] - அப்போதைக்கு ஸட்டிறறொரு மலையெடுத்து [ஒறகமின்றியே என்று மேலுசகு] - இளைப்பு இன்றியே நிறப்பதுஞ்செய்து கோவாகதநோகதரணேபகாரத்தாலே ஜகத்திலுள்ளாரையெல்லாம் அடிமைகொண்டவனுடைய குணங்களை என்றும் சொல்லுவன

ப—அநந்தரம், ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ஆபத்ஸகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்

(இந்திரன் பாவாதிப்பித்த அஶ்மவர்ஷத்தில் ரக்ஷயவாக்கம் இடாபடாதபடி), ஒன்று - ஒரு, வெறபை - மலையை, எடுத்து - எடுத்து, ஒறகம் இன்றியே ஓடுக்கம் இன்றியிலே, நிறகும் நிறகிற, அமமான - ஸ்வாமியினுடைய, சீர் - ஆபத்ஸகத்வ கீர்த்தியை, வைகல் - காலத்தத்வமுள்ளளவும்தையும், கறபன - அப்யஸியாநிறபன. ஒறகம் - ஓலகுதலாய, பலஸாபேக்ஷத்தைக் காட்டுகிறது

இ—நாலாம்பாட்டில், அவவாஜவகுணம் தம்மளவிலே வர, பவித்தபடியைச் சொல்லுகிறார்

[வெறபையொன்றெடுத்து] - பசுக்களும் இடையரும் தொலைய வாவிக்கப் புக்கவாறே, கைக்கெட்டிறறொரு மலையை யெடுத்து ரக்ஷித்தபடி கீழ், ஒரு மலையை ஆதாரமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தபடி சொல்லிற்று, இப்போது ஒரு மலையை ஆதேயமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. ஏழு வயஸிலே ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையை யெடுத்து ரக்ஷித்தவிடத்தில் இளைப்பு உண்டாயிற்றிலலையோ? என்னில், [ஒறகமின்றியே நிறகும்] - பாராதத்தமாக வ்யாபரிக்கையாலே இளைப்பின்றிக்கே நின்றான ஒறகமாவது - ஓலகுதலாய, அதாவது - ஓடுங்குதலாய, அதாவது - இளைப்பு, தாதுக்ஷயம் பிறவாவிடடால இளைப்பில்லையிறே [அமமான] - வருத்த ஸ்வாமியானகையாலும் இளைப்பில்லை, பரஜாரக்ஷணத்தில் இளைப்பு மாதாவுக்கு உண்டாகாதிறே [சீர் கறபன] - அவன மலையையெடுத்து ரக்ஷித்த அப்போதை சீறமையையும் அழகையும் வாயவெருவுவன "சொல்லுவன" என்கிற ஸதாநாதத்திலே, 'கறபன' என்கிறது குணபரேரிதராயச் சொன்னாரென்னுமிடம் தோறறுகிறது [வைகலே] - "நீடுநின்று" என்று, நித்யஸூரிகளுக்கு அதுவே யாதரையானாறபோலே, எனக்கும் இதுவே யாதரையாயிருக்கும்

acharya.org

ாடு — நாலாமபாடடு அவனுடைய ஆஜவகுணம தமமளவிலே பலிததபடியை அருளிசசெயகிறார்

[வெறபை யொனறெடுதது] - பசுககளும இடையரும தோலையுமபடி வாஷிககப புகக வாறே, அதுகக ஈடாயிருபபதோனறை விடடு ரகஷிககப பறறுமையாலே, தோறறிறறுருமலையை யெடுததுப பரிஹரிததானுயிறறு இபபடி ஏழுபிராயததினபாலன ஒருபடிபபட மலையை யெடுத்த தரிததுககொணடு நினற இடததில, இளைபபு உணடாயிறறிலலையோ? எனனில, [ஒறகமினறியே நிறகும] - ஒறகமாவது - ஒடுங்குதல, அதாகிறது - இளைபபு ஏழுநாள ஒருபடிபபட மலையைத் தரிததுககொணடு நினற இடததில இளையாமைககு ஹேது என? எனனில, - * (அவனரகஷணத தைப பகிராநதுகொளவாரிலலாமையாலே இளைபபிலலை, தாதுகஷயம பிறவாவிடில் இளைபபிலலை யிறே, உண்கிறசோறறிலே மணலைத் தூவுகை யிலலாவிடடால இளைபபிலலையிறே) [அமமான] வகுதத ஸவாமியாகையாலே ஸவாபாவிக ஸமபநததாலே இளைபபினறிககே நினறான பரஜா ரகஷணத்தில மாதாவுககு இளைபபு உணடாகாதிறே [சீகறபன] - அவனமலையையெடுதது ரகஷிய வாகககதை நோகக்கின நீரமையை அநுஸநதிதது, அவனுடைய கலயாணகுணங்களை அநத குண பரேரிதனுய அபயஸிபபன "ஶுபெணெஷு-ாவஸ்ஶுவாமதஃ" (குணோதாலயமுபாகதஃ) எனனுமாபோலே [வைகலே] - ஒருகால இததைசசொலலி, பினனை எனகாரியததுககுப போமவ னல்லேன, நிதயஸூரிகளைபபோலே எனகக்கும இதுவே யாத்ரையாயிருகக்கும, "விவ-ருவஃ" (விபநயவஃ) இறே (ச)

ஐந்தாம் பாட்டு.

வைகலுமவேணணெய, கைகலநதுணடான,
பொயகலவாது என, மெயகலநதானே

ஆ —(வைகலும) தாராா தடாதோளகள உளளளவுங கைநீடடி ஆராதவெணணெய் விழுங்கினவன, வெணணெயளைநத திருவுடமபோடே கூடவநது, தனனுடைய ஆகருஷமஸய குணாகஷணாதமாகக காயபுதயா எனனோடு ஸமஶலேஷிககையனறியே, எனனோடு ஸமஶ

நாலாமபாடடு - வெற்பை இதயாதி அவனுடைய ஆர்ஜவ இதி "சீறகாபன" இதயத்ர ஹருதயம அபயாஸஸய குணபரேரிததவம விவக்ஷிதம தாம குணஸ்பதராகையாலே, தமுடைய சநததை அநுவாத நிததுககொணடு, தாம கறகைக்காக வெறபெடுத்தது எனறு இவவழியாலே இங்கு ஆஜவகுசொலலிறறுகிறது

ஒன்றெடுதது எனறு - அநாதரோகதி ரகஷணததுககுப பரிகாரமான திவயாயுதங்களை யெடுதது ரகஷியா மல முனனே நினறதொரு மலையெடுதது ரகஷிககைக்கு ஹேது அருளிசசெயகிறா - பசுக்களும் இதயாதி தோலையும்படி - பாதிதராமபடி இளைப | - ஸ்ரமம சீலவாசயவிவரணம - ஸவாபாவிக இதயாதி ஸமபந தம ஸவாபாவிகமானால இளைபபினறிககே யிருக்குமோ? எனன, பாஜாரகஷணத்தில் இதயாதி அவன் மலையை யெடுத்து இதயாதி-இபபடிபபட்டவனுடைய சீலாகறபன எனகையாலே-இபபடிப்பட்டவனுகை அநுஸநதிககை அவனுடைய கலயாணகுணங்களையெலலாம கறகையிலே ஹேதுவாகிறது சீசொலுவன எனனுதே, 'கறபன" எனறதைபபறற, குணபரேரிதனும் எனறது நிந்யஸூரிகளைப்போலே இதி - கது, 'நீடு நினறு' உகெ்ரு தஷ்ட விவக்ஷிதம் உதி வடஷி-விவநருவஉதி வடஷ்ஶுதள உதியாதிஃ தாஷ்ஶ் ஷெ உவுதியஃ ஷ்ஶுதிஶுயாஉதியுஉதி ஹாவஃ இதுவே யாதரையாயிருக்கும் என்றது - "வைகல" எனறதைபபறற வெற்பையொனறெடுதது ஒறகமினறியே நிறகுமமமான சீ வைகலகறபன இதயநவயஃ (ச)

---

* குணடலிதம கவாசித்கம எனபா

acharya.org

லேஷிதத்தலலது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு என்னுடைய இந்த உடம்போடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினான் என்கிறார்.

ஓ — அஞ்சாமல்பாடுமி, தன்னுடைய குணங்களோடு தமக்கு ஸம்பந்தத்திலே தம்மைக்கலந்த எம்பெருமான் அபிநிவிஷ்டனான்படியை அருளிச்செய்கிறார்.

[வைகலுமென்று தொடங்கி] - நாள்தோறும் வெண்ணெய் களவு காணப்புக்க அபிநிவேஶாதிஶயத்தாலும் மெய்க்கதிர்த்தாலும் இரண்டு கையாலும் வெண்ணெய் விழுங்குமவன் [பொய்யென்று தொடங்கி] - அப்படியே நிரேக்ஷ தாரசனாய்க்கொண்டு என் உடம்பிலே கலந்தான்.

ப — அநந்தரம், ஏவம்பூதனான க்ருஷ்ணன் தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

வைகலும் என்றுமொக்க, வெண்ணெய் வெண்ணெயை, கைகலந்து - கையுள்ளளவும் நீட்டி, உண்டான - உண்டவன், பொய்கலவாது - (காரியப்பாடான) பொய்கலவாதபடி விரும்பி, என் - என்னுடைய, மெய் - (தேஹமான) ஶரீரத்திலே, கலந்தான் - ஒன்றுபட்டுக் கலந்தான் கைகலந்தென்று இரண்டுகையும் கலந்து என்னவுமாம்.

இ — அஞ்சாமல்பாடுமி, நான் அவ்வஸ்வரூபத்தை விட்டு அவன் குணங்களையே விரும்புகிறாப் போலே, அவனும் என்னை விட்டு என்னுடைய தேஹத்தையே விரும்பினான் என்கிறார்.

[வைகலும் வெண்ணெய் கைகலந்து உண்டான்] "கறப்பனவைகலே" என்று-என்கை அவன் குணம் என்றும் நாரகமாயிருக்கிறாப்போலே, ஆஶ்ரிதஸம்பாஶ் முள்ளதொரு தாவயமே அவனுக்கும் நித்யதாரகமாயிற்றென்கிறார் [கைகலந்து உண்டான்] - "தாராதடந்தோளக ளுள்ளளவுங் கைநீட்டி" என்கிறபடியே "குடத்திலே கைபுக்கத்தையும் வயிறுநிறையும்" என்கிற மெய்க்கதியத்தாலே யென்னுதல், "களவன்" என்று சிலுகிட்டவாறே, அவர்களத்தங்களோடே கலந்து அமுதுசெய்தான் என்னுதல், "ஓரிளம்பசுவும் ஒரு சதிரனும் களவுகண்டாரகள்" என்று பாட்டுக்கதையை ஸ்மரிப்பது, அபிநிவேஶத்தாலே இரண்டு கையாலும் அமுதுசெய்தான் என்னுதல், கைவாசி யறியாத மெய்க்கதியத்தாலும் அபிநிவேஶத்தாலும் [பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தானே] - வெண்ணெயிற்பணிந்த விருப்பத்திற் பொய்யில்லாதாப்போலே கிடீர் என்னுடம்பிற் பணிந்திற விருப்பமும் அவன் மேல் விழ, தாம் மேன்மையைக் கண்டு இருக்கிறாராயிற்று, அவன்மேல்விழுகிறதும் இத்தாலேயாயிற்று "இந்நின்றநீர்மை" என்று நான் அநாதரிக்கிற ஶரீரமும் இவனுக்கு ஆகாகைக்கு விஷயமாவதே!

ஈடு — அஞ்சாமல்பாடு நீர் அவன் குணங்களை அப்யஸியாநின்றீராகில், அவன் தான் செய்கிறதென்? என்னில், நான் அவனை விட்டு அவன் குணங்களை விரும்புகிறாப்போலே, அவனும் என்னை விட்டு என்னுடைய தேஹத்தை விரும்பினான் என்கிறார்.

[வைகலும்] - "கறப்பனவைகலே" என்று - என்கை அவன் குணம் என்றும் நாரகமாயிருக்கிறாப்போலே, ஆஶ்ரிதஸம்பாஶ்முள்ள தாவயம் என்றுமொக்க நாரகமாயிருக்குமாயிற்று

அஞ்சாமல்பாடு - வைகலும் இத்யாதி "என்மெய்கலந்தானே" என்ற பத்தத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸஹகாரூபகமாக ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் - நீர் அவன்குணங்களை இத்யாதி

"வைகலுமவெண்ணெய்" என்றதனை ஸந்தாநமாக அருளிச்செய்கிறார் - கர்ப்பன் இத்யாதி

ஸங்கலந்து - இடக்கையும் வலக்கையுங் கலந்தென்னுதல், கைகளுள்ளளவும் வெண்ணெயிலே கலந்தென்னுதல்,

acharya.org

அவனுக்கு [வெண்ணெய கைகலந்து உண்டான] - வெண்ணெயிலுண்டான ஆதாத்தாலே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாங்கி அமுதுசெய்தான, அன்றியே, "தாராதடந்தோளகளுள ளளவுங்கைநீட்டி" எனகிறபடியே "கை நிறையுந்தனையும் வயிறுநிறையும்" எனனும் மேலகத யத்தாலே திருக்கைகளுளளளவும் கலந்து அமுதுசெய்தா னெனனுதல், "களளன" எனறு சிலுகிட்ட வாறே அவாகளதுங்களோடே கலந்து அமுதுசெய்தா னெனனுதல் 'ஸாவாதிகனுனவன நிதயஸமஸாரி யாயப போநதவனுடைய தேஹததைத திருவாயபபாடியில வெணணெயோபாதி ஆதரித்தான்' எனறுல, இது கூவேதோனறோ? எனனில, [பொயகலவாதெனமெயகலந்தானே] அவவெண் ணெயில பணணின விருபபதில் பொயயிலலாதாபபோலேகிடீ எனனுடமபுடனகலந்த கலவி யிலும பொயயிலலாதபடி யென்கிறார் [எனமெய] - அவன மேலவிழ மேலவிழத தாம இறயத் தமை தோறறுகிறது "அழுகுடம்பு" எனறு நான அநாதரிக்கிற ஶரீரம இவனுக்கு ஆதரணீய மாவதே! எனகிறார் (ரு)

ஆறும் பாட்டு.

கலந்தெனனுவி, நலங்கொளநாதன
புலன்கொள்மாணாய, நிலங்கொண்டானே

ஆ —(கலந்தெனனுவி) இப்படி எனனோடே கலந்த கலவியாலே தோற்பிதது அடிமை யாகின இவன எனகக ஹேயமாகைகாக, ஸகலஜநமநோநயந ஹாரியான தனனுடைய அழகிய திருவடிவைக காட்டி, மஹாபலியை வஶீகரித்து இநத லோகததையும கொண்டா னென் கிறார்

ஒ —ஆறுமபாட்டில, தமமோடு கலந்த எமபெருமான தமமை அநநயாஹமாகக் கொண்டபடியை ஸநிதாபநமாகச் சொலலுகிறார்.

மூனறுமாததம - தேடுகிறவாகளோடே தானும ஒருவனுயக கலந்தெனனுதல் அதாவது - களளனுடைய ஸாமாத்தயம சொலலுகிறது மூனறுமாததத்துக்கு, "கைகலந்து" எனறது - முழுசசொலலு "வெணணெ யுண்டான" எனறபோதே - வெணணெயோடே கலந்தமை தோறறுகிறது, ஆனபினபு, "கைகலந்து" எனற துக்கு பரயோஜநமேது? எனன, இடக்கையாலும் இதயாதி இரண்டு கையுங கலந்து வெணணெயுண்டா னெனறபடி. தாராந் இதயாதி - சிறியதிருமடல மாலையோடுகூட வெண்ணெயக்குடத்திலே கையைவிட்டான ஒ ளளளாவுங்கைநீட்டி - 'வெணணெயிலே ஆழக கையிட்டதனையும வயிறுநிறையும்' எனறிருக்கிறனகாணும மேலகதயத்தினமிகுதியாலே, 'இவன தாராதடந்தோளகளுளளளவுங்கைநீட்டி அளளியமுதுசெய்தான்' எனறறி யுமபடி எங்ஙனே? எனன, பானையைப பாத்தாள, பானைவாயிலே சாந்து படிடிருந்தது,। இவனதோளிலே கோயிறசாநதிருககுமே ஆகையாலே, கையளவும நீட்டினனெனறறிந்தான பராதாயநதோறற வேணடியிருக்கை யைப்பற்ற முனனேயெடுக்கிறார், கள்ளன் எனறு சிலுது - கலஹம் "தனனோராயிரமபிளளைகள" எனறபடி "ப்ரஸக்தஸ்ய ஹிப்ரதிஷேதஃ" இதிந்யாயெந ப்ரதிஷேதஸ்ய ப்ரஸக்திம்ஸம்வாதயதி. ஸர்வாதிக இதி அவ்வெண்ணெயில் இதி "வெணணெயகைகலந்துண்டான" இதெதுகள் ஹேதாஹா ஶ்ரீ திகாவஃ "என்மெய" எனறதுக்கு ஹாவம அவன இதயாதி ஏகாரஸ்ய ஹாவமாஹ அழுக்குடம்பு இதி ஜீவாசயவிவாண மெனனவுமாம. வைசதும வெண்ணெய கைகலந்துண்டான - உண்டவன் என மெய கலந் தான, இதில பொயகலவாது எனறு அநவயம (ரு)

acharya.org

[கலந்தெனது தொடங்கி] - என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து என ஆத்மாவில் நன்மை யைக் கொண்டு என்னை ஆளுங்கொண்டான் [புலனெனது தொடங்கி] - ஸர்வேந்த்ரியாபஹாரக்ஷமமான குறளவடிவைக் காட்டி மஹாபலியில் நிலங்கொண்டாற்போலே

ப — அநந்தரம், லோகத்தை அநந்யார்ஹ மாக்கினாற்போலே என ஆத்மாவையும் அநந்யார்ஹமாக்கினானென்கிறார்

கலந்து - ஒரு நீராகக் கலந்து, என் ஆவி என ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய, நலம் - ஸ்வாஸாதாரணஶேஷத்வமாகிற நன்மையை, கொள - தனக்கு பரியோஜநமாகக் கொண்ட, நாதன் - ஶேஷியானவன், புலன் - இந்த்ரியங்களுக்கு, கொள - ஆகாஶமான, மாணாய - வாமநபரஹ்ம சாரிவேஷத்தையுடையவனாய, நிலம் பூமியை, கொண்டான் - தனனதாக்கிக்கொண்டவன் நிலமென்று லோகாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்

இ — ஆழ்வார்பாடில், தேஹத்தளவன்றிக்கே என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினான் என்கிறார்

[கலந்து] என்னோடே ஒரு நீராகக் கலந்து [என்னாவி நலங்கொள நாதன்] - என் ஆத்மாவினுடைய நலத்தை - நற்சீவனைக் கொண்டான் [நாதன்] - "என்னையாளுங்கொண்டு" என்கிறபடியே தன்னையொழியச் செல்லாமையை விளைத்து நான் எனக்கு உரியேனாயிருக்கிற நிலையைத் தவிர்த்தான் தாம் அகப்பட்டபடிக்கு மஹாபலியை நிதர்ஶநமாகச் சொல்லுகிறார் [புலன்கொள மாணாய்] - ஸர்வேந்த்ரியாபஹாரக்ஷமமான வடிவைக்கொண்டு [நிலங்கொண்டானே] - மஹாபலி 'தன்னது' என்று அபிமாநித்த பூமியைக் கொண்டான் அவன் என்னைப் போலே தன்னைக் கொடுத்தில்லன் அவன் வடிவிலே தோற்றுமே, நான் நீர்மையிலே தோற்றேனென்கிறார்

ஈடு — ஆழ்வார்பாடு இப்படி கலந்து செய்ததென்? என்ன, தேஹத்தளவிலே விரும்பி விடுவிலன், என்னாவி நலத்தையுங் கொண்டானென்கிறார்

[கலந்து இத்யாதி] என்னோடே ஒரு நீராகக் கலந்து, பின்னை என் ஆத்மாவினுடைய நற்சீவனைக் கொண்டான் அவ்வளவேயோ? [நாதன்] - "என்னையாளுங்கொண்டு" என்கிறபடியே, நான் எனக்கு உரியேனாயிருக்கிற இருப்பையும் தவிர்த்தான் இப்படி அகப்பட்டார் நீரேயோ? என்ன, மஹாபலியும் அகப்பட்டான் ஆவிநலங்கொடுத்தில்லன், கழஞ்சுமணங்கொடுத்தானித்தனை ஸர்வேந்த்ரியாபஹார க்ஷமமான வேஷத்தைப் பரிகரஹித்து, அவன் 'என்னது' என்று அபிமாநித்திருக்கிற பூமியை அபஹரித்தான் (௩)

ஆழ்வார்பாட்டு - கலந்தென்னாவி இத்யாதி "என்னாவிநலங்கொள்நாதன்" என்ற பதத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்காபூர்வகமாக ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் - இப்படி இத்யாதி

"நலம்" என்று - போக்யதையாய, "ஆவிநலம்" என்று - ஆத்மாவினுடைய போக்யதை ஸௌந்தர்யாதி லக்ஷணங்களாகிற அகவாயில் குணங்களைக் காட்டி, என்னுடைய அகவாயில் பதார்த்தத்தை அபஹரித்தான் புறவாயில் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டி, அவனுடைய புறவாயில் பதார்த்தத்தை அபஹரித்தானென்றபடி. என்னையாளுங்கொண்டு இத்யாதி திருநெடுந்தாண்டகம் (உ௫) என ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டுபோகையன்றியே, சுமையாளும் நானேயாகவேணுமோ? அவனோடே கலந்து பரிமாறின பரிமாறற்றதை அடிமையாக நினைத்திருக்கையாலே "என்னையடிமையுங்கொண்டு" என்கிறாளாகவுமாம் "நிலங்கொண்டான்" ஊவிநலங்கொடுத்தில்லன் இத்யாதி ஶபதார்த்தம் - ஸர்வேந்த்ரிய இதி "மனனுங்குறளுருவினமாணி" இத்யாதி மாணி - ப்ரஹ்மசாரி அவன் - மஹாபலி கலந்தென்னாவி நலங்கொள்நாதனுன் புலன்கொள மாணாய் நிலங்கொண்டான் இதியாவயம் (௩)

acharya.org

ஏழாம் பாட்டு.

கொண்டானேழவிடை, உண்டானேழவையம
தண்தாமஞ்செயது என, எணதானுனே

ஆ—(கொண்டான) திருநாட்டிறபணணும பரமபதத்தை எனபகலிலே பணணி, தனனோடு ஸேஷத்வேந ஸமஸ்லேஷிகவேணுமெனறுளள என்னுடைய மநோரதத்தைத் தான கைக்கொண்டு எனனோடு ஸமஸ்லேஷித்தருளின இவன, எனகுப் போகயமாகைகாக, இனனம எருதேழுடாததது தொடககமாக அபாயநத திவ்யசேஷடிதங்களைப பணணியருளாநின்றான, எனகிறார

ஒ—ஏழாமபாட்டில, தனவிஷயத்தில எனனுடைய மநோரதத்தை எனபகலிலே தான பண்ணினான எனகிறார

[கொண்டானெனறு தொடங்கி] ஈபபினனைபபிராட்டியோடடை ஸமஸ்லேஷவிரோதியான எருதேழையும கொனறான, ஜகத்தையடையத திருவயிறறிலே வைத்துக்கொண்டான, இதுகுக் கருத்து - தமமுடைய ஸமஸ்லேஷ விரோதிகளைப போகி, ஜகத்துக்குத் தனனை யொழியச் செல்லாதாபோலே தமமையொழிய எமபெருமானுக்குச் செல்லாதெனறு [தண்தாமஞ் செயது] - பரமபதத்திற பணணும வ்யாமோஹத்தைப பணணி நான நினைத்தபடி செய்தா னெனறுமாம

ப—அநநதாம, என நினைவே தனக்கு நினைவானான எனகிறார்

ஏழவிடை - (அபிமதவிரோதியான) ஏழவிடைகளையும, கொண்டான - பராணனைக் கொண்டவனாய, (ஆபத்திலே), ஏழவையம ஸாவலோகத்தையும, உண்டான வயிறறிலே வைத்து ரக்ஷித்தவன, தண - ஸாமஸாரிகாபஸாநுகிரமான, தாமம பரமபதத்தில விருப்பத்தை, செயது - (எனபகலிலே) பணணி, என - எனனுடைய, எண - மநோரதத்தினபடியே, தான - தான, ஆனான - மநோரதிக்கத் தொடங்கினான அதாவது - நான பரமபதத்திலே தனனை அநுபவிக்க எண்ணுமாபோலே, தான இங்கே எனனை அநுபவிக்க எணணுகின்றான் எனறபடி எனனெணணிலே தான கைபபுகுந்தா னெனறுமாம

இ—ஏழாமபாட்டில, தனபகலுண்டான எனனுடைய மநோரதத்தை எனபகலிலே தான பணணினான எனகிறார்

[கொண்டானேழவிடை] - ஏழுவகைபபட்ட வருஷபங்களை ஜயித்தான இனன படை வீடடைக்கொண்டா னெனனுமாபோலே, "கொண்டான" எனறது - ஜயித்தா னெனறபடி ஈபபினனைப பிராட்டியோடடைக் கலவிக்கு விரோதியைப போகினறாபோலே, எனவிரோதிகளைப போகி வந்து கலந்தா னெனகை [உண்டானேழவையம] - ஜகத்தையெலலாம பாளயாபத்திலே தனதிருவயிறறிலே வைத்து ரக்ஷித்தான பாளயாபத்தில ஜகத்துக்குத் தனனை யொழியச் செல்லாதாபோலே, எனனையொழிய தனக்குஞ் செல்லாதபடியா யிராநின்றான் எனகை [தண்தாமஞ்செயது] தடபத்தையுடைய தாம முணடு - பரமபதம், அதில பணணக்கடவ விருப்பத்தை எனபகலிலே பண்ணி தத்விபூதிக்குக் எனனை யாதரித்தெனனவுமாம [என் எணதானுனே] - நான மநோரதித்தபடியே எனக்குக் கைபபுகுந்தா னெனனுதல, எ மநோரதத்தைத் தான கைக்கொண்டான; அதாகிறது - "மாகவைகுந்தங்காணபதற் கெனப)

acharya.org

மேகமெணணும்" என்று - நான அதுதேசத்திலே அநுபவிக்க எணணாத திருநகரியிலே வந்து எனனை அநுபவிக்க எணணுநிற்கை

ஈடு—ஏழாமபாடு ஆவிநலங்கொண்டு விட்ட அளவேயோ? நிதயவிபூதியில் பணணும் ஆதரத்தையும் எனபக்கலிலே பணணினானெனகிறார்

[கொண்டானேழவிடை] - "இனன படைவீடடைக கொண்டான" எனனுமா போலே, நப்பினனைபபிராட்டி யோடடை ஸமஸ்லேஷத்துக்கு பரதிபந்தகமான ருஷபாரோஹணமும் ஜயித்தான [உண்டானேழவையம] - பரளயாபத்தில பூமி தனவயிறறிலே புகாவிடில தரியாதாபோலே, தான எனபக்கலிலே புகுந்தலலது தரியாதானாயக நலநதான தனக்கு ஸநேஹிகளாயிருபபார்க்குச செயயுமதுஞசெயதான தான பணணும் ரக்ஷணம விலக்காதாக்குச செயயுமதுஞ செயதான அதுக்குமேலே, [தண்தாமஞசெயது] - தடபதத்தையுடைததான தாமமுணடு - பரமபதம் அதில் பணணும் விருபபத்தையும எனபக்கலிலே பணணினான ததவிபூதிகளுக்கு எனனையாதரித்தெனறுமாம [எனனண்தாளுஞானே] - நான மநோரதித்தபடியே எனக்குக் கைபபுகுந்தானெனனுதல், அனறிக்கே, எனமநோரதத்தைத் தான கைக்கொணடானெனனுதல அதாவது மாகவைகுநதங்காணபதறகிறே இவா ஏகமெணணுவது, * "கணணன விண்ணோரதோழவே சரிகின்றது சங்கம்" என்று நான 'ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப போகவேணும்' என்றும், 'அங்கே அநுபவிக்கவேணும்' என்றும் ஆசைபபட, அவன 'திருநகரியேறப போகவேணும், ஆழவாரை அநுபவிக்கவேணும்' என்று பாரியாநின்றான (௧)

ஏழாமபாடு - கொண்டான் இதயாதி "தண்தாமஞசெயது" என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிக்கை- ஆவிநலம் இத்யாதி

இன்னபடைவீடு - வெனறான எனனுதே, "கொணடான" எனகிற பதஸவாரஸயம் போலே என்று - வாக்யம் அலபயலாபத்திலே த்ருஷ்டாந்தம், யத்ரதத்தினன்று ஸபபினனைபபிராட்டி ஸாஸ்லேஷத்துக்கு நிமித்தமாகையாலே அலபயலாபமிறே பரளயாபத்ரக்ஷணத்தை அருளிசசெயததுக்குத் தாத்பரயம்-பரளயாபத்திலே இதயாதி யதவா, "எனனெணணாளுஞ்ஞ" என்றதைக் கடாக்ஷித்து பரவம் பரளயாபத்திலே இதயாதி அதவா, "கலகதெனனுவி" என்றதுக்கு இது த்ருஷ்டாந்தமாயிருக்கிற தெனகிறார் - பரளய இத்யாதி ஸ்வஸ்ரீநுமமவஸ்ரீ தாத்ரயாடிராஸியாநாவஸரே "கொணடானேழவிடை யுணடானேழ வையம்" உத்ரவஸ்ரீ-ஹ்ரூவஸ்ரீ தனக்கு ஸநேஹிகளாம்உத்ரயாதிவாஸ்ரயெந, தாவிபணணும ரக்ஷணமிதி வாக்யம் - "உண்டானேழவையம்" இதயஸய பாவாநதரம ஸநேஹிகளாயிருபபார்க்கு- ஸபபினனைபபிராட்டிக்காகவிறே விடைகொணடது ஸநேஹிகளாயிருபபாருக்குச செயயுமதுஞ செயதானெனறது அவாகள விரோதியைப போக்கினாறபோலே, என விரோதியையும போக்கினானெனறபடி விலக்காதாரக்குச்செயயுமதுஞ்செயதானென்றது-அவாகளை பரளயாபத்தில ஸரியாதபடி தரிபபித்தாறபோலே, பிரிந்து ஸரியாதபடி எனனையும குணவிஷயீகாரத்தாலே தரிபபித்தானெனறபடி இபபடி பூர்வகண்டத்தைப பூர்வபக்ஷமாகக்கி, உத்தரகண்டத்தை அவதரிபபிக்கிறார்- அதுக்குமேலே என்று செயது -புதபிபணணி தணதாமமாகசசெயது - தணடாமமென்று புத்திபணணி தண்தாமஸதருபமாக புதபிபணணியெனனுதல், தணதாமத்தினலனாக புதபிபணணி யெனனுதல நட்பம் என்று - குளிர்த்தியாய, "கலமகதமிலலதோர்" என்ற போகயதையைச சொலலுகிறது தநவிபூதிகளுக - தநாத்யதவோ நாண்மநோரதித்த இத்யாதி-எணணின பரகாரத்திலேயானான, அக்ரூர மநோரதித்தபடி யானாற்போலே, நாணமநோரதித்தபடியே எனக்குக் கைபபுகுந்தானெனறபடி என் மநோரதத்தை இத்யாதி - என எண்ணைபபோலொத்த எணணைத் தான உடையனானானெனறபடி "எனமநோரதத்தை" என்றதை விவரிக்கிறார் அதாவது இதயாதி மாகவைகுந்தம் இத்யாதி பரமகாரஸ்யபதவாசயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் காண்பதற்கு என நெஞ்சானது இராபபகலும் ஏகபரகாரமாக எணணுநின்றது "அனறிக்கே" இத்யாதிக்கு விவரணம் - கண்ணன் இதயாதி க்ருஷ்ணனுடைய பாரவயோம ஸபதவாசயமான பரமபததைத் நித்யாநுசலிபதம பண்ணி அநுபவிக்கவேணுமெனகிற மெலிவாலே வளை சரியாநின்றது "சரிகின்றன" என்றுஞ சொலலுவாகள பாரியாநின்றான் - உதயோகியாநின்றான ஏழவிடைகொணடான, ஏழலவய முண்டான, தணடாமஞசெயது என எணணாளுஞ்ஞ என்று அநவயம (௧)

---

* திருவிருத்தம் - ௪௪

எட்டாம் பாட்டு.

ஆனைனையன, மீனேடேனமும
தானைனேனனில, தானையசங்கே

ஆ —(ஆனை) தனனுடைய திவ்யசேஷ்டிதமாதாமேயோ எனககு போகயமாகச செயதருளிறறா? தனனுடைய திவ்யாவதாரங்களு மெலலாம எனபகககுளள ஸங்கததாலே எனககு போகயமாகச செயதருளினு னெனகிறா

ஒ —எட்டாமபாட்டில, ஸாவேஶவான எனபக்கலுண்டான ஸங்காதிஶயததாலே தேவமநுஷ்யாதயநேகாவதாரங்களைப பணணியருளினு னெனகிறா

[எனனில தானுபசங்கே] 'ஸாவேஶவானுயிருநதுவைதது, எனகககாகப பணணின திருவவதாரததுககு எணணிலலை' எனறுரு சொலலுவா

ப —அநநதாம, ஆஶரிதாரததமான அவதாரததுககு எலலை யிலலை யெனகிறா

ஆனையன ஆனை கோரக்ஷண ஸவபாவமான கோபஜாதியையுடைய, தான-தான (ஆபத ரக்ஷணாததமாக), மீனேடேனமும மதஸ்யாவதாராதிரூபேண, ஆனை அவதீரணனை, எனனில எனறு சொலலுமளவில, தானைய (விலக்ஷண ஸவரூபனை) தனனுடைய வான அவதாரங்கள, சங்கு-சங்கெனகிற ஸங்கயைககுப போரும அனறியே, எனனில தானைய சங்கெனறு எனபகககல தான பணணின ஸங்கததாலே, ஆனையனை தான மீனேடேனமுமானு னெனறுமாம அனறியே, எனனிலெனறு - அஞ்சாம வேறறுமையாய, எனநிமிததமாகப பணணினவை அஸங்க்யாதங்க ளெனறுமாம சங்கு - பேரிலககம, ஸங்கமுமாம

இ—எட்டாமபாட்டில, எனபகககல ஸங்காதிஶயததாலே எனனைப்பற்ற அவன் படடதுககு ஓரளவிலலை யெனகிறா

[ஆனைனையன] ஆனையனை, கையிலே கோலைககொடுதது 'பசுமேயததுவா' எனன லாமபடி இடையனையப பிறநத மெயயபபாடு அவவளவேயோ? [மீனேடேனமுநதானை] ஸர் வாதிகனை தானிறே திரயகஸஜாதீயனை அவன கரமததிலே பிறককசெயதேயும, அது ஸநதாநததிற பதறறததாலே ஏককாலததிலே இரணடவதாரமபோலே சொலலுகிறா [ஆனை] வடிவை சொலவுரு செயலும ஜாதிককு அடுததவையா யிருককை இதுককு ஹேதுவென்னனில, [எனனில தானையசங்கே] - எனபகககல தனককு உணடான ஸங்காதிஶயததாலே யெனனுதல; எனனைককுறிததது தானபணணின அவதாரங்கள சங்கமெனகிற மஹாஸங்கயைককுப போரும எனனில - எனனைককுறிததது தானைய - தானைனவை சங்கே - சங்கததளவேயனறிறே.

ஈடு —எட்டாமபாட்டு எனனைசசுட்டி அவனபிறந்த பிறவிகளுককு ஒருமுடிவில்லை யெனகிறார்

[ஆனைனையன] இடையனையபபிறநது, முடிசூடஇராதே ஜாதயுசிதமான கோர க்ஷணததிலே அதிகரிததான, இடையனையப பிறநத மேயபபாடு அவவளவிலேதான விடடானோ?

எட்டாமபாட்டு - ஆனைனையன் இதயாதி "எனனிலதானையசங்கே" எனறததைக கடாகஷித்து அவதாரிகை-எனனைச்சுட்டி இத்யாதி

"ஆயனைனை" உதாநஸியாய, "ஆனையனை" - ஆககளை ரக்ஷிக்கும ஆயனை உதி வக்ஷ- ஹ்ரவசாஹ - இடையனாய் இதயாதி ஆக்களுக்கு நாய னெனறபடி "இடையனையப பிறநத மெயபபாடு" உதெரு தஷிநாகெரு - "தனறமேயத்து விளையாடவலலானை - நடமபருகு கருமுகிலை" உதரு ஸ்ரூவரு

acharya.org

[மீளேடேனமுந்தானானான்] - கீழே கருஷ்ணாவதாரத்தைச் சொன்னார், அது அயாவறாமமாக ளதிபதியாயிருந்த வோபாதியிலே இவ்வவதாரங்களைப்பற்ற ஸாவாதிகனான தான இவற்றோடு ஸஜாதீயனான அவன் கர்மத்திலே பிறந்தகாலத்திலே பதறத்தாலே ஏககாலத்திலே இரண்டவதாரம் போலேயிருக்க அருளிச்செய்கிறார் [ஆனான்] வடிவும் செயலும் சொல்வும் தஜ்ஜாதீயர்க்கு அதேதவையாயிருக்கை இவைதான் விதியாவதாரங்கள் இதுக்கு அடியேன்? என்னில், [என்னிலதானாயசங்கே] - என்பக்கல் தனக்குஉண்டான ஸங்கோசத்தாலே யென்னுதல், என்னைக் குறித்து, தானானவை - தன்அவதாரங்கள் சங்கே - மஹாஸங்கையை என்னுமத்தனை அங்ஙனன்றிக்கே, சங்கே - மஹாஸங்கையையாவோ! முடிவுண்டோ! "வைஹாஸிநி" (பஹுஅநி) என்னுமித்தனை (அ

ஒன்பதாம் பாட்டு.

சங்குசக்கரம், அங்கைகளிலேகொண்டானை
எங்குமதானாய, நங்களாநாதனே

ஆ—(சங்குசக்கரம்) இப்படி எனக்காக ஸாவயோநிகளிலும் வந்து பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடைய திருக்கைகளில் அழகிய திருவாழியுந் திருச்சங்கமும் மேந்தி, அவ்வழகோடு கூட வந்துபிறந்தான் என்கிறார்

சாநவத்ஸ்வரக்ஷணப்ரகாராவிவக்ஷிதாஃஉத்திவடிஹி தெவப்ரகாராஃவா நீயவாநாமஹிஜ்ஜோ நதாநுஸ்வயம்தடாகெவா நீயம்விவேநு கஷெவவாயயதி, வஸ்தாஷ்ப்ரஸாகாரெஸ்ஸ்ரணாநீ ஹொஜய தீதெவரோஷயஃ யஆ, "தான" என்கிறத்தை அபகாவித்து, அத்தை கோபாலபால விஷயமாக்கி கொண்டு அருளிச்செய்கிறார்-இடையனும் இத்யாதி மெய்ப்பாடு - மெய்ப்பாடடாலே "தான" இதயையார்த்த மாஹ ஸர்வாதிகனான் தான் இதி "தான இவற்றோடு ஸஜாதீயனான" என்கிறவிடத்திலே - "யஜ்ஞ ரீயொ யாஷ்ப்ரஸாயஸ்வஹாவஃ வாடிஷ்யாயாம் ஸம்ஸ்ரிதொயொவிகொவி। தஜ்ஞ ரீயஸ்தாஷ்ப்ரஸ்ஸக ஸ்வஹாவஸ்ரிஷ்ட்ரெ நம்ஸுஷ்ரொவ்தஸ்வாஸ்" இதயாத்யநுஸாரேண "மீளேடேனமு" என்று ஏககாலீநமாகச் சொல்லுவானென்? என்ன, அவனக்ரமத்திலே இத்யாதி அவதாரவிஷயமான அநுஸந்தாநத்தில் தவராதிஶயத்தாலே ஒருகாலே யநுஸந்தித்து, அது உருவெளிப்பாடுபோயநாமாய, அத்தாலே ஏககாலமாகவே புத்திபண்ணி, "மீளேடு" என்று ஏககாலமாக அருளிச்செய்கிறாரென்றபடி பதற்றும் - தவறை "ஆனான்" என்ற மெய்ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம்-வடிவும் இத்யாதி அவதாரிகையில் "என்னைச்சடி" என்கைக்கு இவ்வவதாரங்களாலே இவர்க்கு உபகாரமேது? என்ன, இவைதான் இத்யாதி உத்ஸாவதாரொஉந்ரம்ப்ரதி வஷிஷொ வ்ரராஹாவதாரொ ஸ்ரீஹ்ரிநீயோஃ ப்ரதி வஷிஷொ ஜிலாவஃ விஷ்ணுப்ரவதி நஹ வெத்ந விஷயீகாணாயாஃ ஜிகீஹ்ரூஷயா, யஆ, அவதாரங்களை யெடாமல், மூன்று அவதாரங்களை யெடுத்ததுக்கு தாத்பர்யம்-இவை இத்யாதி வித்யாபாதாநகுணோபகாராநுஸந்தாநத்தாலே மூன்று அவதாரத்தையும் அநுஸந்தித்தாரென்றபடி "தானானவை" என்றதுக்கு விவரணம் - தன் அவதாரங்களை என்றது சங்கு - மஹாஸங்கையாவிஶேஷம் 'ஒன்று, பத்து, நூறு' என்று சிற்றிலக்கரு சொல்லுகிறபடியே 'கோடி, மஹாகோடி, சங்கம், மஹாசங்கம்' என்று பேரிலக்கமுஞ் சொல்லக்கடவதிறே அந்த பேரிலக்கமான சங்கமாகும் - "சங்கு" என்றது மூன்றுமாகத்தத்துக்கு, ஏகாரம் - ஸ்வாதந்த்ரியத்திலே என்னில் தானாயக்கொண்டாலே தான ஆனாயனான, அவ்வளவுமன்றிக்கே, மீளேடேனமுமானான் இதி பாரதந்த்ர்யாதாநுகுணோபாயஃ க்ருஷ்ணாவதாரஃ பாரகுஸ்யாயநிமித்த இதயத்பாபமாணம்-"ஆடகொள்ளத் தோன்றிய வாயாதல் நோவினை" இதி தான ஆனாயனான, மீளேடேனமுமானான், என்னில் தானாய சங்கே உதி விதிய தாஃ ஸ்ரீயொநிவுவாகயொரநுயஃ (அ

acharya.org

ஒ —ஒன்பதாம்பாட்டில், ஆஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக எங்கும் வந்து திருவவதாரம் பண்ணும்போது தன்னுடைய ஐஶ்வர்யமான சிஹ்நங்களைக் கொண்டுவந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளுமென்கிறார்

[எங்கு மென்று தொடங்கி] பலவிடத்திலும் தேவமநுஷ்யாதிரூபேண வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளி எங்களை வசீகரித்து அடிமைகொண்டவன் [எங்குந்தான்ஞ்ய] - வ்யாபிக்கிறவுமாம் (கூ)

ப —அந்தரம், அவதாரங்களெல்லாவிடத்திலும் அஸாதாரணசிஹ்நயுக்தனென்கிறார்.

எங்கும்-எல்லாப்பிரதேசத்திலும், தான்ஞ்ய (அவதாரமுகத்தாலே) தான ஸந்நிஹிதனான, நங்கள்-நமமுடைய, நாதன் நாதன், அம் (வெறுமபுறத்திலே) அழகிய, கையில்-திருக்கையிலே, சங்குசக்கரம் - (ஆஶ்ரிதர்க்கு அநுபாவ்யமான) சங்க சக்ரங்களை, கொண்டான் கொண்டான்

இ —ஒன்பதாம்பாட்டில், இப்படி அவதரிக்கு மிடத்தில் ஐஶ்வர்யமான சிஹ்நங்களோடே வந்து அவதரிக்கு மென்கிறார்

[சங்குசக்கரம்அங்கையிற் கொண்டான்]-வெறுமபுறத்திலே துவக்கவல்ல கையிலே திவ்யாயுதங்களை தரித்தான் திவ்யாயுதங்கள் எல்லாஅவதாரங்களிலு முண்டோ? என்னில், எங்கு முண்டு, ராஜாக்கள் கறுப்பு புதுப்பு புறப்பட்டால் அந்தரங்கர் அபேக்ஷித்தவிடத்திலே வந்து முகங்காட்டுகைக்காகப் பிரியத் திரிவார்கள், அதுபோலே தோற்றுதேயும் நிற்பார்கள் "கூராராழிவெண் சங்கேந்தி" என்னும்இவர்க்கு அப்படியேயிறே தோற்றுவது [எங்குந்தான்ஞ்ய] - தேவாதி ஜாதி பேதங்களிலே தோறும் வந்து அவதரிக்கும், வ்யாபிக்கவுமாம் [நங்கள் நாதனே] - நமமை எழுதிக் கொள்ளுங்கைக்காக

ரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு இப்படி அவதரிக்கு மிடத்தில் ஐஶ்வர்யமான சிஹ்நங்களோடே வந்துஅவதரிக்கு மென்கிறார்

[சங்குசக்கரம்அங்கையிற்கொண்டான்] - சிலரை வஶீகரிக்க நினைத்தவர்கள், கையிலே மருந்துகொண்டு திரியுமாபோலே, அவதாரங்களிலே தோறும் திவ்யாயுதங்களோடே வந்து அவதரிக்கும், திவ்யாயுதங்கள் எல்லா அவதாரங்களிலு முண்டோ? என்னில், எங்குமுண்டு; ராஜாக்கள் கறுப்பு புதுப்பு புறப்பட்டால், அந்தரங்கர் அபேக்ஷித்தவிடத்திலே முகங்காட்டுகைக்காகப் பிரியத் திரிவர்கள் அதுபோலே தோற்றுதேயும் நிற்பார்கள் * "கூராராழிவெண்சங்கேந்தி - வாராய்" என்னும்இவர்களுக்கு அப்படியேயிறே தோற்றுவது [சங்குசக்கரம்] - வெறுமபுறத்திலே ஆலத்தி வழிக்க வேண்டுங் கையிலே திவ்யாயுதங்களைத் தரித்தான் [எங்குந்தான்ஞ்ய] - தேவமநுஷ்யாதிபேதங்கள்

ஒன்பதாம்பாட்டு-சங்குசக்கரம் இத்யாதி "சங்குசக்கரமங்கையிற்கொண்டா னெங்குந்தான்ஞ்ய" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிக்கை இப்படி இத்யாதி

சிலரை வஶீகரிக்க விதி "ஆடகொள்ளத்தோன்றிய வாயாதங்கோவினை" "வாரிதூணாய வாய்ப்ரு-ஶ்நாம்" இத்யாதி, "யத்ராயத்ராஹியத்வ்ய" இத்யாதி அஸ்மிந்ஸ்லோகத்தவயே தாயஸ்பதம் - பகவத்ருசிபர் தடஸ்தஸ்வகையை அநுவதிக்கிறார் திவ்யாயுதங்கள் இத்யாதி தாஹிஸ்வேஷாம் கதாபராத ஸாத இத்யர்த்தாஹ-ராஜாக்கள் இத்யாதி அவனிப்படி மறைத்துக்கொண்டிருந்தால், "உளனோ" என்றுஇவர் அறிந்தபடியென்? என்க, கூராராழி இத்யாதி ஸாதாரணாகாரத்வயொழிய, ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்தில் கூர்மையையுடைய திருவாழியையும், ஆஶ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வாணத்தையுடைய பாஞ்சஜந்யத்தையுமேந்தி அங்கையிலே சங்குசக்கரங்களையுங் கொண்டானிதி-ஹருந்திநிதாயாதமாஹ-வெறுமபுறத்திலே இத்யாதி ஆலத்தி வழிக்க - நீராஜனையெடுக்க "எங்குந்தான்ஞ்ய" என்று அவதாரபரமானபோது, நங்கள் நாதனுக்காக எங்குந்தான்ஞ்ய

---

* திருவாய்மொழி - கூ கூ-க

acharya.org

தோறும் தான வந்துஅவதரித்துளனாய, அனறிககே, ஒருவனைபபிடிகக நினைத்து ஊரைவளைவாரை போலே, தமமை விஷயீகரிககைககாக வ்யாபிததபடியைச சொலலுதல [நங்கள நாதனே] நமமை யெழுதிககொளளுகையே பரயோஜநமாக (௪௩

பத்தாம் பாட்டு.

நாதன்ஞாலங்கொள், பாதன் எனனமமான
ஓதமபோலகிளர், வேதநீரனே

ஆ—(நாதன்) இபபடி எனககாக அஸாதாரணமான திருவவதாரங்களைப பணணி யருளின இவனுடைய இநத நிரவதிகமான ஆஶ்சரிதவயாமோஹததைப பேசுமிடததில, கடலோ தமகிளாநதாறபோலே கிளாநதுகொணடு அவனைபபேசககடவிய வேதங்களே பேசவேணடாவோ? எனகிறார்.

ஒ—பததாமபாடடில, எமபெருமானுடைய படி வேதைகஸமதிகமய மெனகிறார்

[நாதனென்று தொடங்கி] - ஸாவேஶவரனாயவைதது தரைரிகரமமானபடி யைககாடடி எனனை அடிமைகொணடவன் [ஓதமென்று தொடங்கி] - தன குணாநுஸநதாநததாலே ஓதம போலே கிளராநின்றுளள வேதங்களாலே பரிபாதயமான நீரமையுடையவன்

ப—அநநதரம், ஏவமவித ஸவபாவன வேதைகஸமதிகமய மெனகிறார்

நாதன்-திருபாதிக ஸாவசேஷியாய (அநநதசேஷிதவநிரவஹணததுக்காக), ஞாலம்-ஸமஸத ஜகததோடும், கொள் - (தாரதமயமபாராமல) செறிநத, பாதன்-திருவடிகளையுடையனாய, எனஅம மான - அததாலே எனககு அஸாதாரண சேஷியானவன், ஓதமபோல - ஸமுதரமபோலே, கிளர் - கிளாநது ஸதோதரமபண்ணி ஸவஹருதயததை வெளியிடுகிற, வேதம் - வேதங்களாலே சொல ஸபபடட, நீரன நீரமையை யுடையவன்

இ—பததாமபாடடில, இவனபடியைப பேசுமபோது, கடலகிளாந்தாறபோலே வேதமே பேசவேண்டாவோ? எனகிறார்

[நாதன்] ஸாவநியாதாவானவன் [ஞாலங்கொள் பாதன்] - வஸிஷட சணடால விபாக ரஹிதமாக எலலாதலைகளிலுந திருவடிகளைப பரபபினவன் [எனஅமமான] இமமேனமையையும நீரமையையுங காடடி எனனை அநநயாரஹனாகினவன் அதவா, [நாதன்] - முதற் பாடடில சொனன நித்யஸூரிகளுககு நிரவாஹகனானவன் [ஞாலங்கொள் பாதன்] - இரணடாம பாடடிறசொனன அவதார ஸௌலபயததை யுடையவன் [எனஅமமான] - நான நின்றநிலையிலே நின்று அநுபவிககலாமபடி, மூனறாமபாடடிறசொனன திருமலையிலே வந்து நின்றவன். [ஓதம போல் கிளர் வேதநீரனே] இவனுடைய இபபடிகளைச சொலலபபுகுகால கடல்கிளாநதாறபோலே கிளராநின்றுளள வேதததாலே ப்ரதிபாதிககபபடட நீரமையையுடையவன். நீரமையாகிறது- ஆஜவகுணம்

அங்கையில் சங்குசக்கரங்கொணடானென்று அந்வயம் வ்யாபதிபரமானபோது, சங்குசக்கரமங்கையிறகொள் டான நங்கள் நாதனுகைக்காக எங்குதானுனன என்று அந்வயம் தானுய-தானுயனானுதல், தானுனென்னுதல் (௧)

acharya.org

ஈடு — பதினாமபாட்டு அவனநீர்மையைப பேசபபுககு நம்மால் பேசபபோமோ! கடலகிளாநதாறபோலே வேதமே பேசவேணடாவோ? எனகிறா.

[நாதன] - ஸாவநியநதாவானவன [ஞாலங்கொளபாதன] - வஸிஷடட சணடால விபாகரஹிதமாக எலலாதலைகளிலும திருவடிகளைப பரபபினவன [என அமமான] - இம்மேனமையையும நீர்மையையுங காடடி எனனை அநுபவாஹமாகக்கினவன அதவா, [நாதன] முதற பாடடில் சொனன ஸேஷித்வததை யுடையவன [ஞாலங்கொளபாதன] - இரணடாம பாடடில சொனன அவதாரஸௌலபயததை யுடையவன [என அமமான] - எனகதுக கிடடலாமபடி திருமலையிலே வந்து எனனை அடிமைகொணடவன மூனறாமபாடடில "கணணுவான" எனறதைநினைககிறா [ஓதம இதயாதி] - இவனுடைய இநநிலைமைகளைப பேசுமபோது, கடலகிளாநதாறபோலே கிளராநினறுளள வேதததாலே பரதிபாதிககபபடட நீர்மையையுடையவன நீர்மையாவது ஆஜவகுணம் (௧௦)

பதினொராம் பாட்டு.

நீர்புரைவணணன், சீர்சடகோபன்
நோதலாயிரதது, ஓர்தலிவையே

ஆ —(நீர்புரை) அதிஸீதளமாய ஸாவஹோகயமான திருநிறததையுடையனாயிருநத எமபெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாதஸலயமாகிற மஹாகுணததை உளளபடி பேசிறறு இததிருவாய மொழி யெனகிறா

ஒ —நிகமததில, இததிருவாயமொழி எலலாத திருவாயமொழியிலும ஆராயநது சொலலபபடட தெனகிறா.

[நீர்புரைவணணனசீர்] உபாயஜஞாககு நினைததவிடததிலே கொடுபோகலான நீரின தனமையை யுடையவனுடைய குணததை நோதல - சொலலுகை ஓதல - ஓபபன எனனவுமாம

ப — அநநதரம, இததிருவாயமொழி ஆஜவகுணததினுடைய நிரூபணரூபமெனறு அருளிசசெயகிறா

நீர்புரை (ஒருகனனவிடததிலே சென்று பாயுப) நீரின செவவைபோலேயிருககிற, வண்ணன - ஸவபாவததையுடையவனுடைய, சீர் - ஆஜவகுணததை, சடகோபன - ஆழவார், நோதல - நோநது அருளிசசெயத, ஆயிரதது - ஆயிரததில், இவை - இவை, ஓதல ஓதலை வடிவாக வுடைததாயிருககும இது - குறளடிவஞசிததுறை

பததாமபாடடு - நாதன் இத்யாதி அவன்நீர்மை இதயாதி-"நீர்" எனறு நீர்மையாய, ஆஜவதனதை சொலலி, வேதத்தாலே பரதிபாதிககபபடட ஆஜவகுணததை யுடையவ னெனறபடி

கீழிரணடு பததையுங கூடடிகொண்டு ஹாவம - இம்மேன்மையையும் இத்யாதி பூர்வவாக்ய விவரணம-மூன்றாம்பாட்டில் இதயாதி இபபோது, "ஓதமபோல கிளா வேதம்" எனறு விஸேஷிததுக்குக் கருதெனன? எனன, இவனுடைய இந்நிலைமைகளை இதயாதி பேசும்போது - பேசபபுகால கடல் கிளர்ந்தாற்போலே கிளராநிறகும வேதம, இபபடி 'கிளராநினறுள்ள வேததாலே பரதிபாதிக்கபபட்ட நீர்மையையுடையவன்' எனறு கூடடுவது அதவா, நீர்மையுடையவனெனனுமிததனை, நமமால பேசமுடியாது எனறு வாக்யஸேஷம இந்நிலைமைகளை இஸஸவஹாவங்களை ஓதம் - ஸமுத்ரம கிளருகை - பொங்குகை காரமேண அரவய; (௧௦)

acharya.org

இ—நிகமதில, இததிருவாயமொழி எலலாத திருவாயமொழியிலும ஆராயநது சொலலப பட்ட தெனகிறார

[நீரபுரைவணணன சீர்] - நீரோடொதத ஸவஹாவததை யுடையவனுடைய ஆஜவ குணததை புரை ஒபபு வணணம - ஸவஹாவம நீரை வருநதி மேடடிலே யேறறினாற போலே, ஸமஸாரிகள விலஙகிபபோனது தனககு வழியாமபடி தான செவவியனுகை [சட கோபன நோதல]-ஆழவாரஅருளிசசெயத நோதல-சொலலுதல [ஆயிரததுஓதலிவையே]- ஆயிரததிலும வைததுககொணடு இவை ஓநது அருளிசசெயயபபடடவை அதாகிறது ஸமஸாரிகளுடைய அநாஜவகதாலும இழககவேணடாகபடியான அவனுடைய ஆஜவகுணததை அநுஸநதிநது அருளிசசெயகை அனறிககே, சேதநாககு ஓரபபடுமவை நாகாம செவவைக கேடடால இழககவேணடாதபடி அவனுடைய ஆஜவகுணததைச சொலலபபடடவை யாகையாலே, சேதநாககு எபபோதும அநுஸநதேயமெனகை ஆயிரததிலும சடகோபன நீரபுரை வணணனுடைய சீரை நோநத இவை யோதல

ஈடு—நிகமததில, இததிருவாய்மொழி எலலாததிருவாயமொழியிலும அவனுடைய ஆஜவகுணததை ஆராயநது சொனன பதது என்கிறார்

[நீரபுரைவணணன] - ஆக இததிருவாயமொழியில சொலலிறறாயிறறு ஸாவேஶவரனுடைய ஆஜவகுணமாயிற்று நீரோடொதத ஸ்வஹாவததையுடையவனுடைய ஆஜவகுணததை யாயிறறு சொலலிறறு ஆஜவகுணமாவது - ஸமஸாரிகள விலஙகிபபோனது தனககுவழியாமபடி தான செவவையனுகை [சடகோபனநோதல] - இவைதாம, இவவாததததைக கடகக நினறு ஒருவன கவிபாடுகையனறிககே, இவவாஜவகுணததுககு இலககான ஆழவாா அருளிசசெயதவை [ஆயிரதது ஓதலிவையே] - ஆயிரததிலும வைத்துககொணடு ஓநது அருளிசசெயயபபடடவை. அதாவது - ஸமஸாரிகளுடைய செவவைககேடடை யநுஸநதிதது, அததால இழககவேண்டாதபடி அவனுடைய ஆஜவகுணததை அநுஸந்தித்து அருளிசசெயயபபடடவை. அனறிக்கே, ஸமஸாரிகளுக்கு ஓரபபடுமவை எனனுதல ஆயிரததிலும சடகோபன நீரபுரைவணணனுடைய சீரை நேர்நதஇவை யோாத்ல எனறு அநவய ம

முதறபாடடில, நிதயவிபூதியிலுளளாரோடு செவவையனுயப பரிமாறுமபடியை அருளிசசெயதா, இரணடாமபாடடில, லீலாவிபூதியிலுளளாருடன செவவையனுயப பரிமாறும்படியை அருளிசசெயதா, மூனறுமபாடடில, இரணடு விபூதியி லுளளாராகும முகங்கோகேகைககாகத திருமலையிலே நிறகிறபடியை அருளிசசெயதா, நாலாமபாடடில், அவவாஜவகுணம தமமளாவிலே பலிததபடியை அருளிசசெயதா; அஞசாமபாடடில, நான அவன குணங்களை விரும்பமாபோலே அவனும எனதேஹததை விரும்பாநினறு னெனறா, ஆறுமபாடடில, எனனுடைய தேஹததினளவனறிககே, எனனுடைய ஆதமாவையும கைககொணடா னெனறா, ஏழாமபாடடில, அவவளவுமலல, நிதயவிபூதியில பணணுமஆதரததை எனபககலிலே பணணினா னெனறா, எடடாமபாடடில, எனனைச சுடடி அவனபிறநத பிறவிகளுககு முடிவிலலை யெனறா; ஒனபதாமபாடடில, இபபடிப பிறநத பிறவிகளதோறும தனஜஶவாயததோடே வநதவதரிததா னெனறா; பததாமபாடடில், அவ

நிகமம - நீரபுரை இதயாதி எல்லாத் திருவாய்மொழியிலும் "ஆராயநது" எனறு அநவயம

புரை - ஒபபு நீருக்கு ஆஜவமாவது யாடடின வழியே போகை வகுயமாணுநவயத்தாலே பலிதமாக இதயாதி ஶபதாரத்தம-நீரோடு இதயாதி சீரெனறு - ஆஜவகுணம நேர்தல் - சொலலுதல ஓர்ந்து - ஆராயநது ஓரப்பபடுமவை நிதயாநுஸநதேயம ஓரபபடுமலையெனற பகுதிலஅநவயம-ஆயிரநதிலும் இத்யாதி ஓநது அருளிச்செயயபபடடவை எனற பகுதிலே, ஆயிரத்திலும வைததுக்கொணடு, சடகோபன நீரபுரை

னுடைய ஆஜவகுணதத்தை பேசுமபோது வேதமே பேசவேண்டுமென்றா, நிகமத்தில் இததிருவாய மொழி ஸமஸாரிகளுககு எபபோதுமோகக அநுஸந்திககபபடு மெனறா (கக)

வணனனுடைய சீரையோரது நோநதவைஇவையென று அவயங கண்டுகொளவது என்னைச்சுட்டி எனனைத் தறிதது (கக)

தரவிடோபநிஷதஸங்கதி —களபிலுவத்ஹுகாணத்ரதயெவிஜநஷாதீ பவெவ காணத்ரதயெகாஶுவ்யம் । ஸஹ்ஶ்ரூதாநவி ஹரிஃ ஸ்வஶீகரொதீத்யாஹஷ ஸாஹ்ரகரிணொஃநிரஷ்டெந ॥

தரவிடோபநிஷததாதபாயரதநாவளி —ஸுஶ்ரீணாம் ஸ்வொரஸெவெ ஸ்வயவெகாரி கூஷ்ஹ்ரிவெ்யுகெநெத்ரு மொவாஹ்ரயாம் யுதாஹ்ரள ஸ்ரிதகநாரவி கெவாஃநீஹாவடிபுஶ்ரு । ஸஹிதாநநு வுதள விஹவஸுகநள ஸ்வாயாயாஶுஹவெ நீவொஹ்ரஹ்ரவாதெநிராவயிஜாதாஹீரவணெ ஜமாடி ॥

திருவாயமொழி நூறறநதாதி

ஓடுமனஞசெயகைஉரையொனறினிலலாதாருடனே
கூடிநெடுமாலடிமைகொளளுமநிலை—நாடறிய
ஓநாதுஅவனதனசெமமை உரைசெயதமாறனென
ஏயநதுநிறகுபவாழவாமிவை

ஆழவா திருவடிகளே ஶரணம, எமபெருமானா திருவடிகளே ஶரணம, சீயா திருவடிகளே ஶரணம

ஒன்பதாந திருவாய்மொழி—இவையும பரவேஶம

ஒ —ஒனபதாநதிருவாயமொழியில, தனனுடைய விபூதிஶரவணததாலே ஸஞஜாத பகதிகனுப, ஏவமவிதனான தனனை 'ஸாக்ஷாதகரிகது அநுபவிககவேணும' என்ற ஆஜ்ஞனுககு அதுகவிடான திவயசக்ஷுஸ்ஸைக கொடுததருளி,அதிவிஸமயகரமானவைஶவரூபயதததை காடடி அவனை உஜ்ஜீவிபபிததருளினாறபோலே ஸாவேஶவரனுய ஸ்ரியபதியாய பரமாஸிகனுய ஆழவா பகதியிலே துவக்குண்டு அவரோடு ஏகாஸனனாய எமபெருமான, கீழில திருவாயமொழியிற சொனன ஆஜவகுணநுஸநதாநததாலே பிறநத பகதயாரோகயததையுடைய ஆழவாருககு, மஹிஷீபரிஜநாதிரூபததாலே பலவககளாலுந தனகு போகதாகளானவாகளுககு நிரதிஶய போகயமான தனனுடைய படிகளைக காடடி, அவாகளெலலாரோடுங கூட ஸமஶலேஷிகும ஸமஶலேஷததை, அநாதிகாலம தாம இழநத இழவெலலாந தீருமபடி ஸாவேந்தரியங்களாலும ஸாவகாதாங்களாலும யதாமநோரதம தமகு ஸாத்மிகுமபடி தமமோடே ஸமஶலேஷிக, அததை அநுபவிதது பரீதராகிறா

ப —ஒனபதாநதிருவாயமொழியில, இபபடி ஆஜவகுணததையுடைய ஸாவேஶ வரன, "பொயகலவாதெனமெயகலநதான" எனறும, "எனனெனைதாஞனை" எனறும, கீழ இவா சொனன கரமததிலே தனனுடைய குணவிகாஹமஹிஷீபரிஜநவிபூதி சேஷடிதங்களோடே

acharya.org

கூட இவரோடே பரிபூரணமாக ஸமஶ்லேஷித்து அநுபவிப்பிக்கப் பாரிக்கிறது, 'இவர் வெள்ளை கேடாய உடைகுலையப்படிற செயலதெனி' என்று பாரிக்கிறது, ஸாகமிக்க ஸாகமிக்க புஜிப்பிப்பானாக இவர் பரிஸரத்திலே வாதிப்பது, இவருக்கு அநுகிலஸுகத்தனாவது, கூடநிற்பது, இவர் ஶரீரத்தில் ஒரு பக்கத்திலே யாவது, ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலேயாவது, தோளகளிலேசேர்வது, நாவிலே நிற்பது, கண்ணுக்குள்ளேயாவது, நெற்றியிலேயாவது, உச்சியிலேயாவதாகக் கொண்டு, காமத்திலே போகம் தலைமணடையிடும்படி ஸாதமிக்க ஸாதமிக்க ஸமஶ்லேஷித்து [illegible] அருளி செய்கிறார்.

இ—ஒன்பதாந்திருவாயமொழியில், விபூதிஶ்வரவாஸுதேவனாலே ஸஞ்ஜாதபக்திக்கு 'தன்னைக்காணவேணும்' என்ற ஆர்ஜவத்துக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸை ஈடாகிறது வைஶ்வரூபத்தைக் காட்டி அநுபவிப்பித்தருளினாற்போலே, ஸாவேஶ்வரனுடைய ஸ்ரீயஃபதியாய பரமரஸிகனுடைய, கீழ்ச் சொன்ன ஆர்ஜவகுணத்துக்கு ஸந்தாநத்தாலே பெருவிடாய்ப்பட்ட ஆழ்வார் பக்தியிலே தூவக்குணமே அவரோடு ஏகரஸனானவன், மஹிஷீபரிஜநாதிரூபத்தாலே பலவகைகளாலும் தனக்கு போக்யதாகக் கொண்டவர்களுக்கு நிரதிஶயபோக்யனான போலே, அநாதிகாலம் இவரிழந்த இழவெல்லாம் தீரும்படியும் ஸாதமிக்கும்படியுமாக ஸாவேஶகரியங்களாலும் ஸாவஸ்தாந்தரங்களாலும் ஸமஶ்லேஷிக்க அதனை அநுபவித்து பரீதராகிறார்.

ஈடு —கீழில் திருவாயமொழியிலே, அவனுடைய ஆர்ஜவகுணங்ஸந்தாநம் பண்ணினார், இப்படி அங்ஸந்தித்ததாவிஷயத்தில் ஸாவேஶ்வரனிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் இதில் ஸாவேஶ்வரனுடைய ஸ்ரீயஃபதியாய பரமரஸிகனுமிருக்கிறவன், ஆழ்வாரபக்தியிலே தூவக்குணமே இவரோடே ஏகரஸனுமிருந்தான், ஆழ்வாராகிறார், கீழில் ஆர்ஜவகுணங்ஸந்தாநத்தாலே அவனபக்தியிலே பெரியவிடாயை யுடையராகி, 'இது நமக்கு நலல வாயப்பாயிருந்தது' என்றுபாரித்து, அர்ஜுனன், விபூதிஶ்வரவணத்தாலே 'விபூதிமானுனவனைக் காணவேணும்' என்றுஅபேக்ஷிக்க, அதுக்கு உறுப்பாக "திவ்யம் ஹி தே சக்ஷுஃ" (திவ்யம் ஹி தாமிதேசக்ஷுஃ) எனகிறபடியே - திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து வைஶ்வரூபத்தைக் காட்டினாற்போலே, இவர்க்கும் தன்னையநுபவிக்கைக்கீடான விடாயைப் பிறப்பித்து தன்னை யநுபவிப்பிக்கிறான், நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோடு பரிமாறுமாபோலே பரிமாறக் கோலி அதாவது - பிராட்டிமாரோடு பரிமாறுவது, மஹிஷிகளான முறையாலே, திருவடியோடு பரிமாறுவது, வாஹநமான முறையாலே, திருவநந்தாழ்வானோடு பரிமாறுவது, படுக்கையான முறையாலே, இப்படி அவர்களோடு ஓரோமுறையாலே பரிமாறும் பரி

இவையும் பரவேஶ, வருத்தாநுவாதபூர்வகமாக ஸங்கதி - கீழில் இத்யாதி ஸ்ரீவேஶ்வரனிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் ஸாதமியபோகபரத்வமருளிச்செய்கிறாரென்றபடி விஸதரஸங்கதி-ஸ்ரீவேஶ்வரனாய் இத்யாதி "இவையும்மவையும்" இத்யாதியையும் 'திருவினைமணாளன், கலவையன்" இத்யாதியையும்பற்றி ஸாவேஶ்வரனுடைய இத்யாதி விஶேஷணத்தாயமும் நுவக்கத்துண்டு ஈடுபட்டு இது-அகயோநயபராவணயமுண்டான இது நலலவாயப்பாயிருந்ததென்றபடி இதில் பணணுகிற ஸாவாங்க ஸமஶ்லேஷத்தை அடியிலே பணணுகைக்கு அடியை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் - அர்ஜுநன் இத்யாதி "அபேக்ஷிக்க" எனகிறவிடத்திலே - "வாஸுதேவ்ய ஶாத்ஸுஶ்ரூ தாநம்வ்ரஜேஶ்வர । ஹ்ருஷ்டாஹ்ருஷ்டாதிகோ ராஜ்ஞ்ஜ்வலந்தமிவ ஶ்ரியா" என்ற தோவசநம் அநுஸந்தேயம் ஸீதாஸ்வீகாரடிஶை - "நக்ஷுஶோ ஶக்ஷுஷா ஹ்ருஷ்டாஹ்ருஷ்டாஹ்ருஷ்டாஸ்ஸுவிஸ்மிதா । திவ்யம் ஹி தே சக்ஷுஃ ஶ்ரீமந்தமைஶ்வரம்" விடாயைப்பிறப்பித்து - பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை விஶதமாக்கி கோலி - "அநுபவிப்பிக்கிறான்" இதிபூர்வே

acharya.org

மாறறமேலலாம இவரோருவரோடு பரிமாறுகிருனுய, அதுதனைக குளபபடியிலே கடலைமதேதாற போலேயனறிககே, பொறுசகபபோறுகக பரிமாற, இவரும அவனை ஸாவேந்தரியததாலும ஸாவ காதரததாலும யதாமநோரதம அநுபவிதது,அவவநுபவஜநிதபரீதியாலே அவனைபபேசி அநுபலிககிருா.

முதற்பாட்டு.

இவையும்மவையும்முவையும் இவரும்மவரும்முவரும்
யவையும்மயவருந்தனனுளளே ஆகியும்மாககியுங்காககும
அவையுளாதனிமுதலேமமான கணணபிரானேன்னமுதம
சுவையனதிருவினமணுளான எனனுடைசசூழலுளானே

ஆ — (இவையும்மவையும்) இபபடி எமபெருமான எனனோடு ஸமஶலேஷிததருளினு னெனகிருா

ஸவஸஙகலபகருக் நிகில ஜகதுதய விபவ லயலீலனுய, ஸாவஜகதாதம பூதனுனவன எனனோடு ஸமஶலேஷிககையிலுளள அபிநிவேஶததாலே எனனை வஶீகரிககைககாக எனனு டைய சூழலிலே வநது புகுநதா னெனகிருா

ஓ —முதறபாடடில, ஜகதநிலுடைய ஸருஷடயாதி ஹேதுவாய ஸாவாநதராதமதயா நினறு, அவறறுககு தாரகனுய ஶாரியபேதியாயப பரமாஸிகனுய எனககு போக்யபூதனுய எனககு நாதனுயுளள கருஷணனுனவன எனதனககுத் தனனோடடை ஸமஶலேஷ ரஸததைத தநதருளுகைககாக எனனுடைய பாயநதங்களிலே வநது வாதியாநினறு னெனறு ஹருஷட ராகிருா

[இவையும்மவையும்] சேதநாசேதநங்களை எலலாவறறையும் [தனனுளளே]யாகியும்மாகி யுங காககும] ஸமஹரிததுத தனனுடைய தயையாலே அவறறை யுணடாகி அவறறினுடைய ரக்ஷணதனையும பணணுமவன

ப — முதறபாடடில, ஸாவகாரணதவ ஸாவாநதராதமதவததாலே ஸாவஸமாதபரனுய ஸாவஸுலபனை ஸ்ரியபேதி, எனனுடைய பரிஸாரதிலே அதூரவாதியாகாநினறு னெனகிருா.

இவையும அவையும உவையும அநதிகஸததமாயும தூரஸததமாயும அதூரவிப ரகருஷடமாயுமுளள அசேதநங்களும, இவரும அவரும உவரும - ஏவமவித சேதநரும, யவை யும யவரும - எலலாம ஸமஹரதி ஸமயததிலே, தனனுளளே - தனனுளளே, ஆகியும ஆம படியாயும, ஆகியும - (ஸருஷடிஸமயததிலே) உணடாகியும, காககும-(ஸருஷடமானவறறுககு ஆபதுககளைப போகி அபிமதங்களைக கொடுதது) ரக்ஷிகுமவனுமாய, அவையுள - அவற்றி

ஞுவயா 'அருகலிலான'' எனகிற பாடடைக கடாக்ஷிதது,பிராடடிமாரோடு இதயாதி ஸர்வேந்தரியத்தாலும் எனறது - "நெஞசினுளான'' "கணணினுளான'' இதயாதியைபபறற ஸர்வகாதாத்தாலும் எனறது "ஒகலை யான'' "நெறறியுளான'' 'உசியுளான'' இதயாதியைபபறற "சூழலுளான'' எனறதொடஙகிச சொனனதுக்குத் தாதபாயம - பொறுக்கப்பொறுக்க இதயாதி அவனைபபேசி - அவன குணங்களைப பேசி

acharya.org

னுளளே அநதராதமாவாயும், தனிமுதல - உளளே ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷ காரணமுமாய, அமமான ஸவாமியுமாய, கணணபிரான - கருஷணனான ஸௌலபயதைதக காடடி, என அமுதம - எனககு போகயபூதனாய, சுவையன - அததாலே தானும ரஸிகனானவன, திருவினமணாளன - லக்ஷ்மியோடேகூட, எனனுடை - எனனுடைய, சூழலுளளான - சூழலிலேயானான

இ—முதறபாடடில, ஜகதகாரணபூதனாய ஸாவாந்தராதமாவாய ஸ்ரீயபதியா யிருநதுளள கருஷணனானவன,எனனுடையபாயநததைத விடடுபபோகமாடடாதபடியானானெனகிறார

[இவையுமவையுமுவையும இதயாதி]-முதல திருவாய்மொழியில, "நாமவன" எனகிற பாடடிற சொனன சேதநாசேதநங்களை மூனறுவகையாலே சொலலுகிறார முதலதிருவாய்மொழிககுபபினபு, தமககுப பிறநத வைராக்யததால பாகரபபரபபறச சொலலுகிறார [இவையுமவையுமுவையும இதயாதி] பாரமாவஸததமாயும தூரஸததமாயும அதூரவிபரகருஷடமாயு முளள சேதநாசேதநங்களைச சொலலுகிறது [யனவையுமயவரும]-இபபடிகளாலே திரடடபபடட சேதநாசேதநங்களையும [தனனுளளேயாகியும] "ஸதெவ" எனகிறபடியே 'தான' எனகிற சொலலுககுளளேயாமபடி இவறறை ஸடஹரிததும. [ஆகியும] ,தனனுடைய தனயயாலே அவறறை ஸருஷடிததும [காக்கும] ஸருஷடமான அவறறை ரக்ஷிததருளும [அவையுளதனிமுதல] - அவறறினபகககளிலே அநதராதமாவாய, தானொருவனுமே நிரவாஹகனாய நிறகும [எமமான] - தனவிபூதிவிஷயமாக வுணடான ஓரததைககாடடி எனனை அநயாஹநகனானவன [கண்ணபிரான] - இபபடிபபடடவன முகநதோறறுதபடி மறையநிறகை யனறிசசீக கனனுககு விஷயமாய வாது நிற்கும உபகாரததைச சொலலுகிறது [எனஅமுதம] - தேவாகளதிகாரிகளான அமருததநிறகாடடில வயாவருததி [சுவையன] - ரஸிகன அவவமருததநிறகாடடில வயாவருததி, அதுககு போகதருதவ மிலலையே [திருவினமணாளன] - இவருடைய அமருதம ஒருமிதுனமாயிறது [எனனுடைச சூழலுளளானே] பிராடடி "அகலகிலலேன" எனனுமவன என பாயநததிலே வாதிகரும்து தனபேறுக இராநினறான [திருவினமணாளன] - ரஸிகதவதுககுச சிரமஞசெயத விடமெனனுதல, ரஸிகதவதுககு விஷயம அவளெனனுதல [எனனுடைச சூழலுளளானே]-எனனுடைய பாயநததிலே வாதிகககைககு அடி,பிராடடி யெனனவுமாம "யஸ்ய ப்ரஸாதெஸததம ப்ரஸீதெ ய ஈசிரோ ப்ரஜாநு । ஸராசரோ வாநரெநாஜ்ஞஸ்ய ப்ரஸாதமேகாஜ்ஞெ" எனகிறபடியே

ஈடு -முதறபாடடு ஸ்ருஷடியாதி ஹேது பூதனுமாய ஸாவாந்தராதமாவுமான கருஷணனானவன எனனுடைய பாயந்ததைத விடடுப போகமாடடாதபடியானானெனகிறார அவனுடைய குணநுபவதததோடு விபூதியநுபவத்தோடு வாசியிலலையிறே இவாககு முதல திருவாய்மொழியிலே பரகக அநுபவிதத இத்தை விசதமாயிருககையாலே திரள அநுபவிககிறார

[இவையும அவையும இத்யாதி] - சிதவாகததையும அசிதவாகககத்தையும திரளச சொலலுகிறது [தனனுளளேயாகியும] - "இவையுமவையும" எனற இங்ஙனே பிரித்து வயவ

முதறபாடடு இவையும் இதயாதி "அவையுளதனிமுதல, கணணபிரான, எனனுடைசசூழலுளளான" எனகிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை ஸ்ருஷட்யாதி இதயாதி ஸாத்மயபோக பரதத்வரூபகுணநுபவம் பண்ணுகிற இவா, விபூத்யநுபவம் பண்ணுகிறதென? என்ன, அவனுடைய இதயாதி குணங்களோபாதி, ததீய தவாகாரததாலே விபூதியும்அநுபாவயமாகையாலே சொலலுகிறாரென்றபடி ஆனால "நாமவன" எனகிற பாடடிறபடியே பாக்க அநுபவியாதொழிவானென? என்ன, முதல் திருவாய்மொழியிலே இதயாதி, புநருக்தி பரிஹாரமாதல திரள - ஸமுதாயமாக

இவையும் இதயாதி - ஸமீபஸததவகளாயும, தூரஸத்தகளாயும, அதூரவிப்ரகருஷடங்களாயும, ஸமீபஸததராயும, தூரஸத்தராயும, அதூரவிபரகருஷடராயுமுளள யனவையுமயவரும் - சேதந

ஹரிகக வோணணுதபடி "ஸஷெவ" (ஸதேவ) எனகிறபடியே - தானேனகிற சோலலுககளளே யாமபடி தனமேலே ஏறிடடுகேகோணடு தரிககுமபடியைச சோலலுகிறது [ஆககியும] "ஸஹ ஸ்யாம" (பஹுஸயாம) எனகிறபடியே தனபககலிலேநினறும பிரிதது, நாமரூப விபாகாஹமாம படி பணணியும [காககும] - ஸருஷடமான பதார்ததங்களை ஏரககையாலே தடவி ரகஷிககும படி [அவையுளதனிமுதல] ஸருஷடமான பதாரததங்களிலே, இவை பரவருததி நிவ்ருதயாதி களுககு யோகயமாமபடி அநதராத்மாவாய நிறகும நிலையைச சொல்லுகிறது இது பினனை, "ஆககியும" எனறு ஸ்ருஷ்டியைசசொனனபோதே சோலலிறருகாதோ? எனனில், "தத நுபரவிஶ" (ததநுபரவிஶய) எனறு இவறறினுடைய வஸ்துதவ நாமபாகதவங்களுககாகப பண ணும அநுபரவேஶதததைச சோலலுகிறது அஙகு, இஙகு இவறறுககுச சோலலும வாசகஶபதம தனனளவிலே பாயவஸிககுமபடியாக நிறகும நிலையைச சோலலுகிறது [எமமான] - தனவிபூதி விஷயமாகத தனககு உணடான ஓரததைக் காடடி எனனை அநுயாஹமாகசினவன [கண்ண

சேதநங்களெலலாம தன்னுளளேயாகியும் - ஸமஹருதிஸமயததிலே தனனுளளேயாமபடி பணணியும ஆக்கியும் ஸருஷடிஸமயததிலே ஸருஷடிததும காக்கும்- ஸருஷடமானவறறை ரகஷிக்குமவனுய அவையுள் தனிமுதல்-அவறறினுளளே அநதராத்மாவாயுமுளள அதவிதியகாரணமுமாயெனறு ஸபதாரத்தம. உதாநுவாதம- "யவையுமயவரும" எனறு "ஆகியும" எனறு ஸமஹாரததை முனதுநச சொலலிறறு-ஸருஷடி அபயயபூவிகை யாகையாலே ஸருஷடிக்குப பிறபாடு அதவிதியகாரணமாவது - ஸாவாநதராதமாவெனனுமதுகு ஹேதுவை அருளிசசெயகிறார-ஸநுஷடமான இதயாதி பூவவாக்யதததை ஸகாமுகேந விவரிககிறார-இது பின்னை இதயாதி, இது - அநுபரவேஶம 'ஸுநெநஜீவெந தநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபெவ்யாகரவாணி" எனறு- ஸருஷடிக்கு அநுபரவேஶபூர்வகத்வம பாதிபாதமாகையாலே, ஸருஷடியைச சொனனபோதே அநுபரவேஶம விததமாகாதோ? எனறு ஸகாதாத்பாயம அநத அநுபரவேஶத்திறகாடடில இஙகுச சொல்லுகிறதுக்கு வயா வருததியை தாரபபியாநினறுகொணடு, இஙகு விவக்ஷிதமான அநுபரவேஶீததை அருளிசசெயகிறார - அநேந ஜீவேந இதயாதி ஆக, "ஆகியும" எனகிறவிடததிலே "ஸுநெநஜீவெந" இத்யாதிவாக்யோகதமான ஸருஷடயாததாநுபரவேஶம சொலலுகிறது, "அவையுள தனிமுதல" எனகிறவிடததிலே ஸருஷடமான பதாரத்தங்களுடைய ஸத்தாநிவஹாநாத்மமான ஸததியாததாநுபரவேஶஞ சொலலுகிறதெனறு கருதது ஸருஷடயாததாநுபரவேஶமெனறும, ஸத்திதயாததாநுபரவேஶமெனறும அநுபரவேஶம தவிவிதம கா ரணவஸதையோடு காரயாவஸதையோடு வாசியற ஸாவதா சிதசிதநுபரவிஷடனை பரமாதமாவுக்கு ஸருஷட யாததாநு பரவேஶமாவது எது? ஸததித்யாத்தாநுபரவேஶமாவது எது? எனனில், "தத்தாரயாநுமணை ஸஹியிவிஶேஷ்டி" எனறு ஸமபாதாயம சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே, "ஸுநெநஜீவெந" இதயாதி வாகய மிலலை, "இது பினனை" இத்யாதிஶங்காவாகயாநநதரம, "தத நுபரவிஶய" எனறு இவறறினுடைய வஸதுத்வ நாமபாக்தவங்களுககாகப பண்ணும அநுபரவேஶத்தைச சொலலுகிறது அஙகு இஙகு இவறறுககுச சொலலும வாசக ஶபதம தனனளவிலே பாயவஸிககுமபடியாக நிறகுமநிலையைச சொலலுகிறது" எனறு பரிஹாரவாகயா வலி சில ஸ்ரீகோஶங்களிலே யிருகிறது அநதப பக்ஷத்திலே"சொலலிறருகாதோவெனனில்" எனறஅநநதரம, 'அநேநஜீவேநாத்மநாநுபரவிஶய எனறு' எனற கூடடிககொளவது, 'தத நுபரவிஶ்யஎனறு' எனகிறததை 'இஙகு' எனற அநநதரம கூடடிக்கொளவது" என்று வாகயத்தைத திருத்துவாகள "தத்தாவ்ஷ்ட" இதயாதி வாகயத்துகு - "ஸ்ரீஹொத்ரம்ஜுஹொதி" "யவாமுஷ்டிம்வபதி" எனற இடததிறபோலே, பாட க்ரமத்தை அநாதரித்து அநாதகாமத்தை எவீகரித்து "தஷெவாநுப்ரவிஶ்ய தத்ரஷ்டா தஷ்டாநு ப்ரவிஶ்ய ஸஸ்ருஜ்யாலவஸி" ஊத்ருநயுகுகத்வுர் அநிது - "ஆகியும" எனகிறவிடததிலே இங்கு "அவையுள தனிமுதல" எனகிறவிடத்திலே "இவையுமஅவையும" இத்யாதிகு அநந்தரம, "எமமான்" என றதுகு பாவம-தன்விபூதி இத்யாதி ஓரம்-பக்ஷபாதம "கண்ணபிரானெனறதுக்கு-க்ருஷ்ணனுய உபகரிககு

acharya.org

பிரான] இப்படியிருக்கிறவனதானே கருஷ்ணனேனகையும், அவனதான கண்ணுக்குத் தோற்றி நின்று உபகரிக்குமேனகையும் [என்அமுதம்]- தேவர்கள் அதிகாரிகளாம அமருதத்தில வ்யாவருத்தி [சுவையன] அவ்வமருதத்துக்கு போக்தருத்வ மில்லையே சுவையன - பரமரஸிகன இந்த ரஸிகத்வத்துக்கு ஊற்றுவாயசொல்லுகிறது [திருவினமணாளன] - இவருடைய அமருதம் ஒரு மிதுநமாயிற்று [எனனுடைசசூழலுளானே] - பெரியபிராட்டியார் * "அகலகிலலே னிறையும்" எனனப பிறந்தவன, என பரிஸரத்திலே வாத்திகைக தனபேறாக வர்த்தியாநின்றான "யஸ்ய ஹ்ருதயாதெஸ்தம்ஹ்ருஸீதெயுரிமாஃஹ்ருஜாஃ | ஸராமோவாநரேந்தரஸ்ய பரஸாதமபிகாங்க்ஷதே" (யஸ்யபரஸாதேஸ்ததம பரஸீதேயுரிமாஃபரஜாஃ - ஸராமோவாநரேந்தரஸ்ய பரஸாதமபிகாங்க்ஷதே) எனகிறபடியே, "லொகநாயஃபுராபூதவா ஸ்ரீவம்நாயஜிஹ்ஹதி" (லோகநாதஃ புராபூதவா ஸ்ரீவநாதமிசசதி) - தாமமையொழிந்தார்க கெல்லாம நாதரானவா ஸ்ரீகரீவனை நாதனாக இசசியாநின்றார் கிடைப்பது கிடையாதொழிவது, தாம முந்துறு முனனம இசசியாநின்றார் (க)

இரண்டாம் பாட்டு.

சூழலபலபலவலலான தோலலையங்காலதுலகைக
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவனேனனுடையமமான
வேழமருபடையொசித்தான் விணணவாகவெண்ணலரியான்
ஆழநெடுங்கடலசேர்ந்தான அவனஎன்னருகலிலானே

ஆ —(சூழலபல்ல) இப்படி எனனுடைய சூழலிலே வந்து புகுந்து, தனனுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும, பரஹமாதி வாங்மநஸாபரிச்சேதயமான தனனுடைய கல்யாணகுணங்களையும எனக்குக காட்டி எனனை வஶீகரித்தது, பின்னை எனனருகே எழுந்தருளினனெனகிறார்

ஒ —இரண்டாம பாட்டில, பரஹமேஶாதிகளுடைய வாங்மநஸஸுகளுக்கும அபூமியாயிருந்துவைத்து, அவர்களுக்காக ஸுலபராயவராயிராய, தனனுடைய திருவவதாரங்க

மவனெனனுதல, க்ஷணனுக்கு விஷயமாய உபகரிக்குமவனெனனுதல இவ்வாதத்தவயத்தையும தந்தேரண அருளிசசெயகிறார-இப்படியிருக்கிற இதயாதி கிருஷ்ணனேனகையும்-கருஷ்ணனாய வந்தவதரிக்குமவனெனகையும் "என" எனறதுக்கு பாவம-தேவர்கள் இதயாதி கீழையுடைபாவம-அவ்வமருதத்துக்கு இதயாதி. "சுவையனதிருவினமணாளன" எனகிற பதசசேதத்திக்கு பாவம - இந்த இதயாதி "எனனமுதம திருவினமணாளன" எனறு கூட்டி பாவாநதரம - இவருடைய இதயாதி "இந்தத தாத்பாயத்வயத்தாலும - வாக்யத்வயோக்தமான புருஷகாரத்வோபேயத்வங்கள் ஸூசிதங்கள்" எனறு ஸமுதாயம "திருவினமணாளனெனனுடைசசூழலுளான" எனறு கூட்டி அவதாரணத்துக்கு பாவம - பெரியபிராட்டியார் இதயாதி "இவையுமவையும" இதயாதியாலே மேனமையைசசொல்லி, "அவனசூழலுளான" எனறதுக்கு தருஷ்டாநதம - யஸ்ய இத்யாதி கிஷ்கிநதாகாண்டே சதுர்தசே, "வாஷ்டிஷ்ஷாவவிதாநிவ்ருவாவ்ருவாநுத்தமேயஸ்ஃ | லொகநாயஃ புராபூதவா" இதயாதி வாத்தமாநாதம-கிடைப்பது இத்யாதி "ஹ்ஹதி" எனகையாலே - தொளாஸ்யம ஸித்தம காரணேன அநவயஃ (க)

---

* திருவாயமொழி - ௪ - ௪0 - ௪0.

acharya.org

ளாலும் குணசேஷ்டிதங்களாலும் வஸீகரித்து என்னைத் தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொண்டவன், எனக்குத் தன்னோடுடை ஸம்ஶ்லேஷ ரஸம் தருகைக்காக என்னருகே வந்து நின்றானென்று தருபதராகிறார்

[சூழலென்று தொடங்கி] - சேதநரையெல்லாம் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளா வல்லவான பல திருவவதாரங்களைப் பண்ணவல்லனாய் வராஹகல்பத்துக்கு முதலாயத் தான திருவவதரிக்கக்கடவனாகையாலே அழகிதான காலத்திலே பாளயாணவ மகாமான பூலோகத்தை அதிவிலக்ஷணமான அழகையுடைய ஸ்ரீ வராஹமாய அநாயாஸேந எடுத்தருளி ஆதரமாய அதிஸுந்தரமான கேஶபாஶத்தை யுடையவன் [வேழமருப்பை யொசித்தான்] - குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்பை அநாயாஸேந பிடுங்கினவன்

ப —அநந்தரம், அவதாரமுகத்தாலே ஆஶ்ரிதோபகாரகனானவன், என அருகே யானான் என்கிறார்

சூழல - (ஆஶ்ரிதரை வஸீகரிக்கைக்கீடான) சூழ்ச்சியையுடைய அவதாரங்களை, பல பல - பலவும், வல்லான - (தன் இச்சையாலே) பண்ணவல்லனாய், தொல்லை பழையதாய், அம் (அவதாரோபயுக்தமாகையாலே) அழகியதான, காலத்து - வராஹகல்பத்தின் முதலிலே, உலகை (பாளயாணவமக்நமான) லோகத்தை, கேழல் ஒன்றாகி - அத்விதீய வராஹமாயக்கொண்டு, இடந்த - இடந்தெடுத்து, கேசவன் - (பாளயஜலத்திலே நனைந்த) மயிர்முடியையுடைய, என்னுடை அமரன் - என் ஸ்வாமியாய, (கருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து), வேழம் (பரிபந்தகமான) குவலயாபீடத்தை, மருப்பை ஒசித்தான் - ஶருங்கபங்கம் பண்ணினவனாய், (இவ்வுபகாரம்), விண்ணவர்க்கு - (அதிஶயிதஜ்ஞாநரான) தேவர்களுக்கும், எண்ணல் - நினைக்க, அரியான - அரியனாய், (பின்னையும் ஆஶ்ரிதர்க்கு உதவுகைக்காக), ஆழம் அகாதமாய, நெடும் - பெருத்த, கடல் க்ஷீராணவத்திலே, சேர்ந்தான் அவன் - கண்வளர்ந்தருளினவன், என் அருகல்லான் என் அருகான இடத்திலே யானான் அருகல்லேன் - ஏழாமவேற்றுமை

இ —இரண்டாம்பாட்டில், பாயந்ததிலே வந்து நின்ற நிலை ஸாதமித்தவாறே, என்னருகே வந்து நின்றானென்கிறார்

[சூழல் பலபல வல்லான்] - சூழலென்று அவதாரம், அதனைச் சூழலென்கிறது, சேதநரைத் தப்பாமல் அகப்படுத்திக்கொள்ளுகையாலே, [பலபல]-ஜாதிபேதமும் அவாந்தரபேதமும் [வல்லான்] அஹேதுகமாகப் பிறக்க வல்லான் [கொல்லை இதயாதி] - தாம் அகப்பட்டிருப்பதொரு சூழலைச் சொல்லுகிறார் தொல்லை - பழமை வராஹகல்பாதியிலே அமகாலம் - தன் வடிவைக் கண்ணுக்கு இலக்காகின்ற காலம் [உலகை] - விமுகமான ஜகத்தைப்பற்றக்கிடீர் தன்னை அழியமாறிற்று [கேழலொன்றாகி] அத்விதீயமான வராஹமாய பின்பு தானே 'இவ்வடிவு கொள்ளவேணும்' என்றாலும் கொள்ளவொண்ணாதபடி அத்விதீயமா யிருக்கை [இடந்த] - ஜாதயுசிதமான செருக்கு பூர்வாவஸ்தையும் ஸ்ரீயபேதியேயிறே [கேசவன்] நந்தகாலத்திலே நனைந்த உளைமயிரும் தானுமா யிருந்தபடி. அதிஸுந்தரமான கேஶபாசத்தை யுடையனாயிருக்கை [என்னுடையமரன்] - லோகமடங்க ரக்ஷணதாமத்துக்குக் காமீபவித்த நிதங்களை, இவர் ஒருவருமே அச்செயலுக்குத் தோற்று எழுந்தருளாவிறே பாளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தாற்போலே ஸம்ஸாராணவங் கொண்ட என்னை எடுத்தவன் [வேழமருப்பை யொசித்தான்] குவலயாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்தாற்போலே என் விரோதி

acharya.org

யைப போகினபடி இப்படித் தனியே குவலயாபீடத்தின கையிலே அகப்பட்டிருக்கிறவன தான ஆரெனனில்,—[விண்ணவர்க்கு கெண்ணலரியான] - பரஹுமாதிகளுடைய வாங்மநஸங்களுக்கு எட்டாதவன [ஆழ்கெடுங்கடல் சோந்தான] - பரஹுமாதிகள் ஆபாநிவ்ருத்திக்காக ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே கணவளாநதவன ஆழம் - உறுதியாமைக்கு நெடுமை - "தாளும் தோளும் முடிகளும்" எனகிறபடியே கணவளர இடமபோநதிருக்கைக்கு [அவன எனனருகலிலானே] - அதுதேவர்களுக்குப்போலே அதாரவிபாகருஷடனனறிசுகே, எனஅருகே வநது நினறான

ஈடு — இரண்டாமபாட்டு எனபரிஸரதத்திலே வர்தத்ததவன, அது ஸாதமிநதவாறே என அருகே வநது நினறு னேனகிறார்

[சூழலபலபலவலலான] இபபோது சூழலேனகிறது - அவதாரதத்தை அவதாரதத்தை "சூழல" எனபானேன? எனனில, சேதநரை அகபபடுதத்க கொளளுமதாகையாலே ஜாதி பேதத்தையும், அவாநதர பேதத்தையும் பறற, "பலபல" எனகிறது [வலலான] - கர்ம நிபநதநமாகப பிறகதுமவனுக்கும முடியாத பிறவிகளைப பிறகக வலலான் காமம செயய வலலதனறே, அங்கரஹம செயயவல்லது அவறறிலே ஒரு சூழல சொலலுகிறார் [தோலலை] - வாராஹகலபத்தினஆதியிலே [அமகாலத்து] தனவடிவைககணணுக்குஇலகாகின காலமிறே, அத்தைபபறற, அங்கால மேனகிறார் [உலகை] ஒரு திருவடி திருவநதாழவானுக்காகத் தான இபபடிப படபபெறறதோ! ஸங்கலபத்துக்கும பாதத்தபோராத பூமிக்காகக்கிடீ! [கேழலொனறாகி] - தனமேனமையோடு அணைந்திருபபதொரு வடிவைத தான கொளளபபெறறதோ? [ஒனறாகி] - பின்பு ஸாவயவகதியான தானே "இவவடிவைகக்கொள்ள" எனனிலும ஒணணாத படி அதவிதீய மாயிருக்கிறபடி பூமி, பாளயத்திலே அகபபடடவாறே, நீருக்கும சேறறுக்கும இறுயாத வடிவைகக்கொணட இததனைஅவனதான, அது அவன கொணட வடிவாகையாலே அழிவுக்கிடட வடிவுதனக்கே ஆலத்தியழிக்க வேண்டியிருக்கும, பனறியாமதேசிறே. [இடந்த] - அஜஜாதிக்காக உளளதொரு குண மாயிறறுச சேருக்கு, ஸ்ரீயபதி அவ்வடிவைக கொணடால் சொலலவேண்டாவிறே அண்டபித்தியிலே சோந்த பூமியைப புக்கு எடுத்துக்கொண்டு ஏறினான் [கேசவன] -

---

இரண்டாமபாட்டு-சூழல் இத்யாதி "எனனருகலிலான" என்றதைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை-என்பரிஸரத்திலே இத்யாதி

"சூழல" எனகிறது கீழேபோலே பரிஸரவாஸியன்று, அவதாரவாஸியெனகிறார்-இப்போது இத்யாதி சேதநரைச் சூழ்ந்ததுகொளளுமது சூழலென்றபடி சூழ்ந்துகொளளுகை - வளைத்துக்கொளளுகை வீபஸைக்கு - பாவம் - ஜாதிபேத இத்யாதி அவாந்தரபேதம் - ஏகஜாதியிலுள்ள பேதம் பலவுடையான எனறாகி, "வலலான" என்றதுக்கு பாவம் - கர்மநிபந்தந இத்யாதி கர்மவஸ்பனுக்கொழிய, அகாமவஸ்பனுக்கு அநேக ஜந்மம் கூடுமோ? என்ன, கர்மம்செய்யவல்லது இத்யாதி அநுகாரஹ நித்யமாகையாலே பாரார்த்தமாக அநேகாவதாரங்களுண்டென்று கருத்து காலத்துக்கு அழகு ஏது? என்ன, தன்வடிவை இத்யாதி பாரதம் - தாம் "கேழல" என்றதுக்கு பாவம் - தன்மேன்மையோடு இத்யாதி அணைந்து - கூடி "ஒன்று" என்றதுக்கு பாவம் - பின்பு ஸர்வஸக்தி இத்யாதி கொள்ளவென்னிலும் - பரிகரஹிக்கவேணுமென்றாலும் ஒண்ணாத - கூடாத விவரணம் - பூமிப்பாளயத்திலே இத்யாதி அழிவுக்கிடடவடிவு - வயயத்துக்காக ஸமபாதித்த வடிவு, அதாவது - ராஜாக்களை ஸவாரத்தமாக கலலபத்தாரத்தைக்கும ஸமபாதியாநிறுத்தசெயதே, புறபசெலவுக்காகவும சில ஸமபாதிக்குமாபோலே, ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்ரக்ஷணார்த்தமாக கொணட வடிவென்றபடி ஆலத்தியெடுக்க - ஆலத்தியெடுக்க அப்படியிருக்குமோ? என்ன, பரமாணம பன்றியாம் இத்யாதி காயசரியார்திருமொழி (கக-அ) வராஹமான தேஜஸ்ஸையுடைய தேவ ரென்றபடி எடுத்து எனனாதே, "இடந்து" எனகிறது - செருக்கினாராயமாகையாலே, அதைஅருளிச்செய்கிறார்-அஜஜாதிக்காக இத்யாதி சொல்லவேண்டாவிறே - செருக்

acharya.org

ரமஸ்தகேஶன அபபோதைத திருமேனியுடை உளைமயிருமாய நினற நிலை [எனனுடை யம மான] - ஸம்ஸாரபரளயங கொண்ட எனனை யெதேதவன [வேழமருபபை யோசித்தான] குவ லயாபீடததினுடைய மருபபை அநாயாஸேந முறித்தவன அபபடியே எனனுடைய மதங்களிறு ஐந்தினையும சேரிதிரியாமல பணணினவன விரோதிநிரஸநஶீல னெனறபடி [விணணவாக் கணணலரியான] - தனியே குவலயாபீடததோடே பொருதவன பரஹமருதராதிகள மநோரதத் துக்கும அவவருகானவன [ஆழநெடுங்கடல் சேர்ந்தான] - அநதபரஹராதிகள கூககுரல கேடகாத திருபபாற கடலிலே சாயநதருளினவன ஆழம - உறுததாமைக்கு நெடுமை - தாளும தோளும அடிகளும சமனிலாத பலபரபபி வேணடினபடி கணவளாநதருளுகைக்கு [அவனெனனருகலி லானே] - அவாகளைபபோலே எனக்கு அதூரவிபரகருஷ்டமாகவும நிறகிறிலன (உ)

மூன்றும் பாட்டு.

அருகலிலாயபெருஞசீர் அமரர்களாதிமுதலவன்
கருகியநீலநனமேனிவணணன் செநதாமரைககண்ணன
பொருசிறைபபுள்ளுவநதேறும பூமகளாதனிகேளவன
ஒருகதியின்சுவைதநதிட்டு ஒழிவிலனெனனோடேனே

ஆ —(அருகலில) ஹேயபரதயநீக கல்யாணநவதிகாஸங்களேய குணவிஶிஷ்டனாய், அயாவறுமமராகளதிபதியாய, நிரதிஶய ஸௌந்தாய ஸௌகநதய ஸௌகுமாய லாவணய வெளளநாதயபரிமித கலபாணகுண பரிபூரணனாய, பெரியதிருவடியை திவயவாஹநமாக வுடைய னாய, ஸ்ரீயபதியாயிருநத எமபெருமான எனஅருகே வநது பினனை ஒருபடியால் எனனோடு ஸமஶலேஷிதது விடடிலன, ஸாவபரகாரததாலும ஸமஶலேஷியாநினறு னெனகிறார

ஒ —மூனறுமபாடடில, மஹரிஷிபரபருதிகள ஓரோவகைகளாலே தனனோடு ஸமஶ லேஷாஸம பெறுமாபோலே யனறிகேக, எலலாவகைகளாலுமுளள ஸமஶலேஷாஸததை எனக் கு தநது எனனை ஒருகாலும விடாதபடியானு னெனகிறார

[அருகலிலெனறு தொடஙகி] - ஹேயபரதயநீக கலயாணமஹாகுணனாய அயாவறு மமராகளுடைய ஸவரூப ஸதிதயாதிகளுககும போஷணாதிகளுககும காரணமாய, கறுததது நெயதது விலகஷணமான திருவடமபில நிறகதையுடையான [பொருசிறையெனறு தொடஙகி] - தனனுடைய விஷயீகாரததாலே பிறநத ஹாஷ பரகாஷதகாலே பறறி நினறுளள திருசசிறகை யுடைய பெரியதிருவடிமேலே பரீதனாயகொணடு ஏறுவதுஞசெயது பெரிய பிராடடியாருககு நாயகனெனனும வைலகஷண்யததை யுடையான அருகல் - கூஷயிகைக

ருககு எனறு ஶேஷம சேருந்த - காவம உளைமயிர் - கேஸரங்கள "உலகையிடநத கேஶவ னென னுடையமமான" எனறு கூடடி ஹாவம - ஸம்ஸார இதயாதி "வேழமருபபையொசிததா னெனனுடையம மான" எனறு கூடடி ஹாவம - அபபடியே இதயாதி முதலதிருவநாதாதி (௪௭)-மதக்களிறு இதயாதி ஶ்ரோத ராதிகளாகிற மததகஜஙகளைகதையும விஷயஙகளாகிற குடியிருபபுகளிலே ஸஞசரியாத படியாக எனறபடி பலி தம-விரோதி இத்யாதி "விண்ணவாகெணணலரியான" எனகிற பததைக கீழுமமேலுங்கூடடி யோஜிப பது நனியே - அஸஹாயேந விஶேஷணஙகளுக்கு பரயோஜநம ஆழம் இத்யாதி நெடுமை தாளுகயம நாளும் இதயாதி - ஒபபிலாத பல திருவடிகளையும திருத்தோளகளையும திருமுடிகளையும பரபபியெனறபடி அவர்களைப் போலே - பரஹமருதராதிகளுகருபபோலே அருகலிலான் - அருகான இடததிலே யானான, ஸமீபஸததனானு னெனறபடி அருகல் - அநிகம "அருகலில" எனற - ஸுதமி காமேண அவாய (உ)

acharya.org

ப — அநந்தரம், எனனோடே கூடி நின்று பஹுமுகமாக ரஸிப்பியாநின்றான் என்கிறார்

அருகலில அபக்ஷயாதிதோஷரஹிதமாய, ஆய - ஸகாஸநிதவத்தாலே நித்யமாய, பெரும - அபரிச்சிந்நமான, சீர் - குணங்களையுடையனாய, அமரர்கள் நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆதி - ஸதாதிஹேதுபூதனான, முதலவன் - பரதாநனாய, கருகிய - மிகவுங்கருகின, நீலம் - நீலரத்நம் போலே, நல - நன்றான, மேனிவண்ணன் - திருமேனி நிறத்தையுடையனாய, பொன் - (அவ்வடிவுக்குப் பரபாகமாம்படி) சிவந்த, தாமரை - தாமரைபோன்ற, கண்ணன் - திருக்கண்களையுடையனாய, பொரு - செறிந்த, சிறை - சிறகையுடையனான, புள - பெரிய திருவடியை, உவந்து - மிகவும் விரும்பி, ஏறும் - மேற்கொள்ளக்கூடியவனாய, பூமகளார் பூவில் மணம் வடிவுகொண்டாற் போலே ஹேயபூதையான லக்ஷ்மிக்கு, தனிக்கேளவன் - அத்விதீயபோக்தாவானவன், என்னோடுடனே - என்னோடே கூடி நின்று, ஒருகதியின் - ஒருவழியாலாய, சுவை - இனிமையை, தந்திடு தந்து, ஒழிவிலன் - தவிர்கிறிலன் ஹேயப்ரதயநீகமாய ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான ஸ்வரூபவைலக்ஷணயமும், நித்யஸூரிநிர்வாஹகதவரூபமான மேனிமையும், விலக்ஷணைகரஸ்ய யோகமும், புண்டரீகாக்ஷத்வமும், கருடவாஹநத்வமும், ஸ்ரீயபதித்வமுமாகிற பாகவிசேஷங்களாலுள்ள அநுபவயோக்யதாசாலியாநின்றானென்று கருத்து அருகலென்று - குறையாய, க்ஷய மென்றபடி

இ — மூன்றாம்பாட்டில், மஹிஷீப்ரபாவருத்திகளோடு ஒருவகையாலேயிறே பரிமாறுவது அங்ஙன் ஓரளவில் தலைக்கட்டுகிறிலன் என்பதாகல் என்கிறார்

[அருகலிலாய பெருஞ்சீர்] - ஹேயப்ரதயநீக கல்யாணமாகுமான அருகல் க்ஷயம், அதாகிறது - குறைவு அதாகிறது - ஹேயம் இல இல்லாத அருகல் - கேடு ஸ்வாபிக்ஷேமென்னவுமாம் ஆய - ஆன அருகலிலான - நன்றான பெருஞ்சீர் - நிஸ்ஸீமமாய நிஸ்ஸங்க்யமாயிருக்கை [அமரர்க ளாதிமுதலவன்] அகுணாநுபவமே யாகவையான நித்யஸூரிகளுடைய ஸதாதிகளுக்கும் தாரகாதிகளுக்கும் ஹேதுவானவன் [கருகியநீலநன்மேனி வண்ணன்] அவர்கள் ஸதாதாரகமபண்ணுகிற வடிவு இருக்கிறபடி கருகி நெய்த்து நன்றான திருமேனியின் நிறத்தையுடையவன் [செந்தாமரைக் கண்ணன்] - அகவாயில் கண்ணாளிக்கு பரகாரகமாயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவன் [பொருசிறைப் புள்] - ஸவவிஷயீகாரத்தாற் பிறந்த ஹர்ஷபரகாஷ்ட்டத்தாலே பதறுநின்றுள்ள திருச்சிறகையுடையவன் [உவந்தேறும்] - ஒருவினைக்காகவன்றியிலே, ஸ்வயம்பரயோஜநமாயிருக்கை [உவந்தேறும்] - அவனுக்குண்டான பரியமனது ஈஸ்வரனுக்கு உள்ளது [பூமகளார்] - பரிமளம் ஒருவடிவுகொண்டாற் போலேயிருக்கும்படியான ஹேயத்தையையுடையவள் [தனிக்கேளவன்] - "அத்விதீயநாயகன்" என்னும் வைலக்ஷணயத்தையுடையவன் [ஒருகதியின் சுவை தந்திடு வழிவிலன்] - ஒருவகைப்பட்ட ரஸத்தை அநுபவிப்பித்து விடுகிறிலன் நித்யஸூரிகளெல்லாரையும் பண்ணும் ஓரத்தை என்பதாகலிலே பண்ணுநின்றான் [என்னோடுடனே] - "நித்யயுக்தி நிர்வஹணமும் இங்கேயிருந்து" என்னும்படி என்னை விடுகிறிலன்

ஈடு — மூன்றாம்பாட்டு திருவடி, திருவநந்தாழ்வான் பிராட்டிமார் தோட்டக்காரர்களோடு ஓரோவகையாலே பரிமாறுமவன், எண்ணளவில் ஓரோவகையில் பரிமாறி விடமாட்டுகிறிலன் என்கிறார்

[அருகல்] குறைகை, கேடு இல என்பது - இல்லாமை குறைவின்றிக்கே, ஆய - ஆன, நன்றான ஹேயப்ரத்யநீகமாய கல்யாணகுணாநுபவமான நிர்வதிகுணங்களையுடையனா

மூன்றாம்பாட்டு-அருகலிலாய இத்யாதி "பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும்" இத்யாதிகளைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - திருவடி இத்யாதி இவர்களைச் சொன்னது - திருவநந்தாழ்வானுக்கும் உபலக்ஷணம்

கேடு என்றது - விவரணம் குறைவாலே ஹேயத்தையைச் சொன்னபடி "பெருஞ்சீர்" என்றதுக்கு அர்த்தம் - நிர்வதிகுணங்களை என்று "ஆதி" என்றதுக்கு அர்த்தம் - அக்குணங்களை இத்யாதி ஆசிரிய

acharya.org

ாய, அகுணங்களை நிதயஸூரிகளை ஸதாநுபவமபணணுவிககு மவனுமாய, அவாகள ஸததாதி ளை தனஅதீநமாமபடி யிருககிறவன [கருகியநீலநனமேனிவணணன] கறுதது நெயததுப பேச் ாககு அவிஷயமாமபடி விலகஷணமான திருமேனியில நிறததையுடையவன விலகஷணமான திரு மேனியில கறுதது நெயதத நிறத்தையுடையவன அவாகளை ஸதாநுபவமபணணிவைககுமபோது படி விடுமபடி. [செநதாமரைககணணன] - அகவாயில குணங்களுககு பரகாஶகங்களான திருக ணகளையுடையவன / [பொருசிறைபபுளளுவநதேறும] - ஸாவேஶவரன பெரியதிருவடியை மேற கொளளுவதாக நினைதது 'வா' எனறழைததால, அவனுடைய அங்கீகாரததாலுணடான ஹர்ஷத தாலே பெருகககாறுசுழிததாறபோலே சுழிததுத தனனில தான பொராநினறாளள சிறகையுடைய ஞயககொண்டாயிறறு தோறறுவது அவனுமம'நாமஇவனைமேறகொளளபபெறறோமே' எனறு திருவுள ாததில பரீதியோடே யாயிறறு மேறகொளளுவது [பூமகளாராதனிககேளவன] புஷபததில் பரி மளம வடிவுகொணடாறபோலே யிருபபாளாய ஹோகயதைகவேஷையான பெரியபிராடடியாககு வலலவனேனறால, இபபடிபபடட ஐஶவாயததுககு இரணடாம விரலுககு ஆளிலலாதபடியிருககிற வன [ஒருகதியின இதயாதி] - அவர்களோடு பரிமாறுமாபோலே ஒருவழியாலவநத ரஸததைததநது விடுகிறிலன, எனனளவில நிதயஸூரிகளெலலார்பககலிலும பண்ணும ஆதரததை எனபககலிலே பணணுநினறான [உடனே] - "இவன ஒருவிபூதிமான, அநயபரன" எனறு தோறறஇருககிறிலன நிதயவிபூதியில கேளவியும இங்கேயிருநதேயாமிததனை "தணதாமமசெயது" எனறு நிதயவிபூதி யில பண்ணும விருபபததைப பணணினனேனறா கீழில திருவாயமொழியில, இதில அவவிபூதி யிலுளளாரோடு பரிமாறுமபடியை எனனோடுவனோடு பரிமாறினனேனகிறார் (௩)

நான்காம் பாட்டு.

உடனமர்காதலமகளிா திருமகளாமணமகளாஆயர்
மடமகள் என்றிவாமுவா ஆளுமஉலகமுமமுனறே
உடனவைபொககவிழுங்கி ஆலிலைசசேர்நதவனேமமான்
கடலமலிமாயபபெருமான கணணனேனனோககலையானே

இதயாதி: எனறால, அமாரகளாலே குணவிசிஷடதவேக ஸவீகரிககபபடுமவனெனறால, அததாலே ஸதாநுபாவய னெனறபடி "முதலவன" எனறதுககு அாததம-ஸநநாதிகள் இதயாதி ஆதிஶபததாலே ஸததிதிபாவருத்தி களைச சொலலுகிறது ஸததாதிகளுககுக காரணபூத னெனறபடி. "கருகிய, நீலம, நல" எனகிற மூனறையும நிறததுக்கு விஶேஷணமாக அருளிசசெயகிறா - கறுதது இதயாதி நெய்த்து - ஸ்நிகதமாய நல் - விலகஷண மான பேச்சுக்கு அவிஷயமாம்படி விலகஷணமாண எனறது - வைலகஷணயாதிஶயததாலே, "இனனபடி" எனறு சொலலவொண்ணாதெனறபடி. "நல" எனறதை மேனிககு விஶேஷணமாகவி அருளிசசெயகிறா - விலகஷணமான இத்யாதி வண்ணம் - நிறம. "அமாரகளாதிமுதலவன கருகிய நீலநனமேனிவணணன" எனறு கூடடி ஹாவம - அவர்களை இதயாதி படி ஜீவநமும, திருமேனியும "பொருசிறை, உவநதேறும" எனற பதங்களுககு ஹாவம - ஸரீவேஶவரன் இதயாதி வாகயதவயமும "பொருசிறை" எனகையாலே - திருவடி யுடைய பரீதி சொலலுகிறது "உவநதேறும" எனகையாலே - ஈஶவரனுடைய உகபபுச சொலலுகிறது மேற கொள்ளுவதாக - ஆரோஹணாதமாக நாமாநதரங்களைச சொலலாமல, "பூமகளா" எனறவாககு ஹாவம - புஷபத்தில் இதயாதி "அமாரகளாதிமுதலவன" "பொருசிறை" இதயாதிகளைக கூடடி ஹாவம - அவர்களோடு இத்யாதி கதி - வழி சுவை - ரஸம அவதாராணாததம - இவனொரு இதயாதி அவதாராணாதத சாமாகாஷட டாமாஹ நிதயவிபூதியில் இதயாதி பாடடுக்கெலலாக தாத்பாயம - நுண்தாமம் இதயாதி அருகலிலாய இதயா ராபய, தனிககேளவன எனனோடு உடன ஒரு கதியின சுவைதாதிடடொழிலிலன இதயநவய: (௩)

acharya.org

ஆ —(உடனமா) இனிமேல் அவன் கலந்தருளின காரமதத்தை சொல்லுகிறார்

பெரிய்பிராட்டியாரும் ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைப் பிராட்டியும் அவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள் , பருத்திவ்யந்தரிக்ஷாதி ஸர்வலோகங்களும் அவனுக்கு லீலோபகரணம் , இந்த லோகங்களிலுடைய ஸருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகள் அவனுக்கு லீலை, இன்னம் அபாயந்தமாய ஆஶ்ரிதவ்யமான கல்யாணகுணங்களை யுடையனாயிருந்த கண்ணன் யஶோதைப்பிராட்டியோக்கலையிலே இருந்தருளுமாபோலே, என்னுடைய ஒக்கலையிலே யேறியருளினான் என்கிறார்

ஒ —நாலாம்பாட்டில், ஸர்வேஶ்வரனாய அதயாஶ்ரிதபூதனாய என்னுக்கு ஸ்வாமியான கருஷ்ணன் என்னொக்கலையிலே வந்திருந்தான் என்று பரீதராகிறார்

[உடனமாகாதலமகளிர்] - அவனோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷாதி ரஸத்தையுடைய பிராட்டிமார் [ஆளுமுலகமும் மூன்றே] - கீழும் மேலும் நடுவு முள்ள லோகங்களாதல், தரிவித சேதநராதல் [உடனவையொக்க விழுங்கி ஆலிலைச்சோந்தவன்] - தன்விபூதியில் பிரளயாபத்தமானவற்றைத் தாம்பாராதே ஒருகாலே விழுங்கி ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளினவன் [கடல் மல்மாயப்பெருமான்] - கடலில் மிகுந்திருந்துள்ள ஆஶ்ரிதவ்யங்களை யுடைய ஸர்வேஶ்வரன்

ப —அநந்தரம், பூர்ணனாய ஸர்வரக்ஷகனானவன் என்மருங்கிலே யிராநின்றான் என்கிறார்

உடன் - கூடியிருந்து, அமர் - தரிக்கும்படியான, காதல் - காதலையுடைய, மகளிர் - பிராட்டிமார், திருமகள் (அதிஶ்யிதஸம்பத்ரூபையான) லக்ஷ்மி, மணமகள் - (க்ஷமாதத்தவமான) பூமி, ஆயர்மடமகள் - (அநுரூபமான) ஆபிஜாத்யந்தனையும் ஆதமகுணத்தையு முடைய நப்பின்னை, என்று - என்று பரதாந்தயா பரஸித்தைகளான, இவர் - இவர்கள், மூவர் - மூவர் , ஆளும் - ரக்ஷணீயமான, உலகமும் - ஜகத்தும், மூன்றே - (ஸ்வர்க்கலோக பர்யந்தமான கருதகலோகமும், ஜநஸ்தபஸ்ஸத்யரூபமான அகருதகலோகமும், மஹாலோகமாகிற கருதகாகருதகலோகமுமாகிற) மூன்றாயிருக்கும், (பிரளயகாலத்திலே), அவை - அவற்றை, உடன் - தாரதம்யவிபாகரஹிதமாக, ஒக்க - ஏகோதரோதத்திலே, விழுங்கி - விழுங்கி, ஆலிலை - ஆலிலையிலே, சோந்தவன் கண்வளர்ந்து, எம்மான் - (இவ்வபதாந்தத்தாலே) என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியாய, கடல் - க்ஷீராணவத்திலே, மலி - கண்வளரும் அபிவ்ருத்தியையுடையனாய, மாயம் - ஆஶ்ரிதவ்யகுணசேஷ்டிதங்களாலே, பெருமான் - அநவதிகஸ்வபாவனான, சண்ணன் - கருஷ்ணனானவன், என் ஒக்கலையான (யஶோதைப்பக்கல் போலே) என் ஒக்கலையிலே யானான். கடலின் மிகுந்த மாய மென்றுமாம்

இ —நாலாம்பாட்டில், ஸர்வாதிகனாய அகடிதகடநா ஸமர்த்தனாயிருக்கிற கருஷ்ணன், என்மருங்கிலே யிருக்கக் தன்பேறாக நிலைத்திராநின்றான் என்கிறார்

[உடனமாகாதலமகளிர்] - உடனே அமர்வேண்டும்படியான காதலுடைய பிராட்டிமார் " அகலகில்லேன்இறையும் " என்றிறே யிருப்பது அவர்களாரென்னில், - [திருமகள்] - பரதாந்தமஹிஷியான " நகுஶ்ரீஸ்ஸர்வராஜ்ய " என்னுமவள் , [மணமகள்] - முதலிலே " குறங்கு காணக்கடவதோ " என்று அவனபொறைவிளையுந் தரை [ஆயர்மடமகள்] - தன்வடிவாலே துவக்கி அவன் திருவுள்ளத்திலே குறம்படாதபடி யிருக்கும் நப்பின்னைப்பிராட்டி. [என்றிவர்மூவர்] - மேன்மைக்கும் புருஷகாரத்துக்கும் தனித்தனியே அமைந்திருக்கை [ஆளுமுலகமும்மூன்றே] - தரிவித சேதநவர்க்கமாதல், மேலுங் கீழும் நடுவு மாதல் கீழோரே சேர, " படிக்கைப்பற்று " என்பர் பட்டர். [உடனவையொக்கவிழுங்கி] - ஒருகாலே எல்லாவற்றையும் விழுங்கி - உபயவிபூதியையுஞ் சொன்னபோது, ஸம்ஹாரஞ் சேருமபடி. என்னென்னில்,-

acharya.org

க்ஷணத்தில ஒத்திருக்கையாலே சொல்லிற்று அங்கு, இங்கு - அவையென்று யோகியத்திலே
ாக்கக்கடவது [ஆலிலைச்சோற்றவன] - லோகத்தை அடக்க விழுங்கி ஒரு பவுணை ஆலந்தளி
னமேலே துணவளாந்தருளுகிற அகடிதகடநாஸாமாத்தயம [எம்மான] - அதுக்குமேலே ஒரு
ுகடிதகடநமிறே இது, "நடவெயி" என்றிருந்தவனை, அங்கயாஹ்ருஷ்கினபடி பதாலம
ிமபணணிகிகிடா எனனை எழுதிகொண்டது [கடலமலிமாயப்பெருமான] கடலில் மிகவிருந
ளள ஆஶ்சாயமான குணசேஷடிதங்களையுடைய ஸாவேஶவரன் க்ஷீராப்திலிலே வந்து
ுறைவற வர்த்திக்குமவனுய ஆஶ்சாய சேஷடிதங்களையுடைய ஸாவேஶவர னென்றுமாம
ண்ணன] - இவ்வாஶ்சாயங்களை யெல்லாம் தன்பக்கலிலே காணலாம்படி யிருக்கிற கருஷ்ணன
ான ஒக்கலையானே] - யஶோதைப்பிராட்டி ஒக்கலையிலே யிருக்குமாபோலே எனனொக்கலை
ிலே யிருந்தான

ாடு —நாலாம்பாட்டு மேனமைஅது, அகடிதகடநாஸாமாத்தயம்அது, இப்படி யிருக
றவன், யஶோதைப்பிராட்டி மருங்கிலே யிருக்குமாபோலே எனமருங்கிலே வந்திருக்கை தனக
ுப் பெறுபபேறாக நினைத்து இராநினறு னேனகிறார

[உடனமாகாதல்மகளிர] உடனே அமரவேணமேபடியான காதலையுடைய பிராட்டி
ார் "அகலகிலலேனிறையும்" என்றுயிறறு இவர்களிருப்பது அவர்களார்? எனனில,—[திரு
கள] - ஸாவேஶவரனுக்கு பரதாந்மஹிஷியாய்ப் பட்டத்துக்குரியளாய "நகஶ்ரிஹாவராயா
ி" (நகஶ்சிநநாபராதயதி) எனறிருக்கும் பெரிய பிராட்டியார் [மண்மகள] - முதலிலே 'குறறம
ாக்கக்கடவதோ' என்று அவனுக்குப் பொறைக்கு உவாத்தாயப் பொறைவிளையுமபடியான ஸ்ரீ
மிப்பிராட்டி [ஆயாமடமகள] - அங்ஹவஸ்ஶகம் தானுய, தன்வடிவழகாலே துவக்கித் திருவுள
ுத்தில் குறறமபடாதபடி யிருக்கும் நப்பின்னைப் பிராட்டி திருமகள - அவனைஶவாயம் மண
கள - அதுவிளையும் பூமி ஆயாமடமகள - அதனை புஜிக்கிற போகத்தாவானவ ளென்றுமாம
இவர் மூவர] - மேனமைக்கும் புருஷகாரத்துக்கும் தனித் தனியே அமைந்திருக்கிற இவர்கள்
ாவர் [ஆளுமுலகமும் மூனறே] - அவர்களுடைய பக்கைப்பற்று இருக்கிறபடி தரிவிதசேத
ரையுஞ் சொல்லுதல், கீழும், மேலும், நடுவுமான லோகங்களைச் சொல்லுதல் [உடனவை
யாக்கவிழுங்கி] - அவற்றிலொன்றும் பிரிகதிப்ப படாதபடி ஏக்காலத்திலே தன்திருவயிறறிலே

நாலாம்பாட்டு—உடனமர் இத்யாதி "உடனமர்" இத்யாரப்ய, 'ஆலிலைச் சோற்றவ னென்னொக்கலை
ான" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிக்கை-மேன்மையது இத்யாதி "ஒக்கலையானே" என்ற ஏகாரத
ுப் பற்ற - தன்க்குப் பெறுபபேறாக இத்யாதி பெறுபபேறாக - அலப்பல் பமாக

அமரவேண்டும்படியான - க்ஷணமும்பிரியாதே ஸமஶ்லேஷிக்கவேண்டும்படியான மகளிர் -
ாட்டிமார் புருஷகாரத்துக்கு உடலாக ஹாவம் - ஸ்ரீவேஶ்வரனுக்கு இத்யாதி, உவாந்தாய் - உபாத்
ாயையாய மேனமைக்கு உடலாகத் தாதபாயாந்தரம் - அவனைஶவர்யம் இத்யாதி இந்த யோஜனாத்
யத்தாலும் - பூவோத்தரவாக்யாத்தம் ஸூசிதம் படுக்கைப்பற்று - ஸதிரீகளுடைய வரீமை முதலின
பாஜனையில், லோகஶப்தம் - சேதனவாசி இத்தால - விபூதித்வயத்தையுஞ் சொல்லுகிறது கீழும்
மலும் நடுவுமான இத்யாதி - கீழாவது - "ஜ்ஞ்ரூயொரூயெ.தத்ரூகிகம்" எனகிறபடியே கரு
ுமான தரைலோகயம் அதாவது - பாதாளலோகங்களோடே கூட பூமியுமாக வொன்றும், புவ
லாகமும், ஸுவர்லோகமுமாக தரைலோகயமும் மேலாவது - "ஜ.நஹ்வவஸ்யாவஸ.தூ" எனகிற
ானறு லோகமும் இந்த மூனறும் - அகருதகம் நடுவாவது - "க்ரூ.தகாக்ரூ.தகொரூயொகொ ஶஹ
ஊ.ாகஉ.கிஷ்ரூ.தி" எனகிற மஹாலோகம் ஆக, க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதாக்ருதகம் எனகிற மூனறு
லோகத்தையுஞ் சொல்லுகிற தென்றபடி "உடனவையொக்கவிழுங்கி" என்றது அவாந்தரபாரளயவிஷயம்.
அவை, உடன, ஒக்க, விழுங்கி" எனகிற பதத்தாயத்துக்கும் க்ரமேண அர்த்தம் - அவற்றிலோன்றும் இத்யாதி.

acharya.org

வைத்து லிபூதிதவயமும ரக்ஷயவாகக்கமேனறுல, திருவயிறறிலே வைக்குமது - பரளயத்துக்கு, காமீபவிக்கும எலலையிலே யாகிறது [ஆலிலைசோநதவன] - ஸகலலோகங்களையும வயிறறிலே வைத்து ஒரு பவனுன ஆலநதளிரிலே சாயநதருளினவன அகடிதகடநாஸாமாதயத்தையுடை வன [எமமான] - அசசேயலாலே எனனை எழுதிக்கொண்டவன பதராலம்பநமபணணி சிடீ அடிமைகொண்டது கீழில அகடிதகடநாஸாமாத்தயத்துக்கு மேலே ஒரு அகடிதகட ஸாமாதயமாயிறறு இது "நநமேயம்" (நநமேயம) எனறு இருந்த எனனை அநாயாஸமாக சினபடி [கடல இதயாதி] - திருப்பாற்கடலிலே குடிவற வந்து வாதத்திப்பாலுய, ஆஶ்சாயமான சேஷடிதங்களையுடைய ஸாவேஶவரன அனறிக்கே, கடலிற்காட்டில மிகக ஆஶ்சாயத்தை யுடைய ஸாவேஶவர னெனறுமாம [கணணன] அநத ஆஶ்சாயங்களோலலாம தனபக்கலிலே காணலாமபடி யிருக்கிற கருஷ்ணன [என ஒக்கலையானே] - யசோதைப்பிராட்டி மருங்கிலே யிருக்குமாபோலே எனமருங்கிலே இராநின்றுன (௮

ஐந்தாம் பாட்டு.

ஒக்கலையைத்துமுலைப்பாலுணணென்று தாதிரு வொருங்கிச
சேக்கஞ்செகவென்றுஅவளாபால உயிர்சேக்கவுண்ட பெருமான்
நக்கப்பிரானேடு அயனுமிந்திரனுமமுதலாக
ஒக்கவுநதோற்றியவீசன மாயன்எனநெஞ்சினுளானே

அ—(ஒக்கலை) பரஹ்மாதி ஸத்தாவராந்தமான ஸாவஜநகத்துக்கும ஸாக்ஷாடாவாய, ஸாவஜநநியாதாவாய, ஆஶ்சாயபூதனுமாய, விரோதிநிரஸந ஸவபாவனுமா யிருந்தவனு, எனை ஒக்கலையிலே தான இருந்த இருப்பு எனக்குஸாதமித்தவாறே, எனமாவிலே வந்திருந்தருளினு னெனகிறுர

ஒ—அஞ்சாமபாட்டில, பரஹ்மேஶாதிகளுக்குங்கூட ஜநகனுன ஈஶ்வரனை எனனுடைய பரிபாலநத்தக்கலெலலாம போகக எனனெஞ்சிலே வந்து புகுந்தா னெனகிறுர

உடன் காத்ஸ்நயபாம ஒக்க - காலபாம பிரகதிர்ப்படாநபடி - கதாபிரியாதபடி ஒன்றுநதபபாதபடி இத்யாதத: "உலகமு மூனறு" எனறு - தரிவிதசேதனரையுஞ் சொனனபக்ஷத்தில, "ஊடுஜ்ஜாநஸ்வாபாவ்ய ஸ்வாயஸ்ஸ்ரீயாமதாஃ। ஸமெ-ுவிநொவஜாயஜெஜ்ஜுஉயெநவ்யுயவிஜ" எனற ஸ்தாவரங்களை- "அவை" எனறு - தசசபதத்தாலே பராமாபிகக்கும்போது, அவாகளையும விழுங்கக்கூடுமோ? எனன, வ்யுத்க்ரமம் இதயாதி ப்ளாயத்துக்கு-கர்ஸநீபவிக்குமெல்லையிலே யாகிறது-பதாதாவிஷயமல்லாமலிருக்கிறபடி "ஸவ்வு வ ஸ்ரீடிஂவ்வு ஹ்ரதஜ்ஜுவாநிகி" எனகிறவிடத்திலே, 'தஜ்ஜத்வதலைதவங்களைச சொலலுமபோது தசசபதம - ஸூக்ஷ்மசித்விஶிஷ்டபரஹ்மத்தைச சொலலுகிறது, ததாதவதத்தைச சொலலுமபோது ரக்ஷணம ஸவேக ரூபேண ஆகவேணும எனகிற ஔசித்யத்தைப பற்ற, தசசபத-நிஷ்க்ருஷ்ட பரஹ்மத்தைப பராமாபிகக்கிறது' எனறு ஒதுகி ஶ்ருதபரகாபிகாகாரா வயாக்யாநம பணணினுறபோலே, இங்கும, "காமீபவிக்குமெல்லையிலே யொதுக்குகிறுர" எனறு ஸமபரதாயம பலறுன - பவதீதி - பவஃ எனறுய, உதபலியாகிறகிறவெனறபடி தளிர் - பலலவம பலிதம - அகடித இதயாதி பதாலம்பநமா வது - ஆலிலையை அவலம்பித்தல, ஸவ பாவாநாதம ஆலவணவோலை,சாவெக்கு அர்த்தம, அடிமையோலையெனறபடி "எமமான" எனறதுக்கு பாவாநாதம- கீழில்அகடிதஇதயாதி விவரணம நநமேயம் இத்யாதி கடல்மலி - கடலிலேவாதிக்கிற வெனறுதல், கடலிற காட்டில மிககவெனறுதல மலிதல் வாதிக்கையுய, மிகுதியும யசோதைப் பிராட்டி மருங்கிலே யெனறது - "கண்ணன்" எனறதனைப்பற்ற க்ரமேண அநவயஃ (௮)

acharya.org

தநதிட - கொடுக்க [செக்கஞ்செக்வனறெனறு தொடங்கி]-தாயமுகமபாரத்து முலையுணணுமாபோலே திருப்பவளத்தில சிவப்பு மிகவுந்தோறறுமபடி. பூதனைமுகத்தைப பாரத்து அத்தஸ்ஸாயிலே அவளபகல் நினறும பராணன போமபடியாக முலையையுண்ட இவவுபகாரத்தாலே எல்லாரையும அடிமைகொண்டவன [செக்கஞ்செக] அவள கருதின தீங்கு வெல்லும்படி யெனறுமாம தோறறிய - தோறறுவித்த மாயன - இப்படியாலே மஹாஸாசாயபூதன

ப — அநுகூலம், ஸாவாதிகளுய விரோதிவிவாதகனுன கருஷ்ணன, ஹருதய பரதேஸ்தலிலே அடங்கியிருந்தா னெனகிறார்

நகபிராணோடு திகமபரனுய ஈஸ்வரனுக பரஸித்தனுன ருத்ரனும், அயனும - யோநிஜநமமில்லாமையாலே அஜனெனறு பரஸித்தனுன பரஹ்மாவும், இந்திரனும பரமேஸ்வரவிஶிஷ்டனுக பாவித்திருக்கிற இந்தரனும், முதலாகவும - முதலான ஸமஸ்தபதார்த்தங்களையும், ஒக்க - ஏகோதயோகேந, தோறறிய உத்பாதித்த, ஈசன - ஸர்வேஸ்வரனுயவைத்து, (அவ ஸாரதஸ்ஸாயிலே), ஒக்கலைவைத்து - யஶோதையைப்போலே எடுத்துவைத்து பரேமபாவனையாலே, முலைப்பாலுணணெனறு முலைப்பால்யுணணெனறு, தநதிட (ஸதவரமாகத)தர, வாங்கி - (அத்தகைஅஸ்ஸங்கிதமாக) ஸ்வீகரித்து, செக்கம செக - (அந்தப்பூதனையானவள "முடிக்கவேணும்" எனறு வந்த) நினைவு (அவளதன்னோடே) முடியும்படி, அனறு - (அவளந்நிவதாக வந்த) அனறு, அவளபால - அவளிடத்து, உயிர் - பராணனை, செக - முடியும்படி, உண்ட - (அவள தந்த பாலை) அமுதுசெய்து, பெருமான ஜகத்துக்கு ஈஸ்வரனையுண்டாகின ஸாவாதிகனுன, மாயன - ஆஶ்சாயபூதன, என - எனனுடைய (அவயவைகதேஶமான), நெஞ்சினுளான - ஹருதயபரதேஶத்துக்குளளே யடங்கினுன செக்கம - செகுத்தல், முடிதல

இ — அஞ்ஞாமபாடில, பரஹ்மாதிகளுக்கு ஜநகனுனவன, என பாதிபாதகங்களைப போகி எனநெஞ்சிலே வந்து புகுந்தா னெனகிறார்

[ஒக்கலைவைத்து] - தாயமார் பிள்ளைகளை ஒசழக்காக † எடுக்குமாபோலே பூதனை பராபதித்தோற்ற எடுத்து ஒக்கலையிலே வைத்து முலைப்பாலுணணெனறு பரிவுதோற்ற உறுக்கிக் கொடுத்தபடி [தநதிட] - கொடுக்க அனறிக்கே, அநுகூலம், தமக்குத் தந்ததாக நினைத்திருக்கும புத்தியாலே யாகவுமாம, "ஸ்வாநுஹ்ஹ" எனனுமாபோலே [வாங்கி] -அவளுடைய ஆதரம் தனக்கு உண்டாயிருக்கை [செக்கஞ்செக] செக்கமெனறு மரணமாய, அவள நினைத்த மரணம அவளோடே போமபடி யெனனுதல செக்கமெனறு - சிவப்பாய, அத்தாலே சீற்றத்தை நினைத்ததாய, அவளசீற்றம அவளோடே முடியும்படியெனனுதல "இலங்கை செந்தீயுணணச்சிவந்து" எனறுஉவமபைச சீற்றமாக பரயோகித்ததிறே, செக்கஞ்செக - மிகவும சிவக்கும்படி, அகாகிறது - தாயமுகமபாரத்து முலையுணணுமாபோலே, திருப்பவளம மிகச்சிவக்கும்படி. பூதனையைப்பாரத்து ஸமிதமபணணி, [அனறு அவளபாலஉயிர்செக்வுண்ட] அவளபகல் பராணன முடியும்படிஉண்டான [பெருமான]-"ஸ்ந்ருஷ்ஷ்வஸ்ஷ்ரீஸ்ரவஸ்ரேஜ்ஜஹ்ரோ" எனகிறபடியே அவளைமுடித்து ஜகத்துக்கு ஒரு ஶேஷியைத் தந்தான பெருமானெனறு - ஸர்வாதிகத்வத்தைச் சொல்லுகிறது நகன - நகன பிரானெனறு - ஸர்வகோஷ்டி பரஸித்தி [அயனும] - அஜனும அவனுக்கு ஜநகனுன பரஹ்மாவும [இந்திரனும] - க்ஷேத்ரஜனுக ஸமபாதிபநனுனவனை ஒக்கச்சொல்லுகிறது - பரஹ்மருத்ராதிகளும அவனுக்பாதி எனகைக்காக [ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன] - ஒருகாலே ஸ்ருஷ்டித்த ஸர்வேஶ்வரன தோற்றியவெனறது - "ஸ்வஹ்ஸ்வரா"எனறாறபோலே [மாயன] ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தில அநுபரவேசம முதலான ஆஶ்சாயத்தையுடையவன [எனனெஞ்சினுளானே] - எனஶரீரத்தில ஏகதேஶத்திலே வாத்தியாநினறான, நெஞ்சென்று - ஹருதயமாதல, மாவாதல

† ஒசழக்கு - செவ்வை

acharya.org

ாடு —அஞ்சாம பாடடு விரோதி நிரஸநஶீலனுய ஸாவ ஸரஷடாவானவன வா
எனனுடைய ஹருதயஸததனுனு னேனகிறா

[ஓககலைவைதது] - பரிவுடைய யஶோதைப பிராடடியைபபோலே தூககியேதே
மருங்கிலே வைதது [முலைபபாலுண்ணேனறு] முலைககணநெறிதது கலேஶபபடடாரினறேனே
உண எனறு உறுகசிககோடேக [தநதிட] - "ஸுஸ்ரூ ஹஜ்ஜ" (அஸ்மாநஹந்தும்) எனு
மாபோலே, அநுஞ்சு தமககுககோடேதேதாறபோலே யிருககையாலே "தநதிட" எனகிறராதல
தருகை கோடேகையாய வழங்குகையாலே, "தநதிட" எனகிறராதல [வாங்கி] அவ
முலைகோடாவிடில தரியாதாளாயககோடேதேதாறபோலே, இவனும முலையுணணுவிடில தரியாதானு
உணடபடி [சேகக்ஞசேக] சேககம என்று மரணமாய, அவர்கோலின மரணம அவள தனனேடே
போம்படியெனனுதல அனறிககே, சேககமஎனறு சிவபபாய, அததால நினைககிறது சீறறதாதையா
அவள் சீறினசீறறம அவளதனபககலிலே பலிகுமபடி யெனனுதல "இலங்கை சேநதீயுணண
சிவநது" எனறு சிவபபைச சீறறமாக பரயோகிததிறே அனறியே, சேகக்ஞசேக எனறது-சேகக
சிவககவேனறுய,முலைகோடேதேதஉபகாரஸமருதியாலே திருவதரததிலபழுபடுகதோறற ஸ்மிதமபணண
னபடியாதல் [அனறு]-ஜகதுபஸம்ஹாரம பிறககப புகககவனறு தனியிடததிலே இவள நலியவர்
அனறு [அவளபாலுயிா] அவளபாலேனறது அவளிடததேனறபடி அவளுடைய ஹேயஶரீரதாத
பறறிநிறகிற உயிா [சேக] - முடியுமபடி அன்றிககே, அவளபாலேயுள உயிரையும் முடியுமப
என்றுமாம "முலையூடேயிரைவறற வாங்கியுண்டவாயான" எனனகடவதிறே முலையாலநினை
கிறது - பாலேயிறே அங்கு முலையுண்டான எனறால - முலைபபாலுண்டா னேனறபடியிறே
[உண்டபெருமான] - அவள முலையுணடு அவளை முடிதது, ஜகததுககு ஒரு ஶேஷியைத தநதவன

அஞ்சாமபாடடு—ஒக்கலை இத்யாதி "உயிரசெவுண்டபெருமான, ஒக்கவுநதோறறியவீரன, எ
னெஞ்சினுளான" எனகிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - விரோதி இத்யாதி

"ஓககலைவைதது" எனறு விஶேஷிததுககு பாவம - பரிவுடைய இத்யாதி முலைகெடுதது எ
னுதே, "முலைபபாலுண" எனறு விஶேஷிததுககு பாவம - முலைக்கண் இத்யாதி உறுக்கி - அதட
கொடுத்துஎனனுதே, "தநதிட" எனகிறதென? எனன, - அஸ்மாந்ஹந்தும் இத்யாதி யுததரகாணடே ஸட
தஶே, "வஷஷஸவ-ாய-ாயொவெதஶ்ரு-ஹி-ுஸ்ஹஹராக்ஷவெஸ்ரராக்ஷவொஸ்ரு-திவஶ
யசிஸ்ரு ஹஜ்ஜ ந ஸாஶயு" ராமமறறநதும எனனவேணடு ஸததாநதகிலே, அவரைவிடமிகை
தங்களை ஹிடமிகிறதாகநினைத்து, "ஸுஸ்ரு ஹஜ்ஜ" எனறசொனனுறபோலேயெனறபடி அநநஞ்ச
அவனுக்குககொடுதத நஞ்சு வழங்குகையாலே - பரயோகமுணடாகையாலே தாகிடவுணட எனனஅ
திருக்க, "வாங்கி" எனறதுககு பாவம - அவள இத்யாதி ஆதாரவிஶயதோறறுகிறதெனறபடி முதலி
அாததவயதுக்கும, சேக - போக எனறபடி மூனறுமாததுககு, "சேக்ஶம" எனறும, "சேக" எ
றும சிவபபாய மிகவுமசிவககவெனறபடி திருமொழி(அ-க க) இலங்கை இத்யாதி லங்கைதகதமாமபடிகோப
தெனறபடி சிவப்பை இத்யாதி-சிவபபுககு வாசகமான ஶபதத்தைச சிறறத்துகு பாதியாதமாக பரயோகித
திறே யெனறபடி (மழலைமெனனகை யிடையிடையருளா வாயிலே முலையிருகககவெனறுததே)- வாயிலேமுலை
யிருக்கசசெயதே, முலைகாக்குமபடியாக எனறுகததிலே கடுவே நடுவே மழலைசசிரிபபாகச் சிரிததுக்கொண
டெனறபடி பழுபபு - சிவபபு "அனறு" எனறதுககுத் தாத்பாயமிததாததம - ஜகந் இத்யாதி ஶப
விதாரத்தம - தனியிடததில் இத்யாதி பாலேயுமுயிரையுமொகக வுண்டதுகு பரமாணம - முலையூடு இ
யாதி-திருமொழி(க ௩-க)பூதனையுடைய முலைவழியே பராணனும பாலோடொகக வறறுமபடியாக வாங்கிபுஜித
வாயை யுடையவனெனகை "அவளபால" எனறதுகு - "முலையூடு" எனறது பரமாணமோ ? எனன
முலையால் இதயாதி உகதாததததுகு லௌகிக பரயோகமுன டெனகிறா - முலையுண்டான் இத்யாதி
"உண்ட" எனற அநநதரம "பெருமான" எனறதுக்கு பாவம - அவள்முலையில் இதயாதி உக்தார்தவி
ஸமமதிமாஹ ஸ்தந்யம் இத்யாதி "ரஸ்ரு ஶாலீஸ்" எனறவாநதரம, "ஜமஷ்ரொரு" எனன

acharya.org

"ஸ்ருஷ்டஜகதிஷ்டஸமிஶ்ரம் ஶரஸ்ருதாஸீஜ்ஜகதுரோ:" (ஸதநயாததவிஷ்ஸமிஶ்ரமரஸய மாஸீஜ்ஜகதுரோ:) எனகிறபடியே [நகக்பிரான இதயாதி] - ஸவகோஷடடிகத உபகாரகஞ்க பரஸிததனு யிருகிற ருதாரேடேகூட, அவனுகும ஜநகனான சதுர்முகனும, அவனுகும இவ வருகான இநதரனுந தோடககமாக இவவருகு உளளாரேலலாரையும, அதிகாயில அறுமான் போலே ஒனறுக அருமபிகுமபடி பணணின ஸாவேஶவரன [மாயன] - ஸருஷடமான ஜகத திலே அநுபரவேஶம முதலான ஆஶசாயததையுடையவன, *(ஸாவஶரீரியாயிருகிற ஸாவேஶ வரன் [எனனெஞசினுளானே] - எனஶரீரததில ஏகதேஶததைபபறறி நினறான (ஒ)

ஆறாம்பாட்டு.

மாயனேன்னெஞசினுள்ளான மறறுமயவர்ககுமதுவே
காயமுஞசீவனுமதானே காலுமெரியுமவனே
சேயனணியனயவாகுகும சிநததகுங்கோசரமலலன்
தூயனதுயககன்மயககன் என்னுடைததோளிணையானே

ஆ—(மாயன) தேவாதிசரீராதிகளுகும ததஸ்தாவாதிகளான ஜீவாகளுகும பருதிவயாதி பூதங்களுகும ஆதமாவாய, ஆஶரிதஸுலபனாய, அநாஶரிதாகு அபூமியாய, அபூமி யாமிடதது அவாகள எததனையேனும உதகருஷடரேயாகிலும அவாகள மநஸஸுகுங்கூட அபூமியாயிருநதவன தான எனமாவிலே பெழுநதருளி யிருநத இருபபு ஸாதமிததவாறே, ஸமஶலேஷகபரயோஜநனாய தன்னுடைய குணங்களாலும செயலகளாலும எனனை கைவிதது எனனை அறிவழிததுகொணடு பெரியதிருவடிகிருகதோளிலே யிருநதருளுமாபோலே எனனு டைய தோளிலே யேறியிருநதருளினான இபபடி மறறும ஆரேனும ஒருவருகுச செயதருளி னரோ? இவனுகு எனபகதுளள அபிநிவேஶமிருகுமபடியே ஈது! எனகிறார

ஒ - ஆறாம்பாட்டில, ஸர்வாநதராதமாவாய அநாஶரிதாகு துலபனாய ஆஶரிதாகு ஸுலபனான எமபெருமான வநது தோளிணையானனது என ஒருவனபகலிலே பண்ணும பர ஸாதாதிஶய மெனகிறார

[மறறும யவாகுகுமதுவே] - நானபெறறபேறு மறறு மாரேனும பெறறு ருணடோ?' [காயமெனறு தொடஙகி] - தேவாதிஶரீரபேதங்களுகும ததஸ்தாவாதிகளான ஆதமாகளுக் கும ஜகதாரமபகமான பருதிவயாதி பூதங்களுகும அநதராதமா தான, காலுமெரியுமெனறு- பூதபஞசகததுகும உபலகஷணம [சேயனெனறு தொடஙகி] - அநாஶரிதாகு அதயநததுல பனாய ஆஶரிதாகு அதயநதஸுலபனாய எததனையேனும அளவுடையாரேயாகிலும அநாஶரி

யாலே - விரோதியைபபோகி, ஜகத்துக்கு ஶேஷியைததநதானெனறு பாவம. நக்கன் - நகர் அந்திக்காயிலறு மான் - அதிக்காயிற கொசகு ஒன்றக - ஏககாலததிலே தோற்றிய - தோறறுவித்த ஒருகாலே ஸருஷ் டிததவெனறபடி அநுபிக்தும்படி - தளிரவெடிகுமபடி ஸருஷடிபரஸ்க்தமாகையாலே, ததஸமபிவயா ஹருதமான அநுபரவேஶ பஞசிகாரணதிகளை மாயாஶபதாரதமாக அருளிசசெயகிறார் - ஸருஷடமான இத் யாதி "மாயனெனனெஞசினுளான" எனறுகூடடி - என்ஶரீரததிலேகதேஶத்தை எனறது மாயன் - ஸாவஶரீரி ஏகதேஶததைபபறறி - எனறது - எனமாவையபபறறியெனனுதல அவதாரிகைகுச்சோ ஹருதயத்தைபபறறியெனனுதல "நெஞசிடநதான" எனனகடவதிறே இது சதுரவிமஶதஸஹஸரதிலே ஸ்புடம (ஙு)

* குணடலித க்ரஹம க்வாசித்கம

acharya.org

தாகக் மநோரதத்துக்கும் விஷயமன்றிக்கே அபரிதாகக் அறிய எளியனாய் அநாபரிதாகக் தனனை அறியவொண்ணாதபடி ஸமாஸ்ரயவிபாயஜ்ஞாநங்களைப் பிறப்பித்து மதிகெடுக்குமவன்

ப.—அநந்தரம், அநுகூலர்க்கு எளியனாய் பரிகூலர்க்கு அரியனானவன் எனது டைய தோளிலே விடுகிறிலனென்கிறார்

என - எனனுடைய, நெஞ்சினுள்ளான - நெஞ்சிலே வர்த்திக்கிற, மாயன் - ஆஸ்ரித பூதனானவன், மற்றும்மவர்க்கும் - மற்றும் எல்லார்க்கும், அதுவே - அப்படிச்செய்யப்பெறாமல் (இப்ப எனனளவிலே எளியனாய், ஸர்வாதமபூதனாய்க்கொண்டு), காயமும் - சரீரமும், சீவனும் - ஆத்ம வும், தானே - தானென்னலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையனாய், காலும் - வாயுவும், எரியும் அக்நியும், அவனே-அப்படி தனக்கு ப்ரகாரமாய, சேயன் (இங்கிலே அநாபரிதாக்கு அறியவொண் ணாதபடி) தூரஸ்தனாய், அணியன்-(ஆஸ்ரிதர்க்கு அறியலாம்படி) அஸ்ஸந்நனாய், யவர்க்கும் எக்கலை யேனும் அதிகர்க்கும், (ஸ்வயத்நத்தாற் காணும்மளவில்), சிந்தைக்கும் நினைக்கவும், கோசரமல்லன் விஷயமல்லாதவனாய், தூயன் - (ஆஸ்ரிதர்க்கு அணியனாகைக் கீடான) பரிஶுத்திக்கு உடையனாய் தூயக்கன் மயக்கன் - (அநாபரிதர்க்கு தூரஸ்தனாம்படி) ஸமாஸ்ரய விபாயய ஜ்ஞாநஜநகனானவன் (பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளுமாபோலே) எனனுடை - எனனுடைய, தோளிணையான் இரண்டுதோளிலும் மிராநின்றான், (மற்றும் யவர்க்கும் அதுவே யென்று அநுவதிக்கிறார்) தூயக்கு விபரீதஜ்ஞாநம் மயக்கு ஸமாஸ்ரயஜ்ஞாநம்

இ—ஆறாம்பாட்டில், ஸர்வாநந்தராதமாவாய அநாபரிதர்க்கு அரியனாய் ஆபரிதர்க்கு எளியனானவன் எனதோளைப்பற்றி விடுகிறிலனென்கிறார்

[மாயனெனனெஞ்சினுள்ளான்] - இது எனன பெறுபேறு? ஆஸ்ரிதபூதனானவன் எனனெஞ்சைப்பற்றி வர்த்திக்கையாகிற இது எனன சேராசரசோதி? [மற்றும் யவர்க்கும் அதுவே] புறமாய் ஆரேனும் இதுபெற்றாருண்டோ? பேறுபெற்ற பெறுபேறு எனன? எனனில், - [காயமும் சீவனும் தானே] - தேவாதி சரீரபேதமும் தந்நந்தர்வர்த்தியான ஆத்மாவும் அவனிடமாகையாலிறே [காலுமெரியுமவனே] சரீரத்துக்கு அடியான பூதபஞ்சகமும் அவனிடமாகையாலிறே மெனறு மற்றமுள்ளவுக்கும் உபலக்ஷணம் [சேயணணியன்] - அநாபரிதர்க்கு தூரஸ்தனாய் ஆபரிதர்க்கு ஸுலபன் [யவர்க்குஞ் சிந்தைக்கும் கோசரமல்லன்] - அநாபரிதர்க்கு தூரஸ்தனாய் மதுக்கு எல்லை சொல்லுகிறது அதிகஜ்ஞாநாரம்பகனாகிலும் மநோரதகதுக்கும் அவிஷயமாயிருக்கும் [தூயன்] யோகாதிகளுக்கும் தனனைப் பரிசுத்திக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கும் [தூயக்கு மயக்கன்] - தூயக்கு - மனநதிரிவு மயக்கு கூடாது, கலக்கமும் அநாபரிதர்க்கு அதிகோச ரனாமளவன்றிக்கே, ஸமாஸ்ரய விபாயஜ்ஞாநத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கும் [எனனுடை தோளிணையானே] - ஸமாஸ்ரயவிபாயய ரதிநிமித்தமாக எனதோளிலே வர்த்தியாநின்றான், பெரிய திருவடி தோளை விருப்பை மாறி எனதோளிலே இராநின்றான்

ரடு—ஆறாம்பாட்டு ஸர்வாநந்தராதமாவானவன் எனதோளைப்பற்றி வர்த்தியாநின்றான் எனறார்

[மாயனெனனெஞ்சினுள்ளான்] இது எனனபெறுபேறு? ஆஸ்ரிதபூதனான குணசேஷ டிதங்களையுடையவன், எனனுடைய ஹருதயஸ்தனானான். இது எனனசேராசரசோதி? [ம

ஆறாம்பாட்டு—மாயன் இத்யாதி "காயமும் சீவனும் தானே, எனனுடைய தோளிணையானே" எனற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிக்கை - ஸர்வாந்தராதமா இத்யாதி

வ-ரு-வெ-ரு-ஸ்ரமாயா-நாரோஷ்ஷ-ந்வாராஷ-ரு-நாஸ் ஈ-ரு-ரா-ந்வாரடிஷ-ரு-நாஸ் கவஸ்ரு-ஷ-ஸ்ரெ-ரா-ரா-ரா-ரிஷயகாய-ரு-ஸ்வாஷ-ரு-ஸ்ரா-ஷ்ணவ்ரு-ஸ்ரா-வரோஹ-ரு-ஸ்ரு-ஸ்ரு-ஸ்

றும்யவாகக்மதுவே] - மறறுமாரேனும நானபெறறபேறு பெற்றருணடோ? நீர் பெறறபேறுதான எனஎனனில, [காயமஇதயாதி]-இது எனகிறா மேல [காயமும சீவனும தானே]-தேவமநுஷயாதி ஶரீரங்களும அவவவஶரீரஸததமான ஆதமாககளும அவனிடடவழகக [காலுமேரியும அவனே] - காறறும, தேஜஸ்ததவமும, இரணடே அஞ்சுககும உபலக்ஷணமாய, பூதபஞ்சகமும அவனிடட வழகக [சேயன] - ஸவயதநத்தாலே காணபாரககு தூரஸததனுயிருககும [அணியன] - அவனுலே அவனைக காணபாரககுக கைபபுதுநதணியனுயிருககும [யவாகக்மசிநதைககும கோசரமலலன] - தூரஸததனுமபடிகக எலலை சொலலுகிறது எத்தனையேனும அதிஶயிதஜ்ஞாநரா யிருகக மவாகளுகக்கும கணணுகக விஷயமாகாமையேயனறிகே, மநோரததுககும அவிஷயமாயிருகக்கும [தூயன] - இபபடியிருகக்கிறவன யஶோதாதிகளுகக "யஶிஶகொஷி" (யதிஶகநோஷி) - என னலாம்படியிருகக்கும [துயககன மயககன] - உகவாதார்கக ஸமஶய விபரயயங்களைப பிறபபிக

இது, ஈநெநெவவாகெ்ந "மறறுமயவாகக மதுவே" உதெ்ருகத்வுவுது "தோளிணையான" உதெ்ருகத்ரது உவஸம்லஷ்ருத உகி ஸுஶ்ருதெ உகிவடிஷி 'மாயன, என" உகிவஉஉயம ஹ்ருஷிநியாயாஷ - ஆஶசர்யமான இகி இது என்ன பெறபபேறு புருஷதிதாதபாயம இதேன்ன சேராசேர்நதி - எனனின தாதபாயம பெறுபபேறுனமைகு உபபாதகம - மற்றுமாரேனும் என்று அஃதுமற்றும்யவர்க்கும - யவாகக்குமோவெனறபடி என்னேன்னில் - இனியெனனெனனி லெனறபடி இது இதி - அநே - "எனனுடைதோளிணையான" உதெ்ருகத்ரராஶ்ருஶுதெ மேலெனறது - "தோளிணையான" எனறததைபபறற "காயமுமசீவனும" எனறு - ஜாதயேகவசநமாக அருளிசசெயகிறா- தேவமநுஷ்ய இதயாதி இவ்விரணடுமோதாமேயோ? ததரிநம எனன, இரண்டும் இதயாதி "சேயன"- எனறதின சாமாவதி - யவர்க்கும் இதயாதி "யவர்க்கும" எனற சஶபதாரத்தம-எத்தனையேனும் இதயாதி "சிநதைககும கோசரமலலன" எனகிற சஶபதாரததம - கணணுக்குவிஷயமாகாமையேயன்றிக்கே எனறது தூயன் - பாதலகாதாஹிதன நிஷ்கருஷடஸௌலபயகுண ஸஹித இதயாததஃ - இபபடியிருக்கிறவன் "தூயன" எனறு - "அணியன" எனறதுக கெலலையைசசொலலுகிற தெனறபடி 'உகவாதாரகு ஸமஶய விபரயயங்களைபபிறபபிகும்" எனகிற இடத்திலே ஓரைதிஹாஸம அருளிசசெயவா - படடாதிருவோலக்கதுக்கு பலகாலும ஶாஸதரியாயிருபபானொரு பராஹமணன சென்றுடியிருபபானுய, அவனைககண்டால படடரும "வாதாயோ போனுயோ" எனறு ஸாமாநயமே வயவஹரிததருளிசசெயவா, ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா பலகாலும ஸேவிக்க எழுநதருளுவா, அவரைககண்டால மிகவும க்ருபைபணணி ஆதரித்துக்கொண்டெழுநதருளியிருபபா இதனைபபலகாலுங்கண்டிருபபாரொருவா படடரை வாதுஸேவிதது, 'ஸவாமீ! தேவரீர திருவோலகததுக்கு வருகிற ஶாஸதரி பரவிததனுயிருக்கிறவன, அவன வாதால ஸாமாநயமாக வயவஹரிததருளுகிறது, ஒருஸாது ஸ்ரீவைஷணவா வாதாரொனறுல அவரை மிகவும பரதிபததிபணணி யருளுகிறது, இதிரண்டையு மெனக்கு அருளிசசெயயவேணும்' எனன, 'ஆனுல, எபபோதுமபோலே அவாக விரணடுபேரும நாளையும வருவாகள அபபோது நீயும எபபோதையுபபோலேபாரத்திரு,இரணடுஞ்சொலலுகிறோம்' எனன, அவரும்அபபடியே பாரத் திருக்க, மறறைநாள விடிவோறே அநதபராஹமணன பரதமவாதுஸேவிகக, அவனை யெபபோதையும் போலே வினவியருளி, 'நீராரைததான பாரததவமெனறு நினைதிருகிறது" எனன, 'சிறிதுபரமாணுகள பராஹமாவே பாரததவமெனறு சொலலுகிறது, சிறிது பரமாணுகள விஷ்ணுவேபாரததவமெனறு, சொலலு கிறது, சிறிது ருதானே பாரத்தவமெனறு சொலலுகிறது, ஆகையினுலே நமமாலே நிஶ்சயிககபபோமோ?" எனன, "நலலது" எனறிருநது, அவனபோனவாறே, ஸ்ரீவைஷணவா வழுநதருளி ஸேவிக்க, அவரையும் கருபைசெயதருளி, "தேவரீர ஆரைததான பாரததவமெனறிருபபீர" என்ன, "தேவரீர 'ஶரியபதிகாரா யணனே பாரததவம்' எனறருளிசசெயயுமே, அதொழிய அடியேன வேறொனறறியேன" எனன, "இனன மும்மகுததஞ்சமாகநினைதிருபபதென" எனன, "எமபெருமானுர திருவடிகளே உபாயோபேயம்' எனறு பாஸாதிததருளுமே, அதனையே தஞ்சமாக நினைதிருபபேன்" எனன, 'திருவுளமுகநது, "அபசாரதை ஸுமிததருள, திருமாலிரைகெழுநதருள' எனறு அருளிசசெயது பாரதிருநதவரைபபாரதது, கணமரோ 'இரு வாகுமுண்டானதாரதபயம, ஆகையாலே இவரைவணங்கவோ? அவனை வணங்கவோ, இபபடியனறோ ஸவ

acharya.org

கும் [துயககனமயககன] - துயககு - மனநதிரிவு "அருவினையேன" எனறு அகனற என மநஸ்ஸைத திரியவிடடு, "உனதேனமலருந திருபபாதஞசேருமாறு" எனனுமபடி திரியவிடடு எனனுடனே கலநதவன மயககம - கலததலும, கூடலும [எனனுடைததோளிணையானே] என்னளவில அங்ஙனனறிககே, திருவடிதிருததோளிலே யிருககுமாபோலே, இராநினறான (கூ)

ஏழாம் பாட்டு.

தோளிணைமேலுமநனமாபினமேலும சுடாமுடிமேலும
தாளிணைமேலுமபுனைநத தணணநதுழாயுடையமமான
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளருஞசுடரொளிமூரதி
நாளணைநதோனறுமகலான என்னுடை நாவினுளானே

ஆ—(தோளிணை) நமமோடு கலந்தருளுகைக்காக எமபெருமான தனனுடைய நிரவதிகமாய நிருபமுமாய ஸவாபாவிகமான அழகுகுமேலே, எனனோடே ஸமஶ்லேஷிக்கைக்காக தணணநதுழாயகொணடணிநது, ஒருகாலணமாதரம எனனைவிடில தரிக்கமாடடாத ஸவபாவனாய கொணடு எனனுடைய நாவிலேவநது புகுநதருளினானெனகிறார

ஓ—ஏழாமபாடடில, எனனோடு ஸமஶ்லேஷிகைக்காக திருதுழாயாலே திருமேனியெலலாம அலஙகரிததுகொணடு, எமபெருமான எனனுடைய நாவிலே வநது புகுநதானெனகிறார எனகிற ஸதுதிவிஷயமானானெனறுமாம

[கேளிணையொனறுமிலாதான] தனனுடைய ஸவரூபரூபகுணவிபூதிகளுககுத திரளவும தனியும ஒபபிலலாதான பூரணமான ஒபபிலலாதானெனறுமாம [கிளருஞசுடரொளிமூரதி]- கிளராநினறுளள ஒளஜஜவலயததையுடைய ஒளியேவடிவாக வுடையவன [நாளணைநதோனறுமகலான] - நாளதோறும அணைநது ஒருகாலும அகலுகிறிலன

ப—அநநதரம, நிரதிசயபோகயபூதனானவன நிரநதரமாக என நாவினுளளே யானானெனகிறார

தோளிணைமேலும - (ரக்ஷகமான) திருததோளகளிலும, நல - அபிமதவிஷயமிருநகும மாபினமேலும, திருமாபிலும, சுடர் - பேரொளிவெளஜஜவலயததையுடைய, முடிமேலும- திருமுடியிலும - தாளிணைமேலும - சேஷபூதா பிறறும திருவடிகளிலும, புனைநத - அணியபபடட, தண்ணந துழாயுடை - செவவிய திருததுழாயுடைய, அமமான - ஸவாமியாய கேள - இவவொபபனையழகுகுகுபபொருநதின, இணை - உவமை, ஒனறும இலாதான - ஒருபடியாலும இலலாதவனாய, கிளருமசுடர் - (ஸவாபாவிக தேஜஸஸோடே திருததுழாயினொளியுங கலநது) அபிவருததமான சுடரானவிடுகிற, ஒளிமூரதி - தேஜோமயதிவயவிகரஹததையுடையனானவன, நாள - நாடோறும, அணைநது - கிடடி, ஒனறும - சிறிதும, அகலான-

ரூபஸத்திதியிருநதது' எனறருளிசசெயய, அவரும கருதாததாரய்ப்போலானென்று "அடியேன" எனறத தோடே சேர அவரருளிசசெயகிறார - துயகக்குமனத்திரிவு இதயாதி திரியவிடுகையாவதென்னை, உன் தேனேமலரும் இத்யாதி கீழே, துயக்குமயக்குகளுக்கு ஸமஶ்லேஷபாயயபாதவரு சொலலி, துயககு - மனத திரிவு, மயககம - கலவியாகவுமருளிசசெயகிறார - திரியவிட்டு இதயாதி என அளவில அங்ஙனனறிகே யெனறது - 'துயககனமயககன" எனறதின பூரவார்ததததைக்கடாக்ஷித்து த்விதீயார்ததத்துக்கு, மயககெனற தின சாமாநாதி - "தோளிணையான" எனறதெனது கண்டுகொளவது அங்ஙனனறிகே - வைதகையாதர மன்றிக்கே காயமும சேவுலமெனறு தொடங்கி, அது மற்றும யவாகுமே எனறு அநவயா (ஈ)

acharya.org

அகலாதவனாயகொண்டு, என னுடை நாவினுளான - எனஜிஹ்வாஸகதாநத்திலேயானான கேள-பொருததம

இ —ஏழாமபாடடில, நான உகநதபடியே அலங்கரிததுகொண்டு,என்னுவிலே வநது புகுநதான எனகிறார

[தோளிணை இதயாதி] அபிமதவிஷயதைத யணைவார புழுகு நெய ஒடடிககொணடு போமாபோலே, நாம உகநதபடியே திருததுழாயாலே திருமேனியையெலலாம அலங்கரிகது வநத படி. [தோளிணைமேலும] - 'ஸுமாஹாவரிஷ்ஸுஜெ' எனகிறபடியே அணைகுநதோளகளிலும, [நனமாமினமேலும்] அவன அபபடி அணைகைககுப பறறுசான பிராடடி யிருககிற திருமாவிலும [சுடாமுடிமேலும்] - இவவணைக்கைதான வருததவிஷயமாகிலிறே புருஷாரதமாவது, அநதபோஷிதவபரகாமகமான ஸாவாதிதவ லகஷணமான திருவபிஷேகததிலும [தாளிணை மேலும்] - அநதபோஷிதவததுககுத தோறறுவிழும திருவடிகளிலும [புனைநததணணநதுழாயுடை யமமான] சாதனின திருததுழாயையுடைய ஸாவேஶவரான இதுதான ஸாவாதிகதவ லகஷணமிறே [கேளிணையொனறுமிலாதான] - "கேழெனறு - அழகும, நிறமும, ஒளியும கேழெனறதனை - கேழாகவி, அதனாலும ஒபபாய, இணையொனறும ஒபபைச சொலலுகிறதாய, நிரவயவம ஒபபிலலை, ஒருவகையாலும ஒபபைச சொலலபபோகாது" எனபாகள "கேழெனறு - உறவாய, இணையெனறு-சோதிபாய, ஸாவதா ஸாதருஶயஞ சொலலலாவதொனறிலலை" எனபா படடா [கிளருஞசுடரொளிமூரதி] சுடரெனறும, ஒளியெனறும - பாயாயம மிகுகவொளி யெனறபடி ஒபபணிமிகையான வடிவையுடையவன [நாளணைநதொனறுமகலான] நாளதோறும அணைந்து ஒருகாலும அகலுகிறிலன [என னுடை நாவினுளானே] எனகுஸதுதிவிஷய மெனனுதல, என னுடைய நாகவினுளளே நினறு னெனனுதல

ஈடு — ஏழாமபாடடு நான உகந்தபடியே அலங்கரிததுகொண்டு வந்து என்நாவிலே கலந்தானெனகிறார

[தோளிணையிதயாதி] அபிமதவிஷயம இருநத இடததுககுப போவார அவாகள உகநதபடியே பூசிபபுவாத்தி யொபபிததுககொணடு போமாபோலே, ஆழவாருகநதபடியே திருததுழாய மாலையாலே அலங்கருதனைய வநதானையிறறு இவா உகபபதும் அதுவே, அவனகொபபேபதும அதுவே

ஏழாமபாடடு —தோளிணை இதயாதி இபபாடடுகெகு வாகயாரதமாவது நானுகநதபடியேஅலகரித்துக்கொண்டு வநது எனனுவிலே கலநதானெனகிறாரெனறு இவருகநதபடியே பொபபிததுககொணடு வருகைககு ஹேதுவேது? எனன, அபிமத இதயாதி இவரபிமதாரகையாலே யெனறபடி பூசிபபுலர்த்தியொபபித்து இதி-ஈதுஷ்டாஹுஸ்வெந "வராஹராயிராஹெண" "ஸ்ரிதயாவாஸுதஶாவி" "தம் வெஶ்ரவணஸுதாஶம்" உதிஶ்ரோகதுயஹுஷ்வுழ ஸமவஷஹிதவிஷயஃ வராஹராயபு உதுதுவ்ரோணஸ்வெந, "எனனதுனைதாவியும - உனனதெனனதாவியுமினனவண்ணமே நினறுய - எனனதாவி மேலேயாய" உதுயாதிகம் ஹுஷ்வுழ, தாஸுஸீதாரோஹம்கு தஸ்வெநாமஸ்நம் வராஹராயபுஸ்யாதுஸ்ரிஷ்டம்கிம் ஸமவாநவிதஸ்வெவடிஷாதிகிகிதுதுராஹ - இவருகபபதும் இதி இதுககு பாயாணகள-। ।ளூர்தி இதயாதி திருவிருததம (உச)பெரியதிருவடியை நடததும ஸுபாவனான க்ருஷ்ணனுடைய மதுஸயாகியான திருததுழாயினுடைய வடடணித்தவாயையுடைத்தான மலரிலே அபிநிவிஷடமான நெஞசோடேகூட வண்டுதிவளும் இதயாதி-வணடுகள பதுபாநமபணணி, ரஸாயனவேவை பணணினறபோலே ஒளிவிடமெபடியான திருததுழாயைக கொடுக்கிறிலீர விரைமட்டலர் இதயாதி - பரிமளமும மதுவும பரவின செவவிததிருததுழாயொனனுகிறகும இதுவும திருத்தாயாவாரதையாகிலும, "எனனும" எனறு - மகள் ஆஸ்சபபடுகிறதாகச சொலலுகையாலே,' இவாதாம" எனனகுறையிலையிறே கண்ணன்கழல் இதயாதி - க்ருஷ்ணன திருவடிகளில திருததுழாயை, விரஹவைவாணயமாகிற பொனனுவசெயயபபடட

acharya.org

யிறே புளஞாதிகளுருந துழாயககோயலவாய மலாமேல் வனதத்தை யுடையராயிருபபா; திருததாயா
சொலலுமபோதும் "வணடுதிவளும தணணநதுழாயரோடா" எனனும, இவாதா விரைமட
லா தணடுழாயெனனும, கணணனகழல துழாய போனசேயபூண மேனமுலைககென்று மேலியுா
அவனும் "தனமனனுநீளகழலமேல தணதுழாய நமககனறி நலகான" எனறு இவாககலாத
கோடான [தோளிணைமேலும] - "ஸ-ாமாலம்வரிஷவ்வஜெ" [ஸ-ாகாடம பரிஷஸ்வஜே
எனகிறபடியே அணைகககணிசிகிற திருகதோளகளிலும [நனமாரினமேலும] - அணைப
மவளிருகிற திருமாரபிலும [சுடாமுடிமேலும] - அணைததுககொண்டு நினறு மேலநோகபிப பாரத
வாறே தனனுடைய சேஷிதவபரகாஷகமா யிருகிற திருவபிஷேகததிலும [தாளிணைமேலும
புனைந்த தணணந்துழா யுடை யமமான] - தனனுடைய சேஷித்வதததை ஸ்ததிபபிகிற திருவடி
களிலும சாததின திருததுழாயையுடைய ஸாவேஶவரன சோளிணையிதயாதிகளுககு - பட்டா
'வீரராயிருபபா முறபட ஆயுததுககு இவோகள, அபபடியே திருகதோளகளுககிடடான, பரணா
களாயிருபபா அநநதரம அபிமதவிஷயததுககுஇவோகள அபபடியே பெரியபிராடடியா எழுநதருளி
யிருகிற கோயில கடடணததுககுக கோடேதான, ஆயுததுககும அபிமதவிஷயததுககுமஇடடாக
பினனைத தாநதாம விரியோகநகொளளுமிததனையிறே, ஆகையாலேதான சூடினான, பேஷப
பினனையடியாரிறே கைககொளளுவா, ஆகையாலே திருவடிகளுககுச சாததினான, ஆபததுகக
உதவுவா அடியாரிறே, தளாநது முரிநதும் சகடவசுரருடன் வேறுபபிளாது வியபபோருவாரடியாரிறே
நமமுடைய ஆபததுகளுககுத திருவடிகளே துணையாறறபோலே காணும அவனுடைய ஆபததுக
களுககும திருவடிகளே துணையானபடி' எனறு அருளிசசெயவா [கேளிணையொனறுமிலாதான]

ஆபரணசோபையையுடைய விபரலேஷாளறறமான தவணட முலைகளுகுகாராக வேணுமெனறுமசைபபடடு
அது கிடையாமையாலே க்ருஶஸரீரையாகாகின்றாள "அனனகொடுபபதுமதுவே" எனறதுககு பராமாணம
அவனும் இதயாதி தன்மனனுநீள இதயாதி-தனனுடையதாய ஆஶரிதரிருகதவிடததளவும செலலும திருவடி
களினமேலே மனனின ஶரமஹரமான திருத்துழாய மாலையறி யுகநது வேறொருவாகுக கொடான
"தோளிணைமேலும" உதயாதிகு உதியாசகம் பெயாவநதி - ஸ-ாமாலம்வரிஷ்வஜெ அணைக்கக
கணிசிக்கிற இதி-கதுகுகதி-ாவபராஜ்ஜ ஶாயபு - அணைபபிக்துமவள் - புருஷகாரபூதையாகையாலே
அணைத்துக்கொண்டுநின்று இதி 'ஸுயிராஜ்ஜயேகலா ஶவநா நாரீஶமெகவிஶ-மயாநுகியுளள ?
ஸ-ாயிகாரணிஸஹஸ்ர ஶரீரெஹ்ருஸ்ரீஸ-ாஷணஸவ ஶ்ரு ஶயாய ?" எனறதுஇவ்விடத்திலே அநு
ஸநதேயம திருவபிஷேகத்திலும் - கிரீடததிலும் தன்னுடைய சேஷித்வதததை இதி - "உனதேனைமலரு
திருபபாதம்" வடிவிணையிலலாமலாமகள பறறையிலலாமகள பிடிககு மெலலடியைக கொடுவினையேனுமபிடிக்க'
ஊதி ஹொமுகாதிஶயெந ப்ரூவெஹ்வெநய ஸ்வயம் கெஜ்ஜயபு ப்ரகிஸம்ஸ்யாஸி நளஹ-ுஸ்வா
ஶெஷிகம் ஸ்ரீரீக-ாரு பதஶ்ரணாவிகிஹாவ?தோளிணை இதயாதிகளுகுகு பட்டர் இதயாதிவாக்ய
ாலோகதியாயிருக்கச செயதே, தாதபரியாநதாமாயுமிருக்கிறது, அபபடியே திருகதோளகளுகுகு ஶஸகசசக்ராத்ய
யுததாகைகளாகையாலே கோயில்கட்டணம் - அநதபுரம் 'ஶெயஜஶஶி ஶிவெம ஶரு ஷாகிதஸ்ஸ்வம்ஸ-ா
ணிஸரவிகாநமகளஸ-ாஸ்ஸ்ரிவெழ । ஷ-ாஜெயுஷவிஷாணொஸ்ஸெவெஹி ஹ்ருஸ்ஸுஹ்ரீயெ
ஹ்ருஹஶ-ாவொஸ்ரஜ்ஜஸ்வ ஹ்ருஸ்ஸெஹாரு ' ஶேஷம்-பின்னை இதயாதி ரமேஸ்ரதிரு ஶரணளஷாஸ்
கிம் ஷாஸ்ரவா ஶரணளஸ்ரூாதிரம் ஷாஸ்ரநாரம்ஸ்ரஹொமொவகுரண ஸ-ுகஶாயுாதிகை
ஷாதஸ்ரு்கிகி ஶஷ்ரூஉயஸ்ரவரிஹரஸ்ரஸ்ரஹ - ஆபதுதுக்கு இதி அபபடி பலகே உதவினது
என்ன, தளர்ந்தும் இதயாதி ஶகடாஸுரனுடைய கடடளையது கோபபுக்குலைது நடுவே முறிநதும வேறுபடு
பிளந்துஉருமாயுமபடியாகத திருவடிகளைக காயகொணட ஸவாமியானவனே நம்முடைய ஆபத்துகளொழிய
அவனுடைய ஆபததுகுகு துணையோ? என்ன, நம்முடைய இதயாதி துணையானபடியென்று - 'பட்டாருளிக
செயவா' எனறு அநவயம் கேளிணையொனறுமிலாதான் ஸாரூயம்ஸ்ரிவியம் ஸவ-ாகாரஸ்ரஸ்ரூயெகாகாரு

acharya.org

கேளஎனற இத்தை - கேழஎனறுகி, அதாவது - ஒபபாய, இணையெனறும ஒபபாய, திரளவும தனிததனியும ஒபபிலலாதானெனனுதல , அனறிககே, கேளஎனறு - உறவாய, சோநதவோபபில லாதான எனனுதல [கிளரும] - ஆறறுபபேருககுபபோலே மேலமேலேனககிளராநிறபதாய நிர வதிகதேஜோரூபமான திவுயமங்களவிகரஹததை யுடையவன "சுடர்" எனறும, "ஒளி" எனறும - பாயாயம இரணடாலும - மிககவோளி யெனறபடி ஒளி - பேரழகு [மூாததி] - கீழசசொனன ஒபபனை மிகையாமபடியான வடிவை யுடையவன [நாளணைநது] - நாளதோறும வநது கிடமேததனையலலது காலவாங்கமாடடேகிறிலன [எனனுடை யிதயாதி] எனனுடைய ஸ்துதிவிஷயமானனெனனுதல , அனறிககே, "வாஸி திஷ்டது" [வாசிதிஷ்டடந] எனகிறபடியே, எனனுடைய வாகிநதரியததுககு விஷயமானனெனனுதல (எ)

எட்டாம் பாட்டு.

நாவினுள்ளநினறுமலரும ஞானககலைகளுககேலலாம
ஆவியுமாககையுநதானே அழிபபோடளிபபவனதானே
பூவியலநாலதடநதோளள் பொருபடையாழிசஙகேநதும
காவிநனமேனிககமலககணணன என்கணணினுளானே

அ—(நாவினுள) ஸாஙகஸகலவேத பரதிபாதயனுய நதஸவரூபஸததிதி பரவ ருகதிஹேதுபூதனுய நிகிலஜகதுதயவிபவ லயலீலனுய புஷபஹாஸஸுகுமாரனுய சதுரபுஜனுய ஶஙகசகரகதாதரனுய இநதீவரதளஶயாமனுய கமலபதராக்ஷனுயிருநதவன, எனகணணுககுளளே புகுநதருளினு னெனகிறார

ஓ—எட்டாமபாட்டில, ஸாவவிதயாஸதலங்களுககும ஶபதாரதத ஸமபநதநியமங களையும, அவறறினுடைய ஸதிதி ஸமஹாரங்களையும பணணும ஸவபாவனான எமபெருமான, என கண்ணுளளே வநது புகுநதா னெனகிறார , எனகணணுககு விஷயமானு னெனறுமாம

[நாவினுளநினறு மலரும ஞானககலைகளுககேலலாம] ஜிஹவாகரத்திலே விகஸியா நின்றுள்ள விதயாஸதலங்களுக்கெலலாம ஆவியாகிறது ஆததம ஆசகையாகிறது ஶபதம அழிபபோடளிபபாவது விதயைகள கெடாமே சாககையும, லேஙகதோஷாதிகளாலே ஸவரூபம அநயதாபாவிதநால அதகை ஸமஹாரிக்கையும [பூவியல நாறறடநதோளன] திருமாகெகளாலே அலங்கருதமான நாலு திருததோளகளையுமுடையான [பொருபடையெனறு தொடங்கி] - யுதத ஸாதநமான திருவாழியையும ஶரீபாஞசஜநயதததையும ஏநதும ஸவபாவனுய், ஒருசாயல நெயத

ஸாஶ்ரயணெதி தஸ்ரஹஸ்யவிஶேஷாஶ்ரயிகிஷுவி ஸாஶ்ரயஸ்ய நாஸ்தீதி வ்யுதாஸோயம் ஸுநு ரூபவிஷ்ணுஹ்ருதயகுநவஷாயோ ஹுஸ்ய நாஸ்தீதி இதி ஏவ உறவு ஸதருஶம "நிரவதிக தேஜோரூபமான" எனறதை உபபாதிக்கிறார-சுடரென்றும் இத்யாதி அநதநாதாம ஒளி பேரழகு எனற அதாவது - ஸமுதாயஸௌநதாயம "புனைநத தணணநதுழாயுடையமமான' எனறவநாதாம வடிவைசசொன னதுகுபாவம - கீழ்சசொன்ன இதயாதி ஒன்றுமகலான் - ஏகதேஶமுமகலான ஸ்துதிவிஷயமானன் - நாவாலுணடான ஸ்துதிககு விஷயமானனு வாகிந்தரியததுக்குவி ஷயமானன் எனறது அநதாயாமியானு னெனறபடி வ்யூஹஷாரணுகெ சுதுயபாதி ஹ்ரஹணெ', 'யொவாஸி திஷ்டது வாவொஹரு', ஊ தயாதி, ஸ ஸேஷகுயபு (எ)

acharya.org

லோடொக்க அதிகாடிலை அநாதிதவிலக்ஷணமான திருமேனியும், நாரணாபூர்வபாலே யிருந்துள்ள திருக்கணைகளையு முடையான

ப — அநந்தரம், தாமரையேகாஹகதோடே "ஹக்ஷ்வஷிகிஷ்டு" எனகிறபடியே எனக்கண்ணுக்குள்ளே யானு னெனகிறார்

நாவினுள்நின்று நாவினிடத்திலிருந்தும், மலரும் - பரவும், ஞானம் - ஜ்ஞான ஸாதனமான, கலைகளுக்கெல்லாம் விஷயீஸ்தாநங்களுடையன, ஆவியும் - உயிரான ஆக்கையும், ஆக்கையும் உடையான ஶப்தமும், தானே தானிடட வழக்காய, அழிபபோடு அளிபபவன தானே-அவற்றினுடைய உத்பத்தி விநாஶங்களும் தானிடடவழக்கானவனுய, பூவியல பூமாருத, நால கடநதோளன நாலு பெரியதோளகளையுடையனுய, (தோளகளிலே), பொரு - ஆஶரிக விரோதிகளைப போக்குகைக்கு, படை ஆயுதமான, ஆழி - திருவாழியையும், சங்கு - திருச் சங்கையும், ஏந்தும் - ஏந்துமவனுய, காவி - நெய்தல்போலே, நல - நன்றான, மேனி - திருநிறத்தை யும், கமலம் - கமலம்போன்ற, கணணன - கணகளையுமுடையவன, எனக்கணணிணுளான - இவ்வழ கோடே எனக்கணணுக்குள்ளே யானுன பூவியலென்று - பூவின ஸ்வபாவமான மாகாதவத்தைச் சொல்லவுமாம

இ — எட்டாம்பாட்டில, அது ஸாதமிதத்தவாறே எனக்கணணுக்கு விஷயமாஞ் னெனகிறார்

[நாவினுள நின்று இதயாதி] - ஜிஹ்வாகாரத்தில விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான விதயாஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் [ஆவியுமாக்கையுந்தானே] ஆவியென்று - ஆத்மா ஆக்கை யென்று - ஶரீரம் அந்தத்தையும் ஶப்தத்தையுஞ் சொல்லுகிறது ஆக, ஶப்தாதிக ஸ்பர்ஶாதிக நியமம் அவனிடடவழக்கென்றது [அழிபபோடளிபபவன தானே] - விதயைகளை பாவாத்திப் பிதது அழியாமே காக்கை - அளிக்கைக்காகிறது அழிக்கைக்காகிறது - லோகத்தோஷாதிகளாலே ஸ்வரூபம்அநயதாபவித்தால, அவற்றை ஸமஹரிக்கை [பூவியலநாலதடநதோளன]- பூவை இயல வாக வுடைத்தாய நாலாயத் சுற்றுடைத்தான தோளையுடையவன [பூவியல] - பூவாலே அலங்க ருதமானதோ ளென்னுங்கால, பூவை யொழியச்செல்லாக் ஸௌகுமார்யத்தைச் சொல்லுகிறது [பொரு படை யாழிசங்கேந்தும்] - பணைத்த கலாபத்தை பரபபுமாறபடுத்தாறபோலே யாயிற்று திவ்ய ஆயுதங்க ளிருப்பது பொருபடை - யுத்தஸாதநங்களானவை [காவிநன்மேனி] - காவி - நெய்தல் காவி உபமாநமாகப் போராதபடியான நன்றான திருமேனி [கமலக்கணணன] - ப்ரயோஜநாந்தரங்க ளான ஸர்வேஶ்வரன [எனக்கணணிணுளானே] - எனக்கண்ணுக்குள்ளே ப்ரகாஶிக்கிறானுதல், கண்ணுக்கு விஷயமானு னெனனுதல்

ஈ — எட்டாம்பாட்டு ஸகலவிதயாவேதயனான ஸர்வேஶ்வரன், பரமாணுக்களாலே காணக்கடவ வடிவை எனக்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினு னெனறார்

[நாவினுள் இதயாதி] - ஜிஹ்வாகாரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள ஜ்ஞாநஸாதநமான விதயாவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம் [ஆவியுமாக்கையுந்தானே] - ஆவி எனகிறது - அர்த்தத்தை. ஆக்கையெனகிறது - ஶப்தத்தை 'இவ்வர்த்தத்தை இஶ்ஶப்தம் காட்டக்கடவது' எனறு நிய

எட்டாம்பாட்டு — நாவினுள் இதயாதி ஸகலவித்யாவேதயனான எனறது - "கலைகளுக்கெல்லா மாவியு மாக்கையுந்தானே" எனறதைப்பற்ற இஸ்ஸாமாநாதிகரணயத்துக்குநிபந்தநம் - பாதிப்பதயபாதிபாத கபாவம் ஆவியோடேகூடின ஆக்கையிலுலே பாதிபாத்யனென்றபடி பரமாணுக்களாலே- "ஸூக்ஷ்மகுணம்" "யஶ்சாகவ்யாஸம்வ்யாபாரீகுணேவேக்ஷிணீ" இதயாதிகளாலே

'ஆவியுமாக்கையுந்தானே" எனறஸாமாநாதிகரணயம் நிரவாஹயநிரவாஹகஸர்வ நிபந்தநமாக அந்த நாந்தரம் - இவ்வவர்த்தத்தை இதயாதி இந்தப்பக்ஷத்தில, ஞானக்கலைகளுக்கபேக்ஷிதமான ஆவியுமாக்கையை

acharya.org

மிதுவிடடானவனுயிறறு ஆக, ஸபதாரதஸமபநதம அவனிடடவழககாயிறறு [அழிபபோடளிபபவனதானே] - மநதமதிகளான சேதநருடைய பரதிபசதிதோஷங்களாலும் லேககதோஷங்களாலும் பாடபேதங்களாலும் இவையுருமாயுமளவிலே ஸமஹாரிததும், அபேக்ஷிதஸமயததிலே ஸருஷ்டிததும போருகிறுனதானே 'அலலாத ஸருஷடி ஸமஹாரங்களைச சொலலுகிறது' என பாரு முண்டு [பூவியலஇதயாதி] பூவாலலலது சேலலாதபடி ஸுகுமாரமாய, கலபகதரு பணைத தாறபோலே நாலாய, சுறறுடைததாயிருககிற திருததோளகளையுடையவன பூவியல - பூவாலே அலங்கருதமான தோளேனனுதல, பூவையொழியசசெலலாத ஸௌகுமாரயதததையுடையவ னேன னுதல [பொருபடை] - பணைததுபபூதத கலபகதருபபோலேயாயிறறு யுதததுககுப பரிகரமான திவயாயுதங்களைத தரிததால இருककுமபடி பொருபடை யுததஸாதநங்களானவை [காவிநன மேனி] அவவாயுதங்களாலே விரோதியைபபோகக அநுபவிககும வடிவழகு [நனமேனி] - காவி, வடிவழகுககு உபமானமாக நேரில்லாமையாலே "நனமேனி" எனகிறார் [கமலககணண னேனகண்ணினுளானே] இவாகணவடடமொழியப புறமபேபோனல் கணவடடககளளனமே. பெருவெளளததிலே யொரு சுழிபோலே திருककணகள [எனகணணினுளானே] பராகருத விஷயங்களை அனுபவிததுப் போநத என கண்ணுகதத தனனை விஷயமாककினுன (அ)

ஒன்பதாம் பாட்டு.

கமலக்கணணனேன்கண்ணினுள்ளான் காணபனவனகணகளாலே
அமலங்களாகவிழிककும ஐமபுலனுமவனமூர்ததி
கமலததயன்நமபிதன்னைக கணணுதலானேடுமதோறறி
அமலத்தெய்வத்தோலேகமாककி எனநெறறியுளானே

மவனிட்டவழ்கெனறபடி பலிதம - ஆகஇதயாதி, ஏகாரததமாதல ஞானककலைகளையழிபபானென? என்ன, மநதமதிகளான இத்யாதி இத்தோஷங்களாலே உருமாயாதவிவறறை யதாவாக ஸருஷடிக்கைककாக ஸமஹாரிக்கு மெனறபடி இவை எனறது - விதயாவிஶேஷங்களை ஸமஹாரிகிறது கலியுகாததததிலே, ஸருஷடிककிறது கருதயுகாதியிலே யெனறபடி அல்லாதஸருஷடிஸம்ஹாரங்களை - ஜகதஸருஷடிஸமஹாரங்களை பூவியல் - இயலவு - ஸஸபாவம பூவினஸஸபாவமான ஸௌகுமாரயதததையுடையவெனறு, முநதினவாததம பூவாலலலது சேல்லாத வென்றது - ஸௌகுமாரயோபபாதநம சேல்லாத - தரியாத தவிதியார்ததததில, இயலவு - அலங்காரமாய, பூவாலேயலங்கருதமானதோள எனறபடி பாதமாரதத விவரணம்- பூவையொழிய இத்யாதி "ஏதும" எனறதுककு ஹாவம - பணைத்து இதயாதி தடம் - பெருமை "பொருபடை" என்றதுककு அர்த்தம - யுத்தஸாதநங்களானவை எனறு ஆயுதாநகதரம திருமேனியைசசொனனதுककு பாவம - அவ்வாயுத இதயாதி, காவி - செயதல "நல" எனகிற விஶேஷணத்துककு பாவம - காவி வடிவழகுக்கு இதயாதி காவியிலவிலக்ஷணமான மேனியெனறபடி "ஏஷ, கா-நா-ந-நம" இதிவத சநதாராதகாநதாநநம "கணணினுளானே" எனகிற அவதாரணாரதம - இவர்கண்வட்டம் இத்யாதி கண்வட்டம் - சக்ஷுராவிஷயப்ரதேஶம கண்வட்டக்கள்ளன் ஆவது - ஸர்வேஶதவனுककொனறு வேண்டியிருக்க, செயயாவிடடால அவனகணமுனனே வா பபபடுமாபோலே, "ஹ்ரீரொஷாஹிஶரீரதாயா" எனகிறபடியே தருஷடிவிஷயமாக பபபடுகை யெனறு ஸ்வபாவாரதம சாவுக்கு, கண்வட்டக்கள்ளன் - டுகசாலையிலே கருதரிமபபணம்டிककிறவன கண்வட்டம் டுகசாலை திருமேனியைசசொனன அநநதாம திருककணகளைசசொனனதுककு பாவம - பெருவெள்ளத்திலே இத்யாதி "என" எனறதுककு பாவம-ப்ராக்ருத இதயாதி காவினுள நினறு மலருமெனறு தொடரகி, அளிபபவனதானே, பொருபடையாழிசசகேதநம பூவியலகாலதடாதோளன காவினமேனி இத்யாரபய அரவயர (அ)

acharya.org

ஆ — (கமலகணனான) பரமபுருஷனாகி ஸத்தாவராதமான ஸகல ஜகத்தையும் படைத்தருளின கமலகணனான, என்கண்ணிணையிலே புகுந்தருளினான், நானும் அவனை என் கண்களால காண்பதற்கு, அவனும் தன்னுடைய ஸ்ரீதளமான அழகிய திருக்கண்களாலே என்னுடைய ஸமஸ்தஸந்தாபங்களும் போம்படி என்னைக் குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான் இப்படி மற்றுமுள்ள ஸர்வோத்தாதிஸகலகரணங்களாலும் அவனையே புஜிக்கப்பெற்றேன் நிரதிசயமான நிர்வ்ருதி எனக்கு ஸாதிதமாயிற்றே, பின்னை என்னுடைய [illegible] கிறார்

ஓ —ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸர்வ ஸர்வேஷ்டாவான எம்பெருமான், என் நெற்றியிலே வந்து நின்றான் என்கிறார்.

[காண்பன் என்று தொடங்கி] - நானும் அவனைக் காண்கிறேன், தன்னைக்காண வல்லேனாம்படி நிர்தோஷனாக என்னை நோக்கி யருளாநின்றான், அவனுடைய திருவழகைக் கண்டு என் இந்த்ரியங்களும் அவனுக்கு ஸர்வாங்க விதேயமாயிற்றன [கமலக்கயன் என்று தொடங்கி] - கமலாஸனனாய் பரதாரனான பரமபுருஷனை லலாடநேத்ரனான ருத்ரனோடுங்கூடத் தோன்றுவித்து ஸர்வபரிகரனான தேவர்களோடுங்கூட லோகங்களையெல்லாம் உண்டாக்குமவன்

ப —அநந்தரம், என்கண்களிலே நின்று பிரகாசியா நிற்கச்செய்தே, ஸகலஜகத் ஸ்ரஷ்டாவானவன் என்னுடைய லலாடமத்யத்திலே யாண்டு நின்றான்

கமலகணனான கமலகணணனானவன், என்கண்ணிணையுள்ளான் என் கண்ணுக்கு விஷயமாகாநிற்கும், (அதாவது "நயக்ஷுஷாபஶ்யதி" என்கிற நிலைமையிலாகிறது), காண்பன் - நானும் அவனைக் காண்கிறேன், (அதுகண்டு), அவன் - அக்கமலக்கண்ணன், கண்களாலே தன் கண்களாலே, அமலங்களாக - அழுக்காறாகி மலம் போம்படி, விழிக்கும் - பார்த்தருளா நிற்கும் (அதனாலே), ஐம்புலனும் - சப்தாதிகளியமும் இந்த்ரியங்களோடு வாசியற, அவன் மூர்த்தி - அவனுக்கு பரகாரதயா போஷணமாயிற்று, (இப்படி செய்கவன் என்னில்), கமலக்கண் கமல ஸம்பவனைக்கொண்டு, அயன் - அஜனென்று பேராய, நான்முகன் - ஸ்ருஷ்டியாதியுக்த ஜ்ஞாநாதி பூர்ணனான பரதாரனை, கண்ணுதலோன் - லலாட நேத்ரனான ருத்ரனை, தோற்றி - தோற்றுவித்து, (அவர்கள் முதலாக), அமலம் - ஸர்வோத்தரைகளான, கொடுவதோடு - தேவதைகளோடே, உலகம் - லோகங்களையும், ஆக்கி - ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்வபாவனானவன், (இந்நிலைக்கு ஒவ்வாதே), என் - என்னவாயவைகளை நாயகனான, நெற்றியுளான் நெற்றியிலே யாண்டு உலகமாகியென்று - போ, கண்ணுதலோன்றோமென்று - ருத்ரனுடைய அபரகாரதவம் தோற்றுகிறது

இ—ஒன்பதாம்பாட்டில், ஸ்வஸங்கல்பைகதேஶகத்திலே ஸர்வகரணையும் உண்டாக்கினவன், என்னுடைய ஶரீரைகதேசத்தைப் பற்றித் தான் உள்ளுக்கு நின்றானாயிற்று என்கிறார்

[கமலகணனை என்கண்ணிணையுள்ளான்] - புண்டரீகாக்ஷனை ஸர்வேஶ்வரனை என் கண்ணுக்கு விஷயமானான், 'நிராலம்பநக்ஷுஷாபஶ்யதி' என்கிற மாயாதை குலைந்தது [காண்பன்] - நானும் அவனைக் காண்கிறேன் காண்பன் என்கிற விடம் - வாதமாகாது நீ காண்பவல்லையாயிற்று எதனாலே? என்னில், —[அவன் கண்களாலே அமலங்களாக விழிக்கும்] அவன் திருக்கண்களாலே நிர்தோஷனாம்படியும், காண்பவல்லேனாம்படியும் விஶேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணினான் விஷயபரவணமான இந்த்ரியங்களை செய்கிறேன் என்னில், [ஐம்புலனும் இதியாதி] - அவையும் அவனழகைக்கண்டு அவனுக்கு ஶரீரவதவிதேயமாயிற்றன அவனைக் காண்பதற்கு முன்பு அவிதேயமானவை அவனைக்கண்டவாறே விதேயமாயிற்றன

acharya.org

மாயிறறின [கமலததயன இதயாதி] கமலோதபநனுகையாலே அஜனுய, ஜஞாநாதி பரிபூரணுய பரதாநனுனவனை, லலாடநேதரனேடே கூடத தோறறுவிதது [அமலததெயவத தோடுலகமாககி] - ஸதவபரசுரரான தேவாகளோடே ஸாவலோகங்களையும உண்டாககும ஸவபாவன [எனனெறறியுளானே] தனனை யொழிநத ஸகலாதமாககளும தனனைப்பறறி யுண்டாமபடி யிருககிறவன, எனஶரீரததில ஏகதேஶததைப் பறறி வாதநியாநினறான

ாடு ஒனபதாமபாடடு கணணில நினறநிலை ஸாதமிததவாறே என நேறறியிலே வநது நிலலாநினறு னேனகிறா

[கமலகதணணனேன கணணினுளளான] புண்டரீகாக்ஷனுனவன என கணணுககு விஷயமானுன "நயக்ஷுஷாமுஹுயதெ" (நசக்ஷுஷாகருஹுயதே) எனகிற மாயாதை குலைநதது அவன அவவடிவை உமமுடைய கணணுகக விஷயமாககினுனுகில, நீா பினனைச செயவதென? எனனில,—[காண்பன] - நானும கணடு அநுபவியாநினறேன இவவிலக்ஷண விஷயததை நீா கணடநுபவிகக வலலீரானபடி எங்ஙனே? என்ன,—[அவனிதயாதி] அவன தனதிருககணகளாலே, எனதோஷமெலலாங கழிநது நானகாணவலலேனுமபடி குளிரககடாக்ஷியாநினறான ஆனுலும, இநதரியங்களேனறு சிலவுணடே காடசிககு பரதிபநதகங்கள, அவைசெயதது என? என்ன, [ஐமபுலனுமவனமூத்தி] - காடசிகக பரதிபநதகங்களான ஶரோதராதிகளும அவனிடட வழககாமபடி அவனுககு சரீரவதவிதேயமாய அங்கே படையறறன [கமலததயனஇதயாதி] - திருநாபிகமலததிலே அவயவதாநேந பிறநது, எலலாசிலும விஸஜாதீயமான ஜந்மததையுடையனுய, தனகக இவவருகுளளவறறை யுண்டாகக்மிடததில ஸாவேஶவரனைக கேளவி கொளளவேணடாதபடி நிரபேக்ஷனுன சதுாமுகனை லலாடநேதரனுன ருதரனேடே யுண்டாககி, அவவளவில பாயவஸியாதே, ஸதவபரசுரரான தேவதைகளோடே லோகங்களை யுண்டாககினவன "நேயயுண்ணி" எனனுமாபோலே, "ஆககி" என்றது - ஆககும ஸ்வபாவ னேனறபடி என னேறறியுளானே] - காமாநுகுணமாக ஜகததை ஸருஷடிததுவிடடான, பரயோஜநநிரபேக்ஷமாக என நேற்றியிலே புகுநதுநினறான (கூ)

ஒனபதாமபாடடு — கமலக்கண்ணன் இதயாதி இததாலபலிதத தாத்பாயம-நசக்ஷுஷா இத்யாதி

அவன் கண்களாலே அமலங்களாக விழிக்கும் - அககமலககணணனை தன கண்களாலே அஜஞாநாதி தோஷங்களெலலாம போமபடியாகக் கடாக்ஷியாநிறகு மிதி ஶபதாததால் கடாக்ஷியாநின்றான் ஆகையாலே காண்பன என்று அநவயம விஷயபபாவணய ஹேதுவாகையாலே இநதரியங்களை பரதிபநதகங்களெனகிறது படையற்றன - பரிகாரமாயிறறின படை - பரிகாம அவனுக்கு ஶேஷமாயிறறதுக னேனறபடி இப்படி அமலகளாக விழிக்கக்கூடுமோ? என்ன, ஸகலபததாலே ஸகலஜகதஸருஷடிபைப பணணவலல ஸாவேஶவரனுக்குக் கூடாததுண்டோ? என்று அவனுடைய காரணதவததை அருளிசசெயதுகொணடு, இபபடி ஸர்வாதிகனுயிருகிறவன பரயோஜநநிரபேக்ஷமாக என நெறறியிலே யிருகிறானெனகிறா - கமலத்தயன் என்று தொடஙகி என்று மேலுக்கு ஸஙகதி கண்டுகொளவது அஜஶபதாததம எல்லாரிலும் இதயாதி கமலததிலே பிறக்கையாலே - அஜனெனறு பேராகிறதெனறபடி. "நபி" என்றதினதாத்பாயம நனக்கு இதயாதி கேள்வி கொள்ளவேண்டாதபடி - கேடகவேணடாதபடி நுதறகணணனுமெ என்று அநவயித்து அருளிசசெயகிறா- லலாடநேத்ா இத்யாதி தோறறி - தோறறுவிததெனறு விவக்ஷிதது உண்டாக்கி என்றது நேயயுண்ணி இத்யாதி "ஆக்கி" எனகிறது - லயபபனறு, பரதமை கவசகாநதஶபத மெனறபடி அவதாரணாதம-கர்மாநுகுணமாக இத்யாதி விஷயஸருஷடி சொலலுகையாலே - காமநிபாதததவம விததமெனறு கருத்து பாயோஜநநிரபேக்ஷமாக அவவருகு போகநிலலாமையாலே பாயோஜநநிரபேக்ஷதவம விததமெனறபடி. க்ரமேண அநவயம் (கூ)

acharya.org

பத்தாம்பாட்டு.

நெறியுளநின்றெனனையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்களைச்சூடி
கறைதழுவாயமுடிக்கோலக் கணைபிரானைத்தொழுவார்
ஒறைபடுபிறையணிந்தானும் நான்முகனும்இந்திரனும்
மறையமரருமேலல்லாமவரது எனதுசிரியுளானே

ஆ—(நெறியுள) பரஹமேஷ்ட்டி ஸகலதேவதைகளும், நெறியுள நின்று எனனை அடிமைகொண்டருளுகிற இரண்டு திருவடிமலர்களைச் சூடிக்கொண்டு, கறைகழுவாய முடிக்கோலக் கணைபிரானைத் தொழுவார், அவனே ஸர்வேஶ்வரனாய அவ்வாபத் ஸஹாயகாமனான எம்பெருமான், எனநெறியுள நின்றருளின நிலை எனக்கு ஸாதகமாகாநின்ற, நெஞ்சே எனது உசியுளளே வந்து புகுந்தருளினனென்கிறார்

ஒ—பதாம்பாட்டில், பரஹமருஷிகளுக்கு அறவரியனாயுள்ள எம்பெருமான் தன்திருவடிகளை அவர்கள் கொண்டாடி எழுந்நிறக்கச்செய்ய அங்கே அநாதரித்து, காலை வந்து என உசியுளளே புகுந்தார் என்கிறார்

[நெறியுள நின்றெனது தொடங்கி] - நெறியுளளே நிற்கிற எனனை அளுகிற ஒழுங்கான மலர்களைப்போலே யிருக்கிற திருவடிகளை ஆதரித்துத் திருக்குழலில் செவ்வியாகவே சாதகியருளின திருத்துழாய தழைக்குமபடியான திருமுடியின அழகையுடைய கருஷ்ணனைத் தொழுவார்

ப—அநந்தரம், பரஹமரிஷிகளுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனானவன் எனனுடைய உத்தமாங்கத்திலே யானான் என்கிறார்

நெறியுள நின்று - அபிமுகமாயநின்று, எனனை - எனனை, அளும - அடிமை கொளளத்தாய, நிரைமலர் - (ஆஶ்ரிதரிடட) பூநிரையையுடையதான, பாதங்களை - திருவடிகளை, சூடி - (தங்கள் தலையிலே) சூடி, கறை-செறிந்த, துழாய - திருக்குழாயாகிற, முடி கோலம் - திருமுடியலங்காரத்தை யுடையனாய, கணைபிரானை - (ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் உபகாரகனான) கருஷ்ணனை, தொழுவார் - (அஞ்சலி பதாதி முகத்தாலே) ஆஶ்ரயிப்பார், ஒறைபடு பிறை - ஏககலாரூபமான பிறையை, அணிந்தானும் - சிரோபூஷணமாகவுடைய ருத்ரனும், நான்முகனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் - இந்தரனும், மறை - மறையுளள, அமரருமேலல்லாம் - தேவர்களெலலாருமே, (இப்படி அவர்களாலே தொழப்படடவன்), வந்து - அந்த நெறியுள நின்றும் வந்து, எனது உசியுளான - எனதலையினமேலேயானான்

இ—பதாம்பாட்டில், பரஹமரிஷிகள் தன்பக்கலிலே மேலவிழாநிற்க, அவர்களை அநாதரித்து என பக்கலிலே தான மேலவிழாநின்றான் என்கிறார்

[நெறியுளநின்றெனனை யாளும்] - எனனெறியிலே நின்று எனனை யாளுகிற, [நிரைமலர்ப்பாதங்கள்] - மலர்ச்சரங்களைப்போலே யிருக்கிற திருவடிகளை [சூடி] ஸர்வாவஸ்தித [கறைதழுவாய] - திருக்குழலின ஸம்பர்கத்தாலே தழையாநிற்கிற திருத்துழாய [முடிக்கோலம்] - கோலம் - அழகு ஒப்பனையழகை யுடைய திருமுடி [கணைபிரானை] - உபகாரசீலனான கருஷ்ணனை [தொழுவார்] ஸர்வேஶ்வரன ஆழ்வாரை யலலது அறியாது யிருத்தலையாலே, நெறியுளநின்று திருமுடிக்குட்போமபோது ஈடுபேயாயிறது பரஹமரிஷிகள்

acharya.org

தொழுவது ராஜாகளை அநதப்புரததில ஒருகடடில நினறும ஒருகடடுகுப போமபோது நடுவே வநது காயததுகுகு கடவா முகஙகாடடுமாபோலே [ஒறறை இதயாதி] ஒருகலா மாதரமான சநதரனை ஒபபனையாகவுடைய ருதரனும, சதுர்முகனும, இநதரனும, மறறுமுண டான ஸாவதேவதைகளும அவாகள தஙகள செலலாமையாலே தொழாநிறக அவாகளை அநாதரிகது, தான எனனை யொழியச செலலாதானுய வநது என உச்சியிலே புகுநதான

ரடு -பத்தாம பாடடு பரஹ்மாதிகள தனனைபபெறுகைககு அவஸர பரதீக்ஷராயத தமோறுமபடி யிருககிறவனதான எனனைப பெறுகைக்கு அவஸரம பாரதது வநது என உச்சியு ளானுன எனகிறுா

[நெறறியிதயாதி] - நெறறியுள நினறு எனனை யடிமை கொளளுகிற [நிரைமலாப பாதங்கள்சூடி] - மலரை நிரைததாறபோலே யிருகிற திருவடிகளை ஶிரஸாவஹித்து [கறறைத துழாயஇதயாதி] ஒருவாடல் மாலையைக கொணடுவநது திருமுடியிலே வைத்தாலும,திருககுழலின ஸபாஶததாலே சேவிபெறறுத தழையாநிறகும "தழைகுகுதுழாய" எனனுமாபோலே சேவிபெறறுத தழைகிற திருததுழாயோடே கூடின திருவபிஷேகததை யுடையனுய, தாஶரதீய மான வடிவையுமுடைய உபகார ஶீலனுன கருஷ்ணனை - நிரைமலாபபாதங்களைசூடித தொழு வார் [ஒறறைபபிறை யணிந்தானும] ஒருகலா மாதரமான சநதரனை ஜடையிலே தரித்து ஸாக பரதாநனுயிருகிற ருதரனும அவனுகது ஜநகனுன சதுர்முகனும, தேவாகளை மெயககாடடுகேகோண டிருகிற இநதரனும, மறறுமுண்டான தேவாகளுமெலலாம இபபடிஅவாகள தமோருநிறக தனனைபபெறுகைககு, அதேலலாம தான எனனைப பெறுகைககுபபடடுவநது, என உச்சியுளானுகா நிறகிறான ராஜாகளை அநதப்புரததில், ஒருகடடிலநினறும மறறைககடடேறப போகாநிறக, நடுவே அந்தரங்கா முகங்காடடித தங்காரியங்கோண்டுபோமாபோலே, இவர் திருநெறறியில நினறும திரு முடியேறப போகாநினறால் பரஹ்மாதிகள நடுவே முகங்காடடித தங்கள் காரியங்கொணடுபோ மிததனை (கo)

பதினேராம் பாட்டு.

உச்சியுள்ளேநிறகுமதேவதேவறகுக் கணணபிராறத
இசசையுள்செலலவுணாததி வணருருகூர்சசடகோபன
இசசோனனவாயிரதுள் இவையுமோபததுளாபிராறகு
நிசசலும்விணணபபமசெயய நீள்கழலசேனனிபோருமே.

பத்தாமபாடடு —நெற்றியுள இதயாதி "பரஹ்மாதிகள தொழுமபடி யிருக்குமவன "உச்சியுளான" எனறதுகுகுத் தாதபாய மருளிசசெயயா நினறு கொணடு, இபபாடடுகுகு ஸஙகதி பரஹ்மாதிகள் இத்யாதி "வநது" எனறத்தைபபற்ற, என்னைப்பெறுகைக் கவஸாம்பார்த்து எனறது

"தொழுவா" எனறு - அவாகள தமோரூபம, "வநது" எனறு - இவன தமோறுமம நிரைத்தூற் போலே - அடைவுபட நிறுத்தினுறபோலே கறறைத்துழாய் - கறறை தழைகிற பறிககபபடடதுழா யாகிலும, ஸபர்ஶவிஶேஷததாலே தழையாநிற்கக குறையிலலையிறே ஸமவாதம - தழைக்கும் இத்யாதி ஶபதாரதம - சேவிபெறறு இத்யாதி "கணணபிரானை" எனகிற த்விதீயாவிபக்திகுகு அநவயம காடடு கிறுா - நிரைமலர்ப்பாதங்கள் சூடித் தொழுவார் எனறு ஒறறைபபிறை - ஏகலாமாதரசநதரன மெய்க் காடடு - எண்ணிககை நெற்றியுள நினறெனனையாளுக கறறைத்துழாய முடிகுகோலக கணணபிரானை, ஒற் றைபபிறை தொடங்கி, அமரருமெலலாம நிரைமலாபபாதங்கள சூடித் தொழாநிறகசசெயதே, வநதெனதுசசி யுளான் என்று அந்வயிதது பாலம்-இபபடிஇவர்கள இத்யாதி தன்னைபபெறுகைக்கு இபபடி அவாகள தமோரு நிறக எனறு அநவயிபபது ஸதருஷடாநதவிவரணம - ராஜாக்கள் இத்யாதி சேஷசொனனதே அநவயம (கo)

acharya.org

ஆ —(உச்சியுள்ளே) இப்படி உச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனானவனுக்
இப்படிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமானுக்கு நிச்சலும் விண்ணப்பஞ்செய்
நீள்கழல் சென்னிப்பொரு மென்கிறார்

ஒ —நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்
எம்பெருமான் திருவடிகள் அவன் தலையிலே நாடோறுஞ்சேரு மென்கிறார்

[உச்சியுள்ளேநிற்கும் தேவதேவற்கு] தேவதேவனாயவைத்து என்னுச்சியுள்
நின்றவனுக்கு, என்னுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே அயர்வறும்மமரர்க்கு எளிப்பதியானான் என்றுமாம்
[கண்ணபிரான்றற்கு] - உள்ளத்திலே படும்படி அமைத்து.

ப —அநந்தரம், இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்பலமாக நிகமமான பகவத்ப்ராப்தியை
ளிச்செய்கிறார்

உச்சியுள்ளே நிற்கும் - (இப்படியே) உச்சியிலே நிற்கும்வண்ணம், தேவதேவற்கு
தேவதேவனுமாய, கண்ணபிரான்றற்கு - கண்ணபிரானுமான (பரமவ்யோமநாதனை
னுக்கு), இச்சை - (தம்பக்கல் அவன் பண்ணின) அபிநிவேசம், உள் தம்முடையவர்களோ, செல
நடக்க, உணர்த்தி - அத்தை அவனுக்கு அறிவித்து, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார்,
சொன்ன ஆயிரத்துள் - அருளிச்செய்த இந்தவாயிரத்துள், (அவனுடைய ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்
சகமான), இவை இந்த, ஓர் - அக்விதீயமாயுள்ள, பத்து - பத்தையும், எம்பிரான்றற்கு - எம்பெ
மானுக்கு, விண்ணப்பஞ்செய்ய - விண்ணப்பஞ்செய்ய, நீள் - (ஆஶ்ரிதரிருந்த விடத்தை
வருவதான, கழல் - அவன் திருவடிகள், சென்னி - இவர்கள் தலையிலே, நிச்சலும் - நிச்சலும்
பொரும் - பொருந்தும் பொரும் பொருந்தும் இந்த திருவாய்மொழி-அநுசீராசிரிய விருத்தம்

இ —நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாள்தோறும் தி
வடிகள் தலையிலே சேரு மென்கிறார்

[உச்சியுள்ளே நிற்கும் தேவதேவற்கு] - "அமரர் சென்னிப்பூவினை" என்கிறபடி
தேவர்களுக்கு ஶிரோபூஷணமாய வைத்து, "இனி ஒரு சாந்தவயப்பூமி யிலிலை" என்று என்னுச்
யுள்ளே வாதியாநின்றான் என்னுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே அயர்வறும்மமரர்களிடத்தியா
னென்றுமாம் [கண்ணபிரான்றற்கு] - எனக்கு கருஷ்ணனாய வந்து உபகரித்தவனுக்கு [இச்ச
யுள்செல்லவுணர்த்தி] - தன்பக்கலிலே அவன்பண்ணின அபிநிவேசத்தைத் தாம் அறிந்த
யைத் திருவுள்ளத்திலேபட அறிவித்து [இச்சொன்னவாயிரம்] - இப்பாவ வருத்தியோ
சொன்ன ஆயிரம். [எம்பிரான்றற்கு] - இப்படி ஸாதமிக்க ஸாதமிக்கவும் இழவுமறக்கவும் அ
விபரீத உபகாரத்துக்கு [விண்ணப்பஞ்செய்ய நிச்சலும் நீள்கழல்சென்னிப்பொரும்] - ஒருகா
விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றுமொக்கத் திருவடிகள் தலையிலே சேரும் நீள்கழல் - ஆஶ்ரயி
முடையார் இருந்த இடம் எல்லையாக வளர்ந்த திருவடிகள் பொருவென்று - ஒப்பாய, சே
மென்றபடி. "உச்சியுள்ளேநிற்கும்" என்று இவர் பெற்றதுவே பேறாக்கொள்வது

ஈடு.—பதினோராம்பாட்டு நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமானுக்
விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்கள் தலையிலே எம்பெருமான் திருவடிகள் நாடோறும் சேருமென்கிறா

பதினோராம்பாட்டு—நிகமம் - உச்சியுள்ளே இத்யாதி "விண்ணப்பஞ்செய்ய நிச்சலும்
கழல் சென்னிப்பொரும்" என்றாவயித்து அவதாரிகை - இத்திருவாய்மொழியை இத்யாதி

acharya.org

இனி எங்கேபோவதாக இருந்தானேனனில, - [உச்சியுளளே நிற்கும] அமரா சேன னிபபூவான தான எனசேனனிககவவருகு 'கநதவய பூமியிலலை' எனறு எனனுசசியுளளே வாத தியா நினறான எனனுசசியுளளே நிறகையாலே தேவதேவனுனு னேனறுமாம [உள்ளே நிற்கும] இனிஅவவருகு போகசிலலை [தேவதேவறகு]-அயாவறுமமராகளபதியாயிருககிற இருபபையும நினைக் கிறிலன் [கணணபிரான்கு] - உபகாரசீலனான கருஷணனுககு [இசசையுள சேலலஉணாத்தி]-ஸா வேஶவரனுககுத தமபककவுணடான இசசையைத தாமறிநதபடியை அவன திருவுளளததிலே படமெபடி உணாத்தி [வணகுருகூசசடகோபன] ஸாவேஶவரனுகது அறிவித்தவளவே யன் றிககே, ஸமஸாரிகளுமறியும்படி பண்ணின உதாரரான ஆழவார் [இசசோனன] - இபபாவ வ்ருததியாலே சோனன் ஆயிரததிலும இவையுமோபத்து [எம்பிரானகு இத்யாதி] எம்பிரானகு விண்ணபபஞ்செய்ய, நிசசலும நீளகழல சேன்னிபோரும - தனककுபபாஙகான ஸமயததிலே ஒரு கால விணணபபஞசெயய, நாளதோறும ஆஶாலேஶமுடையாரிருநத விடததிலே சேலல வளருந் திருவடிகள சேன்னியோடே சேரும எமபிரானேனறது - இப படி ஸாதமிகக ஸாதமிककவும, இழவு மறककவும அநுபவிபபிதத உபகாரக னேனறபடி ஆழவார் கரமததிலே "உச்சியுளானே" எனற பேறு, இதுகற்றார்கு முதலடியிலே யுண்டாம பொரு எனறு - ஒபபாய, ஒபபாவது - சேருகை யாய், சேரு மேனறபடி "உச்சியுள்ளேநிற்கும" எனறு இவர்பேறறதுவே பேறுककடவது

முதறபாட்டில், - என்னுடைய பர்யநததிலே வந்து நினறு னேன்றா, இரணடாம்பாட டில் - அதுஸாதமிததவாறே அருகே நினறு னேனறார், மூன்றுமபாடடில, தமமுடனே கூடநினறு னேனறா;நாலாமபாடடில் ஒककலையிலே வந்திருநதானேனறா, அஞசாமபாடடில் - நெஞசிலேவநது புகுநதா னேனறா, ஆறுமபாடடில் தோளிலே வந்திருந்தானேனறா, ஏழாம்பாடடில - நாவிலே வநது புகுநதா னேனறா, எடடாமபாடடில், கணணுள்ளே நினறு னேனறா, ஒனபதாமபாட டில் - நேற்றியிலே நின்று னேனறா; பததாமபாடடில் - திருமுடியிலே நினறு னேன்றார், நிகமத் தில் - ஆக, இததால தமமுடனே ஸாதமிककும்படி கலककையாலே அவனை ஶிரஸாவஹிததார், பலருசோல்லித் தலைகசடடினா (கக)

"உச்சியுளளே" எனகிற அவதாரணத்தையு, "நிற்கும" எனகிற வாததமாநத்தையுங கடாகஷித்து ஹாவம -இனிஎங்கே இதயாதி "தேவதேவன" எனறததைப பூவபாவியாகவும, அபரபாவியாகவும அருளிச செயகிறா - அமரர்சேன்னி இதயாதிவாகயதவபததாலே அவதாரணாததவிவரணம - இனிஅவ்வருகுபோக் கில்லை எனறு "அமரர்சேனனி" இதயாதியின விவரணம - அயர்வறும் இத்யாதி, மூனறும தாதபாய மாதல இச்சையையும் நாமறிநதபடியை - தாமக்ருதஜ்ஞரானபடியை உட்கேல்ல - அவன திருவுளளத திலே படமெபடி இச்சை - அபிநிவேஶம யதவா, உள - தமமுடைய அறிவு செலல - அவன திருவுள் ளத்திலே செலல அவனுடைய இசசாவிஷயமான தமமுடைய அறிவெனறாய, இசசையைத தாமறிநதபடியை அவன திருவுளளத்திலேபடமெபடி யறிவிததவெனறபடி வணமையேது? என்ன, ஸிர்வேஶ்வரனுக்கறிவித்த இத்யாதி இச்சோன்ன - இபபடிசசொனன தனக்கு இதயாதி - நிச்சலும - விணணபபஞ செயய என் றால, "கழல சேனனிபொரும" எனகைக்குக காலம இனறிக்கேயொழியு மெனறு கருதது இழவுமறக்கவும் - பூவாவஸததாஸமாணஜாதீயகநதாஹிதமாகவும "கண்ணபிரான" எனகிறவிடததிலே ஸர்வவிஷயோபகாரஞ் சொலலுகிறது "எமபிரான்கு" எனகிற இடததில-தமமுடைய விஷயமான உபகாரஞசொலலுகிறது அதோ கபெளநருகதயா இத்தால இதுகறறவாகளுக்கு வயாவருதகி - ஆழ்வார் இதயாதி பகவதவிஷயீகாரதிலும ஆசாரயாபிமாநததிककு ஆதிக்யமுணடெனறபடி "பொரும", எனறால - "சேரும" எனனலாமோ? என்ன, பொரு எனறித்யாதி இதுகறறார்கு பலபேதமிலலை, இவர்கள பலமே பலமெனகிறா - உச்சியுள்ளே இதயாதி நிகமத்தில், கிரியவும "உச்சியுளளே நிற்கும" எனறதுककுத் தாதபாயாதரம-ஆகஇதநதால் தம் முடனே இதயாதி உச்சியுள்ளேயிதயாரபய, எமபிரானகு விணணபபஞசெயய நீளகழல நிசசலும சேனனி பொரு மித்யந்வய (கக)

---

acharya.org

த்ரவிடோபநிஷத்ஸங்ரஹ - ஸூத்ராஜுவாநுஹவகௌ ஸுநிநொஸ்யுஸ்ப
ரிராதொவஹொமாநுவிஹ்யுயிகாநஜுஷாநஃ । தெவ்யாதி வஜ்ரஸ்யிதா ஸ்ரீதொவிஜாஜ
நுயாஸி ஸ்ரயத்ஜுவஷுஸுவசொஸாரிஃ ॥

தரவிடோபநிஷததாதபாயரதநாவலி — வயுஜெ/ஜெ ஜுஷ்டம் ஸ்வி
ஹவிஸுவம்யிஜுவதாஸுஜீநம் விதெஜுவ்ரெஸம் ஸுஜிஸிவாமதம்தாஸுஸிஹாவ
நஸ்ஜு । வக்ஷுஜுயெநிவிஷ்டம் ஸ்ரிதஜிகுதெஜ்ஜெகெதஸ்ரிவாஸம் ப்ரதாஹாரொ
ரீதா விஹுஜுஸுஹுஜெஹாதுஹொமப்ரதாநாஸ் ॥

திருவாயமொழி நூற்றந்தாதி

இவையறிந்தோர் தமமளவிலாச னுவந்தாற்ற
அவயவங்களதோறுமணையும்—சுவையதனைப
பெற்றுஆவதால மாறனபேசினசொற்பேச மால
பொற்றாள் நஞ்சென்னிபொருமு

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம், ஸ்ரீ திருவடிகளே ஶரணம்

பதந்தாந்திருவாய்மொழி— பொருமாநீள்—பிரவேசம்.

ஆ —(பொருமாநீளைப்படை) இப்படி எம்பெருமான் தம்மோடே கலந்தகலவியால் தமக்குப் பிறந்த நிரவதிகமான நிரவருதியாலே அகலவியைப் பேசுகிறார்

ஒ —பதந்தாந்திருவாய்மொழியில், புதுகயாதி பதார்த்தங்களுக்கு கெல்லாம் தானே காரணமாகையாலே ஜ்ஞாந விஶேஷாதவேஷ மென்ன, கணிணியென்ன, நிரதிஶய பக்தியென்ன, இவற்றை யெல்லாம் நிரதிஶயமாக எம்பெருமான் தமக்குப் பிறப்பித்தத் தம்மோடே நிரவதிக ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணின படியைக் கண்டு "அதிவேஷாதிக ஞ்ஞடையாரோடு தம்மோடு ஸம்ஶ்ல லேஷித்தாற்போலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்" என்றும், "நான் நினைத்தாக்கு அவ்வளவுக்களைப் பிறப் பிப்பான் தானே" என்றும் அநுஸந்தித்து நிரவருதராகிறார்

ப —பதந்தாந் திருவாய்மொழியில், 'இப்படி ஸாவபாகார ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணு கைக்கு அடி - அவனுடைய நிரஹேதுக மஹோபகாரகதவமிறே' என்று அநுஸந்தித்து, அதுக்கு உபபாதகமாக, அவன் தன் வடிவைத் தம்முடைய கண்ணுக்கிலக்காக்கின படியையும், கண் ணாமாதாத்திலும் ஸுலபனென்னு மிடத்தையும், அவனுடைய அநுபாவ்ய ஸ்வரூபத்தையும், நிரந்தராநுபாவத்தையையும், அநதிதவமும் வேண்டாத அதிஶயிதோபகாரகதவத்தை யும், அதுக்கடியான பக்தி விஶேஷத்தையும், இதுக்குப் படிமாவான ஸுரிபோக்யத்தையையும், உபகாரகதவோபயுக்தமான பூர்ணத்தையும், இவ்வுபகார க்ரமம் மறக்க அரிதென்னுமிடத்தை யும், மறவாமைக்கு அவன் பண்ணின யதாவிஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்து, அவனுடைய மஹோபகாரகதவத்தை அநுபவித்துக் களிக்கிறார்

இ —பதந்தாந் திருவாய்மொழியில், கிழப்பெற்ற பேறறை அநுஸந்தித்து, 'இக்கனத்த பேறு நமக்கு எத்தாலே வந்தது?' என்று இதுக்கடியை ஆராய்ந்தவாறே, "வ்ரஜிஜோ ஜந

acharya.org

ஸஜோஹக்ஷரோஸ்தாஸ்ஸ: | ஸுவாஷுவம் ஹவொஹாவொஹயஸ்வாஹயஸ்வ | ஸுஹிம்ஸாஸ்ஸதாதுஷ்டிஸ்ஸவொஷாநம் யஸொஉயஸ: | ஹவஸ்ஹாவாஹுதாநாம் ஸுஹவவ்யுஷ்வியா:" எனகிறபடியே புதயாதி ஸகலபதார்தங்களுக்கும் தானே காரணமாகையாலே, அதவேஷமெனன, பரிகணனை யெனன, பரமபக்தியெனன இவ்வளவுகளை நிர்ஹேதுகாருணையாலே தமக்கு பிறப்பித்ததை தமமோடு கலந்தபடியைக் கண்டு, அதவேஷாதிகளுடையாரோடும தமமோடு கலந்தாறபோலே கலக்கும் ஸவபாவனெனனும, அவர்களுக்கு அவ்வளவுகளை பிறப்பிப்பான அவனேயெனனும அநுஸந்தித்தது நிர்வருதராகிறார் முனபுளளார், 'சீழ பெற்ற பேறறை அநுஸந்தித்தது நிர்வருதராகிறார்' எனனுமளவேயாயிறறு நிர்வஹிப்பது, படடர் தமமுடைய வைபவமெலலாங காடடுக திருவாயமொழியாயிறறு இது

ரீடு —' கீழில திருவாயமொழியில பிறந்த ஸர்வாங்க ஸமஶ்லேஷத்தை அநுஸந்தித்து நிர்வருதராகிறார்' எனறு முனபுளள முதலிகள நிர்வஹிக்கும்படி *(அதாவது)-நிர்வருதியெனறு-ஸுகமாய, ஸுகிக்கிறாரேனறபடி கீழபபிறந்த ஸர்வாங்க ஸமஶ்லேஷத்தை அநுஸந்தித்து படடர் அருளிசசெயவதோ ரேறற முணடு அதாவது "உசசியுளளேநிறகும்" எனறிறே கீழநினறது, பேறறில இனி இதுக்கவ்வருகு ஏறறமாகச செயதுகொகேகலாவ தோனறுமிலலை, இனி இதினுடைய அவிசசேதத்தைப பணணிக்கொகேகையே உளளது, 'பேறு கனததிருந்தது, இது வந்த வழியெனன? எனறு ஆராயந்தா, இபபேறறினகனததுக்கு ஈடாயிருபபதொரு நனமை தநதலையிலினறிககே யிருந்தது, இந்தலையிலும ஏதேனுமுணடாகப பாரததாலும, அதவேஷமாதல், ஆபிமுகயமாதலிறே உளளது, அதை ஸாதநமாகசசொலலபபோராதே, இதத்லையிலே பரமபக்தி பர்யந்தமாகப பிறந்தாலும பேறறினகனததுக்கு இதை ஒருஸாதநமாகச சொலலபபோரார்தே, ஒருவன ஓரலுமிசசம்பழங கொடுதது ராஜ்யத்தைபபெறறால இது விலையாயிராதே, ஸாவேஶவரனடியாக வரும பேற்றுக்கு இத்தலையால ஓரடி நிருபிக்கலாயிராதே, "வரவாறேனறில்லையால வாழவினி

பொருமாநீளபடை பரவேஶே - "கருமாணிககமெனகணணுளதாகுமே" எனற பதத்தை நிதாநமாக விவக்ஷித்தது, சேஷோடே இத்திருவாயமொழிக்கு ஸங்கதி - நிர்வ்ருதாகிறாரென்று இதயாதி "கீழபபிறந்த ஸர்வாங்க ஸமஶ்லேஷத்தை அநுஸந்தித்து" எனற வாக்யம் - பரவேஶத்தினுதியிலே அநுஸந்தேயம் படடர் அருளிசசெயவதோ ரேற்றமாவது - நிர்ஹேதுகதவாறு ஸகதாநபூர்வகமாக நிர்வருதராகிறாரெனற "கீழில திருவாயமொழியிற் பிறந்த ஸர்வாங்கஸமஶ்லேஷத்தை அநுஸந்தித்து நிர்வருதராகிறாரெனறு முனபுளள முதலிகள நிர்வஹிக்கும்படி, நிர்வருதியெனறு - ஸுகமாய, ஸுகிக்கிறாரெனறபடி "கீழபபிறந்த ஸர்வாங்க ஸமஶ்லேஷத்தை அநுஸந்தித்து படடர் அருளிசசெயவதோ ரேற்றமுணடு" எனறு இங்கனே பாடபேத முணடு, இபபோது யதார்தமமே அநுஸந்தேயம், முனபினனுக வாக்யம் அநுஸந்திக்கவேணடியதிலலை அநுஸந்தித்து - ஆராயாதுபாரத்து அதாவது - "கீழபபிறந்த ஸர்வாங்க ஸமஶ்லேஷத்துக்கு ஹேதுவாக ஒனறைச் சொனனதுணடோ?" எனறு ஆராயாதுபாரத்து, காணுமையாலே படடர் இங்கனே யோஜித்தா ரெனறு கருத்து இலலை எனகிறதென? நிதயவிபூதியிலே கொணடுபோ யநுபவிபபிக்கிறது ஏற்றமனறோ? எனன, அனறு எனகிறார் - இனி இதினுடைய இத்யாதி ஆகையாலே, பேறு கனததிருந்தது எனற கூடடுவது இதினுடைய ஸர்வாங்கஸமஶ்லேஷத்தினுடைய "இபபேறறினகனததுக்கேயிருபபது" இத்யாதி வாக்யத்துக்கு- "நிதயஸூரிகளபேறறை" இதயாதி வாக்யத்தோடே ஸங்கதி நடுவுளளநெல்லாம் - பரஸுகதாஸுகதாபரிஹாரபரம ஸர்வமுக்திபரஸங்கபரிஹாராராததமாக இவனிடத்திலும சிலவுணடாகவேணடாவோ? எனன, இந்தலையிலும் இதயாதி அஸதுகோதோஷஇதயதாராஹ - அதுதை ஸாதநமாக இதயாதி அத்வேஷாபிமுக்யங்களுக்கு ஸாதாத்வ ராஹித்யத்தை நியுநாயாயத்தாலே ஸாதிக்கிறார் - இந்தலையிலேபரமபக்தி இதயாதி பரமபக்தயாதிகள ஸாதநமனறெனனக்கு தருஷ்டாநதம - ஒருவன் இதயாதி விலை - ஸத்ருஶம காரயத்தைக் கொண்டு ஏததஸதருஶகாரணத்தைக் கல்பித்தாலோ வெனன, ஸர்வேஶவான் இதயாதி இத்தலையால் ஓடி- சேதநனுல அநுஷ்டிதமான ஸாதநம நிர்ஹேதுகதவத்துக்கு பரமாணம வரவாறு இத்யாதி ஆல்-ஆஶ்சர்யத்

* 1—47

acharya.org

தால" எனனுமபடியிறே யிருபபது, இவனை முதலிலே ஸ்ருஷடிககிறபோது "இவன தீயவழி யைததபபி நலலவழி போகவேணும" எனறு உபகரணங்களைககொடுதது விடுகையாலே, இவன் தலையால பிறநத நனமைககுமஅடி அவனுயிருககுமே, இனி புருஷயாதி ஸகலபதாரதங்களுககு நிர்வாஹகனுகையாலே, அதவேஷந தொடுககமாக, பரிகணனை நடுவாக, பரமபகதி பாயநதமாக தானே பிறபபிபபானொருவன, 'நிதயஸூரிகள பேறறை அநாதிகாலம ஸமஸரிநதுபபோநத நம குத தந்தான, ஒருவிஷயீகாரமிருககுமபடி யென?" எனறு, சிறிலதிருவாயமொழியி ல உபமஸத மாகப பிறந்த ஸமஸலேஷரஸதைதை அநுஸநதிதது நிர்வருகராசிறுர" எனறு

முதற் பாட்டு.

பொருமாநீள்படை ஆழிசங்கதநேநடி
திருமாநீள்கழல ஏழுலகுநதொழ
ஒருமாணிகுறளாகி நிமிர்ந்த ஓர
கருமாணிககம என்கண்ணுளதாகுமே

ஆ.—விரோதிநிரஸஸமயகதில அவாகளுநகுக நரகபடியாகியே, மிகுமாக கிளாந்துகொணடு செலலும ஸவபாவமான திருவாழி திருசசுரவகு முதலான திவயாயுதங்களை ஏநதின அவவழகையும, அளவிறநத அழகையுடைய கான தனதிருவடிகளையும ஸாவாசமா களுக கணடு தொழுமபடியாக, ஓருமாணிகுறளாகி நிமிர்ந்த ஓர கருமாணிகக அவவழகோடே எனகணணுளளேயிருககது எனகிறுர

ஓ—முதறபாடடில, எமபெருமான கனனுடைய ஸௌநதரயபரீலாநிகளை நுகரபடி ஸரீகரித்தது தமமை அநுபாவமாசகிக தமமோடு உபமஸநகாஸமாக முனபுகலநத கலவியை அநுபாவிகிறுர

[பொருமாவெனறு கொடுகவி] எமபெருமானுககல பரிவாலே பரதிபலநதகிக மேலே விழாநிறபதுஞ செயது எமபெருமான வளாநதுகுகுத பகரபடி மிகவும வளாநினறுளள

திலே கீழ, ஸாதநதவததை அநபபுபகமய அருளிசசெயது அபயுபகாய அருளிசசெயகிறுர - இவனை நஸ்ரீ இதயாதி பரிஹாராநதரம - இரி ரூநயாகி இத்யாதி ரூபி - கிரச "யொவை-ஜிஜ்ஞாஸுரெ ஸஹ்ரரஸு "ஏரம்ஶரஸ்ஸவ-ஹுஹ்ரு தாநாம" இதயாதயநுஸுதேயம நிதாஸ-ந நகரமே, 'வை-ஜிஜ்ஞ-ஹ ஸஹொஹஃ ஸுரோஸ-தூ ஏஶ்ஶஃ । ஸ-ஸ்வம் ஏ-ஃவம் ஹவொ ஹாவொ ஹயஹ்ரஹயசெவ ஸ ஸுஹிம்ஸா ஸஶ்தா-ஸ்ஸ்ரிஸ்தவொஷ்டாநம் யஶொயஶஃ । ஹவஹிஹாவாஹ-ஹு தாநாம ஶ்ரு வாக வ்ரயஶ்ரியாஃ" பரிகணனையெனறது - "எணணிலுமவரும" எனறதனைபபறற நிகமிகிறுர - நித்ய ஸூரிகள் இதயாதி "ஓரெணதானுமினறியே" இத்யாதியைபபறற - அநாதிகாலம் இதயாதி "எ கண்ணுளதாகும" "கண்டாயேநெஞசே" இதயாதியைப பறற - ரிர்வாநதாரிறுர் எனறது "ஓரெண் தானுமினறியே" எனறதனைபபறற - படடாநிர்வாஹம "ஸாவாஸகஸ்ஸ்லேஷாநுஸுதாநத்தாலே நிர்வரு ராகிறுர" எனறு - முநதின நிர்வாஹம 'நிரஹேதுகதவாநுஸுதாநமும நிர்வருதிக்குஹேது" எனறு படடர் போஜனைக்கு விஶேஷம.

acharya.org

திவ்யாயுதமான திருவாழியோடும், ஶார்ங்கசஜ்ஜயதோடும், அழகியதாய்ப் பூஜ்யமாய வளரா நின்றுள்ள திருவடிகளை ஸகலலோகங்களும் கண்டுதொழும்படி [ஒருமாணிக்குறளாகி யென்று கொண்டு] - ஆக்ரமிக்கக்கிடாய அழகாலே ஆகாஶமான குறளவடிவாய்த் தன்னுடைய அபேக்ஷிதம் பெற்ற பரீக்ஷயிலாய் நிறுத்தாலே மிகவும் வளருவதுஞ்செய்து விலக்ஷணமான அழகையுடைய எம்பெருமான் அப்படியே எனக்கு வந்து ஸுலபனானான்

ப—முதற்பாட்டில், தரைவிக்ரமாவதாரத்தாலே ஸர்வலோகத்துக்கும் உபகரித்தாற் போலே, அவ்வடிவை எனக்கண்ணுக்கு இலக்காக்கினானென்கிறார்

பொரு - விரோதிநிரஸநசீலமாய, மா - (அத்தாலே) அதிஶயிதோதக்ருஷ்டமாய, நீள- (வடிவோடொக்க) வளர்க்கக்கடவதாயுள்ள, படை - ஆயுதமான, ஆழிசங்கத்தொடு - ஶங்கசக்ரங்களோடேகூட, திரு - ஸ்ரீயபேதிநவசிஹ்நங்களையுடைத்தான, மா உத்கர்ஷயுக்தமாய, நீள - ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தம் செல்வதான, கழல - திருவடிகளை, எழுலகும் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிபாகமற்ற) ஸகல லோகமும், தொழ ஶேஷத்வாநுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி அநுபவிக்கும்படியாக, ஒரு - அத்விதீயமான, மாணிக்குறளாய (அத்ரிதவாநுரூப ப்ரஹ்மசாரி) வாமநத்வத்தையுடையனாய்க் கொண்டு, நிமிர்ந்த (காயஸித்திஸமந்தரம்) வளர்ந்தருளின, அ அந்தவைபவத்தையுடைய, சருமாணிக்கம் நீலரத்நம்போலே காமநீயவிக்ரஹத்தையுடையவன், எனக்கண்ணுள்ளது ஆகும் - எனக்கண்ணுக்கு விஷயம் ஆகாநிற்கும் எனக்கண் என்று என்னிடத்தென்றுமாம் உள்ளதாகு மென்ற அம்மிணை மாணிக்கமென்கையாலே

இ—முதற்பாட்டில், தன்னுடைய ஸௌந்தர்யஶீலாதிகளைக் காட்டித் தம்மை அநந்யார்ஹராக்கி உபமர்த்தகராக்கி கலந்த கலவியை அநுபவிக்கிறார் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹம் முதற்பாட்டென்னவுமாம்

[பொரு] விரோதிகளான ரக்ஷஸ் பராபவங்களை மேலேவிழாநிற்கை "ஹர்தவ்ய வ்யேதொஷஸ்ஸாஹம் வஶ்யாஶி ராவவ" தன்னிலே பொருகை யென்றுமாம் [மா] - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ஈஶ்வரன் நெஞ்சழிந்தாலும் விடாத ஔதார்யத்தினமிகுதியைச் சொல்லுகிறது [நீள படை] ஈஶ்வரன் வளருகிறபோது ஒக்கவளர்ந்நின்றுள்ள திவ்யாயுதமான ஆழிஶங்கத்தோடே கூட "த்ரிவிக்ரமோ ராஜ்ஞாஞ்சக்ரே ஶங்கரதிஸ்ஸ்வயம்" "இடங்கைவலம்புரிநின்றாடப" மாநீளபடையென்று - மிக்கவளர்த்தியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம் [திருமாநீளகழல்]- திரு - ஶ்ரீவத்ஸாதிஶுபலக்ஷணங்கள் என்கிற ஐஶ்வர்யஸூசகமான சிஹ்நங்களையுடைத்தாகை மா - அவன் தன்னிலும் பூஜ்யமாயிருக்கை நீளகழல் ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகவும் வளர்ந்த திருவடிகள் [எழுலகுந்தொழ] - அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடு வாசியற்றத் தொழும்படி திருவடிகள் தலையிலே வந்திருக்கையாலே தொழுதாக்களாமத்தனையிறே [ஒரு] - அத்விதீயமாயிருக்கை "இன்னமுந்தானே அவ்வடிவைக் கொள்ளக்கூடுமோ" என்னிலும் அப்படி வாய்த்திருக்கை [மாணி]- அத்ரிதவத்தில் தகணேறினபடி, மாண அழகு [குறளாகி] சோபபாலபோலே சுருங்கினதனையும் போக்கயமாயிருக்கை [நிமிர்ந்த] - அபேக்ஷிதம் பெற்ற பரீக்ஷயாலே வளர்த்தபடி [அக்கருமாணிக்கமெனக்கண்ணுள்ளதாகுமே] - குளிர்ந்து பெருவிலையனான ரத்நம்போலே அவ்வழகை நிரபேக்ஷகமாக எனக்கண்ணுக்கு விஷயமாக்கினான் மயர்வறமதிநல் மருளப்பெற்ற தம்மாலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாமையாலே "அக்கருமாணிக்கம்" என்கிறார் கண்ணெனாய் - இடமாய், எனக்கு ஸுலபனானானென்னவுமாம்

acharya.org

ஈடு—முதற்பாட்டு இததிருவாய்மொழியில சொல்லுகிற அர்த்தாந்தரத்தை திரள அருளிச்செயகிறார், முதற்பாட்டில மஹாபலி, தனவரவை நினையாதேயிருக்க அவனை ஏகலிலே தானே இரப்பாளனாய சென்று தனனுடைமையைத தனனதாகக்கொண்டாறபோலே, எனக்கு நினைவினறிக்கே யிருக்கத தானேவந்து தனவடிவழகை எனக்கணணுக்கிலக்காக்கினான என்று அவனபடியை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார்

[போரு] - திருவுலகளந்தருளுகிறபோது, திவ்யாயுதங்களை நம்முச்சிப்பரப்பருதிகள் மேலே பொருதபடியைச் சொல்லுதல், திவ்யாயுதங்களதான ஒருவரையொருவர் அதிக்ரமிக்கைபண்ணிப் போருகிறபடியைச் சொல்லுதல் நம்முச்சிப்பரப்பருதிகளோடே பொருமென்றது சேருமிறே, [இடங்கை வலம்புரிநின்றார்ப்ப] - இடத்திருக்கையிலே பரிபாஞ்சஜந்யமானது அப்போதப்போது பிறந்த விஜயத்தை அநுஸந்தித்து ஆர்த்துக்கொண்டது, அங்ஙன ஆர்த்துக்கொள்ள அவ்வளவினறிக்கே, திருவாழி, நெருப்பையுமிழ்ந்து விரோதிகளை ' வாய்வாய் " என்று ஒடுங்கப்பண்ணிற்று, [விடங்காலுந் தீவாய்ரவணை]- திருவநந்தாழ்வான உக்ரவாதா மேலே கிடந்த இடத்தேகிடந்து நெருப்பை யுமிழ்ந்தான், விரோதிபூயிஷ்டமான இத்தேஶத்தில அவன இப்படி செய்யச்சொல்லவேணுமோ? அங்கேயுட்பட இப்படிசெய்யக்கடவ அவன், * ஆங்காரவாரம்துக்கட்டழலுமிழும் பூங்காரரவணையிறே, ஆங்கு தேஶமது ஆரவாரம்து - " ஸுஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதொஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதொஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதொஹ்ருதஸ்ஸுஹ்ருதஃ " (அஹமஹமஹமஹமஹமஹமஹமஹ அஹமஹமஹமஹமஹமஹமஹமஹ) எனகிற ஆரவாரம் அங்கே அதுகேட்டு அப்படி படுகிறவர்கள் இங்கே இதுகண்டால் இப்படிப்படச் சொல்லவேணுமோ? இவர்கள் இப்படி அமருகைக்கு அடியேன் எனனில், [அரவணைமேல் துயின்றான்]- திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடைய ஸர்வேஶ்வரன் காடுமேடாடியுற்ற அளக்கைக்காகப் புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருவடிகளை நிமிர்த்தபோது, எப்பாடுபடவேண்டாவோ? அவன இப்படி வ்யாபரியா நின்றால், தனனிலதான பொருதேனறபோது அஸத்தாரே பயப்படாகையாலே ஒருவரையொருவர் அதிக்ரமிக்கைபண்ணிப் பொருதை " ராகவம்ஶரணம்மகத் ; (ராகவம்ஶரணமகத்) என்றவனையிறே " வ்யதாம்" (வ்யதயதாம) என்றது, " ஹ்ருதஸ்ஸுவ்யதொஷம் நாஹம்பஶ்யாமி " (பரதஸ்ஸுவ்யதேதோஷம் நாஹம்பஶ்யாமி) என்றாரிறே இளைய

முதற்பாட்டு - பொருமா இத்யாதி இததிருவாய்மொழியிற சொல்லுகிற அர்த்தாந்தரம் - நிரீக்ஷணக்ஷேபம் திரள - ஸங்க்ரஹேண விவரணம் - மஹாபலி இத்யாதி தன் [illegible] - தனனுடைய ஸ்வமான பூமியை " அக்ரமாணிக்கம்" என்கையாலே, தனவடிவழகை என்றது

இது எப்படி கூடும்? என்கிற ஶங்கையிலே, தவிர்க்கப்பட்டதை ப்ரஸாதப்பரிப்பாகிறவராய கொண்டு, பரமபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் - நம்மு இத்யாதி சேரும்மே - நம்முச்சிப்பரப்பருதிகள் விரோதிகளாகையாலே சேருமிறே நம்முச்சிப்பரப்பருதிகளோடே பொருதமைக்கு ப்ரமாணம் - இடங்கை இத்யாதி இதுக்கு அர்த்தம் இடத்திருக்கையில் இத்யாதி ஆர்ப்ப - ஆரவாரம் வாய்வாய் என்று ஒடுங்கப்பண்ணிற்றென்றது- " எனனிதுமாயமென்னப்பண்ணிற்றிலன் " என்ற நம்முச்சிப்பரப்பருதிகளை " வாய்வாய்" என்று ஒடுங்கப்பண்ணிற்றென்றபடி வாய்வாயென்று - கபோலதாடங்கத்தை சொல்லுகிறது கிடந்தவிடத்தே - ஸ்ரீபாதியிலே அவன் - திருவநந்தாழ்வான் அங்கே - ப்ரமபதத்திலே அங்கும் அப்படி செய்யுமோ? என்னை, ஆங்காரவாரம் இத்யாதி அக்கு விரோதிகளில்லையே, ஆரவாரமேது? என்ன, அஹமஹமிந் இத்யாதி " அரவு" என்றதை - கீழும் மேலும் அநுவதிப்பது தோன்றல் - ராஜா தோன்றல் என்றது - ஸௌகுமார்யஸ்வபாவம் இப்படி வ்யாபரியாநின்றானென்றது - சாடு இப்படி - இந்த பூமியிலென்று ஸ்வபாவாநுதாபம் தவிர்க்கப்பட்டதை அருளிச்செய்கிறார் - தன்னில் தான் இத்யாதி " ஹ்ருதஸ்ஸுவ்யதொஷம் நாஹம்பஶ்யாமி " இத்யாதி அஸ்த்ரங்களே பயப்படுகைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் - ராகவம் இத்யாதி வாக்யத்தாலே யுத்தகாண்டே ஸ்பஷ்டமாக, " ஸௌஹார்தம் பரமாஸ்ரித்தஸ்ஸுஹ்ருதாவஸாநிகீ । [illegible] ராகவம்ஶரணம்மகத் " அபிமாநயோகாநந்தரம் சிதாகூடே லக்ஷ்மணனை, ' ஹ்ருதஸ்ஸுவ்யதொஷம் நா

acharya.org

பெருமாள [மா] - அவறறினவடிவின பெருமையைச சொலலவுமாம, அனறியே, ஆஸ்ரித விஷயததில அவனிற காடடிலு இவாகளுககு உணடான பக்ஷபாததைச சொலலவுமாம் "அவ்யாஹதாநி கருஷ்ணஸ்ய சகராதீநாயுதாநிதம் | ரக்ஷநிமிஸகலாவ ஸ்ரோயெநவிஷ்ணுருபாஸிதஃ" (அவயாஹதாநிகருஷ்ணஸ்ய சகராதீநாயுதாநிதம், ரக்ஷநிமிஸகலாபதபயோயேநவிஷ்ணுருபாஸிதஃ) எனகிறபடியே ஸாவேஶவரன எதிரியானாலும அவன கையில காடடிககொடாதே நோககும மஹாதததையைச சொலலுகிறது [நீளபடை] "ஆயிரக் காதமபறபபதினகுடடி ஐநூறுகாதம சிறகடிககொளளும" எனனுமாபோலே, ஸாவேஶவரன அதிகரித்த காரயததிலே அவனதனனிலும முறபடடிருககை நீளபடையான ஆழிஶங்கததோடே கூட [திருமாநீளகழலேழுலகுந்தொழ] "கதாபாணிஃ" (கதாபாணிஃ) எனறு நான ஆசைபபடடுக் கிடககுந் திருவடிகளைககொணடேனோ ஆசையிலலாதாரதலையிலே வைததது திரு - ஐஶ்வர்ய ஸூசகமான தவஜாரவிநதாதிகளை யுடைததாயிருககை, மா பரமபூஜயமாயிருககை நீள்கழல - ஆஶ்ரிதலேஶமுடையாரிருநத இடம எல்லையாக வளருந திருவடிகள ஏழுலகுந்தொழ ஒருஸாதநாநுஷ்டாநம பணணுதாருந தொழ [ஒரு]-இவனதானே "இவவடிவை இனனமொருகால கொளள வேணுமம" எனனிலும வாயாதபடி அதவிதீயமாயிருககை [மாணி] ஸ்ரியஃபதியெனறு தோறாதபடி இரபபிலே தழுமபேறுகை [குறளாசி] கோடியைக காணியாககினறாபோலே, பெரிய வடிவைக கண்ணாலே முககலாமபடி சுருககினபடி [நிமிநத] - அடியிலே நீர் வாராதுக

ஹம்வஶ்யாமி ராகவ | வ்ருவ்ரூவகாரிணாம் தாரமொநஹ்யயெஷோ வியீயதெ" அவனிறகாடடிலு இவாகளுககுப பக்ஷபாதமுணடெனறதுககு பரமாணம-அவ்யாஹதாநி இதயாதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமே, "அவ்யாஹதாநி கருஷ்ணஸ்ய சகராதீநாயுதாநிதம் | ரக்ஷநிமிஸகலாவஸ்ரோயெநவிஷ்ணுருபாஸிதஃ" ஸகல ஶபததுக்கு அநதம ஸ்ரீவேஶவான் எதிரி இதயாதி ஆகையாலிறே திருவாழியாழவாலும இஷ்காஸதாரமும, தூவாஸாவையும காகததையும மெளள மெளளப பிளதொடாநதது, அத்தாலேயிறே அவாகளுககு ஶாஞ்சகதிககு அவகாஶம கிடைததது அவனுடைய அநதாநக பரிகாரமெலலாம் இபடியே யிருபபது "வ்ருரெவ ஸெவாரூடி ஶ்ரீநிநிதாம் கிஶஹிஸீதாம் யதி நாஹ்யுஸெயிஶீம் | ஸதெவ மந்ஹ்வ்ருஸ்ரூஷ்ய வஜ்ரம் ஜமதக்ஸொலம் வரிவதாயாஹ்ரம்" எனறு பெருமாள அடபு தொதெதபோது, "வ்ருராஹுகுவா ஶ்ரீ ஶ்ரீ ரூஹ்ஸ்வ்ருஹுதஹிதெரதஃ | நகெ்ரயவஶாவஜ்ஃ ப்ருகுதிம் ஹாதுமிஹ்ருஸி" எனறு தனியபபணணினாரிறே இளைய பெருமாள "மா" எனறு - வடிவிறபெருமையானபோது, மாவெனறும, நீளெனறும - மீமிசையாய, அதுககு ஹாவம - ஆயிரக்காதம் இதயாதி "மா" எனறது - ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதரூப மாஹாதம்யபாரமானபோது, "கஸாஹ்ரீவ்ருஃ" இத்யபேக்ஷாமபூரயநாஹ - ஆயிரக்காதம் இத்யாதி பறபபதின் பறக்கிற பக்ஷியின அடிக்கொள்ளும் - அடிததுக்கொளளும உதாரததவயாதுகுண்யே, ஸாவேஶ்வரன அதிகரித்த காரயம - வாத்தமும, ஜகத்ரக்ஷணமுமெனறு கணடுகொளவது 'உலகு" எனறதுக்கு ஹாவம - கதாபாணிஃ இத்யாதி ஸத்தோதரே கதாபாணிஃ எனறு ஆளவாதார் ஆசைபபடடாறபோலே, "நினபாதபங்கயமே தலைககணியாய" "எனறு நான ஆசைபபடடுக் கிடககும" எனறபடி "ஆஶ்ரிதலேஶமுடையார" இதயாதிகளுக பரமாணமாக - "நாராயணெதி யஸ்யாஸ்ரெ வதாதுதெ நாஶிம்ஹ்ரூபம் | நாராயணவ்ஸ்ரோவெவ்ருதம் மளரிவவ்ஸ்ரூ | "ஹ்ருஹாரவாஸ்ரூயஶோதா" "வொஹ்ருமவ நஹாதெஜாஶ்ரவரீ ஶாஸ்ரூ்ரவஸ்ரூஷ்டிஃ" இதயாதயநுஸாரேணம 'ஏழுலகுந்தொழ" எனறதுககு பலிதம - ஒரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் இத்யாதி கொள்ளவேணும் - பரிகாரமிககவேணும மாணி - பரஹ்மசாரி தறள் - வாமனன் முகக்கலாம்படி காரமிககலாமபடி சுருக்கினபடி - ஸங்கோசிததபடி "சுரெநிவ்ரதி தெதொ யெவாரூதெநா வவ்ரூயெக்ஷணாஸி" எனறதனைப்பற்ற சாடு, அடியிலே இத்யாதி வாஸுதேவதருவிறே,

acharya.org

கோதேதவாறே நிமிர்ந்தபடி * வாஸுதேவ தருவிறே நெயதறகாடு அலர்ந்தாறபோலே, ஆகாச வகாசமடையத தனவடிவழகாலே பரிசதபடி [அகக்கருமாணிக்கம்] - மயர்வறமதிநலமருள பெறற தமமாலும பரிசசேதிக்கபபோகிறதில்லைகாணும [எனக்கணணுளதாகுமே] - ஏழுலகதத ளாா, வாசியறிநதிலாகளிறே, அவவாசியறியுமவராகையாலே "எனக்கணணுளதாகுமே" எனகிறு கண என்று - இடமாய, எனனிடததாகும எனனவுமாம "கருமாணிநகம" எனகையாலே 'கண்ணுளதாகும எனகிறது

இரண்டாம் பாட்டு.

கணணுளளேநிறகும காதனமையாலதொழில
எண்ணிலுமபெரும எண்ணினிலேணடுவம?
மணணுமநீருமமெரியும நலவாயுவும
விணணுமாயவிரியும எமபிரானையே

ஆ—(கண்ணுளளே நிறகும) ஸாவ ஜகதீசவரனான எமபெருமான, தனனுடைய அபிநிவேசாதிசயதாலே எனனுடைய மநோரதததை விஞ்சுமபடி எனனுடைய கணகளாகிற கொடுகுகளுளள ஸாவகாரணகளுககும போகயமாக இனி நமககு 'வேணடுவதுணடோ?' எனகிறாா

ஒ—இரணடாமபாடடில, எமபெருமான, தனபகக்கல நிரதிசய பகதரானவாகளுகும "தானொருவனுளன" எனறு பரிகணிததாகும அதயாதஸுலபனுமெனற குணதகாடு தாம ஈடுபடுகிறாா

[எனனினிவேணடுவம] - இவாவே யானபினபு நமககு ஒரு குறையிலலை [மண் நீருமெனறு - மேலுககு] - இபபடி ஆசாரிதஸமாசகிஞ்சநாதநமாகா சாரயூத பருதிவயாதி ஸ பதாததருபேண அதயாத விஸ்தருகனுயுளளவன ஸாவேசவர னெனறுமாம நலவா மெனகிறது - தாரகத்வததைபபறற

ப—அநநதாம, ஸாவகாரணபூதனான ஸாவேசவரன, ஸாவாதமகபஜநதேச ஸதபாவாபிஸநதியோடு வாசியற ஸநநிஹிதனு மெனகிறாா

மணணுநீருமெரியு நலவாயுவும விண்ணுமாய - பருதிவயாதி பூதாகளையும பரகாரட வுடையனுயக்கொணடு, விரியும - ஜகதாகாரேண விஸதருதனுகிற, எமபிரானை - எனனுடை ஸவாமியை, காதனமையால - அபிநிவேசாதமக பகதியாலே, தொழில - பரணமாசசாதிகளி பணணில், கண்ணுளளே - 'தாரஹஸியெவ ஹஜாரயுஹம்' எனறு அவாகள கணவடடத

"நிமிர்ந்த - கருமாணிக்கம்" எனற பதசசோதிக்கு மாவட-நெம்நநீகாடு இத்யாதி பாரிதபடி. - பரப படி. "அகக்கருமாணிக்கம்" எனற தசசபததிககு மாவம - மயர்வற இத்யாதி "என" எனறதுக்கு மாக ஏழுலகு இதயாதி என்னிடததாகும் - எனககு போகயமாயிருக்கும முகதின அாதம - எனக்கண்ணு விஷயமாகு மெனறு எனக்கணணுளான எனறு உயாதிணையாகச சொலலாதே, அஃறிணையாகச சொலல என்னை? என்ன, கருமாணிக்கமென்கையாலே இதயாதி உயர்திணை - தேவமநுஷயாதி சேதநவாசி ஸப அஃறிணை - நிரயஸ்தாவரகளான அசேதநவாசிஸபதம் திரிவிக்ரமனேயாகிலும, "கருமாணிகதம்" எ நிர்தேசிக்கையாலே, "உளதாகும்" எனகிறு ரெனறபடி. காமேண அவயர்

acharya.org

விடாமல, நிறகும நிதயஸநநிதிபணணும, எணணிலும - "(சுஹ்ரிவ ஹெஜி ஜெஜெடி" எனறு) ஸதபாவசிநகாமாகாததிலும, வரும (அவனவசததிலே) வருமபடியாயிருககும, இனி - இபபடி துஷகரஸுகரஙகளான உபாயதவயததிலும ஸுலபனுனபினபு, எனவேணடுவம (அநந்யகதிகளான நமகசுச) செயயவேணடுவதுணடோ?

காரணதவம - உபயோபாயஸாதாரணம எண சிநதிபபு "சிநதிபபேயமையும" எனகிற பரபதஸுலைகஸ்யம எணணிலும வருமெனறு - நினைவிறகாடடில மிகவுமகைவருமெனறுமாம நலவாயு - தாரகதவவலக்ஷணயம

இ—இரணடாமபாடடில, பரிகணனையோடு பரமபகதியோடு வாசியற முகஙகொடுககுமெனறு அகுணதகிலே ஈடுபடுகிறார

[கணணுளளேநிற்கும காதனமையால தொழில] அவனைபபெறுவிடில தரியாகாணும படியான பரமபகதியை யுடையனுயகிகொணடு தொழில கண்வடடதே விடாதேநிறகும [நிறகும] - இததலைககாச நிறகையானறிகே, தன செலலாமையோடே ஸதகாவரபாதிஷடடையாய நிறகும [எணணிலுமவரும] - கடபடாதிகளுடைய அஸதிபாவததை இசையும, ஈஸுவரனுடைய அஸதிபாவததை இசையான, பஞசவிமஸுயதிகதவகததையும இசையும, ஷடவிமஸுகனை இசையான, 'நமமுடைய உணமையை இசைநகானிறே' எனறு அபபோதே வநது முகஙகாடடும இவன எணணின அளவுககு அவவருகே வரு மெனனவுமாம [எணணினிவேணடுவம] - ஸாவேஸுவரன ஸவபாவம இதுவானபினபு ஹிதாமஸுகதில நமகசு ஒருகுறையிலலை வேல்வெடடிபபிளளை இதிஹாஸம [மணணுமரிதயாதி]" "நலவாயுவும" எனகிறது - தாரகதவததைப பறற [ஆய] - அநதராதமாவாய [விரியும] - "ஸஹஸுஸ்ரு" எனகிறபடியே விஸதருத ஞசாநிறகும [எமபிரானையே] - ஜகதகாரணதவ பரயுகதமான உபகாரததை நினைததல, ஸாவேஸுவர னெனனுதல "எமபிரானை" எனகிற தவிதீயையை - பரதமையாகவி, "எமபிரான - கணணுளளே நிறகும" எனனுதல

ஈடு —இரணடாமபாடடு பரமபகதிககும பரிகணனைககு மோகக முகஙகாடடுமெனகிறார

[கண்ணுளளேநிறகும காதனமையால தொழில] பரமபகதிபுகதராயககொணடு தொழில, அவாகள கணவடடதுககவவருகு போகமாடடாதே நிறகும தனனையொழியச செல்லாமையை யுடையராயககொணடு தொழில, தானும அவாகளை யொழியச செலலாமையையுடையனுய் அவாகள கண்வடடதினினறும காலவாஙகமாடடாதே நிறகும [எணணிலுமவரும] - "கடம், படம், ஈஸுவரன" எனறால, "நமமை, 'இலலை' எனனுதே இவறறோடோககப பரிகணிததானிறே" எனறு வரும "சதுரவிமஸுதிததவமாயிருககும அசிதது, பஞசவிமஸுகன்

இரணடாமபாடடு - கண்ணுளளே இத்யாதி "காதனமையால, எணணிலுமவரும" எனற பதஙகளிலே நோக்காக அவதாரிகை பரமபகதி இதயாதி

காதன்மையாவது - "நஸ்ஸுஹஸ்ரு ஸாம ஹஸ்ரு" எனகிற பகதி விவரணம -தன்னையொழிய இதயாதி "கணணுளளே நிறகும" எனகையாலே, "காதனமை" எனறு - பரமபகதியே விவக்ஷித மெனறு கருதது தானும அவாகளை யொழியச செலலாமையை யுடைய னெனறது - அவதாரண தாத்பாயம என்னெனறால - ஸகக்யையாய, இததை-வாதிகளுடையவும, வேதாநதிகளுடையவும, லௌகிகருடையவும பரக்ரியையாலே த்ரிவிதமாக அருளிசசெயகிறார நடம் இதயாதியாலும, சதுர்விமஸுதித்த்வம் இதயாதியாலும, இருபத்தொன்று இதயாதியாலும வருமபடியின சரமாவதி-இவன்போவென்ற இத்யாதி அதுக்கும் - போகைககும்

acharya.org

'ஆத்மா, ஷடவிமமகன ஈஶவரன'' எனறால் "நமமுடைய உணமையையும் இவறறோபாதி இசைந்தானிறே'' எனறு வந்து முகங்காடடமே [வரும்] - நிறகுமதிலலே, இவன 'போ' எனற போதும அதுககுமுடலாக வருமிததனை அனறியே, [எணணிலுமவரும்] - நமமுடைய எணணை மிஞசிவரு மெனறுமாம [எணணிலுமவரும்] "இருபத்தொனறு, இருபததிரணடு, இருபதது மூனறு, இருபததுநானகு, இருபததஞசு, இருபததாறு'' எனறு எணணினால, 'இருபத்தாறு நானே' எனறுவரு மெனறுமாம [எணணினிவேணவேம] - பரமபதநிகுமம பரிகணணைகுகு மொகுக முகங் காட்டவோனனபினபு எனகுகு ஒருகுறை யுண்டோ? அவன இவனபகுகல அபரதிஷேதநதுகுகு அவ லரம்பாததிருந்து முகங்காடடவோனனபினபு, இவனுகுகு ஹிதாமமததிற செயயவேண்டுவது உணடோ? இபபடியிருகுகிற பகவதஸவரூபததை புதிபணணுகையிறே இவன பரபங்கனாகை யாவது அவனதன ஸ்வரூபோபதேசததைப பணணி, "உனனால்வரும் இழவுகுகு அஞ்சவேணடா - மாமேகம் சரண வ்ரஜ' எனறாற்போலே, இவரும அவன ஸவரூபசததை அநுஸநதிதது, "எணணினிவேண்டுவேம'' எனகிறார் அப்ரதிஷேதமே பேறறுகுகு வேண்டுவது, அதுகுகுபபுறமபான யோகயதாயோகயதைகள் அகிஞசிதகரம வேலவேடடிநமபியான நபிளளையை, 'பெருமாள கடலை மரணமபுகுகிறவிடத் தில பராங்முகுகுவாதிகியமகுகளோடே மரணமபுகுகாராயிருநகது இவரபாயம இதிஹாஸாதநங்கள் போலே சிலநியமங்கள வேணடியிருகுகிறதோ?' எனறு கேடக, 'பெருமாள தமரகு, "வஸ ஸ்ரீ ஶீவவொராஜாமரணம்மஹ ஈஹ்ருதி'' ('ஸமுதராமாகவோராஜாமரணங்கநதுமர்ஹதி') எனறுஉபதேஶித்தான ஸ்ரீவிபீஷணாழவான, அவன நான பெருமாளை மரணம்புகுகிறவிடததில், 'கடலிலே ஒருமுழுகுகிடடு வநதான' எனறிலலை, ஆக, இநதால சேஷலிறறுயிறறு எனனனனில்; பெருமாள, இக்ஷ்வாகுவமசமரராய ஆசாரபரதாநராகையாலே, சிலநியமங்களோடே மரண புகுகா, ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே, அவன் நினறநிலையிலே மரணம புகுகான், ஆநகையாலே, யோகயனுகுகு அயோகயதை ஸமபாதிகுகவேணடா, அயோகயனுகுகு யோகயதை ஸமபாதிகுக வேண்டா, ஆகையாலே, ஸர்வாதிகாரம இவவுபாயம'' எனறு அருளிசசெயகார் பகவதப்ரபாவஜ்ஞாநமுடையாரகுகு 'இதுவே அரத்தம' எனறு தோற்றியிருநகும, 'கேவலக்ரியாமாத்ரத்துகுகே

அநுக்ரஹம் உடலாக வநாதி-போவெனற உகதியை வருகைகுகு ஹேதுவாகக கொணடுவருமம "எண'' எனற மநோரத பரமாக அரதாநதரம - நம்முடைய இதயாதி [illegible] - எணணினிநிகசே யிருக்க வருகை விவரணம - அவகீ இவளிபகநல் இதயாதி அகுலேவன' பரபதநி பணண வேணடாவோ? எனன, இபபடியிருகுகிற இதயாதி பரிதா-அவனகுகு இதயாதி "வஸ கம கவவாவம கவபி கிகேஹம் வாய உநா கரவம கிகேஹ வாவகேரவரிதி'' எனனகுகடவதிறே ஈஹம கிகேஹ வாய உநா கரவம கிகேஹம் வாவகேரவரிதி வஸ கஹ கவபி - தபிபது அகுவம - பணணினிலலன அபரதிஷேத தமே அமையுமோ? எனன, அபரதிஷேதமே இதயாதி அநுகுந - அபரதிஷேதததுகுகு யோகியமது - பரகாரியமாதிகள அயோகியதையானது - ஸ்ருஷ்டாநதாநாத்தம பரகாரியமம வேண்டா வெனறதுகுகு ஸமவாதம-வேல்வேட்டி இதயாதி 'நபிளளையை' எனறதுகுகு - கேடக' எனறதோடே அகுவயா இதி ஹாஸாதநங்கள் - ஜ்யோதிஷடோமாதிகள வேலவெடடி நமபியான பாநசாத்ரஸாஸதரவிஷ்ணு ஹுதாகையாலே, "ந ஜாதி ஹேதம ந கு ஹுலம ந ரூபம ந ஸுணணகி யாஃ। நஷ்டிஸகாலுள நாவஸ்ஸாம யொ மொஹுயஸவெக்ஷதெ'' எனற பரபதநியொனறையும அபேக்ஷியாத தெனனுமத்தை அறிநதவராகை யாலே கேடடாரெனறபடி லிங்கம் - ஸ்ருஷ்டிகேஸதவாதிகள கிரியைகள - ஸாதநஷடடாகளான அவஸத் தை - ஸாதயஸாதநபவஸ்தைகள இபபடி எலலாகுகும தோறறுமோ? எனன பகவதபபாவம இதயாதி "கரயகி ஹுணாநிஷ்டாஃ கரவுஹுணுவி ய ஸ கியாஃ। ஸ்ரேவுணணாநவிஹுகி வாரு ஸெகோஹு ஸம்வடிம்'' 'ப்ரஹாவாஹுரோ ஹுநஃ'' எனகுகடவதிறே இதுவே அரத்தமென்று -

acharya.org

பரபரதாநுசந்தி யுளளது' எனறு இருபபாரகு "இவவாததம அநுபபாநம" எனறு தோறறியிருக கும். [மணணுண இதயாதி] காரணமான பூதபஞசகததுநகும உளளீடாய, "வஹ-ஸ்யாடி" (பஹு பஸ்யாம) எனகிறபடியே தனவிகாஸமேயாமபடி யிருககிற உபகாரகன - கணணுளளே நிற கும காதனமையால தோழில எணணிலுமவரு மெனனினி வேணடுவம? தனனையொழிநத ஸகல பதாரதநகளும தனஸங்கல்பதததபபறறி உளளாமபடி யிருககிற ஸாவேஶவரன, தனபகல ஆஶாலேஶமுடையா ஸங்கல்பததைபபறறித தான உளளும்படி யிருபபானனபினபு, இவவாத மாவுநகு ஒரு குறையுணடோ? எனகிறார நஸவாயுவு மெனறது - யாரகதவத்தைபபறற விண்ணு மாய - இவற்றகு அந்தராதமாவா யெனறபடி. விரியும - "வஹ-ஸ்யாம" (பஹு பஸ்யாம) எனகிறபடியே விஸ்தருதனுகாநிறகும. எமபிரான - எனகு உபகாரகன, பரதமையை த்விதீயை யாகி, 'எமபிரானை' எனறு கிடகிறது (உ)

மூன்றாம் பாட்டு.

எமபிரானை எநததநததநததகுந
தமபிரானைத தண்தாமரைககண்ணனைக்
கோமபராவு நுணணேரிடைமார்பனை
எமபிரானைததொழாய் மடநெஞசமே!

ஆ—(எமபிரானை) இபபடி தமமோடு கலந்தருளின எமபெருமான, பிராட்டியுந் தானுமாக வெழுநதருளியிருககிற இருபபையும தனகிருககணணுளாலே தமமைக குளிரபபாரத தருளுகிற படியையும கணடு பரீதராய, 'எமபிரான' எனறும, 'எநததநதை நநதைககுநகமபி ரான' எனறும அவனை எநதிகொணடு தமகுநத துணையாக, 'எமபெருமானைததொழாய மட நெஞசமே' யெனறு நமமுடைய திருவுளளத்தைக குறித்து அருளிசசெயகிறார

ஒ—மூனறுமபாடடில, எமபெருமானுகு ஆஶரிதவிஷயததில வாத நீரமைகு அடியான லக்ஷணீஸமபாதததை அநுஸநகிறது, திருவுளளததைக குறிநது அவனைததொழாய மலையமான நெஞசே! எனகிறார

[எமபிரானையெனறு தொடஙகி] - எனனுயனை எனகுடிநாயனை யெனறு பரீதயதிசயத தாலே அருளிசசெயகிறார [கோமபராவுநுணணேரிடைமாரபனை] - வஞசிககொமபு போலவும, அரவுபோலவும, நுணணிதாய நேரிதான இடையையுடைய பெரியபிராடடியாரைத திருமாா

பரமாத்மதவமென்று உததராததத்தகு அநாதம - காரணபாான இதயாதி உளளீடாய் - அநதராதமாவாய "விரியும" எனறதுகு ஸாவம - வஹ-ஸ்யாம இத்யாதி விரியும் - விஸதருதனுகாநிறகும அந வயம காடடுகிறார - கணணுளளே இதயாதி பஞசபூதங்களைச சொனனது - உபலக்ஷணமென்று விவக்ஷித் தருளிசசெயகிறார - தன்னை இதயாதி "பிரான" எனறதுகு அநாதாநதரம - ஸர்வேஶ்வரன் என்று. "எணணிலும" எனறதின அர்த்தம ஆஶாலேஶம் எனறு "எணணிலினிவேண்டுவம" எனறதின மாவம - ஒருதலறாயுள்ளே" ா எனறு ஸஸருபைக்யம வயாவாதயதி-அந்தராத்மாவாய் எனறு "எமபிரானை" எனகிற தவிதியை சேருமபடியெங்ஙனே? எனன, ப்ரதுமைய இதயாதி "காதனமையால" எனறதாலே - பக்தி சொலலிறது "எணணிலுமவரும்" எனறததால - பாபத்தி விவக்ஷிதமெனறு பலிதம மண்ணுநீருமித்யா ரபய, எமபிரான, காதனமையால தொழில், கண்ணுளளே நிறகும, எணணிலும வரும, எனனினி வேண்டுவம இதயன்வயம். (உ)

acharya.org

விலே யுடையவன் கொமளை - லக்ஷ்மீயாகின்றாளை இடை யென்றுமாம் [எம்பிரானை] பிராட்டியோடுடை ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்தித்து பரீதயா மீளவும் எனறுயனை யென்கிறார்

ப — அநந்தரம் ஸ்ரீயபேதிதவாதிகளான அநுபாவய ஸ்வபாவங்களை யுடையவனை அநுபவியென்று நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்

மடம் - (சொல்வழிவரும்) ஹ்ருதயத்தையுடைய, நெஞ்சமே - நெஞ்சே! எம்பிரானை தனபக்கலிலே அதவேஷாபிமுகயாதிகளை ஒரும் உபகாரகனாய, எனதை கலக்க கலக்க கலக்கு தமபிரானை - நமமளவில் நிலலாதே நகுலத்துக்கெலலாம் நாதனாய, கனை - இஸ்ஸமாக்க மிகுதி க்க குளிரநோக்கும், தாமரைக்கணணனை புண்டரீகாக்ஷத்வத்தை யுடையவனை, கொமளை வஞ்சிக்கொமபிலும், அரவு - அரவிலும், நுணை - நுணணிதான, நோ - நோணாமலையுமுள்ள, இணை இடையையுடையளான லக்ஷ்மியை, மாரபினை - மார்பிலே யுடையவனை, எம்பிரானை - ஸ்வாமியை தொழாய - தொழுமபடி பார ஸ்ரீயபேதிகவாத - இதிறசொனன ஸ்வபாவங்களுக்கு கெவலாம் ப்ரஸ்மென்று கருத்து அரவு - அரவு அரவுதல - குறைக்கலாய, கொமளை இளமை க்கதாகவுமாம்

இ — மூனறாம்பாட்டில, அவனுடைய இநநீரமைக்கு ஒடியான வ்யூஹாதிஸ்வபாவங்களை அநுஸந்தித்து, இவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கப் பாராயென்று திருவுள்ளக்கருத்தை அருளிச்செயகிறார்

[எம்பிரானை] - கீழ்ப்பாட்டில அவன நீரமையை அநுஸந்தித்து, எனறுயை யென்கிறார் [எந்தை இதயாதி] - தமமளவேயாய அடியற்றிருக்கையனறிகே, எனறுடிக்க நாயகனாவனை எனகிறார் இவர் இப்படி ஏத்தினவாறே, பரயோஜநாந்தரபரருடைய பாசுரத்துக்கும் அநந்யப்ரயோஜநா பாசுரத்துக்கு வாசியறியுமவனாகையாலே, 'இப்படி ஏத்துகிறவனை ஆரி'

மூனறாம் பாட்டு எம்பிரானை இத்யாதி அவனகுணத்தியத்தைச் சொனனகைக்கு ''எம்பிரானைத்தொழாய மடநெஞ்சமே'' எனறதனால பலித்ததை அருளிச்செயகிறார் - கண்டாயே இத்யாதி அவன் ஸ்வரூபம் - பரமபதிக்கும் பரிகணனைக்கு மொக்க வாதமுக்கைக்கடமும் ஸ்வரூபம் நம்ஸ்வரூபத்துக்கு ஏற்ற சோ - ''மடநெஞ்சமே'' எனறு - எனக்கு பல்யமாகையனறோ உனக்கு ஸ்வரூபம் ஆகையால உனதுடைய பாரதந்தரியத்துக்கீடாக வென்றபடி 'எம்பிரான' எனறதுக்கு ஸாவம் - கீழ்ப்பாட்டில் இதயாதி நாயகன்-

acharya.org

எனறு குளிரகடாக்ஷித்தான [தணதாமரைநகணணனை] - "தாமரஸாம்ஸ்ஷிதஸ்ரீ ஹிராது ஸம்ஸாரஸ்ஷுநரராயகாரு | க்ஷிவாரி" (தாநஹமதவிஷதநேநராநஸமஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி) எனனுமவன இபபடி கடாக்ஷிகககூடாது போதுவேன? எனறு பாராதகாா, அருகே கடாக்ஷிபபிகிறா உண்டாயிருநதது [கோமபராவுணணேரிடைமாயனை] - கோமபுபோலவும அரவுபோலவு மிருபபதாய, அதுதானும நுணணிதாயிருநதுளள இடையையுடைய பெரியபிராடியாரைக திருமாபிலே யுடையவனை அரவு எனகிற இநநாமம், 'அராவு' எனறு நீடிககிடககிறது, "நசசராவணை" எனனகடவதிறே அனறியே, கோமபை லகூகரிகிற இடை யெனறுமாம [எமபிரானை] - அசசோநதிககு ஒருகால 'எமபிரானை' எனகிறா [தொழாய] தொழபபடுமே விஷயம - ஒருமிதுநமாயாயிறறு இருபபது. [மடநெஞ்சமே] - "தொழுதெழு" எனனலாமபடி பாங்கான நெஞ்சனறோ நீ. (௧)

நான்காம் பாட்டு.

நெஞ்சமே! நலலை நலலை! நனகோ பெறறாரு
என்செயயோம்? இனியேனை குறைவினமோ?
மைநநதனை மலராமாமலை வாயனை
நுஞ்ஞாமபோநாம விடாநுதொடாகணடாய.

௧ — (நெஞ்சமே) இபபடி நாம அருளிசசெயலதறகு முனனே தமமுடைய திருவுளளம அவனுடைய திருவடிகளிலே விழுநதபடியைக கணடு உகநது, நலலை நலலை, உனனைப பெறறால நமககு முடியாதெனன? இனி நமககு என்னா குறையுமுடு? எனனது, தாமுடைய திருவுளளதைக கொணடாடி, இனி ஒரு நசையிலுமம அவனை விடாதே கொ எனகிறா

ஒ — நாலாமபாடடில, தமமுடைய நிகரகூறுஸஸாரதனதை பணணி விரமலேஷதகாலே முடியவேணடும தசை வநதேபாகிலுமம அவனை விடாதே பறறு எனறு திருவுளளதை குறிதது அருளிசசெயகிறா

[நெஞ்சமே நலலை நலலை] - அதயநதவிலக்ஷணமா யிருநதது உனபடியெனறு தமமுடையநெஞ்சைக கொணடாடுகிறா [உனனை எனறு தொடாவகி] - ஸ்வகவுமவிஷயமெனனலில பாதிகூடியாதே பாங்காயிருகிற உனனை பெறறால இனி நமககு ஸாதிகமுடியாததுணடோ? நமககு

ஸவாமி அடியபபடி - முதலறறு கீதாஸ" கேதாடபேஸ, "தாமரஸாம் அவிஷ்கரஸ்ரீ ஹிராது" இத்யாதி அவிஷ்ரஸ்ரீ ஹிராது நராயகாரு ஸாரு நராதாநு ஸாரஸாரேஷு ஸவ ஸரீரெஷ்வயொ அவிஷ்ட ஸுவிஸ்ரகஷிவாரி கூயயஸ்ரீகாரு | நீரவுதுவிஷாயபு (கொம்பு பொலவும்) - கோமபாரவு நோநுணணிடை இத்யாதி நேரி - ஸாதருபபாம நுணணிய - கோமகுமாய 'அரவு' எனறால அரவை சொலலுமோ? எனன, அரவெனகிற இநநாமம் திருசசாதலிருநதாம (அரு) நீடிசாவெனற - விஷமுடையை ஸாபம பெனறபடி அநிரியோ இத்யாதி - அராவுலகு - லைகரிகை இபபகுதியில, 'நுணணோ' எனகிறபுருத்தியாலே அதிகமெனபமானை இடை எனறு அரத்தம "நுணண" எனறும, 'நோ' எனறும - லைகுமாயவாகி பிணணையும 'எமபிரானை' எனகிறதெனன? எனன, அநிசோதிகிக இத்யாதி "கொமபராவு" இத்யாதியோடே கூடபாவா - தொழபோரிரு இத்யாதி "மட" எனறதுக்குபாவம தொழுதெழு இத்யாதி மட நெஞ்சமே, எமபிரானை இத்யாதியை அவவாறு (௩)

acharya.org

இனி என்னகுறையுண்டு? [மைந்தனையென்று தொடங்கி] - நித்யமான யௌவனத்தை யுடையனாய், [மலராள் மணவாளனை] நிரதிசயலோகமான பெரிய பிராட்டியாருக்கு லோகநாதனை யுள்ளவனை

ப — அநந்தரம், தமமுடைய நியோகத்துக்கு ஈடாக நெஞ்சு இசைந்தவாறே உகந்து இனி ஒருகாலும் விடாதே அநுபவிக்கப் பார்க்கிறார்

நெஞ்சமே - (அறிவுக்கு ஆஸ்ரயமான) நெஞ்சே! நல்லை நல்லை - (நீ செய்கையால்) நன்று நன்று! உன்னைப்பெற்றால் உன்னைப்பெற்றால், என் செய்யோம் என்னாரியம் செய்து அல்லோம் ஆடோம்? இனி - (உன் இசைவு) பெற்றபின்பு, என்னகுறைவினம் - அஸாதாரணமான குறைவிடம் தொன்றை யுடையோமோ? (ஆனபின்பு), மைந்தனை - நித்யயௌவன ஸ்வபாவனாய், மலராள் (நிரதிசயபோக்ய பூதையான) லக்ஷ்மிக்கு, மணவாளனை போக்தாவானவனை, குஞ்சுமபோதும் நாம முடியுமளவிலும், விடாது - விடாதே, கொண்டாடாய் - நிரந்தரானுபவம் பண்ணாய் என்று நாம துஞ்சுதலாவது - நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த விஸ்லேஷ மென்று நினைக்கிறது

இ — நாலாமபாட்டில், தாமசொன்னபோதே மேலவிழுந்து தொழுவாரே நெஞ்சைக் கொண்டாடி, நிகர்ஷாநுஸந்தாநம் பண்ணி நான விஸ்லேஷிக்கும் ஸமயத்திலும் நீ விடாதேகொள் என்கிறார்

[நெஞ்சமே நல்லை நல்லை] - சொன்னகாரியத்தை உகந்து செய்த ஸத்புத்திரர்களை உகந்த மாதாபிதாக்களை உகக்கிறார் என்னைக்கொண்டாடுகிறதென்? என்னில், - [உன்னைப்பெற்றால் என்செய்யோம்] - பலந்தருகைக்கு ஸ்வரூபமுண்டு, விலக்காமைக்கு நியமமுண்டு, இன்ன செய்ய முடியாதது முண்டோ? [இனியென்ன குறைவினம்] - "உன்னைப்பெற்றால் என்செய்யோம்" என்னும்-ஸாதயாமம் முண்டாகச் சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோமென்று, உன்பக்கல் விலக்காதவளாலே பிறந்தாளாக அவன் காரியஞ்செய்வானாயிருந்தால் இனி ஸாதயாமம்முண்டோ? அவனுபாயமாவான் நித்யநிரதிசயனாகையால் ஸாதயாமம்முண்டோ? என்னக்கு கருதயாமம்மென்? என்னை,— என்னக்கு யௌவனத்தை வேழுலகு பின்னாடுவ தொருபோது உண்டு, அப்போதும் நீ விடாதேகொள் என்கிறார் [மைந்தனை] - நித்யயௌவனனான ஸ்வபாவனை [மலராள் மணவாளனை] - நிரதிசயலோகஸ்வாமியான பிராட்டி செவிகொள்ளாள் இடுப்பிறந்தவனை [குஞ்சுமபோதும்] "அயோகயான" என்னும் அகலுமபோதும் விஸ்லேஷமவிநாபாவியாயிருக்கையாலே, "நிமேஷமபி நாஹம் ஜீவாமி, ஜலமிவ மீநா:" [விடாது தொடர்] - நான்விடினும் நீவிடாதே மேலவிழுந்து அநுபவிக்கப்பார் அவனை விடினும் நீதொடர்ப்பார் [கண்டாய்] - இவ்வேற்பாடுகுடிநீரை யன்றோ நான உன்னைக்குடிக்கச் சொல்லுகிறது பிராட்டி "அகலகில்லேன் இறையும்" என்கிற விஷயத்தை யன்றோ நான் அநுபவிக்கச் சொல்லுகிறது

௩ நாலாமபாட்டு தாம்சொன்னபோதே மேலவிழுந்து தொழுவாரே நெஞ்சைக் கொண்டாடி, நிகர்ஷாநுஸந்தாநம் பண்ணினான விஸ்லேஷித்த ஸமயத்திலும் நீவிடாதேகொள் என்கிறார்

[நெஞ்சமேநல்லைநல்லை] சொன்னகாரியத்தைச் சடக்கெனச் செய்த ஸத்புத்திரர்களை மடியிலே வைத்துக் கொண்டாடுமே மாதா பிதாக்களைப் போலே, இவரும் மார்விலேயணைத்துக்

நாலாமபாட்டு — நெஞ்சமே இத்யாதி நெஞ்சைக்கொண்டாடி யென்றது - "நல்லை நல்லை" என்றதின் தாத்பர்யம் நிகர்ஷ இத்யாதி - "குஞ்சுமபோதும்" இத்யாதியின் தாத்பர்யம்

"நெஞ்சமே நல்லைநல்லை" என்கிற பதமாறாத்துக்கு ஸங்கதி - சொன்ன காரியத்தை இத்யாதி ஸடக்கென்ன - ஸீக்ரமாக நெஞ்சு இருப்பது மார்விலேயாகையாலே, அணைத்து என்றது தடஸ்தமாகையை

acharya.org

கொண்டாகிறாய் நெஞ்சே [நெஞ்சமேநலலைநலலை] - நலலை எனன அமையாதோ? "நல்லை நலலை" எனகிற வீபதஸகதுக கருததேன? எனனில, இவர்தாம அவனபககல தூதுவிடமோபோலே, தனகது அவா தூதுவிடவேண்டுமபடி இவா தமமை விடடு அவனபககலிலே நிறகவலல நெஞ்சாகையாலே, "எனனெஞ்சினுரைககனடால எனனைச்சொலலி அவரிடை நீ இனனஞ் செலலீரோ?" எனனுமபடி முநநுறற நெஞ்சாகையாலே "நலலை நலலை" எனகிற மிரிசை எனனை இபபடி பரவாகிகிறதேன? எனன, [உனனைபபெறறு லேனசேயயோம] நீ எனனோடு ஒருமிடறுன பினபு, எனகுச செயய முடியாததுணடோ? நெஞ்சு ஒத்தபினபு முடியாததுணடோ? பலநகரு கைகுக ஈசுவரன உணடு, விலகுகாலைகுகு நீ உணடு, இனிச செயயமுடியாதது உணடோ? [இனியெனன குறைவினம] - "உனனைபபெறறு லேனசேயயோம" எனறு ஸாதயாமமமுண்டாகச சொனனவிடம தபபசசொனனோம, உன்பககல் விலகுகாலையே பெறறுசுக அவனகாயயம செயவாறுயிருந்தால, ஸாதயாமமநதா லுணடோ? அவனுபாய ஸாமாந நிதயநிரபேக்ஷமானது ஸாதயாமமமுண்டோ? ஆகுல, பினனை, சுருதயாமமமெனன? எனன, ஸாதயாமமமுணடுகிடாயெனகிறாய் [மைந்தனை இசயாதி] - நான அவனைக கிடடாகோனா, பாவேழுகு நலலையெனறது அகலபபார்பப தோனறு உணடு, நீ அபபோது அவனை விடாதேகிடாய [மைந்தனை] - இவவிஷயதததக கெவோய சிலாரே விடபபோவோ? * (மைந்து - இளமை, அழகு, பிருகுது.) [மலராளமணவாளனை] - பெரியபிராடடியாய "அகலகிலலேனிறையும" எனறுமிவ விஷயதததயனறோ நான உனனை 'விடாதேகிடாய' எனகிறது [துஞ்சுமபோதும] - 'அயோரயனை' எனறு அகலும்போதும விபபலேஷம விநாமமபர்யாயமெனகை - "ஜீவலுமுகுகலிஜீவாவ:" (முஹூர்த்தமபிஜீவாவ:) எனனுமதிறே - இவாகுகுத துஞ்சுகையாகிறது நான அவனை அகனறு முடியுமனறும, நீ அவனை விடாதே தோடரபபா கிடாய இரவேபபாயபடி நிறையனறோ நான உனனைக குடிகுகச சொலலுகிறது, பிராடடி "அகலகிலலேனிறையும" எனகிற விஷயதததயனறோ நான உனனை யநுபவிகுகச சொலலுகிறது (ஸ)

ஐந்தாம் பாட்டு.

கணடாயேநெஞ்சே கருமமகளாலாய கநிலை
எண்தாணுமின்றியே யெநதியலுமாறு
உணடானை யுலகேழுமாரூர்மூவாமை
கொணடானை நினைக கனவிலேகொணடானைநினையே.

அநுவதித்துப பரிவஸிக்கிறாள-நல்லேயெனன (இதயாதி) நலகிது - செஞ்சுகுகு விலகுகை என்கிறதுமல (இதயாதி) கிருவிருத்தம - (ம ர) எனனெஞ்சுகுக கணடாய இரு[illegible] எனனைக கொணடு [illegible] ஆதரதையாயிருகுகிற அவன் பக்கல் [illegible] [illegible] - [illegible] நெஞ்சு [illegible] - [illegible] - [illegible] [illegible] புகுகதோ? எனனபலந்தருவகுகு (இதயாதி) 'உனனைபபெறறு லேனசேயயோம" [illegible] பாசரத்தைபபற்ற "[illegible]" [illegible] 'இனி' [illegible] அர்தம [illegible] (இதயாதி) விலகுகை [illegible] (இதயாதி) மேலுக்குத தாதபரயம நான அவனை (இதயாதி) [illegible] அழகுக்கும, [illegible] [illegible] "[illegible]" என்கிறதென? எனன, [illegible] (இதயாதி) [illegible] - நான அவனை (இதயாதி) 'கொணடானை' [illegible] பறற, இவவிவ்யபங்குடி [illegible] (இதயாதி) [illegible] 'மலராளமணவாளனை' [illegible] பறற, பிராடடி (இதயாதி) மணவாளனை - பதி நல்லை [illegible] [illegible] [illegible] (ஸ)

* குணடலிதம கவாசிதம

ஆ—(கண்டாயே) உண்டானை உலகேழும் ஓர் மூவடிகொண்டானை நீயும் நான்கு காணப்பெறுமோ, நெஞ்சமே! நமக்கு அசிந்தநிகமாகவந்து ஸமருந்திகள் விளைகிறபடி கண்டாயே யென்று நம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே கூட அநுபவிக்கிறார்

ஒ—அஞ்சாம்பாட்டில், தன்னிறத்தில் எண்ணுகை, தானுமினறியே யிருக்கிறாரென்றார், எம்பெருமான் தம்மை ஆகஸ்மிகமாக விஷயீகரித்தபடியைச் சொல்லுகிறார்

[கருமங்கள் வாய்க்கின்று] - ஓரோபாயோஜநங்களை நோக்கப்புக்கால் இப்படி பலிக்கை [உண்டானை யுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை] - இவையிரண்டும் பலத்தோடு அபேக்ஷை யில்லாதாரையும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம் [கண்டுகொண்டானை நீயுமே] - வேறே சில த்ருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லவேணுமோ? அபேக்ஷாரஹித ஸ்வாமியான நீ மனமே கண்டுகொண்டாய

ப—அநந்தரம், நம்மினைவற நமக்குக்காரியம் பலிக்கிறபடி, நீயும் அவனைக்கிட்டுவது யாயிற்றிலே என்கிறார்

நெஞ்சே மநஸ்ஸே! கருமங்கள்-(அநுவேஷம், ஆயுர்மாபம், ஆபரணம், ஆயுஸ், ஸ்வ தொடக்கமான) காரியங்கள், வாய்க்கின்று-பலிக்கிறவை, ஓர் - ஒரு, எண்ணாணுமினறியே - நினைவு தானுமினறியிலே, வந்தியலும் - நமக்குக்கைவந்து நடக்கிற, ஆறு - பிரகாரம், கண்டாயே - கண்டாயே, (எங்ஙனேயென்னில், அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக), உலகேழும் - லோகங்களெல்லாம்றையும் உண்டானை - (பிரளயாபத்திலே) வயிற்றிலே வைத்து, ஓர் - அகவிரியாமல், மூவடிகொண்டானை தரிவிக்ரமாபதாநத்தாலே அநாயாஸமாகக் கொண்டவனை, நீயும் - (ஆயுர்மாபம் பலஸ்வாமியல்லாத) நீயும், கண்டுகொண்டனை - லபிக்கப்பெற்றாயிறே

இ—அஞ்சாம்பாட்டில், "எண்ணிலுமவரும்" என்கிறதுதானும் மிகையாகப் கண்டாயே என்று அவன் படியை மூதலிக்கிறார்

[கண்டாயேநெஞ்சே] - சைதந்யத்துக்கு பரஸ்பரதவாரமான உனக்குத் தெரியாமை யுண்டோ? [கருமங்கள் வாய்க்கின்று] - பாயோஜநங்களை நோக்கப்புக்கால் [ஓரெண்ணாணுமினறியே வந்தியலுமாறு] "எண்ணிலுமவரும்" என்ற இதுமிகையாமபடி வந்து பலித்துக்கொண்டு நிற்கிறபடி கண்டாயே இயலுகை - பலிக்கை இப்படிபலிக்க, வேறொன்றே கண்டோமா? எண்ணில் [உண்டானையுலகேழும்] - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ஆபத்தையே பற்றாத திருவயிற்றிலே லோகங்களை வைத்து ரக்ஷித்தபடி. [ஓர்மூவடி கொண்டானை] 'மஹாபலியால் வந்த இடையூறு போக்க வேணும்' என்றவத்தனையோக்கி, திருவடிகளைத் தலையிலே வந்திருக்க எண்ணினருளினோ? "உலகேழும்" என்கிறவிடம் - இரண்டிடத்திலும் கூடிக்கொள்ளக்கடவது [கண்டுகொண்டனை நீயுமே] - பழங்கண்டு கணவாருகிறதென்? நீ அவனைக்காண எங்கே யெண்ணினாய்? பிரளயாபத்தில் பரிகூலிகளைக்குப் பரிகாரமில்லை, பரிகூலிக்கைக்கும் பரிகாரமுடைய நீயன்றோ பெற்றாய்.

ஈ—அஞ்சாம்பாட்டு கீழ், "எண்ணிலுமவரும்" என்ற எண்ணாணும் மிகையாகப் படி கண்டாயே என்று அவனபடியை நெஞ்சுக்கு மூதலிக்கிறார்

[கண்டாயே நெஞ்சே] - நான் சொன்னபடியே பலத்தோடே வ்யாப்தமானபடி கண்டாயே [நெஞ்சே] - ஜ்ஞாநபரஸ்ரதவாரமான உனக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே [கருமங்கள்

அஞ்சாம்பாட்டு—கண்டாயே இதயாதி எண் என்று - ஸ்வயாபரமான பக்தித்தைப் பற்றி அ தாரிகை-கீழெண்ணிலுமவரும் இதயாதி

"எண்ணிலுமவரும்" என்ற பக்தித்தைப்பற்றாத தாத்பர்யம் - நான் சொன்னபடியே இ யாதி இது "பலத்தோடே வ்யாபகமானபடியை" இத்யாதி விகமவாக்யத்திலே வ்யக்தம் நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்று ஓரெண்ணாணுமினறியே வந்தியலுமாறு கண்டாயே யிதயாவயர் காரியங்கள்

acharya.org

வாய்கசின்று] காயங்கள பலிகுமிடதில, [ஓரேணதானுமினறியே வநதியலுமாறு கண்டாயே]- "எணணிலுமவரும" எனறது தான மிகையாமபடி வநது பலிததுககொணடு நிறகிறபடி கணடாயே இயலுகை - பலிகைக ஹகவதபரஹாவம சொலலுவாா சொல்லுமளவலலகாண இத்தலையில எண்ணினறிககே யிருககப பலிகுமெனனுமிடததுகு உதாஹரணங காடடகிறா மேல்; [உண்டானை இதயாதி] - பரளயங்கொணட ஜகததுகு 'அவன நமமை வயிறறிலேவைதது நோகும' எனனும நினைவுணடோ? 'உலகேழும்' எனகிற விடம - இரணடிடததிலுங கூடடிககொளளகூடவது அவன, ஜகததையடைய அளகிறபோது 'நுதலையிலே திருவடிகளை வைககபபுகா நினறான' எனனும நினைவு உணடோ? இதுகு உதாஹரணம தேடிபபோகவேணுமோ ஒனறு [கண்டேகொணடனை நீயுமே] விலகுகைககுப பரிகரமுடைய நீயுமனறோ கணடுகொண்டாய் பரராயாபததில அவறறுகு பாதிகூலிககப பரிகரமிலலையே! இங்கு அவஸரமிலலை, அறியில விலகுவாகளிறே, அபரங்கிதமாக வருகையாலே பேசாதிருநதாகளிததனை (ர)

ஆறாம்பாட்டு.

நீயுமநானும இநநேர்நிறசில மேலமறறோ
நோயுஞசார்கோடான நெஞசமேசோனனேன
தாயுநதநதையுமாய இவெவுலகினில
வாயுமீசன் மணிவெணணனேநதையே.

அது—(நீயும) இபபடி இருவரும ஒருவண்ணம எமபெருமானைக காணபபெறறோம, இனி அவன நமமை விடில செயவதென? எனனில, நீயுமநானும இபபடி அவனைவிடாதே நிறகில, ஸர்வாநமாகளுகுகுர தாயுநதநதையுமாய, ஸாவஸவாமியாய ஆஶரிதஸுலபனுய இபபடி ஸமஶீலவிஷடனுயிருநதவன ஒருநாளும நமமைவிடான நெஞசமே எனனை விஶவஸிததிரு எனகிறா

ஓ — ஆறாமபாடடில, இபபடி ஸுலபனுனவன நமமை விடானிறே யெனனில, நீயுமநானும நம அயோகயதையை அநுஸநதித்து 'அவனோடு ஸமஶீலேஷிபபோமலலோம' எனனாதே, இபபடி இசைநதிருககில நமமை ஒருநாளும விடானெனறு திருவுளளததைகுறிததுச சொலலுகிறா

பலகைள ।ரிக்துமி கதில் - ஸிதகிகுமிடததில அவதாரிகாவாகயவிவாணம - எண்ணிலும்வரும் என்றது தான் இத்யாதி இயலுகை - ஸிதகிக்கை எணதான மிகையாமபடி வாக்கடுமோ? என்ன, பகவதபாபாஸம் இத்யாதி "ஸவெடுஷ்வரெஷ்வரு ஷ்ஷ்ஷ் ஷ்ரொஷ்ரு ஷ்ரெ யஷி வஷ்ரிஷெ। கயாவி ஷுஷ்ஷ வொஷ்ஷம் ஹுரு காயெடுக கரோஷ்ஷ்ரிஷ்" எனனகக்கடவதிறே எணணை - பரிகணை பரமாக வயாசயாநம பண்ணி, ஹாவிகாரயபராமாஸபரமாக வயாகயாநம பணணுகிறா-இதுதலையில் இதயாதி "உலகு" எனற அரேதஸமாநிக்குமாவம ।ளயங்கொண்ட இதயாதி இரணடிடததிலும் - மேழுமமேலும ரண்டானை - உலகேழு யெனறு கீழோடேகூடடி அருளிசசெயது, உலகேழும - ஓரமூவடிகொண்டானை யெனறு மேலோடே கூடடி அருளிசசெயகிறா - அவன் ஜகதது இதயாதி மேலுகு அவதாரிகை - இதுநிந்த இதயாதி பூதிதாம் - யோகயதை "காரணம் வொஸரொக்ஷயொரு" எனனக்கடவதிறே கண்டுகொண்டனை-கணடுகொணடாய கணடுகொணடா யெனறது - "கணணுளதாகும" எனறததைபபற்ற "நீயும" எனற சபதத்துக்கு ஹாவம - ப்ளயாபதில் இதயாதி அவறறுக்கு - ஜகததுக்கு இங்கு - அளக்கிறவிடத்தில ஸமாயாதிபரயததாலே அவஸரமிலலை யெனறபடி நெஞசே, கருமவகளித்யாபய, இயலுமாறு கணடாயே, உலகேழுமுண்டானை, உலகேழுபோா மூவடிகொணடானை நீயுக கணடுகொணடனை இத்யாவய (ஙு)

acharya.org

[மேலெனறு தொடரகி] - மேலுளள காலம ஸவஸமபரலேஷவி ராதிகமாயெலலாட போககி, நமமோடே ஸமஸ்லேஷமபணணும, செஞசே! இவவாததகுகு ஸாஸனை விபரவஸித திரு [தாயுமெனறு தொடரகி] - தாயும நமபபணும போலே பரியுடை யரும இவவுலகதகிலே வந்து திருவவதாரமபணணித தன வடிவழகைக காடடித தானிடட வழககாகி அடியனைகொளளும் இறவன ஸகலலாபதுகுகு சேதநாபகல வேணடுவது பராதிகூலயகிலுருதகியே யெனது இபபாடடுகுகு கருதது

ப — அநநதரம, இபபடி ஏககணடராய நிறகில, அஸாதாரணபாதவிஸிஷடனான ஒருகலேஷபபடக கொடா னெனகிறா

தாயாயும - மாதருவதபரியபரனாயும, தநதையாயும - பிதருவகதிதபரனாயும, இவவுலகினில - (தனவரிசையறியாத) இநதலோகததிலே, வாயும - அவதரித்து வநது, ஈசன - ஸகல நிருபாதிகஸவாமிதவமே அடியாக, மணிவணணன - நீலரதநமபோலே யிருநகிற வடிவை யுடையனாகி உபகரித்து, எநதை (அவவழியாலே) எனனை அடிமைகொணட ஸவாமியானவனா, நெஞசமே நெஞ சமே, நீயும-("தொழு" எனறு நியமிககலாமபடி பவயமான) நீயும, நானும (உனனோ டு கூடினாரக வுடைய) நானும, இ - கீழசசொனன பரகரியையாலே, நோ விமுகயபபாவருகயிலையபுடை யோ மாய, நிறகில - நிறகில, மேல - மேலுளள காலமெலலாம, மறறு (ஸவாநுபவதகபோதிய) மறறும, ஓரநோயும - நோயாயிருபபதொனறையும, சாரொடாள - அணுகககொடாள, சொன னேன - (இபபரமாததததை உனகுகு) சொனனேன நோயெனறு அஹங்காராதிகாரங்கள, அதுகுகு அடியான ஶரீரஸமபநதம, காமஸாபநதம தொடரகமானவை ஸவரூபாநுபவதாக மடியான விஶலேஷமுமாம

இ — ஆறுமபாடடில, நான விடாதொழிகிறேன, அவன விடில செயவதென? எனனில,—நாம அயோகயதை பாரதது விடாதொழியு மதகனை வேணடுவது, நாம இலலையானாலே பறறி அவன ஒருகாலும விடா னெனகிறா

[நீயும இதயாதி] - "தொழு" எனறு சொலலலாமபடி யிருநகிற நீயும, தொழுக சொலலுகிற நானும, பரதிகூலிதது போகத நீயும, உனனைப பிரிசசென்ற நானும [இவவோ நிறகில] - ஒரொனறானுமினறியே நிறகில "ஈநநெயெழு" எனகிற நீராயகககதைத் தவிரபபெறில இபபடி நினறால அவன செயவதென? எனனில —[மேல மறறோ நோயும சாரொடாள] - மேலுளள காலம ஒரு நோயும சாரவிடடுக கொடாள, நிவிதிதாநுஷடானமபணண விடடுக கொடாள முனபு பணணின பாபபலாநுபவம பண்ண விடடுககொடாள விஷயாபவாஸனை விடாள, பரயோஜநாநதராகளைககொணடு அகலவிடாள, "அயோக்பன" எனறு அகலவிடாள, உபாயாநதராகளைபபறறி அகலவிடாள [நெஞசமே சொனனேன] நான உனனை அபவாதித உன அநாததததைப பாரகது உனகுகு இவவாததததைச சொலலிககொணடிகேறேன பகவத் விஷயம பிரா அறியலாகாதெனறிருநதவுகுகு ஒரு திருககோடடியாய நமபியோ டொபபா, சொலலிச சமைநது 'பதணபதண' எனகைககு ஒரு சீதாசாயனோ டொபபா, "உடிதெனாகவுஸாய" [சொனனேன] உபதேஶதகிற குறையிலலை, பரதிபத்திபணணுதொழியிலை இழகுமதனை. இபபடி விடடுககொடாதொழிவது ஶாஸதரமுகததாலேயோ? தன ஸ்வாதந்தரியததாலேயோ? எனனில,—[தாயும இதயாதி] - பரியகாமனுமாய, ஹிதகாமனுமாய அபபடியாவதும தனகிலை குலையாதே நினறோ வெனனில,—[இவவுலகினில வாயுமீசன] - தனவரியறியாத ஸமஸாரக திலே தனனை அழிய மாறிவநது அவதரித்து [ஈசன] - இபபடி வநது அவதரிகைகுகு தேறை பராபதனைக் இஙகே வநது அவதரித்து ஈராசு தவிரகைகயாலே, ஈசனான னெனனலாமாம,

acharya.org

[மணிவண்ணனெந்தையே] - வடிவைக்காட்டி விஷயாந்தர பராவணயதையை தவிர்த்து, தனமோஷிதவதத்தைக் காட்டி எனமோஷகவதத்தை நிலைநிறுத்தினவனை காயும் தந்தையுமாய இவ்வுலகினில வாயும் மணிவண்ணனாய எந்தையான ஈசன, நீயும் நானும் இந்நோநிறகில மேல மற்றோர்நோயுஞ் சாராகொடான நெஞ்சமே சொன்னேன் "வ்ரதுஃஸ்ரதுஃ" எனகிறபடியே இதுமெய

ரடு —ஆறுமபாடடு 'இப்படி ஸுலபனானவன நமமைவிடானிறே' எனன, நம அயோகயதையை அநுஸந்தித்து அகலாதொழியில நம்மை ஒருநாளும விடானென்று திருவுளளத துக்கு அருளிசசெயகிறார

[நீயுமநானும இந்நோநிறகில] - அபபுளளின பினபோன நீயும், உனனைப பரிகரமாக ரடைய நானும, பலாநுபவவபணண இருககிற நாம் இபபடி விலககாதேயிருககில "நநநெயம" (நநமேயம) எனனும பராதிகூலய மநோரதமின்றிகேயொழியில [மேலமற்றோ நோயும சாரா கொடான] - நிஷித்தாநுஷ்டாநம பண்ணி அகலவிடுதல, தனனையொழிய பரயோஜநத்தைக கொண்டு அகலவிடுதல, அயோகயதாநுஸந்தாநம்பண்ணி அகலவிடுதல, வேறொரு ஸாதநபரிகரஹம பண்ணி அகலவிடுதல, முனபு பண்ணின பாபபலாநுபவம்பண்ணி அகலவிடுதல செயய விடுதே கொடான [நெஞ்சமே சொன்னேன்] - 'திருநகோடியூர் நமபியைபபோலே, பிறர் அறியலாகாது பகவதநவிஷயம் என்றபோலேகாணும்' இவர் இருபபது உபதேசித்துவைத்து "ஊடிஜெ நாதவ ஸ்ராய"(இந்தேநாதபஸ்கார)எனறவனைபபோலே படுகிறார்,[சொன்னேன் எனறு] தரளபதி,குழல விரிதுக கிடககிறபடியைப பாராது, செயவது காணுமல சோலலிககொணடு நின்றான; அரத்தத தின கனதத்தை பாராது, 'கைபபடட மாணிககத்தைக கடலிலே போகடடோம' என்று 'பதண் பதண்' எனறானிறே இனி பரதிபததிபணணாதார் இழக்குமிததனை [தாயுமதநதையுமாய] - மாதாபிதாகளை பபோலே பரிவனாய். அவாகளளவன்றிககே, [இவ்வுலகினிலவாயுமீசன்] பரஜை, கிணறரில் விழுநதால ஒககக் குதிகும் மாதாவைபபோலே, ஸமஸாரத்திலே ஒகக விழுந்து எகேகு மவன் இநதவுந்து அவதரிகைககு ஹேதுவேன? என்னில - [ஈசன்] ப்ராபதனுகையாலே அன்றிகேயே, இங்கேவநது அவதரிதது ஈரரசு தவிரநகையாலே ஈசனானானெனனவுமாம் [மணி வண்ணனேந்தையே] - தன்வடிவழகைக காட்டி எனனை முறையிலே நிறுததினான எனனை விஷயாநதரப்ரவணனாகாதபடி மீடடு, தனமோஷிதவதத்தைக் காட்டி எனனுடைய மோஷதவதத்தை

ஆறுமபாடடு — நீயும் இத்யாதி "இந்நோநிறகில மற்றோர்நோயும் சாரகொடான" எனறதுகிடாக அவதாரிகை இபபடி ஸுலபனான இத்யாதி அகலாதொழியில் விதி - நாம அகனறு முடியில முடியுமிததனை போகி, அவன நாலைவிடான எனறு தாதபரயம

அபபுளளின் பினபோன - அநதப பெரியதிருவடியினபினனே போன 'இந்நோநிறகில' எனற தக்கு அவதாரிகையிலே அருளிசசெயத அரத்தமொழிய, அரதாநதரம பலாநுபவம் இத்யாதி வாக்யதவயத தாலே 'நாநோயும்' எனறதனை விவரிகிறார்-நிஷித்த இத்யாதி 'சொன்னேன்' எனறதுகு மூனறு தாத்பரயம- அநுதாபபரமாகமுநினது-திருக்கோட்டியூர் இத்யாதி விவரணம்-உபதேஶித்து இத்யாதி தோஸவஷடாதஸோ, "ஊடிஜெ நாதவாஸ்ராய நாலைஸ்ராய கஷாவத ரநவாஸ்ரு ஸ்ரு ஷெவெவாஹ்ரு ரு ஷ ஸோ யொஸ்ரு ஸ்ரு ஷ்ரு ஷ்ரு" இந்த - இநத ரஹஸ்யமானது தே த்வயா எனறபடி. அநுதபிகிறதென? முதலிலே அதிகாரிஸோதநம பணணி உபதேஶிகக வொணணாதோ? எனன, நமளபதி இத்யாதி பதண் பதண்- பரிதபிக்கை யத்வா, பதறினேன பதறினே னெனறபடி தவிரியதாத்பரயம - ஒளி ப்ரதிபததி இத்யாதி. அதாவது - உபதேஶத்திற குலறையிலலை, இனி பரதிபததி பணணாதாழுகுறிததனை யெனறபடி பரிவனாய் ஸிக்கனாய அவர்களளவன்றிகேயே - அவாகளை மாத்ரமனறிகே "ஈசன்" எனறதுக்கு பூரவபாலியாக அருளிசசெயகிறார் - ப்ராபதனுகையாலே யெனறு அபரபாலியாக அரதம-அன்றிகேயே இத்யாதி ஈரரசு த்வைராஜயம வாய்ககை - கிடடுகை "ஈசனை" எனறதினை அரதம - நமமோஷிதவத்தை இத்யாதி நிலை

acharya.org

நிலைநிறுத்தினவன தாயுந்தந்தையுமாய இவ்வுலகினில வாயும மணிவண்ணனுய எந்தையான ஈசன, நீயும நானும இந்நோநிறகில மேல மறறோநோயும சாகோடான; நெஞ்சமே சொன்னேன் "ஸத்யம ஸத்யம" எனகிறபடியே இதுமேய (௩

ஏழாம் பாட்டு.

எந்தையேயென்றும எம்பெருமானென்றும
சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவியேன்
எந்தையெம்பெருமானென்று வொன்னார்
சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லுஞ்செல்வனையே

அ—(எந்தையே) இப்படித் தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானை யநுபவிகிற ஆழ்வார் அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையுமாராய்ந்து, அயல் வறுமமர்கள் தங்கள் சிந்தையுளளே வைத்துச் சொல்லும் அந்த ஸ்ரீமானை, நான் தரிக்கப்பெறுகிறேனே இதனை, என்ன நிகருஷ்டனோ! என்று தம்மை ஸ்லாகிக்கிறார்

ஒ—ஏழாம்பாட்டில, அத்யந்தவிலக்ஷணனான எம்பெருமானை அத்யந்த நிகருஷ்டனான நான வாங்மநஸங்களாலே நினைத்தும பேசியும் தபஸ்செய்கிறேனென்று அருளுகிறார்

[எந்தையேயென்று தொடங்கி] - எனக்குப் பரிவனென்றும ஸ்வாமியென்றும [எந்தையென்று தொடங்கி] - எம்பெருமானை நினைக்கவும பேசவும யோக்யராய்ப் பெற்ற அயல்வறுமமர்களை, ஸ்நேஹயுக்தராய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நினைத்து அது [illegible] எந்தை எம்பெருமானென்று சொல்ல அத்தாலே மகிழ்பவனானவனை

ப—அநந்தரம், ஏவம்விதனுடைய ஸுஸிலோகயத்வ வைலக்ஷண்யங்களை அநுஸந்தித்து, ஸ்வநிகர்ஷமடியாக அகலத் தேடுகிறார்

வானவர் - பரமபதவாஸிகளானவர்கள், எந்தை - எங்கள் [illegible] பிதாவானவன், எம்பெருமானென்று எங்களுக்குப் பரமபோக்யனென்று, சிந்தையுள் வைத்து - அந்தரங்கத்தே புணர்ந்து, சொல்லும - சொல்லுமபடியான, செல்வனை - ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனை, பாவியேன் பாபிஷ்டனான நான, எந்தையேயென்றும - எனக்கு ஸ்ரீபரனேயென்றும, எம்பெருமானென்றும - எனதுடைய போக்யனானவனேயென்றும, சிந்தையுள் - நெஞ்சுக்குள்ளேயும, வைப்பன் வைத்து, சொல்லுவன் - சொல்லுவதுஞ் செய்யாநின்றேன்

இ—ஏழாம்பாட்டில, "மணிவண்ணா வொந்தை" என்று அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸ்வநிகர்ஷத்தையும் அநுஸந்தித்து அகலுகிறார். "நெஞ்சமேபோதும விடாது தொடர்ந்து கண்டாய" என்றதுவே வந்து பலித்தபடி.

[எந்தையேயென்றும] - எனக்குப் பரிவனானவனே யென்றும பரிவனுமாவேயமைந்திருக்கே, [எம்பெருமானென்றும] - எனக்கு வகுத்த ஸ்வாமியே யென்றும [சிந்தையுள்வைப்பன்] - விஷயாந்தர பாவனமான நெஞ்சிலே வைப்பன, நெஞ்சிலேநினைத்து உறுமய பரமயாம

நிறுத்துகை - ஸ்தாபிக்கை அந்வயிக்கிறார்-தாயும் இத்யாதி "சொன்னேனே" என்றதுக்கு மூன்றும் மாவடைஸ்த்யந்ஸத்யம் இத்யாதி "சாகோடான" என்ன அமைந்திருக்க, "சொன்னேனே" என்றது - இப்படி தாத்பர்யமொன்றுமேயுண்டு மென்றபடி. (௩)

acharya.org

சிதமபணணி விடுமளவனறிககே, [சொலலுவன] - இவன பேசுமளவோ இவவிஷயபடி? எனறு கைவிடுமபடி பிறாகேடகச சொலலாநினறேன [பாவியேன] - விலக்ஷணபோகயமான இவவிஷயதைத அழிககைககு நான ஒரு பாபகாமா உணடாவதே! தமோஉவிஹ-ரியாலே அகதகிலே அகநிபாக்ஷேபதைபபணணி, ஸதவந தலையெடுதகவாறே அநுதபிகுமாபோலே 'பாவியேன்' எனகிறா நீ இபபடி சொலலுவானெனனி? பகவதவிஷயதைத நினைகைகையுஞ சொலலுகையும பாபபலமோ? எனனில,—புரோடாஶதைத நாய தீணடினறபோலே விலக்ஷணருடைய போகயதைத அழிககை பாபபலமனறோ? [எநதை இதயாதி] - நினையாவிடில அரைக்ஷணம தரிகக மாடடாத நிதயஸூரிகள நினைதது, அவவநுபவம வழிநது "எநதை யெமபெருமான" எனறு சொலல, அதகாலே ஸரீமானுய மதிபபனனவனை நான நினைததும பேசியும ரிகதனுமாகி மதிபபையுங கெடுததேன

ஈடு ஏழாமபாடடு கீழ இவா அஞசினறபோலே விடிநதது, 'அயோகயன' எனறு அகலுகிறா

[எநதையேயெனறும்] எனகுப பரிவனனவனே யெனறும [எமபெருமானெனறும்] - எனகுகு வகுதத ஸவாமி யெனறும, [சிநதையுளவைபபன] எததனை விஷயங்களை நினைத துபபோந்த நெஞ்சிலே வைததது நான அறிநததாக நெஞ்சிலே வைதது தூஷிததவளவேயோ? [சொல்லுவன] - பிறா அறியும்படி தூஷிததேன [பாவியேன] - விலக்ஷணபோக்யமான இவ வஸதுவை அழிககைககு நான ஒருபாபகாமா உணடாவதே! [பாவியேன] ஸாத்விகனுயிருபபா னொருவன தமோகுணஸ்பூதனுய ஒரு கருஹததிலே நெருபபை வைதது, ஸதவந் தலையெடுத்த வாறே அநுதபிகுமாபோலே 'பாவியேன்' எனகிறா நீ இபபடியே சொல்லுவானெனனி? பகவத விஷயதைத நினைகைகையும சொலலுகையும பாபபலமோ? எனனில்;—புரோடாஶதைத நாய் தீண்டினறபோலே, விலக்ஷணருடைய போகயவஸதுவை அழிககை பாபபலமனறோ? [எநதை இத்யாதி] - நினையாவிடில அரைக்ஷணம தரிககமாடடாத நிதயஸூரிகள் நினைதது அநுபவித்து அவ வநுபவம வழிந்து 'எங்களுகுகுப பரிவனனவனே, ஸ்வாமியானவனே' எனறு தங்கள நெஞ்சிலே வைததுச சொல்லுமபடியான ஐஶவாயத்தை யுடையவனை நான எனசொனனேனெனனி? இவவஸ்துவை ஒருவா நம்பாதபடி யழிததே னெனகிறா. (எ)

ஏழாமபாட்டு —எந்தை'ய இத்யாதி 'துஞ்சுமபோதுமவிடாது' எனறதைபபற்ற, இவாஞ்சினும் பொலே எனறது விடிந்தது - பலித்தது

வகுதத - பாபதமான "வானவா சிநதையுள் வைத்து" இதயாதியைக கடாக்ஷிதது பாவம - விலக்ஷண இத்யாதி சொனனபின 'பாவியேன்" எனறதுக்கு பாவம - ஸாதவிகனுய் இத்யாதி "எந்தை யெமபெருமான" இத்யாதிக்கு அவதாரிகை பகவதவிஷயத்தை இதயாதி நீ இபபடியே சொல்லுவானெனனி? எனறது- "நாயகநாயி கெஶவம வஸுஸி" எனறதைபபற்ற புரோடாஶத்தை நாய் தீண்டினறபோலே எனறவிடத்திலே - " ஶஶ்வுஜ்ஜ ஜுஷாஷ்ட்ரி ஶ்ரீஶகஜுஷஷ்ஶ்ரீ ஶ்ரீ । ஶ்ரீவஜ்ரவஷட்ரூகம் ஷாம் ஶ்ரியொஷ்ஜுகோஶயெ" எனறது அநுஸந்தேயம தேவவஷட்கிருதம் - தேவாதுதிஸ்ய வஷட காரகதரேண ஸம்ஸகருதயஶ்ரீ விலக்ஷணருடைய எனறது - "வானவா" எனறதைபபற்ற "எந்தை யெமபெருமான" எனறதின அரதத - பரிவனனவனே இதயாதி வானவா எநதையெமபெருமானெனறு சிநதையுளவைததுச சொலலுமசெகவனை எநதையேயெனறும இத்யாதியை சொல்லுவன பாவியேன இதயர்வயு

acharya.org

எட்டாம் பாட்டு.

செலவநாரண னெனறசொறகேடடலும
மலகுங்கணபனி நாடுவென்மாயமே
அலலுமநனபகலும இடைவீடின்றி
நலகியெனனைவிடான் நமபிநமபியே

ஆ—(செலவநாரணனென்ற) இப்படி என்னுடைய அபிப்ராயத்தை [illegible] 'அவன் திறத்துப் படுவேனல்லேன்' என்று இருக்கச்செய்தேயும், செல்வ [illegible] சொல்லைக் கேட்குமளவிலே என்னுடைய ஸாவகாசங்களும் எனவாயமனாதிகளும் இழந்து [illegible] பகலிலே விழாநின்றன, நானும் அதிசபலனாய "எங்குற்றாய் வொன்றிப் [illegible]" என்று [illegible] நாடுவேன், இது என்ன ஆஶ்சர்யம்? இப்படி நான் அதிசபலனாய்த் [illegible] தால் அவன் என்னை விடலாமிறே, அவன் என்னிறக்காட்டிலும் [illegible] அதிபஹுமானத்தைப் பணிமிகொண்டு என்னை விடுகிறிலன், நான் [illegible] நோகிறேன்

ஒ—எட்டாம்பாட்டில், அநாஹுனென்று அகன்ற நான் [illegible] ணத்தாலே அவனை அகலமாட்டுகிறிலேன், எம்பெருமானும் என்னை விரும்பி விடுகிறிலன் இது ஒரு விஸ்மய மென்கிறேன்.

[செலவன நாரணனென்ற] ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணனை [நாடுவன் மாயமே] - "அகலேன்" என்ற நான் என்னுடைய சாபலாதிஶயத்தாலே "எங்குற்றாய்" என்று தேடி [illegible], இது ஒரு ஆஶ்சர்யம் இருந்தபடி யென! [அலலுமநனபகலுமென்று மேலுக்கு] - என்னை [illegible] கையாலே பரிபூர்ணனான எம்பெருமான் தன்னோடுடை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே [illegible] பகலும் இடைவிடாதே என்னை ஸ்நேஹித்து விடுகிறிலன்

ப.—அநந்தரம், இப்படி அகல நினைத்திருக்கச்செய்தேயும், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளத்தாலே மேலவிழுமபடி என்னைப் பரிபூர்ணனான அவன் விடுகிறிலனென்கிறேன்

செலவநாரணனென்ற - ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிற, செல்ல திருநாமத்தை, கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே, கண - கண்ணனது, பனி மலகும் - நீர் மலக்கின்றது; நாடுவன் - ("எங்கு [illegible]னே" என்று) தேடாநின்றேன், மாயமே - இது ஒரு ஆஶ்சர்யமாயிருக்கிறதே, நமபி - பரிபூர்ணனான நம்பியானவன், நல - (தன்னைக்கிட்டுகைக்கு அடியான) நன்மையையுடைய, அலலும் இரவும், பகலும் - பகலும், இடைவீடின்றி - விச்சேதரஹிதமாக, நலகி - ஸ்நேஹித்து, எனனை என்னை, நமபி - ஸர்வேஶ்வரனாதிபதிபணணி, விடான - விடுகிறிலன் நமபுதல் - தன்னுடையவனாக விஶ்வஸித்தல்.

இ—எட்டாம்பாட்டில், "அநாஹுனு" என்று அகன்ற நான், யாதுரைத்திகபகவநாமமாவணத்தாலே ஶிதிலனாய் அகலமாட்டுகிறிலேன், அவனும் என்னை விடமாட்டுகிறிலன், இது ஒரு விஸ்மயமென்? என்கிறேன்

[செலவனநாரணன்] - ஆழ்வார் பரிஸரத்தில், லக்ஷ்மீஸமேதனாய் [illegible] எம்பெருமானைப் பற்றுவார் இல்லாமையாலே, 'ஸ்ரீமந்நாராயணனை" என்று யாதுரைத்திகபகவநாமங்களை [என்றசொறகேடடலும்] - இஶ்வரபதம் செவிப்பட்டவளவிலே அநுதாபம் [illegible] நாமம் பண்ணிறறிலேன், பாவித்திலேன், விஷயாணமாதபாபோலே அநுதாபம் [illegible]

acharya.org

யவே பலிக்கத்து [மலருங்கண்பனி] என்னை யொழியவே கண்ணுனது நீர்மலக்கத்தொடங்கிறது [நாடுவன] நெஞ்சானது "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று தேடத்தொடங்கிறது [மாயமே]- "அலலேன்" என்னைக்கொண்ட நான வேண்டிறது, "ஆவன்" என்னைக்கொண்ட நான வேண்டிறதிலலை, இது ஒரு ஆஶ்சர்யமென்? என்கிறாள் அவன் செய்கிறதென்? என்னில்,—[அலலும் இதயாதி]-தம முடைய அபிஸந்தியொழிய அவன் மேலவிழுகிற காலமாகையாலே நன்றான இரவும் நன்றான பகலும் [இடைவீடின்றிநலகி] - நான ஒருகால் தேடி விடாநின்றேன், அவன் இடைவிடாதே ஸ்நேஹிப்பாநின்றான் [என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே] - அபூர்ணனான தான் நம்பி விடுகிறிலன் நம்பி - ஒருநாளுக்கு நினைத்தது நம்பி - அலலும் நன்பகலும் வீடின்றி நலகி நம்பி என்னைவிடான் மாயமே ஆறவான், "நம்பியே" என்று ஸ்வரூபம் - இவனையே பூர்ணனென்பது என்பர்

11 ௫.—எட்டாம்பாட்டு 'நாம் இதுக்குமுன்பு நினைத்தும் பேசியும் தப்பச்செய்தோம், இனித்தலிருமிதக்கிறேன்' என்று 'அவன் குணங்கள் நடையாடாத தோரிடத்திலே கிடக்கவேணும்' என்று போய், ஒருகுடிசுவரிலே முட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு கிடந்தாள்; அங்கே, வழிபோகிறானொருவன், சுமைகனத்து "ஸ்ரீமந்நாராயணன்" என்றான், அச்சொல்லைக் கேட்டு தம்முடைய கரணங்கள் அங்கே பரவணமாகிறபடியைக் கண்டு விஸ்மிதராகிறார்

[செல்வநாரணனென்ற சொல்கேட்டலும்] ஆழ்வாரபரிஸரத்தில பரஹ்மசாரி எம்பெருமான் போ சொல்லுவாரில்லை, அதில்அத்தாங்ஸந்தாநம் பண்ணவேண்டா வாயிற்று இவர்நோவுபடுகைக்கு என்போல வேணுமிங்; —விஷ்ஹரணமந்தரம்போலே அச்சொல் செவிப்பட்ட வளவிலே, கண்ணுனது என்னை யொழியவே நீர்மலக்கப்புக்கது, நெஞ்சும் அவ்வளவிலே, "எங்குற்றாய" என்று தேடப்புக்கது [மாயமே] - "அலலேன்" என்று அகலுவைக்கு நான வேண்டிறது 'ஆவேன்' என்று கூடுவைக்கு நான வேண்டிறதிலலையே! இது ஓராஶ்சர்யம் இருந்தபடியென்! அவன் பின்னைச்செய்கிறதென்? என்னில்,—[அலலும் இதயாதி] தம் அபிஸந்தியொழியவே, தம முடைய கரணங்களுக்கு பகவதநுபவமே யாத்ரையாமபடி அவன் மேலவிழுகிற காலமாகையாலே 'நலலஅலலும், நலலபகலும்' என்கிறார். திவாராத்ரவியாகமற என்னைக் ஸ்நேஹித்துப் பரிபூர்ணனானவன் என்னை ஸ்வீகரித்து என்னைவிட ஸ்வமமாகிறிலன், அவன்பேர்மாத்ரத்தைக் கேட்டவளவிலே, என்கண்ணுனது பனிமல்காநின்றது, நெஞ்சானது தேடாநின்றது இது ஓர் ஆஶ்சர்ய மிருந்தபடியென்? என்கிறார் [இடைவீடின்றி] - நான ஒருகால் தேடிவிடாநின்றேன், அவன் இடைவிடாதே ஸ்நேஹியாநின்றான் [என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே] - அபூர்ணனான என்னைப் பூர்ணனான தான் நம்பிவிடுகிறிலன் நம்பி என்னை ஒருமதிப்பாக நினைத்தது, நம்பி, அல்லும் நன்பகலும் வீடின்றி நலகி

எட்டாம்பாட்டு —செல்வநாரணன் இத்யாதி "கேட்டலும்" என்கையாலே-அஸம்பாவிதஸம்பந்தத்தி லிருப்பு விளைந்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவதாரிகை - நாம்இதுக்குமுன் | இதயாதி குட்டிச்சுவர் - ஏகாந்த ஸ்தலம் "மாயமே" என்றதைப்பற்றி விஸ்மிதராகிறார் என்றது

(செல்வநாரணன் - ஸ்ரீமந்நாராயணன் வழிபோகிறவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்பனோ வென்ன, ஆழ்வார் இத்யாதி "யாரும் நாடு முலகமுண் தன்னைப்போல" இதயாதி "சொல்" என்றதுக்கு பாவம் - அத்லே அர்த்தாநுஸந்தாநம் இத்யாதி, மல்கும் பரவஶிகும் நெஞ்சும் இத்யாதி - கீழ்ப்பாட்டிலே பாஹ்ய கரணமும் அந்தக்கரணமுந் சொல்லுகையாலே இங்கு பாஹ்யகரணத்தைச் சொல்லுகிறவிடத்திலே அந்தக் கரணத்தைச் சொல்லுகை உசிதமென்று தாத்பர்யம் "நலகுமாகண்பனி" என்று - பாஹ்யகரணத்துக்குக் காத்ருத்வம் கீழே சொல்லுகையாலே, நெஞ்சுக்கே நாடுகையிலே காத்ருத்வத்தை விவக்ஷிதது, ஸ்வாபேக்ஷோபசாரத்தாலே "நாடுவன்" என்கிற தென்றபடி மாயம் ஆஶ்சர்யம் என்னையொழியவும் கண்பனி நலகும், நெஞ்சு தேடுமென்னைக்கொண்டு ஆஶ்சர்யமிலாது வென்கிறார்-அல்லேன் என்று இதயாதி "வேண்டாள்" என்கிறவர், "நலலலும் நன்பகலும்" என்கிறதென்? என்ன - தம் அபிஸந்தி இதயாதி அலலுவனாகவு மிடைவீடின்றி நலகி

லும இடைவீடினறி நல்கி, நமபி எனனைவிடான, மாயமே [நமபியே] - இவனையே பரிபூரண னெனகிறது ஸமஸாரி சேதநனைபபேறறு, பெருபபேறு பேறுருனுயிருககிற இவனையே! பரிபூரண னெனகிறது லோகததா (அ)

ஒன்பதாம் பாட்டு.

நமபியைத தென்குறுங்குடிநின்ற அச
செமபொனேதிகழும திருமூர்ததியை
உமபர்வானவா ஆதியனுசோதியை
எமபிரானை எனசொலலிமறபபனோ?

ஆ—(நமபியை) தனனுடைய சாபலததாலே நமமை விடாகொழிநதால, அவனுடைய குணசாரவணுதிகளைப பணணுதே அநயபரனுய அவனை மறநதிருநதாலோவெனனில்—ததகுணசாரவணமாத்ரததாலே சபலனுயத தனபகலிலே விழாநிறகசெயகே, புதினமேலே அயாவுறுமமராகளோடேகூடத திருககுறுங்குடியிலே நினறருளி, தனனுடைய நிரவதிகமான அழகைக காடடி எனனைத தோறபிததுத தனபகலிலே விழவிடுககொணடான, இவி எமமனே நான அவனை மறக்குமபடி எனகிறா

ஒ—ஒனபதாமபாடடில, அவன விடாதொழிநதால நீ அநயபரராய அவனை மறநதாலோ வெனனில,—திருககுறுங்குடியிலே நினறருளின நமபியைக கணடுவைதது மறகக உபாயமுண்டோ? எனகிறா.

[அசசெமபொனெனறு தொடஙகி] - ஓடனவைத்த செமபொனனின ஒளிபோலே திகழாநிற்பதுஞசெயது ஒருவருடைய வாஙமநஸாதிகளாலும பரிசசேதிகக வொணணாதபடியான திருமேனியை யுடையவனை [உமபரானறு தொடஙகி] - பரஹமேஶாதிகளிறு காடடிலும அத்யந்த விலக்ஷணனான நிதயஸூரிகளுககு நிரவதிகோஹாரமான கேஶவனை யுடையனுமாய அயர்வறுமமராகளைபபோலே தாமே யாகமாமபடி எனனைப பலனினைவனை

ப—அநந்தரம அவனுடைய உபகாரகதவம மறகக பாரபோமோ? எனகிறா

தெனகுறுங்குடி. திருககுறுங்குடியிலே, நின்ற நிறகையாலே, நமபியை - ஸாஸத கலயாணகுண பூரணனை, (பரம பதததில வடிவிலுங்காடடில), அ - ஓ பாபமிடட, செமபொன செமபொனபோலே, திகழும - உஜ்வலமான, திருமூர்ததியை - திருமேனியை யுடையனை, உமபர் - மேலோன், வானவா - நிதயஸூரிகளுககு, ஆதி - ஸதாதிஹேதுபூதனை, அமர - ஸதா

நமபி எனனை நமபிவிடா னெனறு அந்வயித்து, அர்த்தம- நிவாரகா இத்யாதி! 'எனனை' எனறதுக்கு - தீவிர வ்ருத்தி ஸ்வீகரிநது - தனனுடையவனுக ஸ்வீகரித்து 'மாயா' எனகிறதுக்கு தாதபாயாதரம அவனே பேர் இத்யாதி அர்தாநுஸாரதாமினறிகே ஶபதமாதரமே பண்டைகுகைக்கு நிமித்தமாகை - ஆஶசாயநிஹத வெனறபடி பிறே, நிவாரகதவேநாதியாலே - உதகாரத்தபூவகமாகப பூவாரத்தாவையுஞ சொலலி, பூவாரததபூவகமாக, நமபி எனனை நமபி அலலும நனபகலும இடைவீடின்றி கலவிவிடான எனறு அநவயிகதா திருவுளளமபறறி அருளிசசெயகிறா - இடைவீடின்றி இத்யாதி இடைவிடாதே யிரசேதியாதே, "நகலி" எனறதுக்கு அர்தாநுஸ்நேஹியாநின்றான் எனறு நாடுவன் - தேடுவன "நமபி" எனறதுக்கு அர்தாநுதரமாக நானே ஒரு மதிப்பன் இத்யாதி இதுவ பஷததுக்கு அநவய காடடுகிறா - நம்பி அல்லும்நன்பகலும் இத்யாதி, மதிப்பன் - பெரியவன செலவநாரணனெனறு தொடஙகி, நமவான, நமபி அலலும நனபகலும் இடைவீடினறி நல்கி நமபி எனனைவிடான, மாயமே இத்யாதியால் (அ

acharya.org

தாஸநீயமான, சோதியை - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸாபதவாசயனை, எமபிரானை -தாதருஸ்மான் வடிவை எனனை அநுபவிப்பிதது அடிமைகொண்டவனை, எனசொல்லி - எதனைச்சொல்லி, மறப்பன - மறப்பது அபூர்ணனென்று மறக்கவோ? அஸுலபனென்று மறக்கவோ? அநுஜ்ஜ்வலவிக்ரஹனென்று மறக்கவோ? அவிலக்ஷணபோக்யனென்று மறக்கவோ? ஸுஶீலனல்லனென்று மறக்கவோ? என்று கருத்து.

இ—ஒன்பதாம்பாட்டில், அவன் விடாதொழிந்தால் நீர் அநயபரராய அவனை மறந்தாலாகாதோ? எனனில்,—அவனபடிகளைக் கண்டுவைத்து மறக்கப்போமோ? என்கிறார்

[நம்பியை] - கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை, பரமபதத்தில் குணங்களுக்கு ஸத்பாவமே உள்ளது, இங்கே குணங்களுக்குப் பூர்த்தி [தென்குறுங்குடி நின்ற] கலங்காப்பெருநகரத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவனை, அதனைவிட்டு எனனைப்பற்றாத திருக்குறுங்குடியிலே அவஸ்ரபரதீக்ஷணயாகக்கொண்டு ஸ்தாவரபரதிஷ்டையாய நின்றவனை, [அசசெம்பொனேதிகழுந் திருமூர்த்தியை] - ஓட்டவைத்த செம்பொன்போலே நிரவதிக தேஜோரூபமாய எல்லாருடைய வாங்மநஸஸுகளாலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனை [உபமா இதயாதி] - ஆகாரான பாஹுமாதிகளனறிக்கே, அவ்வருகான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸக்காரோபாயமாய, அவர்களுக்கு அதிமனோஹரமுமான தேஜஸ்ஸையுமுடையவனை அவ்வடிவுக்கு போகதாரகளிறே அவர்கள் [எம்பிரானை] - நித்யஸூரிகளுக்குப் போலே தானே யாகமாவபடி எனக்கு உபகரித்தவனை [எனசொல்லி மறப்பனோ] - குணஹீநனென்று மறக்கவோ? அஸுகரிஹிதனென்று மறக்கவோ? வடிவிற்பசையிலலையென்று மறக்கவோ? மதிபபனலலனென்று மறக்கவோ? எனக்கு உபகாரகனல்லனென்று மறக்கவோ?

ஈடு -ஒன்பதாம்பாட்டு நீர்தாம் இங்ஙனே கிடந்து படாரிலலாதே, அவ்விஷயத்தை மறந்து ஸம்ஸாரிகளோடாதி உண்டு உதேதுத திரியாடாடீரோ? என்ன;—நான் எதனைச்சொல்லி அவனை மறப்பது எனகிறார்

[நம்பியை] - கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை, பரமபதத்தில் குணங்களுக்கு ஸத்பாவமேயிறே உள்ளது, இங்கேயிறே குணங்களுக்குப் பூர்த்தி [தென்குறுங்குடி நின்ற] - கலங்காப்பெருநகரத்தைக் கலவிருக்கையாகவுடையவனை, அதனைவிட்டு எனனைப்பற்றாத திருக்குறுங்குடியிலே அவஸ்ரபரதீக்ஷணயாகக்கொண்டு ஸ்தாவரபரதிஷ்டையாக நின்றவனை [நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற] குணத்திலே குறையுண்டாதல், தூரஸ்த்தனென்னுதல் செய்து, நான் மறக்க வேணுமே [அசசெம்பொனேதிகழுந் திருமூர்த்தியை] - வடிவழகிலே குறையுண்டாயத்தான் மறக்கக்கூடுமோ? [அசசெம்பொன்] - உபமாநரஹிதமாய, ஓட்டற்ற செம்பொனபோலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வாங்மநஸ்ஸுகளாலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடைய

ஒன்பதாம்பாட்டு—நம்பியை இத்யாதி "எனசொல்லி மறப்பனோ" என்ற பத்தத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை - நீர்தாம் இதயாதி

"தென்குறுங்குடிநின்ற நம்பியை" என்று கூட்டி பாவம் பாமபத்தத்தில் இத்யாதி "நம்பி - உபாய வானவராதி" எனகிற பதஸமபிவ்யாஹாராத்பாவம் - கலங்கா இதயாதி கலவிருக்கை - வாஸஸத்தாக "நின்ற" எனறதின் பாவம் - அவஸ்ரா இத்யாதி குணபூர்த்தியும் ஸகநிஹிதத்வமுஞ் சொனனதுக்கு பாவம் - குணத்திலே இத்யாதி, வடிவழகைச் சொனனதுக்கு பாவம் - வடிவழகிலே இதயாதி 'செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை' எனறு அந்வயித்து, ஸபதார்த்தம் - உபமாந இத்யாதி உபமாநரஹிதமா யெனறதின் விவரணம் - வாங்மநஸ்ஸுக்களாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத எனறது ஓட்டற்ற - கலங்கமற்ற இஃதி மேல ஓட்டவைக்கத்தக்க மலாமலமில்லாத வெனறபடி பதசோதநைக்கு பாவம் - அவ்வடிவழகை இத்யாதி

acharya.org

வனை [உம்பா இதயாதி] - அவவடிவழகை அநுபவிக்க இடபேபிறந்த நிதயஸூரிகளோச சொ
கிறது ஆகரான இவவருகில வானவரைபபோலே யனறியே மேலான நிதயஸூரிகளுடை
ஸததாதிகளுககும தானே கடவனுய, அவர்களுககு அநுபாவயமான திவயமங்களவிகாஹத
யுடையவனை [எமபிரானை] - அவாகளநுபவிககுமபடியை எனககு உபகரிததவனை |
சொலலி மறபபனோ] அபூரணனேனறு மறககவோ? அஸஹரிஹிதனேனறு மறககவோ
வடிவழகிலலை பெனறு மறককவோ? மேனமை யிலலையேனறு மறককவோ? எனககு உபகா
னனறேனறு மறককவோ? எததைசசொலலி மறபப னேனகிறா

பத்தாம்பாட்டு.

மறபபுமஞானமும நானேன்றுணாநதிலன்
மறককுமேன்று செந்தாமரைককண்ணோடு
மறபபறவெனனுள்ளே மனனினான் தன்னை
மறபபனோவினி யானேன்மணியையே.

ஆ—(மறபபும) வருநதியாகிலும அவனாককிலகிலறும பெருமை நிவாக
பிதது, அவனை மறநதிருந்தாலோ வெனனில.- இபபடி தனனழகை எனককு காடடி யுயநதி,
கால தனனைককாடடிபபோகில, ஜஞாநாஜஞாநங்களிரணடுகுமும அபாரயமலலானமையாலே அநித
னனை இவன நமமை மறককும' எனறு பாரததருளி, தனனை நான மறவானককாக, அநேக
தைச சேதநமாককவலல தனனுடைய அழகிய திருமேனிককளோடேகூட எனனுள்ளே புகு
எனককுப பரமஸுலபனுயককொணடு 'இனிப பேரேன' எனறு இருநததருளினான, இவனை
'மறபபேன' எனறு வருநதினால மறককமுடியுமோ? எனகிறா

ஓ—பகதாமபாடடில, வருநதியாகிலும அவனை மறককாலோ? எனனில,—அழ
கிருக்கணককளாலே நோককிককொணடு ஒருநாளும மறককவொணாதபடி எனனுள்ளே நிரநதர
வாததிককிறவனை நான மறককுமபடி எனனாலே? எனகிறா

[மறபபும ஞானமும நானேனறுணாநதிலன] ஞானமெனறு ஞானமெனறும
பெனறு ஞானமெனறும அறிநதிலேன, அஸதককலபன [மறককுமேனறு தொடங்கி] - ஏவாகக
னனை எனককு அறிவைபபிறபபிததது 'இவன நமமை மறককும' எனறு பாரதது, [எமபெருமா
னனுடைய திருவழகை எனককு போককயாமபடி நநதவனை

ப—அநநதாம, மறவாதபடி அவனே யதநபபணணுகிறக, மறককவிரகுமோ?
எனகிறா

மறபபும - மறபபெனறும, ஞானமும - அறிவெனறும, நான - நான், உணர்
திலன - அறிநதிலேனாயிருককக, (தனவிஷயததிலறிவை யுண்டாককி), மறককும - இதனை இவ

ஸபதாரத்தம் - ஆநிகரான இதயாதி ஆநிகரான - ஸுகருதாநுகுணமாக வருவபாரான உபபர் - பே
"திருமூதி" எனறதுக்கு - வடிவழகிலும, "ஆதியஞசோதி" எனறதுককு - மேனமையிலும கோककு இ
நிகமத்திலும, சாற்றுபபாடடிலும வயகதம "ஆதி" எனறதின அர்த்தம் - ஸித்தாதிகளுக்கும் இதயாதி உப
மஹா அவர்கள் இத்யாதி படி - திருமேனியும, பாகாரமும "எனசொலலி" எனறதுக்குப் பூவோர்த்தம
விஶேஷணককளிலே நோককாக அருளிசசெயகிறா - அபூர்ணனேன்று இதயாதி தென்குறுகுடி நி
நமபியை, அச்செமபொனே இதயார்பய அவயவ

acharya.org

மறக்கும், என்று என்றுநினைத்து, (கடாக்ஷிக்கைக்கடியான), பெருந்தாமரை இலைந்த நாளைப் போன்ற, கண்ணோடு - கண்ணோடே, மறப்பற மறப்பறுத்துக்கொண்டு, என்னுள்ளே - என் மனஸ்ஸுக்குள்ளே, மன்னினான்தன்னை - நிரந்தரவாஸம் பண்ணி, என்னை விடாமல் நீலாதரம்போலே முழுக்க நாளலாமபடி என்னுள்ளே வாழ்ந்தானவனை, இனி இனி, யான் யான், மறக்கிற்றேன் - மறக்கும்படியோ?

இ — பதந்தாம்பாடியில், அவனை மறவாமைக்கு கருவியாய்க்கொண்டு நிற்க, என்னாலே மறக்கப்போமோ? என்கிறார்.

[மறப்பும் ஞானமுமாய்ப் பெற்றுணர்ந்திலன்] மறப்பு என்பது ஞானமென்றும் ஒன்றும் அறிந்திலேன் நான் ஒருநாளைக்கு, நினைக்கிறேன் என்றாலைக்கு நினைவு நான்கியாகவிருக்கையாலே மறப்பு மறந்தானாகி வருவது, அதிக்கலப்பன் [மறப்பறுமென்று] - அறிவுக்கு அடைவினறிகிறேன் என்கிற மனோபாவத்தாலே அறிவைவிரும்பியிருக்கிறது, "மறக்கக்கடவேன்" என்று பாராக்கு, அறிவு இருக்கக்கண்டு நான்தான் குளிர்ந்தோக்கிக்கொண்டு ஒருநாளைக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி என்னுள்ளே ஸுகமாவாய் பரிஷ்டையாய் இருக்கவுண்டு ஒரு அவயவமாகத்தோற்றி இருக்கிறிலன் [மறப்பறுமென்றிலி] மறவாமைக்கு [illegible] அவனுக்கு இருக்க, இனி மறக்க [illegible] அறிவு நிரந்தரம் நினைக்க விரகில்லாதாப்போலே யிருக்க, மேலுள்ள [illegible] [illegible] [illegible] - அறிவு நிரந்தரம் விஸ்மரிக்கப்பெறாத நான் [என்னுள்ளிலையே] - பெருவிலையுடைய முழுக்க அளலாமபடி என்னுள்ளே [illegible] நீலமணிபோலே யிருக்கிற கண்ணனை என்னுடைய அறிவோக்கியமாமபடி [illegible], நான் அவனை அறக்கிறேனோ?

ரடு பதந்தாம்பாடு ஆறுவரும் வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோ வென்ன, ஒருநொடி இருளை அறுத்துக்கொண்டு நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகிறவனை மறக்க விரகுண்டோ? என்கிறார்.

[மறப்பறு ஞானமும் நான்றெற்றுணர்ந்திலன்] - நான் சேதநனாய் நினைக்கிறேனென்கிறேன் மறப்பது - நினைக்கிறேன் நான்றெற்றுணர்ந்தேன் மறக்க இடமாவது, பகுநாளுக்கு ஆபரணமாமதிறே அநுநோந்தநுகரும் ஆபரணமாவது, அறிந்தவனாகிலோ நான் இருக்கிறது [மறக்கும் இதயாதி] - இப்படி யிருக்கிற நான் நினைக்கிறேனென்கிறபடி நினைவையும் என்

பதந்தாம்பாடு — [illegible] இதயாதி [illegible] "மறப்பறுமென்றிலி" [illegible] அவதாரிகை - [illegible] இதயாதி

[illegible] ஞானமும் நான்றெற்றுணர்ந்திலன் - [illegible] ஞானமென்றும் நான் [illegible] அறிந்திலேன் என்று [illegible] நான் [illegible] அறிவேன், [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] "[illegible] நான்றெற்றுணர்ந்திலன்" [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible]

தலையிலே யேறிடடு, 'பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விசசேதம வரவோண்ணாது' எனறபாரதது, கிய திருககணகளாலே குளிரநோககிகோணடு, தனனைபபறறி எனககு வரு ா விலம்ருதி போ எனஹருதயததிலே நிதயவாஸம பணணுகிறவனை [மனனினனை] - 'புறமபே அநயட உண்டு' எனறு தோறற இருக்கிறிலன [மறபபனனே இனியானனைமணியையே] - பெருவ னன ரதநம கைபபுகுந்தால் அத்தை முடிநது அநுபவியாதே உதறுவாகளோ? [மறபபனனேவி மறவாமைககுப பரிகரம அவனகையிலே யுணடாயிருகக, இனி மறநக உபாயமுணடோ? அநாதிகாலம நினைகக விரகிலலாதாபோலேயிறே மேலுளளகாலமு ா மறகக விரகில்லாதபடி [யான] - அநாதிகாலம "மறந்தேனுனனைமுனனம" எனகிறபடியே விஸமரிநதுபபோநத [எனமணியையே] - பெருவிலையனைய முடிநதாளலாமபடி கைபபுகுந்து புகழையுடைதான மணிபோலே யிருககிற தன்னை எனககு அநுபவயோகயமாம்படி பண்ணிவைததபினபு நான அ அநாதரிபபனனே?

பதினொராம் பாட்டு.

மணியையவானவர்கண்ணனைத் தன்னதோ
ரணியைத தேன்குருகூர்சசடகோபன் சொல
பணிசேயாயிரததுள் இவைபத்துடன்
தணிவிலர்கறபரேல் கலவிவாயுமே.

ஆ—(மணியை) வானவா கணணனுயிருநதுவைதது எனககு எளியனுயக தனக தானே பூஷணமாயிருநத எமபெருமானுககு ஸேஷவருதகிருபமாகச சொனன இகதிருமொழியைக கறறாரிருககு மவாகளுககு அககலவிதானே வாயு மெனகிறார

ஓ—நிகமததில, இபபதநம கறபார் நிரதிஶய புருஷார்ததமான ா கைவலயம் யுதனைப பெறுவ ரெனகிறார் இரகலவிதானே அமையு மெனறுமாம

[மணியையெனறு தொடஙகி] - தனககுதகானே பூஷணமாய அபாரவாவலாரா பதியாய ஆஶரயிபபாரககு எளியனு யிருநதுளளவனை. [தெனகுருகூரெனறு தொடஙகி] - வாரககு அதயநதவிதேயமாயச சொறகள பணிசெயத ஆயிரததது இபபதனகும, எமபெ னுக்குச சொலலாலே ஆழவா பணிசெயத ஆயிர மெனறுமாம [உடனெனறு தொட ஸாபிபாயமாக ஶரதததாகராயக கறபாராகில கலவி வாயகரும

பூவதாதபாயஸேஷம சேர் - அழகு மனனுலையாவதேது? எனன - புவம் | இத்யாதி "மறபப விளி" எனறு தொடஙகி, வயாக்யர்நமெலலாம த்விதீயதாதபாயஸேஷய தாத்பாயார்த்தம பெருவி னன இதயாதி பெருவிலையனை அநாக்கமான 'இனி' எனறதுகு அர்தம - மறவாமைகுகு இதய பரிகாம் - சொதாமரைக்கண 'பரிஹாரம' எனறு பாடமானபோது - 'மணி' எனகிற பதத்திலே சா தாதபாயம, "மணிமாதசொனஷதாதிகள்" எனனகடவதிறே கீழுவாக்யவிவரணம - கீழ் அநாக்காலம் யாதி 'யான' எனறதுகு அர்தம - அநாதிகாலம் இதயாதி பாதமதாதபாயத்தில, யான் - பரதகதா நான மறபபனனே - மறக்கஸவதந்தரனனே? எனறபடி மறந்தேனுன்னைமுன்னம் - யாதொரு விஷயம விட நினைகக அடுக்கும, அபபடிபபான உனனை அநாதிகாலம மறநதுபோலேதே னெனறுதல, முனனதாமுன் மறநதுபோலேதே னெனனுதல ஸபதாததம - பெருவிலையனும் இதயாதி மணிகு ப்ரகாசத்தை முடிநதாளலாம படியான ஸௌலப்யமு முணடிறே 'எனமணி' எனகையாலே, எனக்கு அநுபவ யோ மாம்படி எனறது

acharya.org

ப — இதநிருவாயமொழிகளு பலம - இதிலுடைய கலவியே கைங்காயமென்று அருளிசசெயகிறார

மணியை (உஜஜவலமான)மாணிகமபோலுற வடிவையுடையனாய, (அநுகவடிவாலே), வானவா - பரமபகவாஸிகளுககு, கணணனை - நிரவாஹகனாய, (அவவழகுககு ஒபபிலலாமை யாலே), தனனதோரணியை - தனககுததான அலங்காரமாமபடி அநுவிதியனானவனை, தெனகுடடலைபபடட, குருகூர திருநகரிககு நிரவாஹகரான, சடகோபன - ஆழவார, சொல - சொல லாலே, பணிசெய - பணிசெயத, ஆயிரததுள - ஆயிரததுள, இவைபதது - இவை பததையும, உடன - அபிபராயநதோடே உடனபடடு, தணிவிலா - ஆறுதலறறு, கறபரேல - (அபிநிவேஶத தோடே ஓராசாரயமுகததாலே) அபயஸிபபாகளாகில, கலவி - அநுகககலவி, வாயும - கைங் காயரூப பலததோடே சேரும சொறபணிசெய எனறது - சொலலெடுததுக கைபடடினவெனறு மாம அனறியே, சடகோபன - சொல எனறுகூடடி, பணிசெயாயிரமெனறது, கைங்காயரூபமான ஆயிர மெனறுமாம இது கலவிவிருநதம

இ —நிகமததில, இபபததும கறபார நிரதிபயபுருஷாரததமான கைங்காயததைப பெறுவ ரெனகிறார

[மணியை] - நமககு முடிநது ஆளலாமபடி ஸுலபனானபடியைச சொலலுகிறார் [வானவாகணணனை] நிதயஸூரிகளுககு நிரவாஹகனான மேனமையையுடையவனை [தனன தோரணியை] - தனககுததானே ஆபரணமான அழகையுடையவனை "தெனகுருகுடினற" எனகிறவிடம - ஸௌலபயம, "உமபர்வானவராதியருசோதியை" எனகிறவிடம - மேனமை, "செமபொனேதிகழுநதிருமூரததி" எனகிறவிடம - அழகு ஸௌலபயமும மதிபபும அழகுங கூடின பசுங்கூடடு-பகவததததவம [சொறபணிசெயாயிரம] - "மிடைநதசொல" எனகிறபடியே, சொறகள பணிசெயத ஆயிரமெனறுதல, சொலலாலே பணிசெயத ஆயிரமெனறு வாசிகமான அடிமையைச சொலலுதல [உடனகறபரேல] ஸாபிபராயமாகக கறபாகில [தணிவிலா கற பரேல] தணிவாகிறது - ஆறுதல பரமபதநதாகாயக கறபாகில [கலவிவாயுமே] - கல்விதானே பரயோஜநமெனறுதல, கலவியின பலமான கைங்காயஸிதியுண்டாமெனறுதல ஸாவஸமாதபர னெனறார, பஜியேனெனறார, அவனதான ஸுலபனெனறார, ஸுலபனானவன அபராதஸஹ னெனறார, அவன ஶீலவானெனறார, ஸவாராதனெனறார, நிரதிபயபோகய னெனறார அவ னுடைய ஆஜ்ஞையுணரு சொனனார, ஸாதமயபோகபரத னெனறார, இபபடி ஸவாமநுகூலனான நிரேஹதுகமாக விஷயீகரிபபா னொருவன எனறார ஆகையாலே, "அவன தாயாய சுடாடி தொழுதெழுமெனமனனே" எனறு தநதிருவுளளதைபபகுரிநது அருளிசசெய்து தலைகடடினார.

ரடு.—நிகமததில், இபபததைக கறறவாகள நிரதிபயபுருஷாரததமான பகவதகைங்கர் யத்தைப் பெறுவ ரென்கிறார.

[மணியை] - முனதானையிலே முடிநது ஆளலாம்படி கைபபடுநதிருகுமென்று ஸௌ லபயஞ் சொலலுகிறது "தெனகுறுங்குடினற" எனகிறவிடததில - ஸௌலபயம [வானவாகண ணனை] - "உமபர் வானவராதியருசோதி" எனற மேனமையைச சொலலுகிறது [தனனதோர ணியை] - "அசசோபோனேதிகழுநதிருமூரத்தி" எனகிற வடிவழகை நினைககிறது, இபாமூனறுங

நிகமம - மணியை இதயாதி "கலவி" எனறதுககுக் கைங்காயததை விவகரிதது அவதாரிகை - இபபதமுது இதயாதி

"மணி" எனகிற பததாலே - ஸௌலபயமுஞ் சொலலுமி பரகாரதததைக காடடாநினறுகொணடு, "தெனகுறுங்குடினற" எனற பததைத நிகமிகபறபடுகிறார முனதானையிலேயிருநது ஆளலாம்படி ஸுலபனாயிருநது தலையிலே முடிநது "மணியை" இதயாதி விசேஷணங்களுக்கு விஶேஷ்யம்

கூடின பசுங்கூட்டாயிறது. [தேனதுருகூசசடகோபன] - ஆழவார் அருளிசெ
தாய, 'நாம இங்குத்தைக்கு கிஞ்சித்கரித்தோமாக சிவணுற' எனறு, சோறகளாகாம 'எ
ஙகோள, எனனைககோள' எனறு 'மிடைந்த சோல' எனகிறபடியே சோறகளா
செயத ஆயிர மெனனுதல, சோலலாலே பணிசெயத ஆயிரமெனறு வாசிகமான
மையைச சோலலுதல [உடன தணிவிலாகறபரேல] - ஸாபிபராயமாகக கறபராகில
வாகிறது மெதனைகை "வரில போகடேன, கெடில நேடேன" எனறிருநகையனறி
ஸாரதைமாருகே கறபராகில [கலவிவாயுமே] - "ஒணதாமரையாள நோனாமுருவனை
நோகுமுணாவு" எனகிறபடியே - ஜ்ஞாநமாகில் பகவதவிஷயநதைபடறியலாது இராமைய
இதனை அபயஸிகக, இதுககு பலமாகக கைங்காயதனை இதுதானே தரும [கலவிவாயுமே] க
தானே பரயோஜந மெனறுமாம

இததிருவாயமொழியில், மேல பாரகக அருளிசசெயயப புகுகிற அாகதகுதை ஸ
ஹேண முதறபாடடிலே அருளிச்செயதார், இரணடாமபாடடில, பரபரதிகூல பரி
ஹாகக மோகக முகங்காடடு மெனறார், மூனறாமபாடடில கணடாலெ அவ்வள ஸ
மிருந்தபடி, நீயும உன ஸவரூபதுககுச சேர நிறகபபாரா யெனறார, நாலாமபாடடில ஸவரூபாந
மாக நெஞ்சு தொழுதவாறே நெஞ்சைக கொண்டாடினார, அஞ்சாமபாடடில கீழ 'கண்ணனி
வரும" எனறது பலததோடே வ்யாபதமானபடியை நெஞ்சுகத அருளிசசெயதார, ஆறாமபாட
நாம இருவரும இடபபடியே நிறகபபோரில் நமககு ஒரு அநாததமும வாரா தெனறார; ஏழாமபாட
கீழ இவா அஞ்சினபடியே விடிநதபடி சொனனார; எடடாமபாடடில 'திருநாமமாயிரமுடைய
தமமுடைய கரணங்களுககுப பிறநத விகருதியைச சொனனார; ஒனபதாமபாடடில - விகரு
காதே மறந்தாலோ வேனன, மறகககவொணணாத தெனறார, பத்தாமபாடடில - விருதியாகி
மறந்தாலோ வேனன, எனஹருதயததிலே யிருககிறவனை மறகககபபோமோ? எனறார, நிகமத,

---

நிலே தாதபாயமெனகிற அபிபராயத்தாலே அருளிசசெயகிறார - தேனுந்துறங்துடி நின்ற இத்யாதி தனன
ணி - தனக்குததானே அதவிதியமான பூஷணம இமமூனறும - "தணிவிலாகதபரேல கலவிவாயுமே"
கிறதுக்கு ஒளசிதயம உபபாதித்தபடி "யதா வரகு காரணகு வ்யாவகுகு நியஞ்ஞகு கா
ணிககு ஸரணகு ஸக்திகு ஸதகாரிகு ஸ்வபாவகு ஸ்வாதுவகு ஸ்வாதுவாரகு நியமிபபது நய
யறுக்க" உதி। வாகைோகை ஸ்ரீ யயா ஸ்ரயசரீரகஸ்ய வரகு வரகுவாகு,
ஸ்ரீ சோவஸம்ஹாராவஸ்தாவெஸ் வ்ரூவுதாஹமம் । ஸ்ரீ வாஸுதேவாவ்வ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
யபு நிணடுயெ" இதிநயாயம ஹருதிநிதாயாஹ இம்மூன்றுங்கூடினவித், ஸமயிடதத்தே இவ்வ
பூரணமெனறு கருத்து பசுங்கூட்டு - காபபூரசாதநகுன்குமலை கூடினது சோஷவிடி
ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ வா - ஆழ்வார் இதயாதி மிடைந்த - நிபிடமான முதலை அாத்தத்தில, சடபோ
சொனனதாய, சொறபணிசெயாயிரம எனறு இரணடடத்திலும அவயவிபபது மேநது மாகதயம
வது - அஸாரதததாகனுயிருககை இத்தை உபபாதிக்கிறார - வரில்போகடேன் இத்யாதி "கலவிவாய
எனறவிடதிலே, கலவி யெனறு - ஜ்ஞாநமாம், அததாலே ஜ்ஞாநபலமான கைங்காயத்தைச சொலலு
வாரிகை - கிடகிகை அனறியே, ஜ்ஞாநதானே பரயோஜந மெனறுமாம "உடன" வனப்பறத்தை
கொண்டு அருளிசசெயகிறார - ஒண்தாமரையாள் இதயாதி உவகவத்விஷயமானதே ஜ்ஞாநபாகையாலும, இ
நாம மோக்ஷமாகையாலும, இபபதத்தை ஸாரதமாக அபாவிகககவே பகவதகைங்காயம வேதநிககு மென்ற
இதுக்கு ஜ்ஞாநதுககு இதுநாமே - கலவிதானே கல்விதானே "கருபோதகக்கலவிவாயுமே" வன
கற்பனைகுக கலவிவையப பலமாகச சொலலுவகையாலே, ஸவயமபரயோஜந மெனறபடி

acharya.org

கற்றாகுப பலஞசொன்னார் ஸாவஸமாதபர னேனறார் பஜநீய னேனறார், அவனதான ஸ்லப னேனறார், ஸ பலபுருஷனவன அபராதஸஹ னேனறார், அவன ஶீலவா னேனறார், ஸ்வாராத னேனறார், நிரதிஶயபோகய னேனறார், அவனுடைய ஆறுவகுணா சொன்னார், ஸாகாரபோக பரத னேனறார், இபபடி ஏவமபூதனானவன நிரஹேதுகமாக விஷயீகரிபபாரோருவ னேனறார், ஆகை யாலே, "அவனதுபாதசுடாடிதொழ தேறேனமனனே" என்று தாகிருகளாள நகைகதரிகது அருளிச செயது தலைககட்டினார்

முதறபததால - பகவதகைங்காயம புருஷாரதமென்று அறுதியிடடார, இரணடாமபத தால - அநத நகைங்காயததில களையறுததார; மூனறாமபததால - விரோதிசபிநத கைங்காயவேஷம பாகவத சேஷதவ பாயநதமான பகவதகைங்காய மென்றார, நாலாமபததால இபபடிபபட்ட கைங்காயததுகது விரோதி ஐஶவாய கைவலய மென்றார, அநதராயபததால - அநதவிரோதியைப போகககுவானும அவனே யென்றார, ஆறாம்பததால - விரோதிநிரஸநஶீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணமடுககா, ஏழாமபததால - இபபடி பெரியபிராடடியான முனனிலையாக ஸரணமடுகக விடத் திறுக, நநதபடாயாயாபபோலே ஸ்ரஸாரா அநுவாதததிகிறபடியைக கணடு விஷணணராகிறார, எடடாமபததால - 'இபபடி பரபாகராயிருநதசசெயலேநுபு நநதப நாயாபபோலே நாமமவிடாதே அநுவாதததிகிறது நாமுடைய ஆதுமாத நியாநகளிலே நசையறுதபடியாலே' என்று பாராது, அவரிலே ஒருநசையிலலை யெனகிறார, ஒனபதாமபததால - 'இபபடி நசையறறபினபுபு ரூபியாக தாழிவா னேன ?' என்று அதிஶயங்கதபணண, 'நான நாராயணன, ஸாவபவ நதியுதது, உடமுடைய ஸாவா பேஷிதாயகளுபசெயது முடிநகிறோம' என்று அருளிசசெய, அவரதுடைய பலகுணததிலே ஆழங காறபடுகிறார, பததாமபததால - ஆழவாருடைய பதறறநதைக கணடு, திருமோகூரிலே தாகு வேடடையாக வந்து தாகி, இவாகது ஆசசரியாதிகதியையும காடடி, இவாருடைய அபேக்ஷிதஸாவி தாநம் பணணினபடியை அருளிசசெய்தார் (௧௬)

இத்திருவாயமொழிய பாடகேகளுக்கு அரதததை அருளிசசெயது, இபபதிலே திருவாயமொழி களுக்கு அடைவே அரதம அருளிசசெயகிறார - ஸிரஸமாதபபான் என்றார் இதயாதி "ஸுகெயெடுகளுமா தெகம் வாகுர" இதியாயோ ஸதகைகளாத்தியாரதை ஆயகமாலே அவன் தாயாறகடடியிற்

இபபாஸுகத்திலே பத்துக்களுகுகுதாத்பரயம அருளிசசெயகிறார முதலபதநதால் இதயாதி "ஸகலா யம புருஷாரதத மென்றது - 'அடிதொழுதெழு' என்றபடி யாயிற்று, 'ஸலவாபு" என்று உபபாதனமை யாலே களையறுத்தது - "தனகேயாக" என்கிற விடத்திலே பாகவதசேஷதவபபாரத மென்றது "பயிறறும சுடரொளியிலே" கைங்காயததுகது விரோதிஐஶவாயகைவலய மென்றது "ஒருநாயகத்திலே" அநதவிரோதியைப போகககுவானும அவனே யென்றது "வினைகளறறிலேனே" என்கிறவிடத்திலே, "உழலையெனபினபேயகி" இத்யாதியைபபற்ற வெனனவுமாம சரணமடுகக வேணடுமென்றது-"அடியிணைமாகதுபுகுவேன்" என்கிற விடத்திலே முனனிலையாக - புருஷகாரமாக விஷணணரவிகிறா மென்றது உணணிலாவியிலே, "வினைதுனபமா பெருமா னையோ" என்றத்தைபபற்ற நசையிலலை யெனகிறா மென்றது மயலவிரவிகொயிலே, "உகபோலெனவினடை யிலலை" என்றத்தைபபற்ற அதிஶயலைபபணண வென்றது - "அறிவொனறுமி லகலிடமே" என்றத்தைப பற்ற ஶீலகுணததிலே ஆழங்காறபடுகிறா மாலேநுமினனாயிலே யென்றபடி பாதபம் தகைய 'தகு வேடடையாக வந்து" என்றதோ வகி, அபேக்ஷிதஸாவிதாநம பணணினபடியை அருளிசசெயது மென்றது "எனனவாவதசு சுழநதாயோ" என்கையாலே 'முதறபததால' என்று தொடகி, இநத நிகமபபாடடுக்கு ஸேஷமாக சிவ ஸ்ரீகோஶமகளிலே, சிவஸ்ரீகோஶமகளிலே, இரணடாமபததிலுமுடைய சுடடுவடியிலே உண டாயிருக்க, அபபடியே அருளிசசெயதும மென்று கண்டு கொளளவது (௧௭)

---

acharya.org

த்ரவிடோபநிஷத்ஸங்கதி — [illegible]

தரவிடோபநிஷத்தாதபாரததாவலி — [illegible]

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம், ஸ்ரீ திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

பொருமாழி சங்குடையோன பூதலத்தே வந்து
தருமாறேதுவறுத்தனனைத—திருமாகப
பாரதத்தைசெய்மாறன பதமபணிகவெனசெனனி
வாழுதிடுகவென்னுடையவாய

முதற்பத்து ஸமாப்தம்

acharya.org

௩-ஆம் பத்து—பிழை திருத்தம்.

அவதாரிகை.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩ ௰	௧௨	நாலாதகமும	நாலாதகமும
௩ ௦	௩ ௪	ஸவாதீநகவ	ஸவாதீநவக
௩ ௰	௧௩	பாதாக பாயோஜிகை	பாதாக பாயோஜகை
௫௨	௧௭	கவ்வுறெ	கவ்வுறெ
௫௩	௩	ஸவஸ்ஸ்ரு	ஸவ்ரு
,,	௫	ஊவுஸ்ஸ்ரவ்ஸாவிஸொஷாஃ	ஊவுஸ்ஸ்ரவ்ஸாவிஸொஷாஃ
,,	௩ ௮	தத்விசாரணாயம்	தத்விசாரணாயாம்
௫௮	௩௯	தெதெவெவகெஷாஹ்ரா	தெதெவெவகெஷாஹ்ரி
௧௦	௮	ஸ்ரீஸ	ஸ்ரீஸ
,,	௨ ௫	தகெநணொக்ஷிஃ	தகெணொக்ஷிஃ
௩௪	௨	நேகராய	அநேகராய
,,	௩௩	யஜ்ஞிகரு	யஜ்ஞாகிகரு
௩௨	௩.௧	விநாதுழி	விநாதுழி
,,	௩ ௮	ஸுஹஸ்ரி	ஸுஹஸ்ரி
௮௦	௪	அபயாஸிகைகரு	அபயாஸிகைகரு
௮ ௫	௩ ௦	ஸவாரதைத	ஸவாரதைத
௮ ௩	௩	அவன பாஸாதத்தாலே	அவன பாஸாதத்தாலே
௮ ௪	௧௧	சதுர்விமஸ்திதத்வ	சதுர்விமஸ்திதத்வ
,,	௩ ௩	ஸ்ரீஸ்ரீரம்	ஸ்ரீஸ்ரீரம்
௪ ௫	௧௨	ஸுந்தயாதியாதிகள	ஸுந்தயாதிகள
௪ ௫	௧௩	யஸ்ஸுஹாஸ்ரி	யஸ்ஸுஹாஸ்ரி
௪ ௫	௨	உனனாடிக்கீழுமா	உனனாடிகளீழுமா
௧௦	௮	உடபொருகள	உடபொருளகள
௮	௨ ௦	ப்ரஹ்மாதியஞ	ப்ரஹ்மாதியரு
௪	௪	விஷேஷோருகு	விஷ்ணோருகு
௧௦	௩ ௮	இதத்தல	இத்தால
௩௨	௫	ஸொகொய ாதஃ	ஸொகொயாதஃ
௩ ௫	௧	ப்ரகிபொகிதஃ	ப்ரகிபொகிதஃ
௨ ௩	௧	ஸுவ்ரு	ஸுவ்ரு
௫.௫	௧	வஸ்துதவநாம	வஸ்துதவநாம
,,	௨ ௫	ஸுகயவஸ்த	ஸுகயவஸ்த

acharya.org

பக்கம்	வரி	பிழை	சரி
௩௪௬	௩௮	சுநந்தாவெ	சுநந்தாவெ
எ௫	௮	கடலுமேளெ	கடலுமேளெ
எ௬	உ௬	வொாயவதுஃ	வொாயயதுஃ
௬௫	௩௪	விடடனுய	விடடவனுய
கஉ௫	ச	பஷி ஜாசங்கள	பஷி ஜாதங்கள
கச௮	உ௮	வியாயாழ	விரியாயாழ
கஞ௫	உச	வெணுவுயெநக	வெணுவுயெநங
கஅ௬	௬௩	மதங்களேக	ங்களேக
கஙஂ	௩௩	நலகிகாததருளி	நலகிகாததருளி
கஙஙஂ	சஙு	கோடிதகோடடம	கொடிதகோடடம
கஙஙஂ	உஉ	ஹாஷாராஸலாஷநாரி	ஹாஷாராஸலாஷநாரி
உஉஂ	௩ ௬	நிவாஹகனு	நிவாஹகனு
உ௫௮	௩ச	ஶரீநஸ	ஶரீநாஸ
உ௫௬	௩ச	சுவஷ்ரி	சுவஷ்ரி
உஎஉ	உஂ	உகாஷா	உதகாஷா
உஎச	௩ச	ஸ்ரீவிஷயசெ	ஸ்ரீவிஷயசெ
உ௮௬	௩	இபபாரு	இருபபாரு
௩ஂ௩	௬௮	ஓடடுமோ	ஓட டுமோ
௩ஂ௬	௩உ	ஹாயகுஷ	ஹாருகுஷ
௩ ௬உ	௩எ	ஸயிகெவெநம	ஸயிகெவெநம
௩ உ௫	உ௫	சீறகாபன	சீகாபன
௩ ௫உ	௩ ௫	ருலைசாசகும	முலைசாசகும
௩௫௫	உ௩	விஷயமாமையே	விஷயமாகாமையே
௩௫௫	௩எ	வழுகதருளி	எழுகதருளி
,,	சஙு	இவரைவணங்களோ	இவரைவணங்களோ
௩௫௮	௬௬	தோளிலை	தோளிலை
௩ ௫௬	௬ச	தோளள	தோளள
௩ ௬ஂ	௬உ	எநதும	ஏநதும
௩ ௬ஂ	௬ச	யாளுள	யாளுள
௩ ௬ஂ	௩௮	பவம	பாவம
௩எஎ	௩௬	தம்மாா	தமமா
௩எஉ	உ௮	ஸவமான	ஸவமமான
௩எ௬	௩ச	நிஷடனுத	நிஷணுத
௩௮ச	௩	செனுசே	கெனுசே
௩௮ச	உ௬	நீபபநத	நிபபநத

acharya.org